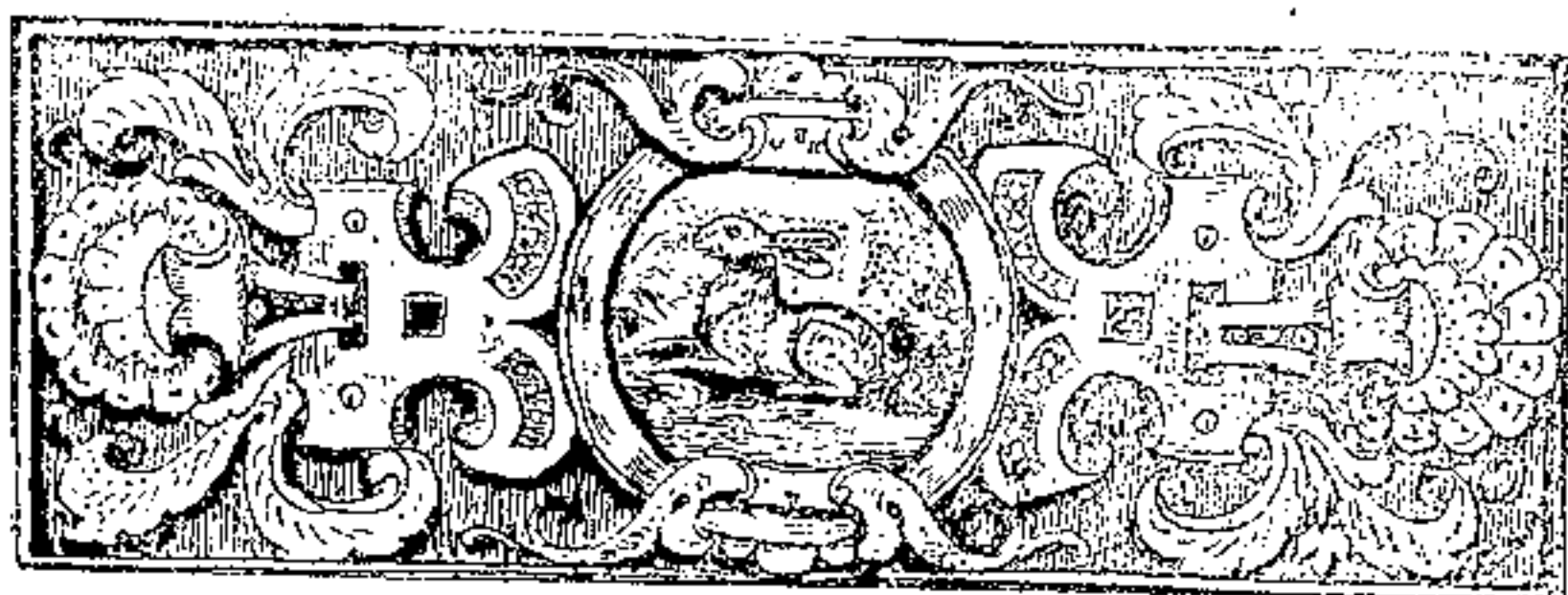

မလပဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒုတိယတွဲ။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သတိပဋ္ဌာနသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌။ ကုရုသုဝိဟရတိတိတ္ထေ၊ ကုရုသုဝိဟရတိဟူသောဤပုဒ်၌။ ကုရုနာမကာ၊ ကုရုအမည်ရှိကုန်သော။ ဇနပဒိနော၊ ဇနပုဒ်ရှိကုန်သော။ ရာဇကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏၊ နိဝါသော၊ နေရာဖြစ်သော။ ဧကောဝိဇနပဒေါ၊ တခုသောဇနပုဒ်ကိုလည်း။ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေန၊ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါဖြင့်။ ကုရုသုဝိ၊ ကုရုသုဟူ၍ဗဟုဝတ်ဘာတ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မိံ ကုရုဇနပဒေ၊ ထိုကုရုမည်သောဇနပုဒ်၌။ အဋ္ဌကထာစာရိယာပန၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့ သည်ကား။ အာဟ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ မန္ဓာတုကာထေ၊ မန္ဓာတ်စကြာမင်း၏ထက်ထက်၌။ ဝီသုဒ္ဓိပေသု၊ သုံးကျွန်းတို့၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပေါနာမ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပမည်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓမဟာသာဝကစက္ကဝတ္တိပတုတိနံ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မဟာသာဝက စကြာဝတေးမင်း အစရှိကုန်သော၊ ဥပ္ပမပုရိသာနံ၊ မြတ်ကုန်သောယောကျ်ားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဘူမိ၊ ဖြစ်ရာသည်။ ဥပ္ပမဒိပေါ၊ မြတ်သောကျွန်းသည်ဖြစ်၏။ အတိရမဏိယော၊ အလွန်နှလုံးမွေ့လျော်ရာသည်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဝဠာ၊ ကြား၍၊ ရညာမန္ဓာတုစက္ကဝတ္တိနာ၊ မန္ဓာတ်

မူလစာအုပ်-အဓိကအာယုဒသို့

စကြာမင်းသည်၊ စက္ကရတန်၊ စက်ရတနာကို၊ ပုရိက္ခိတွာ၊ ရွှေသွားပြု၍၊
 စက္ကာရောဒိပေ၊ ထေးကျန်းတို့ကို၊ အနုသံယာယ၊ နန္ဒနာနောင်သို့အစဉ်လိုက်
 သောပရိသတ်နှင့်၊ သန္တိတံကွ၊ အာဂမ္မံသု၊ သာဓကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်
 မှ၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပရိသာယကရတန်၊ သားကြီးရတနာကို၊ မနုဿ၊ လော
 ကတော၊ လူပြည်ထက်၊ ရမဏိယတရံ၊ လွန်စွာနှလုံးမွေ့လျော်ရာဖြစ်သော၊
 ဌာနံ၊ အရပ်သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသေး၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဒေဝ၊
 အရှင်မင်းကြီး၊ ကဿ၊ အဘယံကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဝသိ၊ မိန့်ဆိုတော်
 မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ဆို၍၊ စန္ဒိမသုရိယာနံ၊ ထနေတို့၏၊ အာနု
 ဘာဝံ၊ အာနုထေဝ်ကို၊ နုပဿတိကိ၊ မြင်တော်မမူသလော၊ ဧတေသံ၊
 ထိုလနေတို့၏၊ ဌာနံ၊ တည်ရာဖြစ်သောစတုမဟာရာဇ်ထံသည်၊ ဣတော၊
 ဤလူပြည်ထက်၊ ရမဏိယတရံ၊ လွန်စွာနှလုံးမွေ့လျော်ရာ ဖြစ်သည်
 မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါ၊ လျှောက်ဆို၍၊ ရာဇာ၊ မန္ဒာတ်စကြာ
 မင်းသည်၊ စက္ကရတန်၊ စက်ရတနာကို၊ ပုရိက္ခိတွာ၊ ရွှေသွားပြု၍၊ တတ္ထ၊
 ထိုစတုမဟာရာဇ်သို့၊ အဂမ္မံသု၊ သွားလေ၏၊ စက္ကာရောမဟာရာဇာနော၊
 စတုမဟာရာဇ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်၊ မန္ဒာတ်စတုမဟာရာဇာ၊
 မန္ဒာတ်စကြာမင်းကြီးသည်၊ အာဂတေတိ၊ ထာ၏ဟူ၍၊ သုတွာဝ၊ ကြား၍
 သာလျှင်၊ ရာဇာ၊ မန္ဒာတ်စကြာမင်းသည်၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောထံခိုးရှိ၏၊
 ယုဒ္ဓေန၊ စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်၊ ပဋိဗာဟိတံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ နုပတ္ထာ၊ မတတ်
 နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ သကရန္တံ၊ မိမိမိမိတို့၏၊ စတုမဟာရာဇ်မင်း
 အဖြစ်ကို၊ နိဿာဒေသံ၊ ဆောင်နှင်းကုန်ပြီ၊ သော၊ မန္ဒာတ်မင်းကြီးသည်၊
 တံ၊ ထိုစတုမဟာရာဇ်မင်းအဖြစ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဣတော
 ဤစတုမဟာရာဇ်မင်းပြည်ထက်၊ ရမဏိယတရံ၊ လွန်စွာနှလုံးမွေ့လျော်ရာ
 ဖြစ်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသေး၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊
 မေး၏၊ အတ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌၊ အတ၊ ထိုမန္ဒာတ် မင်းကြီးအား၊
 တာဝတိံသာဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို၊ ကထပိံသု၊ ဖြေကြားကုန်၏၊
 ကိံကထပိံသု၊ အဘယံသို့ဖြေကြားကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊
 တာဝတိံသာဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သည်၊ ရမဏိယတရံ၊ လွန်စွာ
 နှလုံးမွေ့လျော်ရာဖြစ်၏၊ ဒေဝရဉ္ဇော၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကဿ၊
 သိကြားမင်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဣမေစက္ကာရောမဟာ
 ရာဇာနော၊ ဤနတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်၊ ဒေဝရဉ္ဇော၊ နတ်တို့၏
 မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ပရိတာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့

၂

ကည်၊ မသိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒေါဝါရိကသူတာ၊ ထံခါးစောင့်သဖွယ်ဖြစ်
 ၍၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထပဿိ၊ သု၊ ဖြေကြားကုန်၏၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊
 သိကြားမင်းသည်၊ မဟိဗ္ဗကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏၊ မဟာနုဘာဇေ၊ ကြီး
 သောအာနုဘတ်ရှိ၏၊ တပဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏၊ ဣမာနိပန၊ ဤသည်တို့ကား
 ဥပသောဂဋ္ဌာနာနိ၊ အသုံးအဆောင်မျိုးတို့၏တည်ရာတို့တည်း၊ ဝေဇယန္တပါ
 ဘာဒေါ၊ ဝေဇယန္တ၊ ပြာသာဒ်သည်၊ ယောဇနသဟ၊ သာသနဓမ္မဓေး၊ ယူဇနာ တ
 ထောင်အမြင့်ရှိ၏၊ သုဓမ္မာဒေဝသဘာ၊ သုဓမ္မာနတ်သဘင်သည်၊ ပဉ္စယော
 ဇနသတုဓမ္မဓာ၊ ယူဇနာငါးရာအမြင့်ရှိ၏၊ ဝေဇယန္တရထော၊ ဝေဇယန္တ
 ရထားသည်၊ ဒိဿဗုဒ္ဓပာဇနသတိကော၊ ယူဇနာနှစ်ရာငါးဆယ်ရှိ၏၊ ဧရာ
 ဝကောဟတ္ထိ၊ ဧရာဝတီဆင်သည်၊ တထား၊ ထိုဝေဇယန္တရထားအတူပင်
 တည်း၊ နန္ဒဝနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊ ဝိတ္တဝလကာဝနံ၊ ဝိတ္တဝလကာဥယျာဉ်
 သည်၊ ဗာရုသကာဝနံ၊ ဗာရုသကာဥယျာဉ်သည်၊ မိဿကာဝနံ၊ မိဿကာဥယျာဉ်
 သည်၊ ဗိဗ္ဗရက္ခ၊ သောသပဓိမဏ္ဍိတံ၊ နတ်တို့၏ သစ်ပင်တထောင်တို့နှင့်
 တန်ဆာဆင်အပ်၏၊ ပါရိဆတ္ထကော၊ ပါရိဆတ္ထကမည်သော၊ ဇောဝိဇ္ဇာ
 ရော၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်၊ ယောဇနသတုဓမ္မဓာ၊ ယူဇနာတရာအမြင့်
 ရှိ၏၊ တပဿ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်၏၊ ပောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သဗ္ဗိယောဇနာ
 ဟာမာ၊ အထူး၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော၊ ပဏ္ဏာသယောဇနဝိတ္ထကော၊
 အနံယူဇနာငါးဆယ်ရှိသော၊ ပဉ္စဒသယောဇနဓမ္မဓာ၊ တဆွဲငါးယူဇနာအ
 ထူရှိသော၊ ဇယသုမနပုပ္ဖဝဏ္ဏာ၊ လယ်ခေါင်ရင်းပွင့် အဆင်းနှင့်တူသော၊
 ပဏ္ဍု၊ ကမ္မလသိသာ၊ ပဏ္ဍု၊ ကမ္မလာကျောံဖျာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ယသော၊
 အကြင် ပဏ္ဍု၊ ကမ္မလာ ကျောက်ဖျာ၏၊ ဓုဒ္ဓတာယန္တုညံ၊ နှစ်သင်္ချာ၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နိယိဒဇော၊ ထိုင်သော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ဥပဗုဒ္ဓကော၊
 ထက်ဝက်သောကိုယ်သည်၊ အနုပဝိသတိ၊ နှစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထပဿိ၊ သု၊
 ဖြေကြားကုန်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုဖြေကြားသော စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 ရာဇာ၊ မန္ဒာတ်မင်းကြီးသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဇန္တု၊
 ကာမော၊ သွားလိုသည်ဖြစ်၍၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာကို၊ အတ္တုတ္တိရိ၊ ရေ
 စင်ဖြင့်သွန်းဖျန်း၏၊ တံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
 ဖြင့်၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ တက်သော၍၊ စတုရနိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊ သေနာ
 ယ၊ စစ်သည်နှင့်သမ္ဘိ၊ တက္က၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ အဂမာ
 သိ၊ သွားလေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇိန္နုဒေဝယောကာနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော နတ်
 ပြည်တို့၏၊ ဝေမဇ္ဈတ္တကော၊ အလယ်မှ၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ ကြ

တရိတွာသက်လေ၏၊ မရိဏာယကရတန မရခါယး သားကြီး ရတနာ
 အမှူးရှိသော၊ ဝတုရိနိယသ သေနာယ၊ အင်္ဂါသေးပါးရှိသော စစ်သည်နှင့်၊
 သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ တတိယံ၊ မြေ၏အနည်းငယ်သောကောင်းကင်အရပ်၌၊ မတိဋ္ဌာ
 သိ၊ တည်လေ၏၊ ရာဇာမန္တဝတ်မင်းကြီးသည်၊ ဧကကောဝ၊ ကယောက
 အထည်းတည်းသာလျှင်၊ တာဝတိံသာဝန်၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့၊
 အဂမာသိသွားလေ၏၊ သက္ကတသိကြားမင်းသည်၊ မန္တဝားမန္တဝတ်မင်း
 သည်းအာဂတော၊ ထာဇ္ဇိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာဝ၊ ကြွား၍လျှင်မင်း၊ တသား၊
 ထိုမန္တဝတ်မင်းအား၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ အာဂတံ၊ လာခြင်းကား၊ သွာဂတံ၊ သုအာဂ
 တံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣဒံ၊ ဤတာဝတိံ
 သာနတ်ပြည်သည်၊ တေသင်မင်းမြတ်၏၊ သကံ၊ မိမိဥစ္စာတည်း၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ သကံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ကို၊ အနုသဝ၊
 ဆုံးမတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နာဇ္ဇကေဟိ၊ နတ်ကချေသည်
 တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ဧဘာဇေ၊ နှစ်သို့တို့ကို၊ -ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဧဘာဂံ၊ ကတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးပြီး၊ တာဝတိံသာဝန်၊ တာဝတိံ
 သာနတ်ပြည်၌၊ မတိဋ္ဌတမဗ္ဗေသေဝ၊ တည်ခါမျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ရညော၊
 မန္တဝတ်မင်းအား၊ မန္တသဘာဝေါ၊ လူ၏အဖြစ်သည်၊ ဝိဂစ္ဆိ၊ ကင်း၏၊ ဒေဝ
 ဘာဝေါ၊ နတ်၏အဖြစ်သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သက္ကန၊
 သိကြားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ပဏ္ဍု၊ ကမ္မဏာသိသာယံ၊ ပဏ္ဍု၊ ကမ္မဏာကျောက်
 ဖျာဉ်း နိဗ္ဗိန္နာသ၊ နေသော၊ တသား၊ ထိုမင်းကြီးအား၊ အက္ခိန္နိသမက္ကန၊
 မျက်မှိတ်ခြင်းမျှဖြင့်၊ နာနတ္တံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်သည်၊ မညာယတိကိရ၊
 တင်သတတ်တံ၊ ထိုအထူးကို၊ အသလ္လက္ခန္ဓာ၊ မမှတ်နိုင်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊
 နတ်တို့သည်၊ သက္ကသေဝ၊ သိကြားမင်း၏ထည်းကောင်း၊ တသေဝ၊ ထိုမန္တဝတ်
 မင်း၏ထည်းကောင်း၊ နာနတ္တံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်၌၊ ရဟန္တိ၊ တွေဝေကုန်
 ၏သော၊ ထိုမန္တဝတ်မင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ ဗိဗ္ဗ
 သန္တုတ္တိ၊ နတ်တို့၏စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝမာနေဝ၊ ခံစားသည်ရှိသော်၊ ယာဝ၊
 အကြပ်မျှတောက်၊ ဆဗ္ဗံ၊ သသက္ကာ၊ သုံးကျိပ်ခြောက်ယောက်သောသိကြား
 တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ရတော၊ ရတေကုန်ပြီး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊
 ရန္တံ၊ တာဝတိံသာမင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရိတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်
 တို့ဖြင့်၊ အတိဇ္ဈောယေဝ၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တတော၊ ထိုတာ
 ဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ သျှောကြ၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဥယျာနေ၊

ဥယျာဉ်၌၊ ဝတ်တော၊ ကျဏေ၏၊ ဝါတာတပေန၊ ဝေဇနပူသည၊ ဖုဋ္ဌိတဂဏ္ဍေဝ
 တိအပ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာထမကာထိးသောခဲ၏၊ စက္ကရတနေပန၊
 စကြာရတနာသည်ကား၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ပဏ္ဍိတော၊ တည်သည်ရှိသော်၊
 မရိတဝယကရတနံ၊ သားကြီးရတနာသည်၊ သုဝဏ္ဏပဏ္ဍေ၊ ရွှေပေ၌၊ မန္တဝတု၊
 မန္တဝတ်မင်း၏၊ ဥပါယာနံ၊ ကိန်စကို၊ သိခါသေတွေးရေးစေ၍၊ ဣဒံ၊ ဤပြည်သည်
 မန္တဝတု၊ မန္တဝတ်မင်း၏၊ ရုန္တံ၊ ပြည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ရုန္တံ၊ ပြည်တည်း
 မိဝကို၊ အနုဘဝသိ၊ သုံးမပြီ၊ တိတိဒိပေတိ၊ သုံးကျွန်းတို့မှ၊ တေဝိအာဂတ
 မနုဿ၊ ထိုတာကုန်သောလူတို့သည်လည်း၊ ဝုန်းတဘန်း၊ ဝုန္တံ၊ မိမိတို့၏
 ကျွန်းသို့သွားခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည့်ဖြစ်၍၊ မရိတဝ
 ယကရတနံ၊ သားကြီးရတနာသို့၊ ဥပသင်္ကပ္ပိတု၊ ကပ်လေ၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်
 မင်းကြီး၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ရဉာဏံ၊ မန္တဝတ်မင်းကြီး၏၊ အာနုဘဝ
 န၊ တုန်းတော်ကြောင့်၊ အာဂတ၊ ဤဓမ္မ၊ ဒိဝကျွန်းသို့ ရောက်သော ကုန်၏၊
 ဣဒါနိ၊ သခုအခါ၌၊ ဝုန္တံ၊ ပြန်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဝသနုဋ္ဌာ
 နံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ နေ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒေဟိ၊ ပေးတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၍၊ သာပိ၊ သူ၊ တောင်းကုန်ပြီ၊ သော၊ ထိုသားကြီးရတနာသည်၊ တေဝိ၊
 ထိုသုံးကျွန်းသားတို့အား၊ ဇေကဏံ၊ တခုခုသော၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုန်ကို၊ အဒါဝိ၊
 ပေးပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဇနပုန်တို့တွင်၊ ဝုဗ္ဗဗိဒေဟတော၊ ဝုဗ္ဗဗိဒေဟ ကျွန်းမှ၊
 အာဂတမနုဿဟိ၊ လာကုန်သော လူတို့သည်၊ အာဝသိတပ္ပဒေသော၊
 နေရာဖြစ်သောအရပ်သည်၊ တာယောဝုရိမ သညာယ၊ ထိုရှေးဖြစ်သော
 အမှတ်သညာဖြင့်၊ ဝိဒေဟရဋ္ဌန္တိနာမ်၊ ဝိဒေဟရဋ္ဌပဉ္စသော အမည်ကို၊
 လတိ၊ ရ၏၊ အပရဇေတိယာနတော၊ အပရဇေတိယာန်ကျွန်းမှ၊ အာဂတမနုဿ
 ဟိ၊ လာကုန်သောလူတို့သည်၊ အာဝသိတပ္ပဒေသော၊ နေရာဖြစ်သော အရပ်
 သည်၊ အပရဋ္ဌ ဇနပဒေါတိနာမ်၊ အပရဋ္ဌ ဇနပုန်သော အမည်ကို၊ လတိ၊
 ရ၏၊ ဥဗ္ဗရကုရသော၊ ဥဗ္ဗရကုရကျွန်းမှ၊ အာဂတမနုဿ ဟိ၊ လာကုန်
 သောလူတို့သည်၊ အာဝသိတပ္ပဒေသော၊ နေရာဖြစ်သောအရပ်သည်၊ ကုရ
 ရဋ္ဌန္တိနာမ်၊ ကုရတိုင်းဟူသောအမည်ကို၊ လတိ၊ ရ၏၊ ဗဟူကေး၊ ဟူးရွာကုန်
 သော၊ ဝါမနိကမာဒယောပန၊ ရွာနိဝုံးအစရှိသည်တို့ကိုကား၊ ဥပါဒါယံ၊ ဧွ၍၊
 ဗဟုဝစနေန၊ ဗဟုဝစိဘတ်ဖြင့်၊ ဝေါဟရိယန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ် အပ်ကုန်၏၊
 ဇဟန၊ ထိုကြောင့်၊ ကုရသုဝိဟရတိတိ၊ ကုရသုဝိဟရတိဟူ၍၊ ရတ္တံ၊ ဆို
 အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကမ္မာသဓမ္မနာမကုရုနံ၊ နိဂမေတိ
 ပါဠေ၊ ကမ္မာသဓမ္မနာမကုရုနံ နိဂမေဟူသောဝါဂ်၌၊ ကမ္မာသဓမ္မန္တိ ဝေဠု၊

ကမ္ဘာသမ္ပယုဒသော ဤဝုဒ္ဓိ၌၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ကော
ရသား၊ ဒန္တဇေယျကုတ္တရာဇာတိ၊ ဒကာရေန၊ ဒန္တဇေယျကုတ္တရာ ဒဠိဌ်၊
အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဝဏ္ဏယန္တိ ဝုဋ်ကုန်ပြီ။ ဧတ္ထံ၊ ဤအရပ်၌၊ ကမ္ဘာသော၊
ငြေကျားကို၊ ဒန္တိသော၊ ဆုံးမအပ်ပြီ၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုသို့ငြေကျားကို
ဆုံးမရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ ဧတ္ထာတိပဒေနံ၊ ဧတ္ထဟူသော ပါဠိဖြင့်၊
နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ ပြုအပ်သော၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်၊ ကမ္ဘာသမ္ပယုဒ၊ ကမ္ဘာသမ္ပယုဒမည်၏၊
ကမ္ဘာသပါဒေါ၊ ကျားသောငြေရှိသော၊ ပေါရိယာဒေါ၊ ပေါရိယာဒကို၊ ကမ္ဘာ
သောတိ၊ ကမ္ဘာသဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာသ၊ ထိုပေါရိယာဒအား၊ ဝါဒေါ၊
ခြေဘို့ကို၊ ခါဏုကေန၊ သစ်တုတ်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇဋ္ဌာနေ၊ ထိုးမိရာအရပ်၌၊ ဝဏ္ဏော၊
အမာသည်၊ ရဟန္တာ၊ အသားတက် သည်ရှိသော်၊ ဗိဇ္ဇဒါရာ၊ မိသော၊
ဆန်းကြယ်သော သစ်သားရုပ်နှင့်တူသည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ ရူပိကိရ၊
အသားတက်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကမ္ဘာသပါဒေါတိ၊ ငြေကျား
ဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထံ၊ ထင်ရှားလေ၏၊ သောဝ၊ ထိုငြေကျားကိုလည်း၊ တထိံ
ဩကာသော၊ ထိုအရပ်၌၊ ဒမိတော၊ ဆုံးမအပ်၏၊ ပေါရိယာဒတာဝဏ္ဏော၊
လူသားကိုစားခြင်းမှ၊ ပဋိသေမိတော၊ မြစ်အပ်၏၊ ကေန၊ အထောက်သို့သည်၊
ပဋိသေမိတော၊ မြစ်အပ်သနည်း၊ မဟာဝာဠောန၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ပဋိ
သေမိတော၊ မြစ်အပ်၏၊ ကတရသ္မိံ၊ အတကော၊ အဘယ်မည်သောဇာတ်၌၊
ပဋိသေမိတော၊ မြစ်အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ အမေး
တည်း၊ သုဘသောမ၊ အတကော၊ သုဘသောမ ဇာတ်၌၊ ပဋိသေမိတော၊
မြစ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကော၊ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
၏၊ ဣမေပနထေရာ၊ ဤမထေရ်တို့သည်ကား၊ ဇယန္တိသဇာတကော၊ ဇယန္တိသ
ဇာတ်၌၊ ပဋိသေမိတော၊ မြစ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ တဒါ၊ ထိုဇယန္တိသဇာတ် မြစ်သောအခါ၌၊ မဟာဝာဠောန၊ ဘုရား
လောင်းသည်၊ ကမ္ဘာသပါဒေါ၊ ကျားသောငြေရှိသောပေါရိယာဒကို၊ ဒမိ
တော၊ ဆုံးမအပ်ပြီ၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောလေသနည်းဟု
မူကား၊ ဝုတ္တောယဒါဟောမိ ဇယန္တိသဿ၊ ပဉ္စာလရဋ္ဌာမိပတိဿအ
တြိဇော၊ ဒတွာနပါတံပိတရံအမောစယံ၊ ကမ္ဘာသပါဒံပိတံပယာဒယိန္တိ၊
ဝုတ္တောယဒါဟောမိဇယန္တိသဿ၊ ပဉ္စာလရဋ္ဌာမိပတိဿအတြိဇော၊ ဒတွာန
ပါတံပိတရံအမောစယံ၊ ကမ္ဘာသပါဒံပိတံပယာဒယိန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူပြီး၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စာလရဋ္ဌာမိပတိဿ၊
ပဉ္စာလရဋ်တို့င်းသုတို့ကိုအစိုးရသော၊ ဇယန္တိသဿ၊ ဇယန္တိသအမည်ရှိ

သောမင်း၏အကြံစေအရင်၌ဖြစ်သော၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိတရံ၊ အဘမင်းကြီးကို၊ ပါဇာ၊ အသက်ကို
ဒက္ခာ၊ ပေး၍၊ အမောစပိ၊ ပေါရှိသောအသက်မှလွတ်ပြီ။ ကမ္မာသဝါဒဗ္ဗိတံ၊
ကျားသောခြေရှိသောပေါရှိသောအကိုလည်း၊ မသုဒပိ၊ ကြည်ညိုစေပြီ။
ကောစိပန၊ အချို့လူနဲ့သောဆရာတို့ သည်ကား၊ ကောရေနေဝ၊ ဒန္တဇ
စတုတ္ထက္ခရာပြောသောလျှင်၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဝတ္ထုဟန္တိ၊ သွင်းကုန်၏၊ ကုရု
ရုပ္ပဝါသိနံ၊ ကုရုရာဇ်တိုင်း၌နေကုန်သောသူတို့အား၊ ကုရုဝတ္ထုမဇ္ဈော၊ ကုရု
ရာဇ်တိုင်းသူတို့၏ကုသိုလ်တရားသည်၊ ကမ္မာသော၊ ပြောက်ကျားသည်၊
ဇာတောကိရ၊ ဖြစ်သကတံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဧတ္ထံ၊
ဤအရပ်၌၊ ကမ္မာသော၊ ပြောက်ကျားသော၊ ဓမ္မော၊ အကုသိုလ်တရားသည်၊
ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ကမ္မာသ
ဓမ္မန္တံ၊ ကမ္မာသဓမ္မဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်၌၊ နိဝိဋ္ဌနံ၊ ဝိပဿနာ
ဝိ၊ တည်သောနိဂုံး၏လည်း၊ ဇောဒေဝနာမံ၊ ထိုကမ္မာသဓမ္မဟူသောအမည်
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘုဗ္ဗဝစနေန၊ သတ္တဝိဝိဘတ်ဖြင့်၊ ကသ္မာ၊ အဟောသိ
ကြောင့်၊ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေး
တည်း၊ အဝသနောကာသတော၊ နေရာကျောင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ကိရ၊
အဆင့်ကားကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
တတ္ထံ၊ နိဝမေ၊ ထိုကမ္မာသဓမ္မနိဂုံး၌၊ ဝသနောကာသော၊ နေထိုင်မှုပြု
သော၊ ကောသိ၊ တရံတရသော၊ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းသည်၊ နာဟောသိ၊ မရှိ၊
နိဝမတောမန၊ ကမ္မာသဓမ္မနိဂုံးမှကား၊ အပတ္တမ္မ၊ ဖြစ်၍၊ အညတရသို့၊ အမှတ်
မရှိသော၊ ဥဒကာသမ္ပန္နန္တံ၊ ရေနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရမဏီယေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာ
ဖြစ်သော၊ ဘူမိဘာဝေ၊ မြေအတို့၌၊ မဟာဝနသဇ္ဈော၊ ကြီးစွာသော
တောအုပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထံ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တံနိဝမံ၊ ထိုကမ္မာသဓမ္မနိဂုံးကို၊ ဂေါစရဂါမံ၊ ကတွာ၊ ဆွမ်းခံရွာ
ပြု၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေထိုင်မှုပြု၊ တသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊ ဧတ္ထံ၊ ဤကမ္မာသဓမ္မ
ဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကုရုသု၊ ကုရု
ရာဇ်တိုင်းတို့၌၊ ကမ္မာသဓမ္မနာမ၊ ကမ္မာသဓမ္မအမည်ရှိသော၊ ကုရုနံ၊ ကုရု
ကုရုတိုင်းသူတို့၏၊ ယောနိဝမော၊ အကြင်နိဂုံးသည်၊ အတ္ထံ၊ ရှိ၏၊ တံနိဝမံ၊
ထိုနိဂုံးကို၊ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟာရတိ၊ နေထိုင်မှု၏
ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၊ ။

ကောယနောအယံဘိက္ခဝေမဂ္ဂေါတိ၊ ကောယနောအယံဘိက္ခဝေမဂ္ဂေါ
 ဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊
 ဤမဟာသထိပဋ္ဌာနသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ကုရုရဋ္ဌဝါ
 ခဏိနံ၊ ကုရုတိုင်း၌နေလေ့ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဂန္တိရဒေသနာပဋိဂ္ဂဟာဏသ
 မဏ္ဍတာယ၊ နက်နဲသော ဒေသနာကိုနာခံမှတ်သားခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကုရုရဋ္ဌဝါခဏိနော၊ ကုရုတိုင်း၌
 နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည် သည်းကောင်း၊
 ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် သည်းကောင်း၊ ဥပါသကာ၊ သီတင်း
 သည်ယောကျ်ားတို့သည်သည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယော၊ သီတင်းသည်
 မိန်းမတို့သည်သည်းကောင်း၊ တဿရဋ္ဌာ၊ ထိုကုရုတိုင်းမှ၊ ဥတုပစ္စယာဒိ
 သမ္ပန္နတ္ထာ၊ လျောက်ပတ်သော ဥတုတည်းဟူသောအကြောင်းစသည်တို့၏
 မြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သပ္ပါယဥတုပစ္စယ ဝသေန၊ လျောက်ပတ်
 သောဥတုတည်းဟူသော အကြောင်းကိုရသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နေသံ၊
 ထိုကုရုတိုင်း၌နေသောသူတို့အား၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ကလ္လသရိရာစ၊ မကတိသော
 အနာကင်းသဖြင့်ခန့်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်သည်းကောင်း၊ ကလ္လပိတ္တာစ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသောအနာကင်းသဖြင့်ခန့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်တည်း
 ကောင်း၊ ဟောန္တိ ကိရု၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ တေ၊ ထိုကုရုတိုင်း၌နေလေ့ရှိကုန်
 သောသူတို့သည်၊ စိတ္တသရိရကလ္လတာယ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ရပ် ခန့်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုဂ္ဂတိတ ဗညာဗသော၊ ခြီးဖြင့်အပ်သော် ဗညာဉာဏ်စွမ်း
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္တိရကထံ၊ နက်နဲသောထရားစကားကို၊ မဋိဂ္ဂဟေတု၊
 ခံခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နေသံ၊ ထိုကုရုတိုင်း၌ နေကုန်သော
 သူတို့၏၊ ဣဒံဂန္တိရဒေသနာပဋိဂ္ဂဟာဏသမဏ္ဍတံ၊ ဤသီတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို၊ အဘာ
 သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိပါကမ္ပိကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ဖြည့်
 အံ၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သုဝဏ္ဏဝကောသုကံ၊ ရွှေပန်းတောင်းကို၊
 စတိတိတ္တာ၊ ရ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရွှေပန်းတောင်း၌၊ နာနာပုပ္ပါနိ၊ အထူးထူးသော

ဘက်ပဋ္ဌာနသုတ်။

၆

မြတ်လေးစွာယံခရား စကားစသောပန်းတို့ကို၊ ပကိစ္စပေယျယထာ၊ ထည့်ရာ
သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏမဉ္ဇူသံဝါပန၊ ရွှေဝံတင်းကိုမူလည်း၊
လတ်တွား၊ ရှေး၊ တတ္ထ၊ ထိုရွှေဝံတင်း၌၊ သတ္တရတနာနိ၊ ပုလဲပတ္တမြားစသော
ရုနစ်ပါးသော ရတနာတို့ကို၊ ပကိစ္စပေယျယထာ၊ ထည့်ရာသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုရုရဋ္ဌဝါသိနံ၊ ကုရု
တိုင်း၌နေကုန်သောပရိသတ်တို့ကို၊ လတ်တွား၊ ရှေး၊ ဂန္ထိ၊ ဧဒသနံ၊ နက်နဲ
သော ဘုရားဒေသနာကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟေနေဝ၊ ထိုကြောင့်
သာယျာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤကုရုတိုင်း၌၊ အညာနိဝိ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန သုတ်တပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂန္ထိ၊ ရတ္တာနိ၊ နက်နဲသောအနက်ရှိသော သုတ်တို့ကို၊
ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒိဃနိကာယေ၊ ဒိဃနိကာယကျမ်း၌၊ မဟာ
နိဒါနံ၊ မဟာနိဒါနသုတ်လည်းကောင်း၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနံ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာ
နသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣမသ္မိံ၊ မဇ္ဈိမနိကာယေ၊ ဤမဇ္ဈိမနိကာယကျမ်း၌၊
သာရောပမံ၊ သာရောပသုတ်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခပမံ၊ ရုက္ခပသုတ်
လည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌပါလံ၊ ရဋ္ဌပါလသုတ်လည်းကောင်း၊ မာဂဏ္ဍိယံ၊
မာဂဏ္ဍိယသုတ် လည်းကောင်း၊ အာနေဇ္ဇသပ္ပါယံ၊ အာနေဇ္ဇသပ္ပါယသုတ်
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာနိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊
သုတ်တို့ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ တသ္မိံ၊ ဇနပဒေ။ ထိုကုရုတိုင်းဟု ဆိုအပ်သော
ဇနပဒ်၌၊ စတသောပရိသာ၊ လေးပါးသောပရိသတ်တို့သည်၊ ပကတိယသ
ဝ၊ သဘောအားဖြင့်ပင်လျှင်၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာနုယောဂံ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို
ပွားစေခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်ကို၊ အနုယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပာရနိ၊
နေကုန်၏၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဓါသကဗ္ဗကရ
ပရိဇနာပိ၊ ကျွန်အမှုထုပ်အချင်းပရိသတ်တို့သည်လည်း၊ သတိပဋ္ဌာနပဋိ
သံယုတ္တမေဝ၊ သတိပဋ္ဌာန်နှင့် စပ်ယှဉ်သည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကထံ။
တရားစကားကို၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဥဒကတိတ္ထသုတ္တ ကန္တနုဋ္ဌာ
နာဒိသုဝိ၊ ရေဆိပ်အရပ်ပိုင်းချည်ဝင့်ရာအရပ်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ နိရတ္ထ
ကကထာနာမ၊ အကျိုးမရှိပြန်ပျင်းသောစကားမည်သည်၊ နပဝတ္ထတိ၊ မဖြစ်၊
အဗ္ဗ၊ အမိ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကတရံ၊ အဘယ်မည်သော၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနံ၊
သတိပဋ္ဌာန်ကိုပွားစေခြင်းကို၊ မနသိကရာသိ၊ နှလုံးသွင်းသနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်သော၊ ကာဝိ၊ သရံတယောဂံသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမ
သည်၊ ကိပ္ပိ၊ တရံသရသော၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိုပွားစေခြင်း

ကို၊ နမနသိကဧရာမိ၊ နှလုံးမသွင်းမိချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဝဒတိ၊ အကယ်
 ချီဆိုအံ၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ နိဇတ္ထ
 ကံ၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်လေစွ၊ ဇိဝမာနံဝိ၊ အသက်ပင် ရှင်သော်လည်း၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ မတသဒိသာ၊ သူသေနှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊
 အလ၊ ထိုသို့ကဲ့ရဲ့ပြီးသောနေ့မှ၊ နံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုန၊ ထောင်
 ဝေရုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို၊ မာအကာသိ၊ မပြုသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်
 ကို၊ ဥပ္ပဏှာပေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အသုကသတိပဋ္ဌာနံနာမ၊ ဤမည်သော သတိပဋ္ဌာန်မည်
 သည်ကို၊ မနသိကဧရာမိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဝဒတိ၊ အကယ်
 ချီဆိုအံ၊ တသသာ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်ကိုနှလုံးသွင်း၏ဟုဆိုသောမိန်းမအား၊ သာဓု
 သာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းကြီးကို၊ ဒတွာ
 ပေး၍၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်ကား၊ သတ္တကံ၊ အကျိုးရှိ
 သောအသက်ရှင်ခြင်းလေသည်၊ သုဇိဝိတံ၊ ကောင်းသောအသက်ရှင်ခြင်း
 မည်၏၊ တံနာမ၊ သင်ကဲ့သို့သဘောရှိသောသူမည်သည်ကား၊ မနုဿတ္တံ၊
 လူ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တဝါရောက်၏၊ တဝတ္ထာယ၊ သင်၏ အကျိုးငှါ၊ သမ္မာ
 သမ္မုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ထောင်မှုပေ၏၊ ဣတိအာဒိဟိ၊
 ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ဖြင့်၊ ပသံသန္တိ၊ ခြံ့မွမ်းကုန်၏။

စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဇေတ္ထ၊ ဤကုရုတိုင်း၌၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ မနုဿ
 ဇာတိယာယေဝ၊ လူဇာတ်ရှိသောသူတို့သည်သာလျှင်၊ သတိပဋ္ဌာနမနသိ
 ကာရယုတ္တဝါ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်
 ကုန်သေး၊ ထေ၊ ထိုကုရုတိုင်း၌ နေကုန်သော လူဇာတ်ရှိသောသူတို့ကို၊
 နိဿာယ၊ ခြံ့၊ ဝိဟန္တော၊ နေကုန်သော၊ တိရစ္ဆာန်ဂဏထာဝိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့
 သည်သည်၊ သတိပဋ္ဌာနမနသိကာရယုတ္တဝါ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်း
 နှင့်ယှဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတြ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့၏ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကိုနှလုံးသွင်းရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်၊ ဧကော၊
 တယောက်သော၊ နစ္ဆော၊ ကချေသည်ကြီးသည်၊ သုဝပေါတကံ၊ ကျေးသား
 ငယ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သိက္ခာပေန္တော၊ သင်စေလျက်၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်
 လည်၏၊ သော၊ ထိုကချေသည်ကြီးသည်၊ သိက္ခာနုပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမ
 ကျောင်းကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝသိတွာ၊ နေပြီး၍၊ ဂမနကာလေ၊
 သွားသောကာလ၌၊ သုဝပေါတကံ၊ ကျေးသားငယ်ကို၊ သမ္ဗုသိတွာ၊ မေ့ရစ်

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၍၊ ဂတောကိရ၊ သွားသတတ်၊ တံ၊ ထိုကျေးသားငယ်ကို၊ သာမဏေရိယော၊
သာမဏမတို့သည်၊ ဂဟေတွားယူ၍၊ ပဋိဇေဂ္ဂံ၊ သုမွေးကျေးကုန်၏၊ အသ၊
ထိုကျေးသားငယ်အား၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတောတိနာမံ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဟူသောအမည်
ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏၊ ဧကဒဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပုရတော၊ ရွှေမြ၊ နိသိန္နံ၊
နေသော၊ တံ၊ ထိုကျေးသားငယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာထေရိ၊ မဟာထေရိ
မသည်၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိဘာတိ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အယျ၊ ရှင်မ၊ ကိံ
ကရောသိ၊ အသို့ပြုတော်မူမည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တဝ၊
သင်အား၊ ကောမိ၊ တစုံတခုသော၊ မနသိကာရော၊ ဘာဝနာ၌နှလုံးသွင်းခြင်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အယျ၊ အရှင်မ၊
နတ္ထိ၊ မရှိချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာရုဓသာ၊ အမောင်ကျေးသား၊ ပဗ္ဗ
ဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ဝသန္တာနံနာမ၊ နေသောသူတို့မည်
သည်၊ ဝိဿဋ္ဌအတ္တဘာဝေန၊ လွတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်၏၊ အ၊ ဖြစ်ငြင်း
တဝိသံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နဝရူပိ၊ မသင်း၊ ကောမိဒေဝ၊ တစုံတခု သေလျှင်ဖြစ်
သော၊ မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ အတ္ထိ၊ ကဗ္ဗော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပန၊ ထိုသို့ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းအပ် သော်လည်း၊
တံ၊ သင်သည်၊ အညံ၊ တပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကာတံ၊ နှလုံးသွင်း
ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိယတိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ အဋ္ဌိအဋ္ဌိတိ၊ အဋ္ဌိအဋ္ဌိဟူ၍၊ သဏ္ဌာ
ယံ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုထား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊
ထိုကျေးသားငယ်သည်၊ ထေရိယာ၊ မထေရိမ၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊
ဌတွားတည်၍၊ အဋ္ဌိအဋ္ဌိတိ၊ အဋ္ဌိအဋ္ဌိဟူ၍၊ သဏ္ဌာယန္တော၊ သရဏ္ဍာယ်လျက်၊
စရတိ၊ တည်လည်၏၊ ဧကဒဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောက
လျှင်၊ တောရဏာဝဂ္ဂ၊ တူရိုင်းတိုင်များ၌၊ နိသိဒိသ္မာ၊ နေ၍၊ ဗာဏသတံ၊ နေပူဇာ
ကို၊ တံ၊ ပမာနံ၊ ပူဇေသော၊ တံ၊ ထိုကျေးသားငယ်ကို၊ ဧကော၊ တကောင်သော၊
သကုဏော၊ ဌက်သည်၊ နပပဉ္စရေန၊ ခြေသည်းတည်းဟူသော ချိုင့်မြင့်၊
အဂ္ဂဟဝိ၊ သုတ်ယူ၏၊ သော၊ ထိုကျေးသားငယ်သည်၊ ကိရိကိရိတံသန္တံ၊
ကိရိကိရိဟူသောအသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သာမဏေရိယော၊ သာမဏေမ
တို့သည်၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ အယျ၊ ရှင်မ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတကို၊
သကုဏေန၊ ဌက်သည်၊ ဂဟိတော၊ သုတ်ယူအပ်၏၊ နံ၊ ထိုဗုဒ္ဓရက္ခိတကို၊
မောစေမ၊ လွတ်စေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ယေရု၊ အာဒိနိ၊ ခဲအစရှိသည်
တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အနုဗန္ဓိတွာ၊ လိုက်ကုန်၍၊ မောစေသံ၊ လွတ်စေ
ကုန်၏၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပုရတော၊ ရွှေမြ၊ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်သော၊ တံ၊

၁၁

ထိုကျေးသားလပ်ကို၊ ထေရီ၊ မထေရ်မသင်္ဃာ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၊ သကု
 ကောန၊ ဌကံသည၊ ဝဟိတကာလေး၊ သုတ်ယူသောကသန္တ၊ ကိ၊ အဘယ်သို့၊
 စိန္တေသိ၊ ကြံအောက်မေ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အယျ၊ အရှင်မ၊
 အညံ၊ အဋ္ဌကကမ္မဋ္ဌာနိ၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော အာရုံကိုမျှ၊
 နစိန္တေသိ၊ မကြံအောက်မေ့၊ အဋ္ဌပုဗ္ဗေဝ၊ အရိုးရတရသညသောလျှင်၊ အဋ္ဌ
 ပုဋ္ဌ၊ အရိုးရတရကို၊ ဝဟေဝိသု၊ ယုန္တိ၊ ဝတ္တတိ၊ သွား၏၊ ကထေသိ၊ ဝိဇ္ဇာနေ၊
 အဘယ်မည်သောအရပ်၌မူလည်း၊ ဝိပဏိရိသတိ၊ ဖရိမရေကြံလတ္တံ့နည်း၊
 အယျ၊ ရှင်မ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌပုဗ္ဗေဝ၊ အရိုးရတရသောလျှင်၊ စိန္တေသိ၊
 ကြံအောက်မေ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၊ သရ
 သာရ၊ ကောင်းစွကောင်းစွ၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ တေသင်အေး၊
 ဘဝက္ခယသ၊ ဘဝ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၏၊ ပစ္စယေဝ၊ အကြောင်း
 သည်၊ တဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊
 ထိုကုရုတိုင်း၌၊ ဟိရန္တာနဂတာဝိ၊ ဟိရန္တာနံတို့သည်သည်၊ သတိပဋ္ဌာန
 မနသိကာရယုတ္တာ၊ သတိပဋ္ဌာနကို နှလုံးသွင်းခြင်းနှင့် ဗျဉ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုသူရုတိုင်း၌ နေကုန်သော
 သူတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်ပွားတရားသည်၊ သတိပဋ္ဌာနရုဗိမေဝ၊ သတိပဋ္ဌာန
 ၏ပွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေသော်လူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံသတ္ထံ၊
 ဤသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောလော့သိမူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုကောယနောအယံဘိက္ခဝေ၊ မဂ္ဂေါအစရှိသောပါဌ်၌၊ ကော
 ယနောတိ၊ ကောယနောဟူသည်ကား၊ ကောမဂ္ဂေါ၊ ထကြောင်းတည်းသာ
 ဖြစ်သောခရီးတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဂ္ဂဿ၊ အရိယာမဂ်၏၊ မဂ္ဂေါပန္နော
 ပထောပန္နော၊ အဉ္စသံဝဋ္ဋုမာယနံ၊ နာဝါဥတ္တရသေတုစ၊ ကုလ္လောစဘိဝိ
 သကံမောတိ၊ မဂ္ဂေါပန္နောပထောပန္နော၊ အဉ္စသံဝဋ္ဋုမာယနံ၊ နာဝါဥတ္တရ
 သေတုစ၊ ကုလ္လောစဘိဝိသကံမောဟူ၍၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ နာမာနိ
 အမည်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဂ္ဂေါခရီး၊ ပန္နော၊ ခရီး၊ ပထောခရီး၊
 ပန္နောခရီး၊ အဉ္စသံခရီး၊ ဝဋ္ဋုမံခရီး၊ အယနံခရီး၊ နာဝါ၊ ခရီး၊ ဥတ္တရသေတု၊
 ခရီး၊ ကုလ္လောခရီး၊ ဘိဝိ၊ ခရီး၊ သကံမောခရီး၊ သွယ်သောအယံ၊ ထိုခရီးကို
 ဣဒံ၊ ဤအရာ၌၊ အယနနာမေန၊ အယနဟူသော အမည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 လော့သိမူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကောယနောအယံဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါတိဇ္ဈေး
 ကောယနော အယံဘိက္ခဝေမဂ္ဂေါ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန တည်းဟူသောခရီးသည်၊ ကောမဂ္ဂေါ၊ ထ

ကြောင်းတည်းသာဖြစ်သော ခရီးတည်း။ နေရာပထဝီတော၊ နှစ်ခွနှစ်မည်
ဖြစ်သော ခရီးသည်၊ န၊မဟုတ်၊ ဣတိဇေအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊
ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧကေန၊ အပေါ်မလှောက်
တယောက် အထည်းတည်းဖြင့်၊ အပိတဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ကောယနော၊ ကောယနမည်၏၊ ဧကေနာတိ၊ ဧကေနဟူသည့်
ကား၊ ဂတသင်္ဂတိကံ၊ ခြွေရံပရိသတ်တည်း ဟူသောအပေါင်း အပေါ်
ကိလေသာတည်းဟူသော အပေါင်းအပေါ်ဖြင့် ပေါင်းပေါ်ရင်းခြင်းကို၊
ဝူပကဋ္ဌေန၊ အပေါင်းအပေါ်မှ ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း၊
ပဝိဝိတ္တဝိတ္တေန၊ ကိလေသာတို့မှဆိတ်သောမိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း
ကောင်း၊ အပိတဗ္ဗော-ပရိပဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတ
န၊ ထိုအရိယာ မဂ်တည်းဟူသော ခရီးဖြင့်၊ အယန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယနော၊ အယနမည်၏၊ သံသာရတော၊ သံသရာမှ
နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိအပိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဧကဿ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ထက်မြတ်သော မြတ်စွာဘုရား
၏၊ အယနော၊ ခရီးတည်း၊ ကောယနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက်
မြတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ခရီး၊ ဧကဿာတိ၊ ဧကဿဟူသည့်ကား၊
သေဋ္ဌဿ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ထက်
သေဋ္ဌာစ၊ မြတ်သည်မြတ်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ခြင်၏၊
တိသသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေန၊ ထိုအရိယာမဂ်တည်းဟူသော ခရီးဖြင့်၊
အညေဝိ၊ ဘုရားမှတပါးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရိယာသာဝကတို့သည်လည်း၊
ကိညာဝိအယန္တိ၊ အကယ်၍ကား သွားကုန်၏၊ ဧဝံသန္တေဝိ၊ ဤသို့သွားကုန်
သော်လည်း၊ သော၊ ထိုအရိယာမဂ်တည်းဟူသော ခရီးသည်၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ အယနော၊ ခရီးမည်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဧတေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပါဒိတတ္ထော၊ ဖြစ်စေအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတောတိ၊ ဘဂဝ
တောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်
မူသနည်းဟူမူကား၊ သောဟိပြာဟ္မဏဘဂဝါ၊ အနုပ္ပန္နဿမဂ္ဂဿဥပ္ပါဒေ
တာတိအာဒိ၊ သောဟိပြာဟ္မဏဘဂဝါအနုပ္ပန္နဿမဂ္ဂဿဥပ္ပါဒေတာ၊ ဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဝုတ္တော၊ သောဘဂ

ဝါ၊ထိုခြံစွာတုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နသမ၊မဖြစ်သေးသော၊ မဂ္ဂသမ၊မဂ်ကို၊
 ဥပ္ပါဒေသာ၊ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ အယတိ၊ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ
 ထသ္မ၊ထိုကြောင့်၊အယနေ၊အယနမည်၏၊ ဂစ္ဆတိပဝတ္တတိ၊ဖြစ်တတ်၏၊
 ဣဒိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဧကသ္မိံ၊တခုတည်းသော
 သာသနာထော်၌၊အယနေ၊ဖြစ်တတ်သည်၊ ဣတိထသ္မ၊ထိုကြောင့်၊ဧကော
 ယနေ၊ ဧကောယနမည်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ယေဝဓမ္မဗိနယေ၊ ဤသုတ် အဘိဓမ္မာ
 ဝိနည်းဟုဆိုအပ်သောခြံစွာတုရားသာ သနာထော်၌သာလျှင်၊ပဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်တတ်၏၊အညတြ၊တပါးသောဒိဋ္ဌိရှိသောသနာထော်၌၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်
 တတ်၏၊ဣဒိ၊ဤသို့၊ ဂတ္တံဂုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယထာဟ၊
 တုရားအတတ်ကဲ့သို့ ဟောထော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဣမသ္မိံ၊ခေါ်သုဘဒ္ဒ
 ဓမ္မဗိနယအရိယောအဋ္ဌဝီကောမဂ္ဂေါဥပသမ္ဘတိတိ၊ဣမသ္မိံ၊ခေါ်သုဘဒ္ဒဓမ္မ
 ဝိနယအရိယောအဋ္ဌဝီကောမဂ္ဂေါ ဥပသမ္ဘတိဟူ၍၊ အာဟ၊ဟောထော်
 မူ၏၊သုဘဒ္ဒ၊ သုဘဒ္ဒ၊ဣမသ္မိံ၊ခေါ်ဓမ္မဗိနယ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းဟု
 ဆိုအပ်သောခြံစွာတုရားသာသနာထော်၌သာလျှင်၊အရိယော၊ဖြစ်သော
 အဋ္ဌဝီကော၊အဂ်၊၂၅၀ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊မဂ္ဂေါ၊အရိယာမဂ်ကို၊ဥပသမ္ဘတိ
 ရအပ်၏၊ ဟိ၊သစ္စံ၊မှန်၏၊ဧသော၊ဤမဂ္ဂေါအယနေဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ဧ
 ဝာနာထောခေါ်သော၊ဧသောနာအထူးသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အတ္ထ
 ထောပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား၊ ဧကောယေဝ၊တူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဘိဝ၊တနည်းသည်၊ ဧကံ၊တပါးတည်းသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အယတိ၊
 သွားတတ်၏၊ဣတိထသ္မ၊ထိုကြောင့်၊ ဧကောယနေ၊ဧကောယနမည်၏၊ဂုဗ္ဗ
 ဟာဂေ၊ ရှေးအတို့၌၊ နာနာရတတာဝနာနယ၊ မဝတ္တောပိ၊ အထူးထူးသော
 အကြောင်းရှိသောတာဝနာနည်းဖြင့်ဖြစ်သော်လည်း၊အပရဘာဂေ၊နောက်
 အတို့၌၊ဧကံ၊တခုတည်းသော၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊သွား
 တတ်၏၊ဣဒိ၊ဤသို့၊ ဂတ္တံဂုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယထာဟ၊
 တုရားအတတ်ကဲ့သို့ဟောထော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သဟမ္ပတိ၊သဟမ္ပတိ
 အ၊ဤသော၊ပြက္ခာ၊ပြက္ခာသည်၊ဧကောယနံ၊ဇာတိ၊ယန္တဒေသိ၊မဂ္ဂပဇာနာ
 တိဟိ၊သာနုကဋ္ဌိ၊ ဧတေနမဂ္ဂေနအတရိံ၊သုပုဗ္ဗေ၊ တရိယန္တိ၊ယေဝတရန္တိ
 ဩဃန္တိတိ၊ ဧကောယနံ၊ဇာတိ၊ယန္တဒေသိ၊ မဂ္ဂပဇာနာတိ ဟိတာနုကဋ္ဌိ၊
 ဧတေနမဂ္ဂေနအတရိံ၊သုပုဗ္ဗေ၊တရိယန္တိ၊ယေဝတရန္တိ၊ဩဃံဟူ၍၊ အာဟ၊
 ဟောထော်မူ၏၊ ဇာတိ၊ယန္တဒေသိ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ဟူသော
 အဆုံးကိုဖြစ်သော်မူပြီးထသော၊ဟိတာနုကဋ္ဌိ၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏

သတ်ပဋ္ဌာနသုတ်၊

အစီးအပွားကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ကောယနံ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ သွားတတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယာမဂ်ကို၊ ပဇာ
 နာဘိ၊ ထိတော်မူ၏၊ ဧတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုအရိယာမဂ်တည်းဟူသော ခရီးဖြင့်၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဩစံ၊ ဩစာ
 လေးပါးကို၊ အတရိံ၊ သု၊ ကူး၊ မြောက်တော်မူကုန်ပြီးအနာဂတဝေ၊ နောင်သော
 အခါ၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဩစံ၊ ဩစာလေးပါးကို၊ တရိယံ၊ နှိ
 ယေဝ၊ ကူး၊ မြောက်ကုန်လတ္တံ့ သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတရဟိတ၊ ယခုအခါ
 ၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဩစံ၊ ဩစာလေးပါးကို၊ တရိယံ၊ ကူး
 လည်းကူး၊ မြောက်ကုန်ဆဲ။ ကောပိပနံ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊
 နပါရံ၊ နိဂုဏ်ယန္တိ၊ ဘိဂါယာနယေန၊ နပါရံ၊ နိဂုဏ်ယန္တိ ဟူသောဂါယာနည်း
 ဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကေဝါရံ၊ ဝ၊ ကြိမ်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
 သွားတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကောယနေတိ၊ ကောယနေဟူ၍၊
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ထံ၊ ထိုကေပိဆရာတို့၏စကားသည်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤဝကြိမ်နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်၏ ဟူသော
 အနက်၏၊ သင်္ကံ၊ အယနေတိ ဣမိနာဗျဉ္ဇနေန၊ သင်္ကံ၊ အယနေဟူသော
 ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဿ၊ ထိုအရိယာမဂ်၏၊ ကေ၊ ဝ၊ ကြိမ်
 သော၊ အယနံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကော၊ တကြိမ်သော၊ ဂတိပဝတ္တံ၊ ဖြစ်ဖြင်း
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံအတ္ထံ၊ ဤဗဟုဗြဟ္မာသမာသံ တရားဟူ
 သောအနက်ကို၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ ယဒိပနုရုဇ္ဈယျ၊ အဂတံ၊ ချီဆံ၊ ငြားအံ့
 ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ယုဇ္ဈယျ၊ သင့်ရာ၏၊ အတ္ထောပန၊ အနက်သည်ကား၊ ဥတ
 ယထာပိ နှစ်ပါးရုံသောနည်းဖြင့်လည်း၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ ကသ္မာ၊ အ၊ ဝတံ
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ပုဗ္ဗဘာဂမဂ္ဂဿ၊ ရှေးအတို့၌ဖြစ်
 သောလောကီမဂ်၏၊ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၏၊ အ၊ ဖြစ်ကြောင့်
 တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာယာဒိစတုအာ၊ ရမ္မဏပဝတ္ထော၊ ကာယအစရှိ
 သောလေးပါးသောအာရုံ၌ဖြစ်သော၊ ပုဗ္ဗဘာဂသတ်ပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တ
 ရာ၏ရှေးအတို့ဖြစ်သော လောကီသတ်ပဋ္ဌာန်တည်းဟူသောမဂ်ကို၊ ဣမ၊
 ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာဖြစ်
 သောမဂ်ကို၊ နအဓိပ္ပေတော၊ အလိုမရှိအပ်၊ သော၊ ထိုလောကုတ္တရာ၏ ရှေး
 အတို့၌ဖြစ်သောလောကီသတ်ပဋ္ဌာန်တည်းဟူသောမဂ်သည်လည်း၊ အနေ
 ကဝါရမ္ပိ၊ အကြိမ်များစွာလည်း၊ အယတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ အဿ၊ ထိုလောကုတ္တ
 ရာ၏ရှေးအတို့၌ဖြစ်သောလောကီ သတ်ပဋ္ဌာန်တည်းဟူသောမဂ်၏၊ အနေ

ကဉ္စးအကြိမ်များစွာလည်း၊ အယနံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုဗ္ဗေဝ
 ရှေးအခါ၌လည်း၊ ဣမသ္မိံပဒေ၊ ဤကောယနော အယံဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါဟု
 သောဝါကုဉ္စိ၊ မဟာထေရနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏၊ သာကတ္ထာ၊ တက္ကသေးနွေး
 ခြင်းသည်၊ အဟောသိယေဝ၊ ဖြစ်သူသည်သာလျှင်တည်း၊ တိရိစ္ဆာကုဉ္စ နာ
 ဝတ္ထေရော၊ တိရိစ္ဆာကုဉ္စနာဝ မထေရ်သည်၊ ပုဗ္ဗဘာဝ သတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါ၊
 လောကုတ္တရာမဂ်၏ ရှေးအခါ၌ဖြစ်သော လောကီသတိပဋ္ဌာန် တည်းဟူ
 သောမဂ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဿ၊ ထိုတိရိစ္ဆာကုဉ္စနာဝ
 မထေရ်၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာဖြစ်သော၊ တိရိစ္ဆာကုဉ္စ သုဗ္ဗတ္ထေရောပန၊
 တိရိစ္ဆာကုဉ္စသုဗ္ဗမထေရ်သည်ကား၊ မိဿကမဂ္ဂေါ၊ လောကီနှင့် ရောသော
 လောကုတ္တရာဖြစ်သောမဂ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ပုဗ္ဗဘာဝေါ၊ လောကုတ္တရာ၏ရှေးအခါ၌ဖြစ်သောမဂ်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်၊ မိဿကမဂ္ဂေါ၊ လော
 ကီနှင့်ရောသောလောကုတ္တရာမဂ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာစရိ
 သော၊ ဆရာသည်၊ ဝုနပ္ပန္နံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဘဏ္ဍေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အပ္ပ
 မ္ဘိဗဟိတွာ၊ ဆရာဘကားကို မတားဖြစ်မှု၍၊ ဘုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ အပိနိစ္ဆိတွာဝ၊ မဆုံးဖြတ်မှု၍လျှင်၊
 ဥဋ္ဌဟိံသု၊ ထကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်၌၊ အာစာရိယတ္ထေရော၊ ဆရာဖြစ်
 သောမထေရ်သည်၊ န္နာနကောဋ္ဌကံ၊ ရေချိုးအုံသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိ
 သော်၊ မဿ၊ ငါသည်၊ မိဿကမဂ္ဂေါ၊ လောကီနှင့်ရောသောလောကုတ္တရာ
 မဂ်ကို၊ ကထိဒဿ၊ ဆိုမိ၏၊ ဝုဉ္စနာဝေါ၊ ဝုဉ္စနာဝသည်၊ ပုဗ္ဗဘာဝမဂ္ဂေါ၊
 လောကုတ္တရာ၏ ရှေးအခါ၌ဖြစ်သော မဂ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဒါယ၊
 ယူ၍၊ ဝေါဟရတိ၊ ဆို၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်သည်၊
 ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ သုတ္တန္တံ၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပရိဝုတ္တေန္တော၊ ပြန်သည်ရှိသော်၊ ယောဟိကောဝိဘိက္ခဝေဣမေ
 ဝတ္ထာရောသတိပဋ္ဌာနနုဇေဘာဝေယျ သတ္တဝယသနိတိ၊ ယောဟိကောဝိ
 ဘိက္ခဝေဣမေဝတ္ထာရော သတိပဋ္ဌာနနုဇေဘာဝေယျသတ္တဝယသနိဟူ၍၊
 ဣမသ္မိံဋ္ဌာနော၊ ဤအရာ၌၊ သဗ္ဗေက္ခသိ၊ မှတ်၏၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လော
 ကုတ္တရာမဂ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တဝယသနိ၊ ရနံနှစ်တို့ပတ်လုံး၊
 ဝိဇ္ဇမာနောနာမ၊ တည်သောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တော၊
 ဆိုအပ်သော၊ မိဿကမဂ္ဂေါ၊ လောကီနှင့်ရောသော လောကုတ္တရာမဂ်ကို၊
 နုလတ္တတိ၊ မရအပ်၊ ဝုဉ္စနာဝော၊ ဝုဉ္စနာဝသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ ဖြစ်အပ်သော၊ ပုဗ္ဗဘာ

၁၇

ဝမဂ္ဂေါဝ။ လောကုတ္တရာ ရှေးအတို့၌ဖြစ်သော မဂ်ကိုသာလျှင်၊ လမ္ဘတိ။
 ရအင်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥတု။ သိ၍။ အဋ္ဌမိယံ။ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဓမ္မ
 သဝနေ။ တရားနာအပ်သည်ကို၊ ဝံဿဋ္ဌေ။ ကြွေးကြော်သည်ရှိသော်၊ အဂ
 မာယိ။ သွား၏။ ပေါရာဏကထေရာ။ ရှေး၌ဖြစ်သောမထေရ်တို့သည်။ ဝိယ
 ဓမ္မသဝနာ။ တရားနာခြင်းကိုတောင့်တကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ကိရု။ ဖြစ်ကုန်သ
 တတ်။ သဒ္ဓံ။ ကြွေးကြော်သောအသံကို၊ သုတ္တာဝ။ ကြား၍သာလျှင်။ အဟံ။
 ငါသည်။ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာ၊ အဟံ။ ငါသည်။ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာ။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ကောပ္ပဟာရေနေဝ။ တပြိုင်နက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဩသရန္တိ။ သက်ကုန်၏။
 တသ္မိံ။ စဒိဝသေ။ ထိုရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌တည်း။ ဝုဠနာဂဓမ္မရဿ။
 ဝုဠနာဂမထေရ်၏။ ဝါရော။ တရားဟောအံ့သောအလှည့်သည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ တေန။ ထိုဝုဠနာဂမထေရ်သည်။ ဓမ္မသဝနေ။ တရားဟောနေရာ၌၊ နိဝီ
 ဒိတွာ။ ထိုင်နေ၍၊ ဗိဇနိံ။ ယပ်ကို။ ဝပဟတ္တာ။ ကိုင်၍၊ ဝုဠကထာသု။ ရှေး၌
 ပြောဆိုဘူးသော စကားတို့ကို၊ ဝုတ္တာသု။ ဟောအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အာ
 သနဝိဋ္ဌသံ။ တရားဟောနေရာ၏နောက်အတို့၌၊ ဥတသေ။ တည်သော။ ထေ
 ရဿ။ မထေရ်ကြီးအား။ ရဟော။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌၊ နိဝီဒိတွာ။ ထိုင်နေ၍၊
 နဝက္ခာမိ။ မဆိုအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧဝံ။ သောပရိပိတက္ကော။ ဤသို့သော အကြံ
 သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ပေါရာဏကထေရာ။ ရှေးမထေရ်
 တို့သည်။ အနုဿယကာ။ ပြုစုခြင်းမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဥစ္ဆုတဘရံ။ ကြံတည်းဟူသောဝန်ကို၊ ဥက္ခိဝိတွာ။ ချီ၍၊ ဝိစရန္တိ။ ဝိယ။ လှည့်
 လည်ကုန်သကဲ့သို့။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ရှစ်မေပ။ ရှစ်သက်အပ်သော အယူကို
 သာလျှင်၊ ဥက္ခိဝိတွာ။ ယူ၍၊ နဝိစရန္တိ။ မလှည့်လည်ကုန်။ ကာရဏမေဝ။
 အကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ဝဏ္ဏန္တိ။ ယူကုန်၏။ အကာရဏံ။ အကြောင်းဟုတ်
 သည်ကို၊ ဝိဿန္တိ။ စွန့်ကုန်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ထေရော။ ကိရိဒုကဝုဠ
 သုဗ္ဗမထေရ်သည်။ အာရသောဝုဠနာဂ။ ငါ့ရှင်ဝုဠနာဂ၊ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ
 ဆိ၏။ သော။ ထိုဝုဠနာဂမထေရ်သည်။ အာစရိယဿ။ ဆရာ၏။ သဒ္ဓေါဝိယ။
 အသံကဲ့သို့တကား၊ ဣတိ။ ဤသို့။ ဓမ္မံ။ တရားကို၊ ဥပေတွာ။ တန်၍၊ ဝဒန္တိ။
 အရှင်ဘုရား၊ ကိ။ အသို့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ အာရသောဝုဠနာဂ
 ငါ့ရှင်ဝုဠနာဂ၊ မယာ။ ငါသည်။ ဝုတ္တာ။ ဆိုအပ်သော၊ မိဿကမဂ္ဂေါ။ လော
 ကီ၌ရှိရသော လောကုတ္တရာမဂ်ကို၊ နလမ္ဘတိ။ မရအပ်။ တယာ။ သင်
 သည်။ ဝုတ္တာ။ ဆိုအပ်သော၊ ဝုဠဘာဂသတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါ။ လောကုတ္တ
 ရာ၏ ရှေးအတို့၌ဖြစ်သော သတိပဋ္ဌာန် တည်းဟူသောမဂ်ကို သာလျှင်။

သတ္တကိ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ထေရော၊ ဗုဒ္ဓနာမထေရ်
 သည်၊ ပိန္နေသိ၊ ကြံ၏။ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သဗ္ဗပရိ
 ယတ္ထံကော၊ အဆုံး၊ စုံသောပရိယတ်နှင့်လိမ္မထေဝ်မူ၏။ တံပိဋကော၊ ပိဋကတ်
 သုံးပုံကို ဆောင်၏။ သုထဗုဒ္ဓေါ၊ အကြားအမြင် များသော ဗုဒ္ဓဖြစ်ထေဝ်
 မူ၏။ ဧဝရူပသာပိနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းမည်သော၊ ဘိက္ခုနော။
 ရဟန်းအား။ အယံဝဂ္ဂော၊ ဤပြဿနာသည်။ အာလုဇ္ဇတိ၊ ချောက်ချား၏။
 အနာဂတော၊ နောင်သောအခါ၌။ မမ၊ ငါ၏။ တာတိကာ၊ ညီထေဝ်တို့သည်။
 ဣမံပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို။ အာလုဇ္ဇသန္တိ၊ ချောက်ချား ကုန်ထွက်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပိန္နေသိ၊ ကြံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိန္နေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။
 ဓဟေတွာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣမံပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို။ နိဗ္ဗလံ၊ မတုန်မလှုပ်သည်ကို။
 ကရိသမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဋ်သန္တိ၊ ဒါမဂ္ဂတော၊ ဝဋ်သန္တိဒါမဂ်ကုမ်းမှ။
 ကောယနမဂ္ဂေါဋ္ဌတိ- ဗုဒ္ဓတာဝသတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါ။ ။ မဂ္ဂနံ အဋ္ဌာရီကော
 သေဋ္ဌော၊ သတ္တန်စတုရောပဒါ၊ ပိရာဂေါသေဋ္ဌောဓမ္မာနံ၊ နိပဒါနဉ္စ၊ ကျွမ္မာ
 မော၊ ။ အေဝမဂ္ဂေါနတ္ထညော၊ ဒဿနဿ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဧတဉ္စိတုဌေ ပဋိပစ္စယ၊
 မာရသေနပမဒ္ဓနံ၊ ဧတဉ္စိတုဌေပဋိပစ္စာ၊ ဒုက္ခသန္တံ ကရိသထာတိ။ ။
 ကောယနမဂ္ဂေါဋ္ဌတိ ဗုဒ္ဓတာဝ သတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါ။ ။ မဂ္ဂါနဋ္ဌာရီကော
 သေဋ္ဌော၊ သတ္တန်စတုရောပဒါ၊ ပိရာဂေါသေဋ္ဌောဓမ္မာနံ၊ နိပဒါနဉ္စ၊ ကျွမ္မာ
 မော၊ ။ အေဝမဂ္ဂေါနတ္ထညော၊ ဒဿနဿ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဧတဉ္စိတုဌေပဋိ
 ပစ္စယ၊ မာရသေနပမဒ္ဓနံ၊ ဧတဉ္စိတုဌေပဋိပစ္စာ၊ ဒုက္ခသန္တံ ကရိသထာ
 တိ။ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဗုဒ္ဓတာဝ
 သတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါ၊ ထေရကုတ္တရာမဂ်၏။ ရှေ့အတို့၌ဖြစ်သော သတိပဋ္ဌာန
 ထည်းလူ့ဘာသာမဂ်ကို၊ ကောယနမဂ္ဂေါ၊ တကြောင်းတည်းသာ ဖြစ်သော
 ဝဋ်သန္တံ၊ ရုက္ခသိ၊ မရှိအပ်၏။ ။ မဂ္ဂါနံ၊ ဇင်္ဂမဂ်-သကမ္မမဂ်- မိစ္ဆာမဂ်အစ
 ရှိသောမဂ်တို့တွင်။ အဋ္ဌာရီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အရိယာမဂ်
 တို့၌။ သေဋ္ဌော၊ ဖြတ်၏။ သတ္တန်၊ ဝစီသတ္တာ- သဗ္ဗုတိသတ္တာ- ဒိဋ္ဌိသတ္တာ-
 ဝရမဋ္ဌာသတ္တာတို့တွင်၊ စတုရောပဒါ၊ ထေးပါးသောတရားအတို့ဟုဆိုအပ်
 ကုန်သော ဝရမဋ္ဌာသတ္တာတို့သည်။ သေဋ္ဌော၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ဓမ္မာနံ၊ သင်္ခတ
 အသင်္ခတကရားတို့တွင်၊ ပိရာဂေါ၊ ရာဂကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။
 သေဋ္ဌော၊ ဖြတ်၏။ နိပဒါနဉ္စ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော နတ်လူအစရှိသော
 သတ္တဝါတို့တွင်သည်။ ကျွမ္မာ၊ ငါးပါးသောမျက်စိအမြင်ရှိသောမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သေဋ္ဌော၊ ဖြတ်၏။ ။ ဒဿနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တတ်သော

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၁၉

ပညာ၏။ ဝိသုဒ္ဓိသာ။ အထူးသဖြင့် ကိလေသာတို့မှစင်ခြင်းငှါ။ ဧဝံ
 ဧဝံ။ ဤအရိယမဂ်တည်းဟူသောအကြောင်းသည်သာလျှင်၊ မဂ္ဂေါ
 အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညော၊ တမားသော အကြောင်းသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဓနံ၊ မာရ်မင်း၏ စစ်သည်ကိုနှိပ်နှင်းတတ်သော။
 ဧသဉ္စိဘေဝံ၊ ထိုအရိယ မဂ်တည်းဟူသော အကြောင်းကို သာလျှင်၊
 တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ပဋိပဇ္ဇထ၊ ကျင့်ကုန်လော၊ ဧတဉ္စိဘေဝံ၊ ထိုအရိယ
 မဂ်တည်းဟူသောအကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇာ၊ ကျင့်ကုန်သော၊ တုမှ၊
 သင်တို့သည်၊ နုက္ခယ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိသထ၊ ဖြစ်ကုန်
 လတ္တံ၊ ၊ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ ကေနုဠေန၊ အစပတ် အနက်သ
 ဘောကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်မည်သနည်း၊ နိဗ္ဗာနဝမနုဠေနဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော အနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာ၊ ဣန္ဒကပီး
 နိဗ္ဗာန်ဖြင့် အလိုရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မဂ္ဂနိယဠေနဝ၊ ၅-ဦးအပ်
 သောအနက် သဘောကြောင့် လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်မည်၏၊ သတ္တဝန်
 ဝိသုဒ္ဓိ သာတိ၊ သတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိ သာဟူ သည်ကား၊ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်
 သော၊ မထေဟိ၊ အညစ်အကြေးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဘိဇ္ဈာပိသမထေ
 ဘာဒိဟိ၊ အဘိဇ္ဈာမညီမညွတ်သော ထောတအစရှိကုန်သော၊ ဥပက္ခိဇ္ဈေ
 သေဟိစ၊ ညစ်ညူးကြောင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိလိဋ္ဌပိဋ္ဌာနံ ညစ်ညူး
 သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိသုဒ္ဓိတ္ထာယ၊ စင်ကြယ်ခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ မှန်၏၊ ဣဒိနဝမဂ္ဂေန၊
 ဤသတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသောခရီးဖြင့်လည်း၊ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ သထေသ
 ဟဿကပ္ပ၊ မိကာနံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော၊ စတုန္ဒီအသေချ်ယူဝန်၊
 ထေးအသင်္ချေတို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကေသ္မိံ၊ ပေတကဓမ္မ၊ တခုသော
 ကမ္ဘာ၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တေ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တဏှကံရမေဝေကံရသရဏကံရ
 ဒိပကံရနာမကေ၊ တဏှကံရာမေဝေကံရာသရဏကံရော၊ ဒိပကံရာအမည်ရှိ
 ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို၊ အာဒိကတ္တာ၊ အစပြု၍၊ သကုရနိပရိ
 ယောသာနာ၊ သာကီဝင်မင်းသားငါတို့ထုရားအဆုံးရှိကုန်သော၊ အနေကား
 များစွာ ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါစ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားတို့ လည်းကောင်း၊
 အနေကသတာ၊ အရာမကများစွာကုန်သော၊ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂဏနပထံ၊ ရေတွက်ခြင်း၏အကြောင်း
 ကို၊ ဝိတိဝတ္တာ၊ လွန်ကုန်သော၊ အရိယသဝကောစ၊ အရိယာဖြစ်ကုန်သော
 တပည့်တို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣမေ

၂၀

သတ္တဝါ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည် မိတ္တမလေ၊ မိတ်၏အညစ်အကြေးတို့ကို၊ ပဝါ
 ဟိတွာ၊ မျော့၍၊ ပရမဝိသုဒ္ဓိံ၊ လွန်မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။
 ရူပမလဝသေနပန၊ ရုပ်၏အညစ်အကြေး၏အစွင်းအားဖြင့်ကား၊ သံကိလေ
 သဝေါဒါနပညတ္တိယေဝ၊ ညစ်ညူးခြင်းဖြူစင်ခြင်းကို၊ ပညတ်ခြင်းသည်သာ
 ဟျင်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သံကိ
 လိဋ္ဌေန၊ ညစ်ညူးသော၊ ဣပေန၊ ရုပ်ဖြင့်။ မာဇာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သံကိ
 လိသာန္တိ၊ ညစ်ညူးကုန်၏။ ရူပေ၊ ရုပ်သည်၊ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သည်ရှိသော်၊
 ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟေသိနာ၊ သိသက္ခန္ဓစသည်
 ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို၊ ဆည်းဘူး၊ ရှာဖွေတော်မူပြီးသော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အနက္ခာတံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်၊ သံကိလိဋ္ဌေန၊ ကိလေသာ
 တို့ဖြင့် ညစ်ညူးသော၊ မိတ္တေန၊ မိတ်ဖြင့်၊ မာဇာဝါ၊ သတ္တဝါ တို့သည်၊
 သံကိလိသာန္တိ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် ညစ်ညူးကုန်၏။ မိတ္တေ၊ မိတ်သည်၊
 သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သည် ရှိသော်၊ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မဟေသိနာ၊ သိသက္ခန္ဓစသည် ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို၊ ဆည်းဘူး၊ ရှာဖွေ
 တော်မူပြီးသော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယထာပာ၊
 ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့၊ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ မိတ္တသံကိလေသာ
 သိက္ခဝေသတ္တာသံကိလိသာန္တိ၊ မိတ္တဝေါဒါနာဝိသုဇ္ဈန္တိတိ၊ မိတ္တသံလေ
 သာသိက္ခဝေသတ္တာသံကိလိသာန္တိ၊ မိတ္တဝေါဒါနာဝိသုဇ္ဈန္တိဟူ၍၊ အာဟာ၊
 ဟောတော်မူ၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မိတ္တသံကိလေသာ၊ မိတ်၏ ညစ်ညူး
 ခြင်းကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သံကိလိသာန္တိ၊ ညစ်ညူးကုန်၏။
 မိတ္တဝေါဒါနာ၊ မိတ်၏ဖြူစင် ခြင်းကြောင့်၊ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။
 တဉ္စ၊ မိတ္တဝေါဒါနံ၊ ထိုမိတ်၏ စင်ကြယ်ခြင်း သည်လည်း၊ ဣဝိနာသတိ
 ပဉ္စာနမဒ္ဓေန၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်ဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ သတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာဟူ၍၊ အာဟာ၊
 ဟောတော်မူ၏။ သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာတိ၊ သောက
 ပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယဟူသည်ကား၊ သောကသမ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝသမ၊ ငိုကြွေးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သမတိက္က
 မာယာ၊ လွန်ခြင်းငှါ၊ ပဟာနာယ၊ လယ်ခြင်းငှါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သော၊ အယံ
 မဂ္ဂေါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော ခရီးသည်၊ သန္တတိမဟာ၊ မတ္တာဒိနံ၊
 သန္တတိအမတ်ကြီးအစရှိသည်တို့၏၊ သောကသမတိက္ကမာယာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း

ကိုလွန်မြောက်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိပိယစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 ပဋိပသရာဒိန္န၊ ပဋိပသရာဒိအစရှိသည်တို့၏၊ ပရိဒေဝသမတိတ္တမာယ၊ ပိုကြွေး
 ခြင်းကိုလွန်မြောက်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိပိယစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 သောကပရိဒေဝါနံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ပိုကြွေးခြင်းတို့ကို၊ သမတိတ္တမာယ၊ လွန်
 မြောက်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သောကပရိဒေဝါနံ
 သမတိတ္တမာယာဘိ၊ သောကပရိဒေဝါနံ သမတိတ္တမာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သန္တတိမဟာမတ္တော၊ သန္တတိအမတ်ကြီးသည်၊
 ယံပုဗ္ဗေတံဝိသောဓေတိ၊ ပစ္ဆာတေမဟုတ်ဉ္စနံ၊ မဇ္ဈေစေနာဂဟေသထိ၊
 ဥပသန္တောစရိသာသတိ၊ ယံပုဗ္ဗေတံ ဝိသောဓေတိ၊ ပစ္ဆာတေမဟု ကိဉ္စနံ၊
 မဇ္ဈေစေနာ ဂဟေသထိ၊ ဥပသန္တော စရိသာသိ ဟူသော၊ ဣဝံဂါထံ၊
 ဤဂါထာကိုးသုတ္တာဝ၊ ကြား၍သာလျှင်၊ ပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါလေးပါး
 တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ကိဉ္စာပိပတ္တော၊ အကယ်
 ၍ကားရောက်၏၊ ပဋိပသရာ၊ ပဋိပသရာသည်၊ နသန္တိပုတ္တာတာတာယ၊ နဝိ
 တာနာပိဗန္ဓဝါ၊ အန္တကေနာမိပန္နဿ၊ နန္တိဉ္စာပိသုတာတာတာထိ၊ နသန္တိ
 ပုတ္တာတာတာယ၊ နဝိတာနာပိဗန္ဓဝါ၊ အန္တကေနာမိပန္နဿ၊ နန္တိဉ္စာပိသုတာ
 တာတာဟူသော၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကိုး သုတ္တာကြား၍၊ သောသောပဏ္ဍိ
 ဗဒေ၊ သောတာပဏ္ဍိဖိုလ်၌၊ ကိဉ္စာပိပတိဗ္ဗိတာ၊ အကယ်၍ကား တည်၍၊
 ပနတထာပိ၊ ထိုဂါထာကိုကြား၍ အရဟတ္တဖိုလ်သောတာပဏ္ဍိဖိုလ်၌တည်း
 ပြားသော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာယဝေဒနာပိတ္တဓဇ္ဈေသု၊ ကာ
 ယဝေဒနာပိတ်နိဝရဏအစရှိသောတရားတို့တွင်၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ဓမ္မံ
 တရားကို၊ အနာမသိတွာ၊ မသုံးသပ်မူ၍၊ ဘာဝနာနာမ၊ ပညာဝနိပွါး၊ ငြေခြင်း
 မည်သည်၊ နန္တိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေပိ၊ ထိုသန္တတိအမတ်ကြီး၊ ပဋိပ
 သရာဒိတို့သည်သည်၊ ဣဒိနာဝမဂ္ဂေန၊ ဤသင်္ကပ္ပသုတ်တည်းဟူသော ခရီးဖြင့်
 သာလျှင်၊ သောကပရိဒေဝေ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ပိုကြွေးခြင်းတို့ကို၊ သမတိတ္တန္တံ၊
 လွန်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိသဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။ သန္တတိ၊ သန္တတိအ
 မတ်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂြေးကာလ၌၊ ယံ၊ အကြင်စိုးရိမ်ခြင်းသဘောသည်၊ ဥပန္တံ၊ ဖြစ်၏၊
 တံ၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်းသဘောကို၊ ဝိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်သော၊ တေ၊ သင်အား
 ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ကိဉ္စနံ၊ စိုးရိမ်ကြောင်းကြခြင်းသည်၊ မာ၊ အဟု၊ မဖြစ်
 စေလင့်၊ မဇ္ဈေ၊ အသယ်၌၊ စေနာဂဟေသထိ၊ အကယ်၍မစွဲမယူသည်ဖြစ်
 အံ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဥပသန္တော၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိသာသိ၊ နေရ
 လတ္တံ၊ ။ ပဋိပသရာ၊ ပဋိပသရာ၊ အန္တကေန၊ သေမင်းသည်၊ အပိပန္နဿ၊

နှိပ်စက်အပ်သောသတ္တဝါအား၊ ပုတ္တု၊ သား၊ ဆွေးတို့သည်၊ တာဏာယ၊ စောင့်
 ရှောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနာရိ၊
 ရှိကုန်သော်လည်း၊ ထေ၊ ထိုသား၊ ဆွေးတို့သည်၊ နသန္တိ၊ ရှိသည်မမည်ကုန်၊
 ဝိတာရိ၊ အဘသည်လည်း၊ တာဏာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊
 မစွမ်းနိုင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနာရိ၊ ရှိသော်လည်း၊ သေ၊ ထိုအဘ
 သည်၊ နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မမည်၊ ဗန္ဓဝါ၊ သား၊ ဆွေး အဘမှကြွင်းသော သားချင်း
 ဆွေမျိုးတို့သည်၊ တာဏာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်
 ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနာရိ၊ ရှိကုန်သော်လည်း၊ ထေ၊ ထိုသား၊ ဆွေး
 အဘမှကြွင်းသောသားချင်း ဆွေမျိုးတို့သည်၊ နသန္တိ၊ ရှိသည်မမည်ကုန်၊
 ဉာတိသု၊ သားချင်းဆွေမျိုးတို့၌၊ တာဏာယ၊ စောင့်ရှောက် ထုတ်သော
 အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ မရှိ၊ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံအတ္တဂ်မာယာတိ၊ ဒုက္ခဒေါမ
 နဿာနံအတ္တဂ်မာယဟူသည်ကား၊ ကာယိကဒုက္ခသမ၊ ကာယိကဒုက္ခကို
 လည်းကောင်း၊ စေတသိကဒေါမနဿသမ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော ဒေါမနဿ
 ဝေဒနာကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသံ၊
 ဤကာယိကဒုက္ခစေတသိကဒေါမနဿတို့၏၊ အတ္တဂ်မာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊
 နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်လည်း၊
 တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သော၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်
 လည်းဟူသော ခရီးသည်၊ တိသမ္မတ္ထရာဒိနံ၊ တိသမ္မတ္ထေရ် အစရှိသည်
 တို့အား၊ ဒုက္ခသမ၊ ကာယိကဒုက္ခ၏၊ အတ္တဂ်မာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊
 ဝိသ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ သတ္တဒိနံ၊ သိကြားအစရှိသည်တို့၏၊ ဒေါမနဿသမ၊
 စေတသိကဒေါမနဿ၏၊ အတ္တဂ်မာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိဝိယ၊
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ ကာယိကဒုက္ခစေတသိက ဒေါမနဿ
 တို့၏၊ အတ္တဂ်မာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထဉ္စရစနေ၊ ထို
 စကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္တဒိပနာ၊ အနက်ကို ပြခြင်း
 လည်း၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ တိသေသာနာမ၊ တိသမ္မတ္ထအမည်ရှိ
 သော၊ ကုဋုဗ္ဗိယပုတ္တော၊ သူကြွယ်သားသည်၊ စတ္တာထိသ တိရုညကော
 မှီသော၊ ကုဋုဗ္ဗိယဆယ်သောအသပြာတို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ရဟန်းပြု၍၊ အဂါမကော၊ ရွာမရှိသော၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိပာနုတိကိရ၊
 နေသတတ်၊ တသမ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတုဘဂိယာ၊ ညှိငယ်မယား
 သည်၊ ဝတ္ထထ၊ သွားထေကုန်လော၊ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊
 ဝေါရောပေထ၊ ချကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗသထေစောရေ၊ ငါးရာသော

ခိုးသူတို့ကို၊ ပေသေဝမ်း၊ စေလိုက်၏။ တော၊ ထိုငါးရာသော ခိုးသူတို့သည်၊
 ဂတိံ၊ သွား၍၊ ထေရ်၊ မထေရ်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၍၊ နိဓိ
 ဒိ၊ သုံးထိုင်နေကုန်၏။ ထေရော၊ တိဿမထေရ်သည်၊ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ
 တို့၊ ကာဠာ၊ အာဟာယ်ကြောင့်၊ အာဂတာ၊ ထာကုန်သည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်ကုန်
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ၊
 ဝေါရော၊ ပေသောမ၊ ချဆုန်အုံးဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တု၊ ဆိုအပ်သော်၊ ဥပါသကာ၊
 ဒါယကာတို့၊ မ၊ ငါးအား၊ ပါတိဘောဂံ၊ အခန့်အတန်တို့၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 အတ္ထု၊ သနား၊ ကေရုတ္တိံ၊ ထည့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဒေထ၊ မေးကုန်သော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ကော၊ အတတ်
 မည်သောသူသည်၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဌာနေ၊ ဤတောအရပ်၌၊ ပါတိဘောဂေါ၊ အခန့်
 အတန်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တု၊ ဆိုအပ်သော်
 ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ပါသာဏံ၊ ကျေနပ်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နေဉိ၊ နေဉိ၊ နှစ်ချောင်းသော ပေါင်းရိုးတို့ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊
 ချိုး၍၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ ပါတိဘောဂေါ၊ အခန့်အတန်သည်၊ ဝုတ္တိ၊
 သင့်၏သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုခိုးသားငါးရာ တို့သည်၊
 အပတ္တမိတွာ၊ မဖဲ့မှ၍၊ စက်မနဝိသေ၊ စင်္ကြံဦး၌၊ အဂ္ဂံ၊ မီးကို၊ ကတွာ၊ ငြိ၍၊
 နိဗ္ဗုဇ္ဇိံ၊ သူအိပ်ကုန်၏။ ဝေဒနံ၊ ပေါင်းရိုးကျိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဒုက္ခဝေဒ
 နာကို၊ ဝိက္ခုတ္တိတွာ၊ ခွါ၍၊ ဝိလံ၊ ဝိသကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ ထေ
 ရသားတို့သာမထေရ်အား၊ ပရိသုန္ဓံ၊ စင်္ကြယ်သော၊ ဝိလံ၊ ဝိသကို၊ နိဿာ
 ဟ၊ မှီ၍၊ ဝိတိ၊ ဝိမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ဝင်းမြေခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တေတော၊
 ထိုနေသက်မှ၊ အနုပတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝေဇ္ဇန္တိ၊
 ပွားစေချက်၊ ဝိပဿမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး၊ သမဏ၊ ရဟန်းတရား
 ကို၊ ကတွာ၊ ငြိ၍၊ အရုဏုပ္ပမနေ၊ နေအရုဏ်တက်သောအခါ၌၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမံ၊ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါ
 နေသိ၊ အပျိုးရင့်၏။ ကိံ၊ ဥဒါနေသိ၊ အာဟာယ်သို့ကျူးရင့်သနည်း။ ဥပါသကာ၊
 ဥပါသကာတို့၊ ဥဘောပါဒါနိဥဘောပါဒေ၊ ခြေနှစ်ချောင်းတို့ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊
 ချိုး၍၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သံယမိဿာမိ၊ သိစေ၏။ အဟံ၊
 ငါသည်၊ သရာဓမ္မေ၊ ရာဇဂုဏ်တကွသေရခြင်းကို၊ အဗ္ဗိယာမိ၊ ပြီးစွေ၏။
 ဟံ၊ ရာဇာမိ၊ ရှက်နိုး၏။ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္တယိတွာနု၊ ကြံပြီး၍၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဝိဿိသံ၊
 ကောင်းစွာရှုပြီ။ အရုဏုပ္ပမိ၊ အရုဏ်တက်ခြင်းသို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်လတ်

သည့်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါပုဏ်၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်၏၊ အသရေပိ၊ တဝါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တိံသ
တိက္ခု၊ သုံးကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာတရား၏၊ သန္တိ
ကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မာဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အရညဝိဟာ
ရေ၊ တောကျောင်း၌၊ ဝသံ၊ ဝါသို့၊ ဥပတိတ္တာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ အာရုဿော၊
ငါ့ရှင်တို့၊ တိယာမရဋ္ဌိံ၊ ညဉ့်သုံးပိပ်သိလုံး၊ သမဓာမေဓ္မာဝ၊ ရဟန်းတရား
ကိုသာလျှင်၊ ကာမဓမ္မာ၊ ဂြုအပ်၏၊ အညမညဿ၊ တယောက်သည်
တယောက်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ နအာဂန္တဗ္ဗံ၊ မလာအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ ဆိုကုန်၍၊ ဝိဟရိံသု၊ နေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသုံးကျိပ်သောရဟန်းတို့
သည်၊ သမဓာမေဓ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကာတွာ၊ ဂြုကုန်၍၊ ဝဇ္ဇု၊ သာသမယော၊ မိန့်
သော ဘိဝံသအခါ၌၊ ပစယယန္တု၊ အိပ်မွေ့ကုန်စဉ်၊ ဧကော၊ တခုသော၊
ဗျဇ္ဈာ၊ ကျားသည်၊ အာဂတိံ၊ သာ၍၊ ဧကကံတိက္ခု၊ တယောက်တယောက်
သောရဟန်းတို့၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝတ္တတိ၊ သွား၏၊ ကောမိ၊ တရံတယောက်
သောရဟန်းသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဗျဇ္ဈာ၊ ကျားသည်၊ ဝဏ္ဍိ၊ ယူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝါစမ္ပိ၊ နှုတ်ကိုလည်း၊ နနိစ္ဆာရေသိ၊ မမြွက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသသု၊ တကျိပ်
ငါးပါးကုန်သော၊ တိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ခါဒိတေသု၊ စားအပ်ကုန်ပြီးသည်
ရှိသော်၊ ဥပပါသထဒိဝသော၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣတေရေ၊ ဤမှ
တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကုယိံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုတ္တိတွာ၊ မေး၍၊ ဥတွာ၊ သိကုန်ပြီး၍လည်း၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဒါနိ၊
ဟခုအခါ၌၊ ဝဟိတေန၊ ကျားသည်ယူအပ်သောရဟန်းသည်၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊
ဝဟိတေန၊ ကျားသည်ယူအပ်သည်၊ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုရာ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုကုန်ပြီး၍၊ ဝိဟရိံသု၊ နေကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနေ့က
မှ၊ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝဟေတွာ၊ ပဉ္စင်းငယ်ကို၊ ပုရိမနယောနေဝ၊
ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဗျဇ္ဈာ၊ ကျားသည်၊ ဝဏ္ဍိ၊ ယူ၏၊ သော၊ ထိုပဉ္စင်း
ငယ်သည်၊ သန္တိအရှင်တရားတို့၊ ဗျဇ္ဈာ၊ ကျားသည်၊ ဝဏ္ဍိ၊ ယူ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကထာရဇဇ္ဈာ၊ တောင်ငွား
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥတ္တာယော၊ မီးရှူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဟေတွာ၊
ကိုင်၍၊ မောဓေသာမ၊ လွတ်စေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှလုံးပိုက်၍၊ အနုပန္နိံသု၊
လိုက်ကုန်၏၊ ဗျဇ္ဈာ၊ ကျားသည်၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၏၊ အဂတိံ၊ သွားရာ
မဟုတ်သော၊ သိန္နတဋ္ဌာနံ၊ ကမ်းပါးဖြတ်ရှိရာအရပ်သို့၊ အာရုယျာ၊ တက်၍၊
တံတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ပါဒဂိဋ္ဌကတော၊ ခြေမမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ခါဒိတုံ၊

၈၆

စားအံ့သောငှါ၊ အာရက္ခိ၊ အားဝုတ်၏၊ ဣထရေဝိ၊ ဤမှဟမ်းသောရဟန်း
 တို့သည်လည်း၊ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဋ္ဌေဟိ၊
 ငါတို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုစွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
 ရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊ တိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဝိသေသနာမ၊ အထူးမည်
 သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ သော၊ ထိုပွင်း
 ငယ်သည်၊ ဗျဿရဓေ၊ ကျွမ်း၏ခံတွင်း၌၊ နိပ္ပန္နောဝ၊ လျောင်းလျက်သေလျှင်၊
 တံဝေဒနံ၊ ထိုကျွမ်းခံခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွဲ၍၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝေဇေတွာ၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ ယာဝဂေါပ္ပကာ၊
 ဖမျက်တိုင်အောင်၊ ခါဒိတသမယေ၊ ခဲသောအခါ၌၊ သောတာပန္နော၊ သောတာ
 ပန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယာဝဇဏ္ဍုကာ၊ ပုဆစ်ချးတိုင်အောင်၊ ခါဒိတ
 သမယေ၊ ခဲသောအခါ၌၊ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယာဝ
 နာထိယာ၊ ချက်တိုင်အောင်၊ ခါဒိတသမယေ၊ ခဲသောအခါ၌၊ အနာဂါမိ၊
 အနာဂံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟဒယရူပေ၊ နှလုံးသားကို၊ အခါဒိတေယော၊
 မခဲမိသလျှင်၊ ပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်၊ သဟာတတွာ၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ တွာ၊ ရောက်၍၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူး
 ရင့်၏၊ ကိံဥဒါနေသိ၊ အဘယ်သို့ကျူးရင့်သနည်း၊ သီလဝါ၊ သီလနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ရတသမ္ပန္နော၊ ရတင်အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပညာဝါ၊ ပညာ
 ရှိသော၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ မဟုတ္တံ၊ တစတမျှ၊
 ပမာဒံ၊ အိပ်မွေ့သဖြင့်မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍၊ ဗျဿန၊ ကျွမ်းသည်၊
 ဩရုဒ္ဓမာနသော၊ ကပ်၍နှိပ်စက်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ယောအဟံ၊ အကြင်
 ငါကို၊ ပဉ္စရတ္ထိံ၊ ကိုယ်တည်းဟူသောအချို့နှင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သိသာယာ၊
 ကျော်ဖျာ၏၊ ဥပနိတတော၊ အနီး၌ချထားအပ်ပြီး၊ အဓိတ္တာနံ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်
 သောသူတို့၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ အာက္ခော၊ စားထတ်သော၊ ဗျဿန၊ ကျွမ်း
 သည်၊ မံ၊ ငါကို၊ ကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ခါဒဝု၊ စားပစေ၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို၊ ပဋိသန္ဓေ၊ ရအပ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသော၊ မရတံ၊
 သေခြင်းသည်၊ ဟောဟိတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်၏၊
 အပရောဂိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝီတမလ္လတ္ထေရာနာမ၊ လူလက်ထက်၌
 ရှေ့သောအဝတ်ပုဆိုးကို ဝတ်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်ဖွေမှ၌ ဆန်းကြယ်
 စွာပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဝီတမလ္လမည်သောမထေရ်သည်၊ ဝိဟိ
 ကာယေ၊ လူဖြစ်သောအခါ၌၊ တိသုရဇ္ဇေသု၊ ပဏ္ဍုစောဇ္ဇ ဂေါဇ္ဇဟုဆိုအပ်
 သောသုံးပါးသောပြည်တို့၌၊ ပဇာကံ၊ လူကွားတံခွန်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊

တမ္ပပဏ္ဏာသိဝံ၊ ဝိဟိန္တိ ကျန်းသို၊ အာဂမ္မ၊ လာဇာဏ်၍၊ နေဝနံ၊ ဝိဟိန္တိ မင်းကို
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ဂတာနုဂ္ဂဟာ၊ ပြုအပ်သောခြီးမြှောက်ခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောဒိဝသံ၊ တနေ့သန္တံ၊ ကိလပ္ပကာ၊ ပဏ္ဏာသသမ္ဘူတရေန၊ ဗျာရိ
 သောအိပ်ဈေးဝရပ်တံခါးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလည်ရှိသော၊ ရုပ်ဘိက္ခဝေန
 တုမ္ဘာကံ၊ တံပဇဟထ၊ တံဝေါပဟိနံ ဒိဃရတ္တံ၊ ဟိတာယ
 သုခါယ ဘဝိဿတိ၊ ဟူသော၊ နတုမ္ဘာကဝဂ္ဂံ၊ နတုမ္ဘာကဝဂ်ကို၊ သုတ္တံ၊
 ကြား၍၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နေဝသန္တကံ၊ ကိရ၊ ဥစ္စာမဟုတ်သ
 တတ်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နသန္တကံ၊ ကိရ၊ ဥစ္စာမဟုတ်
 သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိန္တေ၊ ကြံ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊
 တုမ္ဘာကံ၊ သင်ချစ်သားတို့၏၊ နသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ တံ၊ ထိုရုပ်ကို၊ ပဇဟ
 ထ၊ ပယ်ကုန်သော၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သော၊ တံ၊ ထိုရုပ်သည်၊ ဝေါ၊ သင်ချစ်
 သားတို့အား၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွား
 ခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်စေတ္တံ၊ သော၊ ထိုဝိတမလ္လ
 မထေရ်သည်၊ တံယဝအတ္တံ၊ ထိုရုပ်အစရှိသောတရားကိုတို့၏၊ ဥစ္စာဟု
 မယူအပ်သောနတုမ္ဘာကဝဂ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအနက်ကိုမင်လျှင်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ဖိတ္တမန္တဟတ္တိနော၊ ဖိတ်တည်းဟူသောအရံပစ်သောဆင်၏၊ အကု
 သံ၊ ချွန်းသတ္တဝကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ မဟာဝိဟာရံ၊ မဟာ
 ဝိဟာရသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ မဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို၊ ယာဝိတ္တာ၊ စေတင်း၍၊
 မဗ္ဗဇိကာ၊ ရှင်ပြုပြီးသော်၊ ဥပသမ္ပန္နော၊ မဇ္ဈိန်းခံသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နေမာ
 ဟိကာ၊ နှစ်စောင်သောမာတိကာတို့ကို၊ မဂ္ဂဏံ၊ လေ့လာသည်ကို၊ ကတ္တာ၊
 ပြု၍၊ ဟိ၊ သဘိက္ခ၊ သုံးကျိပ်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ ဟူ၍၊ ဂဗလဝါ
 လိယအင်္ဂီဏံ၊ ဂဗလဝါလိယမည်သောအပြင်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ သမတ
 ဓန္တံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ပါနော၊ ခြေတို့သည်၊ အဝဟန္တေ၊
 မရှက်စောင်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ၊ ကောဟိ၊ ဝုဆင်ခူးတို့ဖြင့်၊ ဝက်မ
 ထီး၊ ဝကြိသွား၏၊ တမေနံ၊ ထိုဝိတမလ္လမထေရ်ကို၊ ရတ္တံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊
 ဧကော၊ ထမ္ပယောက်သော၊ မိဂလ္လကော၊ သားရဲဆိုးသည်၊ မိဂေါ၊ သား
 တညံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တိယာ၊ ထုံဖြင့်၊
 မဟာရိ၊ ထိုး၏၊ သတ္တိ၊ ထုံသည်၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတ္တာ၊ ထုတ်ခြင်းထွင်း၍၊ ဂတာ၊ သွား၏၊
 သော၊ ထိုဝိတမလ္လမည်သော မထေရ်သည်၊ တံသတ္တိံ၊ ထိုထုံကို၊ ဟရာ
 ပေတ္တာ၊ နုတ်စေ၍၊ မဟာရရခါနီး၊ ထုံရာတို့ကို၊ ဟိတာဝဋ္ဋိယာဝ၊ မြက်ကျွပ်

ဖြင့်လျှင်၊ ပူရာမေတ္တာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ပါသောကမိတ္တိယံ၊ ကေသုပင်ပျာ၌၊ အတ္တနံ၊
ကိုယ်ကို၊ နိဿိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကာရေတွာ၊
ပြုစေ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ပဋိသန္တိဒါယိ၊ ပဋိသန္တိ
ဒါတို့နှင့်၊ သဟ၊ ထကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဥက္ကာ
သိတသဒ္ဓေန၊ ချောင်းညှို့သောအသံဖြင့်၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော၊ ဘိက္ခု
နံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဗျာကာရိတွာ၊ အကြွက်အားဖြင့်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြား၍၊
ဘာသိတံဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ သဗ္ဗသောကဂ္ဂဝါဒီနော၊ နတုဌာကံဗ္ဗဒံ၊ တံဗဟေ
ယျာထဘိက္ခဝေါ၊ အနိစ္စာဝတသင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ
နိရုဇ္ဈန္တိ၊ တေသံဂူပသမောသုခေါဏိ၊ ဘာသိတံဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ သဗ္ဗသော
ကဂ္ဂဝါဒီနော၊ နတုဌာကံဗ္ဗဒံ၊ တံဗဟေယျာထဘိက္ခဝေါ၊ အနိစ္စာဝ
တသင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာနိရုဇ္ဈန္တိ၊ တေသံဂူပသမောသုခေါ
ဟူသော၊ ဗ္ဗဒံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေထိ၊ ကျူး၏၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊
ရုပ်၊ ရုပ်သည်၊ တုဌာကံ၊ သင်ချစ်သားတို့၏၊ နသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ ထံ၊
ထိုရုပ်ကို၊ ဗဟေယျာထ၊ ပယ်ကုန်သော၊ ဗ္ဗဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်၊ သဗ္ဗ
သောကဂ္ဂဝါဒီနော၊ အလုံးစုံသော သတ္တသောကအား၊ မြတ်သောတရားကို
ဟောကြားတော် မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ တရားမြတ်၏၊ ဘာသိတံ၊
စကားတော်သည်၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာဝတ၊ အမြဲ
မရှိကုန်စွာကား၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏၊
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ကုပြီး၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်တတ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသင်္ခါရတရား
တို့၏၊ ဂူပသမော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံဘိက္ခု၊ ထိုဟန်းကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာဟံသု၊
ဆိုကုန်၏၊ သန္တေ၊ အရှင်တရား၊ သဗ္ဗသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဓရော၊
ထင်းရှားရှိသည်၊ သဝေဘာဝိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့အခွါ၊ မချွတ်၊ သုရုဒ္ဓ
မတ္တကေန၊ သရုဒ္ဓရာ ရေမျက်နှာပေါ်ဖြင့်၊ ဟတ္ထံ၊ ထက်ထော်ကို၊ ပဿ၊
ရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ တေ၊ သင်၏၊ ဘိသံ၊ ဥက္ခေဒင်းကို၊ ဗရာမာသေယျ၊ သုံးသတ်
ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧက္ကာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ
သောသဒ္ဓါ၏အစဉ်အနက်၏အစဉ်ဖြင့်၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤသင်္ကပ္ပသုတ်သည်၊ ဟူ
သောမဂ်သည်၊ ဝိဿတ္တေရာဒိနံ၊ ဝိဿမထေရ်တို့၏၊ နုက္ခဿ၊ နုက္ခ၏၊
အတ္တင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ခြင်း၌၊ သံဝတ္တတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ နုက္ခဿ၊ နုက္ခ၏၊
အတ္တင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ခြင်း၌၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှထပါး၊ ဧဝါ
နမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊

ဝတ္ထုဝိဝေသနာနိမိတ္တံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသောဝတ္ထုနိမိတ်ကို ခံသော၊ မြင်၍၊ မမေ့၊ တမေ့
 ဘယသန္တုဋ္ဌိတော၊ သောခြင်းသဘောတရားတည်းဟူသော တေးဖြင့် ခြင်းအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒေါမနသာဇာတော၊ ဖြစ်သောနှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ခြင်းကပ်၍၊ ဝဉ္စံ၊ ပြသ၊ နာ
 ကို၊ ပုဏ္ဏိ၊ မေးကျောက်၏သော၊ ထိုထိကြားမင်းသည်၊ ဥပေက္ခာပညာဝိသုဒ္ဓိ
 နာဝသေနေ၊ ဥပေက္ခာပြဿနာတို့ကိုဖြေတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ အသိတိသ
 ဟာသာပတိဒေဝတာပတိ၊ ရှစ်သောင်းသောနတ်အပေါင်းတို့နှင့်၊ ဝေဒိန္ဒ၊ ကကွ၊
 သောတာပတ္တိပဇ္ဇေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတ်ညာသိ၊ ကည်၏၊ အသေ၊
 ထိုထိကြားမင်း၏၊ သာစဉ္ဇပပတ္တိ၊ ထိုနတ်၌ဖြစ်သောပဋိသန္ဓေသည်လည်း၊
 ပုနးတကာနိ၊ ပါကတိကာဝ၊ ပြကတေရှိသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုဏ္ဏောဝိ၊ နတ်သားသည်လည်း၊
 အတ္တရာသဟသာဝရိဝါရော၊ နတ်သွီးတထောင်ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဂ္ဂ
 သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘောတိ၊ ခံစား၏၊ ထတ္ထ၊
 ထိုတထောင်သော နတ်သွီးအပေါင်းတို့တွင်း၊ ပဉ္စသတားငါးရာကုန်သော၊
 အတ္တရာ၊ နတ်သွီးတို့သည်၊ ရုက္ခတော၊ သစ်ပင်မှ၊ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဝိဝိနန္တိ
 ယော၊ ခွတ်တုန်လျက်၊ စပိတွာ၊ စုတေ၍၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏
 သော၊ ထိုသုဗြဟ္မာမည်သောနတ်သားသည်၊ ဣမေ၊ ဤနတ်သွီးတို့သည်၊
 ကိ၊ အာဟိ၊ ကြောင်းမိရာသန္တိ၊ ကြာမြင့်ကုန် သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပသ
 ရေန္တော၊ ခံစားထတ်သည်ရှိသော်၊ တသံ၊ ထိုငါးရာသောနတ်သွီးတို့၏၊ နိရ
 ယော၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တနာသာဝံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ခံသော၊ မြင်၍၊ မမေ့၊ ငါ၏၊
 အာပနု၊ အသက်သည်၊ ကိတ္တကံနုခေါ၊ အာဟိ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသေးသ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပရိက္ခန္တော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အတ္တ
 နေဝပိ၊ မိမိ၏သဉ္ဇံ၊ အာပနုပရိက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊
 စပိတွာ၊ စုတေပြီး၍လည်း၊ တတ္ထေဝနိရယော၊ ထိုငရဲ၌ပင်လျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တနာသာ
 ဝံ၊ ဖြစ်သောသောအဖြစ်ကို၊ ခံသော၊ မြင်၍၊ သိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 အသိပိသ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒေါမနသာဇာတော၊ ဖြစ်သောနှလုံးမသာယာခြင်း
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မမေ့၊ ငါ၏၊ ဣမံဒေါမနသံ၊ ဤနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊
 သတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိနေဒေသတိ၊ ပျော်တော်မူလတ္တံ့၊ အညော၊
 ဘုရားမှတစ်ပါးသောသူသည်၊ နဝိနောဒေသတိ၊ မပျောက်နိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နှလုံးပိုက်၍၊ အဝသေသေ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ပဉ္စသတားငါးရာကုန်
 သော၊ အတ္တရာယော၊ နတ်သွီးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ

သတိပဋ္ဌာနသုတ်။

၂၉

ဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ချဉ်းကပ်၍၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်
 ၏၊ ကိံ၊ ပုစ္ဆိ၊ အကယ်သို့မေးလျှောက်သနည်း။ ။ တဂဝါ၊ ဘုန်းခြောက်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ မာရိသ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ အနုပ္ပန္နေသု၊ မဖြစ်သေးကုန်
 သော၊ ကိန္တေသုစ၊ ဆင်းရဲတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊
 ဥပ္ပတ္တိတေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ကိန္တေသုစ၊ ဆင်းရဲတို့ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤစိတ်သည်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဥတြတ္ထံ၊ ကြော
 ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံ၊ ဤနှစ်လုံးမသာယာခြင်းသည်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဥဗ္ဗိဂ္ဂံ၊ ထိတ်
 လန့်၏၊ အနုတြတ္ထံ၊ မထိတ်လန့်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ သဇ္ဇေ၊ အတ္တိ၊
 အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ တံ၊ ထိုမထိတ်လန့်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ
 တော၊ မေးလျှောက်အပ်သောရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အက္ခာ
 ဟိ၊ ကြားတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ တတော၊
 ထိုနောက်မှန်၊ ထိုသုဗြဟ္မာ မည်သောနတ်သားကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ နာညတြဗောဇ္ဈာတပသာ၊ နာညတြိန္ဒြိယသံဝရာ၊ နာညတြ သဗ္ဗ
 နိဿဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိံ ပဿာမိပါဏိနန္တိ၊ နာညတြဗောဇ္ဈာတပသာ၊ နာည
 တြိန္ဒြိယသံဝရာ၊ နာညတြသဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိံ ပဿာမိပါဏိနံ ဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဗောဇ္ဈာ၊ သစ္စာထေးပါးကို သိတတ်သော အရိ
 ယမဂ်ကို၊ အညတြဗ္ဗပေတွာ၊ ထား၍၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်း
 သာခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊ တပသာ၊ အရိယ
 မဂ်ကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာကိုခေါင်းပါးစေတတ်သော
 အကျင့်ကို၊ အညတြဗ္ဗပေတွာ၊ ထား၍၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်း
 သာခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရာ၊
 စက္ခု၊ အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့ကိုစောင့်စည်းခြင်းကို၊ အညတြဗ္ဗပေတွာ၊ ထား
 ၍၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊
 နပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံသောစင်တရားတို့ကို ပယ်
 စွန့်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အညတြဗ္ဗပေတွာ၊ ထား၍၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
 သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊
 သော၊ ထိုသုဗြဟ္မာနတ်သားသည်၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်
 ၏အဆုံး၌၊ ပဉ္စဟိ၊ အတ္တရာသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောနတ်သွေးတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊
 ရာက္ခ၊ သောတာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊
 တံသမ္ဘတ္တိဉ္စ၊ ထိုနတ်၏စည်းစိမ်ကိုလည်း၊ ထာဝရံ၊ အမြဲတည်သည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝလောကမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ အဂမာထိ၊ သွား

စေ၏။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ ဘာဝိတောပွားစေအပ်သော၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤသတိ
ပဋ္ဌာန်တည်းဟူသောမဂ်သည်။ သတ္တာဒိန္နံ၊ ထိုကြားအစရှိသည်တို့၏။ ဒေါမ
နဿ၊ သာ။ နှလုံးမသာယာခြင်း၏။ အတ္တင်္ဂမာယာ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္ထတိပယ
ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဒေါမနဿဿ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၏။ အတ္တင်္ဂမာယာ၊ ချုပ်ခြင်း
ငှါ။ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိယဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏။

ဥပယသအဓိပမာယာတိ၊ ဥပယသအဓိပမာယဟူသည်ကား၊ အရိ
ယော၊ ခြင်္သေ့သာ။ အဋ္ဌဝိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသောမဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို။ ဥပယော၊
ဥပယဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တာသ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို။ အဓိပမာယ၊ ရခြင်း
ငှါ။ ပဋ္ဌိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏။ ဝုပ္ပတာဂေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဘာဝိတောပွားစေအပ်သော၊
သောကိယော၊ လောကီဖြစ်သော၊ အယံသတိပဋ္ဌာနမဂ္ဂေါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်
တည်းဟူသောခရီးသည်။ သောဝုတ္တရမဂ္ဂဿ၊ သောဝုတ္တရာမဂ်ကို။ အဓိပ
မာယ၊ ရခြင်းငှါ။ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဥပယသအဓိပမာ
ယာတိ၊ ဥပယသအဓိပမာယဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နိဗ္ဗာနဿသန္တိ
ကိရိယာယာတိ၊ နိဗ္ဗာနဿသန္တိကိရိယာဟူသည်ကား၊ တဏှာဝါနဝိရ
တိတဏှာ၊ တဏှာတည်းဟူသော ချုပ်စပ်တတ်သောဝါနမ္ဘကင်းသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ ဓမ္မနာမဿ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိ
သော၊ အမကဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိကိရိယာယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း
ငှါ။ အတ္တပဗ္ဗက္ခကဿ၊ မိမိကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏။ ဘာဝိတောပွားစေ
အပ်သော၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ နိဗ္ဗာနသန္တိ
ကိရိယံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းကို။ သာဇေတိ၊ ပြီးစေ၏။ တေန၊ ထို
ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနဿသန္တိကိရိယာယာတိ၊ နိဗ္ဗာနဿသန္တိကိရိယာဟူ၍။
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိသာအစရှိသော ငါးပါးသော
ပုဒ်တို့တွင်။ သတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာတိပဒေ၊ သတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာဟူသောပုဒ်ကို၊
ဝုပ္ပတ္တိ၊ ဘေးတော်မူသည်ရှိသော်။ သောကဿမတိတ္ထမာဒိန္နံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို
လွန်မြောက်ခြင်း အစရှိသည်တို့သည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ သိဒ္ဓါ
ဇနဝ၊ ပြီးကုန်သည်သာလျှင်။ ကိဉ္ဇာဝိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်ကုန်၏။
မနုဿထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ သာသနပုပ္ဖိကောဝိဒေ၊ ပုပ္ဖိ
သရပျိန်စသည်ထက္ခဏာရှိသောတရား၌လိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဌပေတွာ
ထား၍။ အညောဝံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှတစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ နပါ

ကဿနိ၊မထင်ရှားကုန်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ပဋ္ဌမံ၊ရှေးဦး
စွာ၊သာသနယုတ္တကောဝိဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် သက္ကဏာဂ္ဂိသောတရား
၌လိမ္မာသော၊ ဇနံ၊သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ပစ္ဆိမံ၊
နောက်၌၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ နဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၊တေနတေနဝပန
သုတ္တနံ၊ထိုထိုသုတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ တံတံအတ္ထံ၊ထိုထိုအနက်ကို၊ဉာပေတိ၊
သိစေ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဣမံ၊ဤသတ်ပဋ္ဌာနသုတ်၌၊ ယံယံအတ္ထံ၊
အကြင်အကြင်အနက်ကို၊ ကောယနမဂ္ဂေ၊ တကြောင်းတည်း၊ ဖြစ်သော
သတ်ပဋ္ဌာနံ တည်းဟူသော ခရီးကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ တံတံအတ္ထံ၊
ထိုထိုအနက်ကို၊ ဝါကဗ္ဗံ၊ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဒေသသန္တော၊
ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာတိ အာဒိ၊
သောကပရိဒေဝါနံသမတိက္ကမာယ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟံ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါ
တို့၏၊ယာဝိသုဒ္ဓိ၊အကြင်စင်ခြင်းသည်၊ကောယနမဂ္ဂေ၊တကြောင်းတည်း
သာဖြစ်သောသတ်ပဋ္ဌာနံ တည်းဟူသော ခရီးဖြင့်၊ သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ သာ
ဝိသုဒ္ဓိ၊ထိုစင်ခြင်းသည်၊သောကပရိဒေဝါနံ၊စိုးရိပ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းတို့ကို
သမတိက္ကမေန၊လွန်ခြင်းကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သောကပရိဒေဝါနံ၊စိုးရိပ်
ခြင်းငိုကြွေးခြင်းတို့ကို၊သမတိက္ကမော၊လွန်ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခဒေါမနသာနံ၊
ဆင်းရဲခြင်းနှလုံး မသာယာခြင်းတို့၏၊ အတ္ထဂီမေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခဒေါမနသာနံ၊ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းတို့၏၊
အတ္ထဂီမော၊ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဉာယာသ၊အရိယမဂ်ကို၊ အဓိဂမေန၊ရခြင်း
ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဉာယာသ၊အရိယမဂ်ကို၊အဓိဂမော၊ရခြင်းသည်၊
နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊သန္တိ၊ကိရိယာယ၊မျက်မှောက်ပြုခြင်းကြောင့်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိကဓံ၊ဤအစဉ်ကိုလည်း၊ ဒေသသန္တော၊
ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ သတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာဟူ၍၊
ဝတွာ၊ဟောတော်မူပြီး၍၊သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာတိ အာဒိ၊
သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟံ၊
ဟောတော်မူ၏၊ အဝိစ၊စင်စစ်လည်း၊ဧတံ၊ဤသတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာသော
ကပရိဒေဝါနံသမတိက္ကမာယအစရှိသော စကားသည်၊ကောယနမဂ္ဂံ၊
တကြောင်းတည်းသာ ဖြစ်သော သတ်ပဋ္ဌာနံတည်း ဟူသောခရီး၏၊ ဝဇ္ဇာ
ဘဏံ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဓမ္မံဝေါတိက္ခဝေ ဒေသိယာမိ အာဒိကလျာဏံ မဇ္ဈေကလျာဏံပရိ

ယောသေနကဏ္ဍာဏံ သာတ္ထံသဗျဉ္ဇနံ ကောဝလမဂိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓိဗြဟ္မစရိယံ
 ပကာသေသသာမိ၊ ယဒိဒံသဝတ္ထာနိတိ ဓမ္မံဝေါသိက္ခဝေ ခေသိသသာမိ
 အာဒိ ကဏ္ဍာဏံ မဇ္ဈကဏ္ဍာဏံ မဂိယောသေန ကဏ္ဍာဏံ သာတ္ထံ
 သဗျဉ္ဇနံ ကောဝလမဂိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓိဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေသသာမိ၊ ယဒိဒံ
 သဝတ္ထာနိဟူ၍။ သတ္တဗေဒသနာယ။ သတ္တဗေဒသနာတေသိဒ္ဓိ၊ အဋ္ဌဟံ၊ ရှစ်
 ပါးကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊ ပုန်တို့ဖြင့်။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ အဘာသိယထာစ၊
 ဟောတော်မူသကဲ့သို့ သာလျှင်လည်းကောင်း၊ အရိယာဝံသဗေဒသနာယ၊
 အရိယာဝံသဗေဒသနာ၌၊ စတ္တာရောမေဘိက္ခဝေ အရိယာဝံသ၊ အဂ္ဂညာ၊
 ရတ္တညာ၊ ဝံသညာ၊ ပေါရာဏာ၊ အသံကိဏ္ဏာ၊ အသံကိဏ္ဏပုဗ္ဗာနသံကိယန္တိ
 နသံကိယိသန္တိ၊ အပ္ပဗ္ဗိကုဗ္ဗာသမဏေဟိ ဗြဟ္မဏေဟိဝိညူဟိတိ၊ စတ္တာ
 ရောမေဘိက္ခဝေ အရိယာဝံသ၊ အဂ္ဂညာ၊ ရတ္တညာ၊ ဝံသညာ၊ ပေါရာဏာ၊
 အသံကိဏ္ဏာ၊ အသံကိဏ္ဏပုဗ္ဗာနသံကိယန္တိ နသံကိယိသန္တိ၊ အပ္ပဗ္ဗိကုဗ္ဗာ
 သမဏေဟိ ဗြဟ္မဏေဟိဝိညူဟိတု၍၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊
 ပုန်တို့ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ အဘာသိယထာစ၊ ဟောတော်မူသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣမသသပိကောယနမဂ္ဂသ၊ ဤသတ်ပဌာန
 တည်းဟူသော တကြောင်းတည်းသာ ဖြစ်သော ခရီး၏လည်း၊ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိသုဒ္ဓိအာဒိတိ၊ စင်ကြယ်ခြင်း အစရှိသည်ကို ပြုတတ်ကုန်
 သော၊ သတ္တဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊ ပုန်တို့ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊
 အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့၊
 အား၊ အာဒိကဏ္ဍာဏံ၊ အစဋ္ဌကောင်းခြင်းရှိသော၊ မဇ္ဈကဏ္ဍာဏံ၊ အလယ်၌
 ကောင်းခြင်းရှိသော၊ မဂိယောသေနကဏ္ဍာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော၊
 သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ခေသေသသာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ကောဝလမဂိပုဏ္ဏံ၊ အထုံးစုံပြည့်စုံသော၊
 ပရိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်
 ကိုး ပကာသေသသာမိ၊ ပြုတော်မူအံ့၊ ယဒိဒံ ယံဣဒံဟာနိ ဣမာနံသဝတ္ထာနိ၊
 အကြင်သတ္တတို့သည် သန္တိ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဂ္ဂညာ၊ မြတ်
 သောအနွယ်ဟူ၍ သိအပ်ကုန်သော၊ ရတ္တညာ၊ ရှည်မြင့်စွာ ကာလပတ်လုံး
 ဖြစ်သောအနွယ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သောဝံသညာ၊ ထူးအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ၏အနွယ်ဟုသိအပ်ကုန်သော၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အသံကိဏ္ဏာ၊
 သူတော်ကောင်းတို့သည် မပယ်အပ်ကုန်သော၊ အသံကိဏ္ဏပုဗ္ဗာ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့သည် မပယ်ဘူး ကုန်သော၊ နသံကိယန္တိ၊ သူတော် ကောင်း

တို့သည်လည်း ပယ်ဆဲမဟုတ်ကုန်၊ နှိပ်သံကိယိဿန္တိ။ နောင်အခါလည်း
 သူတော်ကောင်းတို့သည် မပယ်ကုန်လတ္တံ့။ ဝိညူဟိ၊ မညာရှိကုန်သော၊
 သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ဝုဏ္ဏ္ဍားတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အပ္ပဒိုကုဋ္ဌာ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သော၊ အရိယဝံသာ၊ အရိယာ
 အနွယ်ဖြစ်သောတရားတို့သည်၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူသနည်း။
 ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဥဿာဟဇန
 နတ္ထံ၊ အားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ အဘာသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝဏ္ဏတာသနံ၊ ကျေးဇူးကို ဟောတော်မူခြင်း
 ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အယံမဂ္ဂေါ၊
 ဤတကြောင်းတည်းသာ ဖြစ်သော သတ်ပဋ္ဌာနတည်း ဟူသော၊ ခရီးသည်၊
 ဟဒယသန္တာပတူတံ၊ စိတ်နှလုံးကိုပူပန်စေတတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သော
 ကံ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝါစာဝိပ္ပလာပတူတံ၊ နှုတ်ဖြင့်ယောင်
 ယမ်းမြည်တမ်းခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပရိဒေဝံ၊ ပိုကြွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ကာယိကအသာတတူတံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော မသာယာစေတတ်သည်ဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို လည်းကောင်း၊ စေတသိကအသာတတူတံ၊
 စိတ်၌ဖြစ်သော မသာယာစေတတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံး
 မသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော
 ဥပဒ္ဒဝေ၊ ဘေးရန်တို့ကို၊ ဟနတိ၊ ပယ်ပျောက်၏၊ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဥဿံ၊ အရိယာမဂ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗဇနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဝေသော၊ တရားအထူး
 တို့ကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿာဟဇနတာဝံ၊ ဖြစ်သော
 အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဤသတ်ပဋ္ဌာန တည်း
 ဟူသောဓမ္မဒေသနာကို၊ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ သင်အပ်သည်ကို၊ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ၊
 အဘန်တလဲလဲလေ့ကျက်အပ်သည်ကို၊ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်သည်ကို၊
 ဝါစေတဗ္ဗံ၊ ပြန်အပ်သည်ကို၊ ဣမဉ္ဇမဂ္ဂံ၊ ဤသတ်ပဋ္ဌာနတည်းဟူသောခရီးကို
 လည်း၊ ဟာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်သည်ကို၊ မညိဿန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဥဿာဟဇနနတ္ထံ၊ အားထုတ်
 ခြင်းကိုဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိမိ
 ဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ကမ္မလဝါဏိဇာဒယော၊ ကမ္မလာရောင်း
 သောကုန်သည်အစရှိသည်တို့သည်၊ ကမ္မလာဒိနံ၊ ကမ္မလာအစရှိသည်တို့၏၊

ဝဏ္ဏံ၊ ကေသုဇ္ဈာနံ၊ အဘာသိ သုဝိယာ၊ ခဏိကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ဟိပါကဋိ
ကဇ္ဈာမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့၊ ဝါဏိ၊ ဇန၊ ကုန်သည်တည်း။
သတသဟဿန္တနိကံ၊ အစိုးအသိန်း တို့ကံသော၊ ပဏ္ဍုကမ္ပဝံ၊ ဖြေ
တော့သောအခင်းရှိသောကမ္ပသောကို၊ ကမ္ပယံကဏ္ဍထာသိ၊ ကမ္ပယံကဏ္ဍထ
ယူ၍၊ ဥဋ္ဌေသိသေဝိ၊ ကြွေးကြော်သော်လည်း၊ အသကကမ္ပသော၊ ဤမည်
သောကမ္ပသောတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
နစာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသော အနံရှိကုန်သော၊
ခရသမ္ပဿာ၊ ကြမ်းသောအထွေရှိကုန်သော၊ ကောသကမ္ပလဝါ၊ ကမ္ပလာအ
ပေသဝိ၊ လူဆံပင်ဖြင့်ရက်သောကမ္ပသောသားမွေးဖြင့်ရက်သော ကမ္ပသောအ
စရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ကမ္ပလာတေဝ၊ ကမ္ပလာဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်
ကုန်၏။ သဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ တေန၊ ထိုကမ္ပသော ကုန်သည်သည်၊
ဂန္ဓာရကော၊ ဂန္ဓာရတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ သုရမော၊ သိမ်မွေ့သော၊ ဥဋ္ဌသော၊
ထောက်ပသော အရောင်ရှိသော၊ သုသမ္ပဿာ၊ ကောင်းသော အထွေရှိ
သော၊ ရေတ္တကမ္ပသော၊ ကမ္ပလာနီတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဋ္ဌေသိသေဝိ၊ ကြွေး
ကြော်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊
ပဟောန္တိ၊ ယူခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်
၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ နပဟောန္တိ၊ ယူခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တေဝိ၊
ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဒသာနကာမာ၊ ဩဉ္ဇရုခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်၊
ပဟောန္တိ၊ ဟော၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအထူသာလျှင်၊ ကောယဇနာ
သိက္ခဏေအယံမဂ္ဂေါတိ၊ ကောယဇနာသိက္ခဏေ အယံမဂ္ဂေါယံ၍၊ ဝုဋ္ဌေဝိ၊
ဟောတေ၊ မူအပ်သော်လည်း၊ အသကမဂ္ဂေါတိ၊ ဤမည်သော မဂ်ဟူ၍၊
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပါကဇ္ဈာ၊ ထင်ရှားသည်၊ နပဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
နာနုပ္ပကာရကာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ အနိယျာနိကမဂ္ဂေါတိ၊ နှို
ခင်းရုံ ခွထွက်ခြောက်ကြောင်းမဟုတ်ကုန်သော မိတ္တမဂ်တို့ကိုလည်း၊
မဂ္ဂေါတေ၊ မဂ်ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာတိ
အ၊ မိမိသန၊ သတ္တာနံဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကိုကား၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ဟော
တေ၊ မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော မဂ်
တည်း၊ ဝတ္ထာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဥပဗ္ဗတေ၊ တေးရန်တို့ကို၊ ဟနတိ၊ ပယ်
ဖျောက်၏၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိသေသေ၊ တရားအထူးတို့ကို၊ အာဝ
ဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှစ်လုံးပိုက်၍၊ ဉ္ဇသောဟဇာတော၊ ဖြစ်သော
အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံဓမ္မဒေသနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန် တည်းဟူ

သောဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ။ သင်အပ်သည်ကို။ ပရိယာပုဏိ
 တဗ္ဗံ။ အဘိဓာန်လဲလဲလေ့ကျက်အပ်သည်ကို။ ဓာရေတဗ္ဗံ။ ဆောင်အပ်သည်
 ကို။ ဝါစေတဗ္ဗံ။ ပြန်အပ်သည်ကို။ ဣမဉ္ဇမဂ္ဂံ။ ဤသတ်ပဋ္ဌာန်း တည်းဟူသော
 မဂ်ကိုသည်။ တာဝေတဗ္ဗံ။ ပွားစေအပ်သည်ကို။ မညိဿန္တိ။ အောက်စေ
 ကုန်သတ္တံ။ ဣဘိတာဥ္ဃာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝဇ္ဈန္တိ။ ကျေးဇူးကို။ တာသေန္တေ။ ဟော
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာတိအာဒိ။ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟာကိရ။ ဟောတော်မူသတတ်။ သတသ
 ဟဿန္တိနိကပဏ္ဏ၊ ကမ္မသဝါဏိဇေပမာ၊ အထိုးတထိန်း ထိုက်သော
 ကမ္မသာနီကုန်သည်ဥပမာကို။ အာဟာရိတဗ္ဗာယထာဝရ၊ ဆောင်အပ်သကဲ့
 သို့သည်။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ ရတ္တဓမ္မောနဒသုဝဇ္ဈဥဒကပသာဒကပ္ပသာဒကမ
 ဏိရတနသုဝိသုဒ္ဓရတ္တာရတနစေတပ ဝါဠုဒိဝါဏိဇုပမာဒယောဝိ၊ ဓမ္မ၊
 ရစ်ရွှေရေကိုကြည်စေတတ်သော မတ္တမြားရတနာ အလွန်စင်ကြယ်သော
 ပုလဲရတနာသန္တာအစရှိသည်ကိုရောင်းသောကုန်သည်ဥပမာအစရှိသည်
 တို့ကိုသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အာဟာရိတဗ္ဗာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ ယဒိဇန္တိ
 ဧသေသဒ္ဓေါ၊ ယဒိဒံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ နိပါတော။ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။
 ယေဣမေ၊ အကြင်သတ်ပဋ္ဌာန်တို့သည်။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအ
 နက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ စတ္တာရေတိဧသေသဒ္ဓေါ၊ စတ္တာရေဟူသော
 ဤသဒ္ဓါသည်။ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ အရေအတွက်ကို ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်
 သောသဒ္ဓါတည်း။ တေန၊ ထိုစတ္တာရေဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်။ တထော၊ ထိုလေး
 ပါးအောက်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အယုတ်တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တထော၊ ထို
 လေးပါးထက်၊ ဥဉ္စ၊ အလွန်တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ်
 ပဋ္ဌာနပရိစ္ဆေဒံ၊ သတ်ပဋ္ဌာန် အပိုင်းအခြားကို၊ ဒိပေတိ၊ ဖြစ်၊ သတ်ပဋ္ဌာနာ
 တိဧတ္ထ၊ သတ်ပဋ္ဌာနာ ဟူသောဤပုဒ်၌။ သတိဂေါစရောဝိ၊ သတိ၏အာရုံ
 သည်သည်။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်မည်၏။ ဟိဓ၊ သုံးပါးအပြားဖြင့်၊ ပဋိ
 ပန္နေသု၊ ကျင့်ကုန်သော၊ သာဝကောသု၊ တပည့်တို့၌၊ သတ္ထုနော၊ ဆရာဖြစ်
 တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဋိပာနုနယဝိတိဝတ္ထထာဝိ၊ ရန်းခြင်း ချစ်
 ခြင်းကို လွန်သည်၏အဖြစ်သည်တည်း။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်မည်၏။
 သတိဝိ၊ သတိသည်တည်း။ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ ထယော၊ သုံးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏။ စတုန္တံ၊ တိက္ခဝေ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သရဒယဉ္စ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ
 ဒေတိသောမိတံသုဏာထ၊ (ပ) ၊ ကောစတိက္ခဝေကာယဿသရဒယော

၁၁

အာဟာရသရဒယော ကာယသံသ သရဒယောတိအာဒိသု၊ စတုန္တံတိက္ခဝေ
သတိပဋ္ဌာနာနံသရဒယဉ္စအတ္ထဂီမဉ္စဒေဝိဿာပိတံသုကာထ၊(ပ)၊ကောစ
တိက္ခဝေကာယသံသသရဒယောအာဟာရသရဒယောကာယသံသသရဒယော
ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သတိဝေ၊စရော၊သတိ၏အာရုံကို၊ သတိပဋ္ဌာနန္တိ၊
သတိပဋ္ဌာနံတို့ဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ဆိုအပ်၏၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ကာယောပဋ္ဌာနံ
နောသတိသတိပဋ္ဌာနဉ္စေသတိစာတိအာဒိသု၊ကာယောပဋ္ဌာနံနောသတိ
သတိပဋ္ဌာနဉ္စေသတိစဤသို့အစရှိသည်တို့၌သည်း၊သတိပဋ္ဌာနန္တိ၊ သတိ
ပဋ္ဌာနံတို့ဟူ၍၊ဂုဏ်တိ၊ဆိုအပ်၏၊ ၁၁တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စတုန္တံ၊လေးပါး၊
ကုန်သော၊သတိပဋ္ဌာနာနံ၊သတိ၏တည်ရာအာရုံတို့၏၊သရဒယဉ္စ၊ဖြစ်ခြင်း
ကိုသည်းကောင်း၊အတ္ထဂီမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုသည်းကောင်း၊ ဒေဝိဿာပိ၊
ဟောထော်မူအံ့၊ထံ၊ထိုဝါဟောထတ္တံ၊သေ၊စကားထော်ကို၊သုကာထ၊နာကြာ
ကုန်သော၊(ပ)၊တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကာယသံသ၊ရူပကာယ၏၊ သရဒယော၊
ဖြစ်ခြင်းသည်း၊ ကောစ၊ အဘယ်နည်း၊ အာဟာရသရဒယော၊အာဟာရ၏
ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကာယသံသ၊ ရူပကာယ၏၊ သရဒယော၊ဖြစ်ခြင်းသည်း၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကာယော၊ရူပကာယသည်းပဋ္ဌာနံ၊ပဋ္ဌာနမည်၏၊နောသတိ၊
သတိမမည်၊ သတိ၊ သတိသည်း၊ ပဋ္ဌာနဉ္စေသ၊ပဋ္ဌာနသည်းမည်၏၊သတိစ၊
သတိသည်းမည်၏၊ တထာ၊ ထိုသတိဝေ၊စရောသတိပဋ္ဌာနံဟူသောပုဒ်၏၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ဧဝံ၊ဤဆိုသတ္တံ၊သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊
အတ္ထိ၊ထိုကာယအစရှိသောအာရုံ၌၊ပတိဋ္ဌာတိ၊တည်တတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊
ထိုသို့တည်ရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ပဋ္ဌာနမည်၏၊ ကာ၊အဘယ်
တရားသည်း၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်သနည်း၊ သတိ၊ သတိသည်း၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊
တည်၏၊သတိယော၊သတိ၏၊ပတိဋ္ဌာနံ၊တည်ရာတည်း၊သတိပဋ္ဌာနံ၊သတိ၏
တည်ရာ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ပခေန်၊ပြဋ္ဌာန်းသော၊ဋ္ဌာနံ၊တည်ရာတည်း၊ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ပဋ္ဌာနံ၊ပဋ္ဌာနမည်၏၊သတိယော၊သတိ၏၊ပဋ္ဌာနံ၊ပြဋ္ဌာန်း
သောတည်ရာတည်း၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိ၏ ပြဋ္ဌာန်းသောတည်ရာ၊ကာနိဝိ
ယ၊ အဘယ်ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဟတ္ထိဋ္ဌာနအသယဋ္ဌာနာဒိနိဝိယ။
ဟတ္ထိဋ္ဌာနအသယဋ္ဌာန အစရှိသော ပုဒ်တို့ကဲ့သို့တည်း၊ တယောသတိပဋ္ဌာ
နာယဒရိယောသေဝတိယဒရိယောသေဝမာနောသတ္ထာဂဏမနုဿာသိတု
မရဟတိယံ၊တယောသတိပဋ္ဌာနာယဒရိယောသေဝတိယဒရိယောသေဝမာ
နောသတ္ထာဂဏမနုဿာသိတုမရဟတိဟူ၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဇ္ဇာယတနိဝိဘင်္ဂ
သုတ်၌၊တိကာ၊သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ပဋိပန္နသု၊ကျင့်ကုန်သော၊သေဝကော

သု၊ တပည့်တို့၌၊ သတ္တုနော၊ ဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဋိပဿနနယ
 ဝိတိဝတ္တတာ၊ ခုန့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းကိုလွန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သတိပဋ္ဌာနန္တိ၊
 သတိပဋ္ဌာန်တို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိသည်ဖြစ်စေအပ်
 သော၊ ခုန့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းကိုလွန်သည်၏အဖြစ်တို့သည်၊ တယော၊ သုံးပါးတို့
 တည်း၊ ယံ၊ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်ကို၊ အရိယော၊ လူနတ်တို့ဆည်းကပ်အပ်
 သောဘုရားသည်၊ သေဝတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တံသတိပဋ္ဌာနံ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်
 ကို၊ သေဝမာနော၊ ဖြစ်သော၊ အရိယော၊ လူနတ်တို့၏ဆည်းကပ်အပ်သော၊
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတံ၊ ရှိတော်မူ၏၊ အနုသာဝိတံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊
 အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ တဿ၊ ထိုပဋိပဿနနယ ဝိတိဝတ္တတာသတိပဋ္ဌာန်
 ဟူသောဝုန်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိဏဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗတော၊ အားထုတ်၍တည်စေအပ်သောကြောင့်၊ ပဋ္ဌာနံ
 ပဋ္ဌာနမည်၏၊ ဗဝတ္တယိတဗ္ဗတော၊ ဖြစ်စေအပ်သောကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂေန၊ အတယ်တရားသည်၊ ပဋ္ဌပေ
 တဗ္ဗတော၊ အားထုတ်၍ထားအပ်သောကြောင့်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာနမည်သနည်း၊
 ဣတိအယံ၊ အသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ သတိယာ၊ သတိသည်၊ ပဋ္ဌပေ
 တဗ္ဗတော၊ အားထုတ်၍ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာနမည်
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ သတိယာ၊ သတိသည်၊
 ပဋ္ဌာနံ၊ အားထုတ်၍ တည်စေအပ်သည်တည်း၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိသည်
 အားထုတ်၍တည်စေအပ်သည်၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာဘာဝိတာဗဟုတိ
 ကတာသတ္တပေတဗ္ဗဇီဝရိပုရေန္တိတိအာဒိသု၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာဘာဝိ
 တာဗဟုတိကတာသတ္တပေတဗ္ဗဇီဝရိပုရေန္တိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သတိ
 ယေဝ၊ သတိကိုပင်လျှင်၊ သတိပဋ္ဌာနန္တိ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော၊ ဗဟုတိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ အလေ့
 အလာပြုအပ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိ
 ပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗေတဗ္ဗဇီဝ၊ ဗေတဗ္ဗဇီဝတို့ကို၊ ပရိ
 ပုရေန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသတိယေဝသတိပဋ္ဌာနံဟူသောဝုန်၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိဏဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 မတိဋ္ဌာတိ၊ လွန်စွာတည်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာန
 မည်၏၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လွန်စွာတည်တတ်၏၊ ဩက္ကန္တိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ပက္ခန္တိတွာ
 ပြေးဝင်၍၊ ပတ္တရိတွာ၊ ပြန်၍၊ ဗဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သတိယေဝ၊ သတိပင်လျှင်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာနမည်၏၊

သတိပဋ္ဌာန်၊ သတိပဋ္ဌာနမည်၏။ အထဝါ၊ သနည်းကား၊ သရဏဋ္ဌေး၊ ကြာ
မြင့်စွာ ပြုအပ်သောအမှု၊ ကြာမြင့်စွာ ဆိုအပ်သောစကား၊ အစရှိသည်ကို
အောက်မေ့ခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင်းသတိ၊ သတိမည်၏။ ဥပဋ္ဌာ
နဋ္ဌေး၊ သက်ဝင်၍တည်ခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင်းပဋ္ဌာန်၊ ဥပဋ္ဌာ
နမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတိ၊ ကြာမြင့်စွာပြုအပ်သော အမှု၊ ကြာမြင့်စွာဆို
အပ်သောစကားကို အောက်မေ့ခြင်းသည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ သားထိုကြာ
မြင့်စွာပြုအပ်သောအမှု၊ ကြာမြင့်စွာဆိုအပ်သောစကားကို အောက်မေ့ခြင်း
ဟူသည့်သည်းပဋ္ဌာနဋ္ဌေးသက်ဝင်၍တည်ခြင်းသည့်တည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏။
ဣတိ၊ သာသနာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ သတိပဋ္ဌာန်၊ သတိပဋ္ဌာနမည်၏။ ဣဒံ၊
ဤသတိယောဂ သတိပဋ္ဌာန်ဟူသော စကားကို၊ ဣမ၊ ဤသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌၊
အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ။

ဣဒံ၊ ဤသတိယောဂ သတိပဋ္ဌာန်ဟူသောစကားကို၊ ဣမ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန
သုတ်၌၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်သည်။ ယဒိဝိယော၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။
ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော၊ ကာသွားအဘယ်ကြောင့်၊ သတိပဋ္ဌာန
တိ၊ သတိပဋ္ဌာနဟူ၍၊ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝစကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ သတိ
ဗဟုတ္တာ၊ သတိ၏များသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝစကို၊ ကတံ၊
ပြုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တာသတိယော၊ ထိုသတိတို့သည်၊ အာရမ္မဏ
ဘေဒန၊ အာရုံတို့၏အပြားအားဖြင့်၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ တာသတိယော၊ ထိုသတိတို့သည်၊ အာရမ္မဏဘေဒန၊ အာရုံ
တို့၏အပြားအားဖြင့်၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်။ ယဒိဝိယော၊ အကယ်၍ဖြစ်
ကုန်ငြားအံ့၊ အတံ၊ ထိုသို့များကုန်လျက်၊ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ္ဂေါဟူ၍၊ ကသွား၊
အဘယ်ကြောင့်၊ ဧကဝစနံ၊ ဧကဝစကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ မဂ္ဂဋ္ဌေး၊
ဝရိုဏ်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဟူသောအနက်သဘောဖြင့်၊ ဧကတ္တော၊
တူသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကဝစနံ၊ ဧကဝစကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏။ စတသောသတိ၊ စေးပါးသည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတာသတိယော၊ ထို
သတိတို့သည်၊ မဂ္ဂဋ္ဌေး၊ မဂ်တည်း ဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဧကတ္တံ၊
တူသည့်၏အဖြစ်သို့၊ ဝန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မဂ္ဂေါတိ၊ က
နဋ္ဌေနမဂ္ဂေါ နိဗ္ဗာနဝမနဋ္ဌေန နိဗ္ဗာနတ္ထိကောဟိ မဂ္ဂနိယဋ္ဌေနစာတိ၊ မဂ္ဂေါတိ
ကနဋ္ဌေနမဂ္ဂေါ နိဗ္ဗာနဝမနဋ္ဌေန နိဗ္ဗာနတ္ထိကောဟိ မဂ္ဂနိယဋ္ဌေနစဟူသော။
ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ မယာ၊ ဝါသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
စတသောသတိ၊ စေးပါးသည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတာ၊ ထိုသတိတို့သည်၊ အစရ

ဘာဂေါဇနောကံအဝိဇ္ဇာဖြစ်သောမဂ်ခဏန္တိ၊ ကာယဝေဒီသု၊ ကာယအစရှိကုန်
သော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌၊ ကိစ္စံ၊ လေးပါးသောဝိပလ္လာသတို့ကို
ပယ်ခြင်းကိစ္စကို၊ သာမယမာနာ၊ ပြီးစေကုန်လျက်၊ အာရမ္မဏ ကရဏ
ဝသေန၊ အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝတ္ထန္တိ၊ သွား
ယတ်ကုန်၏၊ အာဒိတော၊ အစဉ်၊ ပဋ္ဌာယစ၊ စ၍လည်း၊ နိဗ္ဗာနတ္ထိကေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်
ဖြင့်အလိုရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မဂ္ဂိယန္တိ၊ ရှာအပ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ
ထိကြောင့်၊ စတသောဝိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တော၊ ထိုသက်တို့
ကို၊ ဧကောမဂ္ဂေါတိ၊ ဧကောမဂ္ဂေါဟူ၍၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧဝဉ္စသတိ၊
ဤသို့မဂ္ဂဋ္ဌာန်အားဖြင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကိုစွဲ၍ မဂ္ဂေါဟုဧကသုစိအာရမ္မဏ
တောဒအားဖြင့်လေးပါးအပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုစွဲ၍စက္ကဝရောဟုဗဟုသုစိ
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝစနာနုသန္တိနာ၊ ဝတ်လည်းဟူသော အနုသန္ဓေဖြင့်၊
ဒေသနာ၊ ကောယနောဘိက္ခဝေ အယံမဂ္ဂေါ အစရှိသော ဒေသနာသည်၊
သာနုသန္တိကာဝ၊ အနုသန္ဓေရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံသုပိယ၊
အဘယ်ပါဠိရပ်တို့၌ ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဓနံဝေါဘိက္ခဝေ
မဂ္ဂံဒေသောသာမိတံ သုဏာယ။ (ပ)၊ ကတမောစ ဘိက္ခဝေ မာရသေနပ္ပ
မဒ္ဓနောမဂ္ဂေါယဒိန္ဒ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂိ၊ တိအာဒိသုပိယ။ မာရသေနပ္ပမဒ္ဓနံဝေါ
ဘိက္ခဝေမဂ္ဂံဒေသောသာမိတံ သုဏာယ။ (ပ)၊ ကတမောစဘိက္ခဝေ မာရ
သေနပ္ပမဒ္ဓနောမဂ္ဂေါယဒိန္ဒသတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂိ၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌
ကဲ့သို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဓနံ၊
မာရ်မင်း၏စစ်သည်ကိုနှိပ်နင်းတတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသိသ၊
မိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုဏာယ၊ နာကုန်လော့၊ (ပ)၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဓနော၊ မာရ်မင်း၏ စစ်သည်ကိုနှိပ်နင်း
တတ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ဟူသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ယဒိန္ဒပေဇ္ဈမေ
သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂိ၊ အကြင်ရန်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
ဣမေ၊ ဤရန်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဓနော၊ မာရ်မင်း၏
စစ်သည်ကိုနှိပ်နင်းတတ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်မည်၏၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဓနောတိစ၊
မာရသေနပ္ပမဒ္ဓနောဟူသောဝုန်သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂိတိစ၊
သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂိဟူသော ဝုန်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထတော၊ အနက်အား
ဖြင့်၊ ကံ၊ တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤမာရသေနပ္ပမဒ္ဓနော သတ္တ
ဗောဇ္ဈင်္ဂိဟူသောဝုန်၌၊ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဓါသည်သာလျှင်၊ နာနံ၊ ထူးသည်၊
ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ ကောယနောမဂ္ဂေါတိစ၊ ကော

ယနောမဂ္ဂေါဟူသောသဒ္ဓါသညံ လည်းကောင်း။ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ
 တိစ၊ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာဟူသော သဒ္ဓါသညံလည်းကောင်း။ အတ္ထ ၂
 တော။ အနက်အားဖြင့်၊ ကော်၊ တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကောယန
 မဂ္ဂေါစတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာဟူသောသုခိန္ဒ၊ ဗျုပ္ပနမေဝ။ သဒ္ဓါသညံသာလျှင်၊
 နာနံ၊ ထူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂ္ဂဓမ္မန၊ ဝရ်ဆင်းရဲမှ
 ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော အနက်သဘောဖြင့်၊ ကေတ္တာ၊ တူသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေဝစနံ၊ ကေတုစနံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အာရမ္မဏသော
 ဧဒန၊ အာရုံအပြားအားဖြင့်၊ သတိဗဟုတ္တာ၊ သတိ၏များသည့်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုတုစနံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ကသ္မာလန၊
 အသတ် ကြောင့်ကား၊ ကဝတော၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ အနုနာ၊ မယုတ်
 ကုန်သော၊ အဓိကာ၊ မလွန်ကုန်သော၊ စတ္တာရောဝ၊ လေးပါးသာလျှင်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်သနည်း၊
 ဝေနေယျဟိတတ္တာ၊ ဝေနေယျတို့၏ အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့
 ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချွင်းခွံ၊ တဏှာစရိတ၊ ဗိဗ္ဗိစရိတ
 သမထယာနိကပိယသနာယာနိကောသု၊ တဏှာသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဗိဗ္ဗိ
 သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ် သမထတည်းဟူသော ယာဉ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ပိယသ
 နာတည်းဟူသော ယာဉ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ မန္တတိက္ခဝသေန၊ မန္တတိက္ခ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဝမေဝေ၊ နှစ်ပါးနှစ်ပါးသော အပြားအားဖြင့်၊
 ပဝတ္ထေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေနေယျသု၊ ဝေနေယျတို့တွင်၊ မန္တသ၊
 နှုန့်သောပညာရှိသော၊ တဏှာစရိတသ၊ တဏှာသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဩဠာရိကံ၊ ရှုန့်ရင်းသော၊ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနံ၊ ကာယာနု
 ပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ စင်ကြယ်သော မဂ်မည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိက္ခာသ၊ ထက်သောပညာရှိသော၊ တဏှာစရိတသ၊
 တဏှာသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုရဏံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ ဝေဒနာနုပဿနာ
 သတိပဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ စင်ကြယ်
 သောမဂ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မန္တသ၊ နှုန့်သောပညာရှိသော၊ ဗိဗ္ဗိစရိ
 တသ၊ ဗိဗ္ဗိသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ နာတိပ္ပဘောဒကတံ၊ မပြား
 ကွန်းသောအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဗိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနံ၊ ဗိတ္တာနုပဿနာ
 သတိပဋ္ဌာန်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ စင်ကြယ်သောမဂ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တိက္ခာသ၊ ထက်သော ပညာရှိသော၊ ဗိဗ္ဗိစရိတသ၊ ဗိဗ္ဗိသဘောရှိ

သောပုဂ္ဂိုလ် အားလည်း၊ အတိပ္ပဘေဒဂတံ၊ အလွန်သော အပြားဖြင့်ဖြစ်
သော၊ ဓမ္မာနုပဿနာသင်္ကပ္ပသုတ်၊ ဓမ္မာနုပဿနာသင်္ကပ္ပသုတ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ
မဂ္ဂေါ၊ စင်ကြယ်သောမင်္ဂလသုတ်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မန္တဿ၊ နှုတ်သောပညာ
ရှိသော၊ သမထယာနိကာယ၊ သမထတည်းဟူသောယာဉ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ အတိပ္ပဘေဒ၊ မပြုပြင်သဖြင့်၊ အဓိဝနဗ္ဗန္တိ၊ ရအပ်သော နိဗ္ဗိတိရှိ
သော၊ ပဋ္ဌာန၊ ဧည့်ခံ၊ သင်္ကပ္ပသုတ်၊ ကာယာနုပဿနာ သင်္ကပ္ပသုတ်၊
ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ စင်ကြယ်သော မင်္ဂလသုတ်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိက္ခဿ၊
ထက်သော ပညာရှိသော၊ သမထယာနိကာယ၊ သမထ တည်းဟူသော
ယာဉ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဩဇ္ဇာရိကာ ရမ္မဏေ၊ ရှိရင်းသော အာရုံခွံ၊
အသဏ္ဌမာနတေ၊ မတည်သောကြောင့်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဝေဒ
နာနုပဿနာသင်္ကပ္ပသုတ်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ စင်ကြယ်သော မင်္ဂလသုတ်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မန္တဿ၊ နှုတ်သောပညာရှိသော၊ ဝိပဿနာယာနိကာယ၊
ဝိပဿနာ တည်းဟူသော ယာဉ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ နာတိဘေဒ
ဂတာရမ္မဏံ၊ မပြားလွန်သောအားဖြင့် ဖြစ်သောအာရုံလျှင် အာရုံရှိသော၊
တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော စိတ္တာနုပဿနာ သင်္ကပ္ပသုတ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ
မဂ္ဂေါ၊ စင်ကြယ်သော မင်္ဂလသုတ်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိက္ခဿ၊ ထက်
သောပညာရှိသော၊ ဝိပဿနာယာနိ ကာယ၊ ဝိပဿနာ တည်းဟူသော
ယာဉ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ အတိပ္ပဘေဒဂတာရမ္မဏံ၊ လွန်သောအပြား
ဖြင့်ဖြစ်သော အာရုံလျှင်အာရုံရှိသော၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောဓမ္မာ
နုပဿနာ သင်္ကပ္ပသုတ်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ စင်ကြယ်သောမင်္ဂလသုတ်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုနာနံ၊ မယုတ်ကုန်သော၊ အနုမိ
ကာနိ၊ မလွန်ကုန်သော၊ စက္ကာရောဝ၊ လေးပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သောသင်္က
ပ္ပသုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဘိအပ်
ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုဘသုခနိစ္စအတ္တဘာဝဝိပလ္လာသပ္ပာဟာနုတ္တံ၊
တင့်တယ်သည်၏ အဖြစ်ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်မြဲသည်၏အဖြစ်အဋ္ဌ၏
အဖြစ်အားဖြင့် ဘောက်ပြန်သော ဝိပလ္လာသကိုယ်ခြင်းငှါ၊ စက္ကာရော၊
လေးပါးကုန်သော၊ သင်္ကပ္ပသုတ်၊ သင်္ကပ္ပသုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောထော်မူအပ်
ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာယော၊ ရူပကာယသည်၊ အသုဘော၊ မတင့်တယ်၊
တုတ္ထ၊ ထိုမတင့်တယ်သောရူပကာယ၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုဘ
ဝိပလ္လာသဝိပလ္လာသ၊ တင့်တယ်၏ဟုဘောက်ပြန်ခြင်းဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်း
ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့၏၊ တုတ္ထစ၊ ထိုရူပကာယ၌လည်း၊ အသုဘ

တာဝဒသာနေန၊ မတင့်တယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုရှုသဖြင့်၊ တသင်္ဂဓလ္လော
သဿ၊ ထိုဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ပဟာနတ္ထံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ငွေမံ၊ ငွေ၊ ဦးစွာ
သော၊ သတိပဋ္ဌာန်၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သုခံ၊ ချမ်း
သာ၏၊ နိစ္စံ၊ ခြံ၏၊ အတ္တံ၊ ကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟိတေသုဝိ၊ ယူအပ်
ကုန်သော်လည်း၊ ဝေဒနာဒိသု၊ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
သည်၊ နုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
သည်၊ အနုတ္တံ၊ ကိုယ်မဟုတ်ကုန်၊ တေသုဝ၊ ထိုဝေဒနာ အစရှိသည်တို့၌
လည်း၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုနိစ္စအတ္တဝိပလ္လာသဝိပလ္လာသော၊ ချမ်း
သာ၏ဟူသော ဘောက်ပြန်ခြင်း၊ ခြံ၏ဟူသော ဘောက်ပြန်ခြင်း၊ အတ္တဟု
ဘောက်ပြန်ခြင်းဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊
တတ္ထံ၊ ထိုဝေဒနာအစရှိသည်တို့၌၊ နုက္ခာဒိတာဝဒသာနေန၊ ဆင်းရဲသည်၏
အဖြစ် အစရှိ သည်ကို ရှုသဖြင့်၊ တေသံဝိပလ္လာသနံ၊ ထိုဘောက်ပြန်ခြင်း
တို့ကို၊ ပဟာနတ္ထံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါး
ကုန်သောသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုဘသုနိစ္စ အတ္တတာဝ ဝိပလ္လာသပဟာ
နတ္ထံဝါ၊ တင့်တယ်သည်၏အဖြစ် ချမ်းသာသည်၏အဖြစ် ခြံသည်၏အဖြစ်
အတ္တ၏ အဖြစ်အားဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ အနန္တံ၊ မယုတ်ကုန်
သော၊ အနိကာ၊ မလွန်ကုန်သော၊ စတ္တာရောဝ၊ လေးပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်
သောသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

စ စက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဝိပလ္လာသပဟာနတ္ထမေဝ၊
ဘောက်ပြန်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါသာလျှင်၊ စတ္တာရောဝ၊ လေးပါးသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သောသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ နုတ္တံ၊ ဟောအပ်သည်မဟုတ်ကုန်သေး၊
အကခါ စင်စစ်သော်လည်း၊ စတုရောစယောဂါသဝဂန္တုပါဒါနအဂ
တိပ္ပ ကာနတ္ထိ၊ လေးပါးသောဩစ လေးပါးသောယောဂ လေးပါးသော
အာသဝလေးပါးသောဂန္တုလေးပါးသောဥပါဒါနံလေးပါးသောမလားအပ်
သည်သို့သားခြင်းတို့ကိုပယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ စတုဗ္ဗိဓာဟာရပရိညာ
တတ္ထိ၊ လေးပါးသောအာဟာရကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
စတ္တာရောဝ၊ လေးပါးတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီသည်ကား၊ တာဝ၊ ငွေ၊ ဦးစွာ၊
မကရဏာနယော၊ နေတ္တိဘျမ်း၏အစွမ်းဖြင့် သုတ်ကိုခွင့်ကြောင်းဖြစ်သော

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

နည်းတည်း။ အဋ္ဌကထာယံပန၊ အဋ္ဌကထာသန္တိကား၊ သရဏဝသေနစေတ။
ကာယအစ ကုသလအစရှိသည်ကို အောက်မေ့ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ကေတ္တသမောသရဏဝသေနစ၊ တရုတည်းသောနိဗ္ဗာန်ရင်း
ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကေမေဝ၊ တပါးတည်းသလျှင်
ဖြစ်သော၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်သည်။ အာရမ္မဏ ဝသေန၊ အာရုံ၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော သတိပဋ္ဌာန် တို့သည်။
ဘောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတဒေဝ၊ ဤစကားကိုသလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။ ဟိတံပါကစ္ဆံ၊ ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြုပြီးအံ့၊ စတု
စ္စါရေ၊ တံခါးလေးခုရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ပါဗိနတော၊ အရှေ့အရပ်မှ၊
အာဂစ္ဆန္တ၊ လာကုန်သောသူတို့သည်၊ ပါဗိနဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်၌၊ ဥဋ္ဌာ
နကံ၊ ဖြစ်သော၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပါဗိနန္ဒါရေန၊ အရှေ့တံခါး
ဖြင့်၊ နဂရမေဝ၊ မြို့သို့သာလျှင်၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဒက္ခိဏတော၊ တောင်
အရပ်မှ၊ ပစ္ဆိမတော၊ အနောက်အရပ်မှ၊ ဥတ္တရတော၊ မြောက်အရပ်မှ၊
အာဂစ္ဆန္တ၊ လာကုန်သောသူတို့သည်၊ ဥတ္တရဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်၌၊
ဥဋ္ဌာနကံ၊ ဖြစ်သော၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥတ္တရန္ဒါရေန၊ မြောက်
တံခါးဖြင့်၊ နဂရမေဝ၊ မြို့သို့သာလျှင်၊ ပဝိသန္တိ၊ ယထာ၊ ဝင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊
ဤအတူ၊ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ အသံဥပမာယသမ္ပတ္တံ၊ ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ဥပမာဥပမေယျကိုပြုပြီးအံ့၊ နဂရိယ၊ မြို့ကိုကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာ
နံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ မဟာနဂရန္တိ၊ ရံဝိယ၊ ကြီးစွာသော မြို့တံခါးကို
ကဲ့သို့၊ အဋ္ဌကိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လော
ကုတ္တရာမဂ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ပါဗိနဒိသာဒယောဝိယ၊ အရှေ့အရပ်
အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ကာယာဒယော၊ ကာယအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊
မှတ်အပ်ကုန်၏။ ပါဗိနတော၊ အရှေ့အရပ်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တ၊ လာကုန်သောသူ
တို့သည်၊ ပါဗိနဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်၌၊ ဥဋ္ဌာနကံ၊ ဖြစ်သော၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပါဗိနန္ဒါရေန၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်၊ နဂရမေဝ မြို့သို့သာလျှင်၊
ပဝိသန္တိ၊ ယထာ၊ ဝင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကာယာနူပဿနာရစေန၊
ကာယာနူပဿနာကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တ၊ လာကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ ဝုဒ္ဓသဝိဓေန၊ တဆဲ့ထေးပါး အပြားအားဖြင့်၊ ကာယာနူပဿနံ၊
ကာယာနူ ပဿနာကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ကာယာနူပဿနာဘာဝနာ
နုဘာဝနိဗ္ဗတ္တန၊ ကာယာနူပဿနာ ဘာဝနာ၏ အစွမ်းအာနုဘော်ကြောင့်
ဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ကေနိဗ္ဗာနမေဝ၊ တရုတည်းသော

နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ ဩသရန္တိ၊ သက်ကုန်၏၊ ဒက္ခိဏတော၊ တောင်အရပ်မှ၊
အာဂစ္ဆန္တ၊ လာကုန်သောသူတို့သည်၊ ဒက္ခိဏဒိသ၊ တောင်ဖြစ်သော
အရပ်၌၊ ဥဠာနကံ၊ ဖြစ်သော၊ တဏှံ၊ ဥတ္တံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒက္ခိဏန္တိ
ရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်၊ နဂရမေဝ၊ မြို့သို့သာလျှင်၊ ပရိသန္တိ၊ ယထာ၊ ဝင်ကုန်
သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝေဒနာနူပဿနမရစေန၊ ဝေဒနာနူပဿနာကိုအရင်း
ပြုသဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တ၊ လာကုန်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နဝရိဇေန၊ ကိုးပါး
အပြားအားဖြင့်၊ ဝေဒနာနူပဿနံ၊ ဝေဒနာနူပဿနာကို၊ တာဝေတွာ၊ ပွားစေ
၍၊ ဝေဒနာနူပဿနာတာဝနာနူတာဝနိဗ္ဗတ္တေန၊ ဝေဒနာနူပဿနာတာဝနာ၏
အစွမ်းအာနုဘော်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဧက
နိဗ္ဗာနမေဝ၊ တရတည်းသော နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ ဩသရန္တိ၊ သက်ကုန်၏၊ ပစ္ဆိ
မတော၊ အနောက်အရပ်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တ၊ လာကုန်သော သူတို့သည်၊ ပစ္ဆိမဒိ
သာယအနောက်အရပ်၌၊ ဥဠာနကံ၊ ဖြစ်သော၊ တဏှံ၊ ဥတ္တံကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ပစ္ဆိမန္တိ၊ ရေန၊ အနောက်တံခါးဖြင့်၊ နဂရမေဝ၊ မြို့သို့သာလျှင်၊ ပရိသန္တိ
ယထာ၊ ဝင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဗိတ္တာနူပဿနမရစေန၊ ဗိတ္တာနူပဿ
နာကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တ၊ လာကုန်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သေဝဇ္ဇသ
ဝရိဇေန၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဗိတ္တာနူပဿနံ၊ ဗိတ္တာနူပဿနာကို၊
တာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဗိတ္တာနူပဿနာ တာဝနာ နူတာဝနိဗ္ဗတ္တေန၊ ဗိတ္တာ
နူပဿနာတာဝနာ၏ အစွမ်းအာနုဘော်ကြောင့် ဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂေန၊
အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဧကနိဗ္ဗာနမေဝ၊ တရတည်းသော နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင် ဩသ
ရန္တိ၊ သက်ကုန်၏၊ ဥတ္တရထော၊ ခြောက်အရပ်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တ၊ လာကုန်သော
သူတို့သည်၊ ဥတ္တရဒိသာယ၊ ခြောက်အရပ်၌၊ ဥဠာနကံ၊ ဖြစ်သော၊ တဏှံ။
ဥတ္တံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥတ္တရန္တိ၊ ရေန၊ ခြောက်တံခါးဖြင့်၊ နဂရမေဝ၊ မြို့သို့
သာလျှင်၊ ပရိသန္တိ၊ ယထာ၊ ဝင်ကုန်သကဲ့သို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သရဏဝသေနစေတ၊ ကာယ
အစကုသလအစရှိသောတရားကိုအောက်မှေ့ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဧကတ္ထသမောသရဏဝသေနစေတ၊ တရတည်းသော နိဗ္ဗာန်၌ရင်း

ခြင်း၏အစွမ်းအေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေမေဝ၊တမီးတည်းသာလျှင်ဖြစ်
သော၊သတိပဋ္ဌာန်၊သတိပဋ္ဌာန်ကို၊အာရမ္မဏာဝသေန၊ အာရုံ၏အစွမ်းအေး
ဖြင့်၊စက္ကာရောဝ၊လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုသာလျှင်၊ဓုတ္တာ၊ဟောအပ်
ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏။ ၊

ကတမေစက္ကာရောတိ၊ ကတမေစက္ကာရော ဟူသော ဤပုစ္ဆာသည်၊
ကထေတုကမ္ပတာပုစ္ဆာ၊ ကထေတု ကမ္ပတာပုစ္ဆာတည်း၊ ဣဓာတိ၊ဣဓ
ဟူသည်ကား၊ဣမသ္မိံသာသနေ၊ဤငါတုရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခဝေတိ
တေံ၊ဘိက္ခဝေဟူသောဤစကားသည်၊ဓမ္မပစ္စိုဂါဟကပုဂ္ဂလာလပနံ၊တရား
တော်ကိုခံယူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှေ့ရှုခေါ်ကြောင်း ဖြစ်သော စကားတည်း၊
ဘိက္ခုတိတေံ၊ ဘိက္ခုဟူသော ဤစကားသည်၊ ပဋိပတ္တိသမ္ပာဒကပုဂ္ဂလာ
နိဒဿနံ၊အကျင့်ကို ပြီးစေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ကြောင်း ဖြစ်သော
စကားတည်း၊အညေဝိစ၊ရဟန်းမှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဧဝမနူဿာ၊
နတ်လူတို့သည်၊ ပဋိပတ္တိံ၊သတိပဋ္ဌာန် တည်းဟူသော အကျင့်ကို၊သမ္ပာ
ဒေန္တိယေဝ၊ပြီးစေကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပနတထေဝိ၊ထိုသို့ပြီးစေကုန်
သော်လည်း၊ သေဋ္ဌတ္တာစ၊မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ပဋိ
ပတ္တိံသာ၊အကျင့်ဖြင့်၊ဘိက္ခုဘာဝဒဿနတောစ၊ဘိက္ခု အဖြစ်ကိုရှုတော်မူ
သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုတိ၊ဘိက္ခုဟူ၍၊အာဟ၊ဟောတော်မူ
၏၊ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ချွဲဦးအံ၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အနူဿာသနိသမ္ပ
နိစ္ဆနေသု၊အဆုံးအမတော်ကိုခံယူကုန်သောသူတို့တွင်၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့
သည်၊သေဋ္ဌာ၊မြတ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗဒ္ဓ
ကာရာယ၊အဆုံးရုံသော အပြားရှိသော၊ အနူဿာသနိယာ၊အဆုံးအမတော်
၏၊ဘာဇနဘာဝတော၊တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တသ္မာသေဋ္ဌတ္တာ၊
ထိုသို့မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍၊ အာဟ၊ဟော
တော်မူ၏၊တသ္မိံ၊ထိုရဟန်းကို၊ ဂဟိတေပန၊ ယူအပ်သည် ရှိသော်ကား၊
သေသာ၊ရဟန်းမှကြွင်းသော နတ်လူတို့ကို၊ ဂဟိတာဝ၊ယူအပ်ကုန်သည်
သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ရာဇ
ဂမနာဒိသု၊မင်း၏သွားခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ရာဇဂ္ဂဟဏေန၊ရာဇသဒ္ဓါဖြင့်၊
သေသာရိသာ၊ကြွင်းသောပရိသတ်တို့ကို၊ ဂဟိတာဝိယ၊ယူအပ်ကုန်သကဲ့
သို့တည်း၊ ဟောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း၊ ဣမံပဋိပတ္တိံ၊
ဤသတိပဋ္ဌာန် ဟူသော အကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဘိက္ခုနာမ၊ဘိက္ခုမည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။

၄၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပဋိပတ္တိ သာ။ ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဘိက္ခုဘာဝဒဿနတောဝိ၊ ဘိက္ခုအဖြစ်ကိုရှုတော်
မူသောကြောင့်လည်း၊ ဘိက္ခုဘိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဋိပန္နကော၊ ကျင့်သော၊ ဒေဝါဝါ၊ နတ်သည်မူလည်း၊ ဟော
တု၊ ဖြစ်စေ၊ မနုဿောဝါ၊ လူသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဘိက္ခုသစ်၊
ဘိက္ခုဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိယေဝ၊ ရောက်သည်သောလျှင်လည်း၊
ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ အလင်္ကာ
တောစေတိသမံစရယျ၊ သန္တောဒန္တောနိယတော၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ သဗ္ဗေသုဘူတ
သုနိဓာယဒဏ္ဍံ၊ သော၊ ဗြဟ္မတောသော သမတောသတ်ကွ၍၊ တိ၊ အလင်္ကာသော
စေတိသမံစရယျ၊ သန္တောဒန္တောနိယတော၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ သဗ္ဗေသုဘူတ
သုနိဓာယဒဏ္ဍံ၊ သော၊ ဗြဟ္မတောသော သမတောသတ်ကွ၍၊ အာဟာ။
ဟောတော်မူ၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်လည်း၊ အလင်္ကာတော၊
ရွှေငွေအဝတ်တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်သော လူသည်၊ စေတိဟောတိ၊
အကသ်၍မူလည်းဖြစ်အံ့၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမံ၊ ကိုယ်အစ
ရှိသည်၊ နိညိညွတ်သော အကျင့်ကို၊ စရေယျ၊ ကျင့်ငြားအံ့၊ သန္တော၊ ကိလေ
သာတို့မှငြိမ်းပြီးသော၊ ဒန္တော၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမပြီးသော၊
နိယတော၊ မက်တည်းဟူသော နိယမဖြင့်မြဲသော၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော
အကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသော၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘူတသု၊ သတ္တ
ဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ သက်နက်ဒါဏ်ကို၊ နိဓာယ၊ ချ၍၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ သောပုဂ္ဂ
လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗြဟ္မတော၊ အပပြုပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော
သူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမတော၊
ကိလေသာတို့မှငြိမ်းပြီးသောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ကာယေတိ
ကာယေဟူသည်ကား၊ ရူပကာယေ၊ ရူပကာယ၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ရူပကာ
ယော၊ ရူပကာယကို၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနဉ္စ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏
လည်းကောင်း၊ ကောသာဒိနံ၊ ဆံအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ၊ တရားတို့၏လည်း
ကောင်း၊ သမူဟဋ္ဌေန၊ အပေါင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ပာတ္တိ
ကာယအသကောယရထကာယာဒယောဝိယ၊ ပာတ္တိကာယအသကောယ
ရထကာယအစရှိသော သဒ္ဓါတို့ကဲ့သို့၊ ကာယောတိ၊ ကာယဟူ၍၊ အဓိပ္ပေ
တော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သမူဟဋ္ဌေန၊ အပေါင်းဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ကာ
ယောတိ၊ ကာယဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတောယထာ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့၊ ကုန္တိတာ
နံ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သော ဆံအစရှိသည်တို့၏၊ အာယဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ရာဟူသော

အနက်ကြောင့်၊ ကာယောတိ၊ ကာယဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊
 ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုရူပကာယသည်၊ ကုန္တိတာနံ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်
 သောဆံအစရှိသည်တို့၏၊ ပရမဇေရုတ္တာနံ၊ အလွန်စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သော
 ဆံအစရှိသည်တို့၏၊ အာယော၊ ဖြစ်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ကာယော၊ ကာယမည်၏၊ အာယောတိ၊ အာယောဟူသည်ကား၊
 ဥပ္ပဏ္ဍိဒေသော၊ ဖြစ်ရာအရပ်တည်း၊ တတြ၊ ထိုအာယောဟူသောဝုဒ်၌၊ အယံ
 ဤဆိုသတ္တံသည်ကား၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိပြုတ်တည်း၊ တတော၊ ထိုရူပကာယ
 မှ၊ အာယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဟော၊ အာယ
 မည်၏၊ ကော၊ အဘယ် တရားတို့သည်၊ အာယန္တိ၊ ဖြစ်တတ် ကုန်သနည်း၊
 ကုန္တိတာ၊ စက်ဆုပ်အပ် ကုန်သော၊ ကောသဒယော၊ ဆံအစရှိသည်တို့
 သည်၊ အာယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုန္တိတာနံ၊ စက်ဆုပ်အပ်
 ကုန်သော ဆံအစရှိသည်တို့၏၊ အာယော၊ ဖြစ်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာယော၊ ကာယမည်၏၊ ကာယာနုပဿီတိ၊
 ကာယာနုပဿိ ဟူသည်ကား၊ ကာယံ၊ ရူပကာယကို၊ အနုပဿနဝိသော၊
 အာာန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ ထနည်းကား၊ ကာယံ၊ ရူပကာယ
 ကို၊ အနုပဿမာနော၊ အာာန်အလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ကာယောတိ၊ ကာယ
 ဟူသောဝုဒ်ကိုထည်း၊ ဝတွာဝိ၊ ဟောတော် မူပြီး၍ထည်း၊ ပုန၊ တတန်၊ ကာ
 ယာနုပဿီတိ၊ ကာယာနုပဿိဟူ၍၊ ဒုတိယကာယဂ္ဂဟဏံ၊ နှစ်ခုခြောက်
 သောကာယသဒ္ဓါကို၊ အသမ္ဘိဿတော၊ ဝေဒနာဗိတ္တဓမ္မတို့နှင့် မရောသော
 အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထာန ဓာနဝိနိဗ္ဗောဂါဒိ ဒဿနတ္ထံ၊ ပိုင်းခြား မှတ်သားခြင်း
 ထခဲနက်ကိုခွဲဝေခြင်း အစရှိသည်ကို ပြခြင်းငှါ၊ ကတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကာယ ကာယာနုပဿိ ဟူသော
 ပါဌ်ဖြင့်၊ ကာယော၊ ရူပကာယ၌၊ ဝေဒနာနုပဿိဝါ၊ ဝေဒနာကို အာာန်
 တလဲလဲရှုလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊ ဝိတ္တဓမ္မာနုပဿိဝါ၊ ဝိတ္တဓမ္မ
 ကိုအာာန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊ နဝိဟရတိ၊ မနေ၊
 အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ကာယာနုပဿိယေဝ၊ ရူပကာယကိုအာာန်
 တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာယ
 သင်္ခါတော၊ ရူပကာယဟုဆိုအပ်သော၊ ဝတ္ထုတ္ထံ၊ အစုံ၌၊ ကာယာနုပဿနာ
 ဇာရုဿေဝ၊ ရူပကာယကို အာာန်တလဲလဲရှုသော အခြင်းအရာကိုသာ
 လျှင်၊ ဒဿနေန၊ ပြသဖြင့်၊ အသမ္ဘိဿတော၊ မရောနှောသော အားဖြင့်၊
 ဝဝတ္ထာနံ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကို၊ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်

၏တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ကာယော၊ ရူပကာယာန္တံ၊ အင်္ဂုလိပဉ္စကိရိယတ္ထကေဓမ္မာ
 နုပဿိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်မှလွတ်သော တရားတည်းသော တရားကိုအာတန်
 တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍၊ နိဟရတိ၊ မနေ၊ ကေသာလောမာ ဒိဝိနိ
 ရတ္တဇ္ဈိပုရိသာနုပဿိအပိ၊ ဆံအမွှေးအစရှိသည်တို့မှလွတ်သောမိန်းမ
 ယောကျ်ားကို အာတန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍တည်း၊ နိဟရတိ၊ မနေ၊ စ၊
 ထိုမှတပါး၊ ဧတ္ထ၊ ဤရူပကာယာန္တံ၊ ကေသာလောမာဒိတော၊ ဆံအမွှေးအစရှိ
 သော၊ တူတုပါဒါယသမူဟာသင်္ခါတော၊ တူတရုပ်ဥပါဒါရုပ်အပေါင်းဟုဆို
 အပ်သော၊ ယောပိကာယော၊ အကြင်ကာယသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တတ္ထပိ၊ ထိုရူပကာယာန္တံလည်း၊ တူတုပါဒါယ ဝိနိရတ္တကေဓမ္မာနုပဿိ၊
 တူတရုပ်ဥပါဒါရုပ်မှလွတ်သော တရားတည်းသောတရားကို အာတန်တလဲလဲ
 ရှုသည်ဖြစ်၍၊ နိဟရတိ၊ မနေ၊ အထဓေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ရေတသမ္ဘာရာ
 နုပဿကောပိယ၊ ရထား၏အဆောင်အနီးဖြစ်သောလှည်းဘီးဝင်ရိုးအစ
 ရှိသည်ကို အာတန်တလဲလဲရှုသောသို့၊ အင်္ဂုလိပဉ္စကိရိယတ္ထကေဓမ္မာနုပဿိ၊ အင်္ဂါ
 ကြီးငယ်အပေါင်းကို အာတန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
 နဂရာဝယဝါနုပဿကောပိယ၊ မြို့၏အနီးဖြစ်သောပြာသာဒ်အစရှိသည်ကို
 အာတန်တလဲလဲရှုသောသို့၊ ကေသာလောမာဒိသမူဟာနုပဿိ၊ ဆံအမွှေး
 အစရှိသောအပေါင်းကိုအာတန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ကဒ
 လိက္ခန္ဓပတ္တဝဋ္ဌိဝိနိဗ္ဗုဇ္ဇနကောပိယ၊ ဌာန်ပြောရက်ဖူးကိုခွါသော သူကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ရိတ္တမုဗ္ဗိဝိနိဗ္ဗုဇ္ဇနကောပိယ၊ တရံတရဝတ္ထုဒ္ဓဆိပ်သော
 အချည်းနှီးသောသက်ဆုတ်ဖြေသော သူကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တူတုပါဒါယ
 သမူဟာနုပဿိယေဝ၊ တူတရုပ်ဥပါဒါရုပ် အပေါင်းကိုအာတန်တလဲလဲရှု
 သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာနုပကာရတော၊ အထူး
 ထူးသောအပြားအားဖြင့်၊ သမူဟာဝေဒနော၊ အပေါင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်
 သာလျှင်၊ ကာယသင်္ခါတဿ၊ ကာယ ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝတ္ထုနော၊ အာရုံကို၊
 ဒဿနေန၊ ရှုသဖြင့်၊ စာနဝိနိဗ္ဗောဂေါ၊ တစ်နက်ကိုဝေတန်ခြင်းကို၊ ဒဿိ
 တော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤရူပကာယာန္တံ၊
 ယထာဝုတ္တသမူဟာဝိနိရတ္တော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပေါင်းမှ
 လွတ်သော၊ ကာယောဝါ၊ ကာယသည်လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်
 လည်းကောင်း၊ ပုရိသောဝါ၊ ယောကျ်ားသည် လည်းကောင်း၊ အညော၊
 တပါးသော၊ ကောပိ၊ တရံတရသော၊ ဓမ္မောဝါ၊ တရားသည်လည်း၊ နဒိသတိ
 မထင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုမှတပါးသော်လည်း၊ ယထာဝုတ္တဓမ္မသမူဟမတ္ထေ

၂၁

ယေဝ။ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောတရားအပေါင်း၌သာလျှင်၊ တထာ
တထာ၊ ထိုထိုကာယစသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
မိစ္ဆာဘိနိဝေသံ၊ မှားသောနည်းသွင်းခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ ယံပဿတိနတ်ဒိဋ္ဌံ၊ ယံဒိဋ္ဌိတံနုပဿတိ၊ အပဿံဗန္ဓုတေရဋ္ဌော၊
ဗန္ဓုမာနောနုမုစ္စတိတိ၊ ယံပဿတိနတ်ဒိဋ္ဌံ၊ ယံဒိဋ္ဌိတံနုပဿတိ၊ အပဿံဗန္ဓု
တေရဋ္ဌော၊ ဗန္ဓုမာနောနုမုစ္စတိ ဟူ၍၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊
အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ယံ၊ အကြင်မိန်းမယောက်ျားကို၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမိန်းမယောက်ျားသည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သောရူပါယတနသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယံ၊ အကြင်ရူပါယတနကို၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုရူပါယ
တနကို၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊ နုပဿတိ၊ မရှု၊ အပဿံအပဿန္တော
မရှုသော၊ ရဋ္ဌော၊ တွေဝေသောသူကို၊ ဗန္ဓုတေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
နှောင်တွဲခြင်းဖြင့် နှောင်တွဲအပ်၏၊ ဗန္ဓုမာနော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော သူသည်၊ နုမုစ္စတိ၊ သံသရာဝဋ်မှ
မလွတ်၊ ဗာနဝိနိဗ္ဗောဂါဒိ ဓဿနတ္တန္တိ၊ ဗာနဝိနိဗ္ဗောဂါဒိဓဿနတ္တံ
ဟူသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထဝစနေ၊ ဤစကား
၌၊ အာဒိသန္ဓေန၊ အာဒိသန္ဓါဖြင့်၊ အယန္တိအတ္ထော၊ ဤဆိုသတ္တံ သောအနက်
ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ အယံပုဂ္ဂလော၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေသ္မိံကာယေ၊ ထိုရူပကာယ၌၊ ကာယာနုပဿိယေဝ၊
ရူပကာယကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
အညဉ္ဇေဓမ္မာနုပဿိ၊ အသုဘမှတပါးသောတရားကို အဘန်တလဲလဲရှုလေ့
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ ဣတိဝိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိံကောအဓိပ္ပါယော၊ အဘယ်သို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊
ဝုတ္တံဝုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အနုဒကဘူတာဝိယ၊ ရေ
မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော်လည်း၊ မဓိဝိယာ၊ တံလျှပ်၌၊ ဥဒကာနုပဿိနော၊
ရေဟုအဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သလွှဲ
သို့၊ ဝေတတာ၊ ထိုအတူ၊ အနိစ္စဒုက္ခာအနတ္တအသုဘာတုတေယေဝ၊ အနိစ္စ
ဒုက္ခအနတ္တ အသုဘဖြစ်၍ သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဣမသ္မိံကာယေ၊ ဤရူပ
ကာယ၌၊ နိစ္စသုခအတ္တသုဘ ဘာဝါနုပဿိ၊ ခြံသည်၏ အဖြစ်ချင်းသာ
သည်၏အဖြစ်အတ္တ၏အဖြစ်တင့်တယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုအဘန်တလဲလဲရှု
သည်ဖြစ်၍၊ နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ အသခေါ၊ စင်စစ် သော်ကား၊ ကာယာ
နုပဿိ၊ အခြင်းအရာ အပေါင်းကို အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍၊

အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တအသုတာကံရသမူဟာနုပသဝီယေဝ။ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တ
အသုတာအခြင်းအရာ အပေါင်းကို အဖန်တလဲလဲရှုသည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊
ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိအယံအဓိပ္ပါယ်ော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရေတော၊
နောက်၌၊ ဣတိက္ခဝေတိက္ခ၊ အရညဂတောဝါ၊ (ပ)။ သောသတာဝအသ
သတိတိအာဒိနာ၊ ဣတိက္ခဝေတိက္ခ၊ အရညဂတောဝါ၊ (ပ)။ သောသတာဝ
အသသတိဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အသသပသသသဒိ
ဓုဏ္ဏိကဇာတအဋ္ဌကပရိယောသာနော၊ ထွက်သက် ဝင်သက် အစမှန်မှန်
ညက်ညက်ဖြစ်၍ ပရိပရေကြသောအရိုးရအဆုံးရှိသော၊ ယွာယံယောအယံ
ကာယော၊ အကြင်ကာယကံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတေကဇ္ဈောပထဝိကာယံ
အနိစ္စတောအနုပသသတိအာပေါကာယံတေဇောကာယံဝါယောကာယံကေ
သကာယံ လောမကာယံ ဆဝိကာယံ ဓမ္မကာယံမံသကာယံရူပိရကာယံ
နဟာရုကာယံအဋ္ဌကာယံအဋ္ဌိမိဉ္ဇကာယံ၊ ဣတေကဇ္ဈောပထဝိကာယံအနိစ္စ
တောအနုပသသတိအာပေါကာယံ တေဇောကာယံ ဝါယောကာယံကေသ
ကာယံလောမကာယံ ဆဝိကာယံဓမ္မကာယံမံသကာယံ၊ ရူပိရကာယံနဟာ
ရုကာယံအဋ္ဌကာယံအဋ္ဌိမိဉ္ဇကာယံဟူ၍၊ ပရိသန္တဒါယံ၊ ပရိသန္တဒါမဂ်ကျင်း
၌၊ ယောစကာယော၊ အကြင်ကာယကိုလည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ သဗ္ဗဿ၊
အလုံးစုံသော၊ တဿ၊ ထိုရူပကာယကို၊ ဣမသ္မိယေဝကာယော၊ ဤရူပကာ
ယ၌သာလျှင်၊ အနုပသသနဟော၊ အဘန်တလဲလဲရှုသောကြောင့်၊ ကာယော၊
ရူပကာယ၌၊ ကာယနုပသဝီ၊ ရူပကာယကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍
ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိဝေဓိအတ္တော၊ ဤသို့သောအနက်ကိုလည်း၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတေဤလောက၌၊ ကေဇ္ဈော၊ အချို့သောဝုတ္တုလ်သည်။
ပထဝိကာယံ၊ ပထဝီဓာတ် အပေါင်းကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်၊ အနု
ပသသတိ၊ အဘန်တလဲလဲရှု၏။ အာပေါကာယံ၊ အာပေါဓာတ် အပေါင်းကို၊
တေဇောကာယံ၊ တေဇောဓာတ်အပေါင်းကို၊ ဝါယောကာယံ၊ ဝါယေဓာတ်
အပေါင်းကို၊ ကေသကာယံ၊ ဆံအပေါင်းကို၊ လောမကာယံ၊ အမွှေးအပေါင်း
ကို၊ ဆင်္ဂါကာယံ၊ အရေအပေါင်းကို၊ ဓမ္မကာယံ၊ အရေထူအပေါင်းကို၊ မံသကာ
ယံ၊ အသားအပေါင်းကို၊ ရူပိရကာယံ၊ အသွေးအပေါင်းကို၊ နဟာရုကာယံ၊
အကြောအပေါင်းကို၊ အဋ္ဌကာယံ၊ အရိုးအပေါင်းကို၊ အဋ္ဌိမိဉ္ဇကာယံ၊ ရိုးတွင်း
ချင်ဆီအပေါင်းကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်၊ ပသသတိ၊ ရှု၏။ အထဝါ၊
တနည်းကား၊ ကာယော၊ ရူပကာယ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း

သံတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၅၀

ကောင်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥပ္ပာတည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
ဣဒိနာအတ္တအတ္တနိယတာဝေန၊ ဤငါ၏ ဥပ္ပာဟူသော အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂဟေ
တဗ္ဗဿ၊ ယူအပ်သော၊ ယဿကဿပိ၊ အမှတ်မရှိသောအာရုံကို၊ အနုနု
ပဿနတော၊ အဘိဓာတ်လဲလဲမရှုသောကြောင့်၊ ကေသာဇေယမာဒိကဿ၊
ဆံအမွေးအစရှိသော၊ တဿတဿဝပနနာနာဓမ္မသမူဟဿ၊ ထိုထိုအထူး
ထူးသောတရားအပေါင်းကိုကား၊ အနုပဿနတော၊ အဘိဓာတ်လဲလဲရှုသော
ကြောင့်၊ ကာယေ၊ စတုသရဋ္ဌာနိကကာယန္တိ၊ ကေသာဒိဓမ္မသမူဟသန္တိ၊ တ
ကာယာနုပဿပိ၊ ဆံအစရှိသောတရားအပေါင်းဟုဆိုအပ်သောစတုသရဋ္ဌာ
နိကကာယကို အဘိဓာတ်လဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိဝေ
အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဇ္ဈော၊ မှတ်အပ်၏၊ အပိစအပရော၊ ထင်း
သောနုယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုပ္ပတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊
ဣမသ္မိံ ကာယေအနိစ္စတော အနုပဿတိနောနိစ္စတောတိ အာဒိနာနုယေန၊
ဣမသ္မိံ ကာယေအနိစ္စတောအနုပဿတိနောနိစ္စတောဤသို့အစရှိသောနည်း
ဖြင့်၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါကျင်း၌၊ အာဂတနယဿ၊ သာသောနည်းရှိ
သော၊ သဗ္ဗသေဝ၊ အလုံးစုံသာသျှင်ဖြစ်သော၊ အနိစ္စသက္ခဏာဒိနေပ၊
အနိစ္စသက္ခဏာအစရှိသော၊ အာကာရသမူဟသန္တိတဿ၊ အခြင်းအရာ
အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ကာယဿ၊ စတုသရဋ္ဌာနိကကာယကို၊ အနု
ပဿနတောပိ၊ အဘိဓာတ်လဲလဲရှုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရူပကာယန္တိ၊
ကာယာနုပဿပိ၊ စတုသရဋ္ဌာနိကကာယကို အဘိဓာတ်လဲလဲရှုသောရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိဝေဓိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကိုလည်း၊
ဒဋ္ဌဇ္ဈော၊ မှတ်အပ်၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ကာယေ၊
ရူပကာယန္တိ၊ ကာယာနုပဿနာပဋိပဒံ၊ ကာယာနုပဿနာတည်းဟူသော
အကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သော၊ အယံဝိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣမံကာယံ၊
ဤရူပကာယကို၊ အနိစ္စာနုပဿနာဒိနံ၊ အနိစ္စနုပဿနာ အစရှိကုန်သော၊
သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အနုပဿနာနံ၊ အနုပဿနာတို့၏၊ ဝေဝေန၊ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်၊ အနုပဿတိ၊ အဘိဓာတ်လဲလဲရှု၏၊ နိစ္စ
တော၊ နိစ္စအားဖြင့်၊ နောပဿတိ၊ မရှု၊ နုက္ခတော၊ နုက္ခအားဖြင့်၊ အနုပဿ
တိ၊ အဘိဓာတ်လဲလဲရှု၏၊ သုတော၊ သုတအားဖြင့်၊ နောပဿတိ၊ မရှု၊ အနတ္တ
တော၊ အနတ္တအားဖြင့်၊ အနုပဿတိ၊ အဘိဓာတ်လဲလဲရှု၏၊ အတ္တတော၊ အတ္တ
အားဖြင့်၊ နောပဿတိ၊ မရှု၊ နိဗ္ဗိန္နတိ၊ သံသရာဝဋ်၌ ပြီးငွေ့၏၊ နောနန္တတိ၊
မနှစ်သက်၊ ဝိရဏ္ဏတိ၊ ထပ်ခြင်းကင်း၏၊ နောရဇ္ဇတိ၊ မတပ်၊ နိရောဓေတိ၊

၀၀၀

ချုပ်စေ၏။ နောသရဒေတိ။ မဖြစ်စေ။ ပဋိနိဿန္တတိ။ စွန့်၏။ နောအာဒိပတိ။ မယူ။ သောပုဂ္ဂလော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ။ ထိုရူပကာယကို။ အနိစ္စတော။ အနိစ္စအားဖြင့်။ အနုပဿန္တော။ အဘန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ နိစ္စသည်။ ဖြစ်ဟူသော အမှတ်ကို။ ပဇာဟတိ။ စွန့်၏။ ဒုက္ခတော။ ဒုက္ခအားဖြင့်။ အနုပဿန္တော။ အဘန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ သုခသည်။ ချမ်းသာ၏ဟူသော အမှတ်ကို။ ပဇာဟတိ။ စွန့်၏။ အနုတ္တတော။ အနုတ္တအားဖြင့်။ အနုပဿန္တော။ အဘန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ အတ္တသည်။ ကိုယ်ဟုတ်၏ ဟူသော အမှတ်ကို။ ပဇာဟတိ။ စွန့်၏။ နိဗ္ဗန္တန္တော။ ငြိမ်းငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ နန္ဒိ။ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ပဇာဟတိ။ စွန့်၏။ ဝိရဇ္ဇန္တော။ တတ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ ရာဂံ။ တတ်ခြင်းကို။ ပဇာဟတိ။ စွန့်၏။ နိရောဓန္တော။ ချုပ်စေသည်ဖြစ်၍။ သရဒယံ။ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဇာဟတိ။ စွန့်၏။ ပဋိနိဿန္တန္တော။ စွန့်သည်ဖြစ်၍။ အာဒါနံ။ စွဲလမ်းခြင်းကို။ ပဇာဟတိ။ စွန့်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ။

ဝိဟရတိတိ။ ဝိဟရတိဟူသည်ကား။ ဣရိယတိ။ ဣရိယာပုတ်လေးပါးကိုဖြစ်စေ၏။ အာတာပိတိ။ အာတာပိ ဟူသည်ကား။ တိသုသုံးပါးကုန်သော။ ဘဝေသု။ ဘဝတို့၌။ ကိလေသော။ ကိလေသာတို့ကို။ အာတာပေတိ။ ပူပန်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အာတာပေါ။ အာတာပမည်၏။ ဧတံ။ ဤအာတာပဟူသော အမည်သည်။ ဝိရိယဿ။ ဝိရိယ၏။ နာဓံ။ အမည်တည်း။ အဿ။ ထိုရဟန်းအား။ အာတာပေါ။ ကိလေသာတို့ကိုဖြင့်။ စွာပူပန်စေတတ်သောလုံ့လသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အာတာပိ။ အာတာပိမည်၏။ သမ္ပဇာနောတိ။ သမ္ပဇာနော ဟူသည်ကား။ သမ္ပဇညသင်္ခါတေန။ မဘောက်မပြန် အပြားအားဖြင့် သိတတ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဉာဏေန။ ဉာဏ်နှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သတိမာတိ။ သတိမာ ဟူသည်ကား။ ကာယပရိဂ္ဂဟိကာယ။ ရူပကာယကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော။ သတိယာ။ သတိနှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသော။ ပန။ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ အယံပုဂ္ဂလော။ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ သတိယာ။ သတိဖြင့်။ အာရမ္မဏံ။ အာရုံကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ။ သိမ်းဆည်း၍။ ပညာယ။ ပညာဖြင့်။ အနုပဿတိ။ အဘန်တလဲလဲရှု၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ သတိဝိရဟိတဿ။ သတိမှကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနုပဿနာနာမ။ အဘန်တလဲလဲရှုခြင်း မည်သည်။ နအတ္ထိ။ မရှိ။ တေနော။ ထိုကြောင့် သာလျှင်။ သတိဗ္ဗွဟံဘိက္ခဝေသဗ္ဗတ္ထိကံဝဒါမိတိ။ သတိဗ္ဗွဟံဘိက္ခဝေသဗ္ဗတ္ထိကံဝဒါမိဟူ၍။ အေဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ခေါ။ စင်စစ်။

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၅၃

အဟံ၊ ငါတရားသည်။ သတိဉ္စ၊ သတိကိုသာလျှင်၊ သဗ္ဗတ္ထိကံ၊ အလုံးစုံတွန့်
သောစိတ်မျှလွှင့်သောစိတ်တို့၌ အလိုရှိအပ်သည်ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတိယာ၊ သတိမှ၊ လဒ္ဓုပကာရာယ၊ ရအပ်သော
ကျေးဇူးပြုခြင်းရှိသော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဧတ္ထကာယေ၊ ဤဈာန်ကာယ၌၊
ကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကံသယ၊
နုပဿီ၊ ဈာန်ကာယကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
ဇ္ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော
စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ကာယာနုပဿနာ
သတိပဋ္ဌာနကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြောင့်၊ အနာတာဝိနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်
စေတတ်သော လုံ့လမရှိသော ဝုတ္တုလ်အား၊ အန္တောသင်္ခေပေါ၊ စိတ်၏
တွန့်တိုခြင်းသည်၊ အန္တရာယကရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်မပြည့်စုံသော
ဝုတ္တုလ်သည်၊ ဥပါယပရိဂ္ဂဟေစ၊ သိလဝိသောနေစသော အကြောင်းကို
သိမ်းဆည်းခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အနုပါယပရိဂ္ဂဟေစ၊ အကြောင်းမဟုတ်
သည်ကို ကြဉ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ သံရဟတိ၊ တွေဝေ၏၊ ရဋ္ဌဿတိ၊
လွတ်သောသတိရှိသောဝုတ္တုလ်သည်၊ ဥပါယာပရိဂ္ဂဟေစ၊ သိလဝိသောနေ
စသောအကြောင်းကို မစွန့်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အနုပါယာပရိဂ္ဂဟေစ၊
အကြောင်း မဟုတ်သည်ကို မသိမ်းဆည်း ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အသမ္ပဇာ၊
မစွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
အဿ၊ ထိုယောဂီဝုတ္တုလ်အား၊ တံကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ နသမ္ပဇ္ဇတိ၊
မပြည့်စုံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေသံဓမ္မာနံ၊ အကြင်ဝိရိယပညာသတိဟုဆို
အပ်သော တရားတို့၏၊ အာနာဘာဝေန၊ အစွမ်းအာနုဘော်ဖြင့်၊ တံ၊ ထို
ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တေသံ၊ ထိုဝိရိယပညာသတိဟုဆို
အပ်သောတရားတို့ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာတာဝိသမ္ပဇာနော
သတိမာတိဇ္ဇုဒံ၊ အာတာဝိသမ္ပဇာနော သတိမာဟူသောဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏၊ ဇ္ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဇ္ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကာယာနုပဿနာသတိ
ပဋ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၏၊ သမ္ပ
ယောဂီဉ္စ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အင်္ဂါကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿတွာ၊
ပြတော်မူပြီး၍၊ ဇူဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဟာနင်္ဂံ၊ ပယ်အပ်သော အင်္ဂါကို၊

ဒဿေတံ၊ ပြတေသမုခြင်းငှါ၊ ဝိနေယျသောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိ၊
 ဝိနေယျသောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဝိနေယျသောကေအဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဟူသောပါဌ်၌၊ ဝိနေယျာ
 တိ၊ ဝိနေယျဟူ သည်ကား၊ တဒဂ်ဝိနယေနဝါ၊ တဒဂ်ဝိနည်းဖြင့်ထည်းကောင်း
 ဝိက္ခမ္ဘ နဝိနယေနဝါ၊ ဝိက္ခမ္ဘ နဝိနည်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဝိနယိတွာ၊ ပယ်
 ဖြောက်၍၊ သောကေတိ၊ သောကေဟူသည်ကား၊ တသ္မိံယေဝကာယေ၊
 ထိုရူပကာယ၌သာလျှင်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကာယော၊ ရူပကာယကို၊ ဣသံ၊
 ဤအရာ၌၊ လုန္တနပလုန္တနဋ္ဌေန၊ ပျက်တတ်ဖြစ်တတ်သော အနက်သဘော
 ကြောင့်၊ သောကေတိ၊ သောကဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပနတထာ
 ဝိ၊ ထိုသို့အလိုရှိအပ်သော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုယောဂီ
 ဝုတ္တိလ်အား၊ ကာယမတ္တေယေဝ၊ ရူပကာယ၌သာလျှင်၊ အဘိဇ္ဈာဒေါ
 မနဿံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကို၊ နပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်သည်မဟုတ်သေး၊
 ဝေဒနာဒိသုဝိ၊ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ပဟိယတိယေဝ၊ ပယ်အပ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စဝိဥပါဒါနက္ခန္ဓာသောကေတိ၊
 ပဉ္စဝိဥပါဒါနက္ခန္ဓာသောကေဟူ၍၊ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်းကျင်း၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ပဉ္စဝိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန၏အရာ
 တို့သည်၊ သောကော၊ သောကမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေသံဓမ္မာနံ၊
 ထိုဝေဒနာအစရှိသောတရားတို့၏၊ သောကသင်္ခါတတ္တာ၊ သောကဟုဆို
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထုဒ္ဓါရနယေန၊ အနက်ကို ထုတ်ကြောင်း
 ဖြစ်သောနည်းဖြင့်၊ တံဝစနံ၊ ထိုပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာသောကေဟူသော စကား
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထကတမောသောကောသ္မေဝကာယောသောကော
 တိ၊ တတ္ထကတမောသောကောသ္မေဝကာယောသောကောဟူသော၊ ယမ္ပန
 ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ ဧတ္ထဝစနေ၊ ဤစကား၌၊ အယ
 မေဝအတ္ထော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 တသ္မိံသောကေ၊ ထိုသောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ
 ကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နော၊ ရှေးပုန်နောက်ပုန်တို့၏
 စပ်ခြင်းကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိနေယျသောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ ဟူသောပါဌ်၌၊
 အဘိဇ္ဈာဝဟတေန၊ အဘိဇ္ဈာကိုယူသဖြင့်၊ ကာမန္တန္ဓော၊ ကာမန္တန္ဓသည်၊
 သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝန္တတိ၊ ရောက်၏၊ ဒေါမနဿဝဟတေန၊
 ဒေါမနဿကိုယူသဖြင့်၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒသည်၊ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊

၂

ဝတ္ထုတိ၊ရောက်၏။ ထသွာ၊ထိုကြောင့်၊ နိဝရဏပရိယာပနန္တဗလဝဓမ္မနယ
ဒဿနေန၊ နိဝရဏ၌အကျိုးဝင်သောအားကြီးသောတရားနှစ်ပါးအပေါင်း
ကိုပြသဖြင့်၊ နိဝရဏပ္ပဟာနံ၊ အလုံးစုံသောနိဝရဏကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ စ၊
ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝိသေသေန၊အထူးအားဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ဤဝိနေယျဇောကေအဘိဇ္ဈာ
ဒေါမနဿံဟူသောပါဌ၌၊ အဘိဇ္ဈာဝိနယေန၊ အဘိဇ္ဈာကို ပယ်ပျောက်
သဖြင့်၊ ကာယသမ္ပတ္တိ မူလကဿ၊ ကိုယ်၏ပြည့်စုံခြင်း၌ အကြောင်း
ရှိသော၊ အနုရောဓဿ၊ မဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ဒေါမနဿ
ဝိနယေန၊ ဒေါမနဿကိုပယ်ခြင်းဖြင့်ကား၊ ကာယဝိပတ္တိမူလကဿ၊ ကို
၏ပျက်စီးခြင်း၌ အကြောင်းရှိသော၊ ဝိရောဓဿ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊
ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ အဘိဇ္ဈာဝိနယေန၊ အဘိဇ္ဈာကိုပယ်
ပျောက်သဖြင့်လည်း၊ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌၊ အဘိရတိယာ၊ မွေ့လျော်ခြင်း
ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ဒေါမနဿဝိနယေန၊ ဒေါမနဿ
ကိုပယ်ပျောက်သဖြင့်၊ ကာယဘာဝနာယ၊ ကာယဘာဝနာ၌၊ အနုဘိရတိ
ယာ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ အဘိဇ္ဈာ
ဝိနယေန၊ အဘိဇ္ဈာကိုပယ်ပျောက်သဖြင့်၊ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌၊ အဘူတာ
နံ၊ မဟုတ်မမှန်ကုန်သော၊ သုဘသုဘာဝါဒီနံ၊ တင့်တယ်သည်၏ အဖြစ်
ချင်းသာသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပက္ခေပဿ၊ လည်းခြင်းကို၊ ပဟာ
နံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ဒေါမနဿဝိနယေန၊ ဒေါမနဿ ကိုယ်
ပျောက်သဖြင့်၊ ဘူတာနံ၊ ဟုတ်မှန်ကုန်သော၊ အသုဘသုဘာဝါဒီနံ၊ မတင့်
တယ်သည်၏အဖြစ်မချင်းသာသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဓမ္မနုဓမ္မ
ယနဿ၊ မနှစ်သက်ခြင်းပယ်ခြင်းကိုလည်း၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။ တေန၊ ထိုအနုရောဓ အစရှိသည်ကို ပယ်ခြင်းကို ဆိုသဖြင့်၊
ယောဂါဝစရဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းသော ဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယောဂါနုဘာဝေါ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၏အစွမ်းအာနုဘော်ကိုလည်းကောင်း၊ ယောဂသမတ္ထ
တာဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
ဒီဝိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိတံပါကဋုံကရောမိ၊ ထိုစကားကို
ထင်စွာပြဦးအံ့။ ယံယေနအာနုဘာဝေန၊ အကြင်အာနုဘော်ဖြင့်၊ အယံဘိက္ခု၊
ဤကမ္မဋ္ဌာန်း စီးပြန်းသော ရဟန်းသည်၊ အနုရောဓ ဝိရောဓ ဝိရုတ္တော၊
ဇောဘာဒေါသမှလွတ်သည်လည်းကောင်း၊ အရတိရတိယဟောစ၊ ကာယ
ဘာဝနာ၌ မမွေ့လျော်ခြင်း ကာယဘာဝနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော

ကာမဂုဏ်၌န္တေယျေလျော်ခြင်းကို သည်းခံနိုင်သည်လည်းကောင်း၊ အဘူတ
 ပက္ခေပဘူတာပနယနိရုဟိတောစ၊ မဟုတ်မမှန်သော သုဘအဖြစ် သုခ
 အဖြစ်အစရှိသည်ကိုထည့်သွင်းခြင်းဟုတ်မှန်သော အသုဘအဖြစ်အသုခ
 အဖြစ် အစရှိသည်ကို ပယ်ခြင်းမှ ကင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဧသဧသော၊ ဤသို့လောဘာဒေါသတို့မှ လွတ်ခြင်းအစရှိသောအာနု
 ဘော်သည်၊ ယောဂါနုဘာဝေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၏ အာနုဘော်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ထိုမှထပါး၊ အနုရောဓိရောဓိဗျုပ္ပတ္တော၊ လောဘာဒေါသ
 မှလွတ်သော၊ အရုဟိရုဟိသဟော၊ ကာယဘာဝနာ၌ မန္တေယျေလျော်ခြင်း
 ကာယကာဘာဝနာ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကာမဂုဏ်၌န္တေယျေလျော်ခြင်း
 ကိုသည်းခံနိုင်သော၊ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော သုဘအဖြစ်သုခအဖြစ်
 အစရှိသည်ကို၊ အပက္ခိပန္နော၊ မထည့်သော၊ ဘူတဉ္စ၊ ဟုတ်မှန်သော
 အသုဘအဖြစ် အသုခအဖြစ် အစရှိသည်ကိုထည့်၊ အနုပနေန္တော၊ မပယ်
 သော၊ ဧသဧသောဝုပ္ပလော၊ ဤသို့လောဘာဒေါသတို့မှလွတ်ခြင်းအစရှိသော
 ဝုပ္ပုလ်သည်၊ ယောဂသမတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်မျှင်အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်သောစကားတရပ်
 အပြီးသတ်သတည်း။ ။

အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာသရာ
 သည်၊ ဝုပ္ပတေ၊ ဆိုပြီးအုံးကာယေကာယာနုပသပိတိဧတ္ထ၊ ကာယေကာယာ
 နုပသပိဟူသောဤပုဒ်၌၊ လတ္တမာနာယ၊ ရအပ်သော၊ အနုပသယနာယ၊ အဘန်
 တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိဟရတိတိ
 ဧတ္ထ၊ ဝိဟရတိဟူသောဤပုဒ်၌၊ လတ္တမာနေန၊ ရအပ်သော၊ ဝုတ္တဝိဟာရေန၊
 ဆိုအပ်သောဝိဟာရဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနိကဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ကာယာရိဟရေ၊ ရူပကာယကို ရှုကံဆောင်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 အာတာပိတိအာဒိသုပနံ၊ အာတာပိဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌ကား၊
 အာဘာပေန၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော ဝီရိယဖြင့်၊ သမ္မပ္ပဓာနံ၊
 သမ္မပ္ပဓာန်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သတိသမ္ပတေညေန၊ သတိသမ္ပတေညဖြင့်၊ သမ္မတ္ထ
 ကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သမ္မတ္ထကကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ကမ္မဋ္ဌာနပရိဟရဏုပါယော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုကံဆောင်ခြင်း၏အကြောင်း
 ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ ကာယာနု
 ပသယနာဝသေန၊ ရူပကာယကို အဘန်တလဲလဲရှုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ပဋိလန္ဓသမထော၊ ရအပ်သောသမထကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သမ္ပတေညေန၊

သမ္ပစညဖြင့်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ
ဝိပဿနာ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကိုပယ်ဖျောက်သဖြင့်၊ ဘာဝနာပလံ၊ ဘာဝနာ
၏အကျိုးကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝိဘဏီပန၊
ဝိဘင်းကျင်း၌ကား၊ အနုပဿိတိတတ္ထကတမာအနုပဿနာ၊ ယာပညာပဇာ
နနာ၊ (ပ)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အယံဝုတ္တတိအနုပဿနာ၊ ဣမာယအနုပဿနာယ ဥပေ
တောဟောတိ သရပေတော ဥပါဂတောသရပါဂတော ဥပပန္နောသမ္ပန္နော
သမန္နာဂတော။ တေနဝုတ္တတိအနုပဿိတိ၊ ဝိဟရတိတိ ဣရိယတိဝုတ္တတိ
ပါလေတိယပေတိယာ ပေတိဟရတိဝိဟရတိ။ တေနဝုတ္တတိ ဝိဟရတိတိ၊
အာတာပီတိတတ္ထကတမံအာတပံ၊ ယောစေတသိကောဝိရိယာရက္ခော၊ (ပ)။
သမ္မာဝါယမော၊ ဣဒံဝုတ္တတိအာတပံ။ ဣမိနာအာတပေန ဥပေတောဟောတိ
။ (ပ)။ သမန္နာဂတော၊ တေနဝုတ္တတိအာတာပီတိ၊ သမ္ပစာနောတိတတ္ထကတ
မံသမ္ပစညံ၊ ယာပညာပဇာနနာ၊ (ပ)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဣဒံဝုတ္တတိသမ္ပစညံ၊ ဣမိနာ
သမ္ပစညေနဥပေတောဟောတိ၊ (ပ)။ သမန္နာဂတော၊ တေနဝုတ္တတိသမ္ပစာနော
တိ။ သတ်မာတိတတ္ထကတမာသတိ၊ ယာသတိ၊ အနုသတိ၊ (ပ)။ သမ္မာသတိ၊
အယံဝုတ္တတိ သတိ၊ ဣမာသသတိ သာဥပေတောဟောတိ၊ (ပ)။ သမန္နာဂတော၊
တေနဝုတ္တတိသတ်မာတိ၊ ဝိနေယျလောကေအဘိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိတတ္ထက
တမာလောကော သွေဝကာယောလောကော ပဉ္စဝိဥပါဒါနက္ခန္ဓာလော
ကော၊ အယံဝုတ္တတိလောကော၊ တတ္ထကတမာအဘိဇ္ဈာ၊ ယောရာဂေါသာ
ရာဂေါအနုနယောအနုရာဇောနန္တိန္တိရာဂေါပိတ္တဿသာရာဂေါ၊ အယံဝုတ္တ
တိအဘိဇ္ဈာ၊ တတ္ထကတမံဒေါမနဿံ၊ ယံစေတသိကံအသာတံစေတသိကံ
ဒုက္ခံစေတော သမ္ပဿဇာအသာတာ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဣဒံဝုတ္တတိဒေါမနဿံ၊
ဣတိအယံစအဘိဇ္ဈာဣဒံစဒေါမနဿံ ဣမဋ္ဌိလောကေဝိနိတာဟောန္တိ၊ ပဋိ
ဝိနိတာသန္တာသမိတာဝုပသန္တာအတ္ထင်္ဂတာအပ္ပတ္တင်္ဂတာအပ္ပိတာဗျပ္ပိတာ
သောသိတာ ဝိသောသိကာ ဗျန္တိကတာ၊ တေနဝုတ္တတိ ဝိနေယျလောကေ
အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိ၊ အနုပဿိတိတတ္ထကတမာအနုပဿနာ၊ ယာပညာ
ပဇာနနာ၊ (ပ)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အယံဝုတ္တတိအနုပဿနာ၊ ဣမာယအနုပဿနာယဥပေ
တောဟောတိ သရပေတော ဥပါဂတောသရပါဂတော ဥပပန္နောသမ္ပန္နော
သမန္နာဂတော။ တေနဝုတ္တတိအနုပဿိတိ၊ ဝိဟရတိတိ ဣရိယတိဝုတ္တတိ
ပါလေတိယပေတိယာပေတိ ဟရတိ ဝိဟရတိ၊ တေန ဝုတ္တတိဝိဟရတိတိ၊
အာတာပီတိတတ္ထကတမံအာတပံ၊ ယောစေတသိကောဝိရိယာရက္ခော၊ (ပ)။
သမ္မာဝါယမော၊ ဣဒံဝုတ္တတိအာတပံ၊ ဣမိနာအာတပေနဥပေတောဟောတိ။

(ပ)။ သမန္နာဂတော၊ တေနဂုဏ္ဍတိအာတာပီတိ၊ သမ္ပဇာနောတိတတ္ထကတံ
သမ္ပဇာနံ ယာပညာပဇာနနာ၊ (ပ)။ သမ္ပာဒိဋ္ဌိ၊ ဣဒံဂုဏ္ဍတိသမ္ပဇာနံ၊ ဣဒံနာသမ္ပ
ဇာနညပပတောဟောတိ၊ (ပ)။ သမန္နာဂတော၊ တေနဂုဏ္ဍတိသမ္ပဇာနောတိ၊
သတိမာဘိ၊ တတ္ထကတမာသတိ၊ ယာသတိအနုသတိ ။ (ပ)။ သမ္ပာသတိ၊
အယံဂုဏ္ဍတိသတိ၊ ဣမာယသတိယာဥပပတောဟောတိ၊ (ပ)။ သမန္နာဂတော၊
တေနဂုဏ္ဍတိသတိမာဘိ၊ ဝိနေယျဇောကောအဘိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိ တတ္ထက
တမာသောကောသောကောယောကောပဉ္စဝိဥပါဒါနက္ခန္ဓာသောကော၊
အသံဂုဏ္ဍတိသောကော၊ တတ္ထကတမာအဘိဇ္ဈာ၊ ယောရာဂေါသာရာဂေါအနု
နယောအနုရာဇောနန္တိ န္တိရာဂေါဝိတ္တဿသာရာဂေါ၊ အယံဂုဏ္ဍတိအဘိဇ္ဈာ၊
တတ္ထကတံ ဒေါမနဿံ၊ ယံစေတသိကံ အသာတံ စေတသိကံ ဒုက္ခံ
စေတောသမ္ပဿာဓာအသာတာ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဣဒံဂုဏ္ဍတိဒေါမသံ၊ ဣတိ
အယံစအဘိဇ္ဈာဣဒံစဒေါမနဿံဣမေဋ္ဌိသောကောဝိနိဿာဟောန္တိ ပဋိဝိနိတာ
သန္တာသမိဘာပူပသန္တာအတ္ထဂံဘာအတ္တတ္ထဂံတာအပ္ပိတာဗျပ္ပိတာသေဝံသိ
တာပိသောသိဘာဗျန္တိ ကတာတေနဂုဏ္ဍတိဝိနေယျဇောကောအဘိဇ္ဈာဒေါမ
နဿံဟူ၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇေထသံပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ။ အနုပသသိတိ၊ အနုပသသိဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအနု
ပသသိဟူသောပုဒ်၌၊ အနုပသသနာ၊ အနုပသသနာဟူသည်ကား၊ ကတမာ၊
အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ယာပညာ၊ အကြင်ထိုထိုအနက်သဘောကိုထင်
စွာပြုဘတ်သောပညာသည်၊ ယာပဇာနနာ၊ အကြင်ထိုထိုအနက်သဘော
ထင်စွာပြုသောအခြင်းအရာသည်။ (ပ)။ ယာသမ္ပာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်ကောင်းစွာ
မြင်ဘတ်သောသဘောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤပညာကို၊ အနု
ပသသနာ၊ အနုပသသနာဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမာယအနုပသသနာယ၊
ဤအဘန်တလဲလဲရှုတတ်သောပညာနှင့်၊ ဥပပတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ သရပေ
တော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသည်၊ ဥပါဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ သမူပါဂတော၊
ကောင်းစွာပြည့်စုံသည်၊ ဥပပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ ထေန၊ ထိုကြောင့်၊ အနုပသသိ
တိ၊ အနုပသသိဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိဟရတိတိ၊ ဝိဟရတိဟူသည်ကား၊
ဣရိယတိ၊ ဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်လေးပါးကိုဖြစ်စေ၏၊ ဝတ္တတိ၊ ဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်တည်း
ဟူသောစက်ဖြင့်လည်း၊ ပါလေတိ၊ အတ္တဘော ကိုစောင့်၏၊ ယမေတိ၊
မျှ၏၊ ယာပေတိ၊ မျှစေ၏၊ ဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ ဝိဟရတိ၊ အထူးသဖြင့်ဣရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆောင်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဟရတိတိ၊ ဝိဟရတိဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍတိ၊

သတိပဋ္ဌာနသုတ်။

၅၆

ဆိုအပ်၏။ အာတာပီတိ၊ အာတာပီဟူသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုအာတာပီဟူ
သောပုဒ်၌၊ အာတာပံ၊ အာတာပသည်။ ကတမံ၊ အတယံနည်း၊ စေတထိကော
ပိတံ၌ရှိသော၊ ယောဝိရိယာရေတ္တာ၊ အကြွင်ဝိရိယ ဟုဆိုအပ်သောအား
ထုတ်တတ်သောတရားသည်။ (ပ)၊ ယောသမ္မာဝါယာမော၊ အကြွင်ကောင်း
စွာအားထုတ်တတ်သောတရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤတရားကို၊ အာတာ
ပံ၊ အာတာပဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမိန၊ အာတာပေန၊ ဤကိလေသာကို
ပူန်စေတတ်သောဝိရိယနှင့် ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်။ (ပ)၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာတာပိတံ၊ အာတာပီ
ဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သမ္ပဇာနောတိ၊ သမ္ပဇာနောဟူသည်ကား။ တတ္ထ၊
ထိုသမ္ပဇာနောဟူသောပုဒ်၌၊ သမ္ပဇညံ၊ သမ္ပဇညဟူသည်။ ကတမံ၊ အတယံ
နည်း၊ ယာပညာ။ အကြွင်ထိုထိုအနက်သဘောကိုထင်စွာပြုတတ်သောပညာ
သည်။ ယာပဇာနာ၊ အကြွင်ထိုထိုအနက်သဘောကိုထင်စွာပြုသောအခြင်း
အရာသည်။ (ပ)၊ ယာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အကြွင်ကောင်းစွာ မြင်တတ်သောသဘော
တရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤတရားကို၊ သမ္ပဇညံ၊ သမ္ပဇညဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ဣမိန၊ သမ္ပဇညေန၊ ဤသမ္ပဇညနှင့် ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်။ (ပ)၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပဇာ
နောတိ၊ သမ္ပဇာနဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သတိမာတိ၊ သတိမာဟူသည်
ကား။ တတ္ထ၊ ထိုသတိမာဟူသောပုဒ်၌။ သတိ၊ သတိဟူသည်။ ကတမံ၊
အတယံနည်းဟူမူကား။ ယာသတိ၊ အကြွင်ကြာမြင့်စွာပြုအပ်သောအမှု
ကြာမြင့်စွာဆိုအပ်သော စကားသည်ကို အောက်မေ့တတ်သောတရား
သည်။ ယာအနုဿတိ၊ အကြွင်အာနုတလဲလဲ အောက်မေ့တတ်သော
တရားသည်။ (ပ)၊ ယာသမ္မာသတိ၊ အကြွင်ကောင်းစွာ အောက်မေ့တတ်
သောတရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤတရားကို၊ သတိ၊ သတိဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ဣမာယာသတိယာ၊ ဤသတိနှင့် ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်။ (ပ)၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတိ
မာတိ၊ သတိမာဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိနေယျလောကေအဘိဇ္ဈာဒေါမန
ဿန္တိ၊ ဝိနေယျလောကေအဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ ဟူသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထို
လောကအဘိဇ္ဈာဒေါမနဿသုံးပါးတို့တွင်းလောကော၊ လောကသည်။ ကတ
မော၊ အတယံနည်း။ သွဝကာယော၊ ထိုသတိ၏အာရုံဖြစ်သောဆံအစရှိ
သောရူပကာယသည်ပင်လျှင်။ လောကော၊ လောကမည်၏။ ပဋ္ဌမိ၊ ငါးပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန၏အာရုံဖြစ်ကုန်သောခန္ဓာတို့

၆၀

မူလဇေယျာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သည်းလောကော၊ လောကမည်၏၊ အယံ၊ ဤဆံအစရှိသော ရူပကာယဥပါဒါ
 နက္ခန္ဓာအပေါင်းကို၊ လောကော၊ လောကဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုလောကအဘိဇ္ဈာဒေါမနဿသုံးပါးတို့တွင်၊ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာသည်၊
 ကတမာ၊ အတယ်နည်း၊ ပောရာဂေါ၊ အကြင်အာရုံ၌ တပ်တတ်သော
 သဘောတရားသည်၊ ပောသာရာဂေါ၊ အကြင်အာရုံ၌ ပြင်းစွာတပ်တတ်
 သောသဘောတရားသည်၊ ယောအနုနယော၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ကိုအာရုံ
 သို့အာနိတလဲလဲဆောင်တတ်သော သဘောတရားသည်၊ ယောအနုရော
 ဓော၊ အကြင်မဆန့်ကျင်သောသဘောတရားသည်၊ ယာနန္ဒိ၊ အကြင်အာရုံ
 ကိုနှစ်သက်တတ်သောသဘောတရားသည်၊ ပောနန္ဒိရာဂေါ၊ အကြင်အာ
 ရုံကိုပြင်းစွာတပ်တတ်သောသဘောတရားသည်၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ပော
 သာရာဂေါ၊ အကြင်ပြင်းစွာတပ်တတ်သော သဘောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤဆံအစရှိသော ရူပကာယဥပါဒါနက္ခန္ဓာအပေါင်းကို၊ အ
 ဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလောကအဘိဇ္ဈာဒေါမန
 ဿသုံးပါးတို့တွင်၊ ဒေါမနဿ၊ ဒေါမနဿသည်၊ ကတမံ၊ အတယ်နည်း၊
 စေတသိကံ၊ စိတ်ကိုရှိသော၊ ယံအသာတံ၊ အကြင်မိမိ၌မသာယာစေတတ်
 သောသဘောတရားသည်၊ စေတသိကံ၊ စိတ်ကိုရှိသော၊ ယံရက္ခဉ္စ၊ အကြင်
 သည်းခံနိုင်ခဲ့သောသဘောတရားသည်၊ စေတသာယာသစေ၊ စိတ်နှင့်ယှဉ်
 သောဗောသကြောင့်ဖြစ်သော၊ အသာတာ၊ မသာယာစေတတ်သော၊ ရက္ခာ၊
 သည်းခံနိုင်ခဲ့သော၊ ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊
 ဤတရားကို၊ ဒေါမနဿံ၊ ဒေါမနဿဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အယဉ္စအဘိဇ္ဈာ၊ ဤအဘိဇ္ဈာသည်တည်းကောင်း၊ ဣဒဉ္စဒေါမနဿံ၊ ဤဒေါ
 မနဿသည်တည်းကောင်း၊ ဣမဓိလောကော၊ ဤရူပကာယဟုဆိုအပ်သော
 လောက၌၊ ဗီနိတာ၊ ဖယ်ဖျောက်အပ် ကုန်သည်၊ ဗိုဝိနိတာ၊ တာဝန်ပယ်
 ဖျောက်အပ်ကုန်သည်၊ သန္တာ၊ ငြိမ်းကုန်သည်၊ သမိတာ၊ တာဝန်ဖြင့်ငြိမ်း
 ခြင်းသို့ရောက်စေအပ်ကုန်သည်၊ ဂူပသန္တာ၊ တာဝန်ဖြင့်အထူးငြိမ်းခြင်း
 သို့ရောက်စေအပ်ကုန်သည်၊ အတ္တဂံတာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊
 အတ္တတ္တဂံတာ၊ အလွန်ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ အပ္ပိတာ၊ ပျက်စီးခြင်း
 သို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဗျပ္ပိတာ၊ အလွန်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊
 လောသိတာ၊ ချောက်တတ်ကုန်သည်၊ ဝိသောသိတာ၊ အထူးသဖြင့်ချောက်
 တတ်ကုန်သည်၊ ဗျန္တိကတာ၊ ကင်းခြင်းကိုပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနေယျလောကော အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိ၊ ဝိနေယျ

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၆၁

လောကေအဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊ တေန၊ ထိုဝိဘင်း
ပါဠိတော်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အယံအဋ္ဌကထာနယော၊ ဤအဋ္ဌကထာနည်း
သည်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂဟ္တမာနေ၊ ယူအပ်သည်
ရှိသော်၊ သံသန္တတိ၊ နှိုးနှော၏။ ဧဝံထထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ငှေ့ဦး
စွာ၊ ကာယာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာနုဗ္ဗေသဿ၊ ကာယာနူပဿနာသတိဗ္ဗေ
နုဗ္ဗေသ၏။ အတ္ထဝတ္ထုနာ၊ အနက်အတွင်းတည်း။ ၊

အုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝေဒနာသုဝိတ္တေဓမ္မေသုဓမ္မာနူပဿိဝိဟရတိ၊ (ပ)၊
ဝိနေယျလောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိ ဧတ္ထပန၊ ဝေဒနာသုဝိတ္တေဓမ္မေသု
ဓမ္မာနူပဿိဝိဟရတိ၊ (ပ)၊ ဝိနေယျလောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ ဟူသော
ဤပါဠိ၌ကား၊ ဝေဒနာနူပဿိတိဇေမာဒိသု၊ ဝေဒနာနူပဿိဤသို့အစရှိသည်
တို့၌၊ ဝေဒနာဒိနံ၊ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝုနကထာနေ၊ တစာန်ဟောခြင်း၌၊
ပယောဇနံ၊ အကျိုးကို၊ ကာယာနူပဿနာယံ၊ ကာယာနူပဿနာ၌၊ ဝုတ္တနပေ
နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝေဒနာသုဝေ
ဒနာနူပဿိဝိတ္တေဝိတ္တာနူပဿိဓမ္မေသုဓမ္မာနူပဿိတိတ္တေဝန၊ ဝေဒနာသုဝေ
ဒနာနူပဿိဝိတ္တေဝိတ္တာနူပဿိ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနူပဿိဟူသော ဤပါဠိ၌ကား၊
ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာဟူသည်ကား၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒ
နာတို့တည်း၊ တာစ၊ ထိုသုံးပါးသောဝေဒနာတို့သည်လည်း၊ လောကီယာဝေ၊
လောကီဘိသုလျှင်တည်း၊ ဝိတ္တုမ္ပိ၊ ဖိတ်သည်လည်း၊ လောကီယံ၊ လောကီ
သာတည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဓမ္မာ၊ နိဝရဏ အစရှိသောတရားတို့သည်။
လောကီယာ၊ လောကီဘိသုတည်း၊ တေသံ၊ ထိုဝေဒနာဝိတ္တုဓမ္မတို့ကိုး
ဝိဘာဂေါ၊ ဝေဘန်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗေသဝါရေ၊ နိဗ္ဗေသဝါရ၌၊ ပါကဇ္ဈော၊
ထင်းရှားသည်၊ ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣဓ၊ ဤဝေဒ
နာသုဝေဒနာ နူပဿိအစရှိသော ပုဒ်တို့၌၊ ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ ယထာ၊
အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ အနူပဿိတဗ္ဗာ၊
ရှုအပ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တာ၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို၊
အနူပဿန္တော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝေဒနူပဿိတိ၊
ဝေဒနာနူပဿိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝိဇတ္တု၊ ဖိတ်၌လည်းကောင်း၊
ဓမ္မသုဝိ၊ နိဝရဏအစရှိသောတရားတို့၌လည်းကောင်း၊ ဇေယျေသောနယော
ဤနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်
လျှင်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို၊ အနူပဿိတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊

၆၂

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ

ဤသည့်ကား၊ ဂုတ္တ၊ အမေးတည်း၊ သုခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာကို၊ တာဝ၊
ရှေးဦးစွာ၊ ဒုက္ခတော၊ ဝိပရိကာမဒုက္ခသတောဖြင့်၊ အနုပဿိတဗ္ဗ၊ ရှုအပ်
၏၊ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ သလ္လတော၊ ဆူးပြောင့်နှင့်တူသော အားဖြင့်၊ အနု
ပဿိတဗ္ဗ၊ ရှုအပ်၏၊ အဒုက္ခမသုခ၊ အဒုက္ခမသုခကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအား
ဖြင့်၊ အနုပဿိတဗ္ဗ၊ ရှုအပ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်
မူသနည်း၊ ဟူမူကား၊ ယောသုခံဒုက္ခတောအဗ္ဗ၊ ဒုက္ခမဒ္ဓန္တိသလ္လတော၊
အဒုက္ခမသုခံသန္တံ၊ အဒန္တိနံအနိစ္စတော၊ သဝေသမ္ပဒ္ဓသောဘိက္ခု၊ ဥပ
သန္တောစရိဿတိတိ၊ ယောသုခံဒုက္ခတောအဗ္ဗ၊ ဒုက္ခမဒ္ဓန္တိသလ္လတော၊
အဒုက္ခမသုခံသန္တံ၊ အဒန္တိနံ၊ အနိစ္စတော၊ သဝေသမ္ပဒ္ဓသောဘိက္ခု၊ ဥပ
သန္တောစရိဿဘိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယောဝုဂ္ဂတော၊
အတြင်ဝုဂ္ဂါလ်သည့်၊ သုခံချမ်းသာကို၊ ဒုက္ခတော၊ ဝိပရိကာမဒုက္ခအားဖြင့်၊
ဒုက္ခဘိ၊ ဒုက္ခဘူ၍၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ဝိပဿနာပညာမျက်စိဖြင့်၊ အဗ္ဗအဗ္ဗန္တိ၊
ရှု၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကို၊ သလ္လတော၊ ဆူးပြောင့်နှင့်တူသောအားဖြင့်၊ ပညာစက္ခု
နာ၊ ဝိပဿနာပညာမျက်စိဖြင့်၊ အဒန္တိ၊ ရှု၏၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ အဒုက္ခမ
သုခံ၊ အဒုက္ခမသုခကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ဝိပဿနာ
ပညာမျက်စိဖြင့်၊ အဒန္တိ၊ ရှု၏၊ သမဒ္ဓတော၊ ကောင်းစွာ ပညာစက္ခုဖြင့်ရှု
သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဥပသန္တော၊ ကိလေသာတို့
မှငြိမ်းသည့်ဖြစ်၍၊ စရိဿတိ၊ နေလတ္တံ့၊ စ၊ တနည်းလည်း၊ သဗ္ဗာဇေ၊
အလုံးစုံသာသျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တော၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို၊ ဒုက္ခဘိ၊ ဒုက္ခဟူ၍
လည်း၊ အနုပဿိတဗ္ဗ၊ ရှုအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယံကိပ္ပိဝေဒယိတံ၊
သဗ္ဗံတံဒုက္ခသိန္နံ ဝဒါမိတိ၊ ယံကိပ္ပိဝေဒယိတံ၊ သဗ္ဗံတံဒုက္ခသိန္နံ ဝဒါမိဟူ၍၊
တေံစရံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊
ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောဝေဒနာသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောဝေဒနာသည်၊ ဒုက္ခသ္မိ၊ ဒုက္ခ၌၊ အန္တောဂဓံ၊
အတွင်းဝင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
စ၊ တနည်းလည်း၊ သဗ္ဗာဇေ၊ အလုံးစုံသာသျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တော၊ ထိုဝေဒ
နာတို့ကို၊ သုခဒုက္ခတောဝိ၊ သုခဒုက္ခအဖြစ်အားဖြင့်လည်း၊ အနုပဿိတဗ္ဗ၊
ရှုအပ်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဟူမူ
ကား၊ သုခါဝေဒနာဌိတိသုခါဝိပရိကာမဒုက္ခဘိ၊ သုခါဝေဒနာဌိတိသုခါဝိ
ပရိကာမဒုက္ခဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောပါဠိကို၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏၊ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော၊

သံတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၆၃

ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဌိတိသုခါ၊ တည်ခြင်း၌ ချမ်းသာ၏၊ ဝိပရိကာမဒက္ခာ၊
 တောက်ပြန်ခြင်း၌ ဆင်းရဲ၏၊ အဝိပအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊
 မယော၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဂုဏ္ဏတေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ အနိစ္စာဒိသတ္တအနု
 ပဿနာဝသေနဝိ၊ အနိစ္စအစရှိသော ခုနစ်ပါးသော အနုပဿနာ၏ အတွင်း
 ဖြင့်၊ အနုပဿိတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ထိုသုခအစရှိသည် ခွဲဝေခြင်းမှ
 ကြွင်းသော သာမိသနိရာမိသအစရှိသော အထူးသည်၊ နိဇ္ဈေသဝါရေယေဝ၊
 နိဇ္ဈေသဝါရ၌သာလျှင်၊ ပါကဋံ၊ ထင်းရှားသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ပြစ်လတ္တံ့၊ ဗိတ္တ
 ဓမ္မေသုဝိ၊ ဗိတ္တဓမ္မတို့တွင်လည်း၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ အာရမ္မ
 ကာမိပတိသဟဇာတ ဘူမိကမ္မဝိပါကကိရိယာ ဗိနာနတ္တဘေဒါနုဋ္ဌ၊ ရူပါရုံ
 စသော အာရမ္မဏာနာနတ္တ နိဗ္ဗာန်စသော အာရမ္မဏ ဘေဒဆန္ဒစသော အမိပတိ
 နာနတ္တ၊ ဟိနစသော အမိပတိဘေဒ၊ ဉာဏဈာနစသော သဟဇာတနာနတ္တ
 သသင်္ခါရိက အသင်္ခါရိက၊ သဝိတက္ကအဝိတက္ကစသော သဟဇာတဘေဒ
 ကာမာဝစရစသော၊ ဘူမိနာနတ္တဥက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမစသော ဘူမိဘေဒ ကုသိုလ်
 စသော ကမ္မနာနတ္တဒေဝဂတိ သံဝတ္တနိယစသော ကမ္မဘေဒ ကဏ္ဍသုက္က
 ဟူသော ဝိပါကနာနတ္တဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယဟူသော ဝိပါကဘေဒဗရိတ္တဘူမိက
 စသော ကိရိယာနာနတ္တတိပေတက စသော ကိရိယာ ဘေဒတို့၏ လည်း
 ကောင်း၊ အနိစ္စာဒိသတ္တအနုပဿနာနုဋ္ဌ၊ အနိစ္စအစရှိသော ခုနစ်ပါးသော အနု
 ပဿနာတို့၏ လည်းကောင်း၊ နိဇ္ဈေသဝါရေ၊ နိဇ္ဈေသဝါရ၌၊ အာဂတသရာဂါဒိ
 ဘေဒါနုဋ္ဌ၊ လာသော သရာဂအစရှိသော အပြားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊
 အတွင်းအားဖြင့်၊ အနုပဿိတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ သမက္ခဏာ
 သာမညလက္ခဏာနုဋ္ဌ၊ ယသနအစရှိသော မိမိလက္ခဏာအနိစ္စအစရှိသော သာ
 မညလက္ခဏာတို့၏ လည်းကောင်း၊ သုညတာဓမ္မဿစ၊ အနုတ္တ၏အဖြစ်
 တည်းဟူသော အတ္တမှတ်သော သဘောကိုလည်းကောင်း၊ အနိစ္စာဒိသတ္တ
 အနုပဿနာနုဋ္ဌ၊ အနိစ္စအစရှိသော ခုနစ်ပါးသော အနုပဿနာတို့၏ လည်း
 ကောင်း၊ နိဇ္ဈေသဝါရေ၊ နိဇ္ဈေသဝါရ၌၊ အာဂတသန္တာသန္တာဒိ ဘေဒါနုဋ္ဌ၊
 လာသော သန္တာအသန္တာအစရှိသော အပြားတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊
 အတွင်းဖြင့်၊ အနုပဿိတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ဘွင့်အပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်း
 သော စကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်သော နည်းရှိသည်သာလျှင်၊
 ဧတ္ထ၊ ဤကားယေ ကာယာနုပဿိ အစရှိသော ပုဒ်တို့၌၊ ယဿ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာယသင်္ခါတေ၊ ရူပကာယဟုဆိုအပ်သော၊ လောကော၊ လော
 က၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနုဿံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနုဿကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်၏။

၆၄

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကဿာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝေဒနာဒိဇ္ဈာကောသုဝိ၊ ဝေဒနာအစရှိသောလောက
 တို့၌လည်း၊ တံ၊ ထိုအဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကို၊ ကာမဉ္စပဟိနမေဝ၊ အကယ်၍
 ကား ပဟိအပ်ပြီးသာဖြစ်၏၊ ပနတထာဝရံ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ နာနာ
 ပုဂ္ဂလဝသေနစ၊ အထူးထူးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ နာနာ
 စိတ္တက္ခဏိကသတိပဋ္ဌာနဘဝနာဝသေနစ၊ အထူးထူးသော စိတ္တက္ခဏာ၌
 ဖြစ်သောသတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊
 အလုံးစုံလေးပါးသော အာရုံတို့၌၊ ပဟိနံ၊ ပဟိခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧကတ္ထံ၊ ကာယစသည်
 တို့တွင် ကရတည်းသော အာရုံ၌၊ ပဟိနံ၊ ပဟိအပ် ပြီးသော အဘိဇ္ဈာဒေါ
 မနဿသည်၊ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသော ဝေဒနာအစရှိသည်တို့၌ လည်း၊
 ပဟိနံ၊ ပဟိအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာ
 လျှင်၊ အဿာ၊ ထိုအဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကို၊ တတ္ထံ၊ ထိုဝေဒနာ အစရှိသည်တို့
 တွင်တပါးပါး၌၊ ပဟာနုဒဿနတ္ထိ၊ ပဟိအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ
 လည်း၊ ဧတံ၊ ထိုဝေဒနာသုဝေဒနာနုပဿိ အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ထို
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဥဗ္ဗေသဝါရကထာ၊ ဥဗ္ဗေသဝါရ
 ကထာကိုတွင်ရာ တွင်ကြောင်းဖြစ်သော စကားသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဆေကော၊
 လိမ္မာသော၊ ပိလိဝကာရကော၊ နှီးသမားသည်၊ ထူထက်လေ့သဏ္ဌကိလေ့
 စင်္ကောဓုကပေဋ္ဌာပုဓုဒိနိ၊ ပျဉ်ကြမ်း ပျာနု တောင်း မြေပြ် ပုံး အစရှိကုန်
 သော၊ ဥပကရဏာနိ၊ အဆောက်အဦတို့ကို၊ ကတ္တုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါအလို
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ မဟာဝေဏံ၊ ဝါးကြီးကို၊ လသိတွာ၊ ရ၍၊
 စတုခာ၊ လေးပိုင်း၊ ခိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ တတော၊ ထိုလေးပိုင်း ဖြတ်ပြီးသော
 ဝါးမှ၊ ဧကေကံ၊ တခုထခုသော၊ ဝေဏုက္ခဏံ၊ ဝါးပိုင်းကို၊ ဝဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ ဗာလေတွာ၊ ခွဲ၍၊ တံတံဥပကရဏံ၊ ထိုထိုအဆောက်အဦကို၊ ကရေ
 ယျသထာ၊ ပြုရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ တဂဝါ၊ ဖြတ်တွာ
 တရားသည်၊ သတိပဋ္ဌာန ဒေသနာယ၊ သတိပဋ္ဌာန ဒေသနာ တော်ဖြင့်၊
 သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အနေကပ္ပကာရံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ပိသော
 သာမိဂမံ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားအထူးကို ရခြင်းကို၊ ကတ္တုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါ
 အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သမာသတိံ၊

သမာသတိကို၊ စက္ကာရောသတိပဋ္ဌာနာ၊ ကကမေစက္ကာရော၊ ဣဝတိက္ခဝေ
 တိက္ခုကာယေကာယာနုပဿိ၊ ဝိဟရတိတိအာဒိနာ၊ စက္ကာရောသတိပဋ္ဌာ
 နာ၊ ကကမေစက္ကာရော၊ ဣဝတိက္ခဝေတိက္ခုကာယေ၊ ကာယာနုပဿိဝိဟ
 ရတိဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အာရမ္မဏသဘောန၊ ရှုအပ်သော
 ကာယအစရှိသောအာရုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုဝေ၊ လေးပါးအပြားအား
 ဖြင့်၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍၊ တာသု၊ ထိုခွဲအပ်ပြီးသော လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်တို့
 တွင်၊ ဧကေကံ၊ တပါးပါးသော၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ ကာယံ၊ ရူပကာယကို၊ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေဘန်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ကထဉ္စတိက္ခဝေတိအာဒိနာ၊ ကထဉ္စတိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
 နည်းဖြင့်၊ နိဇ္ဈေသဝါရံ၊ နိဇ္ဈေသဝါရကို၊ စက္ကာရောတော်မူခြင်းငှါ၊ အာရမ္မေ၊
 အားထုတ်တော်မူ၏၊ ကတ္ထု၊ ထိုကထဉ္စတိက္ခဝေအစရှိသောနိဇ္ဈေသဝါရ၌၊
 ကထဉ္စတိအာဒိပုစ္ဆာ၊ ကထဉ္စဤသို့အစရှိသော ပုစ္ဆာသည်၊ ဝိတ္ထာရေတု
 ကမ္ပတာပုစ္ဆာ၊ ချဲ့ခြင်းငှါအလိုရှိသော အဖြစ်ဖြင့် မေးကြောင်း ဖြစ်သော
 ပုစ္ဆာတည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤကထဉ္စတိက္ခဝေ
 အစရှိသောပါဌ၌၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ကေနစပကာရေန၊ အဘယ်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌၊ ကာယာနုပဿိ၊ ရူပကာယကိုအစာန်
 တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ သဗ္ဗပုစ္ဆာဝါရေသု၊ အလုံး
 စုံသောပုစ္ဆာဝါရတို့၌၊ သေသေသေနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏၊ ဣဝတိက္ခဝေဘိက္ခုတိ၊ ဣဝတိက္ခဝေ ဘိက္ခုဟူ သည်ကား၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမသ္မိံသာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣဝတိက္ခဝေဘိက္ခုဟူသောပါဌ၌၊ အယံဣဝ
 သဒ္ဓေါ၊ ဤဣဝသဒ္ဓါသည်၊ သဗ္ဗပုစ္ဆာရကာယာနုပဿနာ နိဗ္ဗတ္တကသော၊
 အလုံးစုံသော အပြားအားဖြင့်၊ ကာယာနုပဿနာကို ဖြစ်စေတတ်သော၊
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္နိဿယာဘူတ သာသနပရိ ဒီပနောစ၊ ခြံရာဖြစ်၍
 ဖြစ်သောသာသနာတော်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊
 အညဿာသနဿ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မှ တပါးသောတိတ္ထိတို့၏
 သာသနာ၏၊ တထာဘာဝပရိသေခနောစ၊ ထိုသို့အလုံးစုံသောအပြားအား
 ဖြင့်ကာယာနုပဿနာကို ဖြစ်စေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခြံရာအဖြစ်ကိုဖြစ်
 မြင်းကြောင့်ဖြစ်သောသဒ္ဓါသည်၎င်း၊ ဧဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ ဣဝေ

ဝဘိက္ခဝေ သမဏော၊(ပ)၊ သုညာပရပ္ပဝါဒါ သမဏေ ဘိအညေဟိတိ၊
 ဣဓေဝဘိက္ခဝေသမဏော၊(ပ)၊ သုညာပရပ္ပဝါဒါသမဏေဘိ အညေဟိ
 ဟူ၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတေဝ်မူအင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣဓေဝ၊ ဤငါတရားသာသနာတော်၌သာလျှင်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊
 သမဏော၊ သောတာပန်ရဟန်းကို၊ ထမ္ဘတိ၊ ရအင်၏၊ ပရပ္ပဝါဒါ၊ တပါး
 သောအယူရှိကုန်သောမိတ္တဒိဋ္ဌိတို့၏အယူတို့သည်၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်
 သော၊ သမဏေဟိ၊ တကျိတ်နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့မှ၊ သုညာ၊ စိတ်ကုန်
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမတ္ထိံ သာသနေဘိက္ခုတိ၊ ဣမတ္ထိံ သာသနေ ဘိက္ခု
 ဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတေဝ်မူအင်၏၊ အရညဂတောဝါ၊(ပ)၊ သုညဂါရဂတောဝါ
 တိဣဒံ၊ အရညဂတောဝါ၊(ပ)၊ သုညဂါရဂတောဝါဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊
 အသ၊ ထိုယောဂိဖြစ်သောရဟန်း၏၊ သတိပဋ္ဌာနတာဝနာနုရူပသေနာသန
 ပရိဂ္ဂဟပရိဒီပနံ၊ သတိပဋ္ဌာနကိုပွားခြင်းအား လျောက်ပတ်သောကောင်း
 ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းကို ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း။ ဟိသတ္ထံ၊ ရှန်၏၊
 ဣမသဘိက္ခုနော၊ ဤယောဂိဖြစ်သောရဟန်းအား၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာ
 သောညဉ်နေ့ပတ်လုံး၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊
 အာရုံဘုံ၌၊ အနုဝိသဉ္စံ၊ အဘန်တလဲလဲပြန့်သော၊ ဗတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာန
 ဝိတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသောခရီးသို့၊ ဩတရိတံ၊ သက်ခြင်းငှါ၊ နဣန္ဒြိယ
 အလိုမရှိ ကုဋေဂေါဏ ယုတ္တရထော၊ စဉ်းလဲသောနွားဖြင့် ကသောရထား
 သည်၊ ဥပ္ပထမေဝ၊ လမ်းခရီးမဟုတ်သည်သို့သာလျှင်၊ ဓေဝတိဝိယ၊ ပြေး
 သကဲ့သို့ ဥပ္ပထမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသော ခရီးမဟုတ်သည်သို့ သာ
 လျှင်၊ ဓေဝတိ၊ ပြေး၏၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေပယုထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ ကုဋေနေယော၊ စဉ်းလဲသော နွားမေ့၊ သတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော၊
 ခီရံ၊ နို့ရည်ကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်ဖို့၍၊ ဝဇိတံ၊ ကြီးပွားသော၊ ကုဋေဝန္တံ၊
 စဉ်းလဲသော နွားငယ်ကို၊ ဣမေတုကာမေ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊
 ဂေါပေါ၊ နွားကျောင်းသားသည်၊ နေန္တေတော၊ နွားမမှ၊ အမနေတွာ၊ ဖဲ၍၊ ကေ
 မန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ကော၊ တချသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ
 သော၊ ထမ္ဘံ၊ တိုင်ကို၊ နိဓဏိတွာ၊ စိုက်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုတိုင်၌၊ ယေဝတ္တေန၊
 လွန်ဖြင့်၊ ဗန္ဓေယျ၊ ဖွဲ့ချည်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖွဲ့ချည်သောအခါ၌၊ အသ၊ ထို
 နွားကျောင်းသား၏၊ သောဝတ္ထော၊ ထိုနွားငယ်သည်၊ ဣတောဝိတောစ၊ ကိုမှ
 ဤမှတည်း၊ ဝိပုန္နိတွာ၊ လွှတ်ရှား၍၊ ပယာယိတံ၊ ပြေးခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊
 မတက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ထမေဝထမ္ဘံ၊ ထိုတိုင်သို့သာလျှင်၊ ဥပနံသိဒေယျ၊

ဝါသေယျထာဝရီ၊ ကင်၍မူလည်းနေရာသကဲ့သို့၊ ဥပနိပ္ပန္နေယျဝါသေယျထာဝရီ၊ ကင်၍မူလည်း အိပ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣဒိနာဝိတိက္ခုနာ၊ ဤယောဂီဖြစ်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ရူပါရမ္မဏာဒိရသပါနဝနိဝံ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်ကို စွဲ၍ဖြစ်သောသာယာခြင်းသဘောကိုသောက်သဖြင့်ကြီးပွားသော၊ ဗုဒ္ဓဝိတ္တံမကောင်းသောစိတ်ကို၊ ဒမေတုကာမေန၊ ဆုံးမခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏာတော၊ ရူပါရုံအစရှိသောအာရုံမှ၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ အရညံဝါ၊ တောသို့၊ သည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့တည်းကောင်း၊ သုညာဂါနံဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ လည်းကောင်း၊ မဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုထောသစ်ပင်ရင်းဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့၊ သသိပဋ္ဌာနာရမ္မဏထမ္ဘေ၊ သတိပဋ္ဌာန်၏အာရုံဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသောတိုင်၌၊ သတိယောက္ကေန၊ သတိတည်းဟူသောလွန်ဖြင့်၊ ဗန္ဓိသဗ္ဗံ၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဖွဲ့သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုယောဂီရဟန်း၏၊ တံဝိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ ဣတောဝိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဝိပုန္နိတွာ၊ တုန်ထွက်၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရဟန်းဖြစ်သည်မှရှေးအခါ၌လည်း၊ အာဝိဏ္ဏာရမ္မဏံ၊ လေ့ကျက်ဘူးသော အာရုံကို၊ အထတမာနံ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ သတိယောက္ကံ၊ သတိတည်း ဟူသောကြီးကို၊ ခိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပဏာပိသုံ၊ ပြေ ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တံ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ တမေဝါ၊ မ္ဘေဏံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတည်း ဟူသော အာရုံကိုသာလျှင်၊ ဥပစာရပ္ပနာဝဇေန၊ ဥပစာရအပ္ပနာတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပနိသိဒတိစေဝ၊ ကင်၍မူလည်းထိုင်နေ၏၊ ဥပနိပ္ပန္နတိစ၊ ကင်၍မူလည်းအိပ်၏၊ တေန၊ ထုံကြောင့်၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ ယထာထမ္ဘေနိဗန္ဓေယျ၊ ဝန္တိ၊ ဧဝံနရော၊ ဗန္ဓေယျဝံသကံဝိတ္တံ၊ သတိယာရမ္မဏေဒဋ္ဌန္တံ၊ ယထာထမ္ဘေနိဗန္ဓေယျ၊ ဝန္တိ၊ ဧဝံနရော၊ ဗန္ဓေယျဝံသကံဝိတ္တံ သတိယာ ရမ္မဏေဒဋ္ဌဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣမ၊ ဤထောကဋ္ဌ၊ နရော၊ နွားကျောင်းသားသည်၊ ဝန္တိ၊ နွား ငယ်ကံ၊ ဧဝံဒမန္တော၊ ဆုံးမလို သည်ဖြစ်၍၊ ထမ္ဘေ၊ တိုင်၌၊ နိဗန္ဓေယျယထာ၊ ဖွဲ့ချုပ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီ၊ ပြန်းသော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သကံဝိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ သတိယာ၊ သတိတည်းဟူသောလွန်ဖြင့်၊ အာရမ္မဏ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသောအာရုံ၌၊ ဒဋ္ဌံ၊ မြဲစွာ၊ ဗန္ဓေယျ၊ ဖွဲ့ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုယောဂီရဟန်းအား၊ တံသေနာသနံ၊ ထိုထောသစ်ပင်ရင်း ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်ဟု ဆိုအပ်သော ကျောင်းသည်၊ ဘာဝနာနုရူပံ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိုပွားစေခြင်းငှါလျှောက်ပတ်သည်၊ ဟောတိ၊

၆၈

မူလပစ္စည်း-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဖြစ်၏။ ထေရ်။ ထိုကြောင့်၊ ဣဒမဿသတိပဋ္ဌာန ဟာဝနန္တ နုရူပဝေသနာသန ပရိဂ္ဂဟပရိဒီပနန္တိ။ ဣဒမဿသတိပဋ္ဌာန ဟာဝနန္တနုရူပဝေသနာသနပရိဂ္ဂဟ ပရိဒီပနံပဉ္စချ်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

အဝိစအဗျောတပါးသောနယောနည်းကို၊ မယော၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာ သည်၊ ဝုတ္တဝေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာယနုပဿနာယ၊ ကာယနုပဿနာ၏၊ ရုက္ခဝုတ်၊ အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓပစ္စေ ကဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကောနံ၊ အလုံးစုံသောဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကတို့၏၊ ဝိသေသာမိဝမဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိ ဝိဟာရပဒဋ္ဌာနံ၊ ဈာန်မင်္ဂလိတ်တရားအထူးကိုရ ခြင်းမျှင်မြောက်သောလိုယီ၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၏၊ နိးစွာသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣဒံအာနာပါနာသတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤအာနာပါနာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဣတ္ထိပုရိသ ဟတ္ထိအဘာသဒိ သဒ္ဓသမာဓကုလံ၊ ယောကျ်ား မိန်းမဆင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အသံတို့ဖြင့်ရောပြွမ်းသော၊ ဂါမန္တံ၊ ရွာနီး ကျောင်းကို၊ အပရိစ္ဆာဒိတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ သမ္ပာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ နသု ကာရံ၊ မပြုလွယ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဈာနသမာဓိ၊ ဈာန်၏၊ သဒ္ဓကမ္မကမ္မဋ္ဌာ၊ အဝိဇ္ဇာလည်းဟူသောဆူးပြောင့်ရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့် တည်း၊ အဂါမကေ၊ ရွာမရှိသော၊ အရညဉ္စပန၊ တော၌ကား၊ ယောဂါဝစရ န၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းသော ရဟန်းသည်၊ ဣဒံကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤအာနာပါန သတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်၊ အာနာ ပါနစတုတ္ထ ဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗဇ္ဈေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ တမေဝဈာနံ၊ ထိုအာနာပါန စတုတ္ထဈာန်ကို ပင်လျှင်၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခါရ တို့ကို၊ သမ္ပယိတွာ၊ ခန်းသပ်၍၊ အဂ္ဂပဇ္ဇံ၊ မြတ်သောအကျိုးဟုဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သုကာရံ၊ လွယ်၏၊ ကသ္မာ၊ ကိုကြောင့်၊ အာသမ၊ ထိုယောဂါဖြစ်သောရဟန်းအား၊ အနုရူပဝေသနာ သနံ၊ လျောက်မတ်သောစေ့ချင်းကို ဒဿန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အရညဂတောဂါထိအာဒိ၊ အရညဂတောဂါ၍သို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုပိဇ္ဇာစရိယောဝိယ၊ ဝတ္ထုပိဇ္ဇာတတ်သောဆရာနှင့် တူတော်မူ၏၊ သောဝတ္ထုပိဇ္ဇာစရိယော၊ ထိုဝတ္ထုပိဇ္ဇာတတ်သော ဆရာ သည်၊ နဓရဘူမိ၊ မြို့ရာကို၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပပရိက္ခိတွာ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ နဝရံ၊ မြို့ကို၊ မာပေထ၊ ဖန်ဆင်းကုန် သော၊ ဣသိ၊ ဤသို့၊ ဥပဒိဿတိ၊ ညွှန်၏၊ သောတ္ထိနာစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်လည်း။

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၆၆

နဂရေ၊မြို့သည်၊ နိဗ္ဗိတေ၊ ပြီးပြီးသည်ရှိသော်၊ ရာဇကုလတော၊မင်းမျိုးမှ၊
မဟာသက္ကာရံ၊များစွာသောပူဇော်သကာကို၊ ထဘတိယထာ၊ရသကဲ့သို့၊
ဝေမေဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊ယောဂါဝစရဿ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောဝုပ္ပါယ်
အား၊အနုရှုပံ၊လေ့ရှိသော၊သေနာသနံ၊တောသစ်ပင်ရင်းဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်
ဟုဆို အပ်သော ကျောင်းကို၊ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ ရံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ဧတ္ထံ၊
ဤကျောင်း၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုပ္ပိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏။
ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥပဒိဿတိ၊ညွှန်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနေ့ကံမှ၊ တတ္ထံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားညွှန်တော်မူသောကျောင်း၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊အနု
ယုပ္ပန္တေန၊ အားထုတ်သော၊ ယောဂိနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ရဟန်း
သည်၊အနုတ္တမေန၊မင်္ဂအစဉ်ဖြင့်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေ၊
ရောက်ပြီးသော်၊ သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝကဇ္ဇကန္တေန၊စင်
စစ်သဖြင့်၊သဗ္ဗသမ္ပုဇ္ဈေ၊မသောကမပြန် သယမ္ပုဉ္ဇာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို
ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်သိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊
သက္ကာရံ၊ပူဇော်သကာကို၊ထဘတိ၊ရ၏၊ အယံပနဘိက္ခု၊ဤယောဂီရဟန်း
ကိုကား၊ ဒိဝိသဒိသောတိ၊သစ်မင်းနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဝုပ္ပါယံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဟိတံ
ဝါကဗ္ဗံကရောမိ၊ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ မဟာဒိဝိရာဇာ၊ကြီးစွာသော
သစ်မင်းသည်၊ အရညေ၊တော၌၊ တိဏဂဟနံဝါ၊မြက်တောအရပ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝနဂဟဏံ၊သစ်ပင် တောအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတဂဟနံ
ဝါ၊တောင်တောအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဿာယ၊ရှိ၍၊ နိထိယိတွာ၊ပုန်း
အောင်း၍၊ ဝနမဟိံ၊သင်္ဂေါကဗ္ဗသုကရာဒယော၊ တောကျွဲပိုင်ဝက်အစရှိ
ကုန်သော၊မဂေ၊သားတို့ကို၊ ဂဗ္ဘတိယထာ၊ဖမ်းယူသကဲ့သို့၊ဝေမေဝ၊ဤ
အတူသာလျှင်၊အရညာဒိသု၊တောအစရှိသည်တို့၌၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
အနုယုပ္ပန္တေန၊အားထုတ်သော၊ အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်၊ သထာတ္တ
မေန၊အစဉ်အားလျော်သဖြင့်၊ စက္ကာရေ၊လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂေဝေ၊
မင်္ဂတို့ကို လည်းကောင်း၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယာဖလသနံစ၊
အရိယာဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဗ္ဘာတိ၊ ယူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ ယထာဝိဒိဝိကောနာမ၊ နိထိယိတွာဂဗ္ဘ
တိမဂေ၊တထေဝါယံဗုဒ္ဓဝုတ္တော၊ ယုတ္တယောဂေါဝိပဿကော၊အရညံပဝိ
သိတွာန၊ပဗ္ဗတိဖလရတ္တမန္တံ၊ယထာဝိဒိဝိကောနာမ၊နိထိယိတွာဂဗ္ဘတိ
မဂေ၊ တထေဝါယံဗုဒ္ဓဝုတ္တော၊ ယုတ္တယောဂေါဝိပဿကော၊ အရညံပဝိ
သိတွာန၊ ဂဗ္ဘတိဖလရတ္တံဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဒိဝိကောနာမ၊

သင်္ခါမည်သော သတ္တဝါသည် နိဝိပိတ္တသုခအောင်း၍ မကောင်းတို့ကို ဝဏ္ဏသိယထာဝရ ဖမ်းသကဲ့သို့သည် တထေဝ ယိုးအတူသာလျှင် သုတ္တယောဂေါ အားထုတ်အပ်သောဘာဝနာရှိသော ဝိပဿနော၊ ဝိပဿနာရှုတ်သော အယံဗုဒ္ဓဝုဇ္ဈော ဤမြတ်စွာဘုရားသားတော်သည် အရညံ့တောကျောင်းသို့ ပိပိသိတ္တံ ငြိမ်း၍ ဥတ္တမံ မြတ်သော ဖလံ အရိယာဖိုလ်ကို ဝဏ္ဏသိယူ၏။

တောနံ ထိုကြောင့် အဘိုးထိုဟောဂီဖြစ်သော ရဟန်း၏ ပရတ္တမဇဝယောဂ္ဂဘူမိံ ဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော အစွမ်းအားလျောက်ပတ်သော အရပ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော အရညသေနာသနံ တောကျောင်းကို အသေဓန္တော ပြတော်မူလိုသော ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည် အရညဝတောဝါတိအာဒိံ အရညဝတောဝါ၏သို့ အစရှိသောစကားကို အဘိုးဟောတော်မူ၏။

ဣတော ဤစကားမှ ပရိနောကံ၌ ဣမသ္မိံ အာနာပါနပဗ္ဗေ ဤအာနာပါနအပိုင်း၌ တာဝေ ငှေးဦးစွာ ယံဝစနံ အကြင်စကားကို ဝတ္ထုဗ္ဗံ ဆိုအပ်သည်။ သိယာ ဖြစ်ရာ၏ ဝေဝစနံ ထိုစကားကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌ ဝုတ္တမေဝ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှာ လျှင်တည်း။

ဒိဗံဝါ အသေဓန္တောဒိဗံ အသေ သာမိတိပဇာနာတိ (၁) ပဿန္တယံ ကာယာသင်္ခါရံ ပဿသိ သာမိတိသိက္ခတိတိ၊ ဒိဗံဝါ အသေဓန္တောဒိဗံ အသေ သာမိတိပဇာနာတိ (၁) ပဿန္တယံ ကာယာသင်္ခါရံ ပဿသိ သာမိတိသိက္ခတိဟူ၍ ဧဝံ ဤသို့ ဝုတ္တသနံ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော အသေ သာသောဘာနံ အသေသပဿာသတို့၏ ဝေဝစနံ အစွမ်းအားဖြင့် သိက္ခတောဟူ၍သော တာဝပနံ ထိုဟောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား အသေသပဿာသာနိမိဒတ္တံ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို ဖြစ်သဖြင့် ထင်သော မရှိဘဲ နှိမိတ်၌ စက္ကာရိ ငွေပေါးကုန်သော ဈာနာနိ ဈာနံတို့သည် ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဖြစ်ကုန်၏ သော။ ထိုဟောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဈာနာနိ ဈာနံမှ ဝုဇ္ဇဟိတ္တာ ထ၍ အသေသပဿာသောဝါ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကိုလည်း ပရိဂ္ဂဗျာတိ သိမ်းဆည်း၏။ ဈာနာနိ နိဝါ ဈာနံအင်္ဂါတို့ကိုလည်း ပရိဂ္ဂဗျာတိ သိမ်းဆည်း၏။ ထတ္ထံ သိန္နစပါးတို့တွင် အသေသပဿာသကမ္မိကော ထွက်သက် ဝင်သက်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းအမှုရှိသော ဟောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဣမေ အသေသပဿာသော ဤထွက်သက် ဝင်သက်တို့သည် ကိံ နိသိတာ။ အဘယ်ကို ဖြစ်ကုန်သနည်း ဝတ္ထု နိသိတာ ဝတ္ထု ရုပ်ကို ဖြစ်ကုန်၏။ ဝတ္ထု နာမ ဝတ္ထု မည်သည့်ကား ကရုဇကောယော ကရုဇကောယတည်း ကရုဇကောယောနာမ ကရုဇကောယမည်သည်ကား စက္ကာရိ ငွေပေါးကုန်သော မဟာဘူတာနိဝ မဟာ

၁၁

တုတ်ဘို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါဒါရူပဉ္စ၊ ဥပါဒါရုပ်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ ပရိဂ္ဂဏှတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။ တထော၊
ထိုနောက်မှ။ တဒါရမ္မဏေ၊ ထိုရုပ်လျှင်အာရုံရှိကုန်သော။ ဖဿပဉ္စမကော၊
ဖဿလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိသော တရားတို့ကို။ နာမံ၊ နံတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပရိဂ္ဂဏှဘိ၊ သိမ်းဆည်း၏။ ဇေ၊ ဤသို့။ နာမရူပံ၊ နံရုပ်ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊
သိမ်းဆည်း၍၊ တဿ၊ ထိုနံရုပ်၏၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို၊ ပရိယေသန္တော၊
ရှာသည်ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇာဒိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဇေ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်အစရှိသော တရားအပေါင်း
သည်၊ ပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မမတ္တမေဝ၊ ပစ္စည်း၊ ပစ္စယုပ္ပန်တရားမျှသာလျှင်
တည်း။ အညော၊ တပါးသော၊ သတ္တောဝါ၊ သတ္တဝါသည်လည်းကောင်း၊
ပုဂ္ဂလောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတိဏ္ဏ
သဒ္ဓါ၊ လွန်မြောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်း ရှိသည်၊ ဖြစ်၍၊ သပ္ပတ္တယ၊ အ
ကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ နာမရူပေ၊ နံရုပ်တို့ကို၊ တိလက္ခဏံ၊ လက္ခ
ဏာရေးသုံးပါးသို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေ
န္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣဒံ၊ ဤထွက်သက် ဝင်သက်အစရှိသော
တရားအပေါင်းသည်၊ ဧကဿ၊ ထယောက်သော၊ တိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊
ယာဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ နိယျာနမုခံ၊ ဝနိဆင်းရဲမှ
ထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မာနုကမ္မိကေဝရိ၊
ဈာန်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်း အမှုရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဣမာနိ
ဈာနဂီ၊ နိ၊ ဤဈာန်နှင့်တို့သည်၊ ကိ၊ နိသိတာနိ၊ အတယ်ကုန်သနည်း၊
ဝတ္ထု၊ နိသိတာနိ၊ ငြိရာဖြစ်သော ကရုဇကာယာကိုဖြစ်ကုန်၏၊ ဝတ္ထု၊ နာမ၊ ဝတ္ထု၊
မည်သည်ကား၊ ကရုဇကာယော၊ ကရုဇကာယတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဂ္ဂဏှ
တွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ဈာနဂီ၊ နိ၊ ဈာန်နှင့်တို့သည်၊ နာမံ၊ နံတည်း။ ကရုဇကာ
ယော၊ ကရုဇကာယာသည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာမရူပံ၊ နာမရုပ်
ကို၊ ဝတ္ထုပေတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ တဿ၊ ထိုနံရုပ်၏၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို၊
ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇာဒိပဋိစ္စယာကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိ
သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဇေ၊ ဤဈာန်အစရှိသောတရား
အပေါင်းသည်၊ ပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မမတ္တမေဝ၊ ပစ္စည်း၊ ပစ္စယုပ္ပန်တရားမျှသည်
သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညော၊ တပါးသော၊ သတ္တောဝါ၊ သတ္တဝါသည်
လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊

၃၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဤသို့ပိတိတ္ထကင်္ခါ၊ ကူးမြောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်များခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သပ္ပဗ္ဗ
ယော၊ အကြောင်းနှင့်သက္ကဋ္ဌဖြစ်ကုန်သော၊ နာမဗ္ဗပေးနံရုပ်တို့ကို၊ တိထက္ခဏံ၊
သက္ကဋ္ဌာရေးသုံးပါးသို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ပိပဿနံ၊ ပိပဿနာကို၊
ဝဇေဇန္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဝါပုဿတိ၊ နောက်၏၊ ဣဒံ၊ ဤမျှနှင့် အစရှိသော တရား
အပေါင်းသည်၊ ကေသ၊ တပေသက်သော၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ယာဝအရ
ဟတ္တား၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ နိပဿနမုခံ၊ ဝစီဆင်းရဲမှထွက်မြောက်
ခြင်း၏အကြောင်းသည်။

ဣတိအဏ္ဏတ္တဝါတိ၊ ဣတိအဏ္ဏတ္တဝါပုဿသညံကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဏနော
ဝါ၊ မိမိ၏မူလည်း၊ အဿာသပဿာသကာယော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
အပေါင်း၌၊ ကာပဿနုပကသိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်းကိုအတန်တလဲ
လဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပိပာရတိ၊ နေ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါပုဿသညံကား၊
မရသဝါ၊ သူတပါး၏မူလည်း၊ အဿာသပဿာသကာယော၊ ထွက်သက်
ဝင်သက်အပေါင်း၌၊ အဏ္ဏတ္တဗဟိဒ္ဓါဝါတိ၊ အဏ္ဏတ္တဗဟိဒ္ဓါဝါပုဿသညံကား၊
ကာယေန၊ ရံခါ၊ အဏ္ဏနော၊ မိမိ၏၊ ကာယေန၊ ရံခါ၊ မရသ၊ သူတပါး၏၊
အဿာသပဿာသကာယော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်း၌၊ ဧတေန၊
တို့အဏ္ဏတ္တဗဟိဒ္ဓါဝါပုဿသကိဌဖြစ်၊ အသ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပရုဏာ
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ရေ့သောသောကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ မဉ္ဇပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အပရာပရံ၊
ထိုမှဤမှ၊ သဗ္ဗရုဏကာယော၊ ပြောင်းရွှေ့သောကာလကို၊ ကဝိတေသ၊
ဆုံဆက်၏၊ ကေတ္တိ၊ ကာယလေပန၊ တပြိုင်နက်သောကာလ၌ကား၊ ဣဒံဥဘယံ၊
ဤ အဏ္ဏတ္တဗဟိဒ္ဓာန္တာန်နှစ်ပါး၌ဖြစ်သောအဿာသ ပဿာသကိုရှုခြင်းပု
ဿာနှစ်ပါးစုံကို၊ နုလတ္တကိ၊ မရအပ်၊ သမုဒယဓမ္မာနုပသိဝါတိ၊ ဧတ္ထ၊ သမုဒ
ယဓမ္မာနုပသိဝါ ပုဿသဤပါဌ၌၊ ဟထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
ကမ္မာရုဏ၊ မန်းတိမ်သည်၏၊ အတ္တပ္ပ၊ ရွတ်တီးကို ထည့်ကောင်း၊ တဝရနာ
ဋ္ဌိပ္ပ၊ မိုကိုထည့်ကောင်း၊ ဟန္တံ၊ ထိုလေဖြစ်ခြင်းအားထုတ်သော၊ ဝါယာမပ္ပ၊
လုံ့လကိုထည့်ကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝါတော၊ ထေသည်၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှ
ဤမှ၊ သဗ္ဗရုတိ၊ ပြောင်းရွှေ့သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်း
၏၊ ကရုဏေယျာ၊ ကရုဏေယျကိုထည့်ကောင်း၊ နာသပုဋ္ဌ၊ နာခေါင်းဖု
ကိုထည့်ကောင်း၊ ဗိတ္တပ္ပ၊ မိတ်ကိုထည့်ကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အဿာသ
ပဿာသကာယော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်းသည်၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှ
ဤမှ၊ သဗ္ဗရုတိ၊ ပြောင်းရွှေ့၏၊ ကာယာဒယော၊ ကာယအစရှိကုန်သော။

သင်္ကပ္ပသုတ်။

၇၃

ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ သမုဒယဓမ္မာ၊ သမုဒယဓမ္မမည်၏။ တေ၊ ထိုကာယအ
 စရှိသောတရားတို့ကို၊ ပဿန္တော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကာယသိဝံ၊ ထွက်
 သက်ဝင်သက်အပေါင်း၌၊ သမုဒယဓမ္မာနုပသိဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကို
 အတန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓတိ
 ဆိုအပ်၏။ ဝယဓမ္မာနုပသိဝါတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပသိဝါဟူသည်ကား၊ တတ္ထာ
 ယ၊ ရွတ်တီးကို၊ အပနိတာယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဂဂ္ဂရနာဠိယာ၊
 မှီသည်။ ဘိန္ဒုယ၊ ကွဲပြီးသည်ရှိသော်၊ တဇ္ဇေ၊ ထိုလေဖြစ်ခြင်းအားလျော်
 သော၊ ဝါယာမေ၊ လုံ့လသည်လည်း၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ သောဝါတေ၊
 ထိုလေသည်။ နပဝတ္တတိယတာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ကာယေ၊ ကရုဇကာယသည်။ တိန္ဒူ၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ နာသပုဇ္ဇေ၊ နှာခေါင်းဝ
 သည်။ ဝိဒ္ဓုတ္တေ၊ ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ ဗိက္ခေ၊ ဗိတ်သည်။ နိရုဒ္ဓေ၊ ချုပ်ငြိသည်
 ရှိသော်၊ အဿာသပဿာသကာယောနာမ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်း
 မည်သည်။ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာယာဒိနိရောဓ၊
 ကရုဇကာယ အစရှိသည်တို့၏၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အဿာသပဿာသနိ
 ရောဓေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တော၊ ရှုခြင်းကို၊ ကာယသိဝံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်း
 ၌၊ ဝယဓမ္မာနုပသိဝါ၊ ပျက်ခြင်းကို အတန်တလဲလဲရှုသည် ဖြစ်၍လည်း၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သမုဒယဝယဓမ္မာနုပသိဝါ
 တိ၊ သမုဒယဝယ ဓမ္မာနုပသိဝါဟူသည်ကား၊ ကာယေန၊ ရံခါ၊ သမုဒယံ၊
 ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာယေန၊ ရံခါ၊ ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းကို၊ အနုပဿန္တော၊ အတန်
 တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထိကာယောတိဝါပနာယာတိ၊ အတ္ထိကာယောတိ
 ဝါပနာယဟူသည်ကား၊ ကာယောဝ၊ ရူပကာယသည်သာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊
 အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အတ္တနိယံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု
 သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။
 နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကောစိ၊ တစုံသောက်သောသူသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကသမိ၊
 တစုံတယောက်သော သူ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုယောက်ျားဖြစ်သောရဟန်းအား၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ပဠာပဋ္ဌိ
 တာ၊ ငှားရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဝဒေဝါတိဧတံ၊ ယာဝဒေဝ
 ဟူသောဤဝကားသည်၊ ပယောဇနပရိစ္ဆေဒဝဝတ္ထာပနံ၊ ပယောဇဉ်အပိုင်း

၁၁

အခြားကိုမှတ်ကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယ်ယော၊ ဤသို့
သော အဓိပ္ပါယ်ကိုး ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ယသဝတိ၊
အကြင်သတိသည်၊ ပဗ္ဗုပဋိသား၊ ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ သား
ထိုသတိသည်၊ အညတ္တသားတပါးသောအကျိုးငှါ၊ နဟောတီးမဖြစ်အထ
ခေါ်စင်စင်သော်ကား၊ ယသဝဒေဝ၊ အကြင်မျှသောကံဝသမျှင်ဖြစ်သော၊
ညာအမတ္တသား၊ ဥာဏ်အတိုင်းအရှည်အလိုငှါ၊ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်၊
ဥတ္တရုတ္တရိညာဏပမာဏတ္ထာယစ။ အထက်ထက်၌ဥာဏ်အတိုင်းအရှည်
အကျိုးငှါ ထည်းကောင်း၊ သတိပမာဏတ္ထာယစ၊ သတိအတိုင်းအရှည်
အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတီးဖြစ်
၏။ သတိသမ္ပတညာနံ၊ သတိသမ္ပတညတို့၏။ ဝုတ္တတ္ထာယ၊ ပွားခြင်းအကျိုးငှါ၊
ဟောတီးဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနိသိ
ထောစပိဟရတိတိ၊ အနိသိထောစပိဟရတိ ဟူသည်ကား၊ တထ္ထနိသေ
ယဒိဋ္ဌိနိသေယာနံ၊ တထ္ထာတည်းဟူသောဋီရုဒ္ဓိတည်းဟူသောဋီရုတို့၏၊
သေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အနိသိထော၊ မရှိမူ၍၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ နစကိဋ္ဌိထောကော
ဥပါဒိယတိတိ၊ နစကိဋ္ဌိထောကော ဥပါဒိယတိဟူသည်ကား၊ ထောကောသို့၊
ဥပါဒါနိဇ္ဈိအာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာဟူသော ထောကသို့၊ ကိဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသော၊
ရူပဝါ၊ ရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အယံ
ဤတရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထော၊ ကိုယ်တည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
အတ္တနိယံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုလည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း၊ နဝတ္ထတိ၊ မယူ၊ ဇေတိတိတ္ထော၊ ဇေတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ပိကာရော၊
ပိအက္ခရာသည်၊ ဥပရိအတ္ထံ၊ အထက်၌ဆိုလတ္တံ့၊ သောအနက်ကို၊ ဥပါဒါယ။
စွဲ၍။ သမ္ပိတ္တနုတ္တော၊ ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ ဣမိနာပနပဒေန၊ ဤဇေတိဟူ
သောပုဒ်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနာပါနပဗ္ဗဇေသနံ၊ အာနာပါန
အပိုင်းကိုဟောကြောင်းဖြစ်သောဒေသနာတော်ကို၊ နိယျာဓေတွာ၊ ပြီးစေ၍
ဒေသနာတိ၊ ပြတော်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုအာနာပါနပဗ္ဗဇေသနာတော်၌၊ အယာသ
ယယာသော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်၌၊ မရိဂ္ဂါဟိကာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော၊
သတိ၊ သတိသည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ တသမံ၊ ထိုသတိကို၊ သရဋ္ဌာ
ပိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပုရိမတထ္ထာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောတထ္ထာသည်။ သရဓ
ယသစ္စံ၊ သရဓယသစ္စာမည်၏။ ဥာတိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောဒုက္ခသစ္စာသရဓယ
သစ္စာတို့၏။ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏။
ဒုက္ခံ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိဇာနဇန္တာ၊ ပိုင်းခြား၍သိတတ်သော၊ သရဓယံ၊ သရ

ဒယသစ္စာကို၊ ပဇာနော၊ ပဟိထတိသော၊ နိရောဓာရမ္မတော၊ နိရောဓ
သစ္စာလျှင်အာရုံရှိသော၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယာမဂ်သည်၊ မဂ္ဂသစ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာ
မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုသစ္စဝသေန၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊
ဥဿက္ကိတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤထွက်သက် ဝင်သက်အစရှိသော ဓာရားအပေါင်းသည်၊
ကေယ၊ ဘယောကံသော၊ အသာသပဿာသဝသေန၊ ထွက်သက်ဝင်
သက် ဘို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိနိဋ္ဌဿ၊ နှလုံးသွင်းသော၊ ဝိက္ခုနေ၊ ယေဝဂီ
ရဟန်း၏၊ ဟာဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ နိယျာနရခံ၊ ဝရ်မှ
ထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
အာနာပါနပဗ္ဗအတွင်အပြီးတည်း၊ အာနာပါနပဗ္ဗ၊ အာနာပါနပဗ္ဗသည်၊
နိဗ္ဗာံ၊ ပြီ ခြင်းသို့ချောက်ပြီ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသာသပဿာသဝသေန၊ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ကာယာနူပဿနံ၊ ကာယာနူပဿနာသတ်ပဋ္ဌာနကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊
ဝေသာန်ပြီး၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣရိယာမထဝသေန၊ ဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်း
အားဖြင့် ဝိဘဇိသုံ၊ ဝေသာန်ခြင်၍၊ ပုနစပရန္တိ အာဒိ၊ ပုနစပရံ ဤသို့အစ
ရှိသည် ဟို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ထတ္ထ၊ ထိုပုနစပရံအစရှိသောပါဠိ၌၊
သောဏသိင်္ဂါဏာဒယောဝိ၊ ခွေးမြေခွေးအစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်
လည်း၊ ဂစ္ဆန္တ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားနေ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမံဇာနန္တိ၊ အကယ်၍ကားသိကုန်၏၊ ပနဏသောဝိ၊ ထိုသို့
သိကုန်သော်လည်း၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤဂစ္ဆန္တောဝိဂစ္ဆာမိတိပဇာနပတိအစရှိ
သောစကားကို၊ ဧရူပံ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဇာနနံ၊ သိခြင်းကို၊ သန္ဓေယး
ရည်၍၊ နုရက္ခံ၊ မဆိုအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဇာန
နံ၊ သိခြင်းသည်၊ သတ္ထုပဿန္တိ၊ သတ္တဝါဟူသောအယူကို၊ နပဇာတိ၊ မစွန့်၊
အတ္တသည်၊ ငါ၏ ဟိယံ၊ ဟူသောသိခြင်းကို၊ နဥဠာဓေတိ၊ မခွါ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံဝိ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လည်းကောင်း၊ သတ်ပဋ္ဌာနတာဝနာဝိ၊ သတ်ပဋ္ဌာနကိုပွားစေ
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣမဿဝိက္ခုနေ၊ ဤယေဝဂီ
ဖြစ်သောရဟန်း၏ကား၊ ဇာနနံ၊ သိခြင်းသည်၊ သတ္ထုပဿန္တိ၊ သတ္တဝါဟူ
သောအယူကို၊ ပဇာတိ၊ စွန့်၏၊ အတ္တသည်၊ ငါ၏ကိုယ်ဟူသောသိခြင် ကို
ဥဠာဓေတိ၊ ခွါ၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနဓဇ္ဇဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လည်းကောင်း၊ သတ်ပဋ္ဌာ
နတာဝနာဝ၊ သတ်ပဋ္ဌာနကိုပွားစေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဟိသန္တံ၊ ဖုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဂစ္ဆန္တောဝါဂစ္ဆာမိတိပဇာနာတိအစရှိသော
 စကားကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားအံ့နည်း။ ကသသ၊ အဘယ်
 သူ၏။ ငမနံ၊ သွားခြင်းသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း။ ကိံကာရဏာ၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သမ္ပဓာ
 နနံ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဌာနာဒိသု
 ဝိ၊ ရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုကောဂစ္ဆတိအစရှိသောပါဌ်၌၊ ကောဂစ္ဆတိတိ၊ ကောဂစ္ဆတိဟုံ
 သည်ကား၊ ကောမိ၊ တရံတယောကံသော၊ သတ္တောဝါ၊ သတ္တဝါသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပုဂ္ဂလသောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ကသသ
 ဂမနန္တိ၊ ကသသမနံ ဟူသည်ကား၊ ကသမိ၊ တရံတယောကံသော၊
 သတ္တသောဝါ၊ သတ္တဝါ၏လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလသောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း
 ကောင်း၊ ငမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကိံကာရဏာဂစ္ဆတိတိ၊
 ကိံကာရဏာဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုပိပ္ပာရေန၊
 ဗိတ်သည်ပြုပြင်အပ်သော ဝါယောဓာတ်၏ပြန်ခြင်းကြောင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား
 ၏၊ ကသသ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧသေသော၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
 ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း၊ ဂစ္ဆိသာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသွားခြင်း၌အလိုရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောဗိတ်
 သည်၊ ဝါယံ၊ ဝါယောဓာတ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝါယော၊ ဝါယောဓာတ်
 သည်၊ ဝိညတ္တိံ၊ ကာယဝိညတ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တကိရိ
 ယဝါယောဓာတုပိပ္ပာရေန၊ ဗိတ်သည်ပြုအပ်သော ဝါယောဓာတ်၏ပြန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ သကထာသ၊ အလုံးစုံသော၊ ကာယသားကိုယ်ကို၊ ပုရုဇော၊ ရှေ့သို့၊
 အဘိနိဟာဓော၊ ဆောင်ခြင်းကို၊ ငမနန္တိ၊ သွားခြင်းဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဌာနာဒိသုဝိ၊ ရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
 နည်းရှိ၏။ ဟိသန္တံ၊ ဖုန်၏။ တတြပိ၊ ထိုရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ တိဋ္ဌာ
 မိ၊ ရပ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုရပ်ခြင်း၌
 အလိုရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဗိတ်သည်၊ ဝါယံ၊ ဝါယောဓာတ်ကို၊
 ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝါယော၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ ဝိညတ္တိံ၊ ကာယဝိညတ်
 ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တကိရိယဝါယောဓာတု ပိပ္ပာရေန၊
 ဗိတ်သည်ပြုအပ်သော ဝါယောဓာတ်၏ ပြန်ခြင်းကြောင့်၊ သကထာသ၊
 အလုံးစုံသောကိုယ်၏၊ ကောဓိတော၊ အောက်အစွန်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
 ဥသဝိတတာဝေါ၊ ထောင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဌာနန္တိ၊ ရပ်ခြင်းဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို

အပ်၏။ နိဝိဒါမိ၊ ထိုင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊
ထိုထိုင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ဗိတ်သည်၊ ဝါယံ၊
ဝါယောဓာတ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယော၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ ဝိညတ္တိံ၊
ကာယဝိညာတ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တကိရိယဝါယောဓာတု
ဝိပ္ပာဓေန၊ ဗိတ်သည်ပြုအပ်သော ဝါယောဓာတ်၏ ပြန့်ခြင်းကြောင့်၊ ဟေဗ္ဗိမ
ကာယဿ၊ အောက်ဖြစ်သောကိုယ်၏။ သမိဉ္ဇ္ဈနံ၊ ရွှေခြင်းကို၊ ဥပရိမကာ
ယံဿ၊ အထက်ဖြစ်သောကိုယ်၏။ ဥသဝိတာတာဝေါ၊ ထောင်သည်၏အဖြစ်
ကို၊ နိသဇ္ဇာတိ၊ ထိုင်ခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သေယာမိ၊ လျောင်းအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုလျောင်းခြင်းငှါ အလိုရှိသည်
၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ဗိတ်သည်၊ ဝါယံ၊ ဝါယောဓာတ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်
စေ၏။ ဝါယော၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ ဝိညတ္တိံ၊ ကာယဝိညာတ်ကို၊ ဇနေတိ၊
ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တကိရိယဝါယောဓာတု ဝိပ္ပာဓေန၊ ဗိတ်သည်ပြုအပ်
သော ဝါယောဓာတ်၏ ပြန့်ခြင်းကြောင့်၊ သကဿသရိရဿ၊ အလုံးစုံသော
ကိုယ်ကို၊ တိရိယကော၊ ဖိဿအားဖြင့်၊ ပသာရေကံ၊ ဆန့်ခြင်းကို၊ သယနန္တိ၊
လျောင်းခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဇာနတော၊ အပြားအားဖြင့် သိသော၊
တဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော ဗိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ သက္ခော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ သွား၏။ သက္ခော၊ သတ္တဝါသည်၊ တိဋ္ဌတိ၊
ရပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အတ္တတောပန၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ကား၊
ဝုစ္စန္တောဝါ၊ သွားတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဌိတောဝါ၊ ရပ်တတ်သည်
လည်း ဖြစ်သော၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော၊ သက္ခော၊ သတ္တဝါသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ သကဉ္စ၊ တည်းသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ သွား၏
သကဉ္စ၊ တည်းသည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝုစ္စန္တ
ဝါ၊ သွားတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ တိဋ္ဌန္တဝါ၊ ရပ်တတ်သည်လည်း ဖြစ်
သော၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ သကဉ္စနာမ၊ တည်းမည်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊
စင်စစ်သော်ကား၊ စက္ကာရောဂေါတော၊ လေးခုသော နွားတို့ကို၊ ယောဇေတွာ၊
က၍၊ ဆေကမ္ဘိ၊ လိမ္မာသော၊ သာရုစိမ္ဘိ၊ ရထားထိန်းသည်၊ ယုတ္တသကဉ္စ၊
နွားကပြီးသော တည်းကို၊ ပါဇေန္တေ၊ နှင်သည်ရှိသော်၊ သကဉ္စ၊ တည်းသည်၊
ဝုစ္စတိ၊ သွား၏။ သကဉ္စ၊ တည်းသည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါဟာ
ရမတ္ထံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊
ဤအတူသာလျှင်၊ ပါဇနဋ္ဌေန၊ နှင်အပ်သောသတောကြောင့်၊ သကဉ္စိယ၊

၇၀

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တွံသံသေကံသိ၊ ကာယော၊ ကိယံကိ၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊ မုတ်အင်္ဂါ၊ ဝေါဏာပိယ၊ နွား
 ကိုကံသိ၊ ဝိတ္တဇဝါတာ၊ ဝိတ္တဇဝါယောဇာတ်ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊ မုတ်အင်္ဂါ၊ သာ
 ရဝိတိယ၊ ရထ၊ ဝိတိနံကံသိ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မုတ်အင်္ဂါ၊ ဝတ္ထုမိ၊ သွား
 အံ၊ တိဋ္ဌာမိ၊ ရပ်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ဝါယောဇာတု၊ ဝါယောဇာတ်သည်၊ ဝိညတ္တံ၊ ကာယဝိညာတ်ကို၊ ဇနယမာနာ
 ဖြစ်စေလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိညာကိရိယ၊ ဝါယောဇာတု ဝိပ္ပာဇေန၊ ဝိတ်
 သင်္သိပ္ပိအင်္ဂါသောဝါယောဇာတ်၏ ဖြန့်ခြင်းကြောင့်၊ ဝမနာဒိနံ၊ သွားခြင်း
 အစရှိသည့်သို့သည့်၊ ဗဝတ္တန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဇော၊ ထိုဝိတ်သည်ပြုအပ်
 သောဝါယောဇာတ်၏ ဖြန့်ခြင်းဖြင့် သွားခြင်း အစရှိသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ သက္ကော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဝတ္ထုမိ၊ သွား၏၊ သက္ကော၊ သတ္တဝါသည်၊
 တိဋ္ဌာမိ၊ ရပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝတ္ထုမိ၊ သွားအံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တိဋ္ဌာမိ၊ ရပ်
 အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါဟာမေတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 ဇဝံ၊ ဤသို့သောဝိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေရု၊ ထို့ကြောင့်၊ နာဝါ
 မာဇုကဝေရုန၊ ဇိယာဝေရုနတေဇနံ၊ ယထာယာတိဘထာကာယော၊
 ယာသိဝါတာဟတောအယံ၊ ယန္တံသုတ္တဝသေနေဝ၊ ဝိတ္တသုတ္တဝသေ
 နိဒံ၊ ပယုတ္တံကာယယန္တံ၊ ယာတိဋ္ဌာတိနိဝိဒတိ၊ ကောနာမေတ္ထေ
 သောသက္ကော၊ ယောဝိနာဟောတုပစ္စယေ၊ အတ္တနေအာနုဘာဝေန၊ တိဋ္ဌဝါ
 ယဒိဝါဝဇေတိ၊ နာဝါမာဇုကဝေရုန၊ ဇိယာဝေရုနတေဇနံ၊ ယထာယာ
 တိဘထာကာယော၊ ယာသိဝါတာဟတောအယံ၊ ယန္တံသုတ္တဝသေနေ
 ဝ၊ ဝိတ္တသုတ္တဝသေနိဒံ၊ ပယုတ္တံကာယယန္တံ၊ ယာတိဋ္ဌာတိနိဝိဒတိ၊
 ကောနာမေတ္ထေသောသက္ကော၊ ယောဝိနာဟောတုပစ္စယေ၊ အတ္တနေအာနု
 ဘာဝေန၊ တိဋ္ဌဝါယဒိဝါဝဇေဟူ၍၊ အယံ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နာဝါ၊
 ဧဝံသံသေကံသိ၊ မာဇုကဝေရုန၊ ဇေဇိအဟုန်ဖြင့်၊ ဒေသန္တရံ၊ အရပ်တဝါးသို့၊
 ယာသိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တေဇနံ၊ ဖြားသည်၊ ဇိယာ
 ဝေရုန ညှို့၏အဟုန်ဖြင့်၊ ဒေသန္တရံ၊ အရပ်တဝါးသို့၊ ယာသိယထာ၊ ရောက်
 သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံကာယော၊ ဤရှုကာယ
 သည်၊ ဝါယာဟဝေါ၊ ဝိတ္တဇဝါယောဇာတ်သည်လောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဇေသန္တရံ၊ အရပ်တဝါးသို့၊ ယာသိရောက်၏၊ ယန္တံ၊ ယန္တရားသည်၊ သုတ္တ
 ဝသေနေဝ၊ ဤ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသန္တရံ၊ အရပ်တဝါးသို့၊ ယာသိ
 ဣ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ပယုတ္တံ၊ သွားခြင်းစသောအကြောင်းတရားတို့သည်
 ဟူ၍စေအပ်သော၊ ဣဒံကာယယန္တံ၊ ဤကိုယ်တည်းဟူသော ယန္တရားသည်

၁၁

လည်း။ စိတ္တသုတ္တဝသေန။ သွားခြင်းငှါအလိုရှိသောစိတ်အစရှိသောကြီး
၏အစွမ်းဖြင့်။ ယသဘိးအရပ်တပါးသို့ရောက်၏။ ဌာတိ။ ရပ်၏။ နိဝိဒတိ။ ထိုင်
၏။ ဧတ္ထေသောကော။ ဤသတ္တသောကဋ္ဌိ။ သောသတ္တော။ အကြင်သတ္တဝါ
သည်။ ဟောတုပစ္စယေ။ သွားခြင်းငှါအလိုရှိသောစိတ်ထိစိတ်ကြောင့်ဖြစ်
သောဝါသောသတ်အစရှိသော အကြောင်း အထောက် အပံ့တို့ကို။ မိနာ။
ကြဉ်၍။ အတ္တနောမိမိ၏။ အာနုဘာဝေန။ အာနုဘော်ဖြင့်။ တိဋ္ဌေဝါ။ ရပ်မှု
လည်း။ ရပ်ရာ၏။ ယဒိ။ ထိုမျှ။ ဝဇေဝါ။ သွားမှုလည်း။ သွားရာ၏။ သောသတ္တော။
ထိုသတ္တဝါသည်။ ကောနာမအတ္ထိ။ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဝေသ္မာ။ ထို
ကြောင့်။ ဝေ။ ဤသို့။ ဟောတုပစ္စယဝသေနေဝ။ သွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏
အဖြစ်လည်းဟူသော စိတ်ထိစိတ်ကြောင့် ဖြစ်သောဝိညတ်လည်းဟူသော
အကြောင်းအထောက်အပံ့၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တာနိ။ ဖြစ်ကုန်သော။
ဂမနာဒိနိ။ သွားခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ သလ္လက္ခေန္တော။ ကောင်းစွာမှတ်
သော။ သေသော။ ဤယောဂီဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ဂစ္ဆန္တောဝါ။ သွား
သော်လည်း။ အဟံ။ ငါသည်။ ဂစ္ဆမိ။ သွား၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဇာနာတိ။ အပြား
အားဖြင့်သိ၏။ ဌိတောဝါ။ ရပ်သော်လည်း။ အဟံ။ ငါသည်။ ဌိတော။ ရပ်
သည်။ အမှိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဇာနာတိ။ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ နိဝိဒန္တောဝါ။
ထိုင်သော်လည်း။ အဟံ။ ငါသည်။ နိဝိဒန္တော။ ထိုင်သည်။ အမှိ ဖြစ်၏။ ဣတိ။
ဤသို့။ ပဇာနာတိ။ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ သဟာနေဝါ။ ရေျောင်းသော်လည်း။
အဟံ။ ငါသည်။ သဟာနေဝါ။ ရေျောင်းသည်။ အမှိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဇာနာ
တိ။ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။

ယထာယထာဝါပနဿကာယောပဏိဟိတောဟောတိ။ တထာတထာ
နံပဇာနာတိတိ ဧဝံ။ ယထာယထာ ဝါပနဿကာယော ပဏိဟိတော
ဟောတိ။ တထာတထာနံပဇာနာတိဟူသော ဤစကားသည်။ သဗ္ဗသင်္က
ဟိကဝစနံ။ အလုံးစုံကိုကောင်းစွာသိမြှုပ်သောစကားတည်း။ ဣဒံ။ ဤသို့
သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပေနပေန
အာကာရေန။ အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ တဿ။ ထိုယောဂီ
ဖြစ်သောရဟန်း၏။ ကာယော။ ကိုယ်သည်။ ဌိတော။ တည်သည်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ တေနတေနအာကာရေန။ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ နံ။ ထိုကိုယ်
ကို။ ပဇာနာတိ။ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဂမနာကာရေန။ သွားသော အခြင်း
အရာဖြင့်။ ဌိတံ။ တည်သည်ကို။ ဂစ္ဆတိ။ သွား၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဇာနာတိ။
အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဌာနနိသဇ္ဇသယနာကာရေန။ ရပ်သော အခြင်းအရာ

ထိုင်သောအခြင်းအရာလျောင်းသောအခြင်းအရာဖြင့် ဂြိုဟ်တံတည်သည်ကို၊
 သယာနောတိ၊ လျောင်း၏ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအဏ္ဏတ္တံ ဝါတိ၊ ဣတိ
 အဏ္ဏတ္တံ ဝါဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏မူလည်း၊ စတု
 ဣရိယာပထ ပရိဂ္ဂဏှနေန၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်ကို ပိုင်ခြား၍ ယူ
 သဖြင့်၊ ကာယေ၊ ရူပကာယသန္တံ၊ ကာယာနူပသတိ၊ ရူပကာယကို အတန်
 တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါဟူ
 သည်ကား၊ ပရသဝါ၊ သူထပါး၏မူလည်း၊ စတုဣရိယာပထပရိဂ္ဂဏှနေန၊
 လေးပါးသောဣရိယာပုထ်ကို ပိုင်ခြား၍ ယူသဖြင့်၊ ကာယေ၊ ရူပကာယသန္တံ၊
 ကာယာနူပသတိ၊ ရူပကာယကို အတန် တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ အဏ္ဏတ္တံ ဗဟိဒ္ဓါဝါတိ၊ အဏ္ဏတ္တံ ဗဟိဒ္ဓါဝါဟူသည်ကား၊ ကာယေန၊ ရံခါ၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာယေန၊ ရံခါ၊ စရဿ၊ သူထပါး၏၊ စတုဣရိယာပထ
 ပရိဂ္ဂဏှနေန၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်ကို ပိုင်ခြား၍ ယူသဖြင့်၊ ကာယေ၊
 ရူပကာယသန္တံ၊ ကာယာနူပသတိ၊ ရူပကာယကို အတန် တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သမုဒယဓမ္မာနူပသတိ ဝါတိ၊ အာဒိသုပန၊ သမုဒယဓမ္မာ
 နူပသတိ ဝါ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တံ့၌ကား၊ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ ရူပသမုဒ
 ယောသိ အာဒိနာ၊ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ ရူပသမုဒယော ဤသို့ အစရှိသော နယော
 နနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊
 ရူပက္ခန္ဓာသ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏၊ သမုဒယောစ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုသည်းကောင်း၊ ဝယော
 စ၊ ပျက်ခြင်းကိုသည်းကောင်း၊ နိဟရိတဗ္ဗော၊ ထုတ်အပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ငွန်၏၊
 တံ၊ ထိုငါးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရူပက္ခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဣစ၊ ဤအရာ၌၊ သမုဒယဓမ္မာနူပသတိ ဝါတိ၊ အာဒိ၊ သမုဒယ
 ဓမ္မာနူပသတိ ဝါ ဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတ္ထိကာယော
 တိ ဝါ ပန သာသတိ၊ အာဒိ၊ အတ္ထိကာယောတိ ဝါ ပန သာ ဤသို့ အစရှိသောစကား
 သည်၊ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းနှင့်တူသည့် သာလျှင်တည်း၊
 ဣစေန၊ ဤဣရိယာပထပဗ္ဗန္တိကား၊ စတုဣရိယာပထပရိဂ္ဂဟိကာ၊ လေးပါး
 သောဣရိယာပုထ်ကိုသိမ်းသည်းတတ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊
 ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ တသာ၊ ထိုသက်ကို၊ သမုဋ္ဌာဝိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊
 ဝုရိမတဏှာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောတဏှာသည်၊ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာ
 မည်၏၊ ဥဘိန္ဒု၊ နှစ်ပါးကုန်သောဒုက္ခသစ္စာသမုဒယသစ္စာတို့၏၊ အပဝတ္တိ၊
 မဖြစ်ခြင်းသည်၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏၊ ဒုက္ခပရိဘောနုနော၊ ဒုက္ခ

သတ်ပဋ္ဌာနသုတ်၊

၈၁

သက္ကာ၊ နိဝိဒ်း၊ ခြား၍သိတတ်သော၊ သရဒယပဇဟနော၊ သမုဒယသက္ကာကို
 ပယ်တတ်သော၊ နိရောဓရမ္မဏေ၊ နိရောဓသက္ကာလျှင်အာရုံရှိသော၊ အရိယ
 မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသက္ကာမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုသစ္စဝ
 သေန၊ လေးပါးသောသက္ကာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥဿတ္တိတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊ နိဗ္ဗုတိံ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိသဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံ၊
 ဤသည်ကား၊ ကေဿ၊ တယောက်သော၊ စတုဣရိယာပထ ပရိဂ္ဂါဟ
 ကံသံ၊ လေးပါးသောဣရိယာပုထ်ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်း၏၊ ယာသအရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ နိဗ္ဗာနရမံ၊ ဝရ်မှ
 ထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 ဣရိယာပထပဗ္ဗအတွင်းအပြီးတည်း၊ ဣရိယာပထပဗ္ဗံ၊ ဣရိယာပထ
 ပဗ္ဗသည်၊ နိဗ္ဗုတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣရိယာပထဝသေန၊ ဣရိယာပုထ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကာယေ၊ ရူပ
 ကာယ၌၊ ကာယာနုပဿနံ၊ ရူပကာယကိုအာရုံတလဲလဲရှုခြင်းကို၊ ဝိဘ
 ဇိတွာ၊ ခွဲဝေပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ စတုသမ္ပဇညဝသေန၊ လေးပါးသော
 သမ္ပဇညတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဘဇိတုံ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှါ၊ ပုနစပရန္တိ အာဒိ၊ ပုနစ
 ပရံ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုနစပရံအစရှိ
 သောပါဌ၌၊ အဘိက္ကန္တပဋိက္ကန္တတိတ္ထေ၊ အဘိက္ကန္တပဋိက္ကန္တဟူသော
 ဤပုဒ်တို့၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အဘိက္ကန္တဟူ
 ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိဝတ္တနံ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းကို၊ ပဋိက္ကန္တံ၊ ပဋိက္ကန္တဟူ၍၊ ဝုစ္စ
 တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဒုဘသမ္ဘိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကိုထည်း၊ စတုသုဣရိယာ ပထေ
 သု၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်တို့၌၊ ယဘတိ၊ ရု၏၊ ဂမနေ၊ သွားခြင်း၌၊
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပုရတော၊ ရှေ့သို့၊ အဘိဟရန္တော၊
 ရှေးရှုဆောင်သည်ရှိသော်၊ အဘိက္ကမတိနာမ၊ ရှေ့သို့တက်သည်မည်၏၊ ပဋိ
 နိဝတ္တန္တော၊ ဆုတ်နစ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိက္ကမတိနာမ၊ နောက်သို့ဆုတ်သည်
 မည်၏၊ ဌာနေဝိ၊ ရပ်ခြင်းဣရိယာပုထ်၌သည်၊ ဌိတကောဝ၊ ရပ်ထွက်ပင်
 လျှင်၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပုရတော၊ ရှေ့သို့၊ ဩဏာမေန္တော၊ ညွတ်သည်ရှိ
 သော်၊ အဘိက္ကမတိနာမ၊ ရှေ့သို့တက်သည်မည်၏၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်သို့၊
 အပနာမေန္တော၊ လွန်၍ညွတ်စေသည်ရှိသော်၊ ပဋိက္ကမတိနာမ၊ နောက်သို့
 ဆုတ်သည်မည်၏၊ နိသန္ဓာယ၊ ထိုင်ခြင်းဣရိယာ ပုထ်၌၊ နိသိန္နကောဝ၊
 ထိုင်ထွက်ပင်လျှင်၊ အာသနဿ၊ ဧညောင်စောင်းစသောနေရာ၏၊ ပုရိမဒေဝံ၊

၈၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဘိရုခေါ၊ အပေါင်းအစရှိသောအင်္ဂါသို့ရှေ့ရှုသံစရန္တော၊ ရွှေသည်ရှိသော်၊
 အဘိက္ကမတိနာမ၊ ရှေ့သို့တက်သည်မည်၏၊ ပစ္ဆိမအင်္ဂုပ္ပဒေသံ၊ နေရာ၏
 နောက်အင်္ဂါအရပ်သို့၊ ပစ္စာသံစရန္တော၊ နောက်ဆုတ်ရွှေသည် ရှိသော်၊
 ပဋိက္ကမတိနာမ၊ နောက်သို့ဆုတ်သည်မည်၏၊ နိဗ္ဗာယဝိ၊ လျောင်းခြင်း၌
 ထည်း၊ ဝေဝနယော၊ ဤနည်းသွင်နည်းရှိ၏၊ သမ္ပဓာနကာရီဟောတိတိ၊
 သမ္ပဓာနကာရီဟောတိဟူသည်ကား၊ သမ္ပဓဉ္စေ၊ ပညာဖြင့်၊ သမ္ပဓကိစ္စ
 ကာရီ အလုံးစုံသောကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမ္ပဓဉ္စေမေတိ၊
 မညာကို ယာလျှင်၊ ကာရီ ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိက္ကမံ၊ ဒီသု၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ သမ္ပဓဉ္စေ၊
 ပညာကို၊ ကရောထေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း၊ ကတ္ထမိ၊ တစုံတခုသော
 အဘိက္ကမံ၊ ပဋိက္ကမံ၊ အစရှိသည်၌၊ သမ္ပဓဉ္စေ၊ ပညာဖြင့်၊ ကင်းသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထံ၊ ထို သမ္ပဓာနကာရီဟူသောဝုဒ်၌၊ သတ္တကသမ္ပဓဉ္စေ၊
 အကျိုးရှိသည်မရှိသည်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းထည်းကောင်း၊ သပ္ပါယသမ္ပဓဉ္စေ၊
 လျှောက်ပတ်သည် မလျှောက်ပတ်သည် ကိုဆင်ခြင်ခြင်းထည်းကောင်း၊
 ဂေါစရသမ္ပဓဉ္စေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကိုဆင်ခြင်ခြင်းထည်းကောင်း၊ အသန္နော
 ဟသမ္ပဓဉ္စေ၊ မတွေဝေသောအားဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သမ္ပဓဉ္စေ၊ ပညာသည်၊ စတုဗ္ဗိဇ္ဇံ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုလေးပါး
 ကုန်သောသမ္ပဓဉ္စေတို့တွင်၊ အဘိက္ကမနမိတ္ထေ၊ ရှေ့သို့ တက်လိုသောစိတ်
 သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်၊ စိတ္တဝသေနပ၊ စိတ်၏အစွပ် အားဖြင့်
 သာလျှင်၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအရပ်သို့၊ ဂထေန၊ သွားသဖြင့်၊ မေ၊
 ငါ့အား၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ အတ္ထိကံ နှု၊ ရှိပါမည်လော၊ နတ္ထိကံ နှု၊ မရှိပါ
 မည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အတ္ထာနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည်မရှိသည်ကို၊ ပရိဂ္ဂုဏ်တို့တွင်
 သိမ်းဆည်း၍၊ အတ္ထပရိဂ္ဂုဏ်တို့အကျိုးရှိသည်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊
 သတ္တကသမ္ပဓဉ္စေ၊ သတ္တကသမ္ပဓဉ္စေမည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီး၊ အံ၊ တတ္ထံ၊ ထို
 အကျိုးရှိသည်မရှိသည်ကိုဆင်ခြင်ရာ၌၊ အတ္ထောတိ၊ အတ္ထောဟူသည်ကား၊
 ဝေတိယဒ သန ဗေတိဒသနသံ၊ စာဒသနထေရဒသနအသုဘဒသနာဒိ
 ဝသေန၊ ဝေတိကိုဖူးမြင်ခြင်း ဗေ ဝိပင်ကိုဖူးမြင်ခြင်းသံဃာကိုဖူးမြင်ခြင်း
 အသုဘကိုရှုခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မတော၊ သဘောအား
 ဖြင့်၊ ဝနိ၊ အစီးအပွားရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာ၊ ရေမီးခွဲ၍ အံ၊ ဝေတိ
 ယံ၊ ဝေတိကို၊ ဒိသ္မု၊ ဝိ၊ ဖူးမြင်ပြီး၍သည်၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ တုရားလျှင်အာရုံရှိ
 သော၊ ဝိတိ၊ ဝိတိကို၊ ဥပ္ပါဒေတွင်၊ ဖြစ်စေ၍၊ သံဃာဒသနနာသံဃာကိုဖူး

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၈၃

မြင်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ သံဃာရမ္ပဏံ၊ သံဃာလျှင်အာရုံရှိသော ဝီရိယံ၊ ဝီရိယံကို၊ ဥပ္ပါဒေက္ခ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒေဝ၊ ထိုဝီရိယံကိုပင်လျှင်၊ ခယ ဝယတော၊ ကုန်ခြင်း၊ ဖျက်ခြင်းအားဖြင့်၊ သမသန္တော၊ သုံးသပ်သည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို၊ ဒိသ္မံ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်မြတ်တို့၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ အသုဘံ၊ အသုဘကို၊ ဒိသ္မံ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအသုဘအာရုံ၌ ပဌမံ၊ ပဌမံ၊ ပဌမံ၊ ပဌမံ၊ ဥပ္ပါဒေက္ခ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒေဝ၊ ထိုပဌမံကိုပင်လျှင်၊ ခယ ဝယတော၊ ကုန်ခြင်း၊ ဖျက်ခြင်းအားဖြင့်၊ သမသန္တော၊ သုံးသပ်သည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မံ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုစေတီဗေဒိသံဃာမထေရ်အသုဘအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒသနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိ၏၊ ကေမိလန၊ အချို့ကုန်သောအဘယဂိဒါဝါသိဆရာတို့သည်ကား၊ အာမိသတေဝရိ၊ အာမိသအားဖြင့်လည်း၊ ဝဗ္ဗိ၊ အစီးအပွားသည်၊ အတ္ထောယေဝ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ကသ္မံ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တံ၊ ထိုအာမိသကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ၊ သာသနာတော်ကို၊ ခြီးမြှင့်ခြင်းငှါ၊ ဗုဒ္ဓိ၊ နန္ဒိယ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

တသ္မံ၊ စနဝမနေ၊ ထိုစေတီဗေဒိသည်ကို ဖူးမြင်ခြင်းငှါ သွားခြင်း၌ ကား၊ သပ္ပါယသပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်သည်မလျှောက်ပတ်သည်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟိက္ခာ၊ သိမ်းဆည်းပြီး၍၊ သပ္ပါယပရိဂ္ဂဟိက္ခာ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ သပ္ပါယသမ္ပတိ၊ သပ္ပါယသမ္ပတိမည်၏။ ဤသပ္ပါယသမ္ပတိသည်၊ သေယျထာကတံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ စေတိယဒေသနံ၊ စေတီကိုဖူးမြင်ခြင်းသည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိ၏၊ ပန၊ ထိုသို့အကျိုးရှိသော်လည်း၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ စေတိယသေ၊ စေတီအား၊ မဟာပူဇာယ၊ များစွာသော ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ဒသန္ဒါဒသယော၊ ဇနန္တရေ၊ ဆယ်ယူနာတဆဲ့နှစ်ယူနာအရပ်အတွင်း၌၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ သန္တိတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝိဘဝါနုဗ္ဗံ၊ စည်းစိမ်အား၊ လျော်စွာ၊ ဣတ္ထိယောဝရိ၊ မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသာဝရိ၊ ယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အလင်္ကာထပုရိယတ္ထာ၊ ထန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တကမ္မဗျပကာနိဝိယ၊ ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်သောပန်းချီဆေးအရုပ်ကဲ့သို့၊ သံစရန္တိ၊ သွားကြကုန်၏၊ တတြိစ၊ ထိုသို့သွားရော၍လည်း၊ အသေ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဣဋ္ဌေ၊ ဣဋ္ဌဖြစ်သော၊ အာရမ္ပဏေ၊ အာရုံ၌၊ လောသော၊

လောဘသန္တတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အနိစ္စ၊ အနိစ္စဖြစ်သော၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊
 ပဋိစ္စေ၊ ဒေါသသန္တတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ အာသမပေက္ခနေ၊ မသင့်တင့်
 သောကြည့်ရှုခြင်း၌၊ မောဟော၊ မောဟသန္တတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ကာယ
 သံသဂ္ဂါ၊ ဝိ၊ ကာသသံသဂ္ဂအာပတ်သို့လည်း၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်
 ၏။ ဇီဝိတဗြဟ္မစရိယာနံ၊ အသက်သာသာနာတော်တို့၏လည်း၊ အန္တရာ
 ယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဇေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။
 တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်မတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝုတ္တပ္ပကာရအန္တရာယာဘာဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော အန္တရာယ်
 မရှိသည်ရှိသော်၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်မတ်၏။ ဗောဓိဒဿနေဝိ၊ ဗောဓိပင်
 ကိုဖူးမြင်ရာ၌လည်း။ ဇေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ သံဃာဒဿ
 နမ္ပိ၊ သံဃာကိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်း။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိ၏။ ပန၊ ထိုသို့
 အကျိုးရှိသော်လည်း။ အန္တောဂါမေ၊ ရွာတွင်း၌၊ မဟာမဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်ကြီး
 ကို၊ ကာရာပေက္ခာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ သဗ္ဗရတ္တံ၊ ညဉ့်သုံးယံဝတ်လုံး၊
 မနုဿေသု၊ လူသို့သည်၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ ကာရေန္တေသု၊ ပြုစေ
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်သာ
 လျှင်၊ နေသန္တပါတောစေဝ၊ လူသို့၏အစည်း၊ အဝေးသည်လည်းကောင်း၊
 အန္တရာ ပေသာဝ၊ အန္တရာယ်သည် လည်းကောင်း၊ သစေသနဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ ဇေ၊ ဤသို့အန္တရာယ် ဖြစ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ တံဌာနံ၊
 ထိုအရပ်သည်။ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်မတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အန္တရာ
 ယာဘာဝေ၊ အန္တရာယ်မရှိသည်ရှိသော်၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်မတ်၏။ မဟာပရိ
 သပရိဝါရာနံ၊ များစွာသောပရိသတ် အခြံအရံတို့ဖြင့် ပရိသတ်အခြံအရံရှိ
 ကုန်သော၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့အား၊ ဒဿနေဝိ၊ ဖူးမြင်ရာ၌လည်း၊ ဇေဝန
 ယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ အသုဘဒဿနမ္ပိ၊ အသုဘကိုရှုခြင်းသည်
 လည်း၊ သာတ္ထံ၊ အကျိုးရှိ၏။ တဒတ္တဒိပနတ္တပ္ပ၊ ထိုအသုဘကိုရှုခြင်း၌အကျိုး
 ကိုပြခြင်းငှါလည်း၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုသည့် သည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုလည်း၊ ကိရ၊
 အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဇေကာ၊ တလေ့တက်သော၊ သိက္ခ၊
 ခုဟနိုးသည်။ ဒဟရာသာမဇေရံ၊ သာမဇေဝေယံကို၊ ဝဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊
 ဒန္တကမ္မတ္တာယ၊ တပူအကျိုးငှါ၊ ဝတော၊ သွားလေ၏။ သာမဏောရော၊
 သာမဏေသည်။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ၊ ဩက္ကမိတွာ၊ ဖဲ၍၊ ဝုရတော၊ ရှေ့သို့၊ ဝန္တန္တော၊
 သွားသည်ရှိသော်၊ အသုဘံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝဠမ္မေချာနံ၊
 မဋ္ဌမချာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒေဝ၊ ထိုဗဒ္ဓမချာန်ကို ပင်လျှင်၊

သင်္ဘောပဋ္ဌာနသုတ်၊

၈၅

ပါဒကံကတွာ၊ အခြေပြု၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ သမသန္တော၊
သုံးသပ်သည် ဤသော်၊ တိဏိဖဿနိစ၊ သုံးပါးသောဖိုလ် တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ သိန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထာယ၊ အထက်မဂ်
အကျိုးငှါ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အဋ္ဌာသိ၊
တည်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုသာမဏေကို၊ အပသန္တော၊ မမြင်
သည်ဖြစ်၍၊ သာမဏေရ၊ သာမဏေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တောသိ၊ ခေါ်၏၊ သော၊
ထိုသာမဏေသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ဘဒ္ဒိသတော၊ သာမဏေပြုသော
နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တိက္ခနာ၊ ရဟန်းနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဧကထာနာမ၊ စကား
နှစ်ခွန်းမည်သည်ကို၊ နကထိတပုဗ္ဗာ၊ မဆိုစဘူး၊ အညသ္မိ၊ ဗိဝဿ၊ တပါး
သောနေ၌၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိသေသံ၊ အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော
တရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တိဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တောတွာ၊ ကြံ၍၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ အဘယံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိဝစနံ၊ စကားတို့ကို
အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဟေ၊ လာလှည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
ကေဝစနေနော၊ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂတိာ၊ လာ
လတ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣဒိနာမဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်
ဂတိာ၊ သွား၍၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဌိတောကာသေ၊ ရပ်ရာအရပ်၌၊
ရဟုတ္တံ၊ တစကမျ၊ ဝုရတ္တာသိရခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရှေ့ရှု၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊
ဩဇောကေယ၊ ကြည့်ထော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊
သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တထာ၊ ထိုသာမဏေဆိုတိုင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တေန၊
ထိုသာမဏေသည်၊ မတ္တဝိသေသမေဝ၊ ရောက်သောအောက်ဖိုလ်သုံးခု
တည်းဟူသော တရားအထူးသို့သာလျှင်၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ကေ၊ တခုသော၊ အသုဘံ၊ အသုဘသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊
ဇနာနံ၊ သာမဏေရဟန်းတို့အား၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဇေတံ၊
ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံပနံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း ဟူသောအာရုံသည်၊ သာတ္ထိမ္ပိ၊
အကျိုးရှိသော်လည်း၊ ဝုရိသဿ၊ ယောက္ခားအား၊ မာတုဂါမာသုဘံ၊ မာတု
ဂါမ၏အကောင်ဖြစ်သောအသုဘအာရုံသည်၊ အသပ္ပာပံ၊ မလျောက်ပတ်၊
မာတုဂါမဿဝ၊ မာတုဂါမအားလည်း၊ ဝုရိသသုဘံ၊ ယောက္ခား၏အ
ကောင်ဖြစ်သောအသုဘအာရုံသည်၊ အသပ္ပာယံ၊ မလျောက်ပတ်၊ သဘာဂ
မေဝ၊ သဘောတူသည်သာလျှင် ဖြစ်သောအသုဘအာရုံသည်၊ သပ္ပာယံ၊
လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သပ္ပာယပရိဂ္ဂ
ဟတ္ထနံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ သပ္ပါယသမ္ပဇေညံ

နာမသပ္ပါ သမ္ပတ္တမညမည်၏။

ဧဝံ၊ ဤ သို့ ပရိဂ္ဂဟိတသတ္တကသပ္ပါယသပန၊ အကျိုးရှိသည်လျောက်
 ပတ်သည့်ကိုသိမ်းဆည်းဆင်ခြင် ပြီးသောရဟန်း၏ကား၊ အဋ္ဌတိံသယ
 ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ အာလောက အာကာသကသိုဏ်းသည်ကြည့်အပ်သောသုံး
 ဆွဲရှပ်ပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တရုဗိတကမ္မဋ္ဌာန
 သင်္ခါတံ၊ စိတ်၏နှစ်သက်သောကမ္မဋ္ဌာန်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဂေါစရံ၊ အာရုံ
 ကို၊ ဥဂ္ဂဘေဝာတွာယူ၍၊ ဘိက္ခာစာရဂေါစရေ၊ ဆွမ်းခံသွားရာဖြစ်သောရွာ၌
 တံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာယူ၍၊ ငမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ ဂေါစရသမ္ပတ္တ
 နာမ၊ ဂေါစရသမ္ပတ္တမည်၏၊ တဿ၊ ထိုဂေါစရသမ္ပတ္တကို၊ အာဝိဘာ
 ဝတ္ထံ၊ သင်္ခယပြုခြင်းငှါ၊ ဣဒံတုတ္ထံ၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သောစတုတ္ထကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ထိအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်း ဟုရဟိ၊ အသွားသာဆောင်၏၊ နပစ္စာဟရတိ၊ အပြန်မဆောင်၊
 ဧကေစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ နဟရတိ၊ အသွားမဆောင်၊ ပစ္စာဟရတိ၊
 အပြန်သာဆောင်၏၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ နေဝဟရတိ၊ အ
 သွားသည်မဆောင်၊ နပစ္စာဟရတိ၊ အပြန်လည်းမဆောင်၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့
 သောရဟန်းသည်၊ ဟရတိစ၊ အသွားလည်းဆောင်၏၊ ပစ္စာဟရတိစ၊ အပြန်
 လည်းဆောင်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုလေးယောက်သောရဟန်းတို့တွင်း၊ ယောဘိက္ခု၊
 အကြည်ရဟန်းသည်၊ ဒိဝသံ၊ နေ၌၊ စက်မေန၊ စင်္ကြံသွားသဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဝရဏီယေဟိ၊ ဆို့ပိတ်
 ဆီးထားအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏတရားတို့မှ၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိ
 သောစေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊ ရတ္တိယာ၊ ည၌၏၊ ပဋ္ဌမံယာမံ၊
 ပဋ္ဌမယံပတ်သုံး၊ မဇ္ဈိယာမေ၊ မဇ္ဈိယံ၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကဋေတွာ
 ပြု၍ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယံ၌လည်း၊ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်၊ စက်မေ
 ဟိ၊ စင်္ကြံသွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ပဂေဝ၊ စောစောကပင်
 လျှင်၊ စေတိယာဏံ၊ ဖောမိယာဏံ၊ ဝတ္ထံ၊ စေတိယာဏံ၊ ဖောမိယာဏံ၊ ဝတ္ထံ
 ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဖောမိရက္ခေ၊ ဖောမိပင်၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အဘိသုပ္ပိတွာ၊
 သွန်းဆောင်း၍၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၊ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးဆောင်ရေကို၊
 ပစ္စုပဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်ထား၍၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယဝတ္ထာဒိနိ၊ အာစရိယဝတ်
 ဥပဇ္ဈာယဝတ်အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ခန္ဓကဝတ္ထာနိ၊
 ခန္ဓကဝတ်တို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ ဝတ္ထတိ၊ ကျင့်၏၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သရိရပရိကမ္ပံ၊ မျက်နှာသစ်ခြင်းစသောကုသလ်

၂၆

သုတ်ခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ငင်၍
 နွေဘယောပဏ္ဍကေ၊ နှစ်ထက်ဝယ်သုံးထက်ဝယ်တို့ပတ်လုံး၊ ဥဿုမံ၊ အငွေ
 ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုတ္တိတွာ၊ အားထုတ်
 ၍၊ ဘိက္ခာစာရဝေသာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါ၌၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာန
 သိသေနဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ ပတ္တစိဝရံ၊
 သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သေနာသနတော၊ ကျောင်းမှ၊ နိက္ခမိတွာ
 ထွက်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရာဇန္တောဝ၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍
 သာလျှင်၊ စေတိယင်္ဂဏံ၊ စေတိယင်ပြင်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ
 ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ သစေဟောတိ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊
 တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဝိဿန္တိတွာဝ၊ မစွန့်မူ၍သာလျှင်၊
 စေတိယင်္ဂဏံ၊ စေတိယင်ပြင်သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ အညံ၊ တပါးသော၊ ကမ္မဋ္ဌာ
 နံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သောပါနပါဒမူလေ၊
 စောင်းတန်းခြေရင်း၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂတိတဿဏ္ဍဝိယ။
 ယူအပ်သောဘဏ္ဍာကဲ့သို့။ တံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ ဗုဒ္ဓါ
 ရမ္မဏံ။ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝီတိံ၊ ဝီတိကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စေတိ
 ယင်္ဂဏံ၊ စေတိယင်ပြင်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ စေတိယံ၊ စေတိသည်။ စေ
 မဟန္တံ၊ အကယ်၍ကြီးအံ့၊ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးပတ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လည်
 သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စတုသုဋ္ဌာနေသု၊ လေးပါးသောအရပ်တို့၌၊ ဝန္တိတဗ္ဗေ၊
 ရှိခိုးအပ်၏၊ စေတိယံ၊ စေတိသည်။ စေဒုဒ္ဓကံ၊ အကယ်၍ငယ်အံ့၊ တထေဝ၊
 ထိုအတူသာလျှင်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 အဋ္ဌသုဋ္ဌာနေသု၊ ရှစ်ပါးသောအရပ်တို့၌၊ ဝန္တိတဗ္ဗေ၊ ရှိခိုးအပ်၏၊ စေတိယံ၊
 စေတိကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဗောဓိယင်္ဂဏံ၊ ဗောဓိယင်ပြင်သို့၊ ပတ္တနုဝိ၊
 ရောက်သောရဟန်းသည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော၊ ဗုဒ္ဓသေ၊
 ထုရားရှင်၏၊ သဗ္ဗုခါဝိယ၊ ကိုယ်တော်မျက်မှောက်ရှိသကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗုတကဓရံ၊
 အရိအသေပြုခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိပင်ကို၊ ဝန္တိတဗ္ဗေ၊
 ရှိခိုးအပ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စေတိယဉ္စ၊ စေတိကို
 လည်းကောင်း၊ ဗောဓိဉ္စ၊ ဗောဓိပင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊
 ပဋိသာမိတဋ္ဌာနံ၊ သိမှီးရာအရပ်သို့၊ ဂတိံ၊ ရောက်၍၊ ပဋိသာမိတဿဏ္ဍဝိ
 သိမှီးအပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဏ္ဍန္တောဝိယ၊ ကောက်ယူ
 သကဲ့သို့၊ နိက္ခိတ္တကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထားအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ဂါမသမိပေ၊ ရွာ၏အနီး၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနသိသေနဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို

အရင်းပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရမိတွာ၊ ရုံ၍၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်း
သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ ဗဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဝင်သည်ရှိသော်၊
နံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ နော၊ ငါတို့၏၊
အယျော၊ အရှင်ကောင်းသည်၊ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာဆို၍၊ ဗစ္စုဂ္ဂတွာ၊ ခရီးဦးကြို၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊
ဂဟတော၊ ယူ၍၊ အသနုဿာယာယံဝါ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဂေ
ဟဝါ၊ အိမ်၌လည်းကောင်း၊ နိဝီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍၊ ယာဂံ၊ ယာဂုကို၊ ဒတွာ
လျှ၍၊ ယာဝ၊ အကြွင်းမျှလောက်၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ နနိဗ္ဗာပေတိ၊ မပြီးသေး၊
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ နေဝိတွာ၊ စောင်း၍၊ တေထေန၊ ဆီဖြင့်၊
မက္ခတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဝုရုထော၊ ရှေ့၌၊ နိဝီဒိတွာ၊ တိုင်၍၊ ပဉ္စဝါ၊ ပြဿနာကို
မူလည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုလည်း၊ သေတုကာမာနာခြင်း
၌၊ အလိဂ္ဂိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သစေဝိနကထာပေန္တိ၊ အကယ်၍
မဟောစေကုန်သည့်ဖြစ်အံ့၊ ဇနသင်္ဂဟတ္ထံ၊ လူတို့အားပြီးသြောက်ခြင်း၌၊ ဓမ္မ
ကထာနာမ၊ တရားဟောခြင်းမည်သည်ကို၊ ကာတဗ္ဗာယေဝ၊ ပြုအပ်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိနိရုတ္တာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
မှလွတ်သော၊ ဓမ္မကထာနာမ၊ ဓမ္မကထာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိသေနေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိသေနေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း
ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊
သုံးဆောင်၍၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဝတ္တိယမာနေဝိ၊
ပြန်နစ်အပ်သော်လည်း၊ မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်၊ အနုဂတောဝ၊ အစဉ်ပို့
လိုက်၍သာလျှင်၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုရွာမှ
ထွက်ရာအရပ်၌ သာလျှင်၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်စေ၍၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ မဒိပဇ္ဇတိ၊
သွားသေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဝုရုတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
နိက္ခမိတွာ၊ ရွာမှထွက်၍၊ ဗဟိဝါမေ၊ ရွာပ၌၊ ကထာဘတ္တကိစ္စာ၊ ပြုအပ်ပြီး
သောဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိကုန်သော၊ သမဏေရဒဟာရတိက္ခု၊ သမဏေ
ပဉ္စင်းပတ်တို့သည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဗစ္စုဂ္ဂတွာ၊ ခရီးဦးကြို၍၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း
၏၊ ပတ္တပိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဗ္ဘန္တိ၊ လှမ်းယူကုန်၏၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေး
၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊
ဥပဇ္ဈာယ်တည်း၊ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုခံဥဇ္ဈော

၀၀

ကောတွာ၊ ယုကံ၊ နှာ၊ ကြည့်၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို၊ နကရောန္တိ၊ ကိရ၊ မပြုကုန်သတတ်၊
သမ္ပတ္တက၊ ပရိစ္ဆေဒနော၊ ရောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့် သာလျှင်း၊
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ တေ၊ ထိုသာမဏေပဉ္စင်းငယ်တို့
သည်၊ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ဧတေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ပေါတုဓမ္မဟိ၊
ကိုယ်တော်မြတ်တို့နှင့်၊ ကိဟောန္တိ၊ အဘယ်သို့တော် စပ်ကုန်သနည်း၊
မာတိပက္ခတော၊ အမိအတို့မှ၊ သမ္ပန္နာ၊ စပ်တော်မူကုန်သလော၊ ဝိတိပက္ခ
တော၊ အဘတို့မှ၊ သမ္ပန္နာ၊ စပ်တော်မူကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တိ၊
မေးကုန်၏၊ တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်၊ ကိ၊ အဘယ်အခြင်းအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်ကုန်၍၊ ပုစ္ဆထ၊ မေးကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊
တုဓမ္မသု၊ ကိုယ်တော်အရှင်တို့နှင့်၊ ဧတေသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ ဝေဓံ၊ ချစ်ခြင်း
ကို၊ ဗဟုမာနံ၊ များစွာဖြတ်နိုးခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပုစ္ဆာမ၊ မေးပါကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယံ၊ အကြင်
အမှုကို၊ မာတာဝိတုဟိဝိ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း၊ ဒုတ္တရံ၊ ပြိုင်ခဲ၏၊ တံ၊
ထိုပြိုင်ခဲသော အမှုကို၊ ဧတေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ အမ္ဘာကံ၊ ငါတို့အား၊
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ပတ္တပိဝရတ္တိ၊ ပတ်သကိန်းသည်လည်း၊
ဧတေသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ သန္တကမေဝ၊ ဥပ္ပာပင်လျှင်တည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုလူတို့
၏၊ အာနုဘာဝေနော၊ အစွမ်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘယော၊ ဘေးရှိသောအခါ၌၊
ဘယံ၊ ဘေးကို၊ နဇာနာမ၊ မသိရကုန်၊ သာတကော၊ မွတ်သိတ်သောအခါ၌၊
သာတကံ၊ မွတ်သိတ်ခြင်းကို၊ နဇာနာမ၊ မသိရကုန်၊ အမ္ဘာကံ၊ ငါတို့အား၊
ဧဒိသာ၊ ဤလူတို့နှင့်တူသောသဘောရှိကုန်သော၊ ဥပကာရိနောနာမ၊ ကျေး
ဇူးပြုတတ်သော သူတို့မည် ကုန်သည်၊ နတ္ထိနုဿန္တိ၊ မရှိကုန် ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဧတေသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ ဂုတေ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုလျက်၊
ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အယံတိက္ခ၊ ဤရဟန်းကို၊ ဟရတိ၊ အသွားသာဆောင်၏၊
နပစ္စာဟရတိတံ၊ အပြန်မဆောင်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ယဿဗန၊ အကြင်ရဟန်း အားကား၊ ပဂေဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊
ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဝတ္ထပဋိပတ္တိံ၊ ဝတ်ပဋိပတ်ကို၊
ကရောန္တဿ၊ ပြုစဉ်၊ ကမ္မဇတေဇော၊ ကမ္မဇတေဇောသော်သည်၊ ပဇ္ဇာယတိ၊
တောက်လောင်၏၊ အနုပါဒိဏ္ဍကံ၊ အနုပါဒိဏ္ဍကဖြစ်သောအာဟာရကို၊
ရုပ္ပိတွာ၊ ယွတ်၍၊ ဥပါဒိဏ္ဍကံ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကဖြစ်သောဝမ်းရေကို၊ ဝဏ္ဏာတိ၊
ယူ၏၊ သရိရတော၊ ကိုယ်မှ၊ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်၊ ရဉ္စန္တိ၊ ယိုကုန်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာ
နဝိတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူ သောအစဉ်သို့၊ နာရောဟတိ၊ မတက်၊ သော

ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဏ္ဍိတဝရ၊ သမိတ်
သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝေဇာသဝ၊ အဆောင်တလျှင်သာလျှင်၊ စေတီယံ၊
စေတီကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိသွား၍၊ ဂေါရူပါနံ၊ နွားအပေါင်းတို့၏၊ နိက္ခမနဝေသာယ
မေဝ၊ ထွက်သောအခါ၌သာလျှင်၊ ဂါဓံ၊ ရွာသို့၊ ယာဂုဘိက္ခယ၊ ယာဂုဆွမ်း
အလို့ငှါ၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပတ္တံ၊ သမိတ်ကို၊ နိဟရိတွာ၊ အိပ်မှထုတ်၍၊
ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ သဘိတွာ၊ ရ၍၊ အသနသာလံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သို့၊ ဂတ္တံ၊
သွား၍၊ ဝိဝတိ၊ သောက်၏၊ အထ၊ ထိုသို့သောက်သော အခါ၌၊ အဿ၊
ထိုရဟန်း၏၊ ဒိတ္တိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်၊ အဇ္ဈောဟရဏမတ္တေနဝ၊
မျှကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ကမ္မဇတေဇော၊ ကမ္မဇတေဇောသတ်သည်၊ ဥပါဒိဏ္ဍ
ကံ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကဝမ်းရေကို၊ ရဗ္ဗိတွာ၊ ဆွတ်၍၊ အနုပါဒိဏ္ဍကံ၊ အနုပါဒိဏ္ဍက
ဖြစ်သောယာဂုအာဟာရကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ စာသုဘတေန၊ အိုးအလုံးတရာ
ဖြင့်၊ နှာတောဝိယ၊ ရေချိုးသကဲ့သို့၊ တေဇောဓာထု ပရိဇ္ဇာဟနိဗ္ဗာပနံ၊
တေဇောဓာတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်း၏ ငြိမ်းစေခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနသီသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊ ယာဂုံ၊ ယာဂု
ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ပတ္တဉ္စ၊ သမိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရုခဉ္စ၊
ခံတွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ အန္တရာဘတ္တေ၊ ဆွမ်းမစားမီ
အကြား၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အဝသေသ
ဋ္ဌာနေ ကြွင်းသောအရပ်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ သွား၍၊ ကမ္မဋ္ဌာ
နသီသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရ
ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ ဘုဉ်းပေး၍၊ တတော၊ ထိုဆွမ်းစားသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
ပေါင်္ခါနုပေါင်္ခါ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဥပဋ္ဌဟမာနံ၊ ထင်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်
ကို၊ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
ကို၊ နဟရဏိ၊ အသွားကားမဆောင်၊ ပစ္စာဟရတိတိ၊ အပြန်သာဆောင်သော
ရဟန်းဟူ၍၊ ဂုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဒိသာစတိက္ခု၊ ဤရဟန်းနှင့်တူသောသ
ဘောရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်
၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရတိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ထုရား
ရှင်သာသနာတော်၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာနမ၊ ရောက်သော
ရဟန်းတို့မည်သည်ကား၊ ဂဏနပထံ၊ အရေအတွက်ဟူသော အကြောင်း
ကို၊ ဝိတိတ္တာ၊ လွန်ကုန်ပြီ၊ သိဟဋ္ဌဒိပေယေဝ၊ သိန်းစုံ၌ ကျွန်း၌ပင်လျှင်၊
ထေသုတေသုဋ္ဌာနေသု၊ ထိုထိုသို့သော မြို့ရွာနိဂုံးနေပုဒ်တို့၌၊ အသနသာလံ
ယ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နေရာ၌၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ဝိဝိတွာ၊

သောက်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တဘိက္ခု၊ ရောက်သောရဟန်း
တို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ တံအာဝဇနံ၊
ထိုနေရာသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဗမာဒဝိဟာရီ၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်
၍နေလေ့ရှိသည်၊ နိက္ခိတ္တရရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ချအပ်သောဝန်ရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဝုတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသောဝတ်တို့ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊
ဗျက်၍၊ ပဉ္စစေတောဝိနိဗန္ဓဝိက္ခော၊ ငါးပါးသောနှလုံးတံသင်းဖြင့်နှောင်ဖွဲ့
အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသောရဟန်းသည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံနာ
မ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း မည်သည်ကား၊ အတ္ထိဘိဝိသညံ၊ ရှိလေ၏ဟူသော အမှတ်
သညာကိုလည်း၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဂါမံ၊ ရှုသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊
ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ အနန္တလောမိကေန၊ ရဟန်းတို့အားမလျှောက်ပတ်သော၊
ဝိဟိသံသဂ္ဂေန၊ လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်းဖြင့်၊ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောသည်ဖြစ်၍၊
စရိတွာစ၊ ဆွမ်းခံသွား၍လည်းကောင်း၊ ဘုဒ္ဓိတွာစ၊ ဆွမ်းစားပြီး၍လည်း
ကောင်း၊ ဂုဇ္ဈော၊ အချည်းစည်း၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်ခဲ့၏၊ အယံဘိက္ခု၊
ဤရဟန်းကို၊ နေဝဟရတိ၊ အသွားလည်းမဆောင်၊ နပစ္စဟရတိတိ၊ အပြန်
လည်းမဆောင်သော ရဟန်းဟူ၍၊ ဝုတ္တိတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ ယောပနာယံယောပနအယံဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းကို၊
ဟရတိစ၊ အသွားလည်းဆောင်၏၊ ပစ္စာဟရတိစ၊ အပြန်လည်းဆောင်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဂတပစ္စာဂတိက
ဝုတ္တဝသေန၊ ဂတဝတ်ပစ္စာဂတိကဝတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
ထိအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအုံ၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားတို့ကိုတောင့်
တကုန်သော၊ ကုသဝုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ သာသနေ၊ သာသနာ
ထော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဒာဝိ၊ ထကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဝိသန္တိ၊ နှစ်ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ တိသန္တိ၊
သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ စတ္တာစီသန္တိ၊ လေးကျိပ်
သောရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပညာသန္တိ၊ ငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့
သည်လည်းကောင်း၊ သတံဝိ၊ တရာသော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
ကောတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဝသန္တော၊ နေကုန်သျှက်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
တုဗ္ဗော၊ ငါ့ရှင်တို့သည်၊ ဣဏန္တာ၊ မြို့နှိပ်စက်ကုန်သောကြောင့်၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊
ရဟန်းမပြုကုန်၊ တယန္တာ၊ တေးနှိပ်စက်ကုန်သောကြောင့်၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်း
မပြုကုန်၊ အာဇီဝပကာတာ၊ အသက်မွေးခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်ကုန်သောကြောင့်၊

နမဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းမဂ္ဂဇိန္ဒ၊ ဒုက္ခာ၊ ဝနီဆင်းရဲမှ၊ ရုဗ္ဗိတုကာ မကာပန၊
 လွတ်လိုကုန်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤတရားရှင်သာသနာတော်၌၊
 ဗုဒ္ဓဇိတာ၊ ရဟန်းမဂ္ဂဇိန္ဒ၊ သာဓု၊ ထိုကြောင့်၊ ဝမနေ၊ သွားသည့်ကာလ၌၊
 ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်သောကိလေသကို၊ ဝမနေပေ၊ ဝ၊ သွားစဉ်ကာလ၌သာ
 လျှင်၊ နိဂ္ဂဏှထ၊ နှိပ်စက်ကြကုန်၊ ဌာနေ၊ ရပ်စဉ်ကာလ၌၊ နိဝရဇ္ဇာယံ၊ ထိုင်စဉ်
 ကာလ၌၊ ဝပယနေ၊ လျောင်းစဉ်ကာလ၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်သောကိလေ
 သကို၊ ဝပယနေပေ၊ လျောင်းစဉ်ကာလ၌သာလျှင်၊ နိဂ္ဂဏှထ၊ နှိပ်စက်
 ကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာတိကဝတ္ထံ၊ ကာတိကဝတ်ကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏၊ ဝေဝိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာတိကဝတ္ထံ၊ ကာတိက
 ဝတ်ကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ ဘိက္ခဝစာရံ၊ ဆွမ်းခံရသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ အစုဉ္စသကအစုဂါဝတဂါဝတန္တရေသု၊ တဉ္စသဘဉ္စသဘတဂါဝတ
 ဉ္စတဂါဝတအရပ်တို့၌၊ ပါဝသဏာ၊ ကျောက်တို့သည်၊ ပောဓန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 သာယသညာယ၊ ထိုကျောက်အမှတ်ဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိ
 ကရောန္တော၊ နှုတ်သွင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ကာသမိ၊
 တရံသမေဝကံကောရဟန်းအား၊ ဝမနေ၊ သွားစဉ်ကာလ၌၊ ကိလေသော၊
 ကိလေသသည်၊ သစေဥပ္ပန္နတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝတ္ထေဝ၊ ထို
 သွားစဉ်ကာလ၌သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုကိလေသကို၊ နိဂ္ဂဏှထ၊ နှိပ်စက်၏၊ တထာ၊
 တိုးခြင်းဖြင့်၊ နှိပ်စက်ပါသော်လည်း၊ အသတ္တောန္တော၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ
 မတတ်နှိပ်သောရဟန်းသည်၊ ဘိဠတိ၊ ရပ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ရပ်သည်ရှိသော်၊
 အသေ၊ ထိုကိလေသာနှိပ်စက်သောရဟန်း၏၊ ဗုဒ္ဓတော၊ နောက်မှ၊ အာ
 ဝုတ္တန္တောပိ၊ ကာသောရဟန်းသည်လည်း၊ ဘိဠတိ၊ ရပ်၏၊ သော၊ ထိုကိလေ
 သာနှိပ်စက်သောရဟန်းသည်၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊
 ဥပ္ပဗ္ဗိတတ္ထံ၊ ခြင်းသာအကုသိုလ်ပိတက်ကို၊ ဇနာတိ၊ သိ၏၊ တေ၊ သင်၏၊
 တေ၊ ကိုအကုသိုလ်ပိတက်သည်၊ အနန္တုပ္ပိကံ၊ ရဟန်းတို့အားမလျှောက်ပတ်
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဝနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပဋိတေဒေတွာ၊ အပြစ်တင်၍၊ ဝိပဿနံ၊
 ဝိပဿနာကို၊ ဝေမ္မေဉ္စ၊ ပွားစေ၍၊ ဝတ္ထေဝ၊ ထိုရပ်ရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အရိ
 ဟန္တေ၊ အရိဟာထံသို့၊ ဩက္ကမိ၊ ရောက်လေ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်
 အသတ္တောန္တော၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါမတတ်နှိပ် သောရဟန်းသည်၊ နိဝိဒတိ၊
 ထိုင်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ထိုင်သည်ရှိသော်၊ အသေ၊ ထိုကိလေသာနှိပ်စက်သော
 ရဟန်း၏၊ ဗုဒ္ဓတော၊ နောက်မှ၊ အာဝုတ္တန္တော၊ ကာသောရဟန်းသည်၊ နိဝိ
 ဒတိ၊ ထိုင်၏၊ ဣတိအာမိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားအစဉ်သည်၊ သောယေဝ

နယော၊ ထိုရှေ့၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အရိယဘုမိ၊ အရိယတုံသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ခြင်း၌၊ အသက္ကောန္တောမိ၊ မတတ်နိုင်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ တံကိလေသံ၊ ထိုကိလေသကိ၊ ဝိက္ခန္တိတွာ၊ ခွါ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနုထိကရောဇ္ဇောဝ၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ သွား၏။ ကမ္မဋ္ဌာနဝိပ္ပယုတ္တေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ကင်းသော၊ ဝိတ္တေန၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ နဉ္ဇေရတိ၊ မချီ၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိပ္ပယုတ္တေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ကင်းသော၊ ဝိတ္တေန၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ သဗ္ဗေညေရတိ၊ အကယ်၍ချီမိသည်ဖြစ်အံ့၊ ပဓိ နိဝတ္တိတွာ၊ တဘန်ပြန်နစ်၍၊ ပုရိမပဒေသံယောဝ၊ ရှေးတွင်းပြီးသောတဝါး တွင်းရာအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဧတိ၊ ပြန်ပြန်၏၊ ကောဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့ သို့နည်းဟူမူကား၊ အာဠိန္ဒကဝါသိမဟာဗုဿဒေဝတ္ထေရောဝိယ၊ အာဠိန္ဒ ကအရပ်၌သီတင်းသုံးလေ့ရှိသော ဗုဿဒေဝတ်မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ကိရ၊ ကြားတူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုဗုဿဒေဝတ်မထေရ်သည်၊ ကေနဝိသတိဝဿာနိ၊ တဆဲကိုးနှစ်တို့ ပတ်လုံး၊ ဂတပစ္စာဂတိကဝတ္ထံ၊ ဂတပစ္စာဂတိကဝတ်ကို၊ ပူရောန္တောဝေ၊ ဖြည့်၍သာလျှင်၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီး မနုဿာမိ၊ လူတို့သည်သည်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ကသန္တာဝေ၊ ထွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဝပ္ပန္တာဝေ၊ စိုက်ပျိုးကုန်သည် ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ မဒ္ဒန္တာဝေ၊ စပါးနတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို၊ ကရောဇ္ဇောဝ၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဝသန္တာ နေကုန်သည်ရှိသော၊ တထာဇ္ဈန္တံ၊ ထိုသို့ခေါက်ထုန်းခေါက်ပြန်သွားသော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အဒ္ဓဘံသု၊ မြင်ကုန်ပြီးသွား၊ မြင်ပြီး၍၊ အယံထေရော၊ ဤ မထေရ်သည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍ပြန်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ကိ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ မဂ္ဂရဋ္ဌောနုခေါ၊ ခရီးရှားလေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ကိဉ္စ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောပရိက္ခရာသည်၊ ပရဋ္ဌောနုခေါ၊ ဧရော် လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သလ္လပန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုဗုဿဒေ ဝတ်မထေရ်သည်၊ ဟံ၊ ထိုလူတို့သည်ဆိုအပ်သောစကားကို၊ အနာဗိယိ တွာ၊ နားမထောင်မူ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနယုတ္တဝိတ္တေနော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သော ဝိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ဝိသတိဝသန္တန္တရေ၊ အဝါနှစ်ဆယ်၏အတွင်း၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ အရဟတ္တပတ္တနိဝသေယောဝ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့ရောက်သောနေ့၌လျှင်၊ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ စက်မနကောမိယံ၊ စကြိုပြီး၌၊ အဝိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ အဂ္ဂိယိဟိ၊

လက်ညှိုးတို့ဖြင့်၊ ဒိပံဉ္ဇနလိတွာ၊ သိမီးညှိ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရင်၏၊ စက္ကာရောဝိ
မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝါန
မိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကောစ၊ သိကြားမင်းသည်လည်းကောင်း၊
ဗြဟ္မာစသ၊ ဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စေား
အံသောဌ၊ အာဂဓံသု၊ သာကုန်ပြီ၊ တဉ္စသြတာသံ၊ ထိုအရောင်ကိုလည်း၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝနဝါသီမဟာတိ၊ သာဓေတ္တရော၊ ဝနဝါသီမဟာတိ၊ သာဓေတရ
သည်၊ တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓသဇ္ဇဝတ်မထေရ်ကို၊ ဒုတိယဒီဝေသော၊ နှစ်ရက်မြောက်
သောနေ့၌၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ ရုက္ခိတာဝေ၊ ညဉ့်အတို၌၊ အာယသ္မတော၊ အရှင်၏၊
သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သြတာသော၊ အရောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီသော
သြတာသော၊ ထိုအရောင်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်သောအရောင်
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ ထေရော၊ ဗုဒ္ဓသဇ္ဇဝတ်မထေရ်သည်၊ ဝိက္ခ
ဝံ၊ စကားမျှသွင်းခြင်းကို၊ ကရောဇန္တာ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သြတာသောနာမ၊
အရောင်မည်သည့်ကား၊ ဒီပေါတာသောဝိ၊ သိမီးရောင်သည်လည်း၊ ဟောတိ
ဖြစ်ရာ၏၊ မင်္ဂလိသြတာသောဝိ၊ ပတ္တမြားရောင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရာ
၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝုဓေဟိ၊ အရှင်တို့
သည်၊ ပဋိစ္ဆာဒေဝ၊ ဖုံးထွင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗန္ဓေါ၊ နှိပ်နှယ်ရကား၊
အာမာတိ၊ ဩဝံဟုတ်၏ဟု၊ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ အာရောစေသိ၊ ကြွား၏။
ကာဠုဝလ္လိမဏ္ဍပဝါသီမဟာနာဂဓေတ္တရောဝိယစ၊ ကာဠုပလ္လိမဏ္ဍဝ်အရပ်၌
သိဘင်းသုံးထေ့ရှိသောမဟာနာဂမထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တည်း၊ ကိရ
ကြားသူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုမဟာနာဂထေရ်သည်၊ ဂတပစ္စာက
ဂတိ၊ ကာတ္တံ၊ ဂတပစ္စာဂတိ၊ ကဝတ်ကို၊ ပူရောဇန္တာ၊ ဖြည့်လျက်၊ သမဏခမ္ဘံ၊
ရဟန်းတရားကို၊ ကရောဇန္တာ၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ တာဝပဌမံ၊ ရှေး
ဦးစွာ၊ ဟဂဝတော၊ မြတ်စွာတရား၏၊ မဟာပဓာနံ၊ ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို
ပူဇေသောမိ၊ ပူဇော်ပေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လုံးဝိုက်၍၊ သတ္တဝသောနိ၊ ခုနစ်နှစ်
တို့ဝတ်လုံး၊ ဌာနစက်မမေဝ၊ ရပ်ခြင်းသွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ အမိဋ္ဌာသိ၊
သောက်သည်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ သောဠသဝသ၊ ဘနိ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်တို့ဝတ်
လုံး၊ ဂတပစ္စာဂတိ၊ ကာတ္တံ၊ ဂတပစ္စာဂတိ၊ ကဝတ်ကို၊ ပူရိတွာ၊ ဖြည့်၍၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုမဟာနာဂမထေရ်
သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနယုတ္တေနဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံနှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိက္ခ
န၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ဥဒ္ဓရန္တာ၊ ချီသည်ရှိသော်၊ ဝိပ္ပယုတ္တေန၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ
နှင့်ကင်းသောစိတ်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓတေ၊ ချီမိအံ့၊ ပဋိနိဝတ္တန္တာ၊ ပြန်နစ်၍၊ ဂါမဿ။

၁၁

ရွာ၏၊ သမိဝံ၊ အနီးသို့၊ ကတံ၊ ရောက်၍၊ ဂေါတမံ၊ နွားထော၊ ပဗ္ဗဇိထောနု၊ ရဟန်း
ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသကံ၊ နိယဗ္ဗဒေသေ၊ တွေးတောသွယ်ရှိရာအရပ်၌၊
ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ပါရုစိတွာ၊ သင်္ကန်းကိုရုံ၍၊ ကန္တု၊ ကန္တရထော၊ ရေကရားမှ၊
ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ မတ္တံ၊ သမိတ်ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ ဥဒကဏ္ဍာ၊ သံ၊ ရေ
လုပ်ငုံသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊
ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒါတုဝါ၊ လှူခြင်းငှါ
လည်းကောင်း၊ ဝဒ္ဓိတုဝါ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အာဂတေ၊ လာကုန်
သော၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ဒိဃာယုကာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနမတေနာဝိ၊ စကား ဆိုခြင်းမျှဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိက္ခေပေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ပျက်ခြင်းသည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်
စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လုံးပိုက်၍၊ ဥဒကဏ္ဍာ၊ သံ၊ ရေလုပ်ငုံသည်ကို၊ ကရော
တိ၊ ပြု၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ ကတိမိ၊ အဘယ်မျှရက်ရှိပြီနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဝသံဝါ၊ နေ့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ ဂဏနံဝါ၊ ရဟန်းတို့၏
အရေအတွက်ကို လည်းကောင်း၊ ပဉ္စေဝါ၊ ပြဿနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ပုစ္ဆိတောပန၊ မေးသည်ရှိသော်ကား၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂိလိတွာ၊ မျို၍၊ အာရော
စေသိ၊ ကြား၏၊ ဒိဝသာဒိ၊ နေ့အစရှိသည်တို့ကို၊ ပုစ္ဆနကာ၊ မေးကုန်သော
သူကိုသည်၊ သစေနဟောန္တု၊ အကယ်၍မဖြစ်ကုန်အံ့၊ နိက္ခမနဝေလောယ၊
ရွာမှထွက်သည်အခါ၌၊ ဂါမန္တရေ၊ ရွာတံခါး၌၊ နိဗ္ဗုတိတွာ၊ ထွေး၍၊ ယသတိ၊
သွားလေ၏၊ ကလမ္ပတိတ္ထဝိဟာရေ၊ ကလမ္ပမည်သောဆိပ်၏အနည်းဖြစ်
သောကျောင်း၌၊ ဝဿုပဂတပညာသဘိက္ခုဝိယ၊ ဝါသိုကင်္ဂသောငါးကျိပ်
သောရဟန်းတို့ကဲ့သို့တည်း၊ ဂတပစ္ဆာဂတိကဝတ္တံ၊ ဂတပစ္ဆာဂတိကဝတ်
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊
တေ၊ ထိုငါးကျိပ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အာသန္တိပုဏ္ဏမာယံ၊ နွယ်တလ
ပြည့်နေ၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပ္ပတွာ၊ မရောက်မှီ၍၊ အည
မညံ၊ အချင်းချင်း၊ နအာလဝိသာယ၊ စကားမဆိုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတိ
ကဝတ္တံ၊ ကတိကဝတ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ဂါမဉ္ဇေ၊ ရွာသို့လည်း၊ ဝိဇ္ဇာယ
ဆွမ်းအလှူငှါ၊ ပဝိသန္တာ၊ ဝင်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဥဒကဏ္ဍာ၊ သံ၊ ရေ
လုပ်ငုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဒိဝသာဒိသု၊ နေ့အစရှိ
သည်တို့ကို၊ ပုစ္ဆိတေသု၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇိံသု၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ မနုဿေ၊ လူတို့
သည်၊ နိဗ္ဗုတိတံ၊ ရေလုပ်ထွေးရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဧကော၊ ရဟန်းတပါး

သည်။ အာဂတောယံသာဏိ၊ အဇ္ဈယနေ၊ နှစ်ပါးကုန်သောရဟန်းတို့သည်။
 အာဂတောယံသာဂုဏ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဇာနိံ ဘု။ သိကုန်၏။ ဇေယျံ။ ထိုလူကို
 သည်။ ကိံနုခေါ။ အသိနည်း။ အဓမ္မဟိယေဝ။ ငါတို့နှင့်သာတည်းသိက္ခိ။ တကွ။
 နသလ္လပန္တိ။ စကားမဆိုကုန်သလော။ ဥဒါဟု။ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ အည
 မညရှိ။ အချင်းချင်းသည်။ နသလ္လပန္တိ။ စကားမဆိုကုန်သလော။ အညမညံ
 အချင်းချင်းယောနိသလ္လပန္တိ။ အကယ်၍စကားမဆိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ။
 ဤသို့မဆိုသည်။ သတိ။ ရှိသော်။ အဇ္ဈမဗျတ်။ ပိဝါဇေတော။ ဖြစ်သောငြင်းခုံ
 ခိုက်ရန်ရှိကုန်သည်။ ဘဝိယန္တိ။ ဖြစ်ကုန်အတ္တံ။ ဇေယျံ။ လာကြကုန်နေသံ။
 ထိုရဟန်းတို့ကို။ အညမညံ။ အချင်းချင်း။ ခဏပေသာမယသည်။ ခံစေကုန်
 အံ့။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့မိန္ဒေသံ။ ဩကြကုန်၏။ မိန္ဒေတွားကြကုန်ပြီး၍။ သဗ္ဗေ။
 အထုံးစုံသောလူတို့သည်။ ပိဟာရံ။ ရေချောင်းသို့။ ဝတ္တံ။ သွား၍။ ပညာသာ
 ယတိက္ခယ။ ငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့တွင်း။ ဧဒိဝိတိက္ခယ။ နှစ်ယောက်သော
 ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ဧတောကာသေ။ တခုသောအရပ်၌။ နိသိန္နံ။ ထိုင်နေ
 သည်တို့ကို။ နာန္တဝံသု။ မမြင်ကုန်သလော။ ထိုသို့မမြင်သောကြောင့်။ တေ
 သု။ ထိုလူတို့တွင်း။ ယောဝုရိသော။ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ စက္ခုယော။ ပညာ
 မျက်စိအမြင်ရှိ၏။ ယောဝုရိသော။ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဧဝံ။ အမောင်တို့။
 ကထဟကာရကာနံ။ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့၏။ ဩကာသော
 နေရာအရပ်သည်။ ဤဒိသော။ ဤသို့အသောရှိသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ စေတိ
 ဟာဂီဏယောမိယာဂီတံ။ စေတိယာဂီတံ။ မြင်မောမိယာဂီတံ။ သုသုဗ္ဗဋ္ဌံ။ ကောင်း
 စွာသာယာပြေပြစ်၍။ သမန္တနိယော။ တမြက်ဆုတ်တို့ကို။ သုနိက္ခိတ္တာ။ ကောင်း
 စွာတားအပ်ကုန်၏။ မိနိယံ။ သောက်ရေကို။ မရိသောဇနိယံ။ သုံးဆောင်ရေ
 ကို။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ။ ကောင်းစွာတည်ထားအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆိုပြီး။ တေ
 မနူသော။ ထိုလူတို့သည်။ ကာသောဝါ။ ထိုဆိုရာ အရပ်မှသာလျှင်။ နိဝတ္တော။ ပြန်
 နှစ်လေကုန်၏။ ယောဝိတိက္ခယ။ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အန္တောဓကမာသေ
 ယေဝ။ ငါတို့ထံအတွင်း၌သာလျှင်။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ။
 ရောက်၍။ မဟာပဝါရဏာယ။ သတင်းကျွတ်သပြည့်မဟာပဝါရဏာနေ၌။
 ပိသုဋ္ဌိပဝါရဏာယ။ အလွန်စင်ကြယ်သောပဝါရဏာဖြင့်။ ပဝါရေသံ။ ပဝါ
 ရဏာပြုကုန်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ကာဠပလ္လိမဏ္ဍပဝါသိမဟာနာဂဓထရောဂိယ
 စ။ ကာဠပလ္လိမဏ္ဍပဝါသိတင်းသုံးနေလေ့ရှိသော မဟာနာဂဓထရ်ကဲ့သို့
 လည်း။ ကောင်း။ ကာဠပတိတ္ထပိဟာရေ။ ကာဠပတိတံ၏ အနီးဖြစ်သော
 ကျောင်း၌။ ဝသုပဂတာ။ ဝါသိုက်ကုန်သော။ ပညာသတိက္ခယိယစ။

၁၁

ငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနယုတ္တေနဇကမ္မဋ္ဌာန်း
 နှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မိတ္တေန၊ မိတ်ဖြင့်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ဥဒ္ဓရန္တော၊
 ချီသည်ဖြစ်၍။ ဂါမသမိဝံ၊ ရွာ၏အနီးသို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ ဥဒကဂဏ္ဍာသံ၊
 ရေလုပ်ငုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဝိယော၊ ခရီးတို့ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍
 ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ သုရာသောဏ္ဍရတ္တာဒယော၊ သေသောက်ကြူးအစ
 ရှိကုန်သော။ ကထဟကဒရကာဝါ၊ ပြင်းခုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သောသူတို့သည်
 လည်းကောင်း။ စဏ္ဍဟတ္ထိအသဒယောဝါ၊ ဆင်ကြမ်းခြင်းကြမ်းအစရှိသည်
 တို့သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ တံဝိဝိတံ၊ ထိုခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊
 သွား၏။ တတ္ထစ၊ ထိုခရီး၌လည်း၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအပို့ငှါ၊ စရမနော၊ သွားသည်
 ရှိသော်။ တုရိတတုရိတောဝိယ၊ ဆောဆောလျှင်ကဲ့သို့လည်း၊ ဇဝေန၊ လျှင်
 သောအဟုန်ဖြင့်၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဇဝေန၊ လျှင်သောအဟုန်
 ဖြင့်၊ ဘန္တန္တိ၊ သွားရသော။ ကိဉ္စိ၊ ထရံတရသော၊ ဝိဏ္ဏပါတိယရတင်္ဂီနာမ၊
 ဝိဏ္ဏပါတရတင်မည်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝိသမာတုမိ
 ဘာဝပ္ပတ္တံ၊ အလွန်မညီညွတ်သောမြေအတို့သို့ရောက်သော၊ ဥဒကသကဉ္စ
 ဝိယ၊ ရေတင်လွှဲကဲ့သို့၊ နိစ္စယော၊ မတုန်မယှုပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊
 သွား၏။ အနုစာရံ၊ အိမ်စဉ်မပြတ်။ ပဝိဇ္ဇောစ၊ ဝင်သည်ရှိသော်လည်း၊ တံ၊
 ထိုဆွမ်းကို၊ ဒေါတုကာမံဝါ၊ ဣလိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဒေါတု
 ကာမံဝါ၊ မဣလိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သလ္လက္ခေတု၊ မှတ်ခြင်း
 ငှါ၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုဣလိသည်မဣလိသည်အားလျော်သော၊ ကာလံ၊ ကာလ
 ကို၊ အာဂမေန္တော၊ ငုံ့လျက်၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍၊ အန္တော
 ဝါမေဝါ၊ ရွာတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဝါမေဝါ၊ ရွာပ၌လည်းကောင်း၊
 ဝိဟာရမေဝဝါ၊ ကျောင်းသို့သော်လည်းကောင်း၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ယထာ
 ဗာသုကေ၊ အကြင်အကြင် ချမ်းသာရာဖြစ်သော၊ ပတိဇ္ဈပေ၊ လျှောက်ပတ်
 သော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
 မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းလျက်၊ အာဟာရေ၊ သုံးဆောင်အပ်သောအာ
 ဟာရ၌၊ ပဋိကူထသည်၊ ရွံရှာဝွယ်ဟူသော အမှတ်သည်ကို၊ ဥပဋ္ဌာ
 ပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အက္ခန္တဉ္စနဝဏာလေပန၊ ပုတ္တမံသူပမာဝသေန၊ ထွန်း
 စာထိုးသော ဥပမာအမာကိုဆေးလိမ်းသော ဥပမာသား၏ အသားကိုစား
 သောဥပမာတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နံ၊ ထိုအာဟာရကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်
 ခြင်လျက်၊ အဋ္ဌင်္ဂီသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံစွာ၊ အာဟာရံ၊ အာဟာ
 ရကို၊ အာဟာရေတိ၊ ဖျို၏၊ ဒဝါယ၊ မြူးတူးခြင်းငှါ၊ နေဝအာဟာရေတိ၊ မသုံး

၆၈

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဆောင်။မဒါယ။ ယစ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာသရေတိ။ မသုံးဆောင်။ မဏ္ဍနာယ။
 တန် ဆာဆင်ခြင်းငှါ။ နအာဟာသရေတိ။ မသုံးဆောင်။ ဝိဝုဿနာယ။ တင့်
 တယ်စေခြင်းငှါ။ နအာဟာသရေတိ။ မသုံးဆောင်။ ဘုတ္တဝါစးဆွမ်းစားပြီး
 သော်လည်း။ ဥဒကာကိစ္စံ။ ရေကိစ္စကိုးကတွားပြု၍။ ဓမ္မာတ္တံ။ တစတမျှ။ ဘတ္တ
 ကိစ္စမထံ။ ထမင်းခပ်ယစ်ခြင်းကိုး။ ပဋိပဿန္တိတွားငြိမ်းစေပြီး၍။ ပူရေ
 ဘတ္တံယထားနံနက်အခါ၌ကဲ့သို့။ ဧဝံတထား။ ထိုအတူ။ ပဏ္ဍာဘတ္တံ။ ဆွမ်းစား
 ပြီးသောကာလ၌။ ပုရိမယာမံယထား။ ပုရိမပံ၌ကဲ့သို့။ ဧဝံတထား။ ထိုအတူ။
 ပဏ္ဍိမယာမဉ္စ။ ပဏ္ဍိမပံ၌လည်း။ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ။ ကမ္မဋ္ဌာနကို သာယျင်။
 မနသိကရေတိ။ နှလုံးသွင်း၍။ အယံသိက္ခ။ ဤရဟန်းကို။ ဟရတိစ။ အသွား
 ထည်းဆောင်၍။ ပစ္စာဟရတိတိစ။ အပြန်လည်းဆောင်သောရဟန်းဟူ၍။
 ဝုပ္ပတိ။ ဆိုအပ်၍။ ဣတိ။ ဤတွင် စကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။ ပန။
 အကြောင်းမှတပါးအကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့။ ဟရတာပစ္စာဟရတာသင်္ခါဝံ။ ဟရ
 တာပစ္စာဟရတာဟုဆိုအပ်သော။ ဣမံဂတပစ္စာကတိကဝတ္တံ။ ဤဂတပစ္စာဂတိ
 ကဝတ်ကိုးပူရေဇ္ဇော။ ဖြည့်သောသူသည်။ ဥပနိသယသမ္ပန္နော။ ဥပနိသ
 ယနှင့်ဖြည့်စုံသည်။ ယဒိဟောတိ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ပဌမဝယေဝေ။ ပဌမ
 အဂ္ဂပယ်၌သာယျင်။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ။ ရောက်၍။
 ပဌမဝယေ။ ပဌမအဂ္ဂပယ်၌။ နောစေပါပုဏ္ဏာတိ။ အကယ်၍မရောက်သည်
 ဖြစ်အံ့။ အထ။ ထိုသို့မရောက်သည်ရှိသော်။ မဇ္ဈိမဝယေ။ မဇ္ဈိမအဂ္ဂပယ်၌။
 ပါပုဏ္ဏာတိ။ ရောက်၍။ မဇ္ဈိမဝယေ။ မဇ္ဈိမအဂ္ဂပယ်၌။ နောစေပါပုဏ္ဏာတိ။
 အကယ်၍မရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ အထ။ ထိုသို့မရောက်သည်ရှိသော်။ မရတာ
 သမယေ။ သေခါနီးသောကာလ၌။ ပါပုဏ္ဏာတိ။ ရောက်၍။ မရတာသမယေ။
 သေခါနီးသောကာလ၌။ နောစေပါပုဏ္ဏာတိ။ အကယ်၍မရောက်သည်ဖြစ်
 အံ့။ အထ။ ထိုသို့မရောက်သည်ရှိသော်။ ဧဝပုတ္တောဟုတွား။ နတ်သားဖြစ်
 ၍။ ပါပုဏ္ဏာတိ။ ရောက်၍။ ဧဝပုတ္တောဟုတွား။ နတ်သားဖြစ်၍။ နောစေပါပု
 ဏ္ဏာတိ။ အကယ်၍မရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ ဗုဒ္ဓေ။ ဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ။ မဖြစ်
 ခြင်းပစ္စေကဗောဓိ။ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကိုး။ သန္တိကရေတိ။ မျက်မှောက်ပြု
 ရ၍။ ပစ္စေကဗောဓိ။ ပစ္စေက ဗောဓိဉာဏ်ကို။ နောစေသန္တိ ကရေတိ။
 အကယ်၍ မျက်မှောက်မပြုသည် ဖြစ်အံ့။ အထ။ ထိုသို့မျက်မှောက်မပြုရ
 သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓါနံ။ နောက်နောက်သောဘုရားတို့၍။ သမ္ပုဒိဘာဝေ။ မျက်
 မှောက်အဖြစ်၌။ ဝိပ္ပာတိညောဝါ။ လျှင်သောအတိညောင် ရှိသည်လည်း။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၍။ ဗာဟိရော။ ဗာဟိရအရပ်၌ဖြစ်သော။ ဒါရုပိ။ ဒါရုပိအမည်ရှိ

သော၊ ထေရောသေယျသာမီ၊ မထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟာပညောဝါ၊ ကြီးသောပညာလည်း ရှိသော၊ သာရိပုတ္တော ထေရောသေယျသာမီ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မဟိဒ္ဓိကောဝါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည့်လည်း ဖြစ်သော၊ ထေရောမောဂ္ဂလာနောသေယျသာမီ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဓုတင်္ဂဓရောဝါ၊ ဓုတင်္ဂကိုဆောင်သည့် လည်းဖြစ်သော၊ ထေရောမဟာကဿပေါသေယျသာမီ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗစက္ခုကောဝါ၊ နိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ရှိသည့်လည်းဖြစ်သော၊ ထေရောအနုရုဒ္ဓေါသေယျသာမီ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိနယဓရောဝါ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သည့်လည်းဖြစ်သော၊ ထေရောဥပါတိသေယျသာမီ၊ ဥပါတိမထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဓမ္မကထိကောဝါ၊ ဓမ္မကထိကလည်းဖြစ်သော၊ မန္တာနိပုတ္တော၊ မန္တာနိပုတ္တေမဏိသားဖြစ်သော၊ ထေရောပုတ္တောသေယျသာမီ၊ ပုတ္တမထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အာရညကောဝါ၊ အရညကင်ဓုတင်္ဂကိုဆောင်သည့်လည်းဖြစ်သော၊ ထေရောရေဝတောသေယျသာမီ၊ ရေဝတမထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဗဟုဿုတောဝါ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည့်လည်းဖြစ်သော၊ ထေရောအာနန္ဒောသေယျသာမီ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သိက္ခာကာမောဝါ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုဖြည့်ခြင်း၌လည်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓပုတ္တော၊ တရားသားတော်ဖြစ်သော၊ ထေရောရာဟုလောသေယျသာမီ၊ ရာဟုလမထေရ်ကဲ့သို့လည်း၊ နိဗ္ဗတိညောဝါ၊ သျှင်သောအဘိညာဉ်ရှိသည့်လည်းကောင်း၊ မဟာပညောဝါ၊ ကြီးသောပညာရှိသည့်လည်းကောင်း၊ မဟိဒ္ဓိကောဝါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည့်လည်းကောင်း၊ ဓုတင်္ဂဓရောဝါ၊ ဓုတင်္ဂကိုဆောင်နိုင်သည့် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗစက္ခုကောဝါ၊ နိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည့်လည်းကောင်း၊ ဝိနယဓရောဝါ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်နိုင်သည့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မကထိကောဝါ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ အာရညကောဝါ၊ အရညကင်ဓုတင်္ဂကို ဆောင်နိုင်သည့် လည်းကောင်း၊ ဗဟုဿုတောဝါ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည့်လည်းကောင်း၊ သိက္ခာကာမောဝါ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုဖြတ်နိုးသည့် လည်းကောင်း၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရစ်အပြီးသတ်သတည်း၊ ဣတိဣမသ္မိံ စတုက္ကေ၊ ဤစတုက္က၌၊ ယွာယံယောအယံတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဟရတိစ၊ အသွားလည်းဆောင်၏၊ ပစ္စာဟရတိစ၊ အပြန်လည်းဆောင်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဂေါစရသမ္ပဉ္စေညံ၊ ဂေါစရ

သမ္ဘုဇညမည်သည်၊ သိခါပတ္တံ၊ အဆုံးသို့ရောက်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။

အဘိက္ကမာဒိသုဝန၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌ကား၊ အသမ္ဘုဗ္ဗနံ၊ မတွေဝေခြင်းသည်။ အသမ္ဘောဟ သမ္ဘုဇညံ၊ အသမ္ဘောဟသမ္ဘုဇညမည်၏။ ထံ၊ ထိုအသမ္ဘောဟသမ္ဘုဇညကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ အဘိက္ကမေန္တောဝါ၊ ရှေ့သို့တက်သော်လည်းကောင်း၊ ပဋိက္ကမေန္တောဝါ၊ နောက်သို့ဆုတ်သော်လည်းကောင်း၊ အနုပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇနံကန်းတို့သည်၊ အဘိက္ကမာဒိသု၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တော၊ အတ္တဘောသည်၊ အဘိက္ကမတိ၊ ရှေ့သို့တက်၏၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဘိက္ကမော၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိက္ကမာမိ၊ ရှေ့သို့တက်၏၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ အဘိက္ကမော၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သမ္ဘုဗ္ဗန္တိ ယထာ၊ တွေဝေကုန်သကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ အသမ္ဘုဗ္ဗန္တော၊ မတွေဝေသည်ဖြစ်၍၊ အဘိက္ကမာမိတိမိတ္တော၊ ရှေ့သို့တက်အံ့ပူသောမိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်၊ တေနေဝမိတ္တေန၊ ထိုရှေ့သို့တက်လိုသောမိတ်နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထကွ၊ မိတ္တသရဋ္ဌာနာ၊ မိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ ဝိညတ္တိံ၊ ဝိညတ်ကို၊ ဇနယမာနာ၊ ဖြစ်စေချက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိတ္တကိရိယဝါယောဓာတု ဝိညာရဝသေန၊ မိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်၏ ပြန့်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာယသမ္ဘတော၊ ကိုယ်ဟူသရတ်အပ်သော၊ အယံအဋ္ဌိသမ္ဘာတော၊ ဤအရိုးစုသည်၊ အဘိက္ကမတိ၊ ရှေ့သို့တက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိက္ကမတော၊ ရှေ့သို့တက်သော၊ ထထာ၊ ထိုအရိုးစု၏၊ ဧကေကပါဒုန္နရံတော၊ တကြိမ်တကြိမ်ခြေကိုချီခြင်း၌၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်လည်းကောင်း၊ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧေဓာတုယော၊ နှစ်ပါးကုန်သောဓာတ်တို့သည်၊ ဩမတ္တာ၊ ညံ့ကုန်သည်၊ မန္ဒာ၊ နုန့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတရာ၊ ဤဓာတ်နှစ်ပါးမှတပါးကုန်သော၊ ဧေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော တေဇောဓာတ်ဝါယောဓာတ်တို့သည်၊ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကုန်သည်၊ ဗလဝတိယော၊ အားကြီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတိဟရဏာဝိတိဟရဏော၊ ရှေ့သို့ဆောင်ခြင် ရှောင်လွှဲခြင်းတို့၌၊ တထာ၊ ထိုအထုပ်တည်း၊ ဝေါဿန္တေန၊ ခြေထွတ်ခြင်း၌၊ တေဇောဝါယောဓာတုယော၊ တေဇောဓာတ် ဝါယောဓာတ်တို့သည်၊ ဩမတ္တာ၊ ညံ့ကုန်သည်၊ မန္ဒာ၊ နုန့်ကုန်

သညံ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတရာ၊ ဤခေတ်နှစ်ပါးမှတစ်ပါးကုန်သော၊ နေ့၊
နှစ်ပါးကုန်သော ပထဝီခေတ် အာပေါခေတ်တို့သည်၊ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကုန်
သည်၊ ဗထဝတိယော၊ အားကြီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သန္နိက္ခေ
ပနသန္နိရုဇ္ဈာနသု၊ ခြေကိုချခြင်း နှိပ်နင်းခြင်းတို့၌၊ တထာ၊ ထိုအတူပင်
တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုခြေကိုချခြင်း အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဥဒ္ဓရဏော၊ ခြေကို
ချခြင်း၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂူပါဂူပဓမ္မာ၊ ရုပ်နံတရားတို့သည်၊ အတိ
ဟရဏံ၊ ရှေ့သို့ဝင်သောကာလတိုင်အောင်၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊
အတိ ဟရဏော၊ ရှေ့သို့ဝင်သောကာလ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သောရုပ်နံတရား
တို့သည်၊ ဝိတိဟရဏံ၊ ရှောင်လွှဲသောကာလတိုင်အောင်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဝိတိဟရဏော၊ ရှောင်လွှဲတိမ်းပါးသောကာလ၌၊
ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သောရုပ်နံတရားတို့သည်၊ ဝေါဿဇ္ဇနံ၊ ခြေကိုထွတ်ခြင်း
သို့၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဝေါဿဇ္ဇနံ၊ ခြေကိုထွတ်သောကာလ၌၊
ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သောရုပ်နံတရားတို့သည်၊ သန္နိက္ခေပနံ၊ ခြေကိုချခြင်းသို့၊
နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ သန္နိက္ခေပနံ၊ ခြေကိုချခြင်း၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်
သောရုပ်နံတရားတို့သည်၊ သံနိရုဇ္ဈနံ၊ နှိပ်ခြင်းသို့၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်
ကုန်၊ တတ္ထဘတ္ထေဝ၊ ထိုခြေကိုချခြင်းအစရှိသော ကာလတို့၌သာလျှင်၊
ပဗ္ဗပဗ္ဗံ၊ အဆစ်အဆစ်၊ သန္တိသန္တိ၊ အစပ်အစပ်၊ ဩမိဩမိ၊ အခြားအခြား၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တတ္ထကပါလေ၊ ထောထောပူသောအိုးကင်း၌၊ ပက္ခိတ္တတိ
လံဗိယ၊ ထည့်အပ်သောနှင်းကဲ့သို့၊ တဇူထဇူယန္တော၊ ဖြစ်ဖြစ်မည်ကုန်
လျက်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊
ကော၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ အဘိက္ကမတိ၊
ရှေ့သို့တက်သနည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ ဧကသပတိ၊
တယောက်သောသူ၏လည်း၊ အဘိက္ကမမနံ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဓာတုနံယေ
ဝ၊ ဓာတ်တို့၏သာလျှင်၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓာတုနံဧဝ၊
ဓာတ်တို့၏သာလျှင်၊ ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓာတုနံဧဝ၊ ဓာတ်
တို့၏သာလျှင်၊ နိသဇ္ဇနံ၊ ထိုင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓာတုနံဧဝ၊ ဓာတ်
တို့၏သာလျှင်၊ သယနံ၊ လျောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊
ဓာတို့တထိ၊ ကောဌာသော၊ ထိုထိုသို့သောခြေချခြင်းအစရှိသောကောဌာသ
န္တိ၊ ရူပနံ၊ ရုပ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
တော၊ ဖြစ်၏၊ အညံ၊ ထပါးသော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ အဝိဝိ၊

အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုသမ္ပန္နော၊ အစဉ်မထက်တစက်တည်းဖြစ်၍၊ နဒိ
 သောဒကဝ၊ မြစ်ရေအယဉ်ကဲ့သို့၊ ဝတ္ထုတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိက္က
 မာဒိသု၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ အသမ္ပယုတ္တံ၊ မတွေ့ဝေခြင်း
 သည်၊ အသမ္ပောဟသမ္ပဗ္ဗန္တံနာမ၊ အသမ္ပောဟသမ္ပဗ္ဗန္တမည်၏၊ အာတိ
 ဧဝံသထာဝရတ္ထအနုတ္တမေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားအစဉ်
 ဖြင့်၊ အဘိက္ကန္တပမိတ္တန္တသမ္ပဗ္ဗန္တနာမာရိယောတိတိဝဒေ၊ အဘိက္ကန္တ
 ပမိတ္တန္တသမ္ပဗ္ဗန္တနာမာရိယောတိဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ နိဗ္ဗိ
 ကော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အာလောကိတေဝိသောကီတေတိတ္ထော၊ အာလောကိတေဝိသောကီတေ
 ဟူသောဤပုဒ်၌ကား၊ အာလောကိတံနာမ၊ အာလောကိတမည်သည်ကား၊ ပုရ
 သော၊ ရှေးသို့၊ ပေသန္တံ၊ ကြည့်ခြင်းတည်း၊ ဝိသောကိတံနာမ၊ ဝိသောကိတမည်
 သည်ကား၊ အနုဒိသာပေက္ခန္တံ၊ အထောင့်အရပ်သို့ကြည့်ခြင်းတည်း၊ အညာနိ
 ဝိ၊ တပါးတည်းဖြင့်ကုန်သော၊ ဟေဿ၊ အောက်သို့၊ ဥပရိ၊ အထက်သို့၊ ပစ္ဆာ
 တော၊ နေဝံသို့၊ ပေက္ခနဝသေန၊ ကြည့်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဩသောကိတ
 ဥလ္လောကိတာပသောကိတာနိနာမ၊ ၎င်းကြည့်ခြင်းမော်၍ ကြည့်ခြင်းပြန်၍
 ကြည့်ခြင်းတို့မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုဩသောကိတ
 ဥလ္လောကိတာ အပသောကိတတို့ကို၊ အာ၊ အာလောကိတေဟူသောဤပုဒ်၌၊
 နဝဟိတာနိ၊ မယူအပ်ကုန်၊ ဗန၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊ သာရုပ္ပဝသေန၊
 ထွောက်ပတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာမာနေဝဇ္ဇေ၊ ဤနှစ်ပါးကုန်သော
 အာလောကိတဝိသောကိတတို့ကို၊ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ အာမိနာရဓေန၊ ဤနှစ်ပုဒ်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ သမ္ပာနိဝိ၊ အလုံးစုံတည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုကြည့်ခြင်းတို့ကို၊ ဂဟိတာနေဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာ
 သျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအာလောကိတအစရှိသည်တို့၌၊ အာလောကေသာာ
 ဝိတိ၊ ရှေ့သို့ကြည့်အံ့ဟူ၍၊ ဝိတ္ထေ၊ မိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လာတိသော်၊ ဝိတ္ထ
 ဝသောနေဝ၊ မိတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာသျှင်၊ အနာလောကေတွာ၊ မကြည့်
 မူ၍၊ အတ္ထ၊ ချိတ္တဗျာနံ၊ အကျိုးကိုသိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ သာတ္ထကာသမ္ပဗ္ဗန္တံ၊
 သာတ္ထကာသမ္ပဗ္ဗန္တမည်၏၊ တံ၊ ထိုသာတ္ထကာသမ္ပဗ္ဗန္တကို၊ အာလေသန္တန္တံနန္တံ၊
 အရှင်နန္ဒာကို၊ ကာယသိပ္ပံ၊ ကိုယ်ဖြင့်မျက်မှောက်ပြုသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ယစုံ၊ မှန်၏၊ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သရေ
 တိ၊ ဘွေဝေနန္ဒသာ၊ ပုရတ္ထိမာဒိသာ၊ အာလောကေတဗ္ဗာဟောတိ၊ သဗ္ဗံစေတ
 သောသမန္နာဟာရိတွာနန္တော၊ ပုရတ္ထိမံဒိသံ၊ အာလောကေတိ ဧဝံမေပုရတ္ထိမံ

၂၆

နိဝံအာလောကယတောနအဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ ပါပကာအကုသယာဓမ္မာ
 အန္ဓာဿဝေယျန္တိ၊ ဣတိသောတတ္ထသမ္ပဇာနောဟောတိ။ သစေဘိက္ခဝေ
 နန္ဓဿပန္တိမာဗိဿာ၊ ဥတ္တရာဗိဿာ၊ ဒက္ခိတာဗိဿာ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အဝေအနုဗိဿာ
 အာလောကေတဗ္ဗာဟောတိ။ သဗ္ဗံစေတသောသမန္နာဟာရိတွာနန္ဓောအနုဗိ
 သံအာလောကေတိဇံမေပုရိတ္ထိမံအနုဗိသံ အာလော ကယတော (၁)၊
 သမ္ပဇာနောဟောတိတိ။ သစေဘိက္ခဝေနန္ဓဿပုရိတ္ထိမာဗိဿာအာလောကေ
 တဗ္ဗာဟောတိ။ သဗ္ဗံစေတသောသမန္နာဟာရိတွာနန္ဓောပုရိတ္ထိမံနိဝံအာလော
 ကေတိဇံမေပုရိတ္ထိမံနိဝံအာလောကယတောနအဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာပါပ
 ကာအကုသယာဓမ္မာ အန္ဓာဿဝေယျန္တိ၊ ဣတိသောတတ္ထသမ္ပဇာနော
 ဟောတိ။ သစေဘိက္ခဝေနန္ဓဿပန္တိမာဗိဿာဥတ္တရာဗိဿာ၊ ဒက္ခိတာဗိဿာ၊
 ဥဒ္ဓံ၊ အဝေအနုဗိဿာအာလောကေတဗ္ဗာဟောတိ။ သဗ္ဗံစေတသောသမန္နာ
 ဟာရိတွာနန္ဓောအနုဗိသံ အာလောကေတိဇံမေပုရိတ္ထိမံအနုဗိသံအာလော
 ကယတော(ပ)သမ္ပဇာနောဟောတိဟူ၍၊ ဇေတဝဇနံ၊ ဤစကားကို၊ ပုတ္တံ၊ ဟော
 တေသိမူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နန္ဓဿ၊ နန္ဓသည်၊ ပုရိတ္ထိမာဗိဿာ၊ အရှေ့
 အရပ်ကို၊ အာလောကေတဗ္ဗာ၊ ကြည့်အပ်သည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပုရိတ္ထိမံနိဝံ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်ကို၊ စေတသော၊
 စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟာရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ နန္ဓော၊ နန္ဓသည်၊ အာလောကေတိ၊
 ကြည့်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပုရိတ္ထိမံနိဝံ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်ကို၊ အာလောကယ
 တော၊ ကြည့်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသယဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်
 တရားတို့သည်။ နအန္ဓာဿဝေယျန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်ရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော၊ ပုရိတ္ထိမံနိဝံ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်ကို၊ စေတသော၊ စိတ်ဖြင့်၊
 သမန္နာဟာရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ နန္ဓော၊ နန္ဓသည်၊ အာလောကေတိ၊ ကြည့်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုနန္ဓသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရှေ့မျက်နှာအရပ်၌၊ သမ္ပဇာနော
 ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 နန္ဓဿ၊ နန္ဓသည်၊ ပန္တိမာဗိဿာ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်ကို၊ ဥတ္တရာဗိဿာ၊
 မြောက်မျက်နှာအရပ်ကို၊ ဒက္ခိတာဗိဿာ၊ တောင်မျက်နှာ အရပ်ကို၊ ဥဒ္ဓံ၊
 အထက်မျက်နှာအရပ်ကို၊ အဝေ၊ အောက်မျက်နှာအရပ်ကို၊ အနုဗိဿာ၊
 အလယ်သို့အရပ်ကို၊ အာလောကေတဗ္ဗာ၊ ကြည့်အပ်သည်။ သစေဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပုရိမံ၊ ရှေ့ဖြစ်သော၊ အနုဗိသံ၊ အထောင့်အရပ်
 ကို၊ အာလောကယတော၊ ကြည့်သော၊ (ပ)၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်

အခြင်ကိုပြုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အဝိစ။ တနည်းတည်း။ ဣဒေဝိ။
 ဤအာယောကိတဝိသေသကိတယူသောဒုစိသည်း။ ဝုဇ္ဈေ။ ရှေး၌။ ဝုဇ္ဈေဝေတိ
 ယဒဿနာဒိဝသေနေဝ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစေတိကိုမှူးခြင်ခြင်းအစရှိသည်
 တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ သာတ္ထကတာဝ။ အကျိုးရှိသည်အဖြစ်ကို
 ထည်းကောင်း။ သဗ္ဗပါယတာဝ။ လျောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုထည်း
 ကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနဿပန။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကား။ အဝိ
 ဟေနေမေဝ။ မစွန့်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝေါစရသမ္ပဇညံ။ ဝေါစရသမ္ပဇည
 မည်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ခန္ဓဓာတုအာယတန ကမ္မဋ္ဌာနိကေဟိ။ ခန္ဓ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်း အာယတနကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို အားထုတ်တုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနဝသေနေဝ။ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အစွမ်း
 အားဖြင့်သာလျှင်။ အာယောကနပိသောကနံ။ ရှေ့ကြည့်ခြင်း တစောင်း
 ကြည့်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗံ။ ပြုအပ်၏။ ကထိတာဒိကမ္မဋ္ဌာနိကေဟိဝါပန။
 ကသိုဏ်းအစရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်း ကိုစီးဖြန်းသော ရဟန်းတို့သည်။ ထည်း။
 ကမ္မဋ္ဌာနဝသေနေဝ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့် သာလျှင်။
 အာယောကန ပိသောကနံ။ ရှေ့ကြည့်ခြင်း တစောင်း ကြည့်ခြင်းကို။
 ကာတဗ္ဗံ။ ပြုအပ်၏။ အတ္တန္တရေကိုယ်အတွင်း၌။ အာယောကိတဝိသေသ
 ကိတယူနာမ။ တူရုကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်ခြင်း မည်သည်ကိုပြုတတ်
 သော။ အတ္ထာနာမ။ အတ္တဘောမည်သည်။ နုတ္ထိ။ မရှိ။ အာယောကေဿာမိ
 တိ။ တူရုကြည့်အံ့ဟူ၍။ ဖိတ္တေပန။ ဖိတ်သည်ကား။ ဥပဇ္ဇမာနေ။ ဖြစ်သည်
 ရှိသော်။ တေနေဝဖိတ္တေန။ ထိုဖိတ်နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ဖိတ္တသ
 ရဋ္ဌာနာ။ ဖိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝါယောဓာတု။ ဝါယောဓာတ်သည်။ ပိညတ္ထိံ
 ပိညတ်ကို။ ဇနယမာနာ။ ဖြစ်စေလျက်။ ဥပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဖိတ္တကိ
 ရိယဝါယောဓာတုပိဗ္ဗာရဝသေနေဝ။ ဖိတ်သည်ပြုအပ်သောဝါယောဓာတ်
 ၏ဖြန့်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဟေဋ္ဌိမံ။ အောက်၌ဖြစ်သော။ အက္ခိ
 ဒယံ။ မျက်လွှာသည်။ အသောသိဒတိ။ အောက်သို့နစ်၏။ ဥပရိမံ။ အထက်၌
 ဖြစ်သောမျက်လွှာသည်။ ဥဒ္ဓံ။ အထက်သို့။ ထင်၏။ ချိ၏။ ယန္တကေန။ ယန္တ
 ရားထန်တံဖြင့်။ ပိဝရဇန္တာ။ ဖွင့်တတ်သော။ ကောပိနာမ။ တစ်ထယောက
 သောသူမည်သည်။ နုတ္ထိ။ မရှိ။ တတော။ ထိုသို့အထက်မျက်လွှာ အောက်
 မျက်လွှာတို့၏ နစ်ခြင်းချိခြင်းကြောင့်။ စက္ခုပိညာဏံ။ စက္ခုပိညာဉ်သည်။
 ဓာသနကိစ္စံ။ မြင်ခြင်ကိစ္စကို။ သာဓေန္တံ။ ပြီးစေလျက်။ ဥပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 ဝေံ။ ဤသို့။ သမ္ပဇာနနံပန။ သိခြင်းသည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤအာယောကိတဝိသေသ

ကိာာအရာ၌၊ အသမ္ဘောဟသမ္ပဒညံနာမ၊ အသမ္ဘောဟသမ္ပဒညမည်၏။
 အဝိဝ၊ တနည်းလည်း၊ မူလပရိညာအာဝဏ္ဏ၊ ကတာဝကောလိကတာဝဝသေ
 နဝိ၊ အကြောင်းရင်းကိုပိုင်းခြားခြင်းဧည့်သည်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်အနိုက်
 အဘနံ၏ အဖြစ်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအသလောကိတ ဝိဇ္ဇော
 ကိာာအရာ၌၊ အသမ္ဘောဟသမ္ပဒညံ အသမ္ဘောဟသမ္ပဒညကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မူလပရိညာဝသေန၊ အကြောင်းရင်းကိုပိုင်း
 ခြားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တာဝင်၊ ဝဇ္ဇနဉ္စေတု၊ တာဝင်အာဝဇ္ဇနံသည်
 လည်းကောင်း၊ ဒဿနံ၊ စက္ခုပိညာဉ်စိတ်သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယံ၊
 သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယံစိတ်သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိရဏံ၊ သန္တိရဏစိတ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနံ၊ ဝုဋ္ဌာစိတ်သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်
 ကြိမ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဇေတု၊ ဇောသည်လည်းကောင်း၊ တတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝင်အစရှိသောစိတ်အစဉ်တို့တွင်၊ တာဝင်၊ တာဝင်သည်။
 ဥပပတ္တိဘဝဿ၊ ဥပပတ္တိဘဝ၏၊ အင်္ဂါကိစ္စံ၊ ပဋ္ဌာနဖြစ်သော အကြောင်း
 ကိစ္စကို၊ သာဓယမာနံ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုတာဝင်ကို၊
 အာဝတ္တိတွာ၊ လည်စေ၍၊ ကိရိယမနောဓာတု၊ ကိရိယမနောဓာတ်ဟုဆို
 အပ်သောပဋ္ဌာန၊ ရာဝဇ္ဇနံသည်၊ အာဝဇ္ဇနကိစ္စံ၊ အာဝဇ္ဇနကိစ္စကို၊ သာဓယမာ
 နာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံနိရောဓာ၊ ထိုပဋ္ဌာန၊ ရာဝဇ္ဇနံစိတ်၏ချုပ်
 ခြင်းကြောင့်၊ စက္ခုပိညာဏံ၊ စက္ခုပိညာဉ်သည်၊ ဒဿနကိစ္စံ၊ ခြင်းခြင်း
 ကိစ္စကို၊ သာဓယမာနံ၊ ပြီးစေလျက်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံနိရောဓာ၊
 ထိုစက္ခုပိညာဉ်စိတ်၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိပါကမနောဓာတု၊ ဝိပါကမ
 နောဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယံစိတ်သည်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယကိစ္စံ၊ သမ္ပ
 ပုဋ္ဌိန္ဒြိယကိစ္စကို၊ သာဓယမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံနိရော
 ဓာ၊ ထိုသမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယံစိတ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိပါက မနောပိညာဏာဓာ
 တု၊ ဝိပါကမနော ပိညာဏာဓာတ်ဟုဆိုအပ်သော သန္တိရဏစိတ်သည်၊
 သန္တိရဏကိစ္စံ၊ သန္တိရဏကိစ္စကို၊ သာဓယမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ပဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံနိရောဓာ၊ ထိုသန္တိရဏစိတ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ကိရိယမနော
 ပိညာဏာဓာတု၊ ကိရိယမနောပိညာဏာဓာတ်ဟုဆိုအပ်သောမနောဒွါရဝဇ္ဇနံ၊
 သည်၊ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗဏကိစ္စံ၊ ဝုဋ္ဌာကိစ္စကို၊ သာဓယမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ပဝတ္တ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တံနိရောဓာ၊ ထိုဝုဋ္ဌာစိတ်၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်
 ခုနစ်ကြိမ်၊ ဇေတု၊ ဇောသည်၊ ဇတိ၊ စော၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ကြိမ်သောဇော
 တို့တွင်၊ ပဋ္ဌမဇေတု၊ ပဋ္ဌမဇော၌လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဣတ္ထိ၊

၀၀

မိန်းမတည်း။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ရစ္ဆနဒုဿနရယုနဝသေန၊ တပ်ခြင်းပြစ်မှားခြင်းတွေဝေခြင်းတို့၏ အစွမ်း
အားဖြင့်။ အာလောကိတဝိလောကိတံ၊ တူရုကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်
ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုတိယဇဝနေဝိ၊ ဒုတိယဇောဋ္ဌိလည်းကောင်း၊
သတ္တမဇဝနေဝိ၊ သတ္တမဇောဋ္ဌိလည်းကောင်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧတေသု
ပန၊ ထိုစောတို့သည်ကား။ ယုဒ္ဓမဏ္ဍုလေ၊ စစ်မြေပြင်၌။ ယောဇေသုပဇေ၊
သူရဲတို့ကဲ့သို့။ ဟေဋ္ဌ၊ ပရိယဝသေန၊ အောက်အထက်ပြန်သည်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်။ တိဇ္ဇိတွာ ပျက်၍၊ ပဝဏ္ဍိတေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အယံ၊
ဤသူသည်။ ဣတ္ထိ မိန်းမတည်း။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရစ္ဆနဒုဿနရယုနဝသေန၊ တပ်ခြင်းအစွမ်းသည်တို့၏ အစွမ်း
အားဖြင့်။ အာလောကိတဝိလောကိတံ၊ တူရုကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်ခြင်း
သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဤသို့။ တာဝးရှေးဦးစွာ၊ ဧဝံ၊ ဤအာလောကိ
တဝိလောကိတအရာ၌။ မူလပရိညာဝသေန၊ အကြောင်းရင်းကိုပိုင်းခြား
သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အသမ္မောဟသမ္ပဇညံ၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇညကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

စက္ခု၊ နှာ၊ ရေဝန်၊ စက္ခု၊ နှာ၊ ရေဝန်၊ ကား၊ ရှုလ၊ ရှုပါရုံသည်။ အာပါတဂဏေးထင်
ခြင်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တဝက်စလန့်တော၊ တဝက်စလန့်ဖြစ်သည်မှ၊
ဥဒ္ဓိ အထက်၌၊ သကက်စွံမိမိ မိမိတို့၏ကိုစွဲကို၊ နိဗ္ဗာဒနဝသေန၊ ပြီးစေ
သတ်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇနာဒီသု၊ အာဝဇ္ဇန်းအစရှိသောပိတ်တို့သည်၊
ဥပ္ပဇ္ဈိတော၊ ဖြစ်၍၊ နိရုဒ္ဓသုချုပ်ကျန်သည်ရှိသော်၊ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌၊
ဇနံ၊ ဇောသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈာဘိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဇနံ၊ ထိုဇောသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ အာဝဇ္ဇနာဒီနံ၊ အာဝဇ္ဇန်းအစရှိသည်တို့၏၊ ဂေဟ
ဘူတော၊ အိမ်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ စက္ခု၊ နှာ၊ ရေ၊ စက္ခု၊ နှာ၊ ရေ၊ အာဝဇ္ဇနာ၊ ကု
ရိသောပိ သ၊ ဧည့် သည်သောကျားကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာ
စကား၌၊ ပရဂေဟ၊ သူတပါးအိမ်၌၊ ကိစ္ဆိ၊ တစုံတရာသော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊
ယာပိတုံ၊ တောင်းခြင်းငှါ၊ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်သော၊ အာဝဇ္ဇနာ၊ ကုရိသော၊
ဧည့်သည်သောကျားအား၊ ဂေဟသာမိကေသု၊ အိမ်ရှင်တို့သည်၊ တုဏှိ
မာသိနေသု၊ ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အာတာကာရတံ၊ အာတာ
ကိုပြုခြင်းသည်၊ နယုတ္တံယထာ၊ မသင့်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အာ
ဝဇ္ဇနာဒီနံ၊ အာဝဇ္ဇန်းအစရှိသောပိတ်တို့၏၊ ဂေဟဘူတော၊ အိမ်သ ဖွယ်မြေ ၍
ဖြစ်သော၊ စက္ခု၊ နှာ၊ ရေ၊ စက္ခု၊ နှာ၊ ရေ၊ အာဝဇ္ဇနာဒီသု၊ အာဝဇ္ဇန်းအစရှိသော

စိတ်တို့သည်လည်း။ အရစ္စန္တေသု၊ မတပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ အနုဿန္တေသု၊ မပြစ်မှားကုန်သည်ရှိသော်။ အရယုန္တေသု၊ မတွေဝေကုန်သည်ရှိသော်။ ရစ္စနဒုဿနရယုန္တံ၊ တပ်ခြင်း ပြစ်မှားခြင်း တွေဝေခြင်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဂန္တုကတာဝ ဝသေန၊ ဧည့်သည်အဖြစ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇဉ်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇညကို၊ ဝေဒိတမ္ပံ၊ သိအပ်၏။ ။

စက္ခုန္တိရေ၊ စက္ခုန္တိရန္တံ၊ ဝေါဠုပ္ပနပရိယောဿနာနိ၊ ဝုဠောအဆုံးရှိကုန်သော၊ ပဿနိပနတာနိစိတ္တာနိ၊ အကြင်စိတ်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမ္ပယုတ္တမဓမ္မဟိ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ တာနိ၊ ထိုစိတ်တို့သည်၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုသို့သောဖြစ်ရာ ကာလ၌သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတ္တရာနိ၊ တို့ကုန်သည်။ တာဝကာလိကာနိ၊ အခိုက်အတန့်မျှသာတည်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုန္တိရန္တံဖြစ်ကုန်သောစိတ်တို့တွင်။ ဧကသ္မိံ၊ စာရေး၊ ထရသော၊ အိမ်၌ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မာနုဿကေသု၊ လူတို့သည်၊ မတေသု၊ သေကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ အဝသေသဿ၊ ကြွင်းသော၊ တံစဏညေဝ၊ ထိုစဏ၌သာလျှင်၊ မရဏဓမ္မဿ၊ သေခြင်းသဘောရှိသော၊ ဧကဿ၊ တယောက်သောသူအား။ နဇ္ဈိဘာဒိသု၊ ကခြင်းသိခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ အဘိရတိနာမ၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းမည်သည်၊ နယုတ္တာယတာ၊ မသင့်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဧကန္တိရေ၊ တရသောန္တိရန္တံ၊ သသမ္ပယုတ္တေသု၊ သမ္ပယုတ်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော၊ အာဝဇ္ဇနာဒိသု၊ အာဝဇ္ဇန်းအစရှိကုန်သော စိတ်တို့သည်၊ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထိုသို့သောဖြစ်ရာအခိုက်အတန့်၌သာလျှင်၊ မတေသု၊ ချုပ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ အဝသေသဿ၊ ကြွင်းသော၊ တံစဏယေဝ၊ ထိုဖြစ်ရာအခိုက်အတန့်၌သာလျှင်၊ မရဏဓမ္မဿ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသော၊ ဧဝနဿာပိ၊ ဇော၏သည်၊ ရစ္စနဒုဿနရယုန္တဝသေန၊ တပ်ခြင်းပြစ်မှားခြင်း တွေဝေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိရတိနာမ၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်း မည်သည်၊ နယုတ္တာ၊ မသင့်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝကာလိကတာဝ ဝသေန၊ အခိုက်အတန့်ကာလ၌သာတည်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇဉ်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇညကို၊ ဝေဒိတမ္ပံ၊ သိအပ်၏။ ။

အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ခန္ဓာယတနသတုပစ္စယပစ္စဝေက္ခနာဝသေနပိ၊ ခန္ဓာအာယတန သတိပစ္စည်းတို့ကိုဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။

ဧဝံ၊ ဤအသမ္မာယသမ္ပတ္တိတို့၊ ဝေဒနာ၊ သိအင်္ဂါ၊ ဟိဝိတ္ထာဒေဝိ၊ ချွဲဦး
 အံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤခန္ဓာအာယတနသတ်တို့တွင်၊ စက္ခု၊ စေတ၊ စက္ခုပသာဒ
 သည်၊ သည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရူပါရုံသည်၊ သည်းကောင်း၊ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ရူပ
 က္ခန္ဓာမည်၏၊ ဒေသနံ၊ စက္ခုပိညာဉ်သည်၊ ပိညာဏက္ခန္ဓာ၊ ပိညာဏက္ခန္ဓာ
 မည်၏၊ တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ယိပိညာဏက္ခန္ဓာနှင့် ဖွင့်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
 သည်၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မည်၏၊ သညာ၊ သညာသည်၊
 သညာက္ခန္ဓာ၊ သညာက္ခန္ဓာမည်၏၊ ဗေသာဒိကာ၊ ဗေသာဒစရှိကုန်သော
 တရားတို့သည်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စေ၊ ငါး
 ပါးကုန်သော၊ ဧတေသံခန္ဓာနံ၊ ဤခန္ဓာတို့၏၊ သမဝါယော၊ ညိညွတ်သည်
 ရှိသော်၊ အာယောကနပိယောကနံ၊ တူရုတ္တုဉ်းခြင်းတစောင်း၊ ဩဉ်းခြင်း
 သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၏ညိညွတ်သဖြင့် ရှေ့
 ဩဉ်းခြင်း တစောင်း၊ ဩဉ်းခြင်း၏ ထင်ရာ၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ကော၊
 အာယတိမည်သောတရားသည်၊ အာယောကတိ၊ တူရုတ္တုဉ်းသနည်း၊ ကော၊
 အာယတိမည်သော တရားသည်၊ ပိယောကတိ၊ တစောင်း၊ ဩဉ်းသနည်း၊
 တထာ၊ ထိုရှိ၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်၊ စက္ခုယတနံ၊ စက္ခုယတနမည်၏၊
 ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်၊ ရူပါယနံ၊ ရူပါယတနမည်၏၊ ဒေသနံ၊ စက္ခုပိညာဉ်သည်၊
 မနာယတနံ၊ မနာယတနမည်၏၊ ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာ အစရှိကုန်သော၊
 သမ္ပယုတ္တခန္ဓာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်၊ ဓမ္မာယတနံ၊ ဓမ္မာယတနမည်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စက္ခု၊ ဓမ္မာယတနံ၊ ဧတေသံခန္ဓာယတနံ၊ ဤအာယ
 တနတို့၏၊ သမဝါယော၊ ညိညွတ်သည်ရှိသော်၊ အာယောကနပိယောကနံ၊
 တူရုတ္တုဉ်းခြင်း တစောင်း၊ ဩဉ်းခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုအာယတနတို့၏ ညိညွတ်သဖြင့် တူရုတ္တုဉ်းခြင်း တစောင်း၊ ဩဉ်းခြင်း
 ၏ထင်ရာ၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ကော၊ အာယတိမည်သော တရားသည်၊
 အာယောကတိ၊ တူရုတ္တုဉ်းသနည်း၊ ကော၊ အာယတိမည်သော တရား
 သည်၊ ပိယောကတိ၊ တစောင်း၊ ဩဉ်းသနည်း၊ တထာ၊ ထိုမျိုး၊ စက္ခု၊ စက္ခု
 ပသာဒသည်၊ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်မည်၏၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်၊ ရူပဓာတု၊
 ရူပဓာတ်မည်၏၊ ဒေသနံ၊ စက္ခုပိညာဉ်သည်၊ ပိညာဏဓာတု၊ ပိညာဏ
 ဓာတ်မည်၏၊ တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ယိစက္ခုပိညာဏဓာတ်နှင့် ဖွင့်ကုန်သော၊
 ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာထိက်တရားတို့သည်၊
 ဓမ္မဓာတု၊ ဓမ္မဓာတ်မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စက္ခု၊ ဓမ္မာယတနံ၊ ဧတေသံ
 ဓာတုနံ၊ ထိုဓာတ်တို့၏၊ သမဝါယော၊ ညိညွတ်သည်ရှိသော်၊ အာယောကနပိ

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၁၀၉

လောကနံ၊ တုရုတြညံ၊ ခြင်းတစောင်း၊ တြညံ၊ ခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ တင်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုခေတ်ထို၏ညီညွတ်သဖြင့်တုရုတြညံ၊ ခြင်းတစောင်း၊ တြညံ၊ ခြင်း
 ထင်ရာ၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောတရားသည်၊ အာ
 လောကေတိ၊ တုရုတြညံ၊ သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောတရားသည်၊
 ဝိလောကေတိ၊ တစောင်း၊ တြညံ၊ သနည်း၊ တထာ၊ ထိုမျိုး၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသံ၊ ခ
 သည်၊ နိဿယပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စည်းမည်၏၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်၊ အာရမ္မဏ
 ပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စည်းမည်၏၊ အာဝဇ္ဇနံ၊ အာဝဇ္ဇနံသည်၊ အနန္တရသမ
 နန္တရအနန္တရူပနိဿယ နတ္ထိဝိဂတပစ္စယော၊ အနန္တရပစ္စည်းသမနန္တရ
 ပစ္စည်းအနန္တရူပနိဿယပစ္စည်းနတ္ထိပစ္စည်းဝိဂတပစ္စည်းမည်၏၊ အာလော
 ကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပနိဿယပစ္စယော၊ ပကတူပနိဿယပစ္စည်းမည်၏
 ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာအစရှိကုန်သောတရားတို့သည်၊ သဟဇာတပစ္စယော၊
 သဟဇာတအစရှိကုန်သောပစ္စည်းမည်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတေဝံပစ္စယာ
 နံ၊ ထိုနိဿယအစရှိသောပစ္စည်းတို့၏ သမဝါယော၊ ညီညွတ်သည့်ရှိသော်၊
 အာလောကနိလောကနံ၊ တုရုတြညံ၊ ခြင်းတစောင်း၊ တြညံ၊ ခြင်းသည်၊ ပညာ
 ယတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဿယစသောပစ္စည်းတို့၏ညီညွတ်သဖြင့်တုရု
 တြညံ၊ ခြင်းတစောင်း၊ တြညံ၊ ခြင်း၏ ထင်ရာ၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ကော၊
 အဘယ်မည်သောတရားသည်၊ အာလောကေတိ၊ တုရုတြညံ၊ သနည်း၊ ကော၊
 အဘယ်မည်သောတရားသည်၊ ဝိလောကေတိ၊ တစောင်း၊ တြညံ၊ သနည်း၊
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအာလောကီတဝိလောကီတအရာ၌၊ ခန္ဓာယတနဓာ
 တုပစ္စယပစ္စဝေက္ခနာဝသေနိ၊ ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်ပစ္စည်းတို့ကို ဆင်
 ခြင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ အသမ္မောဟသမ္ပစည်း၊ အသမ္မောဟသမ္ပ
 ဧညကို၊ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သမဗ္ဗိတေပသာရိတေတိ၊ သမဗ္ဗိတေပသာရိ
 တေဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗာနံ၊ အဆစ်တို့ကို၊ သမဗ္ဗူနပသာရတော၊ ကွေ့ခြင်း
 ဆန့်ခြင်း၌၊ တတ္ထ၊ ထိုကွေ့ခြင်းဆန့်ခြင်း၌၊ ဗိတ္တဝသေနဝ၊ ဗိတ်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ သမဗ္ဗူနပသာရတံ၊ ကွေ့ခြင်းဆန့်ခြင်းကို၊ အကတွာ၊
 မပြုမူ၍၊ ဟတ္ထပါဒါနံ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ သမဗ္ဗူနပသာရဏပစ္စယော၊ ကွေ့
 ခြင်းဆန့်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တာနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည်မရှိ
 သည်ကို၊ ဗရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အတ္ထပရိဂ္ဂဏှနံ၊ အကျိုးကိုသိမ်း
 ဆည်းခြင်းသည်၊ သာတ္ထကသမ္ပစည်း၊ သာတ္ထကသမ္ပစည်မည်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 အကျိုးကိုဆင်ခြင်ခြင်း၌၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ အတိပိရံ၊ အလွန်ကြာ
 မြင့်စွာ၊ သမဗ္ဗိတွာဝါ၊ ကွေ့၍လည်းကောင်း၊ ပသာရိတွာဝါ၊ ဆန့်၍လည်း

[illegible]

သတ်ပဋ္ဌာနသုတ်၊

၁၁၁

အသပ္ပါယေ၊ မဇျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အပသာရိတွာ၊ မဆန့်မူ၍၊ သပ္ပါယေ၊ ဇျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ပသာရေတဗ္ဗံ၊ ဆန့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဇျောက်ပတ်သောအရပ်၌ဆန့်ခြင်းသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤကွေးခြင်းဆန့်ခြင်း၌၊ သပ္ပါယသမ္ပစညံ၊ သပ္ပါယသမ္ပစညမည်၏။ ဂေါရသမ္ပစညံန၊ ဂေါရသမ္ပစညကိုကား၊ မဟာထေရဝတ္ထုနာ၊ မဟာထေရ်၏ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဒိဗေတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏။ မဟာထေရော၊ မဟာထေရ်သည်၊ ဒိဝါဠာနေ၊ နေနေရာအရပ်၌၊ အန္တေဝါသိကေဟိ၊ အနီးနေထပည့်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ နိသိန္ဒော၊ နေထျက်၊ ကထယမာနေ၊ စကားဆိုသည်ရှိသော်၊ သဟသာ၊ အဆောင်တလျှင်း၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ သမဉ္ဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ဝုန၊ တတန်း၊ ယထာဌာနေ၊ ထားမြဲတိုင်း သောအရပ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေး၊ သမိဉ္ဇေ၊ သိကိရ၊ ခွေပြန် သထတ်ထံ၊ ထိုမဟာထေရ်ကို၊ အန္တေဝါသိကား၊ အနီးနေထပည့်တို့သည်၊ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သဟသာ၊ အဆောင်တလျှင်း၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ သမဉ္ဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ဝုန၊ တတန်း၊ ယထာဌာနေ၊ ထားမြဲတိုင်း သောအရပ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေး၊ သမဉ္ဇိယိတ္ထံ၊ ခွေအပ်မူ ကုန်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိံသု၊ မေးကုန်၏။ အာရသော၊ ငါရှင်တို့၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနုသိကာတံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ တသော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ရဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍၊ ဟတ္ထော၊ လက်ကို၊ နာသမဉ္ဇိတပုဇ္ဈော၊ မခွေတဘူးပုန်း၊ ထိုသို့မခွေဘူး သည်ဖြစ်သျက်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တုမှေဟိ၊ သင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ကထယမာနေ၊ စကားဆိုသဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ရဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍၊ သမဉ္ဇိတော၊ ခွေမိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုန၊ တတန်း၊ ယထာဌာနေ၊ ထားမြဲ တိုင်းသောအရပ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သမိဉ္ဇေ၊ သိ၊ ခွေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊ သာရုကောင်း၏၊ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည် သည်ကား၊ ဝေရူပေန၊ ဤသို့အရှင်တရားတို့နှင့်တူသော သဘောရှိသည်၊ ဘဝိသဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထာဝိ၊ ဤကွေးခြင်းဆန့်ခြင်း၌လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဝိစဟနမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမစွန့် ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဂေါရသမ္ပစညံ၊ ဂေါရသမ္ပစညံ၊ ဉဇ္ဇေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ကောဝိ၊ တရံတယေတံကံ သော၊ သမဉ္ဇေန္တေဝါ၊ ကွေးတတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မသာရေန္တေဝါ၊ ဆန့်တတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တာနာမ၊ အတ္တဘောမည်သည်၊ နုတ္တိ။

မရှိ၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေဝိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုပိပ္ပာရေနပန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသောစိတ်သည်ပြုအပ်သောဝါယောဓာတ်နှင့်ပြန်ခြင်းကြောင့်ကား။ သုတ္တပ္ပကာရနဝသေန၊ ကြိုးကိုင်သည့်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒါရူပန္တသမ၊ သစ် ရုပ်ယန္တရား၏၊ ဟတ္ထပါဓဝစာနံပိယ၊ ထက်ခြေတို့ကိုလှုပ်ခြင်းကဲ့သို့၊ သမဗ္ဗ နိပဿာရဏံ၊ ခွေခြင်းဆန့်ခြင်းသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇာန နံပန၊ သိခြင်းကိုကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသမဗ္ဗနပဿာရဏအရာ၌၊ အသဇ္ဈောဟသမ္ပ ဓညန္တိ၊ အသဇ္ဈောဟသမ္ပဓညဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

သံဃာသမ္ပိပတ္တုစိဝရဓာရဏေတိတ္ထေ၊ သံဃာသမ္ပိပတ္တု စိဝရဓာရဏေ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ သံဃာသမ္ပိစိဝရာနံ၊ ဒုက္ခန္တိသင်္ကန်းတို့ကို၊ နိပါသနပါရူပနဝ သေန၊ ဝတ်ခြင်းရုံခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပတ္တသမ၊ သပိတ်ကို၊ သိက္ခာသေဝိဂ္ဂ ဟဏာဒိဝသေန၊ ဆွမ်းကိုခံခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဇာန ဂေါ၊ ခန့်ဆောင်ခြင်းသည်၊ ဓာရဏံနာမ၊ ဓာရဏမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုက္ခန္တိ သင်္ကန်းသပိတ်တို့ကိုဆောင်ခြင်းတို့တွင်၊ သမ္ပာသမ္ပိစိဝရဓာရဏေ၊ ဒုက္ခန္တိ သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်း၌၊ တာဝ၊ ဧေးဦးစွာ၊ စိဝရံ၊ ဒုက္ခန္တိသင်္ကန်းကို၊ နိဝါ သေတွာပ၊ ဝတ်၍လည်းကောင်း၊ ပါရူပေတွာပ၊ မှီ၍လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာပ ယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရဏေ၊ သွားသောရဟန်းအား၊ အာမိသဿာဓော၊ ဆွမ်းစသောအာမိသကိုရခြင်းသည်၊ အတ္ထော၊ အကျိုးမည်၏၊ ဝိတဿ ပဗ္ဗိဗာတဿယာတိအာဒိနာနပေဓန၊ ဝိတဿပဗ္ဗိဗာတဿယ အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာထုရှားသည်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရောယေ၊ ဆိုအပ်ပြီး သောအပြားရှိသည့် သာသျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ အတ္ထော နာမ၊ အကျိုးမည်၏၊ တာဝ၊ ထိုအကျိုး၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သာတ္ထ ကသမ္ပဓညံ၊ သာတ္ထကသမ္ပဓညကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဥဏှပကာတိ ကဿပန၊ ပူဇနီတတ်သော သဘောရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗသဿစ၊ နည်းသောအားရှိသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ သုခုဓံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်၊ သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်၏၊ သိတာထု ကဿ၊ ချမ်းတတ်သော သဘောရှိသော ရဟန်းအား၊ စာနံ၊ တခဲနက်ထူ သော၊ ဒုဗ္ဗံ၊ နှစ်ထပ်သောသင်္ကန်းသည်၊ သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်၏၊ ပိဗရိတံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သင်္ကန်းတို့မှတောက်ပြန်သောသင်္ကန်းသည်၊ အသပ္ပါ ယံ၊ မလျှောက်ပတ်၊ ယဿကာယမိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော ရဟန်းအား၊ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့သောသင်္ကန်းသည်၊ အသပ္ပါယမေဝ၊ မလျှောက် ပတ်သည်သာသျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အဂ္ဂဇ္ဇာဒိ

ဒါနော၊ ပြင်တစ်အစရှိသည်ကိုပေးရသဖြင့်၊ တံစိဝရံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်၊
ပလိဗောဓကရတံ၊ ကြောင့်၍ ပလိဗောဓကိုပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဝရုဏ္ဏဒုက္ခသဒ္ဓိဘောဒံ၊ ဝရုဏ္ဏရာဇ်ဘိုင်း၌ဖြစ်သော ပုဆိုးဘွဲ့ဖြင့်
အစရှိသည် အပြားရှိသော၊ ဘောဘနီယဝိဝရံ၊ တစ်မက်ဖွယ် ရှိသော
သင်္ကန်းသည်၊ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သ
ဘောရှိသောသင်္ကန်းသည်၊ အရုဉ္ဇေ၊ တော၌၊ ဧကေနာယ၊ တယောက်အ
ထံ၌၊ တည်းနေသော ရဟန်းအား၊ နိဝါသနန္တရာယကဇ္ဇိ၊ ဝတ်ခြင်း၏
အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတန္တရာယကရံ ဝါဝိ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ
၏အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ နိဗ္ဗရိယာယေန၊ ရချအားဖြင့်၊ ယံစိဝရံ၊ အကြင်သင်္ကန်းသည်၊
နိမိတ္တကဗ္ဗဒိမိန္ဒြေဇိဝိဝသေန၊ နိမိတ်ပြုခြင်းအစရှိသောမိစ္ဆာဇိဝိ၏အစွမ်း
အားဖြင့် ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ ယဉ္ဇဝိဝရံ၊ အကြင်သင်္ကန်းကိုလည်း၊ ဝေဝေမာနသ၊
ငြိမ်းသော၊ အသ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အကုသလာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားကို
သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ လွန်စွာပွားကုန်၏၊ ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားကို
သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ တံစိဝရံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်၊ အသပ္ပါ
ယံ၊ မလျောက်ပတ်၊ ဝိပဓိတံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသင်္ကန်းကိုမှတောက်ပြန်
သောသင်္ကန်းသည်၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဘသ၊ ထိုသင်္ကန်း၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤခုကုန်သင်္ကန်းကိုဆောင်ခြင်း၌၊ သပ္ပါယသမ္ပဇာ
ညံ သပ္ပါယသမ္ပဇာညကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဝိဇဟန ဝသေနပ
စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမစွန့်သည်၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေါစသမ္ပဇာညံ၊
ဂေါစသမ္ပဇာညကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊
ကောဝိ၊ တရံတရသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရုပဇ္ဇန္တာနာမ၊ ရုံတတ်သော၊
အတ္တာနာမ၊ အတ္တဘောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဂုဏ္ဏပု
ကာရမိတ္တ ကိရိယဝါယောဓာတုဝိပ္ပါဓေနပ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြား
ရှိသောစိတ်သည်ပြုအပ်သော ဝါယောဓာတ်၏ပြန့်သဖြင့်သာလျှင်၊ စိဝရံ၊
ပါရုပနံ၊ သင်္ကန်းကိုရုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ကန်းကို
ဝတ်ရုံခြင်း၌၊ စိဝရန္တိ၊ သင်္ကန်းသည်လည်း၊ အစေတနံ၊ စိတ်မရှိ၊ ကာယောဝိ၊
ကိုယ်သည်လည်း၊ အစေတနော၊ စေတနာမရှိ၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်၊ ယော၊
ငါသည်၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ ပါရုတော၊ ရုံအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊
မသိ၊ ကာယောဝိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ အဟံ၊ ငါကို၊ စိဝရေန၊ သင်္ကန်းသည်၊
ပါရုတော၊ ရုံအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ပဉ္စပိဏ္ဍာတိကာယ၊ ပုဆိုး

၁၁

၁၀၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နွမ်းဖြင့်။ ပေါ်တ္ထကဏ္ဍပပဒိန္နာဒနဝိယ။ နှံညွှန်တစ်ရပ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းကို
ယိုး။ ဓာတုဇယောဝ။ ဓာတ်တို့သည်သာလျှင်။ ဓာတုဇယုတ်။ ဓာတ်အပေါင်း
ကို။ ပဒိန္နာဒေန္တိ ဖုံးလွှမ်းကုန်၏။ တသွာ။ ထိုကြောင့်။ သန္ဓရံ ကောင်းသော။
စိဝရံ။ သင်္ကန်းကို။ လတိတ္တာ။ ရေ၍။ သောမနသံ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ နေဝ
ကာတဗ္ဗံ။ မပြုအပ်။ အသုန္ဓရံ။ မကောင်းသော။ ကိန်းကို။ လတိတ္တာ။ ရေ၍။
ဒေါမနသံ။ နှစ်လို။ မသယာ ခြင်းကို။ နကာတဗ္ဗံ။ မပြုအပ်။ ဟိပါကုဋကရော
မိ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့။ နာဝ။ မြွေကစေတီ။ ရုက္ခဒီသု။ နဂါးနေသော
ထောင်ပျံအရိုအသေပြု၍ပူးစပ်ရာ ဖြစ်သောသစ်ပင်အစရှိသည်တို့၌။ ကေ စိ။
အချို့ကုန်သောလူတို့သည်။ မာဏာဂန္ဓရူမဝတ္ထာဒိဟိ။ ပန်းနံသာအနီးအဝတ်
အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝတ္ထာရံ။ အရိုအသေပူးစပ်ခြင်းကို။ ကရေန္တိ။ ပြုကုန်
၏။ ကေစိ။ အချို့ကုန်သောလူတို့သည်။ ဂူထမုတ္တကဒ္ဓမဒဏ္ဍာသတ္တပ္ပဟာရေဒိ
ဟိ။ ကျင်ကြီးစွန့်ခြင်းထူးထူးစွန့်ခြင်း။ နှံညွှန်ဖြင့်ပက်ခြင်း။ ဒုတ်လှန်ထံဖြင့်
ရိုက်ခတ်ခြင်း။ ဘားလက်နက်ဖြင့်ခုတ်ဖြတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အသတ္တ
ရံ မရိုမသေပြုခြင်းကို။ ကရေန္တိ။ ပြုကုန်၏။ တေနံ။ ထိုအရိုအသေ ပြုခြင်းမရ
မသေပြုခြင်းကြောင့်။ တေဓမ္မကရုက္ခာဒယော။ ထိုတောင်ပျံသစ်ပင်အစရှိ
သသံတို့သည်။ သောမနသံ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေါမ
နသံ။ နှစ်လို။ မသယာ ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နကာရေန္တိ။ ထားမပြုကုန်
သကဲ့သို့။ ဝေမာဇေတထာ။ ထိုအထူးသုန္ဓရံ။ ကောင်းသော စိဝရံ။ သင်္ကန်း
ကို။ လတိတ္တာ။ ရေ၍။ သောမနသံ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ နေဝကာတဗ္ဗံ။ မပြု
အပ်။ အသုန္ဓရံ။ မကောင်းသော။ ကိန်းကို။ လတိတ္တာ။ ရေ၍။ ဒေါမနသံ။ နှစ်လို
မသယာ ခြင်းကို။ နကာတဗ္ဗံ မပြုအပ်။ ဣဝိဇေ။ ဤသို့။ ပဝတ္တဗုဒ္ဓိသင်္ခါနဝ
သေနန။ ဖြစ်သောဆင်ခြင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ ဧတ္ထဤဒုက္ခ
သင်္ကန်းကိုဆင်ခြင်း၌။ အသဓမ္မာဟသမ္ပဇညံ အသဓမ္မာဟသမ္ပဇညကံ။
ဝေဒိကဗ္ဗံ သိအပ်၏။ ။

ပတ္တဝေရုဏေဝိးသဝိဘ်ကိုဆောင်ခြင်း၌လည်း။ ပတ္တံးသဝိတ်ကို။ သဟ
သာဝကောလျှင်စွာသာလျှင်။ အဂ္ဂဗောတွာ။ မယူမူ၍။ ဣဝံဤသဝိတ်ကို။
ဂဗောတွာ။ မယူ၍။ ပိဏ္ဍာယာ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဝရမာနာ။ သွားသည်ရှိသော်။
ဘိက္ခံ ဆွမ်းကို။ လတိသာမိ။ ရအံ့။ ဣဝိဇေ။ ဤသို့။ ပတ္တဝေရုဏေဝိသော
သဝိဘ်ကိုယူခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ပဒိုလတိကဗ္ဗအတ္ထဝသေနံ။
ရအပ်သောအကျိုး၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သာတ္ထကသမ္ပဇညံ။ သာတ္ထကသမ္ပ
ဇညကံ။ ဝေဒိကဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ပန။ သာတ္ထကသမ္ပဇညတဟပါ။ ဝုပ္ပါယဝုပ္ပါ

သင်္ကပ္ပသုတ်၊

၁၁၅

ဧညက္ခိဆိုဦးအံ့။ ကိသဿ၊ ဩဠိယော၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗသရိယော၊ အာနန္ဒညော
ကိုယ်ရှိသောရဟန်းအား၊ ဂရုပတ္တော၊ လေးသောသင်္ကပ္ပသုတ်၊ အသပ္ပါ
ယော၊ မရောက်ပတ်၊ ယသကာသမိ၊ အမှတ်မရှိသောရဟန်းအား၊ စတု
ပဉ္စဂဏ္ဍိ ကာဟတော၊ လေးချက်ငါးချက်အဖွဲ့ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓိသောဓနိယော၊
ဆေး၍ စင်ခဲသောသင်္ကပ္ပသုတ်၊ အသပ္ပါယောဝ၊ မရောက်ပတ်သည့်သ
လျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒုစောတပတ္တော၊ ဆေးခက်သောသင်္ကပ္ပသုတ်၊
နဝဇ္ဇတိ မအပ်၊ တံ ထို သင်္ကပ္ပကို၊ ဓောဝန္တသောဝ၊ ဆေးသည်သလျှင်ဖြစ်
သောအသဝ၊ ထိုရဟန်းအားလည်း၊ ပထိဗောဓောပိတံ၊ ဤနှောင့်ရှက်ခြင်း
သည်ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ မဏိဝဏ္ဏပတ္တောပန၊ ပြုအောင်နှောင့်တော့သောသင်္ကပ္ပ
သည် ကား၊ လောဘနိယော၊ တပ်စွန်းဖွယ်ရှိ၏၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ဝုတ္တနယော
နေဝ၊ ဆို အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အသပ္ပါယော၊ မရောက်ပတ်၊ ပန၊
စင်စစ်သော် ကား၊ နိမိတ္တကမ္မာဒိဝသန၊ နိမိတ်ပြုခြင်း အစရှိ သည်၏၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ သစ္စေ၊ ရအပ်သောသင်္ကပ္ပသုတ်၊ အသပ္ပါယောဝ၊ မရောက်
ပတ် သည်သာလျှင်တည်း၊ အယဉ္ဇ၊ ဤသင်္ကပ္ပကိုလည်း၊ သေဝနမနသ၊
မှီဝဲသော၊ အသ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အကုသသ္မာဓမ္မော၊ အကုသိုလ်တရားတို့
သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏၊ ကုသသ္မာဓမ္မော၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊
ပရိဘာသန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ အယံပတ္တော၊ ဤသင်္ကပ္ပသည်၊ ဧကန္တ
အသပ္ပါယောဝ၊ စင်စစ်မရောက်ပတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပိဋိတော၊
ထိုဆို အပ်ခဲ့ပြီးသော သင်္ကပ္ပတို့မှ ဘောက်ပြန်သောသင်္ကပ္ပသုတ်၊ သပ္ပါ
ယော၊ ရောက်ပတ်၏၊ တသ၊ ထိုရောက်ပတ်သောသင်္ကပ္ပ၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ သပ္ပါယသမ္ပဗုဒ္ဓိ၊ သပ္ပါယသမ္ပဗုဒ္ဓိဧညက္ခိ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ စ၊ သပ္ပါယသမ္ပဗုဒ္ဓိမှတစ်ပါး ဂေါစရသမ္ပဗုဒ္ဓိဆိုဦးအံ့၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဝိတ
ဟနဝသေနဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမစွန့်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေါစရ
သမ္ပဗုဒ္ဓိ ဂေါစရသမ္ပဗုဒ္ဓိကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း
၌၊ ကောပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ပတ္တံ၊ သင်္ကပ္ပကို၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူတတ်သော၊
အတ္တနာမ၊ အတ္တဘောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော် ကား၊ ဝုတ္တပ္ပ
ကာရမိတ္တကိရိယ ဝါယောဓာတု ဝိပ္ပာရေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြောရှိ
သောသင်္ကပ္ပသည်ပြုအပ်သော မိတ္တဇဝါယောဓာတ်၏ ပြန့်ပွားဖြင့်သာလျှင်၊
ပတ္တဝ္ဂ ဘဏံနာမ၊ သင်္ကပ္ပကိုကိုင်ခြင်းမည်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊
ထို သင်္ကပ္ပ ကိုကိုင်ခြင်း၌၊ ပတ္တောပိ၊ သင်္ကပ္ပသည်သည်၊ အစေတနေ၊ စေတ
နာမရှိ၊ ဟတ္ထာပိ၊ လက်တို့သည်လည်း၊ အစေတနာ၊ စေတနာမရှိကုန်၊

ပစ္စေဒာသေဝိတိသည။ အဟံ။ ငါကု၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့သည်။ ဂဟိတော၊
 ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟတ္ထာပိ၊ လက်တို့သည်သည်။
 ပစ္စေဒာသေဝိတိကု၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 နဇာနန္တိ၊ မထိ၊ ကု၊ သဏ္ဌာသေန၊ ညှပ်ဖြင့်။ အဂ္ဂိသုဝဏ္ဏဂဟဇာဝိယ၊
 မီးရွှေဘိုကိုကိုင်ခြင်း၌ကဲ့သို့၊ ဓာတုဟောဝ၊ ဓာတ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဓာတု
 သမူဟံ၊ ဓာတ်အပေါင်းကို၊ ဂဗျန္တိ၊ ယူတုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဝတ္တပဋိ
 သမံ၊ နဝသေန၊ ဖြစ်သောဆင်ခြင်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ဧတ္ထ၊ ဤသမိတ်ကို
 ဆောင်ခြင်း၌၊ အသဗ္ဗေဟသမ္ပစည်း၊ အသဗ္ဗေဟသမ္ပဇာညကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ထိအပ်၏။ ။

အဝိစ၊ တနည်းသည်။ ခရိန္ဒဟတ္ထပါ၊ အခြေတစ်သောလက်ခြေရှိကုန်သော၊
 ဝဏဇုဓေဟိ၊ အမာဝတို့၌၊ ပဉ္စရိတဝုဗ္ဗ ဇောဟိတဝိမိကူဓေ၊ ပဋိထွက်
 သော၊ ပြည့်သွေးရှိသော မိုးလောက်ရှိကုန်သော၊ နိလမက္ခိကသမ္ပဝိကိဇ္ဈန္တံ၊
 ညှိသောပာဉ်မတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သော၊ အနာထသသဏယံ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ
 သောသူတို့၏နာမရပ်၌။ အနာထမန္တသော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသူတို့
 ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဒယာလုကာ၊ သနားတတ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ဝုရိ
 သာ၊ လောကျားတို့သည်။ ကေသံ၊ ထိုကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်သော သူတို့
 အား။ ပဏသုစေဋ္ဌကာနိစေ၊ အမာတ္တဝ်၊ ဝုဓိ၊ ကြမ်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ကပါဓာဟိ၊ အိုးကင်းတို့ဖြင့်၊ ဘောသဇ္ဇာနိစ၊ ဆေးတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ဥပနာမေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝုဓိ၊ အိုးကင်းတို့တွင်၊ စေဋ္ဌကာ
 နိဝိ၊ ဝုဓိ၊ တို့ကိုလည်း။ ကေသဉ္စိ၊ အချိုကုန်သောသူတို့အား။ သဏ္ဌာနိ၊ သိင်
 မွေ့နူးညံ့သော ဝုဓိ၊ တို့သည်။ ကေသဉ္စိ၊ အချိုကုန်သောသူတို့အား။ ထူဏာ
 နိ၊ ရှုန့်ရင်းကုန်သောဝုဓိ၊ တို့သည်။ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘောသဇ္ဇာက
 ပါဏာနိဝိ၊ ဆေးပတ်ထည့်သော အိုးကင်းတို့သည်လည်း။ ကေသဉ္စိ၊ အချို
 ကုန်သောသူတို့အား။ ဒုသဏ္ဌာနာနိ၊ မကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော
 အိုးကင်းတို့သည်။ ကေသဉ္စိ၊ အချိုကုန်သောသူတို့အား။ သုသဏ္ဌာနာနိ၊
 ကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော အိုးကင်းတို့သည်။ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကိုးကွယ်ရာ မရှိကုန်သော သူတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအဆိုး
 အကောင်း မရှိသော အိုးကင်းတို့၌၊ သုမနာဝါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန်
 သည်လည်းကောင်း။ ဒုမနာဝါ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊
 နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝဏသဉ္စိ၊ ဣဒမဓ္မေနေဝ၊ အနာကို
 ဖုံးလွှမ်းလောက်ရုံမျှသာဖြစ်သော၊ စေဋ္ဌကေန၊ ဝုဓိ၊ ကြမ်းဖြင့်၊ ဘောသဇ္ဇာ

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၁၁၂

ပဋိဂ္ဂဟဏမတ္တကေနော။ ဆေးပတ်ကိုခံလောက်ရုံမျှသာ၊ ကပါလကေနော။
 အိုးကင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေသံ၊ ထိုကိုးကွယ်ရာ မရှိကုန်သောသူတို့
 အား၊ အတ္ထော၊ အလိုသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ။ ဤအတူ
 သာသျှင်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝဏစောဇ္ဇကံဝိယ၊ အမာလ္လင်း
 သောပုဆိုးကိုကဲ့သို့၊ ဝိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ သလ္လက္ခေတိ၊ မှတ်၏၊ ဘေသန္တ
 ပါလကံဝိယ၊ ဆေးထည့်စရာခွက်ကဲ့သို့၊ ပတ္တံသဝိတ်ကို၊ သလ္လက္ခေတံ၊
 မှတ်၏၊ ကပါလေ၊ အိုးကင်း၌၊ ဘေသန္တမိဝေ၊ ဆေးကဲ့သို့လည်း၊ ပတ္တံ၊
 သဝိတ်၌၊ လန္တံ၊ ရအပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ သလ္လက္ခေတိ၊ မှတ်၏၊ အယံ
 ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ သံဃာဒိပတ္တဝိဝရဓာရဏေ။ ဒုကုဋ်သဝိတ်သင်္ကန်း
 ကိုဆောင်ရာ၌၊ အသမ္ဘောဟသမ္ပဇညေန၊ အသမ္ဘောဟသမ္ပဇညဖြင့်၊ ဥတ္တမ
 သမ္ပဇညကာရိတိ၊ မြတ်သောအဆင်အခြင် ပညာကိုပြုလေ့ရှိသောရဟန်း
 ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အသိတာဒိသု၊ အသိတာ၊ အစရှိသောပါဠိရုပ်
 တို့၌၊ အသိတေတိ၊ အသိတေဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာပါတဘောဇနော၊ ဆွမ်းကို
 စားခြင်း၌၊ ဝိတေတိ၊ ဝိတေဟူသည်ကား၊ ယာဂုအာဒိပါနေ၊ ယာဂုအစရှိ
 သောသောက်ဘွယ်ကို သောက်ခြင်း၌၊ ခါယိတေတိ၊ ခါယိတေဟူသည်
 ကား၊ ဝိဠာနန္တကာဒိခါဒနေ၊ ရနံခဲဘွယ်အစရှိသောခဲဘွယ်ကိုခဲခြင်း၌၊ သာယိ
 တေတိ၊ သာယိတေဟူသည်ကား၊ မရဟဏိတာဒိသာယာနေ၊ ပျားထင်လဲ
 အစရှိသောလျက်ဘွယ်ကိုလျက်ခြင်း၌၊ တတ္ထ၊ ထိုဘောဇဉ်ခဲဘွယ်လျက်
 ဘွယ်ဘို့ကိုစားခြင်းလျက်ခြင်းတို့၌၊ နေဝဒဝါယာတိအာဒိနာနယေန၊ နေဝ
 ဒဝါယအစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော၊ အဋ္ဌမိဇေဝိ၊ ရှစ်ပါး
 အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ အတ္ထောနာမ၊ အကျိုး
 မည်၏၊ တဿ၊ ထိုအကျိုး၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သာတ္ထကသမ္ပဇညံ၊
 သာတ္ထသမ္ပဇညကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ သာတ္ထကသမ္ပဇညမှတစ်ပါး
 သပ္ပါယ သမ္ပဇညကို ဆိုဦးအံ့၊ လူပဏီတတိတ္ထမရဏေဒိသု၊ ကြမ်းသော
 ဘောဇဉ်မြတ်သောဘောဇဉ် ခါးသောဘောဇဉ် ချိုသောဘောဇဉ်အစရှိ
 ကုန်သောဘောဇဉ်တို့တွင်၊ ယေနဘောဇနေန၊ အကြင်ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ယဿ
 အကြင်ရဟန်းအား၊ အဖာသုကော၊ မချင်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တံဘောဇနံ၊ ထိုဘောဇဉ်သည်၊ အသပ္ပါယံ၊
 မကျောက်ဝတ်၊ ပန၊ စင်စစ်မအပ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ်
 ဘောဇဉ်အစရှိသည်ကို၊ နိမိတ္တကမ္မာဒိဝသေန၊ နိမိတ်ပြုခြင်းအစရှိသည်
 တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိလန္တံ၊ ရအပ်၏၊ ယဉ္ဇဘောဇနံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်

၁၁၁ မူဝေဒယသ-အဋ္ဌကထာနိသရ္ဓိ

ကိုလည်း၊ ဘုဉ္ဇကော၊ စားသော၊ အသေ။ ထိုရဟန်းအား၊ အကုသယာဓမ္မာ၊
 အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အဘိဇေဉ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏၊ ကုသယာဓမ္မာ၊
 ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုခဲတွယ်
 ဘောဇဉ်အစရှိ သည်သည်၊ ဧကန္တအသပ္ပါယမေဝ၊ စင်စစ်မ၊ လျောက်ပတ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဝိသရိတံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောခဲတွယ်ဘောဇဉ်မှတစ်
 ပြန်သောခဲတွယ်ဘောဇဉ် အစရှိသည်သည်၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သော
 ခဲတွယ်ဘောဇဉ်မည်၏၊ ဘသေ၊ ထိုလျောက်ပတ်သောခဲတွယ်ဘောဇဉ်
 စသည်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သပ္ပါယသမ္ပဇညံ၊ သပ္ပါယသမ္ပဇညကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဂေါစရသမ္ပဇညကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကမ္မဋ္ဌာနာပိဇဟန
 ဝသေနော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစွန့်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေါစရ
 သမ္ပဇညံ ဂေါစရသမ္ပဇညကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း
 နှို၊ ကောစိ၊ တရံသရသော၊ ဘုဉ္ဇကော၊ စားတတ်သော၊ အတ္တနာမ၊ အတ္တ
 ဘောမည်သည်၊ နန္တိမရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရမိတ္တကိရိ
 ယဝါယောဓာတု ဝိပ္ပာရေဝသေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော စိတ်
 သည် ပြုအပ်သော ဝါယောဓာတ်၏ ပြန့်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်၊
 ပတ္တပ္ပရူပာဏံနာမ၊ သမိတ်ကို ကိုင်ခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 စိတ္တကိရိယဝါယောဓာတု ဝိပ္ပာရေနော၊ စိတ်သည်ပြုအပ်သော ဝါယော
 ဓာတ်၏ပြန့်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဟတ္ထသား၊ ထက်ကို၊ ပတ္တေ၊ သမိတ်၌၊ ဩယာ
 ရဏံနာမ၊ ချခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စိတ္တကိရိယဝါယောဓာတု
 ဝိပ္ပာရေနော၊ စိတ်သည်ပြုအပ်သောဝါယောဓာတ်၏ ပြန့်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်
 အာယောပ ကရဏန္တ၊ အလုပ်အလေ့ကို ပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 အာယောပဉ္စရဏန္တ၊ ထမင်းလုပ်ကုန်ချိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရုဒိဝရ
 ဏန္တ၊ ခံတွင်းကို တွင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောစိ၊
 တရံသောသော သူသည်၊ ကုပ္ပိကာယပန၊ သံကောက်ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ယန္တကေနစ၊ ယန္တရားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟန္တကပ္ပိန္နိ မေးရိုးတို့ကို၊
 နပိဝရတိ၊ မတွင်း၊ ပတ္တပ္ပကိရိယဝါယောဓာတုဝိပ္ပာရေနော၊ စိတ်သည်ပြုအပ်
 သောဝါယောဓာတ်၏ပြန့်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာယောပသေ၊ ထမင်းလုပ်ကို၊
 ရုဒေ၊ ခံတွင်း၌၊ ဥပနံ၊ ထားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပရိဒန္တာနံ၊ အထက်
 သွားတို့၏ ရသသကိစ္စသာနေဉ္စ၊ ကျည်ပွေ့ ကိစ္စကိုပြီးစေခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟေဋ္ဌာဒန္တာနံ၊ အောက်သွားတို့၏၊ ဥဒုက္ခသကိစ္စ သာနေဉ္စ၊
 ဆုံကိစ္စကိုပြီးစေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဖိဝါယ၊ လျှာ၏၊ ဟတ္ထကိစ္စသာ

နေဉ္စ၊ လက်ကိစ္စကို ပြီးစေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်နံ၊ ထိုအစာအာဟာရကို၊ တတ္ထ၊ ထိုခံတွင်း၌၊ အပ္ပဇိဂါယ။
 သျှာ၊ ပျားမှ၊ တနူကဓေဋ္ဌော၊ ကျွဲသောတံထွေးသည်၊ ဓူလဇိဂါယ၊ သျှာရင်း၌၊
 ဗ၊ နလဓေဋ္ဌော၊ ချွဲသောတံထွေးသည်။ မက္ခေတိ၊ လိမ်းကျံ၏၊ ဟေဋ္ဌာဒန္တ၊
 ဥဒုက္ခလ၊ အောက်သွားတည်းဟူသောဆုံ၌၊ ဇိဂါဟတ္ထပရိဂတ္တိတံ၊ သျှာ
 တည်းဟူသောလက်ဖြင့်တွန်းလှောအပ်သော၊ ဓေဋ္ဌဥဒကတေမိတံ၊ ထံထွေး
 တည်းဟူသောရေဖြင့်ဆွတ်အပ်သော၊ ဥပရိဒန္တဓူလဇိဂါယတံ၊ အထက်
 သွားတည်းဟူသောကျည်းပွဖြင့်ကြိတ်အပ်သော၊ တံ၊ ထိုခဲတယ်တောဇဉ်
 ကိုးကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ကဗ္ဗန္တုနာဝါ၊ ဇွန်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဒဗ္ဗိယာဝါ၊ ယောင်းမဖြင့်လည်းကောင်း၊ အန္တော၊ ဝမ်းတွင်းသို့၊
 ဝေဝေသန္တောနာမ၊ သွင်းသောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါယောဓာတုယာဝ
 မိတ္တဇဝါယောဓာတ်သည်သာလျှင်၊ ပဝိသတိ၊ သွင်း၏၊ ပဝိဋ္ဌံပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်တိုင်း
 ဝင်တိုင်းသောအစာကို၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ပလာသ
 သန္တရံ၊ ကောက်ရိုးအခင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဓာရေန္တောနာမ၊ ခံထင်သော
 သူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါယောဓာတုဝသေနေဝ၊ ဝါယောဓာတ်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တိဋ္ဌတိဋ္ဌံ၊ တည်တိုင်းတည်တိုင်းသော
 အစာအာဟာရကို၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ဥဒ္ဓန္တကတ္တာ၊
 ဖြိုနောက်ပြု၍၊ နတ္ထိ၊ မီးကို၊ ဇာလေတွာ၊ ညှိ၍၊ ပစန္တောနာမ၊ ချက်သောသူ
 မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေဇောဓာတုယာဝ၊ တေဇောဓာတ်သည်သာလျှင်။
 ပစ္စတိ၊ ချက်၏၊ ပက္ကံပက္ကံ၊ ကျက်တိုင်းကျက်တိုင်းသောအစာအာဟာရကို၊
 ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဒေဏ္ဍနဝါ၊ ခုတ်တွန့်ထုဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ယဗ္ဗိယာဝါ၊ တောင်ဌေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိဟာ
 ရကောနာမ၊ ထုတ်ဆောင်တတ်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါယောဓာတု
 ယေဝ၊ ဝါယောဓာတ်သည်သာလျှင်၊ နိဟရတိ၊ ထုတ်ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ အတိဟရတိစ၊ ခံတွင်းသို့ လည်း
 ဆောင်၏၊ ဓာရေတိစ၊ ခံလည်းခံ၏၊ ဝိဘိဟရတိစ၊ ဝမ်းတွင်းသို့ လည်း
 ဆောင်၏၊ ပရိဂတ္တတိစ၊ တွန်လည်းတွန်လှေ၏၊ သဗ္ဗုဇ္ဈေတိစ၊ ထောင်း
 လည်းထောင် ကြိတ်တတ်၏၊ ဝိသေသေတိစ၊ ခြောက်လည်းခြောက်စေ၏၊
 နိ ဘရတိစ ထုတ်လည်းထုတ်၏၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်၊ ဓာရေတိ
 စ၊ ခံလည်းခံ၏၊ ပရိဂတ္တတိစ၊ တွန်လည်းတွန်၏၊ သဗ္ဗုဇ္ဈေတိစ၊ ထောင်း
 လည်းထောင်း ကြိတ်လည်းကြိတ်၏၊ ဝိသေသေတိစ၊ ခြောက်လည်း

ခြောက်သွေ့စေ၏။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ သိနေဟေတိ၊
 ပိုသည်၊ ပိုစေ၏။ အလ္လက္ခန္ဓ၊ ပိုစွတ်ပြီးသော အစာအာဟာရကိုလည်း။ အနု
 ပါလေတိ။ စောင့်ရှောက်တတ်၏။ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်သည်။
 အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပရိဋ္ဌံ၊ ဝင်ပြီးသော အစာအာဟာရကို၊ မရိပါစေတိ။
 ကျွက်စေ၏။ အာကာသဓာတု၊ အာကာသဓာတ်သည်။ အဇ္ဈုသေဝ၊ ထွက်ရာ
 အဝတည်းဟူသောခရီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏဓာတု၊ ဝိညာဏ
 ဓာတ်သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောကိစ္စ၌။ သမ္မာပယောဂံ၊ သင့်သော်
 လို့လက်၊ အနာယ၊ စွဲ၍၊ အာသုဇတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တ
 ပဋိ သင်္ခါနဝသေန၊ ဖြစ်သော ဆင်ခြင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤစား
 ခြင်းစသည်၌။ အသမ္မောဟသမ္ပဇညံ၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇညကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း။ ဂမနတော၊ ဆွမ်းခံသွားသော အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ပရိယေသနတော၊ ဆွမ်းခံရ၍ ထုည့်ပတ်ရှားမှီးသောအား
 လည်းကောင်း၊ ပရိတောဂတော၊ သုံးဆောင်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 အာသယတော၊ အစာသစ်အိမ်၌ဖြစ်သောတည်ရာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 နိဓာနတော၊ အစာသစ်အိမ်ဟူသော တည်ရာ၌ သိုမှီးသောအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အပရိပတ္တတော၊ မကျွက်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိပတ္တ
 တော၊ ကျွက်ပြီးသော အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပယတော၊ ခံအမွှေးအစ
 ရှိသည်ကိုပြီးစေတတ်သော အကျိုးအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိဿန္နတော၊
 ယိုသွက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပက္ခနတော၊ လက်နှုတ်ခန်းစသည်
 ကိုလိမ်းကျံသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါး
 အပြု၊ ရှိသော။ ပဋိကူသဘာဝံ၊ ဆက်ဆုပ်တွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခနတောဝိ၊ ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤစားခြင်းအစရှိသည်၌။
 အသမ္မောဟသမ္ပဇညံ၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇညကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဧတ္ထ
 ဤဆယ်ပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ပဋိကူသအဖြစ်ကိုဆင်ခြင် သောစကား
 အရာ၌၊ ဝိညာရကထာပန၊ အကျယ် ဖြစ်သော စကားကိုကား၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 မဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ အာဟာရ ပဋိကူသသည် နိဒ္ဒေသတော၊ အာ
 ဟာရပဋိကူသသည်ကိုညွှန်ပြရာဖြစ်သောစကားအစဉ်မှ၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊
 ယူအပ်၏။ ။

ဥစ္စာရပဿာဝ ကမ္မေတိ၊ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ ဟူသည်ကား။ ဥစ္စာ
 ရဿ၊ ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ ပဿာဝဿ၊ ကျင်ငယ်ကို လည်း
 ကောင်း၊ ကရဇော၊ စွန့်ခြင်း၌။ တတ္ထ၊ ထိုကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို စွန့်ခြင်း၌၊

ပတ္တကာသေ၊ အစာကျက်သောကာလ၌၊ ဥစ္စာရပဿာဝံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်
ကို၊ အကရာဇ္ဈာသ၊ မစွန့်သောရဟန်းအား။ သကလသရီရတော၊ ကိုယ်
အလုံးမှ၊ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်၊ ရက္ခန္တိ၊ ပရိကုန်၏၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။
ဘမန္တိ၊ လည်ကုန်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကေဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ အညေစ၊ ဘဝါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရောဂါ၊ အနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ကရာဇ္ဈာသပန၊ စွန့်သင့်သော ကာလ၌ စွန့်သောသူအားကား။
တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောတေးရန်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသို့
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို စွန့်သော အမှု၌၊
အညော၊ အကျိုးတည်း၊ တဿ၊ ထိုအကျိုး၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊
သာတ္ထကသမ္ပဇ္ဇန္တံ၊ သာတ္ထကသမ္ပဇ္ဇညကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ သာတ္ထ
ကသမ္ပဇ္ဇညမှတပါး သပ္ပါယသမ္ပဇ္ဇညကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်
သည်၌၊ ဥစ္စာရပဿာဝံ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို၊ ကရာဇ္ဈာသ၊ စွန့်သော
ရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယသော၊
အကျော်အစောမဲ့သည်၊ ဝဇာတိ၊ ပွား၏၊ ဇီဝိတန္တရာယော၊ အသက်၏အန္တ
ရယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတိဇ္ဈာမ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ဌာနေ၊
အရပ်၌၊ ကရာဇ္ဈာသ၊ စွန့်သော ရဟန်းအား။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤကျင်ကြီး
ကျင်ငယ်အမှု၌၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ တဿ၊ ထိုသပ္ပါယ၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ သပ္ပါယသမ္ပဇ္ဇန္တံ၊ သပ္ပါယသမ္ပဇ္ဇညကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
ပန၊ ဂေါစရသမ္ပဇ္ဇညကိုဆိုပြီးအံ့။ ကမ္မဋ္ဌာနာဝိတဟနာဝသေနဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
မစွန့်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေါစရသမ္ပဇ္ဇန္တံ၊ ဂေါစရသမ္ပဇ္ဇညကို
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ အသမ္မောဟ သမ္ပဇ္ဇညကို ဆိုပြီးအံ့။ အတ္တန္တရေ၊
ကိုယ်အတွင်း၌၊ ကောစိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဥစ္စာရပဿာဝံ၊ ကျင်ကြီး ကျင်
ငယ်ကို၊ ကရာဇ္ဈာသ၊ ပြုတတ်သော၊ အတ္တာနာမ၊ အတ္တဘော မည်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ စိတ္တကိရိယဝါယောဓာတုဝိပ္ပါရေနေဝ။ စိတ်သည် ပြုအပ်သော
ဝါယောဓာတ် ပြန့်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မံ၊ ကျင်ကြီး ကျင်
ငယ်စွန့်သောအမှုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဗ္ဘော၊ အိုင်းအမာသည်၊ ပက္ခေ၊
မှည့်သည်ရှိသော်၊ ဂဗ္ဘဘေဒေန၊ အိုင်းအမာပေါက်ကွဲသဖြင့်၊ ပုဗ္ဗလောဟိ
တံ၊ ပြည်သွေးသည်၊ အကာမတာယ၊ အလိုမရှိသဖြင့်၊ နိက္ခမတိယထာပန၊
ထွက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အတိဘဂိတာ၊ အလွန်ရေဖြင့် ပြည့်သော၊
ဥဒကာတာဇနာ၊ ရေအိုးမှ၊ အကာမတာယ၊ အလိုမရှိသဖြင့်၊ နိက္ခမတိယထာပ

၀၀၀

၁၂၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ထွက်သကဲ့သို့သည်ကောင်း၊ ဇဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဏ္ဏာသဃ ရဉ္ဇာ
ဝတ္တိသု၊ အစာကျက်အိပ်ကုင်ကြီးအိပ်တို့၌၊ ၁- နှိမိတသးရဝေးကုန်သေး
ဥစ္စာရပဿာဝါ၊ ကျွင့်ကြီးကျင်လပ်တို့သည်၊ ဝါယုဝေဂဝ- ရဉ္ဇိဋ္ဌတသး၊ ထေ
အဟုန်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အကာမတာယဝိ၊ အလိုမရှိသ
ဖြင့်သည်၊ နိက္ခမဗ္ဗိ၊ ထွက်ကုန်၏၊ နိက္ခမဇ္ဇော၊ ထွက်သော၊ ပေသပနာပံ
ပေသပနအပံဥစ္စာရပဿာဝေါ၊ အကြင်ကျင်ကြီးကျင်လပ်သည်၊ အတ္တိ
ရှိ၏၊ သောဥစ္စာရပဿာဝေါ၊ ထိုကျွင့်ကြီးကျင်လပ်သည်၊ တထာပေက္ခ
နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ သန္တကောဥစ္စာသည်၊ နေဝဟောတိ၊
မဖြစ်ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ သန္တကောဥစ္စာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကေ
ဝလံ၊ သက်သက်၊ သရီရနိသး နွေဝ၊ ကံပင်၏အကျိုးဆက် သည်သာလျှင်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာကံ၊ ဥပမာအာပတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဥဒက ဝရမ္မ
တော၊ ရေဘူး၌၊ ဝုရာဏဥဒကံ၊ ရေဟောင်းကို၊ ဆဇ္ဇေန္တဿ၊ စွန့်သော
သူအား၊ တံ၊ ထိုရေဟောင်းသည်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ သန္တကံဥစ္စာသည်၊
နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရေသံဝါ၊ သူတပါးတို့၏သည်၊ သန္တကံဥစ္စာသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ပဗ္ဗိဇ္ဇေနမဗ္ဗဓမ္မေ၊ သုတ်သင်ကာမျှ
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
ပဗ္ဗိဇ္ဇေနမဗ္ဗဓမ္မေ၊ သုတ်သင်ကာမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဝတ္ထပဗ္ဗိသင်္ခါနဝသေန၊ ဖြစ်သော ဆင်ခြင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဇ္ဈေ၊ ဤကျင်ကြီး ကျင်လပ်အမှု၌၊ အသဗ္ဗောဟသမ္ပဇဉ်၊ အသဗ္ဗောဟ
သမ္ပဇဉ်ကို၊ ဝေမိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ။

ဂသာဒီသု၊ ဂထအစရှိသည်တို့၌၊ ဂတေတိ၊ ဂတေဟူသည်ကား၊ ဂမနေ၊
သွားခြင်း၌၊ ဌိတေတိ၊ ဌိတေဟူသည်ကား၊ ဌာနေ၊ ရပ်ခြင်း၌၊ နိသိန္နေတိ၊
နိသိန္နေဟူသည်ကား၊ နိသစ္စာသ၊ ထိုင်ခြင်း၌၊ သုတ္တေတိ၊ သုတ္တေဟူသည်
ကား၊ သထနေ၊ အိပ်ခြင်း၌၊ ဇာဂရိတေတိ၊ ဇာဂရိတေဟူသည်ကား၊ ဇာဂရ
ဏေ၊ နိုးကြားခြင်း၌၊ ဘာသိတေတိ၊ ဘာသိတေဟူသည်ကား၊ ကထနေ၊
စကားဆိုခြင်း၌၊ ဝုဏ္ဏိဘာဝေတိ၊ ဝုဏ္ဏိဘာဝေဟူသည်ကား၊ အကထေး
စကားမဆိုခြင်း၌၊ ဝတ္ထဇ္ဇောဝါ၊ သွားသော်လည်း၊ ဝတ္ထာမိ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဌိတေဝါ၊ ရပ်သော်လည်း၊ ဌိတေ၊
ရပ်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ နိသိန္နော
ဝါ၊ ထိုင်သော်လည်း၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇာနာ
တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သယာနောဝါ၊ လျောင်းသော်လည်း၊ သယာနော၊

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၁၂၃

လျောင်းသည်။ အမှီဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။
 ဣတ္ထိမသိ၊ ဤမသိ၊ ဤပါဠိအရာ၌၊ အန္ဓိနုဣရိယာပထာ၊ ရှည်သောဣရိ
 ယာပုထ်ရှိကို။ ဟိယသွား၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။
 အတိက္ကန္တ၊ ရှေ့သို့ဘက်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဋိက္ကန္တ၊ နောက်သို့ဆုတ်
 ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အာလောကိတေ၊ တူရုဏ္ဏဉာဉ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊
 ဝိလောကိတေ၊ တစောင်းကြည့်၌လည်းကောင်း၊ သမဗ္ဗိတေ၊ ကွေးခြင်း၌
 လည်းကောင်း၊ ပဿာရိတေ၊ ဆန့်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ဆင်
 ခြင်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမသိ၊ ဤပါဠိအရာ၌၊
 မဇ္ဈိမာ၊ အလတ် ဖြစ်သော ဣရိယာပုထ်ကို၊ ဟိယသွား၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ကထိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဂတေ၊ သွားခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝိတေ၊ ငြိမ်းခြင်း
 ၌လည်းကောင်း၊ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သုတ္တေ၊ အိပ်ခြင်း၌
 လည်းကောင်း၊ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိဣပေန၊ ဤပါဠိရပ်၌ကား၊ ခုဒ္ဒကစုတ္တံ၊ ဣရိယာပထာ၊ ငယ်
 သည်ဖြစ်၍ မှန်မှန်ညွှက်သော ဣရိယာပုထ်တို့ကို၊ ဟိယသွား၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတေ၊ ထိုင်၊ ပါဠိရပ်
 တို့၌လည်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ပဇာနကာ
 ရီတာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်
 ၏၊ တိရိစ္ဆာနမဟာသိဝတ္ထေရောပန၊ တိရိစ္ဆာနမဟာသိဝမထေရ်သည်ကား
 အာဟ၊ ဆိုပြီး ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဝတ္တံဝါ၊ သွား၍လည်းကောင်း၊ စကံဝိတ္တံ
 ဝါ၊ စကြိုသွား၍ လည်းကောင်း၊ အပရတာဂေ၊ နောက်အတို့ ကာလ၌၊
 ဝိတော၊ ရပ်လျက်၊ စကံနကာလေ၊ စကြိုသွားသော ကာလ၌၊ ပဝတ္တော၊
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ ရုပ်နိတရား တို့သည်။ ဇေတ္ထဝ၊ ဤစကြိုသွား
 သောကာလ၌ပင်လျှင်၊ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသုပ္ပိက္ခတံ၊ ဆင်
 ခြင်၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဂတေ၊ သွားခြင်း၌၊ သမ္ပဇာနကာရီနာမ
 ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်မည်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 သဇ္ဈာယံဝါ၊ သဓုဇ္ဈာယံခြင်းကိုမူလည်း၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စဝါ
 ပြဿနာကိုမူလည်း၊ ဝိဿန္တန္တော၊ ဖြေသည်ရှိသော်၊ ကမ္မဿာနံဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကိုမူလည်း၊ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊
 ဝုတ္တော၊ ရပ်၍၊ အပရတာဂေ၊ နောက်အတို့ ကာလ၌၊ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်လျက်၊
 ဝိတကာလေ၊ ရပ်သောကာလ၌၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါရူပဓမ္မာ၊ ရုပ်နိ

၁၂၄

တရားတို့သည်။ ဧတ္ထဝံ၊ ဤရုပ်သောကာသန္တပင်လျှင် နိရုဒ္ဓါးချုပ်ကုန်၏။
ဣတိ။ ဤသို့။ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ။ ဆင်ခြင်၏။ အယံ ဘိက္ခု။ ဤရဟန်းသည်။ ဗြဟ္မာ
ရုပ်ခြင်း၌ သမ္ပတေနကာရီနာမ။ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်မည်၏။ ယောပနဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်။ သဏ္ဌာယဝဗိကရတဝသေနေဝ။ သရဗ္ဗေဝတိ
ခြင်းမသည်ကိုပြုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာသျှင်၊ ဗိရ၊ ကြီးမြင့်စွာ၊ နိဘိ
ဒိတွာ။ ထိုင်၍။ အပရသာဝဂေနေဝက် အတို့ကာသန္တ။ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းလျက်၊
နိသိန္နကာသေ။ ထိုင်သောကာသန္တ၊ ပဝတ္ထာ။ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣပ၊ ဣပဓမ္မာ။
ရုပ်နံတရားတို့သည်။ ဧတ္ထဝံ၊ ဤထိုင်သောကာသန္တသာလျှင် နိရုဒ္ဓါးချုပ်
ကုန်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ။ ဆင်ခြင်၏။ အယံ ဘိက္ခု။ ဤရဟန်းသည်။
နိသိန္နော၊ ထိုင်ခြင်း၌ သမ္ပတေနကာရီနာမ။ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်
မည်၏။ ယောပနဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်။ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းလျက်
လျှင်၊ သဏ္ဌာယဝဗိကရတဝသေနေဝ။ သရဗ္ဗေဝတိ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊
မဉ္ဇဝါ၊ ပြုသောနာမိုလည်းမိသောဗ္ဗန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်ဝါ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမူလည်း။ မနုယိကဧကောဗ္ဗန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်၊ နိန္ဒ၊ အိပ်
မျှော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမေတွာ။ သက်၍။ အပရသာဝဂေနေဝက် အတို့ကာသန္တ
တုဗ္ဗာယ၊ ထ၍။ သယနကာသေ၊ အိပ်သောကာသန္တ၊ ပဝတ္ထာ။ ဖြစ်ကုန်သော။
ဣပ၊ ဣပဓမ္မာ။ ရုပ်နံတရားတို့သည်။ ဧတ္ထဝံ၊ ဤအိပ်သောကာသန္တသာလျှင်
နိရုဒ္ဓါးချုပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ။ ဆင်ခြင်၏။ အယံ ဘိက္ခု။
ဤရဟန်းသည်။ သုပ္ပတ္တစ၊ အိပ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဇာတိတေစ၊ နိုးခြင်း
၌လည်းကောင်း၊ သမ္ပတေနကာရီနာမ။ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်
မည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ နှစ်၏။ ကိရိယာစိတ္တာနံ၊ သွားခြင်း ရုပ်ခြင်းသောအမူအရာ
ကိုဖြစ်စေတတ်သောစိတ်တို့၏အပ္ပဝတ္တံ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ သုတ္တံနာမ၊ အိပ်
ခြင်းမည်၏။ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဇာတိတံနာမ။ နိုးခြင်းမည်၏။ ဣတိ။
ဤသို့။ ဝေဒိယဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။ ယောပနဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်။ အယံ
သဒ္ဓေါနာမ။ ဤအသံမည်သည်ကား။ ဘာသမာနေဝ၊ စကားဆိုသည်ရှိသော်
ဩဗ္ဗေစ၊ နှုတ်ခမ်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဒန္တေစ၊ သွားတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ဇိဝုဗ္ဗေယျာကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိစ္စ၊ စွဲ၍၊ တာလုဗ္ဗေ၊ အစေ့စက်
ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိစ္စ၊ စွဲ၍၊ စိတ္တသမစ၊ စိတ်၏လည်း။ တဒနုရူပံ၊ ထိုအသံ
အားလျောက်ပတ်သော၊ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ ပဗ္ဗိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ။ ဤသို့။ သဘော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပတေနာ၊ ပညာ
အသင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဘာသတိ၊ စကားဆို၏၊ ဗိရံဝါပနကာသံ

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၁၂၅

ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ သဏ္ဌာယံဝါ၊ သရဏ္ဌာယံခြင်းကိုမူလည်း၊
ကတွားပြုပြီး၍၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း၊ ကထေတွားဟောပြီး၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ
ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမူလည်း၊ ပရိဝတ္တေတွားစီးဖြန်းပြီး၍၊ ပဉ္စံဝါ၊ ပြဿနာကိုမူ
လည်း၊ ဝိသယဇ္ဇေတွားဖြေပြီး၍၊ အပရတာဝေ၊ နောက်အတို့ကာလ၌၊ ဝုဏ္ဏီ
တူတော၊ ဆိတ် ဆိတ်ဖြစ်၍၊ ဘာသိတကာလေ၊ စကားဆိုသောကာလ၌၊
ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂူပါဂူပဓမ္မာ၊ ရုပ်နံတရားတို့သည်၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤစကား
ပြောဆိုသောကာလ၌ပင်လျှင်၊ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပနိသမ္ဘိက္ခတိ
ဆင်ခြင်၏။ အယံတိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဘာသိတေ၊ စကားဆိုခြင်း၌၊
သမ္ပဇာနကာရီနာမ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ကိုပြုလေ့ရှိသည်မည်၏။ ယောတိက္ခ၊
အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝုဏ္ဏီတူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ
သောကာလပတ်လုံး၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုလည်းကောင်း၊ မနုကာကတွားနှလုံးသွင်း၍၊ အပရတာဝေ၊ နောက်အတို့
ကာလ၌၊ ဝုဏ္ဏီတူတကာလေ၊ ဆိတ် ဆိတ်ဖြစ်သောကာလ၌၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဂူပါဂူပဓမ္မာ၊ ရုပ်နံတရားတို့သည်၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤဆိတ်ဆိတ်နေ
သောကာလ၌ သာလျှင်၊ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်ပြီ၊ ဥပါဒါဂူပဝတ္ထိယော၊ ဥပါဒါနံ
ရုပ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဘာသတိနာမ၊ စကားဆိုသည်မည်၏။
အသတိ၊ မရှိသော်၊ ဝုဏ္ဏီဘာဝတိနာမ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်သည်မည်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပနိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အယံတိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဝုဏ္ဏီဘာဝ
ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ခြင်း၌၊ သမ္ပဇာနကာရီနာမ၊ ဆင်ခြင် ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်
မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ မဟာသိဝတ္ထေရေန၊ မဟာသိဝမထေရ်
သည်၊ ဝုဏ္ဏီ၊ ဆိုအပ်သော၊ အသမ္ဘောဟာရရံ၊ မတွေ့ဝေခြင်းလျှင် အဦးရှိသော
တယိဒံတံဣဒံသမ္ပဇေညံ၊ ထိုသမ္ပဇေညကို၊ ဣမတို့ သတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ ဤ၏
မနိကာယသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ သာမညဗုဒ္ဓေလပန၊
သာမညဗုဒ္ဓသုတ်၌ကား၊ သဗ္ဗတ္ထိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ စတုဗ္ဗိဇံ၊ လေးပါး
အပြားရှိသော၊ သမ္ပဇေညံ၊ သမ္ပဇေညကို၊ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌၊ အသမ္ဘောဟာ
သမ္ပဇေညသေဝ၊ အသမ္ဘောဟာသမ္ပဇေည၏သာလျှင်၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်
သမ္ပဇာနကာရိတာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏။ သမ္ပဇာနကာရီအသမ္ပဇာနကာရီတိ၊ သမ္ပဇာနကာရီအသမ္ပဇာန
ကာရီဟူကုန်သော၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ သတိသမ္ပယုတ္တ
သေဝ၊ သတိနှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သမ္ပဇေညဿ၊ ပညာ၏။

၁၂၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တတ္တ၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဝိဘင်္ဂိပ္ပ
ကရဇောပန၊ ဝိဘင်းကျင်း၌ကား၊ သတောသမ္ပဇာနောအဘိက္ကမတိသတော
သမ္ပဇာနော ပဋိက္ကမတိတိ၊ သတောသမ္ပဇာနောအဘိက္ကမတိသတောသမ္ပ
ဇာနောပဋိက္ကမတိဟူ၍၊ ဧတာနိပဒါနိ၊ ဤပုဒ်တို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဘတ္တောနေဝ၊
ဝေတနိအပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တတ္တံဝါတိ၊ အတ္တတ္တံဝါဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ စတုသမ္ပဇညပဋိဂ္ဂဏှနေန၊ လေးပါးသောသမ္ပ
ဇညကိုသိမ်းဆည်းသောရဟန်းသည်၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏လည်း၊ ကာယေ
လေးပါးသောသမ္ပဇညတည်းဟူသောကာယ၌၊ ပရဿဝါ၊ သူတပါး၏လည်း
ကာယေ၊ လေးပါးသောသမ္ပဇညတည်းဟူသော ကာယ၌၊ ကာယေန၊ ရံခါ၊
အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏လည်း၊ ကာယေန၊ ရံခါ၊ ပရဿဝါ၊ သူတပါး၏လည်း၊
ကာယေ၊ လေးပါးသောသမ္ပဇညတည်းဟူသောကာယ၌၊ ကာယေနပထဝီ၊
လေးပါးသောသမ္ပဇညကာယကိုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ
သမုဒယပထမဋ္ဌာ နှစ်သိက်အာဒိသု၊ ဣတိသမုဒယပထမဋ္ဌာနှစ်သိက်အစ
ရှိသောဘိဇ္ဇနုတ်တို့၌၊ ဣက္ခန္ဓသေဝ၊ ဣက္ခန္ဓာ၏သာလျှင်၊ သမုဒယေဝ၊
ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပယောဝ၊ ပျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဟရိ
တဗျော၊ ထုတ်အပ်၏၊ သေဝံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဓုတ္တသဒိ
သမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသမ္ပဇညပဗ္ဗ
န္တံ၊ စတုသမ္ပဇညပရိဂ္ဂဟိကား၊ လေးပါးသောသမ္ပဇညကိုသိမ်းဆည်းတတ်
သောသတိ၊ သတိသည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ တဿ၊ ထိုသတိကို၊
သမုဋ္ဌာပိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပုရိမတဏှာ၊ နှေးဖြစ်သောတဏှာသည်၊
သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာမည်၏၊ ဥဘိန္နံ၊ ဒုက္ခသစ္စာသမုဒယသစ္စာနှစ်ပါး
တို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ဘဲဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာ
မည်၏၊ ဓုတ္တပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယ
မဂ်သတ္တံ၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုသမ္ပဇဝသေန၊ သမ္ပဇာလေး
ပါးတို့၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဿတ္တိတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝု
ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤလေးပါးသော
သမ္ပဇညသည်၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ စတုသမ္ပဇညပဋိဂ္ဂဟကာသာ၊
လေးပါးသောသမ္ပဇညကိုသိမ်းဆည်းသောရဟန်း၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ယောဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ နိဗ္ဗာနမုခံ၊ ဝဋ်ဌာထွက်
မြောက်ခြင်း၏၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားထရပ်

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၁၂၇

အံပြီးသတ်သတည်း၊ စတုသမ္ပစညပဗ္ဗံ၊ စတုသမ္ပစညပဗ္ဗသညံ၊ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊

ဝေံ၊ ဤသို့၊ စတုသမ္ပစညပဿေန၊ လေးပါးသော စတုသမ္ပစည တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာယာနုပဿနံ၊ ကာယာနုပဿနာကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေ
ဘန်ပြီး၍၊ အုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဋိကူလမနသိကာရဝသေန၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ
အပ်သည်ကိုနှလုံးသွင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝိဘဇိတုံးဝေဘန်ခြင်းငှါ၊
ဝုနစပရန္တိ အာဒိ၊ ဝုနစပရံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝုနစပရံအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဣမမေဝ ကာယန္တိ အဒိသု၊
ဣမမေဝကာယံ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
ကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော
စကားကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိတ္ထာ
ရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကူး၌၊ ကာယဂတော
သတိကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး ဥဘတော
ရခါဟိ၊ ဥဘတောရခါဟုသည့်ကား၊ ဟေ ဋ္ဌာစ၊ အောက်၌ လည်းကောင်း၊
ဥပရိစ၊ အထက်၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ န္ဒိဟိမုခေဟိ၊ နှစ်ဘက်သော
အေဘျိနှင့်၊ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်သော၊ နာနာဝိတိတဿဟိ၊ နာနာရိက်တဿ
ဟူသည့်ကား၊ နာနာဝိသော၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဣဒံပန၊ ဤဆို
လတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဋိကူလ မနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊
ဥပမာကိုဥပမေယူအနက်နှင့်အတူပြု၍၊ နှောခြင်းတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေဝိ၊
ချွေ၌ အုံးဥးဘာရခါ၊ အောက်အထက်နှစ်ဘက်အစရှိသော၊ ဝုတေဇဋ္ဌိဝိယ၊
ဗယားအိတ်ကဲ့သို့၊ စာတုမဟာတုတိကော၊ လေးပါးသော မဟာတုတိ
ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယော၊ ရူပကာယကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဗယားအိတ်၌၊ ဖိသိတွာ၊ ရောနှော၍၊ ပက္ခိတ္တနာနာဝိစရေညံဝိယ၊ ထည့်
အပ်သောအထူးတူး အပြားပြားရှိသော စပါးမျိုးကဲ့သို့၊ ကေသာယော၊
ဆံအစရှိကုန်သော၊ န္တိယာကာရာ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအရတို့ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင် ရှိသော၊ ဝုရိသေဝ ဝိယ၊
ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ရုပ်ာန်းကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တံဝုတောဋ္ဌိံ၊ ထိုဗယားအိတ်ကို၊ ပရုပ္ပိတွာ၊ ဖြေ၍၊
ပစ္စတောတော၊ ရှုသော၊ တဿ၊ ထိုမျက်စိအမြင်ရှိသော ယောကျ်ားအား၊
နာနာဝိစ ခြေပါကရူကာယောဝိယ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော စပါး

မျိုး၏ ထင်းရှားသောကာလကဲ့သို့၊ ယောဂိနော၊ ယောဂီ ဖြစ်သောရဟန်း
 အား၊ နန္ဒိယကာရသာ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောကောဠာသန္တိ၊ ဝိတုတာကာ
 ရော၊ ပညတ်ကိုလွန်၍ အသုဘအဖြစ်၏ထင်သောအခြင်းအရာကို၊ ဝေဒိ
 တဗျေားထိအပ်၏၊ ဣတိအဇ္ဈတ္တံဝါတိ၊ ဣတိအဇ္ဈတ္တံဝါဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ကောသဒိသု၊ ဆံအစရှိသည်တို့၌၊ ပရိဂ္ဂဗျာနေန၊ သိမ်းဆည်းသဖြင့်၊
 အတ္တနေဝါ၊ မိမိ၏မူလည်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ပရသေဝံ၊ သုတပါး၏မူ
 လည်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ကာယေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း၊ အတ္တနေော၊ မိမိ၏
 ကာယေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း၊ ပရသေဝံ၊ သုတပါး၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ကာယာ
 နုပသိ၊ ကိုယ်ဟုအဘိဓာန်ထလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတော၊
 ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားရပ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သောစကားရပ်သည်၊ ဂုဏ္ဏ
 နယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊
 ကေဝလံ စင်စစ်၊ ဣဒေ၊ ဤပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗ၌၊ နန္ဒိယကာရပရိဂ္ဂဟိ
 ကာ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောကောဠာသန္တိအရဂိုဝိမ်းဆည်းတတ်သော၊ သတိ၊
 သတိသည်၊ ဣက္ခသစ္စံ၊ ဣက္ခသစ္စာမည်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊
 ကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊ နိပဿနရံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗိ၊ ထိအပ်၏၊ သေဝံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝုရိမသဒိသမေဝ
 ရှေးနည်း၌တူသည်သာလျှင်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီး
 သတ်သတည်း၊ ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗ
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧဝံ ဤသို့၊ ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ပဋိကူလမနသိကာရ၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ကာယာနုပသေဝံ၊ ကာယာနုပသသနာကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ခွဲဝေပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ လေးပါးသောဓာတ်ကိုပိုင်း
 ခြား၍ယုံသွင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဘဇိသုံ၊ ခွဲဝေခြင်းငှါ၊ ဝုနုစပေန္တိ
 အာဒိ၊ ဝုနုစပရံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေ၊ ကြာ၊
 ထိုဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ အယံ၊ ဤဆိုလက္ခံ၊ သည်ကား၊ ဩပဇ္ဈသံသန္ဓနေ
 န၊ ဥပမာကိုဥပမယအနက်၌အတူပြု၍၊ နှိုးနှေးခြင်း၌၊ သန္တိ၊ တကွ၊ အတ္တ
 ဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အတွင်းတည်း၊ ကောမိ၊ တရံတယောဂံသော၊ ဂေါဗာ
 တကောဝါ၊ နွားသတ် ယောက်ျားသည် လည်းကောင်း၊ တတ္ထဝေဠုန
 တတ္ထော၊ တမင်းရိက္ခာဖြင့်စားသော၊ တသေဝံ၊ ထိုနွားသတ်ယောက်ျား
 ၏သာလျှင်၊ အန္တေ၊ ဝါသိကော၊ အနီးနောပညံသည်၊ ဂါမိ၊ နွားကို၊ ဝမိတွာ၊

၁၂၈

သတ်ပဋ္ဌာနသုတ်။

၁၂၆

သတ်၍၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ခြင်းလျှင်တွင်း၍၊ စတသောဒိသာ၊ အရပ်လေး
မျက်နှာတို့သို့၊ ဂတဝံသွားကုန်သော၊ မဟာပထဝံ၊ ခရီးမတို့၏၊ ဝေမဏ္ဍ
ဋ္ဌာနသင်္ခါတေ၊ အလယ်အရပ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးလေး
ဆုံ၌၊ ကောဋ္ဌာသံကောဋ္ဌာသံ၊ အစုအစုကိုးကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဝိဇ္ဇော၊ ထိုင်နေ
သည်၊ အဿယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဝေမဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣရိယာပထဝံ၊ ဣရိယာပုတ်တို့
တွင်၊ ယေနကေနစိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်၊
ဌာတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်း
အရာဖြင့်၊ ဌာတံ၊ တည်သော၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောသွားခြင်းအစရှိသော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဌာတတ္တာစ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယထာ၊
အကြင်သို့သော သွားခြင်းအစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဏိဟိတံ၊ ထား
အပ်သော၊ ကာယံ၊ ရူပကာယကို၊ ကာယေ၊ တလံမျှလောက်သောအပေါက်
ကိုးဝမှ ပိုစီးသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်ရှိသော ဤရူပကာယ ခန္ဓာ
ကိုယ်၌၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏ (ပ)၊ ဝါယောဓာတု၊
ဝါယောဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊
ကိ၊ အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်သနည်း၊ ဝေါစာတကဿ၊ နွားသတ်ယောကျ်ားအား၊ ဂါဝိ၊ နွားကို၊ ပေါ
သေန္တဿဝိ၊ မွေးသော်လည်းကောင်း၊ အာစာတနံ၊ နွားသတ်ရာသင်း
ချိုင်းသို့၊ အာဟရန္တဿဝိ၊ ဆောင်သော် လည်းကောင်း၊ အာဟရိတွာ၊
ဆောင်ပြီး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနွားသတ်သင်းချိုင်း၌၊ ပဋိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍၊ ဌာသေ
ဝိ၊ ထားသော်လည်းကောင်း၊ ဝမိတံ၊ သတ်အပ်သော၊ မတံ၊ သေသောနွား
ကို၊ ပဿန္တဿဝိ၊ ကြည့်သော်လည်းကောင်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်
သောကာလပတ်လုံး၊ နံ၊ ထိုနွားသေကောင်ကို၊ ပဒါလေတွာ၊ ဖျက်၍၊ ဗိလ
သော၊ အစုအားဖြင့်၊ နဝိဘဇတိ၊ မခွဲဝေသေး၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သော
ကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ ဂါဝိတိသညာ၊ နွားဟူသောအမှတ်သညာသည်၊
နအန္တရဓာယတိ၊ မကွယ်၊ ဝိဘဇိတွာ၊ အဘိုးခွဲဝေ၍၊ နိဝိဇ္ဇဿပန၊ နေသော
နွားသတ်ယောကျ်ားအား၊ ကာ၊ ဂါဝိတိသညာ၊ နွားဟူသောအမှတ်သညာ
သည်၊ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်၏၊ မံသသညာ၊ အမဲဟူသောသညာသည်၊
ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂါဝိ၊ နွားကို၊ ဝိကိနာမိ၊ ရောင်း၏၊ ဣမေ၊
သူတို့သည်၊ ဂါဝိ၊ နွားကို၊ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသေ၊ ထိုနွား
သတ်ယောကျ်ားအား၊ ဝေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊

အထခေါ။ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ။ ထိုနွားသတ်ယောက်ျားအား။ အဟံ။ ငါသည်။ မံသံ။ အမဲ။ ဟိ။ ဝိကိနာမိ။ ရောင်း၏။ ဣမေ။ ဤသူတို့သည်။ မံသံ။ မဲကို။ ဟရန္တိ။ ဆောင်ကုန်၏။ ဣစ္စေဝဣတိဝေ။ ဤသို့သောအကြံသည်။ သွင်ဟောတိယထားဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ။ ဤအတူသာလျှင်။ ဣမဿဝိတိက္ခန္ဓာ။ ဤရဟန်းအားလည်း။ ပုဗ္ဗေ။ ရှေး၌။ ဗာသပုဝုဇ္ဇနကာလေ။ ငုထုဇဉ်ဇိုက်ဖြစ်သောအခါ၌။ ဂိဟိတူတာသမိ။ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ ငွေဇိတသမိ။ ရဟန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ ယာဝ။ အကြင်မျှလေသံသေကာလပတ်လုံး။ ယထာ။ အကြင်သို့သောသွားခြင်းအစရှိသောအခြင်အရာအားဖြင့် ဦးတံတည်သော။ ယထာ။ အကြင်သို့သောသွားခြင်းအစရှိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပဏိဟိတံ။ ထားအပ်သော။ ဣမမေဝကာယံ။ ဤကံယံကိုသာလျှင်။ စာနဝိနိဗ္ဗာဂံ။ တစ်နာမ်ကိုခွဲဝေခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဓာတုသေဝ။ ဓာတ်အားဖြင့်။ နပစ္စဝေက္ခတိ။ အသီးအသီးပြု၍ မရှုမဆင်ခြင်သေးတာဝဒေဝ။ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ သတ္တောတိဝါ။ သတ္တဝါဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုပ္ပဓာတိဝါ။ ဝုပ္ပုလ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ သညာ။ အမှတ်သည်။ နအန္တရဓာယတိ။ မကွယ်။ ဓာတုသေဝ။ ဓာတ်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတေ။ အသီးအသီးပြု၍ရှုဆင်ခြင်သော။ အသပန။ ထိုယောဂီဝုပ္ပုလ်အားကား။ သတ္တသညာ။ သတ္တဝါဟူသောအမှတ်သည်။ အန္တရဓာယတိ။ ကွယ်၏။ ဓာတုဝသေနေဝ။ ဓာတ်လေးပါး၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဗိတ္တံ။ ဗိတ်သည်။ သံဘိဋ္ဌတိ။ တည်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ဓာဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမမေဝကာယံယထ ဦးတံယထာပဏိဟိတံဓာတုသေဝပစ္စဝေက္ခတိ။ အတ္ထိဇ္ဈမသ္မိကာယေ ပထဝီဓာတုအာပေါဓာတုတေဇောဓာတုဝါယေဓာတု ဝိသေယသ္မာသဝိတိက္ခဝေဒက္ခောဂေါဓာတကောဝါ။ (ပ)။ ဝါယောဓာတုတိ။ ဣမမေဝကာယံ ယထာဦးတံ ယထာပဏိဟိတံ ဓာတုသေဝပစ္စဝေက္ခတိ။ အတ္ထိဇ္ဈမသ္မိကာယေ ပထဝီဓာတုအာပေါဓာတုတေဇောဓာတုဝါယေဓာတု ဝိသေယသ္မာသဝိတိက္ခဝေဒက္ခောဂေါဓာတကောဝါ။ (ဟ)။ ဝါယောဓာတုဟူ၍။ အာဟာဟောတော်မူ၏။ ဟိဉ္ဇမာဉ္ဇပမေယျဉ္ဇုဉ္ဇုဦးအံ။ ဂေါဓာတကောဝိသန္ဓားသတ်ယောက်ျားကဲ့သို့။ ယောဂီယောဂီရဟန်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာသိအပ်၏။ ဂါဝိဘိသညာဝိယ။ နွားဟူသော အမှတ်သည်ကဲ့သို့။ သတ္တသညာ။ သတ္တဝါဟူသောအမှတ်သည်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ဓာတုမဟာပထောဝိသ။ လေးခုသောခရီးဆုံကဲ့သို့။ ဓတုဇ္ဈဂိယာပထော။ လေးပါးသောဇ္ဈဂိ သာသုတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာသိအပ်၏ ဗိသေဝ။ အရအား

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၁၃၁

ဖြင့်၊ ဝိဘဇိတွာ ခွဲဝေ၍၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓဘာဝေါရိယံ၊ ထိုင်နေသောအပြန်ကဲ့သို့၊
ဓာတုသော၊ ဓာတ်အားဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခနံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတ ဗွံ၊
သိအပ်၏၊ ဣဘိအသံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဝေတ္ထု၊ ဤဓာတုမနုဿိကာရ
ပဗ္ဗန္တံ၊ ပဋိ ဝတ္ထုနားပါဋိအတွင်းတည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနကထာပန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစကား
ကိုကား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကုမ်း၌၊ ဝိတ္ထာရိတာ၊ ချွေအပ်ပြီ၊ ဣတိအတ္တတ္တံ
ဝါဘိ၊ ဣဘိအတ္တတ္တံဝါဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုဓာတုပရိဂ္ဂဟိန္ဒ၊ နနံ၊
ငေးပါးသော ဓာတ်ကိုသိမ်းဆည်းသဖြင့်၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏လည်း၊
ကာယေ၊ ရူပကာယာ၌၊ ပရဿဝါ၊ သူတပါး၏မူလည်း၊ ကာယေ၊ ရူပကာယာ
၌၊ ကာလေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ ကာလေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း၊
ပရဿံ၊ သူတပါး၏၊ ကာယေ၊ ရူပကာယာ၌၊ ကာယာ နူပသမိ၊ ကံ၊ ဟံ၊ ဟုအဘန်
ထလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရဟိ၊ နေ၏၊ ဣတော၊ ဤစကားရပ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်
ဖြစ်သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ သော နည်းရှိသည့်
သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ မှန်၏၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဣမ ဤဓာတုမနုဿိ
ကာရပဗ္ဗန္တံ၊ စတုဓာတုပရိဂ္ဂဟိကာ၊ ငေးပါးသော ဓာတ်ကို ဝိုင်းခြား ထုတ်
သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ ဒုက္ခသစ္စာမည် ၏၊ ဣဇံ ဧဝံ ဤသို့၊ ယော
ဇနံ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိယျာနရခံ၊ ဝရိဒ္ဓထွက်မြောက်ခြင်း၏
အကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗွံ၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်
သည်၊ ပုရိမသဒိယမေဝ၊ ရှေး၌ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊
ဣဘိ၊ ဤသည်လျှင်ဓာတုမနုဿိကာရပဗ္ဗအတွင်းအပြီးသတ်သတည်း၊
ဓာတုမနုဿိကာရပဗ္ဗံ၊ ဓာတုမနုဿိ ကာရပဗ္ဗသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့ ဓာတုမနုဿိကာရဝသေန၊ ငေးပါးသော ဓာတ်ကို ဝိုင်းခြား၍
နှလုံးသွင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာယာ နူပသ နံ၊ ကာယာ နူပသ နာ
ကို၊ ဝိဘဇိတွာ ခွဲဝေပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နဝဟိ ကံးပါး ကုန်သော၊
သိဝထိကပဗ္ဗဟိ၊ သိဝထိကပဗ္ဗတို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇိတုံ ဝေတနံခြင်းငှါ၊ ပုနစ
ပရန္တိ အာဒိ၊ ပုနစပရံဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ တက္က၊ ထိုပုနစပရံအစရှိသောပါဌ်၌၊ သေယျထာဝရိ ပသေယျာတိ၊
သေယျထာဝရိသေယျ ဟူသည်ကား၊ ပသေယျသထာ၊ ရှုရှုကဲ့သို့၊
သရိရန္တိ၊ သရိရံ ဟူသည်ကား၊ မတသရိရံ၊ သေသောအကောင်ကို၊ သိဝ
ထိကာသမာပဋိဘန္တိ၊ သိဝထိကာယဆဋ္ဌိတံဟူသည်ကား၊ သုသားနု၊ သင်း

ချိုင်း၌၊ အပဝိဒ္ဓံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ မတဿာ၊ သေပြီးသော၊ အဿာ၊ ထိုသူ
ကောင်အား။ ကောဟံ၊ တရက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထသွား၊ ထိုကြောင့်၊
တံသရိရံ၊ ထိုသေသော အကောင်သည်။ ကောဟမတံ၊ ကောဟမတမည်
၏။ မတဿာ၊ သေပြီးသော။ အဿာ၊ ထိုသူကောင်အား။ ခွိဟံ၊ နှစ်ရက်သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ခွိဟမတံ၊ ခွိဟမတမည်၏။ မတဿာ၊
သေပြီးသော။ အဿာ၊ ထိုသူကောင်အား။ တိဟံ၊ ခုနစ်ရက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဣတိ၊ ထသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တိဟမတံ၊ တိဟမတမည်၏။ ဝဿာ၊ ပန်းတိမ်
သမားတို့၏ရှုတ်တီးသည်။ ဝါယုနာ၊ သေကြောင့်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အဟက်သို့၊ သရဂ္ဂန္တံ
တိဝိပ၊ တက်သကဲ့သို့၊ ဇိဝိတပရိယသဒါနာ၊ ဇိဝိတံ၊ ဇွဲ ကုန်သည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊
အထက်ဖြစ်သောနောက်ကာလ၌၊ ယထာနုဏ္ဏမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ သမုဂ္ဂတေ
န၊ ကောင်းစွာ တက်သော၊ သူနုဘာဝေန၊ ဖူးဖူးယောင်သည်၏ အဖြစ်၊ ဇင်း
ဥဒ္ဓ၊ မာတတ္ထာ၊ သေသည်မှ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌လေဖြင့်ပြည့်
သောသားရေအိတ်ကဲ့သို့ဖူးဖူးယောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓ၊ မာတကံ၊
ဥဒ္ဓ၊ မာတကမည်၏။ ဝိပရိဘိန္ဒုဝဏ္ဏံ၊ အဖြူအနီတို့နှင့် ရောသော ညှိသော
အဆင်းရှိသောအကောင်ကို။ ဝိနိလံ၊ ဝိနိလဟူ၍၊ ဝုဠတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိနိလ
မေဝ။ အဖြူအနီတို့နှင့် ရောသော ညှိသောအဆင်းရှိသော အကောင်သည်
သာလျှင်၊ ဝိနိလကံ၊ ဝိနိလကမည်၏။ ဝါ၊ ထနည်းကား။ ငမိုကူသတ္ထာ၊ စက်
ဆုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုဏ္ဍိတံ၊ စက်ဆုတ် သွပ်သော။ ဝိနိလံ၊
အဖြူအနီတို့နှင့် ရောသော ညှိသော အဆင်းရှိသော အကောင်သည်။
ဟေတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနိလကံ၊ ဝိနိလကမည်၏။ ဇေတံ၊
ဤဝိနိလကဟူသောအမည်သည်။ ခံသုသာဒဋ္ဌာဝနေသု၊ အသားများရာအ
ရပ်တို့၌၊ ရေဏ္ဍဝဏ္ဏဿ၊ နိသောအဆင်းရှိသော၊ ပုဗ္ဗသန္ဓိစယ ဋ္ဌာဝနေသု၊ ပြည့်
စုံရာအရပ်တို့၌၊ သေတဝဏ္ဏဿ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော၊ ယေတုပေသုနုစ၊
များသောအားဖြင့်သည်။ နိသဝဏ္ဏဿ၊ ညှိသောအဆင်းရှိသော၊ နိသဋ္ဌာဝနေ
သု၊ ညှိသောအရပ်တို့၌၊ နိသေဝဋ္ဋကပါဘသေဝ၊ ညှိသောပုဆိုးဖြင့်ရုံအပ်
သကဲ့သို့ဖြစ်သော၊ ဆဝသရိရသ၊ သေသောအကောင်၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်
တည်း။ ပရိဘိန္ဒုဋ္ဌာဝနေဟိဝါ၊ ပေါက်ပြီရာ အရပ်တို့မှ လည်းကောင်း၊ နဝဟိ
ဝဏ္ဏဓပဟိဝါ၊ ကိုးပါးသော အမာဝတို့မှ လည်းကောင်း၊ ဝိသန္ဓိမာနုပုဗ္ဗံ၊
ယိုစီးသော ပြည်ရှိသော အကောင်သည်။ ဝိပုဗ္ဗံ ဝိပုဗ္ဗမည်၏။ ဝိပုဗ္ဗမေဝ၊
ဝိပုဗ္ဗသည်ပင်လျှင်၊ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ဝိပုဗ္ဗကမည်၏။ ဝါ၊ ထနည်းကား။ ငမိုကူသတ္ထာ
ရွံရှာအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုဏ္ဍိတံ၊ စက်ဆုတ် အပ်သော၊ ဝိပုဗ္ဗံ။

ပုပ္ဖိစိးသော ပြည်ရှိသော အကောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ဝိပုဗ္ဗကမည်၏၊ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ပုပ္ဖိစိးသော ပြည်ရှိသော
အကောင်၏အဖြစ်သို့၊ ဇာတံ၊ ရောက်သည်တည်း၊ တထာဘာဝံ၊ ထိုသို့ပု
ပ္ဖိစိးသောပြည်ရှိသော အကောင်၏ အဖြစ်သို့၊ ဇာတံ၊ ရောက် သည်တည်း၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ ဝိပုဗ္ဗကဇာတမည်၏၊ သောဣမမေဝ
ကာယန္တိ၊ သောဣမမေဝကာယံဟူသည်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဣမံကာယံ၊ ဤအတ္တဘောကို၊ တေနကာယေန ထိုသေပြီး
သောသူ၏ကိုယ်နှင့်၊ သန္တိ၊ တက္ခ၊ ဥပဏေနေဝ၊ ဥပဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပသံ
ဟရတိဥပနေတိ၊ ထပ်တူထပ်မျှဆောင်၏၊ ကထံဥပသံဟရတိ၊ အတယ်သို့
ထပ်တူထပ်မျှ ဆောင်သနည်းဟူမူကား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယဒ္ဓိကာယော၊
ဤငါ၏ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း၊ ဧဝံဓမ္မော၊ ဤသို့ပုဂံသိုးခြင်းဟူသော သဘော
ရှိ၏၊ ဧဝံဘာဝီ၊ ဤသို့သေသည်မှအထက်ဖြစ်သောနောက်ကာလ၌လေဖြင့်ပြည့်
သော သားရေအိတ်ကဲ့သို့ဖူးဖူးယောင်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်လေ့
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံအနုတိတော၊ ဤသို့သေသည်မှအထက် ဖြစ်သော
နောက်ကာလ၌ လေဖြင့်ပြည့်သော သားရေအိတ်ကဲ့သို့ ဖူးဖူးယောင်သော
အကောင်၏အဖြစ်ကိုမလွန်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဥပသံ
ဟရတိဥပနေတိ၊ ထပ်တူထပ်မျှဆောင်၏၊ ကိံ ကောအဓိပ္ပါယော၊ အဘယ်
သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
အာယု၊ ဇီဝိဘိန္ဒြေသည်းကောင်း၊ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဒေတဇေဇာတ်သည်းကောင်း၊
ဝိညာဏံ၊ ဝိပါက်ဖြစ်သောဝိညာဉ်သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေသံခမ္မာနံ၊ ဤတရားတို့၏၊ အတ္တိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အယံကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ ဌာနဝမာနာဒိက္ခမော၊ ရပ်ခြင်း
သွားခြင်းအစရှိသည်တို့၌ ခန့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေသံပန၊ ဤသုံးပါး
သောတရားတို့၏ကား၊ ဝိဂမာ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ အယဒ္ဓိကာယော၊ ဤခန္ဓာ
ကိုယ်သည်လည်း၊ ဧဝံဓမ္မော၊ ဧဝံပုဂံကသဘာဝေါယေဝ၊ ဤသို့ပုဂံသိုးခြင်း
သဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံဘာဝီတိ၊ ဧဝံဘာဝီဟူသည်
ကား၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဥဒ္ဓုမာတာဒိတေဒေါ၊ သေသည်မှ
အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌ လေဖြင့်ပြည့်သော သားရေအိတ်ကဲ့သို့
ဖူးဖူးယောင်သော အကောင် အစရှိသော အထူးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ ဧဝံအနုတိတောတိ၊ ဧဝံအနုတိတောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓုမာ
တာဒိဘာဝံ၊ ဖူးဖူးယောင်သော အကောင်အစရှိသော အဖြစ်ကို၊ အနု

၀၃၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တိက္ကန္တာ၊ မလ္လန္တိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂတ္တံဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ အဋ္ဌတ္တံ၊ ဝါတိ၊ ဣတိ၊ အဋ္ဌတ္တံ၊ ဝါဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓါမာတာဒိ၊
 ပရိပ္ပတ္တနန၊ ဖူးဖူးပေောင်သော အကောင် အစရှိသည်ကို သိမ်းဆည်း
 သဖြင့်၊ အတ္တနာဝါ၊ မိမိ၏မူသည်။ ကာယော၊ ရူပကာယန္တိ၊ ဗရဿဝါ၊
 သူ့ဘဝါ၏ မူသည်။ ကာယော၊ ရူပကာယန္တိ၊ ကာလေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း။
 အတ္တနာဝါ၊ မိမိ၏။ ကာလေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း။ ဗရဿ၊ သူတပါး၏။ ကာယော၊
 ရူပကာယန္တိ၊ ကာယာနုဿိ၊ ကိုယ်ကို အာနိတလဲလဲ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏။ ခန္ဓမာနန္တိ၊ ခန္ဓမာနံဟူသည်ကား၊ ဥဒရာဒိသု၊ ဝမ်းအစရှိသည်တို့
 ဦးနိဿိဒိတ္တာ၊ နေ၍၊ ဥဒ၊ မံသဩဋ္ဌမံသအက္ခိကုဋ္ဌာဒိနိ၊ ဝမ်းသား နှုတ်ခမ်း
 သားမြက်သုံးအဆောင်အစရှိသည်တို့ကို၊ လုဋ္ဌတွာလုဋ္ဌိတွာ၊ နှုတ်၍ နှုတ်၍၊
 ခါဒိယမာနံ၊ ခဲအပ်သော၊ သမံသလောဟိတန္တိ၊ သမံသလောဟိတံဟူသည်
 ကား၊ သာဝဓသသမံသ လောဟိတယုတ္တံ၊ ကြွင်းသော အသား အသွေးနှင့်
 ဟဉ္ဉံသော၊ နိဗ္ဗံသလောဟိတမက္ခန္တိ၊ နိဗ္ဗံသလောဟိတ မကွဲဟူသည်ကား၊
 မံသ၊ အသားသည်၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ကုန်သော်လည်း။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။
 နသုဿတိ၊ မခြောက်သေး။ တံ၊ ထိုမခြောက်သောအရိုးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 နိဗ္ဗံသလောဟိတမက္ခန္တိ၊ နိဗ္ဗံသလောဟိတ မကွဲဟူသောစကားကို၊ ဂတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ အညေနာတိ၊ အညေနဟူသည်ကား။ အညေန၊ တပါး
 သော၊ ဒိဿတာနေ၊ အရပ်မျက်နှာအတိုင်းဖြင့်၊ ဟတ္ထဗ္ဗိကန္တိ၊ ဟတ္ထဗ္ဗိကံ
 ဟူသည်ကား၊ မခိုဏ္ဍိပါခိုဏ္ဍိအသီးအသီး၊ ဝိပဏ္ဍိဏ္ဍိ၊ ဖရိဖရဲကြီးသော၊
 စတုသဗ္ဗိဘဒ္ဒဓိ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟတ္ထဗ္ဗိ
 ကံ၊ လက်ရိုး၊ ဟိ၊ ပါဒဗ္ဗိက၊ ဒီသုဝိ၊ ခြေရိုးအစ ရှိသည်တို့၌လည်း၊ သေဝ
 နသော၊ ဤနည်းသျှင်နည်းရှိ၏။ တေရောဝသိ၊ ကာနိတိ၊ တေရောဝသိကာနိ
 ဟူသည်ကား၊ အတိက္ကန္တသံဝဇ္ဈရာနိ၊ တနှစ်ကိုလွန်ကုန်ပြီးသော၊ ပူတိနိတိ၊
 ပူတိနံဟူသည်ကား၊ အဗ္ဘာကာသေ၊ လွင်တီးကောင်၌၊ ဗြိတာနိ၊ တည်ကုန်
 သောအရိုးတို့သည်၊ ဝါတဂုဗ္ဗိသမ္ပဿန၊ လေနေပူရိဗ်းရည်တို့နှင့် တွေ့သ
 ဖြင့်၊ တေရောဝသိ၊ ကာနေဝ။ ကြာမြင့်စွာကာလပတ်လုံး ရိဗ်းစွတ်ကုန်ပြီး
 သည်ဖြစ်၍သာသျှင်၊ ပူတိနိ၊ ပုတ်ဆွေးကုန်သည်ဟော၌၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အန္တော
 တူမိဂဘာနိပန၊ မြေ၏အတွင်း၌ တည်သောအရိုးတို့သည်ကား၊ ဝိရထရံ၊
 ကြာမြင့်စွာ၊ တိဗ္ဗန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဝိရဏ္ဏကဇာတာနိတိ၊ ဝိရဏ္ဏကဇာတာနိ
 ဟူသည်ကား၊ ရုဏ္ဏံ၊ ရုဏ္ဏံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိကိဏ္ဏာနိ၊ ဖရိ
 ဖရဲရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံးဝံ့သော သိဝတိကပဗ္ဗန္တိ၊ သောဇ္ဈမမေဝါတိ၊

သောဗ္ဗမမေဝဟူ၍၊ ဝုတ္တနယောန၊ ခဝိအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ခန္ဓမာန၊ ဒိနံ။
ခဲအပ်သောအကောင်အစရှိသည်တို့၏ဝသေန။ အငွင်းအားဖြင့်၊ ယောဇနာ
ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကာထဗ္ဗ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိအတ္တတ္တဝါတိ၊ ဣတိအတ္တတ္တဝါဟူသည်
ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ခန္ဓမာနာဒိပရိဂ္ဂဟဇနန၊ ခဲအပ်သောအကောင်အစရှိသည်
ကိုသိမ်းဆည်းသဖြင့်၊ ယာဝရတ္ထကတာဝါ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်သော အရိုးရ
၏အဖြစ်တိုင်အောင်၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏မူလည်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ပရဿ
ဝါ၊ သူတပါး၏မူလည်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ကာလေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏ ကာလေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်
၌၊ ကာယာနုပဿိ ကိုယ်ကို အတန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
ဣဒပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဌတွာ၊ တန်ရပ်၍၊ နဝသိဝထိကာ၊ ကိုးပါးသော
သိဝထိကတို့ကို၊ သမောဓာနတဗ္ဗာ၊ ပေါင်းအပ်ကုန်၏၊ ဧကောဟမတန္တိ
အာဒိနာ၊ ဧကောဟမတံ ဤသို့အစရှိသော၊ နယောန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တနာ၊ ဟော
တော်မူအပ်သော၊ သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးစုံသောသိဝထိကသည်လည်း၊ ဧကော၊ တ
ပါးတည်း၊ ကာကေဟိဝါခန္ဓမာနန္တိ အာဒိကာ၊ ကာကေဟိဝါခန္ဓမာနံဤသို့
အစရှိသောသိဝထိကသည်၊ ဧကော၊ တပါးတည်း၊ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံသမံ
သသောဟိတံ နှာရသမ္ပန္နန္တိ၊ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ သမံသသောဟိတံ နှာရ
သမ္ပန္နံဟူသော သိဝထိကသည်၊ ဧကော၊ တပါးတည်း၊ နိဗ္ဗံသသောဟိတံ
မက္ခိတံနှာရသမ္ပန္နန္တိ၊ နိဗ္ဗံသသောဟိတံမက္ခိတံနှာရသမ္ပန္နံ ဟူသောသိဝ
ထိကသည်၊ ဧကော၊ တပါးတည်း၊ အပဂတမံသသောဟိတံနှာရသမ္ပန္နန္တိ၊
အပဂတမံသသောဟိတံနှာရသမ္ပန္နံဟူသောသိဝထိကသည်၊ ဧကော၊ တပါး
တည်း၊ အဋ္ဌိကာနိအပဂတသမ္ပန္န၊ နိတိအာဒိကာ၊ အဋ္ဌိကာနိအပဂတသမ္ပန္နာ
နိဤသို့ အစရှိသော သိဝထိကသည်၊ ဧကော၊ တပါးတည်း၊ ဝုပ္ပကိတာနိတေ
ရောဝသိကာနိ ဟိ၊ ဝုပ္ပကိတာနိတေရော ဝသိကာနိဟူသော သိဝထိက
သည်၊ ဧကော၊ တပါးတည်း၊ ပူဘိနိရုတ္တကဇာတာနိ၊ ပူဘိနိရုတ္တကဇာတာနိ
ဟူသောသိဝထိကသည်၊ ဧကော၊ တပါးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမောဓာန
တဗ္ဗာ၊ ပေါင်းအပ်၏၊ ဧဝံခေါဘိက္ခဝေတိဣဒံ၊ ဧဝံခေါဘိက္ခဝေ ဟူသော
ဤစကားကို၊ နဝသိဝထိကာ၊ ကိုးပါးသောသိဝထိကတို့ကို၊ ဒသေ၊ တွာ၊
ပြန်၊ ကာယာနုပဿနံ၊ ကာယာနုပဿနာကို၊ နိဇ္ဇလေန္တော၊ နိဂုံးအုပ်တော်
မူလို သည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသိဝထိကပဗ္ဗန္တံ၊ နဝသိ
ဝထိကပရိဂ္ဂဟိကာ၊ ကိုးပါးသောသိဝထိကကို သိမ်းဆည်းတတ်သော၊
သတိ၊ သတိသည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ တဿ၊ ထိုသတိကို၊ သမုဋ္ဌာ

၁၃၆ မူလဗလ္လဘာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဝုရိမာတဿာ၊ ရှေးဖြစ်သောကဏ္ဍာသည်၊ သရ
ဒယသစ္စံ၊ သရဒယသစ္စာမည်၏၊ ဥတိန္ဒ၊ ဒုက္ခသစ္စာသရဒယ သစ္စာနှစ်ပါး
တို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏၊ ဒုက္ခ
ပရိဇာနဇနာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြား၍သိတတ်သော၊ သရဒယပဇယ ဇနာ၊
သရဒယသစ္စာကိုပယ်တတ်သော၊ နိရောဓာရမ္မဇနာ၊ နိရောဓသစ္စာတွင်
အာရုံရှိသော၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာမည်၏၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ စတုသစ္စဝသေန၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဥဿတ္တိဘွာ၊ လုံ့လပြု၍၊ နိဗ္ဗုတိံ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်လေ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ နဝသိဝတိကပရိဂ္ဂ
ဟိကာနံ၊ ကိုးပါးသောသိဝတိကကိုသိမ်းဆည်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သိက္ခန္တံ၊ နံ၊
ရဟန်းတို့၏၊ ယာဝအရဟတ္တဘ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ နိပဿနမုခံ၊
ထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားထရပ်အ
ပြီးသတ်သတည်း။ နဝသိဝတိကပဗ္ဗံ၊ နဝသိဝတိကပဗ္ဗသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့ ။ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ
သောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အာနာပါနပဗ္ဗံ၊ အာနာပါနပဗ္ဗသည်၊ ကောင်း၊ ဣရိယာ
ပထပဗ္ဗံ၊ ဣရိယာပထပဗ္ဗသည်၊ ကောင်း၊ စတုသမ္ပတေပဗ္ဗံ၊ စတုသမ္ပတေ
ပဗ္ဗသည်၊ ကောင်း၊ ပရိက္ခသမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ပရိက္ခသမနသိကာရပဗ္ဗသည်၊
ကောင်း၊ ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗသည်၊ ကောင်း၊ နဝ၊
ကိုးပါးကုန်သော၊ သိဝတိကပဗ္ဗာနိ၊ သိဝတိကပဗ္ဗတို့သည်၊ ကောင်း၊ ဣတိ
ဤ သို့၊ ဝုဒ္ဓသပဗ္ဗာ၊ တဆဲ့လေးပါးသောအဆစ်အပိုင်ရှိသော၊ ကာယနူပသာ
နာ၊ ကာယသန္ဓေသာနာသည် နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထဲဆဲ့လေးပါးသောပဗ္ဗတို့တွင်၊ အာနာပါနပဗ္ဗံ၊ အာနာ
ပါနပဗ္ဗသည်၊ ကောင်း၊ ပရိက္ခသမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ပရိက္ခသမနသိကာရပဗ္ဗ
သည်၊ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနေဝန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးသောပဗ္ဗတို့ကိုသာလျှင်၊
အပ္ပနာကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ အပ္ပနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊
အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သိဝတိကာနံ၊ သိဝတိကတို့၏၊ အာဒိနဝါနုပဿနာဝသော
န၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခအနတ္တတည်းဟူသော အပြစ်ကိုရှုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ခွါဒ
သဝိ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသောပဗ္ဗတို့သည်လည်း၊ ဥပစာရကမ္မဋ္ဌာနာနေန၊ ဥပစာရ
ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ကာယ
နုပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို တွင့်ဆိုရာဖြစ်သော စကား ထရပ် အပြီးသတ်

ထည်း။ ကာယာနုပဿနာ။ ကာယာနုပဿနာသည်။ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်။ ရုဒ္ဓသဝိဇေန၊ တဆွဲထားပါး အပြားအားဖြင့်၊ ကာယာနုပဿနာသတ်ပဋ္ဌာနံ၊ ကာယာနုပဿနာသတ်ပဋ္ဌာန်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နဝိဇေန၊ ကိုးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဝေဒနာနုပဿနံ၊ ဝေဒနာနုပဿနာကို၊ ကထေတုံ၊ ကောတော်မူခြင်းငှါ၊ ကထဗ္ဗဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ကထဗ္ဗဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကထဗ္ဗဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ၌၊ သုခဝေဒနန္တိ၊ သုခဝေဒနံဟူသည်ကား၊ ကာယိကံဝိ၊ ကိုယ်၌မူလည်းတည်သော၊ စေတသိကံဝိ၊ စိတ်၌မူလည်းတည်သော၊ သုခဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယမာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုခဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယာမိ၊ ခံစား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ သုခဝေဒနံဝေဒိယမာနောအစရှိသောပါဌ၌၊ ဥတ္တာနသေယျကာ၊ ပက်လက်အိပ်ခါမှ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒါရကာဝိ၊ သူငယ်တို့သည်မူလည်း၊ ထညဝိဝနာဒိကာလေ၊ နို့ရည်ကိုသောက်၍ခြင်းအစရှိသောအခါ၌၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယမာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယာမိ၊ ခံစား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမံပဇာနန္တိ၊ အကယ်၍ကားသိကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့သိသော်လည်း၊ ဧတံ၊ ဤသုခဝေဒနံဝေဒိယမာနော အစရှိသောစကားကို၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဇာနနံ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းကို၊ သန္ဓယ၊ ရည်၍၊ နရတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဇာနနံ၊ သိခြင်းသည်၊ သတ္ထုပထမိန္ဒိ၊ သတ္ထဟူသောအယူကို၊ နဝိဇဟတိ၊ မစွန့်၊ သတ္ထသညံ၊ သတ္ထဝါဟူသောအမှတ်သည်ကို၊ နဥ္ဍုဒ္ဓါဓေတိ၊ မခွါ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံဝိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လည်းကောင်း၊ သတ်ပဋ္ဌာနဘာဝနာဝိ၊ သတ်ပဋ္ဌာန်ကိုပွားစေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိမဖြစ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော် ကား၊ ဣမဿဘိက္ခုနေ၊ ဤရဟန်း၏၊ ဇာနံ၊ သိခြင်းသည်၊ သတ္ထုပထမိန္ဒိ၊ သတ္ထဟူသောအယူကို၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ သတ္ထသညံ၊ သတ္ထဝါဟူသောအမှတ်သည်ကို၊ ဥ္ဍုဒ္ဓါဓေတိ၊ ခွါ၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လည်းကောင်း၊ သတ်ပဋ္ဌာနဘာဝနာဝိ၊ သတ်ပဋ္ဌာနဘာဝနာသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသုခဝေဒနံဝေဒိယမာနောအစရှိသောစကား

၁၃၈ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

ကို၊ ကော၊ အဘယံ သူသည်၊ ဝေဒယတိ ကိံ၊ ခံစားအံ့နည်း၊ ကသ၊ အဘယံ သူ၏၊ ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းသည်၊ ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်အံ့နည်း၊ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယံ အကြောင်းရှိသော ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သေးသည်၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပဒေ န ဝေဒိယနံ၊ ကောင်၊ စွာအပြားအားဖြင့် သိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခံစားခြင်းကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ထေတ္ထ၊ ထိုကော ဝေဒိယတိ အစရှိသောပါဌ်၌၊ ကော ဝေဒိယတိတိ၊ ကော ဝေဒိယတိဟူ သည်ကား၊ ကောပိ၊ တရံ အယောက်သော၊ သတ္တေဝဝ၊ သတ္တဝါသည် ထည်းကောင်း၊ ဝုတ္တသောပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်ထည်းကောင်း၊ န ပေဒယတိ၊ မခံ စား၊ ကသ၊ ဝေဒနာတိ၊ ကသ၊ ဝေဒနာ ဟူသည်ကား၊ ကသပိ၊ တရံ တသောက်သော၊ သတ္တသဝါ၊ သတ္တဝါ၏လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တသဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းသည်၊ န ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကိံ ကာရဏာ ဝေဒနာတိ၊ ကိံ ကာရဏာ ဝေဒနာဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ အာရေဇဏာ စ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်သော ချပါရုံစသော အာရုံရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းသည်၊ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧသေသော ဤယောဂီ ဖြစ်သော ခုဟန့်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏ သုခါဒိနံ၊ သုခအစရှိသည်တို့၏၊ တံတံဝတ္ထု၊ ထိုထိုသို့သော အကြောင်းကို၊ အာရမ္မဏံ၊ ကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝေဒနာဝ၊ ဝေဒနာသည်သာလျှင်၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏၊ တံပန ဝေဒနာပဝတ္ထု၊ ထိုသို့ ဝေဒနာ၏ ဖြစ် ခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေဒိယာမိတံ၊ ခံစား၏ဟူ၍၊ ဝေါဟာ ရမတ္ထံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား အားဖြင့် သိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒနာဝ၊ ဝေဒနာသည်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ချပါရုံ စသောဝတ္ထုကို၊ အာရမ္မဏံ၊ ကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝေဒနာဝ၊ ဝေဒနာသည် သာလျှင်၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗက္ခန္ဓော၊ ဖွတ်သော၊ ဧသ သော၊ ဤယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခံ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေဒိယာမိတံ၊ ခံစား၏ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကောပိယ၊ အဘယံ ကဲ့သို့နည်းဟူ မူကား၊ စိတ္တလပဗ္ဗတေ၊ စိတ္တလတောင်၌၊ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော၊ ထေရောပိယ၊ မထေရ်ကဲ့သို့ထည်း၊ ကိရိတ္တောရေမိ၊ ရွှေဦးအုံ၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အဖာသုကာကာလေ၊ မချင်းသာသောအခါ၌၊ ဗလဝေဒနာ ယ၊ အားကြီးသော ဝေဒနာကြောင့်၊ နိတ္ထု၊ နန္ဒော၊ ညည်းတွားလျက်၊ အပရာ ပနံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပရိဝတ္တတိ၊ လူးလည်း၏၊ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ကော၊

တယောကံသော၊ ထေရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝေါ၊
 အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ကတရံ၊ အတယ်မည်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သည်၊ ရုဇ္ဈတိ၊
 ကျင်နာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ပါမို့
 ယေက္ကံ၊ အသီး၊ ရုဇ္ဈနဌာနံနာမ၊ ကျင်နာသောအရပ်မည်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊
 ဝတ္ထု၊ ရှုပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ အာရုဇ္ဈကံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝေဒနာဝ၊
 ဝေဒနာသည်သာလျှင်၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဇာနကာသထော၊ သိသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဓိဝါ
 သောတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိနောဝဇ္ဇတိနု၊ သင့်သည်မဟုတ်သော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ အဓိဝါသေမိ၊ သည်းခံအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဓိဝါသနာ၊ သည်းခံခြင်း
 သည်၊ သေယျော၊ ဖြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ထေရော၊
 မထေရ်သည်၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံ၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝါတော၊
 သေသည့်၊ ယာဝဟဒယာ၊ ရင်ဘတ်တိုင်အောင် ဖာလေကိ ခွဲ၏၊ မဉ္ဇကေ၊
 ညောင်စောင်း၍၊ အန္တာနိ၊ အူဘို့သည်၊ ရာသိဘူဘာနိ၊ အရပြင်ပြင်ကုန်
 သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဒဟရဿ၊ ပဉ္စင်းငယ်
 အား၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဧက္ကကာ၊ ဤမျှလောက်သော၊ အဓိ
 ဝါသနာ၊ သည်းခံခြင်းသည်၊ ဝဇ္ဇာ၊ သင့်၏ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 ဒာရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ထေရော၊ မဟာထေရ်သည်၊ ဝိရိယသမထံ ဝိရိယ နှင့်သမာဓိမျှသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ သောဇေတွာ၊ ဟဉ်းစ၍၊ ပရိသန္တိဒါဟိ၊ ပရိသန္တိဒါဟိ နှင့်သဟာ၊
 တက္က၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝဏီတွာ၊ ရောက်၍၊ သမသိသိ၊
 ဝါရသမသိသိသုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ သုခံ၊
 သုခဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယမာနော၊ ခံစားသောသူသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုခံ၊
 သုခဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယာမိ၊ ခံစား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိယထော၊ အပြား
 အားဖြင့်သိသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နက္ခံ၊ နက္ခဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယမာနော၊
 ခံစားသောသူသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နက္ခံ၊ နက္ခဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယာမိ၊ ခံစား
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ (ပ) နိရု၊ ဓိသံ၊ ကိလေသာ
 တို့သည် သုံးသပ်အပ် စွဲလမ်းအပ်သော ကာမဂုဏ်မှ ကင်းသော၊ အနက္ခ
 မသုခံ၊ နက္ခသည်မဟုတ်သူသည်မဟုတ်သော၊ ဝေဒနံ ဥက္ခေဝေဒနာ
 ကို၊ ဝေဒိယမာနော ခံစားသောသူသည်၊ နိရု၊ ဓိသံ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံး
 သပ်အပ် စွဲလမ်းအပ်သော ကာမဂုဏ်မှ ကင်းသော၊ အနက္ခမသုခံ၊ နက္ခ

လည်းမဟုတ်သုခလည်းမဟုတ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒနာမိ၊ ခံစား
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေထွာ၊ ဟောတော်
 မူပြီး၍၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာန်မန၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကား၊ ကထေန္တော၊ ဟော
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဒနာဝသေန၊ ဝေဒနာ၏ အတွင်းအား
 ဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီးဟိသတ္တံ၊ ဖြန့်၏၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်း
 လည်းကောင်း၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာန်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ကမ္မဋ္ဌာန်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ဒုဝိသံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ရူပပရိဂ္ဂဟော၊ အရူပ
 ပရိဂ္ဂဟောတိ၊ ရူပပရိဂ္ဂဟအရူပပရိဂ္ဂဟဟူ၍လည်း၊ ဧတဒေဝ၊ ထိုရူပ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းအရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပင်တွင်၊ ဝုတ္တတိဆိုအပ်၏၊ ထတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့
 တွင်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေန္တော၊
 ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သင်္ခေပမနသိကာရဝသေနဝါ၊ အကျဉ်းအား
 ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၏ အတွင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရမနသိကာရ
 ဝသေနဝါ၊ အကျယ်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း
 စတုဓာတုဝ ဝတ္ထာနံ၊ စတုဓာတုဝ ဝတ္ထုန်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 တဒုဓာယဓိ၊ ထိုအကျဉ်း အကျယ်နှစ်ပါးစုံသော ရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊
 သဗ္ဗာကာရတော၊ စပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 မဂ်ကျင်း၌၊ ခုသိတမေဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်လည်း။ ။

အရူပကမ္မဋ္ဌာန်မန၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကား၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ ဟောဘုရားများသောအားဖြင့်၊ ဝေဒနာဝသေန၊ ဝေဒနာ၏
 အတွင်းအားဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသတ္တံ၊ ဖြန့်၏၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာ
 နေ၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဗသဝသေန၊
 ဗသဝ၏အတွင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာဝသေန၊ ဝေဒနာ၏အတွင်း
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရမန၊ ဝိတ်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဉ်းအုံး၊ ဧကစ္စဿ၊
 အချို့သောဟောဂီဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ သံဝိတ္ထေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတေ၊ သိမ်းဆည်းပြီးသည်ရှိသော်၊ တသ္မိံ၊ အာရမ္မဏေ၊ ထိုရုပ်
 ဟူသောအာရုံ၌၊ ဝိတ္ထစေတသိကာနံ၊ ဝိတ်စေတသိက် အပေါင်းတို့တွင်၊
 ပဌမသတိနိပါတော၊ ရှေးဦးစွာအာရုံ၌ကျထုတ်သော၊ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာ

ရုံကို၊ ဗုဒ္ဓန္တော၊ တွေ့လျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သော၊ ဖဿော၊ ဖဿသည၊
 ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 မာနော၊ ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံ
 ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ဝိဇာနန္တိ၊ သိလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော၊
 ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ပါကဇ္ဇံ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုသုံးပါးသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယဿ၊ အကြင်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ဖဿော၊ ဖဿသည်၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊
 ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဖဿောဝ၊ ဖဿသည်သာ
 လျှင်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး၊ တေန၊ ထိုဖဿနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
 တဒေဝ အာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကိုလျှင်၊ အနုဘဝမာနော၊ ခံစားတတ်သော၊
 ဝေဒနာဝိ၊ ဝေဒနာသည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဉ္စနနမာနော၊ အမှတ်ပြု၍
 သိတတ်သော၊ သညာဝိ၊ သညာသည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ စေတယမာ
 နော၊ စေတောတတ်သော၊ စေတနာဝိ၊ စေတနာသည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝိဇာနန္တိ၊ သိတတ်သော၊ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဉ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖဿပဉ္စမကေယေဝ၊ ဖဿလျှင်ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော တရား
 တို့ကို သာလျှင်၊ ပရိဂ္ဂဟေတိ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ယဿ၊ အကြင် ယောဂီ
 ရဟန်းအား၊ ဝေဒနော၊ ဝေဒနာသည်၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဝေဒနောဝ၊
 ဝေဒနာသည်သာလျှင်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး၊ တာယ၊ ထိုဝေ
 ဒနနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တဒေဝ၊ ရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကိုလျှင်၊ ဗုဒ္ဓမာနော၊ တွေ
 တတ်သော၊ ဖဿောဝိ၊ ဖဿသည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဉ္စနနမာနော၊
 အမှတ်ပြု၍သိတတ်သော၊ သညာဝိ၊ သညာသည်လည်းကောင်း၊ စေတယ
 မာနော၊ စေတောတတ်သော၊ စေတနာဝိ၊ စေတနာသည်လည်းကောင်း၊
 ဝိဇာနန္တိ၊ သိတတ်သော၊ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဉ် သည်လည်းကောင်း၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖဿပဉ္စမကေယေဝ၊ ဖဿလျှင် ငါးခုမြောက်
 ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ကို သာလျှင်၊ ပရိဂ္ဂဟေတိ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ယဿ၊
 အကြင် ယောဂီရဟန်းအား၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ပါကဇ္ဇံ၊ ထင်ရှား
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုယောဂီရဟန်းသည်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊
 ဝိညာဏမေဝ၊ ဝိညာဉ်သည်သာလျှင်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး၊

တောန၊ ထိုဝိညာဉ်နှင့်ယဇ္ဇိတကွ၊ တဒေဝအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကိုလျှင်၊
 ဗုဒ္ဓဗ္ဗာနော၊ တွေ့ဘတ်သော၊ ဖဒယာဝရိ၊ ဖဿသညလည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အနုဘာဓမာနာ၊ ခံစားတတ်သော၊ ဝေဒနာဝရိ၊ ဝေဒနာသညလည်း၊
 ကောင်း၊ သဗ္ဗာနနမာနာ၊ အမှတ်ပြု၍သိတတ်သော၊ သညာဝရိ၊ သညာသည
 လည်းကောင်း၊ စေတသမာနံ၊ စေတသိတတ်သော၊ စေတနာဝရိ၊ စေတနာ
 သညသည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖဿပစ္စမကယော၊
 ဖဿလျှင် ငါးခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ပရိဂ္ဂဟတိ၊
 သိမ်းဆည်းကတ်၏၊ သော၊ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဖဿပစ္စမကယော၊ ဖဿ
 လျှင်ငါးခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကိန္နိယိ
 တာ၊ အဘယ်ကိုမှီ၍ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဓာရေဇ္ဇော၊ စုံစမ်း
 ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဝတ္ထုနိယိတာ၊ ဝတ္ထုကိုမှီ၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဓာနာဘိ၊ အငြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဝတ္ထုနာမ၊ ဝတ္ထုရုပ်မည်သည်ကား၊
 ကရုဇကာယော၊ ကရုဇကာယာသည်၊ ယံ၊ အကြင်ကရုဇကာယာကို မှီ၍ဖြစ်
 သည်၊ ဟိ၊ သန္ဓာယ၊ ရည်ကော်မူ၍၊ ဣဒ္ဓပနမေဝိညာဏံ၊ ဣဒ္ဓနိယိတံ၊ ဣတ္ထ
 ပနိဗ္ဗန္တိ၊ ဣဒ္ဓပနမေဝိညာဏံ၊ ဣဒ္ဓနိယိတံ၊ ဣတ္ထပနိဗ္ဗန္တိ၊ ဝတ္ထု၊ ဖောဓ
 အပ်ပြီ သော၊ ထိုကရုဇကာယာသည်၊ အတ္ထတော၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်၊
 ဘူတာနိဗေဝ၊ မဟာဘုတ်ဘို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါဒါ၊ ဥပါဒါနိဗ၊ ဥပါဒါ
 ရုပ်ဘို့သညလည်းကောင်း၊ ဖောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထ၊ ဤဝတ္ထု၊ ဖဿပစ္စမကနစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝတ္ထု၊ ကရုဇကာယာ
 ဟူသောဝတ္ထုသည်၊ ရုပ်၊ ရုပ်မည်၏၊ ဖဿပစ္စမကော၊ ဖဿလျှင်ငါးခု
 မြောက်ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ နာမ်၊ နံမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာမရူပ
 မတ္တမေဝ၊ နံရုပ်မျှ ဟိုသာလျှင်၊ ဝာသတိ၊ ဖြစ်၏၊ စသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ ဣတ္ထ၊ ဤနံရုပ်နှစ်
 ပါးတို့တွင် ရုပ်၊ ရုပ်သည်၊ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ရူပက္ခန္ဓာမည်၏၊ နာမ်၊ နံသည်၊ ဝတ္ထော
 နော၊ သားပါးကုန်သော၊ အရူပိနော၊ နံဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာမည်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးမျှသည်၊ ဖောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊
 နာမရူပ၊ နံရုပ်မှလွတ်ကုန်သော၊ ပစ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊
 နတ္ထိ၊ သန္တိ၊ မရှိ၊ ဟိ၊ ပစ္စက္ခန္ဓာ၊ နံရုပ်မှလွတ်သော၊ နာမရူပ၊
 နံရုပ်သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမေပစ္စက္ခန္ဓာ၊
 ဤခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ ကိန္ဟောဘုကာ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိကုန်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပရိက္ခန္ဓာ၊ ဥပဏ် ဖြင့်ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇာဒိဟ
 တုကာဘိ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်းရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ပဝာတိ၊ ဖြစ်၏၊

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၁၄၃

တဒတာ၊ ထိုမြင်ပြီးသောနောက်မှ၊ ပစ္စယောစေဝ၊ ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊
 ပစ္စယုဒ္ဓန္တရ၊ ပစ္စယုပ္ပန်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ ဂှိဇ္ဈိ၊ ဣတောဝ၊ ဤပစ္စည်း
 ပစ္စယုပ္ပန်မှလျှင်၊ အညော၊ တပါးသော၊ သတ္တဝါဝါ၊ သတ္တဝါသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပုဂ္ဂလောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သုဒ္ဓသင်္ခါရ
 ပုဂ္ဂမတ္တမေဝ၊ သက်သက်သော သင်္ခါရအရသည်သာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ ဂှိဇ္ဈိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပ္ပဗ္ဗသနာမဉ္စပဝသေန၊ အကြောင်းပစ္စည်းနှင့်တကွသောနံရုပ်
 တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့၊ အာရောပေတွာ
 တင်၍ ဝိပဿနာပဋိဝါဒိယော၊ ဝိပဿနာအစဉ်ဖြင့်၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ၊
 အနတ္တံ၊ အနတ္တ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမသန္တော၊ သုံးသပ်လျက်၊ ဝိစယေတိ၊ ကျင့်၏၊
 သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဇ္ဈယေ၊ အဇ္ဈယေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ပဋိပေသံ၊
 မဂ်ဖိုလ်ကို၊ အာကင်္ခမာနော၊ တောင့်တလျက်၊ တသာရူပေ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဗိသေသေ၊ နေ့၌၊ ဥတုသပ္ပါယဉ္စ၊ ဥတုဇာတိသျှောက်ပတ်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပုဂ္ဂသသပ္ပါယဉ္စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏သျှောက်ပတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဘောဇနသပ္ပါယဉ္စ၊ ဘောဇနဇာတိသျှောက်ပတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မ
 သဝနသပ္ပါယဉ္စ၊ တရားနာခြင်း၏ သျှောက်ပတ်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊
 ထာဝိဘွာ၊ ရ၍၊ ကေပလ္လကေန၊ တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ
 လျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊
 အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ထည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဇ္ဈိ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ဣမေသန္တိဇနာနံ၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ ယာဝအရ
 ဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟော
 အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣဒဿန၊ ဤဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်း၌ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ ဝေဒနာဝသေန၊ ဝေဒနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ဟော
 ထော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဿဝသေနဝါ၊ ပဿ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိညာဏဝသေနဝါ၊ ဝိညာဉ်၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ကထိယမာနံ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ပါကဇုံ၊ ထင်ရှားသည်၊ နဟောတံ၊
 မဖြစ်၊ အန္တကာရိယံ၊ အချိက်တိုက်ကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ ဝေဒနာဝသေန
 ပန၊ ဝေဒနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ ကထိယမာနံ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊
 ပါကဇုံ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပါကဇူတာယ၊ ထင်ရှား

သညာဇီအဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဒနာဝဘောန၊ ဝေဒနာဇီ
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာဝိယမာနံ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ပါက၊ ခုံ၊ ထင်ရှား
 သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုခဒုက္ခဝေဒနာနံ၊ သုခဝေဒနာဒုက္ခ
 ဝေဒနာတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပါကဓူ၊ ထင်ရှား၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အ
 ခါဌ်၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါဌ်၊ သကထသရိရံ
 ကိုယ်အလုံးကိုးခေါ်သောနံ၊ ချောက်ချားစေလျက်၊ မဒ္ဒန္တံ၊ နင်းနပ်လျက်၊ ဖရ
 မာနံ၊ နှံ့လျက်၊ အဘိသန္ဓယမာနံ၊ စွတ်စေလျက်၊ သတဇေဝတံ၊ အကြိမ်
 တရာစစ်ပြီးသော၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို၊ ခါဒါပယန္တံ၊ ခံစေသကဲ့သို့၊
 သတပါကတေလံ၊ အကြိမ်တရာချက်ပြီးသောစိကို၊ မက္ခယမာနံ၊ လမ်း
 ကျသကဲ့သို့၊ သစ္စသဟာသေသန၊ တထောင်သောရေအိုးဖြင့်၊ ပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူဝန်
 ခြင်းကိုးနိဗ္ဗာဓယမာနံ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ အဟောသုခံ၊ အဟောသုခန္တံ၊
 ချမ်းသာစေလျက်၊ သာယေဝတကာ၊ မု၍၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ နိဗ္ဗာရယ
 မာနမေ၊ မြက်ဆိုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ
 ဌ်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါဌ်၊ သကထသရိရံ
 ကိုအလုံးကိုးခေါ်သောနံ၊ ချောက်ချားစေလျက်၊ မဒ္ဒန္တံ၊ နင်းနပ်လျက်၊ ဖရ
 မာနံ၊ နှံ့လျက်၊ အဘိသန္ဓယမာနံ၊ စွတ်စေလျက်၊ တတ္ထကပါလံ၊ ပူသောအိုး
 ကင်းသို့၊ ဝေဝသန္တံ၊ သွင်းသကဲ့သို့သည်၊ ကောင်း၊ ဝိသိနတဗ္ဗသေ
 ဟေန၊ ကြေးနိုးရေဖြင့်၊ အာသိဇ္ဇန္တံ၊ သွန်းလောင်းဘိသကဲ့သို့၊ သုက္ခတိ
 ကာနုပ္ပတိမ္ပိ၊ ချောက်သောမြက်တောစိုးသော သစ်ပင်ရှိသော၊ အရုဉ္ဇေ၊
 တောဌ်၊ ဒါရုဉ္ဇကာကလာပံ၊ ထင်းမီးရှူးစည်းကို၊ ပက္ခိပမာနံ၊ ထည့်သကဲ့
 သို့သည်၊ ကောင်း၊ အဟောဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွတ်ကား၊ အဟောဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွ
 တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပဿပယ မာနမေ၊ မြည်တမ်းစေသည် ဖြစ်၍
 သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုခဒုက္ခဝေဒနာနံ၊ သုခဝေဒနာဒုက္ခ
 ဝေဒနာတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပါကဓူ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတီး
 ဖြစ်၏၊ အဒုက္ခမသုခါပန၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်ကား၊ ဒုန္နိပနာ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏၊
 အန္ဓကာရာ၊ အမိက်တိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ အဝိသုတာ၊ မထင်၊ သာ၊ ထိုဥပေက္ခာ
 ဝေဒနာသည်၊ သုခဒုက္ခာနံ၊ သုခဝေဒနာဒုက္ခဝေဒနာတို့၏၊ အပဝမေ၊ ကင်း
 ခြင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ သာတာသာတပရိက္ခမေသေန၊ သာယာခြင်း
 မသာယာခြင်း သဘောကို မယ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဏ္ဍိတ္တာကာရ
 တုတာ၊ ဝျစ်လျှူသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်၊
 အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နယတော၊

မိဂပဒဝဋ္ဋနနည်းအားဖြင့်၊ ဂဏှန္တဿ၊ မှတ်သောရဟန်းအား၊ ပါကဓု၊
 ထင်ရှားသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ယထာကံ၊ ဥပမာအတတ်ကဲ့သို့ နည်းဟု
 မူကား၊ အန္တရာဝိဋ္ဌိပါသာဏံ၊ ကျောက်ပျာ၏အလယ်သို့၊ အာရောဟေတွာ
 တက်၍၊ ဗလောတဿ၊ ပြေးသော၊ မိဂဿ၊ သမင်၏၊ အနုပထံ၊ ခြေရာအစဉ်
 သို့၊ ဂန္ထန္တော၊ လိုက်သော၊ မိဂလုဒ္ဓကော၊ သားမူခိုးသည်၊ ဝိဋ္ဌိပါသာ
 တဿ၊ ကျောက်ပျာ၏၊ ဩရတာဂေဝိ၊ ဤမှတက်၍လည်းကောင်း၊ ပရ
 တာဂေဝိ၊ ထိုမှတက်၍လည်းကောင်း၊ ပဒံ၊ သမင်၏ခြေရာကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ မဇ္ဈေ၊ ကျောက်ပျာ၏အလယ်၌၊ အမဿန္တောဝိ၊ မမြင်သော်လည်း၊
 ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ အာရုဋ္ဌော၊ တက်သောသမင်သည်၊ ဣတော၊ ဤအရပ်
 မှ၊ ဩရုဋ္ဌော၊ သက်၍၊ မဇ္ဈေဝိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ ကျောက်ပျာ၏အလယ်၌၊ ဣဝိနာ
 ပဒေသေန၊ ဤအရပ်ဖြင့်၊ ဂတော၊ သွားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နယတော၊ နည်းအားဖြင့်၊ ဇာနာတိယထာ၊ သိသာကဲ့သို့၊ ဧံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဟိ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျအနက်နှင့်အတူပြု၍ထင်
 စွာပြဦးအံ့၊ အာရုဋ္ဌဌာနေ၊ ကျောက်ပျာသို့တက်ရာအရပ်၌၊ ပဒံဝိယ၊ သမင်
 ၏ခြေရာကဲ့သို့၊ သုခဝေဒနာယ၊ သုခဝေဒနာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပါ
 ကဓု၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဩရုဋ္ဌဌာနေ၊ ကျောက်ပျာမှသက်
 ရာအရပ်၌၊ ပဒံဝိယ၊ သမင်၏ခြေရာကဲ့သို့၊ ဒုက္ခဝေဒနာယ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏၊
 ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပါကဓု၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဣတော၊
 ဤအရပ်မှ၊ အာရုဋ္ဌာ၊ တက်၍၊ ဣတော၊ ဤအရပ်သို့၊ ဩရုဋ္ဌာ၊ သက်၍၊ မဇ္ဈေ
 ဝေ၊ ကျောက်ပျာ၏အလယ်၌ပင်လျှင်၊ ဂတော၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နယ
 တော၊ နည်းအားဖြင့်၊ ဂဟဏံဝိယ၊ မှတ်ယူခြင်းကဲ့သို့၊ သုခဒုက္ခာနံ၊ သုခ
 ဒုက္ခတို့၏၊ အပဏမေ၊ ကင်းခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သာတာသာတပဋိက္ခေ
 ပဝသေန၊ သာယာခြင်းမသာယာခြင်းသဘောကိုပယ်သည်၏၊ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ အတ္တဏ္ဏာကာရာဘူတာ၊ လျစ်လျူရှုသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော
 ဝေဒနာသည်၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာမည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နယတော၊ မိဂပဒဝဋ္ဋနနည်းအားဖြင့်၊ ဂဏှန္တဿ၊ မှတ်သောရဟန်း
 အား၊ ပါကဓု၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ပဌမံ၊ ဧေးဦးစွာ၊ ဂ္ဂပကမ္ပဋ္ဌာနံ၊ ဂ္ဂပကမ္ပဋ္ဌာနံကို၊ ကထေတွာ၊
 ဟောတော်မူပြီး၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ အဂ္ဂပကမ္ပဋ္ဌာနံ၊ အဂ္ဂပကမ္ပဋ္ဌာနံကို၊
 ဝေဒနာဝသေန၊ ဝေဒနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာဝ၊ ဖြစ်စေ၍သာ
 လျှင်၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ။

ကောဝလဗ္ဗ။ စင်စစ်လည်း။ ဣဇေဝ။ ဤသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌သာလျှင်။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ နဒသေတိ။ ပြတော်မူသည် မဟုတ်သေး။ စူဠတဏှာသင်္ခယော။ စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ်၌လည်းကောင်း။ မဟာတဏှာသင်္ခယော။ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်၌လည်းကောင်း။ စူဠဝေဒလ္လေ။ စူဠဝေဒလ္လသုတ်၌လည်းကောင်း။ မဟာဝေဒလ္လေ။ မဟာဝေဒလ္လသုတ်၌လည်းကောင်း။ ရဋ္ဌပါလသုတ္တေ။ ရဋ္ဌပါလသုတ်၌လည်းကောင်း။ မာဂဏ္ဍိယသုတ္တေ။ မာဂဏ္ဍိယသုတ်၌လည်းကောင်း။ ဓာတုဝိဘင်္ဂေ။ ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ်၌လည်းကောင်း။ အာနေဉ္စသပ္ပါယော။ အာနေဉ္စသပ္ပါယသုတ်၌လည်းကောင်း။ ဒိဃနိကာယမိ။ ဒိဃနိကာယသုတ်၌။ မဟာနိဒါနေ။ မဟာနိဒါနသုတ်၌လည်းကောင်း။ သက္ကပဉ္စေ။ သက္ကပဉ္စသုတ်၌လည်းကောင်း။ မဟာသတိပဋ္ဌာနေ။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌လည်းကောင်း။ သံယုတ္တမိ။ သံယုတ်၌။ စူဠနိဒါနသုတ္တေ။ စူဠနိဒါနသုတ်၌။ ဒုက္ခောပမေ။ ဒုက္ခောပမာ၌လည်းကောင်း။ ပရိဝိမံသနသုတ္တေ။ ပရိဝိမံသနသုတ်၌လည်းကောင်း။ သကဇေယ။ အလုံးစုံသော။ ဝေဒနာသံယုတ္တေ။ ဝေဒနာသံယုတ်၌လည်းကောင်း။ ဣတိဇေဝံ။ ဤသို့။ အနေကေသု။ များစွာကုန်သော။ သုတ္တေသု။ သုတ်တို့၌။ ပဌမံ။ ဂြှေဦးစွာ။ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ။ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံကို။ ကထေတွာ။ ဟောတော်မူပြီး၍။ ပစ္ဆိမံ။ နောက်၌။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံ။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံကို။ ဝေဒနာဝသေနံ။ ဝေဒနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ ဒသေတိ။ ပြတော်မူ၏။ တေသု။ ထိုသုတ်တို့၌။ ဒသေတိယထာဝ။ ပြတော်မူသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဇေဝံတထာ။ ထိုအတူ။ ဣမသ္မိံ။ ဝိသတိပဋ္ဌာနသုတ္တေ။ ဤသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌လည်း။ ပဌမံ။ ဂြှေဦးစွာ။ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ။ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံကို။ ကထေတွာ။ ဟောတော်မူပြီး၍။ ပစ္ဆိမံ။ နောက်၌။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံ။ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံကို။ ဝေဒနာဝသေနံ။ ဝေဒနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ ဒသေတိ။ ပြတော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထိုသုခံဝေဒနံ ဝေဒနာယမာနော ဟူသောပါဌ်၌။ သုခံဝေဒနန္တိ။ အာဒိသု။ သုခံဝေဒနံဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ အပရောပိ။ တမားလည်း ဖြစ်သော။ ပဇာနနပရိယာယော။ သိခြင်းအစဉ်တည်း။ သုခံဝေဒနံဝေဒနာယာမိတိပဇာနာတိတိ။ သုခံဝေဒနံဝေဒနာယာမိတိပဇာနာတိ ဟူသည်ကား။ သုခါဝေဒနာက္ခယော။ သုခဝေဒနာ ဖြစ်သောခဏ၌။ ဒုက္ခာယ။ ဆင်းရဲသော။ ဝေဒနာယ။ ဝေဒနာ၏။ အဘာဝတော။ မရှိခြင်းကြောင့်။ သုခံဝေဒနံ။ သုခဝေဒနာကို။ ဝေဒနာယမာနော။ ခံစားသောသူသည်အဟံ။ ငါသည်။ သုခံဝေဒနံယေဝ။ သုခဝေဒနာကိုသာလျှင်။ ဝေဒနာယာမိ။ ခံစား၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဇာနာတိ။ အပြားအာဖြင့်သိ၏။ တေန။ ထိုသုခဝေဒနာ

ဖြစ်သောစကား၌ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသောတပါးသောဝေဒနာတို့၏ဖြစ်ပြီး၍မရှိခြင်း
 ကိုသိသဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓ၊ ရှေး၌၊ အနုဘူတဗုဒ္ဓ၊ မခံစားဘူးသော၊ ယာဓုက္ခာဝေဒနာ
 အကြင်ဆင်းရဲသောဝေဒနာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်ဘူးသော
 ဆင်းရဲ ဝေဒနာ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဘာဝတောစ၊ မရှိခြင်းကြောင့်
 သည်းကောင်း၊ ဣမိဿာသုခဝေဒနာယ၊ ဤယခုဖြစ်သော သုခဝေဒနာ၏
 သည်း၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဘာဝတောစ၊ မရှိခြင်းကြောင့်
 သည်းကောင်း၊ ဝေဒနာနာမ၊ ဝေဒနာမည်သည်ကား၊ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိ၊ အရုဝါ
 အတည်မရှိ၊ ဝိပရိကာမဓမ္မော၊ တောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဣတိတိဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ထတ္ထ၊
 ကိုသုံးပါးသော ဝေဒနာတို့တွင်၊ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအနိစ္စအစရှိသော
 အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသ္မိံ အဂ္ဂိဝေဿနသမယေ သုခံ ဝေဒနံ ဝေဒေတိ၊ နေဝ
 တသ္မိံ သမယေ နုက္ခံဝေဒနံ ဝေဒေတိ၊ န အနုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ ဝေဒေတိ သုခံယေ
 ဝတသ္မိံ သမယေ ဝေဒနံ ဝေဒေတိ၊ ယသ္မိံ အဂ္ဂိဝေဿနသမယေ နုက္ခံ (ပ)၊
 အနုက္ခ မသုခံ ဝေဒနံ ဝေဒေတိ၊ နေဝတသ္မိံ သမယေ သုခံ ဝေဒနံ ဝေဒေတိ၊
 န နုက္ခံဝေဒနံ ဝေဒေတိ၊ အနုက္ခမသုခညေဝ တသ္မိံ သမယေ ဝေဒနံ ဝေဒေ
 တိ၊ သုခါဝိခေါ အဂ္ဂိဝေဿန ဝေဒနာ အနိစ္စာ သင်္ခတာ ပရိစ္စသရပ္ပန္နာ ဓယဓမ္မာ
 ဝယဓမ္မာ ဝိရာဂဓမ္မာ နိရောဓဓမ္မာ၊ နုက္ခာဝိခေါ၊ (ပ)၊ အနုက္ခမသုခါဝိခေါ အဂ္ဂိ
 ဝေဿနဝေဒနာ အနိစ္စာ၊ (ပ)၊ နိရောဓဓမ္မာ၊ ဧဝံပဿံ အဂ္ဂိဝေဿနသုတဝါ
 အရိယသဘာဝကောသုခါယဝိဝေဒနာယ နုက္ခာယဝိ ဝေဒနာယ အနုက္ခမသုခါ
 ယဝိဝေဒနာယ နိဗ္ဗိန္ဒတိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ခုတ္တံ ဝိရာဂါဝိရုဇ္ဈတိ ဝိရုတ္တသ္မိံ ဝိရုတ္တသီတိ
 ဉာဏံ ဟောတိ၊ ဝိဘာဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ
 ဣတ္ထတ္တာယာတိ ပဇာနာတိ၊ ယသ္မိံ အဂ္ဂိဝေဿန သမယေ သုခံ ဝေဒနံ
 ဝေဒေတိ၊ နေဝတသ္မိံ သမယေ နုက္ခံဝေဒနံ ဝေဒေတိ၊ န အနုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ
 ဝေဒေတိ၊ သုခံယေဝတသ္မိံ သမယေ ဝေဒနံ ဝေဒေတိ၊ ယသ္မိံ သမယေ
 အဂ္ဂိဝေဿန သမယေ နုက္ခံ (ပ)၊ အနုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ ဝေဒေတိ၊ နေဝတသ္မိံ
 သမယေ သုခံ ဝေဒနံ ဝေဒေတိ၊ န နုက္ခံဝေဒနံ ဝေဒေတိ၊ အနုက္ခမသုခညေဝ
 တသ္မိံ သမယေ ဝေဒနံ ဝေဒေတိ၊ သုခါဝိခေါ အဂ္ဂိဝေဿန ဝေဒနာ အနိစ္စာ သင်္ခ
 တာ ပရိစ္စသရပ္ပန္နာ ဓယဓမ္မာ ဝယဓမ္မာ ဝိရာဂဓမ္မာ နိရောဓဓမ္မာ၊ နုက္ခာဝိခေါ၊
 (ပ)၊ အနုက္ခမသုခါဝိခေါ အဂ္ဂိဝေဿန ဝေဒနာ အနိစ္စာ၊ (ပ)၊ နိရောဓဓမ္မာ၊ ဧဝံ
 ပဿံ အဂ္ဂိဝေဿနသုတဝါ အရိယသဘာဝကောသုခါယဝိဝေဒနာယ နုက္ခာယ

☰

ဝိဝေဒနာယ အနုက္ခမ သုခါယဝိ ဝေဒနာယ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝိရာဂါ
ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ညာဏံဟောတိ၊ နိဗ္ဗာဏံဟောတိ၊ ဝုဿိတံ ဗြဟ္မစရိ
ယံ၊ ကထံကရုဏိယံ၊ နာယရံ ဣတ္ထတ္ထာယောတိ၊ မဇ္ဇိကံဟူ၍၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊
ဤဝကားကို၊ ဝုဿိတံ ဝုဿိတံ ဝေဒိဝေဒနာယောတိ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊
အဂ္ဂိဝေဒနာ၊ အဂ္ဂိဝေဒနာ၊ ယသိဝံသမယော၊ အကြွင်အခါ၌၊ သုခံဝေဒနံ၊
သုခဝေဒနာကို၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ယသိဝံသမယော၊ ထိုသုခဝေဒနာနှင့်ပြည့်
စုံသောအခါ၌၊ ဝုဿိတံ ဝုဿိတံ ဝေဒိဝေဒနာကို၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊
မသုခံဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ယသိဝံသမယော၊ ထို
အခါ၌၊ သုခံယောဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊
အဂ္ဂိဝေဒနာ၊ အဂ္ဂိဝေဒနာ၊ ယသိဝံသမယော၊ အကြွင်အခါ၌၊ ဝုဿိတံ ဝုဿိတံ
ဝေဒိဝေဒနာကို၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ (၁)၊ အနုက္ခမသုခံဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာ
ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ယသိဝံသမယော၊ ထိုဥပေက္ခာ ဝေဒနာနှင့်
ပြည့်စုံသောအခါ၌၊ သုခံဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊
ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝုဿိတံ ဝုဿိတံ ဝေဒိဝေဒနာကို၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊
ဝေဒိဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံသော အခါ၌၊ အနုက္ခမသုခံယောဝေဒနာကို
သာလျှင်၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ အဂ္ဂိဝေဒနာ၊ အဂ္ဂိဝေဒနာ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊
သုခါဝိဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာသည်လည်း၊ အနိစ္စာ၊ အဗြမရှိ၊ သင်္ခတော၊
အကြောင်း၊ တရားတို့သည်ကပ်၍ ပြုပြင်တတ်၏၊ မရှိသောရပ္ပာနွှား၊ ဝတ္ထု၊
အာရုံအစရှိသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်၏၊ ဝေဒိဝေဒနာ၊ ဝေဒိဝေဒနာ၊
ရှိ၏၊ ဝေဒိဝေဒနာ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ ကင်းခြင်းသဘော
ရှိ၏၊ နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ဝုဿိတံ ဝုဿိတံ သုခံဝေဒနာသည်
လည်း၊ (၁)၊ အဂ္ဂိဝေဒနာ၊ အဂ္ဂိဝေဒနာ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ အနုက္ခမသုခါဝိဝေဒနာ
ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း၊ အနိစ္စာ၊ အဗြမရှိ၊ (၁)၊ နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်း
သဘောရှိ၏၊ အဂ္ဂိဝေဒနာ၊ အဂ္ဂိဝေဒနာ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊ ဝေဒိဝေဒနံ၊
သော၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယသမာဓိကော၊ အရိ
ယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ သုခါယဝိဝေဒနာယ၊ သုခဝေဒနာ၌ လည်း
ကောင်း၊ ဝုဿိတံ ဝုဿိတံ သုခံဝေဒနာယ၊ ဝုဿိတံ ဝုဿိတံ သုခံဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ အနုက္ခမသုခါ
ယဝိဝေဒနာယ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒ
နိဗ္ဗိန္ဒနွေ၊ နိဗ္ဗိန္ဒနွေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏၊ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း
ကင်းခြင်းကြောင့်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ကိလေသာမှလွတ်၏၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ကိလေသာမှ
လွတ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီဟူ၍။

ဥာဏံ၊ ဗဟ္မဝေက္ခကာဥာဏံ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
သည်၊ ဒိဏာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော
အကျင့်ကို၊ ဝုဿိတံ၊ သုံးဆယ်ပြီ၊ ကရုဏီယံ၊ တဆွဲခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စ
ကို၊ ကာတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္တတ္တာယ၊ ဤတဆွဲခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ၊
အပရံ၊ တပါးသောပြုသူကံကိစ္စသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဇာနာတိ၊
အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ သာမိသံဝါသုခန္တိ၊ အာဒိသု၊ သာမိသံဝါသုခံ ဤသို့အစ
ရှိသည်တို့၌၊ သာမိသာ၊ အာမိသန္တံတက္ခသော၊ သုခါနာမ၊ သုခဝေဒနာ
မည်သည်ကား၊ ဗည္ဇကာမဂ္ဂကာမိသနိသိတာ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တည်း
ဟူသောအာမိသကိုမှီကုန်သော၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဂေဟသိတ
သောမနဿဝေဒနာ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌ရှိသောသောမနဿ
ဝေဒနာတို့တည်း၊ နိရုမိသာ၊ အာမိသမရှိသော၊ သုခါနာမ၊ သုခဝေဒနာမည်
သည်ကား၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ နေက္ခမ္မသိတသောမနဿဝေဒနာ၊
အိမ်တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောရဟန်း
တို့၏အဖြစ် အစရှိသည်ကိုမှီသော သောမနဿဝေဒနာတို့တည်း၊ သာမိ
သာ၊ အာမိသန္တံတက္ခသော၊ နုက္ခာနာမ၊ နုက္ခဝေဒနာမည်သည်ကား၊ ဆ၊
ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဂေဟသိတဒေါမနဿဝေဒနာ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူ
သောအိမ်၌ရှိသောဒေါမနဿ ဝေဒနာတို့တည်း၊ နိရုမိသာ၊ အာမိသမရှိ
သော၊ နုက္ခာနာမ၊ နုက္ခဝေဒနာမည်သည်ကား၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊
နိက္ခမ္မသိတဒေါမနဿဝေဒနာ၊ အိမ်တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှထွက်
မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ရဟန်းတို့၏အဖြစ်အစရှိသည်ကို မှီသောဒေါမန
ဿဝေဒနာတို့တည်း၊ သာမိသာ၊ အာမိသမရှိသော၊ အနုက္ခမသုခါနာမ၊
ဥပေက္ခာဝေဒနာမည်သည်ကား၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဂေဟသိတ
ဥပေက္ခာဝေဒနာ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောအိမ်၌ ရှိသောဥပေက္ခာဝေဒနာ
တို့တည်း၊ နိရုမိသာ၊ အာမိသမရှိသော၊ အနုက္ခမသုခါနာမ၊ ဥပေက္ခာဝေဒ
နာမည်သည်ကား၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ နိက္ခမ္မသိတဥပေက္ခာဝေဒနာ၊
အိမ်တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောရဟန်း
တို့၏အဖြစ်အစရှိသည်ကို မှီသောဥပေက္ခာဝေဒနာတို့တည်း၊ တာသံ၊ ထို
ဝေဒနာတို့၏၊ ဝိဘာဂေါ၊ ခွဲဝေခြင်းသည်၊ ဥပရိပဏ္ဏာသေ၊ ဥပရိပဏ္ဏာသေ၌၊
ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ အာဂတောယေဝ၊ ထာသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ
အဇ္ဈတ္တံဝါတိ၊ ဣတိအဇ္ဈတ္တံဝါဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုခဝေဒနာဒိပရိဂ္ဂ
ဗျနေန၊ သုခဝေဒနာအစရှိသည် ကိုထိမ်းဆည်းသဖြင့်၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏

၁၅၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

မူလသုံး၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ပရဿဝါ၊ သူပါး၏မူလည်း၊ ဝေဒနာသု၊
 ဝေဒနာတို့၌၊ ကာလေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာလေနဝါ၊ ရံခါ
 မူလည်း၊ ပရဿ၊ သူဘပါး၏၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝေဒနာနုပဿိ၊ ဝေဒနာ
 ကိုအာဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သရဒယဓမ္မနုပဿိဝါတိ
 ဧတ္ထပန၊ သရဒယဓမ္မာနုပဿိဝါဟူသောဤပါဌ၌ကား၊ အဝိဇ္ဇာသရဒယာ
 ဝေဒနာသရဒယောတိအာဒိတိ၊ အဝိဇ္ဇာသရဒယာ ဝေဒနာသရဒယောဤသို့
 အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
 ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏၊ သရဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝယဉ္စ၊
 ပျက်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဿန္တော၊ ရှုထူက်၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌
 သရဒယဓမ္မာနုပဿိဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကိုအာဘန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍
 ထည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝယဓမ္မာနုပဿိဝါ ပျက်ခြင်း
 သဘောကိုအာဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍ထည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ကာလေန၊
 ရံခါ၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ သရဒယဓမ္မာနုပဿိဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကို
 အာဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍ထည်း၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့
 ၌၊ ဝယဓမ္မာနုပဿိဝါ၊ ပျက်ခြင်းသဘောကိုအာဘန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍
 ထည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိဘဓမ္မာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတော၊ ဤဆို
 အပ်ပြီးသောစကားရပ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော အတ္ထိဝေဒနာ အစရှိသော
 စကားသည်၊ ကာယာနုပဿနာယံ၊ ကာယာနုပဿနာ၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကေဝလံ၊
 သက်သက်၊ ဣမံ၊ ဤဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၌၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟိကာ၊
 ဝေဒနာကိုသိမ်းဆည်းထတ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
 ခည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇနံ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေ
 ဒနာကို၊ ပရိဂ္ဂဟကာယာ၊ သိမ်းဆည်းထတ်သော၊ ဝိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊
 နိယျာနရခံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သေ
 သံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း၊
 ဝေဒနာနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာသည် နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

ဝေဒနာတို့၌၊ နဝရိဇနော၊ ကိုးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဝေဒနာနုပဿနာသတိ
 ပဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သောဇ္ဇသဝရိဇနော၊ တဆဲ့မြောက်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဝိတ္ထာ

နှစ်သင်္ခါ၊ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သင်္ခါ၊ ကထေတံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ ကထဉ္စာသိက္ခ
 ဝေတိအာဒိ၊ ကထဉ္စာသိက္ခဝေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကထဉ္စာသိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ သရာဇနိ၊ သရာဇံ
 ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌပိဋံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ထေဝာသဟဂတံ၊ လောဘ
 နှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်တည်း။ ဝိတရာဇနိ၊ ဝိတရာဇံဟူသည်ကား၊ လော
 ကီယကုသလာဗျာကတံ၊ လောကီဖြစ်သောကုသိုလ်အဗျာကတဟုဆိုအပ်
 သောစိတ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤပဌမဒုက္ခသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 သမသနံ၊ သုံးသပ်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မသမ္ဗောဓနံ၊ တရားကို
 သဘောတူပေါင်းခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣ၊
 ဤပဌမဒုက္ခ၌၊ ကေပဒေဝီ၊ တခုသောပုဒ်၌လည်း။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တ
 ရာတရားကိုးပါးကို၊ နလတ္တတိ၊ မရအပ်။ သေသာနိ၊ လောဘမူစိတ်ရှစ်ခုမှ
 ကြွင်းကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အကုသလဝိတ္တာနိ၊ ဒေါသမူ
 မောဟမူ အကုသိုလ်စိတ်တို့သည်၊ ပုရိမပဒံ၊ သရာဇံဟူသောရှေးပုဒ်သို့၊
 နေဝာဇနိ၊ မဝင်ကုန်၊ ပစ္ဆိမပဒံ၊ ဝိတဒေါသံဟူသောနောက်ပုဒ်သို့၊ နာဇနိ၊
 မဝင်ကုန်၊ သဒေါသနိ၊ သဒေါသံဟူသည်ကား၊ ဒုပိဋံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊
 ဒေါမနဿသဟဂတံ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာနှင့်တကွ ဖြစ်သောစိတ်တည်း။
 ဝိတဒေါသနိ၊ ဝိတဒေါသံဟူသည်ကား၊ လောကီယကုသလာဗျာကတံ၊
 လောကီကုသိုလ်အဗျာကတဟုဆိုအပ်သောစိတ်တည်း။ သေသာနိ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသည်မှကြွင်းကုန်သော။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အကုသလဝိတ္တာနိ၊
 လောဘမူမောဟမူ စိတ်တို့သည်၊ ပုရိမပဒံ၊ သဒေါသံဟူသောရှေးပုဒ်သို့၊
 နေဝာဇနိ၊ မဝင်ကုန်၊ ပစ္ဆိမပဒံ၊ ဝိတဒေါသံဟူသောနောက်ပုဒ်သို့၊ နာဇနိ၊
 မဝင်ကုန်။ သမောဟနိ၊ သမောဟံဟူသည်ကား၊ ဝိဝိကိန္ဒာသဟဂတေဓမ္မ
 ဝ၊ ဝိဝိကိန္ဒာသဟဂတံစိတ်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတေ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟ
 ဂတံစိတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဋံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသောစိတ်တည်း။
 ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ သဗ္ဗာ
 ကုသလေသု၊ အလုံးစုံသောအကုသိုလ်စိတ်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တာနိဝိ၊ ထိုအကုသိုလ်စိတ်တို့သည်လည်း၊ ဣ၊ ဤသမောဟ
 ဒုက္ခ၌၊ ဝေဒနိယေဝ၊ သင့်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣမတ္ထိ
 ယေဝဒုကေ၊ ဤသမောဟဒုက္ခ၌သာလျှင်၊ ခ္ခါဒသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊
 အကုသလဝိတ္တာနိ၊ အကုသိုလ်စိတ်တို့ကို၊ ပရိယာဒိတ္တာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်
 မှဝိုင်းခြား၍ယူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝိတ

မောဟန္တိ၊ ဝိတမောဟံဟူသည့်ကား၊ လောကီဟာကုသလာဗျာကတံ၊ လောကီ ကုသိုလ်အဗျာကတဟု ဆိုအပ်သောစိတ်တည်း။ သံဝိတ္တန္တိ၊ သံဝိတ္တံ ဟူသည့်ကား။ ထိနမိဒ္ဓါနုသတိတံ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့်တကွဖြစ်သော ငါးပါးအပြား ရှိသော သသင်္ခါရိက အကုသိုလ်စိတ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤသ သင်္ခါရိက စိတ်ငါးခုသည်။ သံကုမ္ပိတမိတ္တံနာမ၊ တွန့်သော စိတ်မည်၏၊ ဝိက္ခိတ္တန္တိ၊ ဝိက္ခိတ္တံဟူသည့်ကား။ ဥဒ္ဓစ္စသဟာဂတံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟာဂုတ်စိတ် တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤဥဒ္ဓစ္စသဟာဂုတ်စိတ်သည်။ ဝသေဇုမိတ္တံနာမ၊ အာရုံ၌ပြန့်သောစိတ်မည်၏၊ မဟဂ္ဂတန္တိ၊ မဟဂ္ဂတံဟူသည့်ကား။ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရမိတ်အရူပါဝစရမိတ်တည်း။ အမဟဂ္ဂတန္တိ၊ အမဟဂ္ဂ တံဟူသည့်ကား။ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရမိတ်တည်း။ သဥတ္တရန္တိ၊ သဥတ္တရံဟူသည့်ကား။ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရမိတ်တည်း။ အနုတ္တရန္တိ၊ အနုတ္တရံ ဟူသည့်ကား။ ရူပါဝစရဉ္စ၊ ရူပါဝစရမိတ်တည်း။ ကောပင်း၊ အရူပါ ဝစရဉ္စ၊ အရူပါဝစရမိတ်တည်း။ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရမိတ်မည်၏၊ တဩဝါ၊ ထိုရူပါဝစရမိတ် အရူပါဝစရမိတ်တို့တွင်တည်း။ သဥတ္တရံ၊ သဥတ္တရမိတ် သည်း။ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရမိတ်တည်း။ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရမိတ်သည်။ အရူ ပါဝစရမေဝ၊ အရူပါဝစရမိတ်ပင်လျှင်တည်း။ သမာဟိတန္တိ၊ သမာဟိတံ ဟူသည့်ကား။ ယသော၊ အကြင်စိတ်အား။ အပ္ပနာသမာဓိဝါ၊ အပ္ပနာသမာဓိ သည်။ ဆည်းကောင်း။ ဥပစာရသမာဓိဝါ၊ ဥပစာရသမာဓိ သည်။ ဆည်း ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံမိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ သမာဟိတမည်၏။ အသမာဟိတန္တိ၊ အသမာဟိတံဟူသည့်ကား။ ဥဘယသမာဓိဝိရဟိတံ၊ နှစ်ပါးစုံသော အပ္ပနာသမာဓိ ဥပစာရသမာဓိမှ ကင်းသော စိတ်တည်း။ ဝိရတ္တန္တိ၊ ဝိရတ္တံဟူသည့်ကား။ တဒင်္ဂိဝိက္ခန္တနုပိရတ္တိဟိ၊ တဒင်္ဂိဝိရတ္တိ ဝိက္ခန္တနုပိရတ္တိတို့ဖြစ်၊ ဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးသော စိတ်တည်း။ အပိရတ္တန္တိ၊ အပိရတ္တံဟူသည့်ကား။ ဥဘယဝိရတ္တိဝိရဟိတံ၊ နှစ်ပါး စုံသောဝိရတ္တိတို့မှကင်းသောစိတ်တည်း။ သရဇ္ဈေဒပဋိပသန္တိနိဿရဏ ဝိရတ္တိနံပန၊ သရဇ္ဈေဒပဋိပသန္တိဝိရတ္တိနိဿရဏဝိရတ္တိတို့၏ကား။ ဩကာသောဝ၊ အခွင့်သည်သာလျှင်၊ ဣဓ၊ ဤသတံ၊ ပဋ္ဌာန နိဗ္ဗေသန္တိ၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအတ္ထုတ္တံဝါတိ၊ ဣတိအတ္ထုတ္တံပါဟူသည့်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သရာဂါ ဗိပရိဂ္ဂဟဏှနေန၊ သရာဂအစရှိသည်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့်၊ ယသ္မိံ ယသ္မိံ၊ ခဏေ၊ အကြင်အကြင်ခဏ၌၊ ယံယံမိတ္တံ၊ အကြင်အကြင်စိတ်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံတံမိတ္တံ၊ ထိုထိုစိတ်ကို၊ သဿကေန္တော၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍

၈

သတိပဋ္ဌာနသုတ်။

၁၅၃

အတ္တနောဝါ။ မိမိ၏မူလည်း။ စိတ္တေ၊စိတ်၌၊ ပရဿဝါ။ သူတပါး၏မူလည်း။ စိတ္တေ၊စိတ်၌၊ ကာယေနဝါ၊ရံခါမူလည်း။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကာယေနဝါ၊ရံခါမူလည်း။ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ စိတ္တေ၊စိတ်၌။ စိတ္တာနူပဿ၊စိတ်ကို အဘန်ထလဲလဲ ရှုထော့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ သမုဒယဓမ္မာနူပဿ၊တိတ္ထေသန၊ သမုဒယဓမ္မာနူပဿ၊ဟူသောဤပါဌ်၌ကား။ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ ဝိညာဏသမုဒယောတိ။ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာဝိညာဏသမုဒယောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိအာကာရေဟိ၊ ငါးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏၊ သမုဒယောစ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုထည်းကောင်း။ ဝယောစ၊ ပျက်ခြင်းကိုထည်းကောင်း။ နိဟရိတဗ္ဗော၊ ထုတ်အပ်၏။ ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားရပ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော စကားရပ်သည်။ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဣဝေ၊ ဤစိတ္တာနူပဿနာ သတိပဋ္ဌာနနိဇ္ဈေသ၌၊ စိတ္တပရိဂ္ဂဟိကာ၊ စိတ်ကိုသိမ်းဆည်း တတ်သော။ သတိ၊ သတိသည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယောဇနံ၊ ဟည်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ စိတ္တပရိဂ္ဂဟိကာဿ၊ စိတ်ကိုသိမ်းဆည်း တတ်သော။ တိက္ခနော၊ ရဟန်း၏။ နိယျာနရခံ၊ ဝန်မှထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စိတ္တာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန နိဇ္ဈေသအပြီးတည်း။ စိတ္တာနူပဿနာ၊ စိတ္တာနူပဿနာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သေဝဋ္ဌာပဝိဓေန၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ စိတ္တာနူပဿနံ၊ စိတ္တာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ကာယေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဉ္စဝိဓေန၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဓမ္မာနူပဿနံ၊ ဓမ္မာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ကာယေတံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ။ ကထဉ္စတိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ကထဉ္စတိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဝိဝအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဂုတ္တတေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကံယာနူပဿနာယ၊ ကာယာနူပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓဂ္ဂပ ပရိဂ္ဂဟော၊ သက်သက်သောရုပ်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝေဒနာ၊ စိတ္တာနူပဿနာဟိ၊ ဝေဒနာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တာနူပဿနာ

၁၂၅ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သဘိပဏ္ဍာန်တို့ဖြင့်သုဒ္ဓါအရူပပရိဂ္ဂဟောသကံသကံသောနံကိုသိမ်းဆည်း
 ခြင်းကိုကထိတောဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိဗျသိတေဗျော။ သိအပ်
 ၏။ ဣဒါနိယေသုအခါ၌ရူပါရူပပရိဂ္ဂဟံ ရုပ်နိရောသောသိမ်းဆည်းခြင်းကို
 ကထေတုံ။ ဟောတော်မူခြင်း၌ကထာဓိပ္ပာယ်ကွဲဝေတိအာဒိ။ ကထဓိပ္ပာယ်ကွဲ
 ဝေဤသို့ အစရှိသောစကားကိုအာဟာဟောတော်မူ၏။ ဝါထနည်းကား
 ကာယာနုပဿနာယကထာနုပဿနာသုဗြဋ္ဌိရူပက္ခန္ဓပရိဂ္ဂဟောဝရူပက္ခန္ဓါ
 ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းကိုသာလျှင်။ ကထိတော။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝေဒနာ
 နုပဿနာယ။ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ဖြင့်။ ဝေဒနာက္ခန္ဓပရိဂ္ဂဟောဝ
 ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို သိမ်းဆည်းခြင်းကိုသာလျှင်။ ကထိတော။ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ဗိညာနုပဿနာယ။ ဗိညာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ဖြင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓပ
 ရိဂ္ဂဟောဝ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို သိမ်းဆည်းခြင်းကိုသာလျှင်။ ကထိတော။
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဒါနိယေသုအခါ၌။ ဝေညာသင်္ခါရက္ခန္ဓပရိဂ္ဂဟံ
 သညက္ခန္ဓာသင်္ခါရက္ခန္ဓာကိုသိမ်းဆည်းခြင်းကိုသာလျှင်။ ကထေတုံ။ ဟော
 တော်မူခြင်း၌။ ကထဓိပ္ပာယ်ကွဲဝေတိအာဒိ။ ကထဓိပ္ပာယ်ကွဲဝေဤသို့ အစရှိ
 သောစကားကို။ အာဟာဟောတော်မူ၏။ တတ္ထံ။ ထိုကထဓိပ္ပာယ်ကွဲဝေ အစရှိ
 သောပါဌ်၌။ သန္တန္တိ။ သန္တိဟူသည့်ကား။ အဘိဏ္ဍသမုဒါစာရ ဝသေန။
 မပြတ်ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သံဝိဇ္ဇမာနံ။ မိမိသန္တန်၌ထင်ရှားရှိသော
 အသန္တန္တိ။ အသန္တိဟူသည့်ကား။ အသမုဒယစာရဝသေနဝါ။ မပြတ်မဖြစ်
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ မဟိနတ္ထဝါ။ မယိအင်ပြီးသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အသံဝိဇ္ဇမာနံ။ မိမိသန္တန်၌ထင်ရှားမရှိသော။
 ယထာဝါတိ။ ယထာဝါဟူသည့်ကား။ ယေနယေန ကာရဏောန။ အကြွင်း
 အကြွင်းအကြောင်းဖြင့်။ ကာမန္တန္တိယ။ ကာမန္တန္တိ၏ဥပ္ပါဒေါ။ ဖြစ်ခြင်းသည်။
 ဘောသိ။ ဖြစ်၏။ တဉ္စပဇာနာတိတိ။ တဉ္စပဇာနာတိဟူသည်ကား။ တဉ္စကာ
 ရတိ။ ထိုကာမန္တန္တိဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ။ အပြားအား
 ဖြင့်သိ၏။ ဣဒါနိယေသု။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗပဒေသု။ အလုံးစုံသောပုဒ်
 တို့၌။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗျော။ သိအပ်၏။
 တတ္ထံ။ ထိုယတ္ထအစရှိသည်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သောပါဌ်၌။ ဝိနိစ္ဆယော။
 အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဧဝံ။ ဤသို့လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗျော။ သိအပ်၏။
 သုဘနိမိတ္တံ။ သုဘနိမိတ်၌။ အယောနိယောမနထိကာရေန။ မသင့်သော
 အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ကာမန္တန္တိယ။ ကာမန္တန္တိ၏ဥပ္ပါဒေါ။ ဖြစ်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သုဘနိမိတ္တနာမ။ သုဘနိမိတ်မည်သည်ကား။

သုဘန္တိ၊ ရှေးဖြစ်သောကာမတ္ထန္တ၏လည်း၊ သုဘန္တိတ္တံ၊ နောက်ဖြစ်သော
 ကာမတ္ထန္တ၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်သုဘန္တိမိတ်မည်၏၊ သုဘာရမ္မ
 ထန္တိ၊ ကာမတ္ထန္တ၏ အာရုံသည်လည်း၊ သုဘန္တိတ္တံ၊ သုဘန္တိမိတ်မည်၏။
 အယောနိသောမနသိ ကာရောနာမ၊ မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း
 မသိသည်ကား၊ အနုပါသမနသိကာရော၊ အလိုရှိအပ်သောစီးပွားချမ်းသာ
 သို့မဟုတ်ခြင်း၏အကြောင်း မဟုတ်သည်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ ဥပ္ပထ
 မနသိ ကာရော၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။ အနိစ္စေ၊
 အမြဲမရှိသည့်နိစ္စံ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၎င်း၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲသည်၌၊ သုခံ၊
 ချမ်းသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သည်ကောင်း၊ အနတ္တန္တိ၊ ကိုယ်မဟုတ်သည်၌၊
 အတ္တာ၊ ကိုယ်ဘသ်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သည်ကောင်း၊ အသုဘာ၊ မတင့်တယ်
 သည်၌၊ သုဘံ၊ တင့်တယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သည်ကောင်း၊ မနသိကာရော၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ တံ၊ ထိုမသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ တတ္ထံ၊
 ထိုသုဘန္တိမိတ်၌၊ ဗဟုသံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ တတ္ထပထေ၊ ဖြစ်စေသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမတ္ထန္တော၊ ကာမတ္ထန္တသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေနေ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေသုဘန္တိတ္တံ၊ တတ္ထ
 အသောနိသော မနသိ ကာရဗဟုတိကာရော၊ အယမာဟာရော၊ အနုပ္ပန္နသဝါ
 ဝါကာမတ္ထန္တသုပ္ပါဒါယဥပ္ပန္နသဝါကာမတ္ထန္တသဝါယောဘာဝါယဝေ
 ပုလ္လာယာတိ အတ္ထိဘိက္ခဝေ၊ သုဘန္တိတ္တံ၊ တတ္ထအယောနိသောမနသိ
 ကာရဗဟုတိကာရော၊ အယမာဟာရော၊ အနုပ္ပန္နသဝါကာမတ္ထန္တသုပ္ပါ
 ဒါယဥပ္ပန္နသဝါကာမတ္ထန္တသဝါယောဘာဝါယဝေပုလ္လာယဟူ၍၊ အ
 ဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဘန္တိတ္တံ၊ သုဘန္တိမိတ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသုဘန္တိမိတ်၌၊ အယောနိသော မနသိကာရ
 ဗဟုတိကာရော၊ မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို အကြိမ်များစွာ
 ပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အသံ၊ အာဟာရော၊ ဤသုဘန္တိမိတ်၌ မသင့်သော
 အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များစွာပြုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်း
 သည်၊ အနုပ္ပန္နသဝါ၊ မဖြစ်သေးသည်တည်းဖြစ်သော၊ ကာမတ္ထန္တသ
 ကာမတ္ထန္တ၏ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နသဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်
 သော၊ ကာမတ္ထန္တသ၊ ကာမတ္ထန္တ၏၊ ဘိယောဘာဝါယ၊ လွန်စွာဖြစ်ခြင်း
 ငှါ၊ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသုဘန္တိတ္တေ
 ဝန၊ အသုဘန္တိမိတ်ကား၊ ယောနိသော မနသိကာရေန၊ အသင့်အားဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊ အသံ၊ ထိုကာမတ္ထန္တကို၊ ဗဟာနံ၊ ဖယ်ခြင်းသည်၊

ဟောတီးဖြစ်၏။ အသုဘာနိမိတ္တံနာမ၊ အသုဘာနိမိတ်မည်သည်ကား။ အသု
 ဘာစွ၊ အသုဘာချာန်သည်လည်း။ အသုဘာနိမိတ္တံ၊ အသုဘာနိမိတ်မည်၏။ ယေဝ
 နိဿောမနသိကာရောနာမ၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း မည်သည်ကား။
 ဥပါယမနသိကာရော၊ အလိုရှိသောစီးပွား၊ ချမ်းသာသို့ ရောက်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းကိုနှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။ ပထမနသိကာရော၊ အကြောင်းဟုတ်
 သည်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိသည်။ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိ၊
 ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိဝါ၊
 ဤသို့လည်းကောင်း၊ အနတ္တနိ၊ ကိုယ်မဟုတ်သည်။ အနတ္တ၊ ကိုယ်မဟုတ်
 ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အသုဘော၊ မတင့်တယ်သည်။ အသုဘံ၊ မတင့်
 တယ်။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။
 ယောနိဿောမနသိ ကာရောနာမ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းမည်၏။
 တံ၊ ထိုအသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ တတ္ထ၊ ထိုအသုဘာနိမိတ်၌၊ ဗဟု
 လံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ပဝတ္ထယတော၊ ဖြစ်စေသောရဟန်းအား၊ ကာမတ္ထန္တံ၊
 ကာမတ္ထန္တံကို၊ မဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထူးရားသည်။ အတ္ထိဘိက္ခဝေအသုဘာနိမိတ္တံ၊ တတ္ထယောနိဿောမနသိကာရ
 ဗဟုတိကာရော၊ အယမဟာရောအနုပ္ပန္နဿဝါကာမတ္ထန္တံဿအနုပ္ပါဒါယ
 ဥပ္ပန္နဿဝါ ကာမတ္ထန္တံဿပဟာနာယာတိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေအသုဘာနိမိတ္တံ၊
 တတ္ထယောနိဿောမနသိကာရဗဟုတိကာရော၊ အယမဟာရောအနုပ္ပန္နဿ
 ဝါကာမတ္ထန္တံဿ အနုပ္ပါဒါယဥပ္ပန္နဿ ဝါကာမတ္ထန္တံဿပဟာနာယဟူ၍။
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အသုဘာနိမိတ္တံ၊ အသုဘာ
 နိမိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအသုဘာနိမိတ်၌၊ ယောနိဿောမနသိကာ
 ရဗဟုတိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များစွာပြုခြင်း
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံအာဟာရော၊ ဤအသုဘာနိမိတ်၌ အသင့်အားဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်းကို အကြိမ်များစွာပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်။
 အနုပ္ပန္နဿဝါ၊ မဖြစ်သေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကာမတ္ထန္တံဿ၊ ကာမတ္ထန္တံ
 ၏။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဥပ္ပန္နဿဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊
 ကာမတ္ထန္တံဿ၊ ကာမတ္ထန္တံကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အဝိဝအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ
 ဆရာသည်။ ဂစ္ဆတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။ အသုဘာနိမိတ္တဿ၊ အသုဘာနိမိတ်ကို။ ဥပ္ပယော
 ယုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အသုဘာဘာဝနာနုယောဂေါ၊ အသုဘာဘာဝနာ
 ကိုအားထုတ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တစွါရတာ၊

လုံ့လသတိဝံခါးရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ တောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌၊
 မတ္တညူဘာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာဏ
 မိတ္တတာ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ သပ္ပာ
 ယကထာ၊ ကာမန္တန္တကိုပယ်ခြင်းငှါထောက်ပံ့သောစကားလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ကာမန္တန္တသံ၊
 ကာမန္တန္တကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေ
 မိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊ အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်
 ကို၊ ဥက္ကဋ္ဌန္တသမိ၊ သင်ယူသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ကာမန္တန္တော၊ ကာမန္တန္တ
 ကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဘာဝေန္တသမိ၊ ပွားစေသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊
 ကာမန္တန္တော၊ ကာမန္တန္တကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌၊
 ဝိဟိသန္တိရသမိ၊ ဝိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ကာ
 မန္တန္တော၊ ကာမန္တန္တကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ စတုန္တံ၊ ပဉ္စန္တံ၊ အာလောပိနံ၊
 လေးလုပ်ငါးလုပ်သော ဆွမ်းတို့၏၊ ဩကာသေ၊ တည်ရာသည်၊ သတိ၊
 ရှိသည်ရှိသော်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝိဝိတ္တာ၊ သောက်၍၊ ယာပနသိသတာယ၊
 မျှခြင်း၌အလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညူနော
 မိ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသောရဟန်းအားလည်း၊ ကာမန္တန္တော၊ ကာမန္တန္တကို၊
 ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ စက္ကာရော ပဉ္စအာ
 လောပေ၊ အဘုတ္တာဥဒကံဝိဝေ၊ အသံဗာသုဝိဟာရာယ၊ ပဟိတတ္ထသေ
 သိက္ခုနောတိ၊ စက္ကာရောပဉ္စအာလောပေ၊ အဘုတ္တာဥဒကံဝိဝေ၊ အသံဗာသု
 ဝိဟာရာယ၊ ပဟိတတ္ထသေသိက္ခုနောဟူ၍၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊
 မိန့်အပ်၏၊ စက္ကာရောပဉ္စအာလောပေ၊ လေးလုပ်ငါးလုပ်သော ဆွမ်းတို့ကို၊
 အဘုတ္တာ၊ မစားမူ၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝိဝေ၊ သောက်ရာ၏၊ အယံ၊ ဤသို့လေး
 လုပ် ငါးလုပ်သောဆွမ်းကိုမစားမူ၍ရေကိုသောက်၍နေခြင်းသည်၊ ပဟိ
 တတ္ထသေ၊ ကိုယ်အသက်ကိုမစွန့်မူ၍နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောဝိတ်ရှိသော၊
 သိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဗာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်
 ၏၊ အသုဘကမ္ဘိကာတိသေ၊ ရှေ့ရသဒိသေ၊ အသုဘကမ္ဘိဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းခြင်း
 အမှုရှိသော တိဿမထေရ်နှင့်တူကုန်သော၊ အသုဘဘာဝနာရထေ၊ အသု
 ဘကိုပွားစေခြင်း၌ဓမ္မလျော်ကုန်သော၊ ကဏ္ဍာဏမိတ္တေ၊ ကောင်းသော
 အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ သေဝန္တသမိ၊ မှီဝဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ကာ
 မန္တန္တော၊ ကာမန္တန္တကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း
 ထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဒသအသုဘနိသိသသပ္ပာယကထာယ၊ ဆယ်

၁၅၀ မူထပတ္တာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပါးသော အသုဘကိုငြိသော လျောက်ပတ်သော စကားဖြင့်လည်း ကာ
မတ္တနာ။ ကာမတ္တနာကိုပဟိယတိ။ ပဟိယတိအင်္ဂါတေန၊ ထိုကြောင့် ဆခမ္ဘာ
ကာမတ္တနာသဟာနသထံဝတ္တန္တိတိ။ ဆခမ္ဘာကာမတ္တနာသဟာနသထံ
ဝတ္တန္တိပုဂ္ဂိုလ်၊ မဟာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီး ဆတိ၊
မြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေပဟိပနဓမ္မေကိ၊ ဤတရားသို့ဖြင့်၊ ပဟိနသောပဟိ
အပ်ပြီးသော၊ ကာမတ္တနာသဟာနတ္တမတ္တနာ၊ အရဟတ္တမတ္တနာ၊ အရဟတ္တမတ်
ဖြင့်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ။

ပဋိစာနိမိတ္တံ။ ပဋိစာနိမိတ်၌၊ အယောနိသောနိသောမနသိကာရေနပန၊
မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းကြောင့်ကား၊ ဗျာပါဒသ၊ ဗျာပါဒ၏ ဥပ္ပါဒေါ၊
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုပဋိစာနိမိတ်အယောနိသောမနသိ
ကာရကိုတွင်၊ ပဋိစာနိမိတ္တံ၊ ဒေါသသည်လည်း။ ပဋိစာနိမိတ္တံ၊ ပဋိစာနိမိတ်မည်
၏၊ ပဋိစာရမ္မဏန္တိ၊ ဒေါသ၏အာရုံသည်လည်း၊ ပဋိစာနိမိတ္တံ၊ ပဋိစာနိမိတ်
မည်၏၊ အယောနိသောမနသိကာရ၊ မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း
သည်။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော ပဋိစာနိမိတ်၌၊ ဧကလက္ခဏေဝ၊ တူသော
လက္ခဏာရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တံ၊ ထိုမသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းကို၊
တတ္ထံ၊ နိမိတ္တံ၊ ထိုပဋိစာနိမိတ်၌၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ပဝတ္ထယတေဝ၊
ဖြစ်စေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒသည်၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ တဂေါ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေပဋိစာနိမိတ္တံ၊ တတ္ထံ
အယောနိသောမနသိကာရဗဟုလံကာရော၊ အယမာဟာရော၊ အနုပ္ပါဒော၊ ငါ
ဗျာပါဒသာဥပ္ပါဒါသဥပ္ပါဒသာဝါဗျာပါဒသာဝိယျေဘာဝါယဝေပုလ္လယာယာ
တိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေပဋိစာနိမိတ္တံ၊ တတ္ထံ အယောနိသောမနသိကာရဗဟုလံကာ
ရော၊ အယမာဟာရော၊ အနုပ္ပါဒသာဝါဗျာပါဒသာဥပ္ပါဒါယ ဥပ္ပါဒသာဝါဗျာပါ
ဒသာဝိယျေဘာဝါယ ဝေပုလ္လယာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောသော်မူ၏။
ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ပဋိစာနိမိတ္တံ၊ ပဋိစာနိမိတ်သည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တတ္ထံ၊
ထိုပဋိစာနိမိတ်၌၊ အယောနိသောမနသိကာရ ဗဟုလံကာရော၊ မသင့်
သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို အကြိမ်များစွာ ပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊
အသံအာဟာရော၊ ဤပဋိစာနိမိတ်၌ မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို
အကြိမ်များစွာပြုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ အနုပ္ပါဒော၊ မဖြစ်
သေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗျာပါဒသ၊ ဗျာပါဒ၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊
ဥပ္ပါဒသာဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗျာပါဒသ၊ ဗျာပါဒ၏၊ ဘိယျေ

သတိဝဋ္ဌာနသုတ်၊

၁၅၆

ဘာဝါယ၊ လွန်စွာဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝေပုလ္လယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော၊ စေတောဝိရတ္တိယာပန၊ စေတော
 ဝိရတ္တိသုတ္တံ၊ ယောနိသောမနသိကာရော၊ အသင်္ခအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း
 ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုမျှပါးအကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုစေတောဝိရတ္တိကိုတွင်၊ မေတ္တာတိဝစနေ၊ မေတ္တာဟူသောစကား
 ကို၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော် မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အပ္ပနဝိ၊ အပ္ပနာသည်လည်း၊
 ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဥပစာရောဝိ၊ ဥပစာသည်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ စေတော
 ဝိရတ္တိဘိ၊ စေတောဝိရတ္တိဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော် မူအပ်သည် ရှိသော်၊
 အပ္ပနာဝ၊ အပ္ပနာသည်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ယောနိသောမနသိကာရော၊
 အသင်္ခအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဝုတ္တေ၊ လက္ခဏာဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 လက္ခဏာရှိ သည်သာလျှင်လည်း၊ ထံ၊ ထိုအသင်္ခအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊
 တတ္ထ၊ ထိုမေတ္တာစေတောဝိရတ္တိ၌၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ပဝတ္တယတော၊
 ဖြစ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။
 ဟေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာတုရားသည်၊ အတ္တိဘိက္ခဝေမေတ္တာစေ
 တောဝိရတ္တိ၊ တတ္ထယောနိသောမနသိကာရ ဗဟုလံကာရော၊ အယမာဟာ
 ရောအနုပ္ပန္နဿဝါဗျာပါဒဿ အနုပ္ပါဒါယ ဥပ္ပန္နဿဝါ ဗျာပါဒဿ ပဟာနာ
 ယာတိ၊ အတ္တိဘိက္ခဝေမေတ္တာစေတောဝိရတ္တိ၊ တတ္ထယောနိသောမနသိကာ
 ရဗဟုလံ ကာရော၊ အယမာဟာရောအနုပ္ပန္နဿဝါဗျာပါဒဿ အနုပ္ပါဒါယ
 ဥပ္ပန္နဿဝါ ဗျာပါဒဿ ပဟာနာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေတ္တာစေတောဝိရတ္တိ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစေတော
 ဝိရတ္တိသည်၊ အတ္တိ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ မေတ္တာ စေတောဝိရတ္တိ၌၊ ယောနိသော
 မနသိကာရ ဗဟုလံကာရော၊ အသင်္ခအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို အကြိမ်
 များစွာ ပြုခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အယံအာဟာရော၊ ဤမေတ္တာစေတော
 ဝိရတ္တိ၌အသင်္ခအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များစွာ ပြုခြင်းဟူသော
 အကြောင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နဿဝါ၊ မဖြစ်သေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗျာပါ
 ဒဿ၊ ဗျာပါဒ၏၊ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နဿဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏။

အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါအဋ္ဌကထာ
 ဆရာသည်၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ မေတ္တာနိမိတ္တဿ၊ မေတ္တာတည်း ဟူသော
 နိမိတ်ကို၊ ဥပ္ပဟော၊ သင်ယူခြင်းလည်းကောင်း၊ မေတ္တာဘာဝနာနုယောဂေါ

မေတ္တာဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းသည်ကောင်း၊ ကမ္မဿကတပစ္စဝေက္ခ
 နာကံ သာယျင်မိမိတို့၏ဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းသည်ကောင်း
 ပရိသင်္ခါနမဟုတ်ကောင်း၊ ထုတ်လျှော့ခြင်း၌အကြိမ်များစွာပြုသည်၏ အဖြစ်
 လည်းကောင်း၊ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏
 အဖြစ် လည်းကောင်း။ သပ္ပာယ်ကထာ၊ ဗျာပါဒကိုပယ်ခြင်းအားလျောက်
 ပတ်သောစကားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ
 တရားတို့သည်၊ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒကို၊ ပဟာနာပ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရှေးဦးအံ့၊ ဩမိသကအနောမိသက၊ ဒိသာပရဏာ
 နံ၊ အပိုင်းခြားအားဖြင့် နှံ့စေခြင်း မပိုင်းမခြားသောအားဖြင့် နှံ့စေခြင်း
 အရပ်မျက်နှာကိုနှံ့စေခြင်းတို့တွင်၊ အညာဏရဝသေန၊ တပါးပါး၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ဥဂ္ဂဗ္ဗန္တဿဝိ၊ ယူသောရဟန်းအားလည်း၊ ဗျာ
 ပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဩမိသကအနောမိသဒိသာပရဏာ
 ဝသေန၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့် နှံ့စေခြင်းမပိုင်းခြားသောအားဖြင့် နှံ့စေခြင်း
 အရပ် မျက်နှာတို့ကို နှံ့စေခြင်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊
 ဘာဝေန္တဿဝိ၊ ပွားစေသောရဟန်းအားလည်း၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို၊ ပဟိ
 ယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ထေသ၊ ထိုသူအား၊ ကုဋ္ဌေါ၊ အမျက်
 ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ကိံကရိဿတိ၊ အသို့ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ အသ၊ ထိုသူ၏၊
 ဝိသဒိန္နိ၊ ဝိသအစ ရှိသည်တို့ကို၊ ဝိနာသေတံ၊ ပျက်ဆီး အံ့သောငှါ၊
 သက္ခိဿတိကိံ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေနေဝ၊ ကံဖြင့်
 သာယျင်၊ ဂမိဿတိနန၊ သွားလတ္တံ့သည် မဟုတ်လော၊ ပရဿ၊ သူသပါး
 အား၊ ကုဏ္ဍိနာမ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းမည်သည်ကား၊ ဝိစုပ္ပိတအင်္ဂါရတတ္ထ
 အယသယာကကုယာဒိနိ၊ အလျှောက်င်းသောမီးကျိုးခဲရဲရဲထုတ်သောသံပြား
 မစင်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဟရိတုကာမ
 ကာယသဒိသံ၊ ဖုတ်ခတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူ၏ အဖြစ်နှင့် တူသည်၊
 ဟေတု၊ ဖြစ်၏၊ ဇေသဝိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ တဝ၊ သင်အား၊ ကုဋ္ဌေါ၊
 အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ကိံကရိဿတိ၊ အသို့ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ တေ၊ သင်
 ၏၊ ဝိသဒိန္နိ၊ ဝိသအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိနာသေတံ၊ ပျက်ဆီးအံ့သောငှါ၊
 သက္ခိဿတိကိံ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့သော၊ ဇေသဇေသော၊ ဤသူသည်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကမ္မေနေဝ၊ ကံဖြင့်သာယျင်၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်၊ ဂမိဿတိ၊ သွားရလတ္တံ့၊ အပရိန္တိတပဟောနကံ ဝိယစ၊

သုတပါးသည်းမခံလင့်သောသက်ဆောင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပရိဝါတံ၊
 လေညာသို့၊ ဝိတ္တရဇရဗ္ဗိဒိယစ၊ ပစ်လွှင့်အပ်သော ခြုံမှန်ဆုပ်ကဲ့သို့၎င်း၊
 တေသော၊ ထိုသူ၏သာလျှင်၊ မတ္တကော၊ ထိပ်တက်၌၊ ဧသေသောကောစော
 ဤအမျက်သည်၊ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏
 လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ကမ္မဿကတံ၊ ကံသာ
 လျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတောဝိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်
 အားလည်း၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို၊ ပတိဿတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဥဘယကမ္မဿ
 ကတံ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူ၏၌ မိမိကံသာလျှင် ဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပရိသင်္ခါနေ၊ လျစ်လျူရှုခြင်း၌၊ ဌိတဿဝိ၊ တည်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို၊ ပတိဿတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ အဿ
 ဂုတ္တတ္ထရသဒိသေ၊ အဿဂုတ္တမထေရ်နှင့်တူကုန်သော၊ မေတ္တာဘာဝနာ
 ရတေ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ကုန်သော၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ကောင်း
 သောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ သေဝန္တဿဝိ၊ မှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဗျာ
 ပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို၊ ပတိဿတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်
 ခြင်းအစရှိသည်အတို့၌၊ မေတ္တာနိဿိတ သပ္ပာယ်ကထာယာဝိ၊ မေတ္တာကိုမှီ
 သော လျောက်ပတ်သောစကားဖြင့်လည်း၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို၊ ပတိဿ
 တိ၊ ပယ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဆဓမ္မာဗျာပါဒဿပဟာနာယသံဝတ္တန္တိ
 တိ၊ ဆဓမ္မာဗျာပါဒဿပဟာနာယသံဝတ္တန္တိဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်ပြီးဆတ်၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိပနဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့ဖြင့်၊
 ပဟိနဿ၊ ပယ်အပ်သော၊ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒ၏၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိ
 မဂ်ဖြင့်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ။

အရတိအာဒိသု၊ မမွေ့လျော်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ အယောနိသောမနသိ
 ကာရေန၊ မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ထိနမိဒ္ဓ၏၊
 ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရတိနာမ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းမည်
 သည်ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌာဗ္ဗိတာ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းတည်း၊ တန္တိနာမ၊ တန္တိမည်သည်ကား
 ကာယာလသိတာ၊ ကိုယ်၏ပျင်းသောအဖြစ်တည်း၊ ဝိဇန္တိတာနာမ၊ ဝိဇန္တိ
 တမည်သည်ကား၊ ကာယဝိနာမနာ၊ ကိုယ်ကိုအထူးထူးသောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်ညွတ်စေခြင်းတည်း၊ ဘတ္တသမ္ပဒေါနာမ၊ ဘတ္တသမ္ပဒမည်သည်
 ကား၊ ဘတ္တရက္ခာ၊ ထမင်းကြောင့်ဖြစ်သောတွေဝေခြင်းတည်း၊ ဘတ္တပရိဇ္ဇာ
 ဟော၊ ထမင်းကြောင့်ဖြစ်သောပူလောင်ခြင်းတည်း၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊

ထိနတ္ထနာမ၊ ထိနတ္ထမည်သည်ကား၊ စိတ္တသားစိတ်၏ ထိနာကောရော၊ တွန့်
သောအခြင်းအရာတည်း၊ အာရုံအရတိအာဒိ၊ ဤမေတ္တလျော်ခြင်းအစရှိ
သည်တို့၌။ အယောနိသောမနသိကာရ၊ မသင့်သောအားဖြင့်လုံ့လွင်းခြင်း
ကို ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ပဝတ္တယတော၊ ဖြစ်စေသောငှါလံအား၊ ထိန
မိဒ္ဓံ ထိနမိဒ္ဓံသည်၊ ဥပ္ပန္နသားဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တိဘိက္ခဝေ အရတိ
နိဒ္ဓိတိန္ဒြိယာတတ္ထသမ္ပဒေါ စေတသောထိနတ္ထံ ။ တတ္ထအယောနိသောမနသိ
ကာရဗဟုလံ ကာရော၊ အယောမဟာရော အနုပ္ပန္နသဝါထိန မိဒ္ဓံသ၊ ဥပ္ပါဒါယ
ဥပ္ပန္နသဝါထိနမိဒ္ဓံသတိယောဘာဝါယဝေပုလ္လယသတိ၊ အတ္တိဘိက္ခဝေ
အရတိ တနိဒ္ဓိတိန္ဒြိယာတတ္ထသမ္ပဒေါ စေတသောထိနတ္ထံ၊ တတ္ထအယောနိ
သော မနသိကာရ ဗဟုလံကာရော၊ အယောမဟာရော အနုပ္ပန္နသဝါ ထိန
မိဒ္ဓံသ ဥပ္ပါဒါယဥပ္ပန္နသဝါထိနမိဒ္ဓံသတိယောဘာဝါယဝေပုလ္လယဟူ
၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရတိ၊ မေတ္တလျော်ခြင်း
သည်တည်းကောင်း၊ တနိ ပျင်းရိခြင်းသည်တည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇိတော၊ ကံလံ
၏ဘာသာနိဗ္ဗာန်ရှိခြင်းသည်တည်းကောင်း၊ တတ္ထသမ္ပဒေါ၊ ထမင်းဆီရောင်ခြင်း
သည်တည်းကောင်း၊ စေတသော၊ စိတ်၏။ ထိနတ္ထံ၊ တွန့်သည်၏အဖြစ်သည်
တည်းကောင်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမေတ္တလျော်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ အ
ယောနိသော မနသိကာရ ဗဟုလံကာရော၊ မသင့်သောအားဖြင့် လုံ့လွင်း
ခြင်းကိုအကြိမ်များစွာပြုခြင်းသည်အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အယံအာဟာရော၊ ဤထိနမိဒ္ဓံ
၌မသင့်သောအားဖြင့်လုံ့လွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များစွာပြုခြင်းသည်ဟူသော
အကြောင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နသဝါ၊ မဖြစ်သေးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ထိနမိ
ဒ္ဓံသ ထိနမိဒ္ဓံ၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နသဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်း
ဖြစ်သော၊ ထိနမိဒ္ဓံသ၊ ထိနမိဒ္ဓံ၏၊ ဘိယောဘာဝါယ၊ လွန်စွာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
ပဝုလ္လယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရတ္တဓာတုသုပန ရှေး
ဦးစွာ အားထုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအာရတ္တ ဓာတ်အစရှိသည်တို့၌ကား၊
ယောနိသောမနသိကာရေန၊ အသင့်အားဖြင့်လုံ့လွင်းခြင်းကြောင့်၊ အသေ၊
ထိုထိနမိဒ္ဓံကို၊ ပဟာနံ၊ ပပတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရတ္တဓာတုနာမ၊
အာရတ္တဓာတုမည်သည်ကား၊ ပဌမာရတ္တဝိရိယံ၊ ရှေးဦးစွာအားထုတ်ခြင်း
ဟုဆိုအပ်သောဝိရိယတည်း၊ နိက္ကမဓာတုနာမ၊ နိက္ကမဓာတုမည်သည်
ကား၊ ကောသလ္လတော၊ ပျင်ခြင်းငှါ၊ နိက္ကန္တတာယ၊ ထွက်မြောက်တတ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတော၊ ထိုအာရတ္တဓာတ်ထက်၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီး
သောဝိရိယတည်း၊ ပရက္ကမဓာတုနာမ၊ ပရက္ကမဓာတုမည်သည်ကား၊ ပရိပ

ရံ အဆင့်အဆင့်သော၊ ဌာနံ၊ အရာကို၊ အတ္တမနတော၊ နင်းနယ်တတ်သော
 ကြောင့်၊ တဘေဝိ၊ နိက္ကမဓာတ်ထက်လည်း၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီးသော
 ဝိနိသဘည်း၊ တိပ္ပဘဒေသံ၊ ပါးအပြားရှိသော၊ ဣမသ္မိဝိနိယော၊ ဤဝိနိယန္တံ၊
 ယောနိသော မနသိကာရံ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဗဟုဝံ၊
 အကြိမ်များစွာ၊ ပဝတ္ထယတော၊ ဖြစ်စေသောသုတ္တိလ်အား၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓ
 ကို၊ ပဟိသဘိ၊ ပယ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေအာရဟန္တဓာတု
 နိက္ကမဓာတု၊ ပရတ္တမဓာတု၊ တတ္ထယောနိသောမနသိကာရ၊ ဗဟုဝံ၊ ကာရော၊
 အသမာဟာရော အနုပ္ပန္နသဝါထိနမိဒ္ဓသ၊ အနုပ္ပါဒါယဥပ္ပန္နသဝါထိန
 မိဒ္ဓသပဟာနာယာတိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေအာရဟန္တဓာတု၊ နိက္ကမဓာတု၊ ပရတ္တမ
 ဓာတု၊ တတ္ထယောနိသောမနသိကာရ၊ ဗဟုဝံ၊ ကာရော၊ အသမာဟာရော
 အနုပ္ပန္နသဝါထိနမိဒ္ဓသ၊ အနုပ္ပါဒါယဥပ္ပန္နသဝါထိနမိဒ္ဓသ၊ ပဟာနာယ
 ဟူ၏၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာရဟန္တဓာတု၊
 ရှေ့ဦးစွာ အားထုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အာရဟန္တဓာတ် သည်လည်း
 ကောင်း၊ နိက္ကမဓာတု၊ ပျင်းရိခြင်းမှထွက်မြောက်တတ်သော နိက္ကမဓာတ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ပရတ္တမဓာတု၊ အဆင့်ဆင့်သော အရာကိုနင်းနယ်
 တတ်သော ပရတ္တမဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအာ
 ရဟန္တဓာတ်အစရှိသည်တို့၌၊ အယောနိသောမနသိကာရ၊ ဗဟုဝံ၊ ကာရော၊
 မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များစွာပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ အသိအာဟာရော၊ ဤထိနမိဒ္ဓမသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို
 အကြိမ်များစွာ ပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နသဝါ၊
 မဖြစ်သေး သည်လည်းဖြစ်သော၊ ထိနမိဒ္ဓသ၊ ထိနမိဒ္ဓ၏၊ အနုပ္ပါဒါယ၊
 မဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နသဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ထိနမိဒ္ဓသ၊ ထိန
 မိဒ္ဓကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

အဝိပအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာ
 သည်၊ ဝုပ္ပတေ၊ မိန့်ဦးအုံးအတိတောဇနေး၊ အလွန်စားခြင်း၌၊ နိဝိတ္တုပ္ပါဟော၊
 ထိနမိဒ္ဓ၏ အကြောင်းကိုယူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣရိယာပထသံပရိတ္တန
 တာ၊ ဣရိယာပုတ်ပြောင်းလွှဲသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အာလောက
 သညာမနသိကာရော၊ အာလောကသညာကိုနှလုံးသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊
 အတ္ထာကာသဝါသော၊ လွင်တီးခေါင်၌နေခြင်းလည်းကောင်း၊ ကလျာဏ
 မိတ္တတာ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သပ္ပါ
 ယကထာ၊ ထိနမိဒ္ဓကိုပယ်ခြင်းငှါလျှောက်ပတ်သောစကားလည်းကောင်း၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မ၊ တရားတို့သည်၊ ထိနမိဒ္ဓသ၊
 ထိနမိဒ္ဓကို၊ ပဟာနာယ၊ ပတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္တာဓေမိ၊
 ချေဉ်အံ၊ အာဟာရဟတ္ထကတုတ္ထဝမိတကထာဩဝရကအသံသာဝုကကာက
 မသကဘောဇနံ၊ အာဟာရဟတ္ထကပုဏ္ဏားတုတ္ထဝမိတကပုဏ္ဏားတ၊ ဩဝရ
 ကပုဏ္ဏားအသံသာဝုကပုဏ္ဏားကာကမသကပုဏ္ဏားတို့၏၊ စားခြင်းကဲ့သို့
 သောစားခြင်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွားစား၍၊ ရတ္တိဋ္ဌာနိဝါဋ္ဌာနေ၊ ညဉ့်သန်ရာနေသန်
 ရာအရပ်တို့၌၊ နိထိန္ဒသ၊ ထိုင်နေသော၊ သမတဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊
 ကရာဏော၊ ပြုသောရဟန်းအား၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်၊ မဟာပတ္ထိဝိပ၊
 ကြီးစွားသောဆင်ကဲ့သို့၊ ဩဝရန္တံ၊ ထွင်းရိုးလျက်၊ အာဝဇ္ဇတိ၊ လော၏၊
 စတုပဉ္စအာလောပဩကာသံပန၊ လေးလုပ်ငါးလုပ်သောဆွမ်းတို့၏တည်
 ရာအရပ်ကိုကား၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ပါနီယံ၊ ရေကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊
 ယာပနာသိသဿ၊ မျှခြင်းအလေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်းအား၊ ဝံ၊ ကိုယ်နိ
 မိဒ္ဓသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အတိဘောဇနေ၊ အလွန်စားခြင်း
 ၌၊ နိမိတ္တံ၊ ထိနမိဒ္ဓ၏အကြောင်းကို၊ ဂဗ္ဘန္တသ၊ ဝိ၊ ယူသောပုဂ္ဂိုလ်အား
 ထည်း၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို၊ ပဟိယတိ၊ ပတ်အပ်၏၊ ယသ္မိံ၊ ဣရိယာမထေ၊
 အကြင်ဣရိယာပုတ်၌၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်၊ ဩတ္တမတိ၊ သက်၏၊ ထတော၊
 ထိုဣရိယာပုတ်မှ၊ အညံ၊ တပါးသောဣရိယာပုတ်ကို၊ ပရိဝတ္တန္တသ၊ ဝိ၊
 ပြောင်းလွှဲသောပုဂ္ဂိုလ်အားထည်း၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို၊ ပဟိယတိ၊ ပတ်အပ်
 ၏၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ စန္ဒာလောကဒိပါလောကဥတ္တာလောကော၊ လရောင်
 မီးရောင်ဆီမီးရောင်တို့ကို၊ နိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ဂဟထနမိတ္တံ၊ ယူအပ်ပြီးသော
 နိမိတ်ရှိသော၊ သူရိယာလောကံ၊ နေရောင်ကို၊ မနထိကရာန္တသ၊ ဝိ၊ နှလုံး
 သွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အားထည်း၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို၊ ပဟိယတိ၊ ပတ်အပ်၏၊
 အန္တောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ ဝသန္တသ၊ ဝိ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား
 ထည်း၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို၊ ပဟိယတိ၊ ပတ်အပ်၏၊ မဟာကသပမတ္ထရသ
 ဒိသေ၊ အရှင်မဟာကသပမထေရ်နှင့်တူကုန်သော၊ ပဟိနထိနမိဒ္ဓေ၊ ပဟိ
 အပ်ပြီးသောထိနမိဒ္ဓရှိကုန်သော၊ ကဗျာဏမိတ္တေ၊ ကောင်းသောအဆွေး
 ခင်ပွန်းတို့ကို၊ သေဝန္တသ၊ ဝိ၊ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားထည်း၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓ
 ကို၊ ပဟိယတိ၊ ပတ်အပ်၏၊ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသ၊ ထိုင်ခြင်းရပ်ခြင်းအစရှိသည်
 တို့၌၊ ဝုတ္တရဘင်္ဂနိသိဘသပ္ပါယကထာယဝိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောရတင်ကဲ့သို့
 သောဇျောက်ပတ်သောစကားဖြင့်ထည်း၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို၊ ပဟိယတိ၊
 ပတ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဆဓမ္မာထိနမိဒ္ဓသပဟာနာယသံဝတ္ထန္တိ၊ တိ

ဆဓမ္မာဝိနိဋ္ဌဿ ပဟာနာယ သံဝတ္တန္တိဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိပနဝဋ္ဌေဟိ၊ ဤထရားကို ဖြင့်၊ ပဟိနဿ၊ ပယ်အပ်သော၊ ဝိနိဋ္ဌဿ၊ ဝိနိဋ္ဌဏ္ဍိ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။

စေတသော၊ စိတ်၏၊ အဂ္ဂဿမေ၊ မငြိမ်သက်ခြင်း၌၊ အယောနိသောမန သိကာရေန၊ မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဂ္ဂဿမေ၊ မငြိမ်သက်ခြင်း မည်သည်ကား၊ အဂ္ဂပဿန္တိကာရော၊ မငြိမ်သက်သော အခြင်းအရာတည်း၊ ဧတံ၊ ဤမငြိမ်သက်သော အခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထ တော၊ ထရားကိုယ်အားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စမေ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စပင်လျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစိတ်၏မငြိမ်သက်ခြင်း၌၊ အယောနိသောမနသိကာရံ၊ မသင့်သော အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ပဝတ္တယတော၊ ဖြစ်စေ သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ဘိက္ခဝစေတသော၊ အဂ္ဂပဿမော၊ တတ္ထ၊ အယောနိသော မနသိကာရဗဟုလံ၊ အယမာဟာရော၊ အနုပ္ပန္နဿဝါ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဥပ္ပန္နဿဝါ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ ဝေပုလ္လယာတိ၊ အတ္ထိ၊ ဘိက္ခဝစေတသော၊ အဂ္ဂပဿမော၊ တတ္ထ၊ အယောနိသောမနသိကာရ ဗဟုလံ၊ အယမာဟာရော၊ အနုပ္ပန္နဿဝါ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဥပ္ပန္နဿဝါ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ ဝေပုလ္လယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝ၊ ရဟန်းတို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ အဂ္ဂပဿ မော၊ မငြိမ်သက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမငြိမ်သက်ခြင်းအစရှိ သည်ကို၌၊ အယောနိသောမနသိကာရဗဟုလံ၊ မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များစွာပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ အာဟာ ရော၊ ဤဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံမသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များ စွာပြုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နဿဝါ၊ မဖြစ်သေးသည် ထည်းဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြင့်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နဿဝါ၊ ဖြစ်ပြီသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေပုလ္လယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိသင်္ခါတေ၊ သမာဓိဟုဆိုအပ်သော၊ စေတ သောပန၊ စိတ်၏ကား၊ ဂ္ဂပဿမေ၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၌၊ ယောနိသောမနသိကာ

ရှေး၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊ အသား၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို၊
 ဝဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်ဟော၏။ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္ထိတိက္ခဝေ
 စေတသောဝူပသမော၊ တတ္ထအယောနိသော၊ မနုထိကာရဗဟုထိကာရော၊
 အသမာဟာရော၊ အနုပ္ပန္နသသဝါ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသမာနုပ္ပါဒါယ၊ ဥပ္ပန္နသသဝါ
 ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသမဟာနာယာဟိ၊ အတ္ထိတိက္ခဝေ စေတသော ဝူပသမော၊
 တတ္ထအယော နိသော၊ မနုထိကာရ ဗဟုထိကာရော၊ အသမာဟာရော
 အနုပ္ပန္နသသဝါ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသမာနုပ္ပါဒါယဥပ္ပန္နသသဝါဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသမ
 ဟာနာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေတ
 သော၊ စိတ်၏၊ ဝူပသမော၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငြိမ်
 သက်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ယောနိသော၊ မနုထိကာရ ဗဟုထိကာရော၊
 အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များစွာပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊
 အသိအာဟာရော၊ ဤဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို
 အကြိမ်များစွာပြုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နသသဝါ၊ မဖြစ်
 သေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသမ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏၊ အနုပ္ပါဒါယ။
 မဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နသသဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်တည်းဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသမ၊
 ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို၊ ဝဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ အဝိစအဝ
 ရော၊ ကင်းသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ ဝါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စ
 တေ၊ မိန့်ဦး အံ၊ ဗဟုသုကာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်တည်း
 ကောင်း၊ မရိယုတ္တကတာ၊ အပ်သည်မအပ်သည်ကိုအသိရှိတတ်လေဆွေးနွေး
 မေးမြန်းခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်တည်းကောင်း၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်း၌၊ ပကာဝ၊ ည
 တာ၊ သဘောကိုသိသည်၏ အဖြစ်တည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗသေဝိတာ၊ သိတင်း
 ကြီးကိုမှီဝဲသည်၏အဖြစ်တည်းကောင်း၊ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ကောင်းသော
 အဆွေခင်ပွန်းရှိ သည်၏အဖြစ်တည်းကောင်း၊ သမ္ပါယကထာ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ
 ကိုပယ်ခြင်းအားလျှော့ကင်းသောစကားတည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆုံး
 ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသမ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ
 ကို၊ ဝဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိဝိတ္ထာဓေ၊ မိ၊ ချွဲဦးအံ၊
 ဗဟုသမ္ပန္နနိ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်တည်းကော်
 တရသော၊ နိကာယံဝါ၊ နိကာယကိုတည်းကောင်း၊ နေ နှစ်ခုကုန်သော နိကာ
 ယေဝါ၊ နိကာယံဘိ၊ ကိုတည်းကောင်း၊ ဝေယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ နိကာယေ
 ဝါ၊ နိကာယံဘိ၊ ကိုတည်းကောင်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ နိကာ
 ယေဝါ၊ နိကာယံဘိ၊ ကိုတည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိကာယေ

ဝါ၊ နိကာယ်သို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါဠိဝသေနဝ၊ ဝါဠိ၏အစွမ်းအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အတ္ထဝသေနဝ၊ အနက်၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဥဂ္ဂဗျန္တသမ္ပဝိ၊ သင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ
ကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိယမရိယုတ္ထာဗဟုလသမ္ပဝိ၊ အပ်
သည်မအပ်သည်ကိုဆွေ့နွေးခြင်းများသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊
ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဝိနယပဏ္ဏတ္တိယံ၊ ဝိနည်းပညတ်
၌၊ ဝိဇ္ဇာဝသိဘာဝတာယ၊ လေ့လာပြီးသော ဝသိဘောရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ မကတညုနာဝိ၊ သဘောကိုသိသော ရဟန်းအားလည်း၊ ဥဒ္ဓစ္စ
ကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဝုဇ္ဈာသိတင်၊ ကြီးကုန်
သော၊ မဟာလ္လကဏ္ဍေရေ၊ သိတင်းကြီးကုန်သောမထေရ်တို့ကို၊ ဥပသင်္က
မန္တသမ္ပဝိ၊ ဆည်းကပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ
ကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဥပါလိက္ခေရသဒိသော၊ ဥပါလိမထေရ်နှင့်တူကုန်
သော၊ ဝိနယဓရေ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သော၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ကောင်း
သောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ သေဝန္တသမ္ပဝိ၊ ခြံဝသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊
ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသုရေ၊
ခြင်းထိုင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိယနိသိတသပ္ပာယကထာ
ယဝိ၊ အပ်သည်မအပ်သည်ကိုမြီသောလျှောက်ပတ်သောစကားဖြင့်လည်း၊
ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
ဆဓမ္မာဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသမ္ပဟာနာယသံဝတ္တန္တိတိ၊ ဆဓမ္မာဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသမ္ပ
ဟာနာယ သံဝတ္တန္တိဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီး၊ ဆဟိ၊
ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိပနဓမ္မေဟိ၊ ဤအကြောင်းတရားတို့ဖြင့်၊
ပဟိနု၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ
တွင်၊ ပဟိနုသ၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော၊ ဥဒ္ဓစ္စသ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၏၊
အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ကုက္ကုစ္စသ၊ ကုက္ကုစ္စ၏၊ အနာဂါမိမဂ္ဂ
န အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊
ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ။

မိမိကိစ္စာဌာနိယောသု၊ မိမိကိစ္စာ၏တည်ရာ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော
 ဓမ္မသုတရားတို့၌၊ အယောနိယောမနုသိကာရေန၊ မသင့်သောအံ့သြဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် မိမိကိစ္စာယ၊ မိမိကိစ္စာ၏ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိမိကိစ္စာဌာနိယော၊ မိမိကိစ္စာ၏တည်ရာ အကြောင်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာနာမ၊ တရားတို့မည်သည်ကား၊ ယုဒပျံ့၊ အတန်တလဲလဲ၊

၁၆၈

မူလမဏ္ဍိယသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ နောက်နောက်သောဝိစိကိစ္ဆာ၏၊ ကာရ
ဏတ္တာ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိစိကိစ္ဆာဝ၊ ရှေးရှေးသောဝိစိကိစ္ဆာ
ပင်လျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနောက်နောက်သော ဝိစိကိစ္ဆာ၏ တည်ရာအ
ကြောင်း ဖြစ်သောရှေးရှေးသောဝိစိကိစ္ဆာတို့၌၊ အယောနိသောမနသိကာ
ရံ၊ မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကိုဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ပတ္တယ
သော၊ ဖြစ်စေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဧတန၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေဝိစိကိစ္ဆာ ဌာနိယာမေဿ၊ တတ္ထအယောနိ
သော မနသိကာရ ဗဟုလံကာရော၊ အယမာဟာရော အနုပ္ပန္နာယဝါဝိစိ
ကိစ္ဆာယဥပ္ပါဒါယ ဥပ္ပန္နာယဝါ ဝိစိကိစ္ဆာယ ဘိယျောတာဝါယဝေပုလ္လယာ
ယာတိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေဝိစိကိစ္ဆာဌာနိယာမေဿ၊ တတ္ထအယောနိသော မန
သိကာရဗဟုလံကာရော၊ အယမာဟာရော အနုပ္ပန္နာယဝါ ဝိစိကိစ္ဆာယ
ဥပ္ပါဒါယဥပ္ပန္နာယဝါဝိစိကိစ္ဆာယဘိယျောတာဝါယဝေပုလ္လယာယဟူ၍၊ အာ
ဟ၊ ဟောထေသ်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိစိကိစ္ဆာဌာနိယာ၊ ဝိစိ
ကိစ္ဆာ၏ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္ထိ
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာ၏တည်ရာအကြောင်း ဖြစ်သောတရား
တို့၌၊ အယောနိသောမနသိကာရဗဟုလံကာရော၊ မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံး
သွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များစွာ ပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံအာဟာရော၊
ဤမသင့်သော အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို အကြိမ်များစွာ ပြုခြင်းတည်း
ဟူသောအကြောင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နာယဝါ၊ မဖြစ်သေးသည်လည်း ဖြစ်သော၊
ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဥပ္ပန္နာယဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်
လည်းဖြစ်သော၊ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏၊ ဘိယျောတာဝါယ၊ လွန်စွာပွား
များခြင်း၌၊ ဝေပုလ္လယာ၊ ပြန့်ပြောခြင်း၌၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုသလာဒိသု
ဓဇ္ဇေသု၊ ကုသိုလ်အစရှိသော တရားတို့၌၊ ယောနိသော မနသိကာရေန၊
အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊ အသာပနဝိစိကိစ္ဆာယဝိ၊ ထိုဝိစိ
ကိစ္ဆာကိုလည်း၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတန၊ ထိုကြောင့်
အတ္ထိဘိက္ခဝေကုသလာ ကုသလာဓမ္မာသာ ဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇာ ဓမ္မာသေဝိတဗ္ဗာ
သေဝိတဗ္ဗာဓမ္မာဟိန ပဏီတာဓမ္မာ ကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပနိဘာဝါဓမ္မာ၊ တတ္ထ
ယောနိသောမနသိကာရဗဟုလံကာရော၊ အယမာဟာရောအနုပ္ပန္နာယဝါ
ဝိစိကိစ္ဆာယအနုပ္ပါဒါယ ဥပ္ပန္နာယဝါဝိစိကိစ္ဆာယပဟာနာယာတိ၊ အတ္ထိ
ဘိက္ခဝေကုသလာကုသလာဓမ္မာ သာဝဇ္ဇာ နဝဇ္ဇာဓမ္မာသေဝိတဗ္ဗာသေဝိ
တဗ္ဗာဓမ္မာ ဟိနပဏီတာဓမ္မာကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပနိဘာဝါဓမ္မာ၊ တတ္ထယောနိ

၂

သောမနသိကာရဗဟုဝီကာရော၊ အယမာဟာရောအနုပ္ပန္နာယဝိပိကိစ္ဆာ
ယ အနုပ္ပါဒါယဥပ္ပန္နာယဝိပိကိစ္ဆာယ ပဟာနာယဟူ၍၊ အောဟ၊ ဟော
ဘော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကုသလာကုသလာ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်
ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇာ၊
အပြစ်ရှိကုန်အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
သေဝိဘဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်အပ်မဖြစ်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။
အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဟိနမဏိတာ၊ ယုတ်ကုန်မြတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား
တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ကဗျာသုက္ကသပ္ပဋိဘာဂါ၊ မည်းညစ်သော
တရားဖြစ်သောတရားတို့သော အတ္ထိသောတရားဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊
ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်
အစရှိသောတရားတို့၌၊ ယောနိသောမနသိကာရ ဗဟုဝီကာရော၊ အသင့်
အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကိုများစွာ ပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံအာဟာ
ရော၊ ဤကုသိုလ်အကုသိုလ်အစရှိသော တရားတို့၌ အသင့်အားဖြင့် နှလုံး
သွင်းခြင်းကို အကြိမ်များစွာ ပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်။
အနုပ္ပန္နာယဝါ၊ မဖြစ်သေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိပိကိစ္ဆာယ၊ ဝိပိကိစ္ဆာ
၏၊ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နာယဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊
ဝိပိကိစ္ဆာယ၊ ဝိပိကိစ္ဆာကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
အဝိစအာရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ ဆရာ
သည်။ ဂုဏ္ဏတေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ ဗဟုသုတတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော
သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပရိယုတ္တကတာ၊ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းရှိသောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝိနယော၊
ဝိနည်း၌၊ ပကတညူတာ၊ သဘောကို သိသောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊
အမိမောက္ခဗဟုလတာ၊ များသော ဆုံးဖြတ်ခြင်း ရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ ကဏ္ဍာဘိတ္တတာ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူ၏
အဖြစ် လည်းကောင်း၊ သပ္ပါယကထာ၊ ဝိပိကိစ္ဆာကိုပယ်ခြင်းငှါလျှောက်
ပတ်သော စကားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊
ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဝိပိကိစ္ဆာယ၊ ဝိပိကိစ္ဆာကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်း
ငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေ၊ ရှေ့ဦးအံ့၊ ဗဟုသုတ္တေနဝိ၊ များ
သော အကြားအမြင်ရှိသော သူ၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကော၊ တပါးသော၊ နိကာ
ယံဝါ၊ နိကာယ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိကာယေဝါ၊
နိကာယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါဠိဝသေန၊ ပါဠိ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်း

၁၇၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကောင်း၊ အတ္ထဝသေနဝရိ၊ အနက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂ
ဏ္ဍန္တဿာဝရိ၊ သင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ဝိပိကိစ္ဆာကို၊
ပဟိသတိ၊ ပဟိသတိ၏၊ တိဏရတနာနိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကို၊ အာရေတ္တ၊ အာ
ရေတ္တ၊ ပရိပုစ္ဆာဗဟုလဿာဝရိ၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းများသော ပုဂ္ဂိုလ်
အားလည်း၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ဝိပိကိစ္ဆာကို၊ ပဟိယတိ၊ ပဟိယတိ၏၊ ဝိနယေ၊
ဝိနည်း၌ စိတ္တဝတိဘဝဿာဝရိ၊ လေ့ကျက်သောဝတိဘဝရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
အားလည်း၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ဝိပိကိစ္ဆာကို၊ ပဟိယတိ၊ ပဟိယတိ၏၊ တိသုရတနေ
သု၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌၊ ဩကပ္ပနိယသန္ဓါသင်္ခါတအဓိမောက္ခဗဟုလဿာဝရိ၊
သက်ဝင်၍ယုံကြည်ခြင်း သန္ဓါဟုဆိုအပ်သော ဆုံးဖြတ်ခြင်း များသော
ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ဝိပိကိစ္ဆာကို၊ ပဟိယတိ၊ ပဟိယတိ၏၊ သန္ဓါ
ဓိမုတ္တံ၊ သန္ဓါ၌ဉာဏ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုလိတ္ထေရသဒိသေ၊ ဝိတ္တုလိမထေရ
နှင့်တူကုန်သော၊ ကဿာဏမိတ္တံ၊ ကောင်းသောအဆွေးခင်ပွန်းတို့ကို၊
သေဝန္တဿာဝရိ၊ မှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ဝိပိကိစ္ဆာကို၊
ပဟိသတိ၊ ပဟိသတိ၏၊ ဌာနနိသန္ဓာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊
တိတ္ထံရတနာနိ၊ သုံးပါးသောရတနာတို့၏၊ ဂုဏနိသိတသပ္ပာယကထာယဝိ
ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုရှိသောရောက်ပတ်သောကားဖြင့်လည်း၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ဝိပိ
ကိစ္ဆာကို၊ ပဟိသတိ၊ ပဟိသတိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဆဓမ္မာဝိပိကိစ္ဆာယပ
ဟာနာယသံဝတ္တန္တိတိ၊ ဆဓမ္မာ ဝိပိကိစ္ဆာယပဟာနာယသံဝတ္တန္တိဟူ၍၊
ရတ္တံဆိုအပ်၏၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိပနုဓမ္မေဟိ၊ ဤအ
ကြောင်း တရားတို့ဖြင့်၊ ပဟိနာယ၊ ပဟိနာယပြီးသော၊ ဝိပိကိစ္ဆာယ၊ ဝိပိ
ကိစ္ဆာ၏၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ အာယတံ၊ နောင်အ
ခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇောနာတိ၊
အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ ။

ဣတိအဇ္ဈတ္တဝါတိ၊ ဣတိအဇ္ဈတ္တဝါဟူသည် ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စနိဝေဏပရိဂ္ဂ
ဏ္ဍနေန၊ ငါးပါးသောနိဝေဏတို့ကိုသိပ်ဆည်းသဖြင့်၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏
မှသည်၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ပရဿဝါ၊ သူတပါး၏မှသည်၊ ဓမ္မေသု၊ တရား
တို့၌၊ ကာယေနဝါ၊ ရံခါမှသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရဿဝါ၊ သူတပါး၏
သည်၊ ကာယေနဝါ၊ ရံခါမှသည်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကိုအတန်တလဲလှေ့ထွက်သည်ဖြစ်
၍ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထံ၊ ဤနိဝေဏပဋ္ဌာနသုတန်မိတ္တ
အသုတန်မိတ္တာဒိသု၊ သုတန်မိတ် အသုတန်မိတ်အစရှိသည်တို့၌၊ အယောနိ

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

သောမနသိကာရယော နိသောမနသိကာရဝသေန၊ အယောနိသော မနသိ
 ကာရယောနိသော မနသိကာရဘိဇ္ဇိ အစွင်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ နိဝရဏသု နိဝရဏဘိဇ္ဇိ၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
 သမုဒယဝယော၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ကို၊ နိဘရိတဗ္ဗာ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏၊
 ဣတော၊ ဤစကားမှ၊ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော စကားသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကေဝလံ၊ သက်
 သက်၊ ဣသ၊ ဤနိဝရဏပဗ္ဗန္တံ၊ နိဝရဏပရိဂ္ဂဟိကာ၊ နိဝရဏကိုသိမ်းဆည်း
 တတ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဗုက္ခသစ္စံ ဗုက္ခသစ္စာမည်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ နိဝရဏပရိဂ္ဂဟကာသာ၊ နိဝရဏကို
 သိမ်းဆည်းတတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ နိယျာနရခံ၊ ငန့်မှထွက်
 မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဝေဒိသဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သေဝံ၊ ကြွင်းကုန်
 သောစကားရပ်သည်၊ တာဒိသမေဝ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားရပ်တို့နှင့်
 တူးသာသဘောရှိ သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်
 အပြီးသတ်သတည်း၊ နိဝရဏပဗ္ဗံ၊ နိဝရဏပဗ္ဗသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စနိဝရဏဝသေန၊ ငါးပါးသောနိဝရဏတို့၏ အစွင်းဖြင့်၊
 ဓမ္မာနုပဿနံ၊ ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဖန်ပြီး၍၊ ဣဒါ
 နိ၊ သမုဒယအခါ၌၊ ပဉ္စက္ခန္ဓဝသေန၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏အစွင်းဖြင့်၊ ဝိဘဇိတုံ၊
 ဝေဖန်ခြင်းငှါ၊ ဂုနစပရန္တိ အာဒိ၊ ဂုနစပရံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂုနစပရံအစရှိသောပါဠိ၌၊ ပဉ္စသုဥပါဒါ
 နက္ခန္ဓသုတိ၊ ပဉ္စသုဥပါဒါနက္ခန္ဓသုဟူသည်ကား၊ ဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါနံ ၏၊
 ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာဘိတည်း၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနံ၏ခန္ဓာတို့၊ ဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါနံ
 ၏၊ ပဉ္စယတူတာ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မပုစ္ဆာ၊ တရားအပေါင်း
 တို့၊ ဓမ္မရာသယော၊ တရားအစုတို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်သည်၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေ
 ပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကုလ်အားဖြင့်ကား၊ ခန္ဓကထာ၊
 ခန္ဓာကိုဆိုရာဖြစ်သောစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊
 ဣတိပုပ္ဖံ၊ ဣတိပုပ္ဖံဟူသည်ကား၊ ပုပ္ဖံ ရပ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤမျှသာတည်း၊
 ပုပ္ဖံ ရပ်သည်၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှသာတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘုရင်ဥပါဒါရုပ်မှ၊

ပရံ၊ တပါးသော၊ ရှပ်၊ ရုပ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဘာဝတော၊
 သဘောအားဖြင့်၊ ရှပ်၊ ရုပ်ကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ ဝေဒနာဒိသု
 ရိ၊ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊
 အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤခန္ဓပဗ္ဗန္ဓ၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း
 ဝိတ္ထာရေနပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ရူပါဒိနိ၊ ရူပက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့ကို၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ခန္ဓကထာယမေဝ၊ ခန္ဓာကိုဆိုသောစကား၌သာ
 လျှင်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ ရူပဿာသရဒယောတိ၊ ဣတိ ရူပဿာသရ
 ဒယောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝိဇ္ဇာသရဒယာဒိဝသေန၊ အဝိဇ္ဇာဟူ
 သောဖြစ်ကြောင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ရူပဿ၊ ရုပ်၏၊ သရဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်း
 တည်း၊ ဣတိ ရူပဿအတ္ထင်္ဂမောတိ၊ ဣတိ ရူပဿအတ္ထင်္ဂမောဟူသည်ကား၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝိဇ္ဇာနိရာဓာဒိဝသေန၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊
 ရူပဿ၊ ရုပ်၏၊ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒနာဒိသုရိ၊ ဝေဒနာအစရှိသည်
 တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရေနပန၊
 အကျယ်ကိုကား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဥဒယဗ္ဗယညာဏကထာယံ၊
 ဥဒယဗ္ဗယညာဏကထာ၌၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဣတိ အဇ္ဈတ္တဝါတိ၊ ဣတိ
 အဇ္ဈတ္တဝါဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စက္ခန္ဓပရိဂ္ဂဏှနေန၊ ငါးပါးသောခန္ဓာ
 ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့်၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏မူလည်း၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
 ပရဿဝါ၊ သူတပါး၏မူလည်း၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ကာယေနဝါ၊ ရံခါမူ
 လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာယေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဓမ္မ
 သု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနုပသမိ၊ ဓမ္မာနုပသသနာသတိပဋ္ဌာန်းကိုအတန်တလဲလဲ
 ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤခန္ဓပဗ္ဗန္ဓ၊ သရဒ
 ယဝယော၊ ဖြစ်ခြင်း ဖျက်ခြင်းတို့ကို၊ အဝိဇ္ဇာသရဒယာရူပသရဒယောတိ
 အာဒိနံ၊ အဝိဇ္ဇာသရဒယာရူပသရဒယောဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပညာသာယံ၊
 ငါးသင်္ခေအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ လက္ခဏာနံ၊ လက္ခဏာတို့၏၊ ဝသေန၊ အ
 စွမ်းဖြင့်၊ နိဟရိတဗ္ဗာ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤစကားမှ၊ ပရံ၊ နောက်
 ဖြစ်သောစကားသည်၊ ဝုတ္တာယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ နှင့်၏၊ ဧကဝလံ၊ သက်သက်၊ ဣဝ၊ ဤခန္ဓပဗ္ဗန္ဓ၊ ခန္ဓပရိဂ္ဂါ

ဟိကာ၊ ခန္ဓာကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော၊ သတ်၊ သတ်သည်၊ ဒုက္ခသန္တံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ယောဇနံ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ခန္ဓမ္မရိပ္ပါဟကဿ၊ ခန္ဓာကိုသိမ်းဆည်းသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ နိယျာနရခံ၊ ငန့်မှထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ တြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဘာဒိသမေဝ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောစကားရပ်တို့နှင့်တူသော သဘောရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ခန္ဓပဗ္ဗအတွင်းအပြီတည်း၊ ခန္ဓပဗ္ဗံ၊ ခန္ဓပဗ္ဗသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

ဇံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗက္ခန္ဓဝသေန၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မာနုပဿနံ၊ ဓမ္မာနုပဿနာသတ်ပဋ္ဌာန်ကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေတန်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာယာတနဝသေန၊ အာယာတနတို့၏အတွင်းဖြင့်၊ ဝိဘဇိတုံ၊ ဝေတန်ခြင်းငှါ၊ ပုနစပရန္တိအာဒိ၊ ပုနစပရံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုနစပရံအစရှိသောစကား၌၊ ဆသုအဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေသုအာယတနေသုဟူသည်ကား၊ စက္ခု၊ စက္ခုပဿဒလည်းကောင်း၊ သောတံ၊ သောတပဿဒလည်းကောင်း၊ ဗ္ဗာနံ၊ ဗ္ဗာနပဿဒလည်းကောင်း၊ ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပဿဒလည်းကောင်း၊ ကာယော၊ ကာယပဿဒလည်းကောင်း၊ မနော၊ မနောယတနလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုအဇ္ဈတ္တိကေ၊ ကသု၊ ဤအဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့၌၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံလည်းကောင်း၊ သဇ္ဈေ၊ သဇ္ဈရုံလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓော၊ ဂန္ဓာရုံလည်းကောင်း၊ ရသော၊ ရသာရုံလည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရုံလည်းကောင်း၊ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်အော၊ ဣမေသုဗာဟိရေသု၊ ဤဗာဟိရာယတနတို့၌၊ စက္ခုဥပဇာနာတိတိ၊ စက္ခုဥပဇာနာတိဟူသည်ကား၊ စက္ခုပဿဒံ၊ စက္ခုပဿဒကို၊ ယာထာဝသရသလက္ခဏာဝသေန၊ မဘောက်မပြန်သော၊ မိမိကိစ္စလက္ခဏာ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ရူပပဇာနာတိတိ၊ ရူပပဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ စတုသမ္ပေ၊ နိကာရုပ္ပ၊ လေးပါးသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သောရုပ်ကိုလည်း၊ ယာထာဝသရသလက္ခဏာဝသေန၊ မဘောက်မပြန်သောမိမိကိစ္စလက္ခဏာ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ယဉ္စတနုဘယံ၊ နိဗ္ဗဉ္စတိတိသံယောဇနန္တိ၊ ယဉ္စတနုဘယံ ပရိစ္စဉ္စတိတိ သံယောဇနံ ဟူသည်ကား၊

စက္ခုဗ္ဗေဝ၊ စက္ခုပသာဒကိုလည်းကောင်း၊ ရူပေဝ၊ ရူပါရုံကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဥဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးရုံကို၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ကာမရာဂသံယောဇနံ၊ ကာမရာဂသံယောဇနံလည်းကောင်း၊ ပရိစ္စမာနဒိဋ္ဌိမိမိကိစ္ဆာဘဝရာဂသိသဗ္ဗတပရာမာသဣဇ္ဈသာမဗ္ဗရိယအဝိဇ္ဇာသံယောဇနံ၊ ပရိစ္စသံယောဇနံ မာနသံယောဇနံဒိဋ္ဌိသံယောဇနံမိမိကိစ္ဆာသံယောဇနံဘဝရာဂသံယောဇနံ၊ သိသဗ္ဗတ ပရာမာသသံယောဇနံ ဣဿာသံယောဇနံ မဇ္ဈရိယသံယောဇနံ အဝိဇ္ဇာသံယောဇနံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသဝိသံ၊ သတ်ပါးအခြားရှိသော၊ ယဉ္ဇသံယောဇနံ၊ အကြင် သံယောဇနံလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဉ္ဇ၊ ထိုသံယောဇနံကိုလည်း၊ ယာထာဝသရေသလက္ခဏာသေန၊ မကောက်မပြန်သော မိမိကိစ္စလက္ခဏာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဇာနာတိ၊ အခြားအားဖြင့်သိ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးစုံ၊ ဧဝံ၊ ဤသံယောဇနံလည်းကောင်း၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တာ၊ အမေးတည်း၊ စက္ခုစွါ၊ စက္ခုစွါ၊ ဣန္ဒြိယာဝ၊ ဤစွါ၊ အာပါတဂထံ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဣဋ္ဌ၊ ရမ္မဏံ၊ ဣဉ္ဇာရုံကို၊ ကာမသမာဒဝသေန၊ ကာမဂုဏ်၌သာသာခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အသာဒယထော၊ သာယာသောအဘိနန္ဒာတာ၊ သဒ္ဓိကိကတဏှာဖြင့် နှစ်သက်သော ဝုတ္တိလ်အား၊ ကာမရာဂသံယောဇနံ၊ ကာမရာဂသံယောဇနံလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနိဋ္ဌာရမ္မထော၊ အနိဋ္ဌာရုံသည်၊ အာပါတဂထော၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သည် ရှိသော်၊ ကုဏ္ဍာတာ၊ အမျက်ထွက်သောဝုတ္တိလ်အား၊ ပရိစ္စသံယောဇနံ၊ ပရိစ္စသံယောဇနံလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောမိ၊ တရံဘယောက်သောသူလည်းကောင်း၊ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဝိဘာဝေထံ၊ ထင်စွာဖြင့်ခြင်းငှါ၊ သမက္ခော စွပ်၊ နိုင်သည်၊ နအတ္ထိ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညာတာ၊ အောက်စုဒ္ဓသာဝုတ္တိလ်အား၊ မာနသံယောဇနံ၊ မာနသံယောဇနံလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံရူပါရမ္မဏံ၊ ထိုရူပါရုံသည်၊ နိစ္စံ၊ ရှိ၏၊ ဝံ၊ ခိုင်ခံ့စွာတည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏ္ဍာတာ၊ ယူသောဝုတ္တိလ်အား၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနံ၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနံလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံရူပါရမ္မဏံ၊ ထိုရူပါရုံသည်၊ သက္ခောနုခေါ၊ သတ္တဝါလေလော၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ သန္တကံနုခေါ၊ ဥစ္စာလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမိကိစ္ဆထော၊ ယုံမှားသောဝုတ္တိလ်အား၊ ဝိမိကိစ္ဆာသံယောဇနံ၊ ဝိမိကိစ္ဆာသံယောဇနံလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ပတ္တိဘဝ၊ သုဂတိဘဝ၌၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဝတ၊ ဝင်စပ်၊ ဣဒံ၊ ဤရူပါရုံကို၊ သုလဏံ၊ ရလွယ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊

ပစ္ဆေန္တိယံ၊ ကောဋိတသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘဝရာဂသံယောဇနံ၊ ဘဝရာဂ
သံယောဇနံသညံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အာယတိန္ဒ နောင်အခါ၌လည်း၊ ဝေဂ္ဂပံ၊
ဤသို့သဘောရှိသောရူပါရုံကို၊ သိလဗ္ဗတံ၊ နွားတို့၏အထွေအကျက်ကို၊
သမာဒိယိက္ခာ၊ ဆောက်တည်၍ လတ္တံ၊ ရခြင်းငှါ။ သတ္တဝါ၊ တတ်ကောင်း၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိလဗ္ဗတံ၊ နွားတို့၏အထွေအကျက်ကို၊ သမာဒိယန္တသမ၊
ဆောက်တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သိလဗ္ဗတပရာမာသသံယောဇနံ၊ သိလဗ္ဗ
တပရာမာသသံယောဇနံသညံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတုပါရမ္မဏံ၊ ထိုရူပါရုံ
ကို၊ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ နလဘောယျံ၊ မရကုန်မူကား၊ အဟော
ဝတ၊ ဩော်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥသုယျတော၊ သူတပါးကံငြူရ
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣသသသံယောဇနံ၊ ဣသသသံယောဇနံသညံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ လတ္တံ၊ ရမ္မဏံ၊ ရအပ်သောရူပါရုံကို၊ အညသ၊
တပါးသောသူအား၊ မန္တရာယတော၊ ဝန်တိုးသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မန္တရိယ
သံယောဇနံ၊ မန္တရိယသံယောဇနံသညံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေပေဝေ၊
အလုံးစုံသော သံယောဇနံတို့၌သာလျှင်၊ သဟဇာတအညာဏဝသေန၊
ဏက္ခဒြပ်သောမသိခြင်းမောဟ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာသံယောဇနံ၊ အဝိဇ္ဇာ
သံယောဇနံသညံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာစအနုပ္ပန္နဿာတိ၊ ယထာစ
အနုပ္ပန္နဿဟူသည်ကား၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ အသ
ရဒါစာရဝသေန၊ မပြတ်မဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နဿဝါ၊ မဖြစ်သေး
သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒသဝိသေသဝိ၊ ဆယ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်
သော၊ တသသံယောဇနသ၊ ထိုသံယောဇနံ၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စကာရဏံ၊ ထိုသံယောဇနံမဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို
လည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ယထာစဥပ္ပန္နဿာတိ၊ ယထာစ
ဥပ္ပန္နဿဟူသည်ကား၊ အပ္ပဟိနဋ္ဌေနပန၊ မပယ်အပ်သောအနက်သဘော
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သရဒါစာရဝသေနဝါ၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နဿဝါ၊ ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဒသဝိသေသဝိ၊
ဆယ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တသသံယောဇနသ၊ ထိုသံ
ယောဇနံကို၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်သမထဝိပဿနာဘာဝနာတည်း
ဟူသောအကြောင်းဖြင့်၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စကာ
ရဏံ၊ ထိုသံယောဇနံကိုပယ်ကြောင်းဖြစ်သောသမထဝိပဿနာကိုလည်း၊
ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ယထာစပဟိနဿာတိ၊ ယထာစပဟိနဿ
ဟူသည်ကား၊ တဒင်္ဂိက္ခန္ဓနဝသေန၊ တဒင်္ဂပဟာနံ၊ တဒင်္ဂိက္ခန္ဓနပဟာနံတို့၏

၁၇၆

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အဝ္ဗုဒ္ဓိအားဖြင့်လည်း၊ ပဟိနဿာဝိ၊ ပဟိအာရ်ပြီးသည် လည်းဖြစ်သော၊
ဒသဝိသယ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိသည်၊ လည်းဖြစ်သော၊ တသသံယော
ဇနယ၊ ထိုသံယောဇဉ်၏၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်သောတာပတ္တိမဂ်
တည်းဟူသောအကြောင်းဖြင့်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်တည်းဟူသော
အကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ကေနကာရဏေနပန၊
အာယတိံအကြောင်းဖြင့်ကား၊ အသ၊ ထိုသံယောဇဉ်၏၊ အာယတိံ၊ နောင်
အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဒိဋ္ဌိဝိဇ္ဇိကိစ္ဆာသိလဗ္ဗ
တပရာမာသဣဿ၊ မစ္ဆ ရှိသဘောဒဿ၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်ဝိဇ္ဇိကိစ္ဆာသံယော
ဇဉ်သိလဗ္ဗတပရာမာသသံယောဇဉ်ဣဿ၊ သံယောဇဉ်မစ္ဆ ရှိသံယော
ဇဉ်အပြားရှိသော၊ ပဉ္စဝိသယ၊ ငါးပါးအပြား ရှိသော၊ သံယောဇနယ၊
သံယောဇဉ်၏၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ အာယတိံ၊
နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩဠာရိကဿ၊
ရုန့်ရင်းသော၊ ကာမရာဂပဋိစ္စသံယောဇနန္တယသ၊ ကာမရာဂသံယော
ဇဉ်ပဋိစ္စသံယောဇဉ်နှစ်ပါးအပေါင်း၏၊ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိ
မဂ်ဖြင့်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ အနုသဟာဂတသ၊ သိပ်မွေသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ကာမရာဂ
ပဋိစ္စသံယောဇနန္တယသ၊ ကာမရာဂသံယောဇဉ်ပဋိစ္စသံယောဇဉ်နှစ်ပါး
အပေါင်း၏၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊
အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာနဘဝရာဂါဝိဇ္ဇာသံယော
ဇနန္တယသ၊ မာနသံယောဇဉ်ဘဝရာဂသံယောဇဉ်အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်
သုံးပါးအပေါင်း၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အာယတိံ၊ နောင်အ
ခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောတဉ္စပဇာနာတိသန္ဓေ
တတိအာဒိသုဝိ၊ သောတဉ္စပဇာနာတိသန္ဓေတစ်သို့ အစရှိသောပါဠိရပ်တံ့
လည်း၊ ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အဝိဝ၊ တနည်းလည်း၊ ဧတ္ထ၊
ဤအာယတနပဗ္ဗန္တိ၊ အာယတနကထာ၊ အာယတနကထာကို၊ ဝိတ္ထုရဇေတော၊
အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ အာယတနနိဇ္ဈေသေ၊ အာယတန
နိဇ္ဈသ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏၊ ဣတိအဇ္ဈတ္တဝါတိ၊ ဣတိအဇ္ဈတ္တဝါဟူသည်ကား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
အဇ္ဈတ္တိကာယတနပရိဂ္ဂဟနေန၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနကို သိမ်းဆည်းခြင်း

ဖြင့်၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏မူလည်း၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဗဟိရာယတန
 ပရိဂ္ဂဟေနေန၊ ဗဟိရာယတနကိုသိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့်၊ ပရဿသုတပါး၏
 ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ကာလေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာလေန
 ဝါ၊ ရံခါမူလည်း၊ ပရဿသုတပါး၏၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနုပဿီ၊
 ဓမ္မာနုပဿနာသတ်ပဋ္ဌာန်ကိုအာဟိတလဲလဲရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ ဖုန်၏၊
 ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣန္ဒြိယအာယတနပဗ္ဗန္တိ၊ အဝိဇ္ဇာသရဒယာစက္ခု
 သရဒယောတိ၊ အဝိဇ္ဇာသရဒယာစက္ခုသရဒယောဟူ၍၊ ရူပါယတနာနံ၊
 ရူပါယတနတို့၏၊ သရဒယဝယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ကို၊ ရူပက္ခန္ဓေ၊
 ရူပက္ခန္ဓာ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ နိဟရိတဗ္ဗာ၊ ထုတ်အပ်
 ကုန်၏၊ အရူပါယတနေနသု၊ နံဖြစ်သောအာယတနတို့တွင်၊ မနာယနဿ၊
 မနာယတန၏၊ သရဒယဝယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ကို၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓေ၊
 ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ နိဟရိတဗ္ဗာ၊ ထုတ်
 အပ်ကုန်၏၊ ဓမ္မာယတနဿ၊ ဓမ္မာယတန၏၊ သရဒယဝယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်
 ခြင်းတို့ကို၊ သေသက္ခန္ဓေသု၊ ရူပက္ခန္ဓာဝိညာဏက္ခန္ဓာမှ ကြွင်းသောဝေဒ
 နာက္ခန္ဓာသညာက္ခန္ဓာသင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်၊ နိဟရိတဗ္ဗာ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏၊ လောကုတ္တရဓမ္မာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်
 သောတရားတို့ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗာ၊ မယူအပ်ကုန်၊ ဣတော၊ ဤစကားမှ၊ ပရံ၊
 နောက်ဖြစ်သောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်
 သာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဣမံ၊ ဤအာယတန
 ပဗ္ဗန္တိ၊ အာယတနပရိဂ္ဂဟိကာ၊ အာယတနကို သိမ်းဆည်း တတ်သော၊
 သတိ၊ သတိသည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ယောဇနံ၊
 ဟွင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာယတနပရိဂ္ဂဟိကာသ၊ အာယတနကိုသိမ်း
 ဆည်းသော၊ တိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ နိယျာနမုခံ၊ ဝရံမှထွက်မြောက်ခြင်း၏
 အကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားသည်၊
 ထာဒိသမေဝ၊ ထိုတွင်အပ်ပြီးသည်နှင့် တူသောသဘောရှိ သည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အာယတနပဗ္ဗအတွင်အပြီးတည်း။ ။ အာယ
 တနပဗ္ဗံ၊ အာယတနပဗ္ဗသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဇေ၊ ဤသို့၊ ဆအဇ္ဈတ္တိကဗဟိရာယတနဝသေန၊ မြောက်ပါးသော
 အဇ္ဈတ္တိကဗဟိရာယတနတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဓမ္မာနုပဿနံ၊ ဓမ္မာနု
 ပဿနာသတ်ပဋ္ဌာန်ကို၊ ဝိဘဇိတ္တာ၊ ဝေတန်ပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊

၁၇၈ မူလပတ္တိသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂဝသေန၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါအစွမ်းဖြင့်၊ ဓမ္မာနုပဿနံ၊ ဓမ္မာနုပဿနာသာတိ
ပဋ္ဌာန်ကို၊ ဝိဘဇိတံ၊ ဝေတာန်ခြင်းငှါ၊ ပုနစပရန္တိအာဒိ၊ ပုနစပရံဉာဉ်သို့အစ
ရှိသောစကားကို၊ အောဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုနစပရံအစရှိသော
ပါဌ်၌၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသုတိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓနကသတ္တသ၊
သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိလတ္တံ့သောသတ္တဝါ၏၊ အင်္ဂေသု၊ အစိတ်တို့၌၊
သန္တန္တိ၊ သန္တဟူသည်ကား၊ ပဋိလာဘဝသေန၊ ရသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
သံဝိဇ္ဇမာနံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ထင်ရှားရှိသော၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂန္တိ၊ သတိ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ်ဟူသည်ကား၊ သတိသင်္ခါတံ၊ သတိဟုဆိုအပ်သော၊ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ်
သမ္ပောဇ္ဈင်ကို၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ်ဟူသော
ပါဌ်၌၊ အာရဒ္ဓဝိပဿကတော၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသောအခါ
မှ၊ ဓမ္မာယ၊ စ၍၊ ဟောဂါဝစရော၊ တာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌လေ့ကျက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္ပုဇ္ဈတိ၊ ကောင်းစွာသိတတ်၏၊ ဣတိဣဒိနာဝစနတ္ထေန၊
ဤသို့သော ကတ္တုသတ်ဝစနတ်ကြောင့်၊ သမ္ပောမိ၊ သမ္ပောမိမည်၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ သောဇောဂါဝစရော၊ ထိုတာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌ လေ့ကျက်
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတိအာဒိကာယ၊ သတိအစရှိသော၊ ယာယသတ္တမဗ္ဗ
သာမဂ္ဂိယာ၊ အကြင်ခုနစ်ပါးသောတရားတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်၊ ကိလေသ
နိဒါနတော၊ ကိလေသတည်းဟူသောအိပ်ပျော်ခြင်းမှ၊ သမ္ပုဇ္ဈတိဥဋ္ဌာတိ၊
ထထတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ သမ္ပုဇ္ဈတိပဋိဝိဇ္ဈတိ၊
ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မသာမဂ္ဂိ၊ ထိုခုနစ်ပါး
သောတရားတို့၏ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သမ္ပောမိ၊ သမ္ပောမိမည်၏၊ တသ၊
သမ္ပောမိသ၊ ကောင်းစွာသိတတ်သောအားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိ
သောယောဂ၊ ဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
တသ၊ သမ္ပောမိယာ၊ ထိုကိလေသ တည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှထ
ကြောင်းဖြစ်သောသတိအစရှိသော ခုနစ်ပါးသောတရားတို့၏ညီညွတ်ခြင်း
၏၊ အင်္ဂံ၊ အစိတ်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ်၊ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ်
မည်၏၊ ထေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတိသင်္ခါတံသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂန္တိ၊ သတိသင်္ခါတံ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ်ဟူ၍၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီ၊ သေသသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေသုတိ၊
သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ်မှကြွင်းသောဓမ္မဝိပယသမ္ပောဇ္ဈင် အစရှိသည်တို့၌လည်း၊
ဣဒိနာဝစယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝစနတ္ထော၊
သဒ္ဓါ၏အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အသန္တန္တိ၊ အသန္တဟူသည်
ကား၊ အပဋိလာဘဝသေန၊ မရသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနံ၊ မိမိသန္တာန်၌

ထင်ရှားမရှိသော။ ယထာစအနုပ္ပန္နသမာတိအာဒိသုပန၊ ယထာစအနုပ္ပန္နသမာ
ဤသို့ အစရှိသောပါဌ်တို့၌ကား။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီသမာ
သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီဌာနိယာ၊ နောက်
နောက်သောသတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ။
ရှေးရှေးသောသတိဟုဆိုအပ်သောတရားတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ။ ရှိကုန်၏။
တတ္ထ၊ ထိုနောက်နောက်သောသတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီတည်ရာအကြောင်းဖြစ်
ကုန်သောရှေးရှေးသောသတိဟုဆိုအပ်သောတရားတို့၌။ ယောနိသောမန
သိကာရဗဟုလိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို အကြိမ်များ
စွာပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံအာဟာရော၊ ဤနောက်နောက်သောသတိ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ရှေးရှေးသောသတိဟုဆို
အပ်သောတရားတို့၌ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို အကြိမ်များစွာပြု
ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းသည်။ အနုပ္ပန္နသမာဝါ၊ မဖြစ်သေသည်လည်း
ဖြစ်သော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီသမာ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၏။ ဥပ္ပါဒေါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
ဥပ္ပန္နသမာဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီသမာ၊ သတိ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၏။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လယ၊
ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊ ပွားစေခြင်းငှါ။ ဗရိပူရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းငှါ၊
သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဇံဣဓိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊
ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအတ္ထိတိက္ခဝေသတိ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ ဌာနိယာအစရှိသောပါဌ်၌။ သတိယေဝ၊ ရှေးရှေးသော သတိ
သည်ပင်လျှင်။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ ဌာနိယာ၊ နောက်နောက်သော သတိ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၏ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားမည်ကုန်၏။
ယောနိသော မနသိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဝုတ္တ
လက္ခဏောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တံ။
ထိုအသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ တတ္ထ၊ ထိုနောက်နောက်သောသတိ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၏ တည်ရာအကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော ရှေးရှေးသော သတိဟု
ဆိုအပ်သောတရားတို့၌။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ပဝတ္တယတော၊ ဖြစ်စေ
သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီသည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊
ဖြစ်၏။ အဝိစအပရော၊ တပါးသောနယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ
ဆရာသည်။ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့။ သတိသမ္ပန္နဉာဏံ၊ သတိသမ္ပန္နဉာဏ်သည်။ ကောင်း
ရ၌သာတိပုဂ္ဂလပရိဝုဇ္ဇနတာ၊ ကင်းလွတ်သော သတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို
ကြည့်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌိတသတိပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ အာရုံ

ကိုကပ်၍ တည်သော သတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီဝဲသည်၏ အဖြစ်သည်း
 ကောင်း။ တဒမိရတ္တတာ။ ထိုသတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကိုဖြစ်စေခြင်း၌ ညွတ်သော
 စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်သော၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ဥပ္ပါ
 ဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ အဘိက္ကန္တာ
 ဒိသု၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိကုန်သော။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု
 အရာတို့၌၊ သတိသမ္ပစညေနစ၊ သတိသမ္ပစညကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ဘတ္တနိက္ခိတ္တ ကာကသဒိသော၊ ထမင်းကိုပစ်ချရာ၌ ကျိုးနှင့်တူကုန်သော၊
 ရုဋ္ဌဿတိပုဂ္ဂဏေ၊ ကင်းလွတ်သောသတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇနေန
 စ၊ ကြဉ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တိဿဒတ္တတ္ထေရ အဘယတ္ထေရသဒိ
 သော၊ တိဿဒတ္တထေရ်အဘယထေရ်နှင့်တူကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌိတဿတိပုဂ္ဂ
 ဏေ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်သောသတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝနေနစ၊ မှီဝဲ
 ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းအစရှိသည်
 တို့၌၊ သတိသမုဇ္ဈာပနတ္ထံ၊ သတိကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နိန္ဒပေါတာပတ္တာရစိတ္တတာ
 ယစ၊ ညွှတ်သောစိတ်ကိုင်းသောစိတ်ရှိုင်းသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကာရဏောဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနဿ၊ ဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုသတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊
 အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ဘာဝနာဖြင့်ဖြည့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ။

ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီသာဝန၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်၏ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ခုဟန့်တို့၊ ကုသလသကုသလသ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
 တရားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ (ပ)၊ ကဏ္ဍသုတ္တသံပုဒ်တာဝါ၊ မည်း
 သောအတို့ရှိသောတရားဖြူသော အတို့ရှိသောတရားဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိသံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တပ္ပ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်
 အစရှိသောတရားတို့၌၊ ယောနိသော၊ မနုဿိကာရဗဟုတိကာရော၊ အသင့်
 အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို အကြိမ်များစွာ ပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ
 အာဟာရော၊ ဤကုသိုလ်အကုသိုလ်အစရှိသောတရားတို့၌အသင့်အားဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များစွာ ပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊
 အနုပ္ပန္နဿဝါ၊ မဖြစ်သေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီသာ၊
 ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နဿဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်

လည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဘိယေယျာ
 ဘာဝါယ။ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လသားပြန်ပြောခြင်းငှါ။ ပါရိပူရိ
 ယာ၊ ဖြည့်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဇေဇ္ဈမိနာကာရဏေန၊ ဤအ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဇိ
 ကဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဝိစအပရော၊ တပါးသောနည်းလော၊ နည်းကို၊ မဲယာ၊
 ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ပရိပုစ္ဆကတာ၊ ခန္ဓာအာယ
 တန အစရှိသည်တို့၏ အနက်ကိုဖြေသောများသောဆွေးနွေး မေးမြန်းခြင်း
 ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏
 တည်ရာဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သောသင်္ကန်းစသောအတွင်း
 ဝတ္ထု၏ သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယသမတ္တ
 ပဋိပါဒနာ၊ သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏ကိစ္စအားဖြင့်အချင်းချင်း မယုတ်မလွန်
 တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒုပ္ပညဝုပ္ပလ ပရိဝုဇ္ဇနာ၊
 ပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကြည့်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပညာဝဇ္ဇာ
 ဝုပ္ပလသေဝနာ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 ဂန္တိရညာဏစရိယပစ္စက္ခနာ၊ နက်နဲသောညာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော
 ခန္ဓာအစရှိသည်တို့ကိုဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ တဒဓိရတ္တတာ၊ ထိုဓမ္မ
 ဝိစယ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂိယဖြစ်စေခြင်း၌ညွတ်သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဓမ္မ
 ဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
 သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပရိပုစ္ဆကထာအစရှိသောပါဌ်၌၊ ပရိ
 ပုစ္ဆကတာတိ၊ ပရိပုစ္ဆကတာဟူသည်ကား၊ ခန္ဓာစာတုအာယတနဣန္ဒြိယ
 ဗလဗောဇ္ဈင်္ဂိယမဂ္ဂိ ဗျာနက်သမထဝိပဿနာနံ၊ ခန္ဓာစာတုအာယတနဣန္ဒြေ
 ဗိုလ်ဗောဇ္ဈင်္ဂိယမဂ္ဂင်ဗျာနက်သမထဝိပဿနာတို့၏၊ အတ္ထသန္နိသိတပရိပုစ္ဆ
 ဗဟုလတာ။ အနက်ကိုဖြေသော များသောဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းရှိသည်၏
 အဖြစ်တည်း၊ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာတိ၊ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာဟူသည်ကား၊
 အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရာနံ၊ အတွင်းအပ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုနံ၊ စိတ်စေတသိက်
 တို့၏တည်ရာဖြစ်သောခန္ဓာကိုယ်ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုတို့၏၊ ဝိသဒ
 ဘာဝကာရတံ၊ သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းတည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ အသ၊ ထိုယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကောသနသေဝမာ၊
 ဆံခြေသီး လက်သီးအမွေးတို့သည်၊ အတိဒိဗာ၊ အလွန်ရှည် ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သရိရံဝါ၊ ကိုယ်သည်မူလည်း၊ ဥဿန္တဒေါသဓမ္မော၊

သလိင်စသော ပြောသောအဖြစ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတီးဖြစ်အံ့၊ သေဒမထ
မက္ခိတဉ္စ၊ ချွေးမြူးအညစ်အကြေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံသည်လည်း၊ ဟောတီး၊
ဖြစ်အံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဇ္ဈတ္တိကဝတ္ထု၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်သော ဝတ္ထုသည်၊
အဝိသဒံ၊ မသန့်ရှင်းသည်၊ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။
ပဒါပန၊ အကြွင်းအခါ၌ကား၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်၊ ဇိတ္တံ၊ ဆွေးမြေ့သည်၊
ကိဝိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသည်၊ နုတ္တံ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်၊ ဟောတီးဖြစ်အံ့၊
သေနာသနံဝါ၊ ကျောင်းသည်မူလည်း၊ ဥတ္တာဝံ၊ အမှိုက်ရှိသည်၊ ဟောတီး၊
ဖြစ်အံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗာဟိရံ၊ အပဖြစ်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်၊ အဝိသဒံ၊
မသန့်ရှင်းသည်၊ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ထသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ကေသာဒိသေဒါပနေနစ၊ ဆံအစရှိသည်ကိုချိတ်ဖြတ် စေသဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိဝိရေစန အသေဝိရေစနာဒိဟိစ၊ အထက်သို့သလိင်
စသောအဖြစ်ကို အံစေခြင်းဝမ်းလျှောစေခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ သရိရသလ္လဟုကဘာဝကရဏေနစ၊ ကိုယ်၏ပေါ်သည်၏အဖြစ်
ကိုပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓါဒနန္နာပနေနစ၊ လိမ်းကျံခြင်း ရေချိုးခြင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တိကဝတ္ထု၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်သော ဝတ္ထုကို၊ ဝိသဒံ၊
သန့်ရှင်းသည်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ သုပိကမ္မသေဝနရဇနံ ပရိဘဏ္ဍ
ကရဏာဒိဟိ၊ အပ်ချုပ်ခြင်း သင်္ကန်းဖွပ်ခြင်း သင်္ကန်းဆိုးခြင်း အပြေ
အပြစ်ပြုခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗာဟိရဝတ္ထု၊ ဗာဟိရဝတ္ထုကို၊ ဝိသဒံ၊
သန့်ရှင်းသည်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေ၊
အတွင်းအပဖြစ်သော၊ တေသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏ တည်ရာ
ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ် ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော သင်္ကန်းစသော ဝတ္ထုသည်၊
အဝိသဒေ၊ မသန့်ရှင်းသည်ရှိသော်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗိတ္တစေတ
သိကေသု၊ စိတ်စေတသိက်တို့၌၊ ဥာဏာမ္ဘိ၊ ဥာဏ်သည်လည်း၊ အဝိသဒံ၊
မသန့်ရှင်းသည်၊ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ကိမိဝံ၊
အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အပရိသုဒ္ဓါနိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သော၊ ဒီပ
ကမည္ဗကဝဋ္ဋိတေဇာနိ၊ ဆီးမီးခွက် ဆီးမီးစာတို့ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဥပ္ပန္န
ဒီပတိခါယ၊ ဖြစ်သောဆီးမီးလျှံ၏၊ ဩဘာသောဝိယ၊ အရောင်ကဲ့သို့တည်း၊
အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေ၊ အတွင်းအပဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုမ္ဘိ၊ ဝတ္ထုသည်၊ ဝိသဒေ
ပန၊ သန့်ရှင်းသော်ကား၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗိတ္တစေတသိ ကေသု၊
စိတ်စေတသိက်တို့၌၊ ဥာဏာမ္ဘိ၊ ဥာဏ်သည်လည်း၊ ဝိသဒံ၊ သန့်ရှင်းသည်၊
ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ကိမိဝံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ

ကား၊ မရိသုဒ္ဓါနိ၊ စင်ကြယ် ကုန်သော၊ ဒိပကပဏ္ဏကဝဋ္ဋိတေသာနိ၊ ဆီးမီး
ခွက်ဆီမီးစာဆီတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ဥပ္ပန္နဒိပသိခါယ၊ ဖြစ်သောဆီမီးလျှံ၏၊
တြာဘာသောဝိယ၊ အရောင်ကဲ့သို့တည်း၊ ထေဇ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဝိသဒကိရိ
ယာဓမ္မဝိစယသမ္ဘောဇ္ဈာဿ ဥပ္ပါဒါယသံဝတ္တတိတိ၊ ဝတ္ထု၊ ဝိသဒကိရိယာ
ဓမ္မဝိစယ သမ္ဘောဇ္ဈာဿ ဥပ္ပါဒါယသံဝတ္တတိဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္ထံ၊
မိန့်အပ်ပြီ၊ ဣန္ဒြိယသမတ္တပဋိပါဒနာနာမ၊ ဣန္ဒြိယသမတ္တပဋိပါဒနာမည်သည်
ကား၊ သဒ္ဓါဒိနံ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏၊ သမတာဝကာရ
တံ၊ အချင်းချင်းကိစ္စအားဖြင့် မယုတ်မလွန်တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို ဂြုခြင်း
တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ အဿ၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓိန္ဒြ
ယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြသည်၊ ဗလဝံ၊ အားကြီးသည်။ သစေပဟာတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊
ဣတရာနိ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ တပါးသော ဝိရိယိန္ဒြေ အစရှိသည်တို့သည်၊ မန္ဓာနိ၊
နှုန့်ကုန်သည်၊ သစေပဟာန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့သဒ္ဓိန္ဒြေ
အားကြီး၍ဝိရိယိန္ဒြေအစရှိသည်တို့၏ နှုန့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရိယိန္ဒြေ
ယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြေသည်၊ ဝတ္တဟာကိစ္စံ၊ သမ္ပယုတ် တရားတို့အား မဆုတ်နစ်စိန်
သောဌါအားပေးသဖြင့် ခြီးမြှင့်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းဌါ၊ နုသက္ကော
တိ၊ မတတ်နှိုင်း သတိန္ဒြယံ၊ သတိန္ဒြေသည်၊ ဥပ္ပဋ္ဌာနကိစ္စံ၊ အာရုံသို့ကပ်၍
တည်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းဌါ၊ နုသက္ကောတိ၊ မတတ်နှိုင်း သမာဓိန္ဒြ
ယံ၊ သမာဓိန္ဒြေသည်၊ အဝိက္ခေပကိစ္စံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်း
ဌါ၊ နုသက္ကောတိ၊ မတတ်နှိုင်း ပညိန္ဒြယံ၊ ပညိန္ဒြေသည်၊ ဒဿနကိစ္စံ၊ မြင်
ကြောင်း ဖြစ်သောကိစ္စကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းဌါ၊ နုသက္ကောတိ၊ မတတ်နှိုင်း
တသ္မာ၊ ထိုသို့သဒ္ဓိန္ဒြေ အားကြီးသည်ဖြစ်၍ ဝိရိယိန္ဒြေအစရှိသည်တို့၏မိမိ
မိမိတို့၏ကိစ္စကို မပြုနိုင်ခြင်းကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသဒ္ဓိန္ဒြေကို၊ ဓမ္မသတာဝပစ္စ
ဝေက္ခနေနဝါ၊ တရားသဘောကိုဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်သည်းကောင်း၊ ဟထာဝါ
အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်မူသည်း၊ မနုသိကာရာတော၊ နှလုံးသွင်း
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တံ၊ ထိုသဒ္ဓိန္ဒြေသည်၊ ဗလဝံ၊ အားကြီးသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏
တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အမနုသိကာရေနဝါ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်း
ဖြင့်သည်း၊ ဟာပေဘဗ္ဗံ၊ ယုတ်စေအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓိန္ဒြေအားကြီး၍ ဝိရိ
ယိန္ဒြေအစရှိသည်တို့၏ မိမိ မိမိတို့၏ကိစ္စကိုမပြုနိုင်ခြင်းနှိုး ဝတ္တလိတ္ထရာ
ဝတ္ထုစ၊ ဝတ္တလိထေရ်၏ဝတ္ထုသည်လည်း၊ နိဒဿနံ၊ ညွှန်ကြောင်းတည်း၊
ဝိရိယိန္ဒြယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြေသည်၊ ဗလဝံ၊ အားကြီးသည်၊ သစေပနဟောတိ၊
အကယ်၍ကားဖြစ်အံ့၊ အဿ၊ ထိုသို့ဝိရိယိန္ဒြေအားကြီးသည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓိန္ဒြ

ယံ၊ သန္တိန္ဒြေသည်။ အဓိမောက္ခကိစ္စံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်း
ငှါ၊ နေဝသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတရာနိ၊ ဤမှတပါးသောသတိန္ဒြေအစရှိ
သည်တို့သည်၊ ဣတရုကိစ္စတေဒံ၊ ဤမှတပါးသောသမ္ပယုတ်တရားတို့အား
မဆုတ်နစ်မိမ့်သောငှါ အားပေးသဖြင့် ခြီးမြှင့်ခြင်းစသော ကိစ္စအထူးကို၊
ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဝိရိယိန္ဒြေ
အားကြီး၍သတိန္ဒြေအစရှိသည်တို့၏မိမိမိမိ၏ကိစ္စကိုမပြုနိုင်ခြင်းကြောင့်၊
တံ၊ ထိုဝိရိယိန္ဒြေသည်၊ ပဿန္တာဒိဘာဝနာယ၊ ပဿန္တိသမ္မောဇ္ဈင် အစရှိ
သည်ကို ပွားစေခြင်းဖြင့်၊ ဟာပေတဗ္ဗံ၊ ယုတ်စေအပ်၏၊ တတ္ထာဝရံ၊ ထိုသို့
ဝိရိယိန္ဒြေအားကြီးသည်ဖြစ်၍သတိန္ဒြေအစရှိသည်တို့၏မိမိမိမိတို့၏ ကိစ္စ
ကိုမပြုနိုင်ခြင်း၌လည်း၊ သောဏက္ကေရဿ၊ သောဏထေရ်၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု၊
ကို၊ ဒသေတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသောသတိန္ဒြေအ
စရှိသည်တို့၌လည်း၊ ကေသ၊ တပါးသောဣန္ဒြေ၏၊ ဗလဝဘာဝေ၊ အားကြီး
သည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဣတရေသံ၊ ဤမှတပါးသောဣန္ဒြေတို့၏၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စသု၊ ကိစ္စတို့၌၊ အသမတ္တတာ၊ မတွင်းနိုင်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ပေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဝိသေသတောပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊
တ္ထေ၊ ဤငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့တွင်၊ သဒ္ဓါပညာနဉ္စ၊ သဒ္ဓါပညာတို့၏လည်း
ကောင်း၊ သမာဓိဝိရိယာနဉ္စ၊ သမာဓိဝိရိယတို့၏လည်းကောင်း၊ သမတံ၊
တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဗလ္လိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကုန်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗလဝသဒ္ဓေါ၊ အားကြီးသောသဒ္ဓါရှိသော၊ မန္တပညော၊
နှုန့်သောပညာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဗုဒ္ဓေ၊ တရားမဟုတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဗုဒ္ဓပ္ပသန္ဓော၊ တရားဟုအမှတ်ရှိ၍ကြည်ညိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြည်ညိုရာမဟုတ်သောတိတ္ထိအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပသိဒတိ၊
ကြည်ညို၏၊ ဗလဝပညော၊ အားကြီးသောပညာရှိသော၊ မန္တသဒ္ဓေါ၊ နှုန့်သော
သဒ္ဓါရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေရာဓိကပက္ခံ၊ စဉ်းလဲသောအတို့
သို့၊ ဘဇတိ၊ ဝင်၏၊ ဘေသန္တသရဗ္ဗိတော၊ မသင့်တင့်သောဆေးကြောင့်
ဖြစ်သော၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ အတေကိန္ဒော၊ ကုစားနိုင်ခဲ့သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အတေကိန္ဒော၊ ကုစားနိုင်ခဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဝိတ္တုပ္ပ၊ အမတ္တေနဝ၊ စိတ်ဖြစ်ကမ္မဖြင့်ပင်လျှင်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတိဘဝိတွံ၊ လွန်၍ပြေး၍၊ ဒါနာနိ၊ အဿအစ
ရှိသည်တို့ကို၊ အကရောန္တော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဥတိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောသဒ္ဓါပညာတို့၏၊ သမတာယ၊ တူမျှသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်။ ဝတ္ထုထို့ယေဝ။ ကြည်ညိုရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါး၌
 သာသျှင်၊ ပဓာနိဒတိ၊ ကြည်ညို၏။ ဗလဝသမာဓိ၊ အားကြီးသော သမာဓိ
 ရှိသော။ မန္တဝိရိယံပန၊ နို့သော၊ ဝိရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား၊ သမာဓိဿ၊
 သမာဓိ၏။ ကောသဇ္ဇပက္ခတ္တာ၊ ပျင်းခြင်းအတို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းခြင်းသည်။ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်၏။ ဗလဝဝိရိယံ၊ အား
 ကြီးသောဝိရိယရှိသော။ မန္တသမာဓိ၊ နို့သော သမာဓိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 ဝိရိယဿ၊ ဝိရိယ၏။ ဥဒ္ဓစ္စပက္ခတ္တာ၊ ပျံလွင့်ခြင်းအတို့ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသည်။ အဓိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်၏။ သမာဓိပန၊ သမာဓိကို
 ကား။ ဝိရိယေန၊ ဝိရိယနှင့်။ သံယောဇိတော၊ ဟုဉ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ကော
 သဇ္ဇေ၊ ပျင်းခြင်း၌၊ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှါ၊ နလတတိ၊ မရ။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊
 သမာဓိနာ၊ သမာဓိနှင့်။ သံယောဇိတံ၊ အမှုဟုဉ်အပ်သည် ရှိသော်၊
 ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ပျံလွင့်ခြင်း၌၊ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှါ၊ နလတတိ၊ မရ။ တဿော၊ ထို
 ကြောင့်၊ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးရံသောသဒ္ဓါပညာသမာဓိဝိရိယကို၊ သမံ၊
 တူမျှသည်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဥဘယသမတောယံ၊ နှစ်ပါး
 ရံသဒ္ဓါပညာသမာဓိဝိရိယတို့၏တူမျှသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊
 ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ရုက္ခတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။ သမာဓိကမ္ဘိကဿ၊ သမာဓိ၏
 အမှုဟုဆိုအပ်သောသမထကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် ဟုဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗလဝတိ
 ဝိ၊ အားကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 စဉ်းငယ်သဒ္ဓါအားကြီးသည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓဟန္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊
 ဩကပ္ပန္တော၊ သက်ဝင်ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပနံ၊ အပ္ပနာသို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊
 တိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ သမာဓိပညာသုပန၊ သမာဓိပညာတို့တွင်၊ သမာဓိကမ္ဘိ
 ကဿ၊ သမာဓိ၏ အမှုဟုဆိုအပ်သော သမထကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် ဟုဉ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသော၊ ဧကဂ္ဂတာ၊ ဧကဂ္ဂတာသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊
 သင့်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့စဉ်းငယ်ဧကဂ္ဂတာအားကြီးသည်ရှိသော်၊
 သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပနံ၊ အပ္ပနာသို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊
 ဝိပဿနာကမ္ဘိကဿ၊ ဝိပဿနာအမှုဟုဆိုအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် ဟုဉ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသော၊ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊
 သင့်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့စဉ်းငယ် ပညာအားကြီးသည် ရှိသော်၊
 သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လက္ခဏပဋိဝေဒံ၊ လက္ခဏာကိုထိုးထွင်း၍
 သိခြင်းသို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဥဘိန္ဒုပန၊ နှစ်ပါးရံသောသမာဓိပညာတို့

၏ကား။ သမတာယဝိ၊ တုဗ္ဗသညံ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာ
သညံ၊ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသော၊ သတိ
ပန၊ သတိကိုကား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတွန့်သော စိတ်ပျံ့လွင့်သောစိတ်တို့၌၊
ဣန္ဒြိယဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသောသတိ
သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဗ္ဗတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊
သတိ၊ သတိသည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥဒ္ဓစ္စပက္ခိကာနံ။ ပျံ့လွင့်ခြင်းအဘို့ရှိကုန်
သော၊ သဒ္ဓါဝိရိယပညာနံ၊ သဒ္ဓါဝိရိယပညာတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စ
ပါတတောစ၊ ဥဒ္ဓစ္စသို့ကျခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ကောသဇ္ဇပက္ခိကေန၊ ပျင်း
ခြင်းအဘို့ရှိသော၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်၊ ကောသဇ္ဇပါတတောစ၊ ပျင်းခြင်း
၌ကျခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ တသ္မာထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုသ
တိကို။ သဗ္ဗဗျုပ္ပနေသု၊ အလုံးစုံသောဟင်းလျှာတို့၌၊ လေဝဏေပုလဲနံ၊ ဆားငန်း
ခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗရာဇကိစ္စ
သု၊ အလုံးစုံသောမင်းရေးမင်းမှုတို့၌၊ သဗ္ဗကမ္မိကအမဇ္ဈော၊ အလုံးစုံသော
အမှု၌ယှဉ်သောအမတ်ကို။ ဣန္ဒြိယဗ္ဗာဝိယစ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတွန့်သောစိတ်ပျံ့လွင့်သောစိတ်တို့၌၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗာ၊
အလိုရှိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတိစပနသဗ္ဗတ္ထိကာဝုတ္တဘဂဝတာ၊
ကိံကာရဏာ၊ စိတ္တံဟိသတိပဋိသရဏံအာရက္ခပစ္စုပ္ပန်နာစသတိ၊ နဝိနာ
သတိယာ၊ စိတ္တံသာပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟောဟောတိတိ၊ သတိစပနသဗ္ဗတ္ထိကာဝုတ္တဘ
ဂဝတာ၊ ကိံကာရဏာ၊ စိတ္တံဟိသတိပဋိသရဏံအာရက္ခပစ္စုပ္ပန်နာစသတိ၊ နဝိနာ
သတိယာ၊ စိတ္တံသာပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟောဟောတိဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟော
တေသ်မူ၏၊ သတိစပန၊ သတိကိုသာလျှင်၊ သဗ္ဗတ္ထိကာ၊ အလို စုံတွန့်သော
စိတ်ပျံ့လွင့်သောစိတ်တို့၌ အလိုရှိအပ်၏ဟူ၍၊ ဗဂဝယာ၊ ခြတ်စွဲတုရား
သည်၊ ဝုတ္တဘ၊ ဟောတေသ်မူအပ်၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သတိပဋိသရဏံ၊
သတိလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိ၏၊ သတိ၊ သတိသည်။ အာရက္ခပစ္စုပ္ပန်နာစ၊
စောင့်ရှောက်ခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊
ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ စိတ္တံသာ၊ စိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟော၊ ပြီးမြင့်ခြင်းနှိပ်စက်ခြင်း
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။

ဒုပ္ပညပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနာနာမ၊ ဒုပ္ပညပုဂ္ဂလပရိ ဝဇ္ဇနာ မည်သည်ကား။
ခန္ဓာဒိဘေဒေ၊ ခန္ဓာစသည် အပြားရှိသော တရား၌၊ အနောဂါဠပညာနံ၊
မသက်ဝင်သောပညာရှိကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗေဓပုဂ္ဂလသနံ၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်

တို့ကို၊ အာရုဏာဝ၊ ဝေဇ္ဇာသျှင်၊ ပရိဝဇ္ဇနံ၊ ကြည်ခြင်းတည်း။ ပညာဝန္တပုဂ္ဂ
လသောနာနာမ၊ ပညာဝန္တပုဂ္ဂလသောဝနာမည်သည်ကား၊ ပညာသလက္ခ
ဏာရိဂ္ဂါဟိကာယ၊ ငါးဆယ်သော လက္ခဏာကိုသိမ်းဆည်း တတ်သော၊
ဥဒယဗ္ဗသပညာယ၊ ဥဒယဗ္ဗသပညာနှင့်၊ သမာဇ္ဈာဝတ ပုဂ္ဂလသောဝနာ၊
ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီဝဲခြင်းတည်း။ ဂန္တိရညာဏစရိယ ပစ္စဝေက္ခနာ
နာမ၊ ဂန္တိရညာဏစရိယ ပစ္စဝေက္ခနာမည်သည်ကား၊ ဂန္တိရေသု၊ နက်နဲ
ကုန်သော၊ ခန္ဓာဒိသု၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌၊ ပဝတ္တယ၊ ဖြစ်သော၊ ဂန္တိရ
ပညာယ၊ နက်နဲသောပညာဖြင့်၊ ပဘောဒပစ္စဝေက္ခနာ၊ အပြားကိုဆင်ခြင်
ခြင်းတည်း။ တဒဓိရက္ခတာနာမ၊ တဒဓိရက္ခတာမည်သည်ကား၊ ဌာနာ
နိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရှေ့ခြင်းထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂိယမုဋ္ဌာ
ပနတ္တံ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂိယကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နိဇ္ဇံပေါဏပတ္တာရစိတ္တတာ၊
ညွှတ်သောစိတ်ကိုင်းသောစိတ်ရှိုင်းသော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်တည်း။ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ အဿပန၊ ထိုဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂိယကား၊ အရ
ဟတ္ထမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္ထမဂ်ဖြင့်၊ ဘာဝနာပါရိပုရီ၊ ဘာဝနာအားဖြင့်ပြည့်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။

ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာရဟန္တ
ဓာတု၊ ရှေးဦးစွာအားထုတ်အပ်သော ဝိရိယဟုဆိုအပ်သောအာရဟန္တဓာတ်
သည်။ နိက္ကမဓာတု၊ ပျင်းခြင်းမှထွက်မြောက်တတ်သော ဝိရိယဟုဆိုအပ်
သောနိက္ကမဓာတ်သည်၊ ပရက္ကမဓာတု၊ အဆင့်ဆင့်သောအကြောင်းကို နှိုက်
နင်းတတ်သော ဝိရိယဟု ဆိုအပ်သောပရက္ကမဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
တတ္ထ၊ အာရဟန္တဓာတုသည်အမည်ရသောဝိရိယတို့၌၊ ယောနိသောမနုသိ
ကာရဗဟုလိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များစွာပြု
ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ အယံအာဟာရော၊ ဤအာရဟန္တဓာတုသည်အမည်ရ
သောဝိရိယတို့၌ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များစွာ ပြုခြင်း
ဟုဆိုအပ်သောအကြောင်းသည်။ အနုပ္ပန္နဿဝါ၊ မဖြစ်သေးသည်လည်း
ဖြစ်သော၊ ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
ဥပ္ပန္နဿဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဝိရိယ
သမ္မောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေပုလ္လ္လာယ၊
ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ ဘာဝနာပါရိပုရိယ၊ ဘာဝနာအားဖြင့် ပြည့်စုံခြင်းငှါ၊
သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းဖြင့် ဥပ္ပါဒေါ၊
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိစအပရော၊ ထပါးသော၊ နယော၊ နည်း

ကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ အပါယတယံပဏ္ဍ
ဝေက္ခနတာ၊ အပါယတေးကိုဆင်ခြင်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အာနိ
သံသဒဿာဝိတာ၊ ဝိရိယ၏အကျိုးအာနိသင်ကိုမြင်သော်ရှိသည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း၊ ဝမနဝိတိ ပဏ္ဍဝေက္ခနတာ၊ အရိယာတို့၏နိဗ္ဗာန်သို့သွား
ကြောင်းဖြစ်သောခရီးကို ဆင်ခြင်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာပါ
တာပစာယနတာ၊ ပြည်သူတို့၏ ဆွမ်းကိုပူဇော်တုံ့ပူဇော်သည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း၊ ဒါယဇ္ဇမဟတ္တပဏ္ဍဝေက္ခနတာ၊ အပွေခံ၏မြတ်သည်၏အ
ဖြစ်ကိုဆင်ခြင်သည်၏ အဖြစ် လည်းကောင်း၊ သတ္ထုမဟတ္တပဏ္ဍဝေက္ခန
တာ၊ မြတ်စွာတရား၏မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်သည်၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ ဇာတိမဟတ္တပဏ္ဍဝေက္ခနတာ၊ အမျိုး၏မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်
ခြင်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သဗြဟ္မစာရိ မဟတ္တ ပဏ္ဍဝေက္ခနတာ၊
သီတင်းသုံးဘော်၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်သည်၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ ကုသိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ ပျင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်သည်၏
အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အာရန္တဝိရိယပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ အားထုတ်သောဝိရိ
ယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ခြံသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တဒဓိရတ္တတာ၊
ထိုဝိရိယ သဗ္ဗောဇ္ဈင်ကိုဖြစ်စေခြင်း၌ ညွတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောဒသ၊ တဆွဲတပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဝိရိယ
သဗ္ဗောဇ္ဈင်၊ ဝိရိယသဗ္ဗောဇ္ဈင်၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတဆွဲတပါးသောအကြောင်းတရားတို့တွင်၊ နိရယေ
သု၊ ငရဲတို့၌၊ ပဉ္စဝိဗေဒနကမ္မကရဏတော၊ ငါးပါးအပြားရှိသော နှောင်
ဖွဲ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကိုပြသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
မဟာဒုက္ခာ နှောဝနကာလေဝိ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို ခံရသောအခါ၌
လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်နယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန်၏အမျိုး၌၊ ဇာလက္ခိပကုမိ
နာဒိဟိ၊ ပိုက်ကွန်မြူးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝဟိတကာလေဝိ၊ ဖမ်းယူသော
အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပါဇနကဏ္ဍကာဒိပ္ပဟာရတုန္နဿပန၊ နှင်တံဆူးအစ
ရှိသည်တို့ဖြင့်ပုတ်ခတ်အပ်ထိုးအပ်သောနှား၏ကား၊ သကဓူဝဟနာဒိကာ
လေဝိ၊ လှည်းကိုဆောင်ခြင်း အစရှိသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ပေတ္တိဝိသ
ယေ၊ ပြိတ္တာတုံ၌၊ အနေကာနိဝိဝဿာသဟဿာနိ၊ များစွာသောနှစ်အထောင့်
တို့ကာလပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကေယုဒ္ဓန္တရိန္ဒ၊ နှစ်ဆူသော တရားတို့၏
တရသောအကြားကာလပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ခုပ္ပိပါသာဟိ၊ အစာငတ်
မွတ်ခြင်းရေသိပ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အာတုရိတကာလေဝိ၊ ကျင်နာသောကာလ၌

လည်းကောင်း၊ ကာလကိပ္ပိကအသုရေသု၊ ကာလကိပ္ပိက အသုရာတို့၌၊
သဗ္ဗဟတ္ထအသိတိ ဟတ္ထပမာ ဧကေန၊ အတောင်ခြောက်ဆယ် အတောင်
ရှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အဋ္ဌိစဗ္ဗမတ္တေနော၊ အရိုးအရေမျှသာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောဖြင့်၊ဝါတာဝတပါဒိသု၊ လေနေပူ
အစရှိသည်တို့ကြောင့်၊ ဒုက္ခာနုဘဝနကာလေဝိ၊ ဆင်းရဲကို ခံစားသော
အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတုံ၊
ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အယမေဝ၊
ဤအခါသည်သာလျှင်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝိရိယကရဏာယ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်
ကိုပွားစေခြင်း၏၊ ကာယော၊ အခါတည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပါယတယံ၊
အပါယ်သေးကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာဝိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား လည်း၊
ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုသိ
တေန၊ ပျင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မာ၊ ကိုးပါးသော လော
ကုတ္တရာတရားတို့သည်၊ လန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်၊
နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အာရဒ္ဓဝိရိယေနော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယ
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ လန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံအာနိသံသော၊ ဤလောကီလောကုတ္တရာ
ဖြစ်သောအကျိုးသည်၊ ဝိရိယဿ၊ ဝိရိယ၏၊ အာနိသံသော အကျိုးတည်း
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာနိသံသဒဿာဝိနောဝိ၊ အကျိုးကိုမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား
လည်း၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
သဗ္ဗဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ မဟာသာဝကေဟိ၊ အလုံးစုံသောတရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
မဟာသာဝကတို့သည်၊ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားအပ်သောခရီးကို၊ တေ၊ သင်သည်။
ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏၊ သောစမဂ္ဂေါ၊ ထိုခရီးကိုလည်း၊ ကုသိတေန၊ ပျင်းသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂမနဝိတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားကြောင်းဖြစ်သောခရီးကို၊
ပစ္စဝေက္ခန္တဿာဝိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊
ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ တံ၊
သင့်ကို၊ ဝိဇ္ဇာပါတာဒိဟိ၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေး
ကုန်၏၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ တေ၊ သင်၏၊ နေဝဉာတကာ၊ လေ့မျိုး
လည်းမဟုတ်ကုန်၊ နဒါသကမ္မကရာ၊ ကျန်အမှုလုပ်လည်း မဟုတ်ကုန်၊
တံ၊ သင့်ကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ဇိဝိဿာမ၊ အသက်ရှင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
ပိုက်၍၊ တေ၊ သင်အား၊ ပဏိတာနိ၊ ပွန်ဖြတ်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတာဒိနိဝိ၊

ဆွမ်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ နာရိဒေန္တိ၊ လှူလည်းမလှူကုန်၊ အထခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မကာရာနံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှု
 တို့၏၊ ဗဟုပုလတံ၊ အကျိုးကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စာသိသမာနာ၊ တောင့်
 တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ သတ္တရာပိ မြတ်စွာတရားသည်လည်း၊
 အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣမေပစ္စယေ၊ ဤပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊ ပရိတုဇ္ဈိတွာ၊
 သုံးဆောင်၍၊ ကာယဒဗ္ဗိဗဟုတော၊ များသောကိုယ်၏ဆုဖြိုးခြင်းကိုပြုခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရိ၊ သတိ၊ နေလတ္တံ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
 သမ္ဘသတံ၊ ကောင်းစွာ မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တုယံ၊ သင်အား၊
 ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ နအနုညာတာ၊ ခွင့်မပြုအပ်ကုန်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣမေ၊ ဤပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊ ပရိတုဇ္ဈ
 မာနော၊ သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဝနုဒုက္ခတော၊ ဝန့်ဆင်းရဲမှ၊ မုပ္ပိဿတိ၊ လွတ်လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လုံး
 ပိုက်တော်မူ၍၊ တေ၊ သင်အား၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြု
 အပ်ကုန်၏၊ ဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ သောတံ၊ ထိုသင်သည်၊ ကုသိတော၊ ပျင်းသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ တံဝိဏ္ဏပါတံ၊ ထိုပြည်သူတို့၏ဆွမ်း
 ကို၊ နအပစယာမိ၊ ပူဇော်တုံ၊ မပူဇော်ရ၊ ပဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ အာရဒ္ဓဝိရိယသေ၊ ဝ၊
 အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသောရဟန်းသည်သာလျှင်၊ ဝိဏ္ဏပါတာပစာ
 ယနံနာမ၊ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်းကို အရိအသေ ပြုခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိဏ္ဏပါတာပစာယနံ၊ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်းကိုပူဇော်
 တုံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿပိ၊ ဆင်ခြင်သောဝုတ္တုတ်အားလည်း၊
 ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဿ၊
 အဘယ်သူအား၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ မဟာပိတ္တတ္ထေ
 ရဿ၊ မဟာပိတ္တမထေရ်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။
 ကိရိတ္တာရေမိ၊ ရွှေဦးအံ၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ကဿကလေထေနာမ၊
 ကဿကမည်သောလိုက်၌၊ ပဋိဝသတိ၊ သိတင်းသုံးနေ၏၊ တဿစ၊ ထို
 မထေရ်၏သည်။ ဂေါစရဂါမေ၊ ဆွမ်းခံရှာ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊
 မဟာဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမကြီးသည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပုတ္တံကတွာ၊
 သားပြု၍၊ ပဋိဇ္ဇတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ သာ၊ ထိုဥပါသိကာမကြီးသည်၊ ဧကမိ
 ဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အရညံ၊ တောသိုးကန္တန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဝိတရံ၊ ထိုးကို၊
 အာဟာ၊ ဆို၏၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်ထိုး၊ အသုကသ္မိံ၊ ရှာနေ၊ ဤမည်သောအချစ်၌၊ ပုရာဏ
 တဏှု၊ သာ၊ ဟောင်းလေပြီးသောဆန်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အသု

၂၃

သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

၁၉၁

ကသိန္ဒိယောနုပဋိပတ္တိမညာသောအရပ်၌၊ နိရုဒ္ဓိရည်သည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ အသုကသိန္ဒိယောနုပဋိပတ္တိမညာသောအရပ်၌၊ သပ္ပိယောပတ်သည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ အသုကသိန္ဒိယောနုပဋိပတ္တိမညာသောအရပ်၌၊ ဟာဏိတံ၊ တင်လဲသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဘာဝိကသ၊ မောင်ဖြစ်သော၊ အယျမိတ္တသ၊ အယျမိတ္တမထေရ်၏၊ အာဂတကာသေ၊ သာသောအခါ၌၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ပဗ္ဗိတော၊ ချက်၍၊ နိရုဒ္ဓိပဋိပတ္တိမညာသောအရပ်၌၊ နိရုဒ္ဓိရည်ထောပတ်တင်လဲတို့၌၊ သန္တိ၊ တက္ခ၊ ဒေဟိ၊ လှူသော၊ တံ၊ သင်သည်လည်း၊ သေသကံ၊ အကြွင်းကို၊ ဘုဇ္ဇေယျာသိ၊ စားရစ်သော၊ အဟိပန၊ ငါသည်မူကား၊ ဟိယျော၊ ယမနံနောက၊ ပတ္တံ၊ ကျက်လေပြီးသော၊ ပါရိဝါသိယဘတ္တံ၊ သိုးလေပြီးသောထမင်းကို၊ ကပ္ပိကေန၊ ပခုံးရေဖြင့်၊ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်ပြီးသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဗ္ဗ၊ အပ်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ဘုပ္ပိယသတိ၊ စားလတ္တံ့နည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွေး၊ သာကပတ္တံ၊ ဟင်းရွက်ချက်ကို၊ ပက္ခိပိတ္တံ၊ ထည့်၍၊ ကဏတဏှ၊ လေဟိ၊ ဆန်ခွဲတို့ဖြင့်၊ အမ္ဘိယယာဂံ၊ ဟင်းစပ်ယာဂကို၊ ပဗ္ဗိတော၊ ကြို၍၊ ဥပေဟိ၊ ထားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရုပိတ္တံ၊ ရုံ၍၊ ပတ္တံ၊ သိတ်ကို၊ နိဘရုဇ္ဈာဝ၊ အိတ်မှထုတ်စင်သာလျှင်၊ တံသန္တံ၊ ထိုဥပါသိကာမကြီးပြောဆိုသောအသံကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ အတ္တောနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝဇ္ဇိတ္တံ၊ ဆုံးမ၍၊ မဟာဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမကြီးသည်၊ ကပ္ပိယေန၊ ပခုံးရည်ဖြင့်၊ ပါရိဝါသိကာဘတ္တံ၊ သိုးလေပြီးသောထမင်းကို၊ ဘုပ္ပိကိရ၊ စားသတတ်၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌လည်း၊ ကဏပတ္တမ္ဘိယယာဂံ၊ ဆန်ခွဲခပ်သောဟင်းစပ်ယာဂကို၊ ဘုပ္ပိယသသိ၊ စားလတ္တံ့၊ ဘုပ္ပံ၊ သင်၏၊ အတ္တောယပန၊ အကျိုးငှါမူကား၊ ဝုရာကတဏှ၊ ထာဒိနိ၊ ဟောင်းလေပြီးသောဆန်အစရှိသည်တို့ကို၊ အာပိတ္တတိ၊ ကြား၏၊ တံ၊ သင့်ကို၊ နိသာယ၊ ဖြို၍၊ သော၊ ဤဥပါသိကာမကြီးသည်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ နေဝပစ္စာသိသတိ၊ မထောင့်တ၊ ဝတ္ထု၊ ယာကို၊ နပစ္စာသိသတိ၊ မထောင့်တ၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ နပစ္စာသိသတိ၊ မထောင့်တ၊ ဝတ္ထု၊ အဝတ်ကို၊ နပစ္စာသိသတိ၊ မထောင့်တ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တိသောသမ္ပတ္တိယော၊ သုံးပါးသောစည်းစိမ်တို့ကို၊ ပတ္တယမာနာ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဧတိသော၊ ထိုဥပါသိကာမကြီးအား၊ ထာသမ္ပတ္တိယော၊ ထိုစည်းစိမ်တို့ကို၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ၊ သက္ခိယသသိ၊ ထတ်နှိုင်းလတ္တံ့သော၊ နသက္ခိယသသိ၊ မတတ်နှိုင်းလတ္တံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိတ္တံ၊ မေး၍၊ အတ္တောနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဩဝဇ္ဇိ၊ ဆုံးမ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်အယံ

ဝိဇ္ဇာပါတော၊ ဤဆွမ်းသည်။ သရာဇန၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဒေါ
သေန၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သမောဟေန၊ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော၊
တယာ၊ သင်သည်၊ ဂဏ္ဍိတုံ၊ ခံခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံ ပိုက်၍၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို၊ ထဝိကာယ၊ အိတ်၌၊
ပက္ခိဝိက္ခာ၊ ထည့်၍၊ ဂဗ္ဘိကံ၊ ကပတ်သိမ်းကို၊ မုဗ္ဗိတွာ၊ ချွတ်၍၊ နိဝတ္တိတွာ၊
ပြန်နှစ်၍၊ ကဿကဇေဏာမေဝ၊ ကဿကလိုက်သို့သာလျှင်၊ ဂတိံ၊ သွား၍
ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို၊ ဟေဋ္ဌာမဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်းအောက်၌၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊
စိဝရံသေ၊ သင်္ကန်းတန်းဝါး၌၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ အပါပုဏိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ နနိက္ခမိဿာမိ၊ မထွက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အဓိဗ္ဗိဟိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ နိဝိဒိ၊ နေ၏၊ ဒိဃရတ္တံ၊
ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အပ္ပမဇ္ဈော၊ မနေ့မလျော့သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ နိဝုဋ္ဌတိက္ခ၊ နေသောရဟန်းသည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝနေတွာ၊
ပွါးစေ၍၊ ဝုရေတတ္ထမေဝ၊ နံနက်အခါ၌ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိကာသမာနံ၊ ပွင့်သော၊ ပရမံဣဝ၊ ပရမကြာကဲ့သို့၊
မဟာဝိဇ္ဇာသဝေဝါ၊ ကြီးမြတ်သောရဟန္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိတံ၊
ပြုံးခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဇောဝ၊ ပြုလျက်သာလျှင်၊ နိက္ခမတိ၊ တွက်၏၊ ဇေ
ဏန္ဒါရေ၊ လိုက်တံခါး၌၊ ရုက္ခမ္ဘိ၊ သစ်ပင်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စွဲ၍တည်သော၊ ဧဝ
တာ၊ နတ်သည်၊ နမောတေပုရိသာဇည၊ နမောတေပုရိသုတ္တမ၊ ယဿတေ
အာသဝါဝိတာ၊ ဒက္ခိဇောယျောသိမာရိသာတိ၊ နမောတေပုရိသာဇည၊
နမောတေပုရိသုတ္တမ၊ ယဿတေအာသဝါဝိတာ၊ ဒက္ခိဇောယျော သိမာ
ရိသဟူ၍၊ ဧဝံဣဒ္ဓါနံ၊ ဤဝမ်းမြောက်သောစကားကို၊ ဥဒါနေတွာ၊ ကျူး
ရင့်လျှောက်ဆို၍၊ အန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပဝိ
ဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သော၊ ဝုဋ္ဌာဒိသာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သော သဘောရှိ
ကုန်သော၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒတွာ၊
လျှ၍၊ မဟာဗ္ဗကိတ္တိယော၊ ဥပါသိကာမကြီးတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ၊
ရဗ္ဗိဿန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပုရိသာဇည၊
ယောကျ်ားအာဇာနိဖြစ်တော် မူသောအရှင်ဘုရား၊ ယဿတေ၊ အကြင်
အရှင်ဘုရားအား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝိတာ၊ ကုန်ကုန်ဖြီ၊
တဿတေ၊ ထိုအရှင်ဘုရားအား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊
အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော် မူသော
အရှင်ဘုရား၊ ယဿတေ၊ အကြင်အရှင်ဘုရားအား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါ

တရားတို့သည်။ နိကာယကုန်ကုန်ပြီး တဿတေထိအရှင်တရားအား။ မေ။
အကျွန်ုပ်၏နမောရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု။ ဖြစ်စေသတည်း။ မာရိသ။ အရှင်
တရားတို့။ အရှင်တရားသည်။ ဒက္ခိဏေယျော့မြတ်သောအလှူကို ခံတိုက်
သည်။ အသိးဖြစ်၏။ ထေရော။ မထေရ်သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာထ၍။ နှိရံ။
တံခါးကို။ ဝိဝေသိတွာဖွင့်၍။ ကာလံ။ အခါကို။ ဩဇောကောန္တော။ ကြည့်သည်
ရှိသော်။ ဝါတောယေဝ။ စောသေးသည်သာတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥတွာ။
ထိ၍။ ပတ္တပိဝရံ။ သဝိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ ဂါမံ။ ရွာသို့။ ပါဝိသိ။
ဝင်၏။ ဒါရိကာပိ။ သတို့သံသွီးငယ် သည်လည်း။ သတ္တံ။ ထမင်းကို။ သမ္ပာ
ဒေတွာ။ ပြည့်စုံစေ၍။ ဣဒါနိယခုအခါ၌။ မေ။ ငါ၏။ ဘာတာ။ မောင်တော်
သည်။ အာဂမိဿတိ။ ကြွလာတော်မူလတ္တံ့။ ဣဒါနိယခုအခါ၌။ အာဂမိဿ
တိ။ ကြွလာတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ နှိရံ။ တံခါး၌။ ဩဇော
ကိယမာနာ။ မျှော်လင့်လျက်။ နိဝိဒိ။ ထိုင်နေ၏။ သာ။ ထိုသတို့သံသွီးငယ်သည်
ထေရော။ မထေရ်သည်။ ဗာရုဒ္ဓါရံ။ အိပ်တံခါးသို့။ သမ္ပာတ္တံ။ ရောက်သည်
ရှိသော်။ သတ္တံ။ သဝိတ်ကို။ ဂဟေတွာ။ ကိုင်၍။ သပ္ပိဗာဏိတ။ ယောဇိတဿ။
ထောပတ်တင်လဲတို့နှင့်ယှဉ်အပ်သော။ နိရုဗ္ဗာပါတဿ။ နို့ရည်ခွမ်းဖြင့်။
ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ၍။ ဟတ္ထေထက်၌။ ဌပေသိ။ ထေး၏။ ထေရော။ မထေရ်
သည်။ သုခံ။ ချမ်းသာသည်။ ဟောတု။ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အနု
မောဒနံ။ အနုမောဒနာကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ပတ္တပိ။ ဖဲသွား၏။ သာဝိ။ ထိုသတိုးသွီး
ငယ်သည်လည်း။ တံ။ ထိုမထေရ်ကို။ ဩဇောကယမာနာဝ။ မျှော်ကြည့်
လျက်သာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ။ တည်၏။ ဟိ။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တဒါ။ ထိုအခါ၌။
ထေရဿ။ မထေရ်အား။ အတိဝိယ။ အလွန်လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓေါ။ စင်ကြယ်သော။
ဆဝိဝဇ္ဇော။ အရေအဆင်းသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဝိပ္ပသန္နာနိ။ အထူး
သဖြင့်ကြည်လင်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ။ ဣန္ဒြေတို့သည်။ အဟောသံ။ ဖြစ်ကုန်
၏။ ရခံ။ မျက်နှာသည်။ ဗန္ဓနာ။ အညှာမှ။ ပရတ္တတာလပက္ကံဝိယ။ လွတ်သော
ထန်းသီး မှည့်ကဲ့သို့။ အတိဝိရောပိတ္ထ။ အလွန်တင့်တယ်၏။ မဟာဥပါသိကာ
ဥပါသိကာမကြီးသည်။ အရညာ။ တောမှ။ အာဂတံ။ လာလတ်၍။ အမ္မ။ ချစ်
သွီး။ ကိ။ အသို့နည်း။ တေ။ သင်၏။ ဘာတိကော။ မောင်တော်သည်။ အာဂ
တော။ ကြွလာတော်၏သော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ မေး၏။ သာ။ ထိုသတို့သွီးငယ်
သည်။ သမ္ပံ။ အလုံးစုံသော။ တံပဝတ္တိ။ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ။
ကြား၏။ သာဥပါသိကာ။ ထိုဒါယိကာမကြီးသည်။ အဇ္ဇ။ ယနေ့။ မေပုတ္တဿ။
ငါ့သားအား။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ။ ရဟန်းကိစ္စသည်။ မတ္ထကံ။ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တံ။

၀

၁၉၄ မူလသတ္တဝါ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥစ္စာ၊ သိ၍၊ အဘိရမတိ၊ တေအဗ္ဗဘာတာဗုဒ္ဓသာသနေန ဥက္ကဋ္ဌတိ၊ ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွေး၊ တေ၊ သင်၏။ ဘာတာ၊ မောင်တော်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသန၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ အဘိရမတိ၊ အလွန်မွေ့သော၍၊ နဥက္ကဋ္ဌတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ။

ဟဒိဒံ သံဇ္ဈဒံ သတ္တအရိယဓနံ နာမ။ အကြင်ခုနစ်ပါး ကုန်သော အရိယသုတော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သတ္တ၊ ဒါယန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားအမွေတော်ဖြစ်သော။ ဧဝံ၊ ဤခုနစ်ပါးသော အရိယသုတော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာသည်။ မဟန္တံ၊ ခေါ်ပန၊ ကြီးမြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော အရိယသုတော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာကို၊ ကုသိတေ၊ နုပျင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဟိ၊ ပါကုသိက၊ ချောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဝိပ္ပဋိပန္နံ၊ တောက်ပြန့်၍ ကျင့်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏။ နုပုတ္တော၊ သားမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဗာဟိ၊ ဆွေးမျိုးအစဉ်မှအစကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုဆွေးမျိုး အစဉ်မှ အပပြုပြီးသောသူသည်။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့၏။ အတ္တဟေ၊ လွန်သောအခါ၌၊ ဒါယန္တံ၊ အမွေဥစ္စာကို၊ နုလဘတိ၊ ဟထာ၊ မရသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ကုသိတေ၊ ပျင်းသောပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း။ ဣမံ အရိယ ဓနဒါယန္တံ၊ ဤအရိယသုတော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာဟုဆိုအပ်သော အမွေကို၊ နုလဘတိ၊ မရ၊ အာရဇ္ဈင်္ဂိယော၊ ဝ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ သဘာဝိ၊ ရှေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒါယန္တံ၊ မဟတ္တတံ၊ အမွေခံ၏မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပစ္စေကေတောပိ၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂိ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ သင်၏။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာခေါ်ပန၊ ကြီးမြတ်တော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ သတ္တံ၊ ဖွန်၏။ တေ၊ သင်၏။ သတ္တု၊ နော၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏။ မာတု၊ ကုန္တိသွေးမယ့်တော်ဝင်း၌၊ ပဋိသန္ဓိဂုဏ္ဍနကာလေပိ၊ ပဋိသန္ဓေစွဲနေတော်မူသောအခါ၌ လည်းကောင်း။ အဘိန္နက္ခမနေပိ၊ တေတုဏ်တော်မူသောအခါ၌ လည်းကောင်း။ အဘိသမ္ပောဓိယန္တိ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကမဝတ္ထုနေပိ၊ ဓမ္မစက္ကတရားကိုဟောတော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ယမကပါဋိဟာရိယေပိ၊ ရေမီးအစုံအစုံသောတန်ခိုးပြာဋိဟာကိုပြတော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း။

သုတိပဋ္ဌာနသုတ်၊

ဒေဝေါရောဟနအာယုသင်္ခါရ ဝေါဿန္တနေသုဝါတဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ
သက်တော်မူသောအခါအာယုသင်္ခါရကိုတ္တုတ်တော်မူသောအခါတို့၌လည်း
ကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေဝိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း
ဒဿ သဟသိလောကဓာတု၊ ထသောင်းသောလောကဓာတ်သည်၊ အ
ကဋ္ဌိတ္တတုန်ထွက်၏၊ တေ၊ သင်သည်၊ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
ပြုပြီး၍၊ ကုသိတေန၊ ပျင်းသည်၊ တဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်မည်လော၊
ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သတ္တုမဟတ္တံ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏
မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတောဝိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊
ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာတိယာဝိ၊
အမျိုးအာ၊ ဖြင့်လည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သာမကဇာတိ
ကော၊ ယုတ်သောအမျိုးရှိသည်၊ နအထိ၊ မဖြစ်၊ အသန္တိန္ဒာယ၊ မပြတ်သော၊
မဟာသမတ ပဝေဏိယာ၊ မဟာသမတမင်းဆက်မှ၊ အာဂတော၊ သာ
သော၊ ဥက္ကာကရာဇာဝံသေ၊ ဥက္ကာကမင်း၏အနွယ်၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်၊
အထိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဒ္ဓေါနေမဟာရာဇဿပန၊ သုဒ္ဓေါနမင်းမြတ်၏လည်းကောင်း၊
မဟာမာယာဒေဝိယာဝ၊ မဟာမာယာမည်သောမိလုယား၏လည်းကောင်း၊
နတ္တာ၊ ဖြေးသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဟုလာဘဒ္ဒဿ၊ ရာဟုလာသတ္တိသား၏၊
ကနိဋ္ဌော၊ ညီတော်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဝေရူပနနာမ၊
ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော၊ ဇိနုပုတ္တေန၊ ဘုရားသားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍
ကုသိတေန၊ ပျင်းရိသဖြင့်၊ ဝိဟရိတံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်မည်လော၊
ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာတိမဟတ္တံ၊ အမျိုးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော
ဝိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂဏာနာဝေဝ၊ အရှင်သာရိပုတ္တ ရာ
အရှင်မောဂ္ဂဏာန်တို့ထံဘင်းသုံးဘော်သည်လည်းကောင်း၊ အထိ၊ မဟာ
သာဝကာဝ၊ ရှစ်ကျိပ်သောမဟာသာဝကတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိရိယေ
နေဝ၊ ဝိရိယဖြင့်သာလျှင်၊ ထောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ ပဋိဝိန္နိ
သု၊ ထိုးတွင်း၍သိကုန်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဧတေသံ၊ ဗြဟ္မစာရိနံ၊ ထိုသို့
ဘင်းသုံးဘော်တို့၏၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ သွားအံ့လော၊ နပဋိပဇ္ဇတိ၊
မသွားအံ့လော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သဗြဟ္မစာရိမဟတ္တံ၊ သိဘင်းသုံးဘော်တို့
၏မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတောဝိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊
ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုန္တိ၊ ဝင်း

ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဝိတိသမ္ပောဇ္ဈာနိယော၊ ဟည်သောစပါးကြီးနှင့်တူ
 ကုန်သော၊ ဝိသုဋ္ဌကာယိကစေတသိကဝီရိယော၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ကိုယ်
 ခွံဖြစ်သောလုံ့၊ လစိတ်ခွံဖြစ်သောလုံ့၊ ထရှိကုန်သော၊ ကုသိတပုဂ္ဂလော၊ ပျင်း
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈန္တဿာဝိ၊ ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊
 အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောဝီရိယရှိကုန်သော၊ ပဟိတက္ခော၊ ကိုယ်
 အသက်ကိုမငဲ့မှု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝန္တဿာဝိ၊ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဌာနနိ
 သန္တာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဝီရိယုပ္ပါဒနတ္ထံ၊ ဝီရိယနှင့်
 ဖွဲ့ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိန္ဒပေါတာပတ္တာရစိတ္တဿာဝိ၊ ညွတ်သောစိတ်ကိုင်း
 သောစိတ်ရှိုင်းသောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဝီရိယသမ္ပော
 ဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်
 သော၊ အသေပန၊ ထိုဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်၏ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဖြင့်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ဘာဝနာအားဖြင့်ပြည့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ၊

ဝိတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဝိတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိတိ
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံဌာနိယာ၊ နောက်နောက်သော ဝိတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏ တည်ရာအ
 ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ ရှေးရှေးသောဝိတိဟုဆိုအပ်ကုန်သောတရား
 တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနောက်နောက်သောဝိတိသမ္ပော
 ဇ္ဈင်၏တည်ရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ရှေးရှေးသောဝိတိဟုဆိုအပ်သော
 တရားတို့၌၊ ယောနိသောမနသိကာရဗဟုတိကာရော၊ အသင့်နှလုံးသွင်း
 ခြင်းကို အကြိမ်များစွာ ပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံအာဟာရော၊ ဤ
 နောက်နောက်သော ဝိတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော
 ရှေးရှေးသော ဝိတိဟုဆိုအပ်သော တရားတို့၌ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်း
 ခြင်းကို အကြိမ်များစွာ ပြုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နဿ
 ဝါ၊ မဖြစ်သေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဝိတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏၊
 ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နဿဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝိတိ
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဝိတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများ
 ခြင်းငှါ၊ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ ဘာဝနာယပါရိပုရိယာ၊ ဘာဝနာ
 အားဖြင့် ပြည့်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 အကြောင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအတ္ထိ
 ဘိက္ခဝေဝိတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံဌာနိယာအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဝိတိဧဝံ၊ ရှေးရှေးသော

၂၀

ဝီတိသညံ ပင်ဗျင်၊ ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနိယာ။ နောက်နောက် သောဝီတိ
 သမ္ပောဇ္ဈင်၏တည်ရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနာမ။ တရားမည်ကုန်
 ၏၊ ကဿ၊ ထိုဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို၊ ဥပ္ပါဒကမနသိကာရော၊ ဖြစ်စေတတ်
 သောနှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ယောနိသောမနသိကာရောနာမ၊ ယောနိသော
 မနသိကာရမည်၏၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊
 ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဂုစ္စထေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ အရဟတာအ
 စရှိသော မြတ်စွာဘုရား ဂုဏ်ကိုးပါးကို အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သွားကွာတတ်အစရှိသောတရားထော်ဂုဏ်
 ထော်ခြောက်ပါးကိုအဘန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ သံဃာ
 နုဿတိ၊ သုပ္ပဋိပန္နတာအစရှိသောသံဃာထော်ဂုဏ်ထော်ကိုးပါးကိုအဘန်
 တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ သီလာနုဿတိ၊ မိမိ၏ဝီရိယဂုဏ်
 ကိုအဘန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ စာဂါနုဿတိ၊ မိမိ၏စွန့်
 ကြဲသောဂုဏ်ကိုအဘန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒေဝတာ
 နုဿတိ၊ သဒ္ဓါအစရှိသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော နတ်တို့သည် နတ်တို့၏
 အဖြစ်ကိုရောက်ကုန်၏ ထိုသဒ္ဓါအစရှိသောဂုဏ်တို့သည်ငါ၌လည်းရှိကုန်
 ၏ဟုနတ်တို့ကို သက်ဝေအရာ၌ထား၍ နတ်တို့သဒ္ဓါအစရှိသောဂုဏ်နှင့်
 တူသောမိမိ၏ သဒ္ဓါအစရှိသော ဂုဏ်ကိုအဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဥပသမာနုဿတိ၊ နိဗ္ဗာန်၏ဝိရာဇသောဂုဏ်ကိုအဘန်တလဲ
 လဲအောက်မေ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ လူပုဂ္ဂလပရိဝုဇ္ဇနတာ၊ ကြမ်းတမ်းသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကြည်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သိနိဗ္ဗုပ္ပုဇ္ဈသေဝနတာ၊ သိင်
 မွေ့နူးညံ့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပဿာဒနိယ
 သုတ္တန္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသောသုတ်ကိုဆင်ခြင်သည်၏
 အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တဒဓိရက္ခတာ၊ ထိုဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကိုဖြစ်စေခြင်း၌
 ညွတ်သောဝီတိရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောဒသ၊
 တဆွဲတပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ဝီတိ
 သမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊
 ချဲ့ဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရားဂုဏ်တို့ကို၊ အနုဿရန္တဿာဝိ၊ အဘန်တလဲလဲ
 အောက်မေ့သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ယာဝဥပစာရာ၊ ဥပစာရမျာန်တိုင်
 အောင်၊ ဝီတိသရဋ္ဌာနေဟိ၊ ဝီတိလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ ပဏီတဉ္စပေ
 ဟိ၊ မွန်မြတ်သောဝိတ္တဇရုပ်တို့ဖြင့်၊ သကာလသရိရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို၊
 ပရမာနော၊ နှံ့စေလျက်၊ ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊

၁၆၈

မုလသတ္တဝါသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဖြစ်၏။ ဓမ္မသံဃာဂုဏော၊ တရားထောင်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးသံဃာဘောင်၏ဂုဏ်
 ကျေးဇူးတို့ကို၊ အနုဿရန္တဿာဝိ၊ အဘန်တလဲလဲ အောင်မေ့သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ယာဝဥပစာရာ၊ ဥပစာရချာန်တိုင်အောင်၊ ဝိဘိသဓမ္မာ
 နေဟိ၊ ဝိဘိသျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော။ ပဏိတဗျပေဟိ၊ မွန်မြတ်သော
 စိတ္တစရင်ဘို့နှင့်၊ သကဏသရိရံ၊ အထုံရံသောကိုယ်ကို၊ ပရမာနေသ၊ နှံ့စေ
 လျက်၊ ဝိဘိသဓမ္မာဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဝိဘိသဓမ္မာဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဃာရတ္တံ၊
 ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အဇဉ္ဇံ၊ မကျိုးသည်ကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍။
 ရက္ခိတံ၊ စောင့်အပ်သော၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလကို၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခန္တဿာဝိ၊ ဆင်ခြင်သောရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ ဒသဝိလံ၊
 ဆယ်ပါးသောသိလကို၊ ပဉ္စသိလံ၊ ငါးပါးသောသိလကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာ
 ဝိ၊ ဆင်ခြင်သည်သည်ဖြစ်သော၊ ဂိဟိနောဝိ၊ လူအားလည်းကောင်း၊ ယာဝ
 ဥပစာရာ၊ ဥပစာရချာန်တိုင်အောင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နုတ္တိက္ခာယာဒိသု၊ ငတ်
 မွတ်ခြင်းတေးအစရှိသည်တို့၌၊ ပဏိတဘောဇနံ၊ မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်
 ကို၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သိဘင်းဘော်တို့အား၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်ပြီး၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး
 ၍၊ ဇေနုဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသောဘောဇဉ်ကို၊ အဒဌာ၊ ပေးလှူလှူပြီး၊ ဣတိ။
 ဤသို့၊ စာဝံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာဝိ၊ ဆင်ခြင်သောရဟန်းအား
 လည်းကောင်း၊ ဇေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကာလေ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး
 ခြင်း စသောတေးဖြစ်သော အခါ၌၊ သိလဝန္တာနံ၊ သိလရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား၊ ဒိန္နံ၊ ခါနံ၊ ပေးအပ်ပြီးသောအလှူဘို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာဝိ၊ ဆင်ခြင်
 သည်သည်ဖြစ်သော၊ ဂိဟိနောဝိ၊ လူအားလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 ယေဟိဂုဏဟိ၊ အကြင်သဒ္ဓါအစရှိသောဂုဏ်ဘို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်
 စုံကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်ဘို့သည်၊ ဒေဝတ္တံ၊ နတ်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊
 ရောက်ကုန်၏။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော၊ ဂုဏာနံ၊ သဒ္ဓါ
 အစရှိသော ဂုဏ်ဘို့၏။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ အတ္တိတံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခန္တဿာဝိ ဆင်ခြင်သောရဟန်းအားလည်း၊ ယာဝဥပစာရာ၊ ဥပစာရ
 ချာန်တိုင်အောင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်ဖြင့်၊ ဝိက္ခန္တိတာ
 ခွါအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ သမ္ဘိဝိဝဿာနိ၊ အနှစ်
 ခြောက်ဆယ်ဘို့ ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သက္ကတိဝိဝဿာနိ၊ အနှစ်ခုနစ်
 ဆယ်ဘို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ နသမုဒါစရန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိတတ္ထာ၊
 ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုကိလေသာတို့၏၊ ထံအသမုဒါစာရံ၊ ထိုသို့မဖြစ်ခြင်း
 ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာဝိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ယာဝဥပစာရာ၊

ဥပစာရဈာန်တိုင်အောင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ စေတိယဒသပနဗောဓိဒဿနထေ
 ရဒဿနသု၊ စေတိကိုဖူးမြင်ခြင်း၊ ဗောဓိကိုဖူးမြင်ခြင်း၊ မထေရ်ကိုဖူးမြင်
 ခြင်းတို့၌၊ အသတ္တဂ္ဂကိရိယာယ၊ မရိုမသေပြုခြင်းဖြင့်၊ သံသုစိတလူစတာ
 ဝေ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သောယုတ်မာသောအဖြစ်ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိသု၊
 ထုရားအစရှိသည်တို့၌၊ ပဿာဒသိနေဟာတာဝေန၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်း
 ဟူသောအစေး၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဂဒ္ဒိဘဝိဋ္ဌေ၊ မြည်းကျောက်ကုန်း၌၊ ရဇ
 သဒိသေ၊ မြို့နှင့်တူကုန်သော၊ လူစပုဂ္ဂလေ၊ ရုန့်ကြမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 ဗရိဝဇ္ဇန္တဿာဝိ၊ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝိတိ
 သဗ္ဗောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါဒိသု၊ ထုရားအစရှိသည်တို့၌၊ ပဿာဒ
 ဗဟုလေ၊ များသောကြည်ညိုခြင်းရှိကုန်သော၊ ရုရိစက္ကန္တုညံသေ၊ စိတ်
 ရှိကုန်သော၊ သိနိဒ္ဓပုဂ္ဂလေ၊ ပြေပြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝန္တဿာဝိ၊ ခြံ
 သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
 ဖြစ်၏။ ရတနတ္ထယဂုံဏပရိဒိပကေ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြ
 တတ်ကုန်သော၊ ပဿာဒနိယသုတ္တန္တေ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသောသုတ်တို့ကို၊
 ပစ္စဝေက္ခန္တဿာဝိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ယာဝဥပစာရာ၊ ဥပ
 စာရဈာန်တိုင်အောင်၊ ဝိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝိတိသုဇ်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊
 ပဏီသရူပေဟိ၊ ပွန်မြတ်သောစိတ္တစရုပ်တို့ဖြင့်၊ သကဿသရိရံ၊ အလုံးစုံ
 သောကိုယ်ကို၊ ဗရမာနေသန္တံ၊ စေတုက်၊ ဝိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းသွားခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊
 ဝိတိဥပ္ပါဒနတ္ထံ၊ ဝိတိကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုး၌၊ နိန္ဒပေါဏပတ္တဝရိတ္တဿာဝိ၊
 ညွှတ်သောစိတ်ကိုင်းသော စိတ်ရှိုင်းသောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊
 ဝိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့။
 ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ အဿပန၊ ထိုဝိတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်၏ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊
 အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြည့်စေခြင်းသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဓာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ။

ပဿဒ္ဓိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂီဿ၊ ပဿဒ္ဓိသဗ္ဗောဇ္ဈင်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာ
 ယပဿဒ္ဓိ၊ ကာယပဿဒ္ဓိသည်လည်းကောင်း၊ စိတ္တပဿဒ္ဓိ၊ စိတ္တပဿဒ္ဓိ
 သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုကာယပဿဒ္ဓိစိတ္တပဿဒ္ဓိတို့၌
 ယောနိသောမနသိကာရဗဟုတိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို
 အကြိမ်များစွာပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံအာဟာရော၊ ဤအသင့်အားဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်းကိုအကြိမ်များစွာပြုခြင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နဿ ဝါ၊ မဖြစ်သေး

၁၀

သည့်လည်းဖြစ်သော၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဥပ္ပါဒါ
 ယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နဿဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည့်လည်း ဖြစ်သော၊ ပဿဒ္ဓိ
 သမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဘိယျာတာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများ
 ခြင်းငှါ၊ ဝေပုလ္လဿ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာဖြင့်၊ ပါရိပူရိယ၊
 ပြည့်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေဣမိနာ ကာရတေန၊ ဤသို့သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိစအပရော၊
 ထပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊
 မိန့်ဦးအံ့၊ ပဏီတဘောဇနသေဝနတာ၊ ပွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကိုဖြစ်သည်
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဥတုသုခသေဝနတာ၊ ချမ်းသာစေတတ်သောဥတု
 ကိုဖြစ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣရိယာပထသုခ သေဝနဟာ၊ ချမ်း
 သာစေတတ်သော ဣရိယာပုထ်ကို ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်လည်း ကောင်း၊
 မဇ္ဈိမပယောဂဏာ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါးတို့၏ အလယ်၌တည်သောသ
 ဘောဟုဆိုအပ်သော ကံသာလျှင်မိမိတို့ဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုရှုခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သောပယောဂရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သာရဗ္ဗကာယဝုပ္ပ
 လပရိဝဇ္ဇနတာ၊ ပူပန်သောကိုယ်ရှိသော ဝုပ္ပလ်ကိုကြည့်သည်၏ အဖြစ်
 လည်းကောင်း၊ ပဿဒ္ဓိကာယဝုပ္ပလသေဝနတာ၊ ငြိမ်းပြီးသောကိုယ်ရှိသော
 ဝုပ္ပလ်ကိုဖြစ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ထဒမိရတ္တတာ၊ ထိုသောဒ္ဓိ
 သမ္ဘောဇ္ဈင်ကိုဖြစ်စေခြင်း၌ညွှတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော ဓမ္မာ၊ ထရားတို့သည်၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂိယ၊
 ပဿဒ္ဓိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာ
 ရေမိ၊ ရှေ့ဦးအံ့၊ ပဏီတံ၊ ပွန်မြတ်သော၊ သိနန္တံ၊ ပြေပြစ်သော၊ သပ္ပါယဘောဇ
 နံ၊ လျောက်ပတ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဉ္ဇန္တဿာဝိ၊ စားသောရဟန်းအား
 လည်းကောင်း၊ သိတုဗျေသု၊ အချင်းအပူဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဥတုသုစ၊
 ဥတုတို့တွင်လည်းကောင်း၊ ဌာနာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဣရိယာပ
 ထေသုစ၊ ဤရိယာပုထ်ကိုတွင်လည်းကောင်း၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သော၊
 ဥတုဗ္ဗ၊ ဥတုကို လည်းကောင်း၊ ဣရိယာပထဗ္ဗ၊ ဣရိယာပုထ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သေဝန္တဿာဝိ၊ ဖြစ်သောဝုပ္ပလ်အားလည်းကောင်း၊ ပဿဒ္ဓိ၊ ကာ
 ယပဿဒ္ဓိပိတ္တပဿဒ္ဓိသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား
 မဟာဝုရိသဇာတိကော၊ ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရားကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းသ
 ဘောရှိ၏၊ သဗ္ဗဥတုဣရိယပထက္ခမေဝ၊ အလုံးစုံသောဥတုအလုံးစုံသော
 ဣရိယာပုထ်ကိုသည်းခံနိုင်သည့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံထိုသို့သ

ဘောဂါးသာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္တာယ၊ရည်၍၊ဇေတံ၊ဤဥတုသုခသေဝနတာဇ္ဈဂိ
ယာပထသုခသေဝနတာဟူသောစကားကို၊ နဂုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ယဿ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥတုဇ္ဈဂိယာပထာနံ၊ဥတုဇ္ဈဂိယာပုထ်တို့၏၊သဘာဝ
တာဝိသဘာဝတာ၊ သဘောတူသည်၏အဖြစ်သဘောမတူသည်၏အဖြစ်
သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တသေဝ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ဝိသဘာဝေ၊သဘော
မတူကုန်သော၊ ဥတုဇ္ဈဂိယာပထေ၊ဥတုဇ္ဈဂိယာပုထ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊
ကြည့်၍၊ သဘာဝေ၊သဘောတူကုန်သော၊ဥတုဇ္ဈဂိယာပထေ၊ဥတုဇ္ဈဂိယာ
ပုထ်တို့ကို၊ သေဝန္တဿာဝိ၊ ခြံသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ပဿန္တိ၊ကာယ
ပဿန္တိစိတ္တပဿန္တိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊အတ္တနောစ၊မိမိ၏လည်းကောင်း၊
ပရဿစ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ကမ္မဿကတာဝေဝက္ခနာ၊ကံသာ
လျှင်မိမိတို့၏ ဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ မဇ္ဈတ္တပယောဂေါ
တိ၊မဇ္ဈတ္တပယောဂဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဒိနာမဇ္ဈတ္တပယောဂေန၊
ဤအယုတ်ဘရားနှစ်ပါးတို့၏အလယ်၌တည်သောသဘောဟုဆိုအပ်သော
ကံသည်သာလျှင်မိမိတို့ ဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရှုခြင်းတည်းဟူသောပ
ယောဂဖြင့်၊ပဿန္တိ၊ ကာယပဿန္တိစိတ္တပဿန္တိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ယော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လေဒ္ဒုဒဏ္ဍာဒိဟိ၊ ခဲခုတ်တုတ်တံတ်အစရှိသည်တို့
ဖြင့်၊ဝနံ၊ သူတပါးကို၊ ဝိဟေဋ္ဌယမာနောဝ၊ညှဉ်းဆဲလျက်လျှင်းဝိစရတိ၊
ထည့်လည်၏၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သာဓမ္မကာယံ၊ပူဇနံသော
ကိုယ်ရှိသော၊ ဂုတ္တလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ပရိဝဇ္ဇန္တဿာဝိ၊ကြည့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား
လည်းကောင်း၊ သံယတပါဒပါဏိံ၊ စောင့်စည်းသော ခြေလက်ရှိသော၊
ပဿန္တကာယံ၊ငြိမ်းပြီးသောကိုယ်ရှိသော၊ဂုတ္တလံ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊သေဝန္တဿာ
ဝိ၊ခြံသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဌာနနိသဇ္ဇနပဒီသု၊ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်း
အစရှိသည်တို့၌၊ပဿန္တိဥပ္ပါဒနတ္ထာယ၊ကာယပဿန္တိစိတ္တပဿန္တိကိုဖြစ်စေ
ခြင်း၌၊ နန္ဒပေါတာပတ္တရစိတ္တဿာဝိ၊ညွတ်သောစိတ်၊ကင်းသောစိတ်၊ရှိုင်း
သောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ပဿန္တိ၊ ကာယပဿန္တိစိတ္တ
ပဿန္တိသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဥပ္ပန္နဿ၊ဖြစ်သော၊အဿပန၊ထို
ပဿန္တိသမ္ပောဇ္ဈင်၏ကား၊အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊အရဟတ္တမဂ်အားဖြင့်၊ဘာဝ
နာပါရိပုရိ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြည့်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဇာနာတိ၊အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ။

သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်ဿ၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
သမထနိမိတ္တံ၊ နောက်နောက်သောသမထ၏ အကြောင်းဖြစ်သောရှေးရှေး

၂၀၂

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သောသမထသာလျှင်ဖြစ်သောနိမိတ်သည်။ အဗျဿနိမိတ္တံ၊ ဗျလွင့်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သမာဓိလည်းဟူသောနိမိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသမထနိမိတ်အဗျဿနိမိတ်၌၊ ယောနိသော၊ မနသိကာရေဟုထိ ကာရော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို အကြိမ်များစွာပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံအာဟာရော။ ဤသမထနိမိတ်အဗျဿနိမိတ်၌အသင့်အား ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို အကြိမ်များစွာပြုခြင်းသည်။ အနုပ္ပန္နသမဝါ၊ မဖြစ် သေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နသမဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂိယ၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ တိယောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝ ဖြင့်၊ ဝါရိပုရိယာ။ ပြည့်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီး သောအကြောင်းဖြင့်။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအတ္ထိဘိက္ခဝေသမထနိမိတ္တံအစရှိသောပါဌ်၌၊ သမထောဝ၊ ရှေးရှေး၌ ဖြစ်သော သမထသည်ပင်လျှင်၊ သမထနိမိတ္တံ၊ သမထနိမိတ် မည်၏။ အဝိက္ခေပနဋ္ဌေနဝ၊ ဗျလွင့်ခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အနက်သဘော ကြောင့်လည်း။ အဗျဿနိမိတ္တံ၊ အဗျဿနိမိတ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ လိခပ်၏။ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါးအဋ္ဌက ထာသဘာသည်၊ ဂုဏ္ဏတေ၊ မိန့်ဦးအံ၊ ဝတ္ထုဝိသဒကံရိယတာ၊ စိတ်စေတ သိက်တို့၏ ဖြစ်ရာခန္ဓာကိုယ် ထိုကိုယ်နှင့်စပ်သော သင်္ကန်းအစရှိသော အတွင်းအပဝတ္ထုတို့၏ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယသမတ္တပရိပါဒနတာ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြိယတို့သည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းလည်းကောင်း၊ နိမိတ္တကုသလတာ၊ ကသိုလ်နိမိတ်၌လိမ္မာသည် ၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ သမယေ၊ ခြီးမြှောက်သင့်သောအခါ၌၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဝဂ္ဂဟဏတာ၊ ခြီးမြှောက်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမယေ၊ နှိပ်သင့်သောအခါ၌၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဟဏတာ၊ နှိပ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ သမယေ၊ ရွှင်စေသင့်သောအခါ၌၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ သမ္ပ ဟံသနတာ၊ ရွှင်စေသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမယေ၊ လျှင်လျှာသင့် သောအခါ၌၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏အဇ္ဈုပေက္ခနတာ၊ လျှင်လျှာသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ မတည်ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ် ထိုကြည်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ တည် ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုနှိပ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဗျာနဝိမောက္ခပဗ္ဗ

ဝေက္ခနတာ၊ ဈာန်ဝိမောက္ခကိုဆင်ခြင်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တ
ဒဓိရ ဟူတာ၊ ထိုသမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်ကိုဖြစ်စေခြင်း၌ ညွတ်သည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း ဣ ဘိ၊ ဤသို့၊ ကောဒဿ၊ တဆဲ့တပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရား
တို့သည်၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်ဿ၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်း
ငှါ၊ သံဝဏ္ဏန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတဆဲ့တပါးသောတရားတို့တွင်၊ ဝတ္ထု
ဝိသဒကိရိ ဘဘာစ၊ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယော၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိ
ယသမတ္တသဒ္ဓါဝါဒနတာစ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြိယတို့၏မျှသည်၏ အဖြစ်ကို
ပြီးစေတတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအင်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအင်၏၊ နိမိတ္တဏုသလ၊ တာနုမ၊
နိမိတ္တကုသသတာမည် သည်ကား၊ ကသိဏနိမိတ္တသ၊ ကသိုဏ်း၊ နိမိတ်ကို၊
ဥဂ္ဂ ဘဏကု သသတာ၊ သင်ခြင်း၌လိမ္မာမည်၏ အဖြစ်တည်း၊ သမယေ ဗိက္ခ
သသဂ္ဂ ဘဏဘာတိ၊ သမယေဗိက္ခသသပဂ္ဂ ဘဏတာဟူ သည်ကား၊ ယထိ
သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဘိသိတိသဝီရိယတာဒိတိ၊ အလွန်ဝေလွန်သော
ထုံသရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ တိနံ၊ တူနံ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မဝိစယ ဝီရိယ ဝီတိ
ဗောဇ္ဈင်္ဂ သရဋ္ဌာပနေန၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင် ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင် ဝီတိ
သမ္ပောဇ္ဈင် တို့ကိုဖြစ်စေသဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုတွန့်တိုသောဗိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏ္ဌနံ၊
ပြီးသြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမယေဗိက္ခသသနိဂ္ဂဟဏတဝတိ၊
သမယေဗိက္ခသသ နိဂ္ဂဟဏတာဟူသည်ကား၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်
အခါ၌၊ အဂ္ဂာဒုဒ္ဓဝီရိယတာဒိတိ၊ အလွန်အားထုတ်သော ဝီရိယရှိသည်၏
အဖြစ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဥန္တတံ၊ ပျံလွင့်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဿန္တိသမာဓိဥပေက္ခာ သမ္ပောဇ္ဈင်သ
ရဋ္ဌာပနေန၊ ပဿန္တိသမ္ပောဇ္ဈင် သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင် ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်တို့
ကိုဖြစ်စေသဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုပျံလွင့်သောဗိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌနံ၊ နှိပ်ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမယေသမ္ပဟသနတာတိ၊ သမယေသမ္ပဟံ သနတာ
ဟူသည်ကား၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ပညာယေဝ
ဂမန္တတယဝါ၊ ပညာ၏ဗျာပါရနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
ဥပသမသုခါနာမိဂမေနဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုမရသဖြင့် လည်းကောင်း၊
နိရဿာဒံ၊ သာယာခြင်းကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံ သမယေ၊ ထို
အခါ၌၊ အဋ္ဌသံဝေဝဝတ္ထုပစ္စဝေက္ခနေန၊ ရှစ်ပါးသော ထိတ်လန့်ခြင်း၏
အကြောင်းကိုဆင်ခြင်သဖြင့်၊ သံဝေဝဇေတိ၊ ထိတ်လန့်စေ၏၊ အဋ္ဌသံဝေဝ

၂၀

ဝတ္ထုနိနာမ၊ ရှစ်ပါးသောသံဝေဂဝတ္ထုတို့မည်သည်ကား၊ ဝတ္ထုရိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏာနိ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်း၊ ချိခြင်းနာခြင်း
 သေခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အပါယဒုက္ခံ၊ အပါယ်၌
 ဖြစ်သော ဆင်းရဲငှင်း၊ အဘိဇ္ဇာ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဝဋ္ဋမူလကံ၊ ဝဋ်
 တရား၊ သျှင်အကြောင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ အနာဂတေ၊
 သာလတ္တံ့သောအခါ၌၊ ဝဋ္ဋမူလကံ၊ ဝဋ်တရားသျှင်အကြောင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ အာဟာရပရိယေ ဗြူမူလကံ၊
 အာဟာရကိုရှာမှီးခြင်းသျှင်အကြောင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်းကောင်း၊
 ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်တို့သည်၊ အဋ္ဌသံဝေဂဝတ္ထုနိနာမ၊ အဋ္ဌသံဝေဂဝတ္ထု
 မည်ကုန်၏။ ရတနတ္ထယဂုဏာနုဿရဏေနစ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းတို့
 ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဆင်ခြင်သဖြင့်လည်း၊ ယသဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဇနေ
 တိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အယံ၊ ဤသို့ဘာဝနာစိတ်ကိုရွှင်စေသင့်သောအခါ၌ရှစ်ပါး
 သောထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေသဖြင့် ရွှင်စေခြင်းကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေ
 သဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းကို၊ သမယေသမ္ပဟံသနတာတိ၊ သမယေသမ္ပဟံသန
 တာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမယေအတ္ထုပေက္ခနတာနာမ၊ သမယေအတ္ထု
 ပေက္ခနတာမည်သည်ကား၊ ယသ္မိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သမ္ပာပရိဝတ္တံ၊
 ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အဝိနံ၊ မတွန့်သည်၊
 အနုဒ္ဓတာ၊ မပျံ့လွင့်သည်၊ အနိရယသဒံ၊ သံယာခြင်းမရှိသည်၊ အာရမ္မဏေ
 အာရုံ၌၊ သမပ္ပဝတ္တံ၊ အညီအမျှဖြစ်သည်၊ သမယဝိတိံ၊ သမထတည်းဟူ
 သောခရီးသို့၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပရိပန္နံ၊ သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်၊ သမပ္ပဝတ္တေသု၊ အညီအမျှဖြစ်ကုန်
 သော၊ အသေသု၊ ဖြင်းတို့၌၊ ဗျာပါရံ၊ ကြောင့်ကြအားထုတ်ခြင်းသို့၊ နအာ
 ပဇ္ဇတိဝိယး၊ မရောက်သကဲ့သို့၊ အာသ၊ ထိုသမထတည်းဟူသောခရီးသို့
 သွားသောစိတ်ကို၊ မဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟသမ္ပဟံသနေသု၊ ခြီးမြှင့်ခြင်းနှိပ်ခြင်း ရွှင်
 စေခြင်းတို့၌၊ ဗျာပါရံ၊ ကြောင့်ကြအားထုတ်ခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊
 အယံ၊ ဤသို့ဘာဝနာစိတ်ကို ခြီးမြှင့်ခြင်းနှိပ်ခြင်း ရွှင်စေခြင်းသို့မရောက်
 ခြင်းကို၊ သမယေအတ္ထုပေက္ခနတာတိ၊ သမယေအတ္ထုပေက္ခနတာဟူ၍၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာနာမ၊ အသမာဟိတ
 ပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာမည်သည်ကား၊ ဥပစာရံဝါ၊ ဥပစာရသို့လည်းကောင်း၊
 အပ္ပနံဝါ၊ အပ္ပနာသို့လည်းကောင်း၊ အပ္ပတ္တာနံ၊ မရောက်ကုန်သော၊ ဝိက္ခိတ္တ
 ဝိတ္တာနံ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အာရဏာ၊

ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇနံ၊ ကြဉ်ခြင်းတည်း။ သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝနတာနာမ၊
 သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝနတာမည်သည်ကား၊ ဥပစာရေနဝါ၊ ဥပစာရဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာယဝါ၊ အပ္ပနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဟိတဝိတ္ထာ
 နံ၊ ကောင်းစွာအာရုံ၌ထားအပ်သော စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝနာ၊
 ရှိစေခြင်းတည်း။ ဘဇနာ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းတည်း။ မယိရူပါသနာ၊ အတန်
 တလဲလဲဆည်းကပ်ခြင်းတည်း။ တဒမိရတ္တတာနာမ၊ တဒမိရတ္တတာမည်
 သည်ကား၊ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ သမာဓိ
 ဥပ္ပါဒနတ္ထံယေဝ၊ သမာဓိကိုဖြစ်စေခြင်းငှါသာလျှင်၊ နိဇ္ဇပေါဏပဗ္ဗာရမိတ္တ
 တာ၊ ညွှတ်သောစိတ်ကိုင်းသောစိတ်ရှင်းသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်တည်း။
 တိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပစ္ဆေတော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သေသေသေ
 သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဤသမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ အဿပန၊ ထိုသမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်၏ကား၊ အရ
 ဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြည့်ခြင်း
 သည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။

ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿနိယာ၊ နောက်နောက်သော ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်၏
 တည်ရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိဝန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောတရား
 တို့၌၊ ယောနိသောမနသိကာရမဟုတိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်း
 ခြင်းကို အကြိမ်များစွာပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံအာဟာရော၊ ဤ
 ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်း
 ခြင်းကိုအကြိမ်များစွာပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သောအကြောင်းသည်၊ အနုဗ္ဗဿ
 ဝါ၊ မဖြစ်သေးသည် ထည်းဖြစ်သော၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ဥပေက္ခာ
 သမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နဿဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသည်ထည်းဖြစ်
 သော၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်၏၊ ဘိယျောဘာဝါယ
 လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ
 ဖြင့်၊ ပါရိပုရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုအတ္ထိဘိက္ခဝေ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿနိယာ အစရှိသောပါဌ်၌၊
 ဥပေက္ခာယေဝ၊ ရှေးရှေး ဖြစ်သော ဥပေက္ခာသည် ပင်လျှင်၊ ဥပေက္ခာ
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿနိယာ၊ နောက်နောက်သောဥပေက္ခာ သမ္ပောဇ္ဈင်၏ထည်ရာ

အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနာမ၊ တရားမည်ကုန်၏၊ အဝိစအပရော၊
 တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊
 မိန့်ဦးအံ့၊ သတ္တမဇ္ဈတ္တကာ၊ သတ္တဝါတို့၌လျော်လျှာသည်၏အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ သင်္ခါရမဇ္ဈတ္တကာ၊ သင်္ခါရတို့၌လျော်လျှာ သည်၏အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ သတ္တသင်္ခါရကေယာယနပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတားသတ္တဝါသင်္ခါရတို့
 ၌မြတ်နိုးတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည့်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သတ္တ
 သင်္ခါရမဇ္ဈတ္တ ပုဂ္ဂသေသဝနတာ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌ လျော်လျှာသော
 ပုဂ္ဂိုလ် ကိုမြတ် သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တဒမိရတ္တကာ၊ ထိုဥပေက္ခာ
 သမ္မာဇ္ဈာန်ကို ဖြစ်စေခြင်း၌ညွှတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဥပေက္ခာသမ္မေတ္တဇ္ဈာန်သ၊
 ဥပေက္ခာသမ္မေတ္တဇ္ဈာန်၏ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုငါးပါးသော အကြောင်းတို့တွင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန
 ကံဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇာ၊ သာ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်၊ ဂမိဿတိ၊ သွား
 ရလတ္တံ့၊ ဇေယျာပိ၊ ဤသူသည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်၊
 အာဝဇ္ဇာ၊ သာ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်၊ ဂမိဿတိ၊ သွားရလတ္တံ့
 တံ၊ သင်သည်၊ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကေယာယသိ၊ မြတ်နိုးသနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကမ္မဿကကပစ္စဝေက္ခနေနစ၊ ကံသာလျှင်မိမိတို့ဥစ္စာရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထကော၊ ပရမတ္ထအား
 ဖြင့်၊ သတ္တောယေဝ၊ သတ္တဝါသည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘောတံ၊ ထိုသင်
 သည်ကံ၊ အဘယ်သဘောတရားကို၊ ကေယာယသိ၊ မြတ်နိုးသနည်း၊ ဣတိ
 ဇေ၊ ဤသို့၊ နိသတ္တပစ္စဝေက္ခနေနစ၊ သတ္တဝါမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုဆင်
 ခြင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇ္ဈိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာကာရေ
 တိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သတ္တမဇ္ဈတ္တတံ၊ သတ္တဝါတို့၌လျော်လျှာသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ သရဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသက်နိုးသည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊
 အစဉ်သဖြင့်၊ ဝတ္ထုပိကာရဉ္စေ၊ အဆင်း၏ တောက်ပြန် ခြင်းသို့လည်း
 ကောင်း၊ ဇိတ္ထဘာဝဉ္စ၊ ဆွေးမြေ့သည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဥပဝဇ္ဇာ၊
 ချောက်၍၊ ပါဒပုဉ္ဏနစောဇ္ဇကံ၊ ခြေသုတ်ပုဆိုးသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ယ၊ မြို့ကော
 ဇိယာ၊ တောင်ဌေးစွန်းဖြင့်၊ ဆန္ဒနိယံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ သာမိကောယေဝ၊ အရှင်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဿ၊ ထိုသက်နိုး
 အား၊ သာမိကော၊ အစိုးရသည်၊ သစေတာဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဇေ၊
 သတိ၊ ဤသို့အစိုးရသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုသက်နိုးအား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊

သတ်ပစ္စည်းသုတ်။

၂၀၇

ဝိနသိတံ၊ ပျက်စီးခြင်းငှါ၊ နဒေယျ၊ မပေးရာ၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အသမိက
 ဘာဝပစ္စ ဝေက္ခနေနစ၊ အရှင်မဟုတ် သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်သဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဣဒံဝိဝရံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်၊ အနန္တနိယံ၊ အရှည်မခံ၊ တာဝကာ
 လိကံ၊ အခိုက်အတန့်မျှသာဖြစ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ တာဝကာလိကဘာဝ
 ပစ္စဝေက္ခနေနစ၊ အခိုက်အတန့်၏အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခွိတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊
 သင်္ခါရမဇ္ဈတ္တတံ၊ သင်္ခါရတို့၌လျော်လျှော့သည်၏အဖြစ်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ ဝိဝေရ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာယထာ၊
 ပြုအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေ၊ ဤအတူ၊ ပတ္တာဒိသုဝိသဝိတ်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊
 ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏၊ သတ္တသင်္ခါရကေယာယန
 ဝုပ္ပသပရိဝဇ္ဇနတာတိဇ္ဈေ၊ သတ္တသင်္ခါရကေယာယနဝုပ္ပသပရိဝဇ္ဇနတာဟူ
 သောဤပုဒ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဇေ၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သောနည်း
 ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယောဝုပ္ပသော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂိဟိပါ၊
 လူသည်မူလည်း၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုတ္တဇိတာဒိကေ၊ သား
 တို့အစရှိသောသူတို့ကို၊ ပဗ္ဗဇိတာဝါ၊ ရဟန်းသည်မူလည်း၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အန္တေဝါသိကာသမာ နုပဇ္ဈာယကာဒိကေ၊ ထပ်ညွှတ်ဖြစ်
 သောသူ တူသောဥပဇ္ဈာယ်ရှိသောသူ အစရှိသည်တို့ကို၊ မေမာယာတံ၊ မြတ်
 နိုး၏၊ သဟတ္ထေနစ၊ မိမိထက်ဖြင့်ပင်လျှင်၊ နေသံ၊ ထိုတပည့်ဖြစ်သောသူ
 တူသောဥပဇ္ဈာယ်ရှိသောသူအစရှိသည်တို့အား၊ ကေသဇ္ဈေဒနသုပိကန္တမိ
 ဝရေဝေဝနရဇနပတ္တပစနာဒိနိ၊ ဆံရိတ်ခြင်းအပ်ချုပ်ခြင်း သင်္ကန်းဖွင့်ခြင်း
 သင်္ကန်းဆိုခြင်း သဝိတ်ဖုတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရေတံ၊ ပြု၏၊
 ရဟုတ္တံ၊ တစကမျှလည်း၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်၊ အသုကော၊
 ဤအမည်ရှိသော၊ သာမဏေရာ၊ သာမဏေသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်
 သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း၊ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဒဟရေ၊ ငယ်
 သောသာမဏေသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘန္တမိဂေါရိယ၊ တုန့်လျှပ်သောတောသမင်းကဲ့သို့၊ ဣတောမိတောစ၊
 ဤမှထိုမှသည်၊ ဩလောကေတိ၊ ကြည့်၏၊ အညေန၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ကေသဇ္ဈေဒနာဒိနိ၊ ဆံရိတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာပ၊ အကျိုး
 ငှါ၊ ရဟုတ္တံ၊ တစကမျှတာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အသုကံ၊ ဤအမည်ရှိသောသာမဏေ
 ကို၊ ပေသေထ၊ စေကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝိယမာနောဝိ၊ တောင်းအပ်
 သော်လည်း၊ အဋ္ဌေဝိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ထံ၊ ထိုသာမဏေကို၊ အတ္တနော၊

မိမိ၏။ ကမ္မံအမှုကို။ နကာရေမမေဋ္ဌစေကုန်။ တုမှေးသင်တို့သည်။ ထံ။
 ထိုသာမဏေကို။ ဂဟေတွာယူ၍။ ကိလမိဿထာပင်ပန်းစေကုန်လတ္တံ့။
 ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ နဒေတိ။ မပေး။ အယံ။ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တကေသာယ
 နာနာမ။ သတ္တဝါတို့၌မြတ်နိုးသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ယောပန။ အကြင်ရဟန်း
 သည်ကား။ ဗတ္တစိဝရထာဓကကတ္တရယဉ္ဇိအာဒိနံ။ သဝိတ်သင်္ကန်းခွက်
 တောင်းဌေးအစရှိသည်ကို။ မမာယတိ။ မြတ်နိုး၏။ အညဿတပါးသော
 သူအား။ ဟေတ္တေန။ ထက်ဖြင့်။ ပရာမသိတုမ္ပိသုံးသပ်ခြင်းငှါလည်း။ နဒေတိ။
 မပေး။ တာဝကာလိကံ။ အခိုက်အတန့်။ ယာပိတော။ တောင်းအပ်သည်ရှိ
 သော်။ မယမ္ပိဝါတို့သည်လည်း။ ဣဒံ။ ဤဝတ္ထုကို။ မမာယန္တံ။ မြတ်နိုးကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ နပရိတုဇ္ဇာမ။ မသုံးဆောင်ကုန်။ တုမှာကံ။ သင်တို့အား။ ကိံ
 ဒဿာမ။ အသို့ပေးရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ အယံ။ ဤရဟန်း
 သည်။ သင်္ခါရကေသာယာနာနာမ။ သင်္ခါရတို့၌မြတ်နိုးသောရဟန်းမည်၏။
 ယောပန။ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ ဧသုပိ။ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 တေသုဝတ္ထု။ သူထိုသတ္တဝါသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သောဝတ္ထုတို့၌။ မဇ္ဈတ္တော။
 အထဟိန္ဒတည်သောသဘောရှိသည်။ ဥဒါသိနေ။ လျစ်လျူရှုသည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ အယံ။ ဤရဟန်းသည်။ သတ္တသင်္ခါရမဇ္ဈတ္တောနာမ။ သတ္တဝါသင်္ခါရ
 တို့၌လျစ်လျူရှုသောရဟန်းမည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အယံဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ
 ဤဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဝေရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ သတ္တသင်္ခါရ
 ကေသာယနံ။ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌မြတ်နိုးတတ်သော။ ပုဂ္ဂလံ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာ
 ကာ။ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇန္တံ။ သာဝိ။ ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ သတ္တ
 သင်္ခါရမဇ္ဈတ္တပုဂ္ဂလံ။ သတ္တဝါသင်္ခါရ၌ လျစ်လျူရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သေ
 ဝန္တံ။ သာဝိ။ မှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ဌာနနိဂစ္ဆာဒိသု။ ရပ်ခြင်း
 ထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ တဒုခါဒနတ္ထံ။ ထိုဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်ကိုဖြစ်စေ
 ဖြင်းငှါ။ နိန္ဒပေါဏပဗ္ဗာရမိတ္တဿပိ။ ညွတ်သောစိတ်နှင့်။ သောစိတ်ရှိုင်း
 သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။
 ဥပ္ပန္နဿ။ ဖြစ်သော။ အဿပန။ ထိုဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်၏ကား။ အရဟတ္တ
 မဂ္ဂေန။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ဘာဝနာပါရိပုရိ။ ဘာဝနာ၏ ပြည့်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဓာနာတိ။ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ဣတိအဇ္ဈတ္တံဝါတိ။ ဣတိအဇ္ဈတ္တံဝါဟူသည်ကား။
 ဧဝံ။ ဤသို့။ အတ္တနေဝါ။ မိမိ၏မူလည်း။ သတ္တ။ ရန်ခါး ကုန်သော။
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ။ သမ္ပောဇ္ဈင်တို့ကို။ ပရိဝဏ္ဏိတွာ။ သိမ်းဆည်း၍။ ပရဿဝါ။

သတ်ပဋ္ဌာနသုတ်၊

၂၀၉

သုတပါး၏မူလည်း။ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သမ္မောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏ္ဌိတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ကာထေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာထေနဝါ၊ ရံခါမူလည်း၊ ပရဿ၊ သုတပါး၏၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သမ္မောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏ္ဌိတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ဓမ္မေသု၊ ဗောဇ္ဈင်ချနစ်ပါးတရားတို့၌၊ ဓမ္မာနုပဿ၊ ဗောဇ္ဈင်ချနစ်ပါးတရားတို့ကိုအတန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ၌၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ သမ္မောဇ္ဈင်တို့၏၊ သမုဒယဝယာ၊ ဖြစ်ခြင်းမျက်ခြင်းတို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တိနိရောဓဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤစကားရပ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သောစကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဣမ၊ ဤဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ၌၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂပရိဂ္ဂါဟိကာ၊ ဗောဇ္ဈင်ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ယေဒဇနံ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂပရိဂ္ဂါဟကာဿ၊ ဗောဇ္ဈင်ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော၊ တိက္ခ၊ နေ၊ ရဟန်း၏၊ နိယျာနရခံ၊ ဝန်မှထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ တာဒိသမေဝ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသော သဘောရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗအတွင်းအပြီးတည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဇေ၊ ဤသို့၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂဝသေန၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဓမ္မာနုပဿနံ၊ ဓမ္မာနုပဿနာသတ်ပဋ္ဌာန်ကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ခွဲဝေပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ စတုသစ္စဝသေန၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဘဇိတံ၊ ခွဲဝေခြင်းငှါ၊ ပုနစပရန္တိအာဒိ၊ ပုနစပရံဤသို့အစရှိသောဝါကျကို၊ အာဟ၊ ဟောထော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုနစပရံအစရှိသောဝါကျ၌၊ ဣဒံ ဒုက္ခန္တိယထာဘူတံပဇာနာတိတိ၊ ဣဒံ ဒုက္ခန္တိယထာ ဘူတံပဇာနာတိဟူသည်ကား။ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တေဘုမ္မကဓမ္မေ၊ ထုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောထရားတို့ကို၊ ဣဒံ၊ ဤတဏှာမှထပါး ထုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောထရားအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာသဘာဝတော၊ မဘောကံမပြန်သောဗာနေသဘောအားဖြင့်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ တသေဝခေါပနဒုက္ခဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကိုပင်လျှင်၊ ဇနိကံ၊ ပဝတ္တလက္ခဏာအားဖြင့်ဖြစ်စေထတ်သော၊ သရဋ္ဌာဝိကံ၊ နိမိတ္တလက္ခဏာ

အားဖြင့်ဖြစ်စေတတ်သော။ ပုရိမတဏှံ။ ရှေး၌ဖြစ်သောတဏှာကိုး အယံ။
 ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော။ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သောသမုဒယ
 သစ္စာတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ယထာသဘာဝတော။ မဘောက်မပြန်သောပာ
 ဝသဘောအားဖြင့်။ ပဇာနာတိ။ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဥသိန္နံ။ နှစ်ပါးကုန်သော
 ဒုက္ခသစ္စာသမုဒယသစ္စာတို့၏။ အပဝတ္တိ။ မဖြစ်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်
 ကို။ အယံ။ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော။ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သောနိရောဓ
 သစ္စာတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ယထာသဘာဝတော။ မဘောက်မပြန်သောသန္တိ
 သဘောအားဖြင့်။ ပဇာနာတိ။ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဒုက္ခ၊ ရိဇာနံ။ ဒုက္ခ
 သစ္စာကို ပိုင်းခြား၍သိတတ်သော။ သမုဒယပဇဟနံ။ သမုဒယသန္တာကို
 ပယ်တတ်သော။ နိရောဓသန္တိကရဏံ။ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြု
 တတ်သော။ အရိယမဂ္ဂံ။ အရိယမဂ်ကို။ အယံ။ ဤအရိယမဂ်သည်။ ဒုက္ခနိ
 ရောဓဂါမိနိဗ္ဗုဒ္ဓိပဒါ။ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော
 အကျင့်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ယထာသဘာဝတော။ မဘောက်မပြန်သော
 နိယျာနသဘောအားဖြင့်။ ပဇာနာတိ။ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ နှုတ်အယံ။
 ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အဝသောယာ။ တွင်းသော။ အရိယသစ္စ
 ကထာ။ အရိယသစ္စာကိုဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားအစဉ်ကို။ ဝိသုဒ္ဓိ
 ဇေဝ္ဋ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။ ဝိတ္ထာရိတာယေဝ။ ချွေအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ
 အတ္တတ္တံဝါတိ။ ဣတိအတ္တတ္တံဝါဟူသည်ကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အတ္တနောဝါ။ မိမိ
 ၏မူလည်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှိတွာ။
 သိမ်းဆည်း၍။ ပရသဝါ။ သူတပါး၏မူလည်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။
 သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှိတွာ။ သိမ်းဆည်း၍။ ကာလေနဝါ။ ရံခါမူလည်း
 အတ္တနော။ မိမိ၏။ ကာလေနဝါ။ ရံခါမူလည်း။ ပရသဝါ။ သူတပါး၏။ စတ္တာရိ၊
 လေးပါးကုန်သော။ သစ္စာနိ။ သစ္စာတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှိတွာ။ သိမ်းဆည်း၍။ ဓမ္မေ
 သု။ သစ္စာလေးပါးတရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပသသိ။ သစ္စာလေးပါးတရားကို အတန်
 တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။
 ဧတ္ထ။ ဤစတုသစ္စပဗ္ဗန္ဓံ။ စတုန္နံ။ လေးပါးကုန်သော။ သစ္စာနံ။ သစ္စာတို့၏။ သမု
 ဒယဝယာပနံ။ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ကိုကား။ ယထာသန္တ ဝတော။ ဖြစ်သင့်
 သည့်အားလျော်စွာ။ ဥပ္ပတ္တိနိဝတ္တိဝသေန။ ဖြစ်ခြင်းနစ်ခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်။
 ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတော။ ဤစကားရပ်မှ။ ပရံ။ နောက်ဖြစ်သော
 စကားရပ်သည်။ ဂုတ္တနုယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည် သာလျှင်
 တည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ကေဝလံ။ သက်သက်။ ဣဝေ။ ဤစတုသစ္စပဗ္ဗန္ဓံ။ စတု

သစ္စပရိဂ္ဂါတိကာ၊ လေးပါးသောသစ္စာကို သိမ်းဆည်းတတ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ နုက္ခသစ္စံ၊ နုက္ခသစ္စာမည်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ယေဝဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သစ္စပရိဂ္ဂါဟကဿ၊ သစ္စာကိုသိမ်းဆည်းတတ်သောဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ နိယျာနမုခံ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်း အကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ တာဒိသမေဝ၊ ထိုနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စတုသစ္စပဗ္ဗအပြီး သတ်သတည်း၊ စတုသစ္စပဗ္ဗံ၊ စတုသစ္စပဗ္ဗသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

☞ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အာနာပါနံ၊ အာနာပါနပဗ္ဗ လည်းကောင်း၊ စတုဇ္ဈာရိယာပထံ၊ စတုဇ္ဈာရိယာပထပဗ္ဗ လည်းကောင်း၊ စတုသမ္ပစဉ်၊ စတုသမ္ပစညပဗ္ဗလည်းကောင်း၊ နန္ဒိယိယာကာရံ၊ နန္ဒိယိယာကာရပဋိကူလပဗ္ဗလည်းကောင်း၊ စတုဓာတုပဝတ္ထာနံ၊ စတုဓာတုပဝတ္ထာနမနုသိကာရပဗ္ဗလည်းကောင်း၊ နဝသိဝထိကာ၊ နဝသိဝထိကပဗ္ဗတို့လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာနူပဿနာ၊ ဝေဒနာနူပဿနာလည်းကောင်း၊ ဗိက္ခာနူပဿနာ၊ ဗိက္ခာနူပဿနာလည်းကောင်း၊ နိဝရဏပရိဂ္ဂဟော၊ နိဝရဏကိုသိမ်းဆည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ခန္ဓပရိဂ္ဂဟော၊ ခန္ဓာကိုသိမ်းဆည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အာယတနပရိဂ္ဂဟော၊ အာယတနကိုသိမ်းဆည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ သစ္စပရိဂ္ဂဟော၊ သစ္စာကိုသိမ်းဆည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂပရိဂ္ဂဟော၊ ဗောဇ္ဈင်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကဝိသတိကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ နှစ်ဆဲ့တပါးကုန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို၊ ဂုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်ပြီ၊ ယေန၊ အကြင်နှစ်ဆဲ့တပါးကုန်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်၊ အာနာပါနန္ဒိယိယာကာရနဝသိဝထိကာ၊ အာနာပါနသတိကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နန္ဒိယိယာကာရကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နဝသိဝထိကကမ္မဋ္ဌာန်းတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကဝသ၊ တဆဲ့တပါးကုန်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်၊ အပ္ပနာကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ အပ္ပနာလျာန်သို့ရောက်စေတတ်ကုန်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒိဃဘာဏကမဟာသိဝတ္ထေရောပန၊ ဒိဃနိကာယ်ကိုဆောင်သောမဟာသိဝမထေရ်သည်ကား၊ နဝသိဝထိကာ၊ ကိုးပါးသောသိဝထိကကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို၊ အာဒိနဝါနူပဿနာဝသေန၊ အာဒိနကိုအတန်တလဲလဲရှုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆုံးပြီ၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုမဟာသိဝမထေရ်၏၊ မတေန၊ အလိုအား

ဖြင့်၊ နွေယောဝ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အာနာပါနပဋိကုထမနဘိကာရကမ္မဋ္ဌာန်းတို့
 သည်သာလျှင်၊ အပ္ပနာ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ အပ္ပနာဈာန်သို့ ရောက်စေတတ်
 သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့မည်ကုန်၏၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့
 သည်၊ ဥပစာရကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ ဥပစာရဈာန်သို့ရောက်စေတတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်း
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ ဧတေသု၊ ထိုကြွင်းသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်း
 ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ နဇာယတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ မှန်၏၊ ဣရိယာပထသမ္ပဇည
 နိဝရဏသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ဣရိယာပထသမ္ပဇညနိဝရဏ သမ္ပောဇ္ဈင်တို့၌၊
 အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ နဇာယတိ၊ မဖြစ်၊ သေသေသု၊ ကြွင်း
 သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာ
 ရော၊ အဖြေတည်း၊ မဟာသိဝဇ္ဇေရောပန၊ မဟာသိဝမထေရ်သည်ကား၊
 ဧတေသုပိ၊ ထိုဣရိယာပထသမ္ပဇညနိဝရဏ သမ္ပောဇ္ဈင်တို့၌လည်း၊ အဘိ
 နိဝေသော၊ ရှေးဦးစွာနှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ မှန်၏၊
 အယံ၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣ၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဣရိယာပထာ၊ ဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်း
 ရှားရှိကုန်၏သော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှု၊ နတ္ထိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှား
 မရှိကုန်သသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ စတုသမ္ပဇညာ၊ လေးပါးကုန်သော သမ္ပဇညတို့
 သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်းရှားရှိကုန်သသော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့
 မဟုတ်မှု၊ နတ္ထိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိကုန်သသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပဉ္စနိ
 ဝရဏာ၊ ငါးပါးကုန်သောနိဝရဏတို့သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်
 ထင်ရှားရှိကုန်သသော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှု၊ နတ္ထိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်
 ရှားမရှိကုန်သသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော ဗောဇ္ဈင်
 တို့သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိကုန်သသော၊ ဥဒါဟု၊
 ထိုသို့မဟုတ်မှု၊ နတ္ထိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိကုန်သသော၊ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့၊ မရိဂ္ဂဗျတိ၊ ဝိမ်းသည်၏၊ ဝာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
 သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ယောဟိကောပိဘိက္ခဝေတိ၊ ယောဟိကောပိဘိက္ခဝေဟူသည်ကား၊
 ယောကောပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဘိက္ခုဝါ၊ ရဟန်းသောကျား သည်
 လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကော

ဝါ။ ဥပါသကာယောက္ခိယသညလည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယဝါ။ ဥပါသိ
ကာသိန်းမသညလည်းကောင်း၊ ဇေတဝယျာတိ၊ ဇေတဝယျဟူသည
ကား၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဂုတ္တန၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ သာ
ဝနာဂုတ္တမေန။ သာဝနာ၏အစဉ်ဖြင့်၊ သာဝယျ၊ ပွားစေရာ၏၊ ပါမိကင်္ဂိန္ဒ၊
ပါမိကင်္ဂိဟူသညကား။ ပါမိကင်္ဂိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အဝသံ၊ မချွတ်၊ သာ
ဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသည်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
ထည်း၊ အညာတိ၊ အညာဟူသညကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း၊
သတိဝါဥပါဒိသေသေတိ၊ သတိဝါဥပါဒိသေသေဟူသညကား၊ ဥပါဒါန
သေသေဝါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအကြွင်းသည်လည်း၊ အပရိက္ခိတေ၊ မထုန်သည်၊
သတိ၊ ရှိသော်၊ အနာဂါမိတာတိ၊ အနာဂါမိတာဟူသညကား၊ အနာဂါမိတာ
ဝေါ၊ အနာဂံအဖြစ်သည်၊ ဇေတု၊ ဤသို့၊ သတ္တန္တံ၊ ဝဿာနံ၊ ခုနစ်နှစ်တို့၏၊ ဝသေန။
အစွမ်းအားဖြင့်၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ နိယျာနိကာတာဝံ၊ ဝဋ်ဆင်း
ရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဂုန၊
ထောနံ၊ တထော။ ထိုခုနစ်နှစ်အောက်၊ အပ္ပတရေဝါကာထေ၊ နည်းသောကာ
သတို့ကိုထည်း၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တံ၊ တိက္ခဝေတိ
အာဒိ၊ တိဋ္ဌန္တံ၊ တိက္ခဝေ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
ပြီး၊ ဇေတဝယျာတိ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားရပ်ကိုထည်း၊ မဇ္ဈိမသေဝဝေနေ
ယျဂုတ္တဿ၊ မဇ္ဈိမဖြစ်သောဝေနေယျဂုတ္တုလ်၏သာယျာဝသေန၊ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တိက္ခပညံပန၊ တိက္ခပညာဂုတ္တုလ်ကို
ကား၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌၊ အနုသိဋ္ဌော၊ ဆုံးမ
တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သာယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသော
တရားအထူးကို၊ အမိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ၊ သာယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ အနုသိဋ္ဌော၊
ဆုံးမတော် မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်
ဟူသောတရားအထူးကို၊ အမိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာထုရားသည်၊ တိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ မမဿာသနံ၊ ငါတုရား၏သာသနာတော်သည်၊ ဇေတုနိယျာနိကံ၊
ဤသို့ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတွာ၊
ပြုတော်မူပြီး၊ ကေဝိသတိယာဝိဋ္ဌာနေသု၊ နှစ်ဆဲ့တပါးသော အရာတို့၌
ထည်း၊ အရဟတ္တနိက္ခုဋေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအထွတ်တင်သဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊
ဟောတော် မူအပ်သော၊ ဒေသနံ၊ သတ်ပဋ္ဌာန သုတ်ဒေသနာကို၊ နိယျာ
ကောန္တော၊ နိဂုံးအရပ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကောယနောအယံ၊ တိက္ခဝေမဂ္ဂေါ

၁၁

၂၁၄

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

(ပ)။ ဣတိယံတံဝုတ္တံ။ ဣဒမေတံပဋိစ္စဝုတ္တန္တိ။ ကောယနောအယံတိက္ခဝေ
မဂ္ဂေါ။ (ပ)။ ဣတိယံတံဝုတ္တံ။ ဣဒမေတံပဋိစ္စဝုတ္တံဟု၍။ အာဟာ။ ဟောတော်
မူအပ်ပြီး သေသံ။ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ ဥပ္ပတ္တနက္ခမေဝ။ ပေါ်
သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီး
သတ်သတည်း။ ။

သတိပဋ္ဌာန သုတ္တဝဏ္ဏနာ။ သတိပဋ္ဌာနသုတ်၏ ဘွင်ရာ ဘွင်ကြောင်း
ဖြစ်သောစကားအစဉ်သည်။ နိဗ္ဗိတာနိဗ္ဗိတုဿဂတာပတ္တာ။ အပြီးအဆုံးသို့
ရောက်ပြီး။ ။

ပဌမော။ ရှေးဦးစွာသော။ မူလပရိယာယ ဝဂ္ဂေါနာမ။ မူလပရိယာယ
အမည်ရှိသောဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတောစနိဗ္ဗိတောဇေဝ။ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်သည်
သာလျှင်တည်း။ ။

ဓမ္မသီဟနာဒသုတ်။

ဇေမေသုသန္တိ။ ဇေမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ဓမ္မသီဟနာဒသုတ္တံ
ဓမ္မသီဟနာဒသုတ်တည်း။ ပထမသွာပန။ အကြင်ကြောင့်ကား။ အသေ။ ထိုသုတ်
ကို။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကော။ သုတ်ကိုဟောခြင်း အကြောင်းဖြစ်သော။ နိက္ခေပေါ။
ထားခြင်းသတ်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တံ။ ထိုအဋ္ဌုပ္ပတ္တိကို။ ဒေသ
တွာစ။ ပြုပြီး၍လည်း။ အသေ။ ထိုသုတ်၏။ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနံ။ အစဉ်ဖြစ်သော
ဝုဒ်၏အတွင်းကို။ ကရိယာမိ။ ပြုပေအံ့။ ကတရာယပန အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ။
အဘယ်မည်သောအဋ္ဌုပ္ပတ္တိကြောင့်။ ဣဒံသုတ္တံ။ ဤသုတ်ကို။ နိက္ခိတ္တံ။ ထား
အပ်သနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ဝုတ္တာ။ အမေးတည်း။ လာဘသက္ကာရ
ပစ္စယာ။ ထုရားအမှူးရှိသော သံဃာအားဖြစ်သော လာဘသက္ကာရဟူသော
အကြောင်းကြောင့်။ တိတ္ထိ သပရိဒေဝိတေ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ရဟန်းဂေါတမသော
ရှင်ရဟန်းထောငါတို့ကားရဟန်းမဟုတ်ပါသလောအစရှိသည်ဖြင့်ယောင်
ယမ်းမြည်တမ်းခြင်း ဟူသောအကြောင်းသည်။ ဥပ္ပနန္ဒ။ ဖြစ်သည် ရှိသော်။
နိက္ခိတ္တံ။ ထားအပ်၏။ ကိရိတ္တာရေမိ။ ရှေ့ဦးအံ့။ ဘဂဝဏော။ မြတ်စွာထုရား
အား။ ဓမ္မဒါယာဒသုတ္တေ။ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်၌။ ဝုတ္တနယေန။ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်။ မဟာလာဘသက္ကာရော။ များစွာသော လာဘပူဇော်သကားသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇာမိ။ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ။ ရှိ၏။ အယံလောကသန္နိဝါသော။ ဤသတ္တလောက
အပေါင်းသည်။ ရူပပ္ပမာဏော။ အဆင်းလျှင်အတိုင်း အရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍။

ရူပပ္ပသန္ဓေ၊ အဆင်း၌ကြည်ညိုသောသူလည်းကောင်း၊ စောသပ္ပမာဏော၊
 ခြီးမွမ်းသံလျှင်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စောသပ္ပသန္ဓေ၊ ခြီးမွမ်းသံ၌
 ကြည်ညိုသောသူလည်းကောင်း၊ လူပပ္ပမာဏော၊ ပစ္စည်းထေးပါးတို့၌ခေါင်း
 ပါးခြင်းလျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လူပပ္ပသန္ဓေ၊ ခေါင်းပါးခြင်း၌
 ကြည်ညိုသောသူလည်းကောင်း၊ ဓမ္မပ္ပမာဏော၊ သီလအစရှိသောဂုဏ်
 လျှင်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မပ္ပသန္ဓေ၊ သီလအစရှိသောဂုဏ်ဓမ္မ၌
 ကြည်ညိုသောသူလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုပ္ပမာဏံကော၊ ထေးပါး
 အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
 ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုစားထေးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဦးတော၊ တည်၏၊
 ဣဒံ၊ ဤဆိုသတ္တံ့သည်ကား၊ ထေသံ၊ ထိုထေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
 နာနာကာရဏံ ထူးသောအကြောင်းတည်း၊ ကတမောစပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်
 မည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ရူပပ္ပမာဏော၊ အဆင်းလျှင် အတိုင်းအရှည်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရူပပ္ပသန္ဓေ၊ အဆင်း၌ကြည်ညိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်သနည်း၊ ဣမ၊ ဤသောကဉ္စ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်း၊ အာရောဟံပါ၊ အထက်သို့မြင့်သောသဏ္ဌာန်ကိုလည်း၊ ပဿိတွာ၊
 မြင်၍၊ ပရိအာဟံပါ၊ အလုံးသဏ္ဌာန်ကိုလည်း၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ သဏ္ဌာန်ဝါ
 လက်ခြေအစရှိသောကောင်းသောသဏ္ဌာန်ကိုလည်း၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ ပါရိ
 ပူရိံပါ၊ လုံးရပ်စသောကိုယ်အစိတ်တို့၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း၊ ပဿိတွာ၊
 မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအဆင်း၌၊ ပမာဏံ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်း၌အတိုင်းအရှည်
 ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အယံပုဂ္ဂ
 လော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရူပပ္ပမာဏော၊ အဆင်းလျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ ရူပပ္ပသန္ဓေ၊ အဆင်း၌ကြည်ညိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ကတမောစပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်မည်သောပုဂ္ဂိုလ် ကိုလည်း၊ စောသပ္ပမာ
 ဏော၊ ခြီးမွမ်းသံလျှင်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စောသပ္ပသန္ဓေ၊ ခြီး
 မွမ်းသံ၌ ကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဣမ၊ ဤသော
 ကဉ္စ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရဝဏ္ဏနာယ၊ သူတပါး
 တို့သည်အခြံအရံသီလစသော ဂုဏ်တို့ဖြင့်ခြီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပရထောမနာ
 ယ၊ မျက်မှောက်သူတပါး၏ ခြီးမွမ်းသောအသံဖြင့်၊ ပရပထံသနာယ၊ မျက်
 ကွပ်သူတပါး၏ ဂုဏ်ကို ကြားခြင်းဖြင့်၊ ပရဝဏ္ဏဟာရိကာယ၊ အဆက်
 ဆက်ကျေးဇူးကို ဆောင်အပ်သော သူတပါး၏ကျော်စောသံကို ဆောင်
 ခြင်းဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုခြီးမွမ်းသော အသံ၌၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊

၂၁၆ မူလဗန္ဓာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဂဟေတွာယူ၍၊ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အယံပုဂ္ဂ
 လော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ စောသပ္ပမာဏော၊ မြီးမွမ်းသံလျှင် အတိုင်းအရှည်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စောသပ္ပသန္ဓော၊ မြီးမွမ်းသံ၌ ကြည်ညိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကတမောစပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို
 လည်း၊ လူဓပ္ပမာဏော၊ ခေါင်းပါးခြင်းလျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 လူဓပ္ပသန္ဓော၊ ခေါင်းပါးခြင်း၌ ကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
 သနည်း၊ ဣဓ၊ ဤဏောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 စိဝရလူခံဝါ၊ သင်္ကန်း၏ ခေါင်းပါးသော အဖြစ်ကိုလည်း၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊
 မတ္တလူခံဝါ၊ သိတိ၏ ခေါင်းပါးခြင်းကိုလည်း၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ သေနာ
 သနလူခံဝါ၊ ကျောင်းဖြင့်ခေါင်းပါးသောအဖြစ်ကိုလည်း၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊
 ဝိဝိဓံ၊ ခုတင်ကို၌ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော အထူး
 ထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဒုတ္တရကာရိကံဝါ၊ ခဲယဉ်းသော အကျင့်ကို ကျင့်
 ခြင်းကိုလည်း၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုခေါင်းပါးသောအကျင့်၌၊ ပမာဏံ၊
 အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဂဟေတွာယူ၍၊ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ လူဓပ္ပမာဏော၊ ခေါင်းပါးခြင်းလျှင်
 အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လူဓပ္ပသန္ဓော၊ ခေါင်းပါးခြင်း၌ ကြည်ညိုသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကတမောစပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်မည်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ဓမ္မပ္ပမာဏော၊ သီလစသောဂုဏ်ဓမ္မလျှင်အတိုင်းအရှည်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မပ္ပသန္ဓော၊ သီလစသော ဂုဏ်ဓမ္မ၌ကြည်ညိုသော ပုဂ္ဂိုလ်
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဣဓ၊ ဤဏောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂ
 လော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သီလဝါ၊ သီလကိုပြည့်စုံစွာ ပြည့်သည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်အထူးသဖြင့်၊ စင်ကြယ်သော ကာယဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက် ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ပဿိတွာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်မြင်၍၊ သမာဓိံ ဝါ၊ ဈာန်အစရှိသောအဓိ
 ဂမဖြင့်ပြီးသော သမာဓိကိုလည်း၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ ပညံဝါ၊ ဝိပဿနာ
 အဘိညာဉ်ဟူသော ပညာကိုမူလည်း၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသီလ
 စသောဂုဏ်ဓမ္မ၌၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဂဟေတွာယူ၍၊ ပသာဒံ၊
 ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဓမ္မပ္ပ
 သန္ဓော၊ သီလစသော ဂုဏ်ဓမ္မလျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မပ္ပ
 သန္ဓော၊ သီလစသောဂုဏ်ဓမ္မ၌ကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏
 ဣတိဣမေသုစတုသုပုဂ္ဂလေသု၊ ဤလေးယောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊
 ဣပပ္ပမာဏောဝိ၊ အဆင်းလျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။

၂၁၆

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာရောဟ ပရိတာဟ သဗ္ဗန္ဓာန ပါရိပူရိ
ဝဏ္ဏပေါက္ခရတံ၊ အရပ်အလုံးလက်ခြေစသောသဗ္ဗန္ဓာန်တို့၏ထက်ဝန်းကျင်မှ
ပြည့်စုံသောအဆင်းကိုယ်တော်အဖြစ်ရှိသော၊ သရိရံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဒိသ္မာ
မြင်၍၊ ပဿဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အဘိတိအနုဗျဉ္ဇနပနိ
မဏ္ဍိတတ္တာ၊ လက္ခဏာတော်ငယ်ရှစ်ဆယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည့်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာနာရတနဝိစိတ္တံ၊ အထူးထူးသောရတနာမျိုးတို့ဖြင့်ဆန်း
ကြယ်သော၊ သုဝဏ္ဏမဟာပဋိစ္ဆာဝစ၊ အဆင်းအနံအားဖြင့်ပြန့်ရှည်သောရွှေ
ပုဆိုးတော်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နန္ဒိယမဟာပုရိသလက္ခဏာသမာဓိဏ္ဏ
တာယ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီးတို့ဖြင့်
ရောပြွမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တာရာဂဏသရဇ္ဇဓံ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့၏
အရောင်တို့ဖြင့်တောက်ပသော၊ ဂဂနထလံဝိယစ၊ ကောင်းကင်ပြင်ကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗမာဓိယုတ္တံ၊ မင်္ဂလံ၊ ကျွတ်ပွင့်သော၊ ယောဇနသတုဗ္ဗေ
ဝံ၊ ယူဇနာတရာအမြင့်ရှိသော၊ ပါရိ န္ဍတ္တကံဝိယစ၊ မင်္ဂလသတ်ကသစ်မင်း
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသရတနုဗ္ဗေဝံ၊ တဆွဲရှစ်တောင်အမြင့်ရှိသော၊
ဗျာမပ္ပဿ ပရိက္ခေပသဘိရိကံ၊ တလံမျှလောက်သော ရောင်ခြည်တော်
အဝန်းစသည်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သောအသရေရှိသော၊ အနောပမသရိရံ၊
နှိုင်းရှဉ်စရာဥပမာမရှိသော ကိုယ်တော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေ
ယောဝ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၌သာလျှင်၊ ပဿဒတိ၊ ကြည်ညို၏၊ ယောသဗ္ဗမာ
ဏောဝိ၊ မြီးပွမ်းသံလျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဘဂ
ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကပ္ပသတသဟဿာဝိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်း
အလွန်ရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိအသင်္ချေယျာနိ၊ လေးအသင်္ချေ ကာလတို့ပတ်
လုံး၊ ဒသပါရမီယောစ၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒသ
ဥပပါရမီယောစ၊ ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒသပရ
မတ္ထပါရမီယောစ၊ ဆယ်ပါးသောပရမတ္ထပါရမီတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပူရိ
တာ၊ ပြည့်စုံစေမှုအပ်ကုန်ပြီ၊ အင်္ဂနပရိစ္ဆာဂေါစ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ဥစ္စာကို
စွန့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပုတ္တဒါရပရိစ္ဆာဂေါစ၊ သားမယားကိုစွန့်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇပရိစ္ဆာဂေါစ၊ ပြည်တိုင်းကိုစွန့်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
အတ္တပရိစ္ဆာဂေါစ၊ ကိုယ်တော်ကို စွန့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နယနပရိစ္ဆာ
ဂေါစ၊ မျက်စိကိုစွန့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကထော၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ
အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ စောသံ၊ နတ်
လူတို့သည်မြီးပွမ်းအပ်သောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေယောဝ၊

သဗ္ဗညုတရားရှင်၌သာလျှင်၊ ပထဝီဒတိ၊ ကြည်ညို၏၊ လူနပွမာကောဝိ၊ ပစ္စည်း
တို့၌ခေါင်းပါးခြင်းလျှင်အတိုင်းအရှည်ရှိသောသူသည်လည်း၊ တာဝဝတော၊
မြတ်စွာတရား၏၊ လူခံ၊ ခေါင်းပါးသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သစေ
အကယ်၍၊ တာဝဝါ၊ တရားရှင်သည်၊ အဂါရံ၊ အိမ်၏အလယ်၌၊ အဇ္ဈာဝသိတ္ထ
နေတော်သည်ဖြစ်အံ့၊ ကာသိကဝတ္ထမေဝ၊ ကာသိကရုဇ်တိုင်း၌ ဖြစ်သော
ပုဆိုးကိုသာလျှင်၊ အာဓာရယိဿ၊ ဆောင်တော်မူရာ၏၊ အနေန၊ ဤမြတ်စွာ
တရားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာပန၊ ရဟန်းပြုပြီး၍ကား၊ သာဏပံသုကူလ စိဝရေန၊
သာဏမည်သောလျှော်ဖြင့်ပြီးသောသင်္ကန်းပံသုကူသင်္ကန်းဖြင့်၊ သန္တုဿ၊
မာနေန၊ ရောင့်ရဲတော်မူသဖြင့်၊ တာရိယံ၊ ဝန်လေးသောအမှုကို၊ ကာထံ၊ ပြုတော်
မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေယေဝ၊ သဗ္ဗညုတရားရှင်၌သာလျှင်၊ ပထဝီ
ဒတိ၊ ကြည်ညို၏၊ ပတ္တလူနစွ၊ သဝိတ်၏ခေါင်းပါးခြင်းကိုလည်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
ဣဒိနာ၊ ဤတရားရှင်သည်၊ အဂါရံ၊ အိမ်၏အလယ်၌၊ အဇ္ဈာဝသတာ၊ နေတော်
မူသည်ဖြစ်အံ့၊ အဂါရံ၊ အိမ်၏အလယ်၌၊ အဇ္ဈာဝသတာ၊ အဇ္ဈာဝသန္တေန၊ နေ
တော်မူသော၊ ဣဒိနာ၊ ဤတရားရှင်သည်၊ ဓုတ္တဝရသုဝဏ္ဏဘာဇနေသု၊ နိသော
မြတ်သောရွှေခွက်တို့၌၊ စက္ကဝတ္တိဘောဇနာရဟံ၊ စကြာမင်းတို့သည်သာ
စားခြင်းဌာထိုက်သော၊ သုဂန္ဓသာလိဘောဇနံ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော
သလေးဘောဇဉ်ကို၊ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့သုံးဆောင်အပ်
သည်ဖြစ်လျက်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၍၊ ပါသာဏမယံ၊ ကျောက်ညို
ဖြင့်ပြီးသော၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ ဥပ္ပနိစကုလစ္စါရေသု၊
မြင့်မြတ်သောအမျိုးယုတ်နိဋသော အမျိုးတို့၏ အိမ်တံခါးတို့၌၊ သပဒါနံ။
အိမ်စဉ်မပြတ်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလိုဌ၊ စရိတွာ၊ ကြွသွားထော်မူ၍၊ လဒ္ဓ
ဝိဇ္ဇိယာလောပေန၊ ရအပ်သော တလုပ်တလုပ်သော ဆွမ်းဖြင့်၊ သန္တုဿ၊
မာနေန၊ ရောင့်ရဲတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တာရိယံ၊ ဝန်လေးသောအမှုကို၊ ကာရာ
တိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေယေဝ၊ သဗ္ဗညုတရားရှင်၌သာ
လျှင်၊ ပထဝီဒတိ၊ ကြည်ညို၏၊ သေနာသနလူခံ၊ ကျောင်း၏ ခေါင်းပါးခြင်းကို၊
ဒိသွာဝိ၊ မြင်၍လည်း၊ အယံ၊ ဤတရားရှင်သည်။ အဂါရံ၊ အိမ်၏အလယ်၌၊
အဇ္ဈာဝသန္တေန၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ တိဏ္ဍိဥတုနံ၊ ဥတုသုံးပါးတို့အား၊
အနုတ္တံ၊ မကောင်း၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော၊ ပါသာဇေသု၊ ပြာသာဒ်တို့၌၊ တိဝိ
နောဓူကပရိဝါရော၊ ဝရယုဝတီမဇ္ဈိမိတ္တိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် သုံးမျိုးပြား
သောလက်ပါးစေ့ကချေသည်မအပေါင်းတို့ဖြင့်ခြံရံလျက်၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိဝိယ၊
နတ်တို့၏စည်းစိမ်ကိုကဲ့သို့သော၊ ရုက္ခသိရိ၊ ပြည့်၏စည်းစိမ်လည်းဟူသော

စူဠသီဟနဒသုတ်၊

၂၀၉

အသရေကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍၊ ဣဒါနိ၊ ယချအခါ၌၊ ဗဗ္ဗဇူပကတော၊
 ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူ၍၊ ရုက္ခမူလသေနာသနာဒိသု၊ သစ်ပင်ရင်း
 ထည်းဟူသော ကျောင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဒါရူပထက သိထာပရူပရူမဉ္ဇ
 ကာဒိဟိ၊ ပျဉ်ချပ်ကျောက်ပျာကြသော ညောင်စောင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 သန္တုဿမာနော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော အမှုကို၊
 ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေယေဝ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်
 ၌သာလျှင်၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်ညို၏၊ အဿ၊ ထိုအထောင်းဖြစ်၍ ကျင့်တော်
 မူသောဘုရားရှင်၏၊ ဒုက္ကရကာရိကံ၊ သူတပါးတို့သည် ပြုနိုင်ခဲ့သော ဒုက္ကရ
 စရိယာအကျင့်ကို၊ ဒိသွာဝိ၊ မြင်၍လည်း၊ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြေဖက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊
 ရုပ္ပသုပကုလတ္ထယုဿမာ ရေဏုယုသာဒိနံ၊ ဝဲနောက်ဟင်းကုလေးဝဲပြုတ်
 ရေမိဇဝဲပြုတ်ရေတို့၏၊ ပဿဒုမက္ကေန၊ တလက်ဆွမ်းဖြင့်၊ ယာပေသာတိ
 နာမ၊ မျှတော်မူပေ၏တကား၊ အပ္ပါကာကဇ္ဈာနံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်၏ချုပ်
 ကြောင်းဖြစ်သောမျှာန်ကို၊ ဗျာယိဿတိနာမ၊ ရှုတော်မူတိ၏တကား၊ သဓိ
 ရေစ၊ ကိုယ်၌ လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတေစ၊ အသက်၌ လည်းကောင်း၊ အနု
 ပေက္ခော၊ ငွေ့ကပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိဿတိနာမ၊ နေတော်မူတိ၏
 တကား၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ဒုက္ကရကာရကော၊ သူတပါးတို့သည်ပြုနိုင်
 ခဲ့သောဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကိုပြုတော်မူသည်ကား၊ အဟော၊ အံဘွယ်ရှိစွ
 တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေယေဝ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၌သာလျှင်၊
 ပထိဒတိ၊ ကြည်ညို၏၊ ဓမ္မဗ္ဗမာတောဝိ၊ တရားလျှင်အတိုင်းအရှည်ရှိသောသူ
 သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သီလဂုဏံ၊ သီလဟူသော
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိဂုဏံ၊ သမာဓိဟူသောဂုဏ်ကျေးဇူး
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဂုဏံ၊ ပညာဟူသောဂုဏ် ကျေးဇူးကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဗျာနဝိမောက္ခသမာဓိ၊ သမာပတ္တိသမ္ပဒံ၊ ဗျာနဝိမောက္ခသမာဓိသ
 မာပတ်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဘိညာပါရိပုရိယမကပါရိ
 ပာရိယံ၊ အဘိညာဉ်၏ပြည့်စုံခြင်းတန်ခိုးပြာနိဟာကိုပြုခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဒေဝေါရောဟဏံ၊ နတ်ပြည်မှသက်တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါထိ
 ယပုတ္တဒမနာဒိနိဝ၊ ပါထိယ တက္ကတွန်း၏သားကို ဆုံးမခြင်းအစရှိသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနေကာနံ၊ များစွာကုန်သော၊ အတ္တရိယာနိ၊ အံဘွယ်
 သရဲတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေယေဝ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၌သာလျှင်၊
 ပထိဒတိ၊ ကြည်ညို၏၊ ထေ၊ ထိုလူနတ်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တု၊ ကြည်
 ညိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊

၀၀၀

ထာဘသက္ကာရံ၊ သာဘပူဇော်သကာကို၊ အဘိဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ တိတ္ထိ
ယာနံပန၊ တိတ္ထိတို့၏ကား၊ ဗာဝေရူဇာတကော၊ ဗာဝေရူဇာတိန္ဒြ၊ ကာကဿ၊
ကျီးအား၊ သာဘသက္ကာရော၊ သာဘပူဇော်သကာသည်၊ ပရိဟာယတိ
ဝိယ၊ ဆုတ်ယုတ်သကဲ့သို့၊ သာဘသက္ကာရော၊ သာဘပူဇော်သကာသည်၊
ပရိဟာယိတ္ထ၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီ၊ ယထာဟ၊ ထုရားအတယ်သို့ဟောတော်မူသ
နည်းဟူမူကား၊ အဒဿနေနမောရဿ၊ သိဝိနေမဉ္ဇူဘာဏိနေ၊ ကာကံ
တတ္ထအပူဇော်၊ ဝံသေနပယေန၊ ယဒါစသရသမ္ပန္နော၊ မောရောဗာ
ဝေရူမာဂမာ၊ အထလာဘောစသက္ကာရော၊ ဝါယသဿအဟာယထ၊
ယဒါနုပ္ပန္နတိဗုဒ္ဓေါ၊ ဓမ္မရာဇာပဘာကံရော၊ အထအညောအပူဇော်၊ ပုထုသမ
ဏာဗြာဟ္မဏော၊ ယဒါစသရသမ္ပန္နော၊ ဗုဒ္ဓေါဓမ္မမဒေသယိ၊ အထလာ
ဘောစသက္ကာရော၊ တိတ္ထိယာနံ၊ အဟာယထတိ၊ အဒဿနေနမောရဿ၊
သိဝိနေမဉ္ဇူဘာဏိနေ၊ ကာကံတတ္ထအပူဇော် ဝံသေနပယေန၊
ယဒါစသရသမ္ပန္နော၊ မောရောဗာဝေရူမာဂမာ၊ အထလာဘောစသက္ကာရော၊
ဝါယသဿအဟာယထ၊ ယဒါနုပ္ပန္နတိဗုဒ္ဓေါ၊ ဓမ္မရာဇာပဘာကံရော၊
အထအညောအပူဇော်၊ ပုထုသမဏာဗြာဟ္မဏော၊ ယဒါစသရသရသမ္ပန္နော၊
ဗုဒ္ဓေါဓမ္မမဒေသယိ၊ အထလာဘောစသက္ကာရော၊ တိတ္ထိယာနံ အဟာယထ
ဟူ၍၊ အာဟာဟောတော်မူပြီး၊ သိဝိနေ၊ ဦးစွန်းရှိသော၊ မဉ္ဇူဘာဏိနေ၊ သာ
ယာစွာ တွန်မြူးတတ်သောအသံရှိသော၊ မောရဿ၊ ရွှေဥဒေါင်းမင်းအား၊
အဒဿနေန၊ မမြင်ဘူးသေးသောလူအပေါင်းသည်၊ ကာကံ၊ အယုတ်တရား
ဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောကျီးကို၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာဝေရူတိုင်း၌၊ ဝံသေနပယေန၊
ဟင်းမျိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပထေနစ၊ သစ်သီးမျိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပူ
ဇော်၊ ပူဇော်ကုန်ပြီ၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ သရသမ္ပန္နော၊ သာ
ယာစွာသောအသံနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မောရော၊ ရွှေဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဗာဝေ
ရံ၊ ဗာဝေရူတိုင်းသို့၊ အာဂမာ၊ ရောက်ထေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ရောက်သောအခါ
၌၊ ထာဘောစ၊ သာဘသည်လည်းကောင်း၊ သက္ကာရောစ၊ ပူဇော်သကာသည်
လည်းကောင်း၊ ဝါယသဿ၊ ကျီးအား၊ အဟာယထ၊ ယုတ်ကုန်၏၊
ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားကြောင့်မင်းဖြစ်သော၊ ပဘာကံရော၊
ပညာဟူသောအရောင်ကိုပြုတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားသည်၊ နုပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်
တော်မမူသေး၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ပုထုသမဏာဗြာဟ္မ
ဏော၊ များစွာသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပူဇော်၊ ပူဇော်ကုန်ပြီ၊ ယဒါစ၊ အ
ကြင်အခါ၌လည်း၊ သရသမ္ပန္နော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသောအသံနှင့်ပြည့်စုံ

စုဠသီဟနာဒသုတ်၊

၂၂၁

ကော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ခမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အဒေသယိ၊
ဟောကော်မူပြီး၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဘောစ၊ သဘာဝသည်လည်းကောင်း၊
သက္ကာရောစ၊ ပူဇော်သကာသည်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့အား၊
အာဟာယထ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဟိန၊
ယာဘသက္ကာရာ၊ ဆုတ်ယုတ်သော သဘာဝပူဇော်သကာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ခဇ္ဇောပနကာ၊ ပိုးဝုံးကြူးတို့သည်၊ ဧကန္တဂုံထမတ္တံ၊ ထက်ထ
သစ်နှစ်သစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်ကို၊ ဩဘာသေတွာဝိ၊ အရောင်
ဖြင့်တောက်ပနှိုင်သော်လည်း၊ သုရိယုပ္ပမနေ၊ နေအရုဏ်တက်သောအခါ၌၊
ဝိဟတပ္ပဘာ၊ ကင်းပျောက်သောအရောင်ရှိကုန်သည်၊ အဟေသုဝိယ၊ ဖြစ်
ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိဟတပ္ပဘာ၊ ကင်းသောအရှိန်အစော်ရှိကုန်သည်၊ အဟေသု၊
ဖြစ်ကုန်ပြီး၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ခဇ္ဇောပနကာ၊ ပိုးဝုံးကြူးတို့
သည်၊ ကာဠပက္ခမ္ဘိ၊ သဆုတ်ပက္ခမ္ဘိ၊ ရတ္တိံ ယာ၊ ညဉ့်၌၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်
ကို၊ နိဒဿယန္တိ၊ ပြနိုင်ကုန်၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊ သောကာဠော၊ ထိုလဆုတ်
ပက္ခကာလသည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုပိုးဝုံးကြူးတို့၏၊ ဝိသယော၊ တောက်ပရာ
ကာလတည်း၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ ရထိသမ္ပန္နော၊ ရောင်ကြည်
ထထောင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဘကီရော၊ နေမင်းသည်၊ အတ္တုဒေတိ၊ ငှေးရှု
တက်၏၊ အထ၊ ထိုသို့နေမင်းတက်ထွန်းသောကာလ၌၊ ခဇ္ဇုပသံဗာနံ၊ ပိုးဝုံး
ကြူးအပေါင်းတို့၏၊ ပဘာ၊ အရောင်တို့သည်၊ အန္တရောယတိယထာ၊ ကွယ်
သန့်သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ခဇ္ဇုပသံဗိသာ၊ ပိုးဝုံးကြူးနှင့်တူကုန်သော၊ ဣဓ၊
ဤထောက၌၊ ဝုဇု၊ များစွာကုန်သော၊ တိတ္ထိယာဝိ၊ တိတ္ထိတို့သည်လည်း၊ ကာ
ဠပက္ခမ္ဘိ၊ ပမေ၊ မေဟတည်းဟူသောအရိက်တိုက်ဖြင့် နှိပ်စက်ဖုံးလွှမ်းအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လဆုတ်ပက္ခကာလနှင့်တူသောဥပမာရှိသော၊ ထော
ကေ၊ သက္ကလောက၌၊ သကံဂုဏံ၊ မိမိမိ၏ဂုဏ်ကို၊ ဒိပယန္တိ၊ ပြနိုင်ကုန်၏၊
ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ သောကထိံ၊ သက္ကလောက၌၊ အမိတပ္ပဘော၊
မနှိုင်းရှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ကြက်သရေတည်းဟူသော အရောင်နှင့်ပြည့်စုံ
ကော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားသည်၊ ဥဒေတိ၊ တက်ထွန်းတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအ
ခါ၌၊ သုရိယေ၊ နေတက်သောကာလ၌၊ ခဇ္ဇုပနကာယထာ၊ ပိုးဝုံးကြူးတို့ကဲ့
သို့၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ နိပ္ပဘာဝ၊ အရောင်မရှိကုန်သည် သာလျှင်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိပ္ပဘာ၊ ကင်း
သောအရှိန်အစော်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကန္တု၊ ပိဋကောဒိပရိက္ခိန္တ
သရိရာ၊ ယားနာမည်မည်ပင်ဖြစ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြောင်းသောအကိစ္စရှိ

၂၂၂

မူလပစ္စယသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရမပါရိရဉာဏပစ္စယ၊ လွန်စွာပင်ပန်းသောအဖြစ်သို့ရောက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဓမ္မော၊
 တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သံဇော၊ သံဃာသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏၊ သန္တိ
 ပါတော၊ အစည်းအဝေးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ လော၊ ထိုတိတ္ထိ ၉
 တို့သည်၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ အန္တရာဝိဝိယန္တိ၊ ခရီးအကြား၌ လည်းကောင်း၊
 ဝိဘင်္ဂုကောဝိ၊ ခရီးသုံးခု အစုံ၌လည်းကောင်း၊ စတုက္ကောဝိ၊ ခရီးလေးခု
 အစုံ၌လည်းကောင်း၊ သဘာယန္တိ၊ သဘင်၌လည်းကောင်း၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်၍၊
 ပရိဗေဒန္တိ၊ ငိုမြည်ထမ်းကုန်၏၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ သမဏောယောဝဂေါ
 တမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်သာလျှင်၊ သမဏောကံ၊ ရဟန်းသော၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ အသမဏာကံ၊ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်သလော၊ သမဏသောဝ
 ဂေါတမသော၊ ရဟန်းဂေါတမ၏သာလျှင်၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊
 သမဏာကံ၊ ရဟန်းတို့လော၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့
 သည်၊ အသမဏာကံ၊ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်သလော၊ သမဏသောဂေါတ
 မသော၊ ရဟန်းဂေါတမအားလည်းကောင်း၊ အသော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏၊
 သာဝကာနုဉ္စ၊ တပည့်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဗိန္နု၊ လှူအပ်သောအလှူကောင်း
 မှုသည်၊ မဟာပ္ပလံကံ၊ များသောအကျိုးရှိသလော၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဗိန္နု၊
 လှူအပ်သောအလှူကောင်းမှုသည်၊ နမဟာပ္ပလံကံ၊ များသောအကျိုးမရှိသ
 လော၊ သမဏောဝိဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်လည်း၊ သမဏောနု၊
 ရဟန်းမဟုတ်သော၊ မယန္တိ၊ ငါတို့သည်၊ သမဏာနု၊ ရဟန်းမဟုတ်ပါကုန်
 လော၊ သမဏသောဝိဂေါတမသော၊ ရဟန်းဂေါတမ၏လည်း၊ သာဝကာ၊
 တပည့်တို့သည်၊ သမဏာနု၊ ရဟန်းတို့ပင်မဟုတ်သော၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏
 လည်း၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ သမဏာနု၊ ရဟန်းတို့ပင်မဟုတ်သော
 သမဏသောဝိဂေါတမသော၊ ရဟန်းဂေါတမအား လည်းကောင်း၊ အသော၊
 ထိုရဟန်းဂေါတမ၏၊ သာဝကာနုဉ္စ၊ တပည့်တို့အား လည်းကောင်း၊ ဗိန္နု၊
 လှူအပ်သောအလှူကောင်းမှုသည်၊ မဟာပ္ပလံနု၊ အကျိုးကြီးသည်မဟုတ်
 သော၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏လည်း၊ သာဝကာနုဉ္စ၊ တပည့်တို့အားလည်း
 ကောင်း၊ ဗိန္နု၊ လှူအပ်သောအလှူကောင်းမှုသည်၊ မဟာပ္ပလံနု၊ အကျိုးကြီး
 သည်မဟုတ်သော၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဧဝံ၊ လှူကြကုန်၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်
 သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊
 ဗိဝသာနိ၊ နေ့တိုက်လုံး၊ ဥပ္ပန္နောနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ မယံပန၊

စူဠသီဟနဒသုတ်၊

၂၂၃

ငါတို့သည်ကား။ လောကော၊လောကန္တိ၊ ဥပ္ပဇ္ဈမာနာယောဝ၊ ရှည်မြင့်သော
 ကာလပတ်လုံးဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်ပြီး၊ဣတိဝေံ၊ဤသို့၊နာနပ္ပ
 ကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောမြည်တမ်းခြင်းကို၊ဝိရဝန္တိ၊ မြည်တမ်း
 ကုန်၏၊အထေထိုအခါ၌၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းယောကျ်ားတို့လည်းကောင်း၊ဘိက္ခု
 နိယော၊ရဟန်းမိန်းမတို့လည်းကောင်း၊ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာယောကျ်ား
 တို့လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမိန်းမတို့လည်းကောင်း၊ဣတိ။
 ဤသို့၊ စတသောပရိသာ၊ လေးပါးကုန်သောပရိသတ်တို့သည်၊ တေသံ၊
 ထိုတိတ္ထိတို့၏၊သန္တံ၊အသံကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ တိတ္ထိယာ၊တိတ္ထိတို့သည်၊ ဣဒ္ဓိဒ္ဓေ၊ ဤမည်
 ဤမည်သောစကားကိုလည်း၊ ကထေန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာရော
 စေသံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏၊တံဝစနံ၊ထိုစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြားတော်မူ၍
 ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘုရားသင်တို့သည်၊
 တိတ္ထိယာနံ၊တိတ္ထိတို့၏၊ဝစနေနံ၊စကားဖြင့်၊အညတြ၊သာသနာတော်မှအစ
 ဖြစ်သောတိတ္ထိတို့၏အပေါင်း၌၊သမဏော၊သမဏမည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိသည်နော၊ ဤသို့အမှတ်ရှိကုန်သည်၊ မာအဟုဝတ္ထေ၊ မဖြစ်
 ကြကုန်လင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူပြီး၍၊အညတိတ္ထိယောသု၊အည
 တိတ္ထိဘိက္ခု၊သမဏဘာဝံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိသေဓေန္တော၊ မြစ်တော်
 မူသည်ဖြစ်၍၊ဣဝေဝေ၊ဤဘုရားသာသနာတော်၌သာလျှင်၊ သမဏဘာဝံ၊
 ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဣမိသမာ
 အဋ္ဌ၊ပုတ္တိယာ၊ ဤအဋ္ဌ၊ပုတ္တိကြောင့်၊ ဣဝေဝဘိက္ခဝေသမဏော၊ တိဇ္ဇနံ
 သုတ္တံ၊ ဣဝေဝဘိက္ခဝေသမဏောဤသို့အစရှိသောသုတ်ကို၊ အာဘာသိ၊
 ဟောတော်၏၊ ။

တတ္ထပါဠေ၊ ထိုဣဝေဝဘိက္ခဝေသမဏောဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဣဝေဝါ
 တိ၊ဣဝေဝဟူသည်ကား၊ ဣမတ္ထိယေဝသာသနော၊ ဤငါဘုရားသာသနာ
 တော်၌သာလျှင်၊ အယံပနနိယမော၊ ဤဝေဝသဒ္ဓါဖြင့် မိုင်းခြားခြင်းကို၊သေ
 သပဓေသုဝိ၊ ကြွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း၊ဝေဝိတဗ္ဗော၊ထိအပ်၏၊ထိသန္တံ၊မှန်
 ၏၊ခုတ်ယာဓယော၊ ခုတ်ယာအစရှိကုန်သော၊ သမဏာပိ၊ရဟန်းတို့သည်
 လည်း၊ ဣဝေဝ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌သာလျှင်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊အ
 ညတ္ထ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏အပေါင်း၌၊ နသန္တိ၊မရှိ
 ကုန်၊ သမဏောတိ၊သမဏောဟူသည်ကား၊သောတာပန္နော၊သောတာပန်
 ရဟန်းတည်း၊တေနဝ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ကထမောစဘိက္ခဝေသမဏော

ဣဝတိက္ခဝေတိက္ခုတိဏ္ဍိသံယောဇနာနံပရိက္ခယာသောတာပန္နောဟောတိ
 အဝိနိပါတဓမ္မောနိယတောသမ္မောဓိပရာယနော။ အယံတိက္ခဝေ။ သမဏော
 တိ။ ကတမောစတိက္ခဝေသမဏော။ ဣဝတိက္ခုတိဏ္ဍိသံယောဇနာနံပရိက္ခ
 ယာသောတာပန္နောဟောတိအဝိနိပါတဓမ္မောနိယတောသမ္မောဓိပရာယနော။
 အယံတိက္ခဝေသမဏောဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတောဝံမူပြိ။ တိက္ခဝေ။ ရဟန်း
 တို့။ ကတမောစ။ အဘယံသည်လျှင်။ သမဏော။ သမဏမည်သနည်း။
 တိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဣဝ။ ဤသာသနာတော်၌။ တိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ တိဏ္ဍိ
 သံယောဇနာနံ။ သံပါးကုန်သောသံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ။ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်။ သောတာပန္နော။ သောတာပန်သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မော။ အပါယ်သို့
 ကျခြင်းသဘောမရှိသည်။ နိယတော။ သမ္ပတ္တိနိယာမအားဖြင့်မြဲသည်။ သမ္မော
 ဓိပရာယနော။ အထက်မဂ်သုံးခုသာလျှင်သည်။ လျောင်းရာရှိသည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ တိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ အယံတိက္ခု။ ဤရဟန်းသည်။ သမဏော။ သမဏ
 မည်၏။ နုတိယောတိ။ နုတိယောဟူသည်ကား။ သကဒါဂါမိ။ သကဒါဂံရဟန်း
 တည်း။ တေနေဝ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ကတမောစတိက္ခဝေ။ နုတိယောသ
 မဏော။ ဣဝတိက္ခဝေတိက္ခုတိဏ္ဍိသံယောဇနာနံပရိက္ခယာရာဂဒေါသမော
 ဟာနံတနုတ္တာသကဒါဂါမိဟောတိ။ သကံဒေဝဇ္ဇဝံလောကံအာဂတံဘဒ္ဒက္ခ
 သန္တံကရောတိ။ အယံတိက္ခဝေ။ နုတိယောသမဏောတိ။ ကတမောစတိက္ခ
 ဝေ။ နုတိယောသမဏော။ ဣဝ။ တိက္ခဝေတိက္ခုတိဏ္ဍိသံယောဇနာနံပရိက္ခ
 ယာရာဂဒေါသမောဟာနံတနုတ္တာသကဒါဂါမိဟောတိ။ သကံဒေဝဇ္ဇဝံ
 လောကံအာဂတံဘဒ္ဒက္ခသန္တံကရောတိ။ အယံတိက္ခဝေ။ နုတိယောသမဏော
 ဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတောဝံမူပြိ။ တိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ကတမောစ။ အဘယံ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ နုတိယော။ နှစ်ခုမြောက်သော။ သမဏော။ သမဏ
 မည်သနည်း။ တိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဣဝ။ ဤသာသနာတော်၌။ တိက္ခု။ ရဟန်း
 သည်။ တိဏ္ဍိသံယောဇနာနံ။ သံပါးကုန်သောသံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ။
 ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ရာဂဒေါသမောဟာနံ။ ရာဂဒေါသမောဟတို့၏။ တနုတ္တာ။
 ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိ။ သကဒါဂံသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ သကံဒေဝ။ တကြိမ်သာလျှင်။ ဇ္ဇဝံလောကံ။ ဤလူတို့သို့။ အာဂတံ။
 ပဋိသန္ဓေနေသော အားဖြင့်သာ၍။ နုတ္တံသန္တံ။ ဆင်းရဲအဆုံးကို။ ကရောတိ။
 ပြု၏။ တိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ အယံတိက္ခု။ ဤရဟန်းသည်။ နုတိယော။ နှစ်ခု
 မြောက်သော။ သမဏော။ သမဏမည်၏။ တတိယောတိ။ တတိယောဟူ
 သည်ကား။ အနာဂါမိ။ အနာဂံရဟန်းတည်း။ တေနေဝ။ ထိုကြောင့်သာ

သျှင်၊ ကတမောစဘိက္ခဝေတတိယောသမဏော၊ ဣဝဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊ ပဉ္စန္ဒ
 ဩရန္တာဂိယာနံသံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာဩပပါတိကောဟောတိ၊ တတ္ထ
 ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ အနာဝတ္တိဓမ္မော အသ္မာလောကာ၊ အယံဘိက္ခဝေတတိယောသမ
 ဏောတိ၊ ကတမောစဘိက္ခဝေတတိယောသမဏော၊ ဣဝဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊
 ပဉ္စန္ဒဩရန္တာဂိယာနံသံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာဩပပါတိကော ဟောတိ၊
 တတ္ထပရိနိဗ္ဗာယီ၊ အနာဝတ္တိဓမ္မော အသ္မာလောကာ၊ အယံဘိက္ခဝေတတိ
 ယောသမဏောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကတ
 မောစ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လျှင်၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊
 သမဏော၊ သမဏမည်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရန္တာဂိယာနံ။
 အောက်ကာမတုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အကြောင်းဟူသော အဘိရှိကုန်
 သော၊ သံယောဇနာနံ။ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
 ဩပပါတိကော၊ ဗြဟ္မတုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မတုံ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အသ္မာလောကာ၊ ဤဗြဟ္မ
 တုံမှ၊ ဣဝ၊ ဤကာမတုံသို့၊ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ပြန်လည်ခြင်း
 သဘောမရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ တတိယော၊
 သုံးယောက် မြောက်သော၊ သမဏော၊ သမဏမည်၏၊ စတုတ္ထောတိ၊
 စတုတ္ထဟူသည်ကား၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းတည်း၊ ထေနေဝ၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကတမောစဘိက္ခဝေစတုတ္ထောသမဏော၊ ဣဝဘိက္ခ
 ဝေဘိက္ခု၊ အာသဝါနံ ခယာအနာသဝံစေတော ဝိရုတ္တိံ ပညာဝိရုတ္တိံ နိဗ္ဗေဝ
 ဓမ္မေသယံ၊ အဘိညာသန္တိကတွာ ဥပသာမ္ပန္နဝိဟရတိ၊ အယံဘိက္ခဝေ
 စတုတ္ထော သမဏောတိ၊ ကတမောစဘိက္ခဝေစတုတ္ထောသမဏော၊ ဣဝ
 ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊ အာသဝါနံ ခယာအနာသဝံစေတော ဝိရုတ္တိံ ပညာဝိရုတ္တိံ
 နိဗ္ဗေဝဓမ္မေ သယံအဘိညာသန္တိကတွာ ဥပသာမ္ပန္နဝိဟရတိ၊ အယံဘိက္ခ
 ဝေစတုတ္ထောသမဏောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ကတမောစ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လျှင်၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်
 မြောက်ဖြစ်သော၊ သမဏော၊ သမဏမည်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ
 ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားလေး
 ပါးတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးမရှိ
 သော၊ စေတောဝိရုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပညာဝိရုတ္တိံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ပညာကို၊ နိဗ္ဗေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ သယံ၊ အလို

၂၂၆

မူလစက္ကသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

လို၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောညဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်
 မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေမှု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော၊
 သမဏော၊ သမဏမည်၏။ အုတိဗ္ဗမသ္မိ၊ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ စက္ကာရောလေး
 ယောက်ကုန်သော၊ ဗလဋ္ဌကသမဏေ၊ ဖိုလ်၌တည်သော သမဏတို့
 ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ သုညဇာတိ၊ သုညာဟူသည်
 ကား၊ ရိတ္တာ၊ သမဏအဖြစ်မှဆိတ်ကုန်၏၊ တုန္တော၊ ပဋိပတ်တည်းဟူသော
 အနှစ်သာရမှကင်းကုန်၏၊ ပရပ္ပဝါဒါတိ၊ ပရပ္ပဝါဒါဟူသည်ကား၊ စက္ကာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ သဿတဝါဒါ၊ သဿတဝါဒမိစ္ဆာ အယူတို့လည်း
 ကောင်း၊ စက္ကာရောလေးပါးကုန်သော၊ ကေစ္စသဿတိကော၊ ကေစ္စသဿ
 တမိစ္ဆာအယူတို့လည်းကောင်း၊ စက္ကာရောလေးပါးကုန်သော၊ အန္တာနန္တိ
 ကော၊ အန္တာနန္တိကအယူတို့လည်းကောင်း၊ စက္ကာရောလေးပါးကုန်သော၊
 အမရာဝိက္ခေဝိကော၊ အမရာဝိက္ခေပမိစ္ဆာအယူတို့လည်းကောင်း၊ နွေနှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ အဓိစ္စသရပ္ပန္တိကော၊ အဓိသရပ္ပန္တိကမိစ္ဆာအယူတို့လည်းကောင်း၊
 သောဠသးတဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ သညီဝါဒါ၊ သညီဝါဒမိစ္ဆာအယူတို့
 ၎င်း၊ အဋ္ဌ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အသညီဝါဒါ၊ အသညီဝါဒမိစ္ဆာအယူတို့
 လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ နေဝသညီနာသညီဝါဒါ၊ နေဝသညီနာ
 သညီဝါဒမိစ္ဆာအယူတို့လည်းကောင်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဥစ္ဆေဒဝါ
 ဒါဥစ္ဆေဒဝါဒမိစ္ဆာအယူတို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာ
 နဝါဒါ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ မိစ္ဆာအယူတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေဝိ၊
 အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဗြဟ္မဇာလေ၊
 ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌၊ အာဂတစ္စါသမ္ဘိ၊ ထာသောခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသောမိစ္ဆာ
 အယူတို့တည်း၊ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗာဟိရာနံ၊ အပဖြစ်ကုန်သော
 ပရေသံ၊ တပါးကုန်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝါဒါ၊ မိစ္ဆာအယူတို့သည်၊
 ပရပ္ပဝါဒါနာမ၊ ပရပ္ပဝါဒမည်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 တေ၊ ထိုခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 စဘူဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဗလဋ္ဌကသမဏေဟိ၊ ဤဖိုလ်၌တည်
 သောရဟန်းတို့မှ၊ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဗလဋ္ဌနလေးယောက်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပရပ္ပဝါဒဟုဆိုအပ်သော ဗာဟိရကအယူ၌၊ နဟိနသန္တိ
 ဝေ၊ မရှိကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်လည်း၊ ဧတေ
 ဟေဝ၊ ထိုဗလဋ္ဌနပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်တို့မှသာလျှင်၊ နသုညာ၊ ဆိတ်သည်

စုဋ္ဌာသိဟာနာဒသုတ်၊

၂၂၇

မဟုတ်ကုန်သေး။ စတုဟိပန မဂ္ဂဋ္ဌာသမဏေဟိ။ လေးယောက် ကုန်သော
မဂ်ဋ္ဌာသညသော ရဟန်းတို့မှ လည်းကောင်း၊ စတုနန္ဒမဂ္ဂါနံ၊ လေးပါးသော
မဂ်တို့၏အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အာရဇ္ဈဝိပဿကေဟိဝိ၊ ဝိပဿနာကိုအား
ထုတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့မှ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခွါဒသပိဋိ
သမဏေဟိ။ တကျိပ်နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့မှ လည်းကောင်း၊
သုညာဇေ၊ ဆိတ်ကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမမေဝဝတ္ထု၊ ဤ
အကြောင်းကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဧကေနတိံသောဝယသာသုဘာဒ္ဒယံပဗ္ဗဇိံ၊ ကိံကုသဏာနုဇေဝိဝဿာနိ
ပညာသံ သမဓိကာနိ၊ ယတော၊ အဟံပဗ္ဗဇိတော သုဘာဒ္ဒညာယဿ ဓမ္မဿ
ပဒေသဝတ္ထိဣတော ဗဟိဒ္ဓါသမဏောဝိနတ္ထိ၊ နုတိယောဝိ သမဏောနတ္ထိ၊
တတိယောဝိ သမဏောနတ္ထိ၊ စတုတ္ထောဝိ သမဏောနတ္ထိ၊ သုညာပရပ္ပဝါဒါ
သမဏောဝိ အညေတိ၊ ဧကေနတိံသော ဝယသာသုဘာဒ္ဒယံ ပဗ္ဗဇိံ၊ ကိံ
ကုသဏာနု ဇေဝိဝဿာနိပညာသံသမဓိကာနိယတော အဟံပဗ္ဗဇိတော
သုဘာဒ္ဒညာယဿ ဓမ္မဿ ပဒေသဝတ္ထိ ဣတော ဗဟိဒ္ဓါသမဏော ဝိနတ္ထိ၊
နုတိယောဝိ သမဏောနတ္ထိ၊ တတိယောဝိ သမဏောနတ္ထိ၊ စတုတ္ထောဝိ သမ
ဏောနတ္ထိ၊ သုညာပရပ္ပဝါဒါသမဏောဝိ အညေဟူ၍၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာ
နေ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ သုဘာဒ္ဒ၊ သုဘာဒ္ဒ၊
ယံယသိ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝယဿ၊ အယွဟိအားဖြင့်၊ ဧကေနတိံသော၊
နှစ်ဆဲကိုးနှစ်ရှိပြီ။ တသိကာယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြု
၏၊ ကုသဿ၊ ကုသိုလ်တို့ကား၊ ကိံနု၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝိ၊
ရှာလျက်၊ ပညာသံဝဿာနိ၊ အနှစ်ငါးဆယ်တို့ကိုးသမဓိကာနိ လွန်ကုန်ပြီ၊
သုဘာဒ္ဒ၊ သုဘာဒ္ဒ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ပဗ္ဗ
ဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ဉာယဿ ဓမ္မဿ၊
နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဖြစ်သောဝိပဿနာမဂ်၏၊ ပဒေသဝတ္ထိ၊ တစိတ်အားဖြင့်
ဖြစ်သော ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနိကပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣတော၊ ဤသောသနာတော်မှ၊
ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌ၊ ဧဝိ၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ သမဏောဝိ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော
ရဟန်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ နုတိယောဝိ သမဏော၊
နှစ်ယောက်မြောက်သောသကဒါဂံရဟန်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိသည်သာ
လျှင်တည်း၊ တတိယောဝိ သမဏော၊ သုံးယောက်မြောက်သော အနာဂံ
ရဟန်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ စတုတ္ထောဝိ သမဏော၊
လေးယောက်မြောက်သောရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ

သညာသာယျင်တည်း။ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ပရပွဝါဒါ၊ သာသနာတော်မှ
 အပ အယူရှိကုန်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သမဏေဘိ၊ ထကချိန်နှစ်
 ယောက်သောရဟန်းတို့မှ၊ သညာ၊ ဆိတ်ကုန်၏၊ ဟိယသွား၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဧတ္ထ၊ ဤသာဓကပါဠိ၌၊ ပဒေသဝတ္တိတိ၊ ပဒေသဝတ္တိဟူသည်ကား၊ အာရဒ္ဓ
 ဝိပဿကော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဓိပ္ပေ
 တော၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာ
 ပတ္တိမဂ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အာရဒ္ဓဝိပဿကံ၊ အားထုတ်အပ်သော
 ဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဋ္ဌံ၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်
 ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ပလဋ္ဌံ၊ သောတာပတ္တိပလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယောဝိ၊ သုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း။ ဧကေတော၊
 တပေါင်းလည်း၊ ကတွာ၊ ငြိ၍၊ သမဏောဝိနတ္တိတိ၊ သမဏောဝိနတ္တိဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ သကဒါဂါမိမဂ္ဂဿ၊ သကဒါဂါမိမဂ်၏၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ အာရဒ္ဓဝိပဿကံ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဋ္ဌံ၊ သကဒါဂါမိမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ပလဋ္ဌံ၊
 သကဒါဂါမိပလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယောဝိ၊ သုံး
 ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း။ ဧကေတော၊ တပေါင်းလည်း၊ ကတွာ၊
 ငြိ၍၊ ဒုတိယောဝိသမဏောဝိနတ္တိတိ၊ ဒုတိယောဝိသမဏောဝိနတ္တိဟူ၍၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူပြီ။ ဣတရေသု၊ ဤပဌမဒုတိယတပါးကုန်သော၊ ဒွိသုဝိ၊ နှစ်
 ပါးကုန်သောဝါရတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။

ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ အညတ္ထ၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်
 သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအပေါင်း၌၊ ဧထ၊ ထိုထကချိန်နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့
 သည်၊ နတ္ထိနုသန္တိ၊ မရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
 တည်း။ အဓေတ္ထတာယ၊ ဖြစ်ရာခေတ်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နတ္ထိ
 နုသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ဟိ၊
 ထင်စွာပြဦးအံ့။ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျား၌၊ သာသပေါ၊ မုန့်ညင်းစေ့
 သည်၊ နုတိဋ္ဌတိယထာ၊ မတည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥဒကဝိဇ္ဇေ၊ ရေ
 အပြင်၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ နုဇလတိဣဝ၊ မတောက်ပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ဝိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌၊ ဝိဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့သည်၊ နရဟန္တိ
 ယထာ၊ မရောက်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ဗေဟိရေသု၊ သာသနာတော်မှအပအယူရှိကုန်သော၊ ဝိတ္ထာယတနေသု၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏အပေါင်းတို့၌၊ ဣမေသမဏာ၊ ဤထကချိန်နှစ်ယောက်သော

ရဟန်းတို့သည်၊ နဉ္ဇပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣမသို့ ယေဝသသနေ၊ ဤသာသနာ
တော်၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား၊ သုခေတ္တတာယ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ရာခေတ်ဖြစ်သော ကြောင့်လည်း၊
သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ နေသံ၊ ထိုတကျိပ်နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့
၏၊ အခေတ္တတာစ၊ ဖြစ်ရာခေတ်မဟုတ်သည်၏၊ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
သုခေတ္တတာစ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ရာခေတ်ဖြစ်သည်၏၊ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
အရိယမဂ္ဂသာ၊ အရိယာမဂ်၏၊ အဘာဝဇောစ၊ မရှိခြင်းကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဘာဝဇောစ၊ ရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်
၏၊ ဝေဒန၊ ထိုကြောင့်၊ ဇာဝါ၊ ဖြတ်စွာသုရားသည်၊ ယသို့ ခေါ်သုဘဒ္ဓဓမ္မ
ဝိနယော အရိယောအဋ္ဌာဝိကော မဂ္ဂေါနဥပလက္ခတိ၊ သမဏောပိတတ္ထနဥပ
လက္ခတိ၊ ဒုတိယောပိတတ္ထသမဏောနဥပလက္ခတိ၊ တတိယောပိတတ္ထသမ
ဏောနဥပလက္ခတိ၊ စတုတ္ထောပိတတ္ထသမဏောနဥပလက္ခတိ၊ ယသို့ စခေါ
သုဘဒ္ဓဓမ္မဝိနယော အရိယောအဋ္ဌာဝိကော မဂ္ဂေါနဥပလက္ခတိ၊ သမဏောပိ
တတ္ထနဥပလက္ခတိ၊ ဒုတိယောပိတတ္ထ၊ (ပ)၊ စတုတ္ထောပိတတ္ထသမဏောနဥပ
လက္ခတိ၊ ဣမသို့ ခေါ်သုဘဒ္ဓဓမ္မဝိနယောအရိယောအဋ္ဌာဝိကောမဂ္ဂေါနဥပလက္ခ
တိ၊ ဣမေဝသုဘဒ္ဓသမဏော၊ ဣမဒုတိယောသမဏော၊ ဣတတိယောသမဏော၊
ဣမေဝသုတ္တောသမဏော၊ သုညာဝရပ္ပဝါဒါသမဏောတိအညော
တိယသို့ ခေါ် သုဘဒ္ဓဓမ္မဝိနယောအရိယောအဋ္ဌာဝိကော မဂ္ဂေါနဥပလက္ခတိ၊
သမဏောပိတတ္ထနဥပလက္ခတိ၊ ဒုတိယောပိတတ္ထသမဏောနဥပလက္ခတိ၊
တတိယောပိတတ္ထသမဏောနဥပလက္ခတိ၊ စတုတ္ထောပိတတ္ထသမဏောနဥ
ပလက္ခတိ၊ ယသို့ စခေါသုဘဒ္ဓဓမ္မဝိနယောအရိယောအဋ္ဌာဝိကောမဂ္ဂေါနဥပ
လက္ခတိ၊ သမဏောပိတတ္ထနဥပလက္ခတိ၊ ဒုတိယောပိတတ္ထ၊ (ပ)၊ စတုတ္ထောပိ
တတ္ထသမဏောနဥပလက္ခတိ၊ ဣမသို့ ခေါ်သုဘဒ္ဓဓမ္မဝိနယောအရိယောအဋ္ဌာဝိ
ကောမဂ္ဂေါနဥပလက္ခတိ၊ ဣမေဝသုဘဒ္ဓသမဏော၊ ဣမဒုတိယောသမဏော၊
ဣတတိယောသမဏော၊ ဣမေဝသုတ္တောသမဏော၊ သုညာဝရပ္ပဝါဒါသ
မဏောတိအညောပုဂ္ဂိုလ်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး ၊ သုဘဒ္ဓ၊ သုဘဒ္ဓ၊ ယသို့
ခေါ်ဓမ္မဝိနယော၊ အကြင်ဓမ္မဝိနယဟူသောသာသနာ၌၊ အရိယော၊ ဖြတ်သော
အဋ္ဌာဝိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ နဥပလက္ခတိ၊ မရုပ်အပ်၊
တတ္ထ၊ ထိုသာသနာ၌၊ သမဏောပိ၊ သောတာပန် ရဟန်းကိုလည်း၊ နဥပ
လက္ခတိ၊ မရအပ်၊ တတ္ထ၊ ထိုသာသနာ၌၊ ဒုတိယောပိသမဏော၊ နှစ်ယောက်
မြှောက်သောသကာဒါဂံရဟန်းကိုလည်း၊ နဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ တတ္ထ၊ ထို

သာသနာ၌။ တတိယောဝိသမဏော။ သုံးယောက် ခြောက်သော အနာဂံ
 ရဟန်းကိုလည်း။ ဥပလက္ခတိ။ မရအပ်။ တတ္ထ။ ထိုသာသနာ၌။ စတုတ္ထောဝိ
 သမဏော။ လေးယောက်ခြောက်သော ရဟန်းကိုလည်း။ ဥပလက္ခ
 တိ။ မရအပ်။ သုဘဒ္ဓ။ သုဘဒ္ဓ။ ယသ္မိံ စခေါဓမ္မဝိနယော။ အကြင်သုတ်အဘိ
 ဓမ္မာဝိနည်းဟူသောသာသနာ၌။ အရိယော။ ဖြတ်သော။ အဋ္ဌဝိကော။ အင်္ဂါ
 ရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂေါ။ မဂ်ကို။ ဥပလက္ခတိ။ ရအပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုသာသနာ၌။
 သမဏောဝိ။ သောတာပန်ရဟန်းကိုလည်း။ ဥပလက္ခတိ။ ရအပ်၏။ တတ္ထ။
 ထိုသာသနာ၌။ ဒုတိယောဝိသမဏော။ နှစ်ယောက် ခြောက်သော သက
 ဒါဂံရဟန်းကိုလည်း။ ဥပလက္ခတိ။ ရအပ်၏။ (၁)။ တတ္ထ။ ထိုသာသနာ၌။
 စတုတ္ထောဝိသမဏော။ လေးယောက်ခြောက်သော ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်း
 ကိုလည်း။ ဥပလက္ခတိ။ ရအပ်၏။ သုဘဒ္ဓ။ သုဘဒ္ဓ။ တသ္မိံ စခေါဓမ္မဝိနယော။
 ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းဟူသော သာသနာ၌။ အရိယော။ ဖြတ်သော။
 အဋ္ဌဝိကော။ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂေါ။ မဂ်ကို။ ဥပလက္ခတိ။ ရအပ်၏။
 သုဘဒ္ဓ။ သုဘဒ္ဓ။ ဣဇေ။ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောသာသနာ၌သာ
 လျှင်းသမဏော။ သောတာပန်ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣဇေ။ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသော သာသနာ၌သာလျှင်။ ဒုတိယောဝိသမဏော။ နှစ်ယောက်
 ခြောက်သော သကဒါဂံရဟန်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣဇေ။ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော သာသနာ၌သာလျှင်။ တတိယောဝိသမဏော။ သုံးယောက်
 ခြောက်သော အနာဂံရဟန်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣဇေ။ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်
 စုံသောသာသနာ၌သာလျှင်။ စတုတ္ထောဝိသမဏော။ လေးယောက်ခြောက်
 သော ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ အညေ။ တပါးကုန်သော။
 ပရပ္ပဝါဒါ။ သာသနာတော်မှ အပအယူရှိကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 သမဏောဟိ။ တကျိပ်နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့မှ။ သုညာ။ ဆိတ်ကုန်
 ၏။ ။

ဧဝံ။ ဤသို့။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ တိတ္ထာယတနံ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏အ
 ပေါင်းသည်။ အစေတ္တံ။ တကျိပ်နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့၏ဖြစ်ရာခေတ်
 မဟုတ်။ သာသနံ။ တရားရှင်သာသနာတော်သည်။ စေတ္တံ။ တကျိပ်နှစ်ယောက်
 သော ရဟန်းတို့၏ဖြစ်ရာခေတ်သည်။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သုရတ္တဟတ္ထ
 ပါဒေါ။ အလွန်နိဿာလက်ခြေရှိသော။ သုရဏေသရဏော။ ရဲသောလည်
 ဆံရှိသော။ သိဟောမိဂရာဇာ။ ခြင်္သေ့မင်းသည်။ သုသာနေဝါ။ သုသာန်
 သင်းချိုင်း၌ လည်းကောင်း။ သင်္ကာရကုဇေဝါ။ တမြက်ချေးရ၌လည်း

ရုဇွတ်ဟနာဒသုတ်၊

၂၃၀

ကောင်းနုပဋိဝသတိ၊မနေ၊တိယောဇနသဟာသပိတ္တတံ၊ယူဇနာသုံးထောင်
အပြန်ကျယ်သော၊ဟိမဝန္တာပန၊ဟိမဝန္တာသို့သာလျှင်၊အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊
သက်ဝင်လေ၍၊မဏိဂုဟာယံဝ၊ပတ္တမြားရုဋ်သာလျှင်၊ပဋိဝသတိယထာ၊စ
နေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဆန္ဒန္တနာဂရာဇာ၊ဆန္ဒနံဆင်မင်းသည်၊ဂေါ
စရိယဟတ္ထိကုသဝဒီသု၊ဗြကတေ့သောဆင်မျိုးအစရှိကုန်သော၊နဝသုနာ
ဂ ကုလေသု၊ကိုးပါးသောဆင်မျိုးတို့၌၊နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်၊ဆန္ဒန္တကုလေယော
ဝ၊ဆန္ဒနံဆင်မျိုး၌သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိယထာစ၊ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
ဝလောဟကော၊ ကောင်ကင်သို့မျှခြင်းငှါ၊စွမ်းနိုင်သော၊အသောရာဇာ၊ ခြင်း
မင်းသည်၊စောတကကုလေဝ၊ခြင်းကြပ်မျိုး၌လည်းကောင်း၊ဩဠကုလေ
ဝ၊ကုသားအုပ်မျိုး၌လည်းကောင်း၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်၊သိန္ဓုယော၊သိန္ဓုမည်
သောမြစ်၏၊ဝီရေပန၊ကမ်းနား၌ကား၊သိန္ဓဝကုလေယောဝ၊သိန္ဓေဝခြင်းမျိုး
၌သာလျှင်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗကာမဒဓံ၊
အလုံးစုံသောအလိုဆန္ဒကို ပေးတတ်သော၊ မနောဟရံ၊ မနောဟရမည်
သော၊မဏိရတနံ၊ပတ္တမြားရတနာသည်၊သင်္ကါရကုဋေဝါ၊တမြက်ချေးရ
၌လည်းကောင်း၊ ပံသုပဗ္ဗတာဒီသုဝါ၊မြေမှုန့်တောင်အစရှိသည်တို့၌လည်း
ကောင်း၊နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်၊ဝိဂုဏပဗ္ဗတန္တရေယေဝ၊ဝေပုလ္လတောင်၏အတွင်း
၌သာလျှင်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိယထာစ၊ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တိမိရပိင်္ဂယော၊
တိမိရပိင်္ဂ အမည်ရှိသော၊မစ္ဆရာဇာ၊ငါးမင်းသည်၊ချန္ဒကမေါက္ခရုဏီသု၊
လေးထောင့်ကန်ငယ်တို့၌၊နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်၊စတုရာသီတိယောဇနသဟာသ
ဂန္တိရေးယူဇနာရှစ်သောင်း လေးထောင်နက်သော၊ မဟာသရဒ္ဒေယေဝ၊
မဟာသရဒ္ဒရာ၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိယထာစ၊ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
ဒိယဗုဒ္ဓယောဇနသတိကော၊ အစွဲနှင့်တကွယူဇနာရှစ်ရာရှိသော၊သုပဏ္ဍရာ
ဇာ၊ဂဠုန်မင်းသည်၊ဂါမစ္ဆါရေ၊ရွာထံခါး၏အနီး၌၊ဇေယျဝနာဒီသု၊ကြက်ဆူ
ထောအစရှိသည်တို့၌၊ နပဋိဝသတိ၊မနေ၊မဟာသရန္တပန၊ မဟာသရဒ္ဒရာ
သို့သာလျှင်၊ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊သက်ဝင်လေ၍၊ သိမ္ဗလိယာဝနေယေဝ၊
မြင့်မိုရ်တောင်၏ အချင်းယူဇနာ ငါးဆယ်ရှိသော သိမ္ဗလိရေအိုင်ကိုရံ၍
ရောက်သောကြိုးစွာသော သက်ပံတော၌ သာလျှင်၊ ပဋိဝသတိ ယထာစ၊
နေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊တေရုဠော၊တေရုဠမည်သော၊သုပဏ္ဍဟံသော၊
ရွာဟင်းသာမင်းသည်၊ဂါမစ္ဆါရေ၊ရွာထံခါး၌၊အာဝါဓုကာဒီသု၊ တစ်တွင်း
အစရှိသည်တို့၌၊ နဝသတိ၊မနေ၊ နဝတိဟံသ သဟာသ ပရိဝါရာပန၊
ကိုးသောင်းသော ဟင်းသာတို့ဖြင့် ခြံရံသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊

စိတ္တကုဋေပဗ္ဗတေယေဝ။ စိတ္တကုဋ်တေဝင်၌ သာလျှင်၊ ပဋိဝသတိယထာစ၊
 နေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စတုဒိဝိသေရာ၊ လေးကျွန်းလုံးကိုအစိုးရသော၊
 စက္ခုဝတ္ထိရာစာ၊ စကြာမင်းသည်၊ နိဂဏုထေ၊ ဗဟုတန်ခိုးသောနှင့်လျှောက်အမျိုး
 ၌၊ နုဥပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အသန္တိန္ဒူဇာတိယာစက္ခုယကုဋေ
 ယေဝ၊ အသန္တိန္ဒူဇာတိရှိသော မင်းမျိုး၌သာလျှင်၊ ဥပဇ္ဇတိယထာစ၊ ဖြစ်
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣမေသုသမဏောသု၊
 ဤတကျိပ်နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့တွင်၊ ဧကသမဏောပိ၊ တယောက်
 သော ရဟန်းမျှလည်း၊ အညတိတ္တာယတဇန၊ သာသနာတော်မှ အပအယူ
 ရှိသောတိဗ္ဗိတို့၏ပေါင်း၌၊ နုဥပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ အရိယမဂ္ဂပရိက္ခိန္တေပန၊ အရိ
 ယာတို့၏မဂ်ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓသာသနဇယေဝ၊ တရားရှင်သာသနာ
 တော်၌သာလျှင်၊ ဥပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇောနု၊ ကိုကြောင့်၊ အဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣဇေဝ ဘိက္ခဝေ သမဏော၊ (ပ)၊ သညာ ပရပ္ပဝါဒါ သမဏောဘိ
 အညေတိ၊ ဣဇေဝဘိက္ခဝေ သမဏော၊ (ပ)၊ သညာပရပ္ပဝါဒါသမဏောဘိ
 အညေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ။

သဗ္ဗာဘိဟနာဒံနဒထာတိဇတ္ထ၊ သဗ္ဗာဘိဟနာဒံနဒထာ ဟူသောဤပါဌ
 ၌၊ သဗ္ဗာဘိ၊ သဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ ဧဟတုနာနယေနကာရဏေန၊ သင့်သော
 အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဘိဟနာဒန္တိ၊ ဘိဟနာဒံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌနာဒံ၊ မြတ်
 သောအသံကို၊ အဘိတနာဒံ၊ မကြောက် ရှံ့သော အသံကို၊ အပ္ပမ္ဘိနာဒံ၊
 တုသက်မရှိသောအသံကို၊ စတုန္တံ၊ လေးယောက်လူနှင့်သော၊ ဣမေသုပ္ပသမ
 ဏာနံ၊ ဤသောတာပန် စသော ရဟန်းတို့၏လည်း၊ ဣဇေဝ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌သာလျှင်၊ အတ္ထိယာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံနာဒေါ၊ ဤသို့
 ဣဇေဝသမဏောစသော စကားကိုဆိုခြင်းသည်၊ သေဋ္ဌနာဒေါနာမ၊ မြတ်
 သောဆိုခြင်းမည်သည်၊ ဥတ္တမနာဒေါ၊ မြတ်သော ဆိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣမေသမဏော၊ ဤတကျိပ်နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဣဇေဝ၊
 ဤသာသနာတော်၌သာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိယာ၊ ဆိုသော
 သူအား၊ အညတော၊ သာသနာတော်မှအပအယူရှိသောသူတပါးမှ၊ အယံဝါ၊
 ကြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အာသကံဘဝါ၊ ရွံ့ရှာခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ နုဗ္ဗိ၊ မရှိ၊ အဘိတနာဒေါနာမ၊ ကြောက်ရှံ့ခြင်း မရှိသောဆိုခြင်း
 မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဓာကမ္ပိ၊ ငါတို့၏လည်း၊ သောသဇန၊ သာသနာ၌၊
 ဣမေသမဏော၊ ဤတကျိပ်နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသုတာဏနာဒိသု၊ သုံးပါးသောဆိုခြင်းသည်တို့တွင်

ကောသလိကသောသိုခြင်းကိုလည်း၊ ဥဋ္ဌဟိတော၊ ထ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊
အသမတ္ထတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပိနာဒေါ၊ ဤသို့ရေငုံ
သောစကားဆိုခြင်းသည်၊ အပ္ပဒိုနာဒေါနာမ၊ အပ္ပဒိုနာဒမည်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သီဟနာဒန္တိ၊ သေဋ္ဌနာဒံအဘိတနာဒံအပ္ပဒိုနာဒန္တိ၊
သီဟနာဒန္တိ၊ သေဋ္ဌနာဒံ အဘိတနာဒံအပ္ပဒိုနာဒံဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဌာနံ
ခေါပနေတံဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဌာနံခေါပနေတံဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဣဒံခေါပနေတံ
ဣဒံခေါပနဇေတံကာရတံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယံအညတိတ္ထိယာ
တိ၊ ယံအညတိတ္ထိယာဟူသည်ကား၊ ယေနကာရဇောန၊ အကြင်အကြောင်း
ဖြင့်၊ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှ အသမတ္ထာရုံကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်၊
စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအညတိတ္ထိယာဟူသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ တိတ္ထံ၊ အယူကို၊
ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တိတ္ထကဇော၊ အယူကို ပြုတတ်သောသူကို၊ ဇာနိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တိတ္ထိယာ၊ အယူရှိကုန်သောသူတို့ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
ကုန်၏၊ တိတ္ထိယာသာဝကာ၊ တိတ္ထိတို့၏တပည့်တို့ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်
၏၊ တိတ္ထံနာမ၊ တိတ္ထမည်သည်ကား၊ ခန္ဓါသမ္ဘိဒိဋ္ဌိယော၊ ခြောက်ဆဲနှစ်ပါးသော
ဒိဋ္ဌိတို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤစိတ်၌၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါ တို့သည်၊
တရန္တိ၊ ကူးတတ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပါယဝန္တိ၊ ပေါ်တတ်ကုန်၏၊ ဥဗ္ဗုဇ္ဇနိရုဇ္ဈံ၊ ပေါ်
ခြင်းဝတ်ခြင်းကို၊ ကဇောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိတ္ထန္တိ၊
တိတ္ထဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တသံဝိဇ္ဇိနံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဥပ္ပာဒေတာ၊
ဖြစ်စေတတ်သောသူသည်၊ တိတ္ထိကဇောနာမ၊ တိတ္ထကရမည်၏၊ တေသ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ လဇ္ဈိံ၊ အယူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သော
သူတို့သည်၊ တိတ္ထိယာနာမ၊ တိတ္ထိယာတို့မည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ တို့တိတ္ထိတို့
အား၊ ပစ္စယဒါယကာ၊ ပစ္စည်းကိုပေးလှူတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ တိတ္ထိယ
သာဝကာ၊ တိတ္ထိယသာဝကတို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
ကုန်၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကာတိ၊ ပရိဗ္ဗာဇကာ ဟူသည်ကား၊ ဂိဟိဗန္ဓနံ၊ လူတို့၏
အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇူပဂတာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ကုန်
သောသူတို့တည်း။ အသေသောတိ၊ အသေသော ဟူသည်ကား၊ အဝသေ
ယောပတိဌာ၊ တည်ရာတည်း၊ ဥပတ္တန္တော၊ အထောက်အပံ့တည်း၊ ဗလန္တိ၊
ဗလံဟူသည်ကား၊ ထာမော၊ အစွမ်းတည်း၊ ယေနတုဋ္ဌေတိ၊ ယေနတုဋ္ဌေ
ဟူသည်ကား၊ ယေနအသာယေနဝါ၊ အကြင်တည်ရာဖြင့် လည်းကောင်း၊
ယေနဗလေနဝါ၊ အကြင်အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေထ၊
ဆိုကုန်၏။ ။

အတ္တိခေါနော အာရုံသော တေနာဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာအရဟတာ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေနာတိတ္ထေ။ အတ္တိခေါနောအာရုံသောတေနာဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာအရဟတာ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေန ဟူသောဤပါဌ်၌၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ယောသောဘဂဝါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမဏိံသပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သောပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူပြီး၍၊ သဗ္ဗကိလေသော၊ အလုံးစုံသောကိလေသတို့ကို၊ အဗ္ဗိတွာ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူပြီး၍၊ အနုတ္တရံ၊ အဘုမရှိသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗောမိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို၊ အတိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီး၊ တေသံတေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသို့သို့သော သတ္တဝါတို့၏၊ အာသယာနူသယံ၊ အာသယာနူသယံကို၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူပြီးသော၊ ဟတ္ထတလေ၊ တက်ဝါးပြင်၌၊ ဌာပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ အာမလကံဝိယ၊ ရှိရှားသီးကဲ့သို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဥပယျာဓိ၊ ဥပယျာဓိဘုရားငါးပါးကို၊ ပဿတာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့် မြင်ပြီးသော၊ တေနာဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိစးတနည်းလည်း၊ ဝုဗ္ဗနိဝါသဒိဟိ၊ ဝုဗ္ဗနိဝါသညာဏ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူပြီးသော၊ ဒိဗ္ဗနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူပြီးသော၊ ဘိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဟိဝါ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆဟိဝါ၊ ဝနအဘိညာဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောအဘိညာဉ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူပြီးသော၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောတရားအပေါင်းတို့၌၊ အပ္ပနိပာဓုနု၊ ဝိတ်ပင်ဆီးတားခြင်း မရှိသော၊ သမန္တစက္ခုနာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် တည်းဟူသော စက္ခုဖြင့်၊ ပဿတာ၊ မြင်တော် မူပြီး သော သဗ္ဗဓမ္မ ဇာနနသမတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ ပညာယ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ပညာဖြင့်၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူပြီးသော၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ စက္ခုဝိသယာတိတာနိ၊ စက္ခု၏အရာကိုလွန်နိုင်ကုန်သော၊ ဘိရောကုဇ္ဇာဒိဂတောနိဝါရိနံရုံ၏ တဘက်အစရှိသည်၌တည်သံညီညွတ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ အတိဝိသုဒ္ဓေန၊ အလွန်စင်ကြယ်သော၊ မိသစက္ခုနာ၊ မိသစက္ခုဖြင့်၊ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူပြီးသော၊ အတ္တဟိတသာမိကာယ၊ ကိုယ်တော်၏အကျိုးစီးပွားကိုပြီးစေတတ်သော၊ သမာဓိပဒဋ္ဌာနာယ၊ သမာဓိလျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိသော၊ ပမ္ပိဝေဓပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူပြီးသော၊ ပရဟိတသာမိကာယ၊ သူတပါးတို့၏ အစီးအပွားကို ပြီးစေတတ်

သော၊ ကရုဏာပဒဋ္ဌာနာယ၊ မဟာကရုဏာလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ
သော၊ ဒေသနာပညာယ၊ ဒေသနာပညာဖြင့်၊ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူပြီးသော၊
အရိနံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသောရန်သူတို့ကို၊ ဟတတ္တာစ၊ သတ်တော်
မူပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စယာဒိနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးအစရှိ
သည်တို့ကို၊ အရဟတ္တာစ၊ ခံတော်မူထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ အရဟတာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာ၊
မဘောမပြန်၊ သမ္မာကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ သမ္မာနံ၊ သမ္မာလေးပါးတရား
တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သမ္မာ
လေးပါးတရားတို့ကိုသိတော်မူပြီးသော၊ တေနာဂတတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အန္တရာသိကဓမ္မေ၊ ချာန်မဂ်ဒိုလ်တို့၏အန္တရာဟ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော
တရားတို့ကို၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူပြီးသော၊ ပဗ္ဗနိကဓမ္မေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်
ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူပြီးသော၊ ကိလေသာရိနံ၊
ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကို၊ ဟတတ္တာ၊ သတ်ပြီးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကိုသတ်တော်မူ
ပြီးသော၊ သမ္မာ၊ မဘောမပြန်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံး
စုံသောတရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုမဘောမပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိ
တော်မူပြီးသော၊ တေနာဂတတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
စတုဝေသာရဇ္ဇဝသေန၊ လေးပါးသောဝေသာရဇ္ဇ ညွှာဏ်တို့၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ စတုဟိအာကာရေဟိ၊ လေးပါးကုန်သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ထောဓိ
ထေန၊ ပြီးပွမ်းတော်မူသဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယေဓမ္မာ၊
အကြင်တရားတို့ကို၊ အက္ခာတာ၊ ဟောအပ်ကုန်ပြီး၊ တေဟိဓမ္မေဟိ၊ ထို
တရားတို့ကို၊ အတ္တနိအမှေသု၊ ငါတို့၌၊ သမ္မဿမာနာ၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဇံ၊ ဤသို့တရားရှင်သာသနာတော်၌သာလျှင်တကျိပ်နှစ်ယေခံ
သောရဟန်းရှိ၏ဟူသောစကားကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝဒေမ၊ ဆိုကုန်၏၊
ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒိနန္တိ၊ မင်းမင်း၏အမတ်ကြီးအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊
ဥပတ္တန္တံ၊ အထောက်အပံ့ကို၊ သမ္မဿမာနာ၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဗ
လံ၊ ကာယဗလကို၊ သမ္မဿမာနာ၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဝဒါမ၊
မဆိုကုန်၊ ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပဇ္ဈော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
အနက်တည်း၊ သတ္တရိပသာဒေါတိ၊ သတ္တရိပသာဒေါဟူသည်ကား၊ ဣတိဝိ
သောဘဂဝါတိအာဒိနာနယေန၊ ဣတိဝိသောဘဂဝါအစရှိသောနည်းဖြင့်၊

ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ထုရားကျေးဇူးတို့ကို အနုသရန္တာနံ အတန်တလဲလဲအောင်မေ့
ကုန်သောသူတို့၏ ဥပ္ပန္နပသာဒေါ၊ ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းတည်း။ ဓမ္မေပ
သာဒေါတိ၊ ဓမ္မေပသာဒေါဟူသည့်ကား၊ သွာက္ခဏောဘဝတာဓမ္မာဝိ
အာဒိနာနယေန၊ သွာက္ခဏောဘဝတာဓမ္မာအစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဂု
ဏေ၊ ထုရားဂုဏ်တို့ကို အနုသရန္တာနံ အတန်တလဲလဲအောင်မေ့ကုန်သော
သူတို့အား၊ ဥပ္ပန္နပသာဒေါ၊ ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းတည်း။ ဝိဇ္ဇေသုပရိပူရ
ကာရိတာတိ၊ ဝိဇ္ဇေသုပရိပူရကာရိတာဟူသည်ကား၊ အရိယကန္တေသု၊
အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇေသု၊ ငါးပါးကုန်သောဝိဇ္ဇာ
တို့၌၊ ပရိပူရကာရိတာ၊ ပြည့်စုံစွာဖြစ်စေ့ရှိသည်၏အဖြစ်တည်း။ အရိယ
ကန္တေဝိသာနိနာမ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်သောဝိဇ္ဇာတို့မည်သည်
ကား၊ ပဌဝိသာနိ၊ ငါးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့တည်း။ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ တာနိ၊ ထိုငါး
ပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဝန္တရဇဝေဝတိ၊ ဘဝတပါးသို့ရောက်သော်တည်း။
အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတမည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အရိ
ယသာဝကာဘဝံ၊ အရိယာသာဝကာ၏အဖြစ်ကို၊ အစာနန္တောပိ၊ မသိသော်
တည်း၊ နဝိတိတ္ထမလိ၊ လွန်၍မကျင့်၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏နံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
ကောမိ၊ ထိုတပယောက်သောသူသည်၊ ဣဇ္ဇိသကလံစက္ကဝတ္တိရန္တံ၊ ဤအဆုံး
စုံသောကြောငှာတေးမင်း၏စည်းစိမ်ကို၊ သမ္ပုဗ္ဗိန္ဒြိတ္တဝားခံယူ၍၊ ခုဒ္ဒကမက္ခိ
ကံ၊ ယင်ပတ်ကို၊ ဖိပိတာ၊ ဖိပိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေဟိ၊ ချသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သစေဝိဝဒေယျ၊ အကပ်၍ဆိုခြင်းအံ၊
သော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ တာသ၊ ထိုသူ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပင်ကရေ
ယျ၊ အကြင့်ကြောင့်လိုက်နာ၍ ကျင့်ရာ၏၊ ဇေတံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊
အဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ဣဝံ၊ ဤသို့၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ကန္တာနိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ဝိယာနိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပါနိ၊ နှလုံး
ကိုပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာနိ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ သန္ဓာပသ၊ ရည်တော်မူ၍၊
ဝိဇ္ဇေသုပရိပူရကာရိတာတိ၊ ဝိဇ္ဇေသုပရိပူရကာရိတာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ပောဓ
တော်မူအပ်ပြီးသောဓမ္မိကာခေါ်ပနာတိ၊ သဟဓမ္မိကာခေါ်ပနာဟူသည်ကား၊
တိက္ခ၊ ရဟန်းယောကျ်ား တည်းကောင်း၊ ဝိက္ခ၊ နိ၊ ရဟန်းမိန်းမတည်း
ကောင်း၊ ဝိက္ခမာနံ၊ ဝိက္ခမာနံတည်းကောင်း၊ သာမဇောရော၊ သာမဇော
ယောကျ်ားတည်းကောင်း၊ သာမဇောမိ၊ သာမဇောမိန်းမတည်းကောင်း၊
ဥပါသကော၊ ဝိတင်းသည် ယောကျ်ား တည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာ၊
ဝိတင်းသည်မိန်းမတည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတသတ္တံ၊ ထိုခုနစ်ယောဓံ

ရုဇွတ်ပါနာဒသုတ်၊

၂၃၇

တို့သည်။ သဟ၊တက္ခ၊ ခန္ဓစာရိနော၊ တရားကိုကျင့်သော ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဟိသတ္တံ၊မှန်၏၊ ဧတေသု၊ထိုရုနစ်ယောက်သောသူတို့တွင်၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း
 ယောကျ်ားသည်၊ ဘိက္ခု၊ဟိ၊ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊သမာန
 ဘိက္ခုတာယ၊ တူသောဘိက္ခုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဟ၊တက္ခ၊
 ခန္ဓံ၊ ကျင့်အပ်သောတရားကို၊ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဘိက္ခုနိ၊ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဘိက္ခုနိ၊ဟိ၊ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်၊ သဟ၊တက္ခ၊
 ခန္ဓံ၊တရားကို၊ စရတိ၊ကျင့်တတ်၏၊ (ဝ)၊ ဥပါသိကာ၊သိတင်းသည်မိန်းမ
 သည်၊ ဥပါသိကာ၊ဟိ၊သိတင်းသည်မိန်းမတို့နှင့်၊ သောတာပန္နော၊သောတာ
 ပန်သည်၊ သောတာပန္နော၊ဟိ၊သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ သကဒါဂါမိ၊သကဒါ
 ဂံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ဝ)၊ အနာဂါမိ၊ဟိ၊ အနာဂံပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ သဟ၊တက္ခ၊ ခန္ဓံ၊
 တရားကို၊ စရတိ၊ကျင့်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဧတေသဗ္ဗေဝိ၊ထိုအလုံးစုံကုန်
 သောသူတို့ကိုလည်း၊ သဟဓမ္မိကာတိ၊ သဟဓမ္မိကတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဧတ္ထ၊ဤသဟဓမ္မိကဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ အရိယ
 သာဝကောယေဝ၊ အရိယာသာဝကတို့ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိ
 အပ်ကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုအရိယာသာဝကတို့
 အား၊ တဝန္တရေဝိ၊ တဝတပါး၌လည်း၊ မဂ္ဂဒဿနံ၊မဂ်ဖြင့်မြင်သည်၊ အမ္ဘိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဝိဝါဒေါ၊ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊
 ထိုအရိယာ သာဝကတို့သည်၊ အဝုန္တံ၊စင်စစ်၊ ဧကဓမ္မစာရိတာယ၊ တူ
 သောတရားကိုကျင့်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဟဓမ္မိကာ၊ သဟဓမ္မိ
 ကမည်ကုန်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤသဟဓမ္မိကဟူသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်၊ သုပ္ပဋိပန္နော၊တဝ
 တောသာဝကသံဃောတိ၊အာဒိနာနယေန၊သုပ္ပဋိပန္နော၊တဝတောသာဝက
 သံဃောဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သံဃံ၊သံဃာဂုဏ်ကို၊ အနုဿရန္တာနံ၊
 အတန်တလဲလဲအောက်မေ့ကုန်သောသူတို့အား၊ ဥပ္ပန္နပသာဒေါ၊ ဖြစ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သောတာပန္နဿ၊
 သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အင်္ဂါနိ၊အင်္ဂါတို့ကို၊ ဟေထိတာနိ၊ဆိုအပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဣမေခေါနောအာရုဿေတိ၊ ဣမေခေါနော အာရုဿေဟူသည်ကား၊
 စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊ဣမေခန္ဓာ၊ဤတရားတို့ကို၊ တေနာဝဂတာ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပာကံ၊ငါတို့အား၊ အဿာသောစေတ၊တည်ရာ
 မှီရာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္ဇာတိ၊အားဟူ၍လည်းကောင်း၊ အက္ခာတာ၊

၂၃၀ မူလပစ္စယသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ မယ်၊ ငါတို့သည်၊ ယော၊ အကြင်အားတို့ကိုလည်း
 အတ္တနိအဓေသု၊ ငါတို့၌သမ္ပယာမာနာ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဇေံ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌သာလျှင် တကျိပ်နှစ်ယောက်သော
 ရဟန်းရှိ၏ဟူသောစကားကို၊ ဝဒေမ၊ ဆိုကုန်၏၊ ယောအဋ္ဌကထာသတ္တဘိ
 ဣမိနာ၊ ယောအဋ္ဌကထာသတ္တဘိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပုရာဏကသပေါဒိကေ၊
 ပုရာဏကသပအစရှိကုန်သော၊ သတ္တဘိရေ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆရာကြီးတို့ကို၊ အပဒိသန္တိ၊ ညွှန်းကုန်၏၊ ယထာပန၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ အာစရိယပုဏ္ဏ
 ယာဒိသု၊ ဆရာဥပဏ္ဍာသ် အစရှိသောသူတို့၌၊ အဋ္ဌကထာ၊ ငါတို့၏၊ အာစရိ
 ယော၊ ဆရာတည်း၊ အဋ္ဌကထာ၊ ငါတို့၏၊ ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာသ်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေဟသိတပေမံ၊ အိမ်၌ရှိသောချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပေမံ၊ ဂေဟသိတပေမကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 သတ္တဝါပသာဒေါတိ၊ သတ္တဝါပသာဒေါဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေရာပန၊
 မဟာသံဃရက္ခိဘမထေရ်သည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သတ္တဘာ
 မ၊ ဘုရားမည်သည်ကား၊ ဧကဿ၊ တယောသောသူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ဌ၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗ္ဗိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ဌ၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ သတ္တ
 လောက၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးဌ၊ ဧကောဝသတ္တာ၊ တခုသောဘုရားသည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊
 အဋ္ဌကထာ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တဘိ၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကဝဒေနေဝ၊ ထပုန်
 တည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တဘိ၊ ဆရာကို၊ ဝိသုံကတွာ၊ အသီးပြု၍၊ ဣမိနာဝပ
 ဒေန၊ ဤဘုရားသောပုန်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိရုဒ္ဓါ၊ ချွတ်ယွင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရာဇိ
 တာ၊ ရှုန်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဓမ္မေပသာဒေါတိ
 ဣဒိပနဝစနံ၊ ဓမ္မေပသာဒေါဟူသောဤစကားကိုကား၊ ယထာ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ အဋ္ဌကထာ၊ ငါတို့
 ၏၊ ဒိဃနိကာယော၊ ဒိဃနိကာယတည်း၊ အဋ္ဌကထာ၊ ငါတို့၏၊ မဇ္ဈိမနိကာ
 ယော၊ မဇ္ဈိမနိကာယတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ မမာယန္တိယထာ၊
 ဖြတ်နိုးကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊
 ဝရိယတ္တိဓမ္မေ၊ ဝရိယတ္တိဓမ္မ၌၊ ဂေဟသိတပေမံ၊ အိမ်၌ရှိသောချစ်ခြင်းကို၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သိလေသုတိ၊
 သိလေသုဟူသည်ကား၊ အဇာသိလဂေါသိလမေဗ္ဗကသိလကုတ္တု၊ ရသိ

ရုဠသီဟနာဒသုတ်၊

၂၃၆

လာဒီသု၊ဆိတ်ကုလား၏အလေ့အကျင့်နွား၏အလေ့အကျင့်ဆိတ်မြန်မာ၏
 အလေ့အကျင့်ခွေး၏အလေ့အကျင့် အစရှိသည်တို့၌၊ ဣန္ဒောအာရုဿောတိ
 ဧတ္ထံ၊ ဣန္ဒောအာရုဿောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဣဝတိဣဒံဝစနံ၊ဣပဟူသော
 ဤစကားကို၊ သာသနံ၊သာသနာတေဝီကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်
 ၏။ ကောအဓိပ္ပယောဂေါတိ၊ ကောအဓိပ္ပယောဂေါဟူသည်ကား။ အဓိကပ္ပ
 ယောဂေါ၊အထူးကိုလွန်စွာပြုခြင်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ကော၊အဘယ်
 နည်း။ယဒိဒန္တိ၊ယဒိဒံဟူသည်ကား၊တုဌာကဉ္စေဝ၊သင်တို့၏လည်းကောင်း၊
 အဌာကဉ္စ၊ ငါတို့၏လည်းကောင်း၊ ယံဣဒံနာနာကရဏံ၊ အကြင်အထူးကို၊
 ဝဒေယျာထ၊ ဆိုကုန်၏၊ထံနာနာကရဏံ၊ထိုအထူးသည်။ ကိံနာမအတ္ထိ၊
 အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဟိသန္တံ၊မှန်၏။ တုဌာကဉ္စ၊သင်တို့အားလည်း၊စတု
 သုဌာနေသု၊ထေးပါးသောအရာတို့၌၊ပသာဒေါ၊ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊အဌာကဉ္စ၊ငါတို့အားလည်း၊စတုသုဌာနေသု၊ထေးပါးသောအရာတို့၌၊
 ပသာဒေါ၊ကြည်ညိုခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဧကသ္မိံ၊တခုသောအရာ၌၊ပသာ
 ဒေါ၊ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိနနု၊ရှိသည်မဟုတ်လော၊ တုဌေဝ၊သင်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ အဌေဝ၊ငါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗ္ဗိဓာတိန္ဒူ၊နှစ်ဖြာ
 ဖြတ်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏံဝိယ၊ရွှေကဲ့သို့၊ ဧကသဒိသာ၊တူမျှကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝါစာယ၊စကားဖြင့်၊ သမရရာ၊ တူစွာဆောင်ကုန်သည်၊ ဟုတွား
 ဖြစ်ကုန်၍၊အဋ္ဌံသု၊ထည်ကုန်ပြီ။ ၊

အထ၊ထိုသို့တည်သောအခါ၌၊နေသံ၊ထိုဘိက္ခုတက္ကထွန်းတို့၏၊ တံသမ
 ရရတံ၊ ထိုအတူပြု၍ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဘိန္ဒုန္တော၊ဗျက်ဆီးတော်မူ
 လိုသော၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာတုရားသည်၊ဧဝံဝါဒိနောတိအာဇံ၊ဧဝံဝါဒိနောဤ
 သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဌ၌၊
 ကောနိဋ္ဌာတိ၊ ကောနိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ တဿပဿဒဿ၊ထိုကြည်ညို
 ခြင်း၏၊ ပရိယောသာနတုတာ၊ အဆုံးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယာနိဋ္ဌာ၊ အကြင်
 အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သနိဋ္ဌာ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ဧကော
 ကိံ၊တပါးလော၊ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ပုထုကိံ၊အမျှားလော၊ ဣတိဧဝံ။
 ဤသို့၊ပုစ္ဆထ၊မေးကြလေကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒတိ၊ဆိုတော်မူ၏၊ယသ္မာသနု၊
 အကြင်ကြောင့်ကား၊တသ္မိံ၊တသ္မိံ၊သမယေ၊ထိုထိုသို့သောအယူ၌၊နိဋ္ဌံ၊ဆုံး
 ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အပညပေန္တော၊မပညတ်သော၊ သမယော
 နာမ၊အယူမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဟိသန္တံ၊မှန်၏၊ဗြာဟ္မတာနံ၊ဝုဏ္ဏားတို့အား၊
 ဗြဟ္မလောကော၊ဗြဟ္မပြည်သည်။နိဋ္ဌာ၊ဆုံးရာအရဟတ္တဖိုလ်မည်၏၊မဟာ

၂၃

တရားဝင်သော။ ယင်းတို့သောရသောတို့အား။ အသေသေရာ။ အသေသေရာထို
 သည်။ နိဗ္ဗာန်သုံးရာအရဟတ္တဖိုလ်မည်၏။ ပရိတ္တကောသလံ။ သိန်းစည်းအစရှိ
 ကုန်သောပရိသတ်တို့အား။ သုဘကိတ္တဝါသုဘကိတ္တဝါသုသည်။ နိဗ္ဗာန်သုံး
 ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်မည်၏။ အာဇီဝကောသလံ။ အာဇီဝကတို့အား။
 အနန္တမာနသော။ စိတ်၏သုံးရာသည်။ နိဗ္ဗာန်သုံးရာအရဟတ္တဖိုလ်မည်၏။
 ဣတိဇေ။ ဤသို့။ အသညိဘဝေါ။ အသညိဘဝကို။ ပရိကပ္ပိတော။ ကြံအပ်၏။
 ဣမဗ္ဗိံသာသနပန။ ဤသာသနာတော်၌ကား။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်
 သည်။ နိဗ္ဗာန်သုံးရာမည်၏။ စေတနံ။ စိတ်၏။ သမ္မေဝ။ အစုံစုံသော။ ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဧကော။ ထိုသို့သည်။ အရဟတ္တမေဝ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်။
 နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ ဝနစင်စစ်သော်ကား။ နိဗ္ဗိဝသေန။
 မိစ္ဆာနိဗ္ဗိတိ၏။ အစွမ်းဖြင့်။ ဗြဟ္မသေသကောဒိနိ။ ဗြဟ္မပြည်အစရှိသည်တို့ကို။
 ပညာပေန္တိ။ ပညတ်ကုန်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အတ္ထုနော။ အတ္ထုနော။ မိမိမိမိ
 ၏။ တဒ္ဓိဝသေန။ အယူ၏။ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကောမေဝနိဗ္ဗိ။ တရသာလျှင်ဖြစ်
 သော သုံးရာအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပညာပေန္တိ။ ပညတ်ကုန်၏။ တံနိဗ္ဗာနံ။ ထို
 သုံးရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒေသတံ။ ပြခြင်းငှါ။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်။ သမဗျာကရမာနာတိအာဒိ။ သမဗျာကရမာနာ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို။ အာဟာ။ ဟောတော်မူပြီး ။

ဣဒါနိယရအခါ၌။ သိက္ခာနိစ္စိ။ ရဟန်းတို့အားလည်း။ နိဗ္ဗာန်သုံးရာဖြစ်
 သောအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဧကော။ တပါးသာတည်း။ တံတ္ထိယာနန္တိ။ တံတ္ထိတို့
 အားလည်း။ နိဗ္ဗာန်သုံးရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဧကော။ တပါးပင်
 တည်း။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ ဣသု။ နှစ်ဦးကုန်သောသို့သည်။ အနန္တကောရကောသုပိ
 ယ။ တရားပြုကုန်သောသို့ကဲ့သို့။ ပြီတောသု။ တည်ကုန်သည်ရှိသော်။
 ဘဂဝါ။ မြတ်စွာထုရားသည်။ အနုယောဂဝတ္ထံ။ စိတ်ရာသောဝတ်ကို။
 ဒေသန္တော။ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သာပနာရသောနိဗ္ဗာန်သောရကသာဉာဏိ
 ဟုပိတရာကသာသတိအာဒိ။ သာပနာရသောနိဗ္ဗာန်သောရကသာဉာဏိဟုပိတရာ
 ကသာဉာဏိသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟာ။ ဟောတော်မူပြီး။ တတ္ထပါဠေ
 ထိပါဠိ၌။ ရာဂရက္ခာဒိနိ။ ရာဂဖြင့်တစ်ခြင်းရှိကုန်သော သူအစရှိသည်တို့
 အား။ နိဗ္ဗာနာမ။ သုံးရာမည်သည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ နတ္ထိမေရှိ။ ယဒိ
 သိယာ။ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ သောဏသိင်္ဂါယာဒိနိစ္စိ။ မြေခွေးတော
 ခွေး အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အားလည်း။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိဇေ
 ဒေါသံ။ ဤတင်အံ့သောအပြစ်ကို။ သမ္မာယန္တနံ။ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သော။

တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတိဇ္ဈိ၊ ဝိတရာဂဿအာရသောသာနိဋ္ဌာတိအာဒိနာနယော
 န၊ ဝိတရာဂဿအာရသောသာနိဋ္ဌာဤသ္မိအစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဗျာကရဏံ၊
 ဖြေကြားခြင်းကို၊ ဒသဝိတံ၊ ပြအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိတရာဂဿ အစရှိသော
 စကား၌၊ ဝိဒ္ဓသုနေတိ၊ ဝိဒ္ဓသုနေဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာ
 ရှိသောသူအား၊ အနုရုဒ္ဓပဋိဝိရုဒ္ဓဿတိ၊ အနုရုဒ္ဓပဋိဝိရုဒ္ဓဿ ဟူသည်
 ကား၊ ရာဂေ၊ ရာဂဖြင့်၊ အနုရုဒ္ဓဿ၊ မဆန့်ကျင်သော အားဖြင့်ချစ်ခြင်း
 ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကောဓေန၊ အမျက်ဒေါသဖြင့်၊ ပဋိဝိရုဒ္ဓဿ၊ ဆန့်
 ကျင်သောအားဖြင့်ရုန်းခြင်း ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပပဉ္စာရာမဿ၊ ပပဉ္စရတိ
 နေတိတ္ထေ၊ ပပဉ္စာရာမဿ ပပဉ္စရတိနေဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝစနတ္ထော၊
 ဝစနတ္ထကို၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ဣတ္ထ၊ ဤပပဉ္စအရာ၌၊ အာ
 ရမန္တိ၊ လွန်စွာမွေ့လျော် တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့လွန်စွာမွေ့
 လျော်ရာ ဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ အာရာမော၊ အာရာမမည်၏၊ အဿ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပပဉ္စော၊ ပပဉ္စတရားဟုဆိုအပ်သော၊ အာရာမော၊ မွေ့
 လျော်ရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပပဉ္စာရာမော၊ ပပဉ္စာ
 ရာမမည်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပပဉ္စော၊ ပပဉ္စတရားသည်သာလျှင်၊
 ရတိ၊ မွေ့လျော်ရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပပဉ္စရတိ၊
 ပပဉ္စရတိမည်၏၊ ပပဉ္စောတိဇေတံ၊ ပပဉ္စောဟူသောဤအမည်သည်သည်၊
 မတ္တပမတ္တာကာရတာဝေန၊ ယစ်ခြင်းကောမဂုံဏံ ဒုစနိကံတို့၌ စိတ်ကို
 လွှတ်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိမာနာနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနတို့၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဣမပန၊
 ဤသုတ်၌ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိယောဝ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကိုသာလျှင်၊ အဝိဗ္ဗေတာ၊
 အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ သရာဂဿာတိအာဒိသု၊ သရာဂဿ ဤသို့အစရှိကုန်
 သော၊ ပဉ္စသုဋ္ဌာနေသု၊ ငါးပါးသောအရာတို့၌၊ ကောဝကိလေသော၊ တပါး
 သာလျှင်ဖြစ်သော လောဘကိလေသသည်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ တဿ၊
 ထိုလောဘကိလေသလာ၏၊ အာကာရတော၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ရှိ၏၊ သရာ
 ဂဿာတိ၊ သရာဂဿဟူ၍၊ ဂုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဟောရာအရပ်၌၊ ပဉ္စကာမဂုံဏိက
 ရာဂဝသေန၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌တပ်သောရာဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လော
 ဘော၊ လောဘကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ သတဏှာဿာတိ၊ သတဏှာဿ
 ဟူ၍၊ ဂုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဟောရာအရပ်၌၊ ဘဝတဏှာဝသေန၊ ဘဝတဏှာ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ လောဘော၊ လောဘကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ သဥပါဒါ

၂၄၂ မူလဝတ္ထုဒဿ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

နဿတိ၊ သဉ္ဇပါဒါနဿဟူ၍၊ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဟောရာအရပ်၌၊ ဂဟဏဝသေန၊
စွဲသင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လောဘတော၊ လောဘကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်
၏၊ အနုရုဒ္ဓာပုဋိရိရုဒ္ဓဿဟူ၍၊ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဟောရာ
အရပ်၌၊ ယုဂဇ္ဇဝသေန၊ အစုံဖွဲ့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လောဘဒေါသ၊
လောဘဒေါသတို့ကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ပပဉ္စာရာမဿတိ၊ ပပဉ္စာ
ရာမဿဟူ၍၊ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဟောရာအရပ်၌၊ ပပဉ္စုပ္ပတ္တိဒဿနဝသေန၊ ပပဉ္စ
တရား၏ဖြစ်ခြင်းကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လောဘဒိဋ္ဌိ၊ လောဘဒိဋ္ဌိ
တို့ကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ သရာဂဿတိတ္ထေ၊ သရာဂဿဟူသော
ပုဒ်၌၊ အကုသလဝသေန၊ အကုသိုလ်မူလ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လောဘတော၊
လောဘကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ သတဏှာယာတိတ္ထေ၊ သတဏှာယဟူ
သောပုဒ်၌၊ တဏှာဝစ္စယော၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဉပါဒါန
နဿနဝသေန၊ ဉပါဒါနံပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လောဘတော၊ လောဘ
ကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ပုရိမသဒိသ
မေဝ၊ ရှေးနည်းနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ထေရောပန၊ မဟာသံဃာတို့
တမထေရ်သည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဒ္ဓိသေယ ဗျက်
ဆီးကုန်တိသနည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧကောယေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊
အသံလောဘော၊ ဤလောဘကို၊ ဓမ္မနဝသေန၊ တင်စွပ် သည်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ရာဂေါတိ၊ ရာဂဟူ၍၊ ဝုတ္တဋ္ဌာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဏှာကရဏဝသေန၊ တင်
ခြင်းကိုပြုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာဟူ၍၊ ဝုတ္တဋ္ဌာ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဂဟဏဋ္ဌေန စွဲသင်းခြင်းဟူသောအနက်သဘောအာ၊ ဖြင့်၊ ဉပါဒါနံ ဉပါဒါနံ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယုဂဇ္ဇဝသေန၊ အစုံဖွဲ့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနု
ရောပေဋ္ဌံ၊ ဝိရောဓော၊ အနုရောပေဋ္ဌံဝိရောဓဟူ၍၊ ဝုတ္တဋ္ဌာ၊ ဆိုအပ်၏၊
ပပဉ္စုပ္ပတ္တိဒဿနဋ္ဌေန၊ ပပဉ္စတရား၏ ဖြစ်ခြင်းကို ပြသောအနက်သဘော
အားဖြင့်၊ ပပဉ္စော၊ ပပဉ္စဟူ၍၊ ဝုတ္တဋ္ဌာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏။

☞ ဣဒါနိယေသုအခါ၌၊ ဣမေသံကိလေသာနံ၊ ဤကိလေသာတို့၏၊ မူလဘူ
တံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိဝါဒံ၊ ဒိဋ္ဌိအယူကို၊ ဒသေသန္တော၊ ပြုတော်
မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧမာဘိက္ခဝေ၊ ဒိဋ္ဌိယောတိအာဒိ၊ ဧမာဘိက္ခဝေ၊ ဒိဋ္ဌိယော
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တတ္ထံ၊ ထိုဧမာဘိက္ခ
ဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဘဝဒိဋ္ဌိတိ၊ ဘဝဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊
သဿတဒိဋ္ဌိတည်း၊ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိတိ၊ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓန္တဒိဋ္ဌိ၊ ဥဒ္ဓန္တ

ဒိဋ္ဌိဘည်း၊ အလ္လိနာတိ၊ အလ္လိနာဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဝသေနေ၊ တဏှာ
ဒိဋ္ဌိဘို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိအလ္လိနာ၊ သဿတဒိဋ္ဌိကိုကပ်ငြိခြင်း
တည်း၊ ဥပဂတာတိ၊ ဥပဂတာဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဝသေနေဝ၊ တဏှာ
ဒိဋ္ဌိဘို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပဂတာ၊ ကပ်ငြိကုန်သည်တည်း၊
အဇ္ဈာသိဘာဘိ၊ အဇ္ဈာဘိတာ ဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ ဝသေနေဝ၊
တဏှာဒိဋ္ဌိဘို့၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ အနုဘိဠာ၊ စူးဝင်ကုန်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဝိဘာဒိဋ္ဌိ သာတေပဋိဝိရုဒ္ဓါတိ၊ ဝိဘာဒိဋ္ဌိသာတေပဋိဝိရုဒ္ဓါဟူ
သည့်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္ဆဒဝါဒါဒိဟိ၊ ဥဒ္ဓစ္ဆဒိဋ္ဌိအစရှိသောမိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ အန္တဗာလော၊ အန္တဗာလဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊
အလုံးစုံကုန်သော၊ တေတုမ္ပေ၊ ထိုသင်တို့သည်၊ နဇာနာထ၊ မသိကုန်၊ အယံ
လောကော၊ ဤသတ္တလောကသည်၊ သဿတော၊ ဖြစ်၏၊ အယံလောကော၊
ဤသတ္တလောကသည်၊ နသဿတော၊ မဖြစ်၊ ဥဒ္ဓစ္ဆိန္ဒတိ၊ ပြတ်၏၊ ဇူတိ၊ ဤသို့၊
ပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ အလွန်ဆန့်ကျင် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စကာလံဝါ၊ အခါမပြတ်မူ
လည်း၊ ဘဏ္ဍာနပသုဘာ ငြင်းခုံခြင်း၌ လေ့ကျက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟန္တိ၊
နေကုန်၏၊ ဒုတိယဝါရေဝိ၊ ဒုတိယဝါရ၌လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်း
လျှင်နည်းရှိ၏၊ သမုဒယပ္ပာဘိအာဒိသု၊ သမုဒယပ္ပဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်
တို့၌၊ ဒိဋ္ဌိနံ ဒိဋ္ဌိဘို့၏၊ သမုဒယော၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ခဏိကသမုဒယောစ၊
ခဏိကအကြောင်းလည်းကောင်း၊ ပစ္စယသမုဒယောစ၊ ပစ္စယအကြောင်း
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇစ္စနစ်ပါးတို့လည်း၊ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ဒိဋ္ဌိတို့၏၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ခဏိကသမုဒယော၊ ခဏိကသမုဒယမည်၏၊ အဋ္ဌဋ္ဌာနာနိ၊
ရှစ်ပါးကုန်သော ဖြစ်ရာအကြောင်းတို့သည်၊ ပစ္စယသမုဒယော၊ ပစ္စယ
အကြောင်းမည်၏၊ ဣဒံသာနိအဋ္ဌဋ္ဌာနာနိ၊ ဤရှစ်ပါးကုန်သော တည်ရာအ
ကြောင်းတို့သည်၊ သေယျသာကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟုမူကား၊
ခန္ဓာဝိ၊ ခန္ဓာတို့သည်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ ဒိဋ္ဌိ၏တည်ရာတည်း၊ အဝိဇ္ဇာဝိ၊ ဝိဇ္ဇာ
သည်လည်းကောင်း၊ မသ္မာဝိ၊ မသ္မာသည်လည်းကောင်း၊ သညာဝိ၊ သညာ
သည်လည်းကောင်း၊ ဝိတက္ခောဝိ၊ ဝိတက်သည်လည်းကောင်း၊ အယော
နိသောမနသိကာရောဝိ၊ အသောနိသော မနသိကာရသည်လည်းကောင်း၊
ပါပမိဒတ္တာဝိ၊ ပါပမိတ္တသည်လည်းကောင်း၊ ပရတောဗောသေဝိ၊ ပရ
တောဗောသသည်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ ဒိဋ္ဌိတို့၏တည်ရာအကြောင်း
မည်၏၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့ဘို့၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သမုဒယပ္ပာနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ရာအ
ကြောင်းဖြစ်ရာအနက်သဘောကြောင့်၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ဒိဋ္ဌိတို့၏၊

ဟေတု။ အကြောင်းမည်၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဗိဋ္ဌိနံ၊ ဗိဋ္ဌိတို့၏။ ပစ္စယော၊
ပစ္စယအကြောင်းမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ခန္ဓာရိ၊ ခန္ဓာတို့သည်လည်း။ ဗိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊
ဗိဋ္ဌိတို့၏တည်ရာအကြောင်းတည်း။ အဝိဇ္ဇာရိ၊ အဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ မသောဝ
ရိ၊ မသသည်လည်း။ သညာရိ၊ သညာသည်လည်း။ ဝိတက္ကောရိ၊ ဝိတက်
သည်လည်း။ အယောနိသောမနသိကာရောရိ၊ အယောနိသောမနသိကာရ
သည်လည်း။ ဖါပမိတ္တောရိ၊ ဖါပမိတ္တသည်လည်း။ ပရတောစောသောဝရိ၊
ပရတောစောသသည်လည်း။ ဥပါဒါယ၊ အဝိဇ္ဇာသည်ကိုစွဲ၍၊ သရဒယဋ္ဌာ
နဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက်၏သဘောကြောင့်၊
ဗိဋ္ဌိနံ၊ ဗိဋ္ဌိတို့၏။ ပရတောစောသောဝရိ၊ ပရတောစောသသည်လည်း။ ဟေတု၊
ဟေတုအကြောင်းလည်းဖြစ်၏။ ပစ္စယော၊ ပစ္စယအကြောင်းလည်းဖြစ်၏။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရတောစောသောဝရိ၊ ပရတောစောသသည်လည်း။ ဗိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊
ဗိဋ္ဌိတို့၏တည်ရာအကြောင်းတည်း။ အတ္တဂီမာရိ၊ ချုပ်ခြင်းတို့သည်လည်း။
ခဏိကတ္တဂီမော၊ ခဏိကအား ဖြင့်ချုပ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ပစ္စယတ္တဂီ
မောစ၊ ပစ္စည်းအားဖြင့်ချုပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နေဟေဝ။
နှစ်ပါးတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ခဏိကတ္တဂီမောနာမ၊ ခဏိ
ကအားဖြင့် ချုပ်ခြင်း၊ မည်သည်ကား။ ခယော၊ ကုန်ခြင်းလည်းကောင်း၊
ဝယော၊ ပျက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ထေဒေါ၊ ကွဲခြင်းလည်းကောင်း။ မရိတေ
ဒေါ၊ တက်ဝန်းကျင်မှကွဲပြီခြင်းလည်းကောင်း။ အနိစ္စတာ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း။ အန္တရဓာနံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊
ဤသည်လျှင်တည်း။ ပစ္စယတ္တဂီမောနာမ၊ ပစ္စယတ္တဂီမ မည်သည်ကား။
သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောတာ
ပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်သည်။ ဗိဋ္ဌိဋ္ဌာနသရုပ္ပာတော၊ ဗိဋ္ဌိဋ္ဌာနကို
အကြွင်းမဲ့ဖြတ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အသာသန္တိ၊ အသာသံဟူသည်ကား။ ဗိဋ္ဌိမူလကံ၊ ဗိဋ္ဌိလျှင်အကြောင်း
ရင်းရှိသော။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးတည်း။ ယံ၊ အကြင်ဗိဋ္ဌိမူလကအာနိသံသ
ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍။ ယံဗိဋ္ဌိကောသတ္ထာဟောတိ၊ တံဗိဋ္ဌိကသာဝ
ကာဟောန္တိ၊ ယံဗိဋ္ဌိကသတ္ထာရုံသာဝကာသတ္ထရောန္တိ၊ ဝရုံကရောန္တိ၊ မာ
နေန္တိ၊ ပူဇေန္တိ၊ လာဘန္တိ၊ တထောနိဒါနံ၊ ဝရိဏ္ဏပါတသေနာသနဂိယာနပစ္စ
ယသောသန္တပရိက္ခာရံ၊ အယံတိက္ခဝေဗိဋ္ဌိယာဗိဋ္ဌေဓိကောအာနိသံသောတိ၊
ယံဗိဋ္ဌိကောသတ္ထာဟောတိ၊ တံဗိဋ္ဌိကသာဝကာဟောန္တိ၊ ယံဗိဋ္ဌိကသတ္ထာ
ရုံသာဝကာသတ္ထရောန္တိ၊ ဝရုံကရောန္တိ၊ မာနေန္တိ၊ ပူဇေန္တိ၊ လာဘန္တိ၊ တထော

နိဒါနံ စိဝရုဏိယူပါတ သေနာသန ဂိဏာနပစ္စယာ တောသန္တပရိက္ခာရံ၊ အယံ
 ဘိက္ခဝေ ဗိဇ္ဇိယာဗိဇ္ဇမဋ္ဌိကော အာနိသံသောဟူ၍။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ပြီ။ သတ္တဝါ၊ ဆရာသည်။ ယံဗိဇ္ဇိကော၊ အကြင်အကြင် အယူရှိသည်။
 ဟောတော်မူ၏။ သာဝကာ၊ ထပည့်တို့သည်။ ထံဗိဇ္ဇိကော၊ ထိုထိုသို့သော
 အယူရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တဝါရံ၊ ဆရာတို့၊ ယံဗိဇ္ဇိကော၊
 အကြင်အကြင်အယူရှိကုန်သော၊ သာဝကာ၊ ထပည့်တို့သည်။ သက္ကဏှေ၊ နန္ဒ
 အရိအသေပြုကုန်၏။ မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးကုန်၏။ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဂရုံ
 ကရေန္တိ၊ အလေးအမြတ်ပြုကုန်၏။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့အရိအသေပြုခြင်း
 မြတ်နိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းအလေးအမြတ်ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 စိဝရုဏိယူပါတ သေနာသန ဂိဏာနပစ္စယာ တောသန္တပရိက္ခာရံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်း
 ကျောင်းသုနာတို့၏နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောဆေးတည်းဟူသော
 အသက်၏အကြောင်းကို၊ နေန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊
 ဤသို့အရိအသေပြုခြင်းပစ္စည်းဖြင့်ပူဇော်ခြင်းသည်။ ဗိဇ္ဇိယာ၊ အယူ၏။ ဗိဇ္ဇ
 မဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်သိအပ်သော၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးတည်း။ အာဒိ
 နဝန္တိ၊ အာဒိနဝံ ဟူသည်ကား။ ဗိဇ္ဇိဂဟဏာမူလကံ၊ မိစ္ဆာဗိဇ္ဇိအယူကိုစွဲ
 ထမ်းခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော၊ ဥပဒ္ဒဝံ၊ အပြစ်တေးရန်တည်း။ သော၊
 ထိုအပြစ်တေးရန်သည်။ ဝဂ္ဂ၊ လိဝတံ။ ထင်းနှို့ကဲ့သို့တွဲလျားဆွဲ၍ကျင့်သော
 အကျင့် ထည်းကောင်း။ ဥက္ကုမ္ဘိကပ္ပဓာနံ၊ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်၍နေသော
 အကျင့် ထည်းကောင်း။ ကဏ္ဍကာမသာယာတာ၊ သံဆူးပေါ်၌သားရေခင်း
 ၍အိပ်သော အကျင့်ထည်းကောင်း။ ပဉ္စာတပတပ္ပနံ၊ လေးမျက်နှာမှမ်းပူ
 အပေါ်မှ နေပူဟုဆိုအပ်သောဝါးပါးသောအပူတို့ဖြင့်ပူပန်စေသောအကျင့်
 ထည်းကောင်း။ သာနုပ္ပပါထပထနံ၊ ကနေသုံးကြိမ်မပြတ်ရေထိုးသက်ဆင်း
 သောအကျင့် ထည်းကောင်း။ ကေသမသုယောစနံ၊ ဆံရုတ်ဆိတ်ကိုနှုတ်
 ခြင်းထည်းကောင်း။ အပ္ပါနကဏ္ဍာနံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို ကင်းစေ၍
 ရှုခြင်းထည်းကောင်း။ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော အကျင့်ကို
 ဆောက်တည်ခြင်းတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ နိဿရဏန္တိ၊ နိဿရဏံဟူသည်ကား၊ ဗိဇ္ဇနံ၊ မိစ္ဆာ
 ဗိဇ္ဇာတို့၏။ နိဿရဏံနာမ၊ ထွက်မြောက်ရာမည်သည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်း။ ယထာဘူတံနုပ္ပဇာနန္တိတိ၊ ယထာဘူတံနုပ္ပဇာနန္တိ ဟူသည်ကား၊
 ယေဂုဂ္ဂထာ၊ အကြင်မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇေတံသမ္ပံ၊ ထို
 အသုံးစုံသောမိစ္ဆာအယူကို၊ ယထာသတာဝံ၊ သဘောအလျောက်၊ နုဇာ

၂၄၁

၂၄၆

မုလဝတ္ထုသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

နန္တိ၊ မထိကုန်၊ နပရိရုဇ္ဈန္တိ ဒုက္ခသွာတိ၊ နပရိရုဇ္ဈန္တိ ဒုက္ခသွာ ဟူသည်ကား၊
 သကလဝဋ္ဌဒုက္ခတော၊ အလုံးစုံသောဝဋ္ဌဒုက္ခမှ၊ နပရိရုဇ္ဈန္တိ၊ မလွတ်နိုင်
 ကုန်၊ ဣမိနာ၊ ဤပရိရုဇ္ဈန္တိ ဒုက္ခသွာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဇေတဝံ၊ ထိုမိစ္ဆာဗိဇ္ဇာ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏အား၊ နိဋ္ဌာနာမ၊ ဆုံးရာအရဟတ္တဖိုလ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ
 ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ပရိရုဇ္ဈန္တိ ဒုက္ခသွာတိ၊ ပရိရုဇ္ဈန္တိ
 ဒုက္ခသွာဟူသည်ကား၊ သကလဝဋ္ဌဒုက္ခတော၊ အလုံးစုံသော ဝဋ္ဌဒုက္ခမှ၊
 ပရိရုဇ္ဈန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤပရိရုဇ္ဈန္တိ ဒုက္ခသွာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊
 ဇေတဝံ၊ ထိုဘုရားတပည့် ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ နိဋ္ဌာနာမ၊ ဆုံးရာ
 အရဟတ္တဖိုလ်မည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသ
 တိ၊ ပြ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒူအနုကာရကာရကာနံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော တရား
 ဆိုကုန်သောသူတို့၏အနွဲ့၊ တရားကိုဆီနွဲ့န္တောပိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊ သာသ
 နသ္မိံ၊ သာသနာတော်၌သာလျှင်၊ နိဋ္ဌာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တည်း
 ဟူသောအဆုံး၏၊ အတ္ထိတံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ မတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ
 တော်မူ၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗိဇ္ဇာန္တိဒန္တံ၊ မိစ္ဆာအယူကိုဖြတ်ခြင်းကို၊ ဒေသန္တော
 ပြေတော်မူသို သည် ဖြစ်၍၊ စတ္တာရိမာနိတိက္ခဝေဥပါဒါနာနိတိအာဒိ၊ စတ္တာရိ
 မာနိတိက္ခဝေဥပါဒါနာနိတိသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူပြီ၊ ဇေတဝံ၊ ထိုဥပါဒါနံတို့၏၊ ဝိတ္ထာရကထာ၊ အကျယ်ဖြစ်သောစကားကို၊
 ဝိသုဒ္ဓိ၊ စက္ခု၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝုတ္တနယောနေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းကိုသာလျှင်၊
 ဝေဒိယဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာဝါဒါပဋိ၊ ဇာနိမာနာတိ၊ သဗ္ဗုပါဒါန
 ပရိညာဝါဒါပဋိဇာနိမာနာဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သဗ္ဗေသံဥပါဒါ
 နာနံ၊ အလုံးစုံသော ဥပါဒါနံတို့ကို၊ ပရိညံသမတိက္ကမံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ ဝဒါမ၊
 ဆိုကုန်၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနိမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော မိစ္ဆာဗိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 တည်း၊ နသဗ္ဗာသဗ္ဗုပါဒါနံပရိညန္တိ၊ နသဗ္ဗာသဗ္ဗုပါဒါနံပရိညံဟူသည်ကား
 သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဥပါဒါနာနံ၊ ဥပါဒါနံတို့ကို၊ သဗ္ဗာ၊ မဘောက်
 မပြန်၊ သမတိက္ကမံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ နပညာပေန္တိ၊ မပညတ်နိုင်ကုန်၊ ကေမိ၊
 အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကာရုပါဒါနမတ္တဿ၊ ကာရုပါဒါနံမျှကို၊ ပညာ
 ပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဗိဇ္ဇုပါဒါနမတ္တဿ၊
 ဗိဇ္ဇုပါဒါနံမျှကို၊ ပညာပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့
 သည်၊ ဝိသဗ္ဗတု ပါဒါနဿာပိ၊ ဝိသဗ္ဗတု ပါဒါနံကိုလည်း၊ ပညာပေန္တိ၊
 ပညတ်ကုန်၏၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနဿ၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနံကို၊ ငဉ္ဇညံ၊ ဝိုင်၊ ခြား

ခြင်းကို၊ ပညာပေဋ္ဌာနာမ၊ ပညတ်နှိုင်းသောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေသံ
 ပန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ကား၊ တေဒံ၊ အပြားကို၊ ဒသေပေဋ္ဌာ၊ ပြတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ကာရုပါဒါနဿပရိညံပညပေဋ္ဌိတိအာဒိ၊ ကာရုပါဒါနဿ ပရိညံ
 ပညပေဋ္ဌိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဠေ၊
 ထိုပါဠိ၌၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ကာရုပါဒါနဿ၊ ကာရုပါဒါနံကို၊ ပရိညံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို၊ ပညပေဋ္ဌိ
 ယေဝ၊ ပညတ်ကုန်သလျှင်ကတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဆန္ဒရတိပါသဏ္ဌာဝိ၊
 ကိုးဆွဲခြောက်ပါးသောပါသဏ္ဌအယူရှိကုန်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 လည်း၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့ကို၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်း
 ဖြစ်သောသူသည်၊ နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မငြိမ်အပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုပဋိသေ
 ဝနံ၊ ဝတ္ထုကိုငြိမ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ကာမံ၊ ကာမကို၊ ကပ္ပတိတံ၊ အင်၏
 ဟူ၍၊ နပညပေဋ္ဌိ၊ မပညတ်ကုန်၊ အကပ္ပိယမေဝ၊ မအပ်သည်ကိုသာလျှင်၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပညပေဋ္ဌိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ ယေပန၊ အကြင်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟောင်း
 ပုဏ္ဏားတို့သည်ကား၊ သေဝန္တိ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိုငြိမ်ကုန်၏၊ တေထံ၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ထေယျေန၊ ခိုးသဖြင့်၊ သေဝန္တိ၊ ငြိမ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ကာရုပါဒါနဿပရိညံပညပေဋ္ဌိတိ၊ ကာရုပါဒါနဿပရိညံပည
 ပေဋ္ဌိဟူ၍ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နတ္ထိဒန္တန္တိအာဒိနံ၊ နတ္ထိဒန္တံဤသို့အစရှိသည်တို့
 ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သီလေန၊ ဂေါသီလစသည်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊
 စင်ကြယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝတေန၊ ဂေါတမစသည်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်
 ကြယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာယ၊ ဂေါသီလဂေါတမဟူသောဘာ
 ဝနာဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ အတ္ထုပလဒ္ဓိ၊ အတ္တဟူသောအယူကို၊ နပဟန္တိ၊ မစွန့်
 ကုန်၊ တာတွာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါနဿ၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံကို၊ ပရိညံ၊ လွန်ခြင်းကို၊
 နပညပေဋ္ဌိ၊ မပညတ်ကုန်၊ သီလဗ္ဗတု ပါဒါနဿ၊ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံကို၊
 ပရိညံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ နပညပေဋ္ဌိ၊ မပညတ်ကုန်၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနဿ၊ အတ္တ
 ဝါဒုပါဒါနံကို၊ ပရိညံ လွန်ခြင်းကို၊ နပညပေဋ္ဌိ၊ မပညတ်ကုန်၊ တံကိဿ၊
 ဟေတုတိ၊ တံကိဿဟေတု ဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုသီလဗ္ဗတုပါဒါနံ
 စသည်တို့ကို၊ အပညာပနံ၊ မပညတ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတုတိ၊ ကာရ
 ကာ၊ အဘယ်အကြောင်းနည်းဟုမူကား၊ ဣမာနိဟိတေဘဝဇ္ဇောတိ၊ ဣမာ
 နိဟိတေဘဝဇ္ဇော ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေဇ္ဇော၊

အရှင်ဖြစ် ကုန်သော၊ တေသမဏ ဗြဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 အာနိတိတိကာရဏာနိ၊ ဤသုံးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ကို၊ ယထာ
 သဘာဝတော၊ မသောက်မပြန်သောသဘောအားဖြင့်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊
 အာနိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊
 ယေပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ခန္တိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပညာပနကာရ
 ဏာနံ၊ ပညတ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိညာနံ၊ ပရိညာတို့တွင်၊
 ဗိဋ္ဌိဓမ္မေ၊ ဗိဋ္ဌိသည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတဉ္စ၊ သီလဗ္ဗတ သည်းကောင်း၊ ဧဝံ
 န္ဒယံ၊ ဤနှစ်ပါးတို့ကို၊ ပဟာတဗ္ဗန္တိ၊ ပယ်အပ်၏ဟူ၍၊ ယထာသဘာဝတော၊
 သဘောအထောက်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တေပုဂ္ဂလား၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သန္ဓာ
 ဟ၊ ရည်၍၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ နေဝါရာ၊ နှစ်ပါးသော ဝါရတို့ကို၊ ပုတ္တော၊
 ဟောအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝါရ၌၊ ယေပုဂ္ဂလား၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊
 အတ္တိန္ဒြိယအာဒိနိ၊ အတ္တိန္ဒြိယတို့ အစရှိသောအယူတို့ကို၊ ဂဏှန္တိ၊ သူ
 ကုန်၏၊ တေပုဂ္ဂလား၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗိဇ္ဈပါဒါနဿ၊ ဗိဇ္ဈပါဒါနကို၊
 ပရိညံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ ယေပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်ကား၊ သီလေန၊ ဂေါသီလစသည်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဝတေန၊
 ဂေါဝတစသည်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဘာဝနာယ၊ ဂေါသီလဂေါဝတတို့ပွား
 စေသဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်၏၊ အာနိ၊ ဤသို့၊ နဂဏှန္တိ၊ မယူကုန်၊ တေ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သီလဗ္ဗတ ပါဒါနဿာပိ၊ သီလဗ္ဗတ ပါဒါနကိုသည်း၊
 ပရိညံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနဿ၊ အတ္တ
 ဝါဒုပါဒါနကို၊ ပရိညံပန၊ လွန်ခြင်းကိုကား၊ ဧကောပိ၊ တယောက်သော
 သူမျှသည်သည်း၊ ပညပေတံ၊ ပညတ်ခြင်း၌၊ နသတ္တေပသိ၊ မတတ်နိုင်၊
 ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘိနောပိ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ကို
 ရသည်သည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စန္ဒိမသုရိယေ၊ သာနေတို့ကို၊ ပါလိနာ၊ လက်
 ဖြင့်၊ ပရိမဇ္ဈိဘွာ၊ သုံးသပ်၍၊ စရမာနာပိစ၊ သွားသည်သည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 တိတ္ထိယာ၊ ကမ္မဝါဒိတိတ္ထိတို့သည်၊ တိသောပရိညာ၊ သုံးပါးသော ပရိညာ၌
 တို့ကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ အတ္တဝါဒိနံ၊ အတ္တသောဟူသောစွဲလင်းခြင်း
 ကို၊ ရဗ္ဗိတံ၊ လွတ်ခြင်း၌၊ ယေသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နသတ္တေပန္တိ၊ မတတ်နိုင်
 ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုနပျုနံ၊ အတန်သလဲလဲ၊ ဝဇ္ဇတ္ထိ၊ ယေဝ၊ ဝဇ္ဇဆင်းရဲ
 ခွံသာယျာ၊ ပေတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ ဟိပါကဋိကရာပိ၊ ထင်စွာပြဋ္ဌာန်းအံ့၊ တေ၊
 ထိုမိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပထဝီဇီဝုတ္တိနယသကောပိယ၊
 မြေကိုစက်ဆုပ်သောယုန်ငယ်ကဲ့သို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌၊ အယံ၊

၁၁

ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္တသလ္လဘိကာ၊ မိမိကိုယ်ကို ဖြတ်တင်းသော၊
ဥပမာ၊ ဥပမာတည်း၊ ပထဝီ၊ မြေသည်၊ သဿကံ၊ ယုန်ငယ်ကို၊ တောသ
သကာတိ၊ အိုယုန်ငယ်ဟူ၍၊ အာဟာကိရ၊ ခေါ်သတတ်၊ သသကော၊ ယုန်
ငယ်သည်။ သော၊ ဤသို့တောသသကဟု ခေါ်ဝေါ်သော သူအား၊ ကော၊
အဘယ်သူပနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
မမမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သဗ္ဗဣရိယာမထေ၊ အလုံးစုံသော
ဣရိယာဝုတ်တို့ကို၊ ကပ္ပေန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဥစ္စာရပဿာဝံ၊ ကျင်ကြီးကျင်
ငယ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိသနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊
ဗိဇ္ဇော၊ မြင်အပ်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အတ္တန္တုဋ္ဌာနမ္ပိ၊ နင်းနယ်ရာအရပ်၌၊ အဂ္ဂိ
လဂ္ဂေဟိ၊ ထက်ညှိဖျားတို့ဖြင့်၊ ဗုဠဋ္ဌာနံဝိယ၊ ထိရာအရပ်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဝိဿဠဥဒကံ၊ စွန့်သောကျင်ငယ်ရေသည်၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ နည်းစွာ၏၊
ကရီသံ၊ ကျင်ကြီးသည်၊ ကတကဗသမတ္တံ၊ ခပေါင်းစေ့မျှရှိ၏၊ ဟတ္ထိအဿာ
ဒိဟိ၊ ဆင်ခြင်းအစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္တန္တုဋ္ဌာနံ၊ နင်းရာအရပ်
သည်၊ မဟန္တံ၊ များ၏၊ တေသံ၊ ထိုဆင်ခြင်းစသောသတ္တဝါတို့၏၊ ပဿာ
ဝေါဝိ၊ ကျင်ငယ် သည်လည်း၊ ဗာရမတ္တော၊ တစ်ခိုးအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ဥစ္စာ
ရော၊ ကျင်ကြီးသည်၊ ပန္နိမတ္တော၊ ခြင်းတောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ တယာ၊ သင်ဖြင့်၊ အလံ၊ တန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို
၍၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုံတက်၍၊ အညသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ တပါးသောမြေအရပ်၌၊ ပတိတော၊
ကျ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုယုန်ငယ်ကို၊ ပထဝီ၊ မြေသည်၊ နုရံ၊ အဝေး
သို့၊ ဝတော၊ သွားသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဥပရိယေဝ၊
အထက်၌သာလျှင်၊ ပတိတော၊ ကျသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ယုန်ငယ်သည်၊ ပုန၊ တတန်၊ တံပထဝီ၊
ထိုမြေကို၊ ဇိဂုန္တန္တော၊ စက်ဆုပ်နိုးရကား၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုံတက်၍၊ အညတ္ထံ၊
တပါးသောမြေပြင်၌၊ ပတိတော၊ ကျ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဿသဟာသမ္ပိ၊ အနှစ်
တထောင်ပတ်လုံးလည်း၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုံတက်၍၊ ပတမာနော၊ မြေပေါ်၌သာ
ကျသော၊ သသကော၊ ယုန်ငယ်သည်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ မုဗ္ဗိတုံ၊ လွှတ်ခြင်းငှါ၊
နသတ္တောတိယထာ၊ မတတ်နှိုင်းသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တိတ္ထိ
ယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ သဗ္ဗုပါဒါနပရိတ္တံ၊ အလုံးစုံသောဥပါဒါနံတို့ကိုလွန်ခြင်း
ကို၊ ပညာပေန္တောဝိ၊ ပညတ်သော်လည်း၊ ကာရုပါဒါဒိနံ၊ ကာရုပါဒါနံအစရှိ
ကုန်သော၊ တိတ္ထိယေဝ၊ သုံးပါးသောဥပါဒါနံတို့ကိုသာလျှင်၊ သမတိတ္ထမံ၊

လွန်ခြင်းကို၊ မညပေန္တိ၊ မညတ်နိုင်ကုန်၏။ အတ္တဝါဒံဝန၊ အတ္တဝါဒပါဒါနံ
 ကိုကား၊ ခုန့်ဝံ၊ ယွတ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ အသက္ကောန္တော၊
 မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ ဝဋ္ဋိယံ၊ ဝေ၊ ဝ၊ ဝနိဆင်း
 ရဲ၌သာလျှင်၊ မတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စပါဒါနံ၊ အကြင်ဥ
 ပါဒါနံကို၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ သမတိက္ကမိဝံ၊ လွန်ခြင်းငှါ၊
 နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ တဿ၊ ထိုအတ္တဝါဒပါဒါနံ၏၊ ဝလေန၊
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗိဗ္ဗိန္နောဒဝါဒံ၊ ဗိဗ္ဗိကိုဖြတ်ရာ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောဝါဒကို၊
 ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿာဒန္တောဒဝါဒံ၊ အသောဒ
 ကိုဖြတ်ရာဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောဝါဒကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ဧဝဓူပေခေါဘိက္ခဝေဓမ္မဝိနယေတိအာဒိ၊ ဧဝဓူပေခေါဘိက္ခဝေဓမ္မဝိ
 နယေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ တတ္ထပါဠေ၊ ထို
 ပါဠိ၌၊ ဓမ္မဝိနယေတိ၊ ဓမ္မဝိနယဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဝေဝ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ၌
 လည်းကောင်း၊ ဝိနယေစ၊ ဝိနည်း၌လည်းကောင်း၊ ဥတယနုဝိ၊ ဓမ္မဝိန
 ယေစ ဟူသောဝုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်လည်း၊ အနိယျာနိကသာသနံ၊ ဝနိမ္မ
 ထွက်မြောက်ရာထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သောသာသနာကို၊ ဒသေ
 တိ ပြုတော်မူ၏။ ယောသတ္ထရိယသာဒေါသောသမ္ပတ္တတောတိ၊ ယောသတ္ထ
 ရိပသာဒေါသော သမ္ပတ္တတောဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 အနိယျာနိကသာသနာသိဝိ၊ အနိယျာနိကသာသနာ၌လည်း၊ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်
 သောသူသည်၊ ကာလံကတ္တာ၊ သေ၍၊ ဝိဟောဝိ၊ ခြင်္သေ့သည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဗျုပ္ပာဝိ၊ ကျားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဝိဝိ၊ သစ်သည်
 လည်းကောင်း၊ အန္တောဝိ၊ ဝံသည်လည်းကောင်း၊ တရန္တောဝိ၊ အောင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုဆရာ၏၊ သာဝကာဝန၊ တပည့်
 တို့သည်ကား၊ ဝိဂါဝိ၊ သမင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုကရာဝိ၊ ဝက်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝသဒါဝိ၊ ချေတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ သော၊ ထိုဆရာဖြစ်သောသူသည်၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးက
 လ၌၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်ကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စယဒါယကာ၊
 ပစ္စည်းဒါယကာတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခန္တိဝါ၊ သည်းခံခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ မေတ္တံဝါ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုလည်းကောင်း၊ အနုဒယံဝါ၊ သနား
 ခြင်းကရုဏာကိုလည်းကောင်း၊ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍၊ တေသံ၊ ထိုအလုပ်အ
 ကျွေးဖြစ်ဘူးကုန်သောသမင်ဝက်ချေအစရှိသည်တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
 ပုတိတ္တာ၊ ချ၍၊ လောဟိဝံ၊ သွေးကို၊ ဝိဝတိ၊ သောက်၏၊ ထူလထူလဝံသာနိ

ရုဇွတ်ဟံသာဒသုတ်။

၂၅၁

ဝိ၊ သူနိုးရာရာအသားတို့ကိုလည်း၊ ခါဒတိ၊ စား၏၊ သတ္တဝါဝါဝန၊ ဆရာသည်
 မူလည်း၊ မိသားစု၊ ကြောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဝကာ၊ အလုပ်အကျွေး
 ဒါယကာတို့သည်၊ ကုက္ကုဋ္ဌဝါ၊ ကြက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မူလိကာဝါ၊
 ကြက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အထ၊ ထို
 သို့ဖြစ်သောအခါ၌၊ နေ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးဖြစ်ဘူးကုန်သောတကာတို့ကို၊
 ဝုတ္တနယေနဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အနုကမ္ဘံ၊ အစဉ်သနား
 ခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ခါဒတိ၊ စား၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗဂ္ဂတော၊
 ညီညွတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သတ္တဝါ၊ ဆရာသည်၊ နိရယပါယော၊ ငရဲ
 တိန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ နေရယိကသတ္တဝါ၊
 ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုဆရာဖြစ်သောငရဲ
 ထိန်းသည်၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကသိ၍၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဥပဋ္ဌကော၊
 အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စယဒါယကာ၊ ပစ္စည်းဒါယကာတို့လည်း၊
 ဣဒံ၊ ဤသို့၊ အနုကမ္ဘံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍ မိမိခါး
 အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ကမ္မကရဏာ၊ ကမ္မကရဏတို့ကို၊ က
 ရောတိ၊ ပြု၏၊ အာဒိတ္တေ၊ ရဲရဲတောက်သော၊ ရထေဝိ၊ ရထား၌လည်း၊ ယော
 ဇေတိ၊ က၏၊ အင်္ဂါ၊ ရပဗ္ဗတံဝိ၊ မီးကျိုးတောင်သို့လည်း၊ အာရောပေတိ၊ တက်
 စေ၏၊ ယောဟကုန္တိယံဝိ၊ ယောဟကုန္တိငရဲသို့လည်း၊ နိပတိ၊ ရှေ့၏၊ အနေ
 ကေဟိဝိ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခဓမ္မဟိ၊ ဒုက္ခဓမ္မတို့၌၊ သမ္မ
 ယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏၊ သာဝကာပန၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သောအလုပ်အကျွေး
 တို့သည်မူလည်း၊ ကာလံကတွာ၊ သေ၍၊ သိဟာဒယော၊ ခြင်္သေ့အစရှိသည်
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သတ္တဝါ၊ ဆရာသည်၊ မိဂ ဒိသု၊ သမင်အစရှိ
 ကုန်သောသတ္တဝါတို့တွင်၊ အညတရော၊ တပါးပါးသော သတ္တဝါသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေစ၊ ထိုတကာဖြစ်ဘူးကုန်သောခြင်္သေ့ အစရှိသည်တို့
 လည်း၊ ဣမံ၊ ဤသူကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ်ကသိ၍၊ စတု
 ဟိဝုဗ္ဗယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟိဌာ၊ လုပ်ကျွေးဘူးကုန်ပြီးအယ်
 ဤသူသည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ သတ္တဝါ၊ ဆရာဖြစ်ဘူးသောသူပင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တသ္မိံ၊ ထိုသမင်သောသတ္တဝါ၌၊ ခန္တိ ပါသည်၊ ခံခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ မေတ္တံဝါ၊ ချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဒ္ဓယံဝါ၊ သနားခြင်းကရ
 ဏာကိုလည်းကောင်း၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဝုတ္တနယေနဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အနယဗျာသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပေန္တိ၊ ရောက်
 စေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနိယျာနိကသာသနေ၊ ဝန်မှထွက်မြောက်ရာထွက်

မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သော တိတ္ထိတို့၏ သာသနာ၌၊ သတ္တဝါ၊ ဆရာ၌၊
ယောပသာဒေါ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ သောပသာဒေါ၊ ထို
ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ သမ္မုတော၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ကိပ္ပိကာလံ၊ ထရံတရသော ကာလသို့၊ ဝတ္တံ၊ ရောက်၍သည်၊
ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ကာလ၌၊ ဝိနယသတိယေဝ၊ ပျက်စီးသည်သာလျှင် တည်း၊
ယောဓေမ္မာသာဒေါတိ၊ ယောဓေမ္မပသာဒေါ ဟူသည်ကား၊ ဟိယံသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ အနိယျာနိက သာသနာသို့၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ရာထွက်
မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သောတိတ္ထိတို့၏ သာသနာ၌၊ ဓမ္မေ၊ တောက်ပြန်
သောအားဖြင့်သိအပ်သောမိမိတို့၏တရား၌၊ ပသာဒေါနာမ၊ ကြည်ညိုခြင်း
မည်သည်ကား၊ ဥဂ္ဂဟိတပရိယာဓုဓာရိတဝါစိတမတ္တကော၊ သင်ခြင်းချ
ခြင်း၊ ဆောင်ခြင်းသရဏ္ဍာယံခြင်မျှဖြစ်သော၊ တန္တိဇ္ဇေ၊ ပါဠိအစဉ်တည်း
ဟူသောဓမ္မ၌၊ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
တိတ္ထိတို့၏သာသနာ၌၊ ဝဋ်မောက္ခောပန၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်း
သည်ကား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤတိတ္ထိတို့၏သာသနာ၌၊
ယောပသာဒေါ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ သောပသာဒေါ၊
ထိုကြည်ညိုခြင်းသည်၊ ဝနပျံ၊ အတန်လေလေ၊ ဝဋ်မေဝ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုသာ
လျှင်၊ ဝန္တိ၊ နက်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဇ္ဇော၊
သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာသနသို့၊ တိတ္ထိတို့၏သာသနာ၌၊ အသတောဝ
တော၊ သတောမမှန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသမ္မုတော၊ ညီညွတ်ခြင်းမရှိ
ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယာသိ၊ သေသုပရိပူရကာရိတာတိ၊ ယာသိ
သေသုပရိပူရကာရိတာဟူသည်ကား၊ အနိယျာနိကသာသနော၊ ဝဋ်မှထွက်
မြောက်ရာထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သောတိတ္ထိတို့၏သာသနာ၌၊ အဇာသိလာ
ဒိနံ၊ အဇာသိသအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိပူကာရိတာ၊
ပြည့်စုံစွာဖြည့်အပ်သော၊ ယာစ၊ အကြင်ဂေါတိသိအစရှိသောဝိလသည်
တည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဝိ၊ ထိုဂေါတိသိအစရှိသောဝိလသည်တည်း၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဝဋ်မေဝက္ခံ၊ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော၊
ဘဝနိဿရဏံ၊ ဘဝမှထွက်မြောက်ရာသို့၊ နာမတ္ထိ၊ ပေတိ၊ မရောက်စေတတ်
သမ္မုတောနာပန၊ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်ကား၊ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ တိရစ္ဆာနတို့
အမျိုးကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ဝိပဇ္ဇမာနာ၊ ပျက်သည်ရှိသော်
နိရယံ၊ ဝရံသို့၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သာ၊ ထိုဂေါတိသိအစရှိသောဝိလသည်၊ နသမ္မုတော၊ ညီညွတ်ခြင်းမရှိ

စူဠဝိဟနာဒသုတ်၊

၂၅၃

ဟူ၍။ အက္ခယယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယာသဟဓိကေသုတိ၊ ယာသဟဓိကေသု
ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အနိယျာနိကသ္မိံ၊ ဝနိဆင်းရဲမှ
ထွက်မြောက်ရာ မဟုတ်သောတိတ္ထိတို့၏သာသနာ၌၊ ယေသဟဓိကာ၊
အကြင်သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသီတင်းသုံး
ဘော်တို့တွင်၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ ကာလံကတွာ၊ သေ၍၊
သီဟာဒယောဝိ၊ ခြင်္သေ့အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ။
ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ မိဂါဒပော၊ သမင်အစ
ရှိသောသတ္တဝါတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တဝါတို့တွင်၊
သီဟာဒိဘူတာ၊ ခြင်္သေ့အစရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါ
တို့သည်၊ ဣမေ၊ ဤသမင်အစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ အဓာကံ၊ ငါတို့၏
သဟဓိကာ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတံ၊
ဤသို့လုံးပုံကံ၌၊ မိဂါဒိဘူတေသု၊ သမင်အစရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊
သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ခန္တိအာဒိနိ၊ ခန္တိအစရှိသည်တို့ကို၊ အကတွာ၊ မပြု
မူ၍၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
နေသံ၊ ထိုသမင်အစရှိသောသတ္တဝါတို့အား၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်း
ရဲကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအနိယျာနိကဖြစ်
သော တိတ္ထိတို့၏ သာသနာ၌၊ သဟဓိကေသု၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌၊
ဝိယမနာပတာဝိ၊ ဝိယမနာပ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ အသဗ္ဗဂ္ဂတာ၊ မည်ညွတ်
ခြင်းသို့ရောက်သည့်အဖြစ်ဟူ၍၊ အက္ခယယတိ၊ ဆိုအပ်၏။

သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံသည်ဖြစ်သော၊ ဣဝံနကာရဏာဘေဒံ၊ ဤအကြောင်း
အပြားကို၊ ဧကတောကတွာ၊ တပေါင်းတည်းပြု၍၊ ဒသန္တော၊ ပြုတော်မူလို
သော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ တံကိဿဟေတူတိ ဧဝံဟေတံဘိက္ခဝေ
ဟောတိတိအာဒိံ၊ တံကိဿဟေတူတိ ဧဝံဟေတံဘိက္ခဝေဟောတိဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတြဝစနေ၊ ထိုတံကိဿ
ဟေတူ စသောစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သင်္ခေပတ္တော၊
အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်
ယေသတ္ထရိပသာဒေါသောန သဗ္ဗဂ္ဂတောဟောတိတိအာဒိ၊ ယေသတ္ထ
ရိပသာဒေါသောနသဗ္ဗဂ္ဂတောဟောတိဤသို့အစရှိသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်
စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဧဝံတိ၊
ဤသို့လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့ဟော
တော်မူတိုင်းသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ

၂၅၄

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေပသာဒါဒယော။ ထိုပသာဒအစရှိသည်
 တို့သည်၊ ဒုရက္ခာတေ။ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်သော၊ အသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
 ပဝေဒိတေ။ သဗ္ဗညုတရားမဟုတ်သော သူတို့သည်ထိအပ်သော၊ ဓမ္မဝိန
 ယေ။ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟူသောအနိယျာနိကဖြစ်သောတိတ္ထိတို့၏သာ
 သနာဋ္ဌိ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပက္ခော၊
 အကျဉ်းဖြစ်သော၊ အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ယံ၊ ထာတန္တိ၊
 ယထာတံဟူသည်ကား၊ ကာရဏက္ခော၊ အကြောင်းဟူသောအနက်၌၊ နိပါ
 တော၊ နိပါတ်ဝုဒ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုရက္ခာတေစသောပါဠိ၌၊ ဒုရက္ခာတေတိ၊
 ဒုရက္ခာတေဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခာဘိတေ၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်သော၊
 ဒုက္ခာဘိသညာယော၊ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာ
 ဝျှင်း၊ ဒုဗ္ဗပဝေဒိတေ။ မကောင်းသဖြင့်ထိအပ်သော တိတ္ထိတို့၏သာသနာဋ္ဌိ၊
 သောသနသသောပနဇေသောဓမ္မဝိနယော၊ ထိုဓမ္မဝိနယသည်ကား၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ မဂ္ဂပလပ္ပာယ၊ မဂ်ဖိုလ်အကျိုးငှါ၊ နနိယျာတိ၊ မထုတ်
 ဆောင်တတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိယျာနိကော၊ အနိယျာနိကမည်၏၊
 ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ ဥပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အသံဝတ္တန
 တော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အနုပသမသံဝတ္တနိကော၊ အနုပသမသံဝတ္တနိ
 ကမည်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ သဗ္ဗညုနာ၊ သဗ္ဗညုတ
 ညာဏ်ဖြင့်၊ နပဝေဒိတော၊ ဝရ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း အားဖြင့်ထိထော်
 မမူ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဝေဒိတော၊ အသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
 ပဝေဒိတမည်၏၊ အနုပသမသံဝတ္တနိကော၊ ဝရ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း
 မဟုတ်သော၊ အသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဝေဒိတော၊ သဗ္ဗညုတရားရှင်တို့သည် ဝရ်မှ
 ထွက်မြောက်ကြောင်းဟူ၍မထိအပ်သော၊ တသ္မိံ၊ အနိယျာနိကော၊ ထိုဝရ်မှ
 ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သောတိတ္ထိတို့၏သာသနာဋ္ဌိ၊ ဧတ္တာဝတာ၊
 ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားစဉ်ဖြင့်၊ တဂဝါ၊ တရားရှင်သည်၊ တိတ္ထိ
 ယောသု၊ တိတ္ထိ နှိုင်း၊ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ သုရောပိတဝိဂ်၊ လေ၊
 သေသောက်ကြူးသောမြေခွေး၌၊ ပသာဒေါ၊ ပုဏ္ဏား၏ကြည်ညိုခြင်းသည်၊
 နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမရှိသည်၊ ဟောတိပိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ နိရတ္ထကော၊
 အကျိုးမရှိ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြီးတော်မူ၏။ ။

ကိ၊ ဤကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအုံးကော၊ တရသော၊ ကာဠသိဂ်၊ လေ၊
 မြေခွေးနက်သည်၊ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့် အခါ၌၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဓိဇ္ဈော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊
 သုရာဇဇိကံ၊ ပုဆိုးဖြင့်ဝတ်၍ပစ်စွန့်အပ်သောသေပတ်ကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊

စုဠသိဟနာဒသုတ်။

၂၅၅

ပုန္နာဂဝနေ၊ ပုန်းညက်တော၌၊ နိဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်၍၊ နိဒ္ဒါယန္တော၊ အိပ်မွေ့ခြင်း
သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သူရိယုဂ္ဂမနေ၊ နေထွက်သောကာလ၌၊ ဗဗုဇ္ဈိတွာ၊
နိုး၍၊ ဣမသ္မိကာလေ၊ ဤအခါ၌၊ ဝန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း၊ အမှောက်၊ ငါတို့အား၊ ဝေရိနော၊ ရန်သူတို့သည်၊ ဗဟု၊ များကုန်၏၊
ကေ၊ တယောက်သောသူကို၊ ဝဇ္ဇေတုံ၊ ဟုည့်စားခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေယိ၊ ကြံ၏၊ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်၊ ဝန္တုန္တံ၊ သွားသော၊
ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားတယောက်ကိုးသွားမြင်၍၊ ဣမံ၊ ဤပုဏ္ဏားကို၊ ဝဋ္ဋိသော
မိ၊ ဟုည့်စားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ အယုဗြာဟ္မဏတိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏားဟူ၍၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧသော၊ ဤသူကား၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏား
ကို၊ ဗက္ကောသတိ၊ ခေါ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာမိ၊ သခင်ပုဏ္ဏား၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်မြေခွေးပါတည်း၊ ဣတော၊ ဤအရပ်သို့၊ တာဝ၊ ဆောင်လျှင်
စွာ၊ ဧဟိ၊ ကြွတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘော၊ အချင်း
မြေခွေး၊ ကိ၊ အဘယ်သို့ပြုရလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဓံ၊
အကျွန်ုပ်ကို၊ ဗဟိ၊ ကိ၊ မိ၊ ရှာလသို့၊ နေဟိ၊ ဆောင်တော်မူပါ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ တေ၊ သင်ပုဏ္ဏားအား၊ ဧကဟာ၊ ဗဏသတာနိ၊ နှစ်ရာသောအခါ၊ ပြာ
တို့ကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သောဝိ၊ ထိုပုဏ္ဏား
သည်လည်း၊ နယိဿာမိတိ၊ ဆောင်အံ့ဟူ၍၊ တံ၊ ထိုမြေခွေးကို၊ ပါဒေသု၊
ခြောက်၌၊ ဝဏ္ဍိ၊ ကိုင်၏၊ အရေဗာသ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဟယ်ပုဏ္ဏားမိက်၊ မဟံ၊ ငါ
အား၊ ဆဋ္ဌိတကာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော၊ ကဟာ၊ ဗဏာ၊ အသ၊ ပြာတို့သည်၊
နအတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ကဟာ၊ ဗဏာ၊ အသ၊ ပြာတို့ကို၊ ဒုလ္လတာ၊ ရခဲကုန်၏၊
သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝဏ္ဍာဟိ၊ ယူဆောင်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘော၊ အမောင်းမြေခွေး၊ ကယံ၊ အဘယ်သို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝဏ္ဍာမိ၊ ဆောင်ယူပါရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ ဥတ္တရာသင်္ဂေန၊ ကိုယ်ဝတ်စုလျားပုဆိုးဖြင့်၊ ဝဏ္ဏိ၊ ကတွာ၊ အထုတ်
ပြု၍ အံသေ၊ ပခုံး၌၊ လက္ခတွာ၊ လွယ်၍၊ ဝဏ္ဍာဟိ၊ ယူဆောင်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တံ၊ ထိုမြေခွေးကို၊ တထာ၊
ထိုမြေခွေးဆိုတိုင်း၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒက္ခိဏာဒ္ဓါ၊ ရသမိပဋ္ဌာနံ၊ တောင်ချက်
နှာတံခါး၏အနီးဖြစ်သောအရပ်သို့၊ ဝန္တော၊ သွား၍၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဩတာ
ရေမိ၊ ချရအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတံ၊ ဤအရပ်
သည်၊ ကတရဋ္ဌာနံ၊ နာမ၊ အဘယ်မည်သောအရပ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊
မေး၏၊ ဧတံ၊ ဤအရပ်သည်၊ မဟာဒ္ဓါ၊ တံခါးမအရပ်ပါတည်း၊ ဣတိ၊

ဤသို့ဝုဋ္ဌောဆိုလတ်သော်၊ အရေဗာလပြာဟ္မဏာဟုတ်ပုဏ္ဏားမိုက်ကိ၊
 အဋ္ဌနုဉ်းထဝသင်္ဃိ၊ ဉာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ အန္တရေခါးတံခါး
 ၏အတွင်း၌၊ ကဟာပဏာ၊ အသပြာကို၊ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်သလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆို၍၊ ပရတော၊ ပြင်ပသို့၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဟရ၊ ဆောင်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၍၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပုနုဉ်း၊ အတန်ငယ်လဲလဲ၊ ထောကံ
 ထောက်၊ အတံငယ်အတံငယ်သောအရပ်သို့၊ ဂတိ၊ သွား၍၊ ဌေ၊ ဤအရပ်
 ၌၊ ဩသာရေမိ၊ ချပါအံ့၊ ဌေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဩသာရေမိ၊ ချပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုဏ္ဏိတွာ၊ မေးသောကြောင့်၊ တေန၊ ထိုမြေခွေးသည်၊ ဝဇ္ဇိတော၊ ငြိမ်း
 ရောက်အပ်သော ပုဏ္ဏားသည်၊ ခေမဋ္ဌာနံ၊ တေးမရှိရာအရပ်သို့၊ ဂတိ၊
 ရောက်၍၊ ဝဋ္ဌ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဩသာရေမိ၊ ချသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏော၊
 ဆိုအပ်သောပုဏ္ဏားသည်၊ ဩသာရေတွာ၊ ချ၍၊ သာဓူကံ၊ စုလျားပုဆိုးကို၊
 ဝဏ္ဏိယူ၊ ကာဠသိင်္ဂီလော၊ မြေခွေးနက်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေးသင်
 အား၊ နွေကဟာပဏာသတာနိ၊ နှစ်ရာသောအသပြာတို့ကို၊ ဒဿာမိတိ၊ ပေး
 အံ့ဟူ၍၊ အဝေါစံ၊ ဆို၍၊ ပန၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကဟာပ
 ဏာ၊ အသပြာတို့သည်၊ ဗဟူ၊ များကုန်၍၊ နွေကဟာပဏာသတာ၊ နှစ်ရာသော
 အသပြာတို့ကိုသာလျှင်၊ နဒေမိ၊ ပေးမည်မဟုတ်သေး၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှ
 လောက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို၊ နေဝဟရာမိ၊
 မဆောင်ခဲ့သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ တံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏားသည်၊ သူရိယံ၊ နေ
 ကိုး၊ ဩလောကောန္တော၊ စေ့စေ့ကြည့်လျက်၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတ္ထော၊ ဆို၍၊ ထောကံ၊ အတံငယ်၊ ဂတိ၊ သွား၍၊ နဝဌေတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ ပုနံ၊
 တာနံ၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ အယျ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ သခင်ပုဏ္ဏား၊ ဣတော၊ ဤငါရှိ
 ရာအရပ်သို့၊ မာဩလောကောဟိ၊ မကြည့်ပါလင့်၊ သူရိယမေဝ၊ နေကိုသာ
 လျှင်၊ ဩလောကောန္တော၊ စေ့စေ့ကြည့်လျက်၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော၊ မူရိပါ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ဝေဠုပနံ၊ ဤသို့သောကားကိုလျှင်၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုပြီး၍၊
 ဂေတကဝနံ၊ ဆတ်သွားတောသို့၊ မဝိသိတွာ၊ သက်ဝင်လေ၍၊ ယထာရူပိ၊
 ဒုရလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ပဏ္ဏန္တော၊ ဖလေ၏၊ ပြာဟ္မဏာသဝိ၊ ပုဏ္ဏားအားလည်း၊
 သူရိယံ၊ နေကို၊ ဩလောကောန္တောသေဝ၊ ကြည့်စဉ်ပင်လျှင်၊ နန္ဒော၊ တောစေ
 ဝန္တု၊ မှုထည်းကောင်း၊ ကန္တုဟိစ၊ ထက်ကတီးကြားတို့မှလည်းကောင်း၊
 ဘောဒု၊ ချေးတို့သည်၊ ရဉ္စိ၊ သု၊ ယိုကုန်ပြီ၊ အယ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊
 ရုက္ခဒေဝံ၊ နာ၊ ရုက္ခဝိုးနတ်သည်၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆို
 သနည်း၊ ဂိ၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သုရာပိတဿ၊ သေသောက်ကြူးလော၊

သိင်္ဂီလသယ၊ မြေခွေး၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သဒ္ဓဟသိ၊ ယုံကြည်သလော၊
 သိပ္ပိယာနံ၊ ယောက်သွားတို့၏၊ သတံ၊ အရာသံည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒုဝေကံသသ
 တာ၊ နှစ်ရာသောအသပြာတို့သည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာဠသိင်္ဂီလေ၊ မြေခွေးနက်၌၊
 ပဿာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမရှိသည်၊ ဟောတိယ
 ထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအကု၊ တိတ္ထိယေသု၊ တိတ္ထိတို့၌၊ ပဿာဒေါ
 ဝိ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်လည်း၊ နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနိယျာ
 နိကသာသနော၊ ဝနီမှထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သောသာသနာ၌၊ ပဿာ
 ဒေယ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏၊ နိရတ္ထကတာဝံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဒသေသတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ နိယျာနိကသာသနော၊ နိယျာနိကဖြစ်သော
 ဘုရားသာသနာတော်၌၊ သတ္ထကတံ၊ အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေသတုံ၊
 ပြခြင်းငှါ၊ တထာဂတောစခေါ၊ တိက္ခဝေတိအာဒိ၊ တထာဂတောစခေါ
 တိက္ခဝေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဠေ၊
 ထိုပါဠိ၌၊ ကာရပါဒါနဿပရိညံပညပေတိတိ၊ ကာရပါဒါနဿ ပရိညံပည
 ပေတိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ကာရပါဒါနဿ၊
 ကာရပါဒါနံကို၊ ပဟာနပရိညံ၊ ပယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပရိညာဉ်ကို၊
 သမတိတ္တမံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ ပညပေတိ၊ ပညတ်၏၊ ဣတရေသံ၊ ဤကာရပါ
 ဒါနံမှတပါးကုန်သော၊ တိတ္ထံဥပါဒါနာနံ၊ သုံးပါးကုန်သော ဥပါဒါနံတို့၏၊
 သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ပရိညံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကို၊
 ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ ဧဝံပေခေါ၊ တိက္ခဝေဓမ္မဝိနယေတိ၊ ဧဝံပေခေါ
 တိက္ခဝေဓမ္မဝိနယေဟူသည်ကား၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံပေ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဓမ္မေစ၊ သုတ္တန်အဘိဓမ္မာ၌လည်းကောင်း၊ ဝိနယေစ၊ ဝိနည်း
 ၌လည်းကောင်း၊ ဥဘယေနဝိ၊ နှစ်ပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ နိယျာနိကသာသနံ၊ နိယျာ
 ကသာသနာကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သတ္ထရိပဿာဒေါတိ၊ သတ္ထရိပဿာ
 ဒေါဟူသည်ကား၊ ဧဝံပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သာသနော၊ နိယျာနိကဖြစ်
 သောသာသနာတော်၌၊ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ယောပဿာဒေါ၊ အကြင်
 ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောပဿာဒေါ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်းသည်၊
 သမ္ပတ္တတော၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ သောပဿာဒေါ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း
 သည်၊ ဘဝဒုက္ခနိဿရဏာယ၊ ဘဝဂတိဝင်္ဂဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်း
 ငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတြိဝစနော၊ ထိုစကား
 ၌၊ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့ကား၊ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့သည်၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကို

ဆိုပြီးအံ့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဒိသကမဗ္ဗတေ၊ ဝေဒိသကကေတဝ်
 ဌ်၊ အနန္တသမာဓကုဟာသံ၊ နဝပင်ရောက်ရာလိုက်၌၊ ပဋိဝသတိ၊ နေတော်မူ၏၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကော၊ တစ်သော၊ ဥလူကသကုဏော၊ ခင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဘဝဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊
 ပဓိသန္တေ၊ ဝင်တော်မူသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဥပဗ္ဗမဂ္ဂံ၊ ထက်ဝက်သောခရီး
 သို့၊ အနုဂစ္ဆတိ၊ ပိုလိုက်၏၊ နိက္ခမန္တေ၊ ထွက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဥပဗ္ဗမဂ္ဂံ၊
 ထက်ဝက်သောခရီးသို့၊ ပစ္စုပ္ပန်ခရီးဦးကြိုခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သော၊
 ထိုခင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝေဇ္ဇာသမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကိုးသောသန္တာသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ဘိက္ခုသံစာပရိဝုဓံ၊ ရဟန်းအပေါင်း
 သည်၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိယန္တံ၊ နေတော်မူသည်ကို၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်မှ၊
 ကြရဟ္မ၊ သက်၍၊ ဝဋ္ဋတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို၊ ပတာမေတွာ၊
 ညွတ်စေ၍၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို၊ ပဂ္ဂဟ္မ၊ ချီ၍၊ သိဝံ၊ ဥက္ခေသင်းကို၊
 ဟေဋ္ဌာကတွာ၊ အောက်သို့ပြု၍၊ အသပလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမသမာနော၊
 ရှိခိုးလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုရှိခိုးသော
 ခင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ သိတံ၊ ပြီးခြင်းကို၊ ပါတွာ
 ကာသိ၊ ထင်စွာပြုတော်မူသော၏၊ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊
 သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သိတဿ၊ ပြီးခြင်းကို၊ ပါတုကမ္မာယ၊ ထင်ရှားပြုခြင်း
 ၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကား၊ ဧကော၊ အဘယ်နည်း၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အ
 ဟံ၊ ကား၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒ၊ ဣမံဥလူကသကုဏံ၊ ဤခင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ အယံ၊
 ဤခင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မယိစ၊ ငါဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံစာပ၊
 ရဟန်းအပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿ၊ နေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ
 ၍၊ သတသဟဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝသုစ၊ နတ်ပြည်တို့
 ၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သံသရိတွာ၊
 ကျင်သည်၍၊ သောမနသောနာမ၊ သောမနဿအမည်ရှိသော၊ ပဇ္ဇေက
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါသည်၊ တဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဥလူကမဏ္ဍလက္ခိကာ၊ ဝေဒိသကေ
 ဖိရဒိဗာဝါသိကာ၊ သုခိတောသိတွံ၊ အယျကောသိယ၊ ကာလုပ္ပိတံပဿသိ
 ဗုဒ္ဓဝရံ၊ မယိဝိတ္တံပသာဒေတွာ၊ ဘိက္ခုသံစာအနုတ္တရေ၊ ကပ္ပိနံသတသ
 ဟဿာနိ၊ ခုဂ္ဂတေသောနဂစ္ဆတိ၊ ဒေဝထောကာစဝိတွာန၊ ကုသလမူလေ
 နဝေဒိတော၊ တဝိသတိအနုညာတော၊ သောမနသောတိဝိသုတောတိ

ရုဇွတ်ဟနာဒသုတ်၊

ဥလူကမဏ္ဍာလက္ခိကာ၊ ဝေဒိသကေပိရုဒိဇာဝါသိကာ။ သုခိတောသိတွံအယျ
ကောသိယ၊ ကာလုဗ္ဗိတံပဿသိဗုဒ္ဓဝရံ၊ မယိမိတ္တံပဿာဒေတွာ။ ဘိက္ခုသံ
ဗောအနုတ္တရေ၊ ကပ္ပါနံသတသဟဿာနိ၊ ဒုဂ္ဂတေသောနုဂစ္ဆတိ။ ။ ဒေဝ
ဏောကာစဝိတွာန၊ ကုသသမ္ပုလေနစောဒိတော၊ ဘဝိဿတိအနုန္တညာဏော
သောမနုဿောတိဝိဿသုတောဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ။ ဝေဒိသကေ၊
ဝေဒိသကတောင်၌၊ ပိရုဒိဇာဝါသိကာ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးနေ
ထေ့ရှိသော၊ မဏ္ဍာလက္ခိကာ၊ ဝန်းသောမျက်စိရှိသော၊ ဥလူက၊ ခင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ တွံ၊
သင်သည်။ သုခိတော၊ ချမ်းသာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အယျကောသိယ၊
အိုကောသိယအမျိုးဖြစ်သောခင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကာလုဗ္ဗိတံ၊ ဉာချမ်းသောအခါ၌
နေရာမှထတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဝရံ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ ပဿသိ၊ မှူးမြင်ရပြီ။ ။
မယိ၊ ငါဘုရား၌၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ အနုတ္တရေ၊
အတုမရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဗော၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊
ကြည်ညိုစေ၍၊ ကပ္ပါနံ၊ မဟာကင်တို့၏၊ သတသဟဿာနိ၊ တသိန်းတို့ပတ်
လုံး၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးသို့၊ ဧသော၊ ထိုခင်ပုဂ္ဂိုလ်ပယ်သည်၊ နုဂစ္ဆတိ၊
မသားရလတ္တံ့။ ။ ဒေဝဏောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာန၊ ရတေခဲ့၍၊ ကုသသမ္ပု
လေန၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သောကုသိုလ်သည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ အနုန္တညာဏော၊ အဆုံးမရှိသောပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ရှိသော၊
သောမနုဿောတိ၊ သောမနုဿဟူ၍၊ ဝိဿသုတော၊ ထင်ရှားသောပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ စ၊ အတို့တပါးကိုဆိုခြင်းနှင့် ဧတ္ထ၊
ဤဘုရားရှင်သာသနာတော်၏ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်ရာ၌၊ အညာ
နိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ သုမနမာ
လာကာရဝတ္ထု၊ သုမနမန်းသည်၏ဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ မဟာတေဇိဝါဒ
ကဝတ္ထု၊ စည်ကြီးတီးသောသူ၏ဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ မောရဇိကဝတ္ထု၊
ရရိုးစည်တီးသောသူ၏ဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ဝိကာဝါဒကဝတ္ထု၊ စောင်းသ
မားဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ သင်္ခမကဝတ္ထု၊ ခရုသင်းမှတ်တတ်သောသူ၏
ဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့
ကို၊ ပိတ္ထာရေတဗ္ဗာနိ၊ ချဲ့အပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိယျာနိကာသာသနော၊ ဝဋ်ဆင်း
ရဲမှထွက်မြောက်ရာ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဘုရားရှင်သာသနာ
တော်၌၊ သတ္တရိ၊ ဘုရား၌၊ ပဿာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ သမ္ပုဂ္ဂတော၊ ညီ
ညွတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၀

ဓမ္မေပသာဒေါတိ၊ ဓမ္မေပသာဒေါ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်ကသာသနာမိုး
 နိဗ္ဗာန်ကသာသနာတော်၌၊ ဓမ္မေယရားတော်၌၊ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်း
 သည်။ သမ္ပဂ္ဂတော၊ ကောင်းမြတ်သောအတို့ရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သရမက္ခေ၊ အသံမျှ၌၊ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို၊ ဇဟေတွာ၊ ယူ၍။
 သုဏန္တာနံ၊ နာကုန်သော၊ တိရစ္ဆာန်ဂတာနံ၊ တိရစ္ဆာန်တို့အားလည်း၊ သမ္ပတ္တိ
 ဒါယကော၊ လူချင်းသာနတ်ချင်းသာကိုပေးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 မရမက္ခေ၊ သောကုတ္တရာတရား၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုတွယ်သည်။ ကိံပနအတ္ထိ၊
 အဘယ့်မှာရှိအံ့နည်း၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ မဇ္ဈကဒေဝပုတ္တာဒိနံ၊
 ဖားနတ်သားအစရှိသောသူတို့၏၊ ဝတ္ထုဝသေန၊ ဝတ္ထု၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇေ
 နိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သိဇေသုပရိပူရကာရိတာတိ၊ သိဇေသုပရိပူရကာရိ
 တာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်ကသာသနာမိုး၊ နိဗ္ဗာန်ကသာသနာတော်၌၊ သိဇေ
 သု၊ သိသတို့၌၊ ပရိပူရကာရိတာတိ၊ ပြည့်စုံစွာဖြည့်လေ့ရှိသောသူသည်လည်း
 သမ္ပဂ္ဂတော၊ ညီညွတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပ
 မောက္ခသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်ပြည်မဂ်ဒိလ်နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်ကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်
 ဆောင်တတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကသာသနာ၌သီလကိုဖြည့်၍သမ္ပဂ္ဂတ
 ဖြစ်ရာ၌၊ ဆတ္တမာဖာဝကဝတ္ထု၊ သာမဏေရဝတ္ထု၊ အာဒိနိ၊ ဆတ္တလုသင်ဝတ္ထု၊
 သာမဏေဌိသောနေ၌ပင်လျှင် မြွေခဲ၍သေခြင်းကြောင့် နတ်ပြည်၌ဖြစ်လေ
 သောသာမဏေ၏ ဝတ္ထုအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒိပေတဗ္ဗာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ သဟ
 ဓမ္မိကေသုတိ၊ သဟဓမ္မိကေသုဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်ကသာသနာ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကဖြစ်သောတရားသာသနာတော်၌၊ သဟဓမ္မိကေ၊ သိတင်းသုံးသော်တို့ကို
 ပိယမနုပတတိ၊ ချစ်နှစ်လိုသည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊ သမ္ပဂ္ဂတော၊ ညီညွတ်
 သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ ကြီးစွာသော
 စည်းစိမ်ကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊
 ပိမာနပေတဝတ္ထု၊ ပိမာနဝတ္ထု၊ ပေတဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ဒိပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏။
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိရောဒနမဟမဒါယိံ၊ (ပ)၊ တိက္ခုနော၊ ဝိဇ္ဇာယစရန္တဿ၊
 ဖာဏိတံဥစ္ဆု၊ ခဏ္ဍံ၊ တိဗ္ဗရသကံကတ္တရကံဇေယသုကံ၊ ဝလ္လိပက္ကံ၊ ဖာရသကံ
 ဟတ္ထပတာသကံ၊ သာကရဋ္ဌိံ၊ ဂုဏကံ၊ မူလကံ၊ နိဗ္ဗရဋ္ဌိံ၊ အဓ္မကုဋ္ဌိကံ၊
 ဒေါဏိနိဗ္ဗန္ဓနံ၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ အံသဗန္ဓကံ၊ အာယောဂပရံဝိဂ္ဂဟနံ၊ တာလ
 ဝဏ္ဏံ၊ မောရဟတ္ထံ၊ ဆတ္တံ၊ ဥပါဟနံ၊ ပူဝံ၊ မောဒကံ၊ သက္ကလိကံ၊ အဟမဒါ
 ယိံ၊ တိက္ခုနောဝိဇ္ဇာယစရန္တဿ၊ တဿမေပဿပိမာနံ၊ အတ္ထရုကာမ
 ဝတ္ထုနိဟမသ္မိတိ၊ ဝိရောဒနမဟမဒါယိံ၊ (ပ)၊ တိက္ခုနော ဝိဇ္ဇာယစ

ရုဏ္ဏသီဟနာဒသုတ်၊

၂၆၁

ရုဏ္ဏသီဟဏိတံဥစ္ဆန္တု၊ ခဏ္ဍိ၊ တိဗ္ဗရသကံကတ္တရကံ။ ဇေယျာလုကံ၊ ဝလ္လိပက္ကံ၊
ဟရသကံ၊ ဟတ္ထပတာသကံ၊ သာကရုဏ္ဏိ၊ ပုထုကံ၊ မူလကံ၊ နိဗ္ဗရုဏ္ဏိ၊ အဗ္ဗ
ကပ္ပိကံ၊ ဒေါဏိနိဗ္ဗဇ္ဇနံ၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ အံသဗန္ဓကံ၊ အာယောဂပဋ္ဌံ၊ ဝိဂ္ဂပနံ၊
တာလဝဏ္ဏံ၊ မာရဟတ္ထံ၊ ဆတ္တံ၊ ဥပါဟနံ၊ ပူဝံ၊ မောဒကံ၊ သက္ကလိကံ၊
အာဟမဒါသိ၊ တိက္ခုနောဝိဇ္ဇာယာစရုဏ္ဏသ၊ တဿမေပဿဝိမာနံအစ္ဆ
ရာ ကာမဝဏ္ဏိနိဟမသ္မိဟူ၍၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီ၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဇ္ဇာယာ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရုဏ္ဏသ၊ သွားသော၊ တိက္ခု
နော၊ ရဟန်းအား၊ ဝိရောဒနံ၊ နှိရည်နှင့်ရောသောဝဏ္ဏာဆွမ်းကို၊ အဒါသိ၊
လျှာဘူးပြီ၊ (ပ)၊ ဟဏိတံ၊ တင်လဲကို၊ အဒါသိ၊ လျှာဘူးပြီ၊ ဥစ္ဆန္တု၊ ခဏ္ဍိ၊ ကြံပိုင်း
ကို၊ တိဗ္ဗရသကံ၊ ဟည်သီးကို၊ ကတ္တရကံ၊ သခွါးငြိတ်သီးကို၊ ဇေယျ
လုကံ၊ သခွါးငါးကြောင်သီးကို၊ ဝလ္လိပက္ကံ၊ သခွါးငါးဆတ်သီးကို၊ ဟရသကံ၊
ဖက်သက်တရောင်သီးကို၊ ဟတ္ထပတာသကံ၊ မီးအိုးကင်းကို၊ သာကရုဏ္ဏိ၊
ဟင်းရွက်တဆုတ်ကို၊ ပုထုကံ၊ ရနံဆန်းကို၊ မူလကံ၊ မြစ်ဖျက်ကို၊ နိဗ္ဗရုဏ္ဏိ၊
တမာရွက်တဆုတ်ကို၊ အဗ္ဗကပ္ပိကံ၊ ချဉ်သောပခုံးရည်ကို၊ ဒေါဏိနိဗ္ဗဇ္ဇနံ၊
ဆီနှင့်တကွသော နှင်းဖတ်ကို၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကို၊ အံသဗန္ဓကံ၊ ပခုံး
လွယ်ကို၊ အာယောဂပဋ္ဌံ၊ အာယောဂပဋိကို၊ ဝိဂ္ဂပနံ၊ လေးထောင့်ယပ်ကို၊
တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို၊ မောရဟတ္ထံ၊ ဥဒေါင်းခြီး စည်းကို၊
ဆတ္တံ၊ ထီးကို၊ ဥပါဟနံ၊ ဘိနပ်ကို၊ ပူဝံ၊ ရနံကို၊ မောဒကံ၊ ကထွတ်ရနံကို၊
သက္ကလိကံ၊ ကျွဲသဲရနံကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿလောကော၊ လူ၊
ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယာ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရုဏ္ဏသ၊ သွားသော၊ တိက္ခုနော၊ ရဟန်း
အား၊ အဒါသိ၊ လျှာဘူးပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော့၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ အစ္ဆရာကာမဝဏ္ဏိနိ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါကာမဂုဏ်အဆင်းနှင့်
ပြည့်စုံသော နတ်သမီးသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တံကိဿဟေတုတိ၊ အာဒိ၊
တံကိဿဟေတုဤသို့အစရှိသောစကားရပ်ကို၊ ဂုတ္တနယာနုဿာရေနေဝ၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကို အစဉ်မှီးသဖြင့်သာလျှင်၊ ယောဇေတွာ၊ ဟည်၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

၂၆၁ ။ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေသံဥပါဒါနာနံ၊ အကြင်ဥပါဒါနံတို့ကို၊ တိတ္ထိယာ၊
တိတ္ထိ ဘို့သည်၊ သမ္မာ၊ မတောက်မပြန်၊ ပရိညံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို၊ နပညပေန္တိ
မပညာနိင်ဏုနံ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညပေတိ၊ ပညတ်
တော်မူနိုင်၏၊ တေသံ၊ ထိုဥပါဒါနံတို့၏၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒသေတု၊
ပြခြင်းငှါ၊ ဣမေစတိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ဣမေစတိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသော

ကောင်းကို၊ အာဟာ၊ဟောထော်မူပြီး၊တတ္ထပါဌေး၊ထိုပါဠိ၌၊ ကိ'နိဒါနာတိအာ
 ဒိသု၊ကိ'နိဒါနာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊သဗ္ဗာနေဝ၊အလုံးစုံသောလျှင်ဖြစ်ကုန်
 သော၊နိဒါနာဒိနိ၊နိဒါနအစရှိကုန်သောသဒ္ဓါတို့သည်၊ ကာရဏ ဝေဝစနာ
 နိ၊ ကာရဏသဒ္ဓါ၏ ဝေဝစပရိယာယ်သဒ္ဓါဗျာယ်တို့တည်း။ ဟိသန္တံ၊မှန်၏။
 ကာရဏံ၊အကြောင်းသည်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊နံဖလံ၊ထိုအကျိုးကို။
 ဟန္တု၊ယခု၊တဏှသံ၊ယူကုန်လော့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊နိဒေတိ၊ညွှန်တတ်၏၊အဓမ္မ
 တိဝိယ၊ပြီးစေသကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ဖြစ်တတ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊နိဒါနန္တိ၊
 နိဒါနဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ထိုအကြောင်း
 သည်း၊တတော၊ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ဖလံ၊အကျိုးသည်၊ဇာယတိ၊ဖြစ်၏။
 သရဇေတိ၊အညီအညွတ်ဖြစ်၏၊ သံဘဝတိ၊ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထို
 ကြောင့်၊ သရဒယောဇာတိပတာဝေါတိ၊ သရဒယောဇာတိပတာဝေါဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ အယံဝန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ဧတ္ထ၊ဤနိဒါနအစရှိ
 သောပါဠိ၌၊ ဗဒတ္ထော၊ ပုန်၏အနက်တည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုဥပါဒါနိတို့အား။
 ကိ'နိဒါနံ၊ အဘယ်အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ကိ'နိဒါနာ၊ ကိ'နိဒါနမည်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုဥပါဒါနိတို့အား။
 ကော၊ အဘယ်သို့သော၊ သရဒယော၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကြောင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ရှိသနည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ကိ'သရဒယာ၊ကိ'သရဒယမည်
 ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုဥပါဒါနိတို့အား၊ ကာ၊အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊
 ဇာတိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိသနည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ကိ'ဇာ
 တိကာ၊ ကိ'ဇာတိကမည်ကုန်၏၊ဧတေသံ၊ ထိုဥပါဒါနိတို့အား၊ ကော၊
 အဘယ်သို့သော၊ ပတာဝေါ၊ အမွန်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိသနည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ကိ'ပတာဝါ၊ကိ'ပတာဝမည်ကုန်၏၊ ယသ္မာ၊န၊အကြင်ကြောင့်
 ကား၊ဧတေသံ၊ ထိုဥပါဒါနိတို့အား၊ တဏှာ၊တဏှာလည်း၊ယထာရတ္ထေန၊
 အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော၊အတ္ထေန၊အနက်သဘောဖြင့်၊ နိဒါနဉ္စေ၊
 နိဒါနည်းလည်းမည်၏၊ သရဒယောစ၊သရဒယလည်းမည်၏၊ ဇာတိစ၊ဇာတိ
 လည်းမည်၏၊ ပတာဝေါစ၊ပတာဝလည်းမည်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တဏှာ
 နိဒါနာတိအာဒိ၊ တဏှာနိဒါနာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ဟော
 ထော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ သဗ္ဗတ္ထပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပုန်တို့၌၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ဝေဒိဟဗ္ဗေ၊သိအပ်၏၊ ယသ္မာ၊န၊အကြင်ကြောင့်ကား၊ တဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကေဝလံ၊သက်သက်၊ ဥပါဒါနသောဝ၊ဥပါဒါန
 ၏သာလျှင်၊ပစ္စယံ၊အကြောင်းကို၊နဇာနာတိ၊သိသည်မဟုတ်သေး၊ ဥပါဒါ

ဗုဒ္ဓဝိဟနာဒသုတ်။

၂၆၃

နဿာဥပါဒါနံ၏၊ ပစ္စယဘူတာယ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တဏှာယဝိ၊
တဏှာ၏ လည်းကောင်း၊ မစ္စယံ၊ အကြောင်းကို၊ ဇာနာတိယေဝ၊ သိတော်
မူသည် သာလျှင်တည်း၊ တဏှာဒိပစ္စယေန၊ တဏှာအစ ရှိသည်တို့၏
အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာဒိနန္ဒိ၊ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့၏လည်း၊ မစ္စ
ယံ၊ အကြောင်းကို၊ ဇာနာတိယေဝ၊ သိတော်မူသည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာဒိ
ထိကြောင့်၊ တဏှာစာယံ ဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ တဏှာစာယံဘိက္ခဝေဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ယထောစခေါတိ၊ ယထော
စခေါဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဝိဇ္ဇာပဟိနာဟော
တိတိ၊ အဝိဇ္ဇာပဟိနာဟောတိဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋမူလိကာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏
အကြောင်းဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ အနုပ္ပါဒနိရောဓေန၊ တဘန် မဖြစ်
သောချုပ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပန္နာတိ၊
ဝိဇ္ဇာဥပ္ပန္နာဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော
ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ သောအဝိဇ္ဇာဝိရာဂါဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါတိ၊ သောအဝိဇ္ဇာ
ဝိရာဂါဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါဟူသည်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဝိဇ္ဇာယစ၊
အဝိဇ္ဇာ၏လည်း၊ ဖဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာယစ၊
ဝိဇ္ဇာ၏လည်း၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင်း၊ နေဝကာရုပါဒါနံဥပါ
ဒိယာတိတိ၊ နေဝကာရုပါဒါနံ ဥပါဒိယာတိဟူသည်ကား၊ ကာရုပါဒါနံ၊ ကာရု
ပါဒါနံကို၊ နေဝဂဏှာတိ၊ မစွဲလမ်း၊ နဥပေတိ၊ မကပ်၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်
သော၊ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါနံတို့ကို၊ နဂဏှာတိ၊ မစွဲလမ်း၊ နဥပေတိ၊ မကပ်၊ အနု
ပါဒိယံနပရိတဿတိတိ၊ အနုပါဒိယံနပရိတဿတိဟူသည်ကား၊ ဇေံ၊ ဤသို့
ကိစ္စ၊ တရံတရသော၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံကို၊ အဂဏှန္တော၊ မစွဲလမ်းသည်ဖြစ်
၍၊ တဏှာပရိတဿနာယ၊ တဏှာတည်းဟူသောထောင့်တခြင်းဖြင့်၊ နပ
ရိတဿတိ၊ မထောင့်တ၊ အပရိတဿန္တိ၊ အပရိတဿဟူသည်ကား၊ နပရိ
တဿန္တော၊ မထောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ အနုပ္ပါဒေန္တော၊ မဖြစ်
စေသော ရဟန်းသည်၊ ပစ္စတ္တံယေဝပရိနိဗ္ဗာယတိတိ၊ ပစ္စတ္တံယေဝပရိနိဗ္ဗာ
ယတိဟူသည်ကား၊ သယမေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊
ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အသံ၊
ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်ကို၊ ဒသေဝက္ခာ၊
ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိတာသဝဿဘိက္ခုနော၊ ဝိတာသဝ
ရဟန်း၏၊ ပစ္စဝေက္ခဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ကို၊ ဒသေဝက္ခာ၊ ပြတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတာဇာတိတိအာဒိ၊ ဝိတာဇာတိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊

၂၆၄

မူလဗုဒ္ဓဘာသာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အာဟာ၊ဟောတော်မူပြီ။သေသံ၊ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ ဂုတ္တုတ္တမေဝ၊
သွင့်ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤတွင်သီဟနာဒ
သုတ် အသွင်ကား အပြီးတည်း။ ဂုဠသီဟနာဒ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဂုဠသီ
ဟနာဒသုတ်ကို ဖွင့်ရာဖြစ်သော စကားအစဉ်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

မဟာသီဟနာဒသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောဤသုတ်သည်၊မဟာသီဟနာဒ
သုတ္တံ၊မဟာသီဟနာဒသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ထိုမဟာသီဟနာဒသုတ်၌၊ ဧဝ
သာလိယန္တိ၊ဧဝသာလိယံဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကော၊ဤသို့ဧဝသာလိဟူ၍
အမည်ရှိသော၊နုစရေ၊ပြည်၌၊ ကိရု၊ချဲ့ဦးအံ့။ တံ၊ထိုဧဝသာလိပြည်သည်။
အပရာပရံ၊အဆင့်ဆင့်၊ပိသာလိဘူတတာယ၊တဂါဝတ်ခြားတဂါဝတ်ခြား
ချဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝသာလိတိသင်္ခံ၊ဧဝသာလိဟူသောခေါ်
ဝေါ်ခြင်းကို၊ဂတံ၊ရောက်၏။ တတြ၊ထိုဧဝသာလိဟူသောဝုဒ်၌၊ အယံ၊
ဤဆိုသတ္တံ သည်ကား၊အနုဂုဠကထာ၊အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း။ ကိရု၊
ကြားဘူးသည်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဗါရာဏသိရဉ္စော၊ဗါရာဏသိမင်း၏၊အဂ္ဂမဟေ
သိယာ၊ မိဖုယားကြီး၏၊ကုန္တိမ္ပိ၊ဝင်း၌၊ဂဟ္ဘော၊ပဋိသန္ဓေသည်။ သဗ္ဗာသိ၊
တည်၏။ သားထိုမိဖုယားကြီးသည်။ ဥက္က၊ကိုယ်ဝန်တည်သည်၏အဖြစ်
ကိုသိ၍၊ရဉ္စော၊ မင်းအား၊နိဝေဒေယိ၊ကြား၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ဂဟ္တပရိ
ဟာရ၊ ကိုယ်ဝန်ကိုစောင့်ရှောက်ပေတတ်သောအခြံအရံကို၊ အဒါသိ၊ပေး၏။
သာ၊ ထိုမိဖုယားကြီးသည်၊သဗ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ ပရိဟာရိယမာနာ၊ဆောင်
သည်ရှိသော်၊ဂဟ္တပရိပါကာကာလေ၊ကိုယ်ဝန်၏ရင့်သောကာလ၌၊ ပိဇာယ
နဃာရံ၊ သားငယ်ကိုဖွားရာအိမ်သို့၊ ပါပိယိ၊ဝင်လေ၏။ ဝုညဝန္တိနံ၊ ဘုန်းရှိ
ကုန်သောမိန်းမတို့အား၊ပစ္စု၊သာသမယော၊မိုးသောက်ထကာလ၌၊ဂဟ္တ ဂုဠာ
နံ၊ကိုယ်ဝန်ကိုချုတ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သာစ၊ ထိုမိဖုယားကြီးသည်
တည်း။ တာသံ၊ ထိုဘုန်းရှိကုန်သောမိန်းမတို့တွင်းအညတရ၊ တယောဂံ
ပင်တည်း။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ပစ္စု၊သာသမယော၊မိုးသောက်ထအခါ၌၊အလတ္တ
ကပဇ္ဇလဗန္ဓု၊ဇိဝိကပုပ္ဖသဒိသံ၊ရအပ်သောပွင့်ချပ်အပြင်ရှိသော ပင်လယ်
ကသပ်ပွင့်နှင့်တူသော၊မံသပေသိ၊ သားတစ်ကို၊ပိဇာယိ၊ဖွား၏။ တထော၊
ထိုနောက်မှ၊အညာ၊ထပါးကုန်သော၊ဒေဝိယော၊မိဖုယားတို့သည်။ သုဝဏ္ဏ

မိမ္မသဒိဿေ၊ ရွှေဆင်းထုနှင့်တူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ သားတို့ကို၊ ဝိဇာယန္တိ၊ ဖွား
ကုန်၏။ အဂ္ဂမဟောသိ၊ မိဖုယားကြီးသည်၊ ဗံသပေသိ၊ သားတစ်ကို၊ ဝိဇာယ
တိ၊ ဖွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ရုဉ္ဇေတု၊ မင်း၏၊ ဂုရုတော၊ ရှေ့မှ၊ မမ၊
ငါ့အား၊ အဝဇ္ဇတ္တာ၊ ကျေးဇူးမဲ့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ တေနအဝဇ္ဇတ္တာယေန၊ ထိုအကျော်အစောမဲ့ဖြစ်အံ့သည်မှ
ကြောက်သောကြောင့်၊ တံဗံသပေသိ၊ ထိုသားတစ်ကို၊ ဧကသ္မိံ၊ ဘာစနေ၊
အခုသောအိုး၌၊ ပကပ္ပိတိတွာ၊ ထည့်၍၊ ပဗ္ဗိကုဇ္ဇိတွာ၊ ပိတ်၍၊ ဣဓမ္မုဒ္ဓိကာယ၊
မင်း၏တံဆိပ်ဖြင့်၊ ထဉ္ဇေတွာ၊ ခပ်စေ၍၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ သောတေ၊ ရေအ
ယဉ်၌၊ ပကပ္ပိပါပေသိ၊ ချစေ၏၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဆဋ္ဌိတမဇ္ဈေ၊ ဝှန်
လွတ်ကာမျှ၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ သံဝိ
ဒဟိံ သု၊ စီရင်ကုန်၏၊ စသတ္တံ၊ ဖွန်၏၊ ဇေယျ၊ ဤအိုး၌၊ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌကံ၊ ရွှေပေကို၊
ဇာတိဟိဂုံလကေန၊ ဆေးခန်းဖြင်းသိသာစပ်ဖြင့်၊ ဗာရာဏသိရုဉ္ဇေ၊ ဗာရာ
ဏသိမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟောသိယာ၊ မိဖုယားမြတ်၏၊ ပဇာတိ၊ သားထော်သည်၊
ဟု၊ လိဒိတွာ၊ ရေး၍၊ ဗိဒ္ဓိံ သု၊ ဖွဲ့ကုန်၏၊ ထတော၊ ထိုနောက်မှ၊ တံဘာဇနံ၊ ထို
အိုးသည်၊ ဥမိဘယာဒိဟိ၊ တရိုးကြောင့်ဖြစ်သောတေးအစရှိသည်တို့သည်၊
အနုပဗ္ဗုတံ၊ မပျက်ဆီးအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂင်္ဂါသောတေန၊ ဂင်္ဂါရေ
အယဉ်ဖြင့်၊ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အည
တရာ၊ တယောက်သော၊ တာပသော၊ ရှင်ရသေ့သည်၊ ဂေါကုလံ၊ နွား
ကျောင်းရွာကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ဂင်္ဂါဝီရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
သော၊ ထိုရှင်ရသေ့သည်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကပင်လျှင်၊ ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါ
မြစ်သို့၊ ဩတိဇ္ဈတ္တာ၊ သက်သည်ရှိသော်၊ အာဝစ္ဆန္တံ၊ မြော၍သာသော၊ တံ
ဘာဇနံ၊ ထိုအိုးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပံသုကူလသညာယ၊ ပံသကူအမှတ်ဖြင့်၊
အဂ္ဂမဟာသိ၊ ဆယ်ယူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ယူသောအခါ၌၊ ဇေယျ၊ ဤအိုး၌၊ တံအက္ခ
ရပဋ္ဌိကဉ္စ၊ ထိုအက္ခရာဖြင့်ရေးအပ်သောရွှေပေကိုလည်းကောင်း၊ တံရုဇမုဒ္ဓိ
ကာလဉ္စနဉ္စ၊ ထိုမင်းတံဆိပ်ဖြင့်ခပ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
ရုဉ္ဇိတွာ၊ ဖြေ၍၊ တံဗံသပေသိ၊ ထိုသားတစ်ကို၊ အဒဿ၊ မြင်လေ၏၊ ဒိသ္မာနု၊
မြင်ပြီး၍၊ အဿ၊ ထိုရှင်ရသေ့၏၊ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
ဝဇ္ဇော၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊
ဟိသတ္တံ၊ ဖွန်၏၊ အဿ၊ ထိုကိုယ်ဝန်၏၊ ဒုဂ္ဂန္တပူတိဘာဝေါ၊ မကောင်းသောအနံ
ရှိသည်၏အဖြစ်ပျက်သည်၏အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ အဿ
မံ၊ သင်ခမ်းကျောင်းသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ သုဇ္ဈေ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဩကာ

သော။ အရပ်၌၊ ဌပေဝီ၊ ထား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အမာသတ္တပေ၊ အမာသတ္တပေ၊ လွန်သဖြင့်၊ နေထိုင်ပေသိယော၊ နှစ်ခုသောသားထစ်တို့သည်၊ အဟေ၊ သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာပသော၊ ရှင်ရသေ့သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သာဓုတရံ၊ ကောင်းသည်၊ ထက်ကောင်းမွန်စွာ၊ ဌပေဝီ၊ ထား၏။ တထော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပုန၊ တဖန်၊ အမာသတ္တပေ၊ အမာသတ္တပေ၊ လွန်သဖြင့်၊ ကေမေကိသာသမီသပေဝီယော၊ တခုတခုသောသားထစ်၌၊ ဟတ္ထပါဒသိသာနံ၊ ထက်ခြေညှိကွင်းတို့၏။ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဉ္စပစ္ဆိမ္ဗိကာ၊ ငါးခုငါးခုသောအပုတ္တံသည်၊ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်ပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တထော၊ ထိုနောက်မှ၊ အမာသတ္တပေ၊ အမာသတ္တပေ၊ လွန်သဖြင့်၊ ကော၊ ကခုသော၊ မိသပေဝီ၊ သားထစ်သည်၊ သုဝဏ္ဏမိဗ္ဗသဒိသော၊ ရွှေဆင်းထူ၍တူသော၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကော၊ အခုသော သားထစ်သည်၊ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေသု၊ ထိုမင်းသားမင်းသမီးတို့၌၊ တာပသော၊ ရှင်ရသေ့၏၊ ဝုတ္တသိနေဟော၊ သားယူသောချစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ၊ ဖြစ်၏။ အသ၊ ထိုရှင်ရသေ့၏၊ အဂ္ဂိလိတောစ၊ လက်ညှိုးမှလည်း၊ ခိရံ၊ နို့ရည်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တထော၊ ထိုအခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍လည်း၊ ခိရတတ္ထံ၊ နို့ရည်ဆွမ်းကို၊ အထသိတ္ထ၊ ပြီးသော၊ ထိုရှင်ရသေ့သည်၊ တတ္ထံ၊ ဆွမ်းကို၊ တုဗ္ဗိတွာ၊ စား၍၊ ခိရံ၊ နို့ရည်ကို၊ ဒါရကာနံ၊ သူငယ်တို့၏၊ ရစေ၊ ခံတွင်း၌၊ အသိဉ္စတိ၊ သွန်း၏၊ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏၊ ဥဒရံ၊ ဝမ်းသို့၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်အာဟာရသည်၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အစိုးရံသောအာဟာရသည်၊ မလိတာ၊ နေ့စဉ်ပီယ၊ မတ္တုဗြားအိုး၌တည်သကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိစ္ဆိမိ၊ အရေမရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သောဆရာတို့သည်၊ သိဗ္ဗတွာ၊ ချုပ်၍၊ ဌပိတာပိယ၊ ထားကုန်သကဲ့သို့၊ နေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့အား၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ လိနုဆာပိ၊ တွန့်သောအရေရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်၊ နိစ္ဆိမိတာယဝါ၊ အရေမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ လိနုဆာပိတာယဝါ၊ တွန့်သောအရေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ လိစ္ဆိပိတိ၊ လိစ္ဆိပိဟူ၍၊ ပညာပတိံ သု၊ ထင်ရှားကုန်ပြီ၊ တာပသော၊ ရှင်ရသေ့သည်၊ ဒါရကော၊ သူငယ်တို့ကို၊ ပေါသေန္တော၊ မွေးသည်ရှိသော်၊ ဥဿရေ၊ နေမြင့်သောကာလ၌၊ ဂါမံ၊ ရှာသို့၊ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်သောအခါမှ၊ ပဒိုက္ကမတိ၊ ပြန်ခဲ့၏၊ တသ၊ ထိုရှင်ရသေ့၏၊ ဝံဗျာပါရံ၊ ထိုကြောင့်ကြံချာပါရကံ၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဂေါပါလကား။

၈

နွားကျောင်းတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ဗုဒ္ဓဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊
ဒါရကပေါသနံ၊ သူငယ်တို့ကိုမွေးမြူခြင်းသည်၊ ပထိဗောဓော၊ ထက်ဝန်း
ကျင်အားဖြင့် နှောင့်ရှက်ခြင်းရှိ၏၊ အဓာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒါရကေ၊
သူငယ်တို့ကို၊ ဒေသ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
ပေါသိသာမ၊ မွေးကြွေးပါကုန်အံ့၊ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်တရားတို့သည်၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ကန္တု၊ ငြိအပ်သောရဟန်းအမှုကို၊ ကရောထ၊ ငြိတော်မူပါကုန်လော့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တာပသော၊ ရှင်ရသောသည်၊ သာဓူတိ၊
ကောင်းပြီဟူ၍၊ ပဋိဿုဏိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ဂေါပါကကော၊ နွားကျောင်းသားတို့
သည်၊ ဒုတိယဒိဝသော၊ နှစ်ရက်မြောက်၍၊ ဝိသေသနန္တံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
သမံကတွာ၊ ညီညွတ်စွာပြုပြင်၍၊ ဝုပ္ပဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဩကိရိတွာ၊ ကြ၍၊
ဓမ္မဗုဒ္ဓကာ၊ တံခွန်ကုဏ္ဍားတို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်ဆောက်စေ၍၊ ဝဇ္ဇ
မာနေဟိ၊ ဝိုးမှတ်အပ်ကုန်သော၊ တူရိယောဟိ၊ တူရိယာတို့ဖြင့်၊ အသမံ၊
သင်ခမ်းကျောင်းသို့၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ တာပသော၊ ရှင်ရသောသည်၊
ဒါရကော၊ သူငယ်တို့သည်၊ မဟာဝုညာ၊ ကြီးသောဘုန်းရှိကုန်၏၊ အပ္ပမာဒေ
န၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေထ၊ ကြီးပွားကြစေကုန်လော့၊ ဝဇ္ဇေတွာဝ၊ ကြီး
ပွားခြင်းသို့ရောက်၍သာလျှင်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အဝါဟာဝါဟံ၊
ထိမ်းမြားခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့၊ ဗုဒ္ဓဂေါရသေန၊ ငါးပါးသော
နွားနို့၊ အရသာဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ တောသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍၊ တူဝိဘာ
ဝံ၊ မြေအတို့ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာပေထ၊ ဖန်ဆင်းကြကုန်
လော့၊ တတ္ထ၊ ထိုမြို့၌၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ အဘိသိဉ္စထ၊ အဘိသိက်သွန်း
ကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို၊ အဒါယိ၊
ပေး၏၊ တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသား တို့သည်၊ သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍၊
ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ပေါသေသံ၊ မွေးကုန်၏၊ ဒါရကော၊ သူငယ်တို့သည်၊
ဗုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းကို၊ အနွာယ၊ စွဲ၍၊ ကိဇ္ဇန္တော၊ ကစားကုန်သည်ရှိသော်၊
ဝါဒဗ္ဗာနေသု၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်ရာအရပ်တို့၌၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊
ဂေါပါယကဒါရကေ၊ နွားကျောင်းတို့၏သားငယ်တို့ကို၊ ဟဇ္ဇေနုဝိ၊ လက်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒေနုဝိ၊ ခြေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟရန္တိ၊ ဝတ်စတ်
ကြောက်ကန်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်၊ ရောဒန္တိ၊ ပိုကုန်၏၊ ကိဿ၊
အာဟံ၊ ကြောင့်၊ ရောဒထ၊ ပိုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ မာတာဝိတူ
ဟိ၊ မိဘတို့သည်၊ ဝုတ္တာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗာတဝိတိကာ၊ အမိ
အဘမရှိကုန်သော၊ တာပသပေါသိဘာ၊ ရှင်ရသောသည်မွေးအပ်ကုန်သော၊

ဣမေ၊ ဤသုတ္တံသည်၊ အဓမ္မ၊ ငါတို့ကို၊ အတိပဟရန္တိ၊ ပြင်းစွာပုတ်ခတ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တထော၊ ထိုသို့ဆိုခြင်းကြောင့်၊
 တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏၊ မာတာဝိတဇော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဣမေဒါ
 ရကာ၊ ဤရှင်ရသေ့ မွေးသော သူငယ်တို့သည်၊ အညေဒါရကော၊ တပါး
 သော သူငယ်တို့ကို၊ ဝိနာသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏၊ ဒုက္ခာပေန္တိ၊ ဆင်း
 ရဲစေကုန်၏၊ ဣမေ၊ ဤသူငယ်တို့ကို၊ နသင်္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ မပြီးမြင့်အပ်ကုန်၊
 ဣမေ၊ ဤသူငယ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတဗ္ဗာ၊ ဩဉ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ
 သု၊ ဆိုကုန်၏၊ တထော၊ ထိုကာလမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ သောပဒေသော၊ ထို
 အရပ်ကို၊ ဝဇ္ဇိတိ၊ ဝဇ္ဇဟူ၍၊ ဝုတ္တတိကိရ၊ ဆိုအပ်သတတ်၊ ယောဇနသ
 တပရိမာဇောန၊ ယူဇနာတရာ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ အတ္တတံ၊ ပြန်ကျယ်
 သော၊ ပဒေသံ၊ အရပ်ကို၊ ဂေါပါယကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်၊ ရာဇာနံ၊
 မင်းကို၊ တေသေတွာ၊ နှစ်သိပ်စေ၍၊ အဂ္ဂဟောသံ၊ ယူကုန်ပြီ၊ တတ္ထစ၊
 ထိုအရပ်၌လည်း၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာပေတွာ၊ ပန်ဆင်း၍၊ သောဠသဝဿုဒ္ဓ
 သိကံ၊ တဆွဲခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိပြီးသော၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ အဘိ
 သတ္တိတွာ၊ အဘိတ်သိက်သွန်း၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ အကံသံ၊ ပြုကုန်၏၊ အဿ၊
 ထိုမင်းသားအား၊ တာယစဒါရိကာယ၊ ထိုသတို့သွီးငယ်နှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ ပိဝါဟံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗာဟိရဒါရိကာ၊ အပြစ်
 ကုန်သော သတို့သွီးတို့ကို၊ နအာနေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်ကုန်၊ ဣတော၊
 ဤပြည်မှ၊ ဒါရိကာ၊ သတို့သွီးတို့ကို၊ ကသမိ၊ တရံတယောက်သောမင်း
 အား၊ နဒါတဗ္ဗာ၊ မပေးအပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို၊
 အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမင်းသွီးတို့၏၊ ပဌမသံဝါသေန၊ ရှေးဦးစွာ
 ပေါင်းစပ်ခြင်းဖြင့်၊ မိတာစ၊ သွီးလည်းကောင်း၊ ပုတ္တောစ၊ သားလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဒါရကော၊ နှစ်ယောက်သောသူငယ်တို့သည်၊ ဇာတာ၊
 ဖွားကုန်၏၊ ဇံ၊ ဤအယူ၊ သောဠသက္ခတ္တံ၊ တဆွဲခြောက်ကြိမ်၊ နွေနှစ်
 ယောက်နှစ်ယောက်ကုန်သောသူငယ်တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖွားကုန်၏၊ တထော၊
 ထိုနောက်မှ၊ ယထာတ္တမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဝဗ္ဗန္တနံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ရောက်
 ကုန်သော၊ တေသံဒါရကာနံ၊ ထိုသုံးကျိပ်နှစ်ယောက်ကုန်သောသူငယ်တို့
 အား၊ အာရာဇုယျာန နိဝါသနဌာနံ၊ အရံဥယျာဉ်နေရာ အရပ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိံ၊ အခြံအရံစည်းမိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေဝံ၊
 ယူခြင်းငှါ၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊ အပဟောန္တံ၊ မလောက်သည်ရှိသော်၊ တိက္ခတ္တံ၊
 သုံးကြိမ်၊ ဂါဝုန္တရေနဂါဝုန္တရေန တဂါဝုတ်ခြားတဂါဝုတ်ခြားသဖြင့်၊

မဟာသီဟနာဒသုတ်၊

၂၆၆

၂

ပရိက္ခိဝိံသု၊ တံတိုင်းအရံဖြင့်ရံကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုမြို့၏၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲ
လဲ၊ ဝိဿလိကတတ္ထာ၊ ချဲ့ခြင်းကိုပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေသာလိ
တွေဝနာမံ၊ ဝေသာလိဟူသောအမည်သည်သာလျှင်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ ဝေသာလိယန္တိ ဇံနာမကေနဂရေတိ၊ ဝေသာလိယန္တိ ဇံနာမ
ကေနဂရေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ဗဟိနဂရေတိ၊ ဗဟိနဂရေဟူသည်ကား၊
နဂရဿ၊ မြို့၏၊ ဗဟိ၊ အပဋ္ဌ၊ အဗ္ဗပါလိဝနံဝိယ၊ အဗ္ဗပါလိသရက်ဥယျာဉ်
တောကဲ့သို့၊ အန္တောနဂရေသ္မိံ၊ မြို့တွင်း၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အယံပန၊ ဤတော
အုပ်သည်ကား၊ ဇိဝကဗ္ဗဝနံဝိယ၊ ဇိဝက၏ဥယျာဉ်တောကဲ့သို့၊ နဂရဿ၊
မြို့၏၊ ဗဟိန္ဒ၊ အနော်မျက်နှာဖြစ်သောအပအရပ်၌၊ ဝနသဇ္ဈော၊ တောအုပ်
သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟိနဂရေတိ၊ ဗဟိနဂရေဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ အပရပရေတိ၊ အပရပရေဟူသည်ကား၊ ပုရဿ၊ ဝေသာလိ
ပြည်၏၊ အပရေပဗ္ဗိမဒိဿယံ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝနသဇ္ဈောတိ၊ ဝနသဇ္ဈောဟူသည်
ကား၊ သောဝနသဇ္ဈော၊ ထိုတောအုပ်သည်၊ နဂရဿ၊ ဝေသာလိမြို့၏၊ ဝဗ္ဗိ
မဒိဿယံ၊ အနော်မျက်နှာအရပ်၌၊ ဂါဝထမတ္ထေ၊ တဂါဝတ်အတိုင်းအရှည်ရှိ
သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌၊
မနုဿ၊ လူတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိ
ကျောင်းတော်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တံ၊ ထိုဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်ကို၊ ပရိဝါ
ရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ရတ္တိဌာနဒိဝါဌာနစက်မဝေဏဓဉ္စိ
မဏ္ဍပါဒိနိ၊ ညဉ့်သန့်ရာအရပ်နေ့သန့်ရာအရပ်စင်္ကြံလိုက်ကုန်မဏ္ဍပ်ခေတ်ရှိ
သည်တို့ကို၊ ဗဟိဋ္ဌပေသံ၊ တည်စေကုန်ပြီး၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အပရပရေဝနသဇ္ဈောတိ၊ အပရပရေဝန သဇ္ဈောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီး၊
သုနက္ခတ္တောတိ၊ သုနက္ခတ္တောဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းသား၏၊
နာမံ၊ အမည်တည်း၊ လိစ္ဆဝိနံပန၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့၏ကား၊ ပုတ္တတ္ထာ၊ သားဖြစ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လိစ္ဆဝိပုတ္တောတိ၊ လိစ္ဆဝိပုတ္တောဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
၏၊ အဗိရပက္ကန္တတိ၊ အဗိရပက္ကန္တဟူသည်ကား၊ ဝိဗ္ဗမိတွာ၊ လူထွက်၍၊
ဝိဟိဘာဝုပတမနေန၊ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ အရနာ၊ ယခုသာ၊ ပက္ကန္တ
ဗပြီးသော်၊ ပရိသတိတိ၊ ပရိသတိဟူသည်ကား၊ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အထတ်
၌၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာတိဇ္ဈေ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာဟူသောဤဝုန်၌၊ မနုဿဓမ္မာ
နာမ၊ လူတို့၏ဓမ္မတို့မည်သည်ကား၊ ကုသလကမ္မပထာ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော

၂၇၀ မူလပတ္ထဝါသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့တည်း။ တေး၊ ထိုကုသလကမ္မပထတရားတို့ကို၊
ပဋိသေဒစေတနံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နတ္ထိ၊ ဟူမူကား၊ ဥပါရက္ခာယာ၊ ကဲ့ရဲ့အံ့သည်မှကြောက်သောကြောင့်တည်း။
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ရထနတ္ထပေး၊ ရတနာသုံးပါး
အပေါင်း၌၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓမာမကာ၊ ဘုရားကိုမြတ်နိုး
ကုန်သော၊ ဓမ္မမာမကာ၊ တရားကိုမြတ်နိုးကုန်သော၊ သံဃမာမကာ၊ သံဃာ
ကိုမြတ်နိုးကုန်သော။ ဗဒ္ဓု၊ များစွာကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်။ သမဏသဝဂေါတမသာ၊ ရဟန်း
ဂေါတမအား၊ ဒသကုသလကမ္မပထမတ္တဓိ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလကမ္မ
ပထမျှသည်တည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။
တံ၊ သင်သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ပါဏံ၊ ဝတ္တဝါကို၊ ဟနန္တံ၊ သတ်
သော၊ ဟနန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်သနည်း။ ကတ္ထ၊ အသေ
အရပ်၌၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်မင်းသောသူ၏ဥစ္စာကို၊ အာဒိယန္တံ၊ ယူသည်ကို၊
အဒေသ၊ မြင်သနည်း။ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတ္တေ၊
ဆို၍၊ အတ္တနေဝ၊ မိမိ၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာန၊ သိသော၊ မေ၊
ငါ့အား၊ ဒန္တံ၊ ပေါက်ရောက်သောသွားတို့သည်၊ အတ္တိကံ၊ ရှိကုန်၏လော။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်ခဲကျောက်စရစ်တို့ကို၊ ခါဒတိ၊
စားသသော၊ အဟိနဂုံ၊ မြွေ၏အမြီး၌၊ ဝဏ္ဍိတံ၊ ကိုင်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမသိ၊
ထုံ၊ သင်္ဂြိုဟ်သော၊ ကကစဒန္တေသုတ္တသွားတို့၌၊ ဝုပ္ပာဇဉ္ဇိတံ၊ ပန်းဆိုင်းကို
ကဲ့သို့ ဘေးခြင်းကို၊ ကိဋ္ဌိတံ၊ ကစားခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိသလော၊
ကော၊ သင်၏၊ ခုခဘော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဒန္တေသွားတို့ကို၊ ပါတေသယမိ၊ ဝုတ်ချွေ
ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏၊ သော၊ ထိုသုနက္ခတ္တသည်။
ကောသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ ဥပါရက္ခာယာ၊ ကဲ့ရဲ့အံ့သည်မှကြောက်သောကြောင့်၊
တေး၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တေတေး၊ ထို
နေောက်မှ ဥတ္တရိပန၊ အထက်၌ကား၊ ဝိသေသာမိဂမံ၊ လောကုတ္တရာတရား
အထူးကိုရခြင်းကို၊ ပဋိသေဒေန္တော၊ ဖြစ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာ၊
အလမရိယဥာဏဒဿနဝိသေသောတိ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာအလမရိယဥာ
ဏဒဿနဝိသေသောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ တတ္ထပါဠေ၊ ကိုပါဠိ၌၊ အရိယံ၊
မြတ်သောလောကုတ္တရာတရားကို၊ ဥာတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အလမရိယော၊ အလမရိယမည်၏၊ အရိယာဘာဝါယ၊
အရိယာဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သမက္ခော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို

မဟာသီဟနာဒသုတ်။

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥာဏဒဿနမေဝ၊ ဥာဏ်အမြင်သည် မင်လျှင်။
 ဥာဏဒဿနဝိသေသော၊ ဥာဏဒဿနဝိသေသမည်၏။ အလမရိယောစ၊
 အရိယာဖြစ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘော၊ ထိုအရိ
 ယာ ဖြစ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏ ဟူသည်လည်း။ ဥာဏဒဿနဝိသေသောစ၊
 ဥာဏ်အမြင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါးသောအတ္တိ
 ကြောင့်။ အလမရိယဥာဏဒဿနဝိသေသော၊ အလမရိယဥာဏဒဿန
 ဝိသေသမည်၏။ ဥာဏဒဿနန္တိ စ၊ ဥာဏဒဿနဟူသည်ကား၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊
 ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ အဘိညာဉ်ကို ထည်းကောင်း။ ဝိပဿနာပိ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ကို
 ထည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါပိ၊ မဂ်ကိုထည်းကောင်း။ ဗလမ္ဘိ၊ ဖိုလ်ကိုထည်းကောင်း။
 ဗစ္စဝေက္ခဏဥာဏန္တိ၊ ဗစ္စဝေက္ခဏဥာဏ်ကိုထည်းကောင်း။ သဗ္ဗညုတဥာ
 ဏန္တိ၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်ကိုထည်းကောင်း။ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ အပ္ပမတ္တော
 သမာနောဥာဏဒဿနံ အာရောဓေတိတိတ္ထေ၊ အပ္ပမတ္တောသမာနောဥာဏ
 ဒဿနံအာရောဓေတိဟူသောဤပါဠိရပ်တို့၌၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ အဘိညာဉ်
 သည်။ ဥာဏဒဿနံနာမ၊ ဥာဏဒဿနမည်၏။ အပ္ပမတ္တော၊ မစေ့မငေ့
 သည်။ သမာနောဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဥာဏဒဿနံ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဥာဏ်အမြင်ကို၊
 အာရောဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဥာဏဒဿနာယစိတ္တံအဘိနိဟရတိအဘိနိန္ဒာမေ
 တိတိတ္ထေ၊ ဥာဏဒဿနာယစိတ္တံအဘိနိဟရတိအဘိနိန္ဒာမေတိ ဟူသော
 ဤပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝိပဿနာဥာဏံ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်သည်။ ဥာဏဒဿနံ၊ ဥာဏ
 ဒဿနမည်၏။ ဥာဏဒဿနာ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်အမြင်အကျိုးငှါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ အဘိနိဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေ၏။
 အဘဗ္ဗာတေဥာဏဒဿနာယအနုတ္တရာယသမ္မောဓာယာတိတ္ထေ၊ အဘဗ္ဗာ
 တေဥာဏဒဿနာယ အနုတ္တရာယသမ္မောဓာယ ဟူသောဤပါဠိရပ်တို့၌၊
 မဂ္ဂေါပိ၊ မဂ်သည်။ ဥာဏဒဿနံ၊ ဥာဏဒဿနမည်၏။ တေ၊ သင်အား၊ အနုတ္တ
 ရာယ၊ အထူးမရှိမြတ်သော။ သမ္မောဓာယ၊ သမ္မာဓေးပါးတရားကိုသိတတ်
 သော။ ဥာဏဒဿနာယ၊ မဂ်ဥာဏ်အမြင်အကျိုးငှါ၊ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်၊
 အယမညောဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာ အလမရိယဥာဏဒဿန ဝိသေသောအဓိ
 ဂတောဗာသုပိဟာရောတိတ္ထေ၊ အယမညောဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာအလမရိယ
 ဥာဏဒဿနဝိသေသောအဓိဂတောဗာသုပိဟာရောဟူသောဤပါဠိရပ်တို့
 ၌၊ ဗလညာဏံ၊ ဖိုလ်ဥာဏ်သည်။ ဥာဏဒဿနံ၊ ဥာဏဒဿနမည်၏။ အဓိဂ
 တော၊ ရအပ်သော။ အလမရိယဥာဏဒဿနဝိသေသော၊ အရိယာဖြစ်ခြင်း
 ငှါစွမ်းနိုင်သောဥာဏ်အမြင်ဟုဆိုအပ်သော။ အညော၊ တပါးသော၊ အယံ

၁၁

၂၂၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ။

ဟသုဝိဟာရော၊ ဤဟသုဝိဟာရသညံ၊ ဥတ္တရိမနုဿမေဿ၊ ဥတ္တရိမနုဿ
 မေဿညံ၊ ဥာဏဉ္စပနမေဿနံဥဒပါဒိအကုပ္ပါမေဝေတောဝိရတ္တိ၊ အယ
 မန္တိမာဇာတိ၊ နတ္တိဒါနိ ဝုနတ္တဝေါတိတ္ထေ၊ ဥာဏဉ္စပနမေဿနံဥဒပါဒိ၊
 အကုပ္ပါမေဝေတောဝိရတ္တိ၊ အယမန္တိမာဇာတိ၊ နတ္တိဒါနိ ဝုနတ္တဝေါဟူသော
 ဤပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝတ္ထဝေက္ခနဉာဏံ၊ ဝတ္ထဝေက္ခနဉာဏံသညံ၊ ဥာဏဒဿ
 နံ၊ ဥာဏဒဿနမညံ၊ မေ၊ ငါအား၊ ဥာဏဉ္စပနဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်၊
 ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ စေတောဝိရတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ
 သည်၊ အကုပ္ပါမေပျက်၊ အယံဇာတိ၊ ဤဇာတိသည်၊ အန္တိမာ၊ အဆုံးဖြစ်သော
 ဇာတိ၊ ဇာတိတည်း၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝုနတ္တဝေါ၊ တဘနံ
 ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ နတ္တိ၊ မရှိပြီ၊ ဥာဏဉ္စပနမေဿနံဥဒပါဒိသတ္တဝဟ
 ကာယကံ၊ တောအာဠာရောကာဠာမောတိတ္ထေ၊ ဥာဏဉ္စပနမေဿနံဥဒပါ
 ဒိ၊ သတ္တဝဟကာယကံတောအာဠာရောကာဠာမောဟူသောဤပါဠိရပ်တို့၌၊
 သဗ္ဗညုတဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏံသညံ၊ ဥာဏဒဿနံ၊ ဥာဏဒဿနမညံ
 ဟိ၊ ဣမေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရမဂ်ကို၊ အဓိဗ္ဗေ
 ဘော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘော၊ ထိုသုနက္ခတ္တသည်၊ ဘဂဝတော၊
 ဖြစ်စွာတရား၏၊ တံ၊ ထိုမဂ်ဉာဏ်ကို၊ ပဋိသေသေသိ၊ မြစ်၏။ ။

တက္ကပရိယာဟတန္တိဣမိနာ၊ တက္ကပရိယာဟတံဟူသော ပါဠိဖြင့်၊
 အာစရိယံ၊ တရားရှင်အားမိမိဆရာ၏၊ အဖြစ်ကို၊ ပဋိဗာဟတိ၊ ပယ်၏၊ အဿ
 ကိသုနက္ခတ္တ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောဦးအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
 ကိ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သမဏေနဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါ
 တမသည်၊ အာစရိယေ၊ ဆရာတို့သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘုရင်၊ သိင်္ဂမ္ပ
 သော၊ ဓမ္မဗ္ဗရံ၊ တရားအထူးကို၊ ဂဟိတံနာမ၊ သင်ဘူးသည် မည်သည့်၊
 နတ္တိ၊ မရှိ၊ တက္ကပရိယာဟတံပန၊ ကြံဆအပ်သော တရားကိုသာလျှင်၊
 တက္ကသွာ၊ ကြံ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တက္ကပရိယာဟတံ၊ ကြံဆ၍ကြံဆ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို
 ဒေသတိ၊ ဟော၏၊ ဝိမံသာနုစရိတန္တိဣမိနာစ၊ ဝိမံသာနုစရိတံဟူသော
 ဤပါဠိဖြင့်လည်း၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာတရား၏၊ လောကီယပညာ၊ လောကီ
 ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြု၏၊ သမဏေနဂေါတမော၊
 ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ပညာဝါ၊ ပညာရှိ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမသည်၊
 ဣန္ဒဝဇိဂ္ဂပမံ၊ သိကြားမင်းသည်ပစ်လွှတ်အပ်သော ဝရဇိနိဇကံနက်နွှင့်တူ
 သော၊ ပညာသင်္ခါတံ၊ ပညာဟုဆိုအပ်သော၊ တံဝိမံသံ၊ ထိုရံစမ်းဆင်ခြင်

ခြင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြောသည်ရှိသော်၊ ဝဇ္ဇိဇာတိ၊ သင်္ဃိသည့်ဖြစ်လေတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြောသည်ရှိသော်၊ ဝဇ္ဇိဇာတိ၊ သင်္ဃိသည့်ဖြစ်လေတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတော စိတောဝ၊ ထိုမှဤမှသာလျှင်၊ အနုဂရုဇာတော၊ ကျက်သားစေ၍၊ ပီမိသာယာ။ စုံစမ်းဆင်ခြင်ထက်သောပညာဖြင့်၊ အနုဂရိပဝံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်သော၊ ခံမ္ဘံ၊ တရားကို၊ ဒေသောတိ၊ ဟော၏၊ သုယံ၊ မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်၊ သယံ၊ မရှိသော၊ ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အသားထိုခြင်စွာတရား၏၊ ဓမ္မေတုတ၊ ဟောအပ်သော တရားတို့၌လည်း၊ ပစ္စက္ခဘာဝံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သည့်ဇာတ်အဖြစ်ကို။ ပရိဗာ ဟတိ၊ တားမြစ်၏၊ ဟိသတ္တံ၊ ရှိ၏၊ အာသ၊ ဝေဿနက္ခတ္တအား၊ ဇေ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သမကသသဂေါတမသာ၊ ရဟန်းဂေါ တမအား၊ သုရမံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ ဓမ္မန္တရံ၊ တရားအထူးကို၊ ဝိပဿနာဝါ၊ ဖြစ်နိုင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်သည် လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိဝါ၊ မဂ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗလံ၊ ပါ၊ ဖိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စက္ခနာမ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယံ၊ ယခု၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်ကား၊ သန္တပရိ သော၊ ရအပ်သောမဂ်သတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊ စက္ကဝဏ္ဏိ၊ စကြာဝတေး မင်းကို၊ ပရိဝါ၊ ရေန္တိ၊ ဝိယ၊ ခြံရံကုန်သကဲ့သို့နံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို၊ စက္ကာ ရောဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးလေးပါးတို့သည်၊ ပရိဝါ၊ ရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ အယာ၊ ယခု၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမ၏ကား၊ ဒန္တဝရဏံ၊ နှုတ်ခမ်းသည်၊ သုဗုသိတံ၊ ကောင်းစွာထိ၏ ဇိဝှါ၊ လျှာသည်၊ ရုဒ္ဓကား၊ နူးညံ့၏၊ သရော၊ အသိသည်၊ မရ ရော၊ သာယာ၏၊ ဝါ၊ စာ၊ စကားသည်၊ အနေထဝဇ္ဇာ၊ လျှာရည်မပို၊ သော၊ ထို ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ယံ၊ ပဓိဒေဝ၊ အကြင်အကြင်အကြောင်းသည်သာလျှင်၊ အယာ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ တံ၊ ထံ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဉာဏ်အားထင်သောအကြောင်းကို၊ ဝဟေတု၊ ယူ၍၊ သယံ၊ ပဋိဘာနံ၊ မိမိ၏ဉာဏ်အားထင်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုသည်ဖြစ်၍၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ ရဇ္ဇေတိ၊ ထင်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ယသ၊ စခွဿ၊ အတ္ထာယ၊ ဓမ္မော ဒေသိတောတိ၊ ယသ၊ စခွဿ၊ အတ္ထာယ၊ ဓမ္မောဒေသိတော ဟူသည်ကား၊ ယသ၊ စခေါ၊ အကြင်ရာဝအစရှိသည်ကိုပျောက်ခြင်း၏လည်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ အယံ၊ ဓမ္မော၊ ဤအသုဘစသောတရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောအပ် ၏၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ သေယျထာ၊ ကာတမံ၊ အတတ်နည်းဟူမူကား၊ ဣဝ ပရိဗာတတ္ထာယ၊ ရာဂကိုပျောက်ခြင်း၌၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မ ဋ္ဌာန်းကို၊ ဒေါသပရိဗာတတ္ထာယ၊ ဒေါသကိုပျောက်ခြင်း၌၊ ဓမ္မက္ကာတာဝ

နာမေတ္တာတာဝနာကို၊ မောဟပဋိစာတာတ္တာယ၊ မောဟကို ဖျောက်ခြင်း
ဌ၊ ပဉ္စဓမ္မာ၊ ဓမ္မာစသည်တို့ကိုသင်ခြင်း နာခြင်းဆောင်ခြင်း လေ့ကျက်
ခြင်း အသင့်အားဖြင့် နှုထုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသော ငါးပါးသောတရား
တို့ကို၊ ဝိဘက္က၊ ပစ္စေခါယ၊ ဝိတက်ကိုဖြတ်ခြင်းဌ၊ အာနာပါနာယတိ၊ အာနာ
ပါနုယျင်အာရုံရှိသောသတိကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောအပ်၏၊ သောနိယျာတိ
တက္ကရသသမ္ပဒုက္ခက္ခယာယာတိ၊ သောနိယျာတိတက္ကရသသမ္ပဒုက္ခက္ခ
ယာယဟူသည်ကား၊ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ယထာဒေသိတံ၊ ဟောတိုင်းသော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ကရေတိ၊
လိုက်နာ၍ကျင့်၏၊ တက္ကရသ၊ ထိုတရားကိုလိုက်နာ၍ကျင့်သော၊ တသ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမ္မာဟေတုနာနယေနကာရဏေန၊ သင့်သောအကြောင်း
ဖြင့်၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းဌ၊ နိယျာတိဝတ္ထတိ၊ ရောက်
၏ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဝေတိ၊ ပြ၏။
ဣဒံနဝေတံ၊ ဤသောနိယျာတိတက္ကရသသမ္ပဒသမ္ပဒကားကို၊ သုနက္ခတ္တော၊
သုနက္ခတ္တသည်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ အတ္ထာသယေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဝဒတိ၊
ဆို၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တရားတို့၏၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ အနိယျာနိ
ကော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ဣတိဝေမေံ၊ ဤသို့ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်ဟူ၍၊ ဝဝေယျ၊
ကြားရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းဌ၊ နပနသက္ကောတိ၊ မထတ်နှိုင်း
ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဥပါရုက္ခတယာ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်အံ့
သသံမှကြောက်သောကြောင့်တည်း၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊ ဝေသေယံယံ၊ ဝေသေ
ယံပြည်၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ သောတပန္နသကဒါဂါမိအနာဂါမိဥပါ
သကားသောတာပန်သကဒါဂါမိအနာဂါမိတင်းသည်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
၏၊ ဝေ၊ ထိုဝိတင်း သည်တို့သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။
သုနက္ခတ္တ၊ သုနက္ခတ္တ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာတရားသည်၊
ဒေသိတော၊ ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ အနိယျာနိကော၊ ဝဋ်
ဆင်းရဲမှ မထုတ်ဆောင်တတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆိုသလော၊ အယံ
ဓမ္မော၊ ဤတရား၏ တရားတော်သည်၊ ယဒိအနိယျာနိကော၊ အဘယ်
၍ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထုတ်ဆောင်တတ် သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣမသ္မိံနဝရေ၊ ဤဝေ
သာယံပြည်၌၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧတ္တကော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သော၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်
ကုန်သနည်း၊ ဧတ္တကော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ သကဒါဂါမိ

၀

နော၊ သကဒါဝံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဣမေအနာဂါမိ၊ ဤအနာဂံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧကန်၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥပါရက္ခံ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို၊ ကရေယျံ၊ ပြုကုန်
ရာ၏၊ သော၊ ထိုသို့ကုန်သည်၊ ဣမိနာဥပါရက္ခာယေန၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ပြစ်
တင်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊ အနိယျာနိကောတိ၊ အနိယျာနိ
ကောဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊
အတ္တနုနု၊ ညှိအဟုန်ဖြင့်၊ ဝိဿဋ္ဌကဏ္ဍံဝိယ၊ ပစ်လွှတ်အပ်သော ခြားကွဲ
သို့၊ အသံခဗ္ဗော၊ ဤရဟန်းဂေါတမဟောသောကရားသည်၊ အမောဗော၊
အချည်းနှီးမဟုတ်၊ နိယျာတိ၊ ဝင့်ဆင်းရဲမှ ထုတ်ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၍၊ အသမ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌ကား၊
ကိဗ္ဗိ၊ သရံတရသောဘရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။
အသောသိခေါတိ၊ အသောသိခေါဟူသည်ကား၊ ဝေသာလိပံ၊ ဝေသာလီ
ပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလသေဋ္ဌိကုလာဒိသု၊ ပုဏ္ဏားမျိုးသူဌေးမျိုးအစရှိသည်
တို့၌၊ တတ္ထတတ္ထပရိသမဇ္ဈေ၊ ထိုထိုသို့သော ပရိသတ်၏အလယ်၌၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဘာသာမာနဿ၊ ဆိုသောသနက္ခတ္တ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတိ၊
ကြား၏၊ နပဋိသေဇေတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်၊ နပဋိသေဇေတိ၊
မဖြစ်သနည်း၊ ကာရုညတာယ၊ သနားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နပဋိသေဇေ
တိ၊ မဖြစ်၊ အသမ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ အယံ၊ ဤသနက္ခတ္တသည်၊
ကုဋ္ဌေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ရှိသော်၊ ဈာယမာနံ၊ ကောင်းသော၊ ဝေဇ္ဇုဝနံ
ဝိယ၊ ဝါးတောကဲ့သို့သည်ကောင်း၊ ပက္ခိတ္တလောကံ၊ ထည့်အပ်သောခင်း
ရှိသော၊ ဥဒ္ဓန္တံဝိယစ၊ ဖိခွင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကောဓဝသေနဝါ၊ အမျက်
၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ တဓူတဓူယတိ၊ ဖြစ်ဖြစ်မည်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊
ပဋိဗ္ဗာဟိတောပန၊ တားမြစ်အပ်သည်ရှိသော်ကား၊ မယိဝိ၊ ငါ၌လည်း၊
အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို၊ ဗန္ဓိဿတိ၊ ဖွဲ့လတ္တံ့၊ အသမ၊ ထိုသနက္ခတ္တအား၊ ဧဝံ၊
ဤသို့ငါ၌လည်းရန်ငြိုးကိုဖွဲ့သည်ရှိသော်၊ တယာဂတေစ၊ သုရား၌လည်း
ကောင်း၊ မယိစ၊ ငါ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗ္ဗိသုဇနေသု၊ နှစ်ယောက်
ကုန်သောသူတို့၌၊ အာဃာတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ အတိဘာရိယော၊
အလွန်ဝန်လေးသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံ
သည်၊ အမဟာသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာရုညတာယ၊ သနား
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နပဋိသေဇေတိ၊ မဖြစ်၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ အသမ၊

ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ ဧဝံပိတ္တံ၊ ဤသို့သောပိတ်အကြံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ အဝဏ္ဏကထာနိဿယ၊ ကျေးဇူးတင်စွာ
 ဆိုခြင်းမည်သည်၊ ပုဏ္ဏဝဇ္ဇေ၊ လပြည့်ဝန်း၌၊ ဒေါသာရောပနသဒိသံ၊ အပြစ်
 တင်သည်နှင့်တူ၏၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဣမဿ၊ ဤသုနက္ခတ္တ၏၊ ကထံ၊
 စကားကို၊ ဂဏှိယသတိ၊ မှတ်ယူလတ္တံ့နည်း၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုပင်
 လျှင်၊ ခေဇ္ဇေ၊ တံထွေးသည်၊ ပစ္ဆိန္နေ၊ ပြတ်သည်ရှိသော်၊ ခုခေ၊ ခံတွင်းသည်၊
 သုက္ခေ၊ ခြောက်သည်ရှိသော်၊ ဩရမိယသတိ၊ ကြဉ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့
 သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ နပဋိသေခေတိ၊ မမြစ်၊ ဝိဏ္ဏပါတပဋိက္ခန္ဓာတိ၊ ဝိဏ္ဏပါတ
 ပဋိက္ခန္ဓာဟူသည်ကား၊ ဝိဏ္ဏပါတပရိယေသနတော၊ ဆွမ်းကိုရှာရာဖြစ်
 သောရှာမှ၊ အပဂတော၊ ဝဲခဲ့ပြီးသော်၊ ကောဓနောတိ၊ ကောဓနောဟူသည်
 ကား၊ စယော၊ ကြမ်းထန်း၏၊ ဗရသော၊ ရုန့်ရင်း၏၊ မောစာပုရိသောတိ၊
 မောစာပုရိသောဟူသည်ကား၊ တုစ္ဆပုရိသော၊ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်
 သောလူတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယသ၊ အကြင်သူအား၊ တထိ၊ အတ္တဘာဝေ၊
 ထိုအတ္တဘာဝ၌၊ မဂ္ဂဖလောနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏၊ ဥပနိဿယော၊ အကြောင်း
 သည်၊ နတ္ထိ၊ နှိ၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ မေ၊ စာပုရိ
 သောတိ၊ မောစာပုရိသောဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏၊ ဥပနိဿယေ၊
 မဂ်ဖိုလ်နှစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ သတိဝိ၊ ရှိသော်လည်း၊ တထိ၊ ခဏေ၊
 ထိုဆိုတော်မူသော အချိန်အတန်၌၊ မဂ္ဂေဝါ၊ မဂ်သည် လည်းကောင်း၊
 ဖလေဝါ၊ ဖိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ မောစာပုရိသောတိ၊
 မောစာ ပုရိသောဟူ၍၊ ဝဒန္တိယေဝ၊ ဆိုတော်မူ ကုန်သလျှင် ကထည်း၊
 ဣမဿပန၊ ဤသုနက္ခတ္တအားကား၊ တထိ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုအတ္တဘာဝ၌၊
 မဂ္ဂဖလောနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏၊ ဥပနိဿယော၊ ရှိပြီးသော အကြောင်းသည်၊
 သမုစ္ဆိန္နောယေဝ၊ ပြတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဘေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထို
 သုနက္ခတ္တကို၊ မောစာပုရိသောတိ၊ မောစာပုရိသောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်
 မူ၏။

ကောဓာစပနဿသောဝါစာဘာသိဘာတိ၊ ကောဓာစပနဿ သောဝါ
 စာဘာသိတာဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုသုနက္ခတ္တသည်၊ သောစပနဝါစာ၊
 ဤစကားကိုကား၊ ကောဓေန၊ အမျက်ဒေါသကြောင့်၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဝေဇသော၊ ဤသုနက္ခတ္တသည်၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက် သနည်း၊ ဣတိဧဟံ၊

၀၀၀

ဤသည့်ကား၊ ဝုတ္တိအမေးတည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံ၊ ဤသု
နက္ခတ္တသည်၊ ဝုပ္ပေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ကင်၍၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ပရိကမ္ပံ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ အဘိညာဉ်၏ပရိကံကို၊ ဝုတ္တိ၊
မေး၏၊ အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသုနက္ခတ္တအား၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသုနက္ခတ္တသည်၊
ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ အဘိညာဉ်ကို၊ ဗိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အာလောကံ၊
အလင်းကို၊ ဝဇရာတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဒေဝဇောကံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ဩဇော
ကေန္တာ၊ ဩဇာသည်ရှိသော်၊ နန္ဒဝနိတ္တလတောဝန၊ ဗာရသကဝနမိသဝ
နသု၊ နန္ဒဝနိဥယျာဉ်တော-မိတ္တလတောဥယျာဉ်တော-ဗာရသကဥယျာဉ်
တော-မိသဝကဥယျာဉ်တောတို့၌၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်တို့၏စည်းစိမ်တို့၊ အနု
ဘဝမာန၊ ခံစားကုန်သော၊ ဒေဝပုဏ္ဏေ၊ နတ်သားတို့ကိုသည်းကောင်း
ဒေဝိဘရောစ၊ နတ်တို့တို့ကိုသည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧဝဗ္ဗပါယ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ အတ္တဘာဝသမ္ပတ္တိယံ၊ အတ္တဘာဝ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ဥပသင်္က
မိတည်ကုန်သော၊ ဧတေသံ၊ ထိုနတ်သားနတ်တို့၏၊ ဝိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊
မရရော၊ သာယာသော၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ ဘဝိဘာဝနုဓေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္တံ၊ သန္တံ၊ သန္တံ၊ သောတုကာမေ၊ ကြားလိုသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဒေဝပလံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ ဗိဗ္ဗသောတေ
တုပရိကမ္ပံ၊ ဗိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ဟူသောခတ်၏ပရိကံကို၊ ဝုတ္တိ၊ မေး
သျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဝန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ အသား၊ ထိုသုနက္ခတ္တ
အား၊ ဗိဗ္ဗသောတတေတုယံ၊ ဗိဗ္ဗသောတခတ်၏၊ ဥပနိသယေ၊ အကြောင်း
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ပရိကမ္ပံ၊ ဗိဗ္ဗသောတပရိ
ကံကို၊ နကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊
ဥပနိသယပိရဟိသာသ၊ ဥပနိ သယဋ္ဌကင်းသောသူအား၊ ပရိကမ္ပံ၊ ပရိကံ
ကို၊ နကထေန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၊ သော၊ ထိုသုနက္ခတ္တသည်၊ ဘဂဝတိ၊
ဘုရားရှင်၌၊ အာဇာတံ၊ ရန်ငြိုးကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဗိန္ဒေယိ၊ ကြံ၏၊ ကံ၊ ဗိန္ဒေ
ယိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမတံ၊ ဝေါသမံ၊ ရဟန်းဂေါ
တမကို၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ပရိကမ္ပံ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ အဘိညာဉ်၏ပရိကံကို၊
ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမသည်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ထံ၊ ထိုဗိဗ္ဗစက္ခ
အဘိညာဉ်၏ပရိကံကို၊ သမ္ပန္နတုဝါ၊ ပြည့်စုံသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ မာဝါ
သမန္တတု၊ မပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ ကထေသိ၊
ဟော၏၊ အဟံ၊ ငါ့မူကား၊ ပစ္စတ္တပရိသကာရေန၊ အသီးသောယောဂျော

မူဝါဒအရ-အဓိကအားဖြင့်

၏အစွမ်းဖြင့်တံးထိုဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုနိဗ္ဗတ္တတွင်းဖြစ်စေ၍၊ ဒိဗ္ဗသော
 ထာဝရသမိကဏ္ဍံ၊ ဒိဗ္ဗသောထာဝရအဘိညာဉ်ဟူသောစေတနာကိုပရိကံကံ၊ ပုစ္ဆိ။
 မေး၏။ တံးထိုဒိဗ္ဗသောထာဝရအဘိညာဉ်၏ပရိကံကိုမေးငါအား။ နကထေသိး
 မဟာသုတ္တံ၊ ဤသို့၊ ဖိန္ဒုသိ၊ ကြံ၏။ အထူးထိုအခါ၌၊ အဘယ်သို့ရဟန်းဂေါ
 ထမအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတီးဖြစ်တန်ရာ၏၊ ကိံ ဟော
 တီး၊ အဘယ်သို့ဖြစ်တန်ရာသနည်း၊ အဟံ၊ ဤသုနက္ခတ္တသည်၊ ရာဇပဗ္ဗဇိ
 သော၊ မင်းမျိုးမှရဟန်း၊ ပြုသောသူသည်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုညာဉ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအ
 ဘိညာဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွင်းဖြစ်စေ၍၊ ဒိဗ္ဗသောထာဝရထုညာဉ်၊ ဒိဗ္ဗသောထာ
 ဝရထုညာဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွင်းဖြစ်စေ၍၊ စေတောပရိယညာဉ်၊ စေတောပရိ
 ယအဘိညာဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွင်းဖြစ်စေ၍၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါထရားကို
 ၏၊ ဝေညာဉ်၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောအရဟတ္တမဂ်ညာဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွင်း
 ဖြစ်စေ၍၊ မသားငါနှင့်၊ သမသမေ၊ တူမျှသည်၊ ဘဝိသေတိ၊ ဖြစ်သတ္တံး
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣသသမန္တရိယဝသေန၊ ဣသသမန္တရိယ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 မသွံ၊ ငါအားနကထေသိ၊ မဟာသုတ္တံ၊ ဤသို့၊ ဟောတီးဖြစ်တန်ရာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ကြံ၍၊ တိယျာသော၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ အာဗာတံ၊ ရန်ငြိုးကို၊
 ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ကာသာယာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို၊ သန္ဓေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဂိဟိတဝံ၊
 လူ၍အစွမ်းတို့ မတွတ်ရောက်၍လည်း၊ တုဏ္ဍိယုတော၊ ဆိပ်ဆိတ်ဖြစ်၍၊
 နပိတုတိ၊ မသွားနိုင်၊ အာဗဟိ၊ မြတ်စွာထုရားကိုကား၊ အာသဝေထုန္တ
 န၊ အချင်းနှစ်ဖြစ်သောများစွာသောကကားဖြင့်၊ အတ္တမိက္ခန္ဓာ၊ စွပ်စွဲထုတ်၊
 ဝိတုတိ၊ ထု၍သတ္တံး၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 ကောသလပန၊ သောသဝါစာဘာသိဘာတံ၊ ကောသလပနသောသဝါစာ
 ဘာသိဘာသုတ္တံ၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ။

ဝေဠာသေသတိသာရိဝုဠာတိ၊ ဝေဠာသေသတိသာရိဝုဠာဟူသည်
ကား၊ သေရိဝုဠာ၊ သေရိဝုဠာရာ၊ သေသဟသတကပ္ပိမိက၊ နိဗ္ဗာတသိန်း
အတွင်းရှိကုန်သော၊ ဝေဠာရိအသေခံ့ပျာနိ၊ လေးအသေခံ့ကိုဝတ်လုံး၊ ပါရမိ
သော၊ ပါရမိသို့ကို၊ ပုရေဓန္တန၊ ဖြည့်တော်မူသော၊ တထေဝတေတန၊ ငါတုရား
သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဒေသနာဓမ္မော၊ ဒေသနာဓမ္မသည်၊ နိဝျာနိကော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
မှတုတ်သောင်တတ်သည်၊ အဝိသတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇတဒတ္ထမေ
ဝ၊ ထိုဒေသနာဓမ္မ၏ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း၊ ဖြစ်ခြင်းအကျိုး
၌သာလျှင်၊ ဝါပမမော၊ လုံ့လကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တုရားတရားသည် ဝဋ်ဆင်းရဲမှမထုတ်

မဟာဝိဟနာဒသုတ်၊

၂၇၉

ဆောင်တတ်ဟူ၍၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ ထိုငါ
 ဘုရား၏တရားကိုဝင့်ဆင်းရဲမှ မထုတ်ဆောင်တတ်ဟု ဆိုသောသူသည်။
 တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏၊ ဝဇ္ဇေန္တာဝ၊ ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊ အာသ၊ တိ၊
 ဆိုမိလေ၏။ သော၊ ထိုငါ၏ တရားသည်ဝင့်ဆင်းရဲမှ မထုတ်ဆောင်တတ်
 ဟူသောစကားသည်၊ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ အဂုဏော၊ ဂုဏ်မဟုတ်သည်၊ နပေတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဣသံ၊ အတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ အယံ၊ ဝိဟိနာမသာရိပုတ္တတိ၊ အေဒိနာ၊ အယံ၊
 ဝိဟိနာမသာရိပုတ္တဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်၊ ကံ၊ အဘယ်အနက်သဘော
 ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြသနည်း၊ သုနက္ခတ္တန၊ သုနက္ခတ္တသည်၊ ဗုဒ္ဓိသောသေ၊ ဖြစ်
 အပ်သော။ ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မဿ၊ ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မ၏။ အတ္တနိ၊ ကံ၊ ယံ၊ ဟေဝံ
 ဖြတ်၌အတ္တိသံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကိရိတ္တိ၊ ရေ
 မိ၊ ချေပြီးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သု
 နက္ခတ္တာသုနက္ခတ္တမည်သော၊ အယံ၊ မောဃာပုရိသော၊ ဤမဂ်ဖိုလ်မှအချည်း
 နှီးဖြစ်သောလူသည်။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားအား၊ ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မဿ၊
 ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ မယှဉ်၊ ငါဘုရား
 အားလည်း၊ သဗ္ဗညုဘညာဏံနာမ၊ သဗ္ဗညုဘညာဏ်မည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဣဒ္ဓိဝိ၊ ခညာဏံနာမ၊ ဣဒ္ဓိဝိဥညာဏ်မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတု
 ညာဏံနာမ၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတုညာဏ်မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ စေတောပရိယ
 ညာဏံနာမ၊ စေတောပရိယညာဏ်မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒေဝဗလညာဏံ၊
 နာမ၊ ဒေဝဗလညာဏ်မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ စတုဝေသာရဉ္စညာဏံနာမ၊
 စတုဝေသာရဉ္စညာဏ်မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဋ္ဌသုပရိသောသ၊ ရှစ်ပါး
 သောပရိသာတိတို့၌၊ အကမ္မနညာဏံနာမ၊ မတုန်လှုပ်သောညာဏ်မည်သည်
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ စတုယောနိပရိန္ဒေ၊ ဒကညာဏံနာမ၊ လေးပါးသောပရိသန္ဓေကို
 ပိုင်းခြားနိုင်သောညာဏ်မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မဉ္ဇဂတိပရိန္ဒေ၊ ဒကညာဏံနာ
 မ၊ ငါးပါးသော ကတိလ်ပိုင်းခြားတတ်သော ညာဏ်မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံသည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေဥတ္တရိမနူဿဓမ္မာယေဝ၊
 ထိုဥတ္တရိမနူဿဓမ္မတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေရူပေသု၊
 ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မသု၊ ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မတို့တွင်း၊
 ကေယျာဝိ၊ ကရသောဥတ္တရိမနူဿဓမ္မကိုလည်း၊ ဝိဇာနနယမတ္ထံ၊ သိခြင်း
 ဌာဝှမ်းနိုင်သော၊ ဓမ္မနယမတ္ထိ၊ ဓမ္မနယ ညာဏ်မျှသည်လည်း၊ ဧတေသေ
 မောဃာပုရိသေ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောဂျားအား၊ နဘဝိဿ

၉

တိနာမ၊မဖြစ်တိသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဇေတမတ္ထံ၊ထိုအနက်ကို၊ဒေသေတံ၊
ပြခြင်းငှါ၊တဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အယတ္တိတိနာမသာရိပုတ္တဘိအာဒိ
နာနယေနေဝ၊အယတ္တိတိနာမသာရိပုတ္တဘိသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ဣဝံဒေသ
နံ၊ဤဒေသနာကို၊အာရတိ၊အားထုတ်တော်မူ၏၊တတ္ထပါဠေ၊ထိုပါဠိ၌၊
အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဇေတံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊အန္ဓေတိ၊အကြင်အ
ခြင်းဖြင့်ယူအပ်ပြီးသောသင်္ကေတသို့ အစဉ်လျှောက်သည်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်သိတတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အန္ဓယော၊အန္ဓယမည်၏၊ဇာနာတိ
အနုဗုဒ္ဓဘိ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်ယူအပ်ပြီးသောသင်္ကေတသို့အစဉ်လျှောက်
သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သိတတ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊
အနက်သည်၊ဓမ္မဿ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်အစရှိသော ဘုရားရှင်၏ထောင့်
လောကုတ္တရာကျေးဇူးတည်းဟူသောဓမ္မကို၊အန္ဓယော၊အကြင်အခြင်းဖြင့်
ယူအပ်ပြီးသောသင်္ကေတသို့အစဉ်လျှောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သိခြင်း
တည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဓမ္မန္တယော၊ဓမ္မန္တယမည်၏၊ဇေတံ၊ဤဓမ္မန္တယ
ဟူသောအမည်သည်၊တံတံသဗ္ဗညုတညာဏာဒိဓမ္မံ၊ထိုထိုသို့သောသဗ္ဗညု
တညာဏ် အစရှိသော ကျေးဇူးတည်း ဟူသောဓမ္မကို၊ ဇာနနပညာယ၊
သိခြင်းပညာ၏၊အဓိဝစနံ၊အမည်တည်း၊ဣတိဝိသော တဂဝါတိအာဒိတိ၊
ဣတိဝိသောတဂဝါဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ဇေဝုပတ္တိ၊ဤသို့သဘောရှိသည်
လည်းဖြစ်သော၊မယံ၊ငါ့ဘုရားအား၊သဗ္ဗညုတညာဏသင်္ခါတံ၊သဗ္ဗညုတ
ညာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသည်၊ဝိဇ္ဇမာန
မေဝ၊ထင်ရှားရှိသည်ကိုလျှင်၊အတ္ထိတိ၊ရှိ၏ဟူ၍၊ဇာနိတံ၊သိခြင်းငှါ၊
တဿမောစပုရိသဿ၊ထိုမဂ်ဗိုလ်မှအချည်းနှီးသော ယောကျ်ားအား၊
ဓမ္မန္တယောဝိ၊ဓမ္မန္တယညာဏ်သည်လည်း၊နဘာဝိဿတိနာမ၊မဖြစ်လေတိ
သနည်း၊ဣတိဣဝံအတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ဒေသေတိ၊ပြတော်မူ၏။ ။

ဣဒ္ဓိဝိညာဏာဒိသုဝိ၊ဣဒ္ဓိဝိညာဏ်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ဇေတံ၊ဤသို့
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏၊ဧတ္ထေ၊ဤအရာ၌လည်း၊စေတောပရိယညာဏာနန္တရံ၊စေတော
ပရိယညာဏ်၏အခြားမဲ့၌၊တယောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ဝတ္တဗ္ဗာ၊
ဆိုအပ်ကုန်သည်၊ကိညာဝိသိယံ၊အကယ်၍ကားဖြစ်ကုန်၏၊ပနတယောဝိ၊
ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊တာသု၊ထိုသုံးပါးသော
ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ဝုတ္တာသု၊ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ဥပရိ၊အထက်၌၊ဒသဗဟု
ညာဏံ၊ဒသဗဟုညာဏ်သည်၊နပရိပူရတိ၊မပြည့်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တာသု၊

ထိုသုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဝတွာ၊မဆိုမူ၍၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဒသဗလဥာဏံ၊ ဒသဗလဥာဏ်ကို၊ ပရိပူရံ၊ ပြည့်စုံသည်ကို၊
 ကတွာ၊ပြု၍၊ဒသေန္တော၊ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒသခေါပနိမာနိသာရိ
 ဝုတ္တဘိအာဒိံ၊ ဒသခေါပနိမာနိသာရိဝုတ္တအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထပါဠေ၊ထိုပါဠိ၌၊ တထာဂတဗလာနိတိ၊တထာဂတ
 ဗလာနိဟူသည်ကား၊ အညေဟိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော ဗစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 သာဝကတို့နှင့်၊ အသာဓာရဏာနိ၊ မဆက်ဆံကုန်သော၊တထာဂတသော
 ဝ၊မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ဗလာနိ၊အားတော်တို့တည်း၊ ယထာဝါ၊
 ဥပမာ မည်သည်ကား၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော ဘုရားတို့အား၊
 ပုညဿယသမ္ပတ္တိယာ၊ များစွာသောကုသိုလ်တည်းဟူသောပါရမီတုန်း၏
 ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အာဝဏာနံ၊သာကုန်သော၊ဗလာနိ၊အားတော်တို့သည်
 တထာဂတဗလာနိ၊တထာဂတဗလမည်ကုန်၏၊ ဣတိဝိအတ္ထော၊ဤအနက်
 ကိုလည်း၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုတထာဂတဗလာနိဟူသောပုဒ်၌၊
 တထာဂတဗလံ၊မြတ်စွာဘုရားအားတော်သည်၊ကာယဗလဉ္စ၊ကာယဗလ
 လည်းကောင်း၊ဥာဏဗလဉ္စ၊ဥာဏဗလလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒုပိဓံ၊
 နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသော အပြားတို့တွင်၊ ကာယဗလံ၊
 ကာယဗလကို၊ဟတ္ထိကုလ္လာနုသာရေန၊ ဆင်မျိုးတို့ကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ပေါရာဏေဟိ၊ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်
 ကာယဗလံ၊ကာယဗလကို၊ ကာဠာဝကဉ္စဂင်္ဂေယျံ၊ပဏ္ဍာရံတမ္ဗဝိဂ်လံ၊ဂန္ဓ
 မင်္ဂီလဟေမဉ္စ၊ဥပေါသထဆဒ္ဓန္တိ မေဒသတိ၊ကာဠာဝကဉ္စဂင်္ဂေယျံ၊ပဏ္ဍာ
 ရံတမ္ဗဝိဂ်လံ၊ဂန္ဓမင်္ဂီလဟေမဉ္စ၊ဥပေါသထဆဒ္ဓန္တိ မေဒသဟူ၍၊ဧဝံဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ကာဠာဝကဉ္စ၊ကာဠာဝကဆင်မျိုးလည်း
 ကောင်း၊ ဂင်္ဂေယျံ၊ဂင်္ဂေယျဆင်မျိုးလည်းကောင်း၊ပဏ္ဍာရံ၊ပဏ္ဍာရဆင်မျိုး
 လည်းကောင်း၊ တမ္ဗဝိဂ်လံ၊တမ္ဗဆင်မျိုး၊ဝိဂ်လဆင်မျိုးလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓ
 မင်္ဂီလဟေမဉ္စ၊ ဂန္ဓဆင်မျိုးမင်္ဂီလဆင်မျိုး ဟေမဆင်မျိုး လည်းကောင်း၊
 ဥပေါသထဆဒ္ဓန္တိ၊ ဥပေါသထဆင်မျိုးဆဒ္ဓန္တိဆင်မျိုးလည်းကောင်း၊ဣတိ
 ဣမေဒသ၊ဤဆယ်ပါးတို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဣမာနိဒေသ၊ဤဆယ်
 ပါးတို့သည်၊ ဟတ္ထိကုလ္လာနိ၊ ဆင်မျိုးတို့မည်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဆယ်ပါး
 သောဆင်မျိုးတို့တွင်၊ ကာဠာဝကန္တိ၊ကာဠာဝကဟူသည်ကား၊ ပကတိ
 ဟတ္ထိကုလံ၊ပြကတော့သောဆင်မျိုးကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ ဒသန္တံပုရိသာနံ၊
 တကျိပ်ကုန်သော သောကျိားတို့၏၊ ယံကာယဗလံ၊ အကြွပ်ကာယဗလ

သည့် အတ္ထိဂါ၏၊ တံဗလံ ထိုအားသည်၊ ဧကဿ၊ တစိ သော၊ ကာဠာဝက
ဟတ္ထိ နော၊ ကာဠာဝကဆင်၏၊ ဗလံ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေန္တိ ကာဠာ
ဝကာနံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော ကာဠာဝက ဆင်မျိုးတို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်
အားသည်၊ အတ္ထိ ဂါ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအားသည်၊ ဧကဿ၊ တစိသော၊
ဂင်္ဂေယျဿ၊ ဂင်္ဂေယျဆင်မျိုး၏၊ ဗလံ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေန္တိ
ဂင်္ဂေယျ နံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော ဂင်္ဂေယျဆင်မျိုးတို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်
အားသည်၊ အတ္ထိ ဂါ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအားသည်၊ ဧကဿ၊ တစိသော၊ ပဏ္ဏ
ရဿ၊ ပဏ္ဏရဆင်မျိုး၏၊ ဗလံ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေန္တိ ပဏ္ဏ
ရာနံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော ပဏ္ဏရဆင်မျိုးတို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်၊
အတ္ထိ ဂါ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအားသည်၊ ဧကဿ၊ တစိသော၊ တမ္ပဿ၊ တမ္ပဆင်
မျိုး၏၊ ဗလံ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေန္တိ တမ္ပဿနံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော
တမ္ပဆင်မျိုးတို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်၊ အတ္ထိ ဂါ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအား
သည်၊ ဧကဿ၊ တစိသော၊ ပိင်္ဂဿ၊ ပိင်္ဂဆင်မျိုး၏၊ ဗလံ အားသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေန္တိ ပိင်္ဂဿနံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော ပိင်္ဂဆင်မျိုးတို့၏၊
ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်၊ အတ္ထိ ဂါ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအားသည်၊ ဧကဿ၊
တစိသော၊ ဂန္ဓိ ဘတ္ထိနော၊ ဂန္ဓဆင်မျိုး၏၊ ဗလံ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဒေန္တိ ဂန္ဓိ ဘတ္ထိနံ၊ ဆယ်စီးကုန်သော ဂန္ဓဆင်မျိုးတို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်
အားသည်၊ အတ္ထိ ဂါ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအားသည်၊ ဧကဿ၊ တစိသော၊ မင်္ဂ
လဿ၊ မင်္ဂလဆင်မျိုး၏၊ ဗလံ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေန္တိ မင်္ဂလဿနံ၊
ဆယ်စီးကုန်သော မင်္ဂလဆင်မျိုးတို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်၊ အတ္ထိ
ဂါ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအားသည်၊ ဧကဿ၊ တစိသော၊ ဟေမဝတဿ၊ ဟေမဝ
တဆင်မျိုး၏၊ ဗလံ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေန္တိ ဟေမဝတဿနံ၊ ဆယ်
စီးကုန်သော ဟေမဝတဆင်မျိုးတို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်၊ အတ္ထိ
ဂါ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအားသည်၊ ဧကဿ၊ တစိသော၊ ဥပေါသထဿ၊ ဥပေါ
သထဆင်မျိုး၏၊ ဗလံ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေန္တိ ဥပေါသထဿနံ၊
ဆယ်စီးကုန်သော ဥပေါသထဆင်မျိုးတို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်၊
အတ္ထိ ဂါ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအားသည်၊ ဧကဿ၊ တစိသော၊ ဆဒ္ဒန္တဿ၊ ဆဒ္ဒန္တ
ဆင်မျိုး၏၊ ဗလံ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေန္တိ ဆဒ္ဒန္တဿနံ၊ ဆယ်စီးကုန်
သော ဆဒ္ဒန္တဆင်မျိုးတို့၏၊ ယံဗလံ၊ အကြင်အားသည်၊ အတ္ထိ ဂါ၏၊ တံဗလံ၊
ထိုအားသည်၊ ဧကဿ၊ တဆူသော၊ တထာဝတဿ၊ ဖြတ်စွာထုရား၏၊
ဗလံ အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နုရာယနသဗ္ဗာတဗလန္တိ ပိ၊ ဝရေဇိနဝံး

နှင့်တူသောတစ်ခဲး ကံသောအားဟူ၍လည်း၊ ဣဒမေဝ၊ ဤကားဗလအား
ဆယ်ပါးကပ်ပင်သွင်း၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဒေတံတံဇေတံဗလံ ထိုကား
ဗလ သည်၊ မဟာသီဟတ္ထိဂဏနာယ၊ ပြာကတောသေ၊ ဆင်မြည်းအရေးအတွက်
အားဖြင့်၊ ကေ၊ ခို၊ မဟာသေ၊ နံ၊ ကုဋေတထေ၊ င်အရေးအတွက်ရှိကုန်သော၊
ဟတ္ထိနံ ဆင်တို့၏၊ ဗလံ ခွဲနံ အားသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ပုရိသဂဏနာယ၊
ယောကျ်ား အရေ အတွက် အားဖြင့်၊ ဒသန္တိပုရိသကေ၊ ခို သဟဿာနံ၊
ယောကျ်ားကုန်စုံတထောင်းတို့၏၊ ဗလံ၊ ခွဲနံ အားသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။
ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားအစဉ် သည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ တထာ
ဂဏသေ၊ ဖြတ်စွာတုရား၏ ကာယဗလံ ကာယဗလလည်း၊ ဥာဏဗလံ
ဗလံ၊ ဥာဏဗလသည်ကား၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိလည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ အာဂတ
မေဝ၊ ထာသည်သာ လျှင်တည်း၊ ဒသဗလဥာဏံ၊ ဒသဗလ ဥာဏလည်း
ကောင်း၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဥာဏံ၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဥာဏလည်းကောင်း အဋ္ဌ
သုပရိသာသု၊ ရှစ်ပါးသောပရိသတ်တို့၌၊ အကမ္မနဥာဏံ၊ မတုန်ယှုပ်သော
ဥာဏသ နှင်းကောင်း၊ စတုယောနီပရိ၊ ဣဒကဥာဏံ၊ လေးပါးသော ပုရိသဇ္ဇ
တို့ကိုပိုင်းခြားနိုင်သောဥာဏလည်းကောင်း၊ ဗညဂတိပရိ၊ ဣဒကဥာဏံ၊ ငါး
ပါးသောဂတိတို့ကိုပိုင်းခြားနိုင်သောဥာဏလည်းကောင်း၊ သံယုတ္တကေ၊
သံယုတ္တနိကာယံ၊ အာဂတာနိ၊ သာကုန်သော၊ တေသတ္တတိဥာဏာနိ၊
ချနစ်ဆဲးသုံးပါးသောဥာဏတို့လည်းကောင်း၊ သတ္တသတ္တတိဥာဏာနိ၊ ခုနစ်
ဆဲးချနစ်ပါးသောဥာဏတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အညာနိဝိ၊ တပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနုကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဥာဏသဟဿာနိ၊
ဥာဏအထောင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအရေးစုံသည်။
ဥာဏဗလံနာမ၊ ဥာဏဗလမည်၏။ ဣသဝိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ဥာဏဗလ
မေဝ၊ ဥာဏဗလကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိသဗ္ဗံ မှန်၏။
ဥာဏံ၊ ဥာဏကို၊ အကမ္မိယဋ္ဌေန၊ မတုန်မယှုပ်ခြင်းဟူသောသဘော၊ ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဥပထမ္မနဋ္ဌေန၊ ခိုင်ခံ့ခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဗလန္တိ၊ ဗလဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ယောဟိဗလေဟိသမန္နာဂတောတိ၊ ယောဟိဗလေဟိသမန္နာဂတောဟူ
သည်ကား၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ယောဟိဥာဏဗလေဟိ၊ အကြွင်
ဥာဏဗလတို့နှင့် ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်တည်း၊ သရပေတော၊ ကောင်းစွာ
ပြည့်စုံ သည်တည်း၊ အာသတံဌာနန္တိ၊ အာသတံဌာနံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌံ၊
မြတ်သော၊ ဌာနံ၊ အရာကို၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဌာနံ၊ အရာကို၊ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓါ၊ ရှေး

တရားတို့သည်၊ အာသဘာ၊ အာသဘမည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရှေးတရား
 တို့၏၊ ဌာနံ၊ အရာကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဂဝသတဇေဋ္ဌကော၊ နွားတရာတို့၏အကြီးသည်၊
 ဥသဘော၊ ဥသဘမည်၏၊ ဂဝသဟဿဇေဋ္ဌကော၊ နွားတထောင်တို့၏
 အကြီးသည်၊ ဝသဘော၊ ဝသဘမည်၏၊ ဝဇေသတဇေဋ္ဌကော၊ နွားခြံတရာ
 တို့၏အကြီးသည်၊ ဥသဘော၊ ဥသဘမည်၏၊ ဝဇေသဟဿဇေဋ္ဌကော၊
 နွားခြံတထောင်တို့၏အကြီးသည်၊ ဝသဘော၊ ဝသဘမည်၏၊ သဗ္ဗဂဝေ၊
 အလုံးစုံသောနွားအပေါင်း၌၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗပရိသယသဟော၊
 အလုံးစုံသောတေးရန်ကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိသည်းခံနိုင်သော၊ သေတော၊
 ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ မဟာဘာရဝ
 ဟော၊ များစွာသောဝန်ကိုရွက်ဆောင်နိုင်သော၊ အသနိသတသဒ္ဓေဟိဝိ၊
 မိလားကြိုးသံတရာတို့ဖြင့်လည်း၊ အကမ္ဘနိယော၊ မတုန်မလှုပ်စေနိုင်သော၊
 နိသဘော၊ နိသဘာမည်ရှိသောနွားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုနိသဘာ
 မည်သောနွားကို၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ ဥသဘောတိ၊ ဥသဘဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊
 အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒဋ္ဌိဝစနံ၊ ဤစကားသည်လည်း၊ တဿ၊
 ထိုအာသဘာဟူသောသဒ္ဓါ၏၊ ပရိယာယဝစနံ၊ ပရိယာယသဒ္ဓါတည်း၊ ဥသ
 ဘဿ၊ ဥသဘ၏၊ ဣဒံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသဘံ၊ အာ
 သဘမည်၏၊ ဌာနန္တိ၊ ဌာနံဟူသည်ကား၊ စတုဟိပါဒေဟိ၊ လေးဘက်သော
 ခြေတို့ဖြင့်၊ ပထဝိ၊ မြေကို၊ ဥပ္ပိဇ္ဇေတွာ၊ နှိပ်၍၊ အစလဋ္ဌာနံ၊ မတုန်မလှုပ်မှု၍
 ခပ်ခြင်းတည်း၊ ဣဒံပန၊ ဤတရားသည်ကား၊ အာသဘံဝိယ၊ အာသဘာကဲ့သို့
 တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသဘံ၊ အာသဘာမည်၏၊ နိသဘာသင်္ခါ
 တော၊ နိသဘာဟုဆိုအပ်သော၊ ဥသဘော၊ ဥသဘာ၊ ဥသဘာဗလေန၊ ဥသဘာ
 ၏အားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စတုဟိပါဒေဟိ၊ ခြေလေး
 ဘက်တို့ဖြင့်၊ ပထဝိ၊ မြေကို၊ ဥပ္ပိဇ္ဇေတွာ၊ နှိပ်၍၊ အစလဋ္ဌာနေန၊ မတုန်မလှုပ်
 မှု၍ခပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဟိဋ္ဌတိယထေဝ၊ ခပ်သကဲ့သို့သျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 တထာဂတောဝိ၊ မြတ်စွာတရားသည်လည်း၊ ဒသဟိတထာဂတဗလေဟိ၊
 ဆယ်ပါးကုန်သောတရားအားတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်
 ၍၊ စတုဟိဝေသာရုဇ္ဈပါဒေဟိ၊ လေးပါးကုန်သောဝေသာရုဇ္ဈဉာဏ်တည်းဟူ
 သောခြေတော်တို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌပရိသပထဝိ၊ ပရိသတ်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော
 မြေကို၊ ဥပ္ပိဇ္ဇေတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်နှင့်တကွသော၊ ထောကော၊
 ထောက၌၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ပစ္စတ္ထိကေနပစ္စာမိတ္တေန၊ ရန်သူ

သည်။ အကမ္ဘိယော၊ မတုန်လှုပ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အစလသ္မာနေန၊ မတုန်
လှုပ်သောတည်ခြင်းဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဋ္ဌမာနောစ၊
တည်တော်မူသော်လည်း၊ တံအာသဘံဌာနံ၊ ထိုအာသဘာအရာကို၊ ပဋိဇာ
နာတိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ နပစ္စက္ခာတိ၊ မစွန့်၊ အတ္ထုနိ၊
ကိုယ်တော်သို့သာလျှင်၊ အာရောပေတိ၊ တင်တော်မူ၏၊ ကေန၊ ထိုကြောင့်၊
အာသဘံဌာနံပဋိဇာနာတိတိ၊ အာသဘံဌာနံပဋိဇာနာတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်ပြီ၊ ပရိသာသုတိ၊ ပရိသာသုဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌသုပရိသာသု။
ရှစ်ပါးကုန်သော ပရိသတ်တို့၌၊ ဘိဟနာဒံနဒတိတိ၊ ဘိဟနာဒံနဒတိဟူ
သည်ကား၊ သေဋ္ဌနာဒံ၊ မြတ်သောစကားတော်ကို၊ အဘိတနာဒံ၊ မကြောက်
မရွံ့သောစကားတော်ကို၊ နဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဘိဟနာဒသဒိသံ၊ ကေသ
ရာဇာဩသေမင်း၏ရဲတင်းသောအသံနှင့်တူသော၊ နာဒံ၊ စကားကို၊ နဒတိ၊
ဆိုတော်မူ၏၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဘိဟနာဒသုတ္တေန၊ ခန္ဓက
ဝဂ်၌လောသောဘိဟနာဒသုတ်ဖြင့်၊ ဒိပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ဘိဟော၊ ကေသ
ရာဇာ ဩသေမင်းကို၊ သဟနတောစ၊ သည်းခံနိုင်သော ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဟနနတောစ၊ အလုံးစုံသောဘေးရန်တို့ကိုဖျောက်နိုင်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဘိဟောတိ၊ ဘိဟဟူ၍၊ ဝုတ္တိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊
ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သောကဓမ္မာနံ၊
သောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ကို၊ သဟနတောစ၊ သည်းခံတော်မူနိုင်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရေပ္ပဝါဒါနံ၊ သူတပါးတို့၏ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းတို့ကို၊
ဟနနတောစ၊ ဖျောက်တော်မူနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘိဟောတိ၊
ဘိဟဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊
ဘိဟနာဒံ၊ ဘိဟနာဒကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဘိဟော၊
ကေသရာဇာဩသေမင်းသည်၊ ဘိဟဗလေန၊ ဩသေမင်း၏အားနှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဌာနတို့၌၊ ဝိသာရဒေါ၊
ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂတလောမဟံသော၊ ကင်းသောကြောက်
သီးမွေးညှင်း ထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိဟနာဒံ၊ ဩသေမင်း၏ဟောကံသံ
ကို၊ နဒတိယထာ၊ ဟောကံသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တထာဂတဘိ
ဟောဝိ၊ ဘုရားတည်းဟူသောဩသေမင်းသည်လည်း၊ တထာဂတဗလေဟိ၊
ဘုရားတို့၏အားတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ အနု သုဗရိ
သာသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သောပရိသတ်တို့၌၊ ဝိသာရဒေါ၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်
ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂတလောမဟံသော၊ ကင်းသော ကြောက်သီးမွေး

၀၀၀

ညွှင်းထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယအာဒိနာနယောန၊ ဣတိရှုပုံအစရှိသော
နည်းဖြင့်၊ နာနာပိယာသသမ္ပန္နံ၊ အထူးထူးသော တဋ္ဌကထာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ ဘိ ဘနာဒံ၊ မြတ်စွာထူးရှား၏စကားတော်ကို။ နဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။
ထေနံ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိ သာသုဘိ ဘနာဒံနဒတိတံ၊ ပရိသာသုဘိ၊ ဘနာဒံနဒတိ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ဝတ္ထုတိ၊ ဝတ္ထု ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ဝတ္ထုတိဟူ
သောဤဝုဒ္ဓိ၊ ဗြဟ္မန္တံ၊ ဗြဟ္မံ ဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌဉာဏ်၊ မြတ်သော၊ ပိသိဋ္ဌံ၊
ထူးသော၊ အယစက္ကံ၊ သဒ္ဓါပန၊ ဤစက္ကံသဒ္ဓါသည်ကား၊ ၁။ ဗုဒ္ဓိယံ ပြည့်စုံ
ခြင်းဟူသောအနက်၌ ဆည်းကောင်း၊ ထက္ခဏေ၊ စက်သက္ခဏာသံသယလည်း
ကောင်း၊ ရုထရံ၊ ရုထာ၊ ထည်းဘိ၊ စက်၌လည်းကောင်း၊ ဣရိယာပထေ
စ၊ ဣရိယာပုထံတည်းဟူသောစက်၌ လည်းကောင်း၊ ဒါနေ၊ အပ္ပဒါနံ
လည်းကောင်း၊ ရုတနာ၊ စက်ရုတနာ၌ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မစက်
တရား၌လည်းကောင်း၊ စက္ကာဒိသုစ၊ သင်ရိုးစက်အစရှိသည် တို့၌လည်း
ကောင်း၊ ဒိသတိ၊ ထင်၏၊ ဣ၊ ဤဓမ္မစက္ကံဟူသောဝုဒ္ဓိကား၊ ဓမ္မစက္ကံ၊
ဓမ္မစက်၌၊ မထော၊ သိအပ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဓမ္မစက်ကိုလည်း၊ ဇ္ဇေ၊ နှစ်ပါး
အပြားအားဖြင့်၊ ပိဘာဝယေ၊ ထင်စွာပြရာ၏၊ ဟိဝိညာ၊ ရှေး၊ ချွဲဦးအံ၊
စက္ကာရိ၊ မာနိတိက္ခဝေ ယေဟိသမန္နာဝတာနံ၊ ဒေဝမနုဿာနန္တိ အာဒိသု၊
စက္ကာရိမာနိတိက္ခဝေယေဟိသမန္နာဝတာနံ၊ ဒေဝမနုဿာနံဤတို့အစရှိသော
ပါဠိရပ်၌၊ အသံစက္ကသဒ္ဓါ၊ ဤစက္ကသဒ္ဓါသည်၊ သမ္ပတ္တိယံ၊ ပြည့်စုံခြင်း၌၊
ဒိသတိ၊ ထင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ
စက္ကာရိ၊ ဤစက်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ယေဟိ၊ အကြင်လေးပါးသောစက်
တို့နှင့်၊ သမန္နာဝတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်ထူဝှံအား၊
ပါဒတထေသုစက္ကာနိသုဘာတာနိတိက္ခေ၊ ပါဒတထေသုစက္ကာနိသုဘာတာနိ
ဟူသောဤ ပါဠိရပ်၌၊ ထက္ခဏေ၊ စက်သက္ခဏာဟူသောအနက်၌၊ ဒိသတိ၊
ထင်၏၊ ပါဒတထေသု၊ ခြေတော်အပြင်တို့၌၊ စက္ကာနိ၊ စက်သက္ခဏာတို့
သည်၊ သုဘာတာနိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်ပြီး၊ စက္ကံ၊ ဝဟထေသမန္တိ၊ ဝတ္ထု၊ စက္ကံ
ဝဟထေသမန္တိဟူသောဤပါဠိရပ်၌၊ ရုထစက္ကံ၊ ရုထာ၊ ထည်းဘိ၊ စက်၌၊
ဒိသတိ၊ ထင်၏၊ ဝဟထော၊ ပန်ကိုရွက်ဆောင် တတ်သော နွားလေး၏။
စဒံ၊ ခြေရာကို၊ စက္ကံ၊ ထည်းဘိ၊ စက်သည်၊ အနွေတိ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့
သို့တည်း၊ စတုစက္ကံ၊ နဝန္တိ၊ ရန္တိ၊ စတုစက္ကံ၊ နဝန္တိရံ ဟူသောဤပါဠိရပ်
၌၊ ဣရိယာပထေ၊ ဣရိယာပထစက်၌၊ ဒိသတိ၊ ထင်၏၊ စတုစက္ကံ၊ လေးပါး
သော ဣရိယာပုထံတည်း ဟူသောစက် ရှိသော၊ နဝန္တိရံ၊ ကုန်ပါးသော

စွါရှိသော၊ ဣဓိကံယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဒဒံဘုဝ္ဗစမာပမာဒေါ စက္ကံဝတ္တယ၊
 သဗ္ဗပါဏိနန္တိတ္ထေ၊ ဒဒံဘုဝ္ဗစမာပမာဒေါ စက္ကံဝတ္တယ သဗ္ဗပါဏိနံဟူ
 သောဤ ပါဠိရပ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူဒါန၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဒဒံဒဒန္တောလေးကမ်း
 ထျက်၊ ဘုဝ္ဗစ၊ စားလည်းစားလော၊ ပမာဒေါ၊ ဓေ့လျော့သည်၊ မာစအဟု၊
 မဖြစ်စေလင့်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ စက္ကံအလှူ
 ဒါနတည်းဟူသောစက်ကို၊ ဝတ္တယ၊ ဖြစ်စေလော၊ ဒိဗ္ဗစက္ကရတနံပါတုရ
 ဟောသီတိတ္ထေ၊ ဒိဗ္ဗစက္ကရတနံပါတုရဟောသီဟူသောဤပါဠိရပ်၌၊ ရတန
 စက္ကံ၊ စကြာရတနာ၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဒိဗ္ဗံနတ်၌ဖြစ်သော၊ စက္ကရတနံ၊
 စကြာရတနာသည်၊ ပါတုရဟောသီ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီးမယာပဝတ္တိတံစက္ကန္တိ
 ဘ္ဌေ၊ မယာပဝတ္တိတံစက္ကံဟူသောဤပါဠိရပ်၌၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရား
 ၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ စက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို၊ ပဝတ္တိ
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊ ဣစ္ဆာဟတဿပေါသဿစက္ကံဘမတိမတ္ထကေ
 တိတ္ထေ၊ ဣစ္ဆာဟတဿပေါသဿ၊ စက္ကံဘမတိမတ္ထကေဟူသောဤပါဠိ
 ရပ်၌၊ ခုရစက္ကံ၊ သင်ရန်းစက်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဣစ္ဆာဟ
 တဿ၊ ဣစ္ဆာရန်မက်သည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပေါသဿ၊ သတ္တဝါ၏၊
 မတ္ထကေ၊ ဥက္ခေသင်း၌၊ စက္ကံ၊ သင်ရန်းစက်သည်၊ ဘမတိ၊ လည်၏၊ ခုရပရိ
 ယန္တေနနေမိစက္ကေနာတိတ္ထေ၊ ခုရပရိယန္တေနနေမိစက္ကေန ဟူသောဤပါဠိ
 ရပ်၌၊ ပဟရဏစက္ကံ၊ လက်နက်စက်သွား၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ခုရပရိ
 ယန္တေန၊ သင်ရန်းအသွားတတ်သော၊ နေမိစက္ကေန၊ လက်နက်စက်ဖြင့်၊ အ
 သနိဝိစက္ကန္တိတ္ထေ အသနိဝိစက္ကံဟူသောဤပါဠိရပ်၌၊ အသနိပရိမတ္ထလေ၊
 မိဃးဩှိးစက်ဝန်း၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ အသနိဝိစက္ကံ မိုးဩှိးစက်ဝန်း၊ မိုး
 ဣပန ဤဗြဟ္မစက္ကံဟူသောပုဒ်၌ကား၊ အယံစက္ကသန္ဓေ၊ ဤစက္ကသန္ဓေသည်၊
 ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်၌၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။

တံပနဓမ္မစက္ကံ၊ ထိုဓမ္မစက် သည်၊ ပဗ္ဗိဝေဓဉာဏဉ္စ၊ ပဗ္ဗိဝေဓဉာဏ်လည်း
 ကောင်း၊ ဒေသနာဉာဏဉ္စ၊ ဒေသနာဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊
 ပညာပတာဝိတံ၊ ပညာဖြင့်ထုံအပ်သော၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်ဖြတ်၏၊
 အရိယဗလာဝဟံ၊ အရိယာမိုလ်ကိုဆောင်တတ်သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
 သည်၊ ပဗ္ဗိဝေဓဉာဏံ၊ ပဗ္ဗိဝေဓဉာဏ်မည်၏၊ ကရုဏာပတာဝိတံ၊ ကရုဏာ
 ဖြင့်ထုံအပ်သော၊ သာဝကာနံ၊ ကောဏ္ဍညအစရှိကုန်သောသာဝကတို့၏၊
 အရိယဗလာဝဟံ၊ အရိယာမိုလ်ကိုဆောင်တတ်သောဉာဏ်သည်၊ ဒေသ

နာဉာဏံ၊ ဒေသနာဉာဏ်မည်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပဋိဝေဓဉာဏံ၊
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီး
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊
ထိုအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည်၊ အဘိနိက္ခမနတော၊ တောထွက်တော်မူသည်
မှ၊ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲမည်
၏။ ဗလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏန္ဒ၊ ဥပ္ပန္နံနာမ၊ ဖြစ်ပြီးမည်၏။ တုသိတာတဝနတော၊
တုသိတာနတ်ပြည်မှ၊ ဗာဂုတိ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မဟာဗောဓိ
ပလ္လင်္ကေ၊ မဟာဗောဓိပလ္လင်၌၊ အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲမည်၏။ ဗလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏ
န္ဒ၊ ဥပ္ပန္နံနာမ၊ ဖြစ်ပြီးမည်၏။ ဒိပင်္ကရဒသဗလတော၊ ဒိပင်္ကရာမြတ်စွာတရား
လက်ထက်တော်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်
အောင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲမည်၏။ ဗလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏန္ဒ၊ ဥပ္ပန္နံနာမ၊ ဖြစ်ပြီး
မည်၏။ ဒေသနာဉာဏိ၊ ဒေသနာဉာဏ်တော် သည်လည်း၊ ပဝတ္ထမာနံ၊
ဖြစ်ဆဲလည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်ပြီးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုပိဓံ၊
နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုဒေသနာဉာဏ်
တော်သည်၊ အညာတကောဏှညာသ၊ အညာတကောဏှည မထေရ်၏၊
ယာဝသောတာပတ္တိမဂ္ဂါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်တိုင်အောင်၊ ပဝတ္ထမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲ
မည်၏။ ဗလက္ခဏေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ခဏန္ဒ၊ ပဝတ္ထံနာမ၊ ဖြစ်ပြီးမည်၏။
တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ဒေသနာဉာဏ်တော်တို့
တွင်၊ ပဋိဝေဓဉာဏံ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်သည်။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာ
တည်း၊ ဒေသနာဉာဏံ၊ ဒေသနာဉာဏ်သည်။ လောကီယံ၊ လောကီဉာဏ်
တည်း၊ ဗန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတံဉာဏယတ္ထိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောဉာဏ်တော်
သည်လည်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့်၊ အသာ
ဓာရေ၊ မဆက်ဆံသော၊ 'ဗုဒ္ဓါနံယေဝ၊ မြတ်စွာတရားတို့၏ သာသျှင်၊
ဩကာသညာဏံ၊ အရာဖြစ်သော ဉာဏ်တော်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ယေဟိဗလေဟိ၊ အကြင်အားတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်
မူသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အာသတံဌာနံ၊ အာသတ
အရာကို၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ အာဒိတောစ၊ အစမှလည်း၊ ဒသခေါ
ပနိမာနိ သာရိပုတ္တ တထာဂတဿ တထာဂတဗလာနီတိ၊ ဒသခေါပနိ
မာနိ သာရိပုတ္တ တထာဂတဿ တထာဂတဗလာနီဟူ၍၊ ယာနိပဒါနိ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ နိက္ခိတ္တာနိ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ တာနိပဒါနိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၊

၁၁

ဝိဿာရဓတာ။ အကျယ် အားဖြင့်၊ ဒေသဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ ကတမာနိဒသဗလာ
နိဗ္ဗာနသရိပုတ္တတထာဂတောဌာနဉ္စဌာနတောတိအာဒိ၊ ကတမာနိဒသဗ
လာနိဗ္ဗာနသရိပုတ္တတထာဂတောဌာနဉ္စဌာနတောဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ အာဟ၊ ဟောသော်မူ၏။ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဌာနဉ္စဌာနတောတိ၊ ဌာနဉ္စ
ဌာနတောဟူသတ်ကား။ ကာရဏဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကာရ
ဏဘော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ မှန်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်း၌၊ တဒါယတ္တဝတ္တိတာယ၊
ထိုအကြောင်းနှင့်စပ်၍ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊
တည်တတ်၏။ ဥပဇ္ဇတိစေတု၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ဆဲ၊ ပဝတ္တတိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ပြီး
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဌာနန္တိ၊ ဌာနံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံဌာနံ၊ ထို
အကြောင်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယေယေဓမ္မာ၊ အကြင်အကြင်
တရားတို့သည်၊ ယေသံယေသံဓမ္မာနံ၊ အကြင်အကြင်တရားတို့၏၊ ဟေတု
ပစ္စယာ၊ အကြောင်းပစ္စည်းတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
တံသံ၊ ထိုသို့သို့သော အကြောင်းသည်၊ ဌာနံ၊ ဌာနမည်၏။ ယေယေဓမ္မာ၊
အကြင်အကြင် တရားတို့သည်၊ ယေသံယေသံ ဓမ္မာနံ၊ အကြင်အကြင်
တရားတို့၏၊ ဟေတုပစ္စယာ၊ အကြောင်းပစ္စည်းတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊
နပာတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တံတံ၊ ထိုထိုသို့သောတရားသည်၊ အဌာနံ၊ ၁. ကြောင်း
မဟုတ် ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနန္တော၊ သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဌာနဉ္စ၊ အကြောင်း
ဟုတ် သည်ကိုလည်း ဌာနဘော၊ အကြောင်းဟုတ်သောအားဖြင့်၊ အဌာနဉ္စ၊
အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ အဌာနတော၊ အကြောင်းမဟုတ်သော
အားဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်
သိတော်မူ၏။ အဘိဓမ္မေပန၊ အဘိဓမ္မာ၌ကား၊ ဧဝံ၊ ဤဌာနဉ္စဌာနဇာနဉ္စ
ဉ္စာဏံတော်ကို၊ တတ္ထကတမံတထာဂတဿဌာနဉ္စဌာနတောအဌာနဉ္စအဌာ
နတောယထာဘူတဉ္စာဏန္တိ အာဒိနာနယေန၊ တတ္ထကတမံတထာဂတဿ
ဌာနဉ္စဌာနတောအဌာနဉ္စအဌာနတောယထာဘူတဉ္စာဏံ ဤသို့အစရှိသော
နည်းဖြင့်၊ ဝိဿာရိတမေဝ၊ ရှုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယဒ္ဓိတိ၊ ယဒ္ဓိဟု
သည်ကား၊ ယေနဉ္စာဏေန၊ အကြင် ဉ္စာဏ်ဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိဝိသရိပုတ္တ တထာ
ဂတဿာတိ၊ ဣဒ္ဓိသရိပုတ္တတထာဂတဿဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိဌာနာဌာ
နဉ္စဉ္စာဏံ၊ ဤဌာနာဌာနဉ္စာဏံသည်လည်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ တထာဂတဗလံနာမ၊ ဘုရား၏အားတော်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်းသဗ္ဗပဒေသ၊

၂၉၀

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

ခပ်သိမ်းကုန်သောဝုန်တို့၌၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ၊

ကမ္မသမာဒါနနန္တိ၊ ကမ္မသမာဒါနာနံဟူသည်ကား၊ သမာဒိပတိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကုသလာကုသလ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံတို့၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကမ္မမေဝကံသည်ပင် လျှင်၊ ကမ္မသမာဒါနံ၊ ကမ္မသမာဒါနမည်၏၊ ဌာနသောဟေတုသောတိ၊ ဌာနသောဟေတုသောဟူသည်ကား။ ပစ္စယတောစေတ၊ ပစ္စည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟေတုတောစ၊ အကြောင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စယဟေတုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဂတိဥပဓိကာလယယောဂါဝိမိတသ၊ နိရယစသောဂတိ၊ အတ္တတောဟူသောဥပဓိ၊ ကံ၏အကျိုး ပေးထိုက်သောကာလအကျိုးဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောလုံ့လပယောဂအကျိုးမပေးခြင်း၏၊ ဌာနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ ဟေတု၊ ဟေတုမည်၏၊ ဣမဿပနညာဏဿ၊ ဤဝိပါကဇာနနညာဏ်၏၊ ဝိတ္ထာရကထာ၊ အကျယ်ဖြစ်သော စကားသည်၊ အတ္ထေ ကစ္စာနိ ဝါပကာနိကမ္မ သမာဒါနာနိဂတိသမ္ပတ္တိပဋိဗ္ဗာဏ္ဌာနိနပစ္စန္တိ တိအာဒိနာနယေန၊ အတ္ထေကစ္စာနိဝါပကာနိကမ္မသမာဒါနာနိဂတိသမ္ပတ္တိပဋိဗ္ဗာဏ္ဌာနိနပစ္စန္တိ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ အာဂတာယေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိန္တိ၊ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဘဝဂတိ၌၊ ဂတိဂါမိနိဉ္စ၊ ဂတိသို့လားကြောင်းဖြစ်သော ကံလည်းကောင်း၊ အဂတိဂါမိနိဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ လားကြောင်းဖြစ်သော ကံလည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ပဋိပဒန္တိ၊ ပဋိပဒ်ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်တည်း၊ ယထာဘူတံပဇာနာတိတိ၊ ယထာဘူတံပဇာနာတိဟူသည်ကား။ ဗဟူသုဝိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်၊ ဧကမေဝပါဏံ၊ တခုသောသတ္တဝါကိုသာလျှင်၊ ဃာတေန္တေသု၊ သတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ နိရယဂါမိနိ၊ ငရဲသို့လားခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ တိရစ္ဆာနယောနိ ဂါမိနိ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံသို့ လားခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဣမိနာနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဧကဝတ္ထုသိက္ခိ၊ တခုသော ဝတ္ထု၌လည်း။ ကုသလာ ကုသလ စေတနာသင်္ခါတာနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပဋိပတ္တိနံ၊ ပဋိပတ်တို့၏၊ အဝိပရိဟတေသု၊ မတော့က်မပြန်သောအားဖြင့်၊ သဘာဝံ၊ သဘောကို၊

၂၉၁

မဟာဝသီဟနာဒသုတ်။

၂၆၁

ဇာနတ်၊ သိတော်မူ၏။ ဣမဿပိဓဉာဏဿ။ ဤဉာဏ်၏လည်း။ ဝိတ္ထာရ
ကဿ။ အကျယ်ဖြစ်သော စကားတည်း။ တတ္ထကတမံ တထာဂတဿ
သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိပဋိပဒံ ယထာဘူတံ ဉာဏံ။ ဣတထာဂတော အယံ မဂ္ဂေါ အယံ
ပဋိပဒါနိ ရယ ဂါမိနိ တိပဇာနာတိတိ အာဒိနာနယေန။ တတ္ထကတမံ တထာ
ဂတဿ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိပဋိပဒံ ယထာဘူတံ ဉာဏံ။ ဣတထာဂတော အယံ
မဂ္ဂေါ အယံ ပဋိပဒါနိ ရယ ဂါမိနိ တိပဇာနာတိ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊
အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ အာဂတာယေဝ၊ သာသညံသာလျှင်တည်း။ တတ္ထ
ပါဌေ၊ ထိုပါဌ၌၊ ကတမံ၊ အဘယ်သည်လျှင်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိပဋိပဒံ၊ အလုံးစုံသောဂတိအဂတိသို့ရောက်ကြောင်း
ဖြစ်သောမဂ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ဉာဏံ၊ သိတော်မူ
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣမ၊ ဤသောသနာတော်၌၊ တထာဂတော။
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်၊ အယံ ပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်
သည်၊ နိရယဂါမိနိ၊ ငရဲသို့ရောက်စေတတ်သောအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိတော်မူ၏။ အနေကဓာတုန္တိ၊ အနေက
ဓာတု ဟူသည်ကား၊ စက္ခုဓာတုအာဒိဟိ၊ စက္ခုဓာတ် အစရှိကုန်သော၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာမဓာတုအာဒိဟိ၊ ကာမဓာတ်အစရှိကုန်သော၊ ဓာတု
ဟိ၊ ဓာတ်တို့ဖြင့်၊ ဗဟုဓာတု၊ များသောဓာတ်ကို၊ နာနာဓာတုန္တိ၊ နာနာဓာတု
ဟူသည်ကား၊ တာသံဇယဝဓာတုနန္တိ၊ ထိုစက္ခုဓာတ် ကာမဓာတ်အစရှိ
ကုန်သော ဓာတ်တို့၏လည်း။ သက္ခဏာတာယ၊ မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာ၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ နာနာပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဓာတု။ ဓာတ်ကို၊
လောကန္တိ၊ လောကံဟူသည်ကား၊ ခန္ဓာယတနဓာတုလောကံ၊ ခန္ဓာယ တန
ဓာတ်တည်းဟူသောလောကကို၊ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိတိ။ ယထာဘူတံ
ပဇာနာတိဟူသည်ကား၊ တာသံတာသံဓာတုနံ၊ ထိုထိုသို့သောဓာတ်တို့၏၊
အဝိပရိတတော၊ မတောက်မပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ သဘာဝံ၊ ကိစ္စလက္ခဏာ
သဘောကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏။ ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ ဤဉာဏ်ကို
တည်း။ တတ္ထကတမံ တထာဂတဿ အနေကဓာတု နာနာဓာတုလောကံ
ယထာဘူတံ ဉာဏံ။ ဣတထာဂတော ခန္ဓနာနတ္ထံ ပဇာနာတိတိ အာဒိနာ
နယေန။ တတ္ထကတမံ တထာဂတဿ အနေကဓာတု နာနာဓာတုလောကံ
ယထာဘူတံ ဉာဏံ။ ဣတထာဂတော ခန္ဓနာနတ္ထံ ပဇာနာတိ ဤသို့အစရှိ
သောနည်းဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ရှေ့အပ်ပြီးသည်
သာလျှင်တည်း။ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဌ၌၊ ကတမံ၊ အဘယ်သည်လျှင်။

ထထာဂတဿ၊ ဖြတ်စွာတုရား၏။ အနေကဓာတုံ၊ များသောဓာတ်ရှိသော၊ နာနာဓာတုံ၊ အထူးထူးသောဓာတ်ရှိသော။ လောကံ၊ လောကကံ၊ ယထာတူဘံ၊ ဟုတ်မှန် သည်အတိုင်း၊ ဥာဏံ၊ သိတော်မူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣမံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ ခန္ဓနာနတ္ထံ ခန္ဓာထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိတော်မူ၏။ ။

နာနာဓိမုတ္တိကတန္တိ၊ နာနာဓိမုတ္တိကတံဟူသည်ကား၊ ဟိနာဒီဟိ၊ ဟိနအစရှိ ကုန်သော၊ အဓိမုတ္တိ ဟိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းတို့ဖြင့်။ နာနာဓိမုတ္တိကတာဝံ၊ အထူးထူးသောနှလုံး သွင်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣဒန္တိဥာဏံ၊ ဤဥာဏံကိုလည်း။ တတ္ထကဘဓံ၊ တထာဂတဿသတ္တာနံ နာနာဓိမုတ္တိက တံယထာတူဘံဥာဏံ၊ ဣမတထာဂတောသန္တိ သတ္တာဟိနာဓိမုတ္တိ ကာတိအာဒိနာနသေန၊ တတ္ထကဘဓံ၊ တထာဂတဿသတ္တာနံ နာနာဓိမုတ္တိကတံယထာတူတံဥာဏံ၊ ဣမတထာဂတောသန္တိ သတ္တာဟိနာဓိမုတ္တိကာဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ ဝိညာရိဘမေဝ၊ ချဲ့အင်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ကဘဓံ၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ တထာဂတဿ ဖြတ်စွာတုရား၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ နာနာဓိမုတ္တိကတံ၊ အထူးထူးသောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ယထာတူဘံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဥာဏံ၊ သိတော်မူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣမံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဟိနာဓိမုတ္တိကော၊ ယုတ်သောနှလုံး သွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ပရသတ္တာနန္တိ၊ ပရသတ္တာနံ ဟူသည်ကား၊ ပဓာနသတ္တာနံ၊ ပြဋ္ဌာန်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ပရပုဂ္ဂသနန္တိ၊ ပရပုဂ္ဂသနံဟူသည်ကား၊ တတော၊ ထိုပဓာနသတ္တဝါမှ၊ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဟိနသတ္တာနံ၊ ယုတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတံဒန္တယံ၊ ဤပုန်နှစ်ခုအပေါင်းသည်၊ ကေတ္ထမေဝ၊ တူသောအနက်ရှိ သည်သာလျှင်တည်း။ ဝေနေယျဝသေန၊ ဝေနေယျဇ္ဈာသယ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နွေခါးနှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအင်၏၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိန္တိ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါဒိနံ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယသနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏၊ ပရတာဝဉ္စ၊ ပွားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကောင်း၊ အပရတာဝဉ္စ၊ မပွားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝုဒ္ဓိဉ္စ၊ ပွားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟာနိဉ္စ၊ ယုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣဝံအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣမဿာဝိဉ္စာဏဿ၊ ဤဣန္ဒြိယပရောပရိ

ယတ္ထိ ဉာဏ်ဉာဏ်ဉာဏ်၊ ဝိတ္ထာရကထော၊ အကျယ်ဖြစ်သော စကားသည်၊
 တတ္ထကတမံ တထာဂတဿ ပရသတ္တာနံ ပရပုဂ္ဂလာနံ ဣန္ဒြိယပရောပရိ
 ယတ္ထိ ယထာဘူတံဉာဏံ၊ ဣတထာဂတောသတ္တာနံ အာသယံဇာနာတိ၊
 အနုသယံဇာနာတိ ဘိအာဒိနာနယေန၊ တတ္ထကတမံ တထာဂတဿ ပရသတ္တာ
 နံ ပရပုဂ္ဂလာနံ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္ထိ ယထာဘူတံဉာဏံ၊ ဣတထာဂတော
 သတ္တာနံ အာသယံဇာနာတိ၊ အနုသယံဇာနာတိ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊
 အဘိဓမ္မာ၊ အဘိဓမ္မာန္တံ၊ အာဂတာယေဝ၊ လာသညံသုလျှင်တည်း။ တတ္ထ
 ပါဒဌာ၊ ထိုပဋိန္ဒကတမံ၊ အတယ်သည်လျှင်၊ တထာဂတဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့၏၊ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္ထိ၊ ဣန္ဒြိယသည်ရင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ ဟေဝတိ၊
 ဖြစ်သနည်း။ ဣမ၊ ဤသောကဋ္ဌံ၊ တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တာ
 နံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာသယံ၊ အလိုကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ အနုသယံ၊
 အနုသယံကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာဓိယတ္ထိန္ဒြိယ
 ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာဓိယတ္ထိနံ ဟူသည်ကား။ ငဠမာဒိနံ၊ ငဠမဈာန်အစ
 ရှိကုန်သော၊ စာသန္တဈာနာနံ၊ လေးပါးကုန်သောဈာန်တို့၏ လည်းကောင်း၊
 ဂူဝိဂူပါနိပဿတိဟိအာဒိနံ ဂူဝိဂူပါနိပဿတိဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌန္တ
 ဝိမောက္ခနံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော ဝိမောက္ခတို့၏ လည်းကောင်း၊ သဝိတတ္ထ
 သဝိစာဒိနာနံ၊ သဝိတတ္ထသဝိစာရအစရှိကုန်သော၊ တိတ္ထိသမာဓိနံ သုံးပါး
 ကုန်သောသမာဓိတို့၏ လည်းကောင်း၊ ငဠမဈာနသမာဓိယတ္ထိအာဒိနံ၊ ငဠမ
 ဈာန်သမာပတ်အစရှိကုန်သော၊ နဝန္တံ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အနုသုဗ္ဗသမာဓိ
 နုဉ္ဇေ၊ အနုသုဗ္ဗသမာပတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ သံကိလေသန္တိ၊ သံကိလေ
 သံ ဟူသည်ကား၊ ဟာနဘူဂိယံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း အစရှိသော၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ ဝေါဒါနန္တိ၊ ဝေါဒါနံဟူသည်ကား၊ ဝိသေသဘူဂိယံ ဓမ္မံ ထူး
 သောအစရှိ သောတရားကို၊ ဝုဠာနန္တိ၊ ဝုဠာနံဟူသည်ကား၊ ဝေါဒါနန္တိ၊
 ဝေါဒါနံ သည်လည်း။ ဝုဠာနံ၊ ဝုဠာနမည်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ တဌာ
 တဌာသမာဓိဌာ၊ ထိုထိုသို့သော သမာဓိဌာ၊ ဝုဠာနံ၊ လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ ဆိုအပ်သော၊ ငရုဏန္တာနုဗ္ဗေဝ၊ လေ့လာအပ်သောဈာန်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဘဝဂိဗ္ဗ၊ ဘဝင်သည်လည်းကောင်း၊ ပလသမာဓိယတ္ထိယော
 စ ပလသမာပတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝုဠာနံ၊ ဝုဠာနမည်သည်၊ ဟော
 တံ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဟေဋ္ဌိမံဟေဋ္ဌိမံ၊ အောက်အောက်၌ဖြစ်သော၊

၂၆၉

၂၆၄

မူလဝတ္ထုသမ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

မဂ္ဂဏ္ဍာနံ၊ လေဝဏ္ဍာ အပ်ပြီးသော ဈာန်သည်။ ဥပရိမဿ ဥပရိမဿ၊
 အထက် အထက်၌ ဖြစ်သော ဈာန်၏၊ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝုဋ္ဌာနမည်သည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေါဒါနိဓိ၊ ဝေါဒါနိကိုလည်း၊ ဝုဋ္ဌာနန္တိ၊
 ဝုဋ္ဌာနဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဝင်္ဂေနပန၊ ဘဝင်ဖြင့်ကား၊ သဗ္ဗဈာနေတိ၊
 အဆုံးရုံသောဈာန်တို့မှ၊ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလသမာ
 ပတ္တိယာ၊ ဗလသမာပတ်၏။ နိရောဓသမာပတ္တိတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊
 ဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝုဋ္ဌာနမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ထခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ တမ္ဘာတမ္ဘာသမာဓိမှာဝုဋ္ဌာနန္တိ၊ တမ္ဘာတမ္ဘာသမာဓိမှာဝုဋ္ဌာ
 နန္တိ၊ ဝုဋ္ဌာနဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ဣဒမ္ပိညာဏံ၊ ဤညာဏ်ကိုလည်း၊ တတ္ထ
 ကထာဓိအထာဂတသဈာနဝိမောက္ခ သမာဓိသမာပတ္တိနံ သံကိလေသံ ဝေါဒါနံ
 ဝုဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံညာဏံ၊ ဈာယီတိစက္ကာရောဈာယီ၊ အတ္ထေကဇ္ဈောဈာ
 ယီသမ္ပတ္တိံ ယေဝသမာနံဝိပတ္တိတိပဇ္ဇေတိတိအာဒိနာနယေန၊ တတ္ထကထာဓိ
 တထာဂတဿ ဈာနဝိမောက္ခ သမာဓိသမာပတ္တိနံ သံကိလေသံ ဝေါဒါနံ
 ဝုဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံညာဏံ၊ ဈာယီတိစက္ကာရောဈာယီ၊ အတ္ထေကဇ္ဈောဈာ
 သမ္ပတ္တိံ ယေဝသမာနံဝိပတ္တိတိပဇ္ဇေတိဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊
 အဘိဓမ္မာ၌၊ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ရှေ့အပ်ပြီး၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဌ၌၊ ကထာဓိ၊ အထယ်
 သညီသျှင်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာ
 ပတ္တိနံ၊ ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ်တို့၏၊ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်း
 ကို၊ ဝေါဒါနံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 သည့်အတိုင်း၊ ညာဏံ၊ သိသောညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဈာယီတိ၊
 ဈာယီဟူသည်ကား၊ ဈာယီ၊ ဈာန်စီးဖြန်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ စက္ကာ
 ရော၊ ဆေးယောက်တို့လည်း၊ ကဇ္ဈော၊ အချိုသော၊ ဈာယီ၊ ဈာန်စီးဖြန်းလေ့
 ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သမ္ပတ္တိယေဝ၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်၊
 သမာနံ၊ ဖြစ်ထျက်၊ ဝိပတ္တိတိ၊ ပျက်စီး၏ဟူ၍၊ ပဇ္ဇေတိ၊ ယုံကြည်၏။
 သတ္တန္တိညာဏာနံ၊ ရုနစ်ပါးကုန်သောညာဏ်တို့၏၊ ဝိတ္ထာရကထာယ၊ အကျယ်
 ဖြစ်သောစကား၏၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ သဗ္ဗောဟာရိနောဒနိယံ၊
 သဗ္ဗောဟာရိနောဒနိ မည်သော၊ ဝိဘင်္ဂကထာယံ၊ ဝိဘင်း အဋ္ဌကထာ၌၊
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ဝုဗ္ဗနိဝါသာနုဿတိဒိဗ္ဗစက္ခုညာဏကထာ၊ ဝုဗ္ဗနိဝါ
 သာနုဿတိဒိဗ္ဗစက္ခုညာဏကထာကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း၌၊ ဝိတ္ထာ
 ရိတာ၊ ရှေ့အပ်ပြီး၊ အာသဝက္ခယကထာ၊ အာသဝက္ခယကထာကို၊ ဘယဘော
 ရဝေ၊ ဘယဘောရဝသုတ်၌၊ ဝိတ္ထာရိတာ၊ ရှေ့အပ်ပြီး၊ ဣမာနိခေါသာရိပုတ္တာ

တိ၊ ဣမာနိခေါသာရိပုတ္တဟူသည်ကား၊ ယာနိ၊ အကြင်သူရားအားတော်တို့ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဒသခေါပနိမာနိသာရိပုတ္တတထာဂတဿဗလောနိတိ၊ ဒသခေါပနိမာနိသာရိပုတ္တတထာဂတဿဗလောနိဟူ၍၊ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။ ထာနိ၊ ထိုအားတော်တို့သည်၊ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပနံ၊ နိဂုံးအုပ်ချုပ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏။

တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ပရဝါဒိကထာ၊ ပရဝါဒိစကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒသဗလညာဏံနာမ၊ ဒသဗလညာဏ်မည်သည်ကား၊ ပါနိယေ၊ ကံ၊ အသီးအခြား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယံတေဒေါ၊ ဤအထူးသည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏသေဝ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏သာလျှင်၊ ဘေဒေါ၊ အထူးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရဝါဒိကထာ၊ ပရဝါဒိကထာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တထာ၊ ထိုပရဝါဒိဆရာဆိုတိုင်း၊ နုဒဗ္ဗတ္ထံ၊ မမှတ်အပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒသဗလညာဏံ၊ ဒသဗလညာဏ်သည်၊ အညမေဝ၊ တပါးသာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်၊ အညံ၊ တပါးသာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒသဗလညာဏံ၊ ဒသဗလညာဏ်သည်၊ သကသကကိစ္စမေဝ၊ မိမိမိ၏ကိစ္စကိုသာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်၊ တမ္ပိ၊ ထိုဒသဗလညာဏ်၏ကိစ္စကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ တထော၊ ထိုဒသဗလညာဏ်ကိစ္စမှ၊ အဝသေသမ္ပိ၊ ကြွင်းသောသူရားအပေါင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒသဗလညာဏေသု၊ ဒသဗလညာဏ်တို့တွင်၊ ပဗ္ဗဓံ၊ ဗ္ဗမညာဏ်သည်၊ ကာရုဏာကာရဏမေဝ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယညာဏ်သည်၊ ကမ္မန္တရုပ္ပါကန္တရမေဝ၊ ကံအထူး၏ဝိပါက်အထူးကိုသာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တတိယံ၊ တတိယညာဏ်သည်၊ ကမ္မပရိစ္ဆေဒမေဝ၊ ကံအပိုင်းအခြား ကိုသာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထညာဏ်သည်။ ဓာတုနာနတ္ထကာရဏမေဝ၊ ဓာတ်အထူးဓာတ်၏ထူးသောအကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပဗ္ဗဓံ၊ ပဗ္ဗမညာဏ်သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အဇ္ဈာသယာမိရတ္တိမေဝ၊ အလျှော့လုံးသွင်းခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌညာဏ်တော်သည်၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏။ တိက္ခရုဘာဝမေဝ၊ ထက်သည်၏အဖြစ်နှင့်သည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သတ္တမံ၊ သတ္တမညာဏ်တော်သည်၊ ဈာနာဒိဟိ၊ ဈာန်အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တက္ခ၊ တေသံ၊ ထိုဝိမောက္ခအစရှိသည်တို့၏။ သံကိလေသာဒိမေဝ၊ ညစ်ညူးခြင်းအစရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ ဇာနာသိ၊ သိ၏။

၂၆၆

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမဉ္ဇာဏ်တော်သည်။ ပုဗ္ဗေဒိရတ္တိန္ဒြိယန္တိတိမေဝ၊ နှေး၌နေသူ
သောဓန္ဒာအစဉ်ကိုသာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ နဝံ နဝမဉ္ဇာဏ်တော်သည်၊
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ရုက္ခပဒိသန္တိမေဝ၊ ရုက္ခပဒိသန္တိ ကိုသာလျှင်၊
ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဒသမံ၊ ဒသမဉ္ဇာဏ်တော်သည်၊ သဗ္ဗပရိစ္ဆေဒမေဝ၊ သဗ္ဗ၏
အပိုင်းအခြားကိုသာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သဗ္ဗညုဘညာဏံ န၊ သဗ္ဗညုဘ
ညာဏ်တော်သည်ကား။ ဇေတယံ၊ ထိုဒေသဗလဉ္ဇာဏ်တို့သည်၊ ဇာနိတံ၊
သိအပ်သောတရားကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ တကော၊
ထိုထက်၊ ဥတ္တရိစ္ဆ အလွန်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဇေတ
သံ၊ န၊ ထိုဒေသဗလဉ္ဇာဏ်တို့၏ကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊
နကဓရာဘိ မဋ္ဌိဘဘံ၊ ဟိ သဗ္ဗံ မှန်၏ တံ၊ ထို သဗ္ဗညုဘညာဏ်သည်၊ ဈာနံ၊
ဈာန်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗေတံ အဗ္ဗနာသို့သက်ဝင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကော
တိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအတိညာဉ်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇေတံ၊
အထူးထူးအပြားအပြားတန်ခိုးမန်ဆင်းခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊
မက္ခေ၊ မဂ်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပတံ၊
ကုန်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း။ ပရဝါဒိ၊
ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏၊ ကိပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊
အဘယ်သို့ မေးအပ်သနည်း။ ဧဝံဒေသဗလဉ္ဇာဏံနာမ၊ ဤဒေသဗလဉ္ဇာဏ်
မည်သည်ကား၊ သဝိဘက္ကသဝိစာရံ၊ သဝိဘက္ကသဝိစာရလော၊ အဝိဘက္က
ဝိစာရမတ္တံ၊ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမျှသာလော၊ အဝိဘက္ကအဝိစာရံ၊
အဝိဘက္ကအဝိစာရလော၊ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစလော၊ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝ
စလော၊ အရူပါဝစရံ၊ အရူပါဝစလော၊ လောကီယံ၊ လောကီလော၊ လော
ကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏၊ ဇေနန္တော၊
သိသောပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဒိုပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ သဗ္ဗညုဏာနိ၊
ရုနစ်ပါးကုန်သောဉ္ဇာဏ်တို့သည်၊ သဝိဘက္ကသဝိစာရနိ၊ သဝိဘက္ကသဝိစာ
ရတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ၊ တကော၊ ထိုရုနစ်ပါးသော ဉ္ဇာဏ်
တို့မှ၊ ပရာနိ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ နှေး နှစ်ပါးကုန်သောဉ္ဇာဏ်တို့သည်။
အဝိဘက္က အဝိစာရနိ၊ အဝိဘက္ကအဝိစာရတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခတိ၊
ဆိုလတ္တံ၊ အာသဝက္ခယဉ္ဇာဏံ၊ အာသဝက္ခယဉ္ဇာဏ်သည်၊ သိယာ၊ အချို့
ကား။ သဝိဘက္ကသဝိစာရံ၊ သဝိဘက္ကသဝိစာရတည်း။ သိယာ၊ အချို့ကား။
အဝိဘက္က ဝိစာရမတ္တံ၊ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမျှ သာတည်း။ သိယာ၊
အချို့ကား။ အဝိဘက္ကအဝိစာရံ၊ အဝိဘက္ကအဝိစာရတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။

၁၁

ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ သတ္တံ၊
ခုနစ်ပါးကုန်သောဥာဏ်တို့သည်၊ ကာမာဝစရောနိ၊ ကာမာဝစရတို့တည်း။
တတော၊ ထိုခုနစ်ပါးသောဥာဏ်တို့မှ၊ ပရာ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇွေ၊
နှစ်ပါးကုန်သောဥာဏ်တို့သည်၊ ရူပါဝစရောနိ၊ ရူပါဝစရတို့တည်း။ အဝ
သာနေ၊ အဆုံး၌၊ ဧကံ၊ တပါးသောဥာဏ်သည်၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တ
ရာသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ သဗ္ဗညုတညာဏံပန၊ သဗ္ဗ
ညုတညာဏ်တော်သည်ကား၊ သမိတက္ကသမိစာရမေဝ၊ သမိတက္ကသမိ
စာရသာလျှင်တည်း။ ကာမာဝစရမေဝ၊ ကာမာဝစရ သာလျှင်တည်း။
လောကီယမေဝ၊ လောကီသာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇေတ္ထံ၊ ဤဒသဗလဥာဏ်၌၊ အနုပဒဝဏ္ဏနံ၊ အစဉ်ဖြစ်သောပုဒ်၏
အဖွင့်ကို၊ ဥတွာ၊ သိပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တ
ထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမံယေဝ၊ ဈေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဌာနာ
ဌာနညာဏေန၊ ဌာနာဌာနညာဏ်ဖြင့်၊ ဝေနေယျသတ္တာနံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါ
တို့၏၊ အာသဝက္ခယာမိဂမဿစေဝ၊ အာသဝက္ခယဥာဏ်ကိုရခြင်းအား
လည်းကောင်း၊ အနမိဂမဿစ၊ အာသဝက္ခယဥာဏ်ကိုမရခြင်းအားလည်း
ကောင်း၊ ဌာနာဌာနတူတံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်
သော၊ ကိလေသာဝရဏာဘာဝံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအပိတ်အဆို၊
မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပဿတိ၊
မြင်သနည်း။ လောကီယသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ လောကီ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဌာနဒဿန
တောစ၊ အကြောင်းကိုမြင်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိယတမိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိဌာနါဘာဝဒဿနာတောစ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအကြောင်း
မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုမြင်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊
မြင်တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်ပြီးသောအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊
ကမ္မဝိပါကညာဏေန၊ ကံ၏အကျိုးကိုသိသောဥာဏ်၏၊ ဝိပါကာဝရဏာ
ဘာဝံ၊ ဝိပါက်တားမြစ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တိဟေဘုကပဋိသန္ဓိဒဿနတော
တိဟိတံပဋိသန္ဓေကို မြင်သောကြောင့်တည်း။ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိ ပဋိပဒါဉာ
ဏေန၊ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိပဋိပဒါဉာဏ်ဖြင့်၊ ကမ္မာဝရဏာဘာဝံ၊ ကံတားမြစ်
ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အနန္တရိယကမ္မာဘာဝဒဿနတော၊ အနန္တရိယ
ကံ၏မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုမြင်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနာဝရဏာ

၂၉၈ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

နံ၊ ပိတိပင်ခြင်းမရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့၏။ အနေကဓာတု နာနာဓာတုညာ
ဏောန၊ အနေကဓာတု နာနာဓာတုညာဏ်ဖြင့်၊ အနုကုလ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊
လျော်သောတရား ဒေသနာကိုဟောခြင်းငှါ၊ စရိယာဝိသေသံ၊ စရိုက်အ
ထူးကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
ဓာတုဝေမတ္တ ဒဿနတော၊ ဓာတ်အထူးကို မြင်ခြင်းကြောင့်တည်း။
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နာနာမိမုတ္တိကတာညာဏောန၊ နာနာမိမုတ္တိကတာညာဏ်
ဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ အမိမုတ္တိံ၊ အထူးထူးသောနှလုံးသွင်းခြင်း
ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ပယေဝံ၊ လုံ့လကို၊ အနာဒိယိတူဝိ၊ မယူမူ၍
လည်း၊ အမိမုတ္တိဝသေန၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တ
ရားဟောခြင်းငှါ၊ အမိမုတ္တိံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌာမိမုတ္တိနံ၊ မြင်အပ်ပြီးသောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိ
ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ယထာသတ္တိ၊ သတ္တိအားလျော်စွာ၊ ယထာဗလံ
အစွမ်းအားလျော်စွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယပရော
ပရိယတ္တိညာဏောန၊ ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိညာဏ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိ
ယတ္တံ၊ ဣန္ဒြေရင့်သည်နုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သဒ္ဓါဒိနံ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သောဣန္ဒြေတို့၏
တိက္ခရုဒု ဘာဝဒဿနတော၊ ထက်သည်၏အဖြစ်နဲ့ သည်၏အဖြစ်ကို
မြင်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိညာတိန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တပန၊
ဣန္ဒြေရင့်သည် နုသည်အဖြစ်ကို ပိုင်းခြားပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ
လျှင်၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ဗုရေ၊ အဝေး၌၊ စေဟောန္တိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိသု၊ ပဌမဈာန်အစရှိသည်တို့၌၊ ဝဘိဘူတတ္တာ၊
ဝဘိဘော်သို့ရောက်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိဝိသေသေနဝ၊ တန်ခိုး
အထူးဖြင့်သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊
ကပ်ရ၏၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်ပြီး၍လည်း၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါ
သာနုဿတိညာဏောန၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိညာဏ်ဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗဇာတိဘာဝံ၊
ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒိဗ္ဗစက္ခာနုဘာဝတော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိ
ညာဏ်၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗေန၊ ရောက်အပ်သော၊ စေတောပရိယညာ
ဏောန၊ စေတောပရိယအဘိညာဏ်ဖြင့်၊ သမ္ပတ္တိဝိတ္တဝိသေသံ၊ ပြည့်စုံသော
စိတ်အထူးကို၊ ပဿန္တော၊ ရှုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အာသဝက္ခယညာဏာ
နုဘာဝေန၊ အာသဝက္ခယညာဏ်၏ အာနုဘော်ဖြင့်၊ အာသဝက္ခယဂါမိနိ
ယာပဋိပဒါယ၊ အာသဝက္ခယသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ဖြင့်၊

ဝိဂတသဓမ္မောဟတ္တာ။ ကင်းပြီးသောမောဟရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာ
သဝက္ခယာယ။ အာသဝေါကုန်စေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော
တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမိနာအနုက္ကမေန။ ဤအစဉ်ဖြင့်။ ဣမာနိ
ဒသဗလာနိ။ ဤဒသဗလဥာဏ်တော်တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ။ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ သိအပ်ကုန်၏။ တံသာရိပုတ္တဝါစံအပ္ပ
ဟာယာတိအာဒိသု။ တံသာရိပုတ္တ ဝါစံအပ္ပဟာယ ဤသို့ အစရှိသည်
တို့၌၊ ဝုန၊ တဖန်။ ဇေဝရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ပကားကို။ နဝက္ခာ
မိ၊ မဆိုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို။
ပဇဟတိနာမ၊ စွန့်သည်မည်၏။ ဝုန၊ တဖန်။ ဇေဝရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။
ဝိတ္တံ၊ ပိတ်ကို။ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္တေန္တော၊ ကြံ
သောသူသည်။ တံဝိတ္တံ၊ ထိုပိတ်ကို။ ပဇဟတိနာမ၊ စွန့်သည်မည်၏။ ဝုန၊ တ
ဖန်။ ဇေဝရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒိဋ္ဌိံ၊ အယူကို။ နဂဏ္ဌိဿာမိ၊ မယူအံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇဟန္တော၊ စွန့်သောသူသည်။ တံဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုအယူကို။ ပမှိနိဿ
ဇ္ဇတိနာမ၊ တဖန်စွန့်သည်မည်၏။ တထာ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်း
အရာအားဖြင့်။ အကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်။ နေဝပဇဟတိ၊ မစွန့်
နပမှိနိဿဇ္ဇတိ၊ တဖန်မစွန့်။ သောယထာဘတံနိက္ခိတ္တောဇေဝံ နိရယေတိ၊
သောယထာဘတံနိက္ခိတ္တော ဇေဝံနိရယေဟူသည်ကား။ နိရယပါလေတိ၊
ငရဲထိန်းတို့သည်။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ဌဝိတောယထာ
ထားအပ်သကဲ့သို့။ ဇေဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ဌဝိတောယေဝ၊ ထား
အပ်သည်သာလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုယထာဘတံနိက္ခိတ္တောစသောဝုန်၏။ အတ္တသာဓ
ကံ၊ အနက်ကိုပြီးစေတတ်သော။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူ
လိုသည်ဖြစ်၍။ သေယျထာပိတိအာဒိ၊ သေယျထာပိတိသို့အစရှိသောစ
ကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး။ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဌ၌။ သီလသမ္ပန္နောတိ
အာဒိသု၊ သီလသမ္ပန္နောအစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ လောကီယလောကုတ္တ
ရာသီလသမာဓိပညာ၊ လောကီလောကုတ္တရာသီလသမာဓိ ပညာတို့ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ လောကုတ္တရာဝသေနေဝ၊ လောကုတ္တရာ၏အ
စွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိနိဝတ္တေတုတ္ထိ၊ ဖြေခြင်းငှါလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ပတိသစ္စံ၊
မှန်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမ္မာဝါစာကမ္မန္တာဇိဝေဟိ၊ သမ္မာဝါစာ
သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇိဝတို့ဖြင့်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။
သမ္မာဝါယာမသတိသမာဓိဟိ၊ သမ္မာဝါယာမသမ္မာသတိသမ္မာသမာဓိ

၉

၃၀၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တို့ဖြင့်၊ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသင်္ကပ္ပေတိ၊
သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပတို့ဖြင့်၊ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ဝီရိယသမ္ပန္နော၊ ဝီရိယအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊
သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဒိဗ္ဗေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏
အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌သာလျှင်၊
အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာဇေတိယထာ၊ နှစ်သိပ်စေသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဗုဏာတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့
သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဣဒံ
သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ ဣမံဝိကာရဏံ၊ ဤကိုယ်နှုတ်နှလုံးတို့ဖြင့်ဖြစ်မှားခြင်းတည်းဟူသော
အကြောင်းသည်လည်း၊ ဧဝဉ္စပ မေဝ၊ ဤသို့အရဟတ္တမဂ်၏အခြားမဲ့၌
ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကဲ့သို့ မချွတ်မယွင်း အကျိုးပေးခြင်း သဘောရှိ
သည်သာလျှင်တည်း။ တိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ မဂ္ဂါနန္တရံ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့၌
အဝိရုဏ္ဏိတွာဝ၊ မချွတ်မယွင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗလံ၊ ဖိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တ
တိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်၊ ဣမဿာပိပုဂ္ဂလဿ၊ ဤ
ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးတို့ဖြင့်ဖြစ်မှားခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
စုတိအနန္တရံ၊ စုတိ၏အခြားမဲ့၌၊ အဝိရုဏ္ဏိတွာဝ၊ မချွတ်မယွင်းမူ၍သာလျှင်
နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမံအတ္တံ၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏။ သကလသ္မိံ၊
အလုံးစုံသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ ဝိဇ္ဇကတ် သုံးပုံတည်းဟူသော ဘုရားစကား
တော်၌၊ ဣမာပာဥပမာယ၊ ဤဥပမာထက်၊ ဂါဠတရံ၊ ဖြိုဖြိုစွာ၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ပုတ္တဥပမာနာမ၊ ဆိုအပ်သောဥပမာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေသာရဇ္ဇာ
နိတိတ္ထေ၊ ဝေသာရဇ္ဇာနိဟူသောဤပုဒ်၌၊ သာရဇ္ဇပဋိပက္ခော၊ ကြောက်ရွံ့
ခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားသည်၊ ဝေသာရဇ္ဇံ၊ ဝေသာရဇ္ဇမည်
၏။ ဧတံ၊ ဤဝေသာရဇ္ဇဟူသောအမည်သည်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊
ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဝေသာရဇ္ဇဘာဝံ၊ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ခြင်းကင်း
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား
အား၊ ဥပ္ပန္နသောမနဿမယညာဏဿ၊ ဖြစ်သောသောမနဿဝေဒနာ
နှင့်ယှဉ်သောဉာဏ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿတေပဋိဇာန
တောတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿတေပဋိဇာနတောဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုအလိုလိုသိတော်မူသောဘုရား

တည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗေဓမ္မာ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍မသိအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ပဋိစာနတော၊ ဝန်ခံသော ဘုရားအား။ တဝ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါတိ၊ တဝ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါဟူသည်ကား။ ဣမေနာမဓမ္မာ၊ ဤမည်သောတရားတို့ကို။ တယာ၊ သင်သည်။ န အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ ထိုးထွင်း၍မသိအပ်ကုန်။ တတြိဝတာတိ၊ တတြိဝတဟူသည်ကား။ တေသု၊ ထိုတရားတို့၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍မသိအပ်ကုန်။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ဒသိတဓမ္မေသု၊ ပြအပ်ကုန်သောတရားတို့၌။ သဟဓမ္မေနာတိ၊ သဟဓမ္မေနဟူသည်ကား။ သဟေတုနာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သကာရဏေန၊ ကာရဏအကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ သုနက္ခတ္တောဝိယ၊ သုနက္ခတ္တကဲ့သို့။ ဝိပ္ပလပဇ္ဇော၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ နိမိတ္တမေတန္တိ ဧတ္ထ၊ နိမိတ္တမေတံဟူသောဤပုဒ်၌။ ပုဂ္ဂလောဝိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မောဝိ၊ ဓမ္မသည်လည်းကောင်း။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယေဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗံ၊ ငါဘုရားကို။ ပဋိစောဒေသတိ၊ အပြစ်တင်နိုင်လတ္တံ့။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ပဿိဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ ဒသေတော၊ ပြ၍။ အယံနာမဓမ္မော၊ ဤမည်သောတရားကို။ တယာ၊ သင်သည်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍မသိသေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗံ၊ ငါဘုရားကို။ ပဋိစောဒေသတိ၊ အပြစ်တင်နိုင်လတ္တံ့။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤနိမိတ္တမေတံဟူသောပါဌ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဓေမပတ္တောတိ၊ ဓေမပတ္တောဟူသည်ကား။ ဓေမံပတ္တော၊ တေးမရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်သည်။ သေသပဒန္တယံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းသည်။ ဣမသေဝ၊ ဤဓေမပတ္တောဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ ပရိယာယံသဒ္ဓါတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားကို။ ဝေသာရဇ္ဈညာဏမေဝ၊ ဝေသာရဇ္ဈညာဏ်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပုဂ္ဂံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒသပလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အယံနာမဓမ္မော၊ ဤမည်သောတရားကို။ တယာ၊ သင်သည်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍မသိအပ်သေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒကံ၊ စောဒနာတတ်သော။ ပုဂ္ဂလံဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း။ စောဒနာကာရဏံ၊ စောဒနာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဓမ္မံဝါ၊ မသိအပ်သောတရားကိုလည်းကောင်း။ အပဿတော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သဘာ

၃၀၂ မူလမဏ္ဍာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝဗုဒ္ဓါယောဝသဘောကိုသိသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုသိသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗေက္ခန္တိဿ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသောသဗ္ဗညု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗလဝတရံ၊ လွန်စွာအားကြီးသော၊ သောမနဿံ၊ သောမနဿသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသောမနဿဝေဒနာနှင့်၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ ဝေသာရန္တေနာမ၊ ဝေသာရန္တဥာဏ်မည်၏၊ တံ၊ ထိုဝေသာရန္တဥာဏ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ခေမပ္ပတ္တာတိအာဒိ၊ ခေမပတ္တောအစရှိသောစကားကို၊ အောဟ၊ ပောတော်မူပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောခေမပတ္တောဟူသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္တောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အန္တရာယိကာဓမ္မာတိတ္ထေပန၊ အန္တရာယိကာဓမ္မာဟူသောပုဒ်၌ကား၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယိကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယိကမည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအန္တရာယိကဓမ္မတို့သည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်သတောအားဖြင့်၊ သဗ္ဗိစ္စ၊ လွန်ကျူးလိုသောစေတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝီတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကျူးကုန်သော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အာပတ္တိခန္ဓာ၊ အာပတ်အစုတို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗိစ္စ၊ လွန်ကျူးလိုသောစေတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝီတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကျူးသော၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဒုက္ခဒုက္ခာသိတဇ္ဇိ၊ ဒုက္ခဒုက္ခာသိအာပတ်ဒုက္ခာသိအာပတ်သည်လည်း မဂ္ဂဖလသနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယိကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣဝေပန၊ ဤအန္တရာယိကာဓမ္မာဟူသောပုဒ်၌ကား၊ မေထုနဓမ္မော၊ မေထုနအကျင့်ကို၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မေထုနံ၊ မေထုနအကျင့်ကို၊ သေဝတော၊ ဖြစ်သော၊ ယဿကဿမိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား၊ နိသံသယမေဝ၊ ယုံမှားမရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ မဂ္ဂဖလသနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယိသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿခေါပနတေသုအတ္ထာယာတိ၊ ယဿခေါပနတေသုအတ္ထာယဟူသည်ကား၊ ရောဂက္ခယာဒိသု၊ ရောဂ၏ကုန်ခြင်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ ယဿ၊ အကြင်ကိလေသာကုန်ခြင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဓမ္မောဒေသိတောတိ၊ ဓမ္မောဒေသိတောဟူသည်ကား၊ အသုဘဘာဝနာဒိဓမ္မော၊ အသုဘဘာဝနာအစရှိသောတရားကို၊ ကတိတော၊ ပောအပ်၏၊ တဩဝတမန္တိ၊ တဩဝတမံဟူသည်ကား၊ တသို့ အနိယျာနိကဓမ္မေ၊ ထိုသူတပါးသည်ကြံဆအပ်သော ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သော ဓမ္မကြောင့်၊ ဓံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဝဒေယျ၊

၁၁

ဆိုရာ၏။သေသံ။ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်ကို။ ဂုတ္တနယေနော။ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိအပ်၏။အထခေါဣမာသာရိပုတ္တ
တိဣဒံဒေသနံ။ အထခေါ ဣမာသာရိပုတ္တဟူသော ဤဒေသနာတော်ကို။
ကဿော။အတတ်ကြောင့်။အာရဇ္ဈံ။အားထုတ်တော်မူအပ်သနည်း။ဝေသာ
ရုဇ္ဈညာဏဿ။ ဝေသာရုဇ္ဈညာဏ်၏။ ဗလဒဿနတ္ထံ။ အားကိုပြုခြင်းငှါ။
အာရဇ္ဈံ။ အားထုတ်တော်မူအပ်၏။ ဟိ။ထင်စွာပြဦးအံ့။ဗျတ္တံ။လိမ္မာသော။
မရိသံ။ပရိသတ်ကို။အဇ္ဈောဂါဟေတွာ။ သက်ဝင်လေ၍။ဝိညာနံ။ ပညာရှိ
တို့၏။ ဝိတ္တံ။စိတ်ကို။ အာရာဓနဿမတ္တာယ။ နှစ်သိမ့်စေခြင်း ဌာငွမ်းနှိုင်း
သော။ကထာယ။ စကားအစဉ်ဖြင့်။ဓမ္မကထိကဿ။ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်
၏။ဆေကာတာဝေါ။ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သည်။ ပညာယတိယထာ။ထင်
ရှားသကဲ့သို့။ဧဝံတထာ။ထိုအတူ။ ဣမာအဋ္ဌပရိသာပိ။ဤရှစ်ပါးသောပရိ
သတ်တို့သည်လည်း။ ဝေသာရုဇ္ဈညာဏဿ။ ဝေသာရုဇ္ဈညာဏ်တော်၏
ဝေသာရုဇ္ဈတာဝေါ။ဝေသာရုဇ္ဈညာဏ်တော်၏အဖြစ်သည်။ ဥာတုံဥာပနံ။
သိခြင်းသည်။သက္ကာ။တတ်နိုင်ကုန်၏။ဣတိ။ဤသို့။ဝေသာရုဇ္ဈညာဏဿ။
ဝေသာရုဇ္ဈညာဏ်တော်၏။ ဗလံ။ အစွမ်းကို။ဒေသန္တော။ ပြတော်မူလို
သော။သောတဂေါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အထခေါဣမာသာရိပုတ္တ
တိအာဒိံ။ အထခေါဣမာသာရိပုတ္တဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟာ။
ဟောတော်မူပြီး။ တတ္ထပါဌေ။ ထိုအထခေါ ဣမာသာရိပုတ္တ အစရှိသော
ပါဌ၌။ခတ္တိယပရိသာတိ။ခတ္တိယပရိသာဟူသည်ကား။ ခတ္တိယာနံ။မင်းတို့
၏။သန္နိပတိတွာ။စည်းဝေး၍။နိသိန္နဋ္ဌာနံ။ထိုင်နေရာအရပ်တည်း။ သဗ္ဗတ္ထ
အလုံးစုံသောပြာဟ္မဏပရိသာအစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။သေနယော။ဤနည်း
လျှင်နည်းရှိ၏။ မာရကာယိကာနံပန။ မာရ်မင်း၏ အသင်းအပင်းဖြစ်ကုန်
သောသူတို့၏ကား။ သန္နိပတိတွာ။စည်းဝေး၍။ နိသိန္နဋ္ဌာနံ။ ထိုင်နေရာအ
ရပ်ကို။မာရပရိသာ။မာရ်မင်း၏ပရိသတ်တို့ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိအပ်ကုန်
၏။မာရာနံ။မာရ်မင်းတို့၏။ သန္နိပတိတွာ။စည်းဝေး၍။ နိသိန္နဋ္ဌာနံ။ထိုင်နေ
ရာအရပ်ကို။နဝေဒိတဗ္ဗံ။မသိအပ်။စသစ္စံ။မှန်၏။ သဗ္ဗာပိ။အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ ဟောပရိသာ။ထိုပရိသတ်တို့ကို။ ဥဂ္ဂဋ္ဌာနဒဿနဝသေန။
ကြောက်မက်စွယ်သော အရပ်ကိုညွှန်းပြသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတာ။
ယူအပ်ကုန်၏။ဟိသစ္စံ။မှန်၏။မနုဿာ။လူတို့သည်။ ဧတ္ထ။ဤအရပ်၌။ရူဇေ
မင်းသည်။ နိသိန္နောတိ။ထိုင်နေ၏ဟူ၍။ ပကတိဝစနဓိ။ ပြကတေ။သော
စကားကိုလည်း။ ဝတ္ထု။ဆိုခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ။ မစွမ်းနှိုင်း ကန္တေဟိ။

လက်ကတီးကြားတို့မှ၊ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်၊ မုစ္ဆန္တိ၊ ယိုကုန်၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊
 ခတ္တိယပရိသာ၊ မင်းပရိသတ်သည်၊ ဥဂ္ဂါ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဖြောဟ္မ
 ကာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တိသုဝေဒေသု၊ ပေဒင်သုံးပုံတို့၌၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာ
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့သည်၊ နာနာ
 ဝေါဟာရေသုဝေဝ၊ အထူးထူးသောလောကဝေါဟာရတို့၌လည်းကောင်း၊
 အက္ခရစိန္တာယစ၊ အက္ခရာကိုကြံခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာ
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမဏာ၊ ခုဟန်းတို့သည်၊ သကဝါဒပရ
 ဝါဒေသု၊ မိမိအယူ သူတပါး အယူတို့၌၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသောသူတို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အ
 လယ်၌၊ ဓမ္မကထာကထနံ နာမ၊ တရားစကားကို ဟောခြင်းမည်သည်
 ကား၊ အတိဝိယဘာရော၊ အလွန်ဝန်လေး၏၊ အမနုဿာပိ၊ နတ်တို့သည်
 လည်း၊ ဥဂ္ဂါ၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အမနုဿာတိ၊ နတ်ဟူ၍၊ ဂုတ္တမတ္တေပိ၊ ဆိုကာမျှ၌လည်း၊
 မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သကလသရိရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်သည်၊ သင်္ကမ္ပ
 တိ၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏၊ တဿ၊ ထိုနတ်၏၊ ရူပံဝါ၊ အဆင်းကိုမူလည်း၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဒ္ဓံဝါ၊ အသံကိုမူလည်း၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သတ္တာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဝိသညိနော၊ သညာကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အမနုဿပရိသာ၊ နတ်ပရိသတ်သည်၊ ဥဂ္ဂါ၊ ကြောက်မက်
 ဘွယ်ရှိ၏၊ တာသုပိ၊ ထိုနတ်ပရိသတ်တို့၌လည်း၊ ဓမ္မကထာကထနံ နာမ၊
 တရားစကားကို ဟောပြောခြင်းမည်သည်ကား၊ အတိဝိယ ဘာရော၊ အ
 လွန်ဝန်လေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဂ္ဂဋ္ဌာနဒဿနဝသေန၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိ
 သောအရပ်ကိုပြသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တာ၊ ထိုရှစ်ပါးသောပရိသတ်တို့ကို၊
 ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ အဇ္ဈော
 ဂါဟတိတိ၊ အဇ္ဈောဂါဟတိဟူသည်ကား၊ အနုပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ အနေက
 သတံခတ္တိယပရိသန္တိ၊ အနေကသတံခတ္တိယပရိသံဟူသည်ကား၊ ဗိမ္ဗိသာ
 ရသမာဂမ ညာတိသမာဂမ လိန္တဝိသမာဂမပရိသံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းတို့၏
 အစည်းအဝေးတွေတော်မျိုးတော်တို့၏အစည်းအဝေး လိန္တဝိမင်းတို့၏
 အစည်းအဝေးဟုဆိုအပ်သောပရိသတ်တည်း၊ အညေသုပိ၊ တပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ကဝါဇေသု၊ စကြဝဠာတို့၌၊ လန္တတိယေဝ၊ ရအပ်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ကိံပန၊ အသို့နည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညာ
 နိ၊ တပါးကုန်သော၊ စက္ကဝဠာနိပိ၊ စကြဝဠာတို့သို့လည်း၊ ဂန္တတိ၊ ကြွသွား

၁၁

တော်မူသလော။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။ အာမ
 ဂစ္ဆတိ။ ကြွသွားတော်မူသည်မှန်၏။ ကိဒိသော။ အဘယ်သို့သောအသွင်
 သဏ္ဌာန်ရှိသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ။ ကြွသွားတော်မူသနည်း။ တေ။ ထို
 မင်းတို့သည်။ ယာဒိသာ။ အကြင်သို့သဘောရှိသောအသွင်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်
 ၏။ တာဒိသောစ။ ထိုသို့သဘောရှိသောအသွင်သဏ္ဌာန်ရှိသည်လည်း။ ဟု
 တွာ။ ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ။ ကြွသွားတော်မူ၏။ တေနေဝ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်။
 အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ အဟံ။ ငါဘုရားသည်။ အနေကသတံ။ များသောအရာရှိ
 သော။ ခတ္တိယပရိသံ။ မင်းပရိသတ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ကပ်ဘူး၏ဟူ၍။ အ
 တိဇာနာမိခေါပန။ သိတော်မူဘူးသည်သာလျှင်ကတည်း။ တတ္ထ။ ထိုမင်း
 ပရိသတ်၌။ ယာဒိသကော။ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ တေသံ။ ထိုမင်းတို့
 ၏။ ဝဇ္ဇော။ အဆင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တာဒိသကော။ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော။ မယှံ။ ငါဘုရား၏။ ဝဇ္ဇော။ အဆင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယာဒိ
 သကော။ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ တေသံ။ ထိုမင်းတို့၏။ သရော။ အသံ
 သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တာဒိသကော။ ထိုသို့သဘောရှိသော။ မယှံ။ ငါ
 ဘုရား၏။ သရော။ အသံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ခမ္ဘိယာစကထာယ။ တရား
 စကားဖြင့်လည်း။ သန္ဓဿေမိ။ ကောင်းစွာပြတော်မူ၏။ သမာဒပေမိ။
 ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၏။ သမုတ္တေဇေမိ။ ကောင်းစွာထက်စေ၏။
 သမ္ပဟံဿေမိ။ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရွှင်စေ၏။ ဘာသမာနုဉ္စ။ ဟော
 သော်လည်း။ ဖံ။ ငါ့ကို။ အယံ။ ဤသူကား။ ဘာသတိ။ စကားဆို၏။ ကော။
 အဘယ်သူနည်း။ ဒေဝေါဝါ။ နတ်သည်မူလည်း။ ဟောတိနုခေါ။ ဖြစ်သ
 လော။ မနုဿောဝါ။ လူသည်မူလည်း။ ဟောတိနုခေါ။ ဖြစ်သလော။ ဣတိ။
 ဤသို့။ နုဇာနန္တိ။ မသိကုန်။ ခမ္ဘိယာစ ကထာယ။ တရားစကားဖြင့်လည်း။
 သန္ဓဿေတွာ။ ကောင်းစွာပြပြီး၍။ သာမဒပေတွာ။ ကောင်းစွာဆောက်
 တည်စေပြီး၍။ သမုတ္တေဇေတွာ။ ကောင်းစွာထက်စေပြီး၍။ သမ္ပဟံဿေ
 တွာ။ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရွှင်စေပြီး၍။ အန္တရေယာမိ။ ကွယ်
 တော်မူ၏။ အန္တရဟိတဉ္စ။ ကွယ်တော်မူသော်လည်း။ ဖံ။ ငါဘုရားကို။
 အယံ။ ဤသူကား။ အန္တရဟိတော။ ကွယ်၏။ ကော။ အဘယ်သူနည်း။ ဒေ
 ဝေါဝါ။ နတ်သည်မူလည်း။ ဟောတိနုခေါ။ ဖြစ်သလော။ မနုဿောဝါ။ လူ
 သည်မူလည်း။ ဟောတိနုခေါ။ ဖြစ်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ နုဇာနန္တိ။ မသိကုန်
 ဣတိ။ ဤသို့။ အာ။ ဘ။ ဟောတော်မူ၏။ ခတ္တိယာ။ မင်းတို့သည်။ ကာယုရင်္ဂါ
 မာလာဂန္ဓာဒိဝိဘူဝိတာ။ အထူးထူးသော ရတနာတို့ ဖြင့်စီအပ်သောအ

၃၀၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကကောနိသျှ။

ထူးထူးသောနံ သာတို့ဖြင့်ထု အပ်သောခြေကျင်း လက်ကောက်-ပန်းနံ သာအစရှိသည်တို့ဖြင့်-တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ နာနာဝိရာဂဝသနာ၊ အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်သောပုဆိုးတို့ကိုဝတ်ကုန်လျက်၊ အာမုတ္တ မဏိကုဏ္ဍလာ။ ခွဲအပ်သောပုလဲသွယ်ပတ္တမြားနားငှောင်းကိုဝတ်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ မေလိခရာ၊ ဥသျှောင်ကိုထူးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤမင်းတို့နှင့် အတူ၊ အတ္တနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ မဇ္ဈေတိ၊ တန်ဆာဆင်တော်မူသလော၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောမင်းတို့သည်၊ ဩဒါတာဝိ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိကုန် သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာဠာဝိ၊ မည်းသောအဆင်းရှိကုန်သည် လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဂ်ရစ္ဆ ဝိမိ၊ ပြောက်ကျားသောအရေအဆင်း ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ သတ္ထာဝိ၊ ဘုရား ရှင်သည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤမင်းတို့နှင့်တူသောသဘောရှိသည်၊ ဟော တိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ပဗ္ဗဇိတဝေသနေဝ၊ ရဟန်း၏အသွင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ တေသံပန၊ ထို မင်းအစရှိသော ပရိသတ်တို့အားကား၊ တာဒိသော၊ ထိုမင်းတို့နှင့်တူ သောသဘောရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ ပြီး၍၊ ရာဇာသနေ၊ မင်း၏နေရာ၌၊ နိသိန္တိ၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်၊ အတ္တနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ အဇ္ဇယနေ၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိရာစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဣတိဧဝံပိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေရာဇေနော၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ ဘိန္ဒုသရာဝိ၊ ပြတ် သောအသံနှစ်ပါးကွဲသောအသံရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဂ္ဂရိသရာဝိ၊ ပန်းဘဲတို့၏ရှုတ်တည်းမှဖြစ်သောအသံ နှင့်တူသောကြမ်း သောအသံရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာကသရာဝိ၊ ကျီး မည်သံနှင့်တူသောအသံရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မဿရေနော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသောသံ ယာစွာသောအသံဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ ၏၊ တာဒိသကောမဟ္တံ၊ သရောဟောတိတိ၊ ဣဒံပနဝစနံ၊ တာဒိသကောမ ဟ္တံ၊ သရောဟောတိဟူသောဤစကားကိုကား၊ ဘာသန္တရံ၊ ထိုထိုစကြာဝ ဇ္ဇာ၌ဖြစ်ကုန်သောမင်းစသည်တို့၏ဘာသာအထူးကိုးသန္ဓာပေ။ ရည်၍၊ က

မဟာသီဟနာဒသုတ်၊

၃၀၇

ထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ မနုဿာနံပန၊ လူတို့အားကား၊ တံ၊ ထိုဘုရားရှင်၏
အသံတော်ကို၊ သုတွာနာရန္တိ၊ အစွယ်နေ၊ ရာဇာမင်းသည်၊ မရုရေန၊
သာယာစွာသော၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ကထေတိ၊ စကားဆို၏၊ ဣတိဇံ
စိတ္တံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
အံ၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော် မူပြီး၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
ပက္ကန္တေ၊ ဖဲသည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တဖန်၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်း
ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသူကား၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိမံသာ၊ ရံစမ်းခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊
ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤ
သူကား၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဣဒါ
နေဝ၊ ယခုပင်လျှင်၊ မဂဓာသာယ၊ မဂဓာသာနှင့်၊ သီဟဇ္ဇတာ
သာယ၊ သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့်၊ မရုရေန၊ သာယာစွာသော၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊
ကထေန္တေ၊ ဟောလျက်၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်လေ၏၊ ဒေဝေါကိံ၊ နတ်
လော၊ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ မနုဿေသကိံ၊ လူလော၊ ဣတိဣဒံအယံ
အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပန၊ အတို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဇာ
နန္တာနံ၊ မယိကုန်သောသူတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ
သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဝါသနတ္ထာယ၊
နောင်အခါ၌ဝံ့စေခြင်းငှါ၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ သုတေ၊ ကြားနာတူးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားသည်၊ အနာ
ဂတော၊ နောင်အခါ၌၊ ပစ္စယော၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟော
တိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ကို၊
ပုပ္ဖိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာ
ရော၊ အဖြေတည်း၊ သန္နိသိန္နပုဗ္ဗန္တိ၊ သန္နိသိန္နပုဗ္ဗံ ဟူသည်ကား၊ သင်္ဂမ္မံ၊
ကောင်းစွာလာလတ်၍၊ နိသိန္နပုဗ္ဗံ၊ ထိုင်နေဘူးသည်ကို၊ သဗ္ဗပိတပုဗ္ဗန္တိ၊
သဗ္ဗပိတပုဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ အာလာပ သဗ္ဗာပေါ၊ ရှေးဦးစွာပြောဟော
ခြင်း စကားကိုဆိုခြင်း စကားတို့ကိုပေးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်အညီအ
ညွတ်ပြောဟောခြင်းကို၊ ကတပုဗ္ဗော၊ ပြုဘူးပြီ၊ သာကန္တာတိ၊ သာကန္တာ
ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသာကန္တာဝိ၊ တရားကိုဆွေးနွေးခြင်းသို့လည်း၊ သမာပဇ္ဇိ
တပုဗ္ဗံ၊ ရောက်ဘူးပြီ၊ အနေကသတံ၊ ပြာဟူဏပရိသန္တိ၊ အာဒိနာဝိ၊ အနေ
ကသတံပြဟူဏပရိသံ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်လည်း၊ သောဏဒဏ္ဍာသ

၃၀၀။ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မာဂမာဒိဝသေနစေဝ။ သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားတို့၏ အစည်းအဝေး အစရှိ
သည့်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညစက္ကဝါဠဝသေနစ၊ တပါး
သောစကြာဝဠာ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သန္တဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊
ဝေဒိတဗျောသိအပ်၏၊ စတသောခေါ ဣမာသာရိပုတ္တယောနိယောတိ
ဧတ္ထ၊ စတသောခေါဣမာသာရိပုတ္တယောနိယောဟူသောဤပါဌ်၌၊ ယော
နိတိ၊ ယောနိဟူသည်ကား၊ ခန္ဓကောဋ္ဌာသဿဝိ၊ ခန္ဓာဟူသော အဘို့၏
လည်းကောင်း၊ ကာရဏသဿဝိ၊ အကြောင်း၏လည်းကောင်း၊ ပဿာဝမဂ္ဂ
သဿဝိ၊ ပဿာဝမဂ်၏လည်းကောင်း၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ စတသောနာဂ
ယောနိယော စတသောသုပဏ္ဏယောနိယောတိ ဧတ္ထ၊ စတသော နာဂ
ယောနိယောစတသောသုပဏ္ဏယောနိယောဟူသောဤပါဌ်၌၊ ခန္ဓကောဋ္ဌာ
သော၊ ခန္ဓာဟူသောအဘို့သည်၊ ယောနိနာမ၊ ယောနိမည်၏၊ စတသော၊
လေးပါးကုန်သော၊ နာဂယောနိယော၊ နဂါး၏ အဘို့အစုတို့သည်၊ စတ
သော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သုပဏ္ဏယောနိယော၊ ဂဠုန်၏အဘို့ အစုတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယောနိဟောသာဘူမိစ ဗလဿအဓိဂမာယာ
တိဧတ္ထ၊ ယောနိဟောသာဘူမိစဗလဿအဓိဂမာယာဟူသောဤပါဌ်၌၊ ကာ
ရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ယောနိနာမ၊ ယောနိမည်၏၊ သောယောနိ၊ ဤအ
ကြောင်းသည်၊ ဗလဿ၊ ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာ၊ ရခြင်း၏၊ ဘူမိစဘူမိဝေ၊ တည်
ရာအကြောင်းဖြစ်သည်သာလျှင်ကတည်း၊ နစာဟံဗြာဟ္မဏံဗြူမိယောနိဇံ
ပေတ္တိသန္တဝန္တိ ဧတ္ထ၊ နစာဟံဗြာဟ္မဏံဗြူမိယောနိဇံပေတ္တိသန္တ ဝံဟူသောဤ
ပါဌ်၌၊ ပဿာဝမဂ္ဂေါ၊ ပဿာဝမဂ်သည်၊ ယောနိနာမ၊ ယောနိမည်၏၊ အဟံ
ငါသည်၊ ယောနိဇံပေတ္တိသန္တ ဝံ၊ ဝုဇ္ဈေးမတို့၏ယောနိဝမှဖြစ်သောသူကို၊
ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မဏတို့၏ခံတွင်းမှဖြစ်သောပုဏ္ဏားကု၍၊ နစဗြူမိ၊ မဆို၊ ဣဓ
ပန၊ ဤစတသောခေါ ဣမာသာရိပုတ္တယောနိယော ဟူသောပါဌ်၌ကား၊
ခန္ဓကောဋ္ဌာသော၊ ခန္ဓာဟူသောအဘို့ကို၊ ယောနိတိ၊ ယောနိဟူ၍၊ အဓိပ္ပေ
တော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဌ်၌၊ အဏ္ဏံ၊ ဥဉ်၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်
သည်တည်း၊ အဏ္ဏဇာ၊ ဥဉ်၌ဖြစ်သည်၊ ဇလဗုဒ္ဓိ၊ ရေကြည်၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်
သည်တည်း၊ ဇလဗုဒ္ဓိ၊ ရေကြည်၌ဖြစ်သည်၊ သံသေဒေ၊ အညှိကြာတိုက်
အစရှိသောအရပ်၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ သံသေဒဇာ၊ အညှိကြာ
တိုက်အစရှိသောအရပ်၌ဖြစ်သည်၊ ဇေတဟံကာရဏေဟိ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောအကြောင်းတို့မှ၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်၍၊ နိဗ္ဗတ္တာဝိယ၊ ဖြစ်
ကုန်သကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗတ္တာအဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို

၉

ကြောင့်။ ဩပပါတိကာ။ ဩပပါတိကမည်ကုန်၏။ အဘိနိန္ဒြိဇ္ဇဇာယန္တိ
တိ။ အဘိနိန္ဒြိဇ္ဇ ဇာယန္တိ ဟူသည်ကား။ ဘိန္ဒုတွာ၊ ဖေါက်ခွဲ၍။ နိက္ခမန
ဝသေန၊ ထွက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပူတိကုဏပေတိအာ
ဒိဟိ၊ ပူတိကုဏပေဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့ဖြင့်။ အနိဋ္ဌဋ္ဌာနာနေဝ၊ အလိုမရှိ
အပ်ကုန်သောအရပ်တို့သာလျှင်။ ဒသိတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဣဋ္ဌေသု၊ အ
လိုရှိအပ်ကုန်သော။ သပ္ပိတေလမရဗာဏိတာဒိသု၊ ထောပတ်ဆီပျားတင်
လဲအစရှိသည်တို့၌။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဇာယန္တိ ဇေ၊ ဖြစ်ကုန်သည်
သာလျှင်တည်း။ ဒေဝါတိအာဒိသု၊ ဒေဝါဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌။ စာတု
မဟာရာဇိကတော၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဥပရိဒေဝါ၊ အ
ထက်၌ဖြစ်သောနတ်တို့သည်။ ဩပပါတိကာဝ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေတို့သည်
သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘုဗ္ဗဒေဝါပန၊ ဘုဗ္ဗဗိုးနတ်တို့သည်ကား။ စတု
ယောနိကာ၊ လေးပါးသောပဋိသန္ဓေရှိကုန်၏။ ဇေကဓ္စေစမနုဿာတိ၊ ဇေကဓ္စေစ
မနုဿာဟူသည်ကား။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောလူတို့
သည်။ ဒေဝါဝိယ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့။ ဩပပါတိကာစ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေ ရှိကုန်
သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တေ၊ ထိုလူတို့
သည်။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဇလသဗုဇာဝ၊ ဇလသဗုဇ ပဋိသန္ဓေ
တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဏ္ဏဇာပိ၊ အဏ္ဏဇပဋိသန္ဓေတို့
သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေသုဝိယ၊ အဘယ်သူတို့ကဲ့သို့နည်းဟူ
မူကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအဏ္ဏဇအရာ၌။ ကောဏ္ဏပုတ္တာ၊ ကိန္နရာမ၏ သားဖြစ်ကုန်
သော။ နွေဘာတိယတ္ထေရာပိယ၊ မထေရ်ညီနောင်တို့ကဲ့သို့တည်း။ သံသေ
ဒဇာပိ၊ သံသေဒဇပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဒုမဂဗ္ဘေ၊
ပဒုမာကြာတိုက်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပေါက္ခရသ္မာတိ၊ ပြာဟ္မဏာပဒုမ
ဝတိဒေဝီအာဒယော၊ ပေါက္ခရသ္မာတိပုဏ္ဏားပဒုမဒေဝီမိဖုယားအစရှိကုန်
သောသူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဝိနိပါတိကေသု၊ ဝိနိပါတိ
ကအသုရာတို့၌။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နိဇ္ဈာမတဏှိကပေတာ၊ နိဇ္ဈာမတဏှိ
ကပြိတ္တာတို့သည်။ နေရယိကာဝိယ၊ နေသူတို့ကဲ့သို့။ ဩပပါတိကာယေဝ၊
ဥပပါတ် ပဋိသန္ဓေတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဝသေသား၊
ကြွင်းကုန်သောပြိတ္တာတို့သည်။ စတုယောနိကာဝိ၊ လေးပါးသောပဋိသန္ဓေ
ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်။ စတုယော
နိကာ၊ လေးပါးသောပဋိသန္ဓေရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့
သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ယက္ခာပိ၊ ဘီလူးတို့သည်လည်ကောင်း။ သဗ္ဗ

၃၁၁

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

စတုပ္ပါဒပက္ခိဇာတိဒီဃံဇာတိအာဒယောပိ။ အလုံးစုံသော အခြေလေးခုရှိ
သောသားမျိုးဌာတ်မျိုးကြောက်ရှည်မျိုးအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
သဗ္ဗေအလုံးစုံကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ စတုယောနိကာယောဝလေး
ပါးသောပဋိသန္ဓေရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စခေါဇ္ဈမာ
သာရိပုတ္တဂတိယောတိဇ္ဈေ။ ပဉ္စခေါဇ္ဈမာသာရိပုတ္တဂတိယောဟူသော
ဤပါဌ၌၊ သုကာတဒုတ္တရကမ္မဝသေန။ ကောင်းသဖြင့်ပြုအပ် မကောင်းသ
ဖြင့်ပြုအပ်သောကံတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ
တာဗ္ဗာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂတိယော၊ ဂတိမည်ကုန်၏။ အပ်စ၊ တနည်းလည်း၊ ဂတိ
ဂတိ၊ ဂတိဂတိလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တိဂတိ၊ နိဗ္ဗတ္တိဂတိလည်းကောင်း၊ အဇ္ဈာ
သယဂတိ၊ အဇ္ဈာသယဂတိလည်းကောင်း၊ ဝိတာဝဂတိ၊ ဝိတာဝဂတိလည်း
ကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တိဂတိ၊ နိဗ္ဗတ္တိဂတိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတိနာမ၊ ဂတိ
မည်သည်။ ဗဟုဝိခာ၊ များသောအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂတိတို့တွင်၊ ကံဂ
တိ၊ ပေတ္တဂန္တုဒိတိစ၊ ကံဂတိ၊ ပေတ္တဂန္တုဒိဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယသဂ
တိ၊ နဇာနန္တိဒေဝါ ဂန္တဗ္ဗမာနုဿာတိစ၊ ယသဂတိ၊ နဇာနန္တိဒေဝါဂန္တဗ္ဗ
မာနုဿာဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဂတာ၊ လာသော၊ အယံ၊ ဤဂတိသည်၊
ဂတိဂတိနာမ၊ ဂတိဂတိမည်၏။ ကံ၊ အတတ်မည်သော၊ ဂတိ၊ ဘဝသို့၊
ပေတ္တ၊ တမလွန်သို့ရောက်၍၊ ဂန္တုဒိ၊ လားရအံ့နည်း၊ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
၏၊ ဂတိ၊ လားရာဘဝဂတိကို၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဂန္တဗ္ဗမာနုဿာ၊ ဂန္တဗ္ဗ
နတ်ဟူ၍သည်။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဣမေသံခေါပနာဟံ ဘိက္ခုနံသီလ
ဝန္တာနံနေဝဇာနာမိ ဂတိ ဝါအဂတိ ဝါတိ၊ ဣမေသံခေါပနာဟံဘိက္ခုနံ
သီလဝန္တာနံနေဝဇာနာမိဂတိ ဝါအဂတိ ဝါဟူ၍၊ အာဂတာ၊ လာသော၊
အယံ၊ ဤဂတိသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိဂတိနာမ၊ နိဗ္ဗတ္တိဂတိမည်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊
သီလဝန္တာနံသီလရှိကုန်သော၊ ဣမေသံဘိက္ခုနံ၊ ဤရဟန်းတို့၏၊ ဂတိ ဝါ၊
ဥပါဒါအခိုက်အတန့်အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း ကပ်ခြင်းဟူသော ဂတိကိုလည်း
ကောင်း၊ အဂတိ ဝါ၊ မကပ်ခြင်းဟူသောအဂတိကို လည်းကောင်း၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ နေဝဇာနာမိ၊ မသိ၊ ဇေဝိခေါတေအဟံဗြဟ္မဂတိ စ ပဇာနာမိဇူ
တိ စပဇာနာမိတိ၊ ဇေဝိခေါတေအဟံဗြဟ္မဂတိ စပဇာနာမိဇူတိ စပဇာ
နာမိဟူ၍၊ အာဂတာ၊ လာသော၊ အယံ၊ ဤဂတိသည်၊ အဇ္ဈာသယဂတိ
နာမ၊ အဇ္ဈာသယဂတိမည်၏။ ဇေဝိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဗြဟ္မ၊ ပကဗြဟ္မာ၊ အဟံ
ငါသည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဂတိ စ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဇာနာမိ
အပြားအားဖြင့်သိတော်မူ၏။ ဇူတိ စ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကိုလည်းကောင်း၊

၁၁

ဝဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူ၏။ ဝိဘဝေါဂတိဓမ္မာနံ နိဗ္ဗာနံ အ
 ရဟတောဂတိတိ၊ ဝိဘဝေါဂတိဓမ္မာနံ နိဗ္ဗာနံ အရဟတောဂတိဟူ၍၊ အာ
 ဂတာ၊ လာသော၊ အယံ၊ ဤဂတိသည်။ ဝိဘဝဂတိနာမ၊ ဝိဘဝဂတိမည်၏။
 ဓမ္မာနံ၊ ပရမတ္ထဓမ္မတို့၏။ ဝိဘဝေါ၊ ပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကင်းပျောက်
 ခြင်းသည်။ ဂတိ၊ ဂတိမည်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းခြင်းသည်။
 အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂတိ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခတ်မည်၏။
 ဧဝံဂတိယောဘဝန္တိ အနုညာတိ၊ ဧဝံဂတိယောဘဝန္တိ အနုညာဟူ၍၊
 အာဂတာ၊ လာသော၊ အယံ၊ ဤဂတိသည်။ နိဗ္ဗတ္တိဂတိနာမ၊ နိဗ္ဗတ္တိဂတိ
 မည်၏။ အနုညာ၊ တပါးမရှိကုန်သော၊ ဧဝံဂတိယော၊ နှစ်ပါးကုန်သော
 အထူးအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာသု၊ ထို
 များစွာကုန်သောဂတိတို့တွင်၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုခေါဣမာသာရိပုတ္တဂတိယောအ
 စရှိသောပါဠိရုပ်၌၊ ဂတိဂတိ၊ လားရာဖြစ်သောဘဝဂတိကို၊ အဓိပ္ပေတော
 အလိုရှိအပ်၏။ နိရယောတိအာဒိသု၊ နိရယောဤသို့အစရှိသောပါဠိရုပ်တို့၌၊
 နိရတိအတ္ထေန၊ ချမ်းသာမှကင်းသောအနာဂသဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊
 နိရသာဒဋ္ဌေန၊ သာယာအပ်သော သဘောမှကင်းသော အနက်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ နိရယော၊ နိရယမည်၏။ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့
 သည်၊ တိရိယံ၊ ဗိလော၊ အဗ္ဗန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ တိရုတ္တိနာမ၊ တိရုတ္တိနမည်ကုန်၏။ တေ
 သံ၊ ထိုတိရုတ္တိနတို့၏။ ယောနိ၊ အမျိုးတည်း။ တိရုတ္တိနယောနိ၊ တိရုတ္တိန
 တို့၏အမျိုး၊ ပေတ္တဘာဝံ၊ ချမ်းသာမှ၊ အပေတော၊ ကင်းသည်တည်း။ ပေ
 တော၊ ချမ်းသာမှကင်းသည်၊ ပေတ္တာနံ၊ ချမ်းသာမှကင်းကုန်သောသတ္တဝါ
 တို့၏။ ဝိသယော၊ တည်ရာတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပေတ္တိဝိသယော
 ပေတ္တိဝိသယမည်၏။ မနသော၊ ဖြတ်သော အကျင့်အားခန့်သည် စသော
 ဂုဏ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ဆည်းဘူးအပ်သောစိတ်၏၊ ဥဿန္တတ္တာ၊ ပြန့်ပြော
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿာ၊ မနုဿမည်ကုန်၏။ ပဉ္စဟိကာမဂုဏောဟိ
 စ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာနုဘာဝေ
 ဟိစ၊ အာနုဘောတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗန္တိ၊ မြူးထူးတတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝါ၊ ဒေဝမည်ကုန်၏။ နိရယံစာဟံသာရိပုတ္တာတိ
 အာဒိသု၊ နိရယံစာဟံသာရိပုတ္တဤသို့အစရှိသောပါဠိရုပ်တို့၌၊ နိရယောတိ
 နိရယောဟူသည်ကား၊ ဩကာသေန၊ တည်ရာတုံ့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တက္က၊ ခန္ဓာ၊
 ရေယူတို့၏ခန္ဓာတို့တည်း။ တိရုတ္တိန ယောနိစာဟိအာဒိသု၊ တိရုတ္တိန

ယောနိဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်း
 ရှိ၏။ မဂ္ဂံပဋိပဒန္တိဥဘယေနာပိ။ မဂ္ဂံပဋိပဒံဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်
 လည်း၊ ဝုတ္တဂတိသံဝတ္တနိကကမ္မမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဂတိတို့၌ဖြစ်စေ
 တတ်သောကံကိုပင်လျှင်။ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ယထာစပဋိပဇ္ဇောတိ။
 ယထာစပဋိပဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်မဂ်ဖြင့်၊ ယာယပဋိ
 ပဒါယ၊ အကြင်ပဋိပဒ်ဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယဓိ၊ နှစ်ပါး
 သောအကြောင်းကိုလည်း၊ ဧကတောကတွာ၊ တပေါင်းတည်းပြု၍၊ နိဇ္ဈိသ
 တိ၊ ညွှန်းပြတော်မူ၏။ အပါယန္တိ အာဒိသု၊ အပါယံဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌
 ဝနိသင်္ခါတာ၊ ပွားစီးခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သုခသင်္ခါတာ၊ သုခဟုဆိုအပ်
 သော၊ အယာ၊ ချမ်းသာမှ၊ အပေတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အ
 ပါယော၊ အပါယမည်၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဂုတိပဋိသရဏံ၊ ရုဝေးရာ
 တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဒုဂ္ဂတိဟူသော
 ပါဠိ၌၊ ဒုက္ခဒုကာရိနော၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ကျင့်လေ့ရှိကုန်သောသူတို့
 သည်၊ ဝိနိပဿန္တိ၊ ပျက်စီးလျက် ကျတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့
 မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ကျင့်လေ့ရှိကုန်သောသူတို့၏ပျက်စီးလျက်ကျရာဖြစ်
 သောသတ္တိကြောင့်၊ ဧတ္တာတိပဒေန၊ ဧတ္တဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ နိဇ္ဈိဇ္ဇော၊ ပြအပ်
 သော၊ သောပဒေသော၊ ထိုအရပ်သည်၊ ဝိနိပါတော၊ ဝိနိပါတမည်၏။ နိဗ္ဗာ
 နဉ္စာဟန္တိ၊ ဣဒံပန၊ နိဗ္ဗာနဉ္စာဟံဟူသောဤစကားကိုကား၊ ကေဝလံ၊ သက်
 သက်၊ ဂတိဂတိမေဝ၊ လားရာဖြစ်သော ဘဝဂတိကိုသာလျှင်၊ နဇာနာမိ။
 သိသည်မဟုတ်သေး၊ ဂတိနိဿရဏနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဂတိမှထွက်မြောက်ရာဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်း
 ဌာ၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣမ၊ ဤပါဠိအစဉ်၌၊ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟူ၍၎င်း၊
 ပဋိပဒါတိ၊ ပဋိပဒါဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဥဘယေနာပိ၊ နှစ်ပုဒ်ဖြင့်လည်း၊
 အရိယမဂ္ဂေါဝ၊ အရိယမဂ်ကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ယထာဝုတ္တေသု၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဌာနေသု၊ အ
 ရာတို့တွင်၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်
 ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ဥာဏပ္ပ
 ဝတ္တာကာရံ၊ ဥာဏ်၏ဖြစ်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဓာဟံသာရိပုတ္တာတိအာဒိ၊ ဣဓာဟံသာရိပုတ္တဤသို့အ
 စရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုဥာဏပ္ပဝတ္တာကာ
 ရံဟူသောပါဠိ၌၊ ဧကန္တိဒုက္ခာတိ၊ ဧကန္တိဒုက္ခဟူသည်ကား၊ နိစ္စဒုက္ခာ၊

မြဲသောဆင်းရဲရှိကုန်၏။ နိရန္တရရုက္ခာ။ မပြတ်သောဆင်းရဲရှိကုန်၏။ တိဗ္ဗာ
 တိ။ တိဗ္ဗာဟူသည်ကား။ ဗဟုသာ။ ထူထပ်ကုန်၏။ ကဋ္ဌ၊ ကာတိ။ ကဋ္ဌ၊ ကာ
 ဟူသည်ကား။ ချေးကြမ်းကုန်၏။ သေယျထာပီတိအာဒိနိ။ သေယျထာပီ
 ဤသို့အစရှိကုန်သောစကားတို့ကို။ ဩပဗ္ဗဒသံနတ္ထံ။ ဥပမာကိုပြခြင်းငှါ။
 ဂုတ္တာနိ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တတ္ထပါဠေ။ ထိုပါဌ၌။ ကာသုတိ။ ကာသု
 ဟူသည်ကား။ အာဝါဇ္ဇောပိ။ တွင်းကိုလည်းကောင်း။ ရာသိပိ။ အရကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ကိံ နှူသန္တရမာနေဝ။ ကာသု
 ခဏသိသာရထိ။ ပုဠောမေသမ္ပအက္ခာဟိ။ ကိံ ကာသုယာကရိယသဝီတိ
 ဧတ္ထ။ ကိံ နှူသန္တရမာနေဝ။ (လ)။ ကရိယသဝီဟူသောဤပါဌ၌။ အာဝါ
 ဇ္ဇော။ တွင်းသည်။ ကာသုနာမ။ ကာသုမည်၏။ သမ္ပသာရထိ။ အချင်းရထား
 ထိန်း။ ကိံ အာဟံ ကြောင့်။ သန္တရမာနေဝ။ ဆောဆောလျှင်ကဲ့သို့။
 ကာသု။ တွင်းကို။ ခဏသိကိံ။ တူးဘိသနည်း။ ပုဠော။ မေးအပ်သော။ မေ။
 ငါအား။ အက္ခာဟိ။ ကြားဘိလော။ ကာသုယာ။ တွင်းဖြင့်။ ကိံ ကရိယသဝီ။
 အာဟံပြုအံ့နည်း။ အင်္ဂါရကာသု အပရေဗျနန္တိနရာ ရုဒန္တာပရိဒဏ္ဍ
 ဂုတ္တာတိဧတ္ထ။ အင်္ဂါရကာသု။ လ။ ပရိဒဏ္ဍဂုတ္တာဟူသောဤပါဌ၌။ ရာသိ။
 အရသည်။ ကာသုနာမ။ ကာသုမည်၏။ အပရေ။ တပါးကုန်သော။ နရာ။ ငရဲ
 သုသတ္တဝါတို့သည်။ ပရိဒဏ္ဍဂုတ္တာ။ ထက်ဝန်း ကျင်မှ လောင်ကုန်သော
 ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရုဒန္တာ။ ပိုမြည်တမ်းကုန်လျက်။ အင်္ဂါရကာသု။
 မီးကျိုးရတို့သည်။ ဗျနန္တိ။ လောင်ကုန်၏။ ဣပေန။ ဤအရာ၌ကား။ အာဝါ
 ဇ္ဇော။ တွင်းကို။ အဓိပ္ပေတော။ အလိုရှိအပ်၏။ တေနေဝ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်
 သာမိကပေါရိသန္တိ။ သာမိကပေါရိသံဟူ၍။ အာဟာ။ ဟောတော်မူပြီး
 တတ္ထပါဠေ။ ထိုပါဌ၌။ အဿ။ ထိုတွင်းအား။ သာမိကံ။ အလွန်နှင့်တကွ
 သော။ ပေါရိသံပမာဏံ။ ယောက်ျားတသူအတိုင်းအရှည်သည်။ အတ္ထိ။
 ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တံအာဝါဇ္ဇံ။ ထိုတွင်းသည်။ သာမိကပေါ
 ရိသံ။ သာမိကပေါရိသမည်၏။ အတိရေကပဗ္ဗရတနံ။ ငါးတောင်ထက်အ
 လွန်ရှိ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဝီတဗ္ဗိကာနံ
 ဝီတဓူမာနန္တိ ဧတံဝစနံ။ ဝီတဗ္ဗိကာနံဝီတဓူမာနံဟူသောဤစကားကို။ ပရိ
 ဇ္ဇာဟာသာ။ ပူပန်ခြင်း၏။ ဗလဝဘာဝဒိပနတ္ထံ။ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကိုပြ
 ခြင်းငှါ။ ဂုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ အပ္ပိယာ။ မီးလျှံသည်
 သတိရှိသော်။ ဓူမေဝါ။ အရိုးသည်လည်း။ သတိရှိသော်။ ဝါတော။ လေ
 သည်။ သမုဋ္ဌာတိ။ ထ၏။ တေန။ ထိုသို့ထခြင်းကြောင့်။ ပရိဇ္ဇာဟော။ ပူပန်

၀၀၀

၃၄၄

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ခြင်းသည်၊ ဗလဝါ၊ အားကြီးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စာမ္မပရေတောတိ၊ စာမ္မပရေတောဟူသည်ကား၊ စာမ္မာနုဂတော၊ အပူသည်အစဉ်လိုက်၏၊ တသိတောတိ၊ တသိတောဟူသည်ကား၊ ဇာတုဇေယျာ၊ ဖြစ်သောပူပန်ခြင်းရှိ၏၊ ပိပါသိတောတိ၊ ပိပါသိတောဟူသည်ကား၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပါတုကာမေ၊ သောက်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ ဧကာယနေနမဂ္ဂေနာတိ၊ ဧကာယနေနမဂ္ဂေနဟူသည်ကား၊ ဧကပထေနေဝ၊ တကြောင်းတည်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်၊ အနုဂမနိယေန၊ အစဉ်သွားသဖြင့်၊ ဥဘောသုပဿသု၊ နံပါးနှစ်သက်တို့၌၊ နိရန္တရကဏ္ဍက ရုက္ခဂဟနေန၊ မပြတ်သောဆူးပင်တည်းဟူသောမြို့ဖြင့်၊ ပဏိဓာယာတိ၊ ပဏိဓာယဟူသည်ကား၊ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျိုးတွင်း၌၊ ပတ္တနာနာမ၊ တောင့်တခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျိုးတွင်းကို၊ အာရန္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ဣရိယာပထသ၊ ဣရိယာပုထ်ကို၊ ဌပိတတ္တာပန၊ ထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပောတောမူအပ်၏၊ ဧဝမေဝခေါတိဇ္ဇေ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပါဌ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာကို ဥပမေယျနှင့်နှိုင်းနှော၍ ပြခြင်းတည်း၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အင်္ဂါရကာသုပိယ၊ မီးကျိုးတွင်းကဲ့သို့၊ နိရုယော၊ ငရဲကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ အင်္ဂါရကာသုမဂ္ဂေါပိယ၊ မီးကျိုးတွင်းသို့ သွားသော ခရီးကဲ့သို့၊ နိရယူပင်၊ ငရဲသို့လားကြောင်း ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ မဂ္ဂာရုဠောပိယ၊ မီးကျိုးတွင်းခရီးသို့သွားသကဲ့သို့၊ ကမ္မသမင်္ဂီပုဂ္ဂလော၊ ငရဲသို့လားကြောင်းဖြစ်သောကံနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ စက္ခုမာပုရိသောပိယ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေမှတ်အပ်၏၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ မဂ္ဂါရုဠံ၊ ခရီးသို့သွားသောယောက်ျားကို၊ ဒိသ္မာဝံ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ အယံပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အင်္ဂါရကာသုယံ၊ မီးကျိုးတွင်း၌၊ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါဏာတိပါတာဒိသု၊ သုအသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အာယူဟန္တံ၊ အားထုတ်သောသူကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဣမံကမ္မံ၊ ဤမကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိရုယေ၊ ငရဲ၌၊ ဒိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။

သောဝုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ အပရတာဝေ၊ နောက်အတို့၌၊ အင်္ဂါ
ရကာသုယာ၊ မီးကျိုးတွင်း၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ တံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ား
ကို၊ ပဿတိယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရတာဝေ၊ နောက်အတို့၌၊ သောဝုရိသော၊ ထို
ယောကျ်ားသည်။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊
နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာလောကံ၊ အလင်းကို၊ ဝါ၊ အာလော
ကကသိုဏ်းကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဏ်
ဖြင့်၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်
သော၊ ပဗ္ဗဝိဗေဒနာဒိမဟာဒုက္ခံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့
ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်သော ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တံ၊ ခံစားရသည်
ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ တဿ၊ ထိုသတ္တ
ဝါအား၊ ကမ္မာယူဟနကာလေ၊ ကံကို အားထုတ်သောအခါ၌၊ ဝဇ္ဈော၊
အဆင်းသည်။ အညော၊ တပါးတည်း၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်
သောသတ္တဝါ၏။ အညော၊ တပါးသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အဆင်းသည်။ ကိဉ္စာပိ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏။ အထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ သော
သတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ တံကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ကတ္ထ၊ အဘယ်ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ပြီလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလော
ကေန္တဿ၊ ကြည့်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားအား၊ အနေကသဟဿာ
နံ၊ ယျားစွာအထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
မဇ္ဈေ၊ အသယ်၌၊ ဌိတောပိ၊ တည်သော်လည်း၊ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။
သော၊ ထိုမကောင်းမှု ကိုပြုသောသတ္တဝါပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သော
ယေဝသတ္တော၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုသောသတ္တဝါသည်သာလျှင်၊ အာပါ
တံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့ထင်ခြင်းသို့
ရောက်ခြင်းသည်၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဗလံနာမ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဏ်၏ အစွမ်းမည်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဒုတိယဥပမာယံ၊ ဒုတိယ ဥပမာ၌၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အင်္ဂါရ ကာသုယံဝိယ၊ မီးကျိုးတွင်း၌ကဲ့သို့၊
ဂူထကူပေ၊ ဘင်တွင်း၌၊ ပရိဇ္ဇာဟော၊ ပူပန်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ကေန္တဒုက္ခန္တိ၊ ကေန္တဒုက္ခဟူ၍၊ အဝတွာ၊ မဟောမူ၍၊ ဒုက္ခာ
တိအာဒိ၊ ဒုက္ခဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီးတော့
ပိ၊ ဤဥပမာ၌လည်း၊ ဝုရိမနယေနေဝ၊ ငှားနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဩပဗ္ဗသံ
သန္ဓနံ၊ ဥပမာကိုဥပမယျအနက်နှင့်အတူပြု၍နှိုးနှောခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊

၃၁၆ . မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိသျှ။

သိအပ်၏။ ဟိ။ ထင်စွာပြဦးအံ့။ ဣမဇ္ဈိပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟတ္ထိယောနိအာဒိသု၊ ဆင်၏အမျိုးစသည်တို့တွင်။
ယတ္ထကတ္ထဝိ၊ အမှတ်မရှိသောအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ဝဗေဒ္ဓနအာ
ကဗုဒ္ဓိကဗုဒ္ဓနာဒိဟိ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းနှောင်တွဲခြင်းရှေးသို့ငင်ခြင်းအထူးထူး
သောအရပ်သို့ငင်ခြင်းတို့ဖြင့်။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အနု
ဘဝမာနံ၊ ခံစားသောသတ္တဝါကို။ ပဿတိယေဝ၊ မြင်တော်မူသည်သာ
လျှင်တည်း။ တတိယဥပမာယံ၊ တတိယဥပမာ၌။ တနုပတ္တပလာသောတိ၊
တနုပတ္တပလာသောဟူသည်ကား။ အတ္တပဋ္ဌလံဝိယ၊ တိမ်လွှာကဲ့သို့။ တနု
ပဏ္ဏော၊ ပါးသောအရွက်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏။
ဝိရုဇ္ဈပဏ္ဏတံပန၊ ကျသောအရွက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုကား။ သန္ဓာယ၊ ရည်
၍။ ဣဒံ၊ ဤတနုပတ္တပလာသော အစရှိသောစကားကို။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ ကဗရုန္တယောတိ၊ ကဗရုန္တယော ဟူသည်ကား။ ဝိရုဇ္ဈန္တ
ယော၊ ကျသောအရိပ်ရှိ၏။ ဒုက္ခဗဟုလာတိ၊ ဒုက္ခဗဟုလာ ဟူသည်ကား။
ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပေတ္တိဝိသယသ္မိံ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ၌။ ဒုက္ခမေ
ဝ၊ ဆင်းရဲသည်သာလျှင်။ ဗဟုလံ၊ များ၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ မရိတ္တံ၊
နည်းစွာဖြစ်၍။ ကဒါမိ၊ တရံတခါ။ အနုဘဝိတဗ္ဗံ၊ ခံစားအပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခဗဟုလဟူ၍။ အာဟ၊ ဟော
တော်မူပြီးနောက်၊ ဤဥပမာ၌လည်း။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာ
လျှင်။ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျအနက်နှင့် အတူပြု၍နှိုးနှောခြင်း
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ စတုတ္ထဥပမာယံ၊ စတုတ္ထဥပမာ၌။ ဗဟလပဏ္ဏ
ပလာသောတိ၊ ဗဟလပဏ္ဏ ပလာသောဟူသည်ကား။ နိရုန္တရပဏ္ဏော၊
မပြတ်ဖြစ်သောအရွက်သည်။ ပတ္တသဉ္စန္ဓော၊ အရွက်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။
သန္တန္တယောတိ၊ သန္တန္တယော ဟူသည်ကား။ ပါသာဏန္တတ္တိဝိယ၊
ကျောက်တီးကဲ့သို့။ စာနန္တယော၊ တခဲနက်သောအရိပ်ရှိ၏။ သုခဗဟုလာ
ဝေဒနာတိ၊ သုခဗဟုလာဝေဒနာဟူသည်ကား။ မနုဿလောကေလှ၊ ပြည်
၌။ ခတ္တိယကုလာဒိသု၊ မင်းမျိုးအစရှိသည်တို့၌။ သုခဗဟုလာ၊ ချမ်းသာခြင်း
များသောဝေဒနာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝေ
ဒနာ၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ ဝေဒိယမာနံ၊ ခံစားလျက်။ နိဗ္ဗန္တံ၊ လျောင်းသည်
ကိုလည်းကောင်း။ နိသိန္တံ၊ ထိုင်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ပဿာမိ၊ မြင်
တော်မူ၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဒေသာတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဣဝေဝိ၊
ဤဝါရ၌လည်း။ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျအနက်နှင့် အတူပြု၍

မဟာသီဟနာဒသုတ်၊

၃၁၇

နှီးနှောခြင်းကို၊ ဂုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ ပဉ္စမဥပမာသံ၊ ပဉ္စမဥပမာ၌၊ ပါသာဒေါတိ၊ ပါသာဒေါ ဟူသည်ကား၊
ဒီဃပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ရှည်လည်းကောင်း၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တန္တိ၊ ဥလ္လိတ္တာ
ဝလိတ္တံဟူသည်ကား၊ အန္တောစေတ၊ အတွင်း၌မူလည်း၊ ဥလ္လိတ္တံ၊ လိမ်းကျံ
အပ်၏၊ ဗဟိစ၊ အပ၌မူလည်း၊ အဝလိတ္တံ၊ လိမ်းကျံအပ်၏၊ ဖုသိတဂ္ဂဇ္ဇန္တိ၊
ဖုသိတဂ္ဂဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ ခွါရဗဟာဟိ၊ တံခါးပေါင်တို့၌၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊
သုပိဟိတကဝါဠု၊ ကောင်းစွာပိတ်အပ်သော တံခါးရွက်ရှိသော၊ ဂေါန
ကတ္ထတောတိ၊ ဂေါနကတ္ထတော ဟူသည်ကား၊ စတုရင်္ဂလာမိလောမေန၊
အမွေးလက်လေးသစ် အလွန်ရှည်သော၊ ကာဠုကောဇဝေန၊ ကောဇဝေ
မည်းဖြင့်၊ အတ္ထတော၊ ခင်းအပ်၏၊ ပဗ္ဗိကတ္ထတောတိ၊ ပဗ္ဗိကတ္ထတောဟူ
သည်ကား၊ ဥဏ္ဍာမယေန၊ သားမွေးဖြင့်ပြီးသော၊ သေတ အတ္ထရုဏေန၊
ဖြူသောအခင်းဖြင့်၊ အတ္ထတော၊ ခင်းအပ်၏၊ ပဋုလိကတ္ထတောတိ၊ ပဋုလိ
ကတ္ထတောဟူသည်ကား၊ ဗာနပုပ္ဖကေန၊ တပြင်တည်း ပန်းပွင့်ရှိသော၊
ဥဏ္ဍာမယအတ္ထရုဏေန၊ သားမွေးဖြင့် ပြီးသောနီသောအခင်းဖြင့်၊ အတ္ထ
တော၊ ခင်းအပ်၏၊ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရုဏောတိ၊ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထ
ရုဏောဟူသည်ကား၊ ကဒလိမိဂစမ္ပမယေန၊ ဝံပိုင်မည်သောသား၏အ
ရေဖြင့်ပြီးသော၊ ဥတ္တမပစ္စတ္ထရုဏေန၊ မြတ်သောအခင်းဖြင့်၊ အတ္ထတော၊
ခင်းအပ်၏၊ တံပစ္စတ္ထရုဏံ၊ ထိုအခင်းကို၊ သေတာတ္ထဿ၊ ဂုဓိဗျူ၏၊
ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကဒလိမိဂစမ္ပံ၊ ဝံပိုင်မည်သောသားရေကို၊ အတ္ထရိတွာ၊
ခင်း၍၊ သိဗ္ဗေတွာ၊ ချုပ်၍၊ ကရောန္တိ၊ ကိရ၊ ပြုကုန်သတတ်၊ သဥတ္တရန္တ
ဒေါတိ၊ သဥတ္တရန္တ ဒေါဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရန္တ ဒေန၊ အပေါ်မှစိတာန်နှင့်၊
သဟ၊ တကွတည်း၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်၌၊ ဗန္ဓေန၊ ခွဲအပ်သော၊ ရတ္တပိတာနေ
န၊ နီသောပိတာန်နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ ဥတတောလောဟိတကူပဓာနေတိ၊ ဥတတောလောဟိတ
ကူပဓာနေဟူသည်ကား၊ သိသုပဓာနဉ္စ၊ ခေါင်းအုံးလည်းကောင်း၊ ပါဒု
ပဓာနဉ္စ၊ ခြေအုံးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပလ္လင်္ဂဿ၊ ပလ္လင်၏၊ ဥတ
တော၊ နှစ်ဘက်မှ၊ ဌပိတလောဟိတကူပဓာနေ၊ လားအပ်သောနီသော
အုံးတည်း၊ ဣဓာပိ၊ ဤဝါရ၌လည်း၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျ
အနက်နှင့် အတူပြု၍ နှီးနှောခြင်းကို၊ ဂုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤ
ဥပမာ ဥပမေယျနှီးနှောရာ၌၊ အပရတာဂယောဇနာ၊ တပါးသော အသို့

၃၁၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အားဖြင့် ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
မဂ္ဂါရုဠမေဝ၊ ခရီးသို့ သွားကတည်းက ပင်လျှင်၊ အယံ၊ ဤယောကျ်ား
သည်။ ဇေတနမဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်၊ ဝဇ္ဇာသွား၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊
အာရုဗ္ဗ၊ တက်၍၊ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ ပြာသာဒ် တွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
ပလ္လဂေ၊ ပလ္လင်၌၊ နိသိဒ္ဓိဿတိဝါ၊ ထိုင်မှလည်း ထိုင်လတ္တံ့၊ နိဗ္ဗတ္တိဿ
တိဝါ၊ လျောင်းမှလည်း လျောင်းလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတ် ယထာ၊
သိသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဒါနာဒိသု၊ ဒါန အစရှိကုန်သော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုသု၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု
တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ အာယု
ဟန္တယေဝ၊ အားထုတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမံ၊ ဤဒါနသောကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာ
နတ်၊ သိ၏၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ အပရတာဂေ၊ နောက်
အတို့၌၊ တံပါသာဒံ၊ ထိုပြာသာဒ်သို့၊ အာရုဗ္ဗ၊ တက်၍၊ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ အထက်
ပြာသာဒ်၏အတွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပလ္လဂေ၊ ပလ္လင်၌၊ နိသိန္ဒိဝါ၊ ထိုင်
သည်လည်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗန္တိဝါ၊ လျောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧကန္တသုခံ
စင်စစ်ချမ်းသာသော၊ နိရန္တရသုခံ၊ မပြတ်ဖြစ်၍ချမ်းသာသော၊ ဝေဒနံ၊
ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယမာနံ၊ ခံစားသည်ကို၊ ပဿတိယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ ဝေ
မေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပရတာဂေ၊
နောက်အတို့၌၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တံကလျာတံ၊ ထိုကောင်းမှုကံကို၊ က
တွာ၊ ပြု၍၊ ကုသိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာလောကံ၊ အာလောကကသိုလ်ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊
ပွား၍၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဏ်ဖြင့်၊ ဩလောကေန္တော၊ ဩညံ
သည်ရှိသော်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒနဝ
နာဒိသု၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်အစရှိသည်တို့၌၊ အန္တရာသံဃပရိဂုတံ၊ နတ်သွီး
အပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗ သမ္ဗတ္တိံ၊ နတ်တို့၌ ဖြစ်သော
စည်းဝိပ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝမာနံ၊ ခံစားသည်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်
မူ၏၊ အာသဝက္ခယဝါရေ၊ အာသဝက္ခယဝါရ၌၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာတိ၊ ဒိဗ္ဗေန
စက္ခုနာဟူ၍၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ တမေနံပဿသိတိ၊ တမေနံပဿသိ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုပြားအံ့။

နိယမာတာဝေါ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ အဘိညာဏ်ဖြင့် သာလျှင် မြင်၏ဟု မှတ်ခြင်း
မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဓိဝုဂ္ဂလံ၊ ဤ
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ နာပိ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ အဘိညာဏ်ဖြင့်လည်း၊ ပဿိဿတိ၊
မြင်လတ္တံ့၊ စေတောပရိယညာဏေနာပိ၊ စေတောပရိယညာဏ်ဖြင့်လည်း၊
ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့၊ သဗ္ဗညုတညာဏေနာပိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်လည်း၊
ဇာနိဿတိယေဝ၊ သိလတ္တံ့၊ သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧကန္တသုခံဝေဒနန္တိ
ဣဒံစရံ၊ ဧကန္တသုခံဝေဒနံဟူသောဤစကားသည်၊ ဒေဝလောကသုခေ
န၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဗျဉ္ဇနတော၊ သဒ္ဓါအား
ဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာပိဧကံ၊ အကယ်၍ကားတူ၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့တူသော်လည်း၊
အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ နာနာ၊ ထူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ ဒေဝလောကသုခံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာသည်၊ ရာဂပရိဇ္ဇာ
ဟာဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသောပူပန်ခြင်းတို့၏၊ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ နဧကန္တေနဝသုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာမဟုတ်သည်သာလျှင်တည်း၊
နိဗ္ဗာနသုခံပန၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်ကား၊ သဗ္ဗပရိဇ္ဇာဟာနံ၊ အလုံးစုံသော
ပူပန်ခြင်းတို့၏၊ ဝူပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်း
သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဧကန္တသုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာမည်၏၊ ဥပမာ
ယမ္ပိ၊ ဥပမာ၌လည်း၊ ယထာ ပါသာဒေ ဧကန္တသုခါတိ၊ ယထာပါသာဒေ
ဧကန္တသုခါဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဥပမာ၌ဖြစ်သောသုခ
သည်၊ မဂ္ဂပရိဇ္ဇာဟာသ၊ ခရီးသွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောပူပန်ခြင်း၏၊ အဝူပ
သန္တတာယစ၊ မငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဆာတန္တတ္တ
တာယစ၊ ကိုယ်တွင်း၌ဆာလောင်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ဝိပါသာဘိဘူတတာယစ၊ ဖွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ နသုခမေဝ၊ သုခမမည်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ဝနသဏ္ဍေပန၊ တောအုပ်၌ကား၊ ပေါက္ခရဏိယံ၊ လေး
တောင့်ကန်သို့၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်၍၊ ရဇောဇလ္လဿ၊ မြို့ချေးကိုယ်မှပေါက်
သောဆား၏၊ ပဝါဟိတတ္တာ၊ မျှောအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂဒရ
တဿ၊ ခရီးပင်ပန်းသဖြင့်ပူပန်သောသူအား၊ ဝူပသန္တတာယ၊ ငြိမ်းသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိသမူလခါဒနေနစေဝ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းကိုစားသဖြင့်
လည်းကောင်း၊ မရုရောဒက ပါနေနစ၊ ချိုမြိန် ကောင်းမြတ်သော ရေကို
သောက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခုပ္ပိပါသာနံ၊ ငတ်မွတ်ခြင်း တို့၏၊ ဝိနိတ
တာယ၊ မျှောအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒကဿာဓူကံ၊ ရေသန့်ပ်ကို၊

၃၂၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ

ပရိဝတ္တေတွာ၊ လဲတ္တယံ၊ မဉ္ဇ နုကူလံ၊ ပြေပြစ် ချောမြေ့သော ဆွဲဖြူ၊
ပုဆိုးကို၊ နိဝါသေတွာ၊ စတ်၍၊ တဏှာ၊ လတ္တဝိကံ၊ ဆန်အိတ်ကို၊ ဥသီ
သကေ၊ ဦးခေါင်းရင်း၌၊ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ဥဒက သာဓုကံ၊ ရေ
သနပ်ကို၊ ပိဋေတွာ၊ ညှစ်၍၊ ဟဒယေ၊ ရင်၌၊ ဌမေတွာ၊ ထား၍၊ မန္တမန္တေန
စဝါတေန၊ ညှင်းညှင်းလာသောလေသည်၊ ဝိဇယမာနဿ၊ ယပ်ခံအပ်
သောယောကျ်ား၏၊ နိသိန္နတ္တာ၊ ထိုင်နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာကာ
ရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကေန္တသုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝမေဝခေါတိဇ္ဇေ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသော ဤပုဒ်၌၊
ဣဒံ၊ ဤဆိုသတ္တံ သည်ကား၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျအနက်
နှင့်အတူပြု၍နှီးနှောခြင်းတည်း၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ပေါက္ခရဏိဝိယ၊ လေး
ထောင့်ကန်ကဲ့သို့၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ပေါ
က္ခရဏိ မဂ္ဂေါဝိယ၊ လေးထောင့်ကန်သို့ လွှားကြောင်းဖြစ်သော ခရီးကဲ့
သို့၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ၊ မဂ်၏ရှေးအတို့၌ဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်
အပ်၏၊ မဂ္ဂါရုဋ္ဌောဝိယ၊ ခရီးသွားသောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ပဋိပဒါသင်္ကေပုဂ္ဂ
သော၊ မဂ်၏ရှေးအတို့၌ဖြစ်သောဝိပဿနာစသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပုရိသောဝိ
ယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ဝနသဏ္ဍောဝိယ၊ တော
အုပ်ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ သောပုရိသော၊ ထိုယော
ကျ်ားသည်၊ မဂ္ဂါရုဋ္ဌံ၊ ခရီးသို့သွားသောယောကျ်ားကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်က
တည်းကပင်လျှင်၊ အယံ၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်၊
ဂတိံ၊ သွား၍၊ ပေါက္ခရဏိယံ၊ လေးထောင့်ကန်၌၊ န္တတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ရမဏိ
ယေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်၌၊ ရုက္ခမူလေ၊
သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသီဒိဿတိဝါ၊ ထိုင်မူလည်းထိုင်လတ္တံ့၊ နိဗ္ဗဇ္ဇိဿတိဝါ၊
လျောင်းမူလည်းလျောင်းလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧနာတိယထားသိသကဲ့သို့၊
ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိပဒံ၊ မဂ်၏
ရှေးအတို့၌ဖြစ်သောဝိပဿနာစသောအကျင့်ကို၊ ပူရေန္တမေဝ၊ ဖြည့်သော
သူကိုသာလျှင်၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ကို၊ ပရိန္နိန္နန္တမေဝ၊ ပိုင်းခြားသောသူကို
သာလျှင်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟံ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ အကြောင်းပစ္စည်းကိုသိမ်းဆည်း
ခြင်းကို၊ ကရောန္တမေဝ၊ ပြုသောသူကိုသာလျှင်၊ လက္ခဏာ ရမ္မဏာယ၊
အနိစ္စ နုက္ခ အနတ္တ ဟူသော လက္ခဏာရေးလျှင် အာရုံရှိသော၊ ဝိပဿ

၉

နာယ၊ ဝိပဿနာ ပညာဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ စိဖြန်းခြင်း အမှုကို၊ ကရောန္တမေဝ၊ ပြုသော သူကိုသာလျှင်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဣမံပဋိပဒံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ သဗ္ဗ အာသဝေ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါ တို့ကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကို၊ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို၊ ဣတိ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ရဟိတသော၊ ဖလ သမာပတ္တိံ၊ ဖလ သမာပတ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိယတိ၊ နေလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌၊ တာယံပေါက္ခရဏိယံ၊ ထိုလေးထောင့်ကန်၌၊ နှတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ဝနသဏ္ဌာံ၊ တောအုပ်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိဿိန္ဒဝါ၊ ထိုင်လျက်လည်းကောင်း၊ နိပ္ပန္ဒဝါ၊ လျောင်းလျက်လည်းကောင်း၊ ဇေကန္တသုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယမာနံ၊ ခံစားသည်ကို၊ ပဿတိယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌၊ ပဋိပဒံ၊ မဂ်၏ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သော ဝိပဿနာစသောအကျင့်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ သမ္ဘိကာတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ နိရောဓသယနဝရဂတံ၊ နိရောဓသမာပတ်တည်းဟူသောမြတ်သောနေရာ၌နေလျက်၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဇေကန္တသုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယမာနံ၊ ခံစားသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ အဘိဇာနာမိခေါပနာဟံ၊ သာရိပုတ္တစတုရင်္ဂံ သမန္နာဂတန္တိ၊ ဣဒံဇေသနံ၊ အဘိဇာနာမိခေါပနာဟံ သာရိပုတ္တ စတုရင်္ဂံသမန္နာဂတံဟူသော ဤဇေသနာတော်ကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်သနည်း၊ ပါပိယေက္ကံ၊ အဝိဒံ၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ အနုသန္တိဝသေန၊ အနုသန္တေ၏အတွင်းဖြင့်၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ အယံ သုနက္ခတ္တော၊ ဤသုနက္ခတ္တသည်၊ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို ပြုသဖြင့်၊ သဒ္ဓိ၊ ဝရိုသင်းရဲမှစင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓိကောကိရ၊ အယူရှိသတတ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသုနက္ခတ္တအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တေသိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ စတုရင်္ဂံသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒုက္ခရံ၊ ခဲယဉ်းသော အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုတော်

မူအပ်ပြီ။ ဒုက္ခရ ကာရကောနာမ။ ခဲယဉ်းသော အမှုကိုပြုသော သူမည်
သည့်ကား။ မယာ။ ငါတုရားနှင့်။ သဒိသော။ တူသောသူသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဒုက္ခ
ရကာရေန။ ခဲယဉ်းသော အမှုကိုပြုသဖြင့်။ သဒ္ဓိယာ။ ဝန်ဆင်းရဲမှစင်ကြယ်
ခြင်းသည်။ သတိ။ ရှိသော်။ အဟမေဝ။ ငါတုရားသည်သာလျှင်။ သုဒ္ဓေါ။
စင်ကြယ်သည်။ ဘဝေယျံ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒေသဝတံ။ ပြုခြင်းငှါ။
ဣမံဒေသနံ။ ဤဒေသနာတော်ကို။ အာရသိ။ အားထုတ်တော်မူ၏။ အဝိစ။
တနည်းလည်း။ အယံသုနက္ခတ္တော။ ဤသုနက္ခတ္တသည်။ ဒုက္ခရကာရိကာယ။
ခဲယဉ်းသော အမှုကိုပြုခြင်း၌။ ပသန္နော။ ကြည်ညို၏။ အဿ။ ထိုသုနက္ခတ္တ
၏။ သောစပသန္နဘာဝေါ။ ထိုကြည်ညိုသောအဖြစ်ကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာ
တုရားသည်။ သုနက္ခတ္တော။ သုနက္ခတ္တ အမည်ရှိသော။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော။ လိစ္ဆ
ဝိမင်းသားသည်။ စတုက္ကုဏ္ဍိကံ။ လေးဘက်ထောက်၍သွားသော။ ဆမာနိ
ကိဏ္ဍံ။ မြေနှင့်ပျော်ပြွမ်းသော။ ဘက္ခံ။ အစာကို။ သမုခေန။ မိမိခံတွင်းဖြင့်။ ခါ
ဒန္တံ။ ခွေးကဲ့သို့ခဲသော။ သမုခေန။ မိမိခံတွင်းဖြင့်။ ဘုဉ္ဇန္တံ။ ခွေးကဲ့သို့စား
သော။ အစေလ ကောရစတ္တိယံ။ အဝတ်မဝတ်သော ကောရစတ္တိယမည်
သောတက္ကတွန်းကို။ အဒ္ဓသခေါ။ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာန။ မြင်ပြီး၍
အဿ။ ထိုသုနက္ခတ္တ၏။ ဧတံ။ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဘော။ ဒို့
အချင်းတို့။ အရဟံ။ ရဟန္တာဖြစ်သော။ သမဏော။ ရဟန်းသည်။ သာရ
ဇူပေါဝတ။ သူတော်ကောင်းသဘော ရှိပေစွတကား။ စတုက္ကုဏ္ဍိကော။
လေးဘက်ထောက်၍။ ဆမာနိကိဏ္ဍံ။ မြေနှင့်ပျော်ပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဘက္ခံ
အစာကို။ သမုခေနော။ မိမိခံတွင်းဖြင့်သာလျှင်။ ခါဒတိ။ ခွေးကဲ့သို့ခဲ၏။
သမုခေနော။ မိမိခံတွင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇတိ။ ခွေးကဲ့သို့စား၏။ ဣတိဝေ
မာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသဖြင့်။ ပါဝိကသုတ္တေ။ ပါဝိကသုတ်၌။ အာဂတန
ယေန။ လာသောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ
မြတ်စွာတုရားသည်။ အယံ။ ဤသုနက္ခတ္တသည်။ ဒုက္ခရကာရိကာယ။ ခဲယဉ်း
သော အမှုကိုပြုခြင်း၌။ ပသန္နော။ ကြည်ညို၏။ မယာစ။ ငါတုရားသည်
လည်း။ ဧတသ္မိံ အတ္တဘာဝေ။ ဤအတ္တဘော၌။ ဌတွာ။ တည်၍။ စတုရင်္ဂ
သမန္နာဂတံ။ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဒုက္ခရံ။ ခဲယဉ်းသော အမှု
ကို။ ကတံ။ ပြုအပ်ပြီ။ ဒုက္ခရကာရေ။ ခဲယဉ်းသော အမှုကိုပြုခြင်း၌။ ပသိ
ဒန္တေနာပိ။ ကြည်ညိုသည်လည်း ဖြစ်သော။ အနေန။ ဤသုနက္ခတ္တသည်။
မယိ။ ငါတုရား၌။ ပသိဒိတဗ္ဗံ။ ကြည်ညိုထိုက်၏။ အဿ။ ထိုသုနက္ခတ္တ၏။
သောပိပသာဒေါ။ ထိုကြည်ညိုခြင်းသည်လည်း။ မယိ။ ငါတုရား၌။ ထိယာ။

မဟာဝင်္ဃီဟနာဒသုတ်။

၃၂၃

စင်စစ်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံ
 ဒေသနံ၊ ဤဒေသနာကို၊ အာရုတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတြိ၊ ထိုစကား
 ၌၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ ဒါနဗ္ဗိ၊ ဒါနကိုလည်းကောင်း၊
 ဝေယျာဝစ္စဗ္ဗိ၊ ဝေယျာဝစ္စအမှုကိုလည်းကောင်း၊ သိက္ခာပဒဗ္ဗိ၊ သိက္ခာပုဒ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာရာဝိ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မ
 ဒေသနာဝိ၊ ဓမ္မဒေသနာကိုလည်းကောင်း၊ မေထုနဝိရုတိဝိ၊ မေထုနမှကြဉ်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဒါရသန္တောသေဝိ၊ မိမိမယားဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝီရိယဗ္ဗိ၊ လုံ့လကိုလည်းကောင်း၊ ဥပေါသထေဝိ၊ ဥ
 ပုသ်သုံးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂေဝိ၊ အရိယမဂ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သကလသာသနဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော သာသနာ တော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဇ္ဈာသယေဝိ၊ အဇ္ဈာသယကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ။ နာဂရာဇာ၊ နာဂါးမင်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ကိံ
 ဝတံ၊ အဘယ်အကျင့်ကို၊ ကိံပနဗြဟ္မစရိယံ၊ အဘယ် မည်သောမြတ်
 သောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်သောကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိဇုတိဗလဝီရိယူပပတ္တိ
 အာနုဘော်တည်း ဟူသော တန်ခိုးဘရုက် တန်ဆာ ရောင်ဖြင့် တောက်
 ပသောကိုယ်ရောင် ခွန်အားဝီရိယတို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အယံ
 ဝိပါကောစ၊ ဤအကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓမဟာဝိမာနံ၊ ဤကြီးစွာ
 သောဝိမာန်သည်လည်းကောင်း၊ သုစိဏ္ဏဿ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊
 ကိံဿ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဝုစ္ဆတော၊ မေး
 အပ်သော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အက္ခာဟိ၊ ကြားဘိလော၊ မိရ၊ ပညာရှိ၊ မနု
 သလောကေ၊ လူ၊ ပြည်၌၊ အဟဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘရိယာ
 စ၊ မယားသည်လည်းကောင်း၊ ဥတော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောငါတို့သည်၊
 သဒ္ဓါ၊ ပယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်တို့သည်၊ အပဒုဋ္ဌာ၊ ဖြစ်
 ကုန်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုလူဖြစ်သောအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စာရံ၊ အိမ်သည်၊ ဩပါန
 ဘူတံ၊ ရေတွင်းရေကန်သာဥပယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ သမဏဗြဟ္မဏာစ၊ ရဟန်း
 ဝုဏ္ဏားတို့ကိုလည်း၊ သန္တုပ္ပိတာ၊ ရောင့်ရဲစေအပ်ကုန်ပြီ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ ဝတံ၊ ထိုကောင်းစွာဆောင်တည်အပ်သောအလှူပေးခြင်းတည်းဟူ
 သောအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ တံပနဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုအလှူပေးခြင်းတည်း
 ဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ သမာဒိန္နံ၊ ကောင်းစွာဆောင်
 တည်အပ်ပြီ၊ သုစိဏ္ဏဿ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ တဿ၊ ထိုအလှူပေး
 ခြင်းတည်းဟူသောကောင်းမှု၏၊ ဣဒ္ဓိဇုတိဗလဝီရိယူပပတ္တိ၊ အာနုဘော်

၁၁

တည်းဟူသော တန်ခိုးဘရက်တန်ဆေးရောင်ဖြင့် တောက်ပသောကိုယ်
ရောင်ခွန်အားဝိရိယတို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အယံဝိပါကော၊
ဤအကျိုးသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒန္တမဟာဝိမာနံ၊ ဤကြီးစွာသော
ဗိမာန်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ ပုဏ္ဏကဇာတကော၊ ဤပုဏ္ဏ
ကဇာတိ၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
အပ်မူ၏။ ကေန၊ အဘယ်မည်သောမြတ်သောအကျင့်ကြောင့်၊ တေ၊
သင်၏၊ ပါဏိ၊ လက်သည်၊ ကာမဒဒေါ၊ ပဒေသာပင်ကဲ့သို့အလိုရှိတိုင်းအ
လိုရှိတိုင်းသောဝတ္ထုကိုပေးတတ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ပေသနည်း၊ ကေန၊
အဘယ်မည်သောမြတ်သောအကျင့်ကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပါဏိ၊ လက်
သည်၊ မရဿဝေါ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကိုထွက်စေတတ်သည်၊ ဇာ
တော၊ ဖြစ်သနည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ကေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ အဘယ်မြတ်သော
အကျင့်ကြောင့်၊ ပါဏိ၌၊ လက်၌၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊ ဣတ္တိတိ၊
ပြည့်စုံသနည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ တေန၊ ထိုအလိုရှိ၍ကပ်လာကုန်သောသူ
တို့အားလက်ကိုဆန့်၍ အသယာသုဋ္ဌေး၏အလှူပေးရာ အရပ်ကိုပြခြင်းဖြင့်
ပြီးသောကောင်းမှုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပါဏိ၊ လက်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ ကာမဒဒေါ၊ အလိုရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသောဝတ္ထု ကိုပေးတတ်သည်၊
ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုဆိုကဲ့သို့သောကောင်းမှုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊
ပါဏိ၊ လက်သည်၊ မရဿဝေါ၊ အလိုရှိသောဝတ္ထုကို ထွက်စေတတ်
သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ တေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ ထိုဆိုကဲ့သို့
သောမြတ်သောအကျင့်ကြောင့်၊ ပါဏိ၌၊ လက်၌၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှု၏အ
ကျိုးသည်၊ ဣတ္တိတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ အင်္ဂုရုပေတဝတ္ထု
သ္မိံ၊ ဤအင်္ဂုရုပေတဝတ္ထု၌၊ ဝေယျာဝစ္စံ၊ ဝေယျာဝစ္စကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊
ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဒံ ခေါတံဘိက္ခဝေတိတ္ထိရိ
ယံနာမဗြဟ္မစရိယံအဟောသိတိ၊ ဣဒံ ခေါတံဘိက္ခဝေတိတ္ထိရိယံနာမဗြဟ္မ
စရိယံအဟောသိဟူသော၊ ဣမသ္မိံ တိတ္ထိရဇာတကော၊ ဤတိတ္ထိရဇာတံ၌၊
ပဉ္စဝိက္ခာပဒံ၊ ငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ ခေါတံ၊ ဤငါးပါးသော
သိက္ခာပုဒ်သည်၊ တိတ္ထိရိယံနာမ၊ ခါ၏အကျင့်မည်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဗြဟ္မ
စရိယသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တံခေါပနပဉ္စသီဗြဟ္မစရိယံနေဝနိဗ္ဗိဒါယ
နဝိရာဂါယနနိရောဓာယ(ပ)ယာဝဇေဝဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာသိ၊ တံခေါ
ပနပဉ္စသီဗြဟ္မစရိယံနေဝနိဗ္ဗိဒါယနဝိရာဂါယနနိရောဓာယ(ပ)ယာဝဇေဝ

မဟာဝသီဟနာဒသုတ်။

၃၂၅

ဗြဟ္မဇောကူပပတ္တိယာယုသော။ ဣမသ္မိံ မဟာဂေါရိန္ဒသုတ္တေ။ ဤမဟာဂေါ
 ရိန္ဒသုတ်၌။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ။ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့ကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ။ ဗြဟ္မစရိယတို့
 ဟူ၍။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပဉ္စသီခ၊ ပဉ္စသီခနတ်သား။ တံခေါပန
 ဗြဟ္မစရိယံ။ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရတည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်သည်။ နိဗ္ဗိဒါ
 ယ။ ဝရ်ဆင်းရဲမှငြီးရှောင်ခြင်းငှါ။ နေဝသံဝတ္တတိ။ မဖြစ်၊ ပိရာဂါယ။ ရာဂကင်း
 ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ။ မဖြစ်၊ နိရောဓဿ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ။ မဖြစ်၊
 ယာဝဒေဝ။ အကြင်မျှသော။ ဗြဟ္မဇောကူပပတ္တိယာ။ ဗြဟ္မသံဃ်ပဋိသန္ဓေနေ
 ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံ ဗြဟ္မစရိယသ္မိံ သဟဿမတ္တုဟာယိ
 နောတိဇ္ဇေ။ ဧကသ္မိံ ဗြဟ္မစရိယသ္မိံ သဟဿမတ္တုဟာယိနော ဟူသောဤ
 ပါဠိ၌။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ။ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍။ ဝုတ္တာ။
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧကသ္မိံ ဗြဟ္မစရိယသ္မိံ။ မြတ်စွာဘုရား၏တရုသော
 တရားဒေသနာတော်၌။ သဟဿမတ္တုဟာယိနော။ တထောင်အတိုင်းအ
 ရှည်ရှိကုန်သော အရဟတ္တမဂ်ကိုရခြင်းကြောင့် သေမင်းနိုင်ငံမှလွန်ကုန်
 သည်။ ဇာတာ။ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အပရေအဗြဟ္မစရိနော ဘဝိဿန္တိ မယမေတ္တ
 ဗြဟ္မစရိနော ဘဝိဿာမာတိ။ အပရေအဗြဟ္မစရိနော ဘဝိဿန္တိ မယ
 မေတ္တဗြဟ္မစရိနောဘဝိဿာမဟူသော။ သလ္လေခသုတ္တေ။ သလ္လေခသုတ်
 ၌။ မေထုနပိရတိ။ မေထုနမှကြဉ်ခြင်းကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ။ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍။
 ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ အပရေ။ တပါးကုန်သောသူတို့သည်။ အဗြဟ္မ
 စရိနော။ မေထုနအကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။
 ဇ္ဇေ။ ဤမေထုနအကျင့်၌။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ဗြဟ္မစရိနော။ မြတ်သောအ
 ကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ။ ဖြစ်ကုန်အံ့။ မယံစာရိယာနာတိတ္ထ
 မာမ။ အမှေစ ဘရိယာနာတိတ္ထမန္တိ။ အညတြတာဟိ ဗြဟ္မစရိယံ စရာမ။
 တသ္မာဟိအမှံဒဟရာနမိယရေတိ။ မယံစာရိယာ နာတိတ္ထမာမ။ အမှေစ
 ဘရိယာနာတိတ္ထမန္တိ။ အညတြတာဟိ ဗြဟ္မစရိယံ စရာမ။ တသ္မာဟိအမှံ
 ဒဟရာနမိယရေဟူသော။ မဟာဓမ္မပါလ ဇောတကော။ မဟာဓမ္မပါလဇတ်
 ၌။ သဒါရသန္တောသော။ မိမိမယားဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ။
 ဗြဟ္မစရိယဟူ၍။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ မယံစ။ ငါတို့သည်လည်း။
 ဘရိယာ။ မယားတို့ကို။ နာတိတ္ထမာမ။ လွန်၍မကျင့်ကုန်၊ အမှေစ ငါတို့ကို
 လည်း။ ဘရိယာ။ မယားတို့သည်။ နာတိတ္ထမန္တိ။ လွန်၍မကျင့်ကုန်။ တာဟိ။
 ထိုမိမိမယားကိုလွန်ကြူး၍မကျင့်ခြင်းတို့မှ။ အညတြ။ ကြဉ်၍။ ဗြဟ္မစရိယံ
 မိမိမယားကိုလွန်ကြူး၍မကျင့်ခြင်းတည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို။

၂၂

၃၂၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ။

စရာမ။ ကျင့်ကုန်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်အမှံ။ ငါတို့၏။ ကုလေ။ အမျိုး၌။ ဒဟ
ရာ။ အငယ်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်။ နဒိယရေ။ မသေကုန်။ ။ ဟိနေနုဗြဟ္မ
စရိယေန။ ခတ္တိယေ ဥပပဇ္ဇတိ။ မဇ္ဈိမေန စဒေဝတ္တံ။ ဥတ္တမေန ဝိသုဇ္ဈတိတိ။
ဟိနေနု ဗြဟ္မစရိယေန။ ခတ္တိယေဥပပဇ္ဇတိ။ မဇ္ဈိမေန စဒေဝတ္တံ။ ဥတ္တမေန
ဝိသုဇ္ဈတိဟူ၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ နိမိဇာတာကော။ နိမိဇာတ်၌။ အတ္တဒမနဝသေန။
ကိုယ်ကိုဆုံးမသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ကတော။ ဆောက်တည် အပ်သော။
အဋ္ဌဝိကော။ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥပေါသထော။ ဥပုသ်ကို။ ဗြဟ္မ
စရိယန္တိ။ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍။ ဝုတ္တော။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဟိနေနုဗြဟ္မ
စရိယေန။ ယုတ်သောဥပုသ်သီလကြောင့်။ ခတ္တိယေ။ မင်းမျိုး၌။ ဥပပဇ္ဇတိ။
ဖြစ်၏။ မဇ္ဈိမေနစ။ အလတ်ဖြစ်သောဥပုသ်သီလကြောင့်လည်း။ ဒေဝတ္တံ။
နတ်ပြည်၌။ ဥပပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဥတ္တမေန။ မြတ်သောဥပုသ်သီလကြောင့်။
ဝိသုဇ္ဈတိ။ ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်၏။ ။ ဣဒံခေါပန ပဉ္စသီခ ဗြဟ္မစရိ
ယံကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ ဝိရာဂါယ(ပ) အယမေဝအရိယော အဋ္ဌဝိကောမဂ္ဂေါ
တိ။ ဣဒံခေါပနပဉ္စသီခ ဗြဟ္မစရိယံကေန္တနိဗ္ဗိဒါယဝိရာဂါယ(ပ)အယမေဝ
အရိယောအဋ္ဌဝိကောမဂ္ဂေါဟူသော။ မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ္တသို့။ ယေဝ။ မဟာ
ဂေါဝိန္ဒသုတ်၌သာလျှင်။ အရိယမဂ္ဂေါ။ အရိယာမဂ်ကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ။ ဗြဟ္မ
စရိယဟူ၍။ ဝုတ္တော။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပဉ္စသီခ။ ပဉ္စသီခနတ်သား။ ဣဒံ
ခေါပနဗြဟ္မစရိယံ။ ဤအရိယာမဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်သည်။
ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ။ စင်စစ်ပြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ။ တစ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။
သံဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ အရိယော။ မြတ်သော။ အဋ္ဌဝိကော။ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံသော။ အယမေဝမဂ္ဂေါ။ ဤမဂ်သည်သာလျှင်တည်း။ တယိဒံဗြဟ္မ
စရိယံဣဒ္ဓဉ္စေတိတဉ္စရိက္ခာရိတံဗာဟုဇညံပုထုဘူတံယာဝဒေဝမနူဿေ
သု သုပ္ပကာသိတန္တိ။ တယိဒံဗြဟ္မစရိယံ ဣဒ္ဓဉ္စေတိတဉ္စ ရိက္ခာရိတံဗာဟု
ဇညံပုထုဘူတံယာဝဒေဝမနူဿေသု သုပ္ပကာသိတံဟူသော။ ပါသာဒိက
သုတ္တေ။ ပါသာဒိကသုတ်၌။ သိက္ခတ္တယသင်္ခတံ။ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့်ရေတွက်
အပ်သော။ သကလသာသနံ။ အလုံးစုံသောသာသနာတော်ကို။ ဗြဟ္မစရိ
ယန္တိ။ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ တယိဒံတံဣဒံဗြဟ္မစရိ
ယံ။ ထိုသာသနာတော်သည်။ ဣဒ္ဓဉ္စေတိ။ ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ ဇိဝဉ္စ
ပွင့်လင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝိက္ခာရိတဉ္စ။ ပြန့်သည် လည်းကောင်း။
ဗာဟုဇညံ။ များစွာသော လူတို့သည် သိအပ်သည် လည်းကောင်း။ ပုထု
ဘူတံ။ များစွာဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ယာဝဒေဝ။ အကြင် မျှလောက်။ ဒေဝ

မနုဿေသု။ နတ်လူတို့၌၊ သုပ္ပကာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သည်။ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အဝိအတရမာနာနံ၊ ဗလသောဝ သမိဇ္ဈတိ၊ ဝိပက္က
ဗြဟ္မစရိယောသ္မိ၊ ဇေတနာဟိ ဂါမဏီတိ၊ အဝိအတရမာနာနံ၊ ဗလသောဝ
သမိဇ္ဈတိ၊ ဝိပက္ကဗြဟ္မစရိယောသ္မိ၊ ဇေတနာဟိ ဂါမဏီဟူသော၊ အဇ္ဈာ
သယော၊ အဇ္ဈာသယကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ အဝိစ၊ စင်စစ်၊ အတရမာနာနံ၊ ဒေသကာလကို၌သည်
ဖြစ်၍၊ ဖြေးဖြေးသာသာ ပြုကုန်သောသူတို့အား၊ ဗလေဝိ၊ ခဲယဉ်းသော
မိုလ်ဟူသောအကျိုး၌လည်း၊ အာသာ၊ ကောင်းသော လုံ့လပယောဂကို
စွဲ၍ဖြစ်သောအာသာသည်၊ သမိဇ္ဈတိဝသမိဇ္ဈတိဇေ၊ ပြည့်စုံသည်သာ
လျှင်တည်း။ ဝိပက္ကဗြဟ္မစရိယော၊ အထွဋ်သို့ ရောက်သော မြတ်သောအ
ကျင့်တည်း ဟူသောအရိယာမဂ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဂါမဏီ၊ ဂါမဏီ၊
ဇေ၊ ဤသို့၊ ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ ။ ဣပေန၊ ဤပါဠိရပ်၌ကား၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယ
ကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ ဝီရိယဗြဟ္မစရိယဿ၊ ဝီရိယဗြဟ္မစရိယ၏၊ ဣပေဝ၊ ဤအရာ၌
သာလျှင်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။ တဒေတံတံတေဝီရိယံ၊ ထိုဝီရိယကို၊ ကေ
သ္မိ၊ အတ္တဘာဝေ၊ တခုသောအတ္တဘော၌၊ စတုဗ္ဗိဓေသ၊ လေးပါးအပြား
ရှိသော၊ ဒုက္ကရဿ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှု၏၊ ကဋ္ဌတ္တာ၊ ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
စတုရင်္ဂသမန္နံ ဂတန္တိ၊ စတုရင်္ဂသမန္နံ ဂတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်ပြီ၊ တပသသိ သုဒ္ဓံဟောသိတိတ္ထေ၊ တပသသိသုဒ္ဓံဟောသိ ဟူသောဤ
ပုဒ်၌၊ သုဒ္ဓန္တိ၊ သုဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ တပ
နိသသိတကော၊ ပူပန်သောအကျင့်ကိုမရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပရမတပသသိတိ၊ ပရမတပသသိ
ဟူသည်ကား၊ ပရမော၊ မြတ်သော၊ တပသသိ၊ ခြိုးခြံသော အကျင့်ရှိသော
သူတည်း။ တပနိသသိတကာနံ၊ ခြိုးခြံစွာသော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော
သူတို့တွင်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်သောသူတည်း၊ လူခေါ်ဝသုဒ္ဓံဟောသိတိ၊ လူခေါ်
ဝသုဒ္ဓံဟောသိဟူသည်ကား၊ လူခေါ်၊ ခေါင်းပါးသောအကျင့်ရှိသည်၊ ဟော
မိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတုန္တိတိ၊ ဇေတုန္တိဟူသည်ကား၊ ပါပဇေတုန္တိကော၊ မကောင်း
မှုမှစက်ဆုပ်သော သူသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ပဝိဝိတ္တော သုဒ္ဓံဟောသိတိ၊
ပဝိဝိတ္တောသုဒ္ဓံဟောသိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဝိဝိတ္တော၊ မကောင်း
မှုမှဆိပ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တတြာသုမေဇ္ဇဒံသာရိပုတ္တဘိ၊ တတြာ
သုမေဇ္ဇဒံသာရိပုတ္တ ဟူသည်ကား၊ စတုရင်္ဂ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊

၃၂၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

၂

တဉ္ဇေတိဟုစရိယော။ ထိုမြတ်သောအကျင့်၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဣဒံတပဿိတာ
ယ၊ ဤမြိုးခြံသောအကျင့်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တပနိဿိတာက
တာဝေ၊ မြိုးခြံသောအကျင့်ကိုမှီသောသူအပေါင်း၌၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဣဒံအစေ
လကာဒိ တပနိဿိတာကတ္တံ၊ ဤအဝတ် မဝတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းတည်းဟူ
သောမြိုးခြံသောအကျင့်ကိုမှီသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
ဣဓံအတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဌ၌၊ အစေလကောတိ၊ အစေလကောဟူသည်
ကား။ နိစ္စေလော၊ အဝတ်မရှိ၊ နဂ္ဂေါ၊ အချည်းနှီး အဝတ်မှကင်းသော သူ
တည်း။ မုတ္တာစာရောတိ၊ မုတ္တာစာရော ဟူသည်ကား။ ဝိသဠာစာရော၊
အမျိုးကောင်းသားတို့၏အကျင့်မှကင်းလွတ်သောသူတည်း။ ဥစ္စာရကမ္မာ
ဒိသု၊ ကျင်ကြီးစွန့်သောအမှု အစရှိသည်တို့၌၊ သောကိယ ကုလဝုတ္တာ
စာရေန၊ လောက၌ ဖြစ်သော အမျိုးကောင်းသားတို့၏ အကျင့်မှ၊ ဝိရဟိ
တော၊ ကင်း၏။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်၊ ဥစ္စာရံ၊ ကျင်ကြီးကို၊ က
ရောမိ၊ စွန့်၏။ ပဿာဝံ၊ ကျင်လပ်ကို၊ ကရောမိ၊ စွန့်၏။ ခါဒါမိ၊ ခဲ၏။ ဘုဉ္ဇာမိ၊
စား၏။ ဟတ္ထာပလေခနောတိ၊ ဟတ္ထာပလေခနောဟူသည်ကား။ ဟတ္ထေ၊
လက်၌၊ ပိဏ္ဏမ္ဘိ၊ ခဲဘွပ်စားဘွပ်သည်။ ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်။ ဇိဝှါ
ယ၊ သျှာဖြင့်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ အပလိခါမိ၊ လျက်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဥစ္စာ
ရံ၊ ကျင်ကြီးကို၊ ကတွာ၊ စွန့်၍၊ ဟတ္ထသ္မိညေဝ၊ လက်၌သာလျှင်၊ ဒဏ္ဍက
သည်၊ ကနုတံဟုအမှတ်ရှိသည်။ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ အပ
လိခါမိ၊ သုတ်၏။ ဣတိဣဓံအတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ တေ၊ ထို
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒဏ္ဍကံ၊ ကနုတံကို၊ သတ္တောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍၊
ပညာပေန္တိကိရ၊ ပညတ်ကုန်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထို
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပနိပဒံ၊ အကျင့်ကို၊ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်လိုသည်ဖြစ်
၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြ၏။ ဘိက္ခာဝဟာဏတ္တံ၊ ဆွမ်းကိုခံမိမ့်သောဌာ၊
ဘဒ္ဒန္တံ၊ သခင်ကောင်း၊ ဧဟိ၊ ကြွတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ လျှောက်
သည်ရှိသော်။ နဇေတိ၊ မလာ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဇေတိ တဒ္ဒန္တိကော၊
နဇေတိတဒ္ဒန္တိကမည်၏။ ဧတေန၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဒ္ဒန္တံ၊ သခင်
ကောင်း၊ တိဌ၊ ရပ်တော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တောဝိ၊ လျှောက်သော်လည်း၊
နတိဌတိ၊ မရပ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နတိဌဘဒ္ဒန္တိကော၊ နတိဌဘဒ္ဒန္တိ
ကမည်၏။ တဒုဘယဓိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောပုဒ်ကိုလည်း၊ တိတ္ထိယာဝ၊ တိတ္ထိ
တို့သည်သာလျှင်၊ ဧတေသ၊ ထိုကြွတော်မူပါဟူ၍ဆိုသောသူ၏၊ ဝစနံ၊

စကားကို၊ကတံ၊လိုက်နာသည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ၊ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံး
ပိုက်၍၊နကဗျောန္တိ၊ လာခြင်းကိုမပြုကုန်၊အဟန္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ဤ
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်အတူ၊အကာသိ၊ပြိုဘူးပြီ၊ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ဒေသ
တိ၊ပြတော်မူ၏၊အဘိဟဒ္ဒန္တိ၊အဘိဟဒ္ဒံဟူသည်ကား၊ ပုရေတရံ၊မလာ
မီးရှူးဦးစွာသာလျှင်၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊အာဟဒ္ဒံ၊ဆောင်အပ်သော၊ဘိက္ခံ၊
ဆွမ်းတည်း၊ ဥဒ္ဓိဿကတန္တိ၊ဥဒ္ဓိဿကတံဟူသည်ကား၊ ဣမံ၊ဤဆွမ်း
ကို၊တုဗ္ဗေ၊သင်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ရည်၍၊ ကတံ၊ပြုအပ်သော ဆွမ်းတည်း၊
ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ အာရောဓိတဘိက္ခံ၊ ကြား၍လှူအပ်သော ဆွမ်းတည်း၊
နိမန္တနန္တိ၊နိမန္တနံဟူသည်ကား၊အသုကံနာမ၊ဤအမည်ရှိသော၊ကုလံဝါ
အမျိုးသို့လည်းကောင်း၊ ဝိထိံ ဝါ၊ခရီးသို့လည်းကောင်း၊ ဂါမံဝါ၊ရွာသို့
လည်းကောင်း၊ပဝိသေယျာယ၊ ဝင်တော်မူပါကုန်၊ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊နိမန္တ
တဘိက္ခန္တိ၊တိတ်သောဆွမ်းကိုလည်း၊နဟရိဿာမိတိ၊ မဆောင်အံ့ဟူ၍၊
နဂဏ္ဌာမိ၊မခံ၊ ။

နကုန္တိမုခါတိ၊နကုန္တိမုခါဟူသည်ကား၊ကုန္တိတော၊အိုးမှ၊ဥဒ္ဓရိတွာ
ထုတ်၍၊ဒိယမာနံ၊လှူအပ်သော၊ဘိက္ခံ၊ဆွမ်းကို၊ နဂဏ္ဌာမိ၊မခံ၊နကဇ္ဈောပိ
မုခါတိဇ္ဈော၊နကဇ္ဈောပိမုခါဟူသောဤပုဒ်၌၊ကဇ္ဈောပိတိ၊ကဇ္ဈောပိဟူသည်
ကား၊ ဥက္ခလိဝါ၊ထမင်းအိုးသည် လည်းကောင်း၊ ပန္တိဝါ၊ခြင်းတောင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ကဇ္ဈောပိ၊ကဇ္ဈောပိမည်၏၊တတောပိ၊ထိုထမင်းအိုး
ခြင်းတောင်းမှလည်း၊ နဂဏ္ဌာမိ၊မခံ၊ ကသ္မာ၊အဘယံကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား၊ ကုန္တိကဇ္ဈောပိယော၊ထမင်းအိုး ခြင်းတောင်းတို့သည်၊ မံ၊ငါ့ကို
နိဿာယ၊ ဖြစ်၊ ကဋ္ဌန္တုနာ၊ ယောင်းမဖြင့်၊ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊
လန္တန္တိ၊ရကုန်၏၊ နဇ္ဈေကမန္တရန္တိ၊နဇ္ဈေကမန္တရံဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗာရံ၊
တံခါးခုံကို၊ အန္တရံ၊ခြားသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဒိယမာနံ၊ လှူအပ်သော
ဆွမ်းကို၊နဂဏ္ဌာမိ၊မခံ၊ ကသ္မာ၊အဘယံကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အယံ၊
ဤတံခါးခုံသည်၊မံ၊ငါ့ကို၊နိဿာယ၊ဖြစ်၊ အန္တရကရဏံ၊ကျော်နင်းခြင်း
ကို၊လတတိ၊ရ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့နှလုံးပြု၍၊နဂဏ္ဌာမိ၊မခံ၊ဧဏှမုသလေသုပိ၊
ဇွံတံ ကျည်ပွေ့ တို့၌လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊
နဒ္ဓိန္တိ၊နဒ္ဓိန္တံဟူသည်ကား၊ ဒ္ဓိသု၊နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့သည်၊တုဉ္ဇ
မာနေသု၊ ထမင်းစားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကသ္မိံ၊ တယောက်သော သူ
သည်၊ဥဗ္ဗာယ၊ထ၍၊ဧဇ္ဇန္တိ၊လှူအပ်သည်ရှိသော်၊နဂဏ္ဌာမိ၊မခံ၊ကသ္မာ၊
အဘယံကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ကဗဠန္တရာယော၊ထမင်းလုပ်၍ အန္တ

၃၃၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ။

ရာဟ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နှလုံးပိုက်၍၊ နဂဏ္ဍာမိ၊ မခံ၊ နဂတ္တိ
 နိယာတိအာဒိသုပန၊ နဂတ္တိ နိယာဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌ကား။ ဂတ္တိ နိယာ
 ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမ၏။ ကုတ္တိ ယံ၊ ဝမ်း၌။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။
 ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပါယန္တိ ယာ၊ နို့တိုက်သောမိန်းမ၏။ ဒါကေသ၊ သူ
 ငယ်၏။ ခိရန္တရာယော၊ နို့သောက်ခြင်း၏အန္တရာဟ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 ပုရိသန္တရဂတာယ၊ ယောကျ်ားတပါးသွားလာသောမိန်းမ၏။ ရတိအန္တ
 ရာယော၊ မွေ့လျော်ခြင်း၏အန္တရာဟ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍၊ နဂဏ္ဍာမိ၊ မခံ။ နသံကိတ္တိသုတိ၊ နသံကိတ္တိသု ဟူသည်ကား။
 သံကိတ္တိတွာ၊ ကြား၍။ ကတတတ္တေသု၊ ပြုစီရင်အပ်သော ဆွမ်းတို့၌။
 ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ခုတ္တိက္ခသမယော၊ ငတ်မွတ်သောအခါ၌။
 အစေလကသာဝကော၊ အစေလက၏ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော ဒါယကာတို့
 သည်။ အစေလကနံ၊ အစေလကတက္ကတွန်းတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။
 တတော၊ တတော၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်မှ။ တဏှုလ္လာဒိနိ၊ ဆန်အစရှိ
 သည်တို့ကို။ သမာဓပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစန္တိ၊ ချက်ကုန်
 ၏။ ဥက္ကဋ္ဌာစေလကော၊ အကြီးဖြစ်သော အစေလက တက္ကတွန်းသည်။
 တတောပိ၊ ထိုချက်သောဆွမ်းမှလည်း။ နပနိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ နယတ္ထသာတိ၊
 နယတ္ထသာဟူသည်ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။
 ပိဏ္ဍံ၊ ထမင်းပိုင်ကို။ စတိသာမိ၊ ရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြည့်မျှော်၍။ ဥပဋ္ဌိ
 တော၊ အနီး၌ရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရပ်ရာအရပ်၌။ တသ၊
 ထိုခွေးအား။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ အာဟဇ္ဇံ၊ ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ န
 ဂဏ္ဍာမိ၊ မခံ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဇေတသ၊ ထိုခွေး
 အား။ ပိဏ္ဍန္တရာယော၊ ထမင်းပိုင်၏ အန္တရာဟ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နဂဏ္ဍာမိ၊ မခံ။ သဏ္ဌာသဏ္ဌာ စာရိနိတိ၊ သဏ္ဌာ
 သဏ္ဌာစာရိနိဟူသည်ကား။ သမူဟစာရိနိ၊ အပေါင်းအရပြု၍ဝဲကုန်သည်။
 ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏။ အစေလကံ၊ အစေလကတက္ကတွန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမဿ
 ဤအစေလကတက္ကတွန်းအား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမာတိ၊ လှူကုန်အံ့။
 ဟူ၍၊ မာနုဿကာ၊ လူတို့သည်။ ဘတ္တဂေဟံ၊ စဖိုအိမ်သို့။ သစေပဝိသန္တိ၊
 အကယ်၍ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ တေသုစ၊ ထိုလူတို့သည်လည်း။ ပဝိသန္တေ
 သု၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကဇ္ဇောပိမုခါဒိသု၊ ခြင်းတောင်းဝ အိုးဝအစ
 ရှိသည်တို့၌။ နိလိနာ၊ နားကုန်သော။ မက္ခိကား၊ ယင်တို့သည်။ ဥပ္ပတိတွာ၊
 ပျံ၍။ သဏ္ဌာသဏ္ဌာ၊ အရအရဖြစ်ကုန်၍။ စရန္တိ၊ ဝဲကုန်၏။ တတော၊ ထိုစဖို

အိမ်မှ၊ အာဟာရုံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ တိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ နဂဏ္ဍာမိ၊ မခံ၊
 ကလ္လ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊
 မက္ခိကာနံ၊ ယင်တို့အား၊ ဂေါစရန္တရံ၊ ယောကျာ်းစားခြင်း၏အန္တရယ်
 သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊
 အကာသိ၊ ပြုမိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ နဂဏ္ဍာမိ၊ မခံ၊ နထူသော
 ဒကန္တိ၊ နထူသောဒကံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသမ္ဘာရေဟိ၊ အလုံးစုံသော
 တဆေးအစရှိသော အဆောက်အဦတို့နှင့်တကွ၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊
 လောဏသောဝိရကံ၊ လောဏသောဝိရကမည်သော ဆေးကို၊ စ၊ ဆက်၍
 ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤထူသောဒကံဟူသောစကား၌၊ သုရာပါနမေဝ၊ သေကို
 သောက်ခြင်း သည်သာလျှင်၊ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ အပြစ်ရှိ
 သည်ဖြစ်လျက်၊ အယံ၊ ဤအစေလကတက္ကတွန်းသည်၊ သဗ္ဗေသုဝိ၊ အလုံး
 စုံတို့၌လည်း၊ သာဝဇ္ဇံသည်၊ အပြစ်ရှိ၏ဟုအမှတ်ရှိ၏။ ။

ကောဂါရိကောတိ၊ ကောဂါရိကော ဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်
 အစေလကတက္ကတွန်းသည်၊ ကောတ္ထိ၊ ညောင်ဂပေဟ၊ တအိမ်၌သာလျှင်၊
 တိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ နိဝတ္တတိ၊ ပြန်ခဲ့၏၊ ကောလောဝိကောတိ၊
 ကောလောဝိကော ဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်အစေလကတက္ကတွန်း
 သည်၊ ကောနေဝအာလောပေန၊ တလုပ်ဖြင့်၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊ ခွါဂါရိကာ
 ဒိသုဝိ၊ ခွါဂါရိကာအစရှိသောပါဌတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
 နည်းရှိ၏၊ ဧကိဿာဝိဒတ္တိယာတိ၊ ဧကိဿာဝိဒတ္တိယာ ဟူသည်ကား၊
 ကောယဒတ္တိယာ၊ တခုသောခွက်ငယ်ဖြင့်၊ ဒတ္တိနာမ၊ ဒတ္တိမည်သည်ကား၊
 ကောချဒ္ဒကပါတိ၊ တခုသောခွက်ငယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထ၊ အ
 ကြင်ခွက်ငယ်၌၊ အဂ္ဂတိက္ခံ၊ ထမင်းဦးကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဌပေန္တိ၊
 ထားကုန်၏၊ ကောဟိတန္တိ၊ ကောဟိတံဟူသည်ကား၊ ကေဒိဝသန္တရိကံ၊
 တရက်ခြား စားခြင်းကို၊ အဗုမာသိကန္တိ၊ အဗုမာသိကံ ဟူသည်ကား၊
 အဗုမာသန္တရိကံ၊ လခွဲခြား၍စားခြင်းကို၊ ပရိယာယတတ္ထ ဘောဇနန္တိ၊
 ပရိယာယတတ္ထဘောဇနံဟူသည်ကား၊ ဝါရတတ္ထဘောဇနံ၊ အလှည့်အား
 ဖြင့်ထမင်းစားခြင်းကို၊ ကောဟာဝါရေန၊ တရက်အလှည့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 န္ဒိဟာဝါရေန၊ နှစ်ရက်အလှည့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တဟာဝါရေန၊ ခုနစ်
 ရက်တကြိမ်အလှည့်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဗုမာသဝါရေန၊ လခွဲဘကြိမ်
 အလှည့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဒိဝသဝါရေန၊ နေ့အလှည့်ဖြင့်၊
 အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ တတ္ထဘောဇနံ၊ ထမင်းစားခြင်းကို၊ သာက

၃၃၂

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တက္ခောတိ၊ သာကဘက္ခောဟူသည်ကား၊ အလ္လသဘက္ခော၊ ဟင်းရှက်
 စိမ်းကျက်ကို စားသည်။ သာမာကဘက္ခောတိ၊ သာမာကဘက္ခောဟူ
 သည်ကား၊ သာမာကတဏှာ၊ လဘက္ခော၊ လမန်းဆန်ကိုစားသည်။ နိဝါရာ
 ဒီသု၊ ကျိတ်အစရှိသည်တို့၌ နိဝါရာနာမ၊ ကျိတ်မည်သည်ကား၊ တဘဝ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ အရညေ၊ တော၌၊ သယံဇာတံ၊ အလိုလိုရောက်သော၊ ဝိဟိဇာ
 တိ၊ ကောက်မျိုးတည်း။ ဒဒ္ဒုလန္တိ၊ ဒဒ္ဒုလံဟူသည်ကား၊ စမ္ပကာရေဟိ၊
 သားရေနယ်သမားတို့သည်၊ စမ္ပံ၊ သားရေကို၊ လိမိတွာ၊ ခြစ်၍၊ ဆဒ္ဓိတက
 သံဇုံ၊ စွန့်အပ်သောသားရေဖတ်ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သိလေသောပိ၊ သစ်
 စေးကိုလည်းကောင်း၊ သေဝါသောပိ၊ မှော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဏိကာရာ
 ဒိရုက္ခနိယျာသောပိ၊ မဟာဓြေခါးအစရှိသောသစ်ပင်တို့မှဖြစ်သောအစေး
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဟဇုံ၊ ဟဒူဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကဏန္တိ၊ ကဏံဟူ
 သည်ကား၊ ကုဏ္ဍကံ၊ ဆန်ကွဲတည်း။ အာစာမောတိ၊ အာစာမောဟူသည်
 ကား၊ ဘတ္တဥက္ခလိကာယ၊ ထမင်းအိုး၌၊ လဂ္ဂေါ၊ ကပ်သော၊ ဈာမဩဒနော၊
 တူးခြစ်သောထမင်းမျိုးတည်း၊ တံ၊ ထိုထမင်းမျိုးကို၊ ဆဒ္ဓိတဋ္ဌာနေ၊ စွန့်ရာ
 အရပ်၌၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခါဒတိ၊ စား၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း။ ဩဒနကဋ္ဌိယန္တိပိ၊ ရေရောသော ပအုန်းရည်ဟူ၍လည်း၊
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပိညာကာဒယော၊ ပိညာကအစရှိသည်တို့သည်၊ ပါကဋ္ဌာ
 ဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည်သာတည်း။ ပဝတ္တဖလဘောဇိတိ၊ ပဝတ္တဖလဘောဇိ
 ဟူသည်ကား၊ ပတိတဖလဘောဇိ၊ ကြွေကျသောသစ်သီးအစာရှိ၏။

သာဏာနိတိ၊ သာဏာနိဟူသည်ကား၊ သာဏဝါကစောဋ္ဌာနိ၊ သာ
 ဏမည်သောလျှော်ဖြင့်ရက်သောပုဆိုးတည်း။ မသာဏာနိတိ၊ မသာဏာနိ
 ဟူသည်ကား၊ မိဿကစောဋ္ဌာနိ၊ အရောရောသောချည်ဖြင့်ရက်ကုန်သော
 ပုဆိုးတို့တည်း။ ဆဝဓုဿာနိတိ၊ ဆဝဓုဿာနိဟူသည်ကား၊ မတသရိ
 ရတော၊ သူသေကောင်မှ၊ ဆဋ္ဌိတဝတ္ထာနိ၊ စွန့်အပ်သောပုဆိုးတို့တည်း။
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇေကတိဏာဒိနိ၊ ပိန်းမြက်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂန္တိတွာ၊
 ဝင့်၍၊ ကတနိဝါသနာနိ၊ ပြုအပ်သောပုဆိုးတို့တည်း။ ပံသုကူလာနိတိ၊ ပံသု
 ကူလာနိဟူသည်ကား၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ဆဋ္ဌိတနန္တကာနိ၊ စွန့်အပ်သောပု
 ဆိုးနွမ်းတို့တည်း။ တိရိစ္ဆာနိတိ၊ တိရိစ္ဆာနိဟူသည်ကား၊ ရုက္ခတ္ထဝတ္ထာနိ၊
 သစ်ခွံပုဆိုးတို့တည်း။ အဇိနန္တိ၊ အဇိနဟူသည်ကား၊ အဇိနမိဂစမ္ပံ၊ သစ်
 နက်မည်သောသား ၏အရေတည်း။ အဇိနက္ခိပန္တိ၊ အဇိနက္ခိပံဟူသည်
 ကား၊ တဒေဝ၊ ထိုသစ်နက်ကိုပင်လျှင်၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဖါလိတံ၊ ခွဲအပ်

သော၊ သေချရကံ၊ ခွါနှင့်တကွသောသစ်နက်ရေတည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကုသစိရန္တိ၊ ကုသစိရံဟူသည်ကား၊ ကုသတိဏံ၊ သမန်း
မြက်ကို၊ ဂန္ဓေတွာ၊ ဝင့်၍၊ ကတစိရံ၊ ပြုအပ်သောပုဆိုးတည်း။ ဝါကစိရမ
လကစိရေသုပိ၊ လျှော်တေပုဆိုးပျဉ်ချပ်ပုဆိုးတို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊
ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ကေသကမ္မလန္တိ၊ ကေသကမ္မလံဟူသည်ကား၊
မနုဿကေသေဟိ၊ လူဆံမျှင်တို့ဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာ
တည်း။ ယံ၊ အကြင်ဆံပင်ဖြင့်ရက်သောကမ္မလာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်
မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာနိကာနိမိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ တန္တာဝုတာ
နိ၊ ရက်ကန်းသို့ဖြန့်၍ရက်အပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ ပုဆိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဆိုးတို့တွင်၊ ကေသကမ္မလော၊ လူဆံမျှင်ဖြင့်ရက်
သောကမ္မလာကို၊ ပဒိုကုဋ္ဌော၊ စက်ဆုပ်တွယ်ရှိ၏။ အက္ခာယတိ၊ ကြားအပ်
၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေသကမ္မလော၊ လူဆံမျှင်ဖြင့် ရက်သောကမ္မ
လာသည်၊ ဘိတကာလေ၊ ဧသောအခါ၌၊ ဘိတံ၊ အေး၏၊ ဥဗ္ဗကာလေ၊
ပူသောအခါ၌၊ ဥဗ္ဗာပူ၏။ အပ္ပဋ္ဌောစေဝ၊ အတိုးနည်းစွာလည်းထိုက်၏။
ဒုဗ္ဗဏ္ဍောစ၊ မထွသောအဆင်းလည်းရှိ၏။ ဒုက္ခသမ္ဘုသောစ၊ ဆင်းရဲသော
အတွေ့လည်းရှိ၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓန္တု၊ မကောင်းသောအနံ့သည်လည်း၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဝါလကမ္မလန္တိ၊ ဝါလကမ္မလံ
ဟူသည်ကား၊ အသာဝါလာဒိဟိ၊ မြင်းခြီးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတကမ္မ
လံ၊ ပြုအပ်သောကမ္မလာတည်း။ ဥလူကပက္ခန္တိ၊ ဥလူကပက္ခံဟူသည်
ကား၊ ဥလူကပတ္တာနိ၊ ခင်ပုတ်တောင်တို့ကို၊ ဂန္ထိတွာ၊ ဝင့်၍၊ ကတနိဝါ
သနံ၊ ပြုအပ်သောပုဆိုးတည်း။ ဥပ္ပဋ္ဌကောတိ၊ ဥပ္ပဋ္ဌကောဟူသည်ကား
ဥဋ္ဌံ၊ အထက်ဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ ဌိတိကော၊ ရပ်သည်တည်း။ ဥက္ကုဒ္ဓိကပ္ပ
ဓာနမနုယုတ္တောတိ၊ ဥက္ကုဒ္ဓိကပ္ပဓာနမနုယုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဥက္ကုဒ္ဓိက
ဓိရိယံ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍သွားခြင်းတည်းဟူသောလုံ့လကို၊ အနုယု
တ္တော၊ အားထုတ်၏။ ဂန္ထန္တေသိ၊ သွားသော်လည်း၊ ဥက္ကုဒ္ဓိကော၊ ဆောင့်
ကြောင့်ထိုင်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပတိတွာဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်၍ခုန်
၍၊ ဂန္ထတိ၊ သွား၏။ ကဏ္ဍကာပဿယိကောတိ၊ ကဏ္ဍကာပဿယိကော
ဟူသည်ကား၊ အယကဏ္ဍကောတိ၊ သံဆူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပကတိ
ကဏ္ဍကောတိ၊ ပြကတေသောဆူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊
ကောဇေတွာ၊ နှက်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဆူး၏အပေါ်၌၊ စမ္ပံ၊ သားရေကို၊ အတ္ထ
ရိတွာ၊ ခင်း၍၊ ဌာနစကံမာဒိနိ၊ ရပ်ခြင်းသွားခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရော

၁၁

၃၃၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မိ၊ ပြုအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ သေယျန္တိ၊ သေယျံဟူသည်ကား၊ သယန္တောမိ၊ အိပ်သော်လည်း၊ တတ္ထော၊ ထိုသံဆူးပေါ်၌ သားရောင်း သောအိပ်ရာ၌သာလျှင်၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေမိ၊ ပြုအံ၊ အဿ၊ ထို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သာယံ၊ ညအခါ၌၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာယတတိယံ၊ သာယတတိယမည်၏။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌၊ မန္တန္တိ၊ ကေ၊ မွန်းတည့်သောအခါ၌၊ သာယံ၊ ညအခါ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဝသဿ၊ နေ၏။ တိက္ခတ္တု၊ သုံးကြိမ်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဝါ ဟေဿာမိ၊ မျှောအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒကောရောဟနာနုယောဝံ၊ ရေသို့သက် ခြင်းတည်းဟူသောလုံ့လကို၊ အနုယုတ္တော၊ လုံ့လပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ။

အနေကဝဿဂဏိကန္တိ၊ အနေကဝဿဂဏိကံဟူသည်ကား၊ အ နေကဝဿဂဏသဉ္ဇာတံ၊ များစွာသောနှစ်တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သောအ ခါ၌ဖြစ်သော၊ ရဇောဇလ္လန္တိ၊ ရဇောဇလ္လံဟူသည်ကား၊ ရဇမလံ၊ မြို့အညစ် အကြေးကို၊ နှုဒံ၊ ဤရဇောဇလ္လံဟူသောစကားကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရ ဇောဇလ္လကဝတသမာဒါနကာလံ၊ မြို့အညစ်အကြေးကိုဆောင်သောအ ကျင့်ကိုဆောက်တည်သောအခါကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဇေ ဂုန္တိ၊ ဆို၏။ ဇေဂုန္တိ၊ ဆိုဟူသည်ကား၊ ပါပဇိဂုန္တနာဘဝေ၊ မကောင်းမှုမှ စက်ဆုပ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ယာဝဥဒကဗိန္နု၊ မြိဝိတိ၊ ယာဝဥဒကဗိန္နု၊ မြိဝိဟူ သည်ကား၊ ယာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဥဒကထေဝကောပိ၊ ရေပေါက်၌ လည်း၊ မေမ၊ ငါ၏၊ ဒယာ၊ က၊ ရုဏာသည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ အဘန်တလဲလဲထင် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ သက္ခရကထသဒဏ္ဍ ကဝါလိကာဒိသု၊ ကျောက်စစ်အိုးခြင်းထွ်တံ သဲအစရှိသည်တို့၌၊ ကော ပနဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဥဒက ဗိန္နု၊ စ၊ ရေပေါက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတဝသက္ခရကထသဒယောစ၊ ထိုကျောက်စစ်အိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကပါဏာ တိ၊ ငယ်သောသတ္တဝါတို့ဟူ၍၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ တေန၊ ထို ကြောင့်၊ ယာဝဥဒကဗိန္နု၊ မြိဝိမေဒယာပစ္စုပဋ္ဌိတာဟောတိတိ၊ ယာဝဥဒ ကဗိန္နု၊ မြိဝိမေဒယာပစ္စုပဋ္ဌိတာဟောတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ ဥဒကဗိန္နု၊ မြိ၊ ရေပေါက်၌၊ နဟနာမိနဝိနာသေမိ၊ မပျက်ဆီး၊ ကိံကရဏာ၊ အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိသမဂတော၊ မညီမညွတ်သော အရပ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကေ၊ ငယ်ကုန်သော၊ ပါဏေ၊ ရေပေါက်အစရှိ

မဟာသီဟနာဒသုတ်။

၃၃၅

သောပိုးတို့ကို။ သဗ္ဗသတံ။ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အပါဒေသိ။ ရောက်စေပြီး။ ဣတိ
 အယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ နိန္ဒယလံ တိဏဂ္ဂရုက္ခသခါ
 ဒိသု။ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်ကြဉ်းကုန်းအရပ်မြက်ဖျားသစ်ခက်အစရှိသည်တို့
 ဌံ၊ ဝိသမဋ္ဌာနေ။ မညီမညွတ်ရာအရပ်၌။ ဂတေ။ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒကဗိန္ဒု
 သနိ၊ ဂတေ။ ရေပေါက်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကပါဏေ။ ငယ်သောသတ္တ
 ပါတို့ကို။ သဗ္ဗသတံ ဝဓံ။ သတ်ခြင်းသို့။ မာအာပါဒေသိ။ မရောက်စေလင့်။
 ဣတိဇေ။ ဤသို့။ ဇေတမတ္ထံ။ ထိုရေပေါက်တည်းဟူသောပိုးငယ်တို့၏မပျက်
 စီးခြင်းအကျိုးငှါ။ သတောစ။ သတိရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ အဘိက္ကမာမိ။ ရှေ့
 သို့တက်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒေသတိ။ ပြု၏။ ကိရ။ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုဦးအံ့။
 အစေလကောသု။ အစေလကတက္ကတွန်းတို့၌။ ဘူမိ။ မြေကို။ အက္ကန္တကာလ
 တော။ နင်းသောအခါမှ။ ပဘုတိ။ စ၍။ ဝီလဝါနာမ။ ဝီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူ
 မည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တိက္ခာစာရံ။ ဆွမ်းခံရွာသို့။ ဂစ္ဆန္တာပိ။ သွားကုန်သော်
 လည်း။ နုသီလာ။ ဝီလမရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ။ များစွာဖြစ်ကုန်၍။ ဂစ္ဆန္တိ။
 သွားကုန်၏။ ဥပဋ္ဌာကာနံ။ အလုပ်အကျွေးဒါယကာတို့၏။ ဂေဟာ။ အိမ်၌။
 ဘုဇ္ဇန္တာပိ။ စားကုန်သော်လည်း။ နုသီလာ။ ဝီလမရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ။
 များစွာဖြစ်ကုန်၍။ ဘုဇ္ဇန္တိ။ စားကုန်၏။ အာဂစ္ဆန္တာပိ။ ပြန်ကုန်သော်လည်း။
 နုသီလာ။ ဝီလမရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ။ များစွာဖြစ်ကုန်၍။ အာဂစ္ဆန္တိ။ ပြန်
 ကုန်၏။ ယဒါပန။ အကြင်အခါ၌ကား။ မောရိဉ္ဇေန။ ဥဒေါင်းမြီးစည်းဖြင့်။
 ဗလကံ။ ပျဉ်ချပ်ကို။ သဗ္ဗဇ္ဇိတွာ။ လှည်း၍။ ဝီလံ။ ဝီလကို။ အဝိဇ္ဇာယ။
 ဆောက်တည်၍။ နိသီဒန္တိ။ ထိုင်နေကုန်၏။ တဒါ။ ထိုအခါ၌။ ဝီလဝန္တာနာ
 မ။ ဝီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဝနကမ္မိကန္တိ။ ဝနကမ္မိကံဟူသည်ကား။ ကန္ဓမူလဖလဝဖလဒိနံ။ သစ်ဗု
 သစ်မြစ်သစ်သီးကြီးငယ်အစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထိဟ။ အကျိုးငှါ။ ဝနေ။ တော
 ဌံ၊ ဝိစရန္တိ။ လှည့်လည်သောသူတို့။ ဝနေနဝနန္တိ။ ဝနေနဝနံဟူသည်ကား။
 ဝနတော၊ တောမှ။ ဝနံ။ တောသို့။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ နေသဝန
 ယော။ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ သံပတာမိတိ။ သံပတာမိဟူသည်ကား။ ဂစ္ဆာ
 မိ။ သွား၏။ အာရညကောတိ။ အရညကောဟူသည်ကား။ အရညေးတော၌။
 ဇာတဝဇော။ ဖြစ်၍ကြီးသည်။ ဣဒံ။ ဤအာရညကောဟူသောစကားကို။
 အတ္တနော။ မိမိ၏။ အာဇီဝကကာလံ။ အာဇီဝကဖြစ်သောအခါကို။ သန္ဓာ
 ယ။ ရည်၍။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော။ ဘုရားလောင်းသည်။ ပါသဏ္ဌပ
 ရိဂ္ဂဏ္ဌနုတ္ထာယ။ ပါသဏ္ဌအသူရှိကုန်သောတက္ကတွန်း တို့၌အနှစ်သက်ရှိ

သည့်မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုစုံစမ်းခြင်းငှါ။ တံပဗ္ဗဇံ။ ထိုအာဇီဝကရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇံ။ ရဟန်းပြု၏။ နိရုတ္တကထာဝံပန။ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုကား။ ဥ တွာဝိ။ သိပြီးသော်လည်း။ နဥပဗ္ဗဇံတော။ လူမထွက်။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဗောဓိသတ္တံ။ ဘုရားသောင်းတို့သည်။ ယံယံဌာနံ။ အကြင်အကြင်အရပ်သို့။ ဥပေန္တိ။ ကပ်ကုန်၏။ တတော။ ထိုကပ်ရာအရပ်မှ။ အနိဝတ္တိဓမ္မာ။ မဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိတွာပန။ ရဟန်းပြုပြီး၍ကား။ ဇံ။ ငါ့ကို။ ကောဝိ။ တစုံတယေခံသောသူသည်။ မာအဒ္ဓဿ။ မမြင်စေလင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ လုံးဝိုက်၍။ တတောစ။ ထိုအရပ်မှလည်း။ အရည်။ တောသို့။ ပဝိဋ္ဌော။ ဝင်လေ၏။ တေနော။ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ မာမံတောအဒ္ဓသံသုအဟာဉ္ဇ မာနေအဒ္ဓသန္တိ။ မာမံတောအဒ္ဓသံသု အဟာဉ္ဇမာနေအဒ္ဓသံဟူ၍။ အာဟာ။ ဟောတော်မူပြီ။ ဂေါဋ္ဌာတိ။ ဂေါဋ္ဌာဟူသည်ကား။ ဂေါတမော။ နွားခြံမှ။ ပတိဋ္ဌိတဂါဝေါတိ။ ပတိဋ္ဌိတဂါဝေါဟူသည်ကား။ နိက္ခန္တဂါဝေါထွက်သောနွားရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုစကား၌။ စတုက္ကုဏ္ဍိကောတိ။ စတုက္ကုဏ္ဍိကောဟူသည်ကား။ ဝနန္တယေဝံ။ တောတွန်၌သာလျှင်။ ဌိတော။ ရပ်လျက်ဂေါပါလကာနံ။ နွားကျောင်းသားတို့၏။ ဂါဝိဟိ။ နွားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ အပဂတာတာဝံ။ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ နွေဟတ္ထေစ။ လက်နှစ်ဘက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နွေစတုက္ကုဏ္ဍိကောနိ။ ဂုဏ်နှစ်ဘက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ တူမိသံ။ မြေ၌။ ဌပေတွာ။ ထား၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ စတုက္ကုဏ္ဍိကော။ လေးဘက်ထောက်၍။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ကပ်၍။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ တာနိသုဒံအာဟာရေမိတိ။ တာနိသုဒံအာဟာရေမိဟူသည်ကား။ မဟာလ္လကဝစ္ဆိကာနံ။ နွားအိုနွားကြီးတို့၏။ ဂေါမယာနိ။ နွားချေးတို့သည်။ သကသဇ္ဇာနိ။ အဖတ်ရှိကုန်သည်။ နိရောဓာနိ။ ဩဇာမရှိကုန်သည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တာနိ။ ထိုနွားအိုနွားကြီးတို့၏။ နွားချေးတို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ။ ကြဉ်၍။ ခါရပါနေနေဝ။ နို့ရေကိုသောက်သဖြင့်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇန္တာနံ။ ကြီးပွားကုန်သော။ တရုဏာဝစ္ဆိကာနံ။ တွားစဖြစ်ကုန်သောနွားငယ်တို့၏။ သဩဇာနိ။ ဩဇာရှိကုန်သော။ ယာနိဂေါမယာနိ။ အကြင်နွားချေးတို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တာနိ။ ထိုနွားချေးတို့ကို။ ကုန္တိပူရံ။ ဝမ်းပြည့်အောင်။ ခါဒိတွာ။ စား၍။ ပုန။ တာနိ။ ဝနသဏ္ဌာမေဝ။ တောအရပ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသတိ။ ဝင်၏။ တံ။ ထိုသို့ဝင်သည်ကို။ သန္တာယ။ ရည်၍။ တာနိသုဒံအာဟာရေမိတိ။ တာနိသုဒံအာဟာရေမိဟူ၍။ အာဟာ။ ဆိုပြီ။ ယာဝကိဝဉ္ဇမေတိ။ ယာဝကိဝဉ္ဇ

မေဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကံကာလံ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်သုံး
မမ၊ ငါအား၊ သကံမုတ္တကရီသံ၊ မိမိကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည်၊ အပရိက္ခိဏံ၊
မကုန်သေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မေ၊ ငါအား၊
ခွါရုဓဇ္ဇေ၊ ခွါရုဖြင့်သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ပဝတ္တိတ္ထ၊ ဖြစ်သေး၏၊ တာဝ၊
ထိုမျှလောက်၊ တဒေဝ၊ ထိုငါ၏ကျင်ကြီးကိုပင်လျှင်၊ အာဟာရေမိ၊ မျှီ၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာလေပန၊ အခါသည်
ကား၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်တိုင်းလွန်တိုင်း၊ ပရိက္ခိဏံသယောပိတော
ကုန်ခန်းသောအသားအသွေးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပစ္ဆန္တိ၊ ခွါရုဓဇ္ဇေ၊ ပြတ်သော
ခွါရုဖြင့် ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သွားခြင်း တည်းဟူသော ကိစ္စရှိလတ်သော်၊
ဝတ္တကာနံ၊ နို့၊ ဝိန္နာသေတို့၏၊ ဂေါမယာနံ၊ နို့၊ ရည်ဖြင့်ပြီးသော နွားချေးတို့
ကို၊ အာဟာရေမိ၊ မျှီ၏၊ မဟာဝိကတဘောဇနသ္မိန္တိ၊ မဟာဝိကတဘော
ဇနသ္မိဟူသည်ကား၊ မဟာန္တေဝိကဓူတောဇနေး၊ တောက်ပြန်သော ဆေး
ကြီးကိုသုံးဆောင်ခြင်း၌၊ အပကတိဘောဇနေး၊ ပြကတေ သဘောကိုစွန့်ပြီး
သောဆေးကြီးကို သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ ၊

တတြသုဒ္ဓံသာရိပုတ္တဘိသနကဿ ဝနသဏ္ဌဿဘိသနကတသ္မိ
ဟောတိတိတ္ထေ၊ တတြသုဒ္ဓံသာရိပုတ္တဘိသနကဿ ဝနသဏ္ဌဿဘိ
သနကတသ္မိဟောတိဟူသောဤပါဌ၌၊ တတြာတိ၊ တတြဟူသောသဒ္ဒါ
သည်၊ ပုရိမဝစနာပေက္ခနံ၊ ရှေးဖြစ်သော ဝါကျကိုဝံ့သော သဒ္ဒါတည်း၊
သုဒ္ဓန္တိသောသဒ္ဒါ၊ သုဒ္ဓံဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ပဒုပုဏမတ္ထေ၊ ပုန်
ပြည့်ကာမျှ၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ သာရိပုတ္တာတိဣဒံဝစနံ၊ သာရိပုတ္တ
ဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်သောသဒ္ဒါတည်း၊ အယံပန၊
ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဣတ္ထေ၊ ဤတတြသုဒ္ဓံအစရှိသော ဝါကျ၌၊ အတ္ထ
ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာ ခြင်းတည်း၊ တတြာတိ၊ တတြဟူသည်
ကား၊ အညတရသ္မိဘိသနကံ ဝနသဏ္ဌန္တိ၊ အညတရသ္မိဘိသနကံဝ
နသဏ္ဌံဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတြဝစနေး၊
ထိုစကား၌၊ ဘိသနကော၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိသော၊ ယောသောဝန
သဏ္ဌော၊ အကြင်တောအုပ်ကို၊ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိသနကဿ၊
ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိသော၊ တဿ ဝနသဏ္ဌဿ၊ ထိုတောအုပ်၏၊
ဘိသနကတသ္မိ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဘိသနကော၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိသနကရိယာယ၊

ကြောံခြင်းကိုပြုခြင်းကြောင့်၊ ဘိသနကော၊ ကြောံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိံကော၊ အဓိပ္ပါယ်၊
 အဘယ်သို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသောရာ
 ဂရှိ၏(ဗ)၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်၊ ဟံသန္တိ၊ ရှင်
 ကုန်၏၊ ဣဘိဣဒံအယံအဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ တဩတိဣဒံပဒံ၊
 တဩဟူသောဤပုဒ်သည်၊ သာမိအတ္ထေ၊ သာမိအနက်၌၊ ဘုဒ္ဓံ၊ သတ္တဝီရိ
 တတ်တည်း၊ သုဣတိအယံသဒ္ဓေါ၊ သုဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတော၊
 နိပါတ်တည်း၊ ကိံသုနာမတေတောန္တော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာတိအာဒိသုရိ
 ယ၊ ကိံသုနာမတေတောန္တော၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏာဤသို့ အစရှိသောပါဠိ
 ရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူသောဤသဒ္ဓါ
 သည်၊ အဓိပ္ပေတမတ္ထံ၊ လိုအပ်သောအနက်ကို၊ ပစ္စက္ခိယ၊ မျက်မှောက်
 ကိုကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒဿနဝစနံ၊ ညွှန်းပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊
 သုဒန္တိတ္ထေ၊ သုဒံဟူသော ဤပုဒ်၌၊ သုဣဒန္တိပဒေန္တဒေါ၊ သုဣဒံဟူ၍ပုဒ်
 ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ သန္တိဝသေန၊ သန္တိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဣကာရသောပေါ၊ ဣအက္ခရာ၏ကျေခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေါ၊ သိအပ်၏၊ ဝက္ခန္တိ
 ယံဣတ္ထိန္တိယံ၊ အနညာတညဿာမိတိန္တိယံကိံသုဝေရိတ္တန္တိ အာဒိသုရိယ၊
 ဝက္ခန္တိယံဣတ္ထိန္တိယံအနညာတညဿာမိတိန္တိယံ ကိံသုဝေရိတ္တံဤသို့အစရှိ
 သောပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ပါဠိ၌၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သာရိဝုတ္တ၊ သာရိဝုတ္တ
 ရာ၊ ဘိသနကဿ၊ ကြောံမက်ဘွယ်ရှိသော၊ တဿဝနသဏ္ဌဿ၊ ထိုတော
 အုပ်၏၊ ဘိသနကတသ္မိံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒံဘိသနကံ၊ ဤကြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဘိ
 သနကတသ္မိန္တိ၊ ဘိသနကတသ္မိံ ဟူသည်ကား၊ ဘိသနကကာဝေ၊
 ကြောက်မက် ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧကဿ၊ တလုံးသော၊ တကာရသေ၊ တအက္ခရာ
 ၏၊ လောပေါ၊ ကျေခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဘိသနကတသ္မိံယေဝ
 ဝါ၊ ဘိသနကတသ္မိံယေဝဝါဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဘိသနကတာယုဣတိ၊ ဘိသနကတာယုဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊

လိင်္ဂဝိပ္ပလ္လာသော။ လိင်္ဂဘောကံပြန်ခြင်းကို။ ကတော။ ပြုအပ်၏။ ဧတ္ထစ။
 ဤပုဒ်၌လည်း။ နိမိတဧတ္ထ။ နိမိတ်အနက်၌။ ဘုမ္မဝစနံ။ သတ္တဝီရိဘတ်တည်း
 ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ သမ္ပန္နော။ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို။ ဝေဒိကဗ္ဗော။
 သိအပ်သနည်း။ ဘိံသနကဘာဝေ။ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤသို့။ ကြောက်ခြင်းသည်။ သုဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘိံသန
 ကဘာဝနိမိတ္တံ။ ဘိံသနက ဘာဝဟောတု ဘိံသနက ဘာဝပစ္စယာ။
 ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ။ ဤကြောက်ခြင်းသည်။
 သုဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယောကောစိအဝိတရာဂေါတံဝနသဏ္ဌာပပိသတိယေ
 ဘုယျေနလောမာနိ ဟံသန္တိတိ။ ယောကောစိအဝိတရာဂေါတံဝနသဏ္ဌာ
 ပပိသတိယေဘုယျေန လောမာနိ ဟံသန္တိ ဟူသည်ကား။ ဗဟုတရာနိ။
 များစွာကုန်သော။ လောမာနိ။ အမွေးတို့သည်။ ဟံသန္တိ။ ရှင်ကုန်၏။ ဥဒ္ဓံ။ မ
 ခါနိ။ အထက်သို့ရှေးရှုတက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုပိသဒိသာနိစ။ အပ်နှံတူ
 ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍကသဒိသာနိစ။ ဆူးနှင့်တူကုန်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ကုန်၍။ တိဋ္ဌန္တိ။ တည်ကုန်၏။ အပ္ပါနိ။ နည်းကုန်သော
 အမွေးတို့သည်။ နဟံသန္တိ။ မရှင်ကုန်။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဗဟုတရာနံ။
 များစွာကုန်သော။ သတ္တာနံ။ သတ္တဝါတို့အား။ ဟံသန္တိ။ ကြက်သီးမွေး
 ညှင်းထကုန်၏။ အပ္ပကာနံ။ အနည်းငယ်သာဖြစ်ကုန်သော။ အတိသုရေဝရိ
 သာနံ။ လွန်စွာရေရင့်ကုန်သော ယောကျ်ားတို့အား။ နဟံသန္တိ။ ကြက်သီး
 မွေးညှင်းမထကုန်။ ။

အန္တရေဋ္ဌကာတိ။ အန္တရေဋ္ဌကာဟူသည်ကား။ မာစာမာသဿ။ တပို့တွဲ
 လ၏။ အဝဿာနေ။ အဆုံး၌။ စတသေသာ။ လေးရက်တို့လည်းကောင်း။ ဗဂ္ဂု
 ကမာသဿ။ တပေါင်းလ၏။ အာဒိမှ။ အစ၌။ စတသေသာ။ လေးရက်တို့
 လည်းကောင်း။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ ဥဘိန္နံ။ နှစ်ပါးကုန်သော တပို့တွဲလတ
 ပေါင်းလတို့၏။ အန္တရေ။ အကြား၌။ အပ္ပရတ္တိ။ ရှစ်ည၌တို့သည်။ အဇ္ဈော
 ကာသတိ။ အဇ္ဈောကာသေဟူသည်ကား။ မဟာသတ္တော။ ဘုရားလောင်း
 သည်။ ဟိမပါကသမယေ။ ဆီးနှင်းကျသောအခါ၌။ ရတ္တိ။ ည၌။ အဇ္ဈော
 ကာသေ။ လွင်တီးခေါင်၌။ ဝိဟရတိ။ နေ၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ အဿ။ ထို
 ဘုရားလောင်း၏။ လောမကူပေသု။ အမွေးတွင်းတို့၌။ အာရတ္တရတ္တာပိယ။
 သိအပ်သောပုလဲသွယ်ကဲ့သို့။ ဟိမဗိန္နံ။ ဆီးနှင်းပေါက်တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ။
 တည်ကုန်၏။ သရီရံ။ ကိုယ်သည်။ သေတဒုကူလပါရုတံပိယ။ ဖြူသောခွံ
 ဖြူပုခိုးဖြင့်ရုံသကဲ့သို့။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဒိဝါဝနသဏ္ဌာတိ။ ဒိဝါဝနသဏ္ဌာ

၃၄၀ မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟူသည်ကား၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ဟိမဝိန္ဒူ၊ သု၊ ဆီးနှင်းပေါက်တို့သည်၊ သူရိယာ
တပသမ္ပဒေသန၊ နေပူတည်း၊ ဟူသောအတ္ထုကြောင့်၊ ဝိဂတေသု၊ ကင်း
ပျောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အသာသောပိ၊ သက်သာရာကိုရခြင်းသည်
လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံပန၊ ဤတရားလောင်းသည်ကား၊ သူရိ
ယေ၊ နေသည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တေယေဝ၊ တက်သည်ရှိသော်လျှင်၊ ဝနသဏ္ဍာ၊
တောအုပ်သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ တဩပိ၊ ထိုတောအုပ်၌လည်း၊ သူရိယာ
တပေန၊ နေပူကြောင့်၊ ပဉ္စရန္တံ၊ ချောကသော၊ ဟိမံ၊ ဆီးနှင်းပေါက်သည်
အသာ၊ ထိုတရားလောင်း၏၊ သရီရေယေဝ၊ ကိုယ်၌သာလျှင်၊ ပတကိ၊
ကျ၏၊ ဒိဝါအန္တောကာသေဝိဟရာမိ ရတ္တိံဝနသဏ္ဍေတိ၊ ဒိဝါအန္တော
ကာသေဝိဟရာမိရတ္တိံဝနသဏ္ဍေဟူသည်ကား၊ သေ၊ ဤတရားလောင်း
သည်၊ ဂိမ္မကာလေ၊ နွေကာလ၌၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ အန္တောကာသေ၊ လွင်
တီးခေါင်၌၊ ဝိဟာသိကိရ၊ နေသတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသာ၊ ထိုတရား
လောင်း၏၊ ကန္တေတိ၊ လက်ကတီးကြားတို့မှ၊ သေဒေဝေရာ၊ ချွေးရည်အ
လျှင်တို့သည်၊ ရတ္တိံသု၊ ထွက်ကုန်၏၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ အသာသော၊ သက်
သာရာကိုရခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံပန၊ ဤတရားလောင်းသည်
ကား၊ သူရိယေ၊ နေသည်၊ အတ္တံ၊ ဝင်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆန္တေယေဝ၊ ရောက်သည်
ရှိသော်လျှင်၊ ဝနသဏ္ဍာ၊ တောအုပ်သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
အသာ၊ ထိုတရားလောင်းအား၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ဂဟိတဥဿေ၊ ယူအပ်
သောအငွေ့ရှိသော၊ ဝနသဏ္ဍာ၊ တောအုပ်၌၊ အင်္ဂါရကာသုယံ၊ မီးကျိုး
တွင်း၌၊ ပက္ခိတောဝိယ၊ ထည့်အပ်သကဲ့သို့၊ အတ္တတဝါ၊ အတ္တတောသည်
ပရိသုပ္ပိတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပူလောင်ပြီ၊ အနန္တရိယာတိ၊ အနန္တရိယာ
ဟူသည်ကား၊ အနုအန္တရိယာ၊ အတန်တလဲလဲအံ့အပ်ကုန်၏၊ ပဋိဘာသိ
တိ၊ ပဋိဘာသိဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ ထင်ပြီ၊ သောတတ္တေတိ၊ သောတ
တ္တောဟူသည်ကား၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ဥဗ္ဗေဒန၊ နေပူကြောင့်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ
၌၊ ဝနဥဿာယ၊ တောမှဖြစ်သော အငွေ့ကြောင့်၊ သုတတ္တော၊ မြင်းစွာပူ
လောင်သည်၊ သောသိနေတိ၊ သောသိနေဟူသည်ကား၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အ
ခါ၌၊ ဟိမေန၊ ဆီးနှင်းဖြင့်၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ဟိမောဒကေန၊ ဆီးနှင်းရေဖြင့်၊
သုတိန္ဒြေ၊ အလွန်စွတ်ဖို၏၊ တိံသနကေတိ၊ တိံသနကေ ဟူသည်ကား၊
ဘယဇနကေ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေကတ်သော၊ နဂ္ဂေါတိ၊ နဂ္ဂေါဟူသည်
ကား၊ နိစ္စေလော၊ အဝတ်ကင်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ နိဝါသနပါရပနေ၊ အဝတ်
အရုံသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သိတံဝါ၊ အအေးသည်လည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဍံဝါ

မဟာသီဟနာဒသုတ်။

၃၄၁

အပ္ပံသညလည်းကောင်း၊ နအတိဗာဓေယျ၊ မနှိပ်စက်ရာ၊ တမ္ဘိ၊ ထိုအဝတ်
 အရံသညလည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ နစက္ကိ
 မသိနေသိ၊ နစက္ကိမသိနေဟူသညကား၊ မယသ၊ ငါသည်၊ အဂ္ဂိ၊ ပိ၊ မီးသို့
 လည်း၊ နဥပဂတော၊ မကပ်၊ ဒေသနာပသုတေတိ၊ ဒေသနာ ပသုတေတဟူ
 သညကား၊ သုဒ္ဓိဒေသနတ္ထာယ၊ သံသရာဝဋ်မှစင်ခြင်းကိုရှာခြင်းငှါ၊ ပသု
 တေပယုတ္တော၊ လုံ့လပြု၏၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူသညကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေတိ၊ ဆို၏။ ။

ဆဝဠိကာနိတိ၊ ဆဝဠိကာနိဟူသညကား၊ ဥပဗုဗ္ဗနိ၊ ထက်ဝက်
 မီးလောင်ကုန်ပြီးသော၊ အဠိနိ၊ အရိုးတို့ကို၊ ဥပနိဓယာတိ၊ ဥပနိဓယဟူ
 သညကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် ပြုပြင်စီရင်အပ်သည် ရှိသော်၊
 သိသူပဓာနဗ္ဗ၊ ဦးခေါင်းအုံးသည်လည်း၊ ပါဒူပဓာနဗ္ဗ၊ ခြေအုံးသည်လည်း၊
 ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဇေတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သန္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊
 တတ္ထ၊ ထိုအခင်း၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပမိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဂေါမဏ္ဍလာတိ၊ ဂေါမဏ္ဍလာဟူသညကား၊ ဂေါပါလ
 ကဒါရကာ၊ နွားကျောင်းသားသူငယ်တို့တည်း၊ တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသား
 သူငယ်တို့သည်၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
 ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ သုမေ၊ ပညာရှိ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣမသ္မိဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နိယန္တံ၊ ထိုင်နေသနည်း၊ ကထေဟိ၊ ဖြေကြား
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိကိရ၊ ဆိုကုန်သတတ်၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား
 လောင်းသည်၊ အဓောမုခေါ၊ အောက်သို့မျက်နှာမူ၍၊ နိယမိ၊ ထိုင်နေ၏၊
 နကထေတိ၊ စကားမဆို၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို၊ တေ၊
 ထိုနွားကျောင်းသားသူငယ်တို့သည်၊ အကထေတံ၊ စကားမဆိုနေခြင်းငှါ၊
 နဒဿာမာတိ၊ မပေးကုန်အံ့ဟူ၍၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ဩဠုတေန္တိ၊
 တံထွေးထွေးကုန်၏၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ နေဠု၊ တံထွေးကို၊ ပါတေန္တိ၊ ချ
 ကုန်၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဇေဓ္မိ၊ ဤသို့တံထွေးထွေး
 သော်လည်း၊ နကထေတိ၊ စကားမဆို၊ အထ၊ ထိုအခါ၌တွံ၊ သင်သည်၊
 နကထေတိ၊ စကားမဆိုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဩမုတ္တေန္တိ၊
 ကျင်ငယ်စွန့်ကုန်၏၊ ပဿာဝံ၊ ကျင်ငယ်ကို၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏၊
 ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိဿန္တေန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း
 သည်၊ ဇေဓ္မိ၊ ဤသို့ကျင်ငယ်စွန့်သော်လည်း၊ နကထေသိယေဝ၊ စကား
 မဆိုသည်သာလျှင်တည်း၊ တတော၊ ထိုနေခက်မှ၊ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို၊

၂၃

၃၄၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ။

ကထေဟိ၊ စကားဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုကုန်၍၊ ပံသုကေန၊ မြေမှန်
ဖြင့်၊ ဩကိရန္တိ၊ ကြံကုန်၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့ဆိုသော်လည်း၊ နကထေတိယေဝ၊ စကားမဆိုသည်သာလျှင်တည်း၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား၊ နကထေသိတိ၊ စကားမဆို
သနည်းဟူ၍၊ ဒဏ္ဍကသလသကာ၊ လှံတံငါးခြမ်းမိတ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ကိုင်၍၊ ကဏ္ဍသေတေသု၊ နားတွင်းတို့၌၊ ပဝေသန္တိ၊ ထိုးကုန်၏၊ ဗောဓိ
သတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာ၊ ထက်ကုန်
သော၊ ကဋ္ဌက၊ ခါးစပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ အဓိဝါသေန္တော
သည်းခံသျက်၊ ကသမိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုနီး
သောစကားကိုမျှ၊ နကထေသသိတိ၊ စကားမဆိုအံ့ဟူ၍၊ မတကောဝိယ၊
သူ့သကဲ့သို့၊ အတ္တတိ၊ နေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နခေါပနာဟံသာရိပုတ္တ
အဘိဇာနာမိတေသု ပါပကံမိတ္တံဥပ္ပါဒေတာတိ၊ နခေါပနာဟံသာရိပုတ္တ
အဘိဇာနာမိတေသု ပါပကံမိတ္တံဥပ္ပါဒေတာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူပြီးမယာ၊ ငါသည်၊ တေသု၊ ထိုနားကျောင်းသားသူငယ်တို့၌၊ ပါပကံ၊
ပြစ်မှားသဖြင့်၊ ကောင်းသော၊ စိတ္တဗ္ဗိမိတ်ကိုလည်း၊ နဥပ္ပါဒိတံ၊ မဖြစ်စေ
အပ်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပေက္ခာဝိဟာရ
သ္မိဟောတိတိ၊ ဥပေက္ခာ ဝိဟာရသ္မိဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ဥပေက္ခာဝိ
ဟာရော၊ ဥပေက္ခာဖြင့်နေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိဟာ
ရောဝေ၊ ဝိဟာရကိုပင်လျှင်၊ ဝိဟာရသ္မိန္တိ၊ ဝိဟာရသ္မိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆို
အပ်၏၊ တေနဝစ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဒံသုမေတိတ္ထောပိ၊ ဣဒံသုမေဟူ
သောဤပုဒ်၌လည်း၊ အယံသုမေတိ၊ အယံသုမေဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤပုဒ်၌ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ အညာနိဝိ၊ ကပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေရူပါနံ၊ ဤပုဒ်တို့နှင့်တူ
ကုန်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ဥပရူပရိပဒါနံ၊ အထက်အထက်၌ဖြစ်ကုန်
သောပုဒ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤစကားအစဉ်ဖြင့်
ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနုရတိကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ပူရိတံ၊ ဖြည့်
ဘူးသော၊ ဥပေက္ခာဝိဟာရံ၊ ဥပေက္ခာ ဝိဟာရကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ယံ၊
အကြင်ဥပေက္ခာဝိဟာရကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သုခေပတ္တေနုဇ္ဈာမံ၊ ဒုက္ခေ
နဟောမိဒုမ္မနော၊ သမ္ပတ္တတုလိတောဟောမိ၊ သောမေဥပေက္ခာပါရမီတိ၊
သုခေပတ္တေနုဇ္ဈာမံ၊ ဒုက္ခေနဟောမိဒုမ္မနော၊ သမ္ပတ္တတုလိတောဟောမိ၊
သောမေဥပေက္ခာပါရမီဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ သုခေပတ္တေ၊ ချမ်း

သာခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်။ နရဇ္ဈာမိ၊ ဝမ်းမမြောက်၊ ဒုက္ခပစ္စေ၊ ဆင်း
ရဲခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်။ ဒုဗ္ဗနေဝံ။ နှလုံးမသာယာရှိသည်။ နဟော
မိ၊ မဖြစ်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသုခဒုက္ခလာတာအလာတာအစရှိသည်တို့၌
တုလိတော၊ ချိန်နှင်တူသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ဤသည်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။
ဥပေက္ခာပါရမီ၊ ဥပေက္ခာပါရမီတည်း။ ။

အာဟာရေန သုဒ္ဓိတိ။ အာဟာရေနသုဒ္ဓိဟူသည်ကား။ ဧကစ္စေ။ အချို့
ကုန်သော သံသာရ မောစကမိစ္ဆာ အယုဂ္ဂိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
ကောလာဒိနာ။ အိမ်ဆီးသီးအစရှိသော။ ပရိတ္တကအာဟာရေန၊ အနည်း
ငယ်သောအစာဖြင့်၊ သုတ္တိတုံ၊ ဝင့်ဆင်းရဲမှစင်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း
၏။ ဣတိ ဧဝံ မိဋ္ဌိနေ၊ ဤသို့သံသာရမောစကမိစ္ဆာ အယုဂ္ဂိကုန်သည်။ ဟော
န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝမာဟံ သူတိ၊ ဧဝမာဟံ သဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေန္တိ
ဆိုကုန်၏။ ကောလေဟိတိ၊ ကောလေဟိဟူသည်ကား။ ပဒရေဟိ၊ အိမ်ဆီး
သီးတို့ဖြင့်။ ကောလောဒကန္တိ၊ ကောလောဒကံဟူသည်ကား။ ကောလာဒိ၊
အိမ်ဆီးသီးတို့ကို၊ မန္တိတွာ၊ နယ်၍၊ ကတပါနကံ၊ ပြုအပ်သောအဖျော်တည်း
ကောလဝိကတိန္တိ၊ ကောလဝိကတိံ ဟူသည်ကား။ ကောလသာဠဝကော
လပူဝကောလဂုဠာဒိကောလဝိကာရံ၊ အိမ်ဆီးပို အိမ်ဆီးဖြင့်ပြုသောမူ
အိမ်ဆီးဖြင့်ပြုသောတင်လဲအစရှိသောဆီးသီးအထူးကို၊ ဧတပရမောတိ၊
ဧတပရမောဟူသည်ကား။ အဿ၊ ထိုဆီးသီးအား၊ ဧတံပမာဏံ၊ ထိုယခု
ရှီးသာဆီးသီး ပမာဏသည်။ ပရံ၊ အလွန်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတဿ၊ ထို
ကြောင့်သော၊ ထိုကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌ရှိသောဆီးသီးသည်။ ဧတပရ
မော၊ ဧတပရမမည်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ ဧကနုရတိ ကပ္ပမတ္ထကေပန၊
ကိုးဆွဲ တကမ္ဘာထက်၌ကား။ ဗေလု ဝပက္ကံ တာယ ပက္ကံ ပမာဏော၊
ဥသျှစ်သီးမှည့် ယန်းသီးမှည့် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကောလော၊ ဆီး
သီးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အယံ၊ ဤကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌ဖြစ်သော
ဆီးသီးသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကောလဿ၊ ဆီးသီး၏။ ပမာဏံ၊
အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဧတ္ထကောဝံ၊ ဤယခုကာလ၌ဖြစ်သော ဆီးသီးပမာ
ဏ ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ အမိမတ္တကသိမာနန္တိ၊ အမိမတ္တကသိမာနံဟူသည်ကား။
အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ကိယတာဝံ၊ ပိန်ကြုံသော အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
ရောက်၏။ အသီတိကပဗ္ဗာနိဝါ ကာဠုပဗ္ဗာနိဝါတိ၊ အသီတိကပဗ္ဗာနိဝါ
ကာဠုပဗ္ဗာနိဝါဟူသည်ကား။ အသီတိကပဋိယာဝါ၊ ဆင်ပိတ်ချင်းနွယ်၏

၃၄၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

လည်းကောင်း၊ ကာဠဝဠိယာဝါ၊ စကျင်နွယ်၏ လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိဠာ
 နေသု၊ အဆင်ရှိရာအရပ်တို့၌၊ မိလာယိတွာ၊ ပိန်စေ၍၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊
 ဥန္တတုန္တတာနိ၊ မြင့်တုံနိမ့်တုံ ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်
 ဥန္တတုန္တတာနိ၊ မြင့်တုံနိမ့်တုံ ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဣမံ
 အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဩဠပဒန္တိ၊ ဩဠပဒံဟူ
 သည်ကား၊ ဩဠဿ၊ ကုလားအုပ်၏၊ ပဒမဇ္ဈေ၊ ခွါ၏အလယ်၌၊ ဂန္တိရံ၊
 နက်သည်၊ ဟောတိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ မံသလောဟိတေ၊ အသားအသွေး
 သည်၊ မိလာတေ၊ ပိန်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စန္ဒါရဿ၊ ပစ္စန္ဒါရ်၏၊ အန္တော၊ အ
 တွင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌတ္တာ၊ ဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာနိသဒံ၊ တင်သားအ
 ရပ်သည်၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဂန္တိရံ၊ နက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထို
 သို့နက်သောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏၊ ဘူမိယံ၊ သဲအစရှိသည်
 ဖြင့်ရင်းသောမြေ၌၊ နိယိန္တဌာနံ၊ ထိုင်ရာအရပ်သည်၊ သရပေါဓိန၊ သဲရ
 ရှန်ညွှန်ရှိရာအရပ်၌ ခွါ၏အလယ်ဖြင့် ငူငူထွက်အောင် အဆင့်ဆင့်နင်း
 သောကုလားအုပ်ခြေဖြင့်၊ အက္ကန္တိ၊ ဝိယ၊ နင်းအပ်သောခွါရာကဲ့သို့၊ မဇ္ဈေ၊
 အလယ်၌၊ ဥန္တတံ၊ မြင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဋ္ဋနာဝဠိတိ၊ ဝဋ္ဋနာဝဠိဟူ
 သည်ကား၊ ရဇ္ဇ၊ ယာ၊ ကြိုးဖြင့်၊ အာဝုနိတွာ၊ သိ၍၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သော၊
 ဝဋ္ဋနာဝဠိ၊ ပုတီးသွပ်သည်၊ ဝဋ္ဋနာနံ၊ ပုတီးတို့၏၊ အန္တရန္တရ၊ အကြား
 အကြား၌၊ နိန္ဒာ၊ နိမ့်ရှိုင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝဋ္ဋနဌာနေ
 သု၊ ပုတီးလုံးရှိရာအရပ်တို့၌၊ ဥန္တတာ၊ မြင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်သ
 ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကော၊ ကျောက်ဆူးရိုးသည်၊ ဥန္တတာ
 ဝနတော၊ မြင့်တုံနိမ့်တုံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇရသာလာယဂေါပါန
 သိယောတိ၊ ဇရသာလာယဂေါပါနသိယောဟူသည်ကား၊ ဇိဏ္ဏသာလာ
 ယ၊ ဆွေးမြေ့သောစရပ်၏၊ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏၊ တာ၊ ထိုအခြင်တို့သည်၊ ဝံသတော၊ ပိဋ္ဌိဝံသတော၊ ခေါင်ရောက်မှ၊ မုဋ္ဌိ
 တွာ၊ လွတ်၍၊ မဏ္ဍုလေ၊ နံရံခြေ၏အထက်၌ ထားအပ်သောရောက်ဝန်း၌၊
 ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ မဏ္ဍုလတော၊ နံရံခြေ၏အထက်၌ ထားအပ်
 သောရောက်ဝန်းမှ၊ မုဋ္ဌိတွာ၊ လွတ်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်
 ကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကော၊ အချို့သောအခြင်သည်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ အချို့သောအခြင်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဟော

၂၅

တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလုဂ္ဂပိလုပ္ပ၊ ဇနောဋ်ဇနင်းရှိကုန်သည်။ တာဝန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တဿပန၊ ဘုရားလောင်းအားကား။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။
 ပါသုဋ္ဌိယော၊ နံရိုးတို့သည်။ နာဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း
 အား။ လောဟိတေ၊ သွေးသည်။ ခဏိန္ဒေ၊ ပြတ်သည်ရှိသော်။ မံသေ၊ အသား
 သည်။ မိလ္လာတေ၊ ပိန်သည်ရှိသော်။ ပါသုဋ္ဌန္တရေဟိ၊ နံရိုးကြားတို့မှ စမ္မာ
 နိ၊ အရေတို့သည်။ ဟေဠာ၊ အောက်သို့။ ဩတိဏ္ဍာနိ၊ သက်ကုန်၏။ တံ၊
 ထိုသို့သက်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဧတံ၊ ဤသေယျထာပီဇရသာလာ
 ယဂေါပါနသိယောအစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ။

ဩက္ခာယိကာတိ၊ ဩက္ခာယိကာဟူသည်ကား။ ဟေဠာ၊ အောက်သို့။
 အနုပဝိဠာ၊ အစဉ်အတိုင်းနိမ့်သည်ဖြစ်၍ ဝင်လေသော မျက်လုံးသည်။
 တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ လောဟိတေ၊ သွေးသည်။ ခဏိန္ဒေ၊ ပြတ်သည်
 ရှိသော်။ မံသေ၊ အသားသည်။ မိလ္လာတေ၊ ပိန်သည်ရှိသော်။ အက္ခိအာဝါ
 ဓူကာ၊ မျက်တွင်းတို့သည်။ မတ္တလုင်္ဂံ၊ ဦးနှောက်ကို။ အာဟာရ္မထိ၍၊ အဋ္ဌ
 သု၊ တည်ကုန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့တည်ခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း
 အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အက္ခိတာရကာ၊ မျက်လုံးတို့
 သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အာမကန္တိန္ဒောတိ၊ အာမကန္တိန္ဒောဟူသည်
 ကား။ အတိတရုဏာကာလေ၊ အလွန်နုသောအခါ၌။ ခဏိန္ဒေ၊ ဆွတ်အပ်သော
 တူးထီးသည်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုနုသောအခါ၌ ဆွတ်အပ်သောတူး
 ထီးသည်။ ဝါတာတပေန၊ လေနေပူဖြင့်။ သံဗုသတိဇေဝ၊ တွေ့လည်းတွေ့
 ၏။ မိလ္လာယတိစ၊ ပိန်လည်းပိန်၏။ ယာဝဿုမေသာရိပုတ္တတိ၊ ယာဝဿု
 မေသာရိပုတ္တဟူသည်ကား။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယှံ၊ ငါ၏။ ဥဒရန္တ
 ဝိ၊ ဝမ်းရေသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံ၊ ကျောက်ဆူးရိုး
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တံ၊ ထိုကျောက်ဆူးရိုးသည်။
 အလ္လိနာ၊ ကပ်ငြိသည်။ ပောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ သာရိ
 ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မေ၊ ငါအား။ ဘာရိယ
 ဘာရိယာ၊ အလွန် ဝန်လေးသော။ ဒုက္ကရကာရိကာ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှု
 ကိုပြုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဥဒရန္တဝိ၊ ဝမ်းရေသည်။
 ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံ၊ ကျောက်ဆူးရိုးသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အလ္လိနာ၊ ကပ်ငြိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤယာဝဿုမေ သာရိပုတ္တ အစရှိသော ပါဠိရပ်
 ၌။ သမ္ပန္နော၊ ပုန်စပ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကဉ္စေ

ဝပရိဂ္ဂဏှာဒိတိ၊ ဝိဋ္ဌိကဏ္ဍကဏ္ဍဝပရိဂ္ဂဏှာမိဟူသည်ကား။ သဟဉ္စဒ
ရန္တဝိ၊ ဝမ်းရေနှင့်တကွကို၊ ဂဏှာမိ၊ ကိုင်မိ၏။ ဥဒရန္တဝိယေဝပရိဂ္ဂဏှာ
ဒိတိ၊ ဥဒရန္တဝိယေဝပရိဂ္ဂဏှာ မိဟူသည်ကား။ သဟ ဝိဋ္ဌိကဏ္ဍကံ၊
ကျောက်ဆူးရိုးနှင့်တကွဝမ်းရေကို၊ ဂဏှာမိ၊ ကိုင်မိ၏။ အဝကုဇ္ဇောပပ
တာဒိတိ၊ အဝကုဇ္ဇောပပတာမိဟူသည်ကား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြဋ်ကြောင့်၊
ဥပ္ပာရပဿာဝတ္ထာယ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် အကျိုးငှါ၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်
သော။ အဿ၊ ထိုသူရားလောင်းအား၊ ပဿာဝေါ၊ ကျင်ငယ်သည်၊ နေဝ
နိက္ခမေတိ၊ မထွက်၊ ဝစ္စံပန၊ ကျင်ကြီးသည်ကား။ ဧကံဇ္ဇေကဋ္ဌကဋ္ဌမတ္တံ၊ တ
စေ့နှစ်စေ့သောစပေါင်းစေ့ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမန္တောဝိ၊
ထွက်သော်လည်း၊ ဗလဝဒုက္ခံ၊ သည်းစွာသောဆင်းရဲကို၊ ဥပ္ပာဒေတိ၊
ဖြစ်စေ၏။ သရိရတော၊ ကိုယ်မှ၊ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်၊ မုဇ္ဈန္တိ၊ ယိုကုန်၏။
တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အဝကုဇ္ဇော၊ မှောက်ခုံ၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတ
တိ၊ လည်း၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဝကုဇ္ဇောပပတာဒိတိ၊ အဝကုဇ္ဇောပပ
တာမိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တမေဝကယန္တိ၊ တမေဝကယံ
ဟူသည်ကား။ ဧကနဋ္ဌတိကပ္ပမတ္တကေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာလက်၌၊ ကာယံ၊
ကိုယ်ကို၊ မဟာသစ္စကသုတ္တေပန၊ မဟာသစ္စကသုတ်၌ကား။ ပစ္ဆိမဘာဝိ
ကကာယံ၊ ပစ္ဆိမဘာဝ၌ဖြစ်သောကိုယ်တော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဣမမေ
ဝကယန္တိ၊ ဣမမေဝကယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပူတိမူလာနိတိ၊ ပူတိမူလာနိဟူသည်ကား။ မံသေဝါ၊ အ
သားသည်လည်းကောင်း၊ လောဟိတေဝါ၊ အသွေးသည်လည်းကောင်း၊
သတိ၊ ရှိသော်လောမာနိ၊ မွေးညှင်းတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တဿ
ပန၊ ထိုအသားအသွေးသည်ကား။ အတာဝေ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ စမ္ပာဒေဏှ၊
သားရေပိုင်း၌၊ လောမာနိဝိယ၊ အမွေးတို့ကဲ့သို့၊ ဟတ္ထေယေဝ၊ လက်၌သာ
လျှင်၊ လက္ခန္တိ၊ ကင်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုအမွေးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပူတိမူလာနိ
လောမာနိကာယသ္မာပတန္တိတိ၊ ပူတိမူလာနိလောမာနိကာယသ္မာပတန္တိ
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး။ ။ အလမရိယ ဉာဏဒဿနဝိသေသ
န္တိ၊ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံဟူသည်ကား။ အရိယဘာဝံ၊ အရိ
ယ၏အဖြစ်ကို၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ လောကုတ္တရ
မဂ္ဂံ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ကို၊ ဣမိသံသယေဝအရိယာယပညာယာတိ၊ ဣမိ
သံသယေဝအရိယာယပညာယဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြစ်
သော၊ ပညာယ၊ ပညာကို၊ အနုမိဂမာ၊ မရေခြင်းကြောင့်၊ ယာယံအရိယာတိ

ယာယံအရိယာဟူသည်ကား။ ယာအယံမဂ္ဂပညာ။ အကြင်မဂ္ဂ ပညာသည်
 အတ္တိ၊ ဤ၏။ သာ၊ ထိုမဂ္ဂပညာကို။ အနဓိဂတော၊ မရခြင်းကြောင့်။ ဣတိအယံ
 အဓိပ္ပာယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဇောရဟိ၊ ယခုပစ္စိမဘဝကကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ ဝိပဿနာ
 ယံပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာကို။ အနဓိဂတတ္တာ၊ ရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 မဂ္ဂပညာ၊ မဂ္ဂပညာကို။ အနဓိဂတော၊ ရသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။
 ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဇောနုဝတိကပ္ပမတ္ထကော၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌။
 ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာကို။ အနဓိဂတတ္တာ၊ မရသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ လောကုတ္တရမဂ္ဂပညာ၊ လောကုတ္တရာမဂ္ဂပညာကို။ နာဓိဂတော၊
 မရသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံအဓိပ္ပာယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို။
 ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဇ္ဈိမဘာဏကတ္ထရာပန၊ မဇ္ဈိမ
 ဘာဏကမထေရ်တို့သည်ကား။ ဣမိဿာယေဝါတိ၊ ဣမိဿာယေဝဟူ၍
 ဝုတ္တပညာပီ၊ ဆိုအပ်သောပညာသည်လည်းကောင်း။ ယာယံအရိယာတိ၊
 ယာယံအရိယာဟူ၍၊ ဝုတ္တပညာပီ၊ ဆိုအပ်သောပညာသည်လည်းကောင်း။
 မဂ္ဂပညာယေဝ၊ မဂ္ဂပညာပင်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုမဇ္ဈိမဘာဏကမထေရ်တို့ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့နှစ်ပါးသောအရာ၌ မဂ္ဂပညာကိုရည်၍ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ္ဂကို။ အနဓိဂတတ္တာ၊ မရသေးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ မဂ္ဂ၊ မဂ္ဂကို။ နာဓိဂတော၊ မရသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒီပေ
 ဝံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ကိဗ္ဗာဝိနသက္ခောမိ၊ အကယ်၍ကား မတတ်နိုင်။ ပန၊ ထို
 သို့မတတ်နိုင် သော်လည်း။ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးသော အရာတို့သည် လည်း။
 မဂ္ဂပညာယေဝ၊ မဂ္ဂပညာပင်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆို
 ကုန်၏။ ဇောဒေဝ၊ ထိုမဂ္ဂပညာသည်သာလျှင်။ ဧတ္ထေ၊ ဤပါဠိနှစ်ပါး၌
 လည်း။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣတရထာ၊ ဤနှစ်ပါးသော ပါဠိ
 အရာ၌ အရိယမဂ္ဂမှတစ်ပါးသော အပြားအားဖြင့် ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ယာ
 အယန္တိ နိဇ္ဈေသော၊ ယာအယံဟူသော နိဇ္ဈေသသည်။ အနုရုပေါ၊
 မလျောက်ပတ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သံသာဓေနသုဒ္ဓိတိ၊ သံသာဓေန
 သုဒ္ဓိဟူသည်ကား။ ဗဟုကံ၊ အကြိမ်များစွာ။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍။
 သုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဥပပတ္တိယာသုဒ္ဓိ

၂

တိ၊ဥပပတ္တိယာ သုဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ဗဟုကံ၊အကြိမ်များစွာ၊ ဥပပဇ္ဇိတွာ၊
 ထိုထိုသို့သောဘဝ၌ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်လေ၍၊သုတ္တန္တိ၊စင်ကြယ်ကုန်
 ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ အာဝါသေနသုဒ္ဓိတိ၊ အာဝါသေနသုဒ္ဓိ
 ဟူသည်ကား၊ ဗဟုသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ သတ္တဝါသတို့၌၊
 ဝသိတွာ၊ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်နေ၍၊သုတ္တန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊တိသုပိဌာနေသု၊ သုံးပါးသောအရာတို့၌လည်း၊ သံသရ
 ကကဝသေန၊ရှေ့လျှောက်တတ်သည်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ သံသာရော၊သံ
 သာရမည်၏၊ ဥပပစ္စနကဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်တတ်သည်၏
 အတွင်းအားဖြင့်၊ဥပပတ္တိ၊ဥပပတ္တိမည်၏၊ဝသနကဝသေန၊ပဋိသန္ဓေအား
 ဖြင့်နေတတ်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊အာဝါသော၊အာဝါသမည်၏၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊ခန္ဓာယေဝ၊ခန္ဓာတို့ကိုသာလျှင်၊ဝတ္ထာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ယညေနာတိ၊
 ယညေနဟူသည်ကား၊ ဗဟုယာဝေ၊ များစွာသောဆိတ်ဝက် သတို့ဝဋ်း
 သတို့သားအစရှိသည်တို့ဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ယဇိတွာ၊ ပူဇော်၍၊
 သုတ္တန္တိ၊စင်ကြယ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ မုဒ္ဓါဝသိတ္တေနာ
 တိ၊မုဒ္ဓါဝသိတ္တေန ဟူသည်ကား၊ တိဟိသင်္ခတိ၊ သုံးမျိုးသောခရုသင်း
 တို့ဖြင့်၊ခတ္တိယာကိသိကေန၊ မင်းတို့၏အဘိသိက်ဖြင့်၊ အဘိသိတ္တေန၊အ
 ဘိသိက်သွန်းခြင်းဖြင့်၊ အဂ္ဂိပါရိစရိယာယာတိ၊ အဂ္ဂိပါရိစရိယာယ ဟူ
 သည်ကား၊ဗဟုအဂ္ဂိပါရိစရိယောန၊များစွာသောမီးပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊သုတ္တန္တိ၊
 စင်ကြယ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ။

ဒဟာရောတိ၊ဒဟာရောဟူသည်ကား၊ တရုဏော၊ အလွန်ငယ်နုသော
 သူတည်း၊ယုဝါတိ၊ယုဝဟူသည်ကား၊ယောဗ္ဗနေန၊ တင့်တယ်လှပသော
 အရွယ်၌၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူတည်း၊ သုသုကာဠကေသော
 တိ၊သုသုကာဠကေသောဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓကာဠကေသော၊သက်သက်
 မည်းသောဆံရှိသော၊ ပညာ ဝေယျတ္တိယေနာတိ၊ ပညာဝေယျတ္တိယေန
 ဟူသည်ကား၊ပညာဝေယျတ္တိယာဘဝေန၊ အကြောင်းအရာ၌လိမ္မာသော
 ပညာရှိသည်၏အဖြစ်၌၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူတည်း၊ဇိဇ္ဈော
 တိ၊ဇိဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ ဇရာဇိဇ္ဈော၊ကြီးရင့်သည်ဖြစ်၍ အိုမင်းသော
 သူတည်း၊ဝုဇောတိ၊ဝုဇောဟူသည်ကား၊ ဝုဇိတွာ၊ ကြီးပွား၍၊ ဌိတအင်္ဂ
 ပစ္စင်္ဂါ၊ တည်သော အင်္ဂါကြီးငယ် ရှိသောသူတည်း၊ မဟလ္လကောတိ၊
 မဟလ္လကောဟူသည်ကား၊ မဟလ္လကော၊ ကြီးမြတ်သောသူတည်း၊အဋ္ဌ
 ဝတောတိ၊အဋ္ဌဝတောဟူသည်ကား၊ဗဟုအဋ္ဌါနံ၊ များစွာသောအစွန့်ကာ

မဟာဝသီဟနာဒသုတ်၊

၃၄၆

၁၁

သဿိ၊ ဂတော၊ ရောက်သောသူတည်း။ စိရကာလသတိက္ကန္တော၊ ရှည်မြင့်
 စွာသောကာလကိုလွန်သော သူတည်း။ ဝယောအနုပ္ပတ္တောတိ၊ ဝယော
 အနုပ္ပတ္တောဟူသည်ကား၊ ဝသသတသ၊ အနှစ်တရာ၏၊ တတိယကော
 ဌာသံ၊ သုံးခုမြောက်သောအရာဟုဆိုအပ်သော၊ ပစ္ဆိမဝယံ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်
 သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်သော၊ မေ၊ ငါတုရား၏၊ အာသီတိကော၊ ရှစ်
 ဆယ်ရှိပြီးသော၊ ဝယော၊ အရွယ်သည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ပရိနိဗ္ဗာနသံဝန္တရေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောနှစ်၌၊ ကထေသိကီရ၊ ဟောတော်
 မူသတတ်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အာသီတိကောဟူ၍၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူပြီး၊ ပရမာယာတိ၊ ပရမာယဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမာယ၊ မြတ်
 သော၊ သတိယာတိအာဒိသု၊ သတိယာဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ပဒသ
 တစ္စ၊ ပုဒ်အရာကိုလည်းကောင်း၊ ပဒသဟသစ္စ၊ ပုဒ်အထောင်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝဒန္တဿေဝ၊ ဟောသော သူအားလျှင်၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍနသမတ္တတာ၊
 မှတ်ယူခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိနာမ၊ သတိမည်၏၊ တ
 ဒေဝ၊ ထိုပုဒ်အရာပုဒ် အထောင်ကိုပင်လျှင်၊ အာဓာရဏဥပနိဗန္ဓနသမတ္တ
 တာ၊ ဆောင်ခြင်း မမေ့အောင်အဆင့်ဆင့်မြစေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောသူ၏
 အဖြစ်သည်၊ ဂတိနာမ၊ ဂတိမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဟိတံ၊ သင်ပြီးသော၊
 ဓာရိတံ၊ ဆောင်ပြီးသောပုဒ်အရာပုဒ်အထောင်ကို၊ သဏ္ဌာပံ၊ သရဏ္ဌာပံ
 ခြင်းကို၊ ကာထုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမတ္တံ၊ ဝိရိယံ၊ စွမ်းနိုင်သောဝီရိယသည်၊ ဝိတိ
 နာမ၊ ဝိတိမည်၏၊ တဿ၊ ထိုသင်အပ်ဆောင်အပ်သရဏ္ဌာပံအပ်သော
 ပုဒ်အရာအထောင်၏၊ အတ္ထုပ္ပ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာရဏုပ္ပ၊ ပါဠိကို
 လည်းကောင်း၊ ဒသနသမတ္တတာ၊ ပြုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်၊
 ပညာဝေယျတ္ထိဟံနာမ၊ ပညာဝေယျတ္ထိဟမည်၏၊ ဒဠ္ဓဓမ္မောဓနုပ္ပဟောတိ
 ဒဠ္ဓဓမ္မောဓနုပ္ပဟောဟူသည်ကား၊ ဒဠ္ဓံ၊ မြဲမြံစွာ၊ ဓနံ၊ လေးကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ကိုင်၍၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ ဣဿာသော၊ လေးသွားတည်း၊ ဒဠ္ဓဓနုနာမ၊
 ဒဠ္ဓဓနုမည်သည်ကား၊ ခွံသဟဿထာမံ၊ နှစ်ထောင်သောပိုလ်တည်းဟူ
 သောကြေးအစရှိသော ဝန်ကိုချက်ဆောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောလေးကို၊
 ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခွံသဟဿထာမံနာမ၊ ခွံသဟဿထာမမည်သည်ကား၊
 အာရောပိတဿ၊ တင်အပ်သော၊ ယဿ၊ အကြင်လေး၏၊ ဖိယာယ၊ ညှိနှိုင်း
 ဗန္ဓော၊ ခွဲအပ်သော၊ လောဟသိသာဒိနံ၊ ကြေးသံသလွဲမည်းအစရှိသည်
 တို့၏၊ ဘာရော၊ ဝန်သည်၊ ဒဠ္ဓေဿ၊ လေးကိုင်း၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ယာဝ

၃၅၀ မူလမဏ္ဍိက-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကဏ္ဍဗ္ဗမာဏာ။ လည်အတိုင်းအရှည်တိုင်အောင်။ ဥက္ခိတ္တဿ။ မြောက်
အပ်သည်ရှိသော်၊ ပထဝီတော၊ မြေမှ၊ မုစ္ဆတိ၊ လွတ်၏၊ သက္ခိတောတိ၊
သက္ခိတောဟူသည်ကား၊ ဒသဒ္ဓါဒသဝဿာနိ၊ ဆယ်နှစ် တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့
ပတ်သုံး၊ အစရိယကုလေ၊ ဆရာအိမ်၌၊ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပေါ၊ သင်အပ်ပြီးသော
အတတ်ရှိ၏၊ ကတဟတ္ထောတိ၊ ကတဟတ္ထောဟူသည်ကား၊ ကောစိ၊ အ
ချိုသောသူသည်၊ သိပ္ပမေဝ၊ အတတ်ကိုသာလျှင်၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍတိ၊ သင်၏၊ ကတ
ဟတ္ထော၊ လက်သို့ရောက်သောအတတ်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အယံ
ပန၊ ဤလေးသမားသည်ကား၊ ကတဟတ္ထော၊ လက်သို့ရောက်သောအ
တတ်ရှိ၏၊ စိဏ္ဏဝသိဘာဝေါ၊ လေးအတတ်၌လေ့လာအပ်ပြီးသောဝသိ
ဘောဝိရှိ၏၊ ကတူပါသနောတိ၊ ကတူပါသနောဟူသည်ကား၊ ရာဇကုလာ
ဒီသု၊ မင်းမျိုးအစရှိသည်တို့၌၊ ဒသိတသိပ္ပေါ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအတတ်ရှိ
၏၊ လဟုကေနအသနေနာတိ၊ လဟုကေနအသနေနဟူသည်ကား၊ အန္တော
အတွင်း၌၊ သုသိရံ၊ အခေါင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တူလာဒီနိ၊ လဲအစရှိသည်
တို့ကို၊ ပူဇရတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ကတလာခါပရိကမ္ပေန၊ ချိပ်ဖြင့်အပြေအပြစ်
ပြုအပ်ပြီးသော၊ သလ္လဟုကကဏ္ဍေန၊ ပေါ့သောမြားဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ဇေံ၊ ဤသို့ပေါ့စွာပြုသဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သောမြားသည်။ ဧကဥသဘဂါမိ၊
တဥသဘသွားသော မြားသည်။ နွေဥသဘာနိ၊ နှစ်ဥသဘ အရပ်တို့ကို၊
ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အဋ္ဌဥသဘဂါမိ၊ ရှစ်ဥသဘသွားသောမြားသည်၊ သော
ဋ္ဌသဥသဘာနိ၊ တဆယ်ခြောက်ဥသဘအရပ်တို့သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အပ္ပ
ကသိနေနာတိ၊ အပ္ပကသိနေနဟူသည်ကား၊ နိဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲမရှိသဖြင့်၊
အတိပါတေယျာတိ၊ အတိပါတေယျဟူသည်ကား၊ အတိတ္တမေယျ၊ လွန်
စေရာ၏၊ ဇေံအဓိမတ္တသတိမန္တောတိ၊ ဇေံအဓိမတ္တသတိမန္တောဟူသည်
ကား၊ သောဓနုဂ္ဂဟော၊ ထိုလေးသမားသည်။ တံဝိဒတ္ထိစတုရဂိုလသောယံ၊
ထိုတထွာလက်လေးသစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသောထန်းရိပ်ကို၊ သီစာမေဝ၊
ဆောလျှင်စွာသာလျှင်၊ အတိတ္တမေတိယထာ၊ လွန်စေနိုင်သကဲ့သို့၊ ဇေံတ
ထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဒသတမ္ဘိ၊ ပုန်အရာကိုလည်းကောင်း၊ ပဒသဟသမ္ဘိ၊ ပုန်
အထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ သင်ခြင်းငှါ၊ ဥပဓာရေတံ၊ ဆောင်
ခြင်းငှါ၊ သဏ္ဌာယိတံ၊ သရဏ္ဌာယံခြင်းငှါ၊ အတ္ထကာရဏာနိစ၊ အနက်ပါဠိ
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပပရိက္ခိတံ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်း
နိုင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အညတြိအသိ
တဝီတခါယိတသာယိတာတိ၊ အညတရ အသိတဝီတခါယိတသာယိ

တာဟူသည့်ကား။ ဟိယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဂဝတာပိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်း။ အထိတပိတာဒိနိ၊ စားခြင်းသောက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊
ကာတဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခူပိပိ၊ ရဟန်းတို့
သည်လည်း။ ကာတဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုစားခြင်းသောက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရဏ
မတ္တကသလံ၊ ပြုခြင်းမျှဖြစ်သောအခါကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ဣဝိဣမိအတ္ထံ၊
ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ အပရိယာဒိဏ္ဏာယေဝါတိ၊ အပရိယာ
ဒိဏ္ဏာယေဝဟူသည်ကား။ အပရိက္ခိတာဝေ၊ မကုန်နိုင်ကုန် သည်သာ
တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ဧကောဘိက္ခူ၊ တယောက်သော
ရဟန်းသည်၊ ကာယာနူပဿနံ၊ ကာယာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ပုစ္ဆတိ
မေးအံ့၊ အညော၊ တပါးသောရဟန်းသည်၊ ဝေဒနာနူပဿနံ၊ ဝေဒနာနူပဿ
နာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးအံ့၊ အညော၊ တပါးသောရဟန်းသည်၊
စိတ္တာနူပဿနံ၊ စိတ္တာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးအံ့၊ အညော၊
တပါးသောရဟန်းသည်၊ ဓမ္မာနူပဿနံ၊ ဓမ္မာနူပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကို၊
ပုစ္ဆတိ၊ မေးအံ့၊ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကော၊ တယောက်
သောရဟန်းသည်၊ ဧကံ၊ တယောက်သောရဟန်းကို၊ နဩလောကေတိ၊
မျှော်၍မကြည့်ရငြိ၊ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့တပြိုင်နက်ကဲ့သို့မေးသည်ရှိသော်၊
တေသံ၊ ထိုမေးကုန်သောရဟန်းလေးယောက်တို့အား၊ ဝါရော၊ မေးသော
အလှည့်သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဗုဒ္ဓါနိပန၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့အားသာလျှင်၊ ဝါရော၊ ဒေသနာအလှည့်သည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ပိ
ဒတ္ထိစတုရဂုံလဆာယံ၊ တထွာလက်လေးသစ်ရှိသောအရိပ်ကို၊ အတိက္က
မနတော၊ လွန်ခြင်းကြောင့်၊ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓသမိဓေန၊ တဆဲ့လေးပါးအပြားရှိသော၊ ယေန၊ အကြင်အ
ကြောင်းဖြင့်၊ ကာယာနူပဿနံ၊ ကာယာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ နဝပိဓ
န၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဝေဒနာနူပဿနံ၊
ဝေဒနာနူပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ သောဠသမိဓေန၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးအ
ပြားရှိသော၊ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ စိတ္တာနူပဿနံ၊ စိတ္တာနူပဿ
နာသတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ပဉ္စပိဓေန၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ယေန၊ အကြင်အ
ကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မာနူပဿနံ၊ ဓမ္မာနူပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ကထိတံ၊
ဟောအုပ်၏၊ တေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝါ၊

၃၅၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တနည်းကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဇေတဝတ္ထာရော။ ဤလေးယောက်ကုန်
သောရဟန်းတို့ကို။ တိဋ္ဌန္တ၊ ထားကုန်ဘိဦး။ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏။ အညော၊ တပါး
ကုန်သော၊ ဓတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ သမ္ပပ္ပဓာ
နေသု၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့၌။ အညော၊ တပါးကုန်သော လေးယောက်ကုန်သော
ရဟန်းတို့သည်။ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌။ အညော၊ တပါးကုန်သောလေး
ယောက် ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌။ အညော၊
တပါးကုန်သော လေးယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဗလေသု၊ ဗိုလ်
တို့၌။ အညော၊ တပါးကုန်သောလေးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
သတ္တသုပေဇ္ဇာဇီသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သောပေဇ္ဇာဇီတို့၌။ အညော၊ တပါးကုန်
သောလေးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အဋ္ဌသုမဂ္ဂဇီသု၊ ရှစ်ပါး
ကုန်သောမဂ္ဂဇီတို့၌။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ သဓေပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေး
ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မေးကုန်သည်ရှိသော်၊ တမ္ပိ၊ ထိုပြဿနာကိုလည်း။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထေယျ၊ ဖြေတော်မူနိုင်ရာ၏။ ဝါ၊ တနည်း
ကား။ ဇေတအဋ္ဌဝါ၊ ဤရှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့ကိုလည်း။ တိဋ္ဌန္တ၊
ထားကုန်ဘိဦး။ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ သတ္တထိံသဇနာ၊ သုံးကျိပ်ခု
နစ်ယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဗောဓိပက္ခိယေသု၊ သုံးဆယ်ခုနစ်
ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၌။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ သဓေပုစ္ဆေယျ၊
အကယ်၍မေးကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မေးကုန်သည်ရှိသော်၊ တသ္မိံ၊ ထိုမေး
အပ်သောပုစ္ဆာ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမေးသော
ခဏန္တိကံ သာလျှင်၊ ကထေယျ၊ ဖြေတော်မူနိုင်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယာဝတာ၊ အကြင်
မျှလောက်သောကာလအခိုက်အတန့်၌။ လောကီယမဟာဇနာ၊ လောကီ
လူများအပေါင်းတို့သည်။ ဧကံပဒံ၊ တခုသောပုဒ်ကို။ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်
သည်။ အဋ္ဌပဒါနိ၊ ရှစ်ပုဒ်တို့ကို။ ကထေတိ၊ ဟောနိုင်၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော
ပန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်ကား။ ဧကံပဒံ၊ တပုဒ်ကို။ ကထေန္တောယေဝ၊
ဟောစဉ်သာလျှင်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သောဠသပဒါနိ၊ တဆွဲ
ခြောက်ပုဒ်တို့ကို။ ကထေတိ၊ ဟောနိုင်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
မူကား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဇိဝှ၊
လျှာတော်သည်။ မုဒုကာ၊ နူးညံ့၏။ ဓန္တောဝရဏံ၊ နှုတ်ခမ်း တော်သည်။
သုဗျသိတံ၊ ကောင်းစွာထိ၏။ ဝစနံ၊ စုကားတော်သည်။ အဂလိတံ၊ လျှော

၉

ကျခြင်းမရှိ။ ဘဝင်္ဂ ပရိဝါသော။ ဘဝင် အကြိမ်သည်။ လဟကော။
 လျင်၏။ တေနထိကြောင့်။ အပရိယာဒိဏ္ဏာယေဝဿ သာရိပုတ္တတ
 ထာဂတဿဓမ္မဒေသနာတိ။ အပရိယာဒိဏ္ဏာယေဝဿ သာရိပုတ္တတထာ
 ဂတဿ ဓမ္မဒေသနာဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူပြီး တန္တိဥပနာ။ ပါဠိ
 အစဉ်ကို ထားခြင်းသည်။ ဒေသနာတိ။ ဒေသနာမည်၏။ ဓမ္မပဒဗျဉ္ဇနန္တိ။
 ဓမ္မပဒဗျဉ္ဇနံဟူသည်ကား။ ပါဠိယာ။ ပါဠိ၏။ ပဒဗျဉ္ဇနံ။ ပုဒ်အနက်ကိုပြခြင်း
 တည်း။ တဿတဿအတ္ထဿ။ ထိုထိုသို့သော အနက်ကို။ ဗျဉ္ဇနကံ။ ပြ
 တတ်သော။ အက္ခရံ။ အက္ခရာတည်း။ ပဉ္စာပဋိဘာနန္တိ။ ပဉ္စာပဋိဘာနံဟူ
 သည်ကား။ ပဉ္စာဗျာကရဏံ။ ပြဿနာကိုဖြေတော်မူခြင်းတည်း။ ဣဒိနာ။
 ဤပါဌဖြင့်။ ကိံ။ အတယ်ကို။ ဒဿတိ။ ပြတော် မူသနည်း။ တထာ
 ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုဗ္ဗေဒဟရကာလေ။ ရှေးပျိုမျှင်သောအခါ
 ၌။ အက္ခရာနိ။ အက္ခရာတို့ကို။ သမ္ပိဇ္ဈေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ပဒံ၊ ပုဒ်ကို။ ဝတ္ထု။
 ဟောခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ပဒါနိ။ ပုဒ်တို့ကို။ သပိဇ္ဈေတွာ၊ ပေါင်း
 ၍။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဝတ္ထု။ ဟောခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ စတု
 အက္ခရေဟိဝါ။ လေးလုံးသော အက္ခရာရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သော
 ဇ္ဇသအက္ခရေဟိဝါ။ တဆဲ့ခြောက်လုံးသော အက္ခရာရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်
 သော။ ပဒေဟိ။ ပုဒ်တို့နှင့်။ ယုတ္တာယ၊ ယှဉ်သော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အတ္ထံ
 အနက်ကို။ ဝတ္ထု။ ဟောခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣဒါနိဗန။ ယခုအ
 ခါ၌ကား။ မဟလ္လကကာလေ။ အရွယ်လွန်ပြီး၍အိုမင်းသောအခါ၌။ အက္ခ
 ရာနိ။ အက္ခရာတို့ကို။ သမ္ပိဇ္ဈေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ပဒံဝါ။ ပုဒ်ကို လည်းကောင်း။
 ပဒါနိဝါ။ ပုဒ်တို့ကို လည်းကောင်း။ သမ္ပိဇ္ဈေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဂါထံဝါ။ ဂါ
 ထာကိုလည်းကောင်း။ ဂါထာယ။ ဂါထာဖြင့်။ အတ္ထံဝါ။ အနက်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝတ္ထု။ ဟောခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိဇံကာရဏံ။
 ဤအကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒဟရကာလေစ။ နုနယ်ပျိုမျှင်သောအခါ
 ၌လည်းကောင်း။ မဟလ္လက ကာလေစ။ အရွယ် လွန်ပြီး၍ အိုမင်းသော
 အခါ၌လည်းကောင်း။ ဇေတံသဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးစုံသောဂါထာပါဒ စသည်ဖြင့်
 ဖြစ်သောတရားတော်သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အပရိ
 ယာဒိဏ္ဏမေဝ။ ကုန်ခန်းခြင်းမရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဣဒံ
 ကာရဏံ။ ဤအကြောင်းကို။ ဒဿတိ။ ပြတော်မူ၏။ မဉ္ဇကေနစေပိမန္တိဣဒံ
 ဝစနံ။ မဉ္ဇကေနစေပိမံဟူသောဤစကားကို။ ဗုဒ္ဓဗလဒီပနတ္ထမေဝ။ ဘုရား
 အစွမ်းကိုပြခြင်းငှါသာလျှင်။ ပရိကပ္ပေတွာ၊ ကြံတော်မူ၍။ အာဟ။ ဟော

တော်မူပြီ။ ဒသဗလံပန၊ ဘုရားအစွမ်းမည်သည်ကိုကား၊ မဇ္ဈကေ၊ ညောင်
စောင်း၌၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဂါမ နိဂမ ရာဇဋ္ဌာနိယော၊ ရွာနိဂုံးမင်း
နေပြည်တို့ကို။ ပရိဟရဏကာလောနာမ၊ ဆောင်ရသော အခါမည်သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပဉ္စမေအာ
ယုကောဋ္ဌာသေ၊ ငါးခုမြောက်သောအသက်၏အဘို့အရ၌။ ခဏ္ဍိစ္စာဒီပံ၊
သွားကျိုးခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနဘိဘူတာ၊ မနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏသရီရဿ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော
ကိုယ်တော်၏၊ ဝေဝဏ္ဏိယေ၊ တောက်ပြန့်သောအဖြစ်သည်။ အနုပုပ္ဖေ၊
မရောင်မီး၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ ပိယမနာပကာလေယေဝ၊ ချစ်မြတ်
နိုးအပ်သောအခါ၌သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ နာဂသ
မာလောတိ၊ နာဂသမာလော ဟူသည်ကား၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊
နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌၊ ဝိသတိ
ဝဿ ဗ္ဗန္တိ၊ ဝါတော်နှစ်ဆယ်၏အတွင်း၌၊ ဥပဝါနနာဂိတမေဃိယတ္ထေ
ရာဝိယ၊ ဥပဝါနမထေရ်နာဂိတမထေရ် မေဃိယမထေရ်ကဲ့သို့၊ အယဗ္ဗိ၊ ဤ
နာဂသမာလမထေရ်သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌာ
ကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗိဇယမာနောဟိ၊ ဗိဇယမာ
နောဟူသည်ကား၊ မနွေန၊ ညှင်းညှင်းသော၊ တာလဝဏ္ဏဝါတေန၊ ထန်း
ရွက်ယပ်လေဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥတုသုခံ၊ ဥတုကြောင့်
ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ သမုဋ္ဌာပယမာနော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ နိဝိဇ္ဇော၊ ထိုင်
နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧတဒဝေါစာတိ၊ ဧတဒဝေါစဟူသည်ကား၊
သကလသုတ္တံ၊ အလုံးစုံသောမဟာသီဟနာဒသုတ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုဗ္ဗစရိတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောအကျင့်ဟုဆိုအပ်
သော၊ ဒုက္ကရကာရဏံ၊ ဒုက္ကရအကျင့်ဟုဆိုအပ်သောအကြောင်းကို၊ အာ
ဂမ္မာစွဲ၍၊ ပဿန္တော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံအတ္ထရိယံဘန္တေတိအာဒိဝ
စနံ၊ ဧဝံအတ္ထရိယံဘန္တေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ နားတော်
လျှောက်၏၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဌ၌၊ အတ္ထရံ၊ လက်ဖျပ်ကို၊ ပဟရိတံ၊ တီးခြင်း
၌၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္ထရိယံ၊ အတ္ထရိယမည်၏၊
အဘူတသုဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲသောသဘောသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ဣ
တိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တုတံ၊ အတ္တုတမည်၏၊ ဥဘယေနပိ၊ ပုန်နှစ်ပါး
ဖြင့်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိမ္ဗယမေဝ၊ အံ့သွယ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို
သာလျှင်၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ ကောနာမော၊ အယံဘန္တေတိအုဒံဝစနံ၊ ကောနာမော

မဟာသီဟနာဒသုတ်။

၃၅၅

၂၁

အယံဘန္တေဟူသောဤစကားကို၊ အယံဓမ္မပရိယာယေ၊ ဤတရားဒေသ
 နာတော်သည်။ တဒ္ဒကောဝတ။ ကောင်းလေစွတကား။ ဟန္တဒါနိ။ ယခုအခါ
 ဌ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာယာဓိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ အဿ၊ ထို
 သုတ်၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဏှာပေမိ၊ ယူတော်မူစေအံ့၊ ဣတိအဓိပ္ပါယ်န၊
 ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသုတ်၏၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဏှန္တော၊ ယူတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ တသ္မာတိဟတွန္တိ အာဒိ၊ တသ္မာတိဟတွံ ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား
 ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ တဝ၊
 သင်အား၊ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်၊ ဟဋ္ဌာနိ၊ ရှင်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ နာဂသမာလ၊ နာဂသမာလ၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တွံ၊ သင်
 သည်၊ ဣမံဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို၊ လောမဟံသပရိ
 ယာယောတွေဝ၊ လောမဟံသတရားဒေသနာဟူ၍သာလျှင်၊ နံသုတ္တံ၊ ထို
 သုတ်ကို၊ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။
 မဟာသီဟနာဒသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ မဟာသီဟနာဒသုတ်၏ အခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်ပြီ။ ။

မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောဤသုတ်သည်၊ မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓ
 သုတ္တံ၊ မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၌၊ ဝိနယ
 ပရိယာယေန၊ ဝိနည်းဒေသနာ၌ လာသောနည်းအားဖြင့်၊ တယောဇနာ၊
 သုံးယောက်သောရဟန်းတို့ကို၊ သမ္ပဟုလ္လာတိ၊ သမ္ပဟုလာဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊
 ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသုံးယောက်သောရဟန်းတို့ထက်၊ ပရံ၊ လွန်
 သောရဟန်း အပေါင်းသည်၊ သံဃော၊ သံဃာမည်၏၊ သုတ္တန္တပရိယာ
 ယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာ၌ လာသောနည်းအားဖြင့်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်
 သောရဟန်းတို့သည်၊ တယောဇေ၊ သုံးယောက်သောရဟန်းတို့သာမည်
 ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသုံးယောက်သောရဟန်းတို့မှ၊ ဥဇ္ဈံ၊ လွန်သောရဟန်း
 အပေါင်းကို၊ သမ္ပဟုလ္လာတိ၊ သမ္ပဟုလာဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣ
 ဤမဟာ ဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၌၊ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာ၌လာ
 သောနည်းအားဖြင့်၊ သမ္ပဟုလ္လာ၊ သမ္ပဟုလာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ပိဏ္ဏာယပဝိသိသုတိ၊ ပိဏ္ဏာယပဝိသိသု ဟူသည်ကား။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်
 ပြီ၊ တေပန။ ထိုရဟန်းတို့သည်ကား။ နတာဝပဝိဋ္ဌာ၊ မဝင်ကုန်သေး၊ ပဝိ
 သိသာမာတိ၊ ဝင်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ နိက္ခန္တိတ္တာပန၊ ထွက်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်ကား။ ပဝိသိသုတိ၊ ဝင်ကုန်ပြီဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ယထာ
 ကိဉ္ဇပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဂါမိ၊ ရွာသို့၊ ဂမိသာပိတိ၊ သွား
 အံ့ဟူ၍၊ နိက္ခန္တိပုရိသော၊ ထွက်သောယောက်ျားသည်။ တံဂါမိ၊ ထိုရွာ
 သို့၊ အပတ္တောပိ၊ မရောက်သေးသော်လည်း။ ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိ
 သောလူသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတော၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂါမိ၊ ရွာသို့၊ ဂတော၊ သွားပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝတ္ထတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဝိသိသုတိ၊ ပဝိသိ
 သုဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ အာရာမောတိ၊ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ အာ
 ရာမောဟူသည်ကား။ ဇေတဝနတော၊ ဇေတဝနကျောင်းတော်မှ၊ အဝိဒ္ဓု
 ရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်၌ဖြစ်သော
 အယူမှတပါးသောအယူရှိကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊ ပရိဗိုဇိရဟန်းတို့၏၊
 အာရာမော၊ အရံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအရံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့ပရိဗ္ဗာဇကောနံ အာရာမောဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ သမဏောအာ
 ဝုသောတိ၊ သမဏောအာဝုသောဟူသည်ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ရဟန်း
 တို့၊ ထုမှကံ၊ ငါ့ရှင်တို့၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော၊ သမဏောဂေါတမော၊
 ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကာမာနံ ပရိညန္တိ၊ ကာမာနံ ပရိညံဟူသည်ကား။
 ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏၊ ပဟာနံ သမတိက္ကမံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ ပညပေတိ၊
 ပညပ်၏၊ ရူပဝေဒနာဒီသုဝိ၊ ရုပ်ဝေဒနာအစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ
 နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပညပ်ရေ၌၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့
 သည်၊ သကသမယံ၊ မိမိအယူကို၊ ဇာနန္တော၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဌမဇ္ဈာ
 နံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏၊
 ပရိညံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ ပညပေယျ၊ ပညပ်ကုန်ရာ၏၊ အရူပဘဝံ၊ အရူပဘဝ
 ကို၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ ရူပါနံ၊ ရုပ်တို့ကို၊ ပရိညံ၊ လွန်ခြင်းကို၊
 ပညပေယျ၊ ပညပ်ကုန်ရာ၏၊ အသညဘဝံ၊ အသညသတ်ဘဝကို၊ ဝဒမာ
 နော၊ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ ပရိညံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ ပည
 ပေယျ၊ ပညပ်ကုန်ရာ၏၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ ဣဒံနာမ၊ ဤသည်ကား။
 ဗဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘဝ
 တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘဝတည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့

မဟာဗုဒ္ဓကွန္ဒသုတ်။

၃၅၇

လည်း၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တေ၊ ထိုထိတ္ထိတို့သည်၊ ပညပေတုံ၊ ပညပ်ခြင်း
 ၄။ အသက္ခောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊
 ပညပေမပညပေမ၊ ပညပ်ကုန်အံ့ပညပ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၏၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အနာ
 ဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ပရိညံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ ပညပေတိ၊ ပညပ်တော်
 မူ၏၊ ရူပဝေဒနာနံ၊ ရုပ်ဝေဒနာတို့ကို၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊
 ပရိညံ၊ လွန်ခြင်းကို၊ ပညပေတိ၊ ပညပ်တော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုထိတ္ထိတို့သည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟန္တေ၊ များစွာသော၊ ဝိသေသေ၊ အထူးသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊
 ရှိပါလျက်လည်း၊ ဣဝေနော အာဝုသော၊ ကောဝိသေသောတိ အာဒိ၊ ဣဝေနော
 အာဝုသော၊ ကောဝိသေသော ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟံသု၊ ဆို
 ကုန်ပြီ၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဣဝေတိ၊ ဣဝဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ၊ ပညပနေ၊
 ဤသို့ပညပ်ရာ၌၊ ဓမ္မဒေသနာယဝါ၊ ဓမ္မဒေသနန္တိ၊ ဓမ္မဒေသနာယဝါ၊ ဓမ္မ
 ဒေသနံ ဟူသည်ကား၊ သမဏဿဝါ၊ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏
 လည်း၊ ယဒိဒံယာယ၊ ဓမ္မဒေသနာယံ၊ အကြင်တရားဒေသနာ၌၊ သဒ္ဓိံ၊
 တက္ခ၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ယဒိဒံ ယံဣဒံဓမ္မဒေသနံ၊ အကြင်တရားဒေသနာ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဋ္ဌာကံဝါ၊ ငါတို့၏မူလည်း၊ ယဒိဒံယာယဓမ္မဒေသနာ
 ယ၊ အကြင်တရားဒေသနာ၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ သမဏဿဝါ၊ ဂေါတမဿ၊
 ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ယဒိဒံယံဣဒံဓမ္မဒေသနံ၊ အကြင်တရားဒေသနာသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဓမ္မဒေသနံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို၊ အာရုတ္တပရိစ္စ၊ ဝှဲ၍၊ ယံနာ
 နာကရုဏံ၊ အကြင်ထူးသော အကြောင်းကို၊ ဝုစ္စထဝုစ္စယျံ၊ ဆိုကုန်
 ရာ၏၊ တံနာနာကရုဏံ၊ ထိုထူးသော အကြောင်းသည်၊ ကိံနာမအတ္ထိ၊
 အဘယ်မှာရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဒုတိယပဇ္ဇေ၊ နှစ်ခု
 မြောက်သော အနုသာသနီယာဝါ ဟူသောဝုန်၌လည်း၊ ဧဝေဝနယော၊
 ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမဇ္ဈေ၊ အသယံ၌၊ ဘိန္နသုဝဏ္ဏံဝိယ၊
 ဖြတ်အပ်သောရွှေကဲ့သို့၊ သာသနေန၊ ဘုရားရှင် သာသနာတော်၌၊
 သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ အတ္တနေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သောမိမိ၏၊ သဒ္ဓိံ၊ အယူကို၊
 ဝစနမက္ခေန၊ ဆိုကာမျှဖြင့်၊ သမရရံ၊ ကောင်းခြင်း၌ ပြည့်စုံသည်ကို၊
 ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဌပယိံသု၊ ထားကုန်ပြီ၊ နေဝအဘိ နန္ဒိံသုတိ၊ နေအဘိနန္ဒိံ
 သုဟူသည်ကား၊ ဧတံ၊ ဤသင်တို့ဆိုသောစကားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သင်တို့
 ဆိုတိုင်းမှန်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နသမ္ပနိန္တိံသု၊ ဝန်မခံကုန်၊ နုပ္ပနိက္ခောသိံ
 သုတိ၊ နုပ္ပနိက္ခောသိံသု ဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤသင်တို့ ဆိုအပ်သော

၁၁

၃၅၁ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိ ၁၃။

စကားသည်။ ဇေတံ။ ဤသို့သင်တို့ဆိုတိုင်း။ နဟောန္တိ။ မမြစ်ကုန်၊ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ နပဋိသေခေသုံ။ မမြစ်ကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
မူကား၊ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တိတ္ထိယာနာမ။ တိတ္ထိတို့မည်သည်
ကား၊ အန္တသဒိသာ၊ သူကန်းနှင့်တူကုန်၏၊ ဇာနိတွာဝါ၊ သိ၍လည်းကောင်း၊
အဇာနိတွာဝါ၊ မသိမူ၍လည်းကောင်း၊ ကထေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့နှလုံးပိုက်၍၊ နာဘိနန္တိ သုကိရ၊ ဝန်မခံကုန်သတတ်၊ ပရိညန္တိ ဝစနေန၊ ပရိ
ညံ့ဟူသောစကားဖြင့်၊ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်၊ သာသနဂန္ဓော၊ သာသနာတော်
မှဖြစ်သောအနံ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ နပဋိက္ကာ
သိ သု၊ မမြစ်ကုန်၊ ဝါတနည်းကား၊ ဇေတဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဇနဗဒ
ဝါသိနော။ ဇနပုဒ်၌နေကုန်သောရဟန်းတို့တည်း။ သကသမယ ပရေသမ
ယေသု၊ သာသနာတော်၌ဖြစ်သောမိမိအယူတိတ္ထိတို့၌ဖြစ်သော သူတပါး
အယူတို့၌၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မမြစ်
ကုန်၊ ဣတိပိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော ဝန်ခံခြင်း
တားမြစ်ခြင်းကို၊ နအကံသု၊ မပြုကုန်။ ။

နစေဝသမ္ပါယိဿန္တိတိ၊ နစေဝသမ္ပါယိဿန္တိဟူသည်ကား၊ သမ္ပါဒေတွာ
ပြည့်စုံစေ၍၊ ကထေတုံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊
ဥတ္တရိစရိဗ္ဗာတန္တိ၊ ဥတ္တရိစရိဗ္ဗာတံဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
အဝိသယ၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ ပဉ္ဇေ၊ ပြဿနာကို၊ ပုန္တိတော၊ မေးအပ်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုသို့အရာမဟုတ်သည်၌ပြဿနာကိုမေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တံ၊ ထိုမေးအပ်သောပြဿနာကို၊ အသမ္ပာယနတော၊ ပြည့်စုံစွာမဖြေနိုင်
ခြင်းကြောင့်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဒုက္ခံ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်
လတ္တံ့၊ ဟိသမ္ပိ၊ မှန်၏၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ကထေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှါ၊ အ
သက္ခောန္တာနံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဒုက္ခံနာမ၊ ဆင်းရဲခြင်းမည်
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာတံဘိက္ခဝေအဝိသယသ္မိံ တိဇ္ဈေ၊ ယထာတံ
ဘိက္ခဝေအဝိသယသ္မိံ ဟူသောဤဝါကျ၌၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ နိပါတ
မတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ယထာတိဣဒံစနံ၊ ယထာဟူသောဤသဒ္ဒါသည်
ကာရဏာဝစနံ၊ အကြောင်းကို ဟောသောသဒ္ဒါတည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ အဝိသယေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ ပဉ္ဇေ၊ ပြဿနာကို၊ ပုန္တိတော၊
မေးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ သဒေဝကေတိ၊ သဒေဝကေဟူသည်ကား၊ ဒေဝဟိ၊ နတ်တို့နှင့်၊
သဟ၊ တကွတည်း။ သဒေဝကေ၊ နတ်တို့နှင့်တကွ၊ သမာရုကာဒိသုပိ၊ သမာ

ရကအစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဏိဌာနာနိ၊ သုံးပါးသော သဒေဝက သမာရက သဗြဟ္မကဟူသောဌာနတို့ကို၊ လောကေ၊ လောကဟူသောပုဒ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ နှစ်ပါးကုန်သောသသမဏာဗြဟ္မဏိယာသဒေဝမနုဿာယဟူသောပုဒ်တို့ကို၊ ပဇာယ၊ ပဇာယဟူသောပုဒ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္ဆိမိ၊ ငါးပုဒ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တလောကမေဝ၊ သတ္တလောကကိုသာလျှင်၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ကုန်တော်မူ၍၊ သဒေဝကာဒိတောဒေ၊ သဒေဝကအစရှိသည်အပြားရှိသော၊ ဧတသ္မိလောကေ၊ ဤလောက၌၊ တံဒေဝံဝါ၊ ထိုပညပ်နိုင်သောနတ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံမနုဿံဝါ၊ ထိုပညပ်နိုင်သောလူကိုလည်းကောင်း၊ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဣတောဝါပနသုတွာတိ၊ ဣတောဝါပန သုတွာဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ ဣတောဝါပနဿာသနတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ အတထာဂတောပိ၊ တုရားမဟုတ်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အတထာဂတဿ၊ တုရားမဟုတ်သောသူ၏၊ သာဝကောပိ၊ တပည့်သည်လည်းကောင်း၊ အာရာဓေယျပရိတောသေယျ၊ နှစ်သက် စေနိုင်ရာ၏၊ အညထာ၊ သာသနာတော်မှတပါးသောအပြားရှိသောတိတ္ထိတောင်မှ၊ အာရာဓနံနာမ၊ နှစ်သက်စေနိုင်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ စေသံပဉ္စာနံ၊ ထိုပြ
 သာနာတို့ကို၊ ဝေပဿကရဏေန၊ ဖြေကြားခြင်းဖြင့်၊ ဝိတ္တာရာဇနံ၊ မိတ်၏နှစ်
 သက်ခြင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကောစ ဘိက္ခဝေတိ
 အာဒိ၊ ကောစဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
 ပြီ၊ ကာမဂုဏာတိ၊ ကာမဂုဏာဟူသည်ကား၊ ကာမယိတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ အလိုရှိ
 အပ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ကာမာ၊ ကာမမည်ကုန်၏၊ ဗန္ဓနဋ္ဌေန၊
 နှောင်ခွဲတတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏမည်ကုန်၏၊ အနု
 ဇာနိမိဘိက္ခဝေအဟဋ္ဌာနံဝတ္ထာနံဒိဂုဏံသံဃာသိန္နိတ္ထေ၊ အနုဇာနိမိဘိက္ခ
 ဝေ အဟဋ္ဌာနံဝတ္ထာနံဒိဂုဏံသံဃာသိန္နိဟူသောဤပါဠိရုပ်၌၊ ပဋုလတ္ထော၊
 အလွှာဟူသောအနက်သည်၊ ဂုဏတ္ထော၊ ဂုဏသဒ္ဒါ၏အနက်မည်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟဋ္ဌာနံ၊ အစာမချေသေးကုန်သော၊ ဝတ္ထာနံ၊ ဂုဏ်တို့၏၊
 ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ထပ်သော၊ သံဃာသိန္နိ၊ ခူးကုန်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊
 အစ္စန္တိ၊ ကာလာတာရယန္တိ၊ ရုတ္တိယောဝယောဂုဏာ၊ အနုပုဗ္ဗိဇာဟန္တိ၊ ပိတ္တ

အစွေန္တိကာလာတရယန္တိ ရတ္တိယောဝယောဂုဏာအနုပုဗ္ဗဗဟန္တိဟူသော
 ဤပါဠိရပ်၌၊ ရာသဋ္ဌော၊ အရဟဟူသောအနက်သည်၊ ဂုဏဋ္ဌော၊ ဂုဏသဒ္ဓါ၏
 အနက်မည်၏၊ ကါလာ၊ ကာလတို့သည်၊ အစွေန္တိ၊ လွန်လေကုန်၏၊ ရတ္တိယော
 ညည့်တို့သည်၊ တရယန္တိ၊ လွန်လေကုန်၏၊ ဝယောဂုဏာ၊ အရွယ်အရ
 သည်၊ အနုပုဗ္ဗ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ သတဂုဏာဒက္ခိဏာပါ
 နိကဓိတဗ္ဗာတိဋ္ဌော၊ သတဂုဏာဒက္ခိဏာပါနိကဓိတဗ္ဗာဟူသော ဤပါဠိ
 ရပ်၌၊ အာနိသံသဋ္ဌော၊ အာနိသံသအနက်သည်၊ ဂုဏဋ္ဌော၊ ဂုဏသဒ္ဓါ၏
 အနက်မည်၏၊ သတဂုဏာ၊ တရသောအကျိုးအာနိသံသရှိသော၊ ဒက္ခိဏာ
 အလှူကောင်းမှုသည်၊ ပါနိကဓိတဗ္ဗာ၊ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့၊ အန္တိအန္တိဂုဏံက
 ယိရာမာလာဂုဏေဗဟူတိဋ္ဌော၊ အန္တိအန္တိဂုဏံကယိရာ မာလာဂုဏေဗ
 ဟူ ဟူသောဤပါဠိရပ်၌၊ ဗန္ဓနဋ္ဌော၊ ခွဲခြင်းဟူသောအနက်သည်၊ ဂုဏ
 ဋ္ဌော၊ ဂုဏသဒ္ဓါ၏အနက်မည်၏၊ အန္တိ၊ အူမ၊ အန္တိဂုဏံ၊ အူမကိုခွဲသော
 အူသိမ်၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ မာလာဂုဏ၊ ပန်းကုံးတို့ကို၊ ကယိရာ၊
 ပြုကုန်ရာ၏၊ ဣဓာပိ၊ ဤကာမဂုဏာဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ ဇေသဝ၊ ဤဗန္ဓန
 အနက်ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဗန္ဓန
 ဋ္ဌေနဂုဏာတိ၊ ဗန္ဓနဋ္ဌေနဂုဏာဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီးစက္ခ၊
 ဝိညေယျာတိ၊ စက္ခဝိညေယျဟူသည်ကား၊ စက္ခဝိညာဏေန၊ စက္ခ
 ဝိညာဉ်သည်၊ ပဿိတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်သောရှုပါရုံတို့တည်း၊ တောနုပါယေန၊
 ဤသို့သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ သောတဝိညေယျာဒိသုပိ၊ သောတဝိညေ
 ယျအစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ အဋ္ဌော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏
 ဣဋ္ဌာတိ၊ ဣဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ပရိယိဋ္ဌာဝါ၊ ရှာအပ်ကုန်သည် မူလည်း၊
 ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ မာပရိယိဋ္ဌာဝါ၊ မရှာအပ်ကုန်သည်မူလည်း၊ ဟော
 န္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏဘူတာ၊ သဘောအားဖြင့်ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်ကုန်သော
 အာရုံတို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊ အနက်တည်း၊ ကန္တာ
 တိ၊ ကန္တာဟူသည်ကား၊ ကာမနိယာ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော အာရုံတို့
 တည်း၊ မနာပါတိ၊ မနာပါဟူသည်ကား၊ မနဝဗုဒ္ဓကော၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်
 ကုန်သောအာရုံတို့တည်း၊ ဝိယရူပါတိ၊ ဝိယရူပါဟူသည်ကား၊ ဝိယဇာတိ
 ကာ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သောအာရုံတို့တည်း၊ ကာမူပသဗ္ဗိတာ
 တိ၊ ကာမူပသဗ္ဗိတာဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 မာနေန၊ ဖြစ်သော၊ ကာမေန၊ ကိလေသာကာမနှင့်၊ ဥပသံဟိတာ၊ စပ်သော
 အာရုံတို့တည်း၊ ရဇနိယာတိ၊ ရဇနိယာဟူသည်ကား၊ ရဇနိယာ၊ တပ်အပ်

သော အာရုံတို့တည်း။ ရာဂုပ္ပတ္တိ ကာရဏဘူတာ။ ရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောအာရုံတို့တည်း။ ဣတိအယံ ဤသည်ကား။ အတ္ထော အနက်တည်း။ ။

ယဒိမုဒ္ဓါယာတိအာဒိသု။ ယဒိမုဒ္ဓါယဉ္ဇိသ္မိအစရှိသောပါဠိပေါ်တို့၌။ မုဒ္ဓါတိ။ မုဒ္ဓါဟူသည်ကား။ အင်္ဂုလပဗ္ဗေသု။ လက်ဆစ်တို့၌။ သညံ။ ဤလက်ဆစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်အရာရှိ၏ ဤလက်ဆစ်သို့ ရောက် သည်ရှိသော် အထောင်ရှိ၏ဟူသောအမှတ်ကို။ ဌပတွာ။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဟတ္ထမုဒ္ဓါလက်ဆစ်ချိုး ရေတွက်ခြင်းတည်း။ ဂဏနာတိ။ ဂဏနာဟူသည်ကား။ အတ္ထိန္ဒဂဏနာ။ တခု နှစ်ခုအစ ကိုးခုအဆုံးရှိသော အစီအရင်ဖြင့်မပြတ်သောရေတွက်ခြင်းတည်း။ သင်္ခါတိ။ သင်္ခါဟူသည်ကား။ ပိဏ္ဏဂဏနာ။ အပေါင်းအားဖြင့်ရေတွက်ခြင်းတည်း။ ယာယ။ အကြင်ရေတွက်ခြင်းဖြင့်။ ခေတ္တံ။ လယ်ကို။ ဩလောကေတွာ။ ကြည့်၍။ ဣမ။ ဤလယ်၌။ ဧတ္တကာ။ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝိဟိ။ ကောက်တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ရုက္ခံ။ သစ်ပင်ကို။ ဩလောကေတွာ။ ကြည့်၍။ ဣမ။ ဤသစ်ပင်၌။ ဧတ္တကာနိ။ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဖလ္လာနိ။ အသီးတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အာကာသံ။ ကောင်းကင်ကို။ ဩလောကေတွာ ကြည့်၍။ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌။ ဣမေသကုဏာနာမ။ ဤငှက်တို့မည်သည်ကား။ ဧတ္တကာ။ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဇာနန္တိ။ သိကုန်၏။ ကသိတိ။ ကသိဟူသည်ကား။ ကသိကမ္ပံ။ လယ်ထွန်ခြင်းအမှုတည်း။ ဝါဏိဇ္ဇာတိ။ ဝါဏိဇ္ဇာဟူသည်ကား။ ဇစ်ဝါဏိဇဏလဝါဏိဇာဒိဇဏိပ္ပယော။ ခြေဖြင့် ကုန်သွယ်ခြင်းတည်း။ ဖြင့်ကုန်သွယ်ခြင်းတည်း။ ဂေါရက္ခန္တိ။ ဂေါရက္ခံဟူသည်ကား။ အတ္တနောဝါ။ မိမိ၏၎င်း။ ပရေသံဝါ။ သူတပါးတို့၏၎င်း။ ဂါဝေါ။ ခွားတို့ကို။ ရက္ခိတွာ။ ကျောင်း၍။ ပဉ္စဂေါရသဝိက္ကယေန။ ငါးပါးသော ခွားနို့ အခုသာကို ရောင်းသဖြင့်။ ဇိဝိတကပ္ပနံ။ အသက်မွေးခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ အာဝုဓံ။ လက်နက်ကို။ ဂဟေတွာ။ စွဲသိုင်း၍။ ဥပဋ္ဌာနကမ္ပံ။ မင်းအားစားသောအမှုကို။ ဣဿတ္ထော။ ဣဿတ္ထဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ရာဇပေါရိသန္တိ။ ရာဇပေါရိသံဟူသည်ကား။ အာဝုဓေန။ လက်နက်ဖြင့်။ ရာဇကမ္ပံ။ မင်းအားစားသောအမှုကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဥပဋ္ဌာနံ။ စားခြင်းတည်း။ သိပ္ပညတရန္တိ။ သိပ္ပညတရံဟူသည်ကား။ ဂဟိတာဝသေသံ။ ယူအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော။ ဟတ္ထိအဿသိပ္ပာဒိ။ ဆင်းစီးအတတ်မြင်းစီးအတတ်အစရှိသောအ

တတ်တည်း။ သီတဿပုရက္ခတောတိ။ သီတဿပုရက္ခတောဟူသည်
 ကား။ သရဿ၊ မြား၏။ လက္ခံ၊ ဝိယ။ စက်ဝန်းအမှတ်ကဲ့သို့။ သီတဿ၊ အ
 အေး၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ ဌိတော၊ တည်အပ်သည်။ သီတေန၊ အအေးသည်
 ဗာဓိယမာနေ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း။ ဥဏှပိ၊ အပူ၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။
 ခုံသာဒိသု၊ ခုံသာအစရှိသည်တို့၌။ ခုံသာတိ၊ ခုံသာဟူသည်ကား။ ပိင်္ဂလမက္ခိ
 ကာ၊ ကြောင်သောယင်တို့တည်း။ သရိသပါတိ၊ သရိသပါဟူသည်ကား။
 ယေကေစိ၊ အမှတ်မရှိသောကင်းသန်းအစရှိသည်တို့သည်။ သရိဝဉ္စ၊ တွား
 ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏။ ဤရိယမာနေတိ၊ ဤရိယမာနေဟူသည်
 ကား။ ကမ္မမာနေ၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ စာဠိယမာနေ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်
 ဖြစ်၍။ ဝိယမာနေတိ၊ ဝိယမာနေဟူသည်ကား။ မရမာနေ၊ သေသည်
 ဖြစ်၍။ အယံဘိက္ခဝေတိ၊ အယံဘိက္ခဝေဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ မုဒ္ဒါဒိတိ၊ လက်ဆင်ချိုးရေတွက်ခြင်းအစရှိသောအတတ်တို့ဖြင့်၊ ဇိဝိ
 တကပ္ပနံ၊ အသက်မွေးခြင်းကိုပြုခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ သီတာဒိပစ္စယော၊
 သီတစသည်၏အကြောင်းရှိသော။ အယံအာဗာဓော၊ အကြင်နာခြင်းသည်
 ကာမာနံအာဒိနဝေတိ၊ ကာမာနံအာဒိနဝေဟူသည်ကား။ ကာမေသု၊ ကာ
 မဂုဏ်တို့၌၊ ဥပဗ္ဗဝေ၊ တေးရန်တည်း။ ဥပသစ္စေ၊ တေးရန်တည်း။ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သန္တိဋ္ဌိကောတိ၊ သန္တိဋ္ဌိကောဟူ
 သည်ကား။ ပစ္စက္ခော၊ မျက်မှောက်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ပဿိတဗ္ဗော၊ ရှုအပ်
 ၍။ ဒုက္ခက္ခန္ဓောတိ၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓောဟူသည်ကား။ ဒုက္ခရာသိ၊ ဆင်းရဲအရ
 တည်း။ ကာမဟေတုတိအာဒိသု၊ ကာမဟေတုဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့
 ၌၊ ပစ္စယဋ္ဌေန၊ အကြောင်းဟူသောအနက်သဘောအားဖြင့်။ အဿ၊ ထို
 ဆင်းရဲအား။ ကာမာ၊ ကာမဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းတို့
 သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကာမဟေတု၊ ကာမ
 ဟေတုမည်၏။ မူလဋ္ဌေန၊ မူလဟူသောအနက်သဘောအားဖြင့်။ အဿ၊
 ထိုဆင်းရဲအား။ ကာမာ၊ ကာမဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ နိဒါနံ၊ မူလအကြောင်း
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကာမနိဒါနော၊ ကာမနိဒါနမည်
 ၍။ လိင်္ဂပိပလ္လာသေနပန၊ လိင်ပြန်သောအားဖြင့်ကား။ ကာမနိဒါနန္တိ၊ ကာ
 မနိဒါနဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ကာရုဏဋ္ဌေန၊ ကာရုဏအကြောင်းဟူသော
 အနက်သဘောကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဆင်းရဲအား။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့
 သည်။ အဓိကရဏံ၊ တည်ရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

ကာမာမိကရဏောကာမာမိကရဏမည်၏။ လိင်္ဂိပလ္လာသေနေဝ်ပန၊ လိင်္ဂ
 ပြန်သောအားဖြင့်သာလျှင်၊ ကာမာမိကရဏန္တိ၊ ကာမာမိကရဏံဟူ၍၊
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ကာမာနမေဝဟေတုတိ၊ ကာမာနမေဝဟေတုဟူသော၊
 ဣဒံစနံ၊ ဤသဒ္ဓါသည်၊ နိယမဝစနံ၊ ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း
 ကာမပစ္စယာ၊ ကာမဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဥဠဟာ ၁၁
 တောတိ၊ ဥဠဟာတောဟူသည်ကား၊ အာဇီဝသမုဋ္ဌာပကဝိရိယေန၊ အ
 သက်မွေးခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောဝီရိယဖြင့်၊ ဥဠဟန္တဿ၊ ထကြွလုံ့
 လပြုသော အမျိုးသားအား၊ စာသုတောတိ၊ စာသုတော ဟူသည်ကား၊
 ဝုဗ္ဗေန၊ ရှေးဝီရိယနှင့်၊ အပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ တံဝီရိယံ၊ ထိုဝီရိယကို၊
 စာသုန္တဿ၊ စေ့ဆော်သော အမျိုးသားအား၊ ဝါယမတောတိ၊ ဝါယမ
 တောဟူသည်ကား၊ ဝါယမံ၊ လုံ့လကို၊ ပရက္ကမံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ပယော
 ကံ၊ မပြတ်သောလုံ့လကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောအမျိုးသားအား၊ နာဘိ
 နိပ္ပဇ္ဇန္တိတိ၊ နာဘိနိပ္ပဇ္ဇန္တိ ဟူသည်ကား၊ နနိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မပြီးကုန်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်
 သို့၊ နာဘိဈဟန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ သောစတိတိ၊ သောစတိ ဟူသည်ကား၊
 စိတ္တော၊ စိတ်၌၊ ဥပ္ပန္နပလဝသောကေန၊ ဖြစ်သောသည်းစွာသော စိုးရိမ်ပူပန်
 ခြင်းဖြင့်၊ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ပူပန်၏၊ ကိလမတိတိ၊ ကိလမတိဟူသည်ကား၊
 ကာယေ၊ ချပကာယ၌၊ ဥပ္ပန္နဒုက္ခေန၊ ဖြစ်သောဒုက္ခဖြင့်၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း
 ၏၊ ပရိဒေဝတိတိ၊ ပရိဒေဝတိဟူသည်ကား၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိဒေဝ
 တိ၊ ထိုထိုသို့သောအကြောင်းကိုဆို၍ပြုပြည်တမ်း၏၊ ဥရတ္တာဋိန္တိ၊ ဥရတ္တာ
 ဋိံ ဟူသည်ကား၊ ဥရံ၊ ရင်ကို၊ တာဋိတွာ၊ တီးခတ်၍၊ ကန္တတိတိ၊ ကန္တတိဟူ
 သည်ကား၊ ချောဒတိ၊ ပို၏၊ သမ္ဗောဟံအာပဇ္ဇတိတိ၊ သမ္ဗောဟံအာပဇ္ဇတိဟူ
 သည်ကား၊ ဝိသညီဝိယ၊ သညာကင်းပြီးသောသူကဲ့သို့၊ သံမုဋ္ဌော၊ ပြင်း
 စွာတွင်ဝသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မောဃန္တိ၊ မောဃံဟူသည်ကား၊ တုန္တံ၊
 အချည်းနှီးသာတည်း၊ အဖလောတိ၊ အဖလောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗလော၊
 အံကျိုးမဲ့ဖြစ်ခဲ့၏၊ အာရက္ခာမိကရဏန္တိ၊ အာရက္ခာမိကရဏံ ဟူသည်
 ကား၊ အာရက္ခကာရဏာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 ကိန္တိမေတိ၊ ကိန္တိမေဟူသည်ကား၊ ကေနနုခေါဥပါယေန၊ အဘယ်သို့
 သောအကြောင်းကြောင့်၊ ယဗ္ဗိမေတိ၊ ယဗ္ဗိမေဟူသည်ကား၊ မယျံ၊ ငါအား
 ကထိကမ္မာဒိနိ၊ လယ်ထွန်ခြင်းစသောအမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပ္ပာဒိတံ၊
 ဖြစ်စေအပ်သော၊ ယံဝိခနံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီး

၃၆၄

မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိသျှ။

တမ္ပိနောနတ္ထိတိ။ တမ္ပိနောနတ္ထိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကထာ၊ ငါတို့အား၊ တမ္ပိနော၊
ထိုဥစ္စာသည်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

ပုနစပရံတိက္ခဝေကာမဟေတူတိ အာဒိနာပိ၊ ပုနစပရံတိက္ခဝေ ကာမ
ဟေတုဤသို့ အစရှိသော ဝါကျဖြင့်လည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒ
ဿေတွာဝ၊ ပြု၍သာလျှင်၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြစ်၊ တတ္ထပါဠေ၊
ထိုပါဠိ၌၊ ကာမဟေတူတိ၊ ကာမဟေတု ဟူသည်ကား၊ ကာမပစ္စယာ၊
ကာမဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ရာဇာနောပိ၊ မင်းတို့သည်လည်း၊ ရာဇူ
တိ၊ မင်းတို့၌၊ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ ကာမနိဒါနန္တိ ဧတ္ထ၊ ကာမနိဒါနံ
ဟူသော ဤပုဒ်၌ကား၊ ဘာဝနပုံသကံ၊ ဘာဝနပုံသကတည်း၊ ကာမေ၊
ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြ
ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာမာဓိကရ
ဏန္တိပိ၊ ကာမာဓိကရဏံ ဟူသော ဤပုဒ်သည်လည်း၊ ဘာဝနပုံသက
မေဝ၊ ဘာဝနပုံသကပင်တည်း၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အဓိကရဏံ၊
အကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာမာနမေဝဟေတူတိ၊ ကာမာနမေဝဟေ
တုဟူသည်ကား၊ ဂါမ နိဂမ နဂရသေနာပတိ ပုရောဟိတဥ္စာနန္တရဒီနံ
ယေပ၊ ရွာနိဂုံးမြို့သေနာပတိအရာအထူး ပုရောဟိတ်အရာအထူး အစရှိ
သည်တို့၏သာလျှင်၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပက္ကမန္တိတိ၊ ဥပက္က
မန္တိဟူသည်ကား၊ ပဟရန္တိ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏၊ အသိစမ္ပန္တိ၊ အသိစမ္ပဟူ
သည်ကား၊ အသိဉ္စေဝ၊ သန်လျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခေဋ္ဌကပဏကာဒိနိစ၊
လွှားကာအစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ခနူကလာပံ သန္တယှိတွာတိ၊
ခနူကလာပံသန္တယှိတွာဟူသည်ကား၊ ခနူ၊ လေးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊
သရကလာပံ၊ မြား၏သည့်ရာဖြစ်သောတောင့်ကို၊ သန္တယှိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဥဘ
တောဗျ၊ ဥန္တိ၊ ဥဘတောဗျ၊ ဥ ဟူသည်ကား၊ ဥဘတော၊ စစ်သည်နှစ်
တက်တို့မှ၊ ရာသိဘူတံ၊ အရပြုရာဖြစ်၍ဖြစ်သော အရပ်သို့၊ ပက္ခန္တန္တိတိ၊
ပက္ခန္တန္တိဟူသည်ကား၊ ပရိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဥသုသုတိ၊ ဥသုသု ဟူသည်
ကား၊ ကေဏ္ဍသု၊ မြားတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇောတလန္တေသုတိ၊ ဝိဇ္ဇောတလန္တေသုဟူ
သည်ကား၊ ဝိပရိဝတ္တန္တေသု၊ သွေးခြင်း အဆိပ်ကို သောက်စေခြင်း၏အ
ဖြစ်တည်းဟူသောတောပသသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် တပြောင်းပြန်ပြန်ဖြစ်
စေလတ်ကုန်သော်၊ တေတတ္ထာတိ၊ တေတတ္ထဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုမင်း

၁၁

အစရှိကုန်သောသူတို့သည်။ တသ္မိံ သင်္ကါမေ။ ထိုစစ်မြေပြင်အရပ်၌။ အနုဝ
လေပနာ ဥပကာရိယောတိ ဧတ္ထစ။ အနုဝလေပနာဥပကာရိယောဟူ
သောဤပါဠိရပ်၌လည်း။ မနုဿာ။ လူတို့သည်။ ပါကာရပါဒံ။ မြို့တံတိုင်း
ခြေကို။ အဿရုသဗ္ဗန္တာနေန။ မြင်းခွာသဗ္ဗန္တာန်ဖြင့်။ ဣဋ္ဌကာဟိ။ အုတ်တို့
ဖြင့်။ ဗိနိတွာ။ ဖိ၍။ တဿ။ ထိုအုတ်၏။ ဥပရိ။ အထက်၌။ သုခေယ။ အင်
တေဖြင့်။ လိမ္မေန္တိ။ လိမ်းကျံကုန်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ကတော။ ပြုအပ်ကုန်သော။
ယာပါကာရပါဒါ။ အကြင်တံတိုင်းခြေတို့ကို။ ဥပကာရိယောတိ။ ဥပကာရိ
ယောဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တတ္ထေန။ လောလောပူသော။ ကလလေန။
ညွှန်ရေဖြင့်။ သိတ္တာ။ သွန်အပ်ကုန်သော။ ကာ။ ထိုတံတိုင်းခြေတို့သည်။
အနုဝလေပနာနာမ။ အနုဝလေပနမည်ကုန်သည်။ ပောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။
ပက္ခန္ဓန္တိတိ။ ပက္ခန္ဓန္တိဟူသည်ကား။ တသံ။ ထိုတံတိုင်းတို့၏။ ဟေဋ္ဌာ။
အေခံ၌။ တိဝိဏာအယသုဿာဒိဟိ။ ထက်လွှာသော သံမဟ်နအစရှိသည်
တို့ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈိယမာနာပိ။ စူးဝင်စေကုန်လျက်လည်း။ ပါကာရဿ။ တံတိုင်း၏
ဝိန္တိဗ္ဗာဘဝေန။ ကြိတ်သည်၏အဖြစ်အားဖြင့်။ အာရောဟိတုံ။ တက်ခြင်း
ငှါ။ အသက္ကောန္တာပိ။ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ဥပခာဝန္တိယေ
ဝ။ ရှေးရှုပြေးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဆကာဏကာယောတိ။ ဆကာဏကာ
ယဟူသည်ကား။ ကုတိတဒေါမယေန။ ပွက်ပွက်ဆူသော နွားချေးရေ
ဖြင့်။ အဘိဝဂ္ဂေနာတိ။ အဘိဝဂ္ဂေန ဟူသည်ကား။ သတဒန္တေန။ များစွာ
သောအသွားရှိသောဘိယန္တရားဖြင့်။ တံ။ ထိုဘိကို။ အဋ္ဌဒန္တာကာရေန။
ထက်လွှာသောရှစ်ချောင်းသောသွားသဗ္ဗန္တာန်ဖြင့်။ ကတွာ။ ပြု၍။ နဂရန္တိ
ရံ။ မြို့တံခါးကို။ ဘိန္ဒိတွာ။ ဘောဂ်၍။ ပဝိသိဿာမာတိ။ ဝင်ကုန်အံ့ဟု။ အာ
ဝတေ။ လာကုန်သောလူတို့ကို။ ဥပရိစ္ဆါရေ။ တံခါး၏ အထက်၌။ ဋီတာ။
တည်ကုန်သောမြို့နေလူအပေါင်းတို့သည်။ တဿ။ ထိုဘိ၏။ ဗန္ဓနယောတ္တာ
နိ။ အဘွဲကြိုးတို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ။ ဖြတ်၍။ ကေနအဘိဝဂ္ဂေန။ ထိုဘိဖြင့်။ ဩ
မဒ္ဒန္တိ။ ဖိကုန်၏။ သန္တိဗိသိန္တိတိ။ သန္တိဗိသိန္တိဟူသည်ကား။ စာရသန္တိဗိ
စိပ်၏အစပ်ကိုလည်း။ ဘိန္ဒိန္တိ။ ဘောဂ်ကုန်၏။ နိလ္လောပန္တိ။ နိလ္လောပံဟူ
သည်ကား။ ဂါမေ။ ရွာနေလူအပေါင်းတို့ကို။ ပဟရိတွာ။ ဖျက်ဆီး၍။ မဟာ
ဝိလောပံ။ ကြီးစွာသောလုယက်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ဧကာဂါရိ
ကန္တိ။ ဧကာဂါရိကံ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဏာသမတ္တာပိ။ ငါးကျိပ်အရေအ
တွက်ရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘိက္ခောပိ။ ခြောက်ကျိပ်
အရေအတွက်ရှိကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ပရိဝါရိတွာ။ ဖြိုရံ

၍၊ ဇိဝုဂ္ဂါဟံ၊ အရှင်ဖမ်းခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍၊ အာဟာရာပေန္တိ၊
ဆောင်စေကုန်၏၊ ပရိပဇ္ဇေတိဋ္ဌန္တိတိ၊ ပရိပဇ္ဇေတိဋ္ဌန္တိ ဟူသည်ကား၊
ပဇ္ဇေ၊ ခရီး၌၊ နိဟနကမ္ဘံ၊ လှည့်ကပ်ဖျက်ဆီးသော အမှုကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်
၏၊ အဘုဒဏ္ဍကေဟိတိ၊ အဘုဒဏ္ဍကေဟိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဓေဟိ၊ ဆေးကပ်
ပုတ်တို့ဖြင့်၊ ပဟာသုဿာနနတ္ထံ၊ ထွံ့တံဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်း၏၊ ချမ်းသာစွာငြီး
ခြင်းအကျိုးငှါ၊ စတုဟတ္ထံ၊ လေးတောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဒဏ္ဍံ၊
ထွံ့တံကို၊ နွေခါဆေတွာ၊ နှစ်ဖြာဖြတ်၍၊ ဂဟိတဒဏ္ဍကေဟိ၊ ကိုင်အပ်
သောထွံ့တံတို့ဖြင့်၊ ဗိလင်္ဂထာလိကန္တိ၊ ဗိလင်္ဂထာလိကံဟူသည်ကား၊
ကဉ္စိဿ၊ ပုံးရည်၏၊ ဥက္ကလိကမ္မကာရဏံ၊ အိုးဖြင့်ကျိုက်ကျိုက်ဆူစေသ
ကဲ့သို့ဥဏ္ဍာကံကိုကျိုက်ကျိုက်ဆူစေသောညှဉ်းဆဲခြင်းတည်း၊ တံ၊ ထို
ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်သော သူတို့သည်၊ သီသကလာပံ၊
ဦးခေါင်းခွံကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ခွါ၍၊ တတ္ထံ၊ လောလောပူသော၊ အယော
ဂုဋ္ဌံ၊ သံထွေခဲကို၊ သဏ္ဌာသေန၊ ညှပ်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ တတ္ထံ၊
ထိုဦးခေါင်းပေါ်၌၊ ပက္ခိပန္တိ၊ လောင်းကုန်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ လောင်းခြင်း
ကြောင့်၊ မတ္ထလုဂံ၊ ဥဏ္ဍာကံသည်၊ ပက္ခုလိတွာ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူ၍၊
ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဥတ္တရတိ၊ ဝေ၏၊ သင်္ခမုဏ္ဍကန္တိ၊ သင်္ခမုဏ္ဍကံဟူသည်
ကား၊ သင်္ခမုဏ္ဍကမ္မကာရဏံ၊ ဦးခေါင်းခွံကိုခွါပြီးသော် ကျောက်မွှစ်
တို့ဖြင့် ပွတ်၍ခရသင်း အဆင်းရှိသည်ကို ပြုသော ညှဉ်းဆဲခြင်းတည်း၊
တံ၊ ထိုသင်္ခမုဏ္ဍက ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်သော သူတို့
သည်၊ ဥတ္တရေဋ္ဌ ဥဘတောကဏ္ဍ ဝုဋ္ဌိကဝလဝါရုက ပရိစ္ဆေဒေန၊ အ
ထက်နှုတ်ခင်းနားပန်းနှစ်ဖက်ရေမျိုဝအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ စမ္ပံ၊ အရေထူကို၊
ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သဗ္ဗကေသေ၊ အလုံးစုံသောဆံတို့ကို၊ ဧကတော၊ တ
ပေါင်းတည်း၊ ဂဗ္ဘိကတွာ၊ အထုံးပြု၍၊ ဒဏ္ဍကေန၊ ထွံ့တံဖြင့်၊ ဝလိတွာ၊
ရစ်ပတ်၍၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ နှုတ်ကုန်၏၊ ကေသေဟိ၊ ဆံတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
စမ္ပံ၊ အရေထူကို၊ ဥဋ္ဌဟတိ၊ ကွာစေ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ သီသကဇ္ဇာ
ဟံ၊ ဦးခေါင်းခွံကို၊ ထူလသက္ခရာဟိ၊ ရုန့်ရင်းသော ကျောက်ခဲတို့ဖြင့်၊
စံသိတွာ၊ ပွတ်၍၊ ဓောဝန္တာ၊ ဖွပ်ကုန်လျက်၊ သင်္ခဝဏ္ဏံ၊ ခရသင်းအဆင်း
ရှိသည်ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ရာဟုမုခန္တိ၊ ရာဟုမုခံ ဟူသည်ကား၊
ရာဟုမုခကမ္မကာရဏံ၊ ရာဟုမုခမည်သော ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊
တံ၊ ထိုရာဟုမုခမည်သော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်သောသူ
တို့သည်၊ သင်္ဂနာ၊ သံမြှားချိတ်ဖြင့်၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊

အန္တောမုခံ။ ခံတွင်း၏အတွင်းကို။ ဒိပံ။ ဆီမီးကို။ ဇာလေန္တိ။ ပြိုကုန်၏။ ဝါ၊
တနည်းကား။ ကဏ္ဍုဇ္ဈိကာဟိ။ နားပန်းနှစ်ဖက်တို့မှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ မုခံ။
ခံတွင်းကို။ နိခါဒနေန။ ဆောက်ဖြင့်။ ခဏန္တိ။ တွင်းကုန်၏။ လောပဟိတံ။ သွေး
သည်။ ပဋ္ဌာရိတွာ။ လျှောကျ၍။ မုခံ။ ခံတွင်းကို။ ပုဇေတိ။ ပြည့်စေ၏။ ဇောတိ
မာလိကန္တိ။ ဇောတိမာလိကံဟူသည်ကား။ သကလသရိရံ။ အလုံးစုံသော
ကိုယ်ကို။ တေလပိလောတိကာယ။ ဆီဖြင့်ဆွတ်အပ်သော ပုခရိုးနွမ်းဖြင့်။
ဝေဠေတွာ။ ရစ်ပတ်၍။ အာလိမ္ပန္တိ။ မီးတိုက်ကုန်၏။ ဟတ္ထပဇ္ဇာတိကန္တိ။
ဟတ္ထပဇ္ဇာတိကံဟူသည်ကား။ ဟတ္ထေ။ လက်၌။ တေလ ပိလောတိကာ
ယ။ ဆီဖြင့်ဆွတ်အပ်သော ပုခရိုးနွမ်းဖြင့်။ ဝေဠေတွာ။ ရစ်ပတ်၍။ ဒိပံ။ ဆီမီး
ကို။ ဇာလေန္တိ။ ပြိုကုန်၏။ ဇေကဝတ္တိကန္တိ။ ဇေကဝတ္တိကံဟူသည်ကား။
ဇေကဝတ္တကမ္မကရဏံ။ အရေကိုထိုး၍ကြိုးကဲ့သို့ကျစ်၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို
ပြုခြင်းတည်း။ တံ။ ထိုညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို။ ကရောန္တာ။ ပြိုကုန်သော သူ
တို့သည်။ ဂိဝတော။ လည်မှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ စဗ္ဗဗန္ဓေ။ အရေလွန်းတို့ကို။
ကန္တန္တာ။ မိုင်းငင့်သကဲ့သို့ကျစ်ကုန်သျက်။ ဂေါပ္ပကေ။ ဖမျက်၌။ ဌပေန္တိ။
ထားကုန်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ နံ။ ထိုကျစ်ပြီးသောအရေလွန်းကို။ ယောတ္ထေ
ဟိ။ လွန်တို့ဖြင့်။ ဗန္တိတွာ။ ခွဲ၍။ ကဗုန္တိ။ ငင်ကုန်၏။ သော။ ထိုညှဉ်းဆဲအပ်
သောသူသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ စဗ္ဗဗန္ဓေ။ အရေလွန်းတို့ကို။ အက္ကမိတွာ။
နင်း၍။ ပတတိ။ လည်း၏။ စိရကဝါသိကန္တိ။ စိရကဝါသိကံဟူသည်ကား။
စိရကဝါသိက ကမ္မကာရဏံ။ စိရကဝါသိကမည်သော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို
ပြုခြင်းတည်း။ တံ။ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ ကရောန္တာ။ ပြိုကုန်သော သူတို့
သည်။ တထေဝ။ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ စဗ္ဗဗန္ဓေ။ အရေလွန်းတို့ကို။ ကန္တိ
တွာ။ မိုင်းငင့်သကဲ့သို့ကျစ်၍။ ကဋိယံ။ ခါး၌။ ဌပေန္တိ။ ထားကုန်၏။ ကဋိတော
ခါးမှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ ကန္တိတွာ။ ကျစ်၍။ ဂေါပ္ပကေသု။ ဖမျက်တို့၌။ ဌပေန္တိ။
ထားကုန်၏။ ဥပရိမေဟိ။ အထက်ကိုယ်တို့မှ။ ဟေဋ္ဌိမသရိရံ။ အောက်ဖြစ်
သောကိုယ်သည်။ စိရကနိဝါသနဝတ္ထိဝိယ။ လျှော်ဖြင့်ရက်အပ်သောအဝတ်
ကဲ့သို့။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဇေကယုကန္တိ။ ဇေကယုကံဟူသည်ကား။ ဇေက
ယုကကမ္မကာရဏံ။ ဇေကယုကမည်သောညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။
တံ။ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ ကရောန္တာ။ ပြိုကုန်သောသူတို့သည်။ ဥဘေါသုကပ္ပ
ရေသုစ။ တတောင်ဆာ်နှစ်ဖက်တို့၌လည်းကောင်း။ ဇာဏူသုစ။ ပုဆစ်ဖူးနှစ်
ဖက်တို့၌လည်းကောင်း။ အယလေယာနိ။ သံကွင်းတို့ကို။ ဒတွာ။ ပေး၍။ အယ
သုလသနိ။ သံတံကျင်တို့ကို။ ကောဓေန္တိ။ နှက်ကုန်၏။ သော။ ထိုညှဉ်းဆဲအပ်

၀၀၀

သောသတ္တဝါသည်။ စတုဟိအယသုလေဟိ၊ လေးချောင်းသောသံတံ
ကျင်တို့ဖြင့်၊ တုမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌဟတိ၊ ရပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုညှဉ်း
ဆဲအပ်သောသူကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ကရောန္တိ၊ တိုက်
ကုန်၏။ ဧကောယျကောဇောတိပရိဂ္ဂဟောယထာတိ၊ ဧကောယျကောဇောတိ
ပရိဂ္ဂဟောယထာဟူ၍၊ အာဂတဋ္ဌာနေပိ၊ သာရာအရပ်၌လည်း၊ ဣဒမေဝ၊
ဤအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်းတို့သည်၊ ကာ
လေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ သူသာနိ၊ တံကျင်တို့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပပတ်၍၊ စတု
ဟိ အဋ္ဌိကောဋိဟိယေဝ၊ လေးချောင်းသော အရိုးစွန်းတို့ဖြင့် သာလျှင်၊
ဋ္ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကာရဏာနာမ၊ ညှဉ်း
ဆဲခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗဒ္ဓိသမံသိကန္တိ၊ ဗဒ္ဓိသမံသိကံဟူသည်ကား၊
ဥဘတောရဓေဟိ၊ အဝုဉ္စပက်ရှိကုန်သော၊ ဗဒ္ဓိသေဟိ၊ သံသြားချိတ်တို့
ဖြင့်၊ ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍၊ စမ္ပမံသန္တာရုနိ၊ အရေအသားအကြောတို့ကို၊ ဥပ္ပာ
ဇေန္တိ၊ ခုတ်ကုန်၏။ ကဟာပဏိကန္တိ၊ ကဟာပဏိကံဟူသည်ကား၊ သက
လသရိရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို၊ တိဏ္ဍာဟိ၊ ထက်ကုန်သော၊ ဝါသိဟိ၊ ပဲ
ကွပ်တို့ဖြင့်၊ ကောဋိတော၊ အစွန်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကဟာပဏမတ္တံ၊ တသ
ပြာတသပြာအတိုင်းအရှည်ကို၊ ပါတေန္တာ၊ ဟိုး၍ချကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကော
ဇေန္တိ၊ ဟိုးကုန်၏။ ခါရာပဋိန္တိကန္တိ၊ ခါရာပဋိန္တိကံဟူသည်ကား၊ သရိရံ၊
ကိုယ်ကို၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောကိုယ်၏အရပ်တို့၌၊ အာဝုဓေဟိ၊
လက်နက်တို့ဖြင့်၊ ပဟရိတွာ၊ မြင်း၍၊ ကောဇေဟိ၊ ဝက်မှင်ပြီးတို့ဖြင့်၊ ခါရံ
ဆပ်ပြာရေသားရေစသည်ကို၊ စာသန္တိ၊ ဝွတ်ကုန်၏။ စမ္ပမံသန္တာရုနိ၊ အ
ရေအသားအကြောတို့ကို၊ ပဋ္ဌရိတွာ၊ ဟိုစေ၍၊ သဝန္တိ၊ မီးစေကုန်၏။ အဋ္ဌိ
ကသင်္ခလိကာဝ၊ အရိုးသက်သည်သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ပလိဃပရိ
ဝတ္တကန္တိ၊ ပလိဃပရိဝတ္တကံဟူသည်ကား၊ ဧကေနပသေန၊ နံပါးတဖက်
ဖြင့်၊ နိပုဇ္ဈာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ ကဏ္ဍုဆိန္ဒေ၊ နားပေါက်တွင်း၌၊ အယသုလံ၊
သံတံကျင်ကို၊ ကောဇေတွာ၊ နှက်၍၊ ပထဝိယာ၊ မြေ၌၊ ဧကဗန္ဓု၊ တစပ်
ထည်းစပ်သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုညှဉ်းဆဲ
အပ်သောသူကို၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အာဝိဇ္ဈန္တိ၊ ပတ်ပတ်
လည်ကုန်၏။ ပလဝလပိဋ္ဌကန္တိ၊ ပလဝလပိဋ္ဌကံဟူသည်ကား၊ ဆေကာ၊
လိမ္မာကုန်သော၊ ကာရဏိကာ၊ လက်မရှိသူပြင်းတို့သည်၊ ဆဝိစမ္ပံ၊ အရေ
ပါးအရေထူတို့ကို၊ အန္တိန္ဒတွာ၊ မဖြတ်စေမူ၍၊ နိသဒပေါတေဟိ၊ ကျောက်
သားတို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို၊ တိဋ္ဌိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ကေသေသု၊ ခပ်တို့၌၊ ဂဟေ

တွာ၊ ကိုင်၍၊ ဥက္ခိပေန္တိ၊ မြှောက်ကုန်၏။ မံသရာသိယေဝ၊ အသားရသည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုညှဉ်းဆဲအပ်သောသူကို၊
 ကေသေယေဝ၊ ဆံဉ္ဇသာလျှင်၊ ပရိယေသနန္တိတွာ၊ လိမ်၍၊ ဂဏှန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏
 ပလာလဝဋ္ဋိံဝိယ၊ ကောက်ရိုးကျစ်ကဲ့သို့၊ ကတွာပန၊ ပြု၍သာလျှင်၊ ဝေဠု
 န္တိ၊ ရစ်ကုန်၏။ သုနဓေဟိဝီတိ၊ သုနဓေဟိပိဟူသည်ကား၊ ကတိပယာနိ
 ဗိဝဿာနိ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ပတ်သုံး၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ အဒတွာ၊
 မပေးမူ၍၊ ဆာတကေဟိ၊ မွတ်ထိပ် ကုန်သော၊ သုနဓေဟိ၊ ခွေးတို့ကို၊
 ခါဒါပေန္တိ၊ စားစေကုန်၏။ တေ၊ ထိုခွေးတို့သည်၊ မဟုတ္တေန၊ တစောခြင်း
 ဖြင့်၊ အဗ္ဗိသင်္ခလိကမေဝ၊ အရိုးဆက်မျှရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ ကရောန္တိ၊ ပြု
 ကုန်၏။ သမ္ပရာယိကောတိ၊ သမ္ပရာယိကောဟူသည်ကား၊ သမ္ပရာယေ၊
 တမလွန်ကဝဉ္စ၊ ဒုတိယတ္တဘာဝေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအတ္တဘောဉ္စ၊ ဝိပါ
 ကော၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဆန္ဒရာဂဝိနယော ဆန္ဒရာဂပဟာနန္တိ၊ ဆန္ဒရာဂဝိနယော ဆန္ဒရာဂ
 ပဟာနံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဂဗ္ဗစွဲ၍၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဆန္ဒ
 ရာဂသည်၊ ဝိနိယတိစေဝ၊ ပျောက်လည်း ပျောက်၏။ ပဟိယတိစ၊ ပယ်
 လည်းပယ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဆန္ဒရာဂဝိန
 ယောဆန္ဒရာဂပဟာနန္တိ၊ ဆန္ဒရာဂဝိနယောဆန္ဒရာဂ ပဟာနံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်ငြိ၊ သာမံဝါကာမေ ပရိဇာနိဿန္တိတိ၊ သာမံဝါ ကာမေပရိဇာ
 နိဿန္တိဟူသည်ကား၊ သယံဝါ၊ မိမိသည်မူလည်း၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊
 ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ တိဟိပရိညာဟိ၊ သုံးပါးသောပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊
 ပရိဇာနိဿန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိကုန်လတ္တံ့။ တထတ္တာယာတိ၊ တထတ္တာ
 ယဟူသည်ကား၊ တထဘာဝါယ၊ ထိုပရိညာဉ်ကိုပိုင်းခြား၍ သိခြင်း၏
 ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ယထာပဋိပဇ္ဇောတိ၊ ယထာပဋိပဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ယာယပဋိ
 ပဒါယ၊ အကြင်ပဋိပဒ်ဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်၏။ ခတ္တိယကညာဝါတိအာဒိံ၊
 ခတ္တိယကညာဝါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အပရိတ္တေန၊ မနည်းသော၊
 ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော၊ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်ဖြင့်၊ ဂဟိတပဋိသန္ဓိကံ၊ ယူ
 အပ်သော ပဋိသန္ဓေရှိသော၊ ဝတ္ထာလင်္ကာရာဒိနိ၊ အဝတ်တန်ဆာ အစ
 ရှိသည်တို့ကို၊ လာဘနုဋ္ဌာနေ၊ ရောအပျော်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒဿေတုံ၊
 ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန္နရသဝဿုဒ္ဓေသိကာတိ၊
 ပန္နရသဝဿုဒ္ဓေသိကာဟူသည်ကား၊ ပန္နရသဝဿဝယာ၊ တဆွဲငါးနှစ်

၃၇၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အရွယ်ရှိပြီးသောသတို့သမီးသည်။ ဒုတိယပဒေဝီ။ ဒုတိယဝုဒ်လည်း။ ဇေသ
 ဝနယော။ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဝဿပဒေသံ။ နှစ်ကိုညွှန်းခြင်းကို။ ကသ္မာ
 အဘယ်ကြောင့်။ ဂဏှတိ။ ယူသနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ဝုစ္ဆာ။
 အမေးတည်း။ ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိဒဿနတ္ထံ။ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကိုပြခြင်းငှါ။
 ဂဏှတိ။ ယူ၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဒုဂ္ဂတာကုလေ။ ခင်းရဲသောအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တ
 သံသဝီ။ ဖြစ်သော်လည်း။ မာတုဂါမဿ။ မာတုဂါမအား။ ဇေတိတ္ထိံ ကာလေ
 ထိုတဆွဲငါးနှစ် အရွယ်၌။ ထောကံထောကံ။ အတန်ငယ် အတန်ငယ်။
 ဝဏ္ဏာယတနံ။ ဝဏ္ဏာယတနသည်။ ပထိဒတိ။ ကြည်လင်သွယ်ရှိ၏။ ပုရိသိနံ
 ပန။ ယောကျ်ားတို့အားကား။ ဝိသတိဝဿပဉ္စဝိသတိဝဿကာလေ။ အနှစ်
 နှစ်ဆယ် နှစ်ဆွဲငါးနှစ်ရှိသောကာလ၌။ ပဿန္တံ။ ကြည်လင်သောအဆင်းရှိ
 သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ နာတိဒိဃာတိအာဒိဟိ။ နာတိဒိဃာဤသို့အစရှိသည်
 တို့ဖြင့်။ ဆဒေါသဝိရဟိတံ။ ခြောက်ပါးသောအပြစ်တို့မှကင်းသော။ သရိရ
 သမ္ပတ္တိံ။ ကိုယ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိပေတိ။ ပြ၏။ ဝဏ္ဏနိဘာတိ။ ဝဏ္ဏနိဘာ
 ဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏောယေဝ။ အဆင်းပင်လျှင်တည်း။ ဖိဏ္ဏန္တိ။ ဖိဏ္ဏဟူ
 သည်ကား။ ဇရာဖိဏ္ဏံ။ အရွယ်လွန်ပြီး၍ အိုမင်းခြင်းတည်း။ ဂေါပါနသိ
 ဝက်န္တိ။ ဂေါပါနသိဝက်' ဟူသည်ကား။ ဂေါပါနသိဝိယ။ အခြင်ကဲ့သို့။
 ဝက်'။ ကောက်သော။ ဘောဂ္ဂန္တိ။ ဘောဂ္ဂ' ဟူသည်ကား။ ဘဂ္ဂ'။ အလွန်လျှင်
 ကောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကိုင်းသော။ ဣဓိနာဝီ။ ဤပါဌ်ဖြင့်လည်း။
 အဿ။ ထိုသတို့သမီး၏။ ဝက်ဘာဝမေဝ။ ကောက်သည်၏အဖြစ်ကိုသာ
 လျှင်။ ဒိပေတိ။ ပြ၏။ ဒဏ္ဍပရာယနန္တိ။ ဒဏ္ဍပရာယနံဟူသည်ကား။ ဒဏ္ဍပဋိ
 သရဏံ။ တောင်ဌေးသာလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိ၏။ ဒဏ္ဍဒုတိယံ။ တောင်
 ဌေးသာလျှင်အဖော်ရှိ၏။ ပဝေမေခနန္တိ။ ပဝေမေခနံဟူသည်ကား။ ကမ္မမာနံ
 တုနံလှုပ်လျက်။ အာတုရန္တိ။ အာတုရံဟူသည်ကား။ ဇရာတုရံ။ အိုသည်
 ဖြစ်၍ကျင်နာထသော။ ခဏ္ဍဒန္တန္တိ။ ခဏ္ဍဒန္တံဟူသည်ကား။ ဖိဏ္ဏဘာဝေန
 အိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ခဏ္ဍိတဒန္တံ။ ကျိုးသောသွားရှိသော။ ဖလိတ
 ကေသန္တိ။ ဖလိတကေသံဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍရကေသံ။ ဖြူသောဆံရှိထ
 သော။ ဝိလူနန္တိ။ ဝိလူနံဟူသည်ကား။ လုဉ္စိတွာ။ နှုတ်၍။ ဂဟိတကေသံဝိယ
 ယူအပ်သောဆံကဲ့သို့။ ဝက်'။ ကေ။ ကောက်လိပ်သောဆံရှိသော။ ခလိတ
 သိရန္တိ။ ခလိတသိရံဟူသည်ကား။ မဟာခလ္လသုခသိသံ။ များစွာဦးတင်း
 သောဆံရှိထသော။ ဝလိနန္တိ။ ဝလိနံဟူသည်ကား။ သဉ္ဇာတဝလိ'။ ဖြစ်
 သောအရေတွန့်လိပ်ခြင်းရှိထသော။ တိလကဟုတဂတ္တန္တိ။ တိလက

၁၁

ဟာတဂတ္တံဟူသည်ကား၊ သေတကာဠုတိလကေဟိ၊ ဖြူသည်မည်းသည်
 ဖြစ်ကုန်သောမဲ့တို့ဖြင့်၊ ဝိကိဏ္ဍသရိရံ၊ ရောပြွမ်းသောကိယံရှိထသော၊
 အာဗာဓိကန္တိ၊ အာဗာဓိကံဟူသည်ကား၊ ဗျာဓိကံ၊ ကျင်နာထသော၊ ဒုက္ခိ
 တန္တိ၊ ဒုက္ခိတံဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခပတ္တံ၊ ဆင်းရဲသို့ရောက်ထသော၊ ဗာဠု
 ဝိလာနန္တိ၊ ဗာဠုဝိလာနံဟူသည်ကား၊ အဓိမတ္တဝိလာနံ၊ လွန်စွာကျင်နာ
 ထသော၊ သိဝတိကာယဆန္ဒိတန္တိ၊ သိဝတိကာယဆန္ဒိတံဟူသည်ကား၊
 အာမကသုသာနေ၊ သုသာနသင်းချိုင်း၌၊ ပါတိတံ၊ ပစ်စွန့်အပ်ထသော၊
 ဣဉ္စ၊ ဤသုတ်၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်ကို၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊
 သတိပဋ္ဌာနသုတ်၌၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣဓာ
 ပိ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ နိဗ္ဗာနံယေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်၊ ဆန္ဒရာဂ ဝိန
 ယော၊ ဆန္ဒရာဂဝိနယမည်၏၊ နေဝတသ္မိံသမယေအတ္တဗျာဗာဓာယာတိ၊
 နေဝတသ္မိံသမယေ အတ္တဗျာဗာဓာယဟူသည်ကား၊ တသ္မိံသမယေ၊
 ထိုဗျာန်ကိုဝင်စားသော အခါ၌၊ အတ္တနောမိ၊ မိမိအားလည်း၊ ဒုက္ခတ္ထာ
 ယ၊ ဆင်းရဲခြင်း၌၊ နစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်၊ အဗျာဗန္ဓိယေဝါတိ၊ အဗျာ
 ဗန္ဓိယေဝဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
 ယံဘိက္ခဝေဝေဒနာအနိစ္စာတိ၊ ယံဘိက္ခဝေဝေဒနာအနိစ္စာ ဟူသည်ကား၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊
 အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံအနိစ္စာဒိအာကာရောဝ၊ ဤမမြဲ
 ခြင်းအစရှိသောအခြင်းအရာသည်လျှင်၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏၊ အာဒိနဝေါ
 အပြစ်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ နိဿ
 ရဏံ၊ ဝေဒနာ၏နိဿရဏသည်၊ ဂုတ္တပူကာရမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား
 ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤတွင်မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၏အတွင်းအပြီး
 တည်း၊ မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ္တံဝဏ္ဏနာ၊ မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၏ဘွင့်ရာဘွင့်
 ကြောင်းဖြစ်သော စကား အစဉ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ နိဗ္ဗိဇ္ဇတဂတာပတ္တာ၊
 အပြီးအဆုံးသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ပူဇေဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၊

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဇေမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်၊ ပူဇေဒုက္ခက္ခန္ဓံ၊
 ပူဇေဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပူဇေဒုက္ခက္ခန္ဓ သုတ်၌၊ သက္ကေသုတိ၊
 သက္ကေသုဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကော၊ ဤသို့သက္ကဟူသောအမည်ရှိသော၊

ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောဇနပဒေါ၊ ထိုဇနပုဒ်သည်။ သက္ခာနံ၊
 သာကီဝင်ဖြစ်ကုန်သော။ ရောဇကုမာရောနံ၊ မင်းသားတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနတ္ထာ၊
 နေရာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ခာတွေဝသခိ၊ သက္ခဟူသောခေါ်
 ဝေါ်ခြင်းသို့သာလျှင်၊ ဝတော၊ ရောက်သောဇနပုဒ်တည်း။ သက္ခာနံပန၊
 သာကီဝင်မင်းတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အဗ္ဗဋ္ဌသုတ္တေ၊ အဗ္ဗဋ္ဌာသုတ်၌၊
 အာဂတာဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ ကပိလဝတ္ထု၊ ထို့နို့၊ ကပိလဝတ္ထု၊
 ထို့ဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကော၊ ဤကပိလဝတ်ဟူသော အမည်ရှိသော၊
 နဂဇေ၊ မြို့၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံနဂရံ၊ ထိုမြို့ကို၊ ကပိလဿ၊ ကပိလအမည်
 ရှိသော၊ ဣသိနော၊ ရသေ့၏၊ နိဝါသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊ ကတတ္ထာ၊ ပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ တိ၊ ကပိလဝတ္ထုဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ တံ၊ ထိုကပိလဝတ် မြို့ကို၊ ဂေါစရဂါခံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 နိဂြောဓရာမေတိ၊ နိဂြောဓရာမေဟူသည်ကား၊ နိဂြောဓောနာမ၊ နိဂြောဓ
 အမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းသားတည်း။ သော၊ ထိုနိဂြောဓ
 သာကီဝင်မင်းသားသည်၊ ဉာတိသမာဂမကာလေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်
 တို့၏စည်းဝေးသောကာလ၌၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်မြို့သို့၊ ဘဂဝတိ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂတေ၊ ကြွတော်မူလာသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ အာရာမေ၊ အရံ၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်
 စေ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နိယျာဒေတိ၊ ဆောင်နှင်းပြီးတသို့၊
 ထိုနိဂြောဓရုံကျောင်း၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မဟာနာမေတိ၊ မဟာနာမော ဟူသည်ကား၊
 အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ ဘာတာ၊ အပ်ကိုဖြစ်သော၊ ဘဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စူဠဝိတုပုတ္တော၊ ဘလွေးတော်၏သားတည်း။
 သုဒ္ဓေါဒနော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းလည်းကောင်း၊ သုတ္တောဒနော၊ သုတ္တောဒနမင်း
 လည်းကောင်း၊ သက္ကောဒနော၊ သက္ကောဒနမင်းလည်းကောင်း၊ ဓောတော
 ဒနော၊ ဓောတောဒနမင်းလည်းကောင်း၊ အမိတောဒနော၊ အမိတောဒနမင်း
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေပဉ္စဇနာ၊ ဤငါးယောက်ကုန်သောမင်းတို့သည်၊
 ဘာတရော၊ ညီနောင်မင်းတို့တည်း။ အမိတာနာမ၊ အမိတာမည်သော၊
 ဒေဝီ၊ မိဖုယားသည်၊ တေသံ၊ ထိုညီနောင်မင်းငါးယောက်တို့၏၊ ဘဂိနိ၊ နှမ
 တည်း။ တိဿတ္ထေရော၊ တိဿမထေရ်သည်၊ တဿာ၊ ထိုအမိကာမိဖု
 ယား၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ တထာဂတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း
 ကောင်း။ နန္ဒတ္ထေရောစ၊ နန္ဒမထေရ်သည် လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓေါဒနဿ၊

သုန္ဒေါဒနမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သည်
လည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓတ္ထရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊
သုတ္တောဒနဿ၊ သုတ္တောဒနမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ အာနန္ဒတ္ထရော
အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ အမိတောဒနဿ၊ အမိတောဒနမင်း၏၊ ပုတ္တော၊
သားတည်း၊ သော၊ ထိုအာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ကနိဋ္ဌော၊ ညီအငယ်တည်း၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သည်၊ မဟာလ္လက
တရော၊ ဘုရားသခင်ထက်ကြီးသော၊ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂံဖြစ်သော၊
အရိယဿာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်တည်း၊ ဒီဃရတ္တန္တိ၊ ဒီဃ
ရတ္တံဟူသည်ကား၊ မဟ္တံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သကဒါဂါမိ ဗလုပ္ပတ္တိတော၊
သကဒါဂါမိဖိုလ်ဖြစ်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဖိရုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်
ပတ်လုံး၊ ဇာနဿိ၊ သိပါ၏၊ ဣတိဣဓံအတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊
လောဘဓမ္မာတိ၊ လောဘဓမ္မာဟူသည်ကား၊ လောဘသင်္ခါတာ၊ လောဘ
ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ နာနပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူး
အပြားပြားရှိသော၊ လောဘံယေဝ၊ လောဘကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဣတရေသုဝိ၊ ဤမှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွိသု၊ နှစ်ပါး
ကုန်သောဒေါသမောဟတို့၌၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။

ပရိယာဒါယတိဋ္ဌန္တိတိ၊ ပရိယာဒါယတိဋ္ဌန္တိဟူသည်ကား၊ ခေပေတွာ
ကုန်စေ၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှန်၏၊ ဣဒံပရိယာဒါနံနာမ၊ ဤပရိ
ယာဒါနမည်သည်ကား၊ သဗ္ဗဟတ္ထိကာယံပရိယာဒိယိတွာသဗ္ဗအဿကာ
ယံသဗ္ဗရထကာယံ သဗ္ဗပတ္တိကာယံ ပရိယာဒိယိတွာဇိဝန္တံ ယေဝနံအဂ္ဂ
ဟေသိန္တိဇ္ဇေ၊ သဗ္ဗဟတ္ထိကာယံ ပရိယာဒိယိတွာ သဗ္ဗ အဿကာယံ
သဗ္ဗရထကာယံ သဗ္ဗပတ္တိကာယံ ပရိယာဒိယိတွာ ဇိဝန္တံယေဝနံ အဂ္ဂ
ဟေသိဟူသောဤပါဠိရပ်၌၊ ဂဟဏေ၊ ယူခြင်း၌၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ သဗ္ဗ
ဟတ္ထိကာယံ အလုံးစုံသော ဆင်အပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ယူ၍၊
သဗ္ဗအဿကာယံ၊ အလုံးစုံသောမြင်းအပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ယူ၍၊
သဗ္ဗရထကာယံ၊ အလုံးစုံသော ရထားစစ်သည်အပေါင်းကို၊ ပရိယာဒိ
ယိတွာ၊ ယူ၍၊ သဗ္ဗပတ္တိကာယံ၊ အလုံးစုံသော ခြေကြွင်းစစ်သည် အပေါင်း
ကို၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ယူ၍၊ ဇိဝန္တံယေဝ၊ အသက်ရှင်စဉ်သာလျှင်နံ၊ လို
စစ်သည်အပေါင်းကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ မင်းယူပြီးအနိစ္စသညာဘိက္ခဝေဘာဝိ
တာဗဟုလိကတာ သဗ္ဗကာမရာဂံပရိယာဒိယတိတိဇ္ဇေ၊ အနိစ္စသညာ
ဘိက္ခဝေဘာဝိတာဗဟုလိကတာသဗ္ဗကာမရာဂံပရိယာဒိယတိဟူသော

ဤပါဠိရပ်၌၊ ခေပနေ၊ ကုန်ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော၊ ဗဟုလိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ အလေ့
 အလာပြုအပ်ပြီးသော၊ အနိစ္စသညာ၊ အနိစ္စသညာသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံ
 သော၊ ကာမရာဂံ၊ ကာမရာဂကို၊ ပရိယာဒိယတိ၊ ကုန်စေ၏၊ ဣဝံ၊ ဤပရိ
 ယာဒိယတိဋ္ဌန္တိ ဟူသောပါဠိ၌လည်း၊ ခေပနေ၊ ကုန်ခြင်းအနက်၌၊ အဓိပ္ပေ
 တံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိယာဒိယိတွာတိ၊ ခေပေတွာတိ၊
 ပရိယာဒိယိတွာတိ ခေပေတွာဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ယေန
 မေဧကဒါလောဘဓမ္မာပီတိ၊ ယေနမေဧကဒါလောဘဓမ္မာပီ ဟူသည်ကား၊
 ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဧကေ
 ဟသ္မိံ၊ ကာလေ၊ တရံ၊ တဆစ်သောကာလ၌၊ လောဘဓမ္မာပီ၊ လောဘတရား
 တို့သည်လည်း၊ ပရိယာဒိယ၊ ကုန်ခန်းစေ၍၊ ဘိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ အယံ၊ ရာဇာ၊ ဤမဟာနာမ်မင်းသည်၊ သက
 ဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ လောဘ ဧဝံ၊ သမောဟာ၊ လောဘ ဧဝံ
 သမောဘတို့ကို၊ နိရုဓသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်
 အပ်ကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့အမှတ်ရှိသည်၊ အဟောသိကိရေ၊ ဖြစ်သတတ်
 အယံ၊ ဤမဟာနာမ်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အပ္ပဟိနံ၊ မပယ်အပ်သေးသောလော
 ဘအစရှိသောအကုသိုလ်တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း
 ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အပ္ပဟိနကံ၊ မပယ်အပ်သေးသောကိလေသာကို၊ ဥပါဒါ
 ယ၊ စွဲ၍၊ ပဟိနကံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်ကို၊ ဝုတ္တန္တော၊ မေးသည်ရှိသော်၊ ဝုတ္တ
 တိဘိသည်၊ ဖြစ်သေး၏ဟူသောအမှတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယသာ
 ဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္ဓေဟော၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊
 ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်သေးသလော၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း
 အာမဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်သည်မှန်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေ
 တည်း၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပညတ္တိယာ၊ ပညပ်
 ၌၊ အကောဝိဒတ္တာ၊ မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 အယံကိလေသော၊ ဤကိလေသာကို၊ အသုကမဂ္ဂဝဇ္ဈော၊ ဤမည်သော
 မဂ်ဖြင့်သတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿာပညတ္တိယာ၊ ဤပညပ်၌၊ အကော
 ဝိဒဿ၊ မလိမ္မာသော၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအားလည်း
 ဧဝံ၊ ဤသို့ယုံမှားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ တဿ၊ ထို
 အရိယာသာဝကအား၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ
 သလော၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပန၊

ရူဇေဒကွက္ခန္ဓသုတ်။

၃၂၅

ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ သာ၊ ထိုပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အသုံးစုံ
 သောအရိယာသာဝကတို့အား။ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံသည်။ နပောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ ဧကော၊ အချို့သောအရိယာသာဝကသည်။ ပဟိနကိလေသ
 မေဝ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာကိုသာလျှင်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။
 ဧကော၊ အချို့သောအရိယာသာဝကသည်။ အဝသိဗ္ဗကိလေသမေဝ၊ ကြွင်း
 သောကိလေသာကိုသာလျှင်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဧကော၊ အချို့သော
 အရိယာသာဝကသည်။ မဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်ကိုသာလျှင်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏
 ဧကော၊ အချို့သောအရိယာသာဝကသည်။ ဖလမေဝ၊ ဖိုလ်ကိုသာလျှင်။
 ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဧကော၊ အချို့သောအရိယာသာဝကသည်။ နိဗ္ဗာ
 နမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဣမာသုပနပဉ္စသုပစ္စ
 ဝေက္ခဏာသု၊ ဤငါးပါးကုန်သော ပစ္စဝေက္ခဏာတို့တွင်၊ ကေဝါ၊ တပါး
 သောပစ္စဝေက္ခဏာ ကိုလည်းကောင်း။ ဧဝါ၊ နှစ်ပါးသောပစ္စဝေက္ခဏာ
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇန္တိ၊ မသင့်ကုန်သည်ကား။ နော၊
 မဟုတ်ကုန်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယသ
 အကြင်အရိယာသာဝကအား။ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။
 နပရိပုဏ္ဏာ၊ မပြည့်စုံ၊ တဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား။ မဂ္ဂဝဇ္ဇကိလေသ
 ပဏ္ဏတ္တိယံ၊ မဂ်ဖြင့်သတ်အပ်ပြီးသောကိလေသပညတ်၌၊ အက္ခောဝိဒတ္တာ၊
 မေတ္တာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကြံခြင်းမျှဟူသော သံသယ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

☞

သောဇေဝေါတေတိ၊ သောဇေဝေါတေဟူသည်ကား။ သောယေဝ
 လောတောစ၊ ထိုလောဘသည်လည်းကောင်း။ သောဒေါသောစ၊ ထိုဒေါ
 သသည်လည်းကောင်း။ သောမောဟောစ၊ ထိုမောဟသည်လည်းကောင်း
 တဝ၊ သင်အား။ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ အပ္ပဟိနေ၊ မပယ်အပ်သေးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တွံပန၊ သင်သည်ကား။ ပဟိနသည်၊ ပယ်အပ်ပြီးဟုအ
 ဖတ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊
 ပြတော်မူ၏။ သောစဟိတေတိ၊ သောစဟိတေဟူသည်ကား။ ဝုယံ၊ သင်
 အား။ သောလောဘ ဒေါသ မောဟမေတ္တာ၊ ထိုလောဘဒေါသသောဟတ
 ရားသည်။ ကာမေတိ၊ ကာမေဟူသည်ကား။ နုဝိဓေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊
 ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နပရိဘုဇ္ဈေယျာသိတိ၊ နပရိဘုဇ္ဈေယျာသိဟူ
 သည်ကား။ မယံဝိယ၊ ငါတို့ရားကဲ့သို့၊ ပဗ္ဗဇ္ဈေယျာသိ၊ ရဟန်းပြုရာ၏။ ဣတိ
 ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ အပ္ပသောဒါတိ၊ အပ္ပသော

ဒါဟူသည်ကား။ မရိတ္တသုခါ။ နည်းသော ချမ်းသာရှိ၏။ ဗဟုဒုက္ခသတိ။ ဗဟုဒုက္ခဟူသည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတရားအရင်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိဒုက္ခမေဝ။ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲသည်သာလျှင်။ ဗဟုကံ။ များ၏။ ဗဟုပါယာသာသတိ။ ဗဟုပါယာသာဟူသည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတရားအရင်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကော။ မျက်မှောက် တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ ဥပါယာသကိလေသောယေဝ။ ပင်ပန်းကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာ သည်သာလျှင်။ ဗဟု၊ များ၏။ အာဒိနဝေတိ။ အာဒိနဝေတိဟူသည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၌၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကော။ မျက်မှောက်တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော ဥပဒ္ဒဝေတိဘေးရန်သည်။ ဗဟု၊ များ၏။ ဧတ္ထတိယေသတိ။ ဧတ္ထတိယေသဟူသည်ကား။ ဧတေသုကာမေသု။ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌၊ အယံအာဒိနဝေတိယေဝ။ ဤအဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဗဟု၊ များ၏။ အသာဒေါပန၊ သာယာအပ်သောသဘော သည်ကား။ ဟိမဝန္တံ။ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ သာသပေါ၊ မှန်ညှင်းစေ့သည်။ အပ္ပေါပရိတ္တကောဝိယ၊ လွန်စွာနည်းသကဲ့သို့၊ အပ္ပေါပရိတ္တကော၊ လွန်စွာနည်း၏။ ဣတိစေပိမဟာနာမာတိ၊ ဣတိစေပိမဟာနာမဟူသည်ကား။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအား။ ဧဝံ။ ဤသို့အပ္ပဿာဒါကာမအစရှိသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ စေပိဟေဝတိ။ အကယ်၍ဖြစ်၏။ ယထာဘူတန္တံ၊ ယထာဘူတံဟူသည်ကား။ ယထာသဘာဝံ။ ကာမဂုဏ်တို့၏ ဖြစ်တိုင်းသောသဘောကို၊ သမ္မာ၊ မတောက်မပြန်၊ နယေနကာရဏေန၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ ပညာယ၊ အရိယာမဂ်ပညာဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်။ ဟေဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တတ္ထပါဠေးထိပါဌ်၌၊ ပညာယာတိ၊ ပညာယဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာပညာယ၊ အရိယာမဂ်ပညာဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာမဂ္ဂုဒ္ဓယညာဏေန အောက်မဂ်ညာဏ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

သောဝတိ၊ သောဝတိဟူသည်ကား။ သောဝေ၊ ထိုမဟာနာမ်သည်လျှင်။ မဂ္ဂုဒ္ဓယေန၊ အောက်မဂ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌကာမာဒိနဝေ၊ မြင်အပ်ပြီးသောကာမဂုဏ်၌အပြစ်ရှိသော၊ အရိယာသာဝကော၊ အရိယာသာဝကတည်း။ ဝီတိသုခန္တိဣမိနာ၊ ဝီတိသုခံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သဝီတိကာနိ၊ ဝီတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဧဝံ၊ သောဝေ၊ သောဝေတိ၊ ပြတော်မူ

မူၤၤ။ အညံ့ဝါတတောသန္တတဇ္ဇိ။ အညံ့ဝါတတောသန္တတရံဟူသညံ
 ကား။ တတောဈာနနွယတော။ လိုဈာန်နှစ်ခုအပေါင်းမှ။ သန္တတရံ။ လွန်စွာ
 ငြိမ်သက်သော။ အညံ့။ တပါးသော။ ဥပရိဈာနနွယဉ္စေတိ။ အထက်ဈာန်နှစ်
 ခုအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပရိမဂ္ဂနွယဉ္စေတိ။ အထက်မဂ်နှစ်ခုအပေါင်းကို
 လည်းကောင်း။ နေဝတောဝအနာဝဋ္ဋိကာမေသုဟောတိတိ။ နေဝတောဝအနာ
 ဝဋ္ဋိကာမေသုဟောတိဟူသညံကား။ အထခေါ။ စင်စစ်သောကား။ နွေမဂ္ဂေ။
 အောက်မဂ်နှစ်ပါးတို့ကို။ ပဋိဝဇ္ဈိတွာ။ ထိုးထွင်း၍သိပြီး၍။ ဗြိတော။ တည်
 သော။ သောပိအရိယသမာဝကော။ ထိုအရိယသမာဝကသညံလည်း။ ဥပရိ
 ဈာနနံဝါ။ အထက်ဈာန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥပရိမဂ္ဂါနံဝါ။ အထက်မဂ်
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဓိဂတတ္တာ။ မရအပ်သေးသညံ၏အဖြစ်ကြောင့်
 တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ ကာမေသု။ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနာဝဋ္ဋိ။ နှလုံးမသွင်းခြင်း
 သညံ။ နေဝဟောတိ။ မဖြစ်သညံသာလျှင်တည်း။ အနာဝဋ္ဋိနောအနာတော
 ဂေါ။ နှလုံးမသွင်းခြင်းသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ သာဝဋ္ဋိနောသာတောဂေါ
 ယေဝ။ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ။ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ စတုဟိဈာနေဟိ။ လေးပါးကုန်သောဈာန်တို့ဖြင့်။
 ဝိက္ခန္တနုပ္ပဟာနဿ။ ဝိက္ခန္တနုပ္ပဟာနံ၏။ ဧတိမဂ္ဂေဟိ။ နှစ်ပါးသောမဂ်တို့
 ဖြင့်။ သမုဇ္ဈန္တဒပ္ပဟာနဿ။ သမုဇ္ဈန္တဒပ္ပဟာနံ၏။ အဘာဝါ။ မရှိခြင်းကြောင့်
 တည်း။ မယုတ္တိခေါတိ။ မယုတ္တိခေါဟူသညံကား။ ကေဝလံ။ သက်သက်။
 တုယံယေဝ။ သင်အားသာလျှင်။ အနာတောဂေါ။ နှလုံးမသွင်းခြင်းသည်။
 နဟောတိ။ မဖြစ်သညံကား။ န။ မဟုတ်သေး။ အထခေါ။ စင်စစ်သောကား။
 မယုတ္တိငါအားလည်း။ အနာတောဂေါ။ နှလုံးမသွင်းခြင်းသည်။ နဟောတိ။
 မဖြစ်။ ဗုဗ္ဗေဝသဗ္ဗေဝခေါတိ။ ဗုဗ္ဗေဝသဗ္ဗေဝခဟူသညံကား။ မဂ္ဂသဗ္ဗေဝမိ
 တော။ မဂ်ကိုသိသည်မှ။ ပဌမတရမေဝ။ ရှေးဦးကလျှင်။ ပညာယသုဒ္ဓိဋ္ဌံ
 ဟောတိတိဇ္ဇေ။ ပညာယသုဒ္ဓိဋ္ဌံဟောတိဟူသောဤပါဠိ၌။ ဩရောနာရ
 ကာ။ မင်းမောင်းမ ကချေသညံမတို့ကို။ ပဇဟနပညာ။ စွန့်သောပညာကို။
 အမိပ္ပေတာ။ အလိုရှိအပ်၏။ ပီတိသုခံနာဇ္ဈဂမန္တိ။ ပီတိသုခံနာဇ္ဈဂမံဟူ
 သညံကား။ သပီတိကာနိ။ ပီတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ နွေဈာနာနိ။ နှစ်ပါးကုန်
 သောဈာန်တို့ကို။ ပဋိလတိ။ ခြေ။ အညံ့ဝါတတောသန္တတဇ္ဇိ။ အညံ့
 ဝါတတောသန္တတရံဟူသောဤပါဠိ၌။ ဥပရိဈာနနွယဉ္စေတိ။ အထက်ဈာန်
 နှစ်ခုအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ စက္ကာရောမဂ္ဂါစ။ လေးပါးသောမဂ်တို့ကို
 လည်းကောင်း။ အမိပ္ပေတာ။ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ပီတိသုခံ (ပ) ပစ္စညာသိန္တိ။

၃၇၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပိတိသုခံ(ပ)ပဗ္ဗညာသိ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗိအညာသိ၊ တတနိသိတော် မူပြီ။ ။

၁၁

ကေမိဒါဟံ မဟာနာမသမယန္တိ၊ ကေမိဒါဟံ မဟာနာမသမယံဟူ သောအနုသန္ဓေကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်တော် မူအပ်သနည်း၊ အယံ၊ ဤအနုသန္ဓေသည်၊ ပါဠိယေက္ခော၊ အဝီးဖြစ်သော၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေတည်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ် တို့ကို၊ အသဟာဒေါဝိ၊ သာယာခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အာဒိ နဝေါဝိ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းကို၊ နကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ တံ၊ ထိုစင် စစ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော နိဿရဏကို၊ ကထေ တံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာကို၊ အာရန္တံ၊ အား ထုတ်တော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ၊ ကာမ သုခလ္လိကာနုယောဂသည်၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အန္တော၊ အယုတ်တရား တည်း၊ အတ္တကိလမထာ နုယောဂေါ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂသည်၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အန္တော၊ အယုတ်တရားတည်း၊ ဣတိဣမေဟိအန္တေ တိ၊ ဤအယုတ်တရားနှစ်ပါးတို့မှ၊ မေသာသနံ၊ ငါတရားသာသာနာတော် သည်၊ မုတ္တံ၊ လွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဗလသမာပတ္တိသိ သေန၊ ဗလသမာပတ်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ သကလသာသနံ၊ အလုံးစုံသော သာသနာတော်ကို၊ ဒေသတုမ္ပိ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါလည်း၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာကို၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ ဂိဇ္ဈကုဋေပဗ္ဗတေတိ၊ ဂိဇ္ဈကုဋေပဗ္ဗတေဟူသည်ကား၊ တသပဗ္ဗတဿ၊ ထိုတောင်အား၊ ဂိဇ္ဈ သဒိသံ၊ လင်းတနှင့်တူသော၊ ကုဋံ၊ အထွန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ဂိဇ္ဈကုဋေတိ၊ ဂိဇ္ဈကုဋေဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဿ၊ ထိုတောင်၏၊ ကုဋေသု၊ အထွန်တို့၌၊ ဂိဇ္ဈာ၊ လင်းတတို့သည်၊ နိ ဝသန္တိ၊ အမြဲနေကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဂိဇ္ဈကုဋေတိ၊ ဂိဇ္ဈကုဋေဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣသိဂိလိပဿတိ၊ ဣသိဂိလိပဿဟူ သည်ကား၊ ဣသိဂိလိပဗ္ဗတဿ၊ ဣသိဂိလိတောင်၏၊ ပဿ၊ နံပါး၌၊ ကာ ဇ္ဇသိလာယန္တိ၊ ကာဇ္ဇသိလာယံဟူသည်ကား၊ ကာဇ္ဇဝဇ္ဇော၊ ညိုမည်းသော အဆင်းရှိသော၊ ဝိဗ္ဗိပါသာဏေ၊ ကျောက်ဖျောအပြင်၌၊ ဥပ္ပဉ္စကာဟောန္တိ တိ၊ ဥပ္ပဉ္စကာဟောန္တိဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဇံယေဝ၊ အထက်၌သာလျှင်၊ ဥတ ကာ၊ ရပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနိသိန္နံ၊ မထိုင်ကုန်၊ ဩပက္ကမိ

စုံဇွဲဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်။

၃၇၆

ကာတိ၊ ဩပက္ကမိကာဟူသည်ကား၊ ဥပဗ္ဘုဉ္စကာဒိနာ၊ ကေချောက်ဖျာပေါ်၌
 မတ်တတ်ရပ်ခြင်းအစရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊
 နိဗ္ဗတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သောသူတို့တည်း၊ နိဂဇ္ဈောအာရသောတိ၊
 နိဂဇ္ဈောအာရသော ဟူသည်ကား၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကာရုဏံ၊ အ
 ကြောင်းကို၊ ဝတ္ထု၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရကား၊
 နိဂဇ္ဈဿ၊ နာဇုပုတ္တနိဂဇ္ဈ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်သို့၊ ပက္ခိပိံသု၊ ပစ်တင်ကုန်
 ၏၊ သဗ္ဗညူသဗ္ဗဒဿာဝီတိ၊ သဗ္ဗညူသဗ္ဗဒဿာဝီဟူသည်ကား၊ အမှောက်၊
 ငါတို့၏၊ သတ္တ၊ ဆရာဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုနာဇုပုတ္တနိဂဇ္ဈသည်၊ အတိတာ
 နာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ကာလသုံးပါး၌ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသောတရားအပေါင်းကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဣတိဣဝံ
 အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသောတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အပရိသေသံဥာဏဒဿနံပဋိ
 ဇာနာတိတိ၊ အပရိသေသံဥာဏဒဿနံပဋိဇာနာတိဟူသည်ကား၊ အမှာ
 ကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တ၊ ဆရာဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုနာဇုပုတ္တနိဂဇ္ဈသည်၊ အ
 ပရိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဇာနာတော၊ သိခြင်းကြောင့်၊
 အပရိသေသသင်္ခါတံ၊ အကြွင်းမရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဥာဏဒဿနံ၊
 ဥာဏ်အမြင်ကို၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ စသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ ပဋိဇာနန္တောဝေ၊ သိ
 သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ စရတောစမေတိဋ္ဌတောစ(ပ)
 ပစ္စုပ္ပန်တန္တိတ္ထေ၊ စရတောစမေတိဋ္ဌတောစ(ပ)ပစ္စုပ္ပန်ဟူသောဤပါ
 ဇိန္ဒ၊ သတတန္တိ၊ သတတံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲ၊ သမိတန္တိ၊ သမိတံ
 ဟူသည်ကား၊ တသေဝ၊ ထိုသတတံဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊
 ပရိယာပံသဒ္ဓါထွယ်တည်း။ ။

ကိံပနတုဋ္ဌေအာရသောနိဂဇ္ဈောဇာနာထဇ္ဈေကံဝါဒကွံနိဇ္ဈိန္တန္တိဣဒံ
 ဝစနံ၊ ကိံပနတုဋ္ဌေအာရသောနိဂဇ္ဈောဇာနာထဇ္ဈေကံဝါဒကွံနိဇ္ဈိန္တဟူ
 သောဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသေသနာမ၊ ယော
 ကျားမည်သည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုမိမိ
 ပြုသောအမှုကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝိသတိကဟာပဏော၊ အသပြာနှစ်ဆယ်
 တို့ကို၊ ဣဏံ၊ မြို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ ဒသ၊ ဆယ်သပြာတို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး
 ပြီး၍၊ ဒသ၊ ဆယ်သပြာတို့ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဒန္နာ၊ ပေးအပ်ပြီ၊ ဒသ
 ဆယ်သပြာတို့သည်၊ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကုန်သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊
 သိ၏၊ တေဝိ၊ ထိုဆယ်သပြာတို့ကိုလည်း၊ ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော အသပြာနှစ်ဆယ်ကို၊ ဒန္နံ၊ ပေး၍ပြီးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏

၃၀၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

ခေတ္တဿ၊ လယ်၏၊ တတိယတာဝံ၊ သုံးဘို့တဘို့ကို၊ လာယိတွာ၊ ရိတ်
 ပြီး၍၊ ကောတာဂေါ၊ တဘို့ကို၊ လာယိတော၊ ရိတ်အပ်ပြီ၊ နွေနှစ်ဘို့တို့
 သည်၊ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကုန်သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတ်၊ သိ၏၊ ဝုန၊ တ
 ဘန်၊ ကံ၊ တဘို့ကို၊ လာယိတွာ၊ ရိတ်ပြီး၍၊ နွေနှစ်ဘို့တို့ကို၊ လာယိတော၊
 ရိတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ကော၊ တဘို့သည်၊ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဇာနတ်၊ သိ၏၊ တသ္မိတ္တိ၊ ထိုအဘို့သည်လည်း၊ လာယိတော၊ ရိတ်အပ်ပြီး
 သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဇာနတ်၊ သိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗကိစ္စေသု၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့၌၊ ကတဉ္စ၊
 ပြုအပ်ပြီးသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အကတဉ္စ၊ မပြုအပ်သေးသည်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဇာနတ်၊ သိ၏၊ တုဗ္ဗဟိပိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ တထာ၊ ထိုအ
 တူ၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ ထိုအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊
 ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အကုသလသနံဓမ္မာနံပဟာနန္တိ၊ အကုသလသ
 နံဓမ္မာနံပဟာနံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဟာယ၊
 ပယ်၍၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ သုန္နန္တိ၊ စင်ကြယ်
 သောအဘို့သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သော၊ နိဂဗ္ဗောနာမ၊ နိဂဗ္ဗမည်သည်၊ တု
 မှာကံ၊ သင်တို့၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဧဝံသန္တေတိ၊ ဧဝံသန္တေဟူသည်ကား၊ တုမှာကံ၊
 သင်တို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဇာနနတာဝေ၊ မသိသောအဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိ
 သော်၊ လုဒ္ဓါတိ၊ လုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ လုဒ္ဓါစာရာ၊ ရုန့်ရင်းသောအကျင့်ရှိ
 ကုန်၏၊ လောဟိတပါဏိနောတိ၊ လောဟိတပါဏိနောဟူသည်ကား၊ ပါ
 ကော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေန္တာ၊ ချကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်၊ မက္ခိတပါဏိနော၊ အလိမ်းအလိမ်းကပ်
 သောလက်ရှိကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဟနန္တဿ၊ သတ်
 သော၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ လောဟိတေန၊ သွေးသည်၊ ပါဏိ၊ လက်ကိုးန
 မက္ခိယတိ၊ မလိမ်းကျံအပ်၊ သာပိ၊ ထိုသူကိုလည်း၊ လောဟိတပါဏိတေ
 ဝ၊ လောဟိတပါဏိဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကုရုရုကမ္မန္တာတိ၊
 ကုရုရုကမ္မန္တာဟူသည်ကား၊ ဒါရုဏကမ္မာ၊ ရုန့်ရင်းသောအမှုရှိကုန်၏၊
 မာတရိစ၊ အမိ၌လည်းကောင်း၊ ပိတရိစ၊ အဘ၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မိကာသ
 မဏာဗြာဟ္မဏာဒိသုစ၊ တရားကိုစောင့်ပေသောပုဂ္ဂိုလ်များအစရှိသော
 သူတို့၌လည်းကောင်း၊ ကတာပရာခါဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဖြစ်ပွားခြင်းရှိ
 သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မာဂပိကာဒယောဝါ၊ သားမူဆိုးအစရှိ

၈

သောသုတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်ကုသိုလ်၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုရှိ
သောသုတို့မည်ကုန်၏၊ နခေါအာရုသောဂေါတမတိဇ္ဇဒံဝစနံ၊ နခေါအာ
ရုသောဂေါတမဟူသောဤစကားကို၊ နိဂဠာ၊ နိဂဠာတို့သည်၊ အယံ၊
ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်
ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ မယမ္ဘိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ အသေ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ
အား၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ အာရောပေမ၊ တင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနာ၊
မှတ်လက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာရတိံ သု၊ အားထုတ်ကုန်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ
၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ အာရုသောဂေါတမ၊ ငါရှင်ဂေါတမ၊ တုမေ၊ သင်
တို့သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပဏိတစိဝရာနိ၊ ပွန်မြတ်သောသင်္ကန်း
တို့ကို၊ ဝါရေန္တာ၊ ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာလိမံသောဒနံ၊ အသားနှင့်
ပြွင်းသောသလေးထမင်းကို၊ ဘုဉ္ဇန္တာ၊ စားကုန်လျက်၊ ဒေဝဝိမာနဝဏ္ဏာယ
နတ်ဗိမာန်နှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌၊ ဝသမာနာ
နေကုန်လျက်၊ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာကျင့်သဖြင့်၊ သုခံ၊ ဝိမောက္ခသုခကို၊ အဓိ
ဂန္တထ၊ ရကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်၊ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာကျင့်
သဖြင့်၊ သုခံ၊ ဝိမောက္ခသုခကို၊ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ ရရာ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
ဖြင့်၊ မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား၊ ဥက္ကုဋိကပ္ပဓာနာဒိဟိ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်
၍သွားခြင်း၌လုံ့လပြုခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နာနုပ္ပကာရဏံ၊ အထူးထူး
အပြားပြားရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝါမ၊ ခံစားကုန်၏၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသော ပဋိပတ်ဖြင့်၊ သုခံ၊ ဝိမောက္ခသုခကို၊
အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ ရရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ သု၊ မေးကုန်၏။ ။

သုခေနစာရုသောတိဇ္ဇဒံဝစနံ၊ သုခေနစာရုသော ဟူသော ဤစကား
ကို၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသော ပဋိပတ်ဖြင့်၊ သုခံ၊ ဝိမောက္ခသုခကို၊ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊
ရအပ်သည်၊ သစေသိယာ၊ အကပ်၍ဖြစ်ခြားအံ့၊ ရာဇာ၊ မိမိသာရမင်း
သည်၊ အဓိဂန္တေယျ၊ ရရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ မာဂဓောတိ၊ မာဂဓေ
ဟူသည့်ကား၊ မဂဓရဌဿ၊ မဂဓရဇ်တိုင်းသူအပေါင်းကို၊ ဣဿရော၊
အစိုးရသောမင်းတည်း၊ သေနိယောတိ၊ သေနိယောဟူသည်ကား၊ တဿ
ထိုမင်း၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဗိမ္ဗိတိ၊ ဗိမ္ဗိဟူသည်ကား၊ အတ္တဘာဝဿ၊
အတ္တဘော၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ သော၊ ထိုမင်းကို၊ တဿ၊ ထိုအတ္တဘော
၏၊ သာရာဘူတော၊ မြတ်သောရွှေစင်သတ္တဝယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဒဿနိယော၊
ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏၊ အတ္တဘာဝဿဗိမ္ဗိယာ

၃၀၂ မူလမဏ္ဍာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

အတ္တဘော၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဗိမ္ဗိသာရောတိ၊ ဗိမ္ဗိသာရဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုခဝိဟာရိတရောတိ၊ ဣဒံဝစနံ၊ သုခဝိဟာရိတရောဟူသောဤ စကားကို၊ တေနိဂဏ္ဌာ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့သည်၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏၊ တိသုပါသာဒေသု၊ ပြာသာဒ်သုံးဆောင်တို့၌၊ တိဝိဝေယဟိ၊ သုံးပါးသော အရွယ်ရှိကုန်သော၊ နာဇ္ဇကေဟိ၊ လက်ပါးစေကာချေသည်မတို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပတ္တိံ၊ မင်း၏စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝနံ၊ ခံစားခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဒ္ဓါတိ၊ အဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ် အားဖြင့်၊ သဟဿအပ္ပဋိသင်္ခါတိ၊ သဟဿအပ္ပဋိသင်္ခါဟူသည်ကား၊ သဟသံ၊ အဆောင်စာလျင်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပစ္စဝေက္ခိတွာဝ၊ မဆင် ခြင်မှု၍သာလျှင်၊ ရတ္တော၊ တပ်သောသူသည်၊ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ ဒုဋ္ဌော၊ အချက်ထွက်သောသူသည်၊ ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗုဋ္ဌော၊ တွေဝေသောသူသည်၊ မောဟဝသေန၊ မောဟ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာသတိယထာ၊ ဆိုသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင် ဝါစာ၊ စကားကို၊ သာသိတာ၊ ဆိုမိပြီ၊ ဣတိဣမံအတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသ တိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ပဋိပုစ္ဆိဿာဝီတိ၊ ပဋိပုစ္ဆိဿာဝီ ဟူသည်ကား၊ တသ္မိံအတ္ထေ၊ ထိုအနက်၌၊ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့၊ ယထာဝေါ ခမေယျာနိ၊ ယထာဝေါခမေယျဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ခုစ္စေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏၊ ပဟောတိ တိ၊ ပဟောတိဟူသည်ကား၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်ရာအံ့လော၊ အနိဉ္စမာနော တိ၊ အနိဉ္စမာနောဟူသည်ကား၊ အဝလခာနော၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧ ကန္တသုခံပဋိသံဝေဒီတိ၊ ဧကန္တသုခံပဋိသံဝေဒီဟူသည်ကား၊ နိရန္တရသု ခံ၊ မပြတ်သောချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒိ၊ ခံစားပြီ၊ အဟံခေါအာဝုသောနိဂ ဏ္ဌာပဟောမိ၊ (ပ)ဧကန္တသုခံပဋိသံဝေဒီတိဣဒံ၊ အဟံခေါအာဝုသောနိဂ ဏ္ဌာပဟောမိ၊ (ပ)ဧကန္တသုခံပဋိသံဝေဒီဟူသောဤစကားကို၊ အတ္တနော ကိုတော်မြတ်၏၊ ဖလသမာပတ္တိသုခံ၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကို၊ ဒေသော နန္ဒော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဣဝ၊ ဤဝါ၌ လည်း၊ ကထာပတိဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ စကား၏တည်စေခြင်းငှါ၊ ရာဇဝါရေ၊ ရာဇ ဝါရဉ္စ၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ညဉ့်တို့ကို၊ အာဒိံကတွာ၊ အစပြု၍၊ ပုစ္ဆော၊ ပုစ္ဆောကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သတ္တရတ္တိဒိဝါနိနပ္ပဟောတိတိ၊ သတ္တ ရတ္တိဒိဝါနိနပ္ပဟောတိဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဆပဉ္စစက္ကာရိတိ ဆပဉ္စစက္ကာရိဟူ၍၊ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ သုခံ၊ လွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏

စူဠေဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်။

၃၀၃

ဗုဒ္ဓဝါရေပန၊ဗုဒ္ဓဝါရန္တိကား။သတ္တာတိ၊သတ္တဟူ၍။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ပုန၊တဖန်။ဆပဉ္စစတ္တာရိတိ၊ဆပဉ္စစတ္တာရိဟူ၍။ ဂုစ္စမာနံ၊ဆိုအပ်သောစကားသည်။အနုတ္တရိယံ၊အတန်တလဲလဲအံ့အပ်သည်။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဇေတံ၊ ထိုခုနစ်ညဉ့်ကို။ အာဒိကတွာ၊အစပြု၍၊ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို။ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။သေသံ၊ကြွင်းသောအတွင်းသံဝဏ္ဏနာစကားရပ်ဟူသမျှသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပါဠိအစဉ်၌၊ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤတွင်စူဠေဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၏ အတွင်းအပြီးတည်း။ ။

စူဠေဒုက္ခက္ခန္ဓ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ စူဠေဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၏အတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတော၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီး ။

အနုမာနသုတ်။

☞ ဇေဝံမေသုတန္တိ၊ဇေဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ အနုမာနသုတ္တံ၊ အနုမာနသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌။ ဘဂ္ဂေသုတိ၊ဘဂ္ဂေသုဟူသည်ကား။ဇေဝံနာမကေ၊ဤဘဂ္ဂဟူ၍အမည်ရှိသော၊ ဇနပဒေ၊ဇနဝုဒ်၌၊ ဇေတ္ထ၊ဤဘဂ္ဂေသုဟူသောဝုဒ်၌၊ ဝစနတ္ထောပန၊ ဝစနတ္ထကိုကား။ ဂုတ္တာနုသာရေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းကို အစဉ်မှီးသဖြင့် သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သုသုမာရိရေတိ၊ သုသုမာရိရေဟူသည်ကား။ ဇေဝံနာမကေ၊ ဤသုသုမာရဟူ၍ အမည် ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ကိရေ၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုဦးအံ့။ တဿာနဂရဿ၊ ထိုမြို့၏၊ ဝတ္ထုပရိဂ္ဂဟဏာဒိဝသေ၊ မြို့ချကိုသိမ်းသည်သောနေ့၌၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဥဒကရဟဒေ၊ရေအိုင်၌၊ သုသုမာရော၊ မီးကျောင်းသည်၊ သဒ္ဓမကာသိ၊ အောင်၏။ ဝိရံ၊အောင်သံကို၊ နိစ္ဆာရေသိ၊မြှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နဂရေ၊မြို့တည်ခြင်းကိစ္စသည်။ နိဗ္ဗိတေ၊ ပြီးပြီးသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုမြို့အား၊သုသုမာရိရံ၊တွေဝ။ သုသုမာရိရဟူ၍သာလျှင်၊ နာမံ၊အမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်တုန့်ပြီး၊ တေသကဠာဝနေတိ၊ တေသကဠာဝနေဟူသည်ကား။ တေသကဠာနာမကော၊ တေသကဠာ မည်သော၊ ဝနေ၊ တော၌၊ တေသကဠာဝနေတိပိ၊ တေသကဠာဝနေ ဟူ၍သည်။ ပါဠော၊ ပါဠိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။မိဂဒါယေတိ၊ မိဂဒါယေဟူသည်ကား။ တံဝနံ၊ ထိုတောသည်။ မိဂပက္ခိနံ၊ သားဌက်တို့အား။ အဘယံ၊ တေးမဲ့ကို၊ ဒိန္နဠာနေ၊ ပေးရာအရပ်

ဌ၊ဇေတံ၊ ဧကန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မိဂဒါယောတိ၊ မိဂဒါယော
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဝါရေတိတိ၊ ပဝါရေတိဟူသည်ကား၊ သဗြဟ္မ
 ဝာရိနံ၊ သိတင်းသုံးတော်တို့အား၊ ဣန္ဒြာပေတိ၊ အလိုကိုဖြစ်စေ၏၊ ဝဒန္တ၊
 တိ၊ ဝဒန္တဟူသည်ကား၊ ဩဝါဒါနုသာသနိဝသေန၊ ဩဝါဒအနုသာသ
 နိတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဒန္တ၊ ဆိုတော်မူပါကုန်၊ ဩဝါဒန္တ၊ ဆုံးမတော်
 မူပါကုန်၊ အနုသာသန္တ၊ အဘန်တလဲလဲဆုံးမတော်မူပါကုန်၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝစနိယောမ္ဘိတိ၊ ဝစနိယောမ္ဘိဟူ
 သည်ကား၊ အယံ၊ ငါ့ကို၊ တုဗ္ဗေတိ၊ အရှင်တို့သည်၊ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊
 အနုသာသိတဗ္ဗော၊ အဘန်တလဲလဲ ဆုံးမအပ်၏၊ ဩဝဒိတဗ္ဗော၊ ရှေးဦး
 စွာဆုံးမအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သောစ
 ဟောတိဒုဗ္ဗစောတိ၊ သောစဟောတိ ဒုဗ္ဗစောဟူသည်ကား၊ သောစ၊ ထို
 ရဟန်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခေန၊ ခဲဟည်းသဖြင့်၊ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နသဟတိ၊ သည်းမခံနိုင်၊ ဒေါ
 ဝစ္စဿကရဏေတိတိ၊ ဒေါဝစ္စဿကရဏေတိဟူသည်ကား၊ ဒုဗ္ဗစကရ
 ဏေတိ၊ ဆုံးမခက်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
 အာဂတေတိ၊ လာလတ္တံ့ ကုန်သော၊ သောဇ္ဇဿတိဓမ္မေတိ၊ တဆဲ့ခြောက်
 ပါးကုန်သောတရားတို့၌၊ အပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိအနုသာသနန္တိ၊ အပဒက္ခိ
 ဏဂ္ဂါဟိအနုသာသနံ ဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယော
 တိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝုတ္တမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တုဗ္ဗေသင်
 တို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဝဒထ၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ အယံ၊
 ငါသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိယံ၊ အပ်သောအမှုမအပ်သောအ
 မှုကိုလည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇာ နဝဇ္ဇံ၊ အပြစ် ရှိသည် မရှိသည်ကို၎င်း၊
 အတ္ထာနုတ္တံ၊ အကျိုးရှိသည် မရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အယံတိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အနုသာသနံ၊
 အဆုံးအမကို၊ ဒက္ခိဏတော၊ အရိုအသေအားဖြင့်၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူ၊ ဝါမ
 တော၊ အပုတ်အားဖြင့်၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံတိက္ခ၊
 ဤရဟန်းကို၊ အပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိတိ၊ အပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ပါဝိကာနံဣန္ဒြာနန္တိ၊ ပါဝိကာနံဣန္ဒြာနံ ဟူသည်ကား၊ လာမကာနံ၊
 ပုတ်မာကုန်သော၊ အသန္တသန္တာဝနပတ္တနာနံ၊ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိသော
 သိလအစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့် သူတပါးတို့၏ဦးပွမ်းခြင်းကို တောင်းတ
 ကုန်သော၊ ပဋိပ္ပရုတိတိ၊ ပဋိပ္ပရုတိဟူသည်ကား၊ ပဋိဝိရုဇ္ဈိပစ္စနိကော၊

ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အပသာဒေတိတိ၊ အပသာဒေတိဟူသည်ကား။ ဗာလဿ၊ မိုက်သော။ အဗျတ္တဿ၊ မလိမ္မာသော။ ဝုပ္ပာ၊ သင်၏။ ဘဏိတေန၊ ဆိုခြင်းဖြင့်၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်အကျိုးရှိမည်နည်း။ တွတ္တိ၊ သင်ကဲ့သို့သော သူသည်လည်း။ ဘဏိတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်ကို၊ မညိဿသိနာမ၊ အောက်မှတ်သလော။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဗာဇေတိ၊ ချုတ်ချယ်၏။ ပစ္စာရောပေတိတိ၊ ပစ္စာရောပေတိဟူသည်ကား။ တွတ္တိ၊ သင်သည်လည်း။ ဣတ္ထန္နာမံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တံအာပတ္တိံ၊ ထိုအာပတ်ကို။ တာဝပဋိကရောဟိ၊ ကုစားဦးလော။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ပဋိအာရောပေတိ၊ တသန်အဖြစ်တင်၏။ ။

အညေနညံပဋိစရတိတိ၊ အညေနညံပဋိစရတိဟူသည်ကား။ အညေနကာရဏေန၊ တပါးသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ အညေနဝစနေန၊ တပါးသောစကားဖြင့်၊ အညံကာရဏံ၊ တပါးသော အကြောင်းကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ အညံဝစနံ၊ တပါးသောစကားကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ ဖုန်းလွှမ်း၏။ တွံ၊ သင်သည်။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အာပန္နော၊ အာပတ်သို့ရောက်သနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်အာပတ်သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သနည်း။ ကိံသိ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကြောင့်။ အာပန္နော၊ ရောက်သနည်း။ ကံ၊ အဘယ်မည်သောစကားကို၊ ဘဏာယ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းကို၊ ဘဏာယ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တယာ၊ သင်သည်။ ကိဉ္စိ၊ တရံတရုပြုအပ်သောအမှုကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နသုဏာမိတိ၊ ငါမကြားဟူ၍၊ သောတံဝါ၊ နားကိုမူလည်း။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏။ ဗဟိဒ္ဓါကထံအပနာမေတိတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါကထံအပနာမေတိဟူသည်ကား။ ဣတ္ထန္နာမံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ပါဠိလိဝုတ္တံ၊ ပါဠိလိဝုတ်ပြည်သို့၊ ဂတော၊ သွားသည်။ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝုန၊ တသန်၊ တဝ၊ သင်၏။ ပါဠိလိဝုတ္တဂမနံ၊ ပါဠိလိဝုတ်ပြည်သို့သွားခြင်းကို၊ မသံ၊ ငါတို့သည်။ နဝုတ္တံ၊ မမေးကုန်။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မေးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရ၊ ဧဝဟံ၊ ရံ၊ ဧဂြိုဟ်

၁၁

၃၈၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သို့၊ ဂတော၊ သွားသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ရာဇဂဟံ ဝါ၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့မူလည်း၊ ယာဟိ၊ သွားလော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟံ ဝါ၊ ပုဏ္ဏား
အိမ်သို့မူလည်း၊ ယာဟိ၊ သွားလော၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့၊ အာပန္နော၊
ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊
ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သုကရမံသံ၊ ဝက်သားကို၊ လန္တံ၊
ရအပ်၏၊ ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်၊
ကထံ၊ စကားကို၊ ဗဟိန္ဒ၊ အပသို့၊ ဝိက္ခိပတိ၊ ပစ်ချ၏၊ အပ္ပဒါနေတိ၊ အပ္ပဒါနေ
ဟူသည်ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ စရိယာယ၊ အကျင့်ဖြင့်၊ နသမ္ပါယတိတိ၊
နသမ္ပါယတိဟူသည်ကား၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်၊ တံသင်သည်၊ ကုဟိ၊ အ
ဘဟံ အရပ်၌၊ ဝဿတိ၊ နေသနည်း၊ ကံ၊ အဘဟံ သူကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဝ
သတိ၊ နေသနည်း၊ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
ကဿ၊ အဘဟံ သူအား၊ တံသင်သည်၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း၊ မယာ၊ ငါ
သည်၊ ဧသဧသောတိက္ခ၊ ဤရဟန်းကို၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့၊ အာပန္နော
ရောက်သည်ကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏၊ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
တံသင်သည်၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ကိံ၊ အဘဟံ အမှုကို၊ ကရော
သိ၊ ပြုသနည်း၊ အယံ တိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကိံ၊ အဘဟံ အမှုကို၊ ကရော
သိ၊ ပြုသနည်း၊ ကတ္ထဝါ၊ အဘဟံ အရပ်၌မူလည်း၊ တံသင်သည်၊ အန္တယိ၊
နေသနည်း၊ ကတ္ထဝါ၊ အဘဟံ အရပ်၌မူလည်း၊ အယံ တိက္ခ၊ ဤရဟန်း
သည်၊ အန္တယိ၊ နေသနည်း၊ ဣတိ အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်း
ဖြင့်၊ စရိယံ၊ အမှုအရာကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သမ္ပာဒေတွာ၊
ပြည့်စုံစေ၍၊ ကထေတုံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တတြိ
ရသောတိ၊ တတြိရသော ဟူသည်ကား၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တေသု
သောဇ္ဇသသုခဓမ္မသု၊ ထိုကဲ့သို့သောစကားတရားတို့တွင်၊ အတ္တ
နာဝအတ္တာနံ၊ ဧဝံ အနုမာနိတဗ္ဗန္တိ၊ အတ္တနာဝအတ္တာနံဧဝံ အနုမာနိတဗ္ဗ
ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်
ကို၊ အနုမေတဗ္ဗော၊ အဘနိတလဲလဲနှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ ဝုလေတဗ္ဗောတိရေ
တဗ္ဗော၊ အဘနိတလဲလဲဆင်ခြင်အပ်၏၊ အဝက္ခိတဗ္ဗန္တိ၊ အဝက္ခိတဗ္ဗဟူ
သည်ကား၊ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗော၊ ဆင်ခြင်အပ်၏၊ အဟောရုတ္တာနုသိက္ခိနာတိ၊
အဟောရုတ္တာနုသိက္ခိနာဟူသည်ကား၊ ဒိဝါဝိ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တိန္ဒြိ
ည၌လည်းကောင်း၊ သိက္ခန္တေန၊ ကျင့်သဖြင့်၊ ရတ္တိန္ဒြိည၌လည်းကောင်း၊
မ္မိဝါ၊ နေ့၌ လည်းကောင်း၊ ကုသုလေသု ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊

အနိမိတသုတ်။

၃၀၇

သိက္ခန္တေန၊ ကျင့်သဖြင့်၊ ဝီတိပါမောဇ္ဇမေဝ။ ဝီတိပါမောဇ္ဇကိုသာလျှင်ဥပ္ပါ
 ဒေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။
 အန္တေ ဝါဥဒကပတ္တေတိ၊ အန္တေ ဝါဥဒကပတ္တေဟူသည်ကား၊ ပသန္တေ၊
 ကြည်လင်သော၊ ဥကဒတာဇနော၊ ရေခွက်၌လည်းကောင်း၊ မုခနိမိတ္တန္တိ၊
 မုခနိမိတ္တံဟူသည်ကား၊ မုခပဋိမိဗ္ဗံ၊ မျက်နှာရိပ်ကို၊ ရဇန္တိ၊ ရဇံဟူသည်
 ကား၊ အာဂန္တုကရဇံ၊ အာဂန္တုကဖြစ်သော ဖြူကို၊ အင်္ဂဏန္တိ၊ အင်္ဂဏံ
 ဟူသည်ကား၊ တတ္ထဇာတကတိလကံဝါ၊ ထိုမျက်နှာ၌ရောက်သော တင်း
 ထိပ်စသည် ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇကံဝါ၊ မှည့်မည်းဝက်ခြင်ကို လည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗေဝိမေပါပကေအကုသလေဓမ္မေအပ္ပဟိနေတိဣမိနာ သဗ္ဗေ
 ဝိမေပါပကေ အကုသလေ ဓမ္မေ အပ္ပဟိနေဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗပ
 ဟာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်း အရာအား ဖြင့်ပတ်ခြင်းကို၊ ကထေတိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူသ
 နည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲဦးအံ၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊
 အကုသလာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရား တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်း
 ဖြစ်သော သူအား၊ နာနုန္တဝိကာ၊ မလျောက်ပတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဋိသင်္ခါနံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒယတော၊ ဖြစ်စေသော ရဟန်းအား၊
 ပဋိသင်္ခါနုပ္ပဟာနံ၊ ပဋိသင်္ခါနုပ္ပဟာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ သီလပဒဋ္ဌာနံ၊ သီလလျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိသည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထိတာပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်း ပရိကံကို၊ အာရတိတွာ၊ အား
 ထုတ်၍၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးကုန်သောသမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေ
 န္တဿ၊ ဖြစ်စေသော ရဟန်းအား၊ ဝိက္ခမ္ဘ နုပ္ပဟာနံ၊ ဝိက္ခမ္ဘ နုပ္ပဟာန်
 ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ သမာပတ္တိပဒဋ္ဌာနံ၊ သမာပတ်လျှင်နီးစွာသော
 အကြောင်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေ
 န္တဿ၊ ပွားစေသော ရဟန်းအား၊ တဒင်္ဂပဟာနံ၊ တဒင်္ဂပဟာန်ကို၊ ကထိ
 တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊
 ဘာဝေ န္တဿ၊ ပွားစေသောရဟန်းအား၊ သမုန္တေ နုပ္ပဟာနံ၊ သမုန္တေ နု
 ပဟာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဖလေ၊ ဖိုလ်သည်၊ အာဂတေ၊ ဖြစ်လတ်
 သော်၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပ္ပဟာနံ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပဟာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ နိဗ္ဗာ
 နေ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဂတေ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီးသော်၊ နိဿရဏပ္ပဟာနံ၊
 နိဿရဏပဟာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံသုတ္တ

၃၀၀.

မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဤအနုမာနသုတ်၌၊ သဗ္ဗပ္ပဟာနံ၊ အလုံးစုံသောပဟာနံကို၊ ကထိတံ၊
ဟောအပ်သည့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒံ
သုတ္တံ၊ ဤသုတ်သည်၊ ဘိက္ခု၊ ပါတိမောက္ခံ၊ နာမ၊ ဘိက္ခု၊ ပါတိမောက်မည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးခေရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ ဒိဝသဿ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခုတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊
ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏၊ ပါတောဓေ၊ နံနက်စောစောကလျှင်၊ ဝသ
နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိသိန္နေန၊ ထိုင်သဖြင့်၊ ဧတ္တကာ၊
ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဣမေကိလေသာ၊ ဤကိလေသာတို့သည်၊
မယှံ၊ ငါ့အား၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေကုန်သလော၊ နတ္ထိနုခေါ၊ မရှိလေကုန်သ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏၊ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊
သစေပဿတိ၊ အကယ်၍မြင်အံ့၊ တေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊
ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ နောစေပ
ပဿတိ၊ အကယ်၍မမြင်အံ့၊ ထုပဗ္ဗဇိတော၊ ကောင်းသော ရဟန်းအဖြစ်
ကိုရသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တမနေန၊ ပီတိပါမောဇ္ဇဖြင့်ထု အပ်
သောပိတ်ရှိသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တတ္ထကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရတ္ထိဋ္ဌာနေဝါ၊ ညဉ့်နေရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဒိဝဋ္ဌာနေဝါ၊
နေနေရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ နိသိဒိတွာပိ၊ ထိုင်နေ၍လည်း၊ ပစ္စဝေက္ခိ
တဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏၊ သာယံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊
နိသိဒိတွာပိ၊ ထိုင်နေ၍လည်း၊ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏၊ ဘိက္ခုတ္တံ၊
သုံးကြိမ်၊ အသက္ကောန္တေန၊ မတတ်နိုင်သောရဟန်းသည်၊ ဒိက္ခတ္တံ၊ နှစ်
ကြိမ်၊ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏၊ ဒွေဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်တို့ကို၊ အ
သက္ကောန္တေနပန၊ မတတ်နိုင်သောရဟန်းသည်ကား၊ အဝဿံ၊ မချွတ်မ
ယွင်း၊ ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်၊ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏၊ အပစ္စဝေက္ခိတု၊
မဆင်ခြင်ခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သေသံ၊
ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာ၌၊ ဥတ္တာနတ္ထ
မေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အ
ပြီးတည်း၊ အနုမာန သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အနုမာနသုတ်၏ ဘွင်ရာဘွင်
ကြောင်းဖြစ်သော စကားအစဉ်သည်၊ နိဋ္ဌိတာနိဋ္ဌံ၊ ဣတာဂတာပတ္တာ၊
အပြီးအဆုံးသို့ရောက်ပြီ။ ။

စေတောဝိလသုတ်။

၃၇၆

စေတောဝိလသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်။ စေတောဝိလ
သုတ္တံ။ စေတောဝိလသုတ်တည်း။ တတ္ထံ။ ထိုစေတောဝိလသုတ်၌။ စေတော
ဝိလသုတ်။ စေတောဝိလံ ဟူသည်ကား။ စိတ္တဿ။ စိတ်၏။ ဗန္ဓဘာဝါ။
ဘွဲ့သည်၏ အဖြစ်တည်း။ ကစဝရဘာဝါ။ အမြိုက်၏ အဖြစ်တည်း။
ခါဏုကဘာဝါ။ သစ်ခုတ်ကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းတည်း။ စေတသောဝိနိဗန္ဓာတိ။
စေတသောဝိနိဗန္ဓာဟူသည်ကား။ စိတ္တံ။ စိတ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ။ ဘွဲ့၍။ မုဋ္ဌိယံ။
လက်ဆုပ်ကို။ ကတွာဝိယ။ ပြုသကဲ့သို့။ ဂဗ္ဘန္တိ။ ယူတတ်ကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ စေတသောဝိနိဗန္ဓာ။ စေတသောဝိနိဗန္ဓာမည်ကုန်၏။
ဝုဒ္ဓိန္တိအာဒိသု။ ဝုဒ္ဓိ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ သီလေန။ သီလဖြင့်။ ဝုဒ္ဓိ။
ကြီးပွားခြင်းသို့။ မဂ္ဂေန။ မဂ်ဖြင့်။ ဝိရုဋ္ဌိ။ စည်ပင်ခြင်းသို့။ နိဗ္ဗာနေန။ နိဗ္ဗာန်ဖြင့်
ဝေပုလ္လံ။ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ။ တနည်းကား။ သီလသမာဓိတိ။
သီလသမာဓိတို့ဖြင့်။ ဝုဒ္ဓိ။ ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိပဿနာမဂ္ဂေဟိ။ ဝိပဿနာမဂ်
တို့ဖြင့်။ ဝိရုဋ္ဌိ။ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဗလနိဗ္ဗာနေဟိ။ ဗိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့ဖြင့်။ ဝေပုလ္လံ။
ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့။ သတ္ထရိကင်္ဂတိတိ။ သတ္ထရိ ကင်္ဂတိ ဟူသည်
ကား။ သတ္ထု။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရိရေဝါ။ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောယောကျ်ား
မြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီးရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်ငယ်ခြောက်
သွယ်သောရောင်ခြည်အဝန်းတို့ဖြင့် တင့်တယ်သောကိုယ်တော်၌လည်း
ကောင်း။ ဂုဏေဝါ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်စသောဂုဏ်တော်၌ လည်းကောင်း။
ကင်္ဂတိ။ ယုံမှား၏။ သရိရေ။ ကိုယ်တော်၌။ ကင်္ဂမာနော။ ယုံမှားသောသူသည်။
နတ္ထိံ။ သဝရလက္ခဏာပဋိမဏ္ဍိတံ။ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏
လက္ခဏာတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်သော။ သရိရံနာမ။ ကိုယ်တော်မည်
သည်။ အတ္ထိနုခေါ။ ရှိလေသလော။ နတ္ထိနုခေါ။ မရှိလေသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။
ကင်္ဂတိ။ ယုံမှား၏။ ဂုဏေ။ ဂုဏ်၌။ ကင်္ဂမာနော။ ယုံမှားသောသူသည်။ အတိ
တာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နဇာနနသမတ္ထံ။ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ကာလသုံးပါး
၌ဖြစ်သောတရားအပေါင်းကိုသိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော။ သဗ္ဗညုတဉာဏံ။
သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်သည်။ အတ္ထိနုခေါ။ ရှိလေသလော။ နတ္ထိနုခေါ။ မရှိ
လေသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကင်္ဂတိ။ ယုံမှား၏။ ဝိစိကိန္တ တိတိ။ ဝိစိကိန္တ တိဟူ
သည်ကား။ ဝိစိနန္ဒော။ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ကိန္တ တိ။ ပင်ပန်းခြင်း
သို့ရောက်၏။ နက္ခံ။ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ အပါပဇ္ဇတိ။ ရောက်၏။ ဝိနိစ္ဆေ တံ။ ဉာဏ်ဖြင့်သုံး

၃၆၀

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ နာမိမ္မတ္တိတိ၊ နာမိမ္မတ္တိတိဟူ သည်
 ကား၊ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမိမောက္ခံ၊
 ဩကပ္ပနသဒ္ဓါဖြင့်သုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ နပဋိလဘတိ၊ မရ၊ နသမ္ပာသိဒတိတိ၊ နသ
 မ္ပာသိဒတိဟူသည်ကား၊ ဂုဏောသု၊ ဂုဏ်တော်တို့၌၊ ဩတရိတွာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်
 သက်ဝင်၍၊ နိဗ္ဗိတိ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဝိမိတိ၊ ဝိမိတိ၊ နာကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပသိဒိ
 တံ၊ ဩည်ခြင်းငှါ၊ အနာပိလော၊ မနောက်ကျ၊ ခြင်းသည်၊ တပိတံ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ အာတပ္ပါယာတိ၊ အာတပ္ပါယဟူသည်ကား၊
 ကိလေသသန္တာပကရိယကရုဏတ္ထာယ၊ ကိလေသသကိုပူပန်စေတတ်
 သောရိယကိုပြုခြင်းငှါ၊ အနုယောဂါယာတိ၊ အနုယောဂါယ ဟူသည်
 ကား၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ယောဂါယ၊ နိက္ခမခတ်ဖြင့် အားထုတ်ခြင်း
 ငှါ၊ သာတဗ္ဗာယာတိ၊ သာတဗ္ဗာယဟူသည်ကား၊ သတတ ကိရိယာယ၊
 ပရက္ကမခတ်ဖြင့် အားထုတ်ခြင်းငှါ၊ ပဓာနာယာတိ၊ ပဓာနာယ ဟူသည်
 ကား၊ ပဒဟနတ္ထာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းငှါ၊ အယံပဋ္ဌမောစေ
 တောခိလောတိ၊ အယံပဋ္ဌမောစေတောခိလော ဟူသည်ကား၊ သတ္တရိ၊
 မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဝိမိတိ၊ နာသင်္ခါတော၊ ဝိမိတိ၊ နာဟုအဆိုပ်သော၊ ပဋ္ဌမော
 ရှေးဦးစွာသော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်၏၊ ဗန္ဓာဘာဝေါ၊ နှောင်ဖွဲ့သောအဖြစ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤဝိတ်၏အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဧတဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း
 အား၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဓမ္မေတိ၊ ဓမ္မေဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တိဓမ္မေ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မေလည်း
 ကောင်း၊ ပဋိဝေဓဓမ္မေ၊ ပဋိဝေဓဓမ္မေလည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိဓမ္မေ၊ ပရိ
 ယတ္တိဓမ္မေ၊ ကင်္ခမာနော၊ ယုံမှားသောသူသည်၊ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သံသု
 ဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ စတုရာသီတိ
 ဓမ္မက္ခန္ဓံ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ဟူ၍
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုပိဋကတ်သုံးပုံ ဟုဆိုအပ်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာရှစ်
 သောင်း လေးထောင်သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ နတ္ထိနုခေါ၊ မရှိ
 လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ ပဋိဝေဓဓမ္မေ၊ ပဋိဝေဓဓမ္မေ၊
 ကင်္ခမာနော၊ ယုံမှားသော သူသည်၊ ဝိပဿနာနိဿန္ဓေါ၊ ဝိပဿနာ၏
 အကျိုးဆက်သည်၊ မဂ္ဂေါနာမ၊ မဂ်မည်၏၊ မဂ္ဂနိဿန္ဓော၊ မဂ်၏အကျိုး
 သည်၊ ဗလံနာမ၊ ဗိုလ်မည်၏၊ သမ္ပသင်္ခါရပဋိနိဿန္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သင်္ခါရတို့၏ စွန့်ရာသည်၊ နိဗ္ဗာနံနာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ နတ္ထိနုခေါ၊ မရှိ

စေတောသီလသုတ်။

၃၆၁

လေသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကင်္ခတိ။ ယုံမှား၏။ သံဃောကင်္ခတိတိ။ သံဃော
 ကင်္ခတိဟူသည်ကား။ သုပ္ပဋိပန္နောတိအာဒိနံ။ သုပ္ပဋိပန္နော ဤသို့အစရှိ
 ကုန်သော။ ပဒါနံ။ ပုဒ်တို့၏။ ဝသေန။ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေရူပံ။ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော။ ပဋိပဒံ။ အကျင့်ကို။ ပဋိပန္နာ။ ကျင့်ကုန်သော။ စတ္တာရော။
 လေးယောက် ကုန်သော။ မဂ္ဂဋ္ဌာ။ မဂ္ဂဋ္ဌနုပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း။ စတ္တာ
 ရော။ လေးယောက် ကုန်သော။ ဗလဋ္ဌာ။ ဗလဋ္ဌနုပုဂ္ဂိုလ် တို့လည်း
 ကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဋ္ဌန္တံပုဂ္ဂလသနံ။ ရှစ်ယောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။
 သမူဟာဘူတော။ အပေါင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သံဃောနာမ။ သံဃာ
 မည်၏။ သောသံဃော။ ထိုသံဃာသည်။ အတ္ထိနုခေါ။ ရှိလေသလော။ နတ္ထိနု
 ခေါ။ မရှိလေသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကင်္ခတိ။ ယုံမှား၏။ သိက္ခာယ။ သိက္ခာ၌။
 ကင်္ခမာနော။ ယုံမှားသောသူသည်။ အမိဝီလသိက္ခာနာမ။ အမိဝီလသိက္ခာ
 မည်၏။ အမိဝိတ္တအမိပညာသိက္ခာနာမ။ အမိဝိတ္တသိက္ခာအမိပညာသိက္ခာ
 မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ သာသိက္ခာ။ ထိုသုံးပါးသောသိက္ခာ
 သည်။ အတ္ထိနုခေါ။ ရှိလေသလော။ နတ္ထိနုခေါ။ မရှိလေသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ကင်္ခတိ။ ယုံမှား၏။ အယံပဉ္စမောတိ။ အယံပဉ္စမောဟူသည်ကား။ သဗြဟ္မစာ
 ရိသုးဝီတင်းသုံးဘော်တို့၌။ ကောပသင်္ခံ ၊ တော။ အမျက်ထွက်သည်ဟုဆို
 အပ်သော။ ပဉ္စမော။ ငါးချမြောက်သော။ ဝိတ္တဿ။ ဖိတ်၏။ အယံဗန္ဓဘာဝေါ။
 ဤအနှောင်အတွဲ၏အဖြစ်သည်။ အယံကစဝရဘာဝေါ။ ဤအမှိုက်၏အဖြစ်
 သည်။ အယံခါဏုကဘာဝေါ။ ဤသစ်ပုတ်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဧတံ။
 ဤအနှောင်အတွဲ၏အဖြစ်ကို။ ဧတဿတိက္ခာနော။ ဤရဟန်းအား။ အပ္ပဟိ
 နော။ မပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။

ဝိနိဗန္ဓေသု။ ဝိနိဗန္ဓတရားတို့တွင်။ ကာမေတိ။ ကာမေဟူသည်ကား။
 ဝတ္ထုကာမေဝိ။ ဝတ္ထုကာမ၌လည်းကောင်း။ ကိလေသကာမေဝိ။ ကိလေ
 သကာမ၌လည်းကောင်း။ ကာယေတိ။ ကာယေဟူသည်ကား။ အတ္တနော။
 မိမိ၏။ ကာယေ။ ရူပကာယ၌။ ရူပေတိ။ ရူပေဟူသည်ကား။ ဗဟိဒ္ဓါ။ အပဖြစ်
 သော။ ရူပေ။ ရုပ်၌။ ယာဝဒတ္ထန္တိ။ ယာဝဒတ္ထံဟူသည်ကား။ ယတ္ထကံ။ အ
 ကြင်မျှလောက်သောအစာအာဟာရကို။ ဘုဂ္ဂိုလံ။ စားခြင်း၌။ ဣန္ဒြိယံ။ အ
 လိုရှိ၏။ တတ္ထကံ။ ထိုမျှလောက်သောအစာအာဟာရကို။ ဥဒရာဝဒေဟ
 ကန္တိ။ ဥဒရာဝဒေဟကံဟူသည်ကား။ ဥဒရေပူရံ။ ဝမ်းပြည့်အောင်။ ဟိသန္တံ။
 မှန်၏။ တံဥဒရံ။ ထိုဝမ်းကို။ အဝဒေဟနတောပူရနတော။ ပြည့်စေတတ်
 သောကြောင့်။ ဥဒရာဝဒေဟကန္တိ။ ဥဒရာဝဒေဟကံဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်

၃၆၂ မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ

၏။သေယျသုခန္တိ။သေယျသုခံဟူသည့်ကား။မဗ္ဗဝိဋ္ဌသုခံ။ညောင်စောင်း
အင်းပျဉ်၌အိပ်ခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောချမ်းသာကို။ဝါ။တနည်းကား။ဥတုသုခံ
ဥတုကိုစွဲ၍ဖြစ်သောချမ်းသာကို။ပဿသုခန္တိ။ပဿသုခံဟူသည့်ကား။ယ
ထာ။အကြင်အခြင်းဖြင့်။သမ္ပရိဝတ္တကံ။ပြန်၍ပြန်၍။သယန္တဿ။အိပ်သော
ရဟန်းအား။ဒက္ခိဏပဿဝါမပဿာနံ။လက်ျာနံတောင်းလက်ဝဲနံတောင်း
တို့၏။သုခံ။ချမ်းသာခြင်းသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဧဝံ။ဤသို့လက်ျာနံ
တောင်းလက်ဝဲနံတောင်းတို့ကို ပြန်ကာပြန်ကာအိပ်ခြင်းကြောင့်။ဥပ္ပန္နာ။
ဖြစ်သော။သုခံ။ချမ်းသာတည်း။မိဒ္ဓသုခန္တိ။မိဒ္ဓသုခံဟူသည့်ကား။နိဒ္ဓါသုခံ။
အိပ်မွေ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောချမ်းသာတည်း။အနုယုတ္တောတိ။အနုယု
တ္တောဟူသည့်ကား။ယုတ္တပယုတ္တော။အဆင့်ဆင့်အားထုတ်သည်ဖြစ်၍။
ဝိဟရတိ။နေ၏။ပဏိဓယာတိ။ပဏိဓယဟူသည့်ကား။ပတ္တယိတွာ။
တောင်းတ၍။သီလေနာတိအာဒိသု။သီလေနဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌။
သီလန္တိ။သီလဟူသည့်ကား။စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ။စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ
တည်း။ဝတန္တိ။ဝတံဟူသည့်ကား။ဝတသမာဒါနံ။ရတင်စသောအကျင့်
ကိုဆောက်တည်ခြင်းတည်း။တပေါတိ။တပေါဟူသည့်ကား။တပစရ
တံ။ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လကိုကျင့်ခြင်းတည်း။ဗြဟ္မစ
ရိယန္တိ။ဗြဟ္မစရိယံဟူသည့်ကား။မေထုနဝိရတိ။မေထုနအကျင့်ကြောင့်
ခြင်းတည်း။ဒေဝေါဝါဘဝိဿာမိတိ။ဒေဝေါဝါဘဝိဿာမိဟူသည့်ကား။
အဟံ။ငါသည်။မဟေသက္ခဒေဝေါဝါ။တန်ခိုးကြီးသောနတ်သည်မူလည်း
ဘဝိဿာမိ။ဖြစ်အံ့။ဒေဝညတရောဝါတိ။ဒေဝညတရောဝါဟူသည့်ကား။
အပ္ပေသက္ခဒေဝေသုဝါ။တန်ခိုးနည်းသောနတ်တို့တွင်လည်း။အညတရော
တပါးပါးသောနတ်သည်။ဘဝိဿာမိ။ဖြစ်အံ့။ဣဒ္ဓိပါဒေသု။ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့တွင်။
ဆန္ဒံ။ဆန္ဒကို။နိဿာယ။အကြီးပြုသောအားဖြင့်ရှိ၍။ပဝတ္တော။ဖြစ်သော။
သမာမိ။သမာမိသည်။ဆန္ဒသမာမိ။ဆန္ဒသမာမိမည်၏။ပဓာနဘူတာ။
အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။သင်္ခါရာ။ဝိရိယတို့သည်။ပဓာနသင်္ခါရာ
ပဓာနသင်္ခါရမည်ကုန်၏။သမန္နာဂတန္တိ။သမန္နာဂတံဟူသည့်ကား။တေ
ဟိဓမ္မေဟိ။ထိုဝိရိယတရားတို့နှင့်။ဥပေတံ။ပြည့်စုံသည်တည်း။ဣဒ္ဓိယာ။
ပြည့်စုံခြင်း၏။ပါဒံ။အကြောင်းတည်း။ဝါ။တနည်းကား။ဣဒ္ဓိဘူတံ။ဣဒ္ဓိဖြစ်
၍ဖြစ်သော။ပါဒံ။အထက်၌ဖြစ်သောတရားအထူးကိုရခြင်းအကြောင်း
တည်း။ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။ဣဒ္ဓိပါဒံ။ဣဒ္ဓိပါဒ်မည်၏။သေသေသုဝိ။
ကြွင်းသောဝိရိယိဒ္ဓိပါဒ်တို့၌လည်း။ဧသေဝနယော။ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။

အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပပဉ္စသုဒ္ဓနိမည်သောအဋ္ဌကထာ
 ဌ၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းစကားတည်း။ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ဖြစ်သောစ
 ကားသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိပါဒဝိဘင်္ဂ၊ ဣဒ္ဓိပါဒဝိဘင်း၌၊ အာဂတောဝေ၊ လာ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေပန၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌ကား၊ အဿ၊ ထိုဣဒ္ဓိ
 ပါဒ၏၊ အတ္ထော၊ အတွင်းဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဒိဝိတော၊ ပြုအပ်ငြိ၊ ဣတိဣမေ
 ဟိစတုဟိဣဒ္ဓိပါဒေဟိ၊ ဤလေးပါးသောဣဒ္ဓိပါဒတို့ဖြင့်၊ ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာနံ၊
 ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဥဿောဋ္ဌိယေဝပဉ္စ
 ဒိတိဧတ္ထ၊ ဥဿောဋ္ဌိယေဝပဉ္စဒိဟူသောဤပုဒ်၌၊ တဿ၊ ထိုဝိရိယ၏၊
 ဥဿောဋ္ဌိတိဣမိနာ၊ ဥဿောဋ္ဌိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
 မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်ကိုဖြစ်စေခြင်း ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကိုပွားစေ
 ခြင်းသမထဝိပဿနာဟူသောအလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ကာတဗ္ဗဇီရိယံ၊ ပြု
 အပ်သောပရက္ကမဓာတ်ဟုဆိုအပ်သောဝိရိယကို၊ ဒေသတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊
 ဥဿောဋ္ဌိ ပန္နရသင်္ဂံ သမန္နာဂတောတိ၊ ဥဿောဋ္ဌိပန္နရ သင်္ဂံသမန္နာဂ
 တောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စစေတော ဒိလပ္ပဟာနာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော စေ
 တောဒိလကိုပယ်ခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိနိဗန္ဓပ္ပဟာနာနိ၊ ငါးပါးကုန်
 သောစေတောဝိနိဗန္ဓကိုပယ်ခြင်းတို့ လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဥဿောဋ္ဌိ၊ ပရက္ကမဓာတ်
 ဟူသောဥဿောဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဥဿောဋ္ဌိယာ၊ ဥဿော
 ဋ္ဌိနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တက္က၊ ပန္နရသဟိ၊ တဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဘဗ္ဗေတိ၊ ဘဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ အနု
 ခုပေါအနုတ္တ ဝိကော၊ လျောက်ပတ်၏၊ အဘိနိဗ္ဗိဒါယာတိ၊ အဘိနိဗ္ဗိဒါယာ
 ဟူသည်ကား၊ ဥာဏေန၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ ကိလေသသဘောဒါယ၊ ကိလေသာ
 ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗေသယာတိ၊ သဗ္ဗေသယဟူသည်ကား၊ စတု
 မဂ္ဂသဗ္ဗေသယ၊ လေးပါးသောမဂ်ဥာဏ်ကိုသိခြင်းငှါ၊ အနုတ္တရသာတိ၊
 အနုတ္တရသာဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌဿ၊ မြတ်သော၊ ယောဂက္ခေမဿာတိ၊
 ယောဂက္ခေမဿဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောဂဂဟိ၊
 ယောဂတို့မှ၊ ခေမဿ၊ ဥပဒ္ဓုဝေါမရှိသော၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကို၊ အဓိဂမာယာတိ၊ အဓိဂမာယဟူသည်ကား၊ ပဋိလာဘာယ၊ ရှုခြင်း
 ငှါ၊ သေယျထာတိ၊ သေယျထာ ဟူသည်ကား၊ ဩပဗ္ဗဧတ္ထ၊ ဥပမာအနက်
 ၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဝိတိ၊ ဝိဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာဝနတ္ထေ၊ သမ္ဘာ
 ဝနာအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဥဘယေနာပိ၊ သေယျထာပိ

၃၆၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟူသောနှစ်ပုဒ်ဖြင့်လည်း။ သေယျထာဝရနာမ ဘိက္ခဝေတိအတ္ထံ။ သေယျ
 ထာဝရနာမဘိက္ခဝေဟူသော အနက်ကို၊ အသေတိ၊ ပြေတော်မူ၏။ ကုက္ကုဒ္ဓိ ၀၀
 ယာအဏ္ဍာနိအဋ္ဌဝါဒသဝါဒါဒသဝါတိတ္ထေ။ ကုက္ကုဒ္ဓိယာအဏ္ဍာနိအဋ္ဌဝါ
 ဒသဝါဒါဒသဝါဟူသောဤဝါကျ၌ကား။ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ကြက်မ၏။ ဂုတ္တုပ္ပ
 ကာရတော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအဋ္ဌဒသဒ္ဓါဒသဟူသော အပြားမှ၊ ဦးနာမိကာ
 နိဝိ၊ ယုတ်သည်လွန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဏ္ဍာနိ၊ အဥတို့သည်။
 ကိဉ္ဇာဝိဟောန္တိ။ အကယ်၍ကားဖြစ်ကုန်၏။ ပနတထာဝရိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်
 သော်လည်း။ ဝစန သိလိဋ္ဌတာယ၊ သဒ္ဓါပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့အဋ္ဌဝါဒသဝါ ဒ္ဓါဒသဝါဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝစနံ၊ သဒ္ဓါသည်။
 သိလိဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တာနသုဂ္ဂတိပဒဿ၊ တာနသုဂ္ဂဟူသောပုဒ်၏။ တာနိအသုဂ္ဂတိပဒန္တေဒေါ
 တာနိအသုဂ္ဂဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဇ္ဈော၊ ပြုအပ်၏။ တဝေယျံ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ
 သမ္မာအဓိသယိတာနိတိ၊ ကုက္ကုဒ္ဓိယာသမ္မာအဓိသယိတာနိဟူသည်ကား။
 ဇနေတ္တိယာ၊ အမိဖြစ်သော၊ တာယကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ထိုကြက်မသည်။ ပက္ခေ၊ အ
 တောင်တို့ကို၊ ပဿာရိတွာ၊ ဆန့်၍၊ တေသံ၊ ထိုကြက်ဥတို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်
 ၌၊ သယန္တိယာ၊ ဝပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ သမ္မာအဓိသယိတာနိ၊ ကောင်းစွာ
 ကြက်ဥတို့၏အပေါ် ၌အတောင်ကိုဆန့်၍ဝပ်သည်မည်ကုန်၏။ သမ္မာပရိ
 သေဒိတာနိတိ၊ သမ္မာပရိသေဒိတာနိဟူသည်ကား။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံ
 ခါ၊ ဥတုံ၊ ကြက်တို့၏အငွေ့ကို၊ ဂါဟာပေန္တိယာ၊ ယူစေသည်ရှိသော်၊ သုဠု၊
 ကောင်းစွာ၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သေဒိတာနိ၊ ကြက်တို့၏အငွေ့
 ကိုယူစေသည်မည်ကုန်၏။ ဥသ္မိကတာနိ၊ ကြက်တို့၏အငွေ့ ကိုလွှတ်သည်
 မည်ကုန်၏။ သမ္မာပရိဘာဝိတာနိတိ၊ သမ္မာပရိဘာဝိတာနိဟူသည်ကား။
 ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်
 မှ၊ ဘာဝိတာနိ၊ ထုံအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကုက္ကုဒ္ဓေ ဝန္တံ၊ ကြက်တို့၏အနံ့ကို၊
 ဂါဟာဝိတာနိ၊ ယူစေသည်မည်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော
 အနက်တည်း။ ကိဉ္ဇာဝိတဿာ ကုက္ကုဒ္ဓိယာတိ၊ ကိဉ္ဇာဝိတဿာကုက္ကုဒ္ဓိ
 ယာဟူသည်ကား။ တဿာကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ထိုကြက်မ၏။ တိဝိဓကိရိယာကရ
 ဏေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသောအမှုအရာကို ပြုသဖြင့်၊ ဣမံအပ္ပမာဒံ၊ ဤမေ့
 မလျော့ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အလိုသည်။ ကိဉ္ဇာဝိန

ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယံ၍ကားမဖြစ်၊ အထခေါဘဗ္ဗာဝတေတိ၊ အထခေါဘဗ္ဗာ
ဝတေဟူသည်ကား၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ပေါက်စေလိုသော ဆန္ဒမရှိသော်
လည်း၊ တေကုက္ကုဒ္ဓုပေါတကော၊ ထိုကြက်ငယ်တို့သည်၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆို
အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အသိနိန္ဒိဇ္ဇိတုံ၊ ပေါက်
ခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗာဝ၊ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထို
ကြက်ငယ်တို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တာယကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ထို
ကြက်မသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဟာကာရေဟိ၊ သုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်
တာနိအဏ္ဏာနိ၊ ထိုဥတို့ကို၊ ပရိပါလိယမာနာနိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်
ရှိသော်၊ ပူတိနိ၊ ပုပ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ နေသံ၊ ထိုကြက်ဥတို့
၏၊ ယောဝိအလ္လသိနေဟော၊ အကြင်စိုစွတ်သော အစေးသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊
သောဝိ၊ ထိုအစေးသည်လည်း၊ ပရိယာဒါနံ၊ ခန်းခြောက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏၊ ကပါလံ၊ ဥစ္စာသည်၊ တနုကံ၊ ပါးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဒ န
ခထိခါစ၊ ခြေသည်းဖျားတို့သည်လည်းကောင်း၊ မုခတုဏ္ဏကဉ္စ၊ နှုတ်ဘီး
ဖျားသည် လည်းကောင်း၊ ခရံ၊ ကြမ်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သယံ၊
မိမိသည်၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ကပါလသမ၊ ဥစ္စာ၏၊
တနုတ္တာ၊ ပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ အာသောကော၊ အလင်း
သည်၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မယံ၊
ငါတို့သည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ သင်္ကုတိဟတ္ထပါဒါ၊ ခွေသော
အတောင်ခြေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာဖြစ်သော ဥစ္စာ
တွင်း၌၊ သယိဌာ၊ နေရကုန်ပြီ၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ အယဉ္ဇအာသောကော၊ ဤအလင်း
သည်လည်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအပဉ္စ၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နော၊
ငါတို့အား၊ သုခဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိက္ခမိတုကာမာ၊ ထွက်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကပါလံ၊ ဥစ္စာကို၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ ပဟရန္တိ၊ ကျောက်
ကန်ကုန်၏၊ ဂိဝံ၊ ထည်ကို၊ ပဿာရေန္တိ၊ ဆန့်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့ကျောက်
ကန်ခြင်းဆန့်ခြင်းကြောင့်၊ တံကပါလံ၊ ထိုဥစ္စာသည်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲ၏၊ အထ
ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေ၊ ထိုကြက်ငယ်တို့သည်၊ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို၊ ဝိရ
နန္တာ၊ ခါကုန်လျက်၊ တံခဏာနုရူပံ၊ ထိုပေါက်စကာလ အခိုက်အတန့်အား
လျော်သောအသံကို၊ ဝိရဝန္တာ၊ မြည်ကုန်လျက်၊ နိက္ခမန္တိယေဝ၊ ထွက်
ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ နိက္ခမိတွာစ၊ ထွက်ပြီး၍လည်း၊ ဂါမခေတ္တံ၊

၃၉၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဗ္ဗကထာနိဿယ

ဂါမခေတ်ကို၊ ဥပသောဘယမာနာ၊ တင့်တယ် စေကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊
လှည့်လည်ကုန်၏။ ။

ဝေမေဝခေါတိန္တဒံဝစနံ၊ ဝေမေဝခေါဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဩပဗ္ဗ
သမ္ပုပါဒနံ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျအနက်နှင့် အထူးပြု၍နှိုးနှောသောအားဖြင့်
ပြီးစေခြင်းတည်း။ တံ၊ ထိုဥပမာကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊
အတ္ထေန၊ ဥပမေယျအနက်နှင့်၊ သံသန္ဓေတွာ၊ အထူးအားဖြင့်နှိုးနှော၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိပါကဋိကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ တဿာကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊
ထိုကြက်မ၏၊ အဇ္ဈာသု၊ အဥတို့၌၊ တိဝိဓကိရိယာကရဏံဝိယ၊ သုံးပါးအ
ပြားရှိသောအမှုအရာကို ပြုခြင်းကဲ့သို့၊ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏၊
ဥဿာဠိပန္နရသေဟိ၊ ပရက္ကမဓာတ်ဟူသောကိစ္စရှိသောဥဿာဠိလျှင်
တဆဲ့ငါးခုမြော်ဖြစ်ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဘာဝေါ၊
ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ကြက်မ၏၊
တိဝိဓကိရိယာ သမ္ပါဒနေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော အမှုအရာ၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈာနံ၊ အဥတို့၏၊ အပူတိဘာဝေါဝိယ၊ မပုပ်သောအဖြစ်
ကဲ့သို့၊ ပန္နရသင်္ဂသမန္နာဂတဿ၊ တဆဲ့ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ တိဝိဓာနုပဿနာသမ္ပာဒနေန၊ သုံးပါးအပြား
ရှိသောအနုပဿနာ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဝိပဿနာဉာဏဿ၊ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်၏၊ အပရိဟာနိ၊ မဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿာ၊
ထိုကြက်မ၏၊ တိဝိဓကိရိယာကရဏေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော အမှုအရာ
ကိုပြုခြင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈာနံ၊ အဥတို့၏၊ အလ္လသိနေဟပရိယာဒါနံဝိယ၊ စို
စွတ်သောအစေး၏ခန်းခြောက်ခြင်းကဲ့သို့၊ တဿသိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း
၏၊ တိဝိဓာနုပဿနာ သမ္ပာဒနေန၊ သုံးပါး အပြားရှိသော အနုပဿနာ၏
ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဘဝတ္တယာနုဂတာ နိကန္တိ သေနေဟပရိယာဒါနံ၊
ဘဝသုံးပါးသို့ အစဉ်လိုက်ကြောင်းဖြစ်သော တဏှာတည်းဟူသောအ
စေး၏ခန်းခြောက်ခြင်းကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ အဇ္ဈကပါယာနံ၊ ဥဒ္ဓံတို့၏၊
တနုဘာဝေါဝိယ၊ ပါးသောအဖြစ်ကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ အဝိဇ္ဇဏှ
ကောသဿ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဥဒ္ဓံ၏၊ တနုဘာဝေါ၊ ပါးသောအဖြစ်
ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ကုက္ကုဒ္ဓုပေါတကာနံ၊ ကြက်ငယ်တို့၏၊ ပါဒနမ
တုဏှကာနံ၊ ခြေသီးဖျား အတောင်ဖျား နှုတ်သီးဖျားတို့၏၊ ထဒ္ဓရတဘာ
ဝေါဝိယ၊ ခက်သည်ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊
ဝိပဿနာဉာဏဿ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏၊ တိက္ခခရ ဝိပ္ပသန္နသုရဘာဝေါ၊

၁၁

စေတနာသိသုတ်။

၃၆၇

လက်သည်၏အဖြစ်ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ကြည်သည်၏အဖြစ် သည်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏။ ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကာနံ၊ ကြက်ငယ်တို့၏။
ပရိဏာမကာလောဝိယ၊ ရင့်သောအခါကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဝိပဿ
နာဉာဏဿ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏။ ပရိဏာမကာလော၊ ရင့်သောကာလကို၊
ဝနီတာကာလော၊ ပွားသောကာလကို၊ ဂတ္တဂ္ဂဟာဏကာလော၊ ဝိပဿနာ
ဝမ်းတိုက်ကိုယူသောကာလကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏။ ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကာ
နံ၊ ကြက်ငယ်တို့၏။ ပါဒနခသိခါယဝါ၊ ခြေသည်းများ အတောင်များဖြင့်
လည်းကောင်း၊ မုခတုဏ္ဏကေနဝါ၊ နှုတ်သီးများဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဏ္ဏ
ကောသံ၊ ဥခွံကို၊ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်၍၊ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို၊ ပဗ္ဗေါ
ဇေတွာ၊ ခါ၍၊ သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ အဘိနိက္ခမနကာလောဝိယ၊
ထွက်သောကာလကဲ့သို့၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝိပဿနာဉာဏ
ဂတ္တံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်တည်းဟူသောဝမ်းတိုက်ကို၊ ဂဗ္ဘာပေတွာ၊ ယူစေ
၍၊ ဝိစရန္တဿ၊ ကျင့်စဉ်၊ တဇ္ဇာတိကံ၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်အားလျော်စွာ
ဖြစ်သော၊ ဥတုသပ္ပါယံဝါ၊ ဥတုသပ္ပါယကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနသပ္ပါ
ယံဝါ၊ ဘောဇနသပ္ပါယကိုလည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပလသပ္ပါယံဝါ၊ ဝုပ္ပလသပ္ပါ
ယကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဝနသပ္ပါယံဝါ၊ ဓမ္မသဝနသပ္ပါယကိုလည်း
ကောင်း၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ကောသနေ၊ တနေရာထည်း၌၊ နိသိန္နသေဝ၊ ထိုင်
နေသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေန္တဿ၊ ပွားသည်
ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗာမိဂတေန၊ မဂ်၏ အစဉ်အားဖြင့်ရအပ်သော၊ အရဟတ္တ
မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇဏ္ဏကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော
ဥခွံကို၊ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခဲ့၍၊ အဘိညာပက္ခေ၊ လောကီအဘိညာဉ်
တည်းဟူသောအတောင်တို့ကို၊ ပဗ္ဗေါဇေတွာ၊ ခါ၍၊ သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာ
စွာ၊ အရဟတ္တပတ္တကာလော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်အပ်သောကာလကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကာနံ၊ ကြက်ငယ်တို့၏။ ပရိဏာတ
ဘာဝံ၊ ရင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ မာတာဝိ၊ အမိသည်လည်း၊
အဏ္ဏကောသံ၊ ဥခွံကို၊ ဘိန္နတိယထာပန၊ ခွဲသကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဇေတထာ၊
ထိုအတူးတထာရူပဿ၊ ထိုသို့ဝိပဿနာဉာဏ်၏ရင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော
သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဉာဏပရိပါကံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏
ရင့်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သတ္တာဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊
ဥန္တိန္နသိနေဟ မတ္တနော၊ ကုမုဒံသာရဒိကံဝ ပါဏိနာ၊ သန္တိ မဂ္ဂမေဓြို
ဟယ၊ နိဗ္ဗာန်သုဂတေနဒေသိတန္တိ အာဒိနာ၊ ဥန္တိန္နသိနေဟမတ္တနော၊ ကု

၃၆၈

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

မုဒံသာရဒိကံဝပါဏိနာ၊ သန္တိ မဂ္ဂမေဝဠိဟယ၊ နိဗ္ဗာနံသုဂတေနဒေသိတံ
အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှုတ်စေ၍၊
ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇဏ္ဍကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဥစ္စာကို၊
ပဟာရတိ၊ ပေါက်၏။ ။ သာရဒိကံ၊ တံဆောင်ရင်းလအခါ၌ဖြစ်သော၊ ကုမုဒံ၊
ကုမုဒုရာကြာကို၊ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒုဆိန္ဒုန္တောဇ္ဇဝ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥန္တိန္ဒုသိနေဟံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောတဏှာတည်းဟူသော
ချစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန္တိ မဂ္ဂမေဝ၊ ငြိမ်သက်သောမဂ်ကိုသာလျှင်၊ ဠိ
ဟယ၊ ပွားသောရဟန်းအား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သုဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်ပြီ။ ။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဂါထာ
ပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အသုံး၌၊ အဝိဇ္ဇဏ္ဍကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူ
သောဥစ္စာကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊ ပေါက်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပဏာ
တိ၊ ရောက်၏၊ တတော၊ ထိုသို့အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောအခါမှ၊ ပဉ္စာ
ယ၊ စ၍၊ တေကုက္ကု၊ ပေါ်တကာ၊ ထိုကြက်ငယ်တို့သည်၊ ဂါမခေတ္တံ၊ ဂါ
မခေတ်ကို၊ ဥပသေသာဘယမာနာ၊ တင့်တယ်စေကုန်လျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
မခေတ်၌၊ ဝိစရန္တိ ယထာ၊ လှည့်လည်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို့အတူ၊
အယဗ္ဗိဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ မဟာဒီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာကြီး
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဗလသမာ
ပတ္တိံ၊ ဗလသမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ သံဃာရာမံ၊ သံဃာ၏အရံကို
ဥပသေသာဘယမာနော၊ တင့်တယ်စေလျက်၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏၊ ဣတိ
ဣမိဗ္ဗိံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ စတ္တာဒိပဟာနာနိ၊ လေးပါးသောပဟာန်တို့ကို၊
ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ကထံကထိတာနိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့
ဟောတော်မူအပ်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအုံး၊ စေတော
ဝိလာနဉ္စ၊ စေတောဝိလတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စေတောဝိနိဗန္ဓာနဉ္စ၊ စေတော
ဝိနိဗန္ဓတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဋိသင်္ခါနပ္ပဟာနံ၊ တ
ဒင်္ဂီပဟာန်လျှင် ၅၅ သွားရှိသောဝိက္ခန္ဓာနပဟာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ဣဒ္ဓိပါဒေဟိ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝိက္ခန္ဓာနပ္ပဟာနံ၊ ဝိက္ခန္ဓာနပဟာန်
ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်သည်၊ အာဂတေ၊ နှံ့ဖြစ်လတ်
သော်၊ သမုဇ္ဈေဒပ္ပဟာနံ၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ဗလေ၊ ဖိုလ်သည်၊ အာဂတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပ္ပဟာနံ၊
ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပဟာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော

စေတောသီလသုတ်။

၃၆၆

အာသွင်သံဝဏ္ဏနာစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ။ အသုံးရုံသောပါဠိအစဉ်၌။ ဥတ္တာ
နတ္ထမေဝ။ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤတွင်စေတော
သီလသုတ်အပြီးတည်း။ စေတောသီလသုတ္တဝဏ္ဏနာ။ စေတောသီလသုတ်
၏အာသွင်သည်။ နိဗ္ဗိတာ။ အပြီးအသုံးသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝနပတ္ထပရိယာယသုတ်။

ဇေမေသုတန္တိ။ ဇေမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ဝနပတ္ထပရိယာ
ယံ။ ဝနပတ္ထသုတ်ဒေသနာတည်း။ တတ္ထ။ ထိုဝနပတ္ထသုတ်ဒေသနာ၌။ ဝန
ပတ္ထပရိယာယန္တိ။ ဝနပတ္ထပရိယာယံဟူသည်ကား။ ဝနပတ္ထကာရဏံ။
တောတည်းဟူသော အကြောင်းကို။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဝနပတ္ထဒေသနံ
ဝနပတ္ထဒေသနာကို။ ဝနပတ္ထံနိဿာယဝိဟရတိတိ။ ဝနပတ္ထံနိဿာယဝိ
ဟရတိဟူသည်ကား။ မနုဿူပစါရာတိက္ကန္တံ။ လူတို့၏ဥပစါရကိုလွန်သော
ဝနသဏ္ဌာ သေနာသနံ။ တောအုပ် တည်းဟူသော ကျောင်းကို။ နိဿာ
ယ။ အမှီပြု၍။ သမဏဓမ္မံ။ ရဟန်းတရားကို။ ကရောဇ္ဇော။ အားထုတ်လျက်။
ဝိဟရတိ။ နေ၏။ အနုပဋ္ဌိတာတိအာဒိသု။ အနုပဋ္ဌိတာဤသို့အစရှိသောစ
ကားကို။ ဝုဗ္ဗေ။ ရှေးကာလ၌။ အနုပဋ္ဌိတာ။ မထင်ဘူးသေးသော။ သတိ။ သ
တိသည်။ တံ။ ထိုတောအုပ်ကို။ ဥပနိဿာယ။ အမှီပြု၍။ ဝိဟရတောဝိ။ နေ
သောရဟန်းအားလည်း။ နဥပဋ္ဌာတိ။ မထင်။ ဝုဗ္ဗေ။ ရှေးကာလ၌။ အသမာ
ဟိတံ။ မတည်ကြည်သော။ ဝိတ္တံ။ စိတ်သည်။ နသမာဝိယတိ။ မတည်ကြည်။
ဝုဗ္ဗေ။ ရှေးကာလ၌။ အပရိက္ခိတာ။ မကုန်သေးကုန်သော။ အာသဝါ။ အာသ
ဝေါတို့သည်။ ပရိက္ခယံ။ ကုန်ခြင်းသို့။ နဝတ္ထန္တိ။ မရောက်ကုန်။ ဝုဗ္ဗေ။ ရှေး၌။
အနုပုပ္ဖတ္ထံ။ မရောက်ဘူးသေးသော။ အနုတ္တရံ။ အတုမရှိသော။ ယောဂက္ခေ
မသင်္ခါတံ။ ယောဂက္ခေမဟုဆိုအပ်သော။ အရဟတ္တဉ္စ။ အရဟတ္တဗိုလ်သို့
လည်း။ နပါဝုဏ္ဏာတိ။ မရောက်။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အပ္ပေယျာ။ အနက်
တည်း။ ဇိဝိတပရိက္ခာရာတိ။ ဇိဝိတပရိက္ခာရာဟူသည်ကား။ ဇိဝိတသဏ္ဌာ
ရာ။ အသက်၏အဆောက်အဦးဖြစ်ကုန်သောပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ သမုဒါ
နေတဗ္ဗာတိ။ သမုဒါနေတဗ္ဗာဟူသည်ကား။ သမာဟာရိတဗ္ဗာ။ ဆောက်
အပ်ကုန်၏။ ကသိရေန သမုဒါဂစ္ဆန္တိတိ။ ကသိရေနသမုဒါ ဂစ္ဆန္တိဟူ
သည်ကား။ ဒုက္ခေန။ ပင်ပန်းသဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ရတ္တိဘာဝံဝါဒိဝ
ဿဘာဝံဝါတိ။ ရတ္တိဘာဝံဝါ ဒိဝသဘာဝံဝါ ဟူသည်ကား။ ရတ္တိကော

ဗျာသဝါ၊ ညဉ့်အတို့၌လည်းကောင်း၊ ဒိဝသကောဋ္ဌာသဝါ၊ နေအတို့၌လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အတို့၌၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခမာနေန၊ ဆင်ခြင်မိသောရဟန်းသည်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ရတ္တိယေဝ၊ ညဉ့်၌သာလျှင်၊ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲအပ်၏၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ စဏ္ဍဝါဠာဒိနံ၊ ကြမ်းသောသားရဲအစရှိသည်တို့၏၊ ပရိဗန္ဓေ၊ အဆီးအတားတားရန်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အရဏုဂ္ဂမနံ၊ အာရုံတက်သည်တိုင်အောင်၊ အာဂမေတဗ္ဗံ၊ ငုံ့အပ်၏၊ ဒိဝသဘာဂေ၊ နေအတို့၌၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲအပ်၏၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ပရိဗန္ဓေ၊ အဆီးအတားတားရန်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သူရိယတ္ထင်္ဂမနံ၊ နေဝင်သည်တိုင်အောင်၊ အာဂမေတဗ္ဗံ၊ ငုံ့အပ်၏၊ သင်္ခါပိတိ၊ သင်္ခါပိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နေသည်ရှိသော်၊ သမဏဓမ္မဿ၊ ရဟန်းတရား၏၊ အနိပ္ပဇ္ဇနဘာဝံ၊ မပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ အနုန္တရဝါရေပန၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သောဝါရ၌ကား၊ သင်္ခါပိတိ၊ သင်္ခါပိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမဏဓမ္မဿ၊ ရဟန်းတရား၏၊ နိပ္ပဇ္ဇနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ယာဝဇိဝန္တိ၊ ယာဝဇိဝံဟူသည်ကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဇိဝိတံ၊ ဇိဝိတိမြွေသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သေး၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ၊ မှီ၍နေအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ သောပုဂ္ဂလောတိပဒဿ၊ သောပုဂ္ဂလောဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗောတိဣမိနာ၊ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗောဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ အနာပုစ္ဆာတိဣပေန၊ အနာပုစ္ဆာဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်ကား၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားမူ၍၊ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုတ်တည်း၊ သင်္ခါပိတိ၊ သင်္ခါပိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မှီ၍နေသည်ရှိသော်၊ သမဏဓမ္မဿ၊ ရဟန်းတရား၏၊ အနိပ္ပဇ္ဇနဘာဝံ၊ မပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သောပုဂ္ဂလောထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ မလိုက်အပ်၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားမူ၍၊ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲအပ်၏၊ အဝိပနုဇ္ဈမာနေနာပိတိ၊ အဝိပနုဇ္ဈမာနေနာပိဟူသည်ကား၊ အဝိ၊ စင်စစ်၊ နိကမိယမာနေနာပိ၊ နှင်ထုတ်သဖြင့်လည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝဉ္စပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ ဒါရုကလာပသတံ၊ ထင်းစည်း တရာဖြစ်သော၊ ဒဏ္ဍံဝါ၊ ဒဏ်ကို၎င်း၊ ဥဒကဗာဓုသတံ၊ ရေအိုးအလုံးတရာဖြစ်သော၊ ဒဏ္ဍံဝါ၊ ဒဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါလိကမ္မဏသတံဝါ၊ လဲအမ္မဏတရာလည်းဖြစ်သော၊ ဒဏ္ဍံဝါ၊ ဒဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ သုစေအာဟာရာပေတိ၊ အကုလ်၍ဆောင်စေသည်

ဖြစ်အံ့၊ ဣဝံ၊ ဤအရပ်၌၊ မာဝသိ၊ မနေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သစေနိကဇာ
 ပေတိဝါ၊ အကယ်၍ နှင်ထုတ်မှုလည်း နှင်ထုတ်စေအံ့၊ တံတံ၊ ထိုထိုသို့သော
 အပြစ်ကို၊ မမာပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဝတ္ထုဗ္ဗ
 မေဝံ၊ မှီ၍နေအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤတွင်ဝနပတ္ထ ပရိယာယ
 သုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း၊ ဝနပတ္ထပရိယာယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဝနပတ္ထ
 ပရိယာယသုတ်၏ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ပြီ။ ။

မရပိဏ္ဍိကသုတ်။

☞ ဇေဝံမေသုတန္တိ၊ ဇေဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ မရပိဏ္ဍိကသုတ္တံ၊
 မရပိဏ္ဍိကသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမရပိဏ္ဍိကသုတ်၌၊ မဟာဝနန္တိ၊ မဟာဝ
 နံဟူသည်ကား၊ ဟိမဝန္တေန၊ ဟိမဝန္တာတော၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဧကဗဒ္ဓိံ၊
 တစပ်ထည်းစပ်သော၊ အရောပိတံ၊ မရိုက်ပျိုးအပ်သော၊ ဇာတိဝနံ၊ အလို
 လိုရောက်သောတောသည်၊ ဧဝံသာလိယံ၊ ဧဝံသာလိပြည်၏အနီး၌၊ ရော
 ပိတာရောပိတမိဿကံ၊ ရိုက်ပျိုးအပ်သည်မရိုက်ပျိုးအပ်သည်နှင့် ရော
 သော၊ ဝနံယထာ၊ တောကဲ့သို့၊ နပဟာတိ၊ မဖြစ်၊ ဒိဝါဝိဟာရာယာတိ၊ ဒိဝါ
 ဝိဟာရာယဟူသည်ကား၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ပဒိုသလ္လ္လာနတ္ထာယ၊ တယောက်
 ထည်းထည်းကိန်းခြင်းငှါ၊ ဗေလုဝလဗ္ဗိကာယာတိ၊ ဗေလုဝလဗ္ဗိကာယဟူ
 သည်ကား၊ တရုဏဝေလုဝရက္ခဿ၊ နုပျိုသောဥသျှစ်ပင်၏၊ ဒဏ္ဍပါဏီ
 တိ၊ ဒဏ္ဍပါဏီဟူသည်ကား၊ ဇရာဒုဗ္ဗလတာယ၊ အိုမင်း၍အားနည်းသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒဏ္ဍဟတ္ထော၊ တောင်ဌေးလက်စွဲသည်၊ နပဟာတိ၊ မဖြစ်
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤဒဏ္ဍပါဏီသာကီဝင်မင်းသည်၊ တရုဏော၊ ပျိုမျစ်
 ၏၊ ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရွယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဒဏ္ဍပိတ္တတာယ၊ ထုတ်အ
 တတ်၌လိမ္မာသည်ဖြစ်၍ထုတ်တံ၌လေ့ကျက်ခြင်းကြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 သုဝဏ္ဏဒဏ္ဍံ၊ ရွှေထုတ်တံတောင်ဌေးကို၊ ဂဟေတွာပန၊ ကိုင်၍လျှင်၊ ဝိစရတိ၊
 ထည့်လည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒဏ္ဍပါဏီတိ၊ ဒဏ္ဍပါဏီဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဇဗ္ဗာ ဝိဟာရန္တိ၊ ဇဗ္ဗာဝိဟာရံ ဟူသည်ကား၊ ဇဗ္ဗာကိ
 လမာဝ ဝိနာဒနတ္ထံ၊ သသုံးခြင်းကောင်း၏၊ ညောင်းညာ ပင်ပန်းခြင်းကို
 ပျောက်ခြင်းငှါ၊ ဇဗ္ဗာစာရံ၊ သသုံးခြင်းကောင်းဖြင့်ထည့်လည်ခြင်းကို၊ အနု
 စက်မမာနေအနုဝိစရမာနောတိ၊ အနုစက်မမာနော အနုဝိစရမာနောဟူ
 သည်ကား၊ အာရာမဒဿနဝနဒဿနပဗ္ဗတဒဿနာဒိနံ၊ အရံကိုကြည့်ခြင်း

၄၀၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တောကိုကြည့်ခြင်းတောင်ကိုကြည့်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထာယ။
အကျိုးငှါ၊ ဣဝေသမိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ အနုဝိစရမာနော၊ ထုည့်လည်
သည်ရှိသော်။ သေသေသော၊ ဤဒဏ္ဍပါဏိသာကီဝင်မင်းသည်။ အဓိဋ္ဌနိက္ခ
မနောကိရေ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိသော ကာလထွက်သတတ်၊ ကဒါမိ
ဒေဝ၊ တရံတခါ၌ သာလျှင်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိစရတိ၊ ထုည့်
လည်၏။ ဒဏ္ဍမောလုမ္ဘာတိ၊ ဒဏ္ဍမောလုမ္ဘ ဟူသည်ကား။ ဒဏ္ဍံ၊ ရွှေ
တောင်ဌေးကို၊ ဩလုန္တိတွာ၊ ထောက်၍၊ ဂေါပါလကဒါရကောဝိယ၊ နွား
ကျောင်းသားသူပေကဲ့သို့၊ ဒဏ္ဍံ၊ ရွှေတောင်ဌေးကို၊ ဝုရေတော၊ ရှေ့၌၊
ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဒဏ္ဍမတ္တကော၊ တောင်ဌေးထိပ်၌၊ နွေဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်
ဘက်တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ထား၍၊ ဝိဋ္ဌိပါဏိံ၊ လက်နှစ်ဘက်ကို၊ ဟနု
ကေန၊ မေးဖြင့်၊ ဥဋ္ဌိဋ္ဌိတွာ၊ နှိပ်၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ။

ကိံ ဝါဒိတိ၊ ကိံ ဝါဒိဟူသည်ကား၊ ကိံ ဝိဋ္ဌိကော၊ အဘယ်အယူရှိသ
နည်း၊ ကိံ မက္ခာယိတိ၊ ကိံ မက္ခာယိဟူသည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်တရားစ
ကားကို၊ ကထေတိ၊ ပောသနည်း။ အယံ ရာဇေ၊ ဤမင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဝန္တိတွာစ၊ ရှိမခိုးမူ၍သာလျှင်၊ ပဋိသန္ဓာရမတ္တကမေ
ဝ၊ အစေ့ အစပ်မျှကိုသာလျှင်၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး
၏၊ တမ္ပံ၊ ထိုပြဿနာကိုလည်း၊ နအညာတုကာမတာယ၊ သိခြင်းငှါအလိုရှိ
သည်၏အဖြစ်မရှိဘဲလျက်၊ အဓိဋ္ဌိကာရေန၊ ရိုသေခြင်းမရှိသဖြင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊
မေး၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သေသေသော၊ ဤဒဏ္ဍပါဏိ
သာကီဝင်မင်းသည်၊ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏၊ ပက္ခိကောကိရေ၊ အပင်း
အသင်းဖြစ်သတတ်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အတ္တနော၊ ဒေဝဒတ်
ဟုဆိုအပ်သောမိမိ၏၊ သန္တိကော၊ အထံသို့၊ အာဂစ္ဆမာနေ၊ လာသည်ရှိ
သော်၊ တယာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဘိန္ဒတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ သော၊ ထိုဒေဝ
ဒတ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေတိကိရေ၊ ဆိုသတတ်၊ ကိံ ဝဒေတိ၊ အဘယ်သို့
ဆိုသနည်း၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့
၏၊ ကုလေန၊ အမျိုးနှင့်၊ သဋ္ဌိံ၊ တက္ခ၊ ဝေရီ၊ ရန်သူဖြစ်၏၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ကုလ
ဝဇီ၊ အမျိုး၏၊ စီးပွားခြင်းကို၊ နုဇ္ဈန္တတိ၊ အလိုမရှိ၊ မေ၊ ငါ၏၊ စက္ကဝတ္တိပရိ
ဘောဂါ၊ စကြာဝတေးမင်းတို့အားသာ သုံးဆောင်ထိုက်သော၊ ဘင်္ဂိနိမိ၊
နှမသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကြာဝတေး မင်းတို့အားသာ သုံး
ဆောင်ထိုက်သော၊ ငါ၏နှမကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သော၊ ဤယသေဝ်ဒရာ

မရုပ်ဗျာဏသုတ်။

၄၀၃

သည့်၊ နုဿတု။ ပျက်စီးလေစေ၊ ဣတိ။ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဘာဂိနေယျာဝိ၊ တူဖြစ်သောရာဟုလင်္ကာလည်း။ စက္ကဝတ္တိဗိဇ္ဇန္တိ၊ စကြာဝတေးမင်း၏မျိုးစေ့ဟူ၍။ ဥတွာ၊ သိ၍။ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏။ ကုလဿ၊ အမျိုး၏။ ဝဇိယာ၊ စီးပွားခြင်း၌။ အတုဿန္တော၊ မနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ ဧတံကုလံ၊ ထိုအမျိုးသည်။ နုဿတု၊ ပျက်စီးလေစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ တမ္ဘိ၊ ထိုရာဟုလင်္ကာမင်းသားကိုလည်း။ ဒဟံရုကာလေယေဝ၊ ငယ်သော ကာလ၌သာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုစေ၏။ အဟံပန၊ ငါမူကား။ တေန၊ ထိုရဟန်းဂေါတမနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဝတ္တိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ အနုပဗ္ဗဇိတော၊ အတုလိုက်၍ရဟန်းပြု၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့အတုလိုက်၍။ ပဗ္ဗဇိတမ္ဘိ၊ ရဟန်းပြုပါသော်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဥဇုကေဟိ၊ ဖြောင့်စွာဖြစ်ကုန်သော။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်။ နုဋ္ဌာလောကေတိ၊ မကြည့်နိုင်။ ပရိသမဇ္ဈေး၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ ဘာသန္တောပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ မဟာဗရသုနာ၊ ကြီးမင်းလှစွာသောဝုဆန်ဖြင့်။ ပဟရန္တောပိယ၊ ပေါက်သကဲ့သို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အာပါယိကော၊ အပါယ်သို့ကျလတ္တံ့။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ဆို၏။ ဧဝမ္ဘိ၊ ဤသို့လည်း။ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းကို။ ဒေဝဒတ္တေန၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဘိန္နော၊ ပျက်ဆီးအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့မရိုသေသောအခြင်းအရာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အယံရာဇာ၊ ဤဒဏ္ဍပါဏိသာသကီဝင်မင်းသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာကို။ ပုန္နိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ နကလေတိတိ၊ မဖြေပါလေဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ နုလဘတိ၊ မရ။ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ဖြေသည်ရှိသော်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောအပ်သောပါဠိ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အဿ၊ ထိုဒဏ္ဍပါဏိ သာသကီဝင် မင်းအား။ ကထိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုဒဏ္ဍပါဏိ သာသကီဝင်မင်းအား။ အနုနုတ္တရိကံ၊ မလျောက်ပတ်သော စကားကို။ ကလေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ယထာဝါဒိခေါ တိအာဒိ၊ ယထာဝါဒိခေါဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ။

၁၁

တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌။ နကေနဗိလောကေနရိဂ္ဂဟ္ပတိဋ္ဌတိတိ၊ နကေနဗိလောကေနရိဂ္ဂဟ္ပတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား။ လောကေ၊ သတ္တလောက၌။ ကေနဗိ

၄၀၄ မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တစုံတယောသောသတ္တလောကနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဝိဂ္ဂါဟိတကထံ၊ ချုတ်
ချပ်၍ဆိုခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ ပြုတော်မမူ၊ နဝိဝဒတိ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတော်
မမူ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေန၊ သတ္တ
လောကနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ နဝိဝဒတိ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတော်မမူ၊ လောကေပန
သတ္တလောကသည်ကား၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊
အနိစ္စန္တိ၊ အနိစ္စဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော် မူအပ်သည်ရှိသော်၊ နိစ္စန္တိ၊ နိစ္စ
ဟူ၍၊ ဝဒမာနေ၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ခုကွံအနတ္တအလုတန္တိ၊ ခုကွံအနတ္တ
အသုဘံဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သုတန္တိ၊ သုဘံဟူ၍၊
ဝဒမာနေ၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝဒတိ၊ ငြင်းခုံ၏၊ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်
နာဟံဘိက္ခဝေလောကေနဝိဝဒါမိ လောကောစခေါ ဘိက္ခဝေမယာဝိဝဒ
တိတိ၊ နာဟံဘိက္ခဝေလောကေနဝိဝဒါမိ လောကောစခေါ ဘိက္ခဝေမယာ
ဝိဝဒတိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နဘိက္ခဝေဓမ္မဝါဒီ ကေန
ဝိဝဒတိ၊ အဓမ္မဝါဒီစခေါဘိက္ခဝေဝိဝဒတိတိ၊ နဘိက္ခဝေဓမ္မဝါဒီ ကေန
ဝိဝဒတိ၊ အဓမ္မဝါဒီစခေါဘိက္ခဝေဝိဝဒတိ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကေန၊
သတ္တလောကနှင့်၊ နဝိဝဒါမိ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ လောကောစ၊ သတ္တလောကသည်ကား၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ ဝိဝဒတိ၊ ငြင်း
ခုံခြင်းကိုပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မဝါဒီ၊ တရားကိုဆိုလေ့ရှိသောသူ
သည်၊ ကေန၊ တစုံ တယောက်သောသူနှင့်၊ နဝိဝဒတိ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို
မပြု၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဓမ္မဝါဒီစ၊ တရားကိုဆိုလေ့မရှိသောသူသည်
ကား၊ ဝိဝဒတိ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြု၏၊ ယထာတိ၊ ယထာဟူသည်ကား၊ ယေန
ကာရကေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ကာမေဟိတိ၊ ကာမေဟိ ဟူသည်
ကား၊ ဝတ္ထု၊ ကာမေဟိဝိ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမတို့မှလည်းကောင်း၊ ကိလေသကာ
မေဟိဝိ၊ ကိလေသကာမတို့မှလည်းကောင်း၊ တံဗြာဟ္မဏန္တိ၊ တံဗြာဟ္မဏံ
ဟူသည်ကား၊ တံဝိဇ္ဇာသဝဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော
ရဟန္တာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အကထံကထိတိ၊ အကထံကထိဟူသည်
ကား၊ နိဗ္ဗိတိန္တိ၊ ကင်းသော ဝိစိကိန္တာရှိသော၊ ဆိန္ဒုကုက္ကုစ္စန္တိ၊ ဆိန္ဒု
ကုက္ကုစ္စံ ဟူသည်ကား၊ ဝိပဋိသာရကုက္ကုစ္စဿစေတိ၊ နှစ်လုံး မသယာ
ခြင်းတည်းဟူသောကုက္ကုစ္စ၏၎င်း၊ ပာတ္တပါဒကုက္ကုစ္စဿစ၊ လက်ခြေတို့
၏မပြင်သက်ခြင်းတည်းဟူသောကုက္ကုစ္စ၏လည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒုတ္တာ၊ မြတ်
အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိန္ဒုကုက္ကုစ္စံ၊ မြတ်အပ်ပြီးသောကုက္ကုစ္စရှိ

မရပ်ဏ္ဍိကသုတ်။

၄၀၅

သော၊ဘဝါဘဝေတိ၊အဝါဘဝေဟူသည်ကား။ ဂုနုပ္ပ၊နတဝေ။ အဆက်ဆက်သောဘဝ၌။ ဝါ၊တနည်းကား။ ဟိနပဏီတော၊ အယုတ်အမြတ်ဖြစ်သော၊ဘဝေ၊ဘဝ၌။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ပဏီတော၊ မြတ်သော၊ ဂုနုပ္ပတ္တော။ ကြီးပွားခြင်းသို့ရောက်သော၊ဘဝေါ၊ဘဝကို၊အဘဝေါတိ၊ အဘဝဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ သညာတိ၊ သညာဟူသည်ကား။ ကိလေသသညာ၊ သညာဟူသောအ မည်ဖြင့်ဟောအပ် သောကိလေသာကို။ ဝါ၊တနည်းကား။ ကိလေသာယေဝ။ ကိလေသာတို့ကိုသာလျှင်၊ဣ၊ ဤသညာဟူသောပုဒ်၌၊သညာနာမေန၊သညာဟူသောအမည်ဖြင့်၊ဂုတ္တာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ယေနကာရဏေန၊အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ကာမေဟိ၊ကာမတို့၌၊ဝိသံယုတ္တံ၊ဗျဉ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရန္တံ၊နေသောလောကေဟိ၊ကောကတို့၌၊ဝိသံယုတ္တံ၊ဗျဉ်ခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာနဝါဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုဟောလေ့ရှိသော၊တံခိဏာသဝဗြာဟ္မဏံ၊ထိုခိဏာသဝဖြစ်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကိလေသသညာ၊ ကိလေသာဟူ သောအမည်ဖြင့်ဟောအပ်သောကိလေသာတို့သည်၊နာနုသေန္တိ။ သန္တာန်အစဉ်သို့လိုက်၍မကိန်းကုန်၊တဉ္စကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ဝဒါမိ၊ဆို၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ဤပါဠိ၌။ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အတ္တနော၊ ကိုတော်မြတ်၏၊ခိဏသဝဘာဝံ၊ရဟန္တာ၏အဖြစ်ကို၊ဗိပေတိ၊ပြတော်မူ၏၊ နိလ္လာဇ္ဇေတွာတိ။ နိလ္လာဇ္ဇေတွာဟူသည်ကား။ နိဟရိတွာ၊လျှာကိုထုတ်၍၊ကိဇ္ဇာပေတွာ၊လောက်လက်ခတ်ပြု၍၊တိဝိသာနန္တိ၊တိဝိသာခံဟူသည်ကား၊တိသာခံ၊လက်ညှိုးကဲ့သို့သုံးချောင်းသောအရေးကို၊နလသမ္ပိကန္တိ။ နလသမ္ပိကံဟူသည်ကား။ ဝလိဘင်္ဂံ၊အတွန့်တည်းဟူသောအမျိုးရှိသော၊နလသဓဇနဖူးပြင်၌၊တိသောရာဇိယော၊သုံးချောင်းသောအရေးတို့ကို၊ဒသေယန္တော၊ပြလျက်၊ဝလိအင်္ဂံ၊အတွန့်ရေတို့ကို၊ဂုဠာပေတွာ၊ ထစေ၍၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဒဏ္ဍမောလုပ္ပာတိ၊ဒဏ္ဍမောလုပ္ပာဟူသည်ကား၊ဒဏ္ဍံ၊ရွှေတောင်ဌေးကို၊ ဥပ္ပိဋ္ဌိတွာ၊နှိပ်၍၊ ဒဏ္ဍမောလုပ္ပာတိဝိ၊ဒဏ္ဍမောလုပ္ပာဟူ၍လည်း၊ပါဠော၊ပါဠိသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဝဟေတွာ၊ယူ၍၊ပက္ကမိ၊ဖဲလေ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။

အညတရောတိ၊အညတရောဟူသည်ကား၊နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ အဝါကဓဇော၊ မထင်ရှားသော၊ ကောသိက္ခ၊ တယောက်သောရဟန်းတည်း။ သောသိက္ခ၊ထိုရဟန်းသည်၊အနုသန္တိကုသလောကိရေ၊ အနုသန္ဓေ

၄၀၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဋ္ဌိယိဗ္ဗာသတတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာဒဏ္ဍပါဏိနဇာ
နာတိတထာမယာကထိတန္တိ။ ယထာဒဏ္ဍပါဏိနဇာနာတိ တထာမယာ
ကထိတံဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ကိံ နှဝေါ၊ အတယ်
အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိညေယျော၊ မသိ
အပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဉ္ဇေ၊ ပြဿနာကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူ
အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒသ
ဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ဣမံပဉ္စံ၊ ဤပြဿနာကို၊
ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရေ
ယျာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဧကံ
သံ၊ ဧကသို့အံသေ၊ ပရံးတဖက် လက်ဝဲထက်၌၊ ဥတ္တရသင်္ဂံ၊ ကိုဝတ်စ
ပါယ်တင်သည်ကို၊ ကရိတွာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍၊ ဒသနဓသမုဇ္ဈလံ၊ ဆယ်
ပါးသောလက်သည်းရောင်ဖြင့်တောက်ပသော၊ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို၊
ပဂ္ဂဟ၊ ချီ၍၊ ကိံ ဝါဒီပနဘန္ဓေဘဂဝါတိအာဒိ၊ ကိံ ဝါဒီပနဘန္ဓေဘဂဝါ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ယတောနိဒါနန္တိ ဧတံ၊ ယ
တောနိဒါနံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဘာဝနပုံသကံ၊ ဘာဝနပုံသကကိုဟော
သောသဒ္ဓါတည်း၊ ယေနကာရဏေနယသ္မိံ၊ ကာရဏေ၊ အကြင်အကြောင်း
သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ပပဉ္စသညာသင်္ခါတိတ္ထေ၊ ပပဉ္စသညာသင်္ခါဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၌၊ သင်္ခါတိ၊
သင်္ခါဟူသည်ကား၊ ကောဋ္ဌာသာ၊ အစုတို့တည်း၊ ပပဉ္စသညာတိ၊ ပပဉ္စ
သညာဟူသည်ကား၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိပပဉ္စသမ္ပယုတ္တာ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ
တည်းဟူသောပပဉ္စနှင့်ဗျဉ်ကုန်သော၊ သညာ၊ သညာတို့တည်း၊ ဝါ၊ တ
နည်းကား၊ သညာနာမေန၊ သညာဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ပပဉ္စာယေဝ၊ ပပဉ္စ
တရားသုံးပါးတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပပဉ္စကောဋ္ဌာသာ၊ ပပဉ္စတရားတို့၏ အစုတို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပပဉ္စသညာဟူသောဝုဒ္ဓိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
သမုဒါစရန္တိတိ၊ သမုဒါစရန္တိဟူသည်ကား၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ
စေနတ္ထိအဘိနန္ဒိတဗ္ဗန္တိ၊ ဧတ္ထစေနတ္ထိအဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ ဟူသည်ကား၊ နှါဒသာ
ယတနသင်္ခါတေ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အာယတန ဟုဆိုအပ်သော၊ တသ္မိံ
ကာရဏေ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ပပဉ္စသညာသင်္ခါ၊ သညာ
ဟူသော အမည်ဖြင့်ဟော အပ်သော ပပဉ္စတရားသုံးပါး အစုတို့သည်၊
သမုဒါစရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤတဆဲ့နှစ်ပါးသော အာယတနတို့တွင်၊

၆

ကောယတနန္တိ၊ တခုသောအာယတနကိုလည်း။ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ နှစ်သက်
 အပ်သည်။ အဘိဝဒိတဗ္ဗံ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟု ဆိုအပ်သည်။ အဇ္ဈောသိတဗ္ဗံ၊
 မျိုအပ်သည်။ စေနတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား။ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ အစရှိသောပါဠိ
 နှ့်၊ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗန္တိ၊ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါ။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာ။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ အဘိဝဒိ တဗ္ဗန္တိ၊ အဘိ
 ဝဒိတဗ္ဗံဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါ။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ တ
 ဟ္တာဒိဗ္ဗိတို့ဖြင့်နှလုံးသွင်း၍ဆိုအပ်သည်။ အဇ္ဈောသိတဗ္ဗန္တိ၊ အဇ္ဈောသိ
 တဗ္ဗံဟူသည်ကား။ အဇ္ဈောသိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဂိလိတွာ၊ မျို၍၊ ပရိနိဋ္ဌပေ
 တွာ၊ ပြီးစေ၍။ ဂဟေတဗ္ဗယုတ္တံ၊ စွဲလမ်းအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သောတရား
 သည်။ စေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဧတေန၊ ဤဇ္ဈောအစရှိသောပါဠိ
 ဖြင့်၊ ဇ္ဈော၊ ဤတဆဲ့နှစ်ပါးသော အာယတနတို့၌၊ တဏှာဒိနံယေဝ၊ တ
 ဏှာအစရှိသည်တို့၏သာလျှင်။ အပ္ပဝတ္တိံ၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့်
 ငြိမ်းခြင်းကြောင့်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧသေဝဇ္ဇော
 တိ၊ ဧသေဝဇ္ဇောဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤကိလေသပရိနိဗ္ဗာနသည်။ အဘိ
 နန္ဒနာဒိနံ၊ အဘိနန္ဒနအစရှိသည်တို့၏။ နတ္ထိတာဝေါဝ၊ မရှိခြင်းသည်သာ
 လျှင်။ ရာဂါနုသယာဒိနံ၊ ရာဂါနုသယအစရှိသည်တို့၏။ အဇ္ဇော၊ ဆုံးရာ
 တည်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဧသေဝဇ္ဇော ပရိဗ္ဗာနသယာဒိနံအစရှိ
 သောပုဒ်တို့၌၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။

ဒဏ္ဍာဒါနာဒိသုပန၊ ဒဏ္ဍာဒါနအစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ကား၊ ယာယစေ
 တနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဒဏ္ဍော၊ လှံ တံကို၊ အာဒိယတိ၊ ယူအပ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုစေတနာသည်။ ဒဏ္ဍာဒါနံ၊ ဒဏ္ဍာဒါန
 မည်၏။ ယာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို၊ အာဒိယတိ၊ ယူ
 အပ်၏။ ပဓမ္မသတိ၊ သုံးသပ်အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဒဏ္ဍာဒါနံ၊
 ဒဏ္ဍာဒါနမည်၏။ မတ္ထကပတ္တံ၊ အထွတ်သို့ရောက်သောငြင်းခုံခြင်းသည်။
 ကလဟံ၊ ကလဟမည်၏။ နာနာဂါဟမတ္တံ၊ အထူးထူးအပြားပြားဆန့်ကျင်
 သောအဖြစ်သို့ရောက်သောငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဝိဂ္ဂဟံ၊ ဝိဂ္ဂဟမည်၏။ နာနာ
 ဝါဒမတ္တံ၊ အထူးထူးအပြားပြားဆန့်ကျင်သောစကားကိုဆိုခြင်းသို့ရောက်
 သောငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဝိဝါဒံ၊ ဝိဝါဒမည်၏။ တုဝံတုဝန္တိ၊ တုဝံတုဝံဟူ
 သည်ကား။ ဧဝံပဝတ္တံ၊ ဤသို့အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ထုဝံတုဝံဝါ
 ဝံ၊ သင်နင်ဟူ၍ဆိုသောအပြစ်သို့ရောက်သောစကားတည်း။ ဝိယသုည

၄၀၈ မူလပဏ္ဏာသံ အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကရုဏံ၊ အချစ်မှဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုကြောင်းဖြစ်သောစကားသည်၊
 ပေသုညံ၊ ပေသုညမည်၏၊ ယာဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်၊ အယထာသ
 တာဝံ၊ သဘောမဟုတ်သော၊ မုသာဝါဒံ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်း
 ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ သာဝါစာ၊ ထိုစကားကို၊ မုသာဝါဒါတိ၊ မုသာ
 ဝါဒဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထေတေတိ၊ ဧတ္ထေတေဟူသည်ကား၊
 ဧတ္ထဒ္ဓါဒသသုအာယတနေသု၊ ဤတဆဲ့နှစ်ပါးသောအာယတနတို့၌၊ ဧတေ
 ကိလေသာ၊ ဤကိလေသာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ဒ္ဓါဒ
 သအာယတနာနိ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သောအာယတနတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နိရုဇ္ဈမာနာပိ၊ ချုပ်ကုန်သော်လည်း၊ ဒ္ဓါဒသသုအာယ
 တနေသုယေဝ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသောအာယတနတို့၌သာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်
 ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အာယတန၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထေဝ၊
 ထိုအာယတနနှိုက်သာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈာ၊ ချုပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 သွာယံသောအယံအတ္ထော၊ ထိုအနက်ကို၊ သမုဒယသစ္စပဉ္စေန၊ သမုဒယ
 သစ္စပဉ္စာဖြင့်၊ ဒီပေတဇ္ဈော၊ ပြအပ်၏၊ သာခေါပနေသာတဏှာကတ္ထဥပ္ပဇ္ဇမာ
 နာဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ကတ္ထနိဝိသမာနာနိဝိသတိတိ၊ သာခေါပနေသာတဏှာကတ္ထ
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ကတ္ထနိဝိသမာနာနိဝိသတိဟူ၍၊ ဝေတွာ၊ ဟောတော်
 မူပြီး၍၊ ယံလောကေဝိယရူပံသာတရူပံဧတ္ထေသာတဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ ဧတ္ထနိဝိသ မာနာနိဝိသတိ၊ ကိဉ္စလောကေ ဝိယရူပံသာတရူပံစက္ခု
 လောကေ၊ ဝိယရူပံသာတရူပန္တိ အာဒိနာနယေန၊ ယံလောကေ ဝိယရူပံ
 သာတရူပံဧတ္ထေသာတဏှာဥပ္ပဇ္ဇမာနာဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထနိဝိသမာနာနိဝိသတိ
 ကိဉ္စလောကေဝိယရူပံသာတရူပံစက္ခုလောကေဝိယရူပံသာတရူပံဤသို့
 အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဒ္ဓါဒသသုအာယတနေသု၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သောအာ
 ယတနတို့၌၊ တဿာ၊ ထိုတဏှာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိစ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 နိရောဓေစ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တ
 ဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဒ္ဓါဒသသုအာယတနေသု၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသောအာယတ
 နတို့၌၊ ဥပ္ပတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဂမ္မ၊ ဇွဲ၍၊ နိရုဇ္ဈာပိ၊ ချုပ်ကုန်
 သော်လည်း၊ အာယတနေသု၊ အာယတနတို့၌၊ ပုန၊ တတန်၊ သမုဒါစာ
 ရဿ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အာယတနေသုယေဝ၊
 အာယတနတို့၌သာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈာပိ၊ ချုပ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တာယထေဝ၊ ဆို
 အပ်ကုန်သကဲ့သို့လျှင်၊ ဧဝံတုထာ၊ ထို့ အတူ၊ ပါပကု၊ ယုတ်မှာကုန်သော

ဣမေပိအကုသလာဓမ္မာ။ ဤအကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်း။ အာယတ
 နေသု။ အာယတနတို့၌။ နိရုဏ္ဏန္တိ။ ချုပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။
 သိအပ်၏။ အထဝါ။ တနည်းကား။ အဘိနန္ဒနာဒိနံ။ အဘိနန္ဒနအစရှိသည်
 တို့၏။ ယွာယံယောအယံအဘာဝေါဝ။ အကြင်မရှိခြင်း ကိုသာလျှင်။ ရာ
 ဂါနုသယာဒိနံအန္တောတိ။ ရာဂါနုသယာဒိနံအန္တောဟူ၍။ ဝုတ္တော။ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဧတ္ထေတေရာဂါနုသယာဒိနံအန္တောတိ။ ဧတ္ထေတေရာဂါနု
 သယာဒိနံအန္တောဟူ၍။ လန္တဝေါဟာရေ။ ရအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော။
 နိဗ္ဗာနေ။ နိဗ္ဗာန်၌။ ပါပကာ။ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာဓမ္မာ။ အကုသိုလ်
 တရားတို့သည်။ အပရိသေသာ။ အကြွင်းမဲ့ ဖြစ်ကုန်၍။ နိရုဏ္ဏန္တိ။ ချုပ်ကုန်၏
 ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ယံကိလေသဇာတံ။
 အကြင်ကိလေသာသဘောသည်။ ယတ္ထ။ အကြင်တရားအပေါင်း၌။ နတ္ထိ။
 မရှိ။ တံကိလေသဇာတံ။ ထိုကိလေသာသဘောသည်။ တတ္ထ။ ထိုတရား
 အပေါင်း၌။ နိရုဏ္ဏနာမ။ ချုပ်ခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သွာယမတ္ထော
 သောအယံအတ္ထော။ ထိုအနက်ကို။ နိရောဓပဉ္စေန။ နိရောဓပဉ္စာဖြင့်။ ဒီပေ
 တဗ္ဗော။ ပြအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဒုတိယံဈာနံသမာပန္နံသ။ ဝိတက္ကဝိစာ
 ရာ ဝစီသင်္ခါရာ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါဟောန္တိတိ အာဒိ။ ဒုတိယံဈာနံ သမာပန္နံသ
 ဝိတက္ကဝိစာရာဝစီသင်္ခါရာပဋိပ္ပဿဒ္ဓါဟောန္တိ ဤသို့အစရှိသော။ ဧဝံဝစ
 နံ။ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ သတ္ထုစေဝသံဇ္ဈန္တိတောတိ။
 သတ္ထုစေ ဝသံဇ္ဈန္တိတောဟူသည်ကား။ သတ္တာရာစမြတ်စွာဘုရားသည်
 လည်း။ ပသတ္ထော။ ခြီးမွမ်းအပ်၏။ ဝိညူနန္တိ။ ဣဒဗ္ဗိ။ ဝိညူနံဟူသောဤသဒ္ဓါ
 သည်လည်း။ ကရုဏတ္ထေ။ ကရိုဏ်းအနက်၌။ သာမိဝစနံ။ သာမိဝိဘတ်
 တည်း။ ပဏ္ဍိတေဟိ။ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မ စာရိဟိစ။ သီတင်းသုံး
 ဘော် တို့သည်လည်း။ သံဘာဝိတော။ ခြီးမွမ်းအပ်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်
 ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ပဟောတိတိ။ ပဟောဘိ ဟူသည်ကား။
 သက္ကောတိ။ စွမ်းနှိုင်း၏။ အတိက္ကမေဝမူလံအတိက္ကမ္မနန္တိ။ အတိက္ကမေဝ
 မူလံအတိက္ကမ္မနန္တံ ဟူသည်ကား။ သာရောနာမ။ အနှစ်မည်သည်ကား။
 မူလော။ အမြစ်၌လည်းကောင်း။ ခန္ဓော။ ပင်စည်၌လည်းကောင်း။ သဝေ
 ယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ တမ္ဘိ။ ထိုအမြစ် ပင်စည်ကိုလည်း။ အတိက္ကမိဝ္ဘာ။ လွန်၍။
 ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဧဝံသမ္ပဒန္တိ။ ဧဝံသမ္ပဒံ
 ဟူသည်ကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။ သမ္ပတ္တိကံ။ ဥပမာ၏ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို။
 ဤဒိသံ။ ဤဥပမာနှင့်တူသောသဘောရှိသည်ကို။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။

၄၁၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အတိသိတွာတိ။ အတိသိတွာ ဟူသည်ကား။
 အတိတ္တမိတွာလွန်၍။ ဇာနိဇာနာတိတိ။ ဇာနိဇာနာတိဟူသည်ကား။ ဇာနိ
 တဗ္ဗမေဝ။ သိအပ်သောညေယျဓမ္မတရားကိုသာလျှင်။ ဇာနာတိ။ သိတော်မူ
 ၏။ ပသသံပသသတိတိ။ ပသသံပသသတိဟူသည်ကား။ ပသသိတဗ္ဗမေဝ။ မြင်
 အပ်သောတရားကိုသာလျှင်။ ပဉ္စစက္ခု။ ဟိ။ ဒိဗ္ဗစက္ခု။ ပညာစက္ခု။ ဓမ္မစက္ခု။
 ဗုဒ္ဓစက္ခု။ သမန္တစက္ခု။ ဟုဆိုအပ်သောငါးပါးသောစက္ခုတို့ဖြင့်။ ပသသတိ။
 မြင်တော်မူ၏။ ဧကေစ္စော။ အချို့သောသူသည်။ ဝိပရိတံ။ တေဇကံပြန်သော
 အယူကို။ ဂဏ္ဍန္တော။ ယူသည်ဖြစ်၍။ ဇာနိန္ဒြောဝိ။ သိသော်လည်း။ နဇာနာ
 တိယထာစ။ မသိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပသသန္ဒြောဝိ။ မြင်သော်လည်း။
 နပသသတိယထာစ။ မမြင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။
 ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နဟောတိ။ ဖြစ်တော်မူ။ ဘဂဝါပန။ မြတ်
 စွာဘုရားသည်ကား။ ဇာနိန္ဒြော။ သိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဇာနာတိယေဝ။
 သိတော် မူသည်သာလျှင်တည်း။ ပသသန္ဒြော။ မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။
 ပသသတိယေဝ။ မြင်တော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ ဒဿနပရိကာယကဋ္ဌေ
 န။ မြင်ခြင်း၏ အကြီးဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယွာယံယောအယံဘဂ
 ဝါ။ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ စက္ခုဘူတော။ သတ္တဝါတို့၏ မျက်စိသ
 ဘွယ်ဖြစ်၏။ ဝိဒိတကရုဏာဋ္ဌေန။ သိခြင်းကိုငြိုတတ်သော အနက်သဘော
 ကြောင့်။ ဥာဏဘူတော။ ဥာဏသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ အဝိပရိတသဘာဝ
 ဋ္ဌေန။ မဘောက်မပြန်သော အနက်သဘောကြောင့်။ ဝါ။ တနည်းကား။
 ပရိယတ္တိဓမ္မ ပဝတ္တနတော။ ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။
 ဟဒယေန။ စိတ်ဖြင့်။ စိန္တေတွာ။ ကြံ၍။ ဝါစာယ။ နှုတ်ဖြင့်။ နိစ္ဆာရိတဓမ္မမ
 ယော။ ဟောအပ်သောဓမ္မဖြင့်ပြီး၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဓမ္မဘူတော။
 ဓမ္မဘူတမည်တော်မူ၏။ သေဋ္ဌဋ္ဌေန။ အရိယာမဂ်ကြောင့် မြတ်သောအ
 နက်အားဖြင့်။ ဗြဟ္မဘူတော။ အရိယာမဂ်ဖြစ်၏။ အထဝါ။ တနည်းကား။
 စက္ခုဝိယ။ စက္ခုကဲ့သို့။ ဘူတော။ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
 စက္ခုဘူတော။ စက္ခုဘူတမည်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဧတေသုပဒေသု။ ဤပုဒ်တို့၌။
 အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ သွာယံသောအယံဘဂဝါ။
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မဿ။ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဝတ္တနတော။
 ဟောတော်မူတတ်သောကြောင့်။ ဝတ္တာ။ ဝတ္တာမည်၏။ ပဝတ္တာပနတော။
 ရှည်မြင့်စွာသော သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
 သောကြောင့်။ ပဝတ္တာ။ ပဝတ္တာမည်တော်မူ၏။ အတ္ထံ။ သစ္စာလေးပါး

မရပ်ဏ္ဍိကသုတ်။

၄၁၁

တည်းဟူသော အနက်ကို နိဟရိတွာ။ ထုတ်၍။ ဒသနသမတ္ထတာယ။
 ပြခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တဿ။ သစ္စာလေးပါးတည်း
 ဟူသောအနက်ကို နိန္ဒေတာ။ ထုတ်၍ပြတော်မူအပ်၏။ အမတာမိဂမာယ
 အမြွက်နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါ။ ပဋိပတ္တိ။ ပဋိပတ်ကို။ ဒဒါတိ။ ပေးတော်မူ၏။
 ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အမတဿဒါတာ။ အမတဿဒါတာမည်၏။
 အဂရုံ ကရိတွာတိ။ အဂရုံကရိတွာ ဟူသည်ကား။ ဟိယသ္မာ။ အကြင်
 ကြောင့်။ ဝုနပ္ပုနံ။ အတန်တလဲလဲ။ အာယာစာပေဇ္ဇောပိ။ တောင်းပန်စေ
 သည်ရှိသော်လည်း။ ဂရုံ။ အလေးအမြတ်ကို။ ကရောတိနာမ။ ပြုသည်မည်၏။
 အတ္တနောမိမိ၏။ သာဝကပါရမီဉာဏော။ သာဝကပါရမီဉာဏ်၌။ ဌတွာ။
 တည်၍။ သိနေရုံပါဒကော။ မြင့်မိုရ်တောင်ခြေရင်းမှ။ ဝါလုကံ။ သဲကို။ ဥဒ္ဓ
 ရမာနောပိယ။ ထုတ်သကဲ့သို့။ ဗုဓိညေယျံ။ သိနိုင်ခဲ့သောတရားကို။ ကတွာ
 ပြု၍။ ကထေဇ္ဇောပိ။ ဟောသော်လည်း။ ဂရုံ။ အလေးအမြတ်ကို။ ကရောတိ
 ယေဝနာမ။ ပြုသည် မည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အကတွာ။ မပြု
 မူ၍။ အဓမ္မ။ ငါတို့ကို။ ဝုနပ္ပုနံ။ အတန်တလဲလဲ။ အာယာစာပေတွာ။ တောင်း
 ပန်စေ၍။ နော။ ငါတို့အား။ သုဓိညေယျမ္ပိ။ သိလွယ်သည်ကိုလည်း။ ကတွာ။
 ပြု၍။ ကထေဟိ။ ဟောပါလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။

အယံခေါနောအာရသောတိဇ္ဇော။ အယံခေါနော အာရသောဟူသော
 ဤပါဠိရပ်၌။ ယံခေါဝေါတိ။ ယံခေါဝေါဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ဆိုအပ်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ
 သိယာ။ အကယ်၍ကားဖြစ်၏။ ပန။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ တေဘိက္ခု။ ထိုရ
 ဟန်းတို့သည်။ အတ္တနာ။ ရှင်မဟာကဏ္ဍည်းနာရာဟုဆို အပ်သောမိမိနှင့်။
 သဒ္ဓိ။ တကွ။ သင်္ဂဏ္ဌဇ္ဇော။ ရေတွက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ယံခေါနောတိ။ ယံခေါ
 နောဟူ၍။ အာဟ။ ဆိုပြီး။ ဝါ။ တနည်းကား။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ဘဂဝါ
 ပန။ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ တေသံ။ ထိုရဟန်းတို့အား။ ယောဥဒ္ဓေသော
 စ။ အကြင်ဥဒ္ဓေသကိုလည်း။ ဥဒ္ဓိဇ္ဈော။ ညွှန်းပြတော်မူအပ်၏။ သော။ ထိုဥဒ္ဓေ
 သကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ ထေရဿပိ။ မထေရ်အား
 လည်းကောင်း။ တေသမ္ပိ။ ထိုရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓိဇ္ဈော။ ညွှန်းပြ
 အပ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါတိပဒံ။ ဘဂဝါဟူသောဝုန်ကို။ သန္ဓာယ
 ပိ။ ရည်၍လည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ယံခေါနောဟူ၍။ အာဟ။ ဆိုပြီး။ အဋ္ဌာကံ။ ငါတို့
 ၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တုမှာကံ။ သင်တို့အား။ သံဝိဇ္ဇေန။ အကျဉ်း
 အားဖြင့်။ ယံဥဒ္ဓေသံ။ အကြင်ဥဒ္ဓေသကို။ ဥဒ္ဓိသိတွာ။ ညွှန်းပြတော်မူ၍။ ဣတိ

၂၁

၄၀၂ မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ

အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စက္ခုဉ္စအာဝုသောတိအာဒိ
 သု၊ စက္ခုဉ္စအာဝုသော ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ နိဿယဘာဝ
 န၊ နိဿယပစ္စည်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ စက္ခုပဿာဒဉ္စ၊ စက္ခုပဿာဒ ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အာရမ္မဏဘာဝဝေ၊ အာရမ္မဏပစ္စည်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ စတုသမုဋ္ဌာ
 နိကာရူပစ၊ စတုသမုဋ္ဌာနိကာရူပါရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ စက္ခု
 ဝိညာဏံနာမ၊ စက္ခုဝိညာဉ်မည်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိဏ္ဍိသင်္ဂတိဖဿေ၊
 တိ၊ တိဏ္ဍိသင်္ဂတိဖဿေဟူသည်ကား၊ တေသံတိဏ္ဍိ၊ ထိုစက္ခုပဿာ
 ဒရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဉ်သုံးပါးတို့၏၊ သံဂတိယာ၊ ပေါင်းမိခြင်း ကြောင့်၊
 ဖဿောနာမ၊ ဖဿမည်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဖဿံ၊ ထိုဖဿကို၊ ပဋိစ္စ၊
 စွဲ၍၊ သဟဇာတာဒိဝသေန၊ သဟဇာတပစ္စည်းအစရှိသည်တို့၏အတွင်း
 အားဖြင့်၊ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒ
 နာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာယဝေဒနာယ၊ ထိုဝေဒနာဖြင့်၊ ယံအာရမ္မဏံ၊
 အကြင်အာရုံကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ တဒေဝ၊ ထိုအာရုံကိုပင်လျှင်၊ သညာ
 သညာသည်၊ သဇ္ဇာနာတိ၊ အမှတ်ပြု၍သိ၏၊ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို၊ သညာ၊
 သညာသည်၊ သဇ္ဇာနာတိ၊ အမှတ်ပြု၍သိ၏၊ တဒေဝအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကို
 ပင်လျှင်၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်၊ ဝိတက္ကေသိ၊ ငြိ၏၊ ယံ၊ အကြင်အာရုံ
 ကို၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်၊ ဝိတက္ကေသိ၊ ငြိ၏၊ တဒေဝအာရမ္မဏံ၊ ထို
 အာရုံကိုပင်လျှင်၊ ပပဉ္စော၊ ပပဉ္စတရားသည်၊ ပပဉ္စေတိ၊ ချဲ့၏၊ တတောနိဒါ
 နန္တိ၊ တတောနိဒါနံဟူသည်ကား၊ စက္ခုရူပါဒိဟိ၊ စက္ခုပဿာဒရူပါရုံအစ
 ရှိကုန်သော၊ ဧတေဟိကာရဏေဟိ၊ ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ပုရိသံပပဉ္စ
 သညာသင်္ခါသမုဒါစရန္တိတိ၊ ပုရိသံပပဉ္စသညာသင်္ခါသမုဒါစရန္တိ ဟူ
 သည်ကား၊ အပရိညာဏကာရဏံ၊ ပိုင်းခြား၍မသိအပ်သော အကြောင်းရှိ
 သော၊ တံပုရိသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပပဉ္စကောဋ္ဌာသာ၊ ပပဉ္စတရားအရတို့
 သည်၊ အဘိဘဝန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဝတ္တန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုတရားအပေါင်းတို့တွင်၊ ဖဿဝေဒနာသညာ၊ ဖဿဝေဒနာ
 သညာတို့သည်၊ စက္ခုဝိညာဏေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်၊ သဟဇာတာ၊ တကွ
 ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်ကို၊ စက္ခုဝိညာဏာ
 နန္တိရာဒိသု၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်ကုန်သောစိတ်အစရှိကုန်သော၊
 သဝိတက္ကမိတ္တေသု၊ သဝိတက္ကမိတ်တို့၌၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပပဉ္စသင်္ခါ၊

မရပ်ဏ္ဍိကသုတ်။

၄၁၃

ပပဉ္စတရားအရတို့သည်။ ဇဝနေန၊ ဇောနွဋ်၊ သဟဇာတာ၊ တက္ကဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇဝနေန၊ ဇောနွဋ်၊ သဟဇာတာ၊ တက္ကဖြစ်ကုန်သည်။ ယဒိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်။ သန္တေသု၊ ရှိကုန်သော်၊ အတိတာနာဂတဂဟဏံ၊ အတိတာနာဂတသဒ္ဓါကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်လေသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂုတ္တ၊ အမေးတည်း။ တထာ၊ ထိုအတိတ်အနာဂတ်၌ဖြစ်သောပပဉ္စတရား၏ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ဖြစ်သော ပပဉ္စတရားနှင့်တူစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဟိပါကဋိကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ တေရဟိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်အခါ၌၊ စက္ခုဒ္ဓါရိကော၊ စက္ခုဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော၊ ပပဉ္စော၊ ပပဉ္စတရားသုံးပါးသည်၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကိုလည်းကောင်း၊ ရူပေစ၊ ရူပါရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဖဿဝေဒနာ သညာဝိတက္ကေစ၊ ဖဿဝေဒနာ သညာဝိတက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဥပ္ပန္နောယထေဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧတံ၊ ဤပပဉ္စတရားသည်၊ အတိတာနာဂတေသု၊ အတိတ်အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ခုဝိညာဉေယျသု၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ရူပေသုပိ၊ ရူပါရုံတို့၌လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို ပပဉ္စတရား၏၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အတိတာနာဂတံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ သောတဉ္စာရသောတိအာဒိသုပိ၊ သောတဉ္စာရသော ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌ လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဆဋ္ဌန္တိရေပန၊ မနောဒ္ဓါရ၌ကား၊ မနန္တိ၊ မနံဟူသည်ကား၊ ဘဝင်္ဂိတ္တံ၊ ဘဝင်္ဂိတိတည်း။ ဓမ္မေတိ၊ ဓမ္မေဟူသည်ကား၊ တေဘုမ္မကဓမ္မာရမ္မဏံ၊ တေဘုမ္မကဓမ္မာရုံတည်း။ မနောဝိညာဏန္တိ၊ မနောဝိညာဏံဟူသည်ကား၊ အာဝဇ္ဇနံဝါ၊ အာဝဇ္ဇန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဇဝနံဝါ၊ ဇောသည်လည်းကောင်း၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်မည်၏။ အာဝဇ္ဇနေ၊ အာဝဇ္ဇန်းကို၊ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ သဟာဝဇ္ဇနကံ၊ အာဝဇ္ဇန်းနှင့် တက္ကဖြစ်သော၊ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်္ဂသည်၊ မနောနာမ၊ မနောမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဖဿာဒယော၊ ဖဿအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည်၊ ဇဝ

၄၁၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ။

နေန၊ဇောနန္ဒ၊ သဟဇာတာဝ၊ တက္ခဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊မနောဒ္ဓါရေပန၊မနောဒ္ဓါရဋ္ဌိကား၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ အတိ တာဒိတေဒံ၊ အတိတ်အစရှိသည်အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊အာရမ္မဏံ၊အာရုံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊အ တိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နသုတိ ဣဒံစနံ၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နသုဟူ သောဤစကားသည်၊ယုတ္တမေ၊သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဝဇ္ဇံ၊ဝဋ်တရားကို၊ဒေသန္တော၊ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍၊သောဝတာဝုသောတိဒေသနံ၊ သောဝတာဝုသောအစရှိသောဒေသ နာကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဗဿပညတ္တိံ ပညပေသာတိတိ၊ ဗဿပညတ္တိံပညပေသာတိဟူသည့်ကား၊ဗဿာနာမ၊ ဗသံမည်သော၊ ဇကောဓမ္မော၊တရသောတရားသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိဇံ၊ဤသို့၊ဗဿ ပညတ္တိံ၊ဗဿဟူသောပညပ်ကို၊ပညပေသာတိ၊ ပညပ်လတ္တံ၊ ဣတိဣဓံ အတ္တံ၊ဤအနက်ကို၊ဒေသတိ၊ပြ၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောသညာဝိတက်တို့၌၊ သေနယော၊ဤ နည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ဇံ၊ဤသို့၊ဣမသ္မိံ၊ဤအကြောင်းတရားသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ဣဒံ၊ဤအကျိုးတရားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဒုဒဿ ယတနဝုသေန၊ တဆွဲနှစ်ပါးသောအာယတနတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သ ကလံ၊အလုံးစုံသော၊ဝဇ္ဇံ၊ဝဋ်ကို၊ဒေသံတွာ၊ပြတော်မူပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယခု အခါ၌၊ဒုဒဿယတနပဋိက္ခေပဝသေန၊ တဆွဲနှစ်ပါးသောအာယတနတို့ ကိုပစ္စည်း၏အဖြစ်ကိုပယ်စွန့်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်မှကင်း ရာကို၊ ဒေသန္တော၊ပြတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောဝတာဝုသောစက္ခု သ္မိံ၊အသတိတိဒေသနံ၊ သောဝတာဝုသောစက္ခုသ္မိံ၊အသတိဤသို့အစရှိ သောဒေသနာကို၊ အာရတိ၊အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထပါဌေ၊ထိုပါဠိ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေ ဒိတဗ္ဗေ၊သိအပ်၏၊ဇံ၊ဤသို့၊ပဉ္စ၊ပြဿနာကို၊ဝိဿန္တေတွ၊ဖြေပြီး၍၊ဣဒါ နိ၊ယခုအခါ၌၊သာဝကေန၊သာဝကသည်၊ပဉ္ဇေ၊ပြဿနာကို၊ကလိတော ဖြေအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊နိက္ကဓံ၊ ယုံမှားမရှိကုန်သည်၊ မာအဟုဝတ္ထ၊မဖြစ် ကြကုန်လင့်၊အယံတဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏတု လံ၊သဗ္ဗညုဘညာဏ်တည်းဟူသောချိန်ကို၊ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲတော်မူ၍၊ နိသိန္ဓော၊ထိုင်နေတော်မူ၏၊ဣန္ဒြိယာနာ၊ အလိုရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ တမေ ဝ၊ထိုဘုရားရှင်သို့သာလျှင်၊ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ နိက္ကဓံ၊ ယုံမှားမရှိ

၂၁

ကုန်သည်။ဟောထ။ဖြစ်ကြကုန်သော။ဣတိ။ဤသို့။ဥပေယျာဇေန္တော။တိုက်
 တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍။အာကင်္ခမာနာစပနာတိအာဒိ။အာကင်္ခမာနာစပနာဤ
 သို့အစရှိသောစကားကို။အာဟ။မိန့်တော်မူပြီ။ဣမေဟိအာကာရေဟိတိ။
 ဣမေဟိအာကာရေဟိဟူသည်ကား။ဣမေဟိကာရေဏဟိ။ဤအကြောင်း
 တို့ဖြင့်။ပပဉ္စုပ္ပတ္တိယာ။ပပဉ္စတရား၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ပါဠိယေက္ခကာရ
 ဏေဟိစေ။အသီးဖြစ်ကုန်သောအကြောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ဝဋ္ဋဝိ
 ဝဋ္ဋကာရဏေဟိစ။ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋအကြောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ဣမေဟိပ
 ဒေဟိတိ။ဣမေဟိပဒေဟိဟူသည်ကား။ဣမေဟိအက္ခရ သမ္ပိဏ္ဍနေဟိ။
 ဤအက္ခရာအပေါင်းတို့ဖြင့်။ဗျဉ္ဇနေဟိတိ။ဗျဉ္ဇနေဟိဟူသည်ကား။ပါဠိယေ
 က္ခအက္ခရေဟိ။အသီးအသီးအနက်ကို ပြတတ်သော ဝဏ္ဏတို့ဖြင့်။ပဏ္ဍိ
 တေသတိ။ပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား။ပဏ္ဍိစွေန။ပညာရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်။
 သမန္နာဂတော။ပြည့်စုံ၏။ဝါ။တနည်းကား။ခေတုကုသလော။ခေတ်၌လိမ္မာ
 ခြင်း။အာယတနကုသလော။အာယတန၌ လိမ္မာခြင်း။ပစ္စယာကာရကုသ
 လော။ပစ္စိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌လိမ္မာခြင်း။ကာရဏာကာရဏကုသလော။အကြောင်း
 ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌လိမ္မာခြင်း။ဣတိ။ဤသို့။စတုဟိကာရဏေဟိ။
 လေးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ပဏ္ဍိတော။ပညာရှိ၏။မဟာပညောတိ။
 မဟာပညောဟူသည်ကား။မဟာန္တေ။များကုန်သော။အတ္ထေ။အနက်တို့
 ကို။မဟာန္တေ။များကုန်သော။ဓမ္မေ။ပါဠိတို့ကို။မဟန္တော။များကုန်သော။
 နိရုတ္တိယော။ဝိပြုတ်သဒ္ဓါတို့ကို။မဟန္တော။များကုန်သော။ပဋိတာနာနိ။
 ပညာတို့ကို။ပရိဂ္ဂဏှနသမတ္ထာယ။သိမ်းဆည်းခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော။
 မဟာပညာယ။ကြီးသောပညာနှင့်။သမန္နာဂတော။ပြည့်စုံ၏။ယထာတံ
 မဟာကစ္စာနေနာတိ။ယထာတံမဟာကစ္စာနေန ဟူသည်ကား။မဟာ
 ကစ္စာယနေန။မဟာကစ္စည်းသည်။ဗျာကတံယထာ။ဖြေကြား အပ်သကဲ့
 သို့။အဟာမိ။ငါဘုရားသည်လည်း။တံဝစနံ။ထိုစကားကို။သန္ဓယေ။ရည်
 တော်မူ၍။တန္တိ။တံဟူ၍။ဝုတ္တံ။ဟောတော်မူအပ်၏။မဟာကစ္စာယနေန။
 မဟာကစ္စည်းသည်။ဗျာကတံယထာ။ဖြေကြားအပ်သကဲ့သို့။တံအတ္ထံ။ထို
 အနက်ကို။ဝေမေဝ။ဤမဟာကစ္စည်းဖြေသည်နှင့်အတူသာလျှင်။အဟာမိ။
 ငါဘုရားသည်လည်း။ဗျာကရေယျံ။ဖြေကြားတော်မူရာ၏။ဣတိအယံ။
 ဤသည်ကား။အတ္ထော။အနက်တည်း။မရပ်ဏ္ဍိကန္တိ။မရပ်ဏ္ဍိကံဟူသည်
 ကား။မဟန္တံ။ကြီးစွာသော။ဂုဠပုဉ်။တင်လဲနှင့်ရောနှော၍ပြုအပ်သောမုန့်
 ကို။ဗန္ဓသတ္တဂုဠကံ။များသကာတို့နှင့်ရောနှော၍ပြု အပ်သောမုန့်ဆုပ်

၄၁၆ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကို။ အသေစနကန္တိ။ အသေစနကံဟူသည်ကား။ အသေစိတဗ္ဗိကံ။ မစွန့်
 အပ်သောသဘောရှိသော။ သပ္ပိမ္မိတမရသက္ကရာဇိသု။ ထောပတ်တင်
 လဲများသကာအစရှိသည်တို့တွင်။ ဣဒံနာမ။ ဤမည်သောအရသာသည်။
 ဧတ္ထ။ ဤထောပတ်တင်လဲမုန့်စသည်၌။ မန္တံ။ နည်း၏။ ဣဒံ။ ဤမည်သောအ
 ရသာသည်။ ဗဟုကံ။ များ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ မဆိုအပ်။ သမယောဇိ
 တရသံ။ အမျှရောနှောအပ်သောအရသာရှိ၏။ စေတသောတိ။ စေတသော
 ဟူသည်ကား။ ဝိတ္တကဇာတိကော။ ဆန်းကြယ်သောသဘောရှိ၏။ ဒဗ္ဗဇာ
 တိကောတိ။ ဒဗ္ဗဇာတိကောဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတသတာဝေါ။ ပညာရှိ
 သောသဘောရှိ၏။ ကောနာမောအယန္တိ ဣဒံဝစနံ။ ကောနာမောအယံဟူ
 သောဤစကားကို။ ထေရော။ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ အယံဓမ္မပရိယာယော
 ဤတရားဒေသနာတော်သည်။ အတိဘဒ္ဒကော။ အလွန်ကောင်း၏။ ဒသဗ
 လဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗညုတညာဏေနေဝ။ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်
 ဖြင့်သာလျှင်။ အဿ။ ထိုသုတ်၏။ နာမံ။ အမည်ကို။ ဂဏ္ဌာပေဿာမိ။ ယူစေ
 အံ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိန္ဒေတွာ။ ကြံ၍။ အာဟာ။ သျှောက်၏။ တသ္မာတိ။ တသ္မာဟူ
 သည်ကား။ ယသ္မာ။ အကြံကြောင့်။ မရပိဏ္ဍိကောပိယ။ ပျားဆုပ်မုန့်ကဲ့သို့။
 မရရော။ ကောင်း၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ မရပိဏ္ဍိကပရိယာယောတွေဝ။
 မရပိဏ္ဍိကသုတ်ဟူ၍သာလျှင်။ နံသုတ္တံ။ ထိုသုတ်ကို။ ဓာရေဟိ။ ဖွတ်လေ
 လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒတိ။ ဟောတော်မူ၏။ သေသံ။ ကြွင်းကျန်သောစကား
 ရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသောပါဠိအစဉ်၌။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ။ ပေါ်သော
 အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤတွင်မရပိဏ္ဍိကသုတ်၏ အတွင်
 အပြီးတည်း။ မရပိဏ္ဍိကသုတ္တဝဏ္ဏနာ။ မရပိဏ္ဍိကသုတ်၏ အတွင်
 သည်။ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်။ ဒွေဓာဝိတက္က
 သုတ္တံ။ ဒွေဓာဝိတက္က သုတ်တည်း။ တက္က။ ထိုဒွေဓာဝိတက္က သုတ်၌။ ခွိဓာ
 ကတွာခွိဓာကတွာတိ။ ခွိဓာကတွာခွိဓာကတွာ ဟူသည်ကား။ ဒွေဒွေတာဝ
 ဂေ။ နှစ်ပါးနှစ်ပါးသော အဖို့တို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ကာမဝိတက္ကောတိ။ ကာ
 မဝိတက္ကောဟူသည်ကား။ ကာမပဒိုသံယုက္ကော။ ကာမရာဂနှင့် စပ်ယှဉ်
 သော။ ဝိတက္ကော။ ဝိတုက်တည်း။ ဗျာပါဒဝိတက္ကောတိ။ ဗျာပါဒဝိတက္ကော

ဟူသည်ကား၊ ဗျာပါဒပဋိသံယုတ္တော၊ ဒေါသန္တစပ်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကော၊
ဝိတက်တည်း။ ဝိဟိံ သာဝိတက္ကောဟိ၊ ဝိဟိံ သာဝိတက္ကောဟူသည်ကား၊
ဝိဟိံ သာပဋိသံယုတ္တော၊ ဝိဟိံ သာန္တ စပ်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်
တည်း။ ဧကံဘာဂန္တိ၊ ဧကံဘာဂံဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တဝါ၊ အဇ္ဈတ္တတ
ရားလျှင်အာရုံရှိသောဝိတက်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓတရားလျှင်
အာရုံရှိသောဝိတက်လည်းကောင်း၊ ဩဇ္ဇာရိကောဝါ၊ ရုန့်ရင်းသောကာ
မရာဂစသည်နှင့်စပ်ယှဉ်သော ဝိတက်လည်းကောင်း၊ သုခုမောဝါ၊ သိမ်
မွေသောကာမရာဂနှင့်စပ်ယှဉ်သော ဝိတက်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗောပိ၊
အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အယံဝိတက္ကော၊ ဤဝိတက်သည်။ အကုသလ
ပက္ခိကောယေဝ၊ အကုသိုလ်အတို့ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တယောပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဗျာပါဒဝိဟိံ သာဝိတက္ကော၊
ကာမဝိတက် ဗျာပါဒဝိတက် ဝိဟိံ သာဝိတက်တို့ကို၊ ဧကံကောဋ္ဌာသံ၊
တတို့ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာ
မတို့မှ၊ နိဿဇ္ဈော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နေက္ခမ္မပဋိသံယုတ္တော
ပဌမဈာန်နှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ကုသိုလ်ဝိတက်သည်။ နေက္ခမ္မ
ဝိတက္ကောနာမ၊ နေက္ခမ္မဝိတက်မည်၏။ သော၊ ထိုနေက္ခမ္မ ဝိတက်သည်။
ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သမန္နာဟာရတော၊ ဘာဝနာကို နှလုံးသွင်း
သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဌမဇ္ဈာနာ၊ ပဌမဈာန်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗျာပါဒ ပဋိသံယုတ္တော၊ မေတ္တာ
နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်။ အဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ အဗျာ
ပါဒဝိတက်မည်၏။ သော၊ ထိုအဗျာပါဒ ဝိတက်သည်၊ မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂ
တော၊ ဈာန်၏ရှေ့အတို့၌ မေတ္တာဘာဝနာကို ပွားသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပဌမဇ္ဈာနာ၊ ပဌမဈာန်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိဟိံ သာပဋိသံယုတ္တော၊ ကရု
ဏာနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်။ အဝိဟိံ သာဝိတက္ကော၊
အဝိဟိံ သာဝိတက်မည်၏။ သော၊ ထိုအဝိဟိံ သာဝိတက်သည်။ ကရု
ဏာပုဗ္ဗဘာဂတော၊ ဈာန်၏ရှေ့အတို့၌ ကရုဏာဘာဝနာကို ပွားသည်မှ၊
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပဌမဇ္ဈာနာ၊ ပဌမဈာန်၏ဖြစ်ခြင်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယံဘာဂန္တိ၊
ဒုတိယံဘာဂံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အယံ
ဝိတက္ကော၊ ဤဝိတက်သည်။ ကုသလ ပက္ခိကောယေဝ၊ ကုသိုလ်အတို့

၄၁၈ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုတိယ ကောဋ္ဌာသံ၊ နှစ်ခုမြောက်
သောအတ္တိကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဣမိနာ၊ ဤဒုတိယဘာဝ်အကာသိ
စသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ဝိတက္ကနိဂ္ဂဏှနကာ
လော၊ ဝိတက်ကိုနှိပ်သော ကာလကို။ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏။ ပဟိသတ္တံ၊
မှန်၏။ သဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပဝေနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို။
ပဒဟန္တဿ၊ အားထုတ်သော။ ဗောဓိ သတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား။
နေက္ခမ္ပဝိတက္ကဒယော၊ နေက္ခမ္ပဝိတက်အစရှိသည်တို့သည်။ ပုညာပုညာ၊
အရအရပြုကုန်၏။ မဟာနဒိဩဇာဝိယ၊ မြစ်ကြီးရေအယဉ်ကဲ့သို့၊ ပဝတ္တိံ
သု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သတိသဗ္ဗောသေနပန၊ သတိမေ့လျော့သဖြင့်။ သဟဿ၊
အသောတလျှင်၊ ကာမဝိတက္ကဒယော၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့သည်
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကုသလဝါရံ၊ ကုသိုလ်အကြိမ်ကို။ ပန္နိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။
သယံ၊ မိမိသည်။ အကုသလဇဝနဝါရာ၊ အကုသိုလ်ဇောအကြိမ်တို့သည်
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဗောဓိသတ္တော၊
ဘုရားလောင်းသည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဣမေကာမ ဝိတက္ကဒယော၊ ဤကာမ
ဝိတက်အစရှိသည်တို့သည်။ ကုသလဝါရံ၊ ကုသိုလ်အကြိမ်ကို။ ပန္နိန္ဒိ
တွာ၊ ဖြတ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဟန္တု၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမေ
ဝိတက္ကော၊ ဤဝိတက်တို့ကို။ ဧဘာဂေ၊ နှစ်တို့တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိဟ
ရာမိ၊ နေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိန္နေသိ၊ ကြံ၏။ ကာမဝိတက္ကဒယော၊ ကာမဝိ
တက်အစရှိသည်တို့သည်။ အကုသလပက္ခိကာ၊ အကုသိုလ်အတ္တိရှိကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကံဘာဂံ၊ တပါးသောအတ္တိကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ နေက္ခမ္ပ
ဝိတက္ကဒယော၊ နေက္ခမ္ပဝိတက်အစရှိသည်တို့သည်။ ကုသလပက္ခိကာ၊
ကုသိုလ်အတ္တိရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကံဘာဂံ၊ တပါးသော အတ္တိကို။
ကရောမိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုသို့နှစ်တို့ပြုပြီးသည်မှနောက်ကာလ၌။ ဧကံ၊ တတို့
သော။ အကုသလပက္ခတော၊ အကုသိုလ်အတ္တိမှ။ အာဂတံ၊ လာသော။
ဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ကို။ ဒဏ္ဍကေန၊ လှံတံဖြင့်။ (ဤနေရာ၌မန္တနဟု စာအ
ချို့ရှိ၏) ကဏ္ဍသပ္ပံ၊ ခြွေပောက်ကို။ ဥပ္ပိန္ဒိတွာ၊ နှိပ်၍။ ဂဏ္ဍန္တောဝိယစ၊
ဖမ်းသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကို။ ဝိဝါယ၊ လည်၌။ အက္က
မန္တောဝိယစ၊ နင်းနယ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ နိဂ္ဂဟေဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။
အဿ၊ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်အား။ ဝဓိတု၊ ပွားခြင်းငှါ။ နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။
ကုသလပက္ခတော၊ ကုသိုလ်အတ္တိမှ။ အာဂတံ၊ လာသော။ ဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်
ကို။ မေဃာသမယေ၊ မိနင်းကာလ၌။ မေဃံဝိယစ၊ မိနင်းကဲ့သို့လည်း

မိစ္ဆာဝိတက္ကသုတ်။

၆၁၆

ကောင်း၊ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသောသြဇာရှိရာမြေအရပ်၌၊ သာလကလျာ
 ဇာပေါ်တကံဝိယစ၊ နှစ်ပင်ငယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သိစံသိစံ၊ လျင်စွာ
 လျင်စွာ၊ ဝဇေဿာမိ၊ ပွားစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ သော၊ ထို
 ဘုရားလောင်းသည်၊ တထာ၊ ထိုကြံသည်အတိုင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အကုသ
 လဝိတက္ကေ၊ အကုသလဝိတက်တို့ကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌိ၊ နှိပ်ငြိ၊ ကုသလဝိတက္ကေ၊
 ကုသလဝိတက်တို့ကို၊ ဝဇေသိ၊ ပွားစေပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာ၊ ဤစကား
 အစဉ်ဖြင့်၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ ဝိတက္ကနိဂ္ဂဏ္ဌနကာလော၊
 ဝိတက်ကိုနှိပ်သောကာလကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တေဝိတက္ကာ၊ ထိုဝိတက်
 တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ သု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း၊ နေ၊
 ထိုဝိတက်တို့ကို၊ နိဂ္ဂဟေသိ၊ နှိပ်ငြိ၊ တံ၊ ထိုနှိပ်သော အခြင်းအရာကို၊
 ဒေသေန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿမယှံဘိက္ခဝေတိအာဒိံ၊ တ
 ဿမယှံဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး
 တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အပ္ပမတ္တဿာတိ၊ အပ္ပမတ္တဿ ဟူသည်ကား၊ သ
 တိယာ၊ သတိဖြင့်၊ အဝိပ္ပဝါသေ၊ မကင်းမူ၍နေခြင်း၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သော
 အာတာဝိနောတိ၊ အာတာဝိနောဟူသည်ကား၊ အာတာပဗိရိယဝန္တဿ၊
 ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ ပဟိတတ္တဿာတိ၊ ပ
 ဟိတတ္တဿဟူသည်ကား၊ ပေသိတမိတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော
 စိတ်ရှိသော၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိကာမဝိတက္ကောတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကာမဝိတက္ကောဟူ
 သည်ကား၊ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပဓာနံ၊ ဒုက္ကရစရိယာအ
 ကျင့်ကို၊ ပဒဟတော၊ အားထုတ်သော၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း
 အား၊ ခုဇ္ဈသုခံဝါ၊ ပြည်စည်းစိမ်ဟူသော ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ အာ
 ရဟ္မ၊ အာရုံပြု၍၊ ပါသာဒေဝါ၊ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာဠုကာနိဝါ
 ကချေသည်မိန်းမတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဩရောဓေဝါ၊ မင်းမောင်းမတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ကိပ္ပိဒေဝ၊ တရံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်း
 စိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရဟ္မ၊ အာရုံပြု၍၊ ကာမဝိတက္ကောနာမ၊ ကာမဝိ
 တက်မည်သည်ကား၊ နဥပ္ပန္နုပုဗ္ဗော၊ မဖြစ်စဘူး၊ ဒုက္ကရ ကာရိကာယပန၊
 ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ဖြင့်ကား၊ အာဟာရုပန္တေ ဒေန၊ အာဟာရကိုဖြတ်သ
 ဖြင့်၊ အမိမတ္တကာသိမာနံ၊ လွန်စွာကြုံလှ်သောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တ
 ဿ၊ ရောက်သော၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား၊ အာဟာရုပန္တေ ဒေန၊

၇၂၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဗ္ဗကထာနိသျှ၊

အာဟာရကိုဖြတ်သဖြင့်၊ ဝိသေသံ၊ လောကုတ္တရာတရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗ
 ဣတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဩဇ္ဇာရိကံ
 ရှုရင်းသော၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ အာဟာရေယျံ၊ သုံးဆောင်မှု
 ကာ၊ ယံနုနု၊ ကောင်းလေစွတကာ၊ ဣတိတေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ ဥရုဝေလံ၊ ဥရုဝေလ
 ရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
 မဟာဝုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ အာဟာရိတွာ၊
 ဆောင်၍၊ ဓိန္ဒြိယ၊ အပ်သောခဲတွယ်တော့စဉ်ကိုလည်း၊ နဂဏ္ဍိ၊ မခံ၊ ဣဒါနိ
 ယခုအခါ၌၊ အန္ဓ၊ မချွတ်၊ အယံ၊ ဤယောကျ်ားမြတ်သည်၊ မနောရထော၊
 နှလုံးအလိုသည်၊ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဏိတ
 ပဏိတံ၊ ကောင်းနိုးရာဖြစ်သော၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ဥပဟရိသု၊
 ဆောင်ကုန်ပြီး၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တ
 ဘောသည်၊ နစ်ရသောဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ပါကတိကော၊ ပြကတော
 ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဇရာဇိဏ္ဏတ္တဘာဝေါ၊ အရွယ်
 လွန်ပြီး၍ဆိုမင်းသော အတ္တဘောရှိသော သူသည်၊ သပ္ပါယဘောဇနံ၊
 လျောက်ပတ်သောဘောစဉ်ကို၊ လဘိတွာဝိ၊ ရ၍လည်း၊ ပါကတိကော၊
 ပြကတော ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗောဓိသတ္တောပန၊ ဘုရားလောင်း
 သည်ကား၊ ဟဒရော၊ အလွန်ငယ်နု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သပ္ပာယဘောဇနံ
 လျောက်ပတ်သောဘောစဉ်ကို၊ ဘုဉ္ဇတော၊ စားသော၊ အဿ၊ ထိုဘုရား
 လောင်း၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ နစ်ရသောဝ၊ မကြာမြင့်မီသာ
 လျှင်၊ ပါကတိကော၊ ပြကတော ရှိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယ
 သည်၊ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်ကုန်သည်၊ ခဝေဝဏ္ဏော၊ အရေး
 အဆင်းသည်၊ ပရိသုဇ္ဈေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီး၊ သမုဂ္ဂတတာရာဂဏံ၊ တက်သောတာရာကြယ် အပေါင်းရှိသော၊
 နတံဝိယ၊ ကောင်းကင်ကဲ့သို့၊ ပရိပုဏ္ဏနတ္တိံ၊ သမဟာဝုရိသလက္ခဏာပွင့်မဏ္ဍိ
 တံ၊ ပြည့်စုံသောသုံးဆွဲနှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့ဖြင့်
 တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သရိရံ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး
 သော၊ ထိုဘုရားအလောင်းသည်၊ တံ၊ ထိုတင့်တယ်သောကိုယ်တော်ကို၊
 ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တဘာဝေါနာမ၊ အတ္တဘောမည်
 သည်ကား၊ တာဝကီလန္တော၊ ထိုမျှလောက် ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်၏၊

ဇန့်သဝိတက္ကသုတ်။

၄၂၁

ဇံသတိ၊ ဤသို့ပင်ပန်း ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း။ ပါကတိကော၊ ပြက
 တေသည၊ စာတော၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အတ္တနေ၊ ကိုယ်
 တော်၏။ ပညာမဟန္တကာယ၊ ကြီးသောပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ဇံ၊ ဤသို့၊ ပရိတ္တကမ္မိ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကာမဝိတက္ကောတိ၊ ကာမဝိတက်ဟူ၍၊ အကာသိ၊ ပြု၏။
 ပဏ္ဏသာယာယ၊ သစ်ရွက်မိုးသောစရပ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ နိသိန္နော၊
 ထိုင်နေတော်မူလျက်၊ စာမရ ရှုရ ပာဒ ဂယ ရောဟိတ မိဂါဒိကော၊
 စာမရီ ဆတ် ချေ နွားနောက်စိုင်းသွင်အစရှိကုန်သော၊ မိဂဂဏေစ၊ သား
 အပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မနုညသဒ္ဓရဝနေစ၊ နှစ်သက်သွယ်သော
 အသံဖြင့် မြည်သံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မောရဝနကုက္ကုဋ္ဌာဒိကော၊ ဥဒေါင်း
 တောကြက် အစရှိကုန်သော၊ ပက္ခိဂဏေစ၊ ဌက်အပေါင်းတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ နိလုပ္ပလ ကုမုဒကမလာဒိ သဉ္စန္ဒာနိ၊ ကြာဖြူ ကြာညို ကြာနီ
 ကုမုဒရာကြာအစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကုန်သော၊ ပလ္လယာနိစ၊ ရေအိုင်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာနာကုသုမသဉ္စန္ဒာနိ၊ အထူးထူးသော ပန်း
 တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အခက်အခွဲရှိကုန်သော၊ ဝနရာဇိယောစ၊ တော
 အရေးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဏိခန္ဓနိဗ္ဗလဇေယပ္ပဝါဟံ၊ ပတ္တမြားတုန်းနှင့်
 တူသော အညစ်အကြေးကင်းသော ရေအယဉ်ရှိသော၊ နေရဉ္စရံ၊ နေရဉ္စ
 ရာအမည်ရှိသော၊ နဒိဉ္စ၊ မြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။
 တဿ၊ ထိုတုရားလောင်းအား၊ ဣမေမိဂဇာတာ၊ ဤသားမျိုး အပေါင်း
 တို့သည်၊ သောဘဏာဝတ၊ တင့်တယ်ပေကုန်စွတကား၊ ဣမေပက္ခိဂဏာ
 ဤဌက်အပေါင်းတို့သည်၊ သောဘဏာဝတ၊ တင့်တယ်ပေကုန်စွတကား၊
 ဣမာနိပလ္လယာနိ၊ ဤရေအိုင်တို့သည်၊ သောဘဏာနိဝတ၊ တင့်တယ်ပေ
 ကုန်စွတကား၊ ဣမာဝနရာဇိယော၊ ဤတောအရေးတို့သည်၊ သောဘဏာ
 ဝတ၊ တင့်တယ်ပေကုန်စွတကား၊ အယံနေရဉ္စရာနဒိ၊ ဤနေရဉ္စရာမြစ်သည်
 သောဘဏာဝတ၊ တင့်တယ်ပေကုန်စွတကား၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့သောအကြံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုတုရားလောင်းသည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ပရိတ္တကံ၊
 အနည်းငယ်သော၊ တမ္ဘိဝိတက္ကံ၊ ထိုဝိတက်ကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိကာမဝိတက္ကောတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိကာမဝိတက္ကောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူပြီ။ ။

၄၂၂ မူလပဏ္ဏာသံ-အဋ္ဌကထာနိသျှ

၂၃

အတ္တဗျာဓာဓာယဝီတိ၊ အတ္တဗျာဓာဓာယဝီဟူသည်ကား၊ အတ္တဒုက္ခာယဝီ၊ မိမိကိုယ်ကိုဆင်းရဲစေခြင်းငှါလည်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံးစုံသောပုဒ်တို့၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းသျှင်နည်းရှိ၏၊ ကိံပန၊ အသို့နည်းမဟာသတ္တဿ၊ တရားလောင်းအား၊ ဥဘယဒုက္ခဿ၊ မိမိသူတပါးနှစ်ပါးစုံကိုဆင်းရဲစေခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တနက ဝိတက္ကောနာမ၊ ဖြစ်စေတတ်သောဝိတက်မည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ အပရိညာယံ၊ မသိမ်းဆည်းအပ်သောပရိညာဉ်၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သောတရားလောင်းအား၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဥဘယဗျာဓာဓာယ၊ မိမိသူတပါးနှစ်ပါးစုံကိုပူပန်စေခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တောနိတိဏိနာမာနိ၊ ထိုသုံးပါးကုန်သောအမည်တို့ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ လတာတိ၊ ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဥဘယဗျာဓါဓာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ပညာနိရောဓိကောတိ၊ ပညာနိရောဓိကောဟူသည်ကား၊ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော၊ လောကီယလောကုတ္တရာယ၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာကို၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နဒေတိ၊ မပေးတတ်၊ လောကီယပညံပန၊ လောကီပညာသည်ကား၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိပညာတိညာဝသေန၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ် ငါးပါးသောအဘိညံဉ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နမ္ပိ၊ ဖြစ်ပြီးသော်လည်း၊ သမုန္တိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ခိပတိ၊ ပယ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာနိရောဓိကမည်၏၊ ဝိဃာတပက္ခိကောတိ၊ ဝိဃာတပက္ခိကောဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခကောဠာသိကော၊ ဆင်းရဲအရကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတမည်သော၊ နိဗ္ဗာန်နာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဇ္ဇက္ခံ၊ ချက်မှောက်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နဒေတိ၊ မပေးတတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကမည်၏၊ အတ္ထတ္ထိ၊ ဂစ္ဆတိတိ၊ အတ္ထတ္ထိဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နတ္ထိတာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ ဥဒကပုပ္ဖုဠကောဝိယ၊ ရေပွက်ကဲ့သို့၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်တတ်၏၊ ပဇဟမေဝါတိ၊ ပဇဟမေဝဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒိတမေဝ၊ စွန့်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝိနောဒမေဝါတိ၊ ဝိနောဒမေဝဟူသည်ကား၊ နိဟရိတမေဝ၊ ထုတ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဗျန္တမေဝနံအကာသိန္နိ၊ ဗျန္တမေဝနံအကာသိဟူသည်ကား၊ နံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊ ဝိဂတန္တိ၊ ကင်းသည်

နွေသဝီတက္ကသိုလ်။

၄၂၃

၏အဖြစ်ကို၊ နိဿေသံ၊ အကြွင်းမရှိသည်ကို၊ ပရိဝုဋ္ဌ၊ မံ၊ ဆုတ်နစ်သည်ကို၊ ပရိန္တိန္ဒမေဝ၊ ဖြတ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြုပြီး၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောတိ၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကော ပဟူသည်ကား၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား၊ ပရုပဿာတပဋိသံယုက္ကော၊ သူတပါးတို့အား ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကောနာမ၊ ဝိတက်မည်သည်၊ ဝိတ္တေ၊ ဝိတ်၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ အထ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား၊ အတိဝဿအစ္စုဏှ အတိဝိတာဒိနိ၊ အလွန်မိန့်စွတ်ခြင်း၊ အလွန်ပူခြင်း၊ အလွန်အေးခြင်း၊ အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝိတ္တဝိပရိဏာမ ဘာဝေါပန၊ ဝိတ်၏ဘောက်ပြန်ခြင်းသည်ကား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအလွန်မိန့်စွတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ဝိတ်၏ဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောတိ၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး ၊

ဝိဟိံသဝိတက္ကောတိ၊ ဝိဟိံသဝိတက္ကော ဟူသည်ကား၊ မဟာသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဒုက္ခုပ္ပါဒနုပ္ပဋိသံယုက္ကော၊ ဒုက္ခကိုဖြစ်စေခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည် နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိတ္တေ၊ ဝိတ်၌၊ ဥဒ္ဓတာကာရော၊ ဖျံလွင့်သော အခြင်းအရာသည်၊ အနေကစ္စတာ ကာရော၊ မတည်ကြည်သောအခြင်းအရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံအာကာရံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဟိံသဝိတက္ကံ၊ ဝိဟိံသဝိတက်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီး၊ ပဏ္ဏသာလန္ဒါရေ၊ သစ်ရွက်မီးသော စရပ်တံခါး၌၊ နိသိန္နောဝိ၊ ထိုင်နေလျက်လည်း၊ သုကရာဒယော၊ ဝက်အစရှိကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကမိဂေ၊ ယော်သော သားတို့ကို၊ ဝိဟေသန္တေ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်သော၊ ဝိဟဗျုပ္ပါဒိကေ၊ ခြင်္သေ့ကျားအစရှိကုန်သော၊ ဝါဠမိဂေ၊ သားရဲတို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ အကုတောဘယေ၊ ဘေးမရှိသော၊ ဣမသ္မိန္ဒိအရညေ၊ ဤတော၌လည်း၊ ဣမေသံ တိရုစ္ဆာနဝတာနံ၊ ဤတိရုစ္ဆာန်တို့အား၊ ပစ္စတ္တိကာ၊ ရန်သူတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိနာမ၊ ဖြစ်လေကုန်ဘိ၏တကား၊ ဗလဝန္တော၊ အားကြီးသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဗ္ဗလေ၊ အားနည်းသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ခါဒန္တိနာမ၊ စားလေကုန်ဘိ၏တကား၊ ဗလဝန္တခါဒိတာ၊ အားကြီးသော သတ္တဝါတို့၏ကိုက်ခဲခြင်းတို့သည်၊ ဝတ္တန္တိနာမ၊ ဖြစ်လေကုန်ဘိ၏ တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာရုဉံ၊ သနားသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗိဇ္ဇာရာဒယော၊ ကြောင်အစရှိသော သတ္တ

ဝါတို့သည်။ ကုက္ကုဒုမူလိကာဒိနိ၊ ကြက်ကြွက်အစရှိသည်တို့ကို၊ ခါဒန္တေ
 ခဲသည်တို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊
 ဌ၊ ပရိဇ္ဈော၊ ဝင်တော်မူသောဘုရားလောင်းသည်။ ရာဇကမ္ပိကောဟိ၊ မင်း
 ၏အမှုလုပ်တို့သည်၊ ဥပဒ္ဒုတေ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ဝဗေဒ္ဓာဒိနိ၊ သက်
 ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ အနုဘဝန္တေ၊ ခံစားရကုန်သော၊
 မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကသိဝါဏိဇ္ဇာဒိနိ၊ လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်း အစ
 ရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို၊ ဇီဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းဌ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဇီဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းဌ၊ နုလဘန္တိ၊ မရကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာရုဉံ၊
 သနားသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တံ၊ ထိုသနားသည်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောစိတ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိဝိဟိံ သာဝိတက္ကောတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဝိဟိံ သာ ဝိတက္ကောဟူ၍၊ အောဟ၊
 ဟောတော်မူပြီ၊ တထာတထာတိ၊ တထာတထာဟူသည်ကား၊ တေန
 တေနအာကာရေန၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါ
 ယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကာမဝိတက္ကာဒိသု၊ ကာမဝိတက် အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံယံ၊ အကြင်
 အကြင်ဝိတက်ကို၊ ဝိတက္ကောတိ၊ ကြံ၏၊ ယံယံဝိတက္ကံ၊ အကြင်အကြင်
 ဝိတက်ကို၊ ပဝုတ္တောသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား၊ တေနတေ
 နအာကာရေန၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာမဝိတက္ကာဒိဘာဝေါ၊
 ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်သည်၊ စေတသာ၊ စိတ်၏၊ ဝိတက္ကော
 ဝိတက်သည်၊ နဟိဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဟာသိနေက္ခမ္ဘ ဝိတက္ကန္တိ၊ ပဟာသိ
 နေက္ခမ္ဘ ဝိတက္ကံ ဟူသည်ကား၊ နေက္ခမ္ဘဝိတက္ကံ၊ နေက္ခမ္ဘဝိတက်ကို၊ ပဇာ
 ဟတိ၊ စွန့်၏၊ ဗဟုလမကာသိတိ၊ ဗဟုလမကာသိဟူသည်ကား၊ ဗဟုတံ၊
 အကြိမ်များစွာ၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဿတံကာမ ဝိတက္ကာယ ဝိတ္တန္တိ၊
 တဿတံကာမဝိတက္ကာယဝိတ္တံဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း
 ၏၊ တံဝိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ ကာမဝိတက္ကတ္ထာယ၊ ကာမဝိတက်အကျိုးဌ၊
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်၊ ကာမဝိတက္က သမ္ပ
 ယုတ္တံ၊ ကာမဝိတက်နှင့်သွဉ်သောစိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေမေဝ၊
 ဤအခြင်းဖြင့်လျှင်၊ နမတိ၊ ညွတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ လေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊
 ဤနည်းသျှင်နည်းရှိ၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တဒီပကံ၊ အနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဥပမံ၊ ဥပမာ
 ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေယျထာဝီတိအာဒိ၊ သေယျ
 ထာဝီဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပ
 မာစကား၌၊ ကိဋ္ဌသမ္ဘာဓေတိ၊ ကိဋ္ဌသမ္ဘာဓေဟူသည်ကား၊ သဿသမ္ဘာ
 ဓေ၊ ကောက်တို့ဖြင့်ချဉ်းခြင်းသောလယ်အရပ်၌၊ အာကောဇေယျာတိ၊
 အာကောဇေယျ ဟူသည်ကား၊ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ဝိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်
 ကုန်း၌၊ ပဟရေယျ၊ ရိုက်ခတ်ရာ၏၊ ပဗ္ဗိကောဇေယျာတိ၊ ပဗ္ဗိကောဇေယျ
 ဟူသည်ကား၊ တိရိယံ၊ ဗီဇာ၊ ပါသုကာသု၊ နံပါးတို့၌၊ ပဟရေယျ၊ ရိုက်
 ခတ်ရာ၏၊ သန္နိရုဒ္ဓေယျာတိ၊ သန္နိရုဒ္ဓေယျဟူသည်ကား၊ အာဝရိတွာ၊ ပိတ်
 ဆို့၍၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ သန္နိဝါရေယျာတိ၊ သန္နိဝါရေယျ ဟူသည်
 ကား၊ ဣတောဝိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဂန္တံ၊ သွားစိမ့်သောဌာ၊ နဒဒေယျ၊
 မပေးရာ၊ တတောနိဒါနန္တိ၊ တတောနိဒါနံ ဟူသည်ကား၊ တေနကာရဏေ
 န၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အရက္ခိတာ
 နံ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သော၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊
 သဿခါဒနကာရဏေန၊ ကောက်ပင်ကို စားခြင်းဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိပါကဋိ
 ကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဗာလော၊ မိုက်သော၊ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်း
 သားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဂါဝိယော၊ နွားတို့ကို၊
 အရက္ခမာနေ၊ မကျောင်းသည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့
 ၏၊ တတ္ထဝေတ္တနံ၊ ထမင်းရိက္ခာကို၊ ခါဒတိ၊ စား၏၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ဂါဝေါ၊
 နွားတို့ကို၊ ရက္ခိတုဗ္ဗိ၊ ကျောင်းခြင်းဌာလည်း၊ နသက္ကောတိ၊ တေတံနှိုင်း၊
 ကုလေဟိ၊ အမျိုးတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဝေရံ၊ ရန်ကို၊ ဂဗ္ဘာပေတိ၊ ယူစေ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါသာမိကာနဗ္ဗိ၊ နွားရှင်တို့၏လည်း၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊
 ဝဇာဒီနိ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်ရာ၏၊ ကိဋ္ဌ
 သာမိကာနဗ္ဗိ၊ ကောက်ရှင်တို့၏လည်း၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ ဝဇာဒီနိ၊
 ထောင်းထု ပုတ်ခတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ပဏှိ
 တောပန၊ ပညာရှိသော နွားကျောင်းသားသည်ကား၊ ဣမာနိ စတ္တာရိ
 ဘယာနိ၊ ဤလေးပါးသော တေးတို့ကို၊ သမ္ဘဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ရက္ခတိ၊ ကျောင်း၏၊
 တံ၊ ထိုလေးပါးသောတေးကို ကောင်းစွာကြည့်မြော်၍ ကျောင်းသည်ကို၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ အာဒိနဝန္တိဧတံ၊ အာဒိနဝံဟူသော ဤစကား

ကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အာဒိနဝန္တိ၊ အာဒိနဝံ
ဟူသည်ကား၊ ဥပဒ္ဓဝံ၊ ဘေးရန်ကို၊ ဩကာရန္တိ၊ ဩကာရံဟူသည်ကား၊
လာမကဘာဝံ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ခန္ဓေသုဝါ၊ မိမိ၏ ခန္ဓာတို့၌မူ
လည်း၊ ဩကာရံ၊ ယုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ သံကိလေသန္တိ၊ သံကိလေ
သံဟူသည်ကား၊ သံကိလိဋ္ဌဘာဝံ၊ ညစ်ညူးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ နေက္ခမ္မေ
တိ၊ နေက္ခမ္မေဟူသည်ကား၊ နေက္ခမ္မိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး ဝဋ်ဆင်းရဲမှ
ထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ အာနိသံသန္တိ၊ အာနိသံသံဟူသည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓိ
ပက္ခံ၊ ဖြိုစင်သောအတို့ကို၊ ဝေါဒါနပက္ခန္တိ၊ ဣဒံ၊ ဝေါဒါနပက္ခံဟူသောဤ
သဒ္ဓါသည်၊ ဣမသေဝ၊ ဤအာနိသံသံဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊
ပရိယာယံသဒ္ဓါတုတ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကုသလာနံ၊ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်
တရားတို့၏၊ နေက္ခမ္မံ၊ နေက္ခမ္မဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိပက္ခံ၊ ဝိသုဒ္ဓိပက္ခံကို၊
အဒ္ဓသံ၊ မြင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နေက္ခ
မန္တိ၊ နေက္ခမံဟူသည်လည်း၊ ကာမေဟိ၊ ကာမတို့မှ၊ နိဿရံ၊ ထွက်
မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တည်း၊
ကေမဓ္မေ၊ တရသောတရားကို၊ သင်္ဂဟမာနေ၊ ပေါင်းရုံး၍ယူသည်ရှိသော်၊
နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်တည်း၊ တတြဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျ၊ အနက်နှင့်အတူပြု၍နှိုး
နှောခြင်းတည်း၊ ဟိပါကုသိုကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ကိဋ္ဌသမ္ပာဝံဝိယံ၊
ကောက်ပင်ဖြင့်ကျဉ်းမြောင်းသကဲ့သို့၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံအစရှိသော
အာရုံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ကုဋ္ဌဂါဝေါဝိယံ၊ နွားစဉ်းလဲဟို့ကဲ့သို့၊ ကုဋ္ဌ
မိတ္တံ၊ စဉ်းလဲသောမိတ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ပဏ္ဍိတဂေါပါလကောဝိယံ၊
ပညာရှိသောနွားကျောင်းသားကဲ့သို့၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ တယံဝိယံ၊ ဘေး
ကဲ့သို့၊ အတ္တပရုတယဗျာဗါဓာယ၊ မိမိ၏ကိုယ် သူတပါးတို့၏ကိုယ် မိမိသူတပါး
နှစ်ပါးစုံတို့၏ကိုယ်ကိုဆင်းရဲစေခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တနုပိတက္ကော၊ ဖြစ်စေတတ်
သောပိတက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပဏ္ဍိတဂေါပါလကဿ၊ ပညာရှိ
သောနွားကျောင်းသားအား၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ တယံ၊ ဘေး
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကိဋ္ဌသမ္ပာဝေ၊ ကောက်တို့ဖြင့်ကျဉ်းမြောင်းသောလယ်
အရပ်၌၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်၊ ဂေါရက္ခနံဝိယံ၊ နွားကိုကျောင်း
ခြင်းကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဿာနိ၊ ခြေခံနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပဓာနံ၊ ဒုက္ခရုစရိယာအကျင့်
ကို၊ ပဒဟတော၊ အားထုတ်တော်မူသော၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း

ဒွေသဝိတက္ကသုတ်။

၄၂၇

၏။အတ္တဗျာဗာဓာဒိဘာပံ။အတ္တဗျာဗာဓအစရှိသောဘေးကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊
ရူပါဒိသု၊ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊အာရမ္မဏေသု၊အာရုံတို့၌၊ယထာ၊အကြင်
အခြင်းဖြင့် စောင့် ရှောက်သည်ရှိသော်၊ ကာမဝိတက္ကသယော၊ ကာမဝိ
တက်အစရှိသည်တို့သည်၊နဥပ္ပန္နန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ဇေတထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်
စိတ္တရက္ခနံ၊စိတ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏။ ။

ပညာဝုဗ္ဗိကောတိအာဒိသု၊ ပညာဝုဗ္ဗိကောဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့
၌၊ အနုပ္ပန္နာယ၊ မဖြစ်သေးသော၊ လောကီယ လောကုတ္တရာယပညာယ၊
လောကီလောကုတ္တရာပညာ၏၊ဥပ္ပာဒါယံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ဥပ္ပန္နာယစ၊ ဖြစ်ပြီး
သောလောကီလောကုတ္တရာပညာ၏လည်း၊ဝုဗ္ဗိယာ၊ ပွားခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထ
တိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာဝုဗ္ဗိကော၊ ပညာဝုဗ္ဗိကမည်၏၊
ရက္ခကောဋ္ဌာသာယ၊ရက္ခအရ၏ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္ထတိ၊ မဖြစ်တတ်၊ဣ
တိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာတပက္ခိကော၊ အဝိဇ္ဇာတပက္ခိကမည်၏၊
နိဗ္ဗာနဓာတု၊နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊သန္တိကိရိယာစ၊မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါလည်း
သံဝတ္ထတိ၊ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနသံဝတ္ထနိကော၊
နိဗ္ဗာနသံဝတ္ထနိကမည်၏၊ရတ္တိဉ္စေဝိနံဘိက္ခဝေအနုဝိတက္ကေယျန္တိ၊ ရတ္တိဉ္စေ
ဝိနံဘိက္ခဝေအနုဝိတက္ကေယျံဟူသည်ကား၊ သကလရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော
ညဉ့်ပတ်လုံး၊တံဝိတက္ကံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊စေဝိပဝတ္ကေယျံ၊ အကပ်၍ဖြစ်
စေခြားအံ့၊တတောနိဒါနန္တိ၊တတောနိဒါနံဟူသည်ကား၊တံမူလကံ၊ ထို
ဝိတက်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ဩဟညေယျာတိ၊ ဩဟညေယျဟူ
သည်ကား၊ဥပ္ပါဒိုယေယျ၊မျှလွင့်ရာ၏၊ဥဒ္ဓစ္စာယ၊မျှလွင့်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထေ
ယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊အာရာတိ၊
အာရာဟူသည်ကား၊နုရေ၊ဝေး၏၊သမာမိဌာတိ၊သမာမိဌာဟူသည်ကား၊
ဥပစာရသမာမိတောပိ၊ဥပစာရသမာမိဌာလည်းကောင်း၊ အပ္ပနာသမာမိ
တောပိ၊အပ္ပနာသမာမိဌာလည်းကောင်း၊အာရာ၊ဝေးသည်၊ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ
၏၊သောခေါအဟံဘိက္ခဝေအဇ္ဈတ္တမေဝစိတ္တန္တိ၊ သောခေါအဟံဘိက္ခဝေ
အဇ္ဈတ္တမေဝစိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သောအဟံ၊ထိုငါ
သည်၊မေ၊ငါ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ သမာမိဌာ၊သမာမိဌာ၊ နုရေ၊ဝေးသည်၊
မာဟောတု၊မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊အဇ္ဈတ္တ
သန္တာန်၌သာလျှင်၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊သဏ္ဌပေမိ၊ ကောင်းစွာထားတော်မူ၏၊
ဂေါစရဇ္ဈတ္တေ၊ အာရုံဖြစ်သောအဇ္ဈတ္တ၌၊ ဥပေမိ၊ ထားတော်မူ၏၊ ဣတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ သန္တိသီဒေဝိတိ၊သန္တိသီဒေ

၄၂၈ မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မိဟူသည်ကား၊ တတ္ထေဝစ၊ ထိုအာရုံ၌သာလျှင်၊ နိမိတ္တံ၊ ထိုမိတ်ကို၊ သန္တိ
 ဝိဒါပေမိ၊ ကောင်းစွာနေတော်မူစေ၏။ ဧကောဒိကရောဒိတိ၊ ဧကောဒိ
 ကရောမိဟူသည်ကား၊ ဧကဝ္ဋံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြုတော်မူ
 ၏။ သမ္ပာဒဟာဒိတိ၊ သမ္ပာဒဟာမိဟူသည်ကား၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာ
 ဒဟာမိ၊ ထား၏။ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊ အာရောပေတိ၊ အာရုံသို့တင်၏။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မာမေမိတ္တံဥဒ္ဓါဒိတိ၊ မာမေ
 မိတ္တံဥဒ္ဓါဒိဟူသည်ကား၊ မဟံ၊ ငါ၏။ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ မာဥဒ္ဓါဒုယိတ္ထံ၊
 မပင်ပန်းစေသင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စာယ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းငှါ၊ မာသံဝတ္တတု၊ မဖြစ်စေသင့်၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ အဗျာပါဒ
 ဝိတက္ကော အဝိဟိံသာဝိတက္ကော တိတ္ထေ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ အဗျာပါဒဝိတက္ကော
 အဝိဟိံသာဝိတက္ကော ဟူသောဤပါဠိရုပ်၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဣမာယ
 ဝုတ္တတရုဏဗိပဿနာယ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နှိုသောဝိပဿနာနှင့်၊
 သန္တိံ၊ တကွ၊ ယောသော ဥပ္ပန္နဝိတက္ကော၊ အကြင်ဖြစ်သော ဝိတက်ကို၊
 ကာမပစ္စနိကဋ္ဌေန၊ ကာမတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အနက်သဘော
 ကြောင့်၊ နေက္ခမ္မဝိတက္ကောတိ၊ နေက္ခမ္မဝိတက်ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။
 ဗျာပါဒ ပစ္စနိကဋ္ဌေန၊ ဗျာပါဒ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အနက်သဘော
 ကြောင့်၊ သောယေဝ၊ ထိုဝိတက်ကိုသာလျှင်၊ အဗျာပါဒဝိတက္ကောတိစ၊
 အဗျာပါဒဝိတက်ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိဟိံသာပစ္စနိကဋ္ဌေန
 ဝိဟိံသာ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ သောယေဝ၊
 ထိုဝိတက်ကိုပင်လျှင်၊ အဝိဟိံသာဝိတက္ကောတိ၊ အဝိဟိံသာ ဝိတက်ဟူ
 ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ။

တ္ထောဝဏော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဗောဓိ
 သတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊
 ဝိပဿနာပဋ္ဌပနကာလော၊ ဝိပဿနာကိုဖြစ်စေသော ကာလကို၊ ကထိ
 တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ ယဿ၊ အကြင်ဘုရားလောင်းအား၊ သမာ
 မိဝိ၊ သမာမိသည်လည်း၊ တရုဏော၊ နှု၏။ ဝိပဿနာဝိ၊ ဝိပဿနာသည်
 လည်း၊ တရုဏော၊ နှု၏။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အတိဝီရိ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ နိဝိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော၊
 တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏၊ ကာလော၊ ကိုယ်သည်၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။
 အန္တော၊ အတွင်း၌၊ အဂ္ဂိဝိယ၊ မီးကဲ့သို့၊ ဥဋ္ဌဟတိ၊ ထ၏၊ ကန္တေ ဟိ၊ လက်
 ကတီးကြားတို့မှ၊ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်၊ မုစ္ဆန္တိ၊ ယိုကုန်၏။ မတ္တကတော၊

နွေသဝိတက္ကသုတ်၊

၄၂၆

ဦးခေါင်းမှ၊ ဥဿမဝဋ္ဋိယ၊ အခိုးညွန့်ကဲ့သို့၊ ဥဋ္ဌဟတိ၊ ထ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်
သညံ၊ ဟညတိ၊ ဟညတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ဝိဗ္ဗန္တတိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ သော၊ ထိုဘု
ရားလောင်းသည်၊ ပုန၊ တဘန်၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊
ဝင်စား၍၊ တံ၊ ထိုပင်ပန်းခြင်းကို၊ ပရိဒမေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ မုဒုကံ၊
နုညံ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမဿာသေတွာ၊ သက်သာရာကိုရစေ၍၊
ပုန၊ တဘန်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ပုန၊ တဘန်၊
အတိမိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော၊ တဿ၊ ထိုဘုရား
လောင်းအား၊ တထေဝ၊ ထိုအထူသာလျှင်၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ကိလ
မထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊
ပုန၊ တဘန်၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ တထေဝ၊
ထိုအထူသာလျှင်၊ တံ၊ ထိုကိုယ်၏ ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ပရိဒမေတွာ၊ ပယ်
ဖျောက်၍၊ မုဒုကံ၊ နုညံ့သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိပဿနာ
ယ၊ ဝိပဿနာအား၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်သည်၊ ဗဟုပကာရေ၊ များစွာ
ကျေးဇူးရှိ၏၊ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယောဓေယျံ၊ သူရဲ၏၊ ဗလက
ကောဋ္ဌကောနာမ၊ ဖျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သော သူရဲတို့၏ခိုရာအုံမည်သည်
ကာ၊ ဗဟုပကာရော၊ များစွာကျေးဇူးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထို
သူရဲသည်၊ တံ၊ ထိုဖျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သောသူရဲတို့၏ခိုရာအုံကို၊ သင်္ဂါမံ
စစ်မြေအရပ်သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုစစ်မြေအရပ်၌၊ ဟတ္ထိဟိဝိ၊
ဆင်စီး သူရဲတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အဿဟိဝိ၊ မြင်းစီး သူရဲတို့နှင့်လည်း
ကောင်း၊ ယောဓေယျံ၊ ခြေသည်သူရဲတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က
ကမ္မံ၊ စစ်ထိုးခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာရဓေသုဝါ၊ လက်နက်တို့သည်
မူလည်း၊ ခါဏေသု၊ ကုန် ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘုဒ္ဓိတု ကာမတာဒိတာဝေဝါ၊
စားသိုသည်၏အဖြစ် အစရှိသောဖြစ်ခြင်း သည်လည်း၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်ခဲ့၍၊ ဗလကကောဋ္ဌကံ၊ ဖျဉ်ချပ်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သောသူရဲ
တို့၏ ခိုရာအုံသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ အာရဓာနိဝိ၊ လက်နက်တို့ကိုလည်း၊
ဂဗ္ဘာတိ၊ ယူ၏၊ ဝိသမတိဝိ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုလည်း ဖျောက်၏၊ ဘုဒ္ဓတိဝိ၊
အစာအာဟာရကို လည်းစား၏၊ ပါနိယမ္ပိ၊ သောက်ရေကိုလည်း၊ ဝိဝတိ၊
သောက်၏၊ သန္နာဟမ္ပိ၊ ချပ်မိန့်ညှို့ အဖွဲ့ကိုလည်း၊ ပမ္ပိသန္နယတိ၊ တဘန်
ဘွဲ့၏၊ တံတံ၊ ထိုထိုသို့သော ပြုစွယ်ကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ပုန၊ တဘန်၊
သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုစစ်မြေအရပ်၌၊
ကမ္မံ၊ စစ်ထိုးခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုန၊ တဘန်၊ ဥစ္စာရာဒိဝိဋ္ဌိတာဝါ၊

၄၃၈ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ။

၁၁

ကျင်ကြီး အစရှိသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ကေနပ်ဒေဝကမ
 ဏီယေန။ တရံတရသော ပြုဘွယ်ကိစ္စကြောင့်၊ ဗလကကောဋ္ဌကံ၊ ပျဉ်
 ချပ်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သောသူရဲတို့၏ခိုရာအုံသို့၊ ပဝိသတိ၊ဝင်၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော သူရဲတို့၏ခိုရာအုံ၌၊ သန္တိန္ဒိတွာ၊ ခိုင်ခံ့
 အောင်ပြု၍၊ ဝုနံ၊ တဘနံ၊သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့၊ ပဝိသတိ၊ဝင်၏၊ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ယောဓေသ၊သူရဲအား၊ ဗလကကောဋ္ဌကော၊ ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်ပြုအပ်
 သောသူရဲတို့၏ခိုရာအုံသည်၊ ဗဟူပကာရောပိယ၊ကျေးဇူးများသကဲ့သို့၊
 ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာအား၊ သမာပတ္တိံ၊ ဈာနသမာပတ်သည်၊ ဗဟူ
 ပကာရာ၊ များစွာကျေးဇူးရှိ၏၊ သမာပတ္တိယာပနံ၊ ဈာနသမာပတ်သည်
 ကား၊သင်္ဂါမံ၊စစ်မြေအရပ်သို့၊နိတ္တရဏကရောဓေသ၊ထွက်မြောက်သော
 သူရဲအား၊ဗလကကောဋ္ဌကတောပိ၊ ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သောသူရဲတို့၏
 ခိုရာအုံထက်လည်း၊ ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာသည်၊ဗဟူပကာရတရာ၊ လွန်
 စွာကျေးဇူးများ၏၊ဟိသန္တံ၊မှန်၏၊သမာပတ္တိံ၊ ဈာနသမာပတ်ကို၊ နိဿာ
 ယ၊မှီ၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ကိဉ္ဇာပိပဋ္ဌပေတိ၊အကယ်၍ကားဖြစ်စေ၏
 ပန၊ထိုသို့ဖြစ်စေသော်လည်း၊ထာမဇာတာ၊ အားရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်
 သော၊ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာသည်၊သမာပတ္တိမ္ပိ၊ ဈာနသမာပတ်ကိုလည်း၊
 ရုက္ခတိ၊စောင့်ရှောက်၏၊ထာမဇာတံပိ၊ အားရှိစွာဖြစ်သည်ကိုလည်း၊ က
 ရောတိ၊ပြုတတ်၏၊ဟိပါကဋီကရောမိ၊ထင်စွာပြဦးအံ့၊ထလေ၊ ကုန်ကြည်း
 ၌၊နာဝဓိ၊ထွေကိုလည်းကောင်း၊ နာဝါယ၊ ထွေဖြင့်၊ ဘဏ္ဍာမ္ပိ၊ ဆောင်အပ်
 သောဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ သကဋ္ဌဘာရံ၊ ထည်းဝန်ကို၊ ကရောန္တိ၊
 ပြုကုန်၏၊ဥဒကံ၊ရေသို့၊ပတွာပန၊ရောက်၍ကား၊သကဋ္ဌမ္ပိ၊ ထည်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ သကဋ္ဌဘဏ္ဍမ္ပိ၊ ထည်းဖြင့်ဆောင်အပ်သောဘဏ္ဍာ ကိုလည်း
 ကောင်း၊ယုတ္တဂေါဏေပိ၊ ကသောန္တားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာဝါဘာရံ၊
 ထွေဖြင့်တင်အပ်သောဝန်ကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊နာဝါ၊ထွေသည်၊တိရိယံ
 ဖိလော၊ယောတံ၊ရေအယဉ်ကို၊ခဝိန္ဒိတွာ၊ဖြတ်၍၊ သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာသ
 ဖြင့်၊သုပဋ္ဌနံ၊ညီညွတ်သောအပြင်ရှိသောဆိပ်သို့၊ဂန္ထတိယထာ၊ ရေံသ
 ကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ဤအတူသာသျှင်၊သမာပတ္တိံ၊ဈာနသမာပတ်ကို၊နိဿာ
 ယ၊မှီ၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ကိဉ္ဇာပိပဋ္ဌပေတိ၊အကယ်၍ကားဖြစ်စေ၏
 ပန၊ထိုသို့ဖြစ်စေသော်လည်း၊ထာမဇာတာ၊ အားရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်
 သော၊ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာသည်၊သမာပတ္တိမ္ပိ၊ ဈာနသမာပတ်ကိုလည်း၊
 ရုက္ခတိ၊စောင့်ရှောက်တတ်၏၊ထာမဇာတမ္ပိ၊အားရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်

သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောက်၊ ပြု၏၊ ဟိပါကဒိကရောမိ၊ ထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ ထလေ
ကုန်းကြည်းသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ သကဋ်ဗိယ၊ ထည်းကိုကဲ့သို့၊ သမာပတ္တိံ၊
ဈာနသမာပတ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ နာ
ဝါဝိယ၊ ထွေကိုကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ
သောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ သမာပတ္တိံ၊ ဈာနသမာပတ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဝင်
စားပြီး၍၊ ဝိပဿနာပဋ္ဌပနကာလော၊ ဝိပဿနာကိုဖြစ်စေသောကာလကို၊
ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ယညဒေဝါတိအာဒိ၊ ယညဒေဝအစရှိသော ပါဠိအစဉ်ကို၊ ကဏ္ဍ
ပက္ခေ၊ ကဏ္ဍပက္ခန္တိ၊ ဂုတ္တာနုဿာရေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတွင်စကား
ကို အစဉ်မှီးသဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣသမိ၊ ဤယညဒေဝ အစရှိ
သောပါဠိအစဉ်၌လည်း၊ အတ္ထဒီပကံ၊ အနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဥပမံ၊ ဥပ
မာကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သေယျထာဝီတိအာဒိ၊ သေယျထာဝီဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဂါ
မန္တသမ္ဘတေသုတိ၊ ဂါမန္တသမ္ဘတေသုဟူသည်ကား၊ ဂါမန္တံ၊ ရွာ၏အနီး
သို့၊ အာဟဇေသု၊ ဆောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတိကရဏီယမေဝ
ဟောဘိတိဇ္ဈေ၊ သတိကရဏီယမေဝဟောတိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဧကဂါ
ဝေါတိ၊ ဧကဂါဝေါဟူ၍၊ သတိဥပ္ပာဒနမတ္တမေဝ၊ သတိ၏ဖြစ်ခြင်းမျှကိုသာ
လျှင်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတောမိတောစ၊ ထိုမှဤမှ
လည်း၊ ဂန္တိာ၊ သွား၍၊ အာကောဓုနာဒိကိစ္စံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းအစရှိသောကိစ္စ
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧတေဓမ္မာတိ၊ ဧတေဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ဧတေ၊ ထိုတရား
တို့သည်၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မာ၊ ဈာန်ဝိပဿနာတရားတို့တည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သတုပ္ပာဒနမတ္တမေဝ၊ သတိ၏ဖြစ်ခြင်းမျှကိုသာလျှင်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြု
အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိဖြင့်၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရား
လောင်းအား၊ သမထ ဝိပဿနာနံ၊ ဈာန်ဝိပဿနာတို့၏၊ ထာမဇေတ
ကာလော၊ အားရှိသော အဖြစ်သို့ရောက်သော ကာလကို၊ ကထိတော၊
ဆိုအပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုဝိပဿနာတို့၏ အားရှိသော အဖြစ်သို့ရောက်သော
အခါ၌၊ သမာပတ္တိံ၊ ဈာနသမာပတ်ကို၊ အပ္ပနတ္တာယ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ၊
နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား၊ ဒဠသမာပတ္တိ
ယော၊ ရှစ်ပါးကုန်သောဈာန် သမာပတ်တို့သည်၊ ဧကဝဇ္ဇနေ၊ တချက်
သော အဝဇ္ဇန်း၌၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာ ဂန္ထိန္တိကိဇေ၊ ရောက်

၄၃၂ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာနိသျှ။

ကုန်သတတ်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသိန္ဓော၊
 နေသည့်ရှိသော်၊ သတ္တအနုပဿနာ၊ အနိစ္စာ နုပဿနာစသော ခုနစ်ပါး
 သော အနုပဿနာ တို့သည်၊ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက် ဖြင့်သာ
 လျှင်၊ အာရုဋ္ဌောဏှဝ၊ တက်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေယျထာပီတိ
 ဣဝ၊ သေယျထာပီဟူသော ဤပါဠိအစဉ်၌၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဒသေတိ၊
 ပြသနည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပါဠိယေက္ခော၊ အလီးဖြစ်သော၊ အနုသန္တိ၊
 အနုသန္တိတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဟိတုပစာရံ၊
 အစီးအပွားကိုကျင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊
 သတ္တဘာဝသမ္ပဒဉ္စ၊ ဆရာ၏အဖြစ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒ
 သေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံဒေသနံ၊
 ဤဒေသနာတော်ကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဠိ၌၊
 အရညေတိ၊ အရညဟူသည်ကား၊ အဓူဝိယံ၊ တောအုပ်၌၊ ဝနေတိ၊ ဝနေ
 ဟူသည်ကား၊ ဝနသဏှေ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့် တောအပေါင်းတွင်
 ထင်ရှားသောတောအုပ်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊
 ဣဒံနွယံ၊ ဤပုဒ်နှစ်ခု အပေါင်းသည်၊ ဧကမေဝ၊ တူသည်သာလျှင်တည်း၊
 ပဋ္ဌမဿပန၊ အရညဟူသောပဋ္ဌမပုဒ်၏၊ ဒုတိယံ၊ ဝနသဏှဟူသောဒုတိ
 ယပုဒ်သည်၊ ဝေဝနံ၊ ပရိယာယ် သဒ္ဓါထွယ်တည်း၊ အယောဂက္ခေမကာ
 မောတိ၊ အယောဂက္ခေမကာမောဟူသည်ကား၊ စတုဟိယောဂေဟိ၊ လေး
 ပါးသောယောဂတို့ဖြင့်၊ ခေမံ၊ တေးငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ နိစ္ဆယဋ္ဌာနံ၊ တေး
 မရှိရာအရပ်ကို၊ အနိစ္စန္ဓော၊ အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘယမေဝ၊ တေးကိုသာ
 လျှင်၊ ဣစ္စန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သောဝတ္ထိကောတိ၊ သောဝတ္ထိကော
 ဟူသည်ကား၊ သုဝတ္ထိဘာဝါဝဟော၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို ရှက်
 ဆောင်တတ်သည်၊ ပီတိ ဂမနိယောတိ၊ ပီတိဂမနိယော ဟူသည်ကား၊
 တုဋ္ဌိဂမနိယော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ပီတဂမနိယောတိ၊ ပီတဂမနိယောဟူ၍၊ ပါဌော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဝိဒဟေယျာတိ၊ ဝိဒဟေယျဟူသည်ကား၊ သာခါဒိဟိ၊ ဆူးခက်အစရှိသည်
 တို့ဖြင့်၊ ထကေယျ၊ ပိတ်ရာ၏၊ ဝိဝရေယျာတိ၊ ဝိဝရေယျဟူသည်ကား၊ ဝိသ
 ဒံ၊ သန့်ရှင်းသော၊ မုခံ၊ သွားရာခရီးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဝရံ၊ ဟင်းလင်းကို၊
 ဝံ၊ ရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ကုမ္ပဂန္တိ၊ ကုမ္ပဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ ဥဒကဝနပဗ္ဗတာဒိဟိ၊
 ရေတောတောင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သန္တိရန္တံ၊ ပိတ်ဆို့အပ်သော၊ အမတ္တံ၊
 မသာယာသောခရီးကို၊ ဩဒဟေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ ဩက္ကစရန္တိ၊ ဩက္က

၂၂

စုရံဟူသည့်ကား၊ တေသံ၊ ထိုတောသမင်တို့၏၊ ဩက္ကေ၊ မူဆိုး၏အနီးဖြစ်
သောစားကျက်၌၊ စရမာနံဝိယ၊ သွားသံကဲ့သို့၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဒိပကံ၊
တိန်ညင်ဖြစ်သော၊ မိဂံ၊ သမင်ကို၊ ဧကသ္မိံ၊ ပွားနေ၊ တခုသော အရပ်၌၊
ဌပယျ၊ ထားရာ၏၊ ဩက္ကစာရိကန္တိ၊ ဩက္ကစာရိကံ ဟူသည့်ကား၊ ဒိဃ
ဓမ္မ၊ ယာ၊ ကြိုးရှည်ဖြင့်၊ ဗန္ဓန္တိယေဝ၊ ခွံ့သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ မိဂိံ၊ သမင်
မကို၊ ဌပယျ၊ ထားရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မိဂလုဒ္ဒကော၊ သမင်မူဆိုးသည်၊
မိဂါနံ၊ သမင်တို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာဖြစ်သော၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ဂစ္ဆာ၊
သွား၍၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်၊ နိက္ခ
မန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ စရန္တိ၊ ကျက်စားကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်
၌၊ ပိဝန္တိ၊ ရေသောက်ကုန်၏၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤခရီးဖြင့်၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ မဂ္ဂံ၊ သာယာသောခရီးကို၊ ပိဓာယ၊ ပိတ်
၍၊ ကုမ္မဂ္ဂံ၊ ခရီးကောက်ကို၊ ပိဝရိတွာ၊ တွင်၍၊ ဩက္ကစရဉ္စ၊ ကြိုးတိုဖြင့်လှံ
အပ်သောတိန်ညင်သမင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဩက္ကစာရိကန္တံ၊ ကြိုးရှည်ဖြင့်
လှံအပ်သောသမင်မကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သယံ၊ မိမိဟုဆို
အပ်သောမူဆိုးသည်၊ ပဋိန္တိန္ဒဋ္ဌာနေ၊ ဗုံးကွယ်ရာအရပ်၌၊ သတ္တိံ၊ ကြီးမင်း
ထက်မြက်သောလှံမကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ အထ၊ ထို
အခါ၌၊ သာယန္တံ၊ သမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ မိဂါ၊ သမင်တို့သည်၊
အကုတောဘယေ၊ ဘေးမရှိသော၊ အရညေ၊ တော၌၊ စပိတွာ၊ ကျက်စား၍၊
ပါနိယံ၊ သောက်နေကို၊ ပိပိတွာ၊ သောက်၍၊ မိဂပေါတကောဟိ၊ သမင်
လယ်တို့နှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ ကိဋ္ဌမာနာ၊ ကစားဖြူးထူးကုန်လျက်၊ ဝသနဋ္ဌာန
သန္တိကံ၊ နေရာအရပ်၏အနီးသို့၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာလတ်ကုန်၍၊ ဩက္ကစာရဉ္စ၊
ကြိုးတိုဖြင့်လှံအပ်သော တိန်ညင်သမင်ကိုရင်း၊ ဩက္ကစာရိကန္တံ၊ ကြိုး
ရှည်ဖြင့်လှံအပ်သောတိန်ညင်သမင်မကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နော
ငါတို့၏၊ သဟာယကာ၊ အပေါင်းအတော်ဖြစ်သော သမင်တို့သည်၊ အာဂ
တာ၊ လာကုန်သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိရာသကာ၊
ယုံမှားခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုတောသမင်
တို့သည်၊ ပိတိတံ၊ ပိတ်အပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ နမဂ္ဂေါ၊ ခရီးမဟုတ်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်၊ ဘဝိသ
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ကုမဂ္ဂံ၊ ခရီးကောက်သို့၊ ပဋိပန္တန္တိ၊ သွား
ကုန်၏၊ မိဂလုဒ္ဒကော၊ သမင်မူဆိုးသည်၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို၊ နတာဝက
ရောတိ၊ မပြုသေး၊ ပဝိဋ္ဌေသုပန၊ ဝင်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်ကား၊ သဗ္ဗပန္နိမံ၊

၄၃၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ။

အလုံးစုံသောသမင်တို့၏ နောက်မှလိုက်သော သမင်ကို၊ သဏိကံ၊ ဖြေး
 ဖြေးသာသဒ၊ ပဟရထိ၊ ထိုး၏၊ သော၊ ထိုထိုးသောသမင်သည်၊ ဥတ္တသတိ၊
 လန့်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော သမင်တို့သည်၊ ဥတ္တ
 သိက္ခာ၊ လန့်၍၊ ဘယံ၊ တေးသည်၊ ဥပန္တံ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုရတော၊ ရှေ့
 သို့၊ ဩလော ကေန္တာ၊ ကြည့်လတ်သော်၊ ဥဒကေနဝါ၊ ရေဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဝနေနဝါ၊ တောဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတေနဝါ၊ တောင်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သန္တိရုဇ္ဈံ၊ ပိတ်ဆို့ အပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥ
 သောဟိပဿဟိ၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့မှ၊ အင်္ဂုလိသံခလိကံပိယ၊ လက်ညှိုးအ
 ဆက်ကဲ့သို့၊ ဂဟဏဝနံ၊ ချုံတောသို့၊ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တာ
 မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝိဋ္ဌမဂ္ဂေနဝ၊ ဝင်ရာခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ နိက္ခ
 မိတုံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ၊ အာရဘန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ လုဒ္ဓကော၊ မူဆိုးသည်၊
 တေသံ၊ ထိုသမင်တို့၏၊ နိဝတ္တနဘာဝံ၊ ပြန်ဆုတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ၊
 သိ၍၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တိံ သမ္ပိမိဂေ၊ သုံးဆယ်သောသမင်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စက္ကာလိသမ္ပိမိဂေ၊ လေးဆယ်သော သမင်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဗာတေတိ၊ သတ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သတ်သည်ကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်တော်မူ၍၊ ဧဝဉ္ဇိသောဘိက္ခဝေမဟာမိဂသံဃော၊ အပရေနသမယေန
 အနယဗျသနံ အာပဇ္ဇေယျာတိ၊ ဧဝဉ္ဇိသော ဘိက္ခဝေမဟာမိဂ သံဃော
 အပရေနသမယေန အနယဗျသနံ အာပဇ္ဇေယျဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်ပြီး၊ နန္ဒိရာဂဿေတံ အမိဝစနံ အဝိဇ္ဇာယေတံအမိဝစနန္တိဇ္ဈေ၊ နန္ဒိ
 ရာဂဿေတံအမိဝစနံအဝိဇ္ဇာယေတံအမိဝစနံဟူသောဤပါဠိ၌၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့်၊
 အညာဏာ၊ မသိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နန္ဒိရာဂေန၊ နန္ဒိရာဂဖြင့်၊ အာပန္နိ
 တွာ၊ တွဲ၍၊ ရူပါရမ္မဏာဒိနိ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့သို့၊ ဥပနိတာ၊ ဆောင်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခသတ္တိယာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ တည်းဟူသော ကြီးမင်း
 ထက်မြက်သော ထွံ့မဖြင့်၊ ဗာတံ၊ ထိုးဖြတ်ခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ နန္ဒိရာဂေါ၊ နန္ဒိရာဂသည်၊ ဩက္ကစရံ၊ ကြိုးတို့ဖြင့်ထွံ့အပ်သောတိန်ညင်
 သမင်နှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဩက္ကစာ
 ရိကံ၊ ကြိုးရှည်ဖြင့်ထွံ့အပ်သောသမင်နှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူပြီး၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ မိဂလုဒ္ဓကော၊ မူဆိုး
 သည်၊ ဧကဒါပိ၊ တရံတခါ၌လည်း၊ တေသံ၊ ထိုတိန်ညင်သမင်မတို့၏၊ သာ

ခါဘင်္ဂေန၊ သင်္ခက်ကျိုးဖြင့်၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပုဏ္ဏိတွာ၊ သုတ်၍၊ မနုဿဂန္ဓံ
 လူ၏အနံ့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်ဖျော့၍၊ ဩက္ကစရံ၊ ကြိုးတို့ဖြင့်လှံ အပ်သော
 တိန်ညင်သမင်ကို၊ ဧကသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဩ
 က္ကစာရိကံ၊ ကြိုးရှည်ဖြင့်လှံ အပ်သောတိန်ညင်သမင်မကို၊ ရေဇ္ဈယာ၊ ကြိုးနှင့်
 သဟ၊ တကွ၊ ဝိဿန္တိတွာ၊ လွှတ်၍၊ အတ္တိသနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊
 ဖုံးလွှမ်း၍၊ သတ္တိံ၊ လှံမကို၊ အာဒါယ၊ ကိုင်၍၊ ဩက္ကစရဿ၊ ကြိုးတို့ဖြင့်လှံ
 အပ်သောတိန်ညင်သမင်၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ ဩက္ကစာရိ
 ကာ၊ ကြိုးရှည်ဖြင့်လှံ အပ်သောသမင်မသည်၊ မိဂဇဏဿ၊ သမင်အပေါင်း
 ၏၊ စရဏဌာနာဘိမုခိ၊ ကျက်စားရာအရပ်သို့ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တံ၊
 ထိုသမင်မကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ မိဂါ၊ တောသမင်အပေါင်းတို့သည်၊ သိဿ
 နိ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏၊ သာဝိ၊ ထိုသမင်မ
 သည်လည်း၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ တေ၊ ထို
 တောသမင်တို့သည်၊ အယံ၊ ဤသမင်မကား၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ သမဇော
 တိကာ၊ ဇတ်တူဖြစ်သောသမင်မတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဂေါစရံ၊
 ကျက်စားခြင်းကို၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ သာဝိ၊ ထိုသမင်မ သည်လည်း၊
 တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ စားသည်၊ ဟုတွာဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
 သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေးသာသာ၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏၊ အာရညိကော၊ တော၌
 ဖြစ်သော၊ ယူတပတိ၊ သမင်အပေါင်းတို့၏အကြီးဖြစ်သော၊ မိဂေါ၊ သမင်
 သည်၊ တဿာ၊ ထိုသမင်မ၏၊ ဝါကံ၊ နှာခေါင်းလေဖြင့်ရှုအပ်သောအနံ့ကို၊
 လဘိတွာ၊ ရ၍၊ သကာဘရိယံ၊ မိမိမယားကို၊ ဝိဿန္တိတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍၊
 တဒတိမုခေါ၊ ထိုသမင်မသို့ရှေးရှု၊ ဂတော၊ သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သတ္တိသနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ နဝ နဝမေဝ၊ အသစ်အသစ်ကို
 သာလျှင်၊ ဝိယံ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဩက္ကစာရိကာ၊ ကြိုးရှည်ဖြင့်လှံ အပ်သောသမင်မသည်၊ အာရညိကဿ၊
 တော၌ဖြစ်သော၊ မိဂဿ၊ သမင်ကြီးအား၊ အစ္စာသန္နဘာဝံ၊ အလွန်နည်း
 စွာကပ်လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ တဒတိမုခိဝ၊ ထိုသမင်
 ကြီးကိုရှေးရှု၍သာလျှင်၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊ ပတိက္ကမိတွာ၊ ဆုတ်ခဲ့၍၊
 ဩက္ကစရဿ၊ ကြိုးတို့ဖြင့်လှံ အပ်သောတိန်ညင်သမင်၏၊ သန္တိကံ၊ အနီး
 သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေ၏၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ အဿာ၊ ထို
 သမင်မအား၊ ရေဇ္ဈ၊ ကြိုးသည်၊ လဂ္ဂတိ၊ ပြီ၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊
 ခုရေနု၊ ခွါဖြင့်၊ ပဟာရိတွာ၊ ခတ်၍၊ မောစေတိ၊ လွတ်စေ၏၊ အာရညိကော၊

၄၃၆ မူလပဋိက္ခာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တော၌နေသော။မိဂေါ။ သမင်ကြီးသည်။ ဩက္ကစရံ။ တိန်ညင်သမင်ကို။ မိ
သွားမြင်၍။ဩက္ကစာရိကာယ။ ကြိုးရှည်ဖြင့်ထွ် အပ်သောတိန်ညင်သမင်မ
၏။ သမတ္တောသမဇ္ဇိတော။ ပြင်းစွာတပ်စွမ်းသည်ဖြစ်၍ မိန်းမောခြင်းသို့
ရောက်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ဩက္ကစရေ။ ကြိုးတိုဖြင့်ထွ် အပ်သောတိန်ညင်
သမင်၌။ ဥသုယံ။ ပြင်းစွာဖြူစူခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ပိဋ္ဌိံ။ ကျောက်ကုန်းကို။
နာမေတွာ။ ညွှတ်၍။ သိသံ။ ဦးခေါင်းကို။ ကမ္မေန္တော။ လှုပ်လှက်။ တိဋ္ဌတိ။
ရပ်၏။ တသ္မိံ။ တေ။ ထိုတော၌။ သတ္တိံ။ ထွ်မကုန်။ ဇိဝ္ဗာယ။ လျှာဖြင့်။ လေဟ
န္တောပိ။ လျက်မိသော်လည်း။ ဧတံ။ ဤသည်ကား။ ကိံ။ အတယ်နည်း။ ဣတိ။
ဤသို့။ နအာနာတိ။ မသိ။ ဩက္ကစရေပိ။ တိန်ညင်သမင်သည်လည်း။ အသေ
အတ္တနော။ ထိုတိန်ညင်သမင်ဟုဆိုအပ်သောမိမိ၏။ ဥပရိဘာဝေန။ အထက်
အသို့ဖြင့်။ တံမိဂံ။ ထိုတောသမင်ကြီးကို။ ပဟရိတုံ။ ထိုးခြင်းငှါ။ သုခံ။
လွယ်သည်။ သစေဟောတိ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ပိဋ္ဌိံ။ ကျောက်ကုန်းကို။ နာမေ
တိ။ ညွှတ်၏။ အသေ။ ထိုတိန်ညင်သမင်၏။ ပောဠာဘာဝေန။ အောက်အသို့
ဖြင့်။ ပဟရိတုံ။ ထိုးခြင်းငှါ။ သုခံ။ လွယ်သည်။ သစေဟောတိ။ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့။ ဟဒယံ။ ရင်ကို။ ဥန္နာမေသိ။ အထက်သို့ရှိုင်း၏။ အထေ။ ထိုအခါ၌။ လုဒ္ဓ
ကော။ မူဆိုးသည်။ အာရုညိကံမိဂံ။ တောသမင်ကြီးကို။ သတ္တိယာ။ ထွ်ဖြင့်
ပဟရိတွာ။ ထိုး၍။ တတ္ထေဝ။ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဃာတေတွာ။ သတ်၍။ မံ
သံ။ အသားကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ။ သွား၏။ ဝေမေဝ။ ဤသို့လျှင်။
သောမိဂေါ။ ထိုတောသမင်သည်။ ဩက္ကစာရိကာယ။ ကြိုးရှည်ဖြင့်ထွ်
အပ်သောတိန်ညင်သမင်မ၏။ သမ္မတ္တော။ ပြင်းစွာတပ်စွမ်း ခြင်းဖြင့်ယစ်
သည်ဖြစ်၍။ ဩက္ကစရေ။ ကြိုးတိုဖြင့်ထွ် အပ်သောတိန်ညင်သမင်၌။ ဥသုယံ
ပြင်းစွာဖြူစူခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သတ္တိံ။ ထွ်မကုန်။ ဇိဝ္ဗာယ။ လျှာဖြင့်။ လေ
ဟန္တောပိ။ လျက်မိသော်လည်း။ ကိဋ္ဌိံ။ တရံတရကို။ နအာနာတိ။ မသိ
သကဲ့သို့။ တထာ။ ထိုအတူ။ ဣမေသတ္တာ။ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ အဝိဇ္ဇာယ။
အဝိဇ္ဇာဖြင့်။ သမ္မတ္တော။ ပြင်းစွာယစ်ခြင်းဖြင့်မေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အန္ဓ
ဘူတာ။ ရံကန်းသဖွယ်ဖြစ်ကုန်၍။ ကိဋ္ဌိံ။ တရံတရသောဟရားသဘောကို။
အဇာနန္တော။ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရူပါဒိသု။ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌။ နန္ဒိရာဂံ။
နှစ်သက်ခြင်းရာဂကို။ ဥပဂမ္မ။ ပြင်းစွာရောက်၍။ ဝဇ္ဇဒုက္ခသတ္တိယာ။ ဝဇ္ဇ
ဆင်းရဲတည်းဟူသောထွ်မဖြင့်။ ဝေ။ သတ်ခြင်းကို။ လသာန္တိ။ ရကုန်၏။
ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နန္ဒိရာဂေါ။ နန္ဒိရာဂသည်။ ဩက္က
စရံ။ ကြိုးတိုဖြင့်ထွ် အပ်သော တိန်ညင်သမင်နှင့်တူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့လည်း

ဧွေခဝိတက္ကသုတ်။

၄၃၇

ကောင်း။ အဝိဇ္ဇာ။ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဩက္ကစာရိကာ။ ဩဇ္ဈိတံဖြင့်လှံ အပ်သော
တိန်ညင်သမင်မနှင့်တူ၏။ ဣတိကတွာ။ ဤသို့ပြု၍။ ဒေသတိ။ ပြတော်မူ၏။

ဣတိခေါဘိက္ခဝေဝိဝဇ္ဇောမယာခေမောမဂ္ဂေါတိ။ ဣတိခေါဘိက္ခဝေဝိဝ
ဇ္ဇောမယာခေမောမဂ္ဂေါဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဣတိခေါ။ ဤသို့
လျှင်။ မယာ။ ငါသည်။ ဣမေသတ္တာနံ။ ဤသတ္တဝါတို့၏။ ပိတမရဏေန။ အ
ကျိုးစီးပွားကိုကျင့်သဖြင့်။ သမ္မာသမ္ဘောဓိ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အရဟတ္တမဂ်
ဉာဏ်သို့။ ပတွာ။ ရောက်ပြီး၍။ အဟံ။ ငါကား။ ဗုဒ္ဓေါ။ အလုံးစုံသောတရား
ကိုသိပြီးသည်။ အသ္မိ။ ဖြစ်ပြီး။ ဣတိ။ ဤသို့။ တုဏှိဘူတေန။ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်သ
ဖြင့်။ အနိသိဒိတွာ။ မနေမူ၍။ ဓမ္မစက္ကပဝုတ္တနတော။ ဓမ္မစကြာတရားကိုဟော
တော်မူသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ဒေသန္တေန။ ဟောတော်မူ
သဖြင့်။ ခေမော။ တေဋ္ဌိမ်းသော။ အရိယော။ မြတ်သော။ အဗ္ဗုဒ္ဓိကော။ အင်္ဂါ
ရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂေါ။ အရိယာမဂ်တည်းဟူသောစရီးကို။ ဝိဝဇ္ဇော။ သွင့်
အပ်ပြီး။ ကုမ္မဂ္ဂေါ။ မိစ္ဆာမဂ္ဂင်တည်းဟူသောစရီးကောက်ကို။ ပိဟိတော။
ပိတ်အပ်ပြီး။ အညာတကောဏှညာဒိနံ။ အညာတကောဏှည အစရှိကုန်
သော။ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂလာနံ။ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဥပာတော။
ဝဋ်ဆင်းရဲမှရှေးနှုတ်တော်မူအပ်ပြီး။ ဩက္ကစာရေ။ ဩဇ္ဈိတံဖြင့်လှံ အပ်သော
တိန်ညင်သမင်နှင့်တူသော။ နန္ဒိရာဂေါ။ နန္ဒိရာဂကို။ ဧွေခ။ နှစ်ဖြာ။ ဆေတွာ။
ဖြတ်၍ ပါဘိတော။ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်စေအပ်ပြီး။ ဩက္ကစာရိကာ။ ဩဇ္ဈိ
တံဖြင့်လှံ အပ်သောတိန်ညင်သမင်မနှင့်တူသော။ အဝိဇ္ဇာ။ အဝိဇ္ဇာကို။ နာ
သိတာ။ ပျက်ဆီးအပ်ပြီး။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ။ အခြင်းခပ်သိမ်း။ သမုဒ္ဓာဋိတာ။ အ
ကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီး။ ဣတိ။ ဤသို့။ အတ္တနော။ ဘိုယ်တော်မြတ်၏။ ဟံတုပစာ
ရံ။ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို၌ ကျင့်တော်မူခြင်းကို။ ဒေသတိ။
ပြတော်မူ၏။ သေဝံ။ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထံ။ အလုံးစုံ
သောစကားအစဉ်၌။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ။ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်
တည်း။ ဣတိ။ ဤတွင်ဧွေခဝိတက္ကသုတ်အတွင်းအပြီးတည်း။ ။ ဧွေခဝိ
တက္ကသုတ္တဝဏ္ဏနာ။ ဧွေခဝိတက္ကသုတ်၏အတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ။ အပြီးသို့
ရောက်ပြီး။ ။

ဝိတက္ကသဗျာနသုတ်။

၈ ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသိတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ဝိတက္ကသဗျာနသု
 တ္တံ၊ ဝိတက္ကသဗျာနသုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုဝိတက္ကသဗျာနသုတ်၌၊ အဓိ
 ဗိတ္တမနုယုတ္တေနာတိ၊ အဓိဗိတ္တမနုယုတ္တေန ဟူသည်ကား၊ ဒေသကုသလ
 ကမ္မပထာသေန ၊ ဆယ်ပါးသောကုသလကမ္မပထကို၏အစွမ်း အားဖြင့်၊
 ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဗိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ ဗိတ္တမေဝ၊ ဗိတ္တသာမည်၏။ ဝိပဿနာပါဒ
 ကအဋ္ဌသမာပတ္တိဗိတ္တံ၊ ဝိပဿနာ၏အခြေဖြစ်သောရှစ်ပါးသောသမာပတ်
 ဖိတ်သည်။ တတောဗိတ္တတော၊ ထိုကုသလကမ္မပထ၏အစွမ်း အားဖြင့်
 ဖြစ်သောဖိတ်ထက်၊ အဓိကံ၊ လွန်သော၊ ဗိတ္တံ၊ ဖိတ်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အဓိဗိတ္တံ၊ အဓိဗိတ္တမည်၏၊ အနုယုတ္တေနာတိ၊ အနုယုတ္တေနဟူ
 သည်ကား၊ တံအဓိဗိတ္တံ၊ ထိုအဓိဗိတ္တကို၊ အနုယုတ္တေန၊ အဆင့်ဆင့်အား
 ထုတ်သောရဟန်းသည်၊ တတ္ထ။ ထိုအဓိဗိတ္တ၌၊ ယုတ္တပယုတ္တေန၊ အား
 ထုတ်အပ်သောလုံ့လကိုအဆင့်ဆင့်အားထုတ်သောရဟန်းသည်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တတြဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊
 အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဝုရေတတ္တံ၊ ဆွမ်းမစားမီရှေးအခို၌၊ ဝိဇ္ဇာ
 ယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ သွားပြီး၍၊ ပစ္ဆာတတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်
 မှနောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရှာမှ ဖဲခံပြီးသော်၊ နိဝီဒနံ၊ နိ
 ဝီဒိုက်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အသုကာသ္မိံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ရုက္ခမူလဝါ၊
 သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝနသဏ္ဍဝါ၊ တောအုပ်၌လည်းကောင်း၊
 ပဗ္ဗတပါဒေဝါ၊ တောင်ခြေရင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗာရေဝါ၊ တောင်၌
 လည်းကောင်း၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍၊
 နိက္ခမန္တောပိ၊ ထွက်သော်လည်း၊ တတ္ထ။ ထိုသစ်ပင်ရင်းစသော အရပ်
 သို့၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ ဟတ္ထဟိဝါ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒေဟိဝါ၊
 ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိသဇ္ဇဋ္ဌာနတော၊ ထိုင်ရာအရပ်မှ၊ တိဏပဏ္ဏာ
 နိ၊ မြက်သစ်ရွက်တို့ကို၊ အပနေန္တောပိ၊ ပယ်သော် လည်းကောင်း၊ အဓိ
 ဗိတ္တံ၊ အဓိဗိတ္တသိက္ခာကို၊ အနုယုတ္တောယေဝ၊ အဆင့်ဆင့်အားထုတ်သည်
 သာလျှင်တည်း။ နိဝီဒိတွာပန၊ ထိုင်ပြီး၍ကား၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့
 ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ ပလ္လင်္ဂံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘူဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ မူလ
 ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သွားရာဆောင်သော နှလုံးသွင်းရင်း ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
 ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ အဓိဗိတ္တံ၊ အဓိဗိတ္တသိက္ခာ

ဝိတက္ကသဗ္ဗာနသုတ်။

၄၃၉

ကို၊ အနုပုတ္တောယေဝ။ အဆင့်ဆင့် အားထုတ်သည် သာသျှင် တည်း။
 နိမိတ္တာနိတိ။ နိမိတ္တာနိ ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ကာရဏာနိ။ အာရုံဖြစ်သော အ
 ကြောင်းတို့ကို၊ ကာလေနကာလန္တိ။ ကာလေနကာလံဟူသည်ကား။ သမ
 ယေသမယေ၊ ရံခါရံခါ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံနာမ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်ကို၊ မဟုတ္တမ္ပိ၊
 အနိဂ်အတန် ကာလ၌လည်း။ အဆန္ဒေတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ နိရုတ္တရံ၊ မပြတ်။
 မနသိကာတဗ္ဗံနုစ၊ နှလုံးသွင်းအပ်သည်သာ မဟုတ်ဘူးလော။ ကသ္မာ။
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာလေနကာလန္တိ၊ ကာ
 လေနကာလံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူလေသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊
 အဋ္ဌတိံသ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ သုံးဆွဲရှစ်ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို၊ ဝိတက္ကသနိ။
 ဝေတန်ဝေဘ်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ တေသု၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်း
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တရုစိတ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ စိတ်သည် နှစ်သက်အပ်
 သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိသိန္ဓေန၊ ထိုင်သဖြင့်၊ ယာဝ၊ အကြင်
 မျှလောက်၊ ကောစိဒေဝဥပတ္တိလေသော၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ညစ်ညူးကြောင်း
 ကိလေသာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဣမေသံနိ
 မိတ္တာနံ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံတို့ကို၊ မနသိကာရကိစ္စံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိစ္စ
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဣမာနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊
 ဖြစ်ပေါ်လာသော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဘေးရန်ကို၊ နိဟရိတဗ္ဗံ၊ ငယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒဿန္တော၊ ပြတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကာလေန ကာလဟူ၍၊
 အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ။

ဆန္ဒုပသံဟိတာတိ၊ ဆန္ဒုပသံဟိတာဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒသဟာဂတာ
 ဆန္ဒနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဂသမ္ပယုတ္တာ၊ ရာဂနှင့် ယှဉ်ကုန်သော
 ဝိတက်တို့တည်း။ ဣမေသံပနတိဏ္ဍိံ ဝိတက္ကသနံ၊ ဤသုံးပါး ကုန်သောဝိ
 တက်တို့၏၊ ခေတ္တံ၊ ဖြစ်ရာခေတ်ကို လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏဉ္စ၊ အာရုံ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုအာရုံနှစ်ပါးတို့တွင်၊
 ဆန္ဒုပသံဟိတာနံ၊ ဆန္ဒနှင့် ယှဉ်ကုန်သော ဝိတက်တို့၏၊ အဋ္ဌလောဘာ
 သဟာဂတမိတ္တာနိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောလောဘမူစိတ်တို့သည်၊ ခေတ္တံ၊ ဖြစ်ရာ
 ခေတ်မည်၏။ ဒေါသုပသံဟိတာနံ၊ ဒေါသနှင့် ခပ်ယှဉ်ကုန်သော ဝိတက်
 တို့၏၊ ဧဒေါမနဿသဟာဂတမိတ္တာနိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောဒေါမနဿသဟာ

ဂုဏ်စိတ်တို့သည်။ ခေတ္တံ၊ ဖြစ်ရာခေတ်မည်၏။ မောဟူပသံဟိတာနံ၊ မောဟနှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သောပိတက်တို့၏။ နှိုဒသပိအကုသလစိတ္တာနိ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သောအကုသိုလ်စိတ်တို့သည်လည်း။ ခေတ္တံ၊ ဖြစ်ရာခေတ်မည်၏။ ပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား။ ဝိစိကိန္တာဥဒ္ဓစ္စ သမ္ပယုတ္တာနိ၊ ဝိစိကိန္တာသမ္ပယုတ်ဥဒ္ဓစ္စသမ္ပယုတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဒပန၊ နှစ်ပါးကုန်သော စိတ်တို့သည်ကား။ ဧတေသံ၊ ထိုပိတက်တို့၏။ ပါဠိဝုဂ္ဂလိကခေတ္တံ၊ အသီးသောဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ခေတ်တည်း။ သဗ္ဗေသန္တိ၊ အသုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သောပိတက်တို့၏။ သတ္တာစေတ၊ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ သင်္ခါရာစ၊ ဗဟိဒ္ဓ သင်္ခါရတို့သည် လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံမည်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ အသမပေက္ခိတေသု၊ မညီမညွတ်သော အားဖြင့်ရှုအပ်ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌေသု၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေသုစ၊ သတ္တဝါတို့၌ လည်းကောင်း။ သင်္ခါရေသုစ၊ ဗဟိဒ္ဓသင်္ခါရတို့၌ လည်းကောင်း။ တေ၊ ထိုမိန္တာပိတက်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညံနိမိတ္တံ မနသိကာတဗ္ဗံ ကုသလုပသံဟိတန္တိ၊ အညံနိမိတ္တံမနသိကာတဗ္ဗံကုသလုပသံဟိတံဟူသည်ကား။ တတောနိမိတ္တတော၊ ထိုမိမိနှလုံးသွင်းသောအာရုံမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကုသလနိသိတံ၊ ကုသိုလ်၏ဖြစ်သော၊ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို။ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ အညံနိမိတ္တံနာမ၊ အညံနိမိတ္တံမည်သည်ကား။ ဆန္ဒူပသံဟိတေ၊ ဆန္ဒနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ကာမပိတက္ကေ၊ ကာမပိတက်သည်။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အသုဘာဘာဝနာ၊ အသုဘအာရုံကိုပွားခြင်းသည်။ အညံနိမိတ္တံနာမ၊ အညံနိမိတ္တံမည်၏။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အနိစ္စမနသိကာရော၊ အနိစ္စလက္ခဏာရေးဟူသောအာရုံကိုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အညံနိမိတ္တံနာမ၊ အညံနိမိတ္တံမည်၏။ ဒေါသုပသံဟိတေ၊ ဒေါသနှင့်စပ်ယှဉ်သောပိတက်သည်။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မေတ္တာဘာဝနာ၊ မေတ္တာကို ပွားခြင်းသည်။ အညံနိမိတ္တံနာမ၊ အညံနိမိတ္တံမည်၏။ သင်္ခါရေသု၊ ဗဟိဒ္ဓသင်္ခါရအာရုံတို့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဓာတုမနသိကာရော၊ ဓာတ်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အညံနိမိတ္တံနာမ၊ အညံနိမိတ္တံမည်၏။ မောဟူပသံဟိတေ၊ မောဟနှင့် စပ်ယှဉ်သော ပိတက်သည်။ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသော သတ္တဝါသင်္ခါရအာရုံ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်

ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စမဗျူဟနိဿယော။ ငါးပါးသော အကြောင်းတရား
တို့ကိုမှီခြင်းသည်။ အညံ့နိမိတ္တံနာမ၊ အညံ့နိမိတ္တမည်၏။ ။

ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွေချိဆိုပြီးအံ့။ ဣမဿ၊ ဤသူ၏။ ဟတ္ထာဝါ၊ လက်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ပါဒါဝါ၊ ခြေတို့သည် လည်းကောင်း။ သောဘဏာ၊ တင့်
တယ်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အပရှိသောနည်းဖြင့်။ သတ္တေသု၊
သတ္တဝါတို့၌။ လောဘော၊ လောဘသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အသုဘ
တော၊ အသုဘအားဖြင့်။ ဥပသံဟရိတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ကိမ္ဘိ၊ အဘယ်
ဝတ္ထု၌။ သာရတ္တော၊ တပ်စွမ်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေသေသု၊ ဆံတို့
၌။ သာရတ္တော၊ တပ်စွမ်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ လောမေသု၊ အမွေးတို့၌
သာရတ္တော၊ တပ်စွမ်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ (ပ)၊ မုတ္တေသု၊ ကျင်ငယ်
တို့၌။ သာရတ္တော၊ တပ်စွမ်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ အပံအတ္တဘာဝေါ
နာမ၊ ဤအတ္တဘာဝမည်သည်ကား။ တိဟိအဗ္ဗိသတေဟိ၊ သုံးရာကုန်သော
အရိုးတို့ဖြင့်။ ဥဿာပိတော၊ ပိုက်ဆောက်အပ်၏။ နဝဟိန္နာရသတေဟိ၊ ကိုး
ရာကုန်သော အကြောတို့ဖြင့်။ အာဗန္ဓော၊ ဘွဲ့အပ်၏။ နဝဟိ မံသပေသိသ
တေဟိ၊ ကိုးရာကုန်သောသားတစ်တို့ဖြင့်။ အနုလိတ္တော၊ လိမ်းကျံအပ်၏။
အလ္လစမ္မေန၊ ပိုသောအရေထူဖြင့်။ မရိယောနန္ဒေါ၊ မှေးရှက်အပ်၏။ ဆဝိ ရာ
ဂေန၊ အမည်းအရွှေအစရှိသောအရေပါးတည်းဟူသော တပ်စွမ်းဘွယ်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္ဓော၊ ဇုန်းလွှမ်းအပ်၏။ နဝဟိ ဝဏာမုခေဟိစ၊ ကိုးပါးကုန်
သောအမာဝတို့မှ လည်းကောင်း။ နဝနဂုတိလောမကူပ သဟဿေဟိစ၊
ကိုးသောင်းကိုးထောင်ကုန်သော မွေးတွင်းတို့မှ လည်းကောင်း။ အသုစိ၊
မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုသည်။ ပဉ္စရတိ၊ ယိုစီး၏။ ကမလပူရိတော၊ စက်
ဆုပ်ဘွယ်သောအပုပ်တည်းဟူသောအကျိုးစက်တို့ဖြင့်ပြည့်၏။ ဒုပ္ပန္နော
မကောင်းသောအနံ့ရှိ၏။ ဇေဂုဗ္ဗော၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၏။ ပဋိကူလော၊ ရုံရှာ
ဘွယ်ရှိ၏။ နတ္ထိံသ ကုဏာပ သဉ္ဇယော၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော အပုပ်တို့၏
ရင်းရာဖြစ်၏။ ဇေတ္ထ၊ ဤအတ္တဘော၌။ သာရံဝါ၊ နံ့သာအစရှိသောအနှစ်
သာရသည် လည်းကောင်း။ ဝနံဝါ၊ ပုလဲပတ္တမြားစသော မွန်မြတ်သော
ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိံမရှိ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့။ အသုဘတော၊ အသု
ဘအားဖြင့်။ ဥပသံဟရန္တဿ၊ ရှေးရှုဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သတ္တေသု၊
သတ္တဝါတို့၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ လောဘော၊ လောဘကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်
အပ်၏။ တေန၊ ထိုသို့ပယ်ခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အသုဘတော
အသုဘအားဖြင့်။ ဥပသံဟရဏံ၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းသည်။ အညံ့နိမိတ္တံနာမ၊

အညံနိမိတ္တမည်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပတ္တစိဝရာဒိသု၊သပိတ်သင်္ကန်းအ
စရှိကုန်သော၊သင်္ခါရေသု၊သင်္ခါရတို့၌။လောဘော၊လောဘသည်။ဥပ္ပန္နံ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဒွိဟာကာရေဟိ၊နှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊သင်္ခါရ
မဏ္ဍိတ္တကံ၊သင်္ခါရတို့၌လျစ်လျူရှုသည်၏အဖြစ်ကို၊သရဋ္ဌာပေတိ၊ဖြစ်စေ၏
ဣတိ၊ဤသို့၊သတိပဋ္ဌာန ဝဏ္ဏနာယံ၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်၏အတွင်း၌။ ဝုတ္တန
ယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။အဿာမိကတာဝကလိကတာဝဝသေ
န၊အရှင်မရှိသည်၏အဖြစ်အခိုက်အတန့်ကာလ၌တည်ခြင်းရှိသောအဖြစ်
၏အတွင်းအားဖြင့်၊မနုဿိကာရောတော၊နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊သော
ထိုသပိတ်သင်္ကန်းစသော သင်္ခါရတို့၌ အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောလောဘကို၊
ပဟိယတိ၊ပယ်အပ်၏။တေန၊ ထိုသို့ပယ်ခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်
အား၊အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်။ မနုဿိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။
အညံနိမိတ္တနာမ၊အညံနိမိတ္တမည်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သတ္တေသု၊သတ္တ
ဝါတို့၌၊ဒေါသေ၊ဒေါသသည်။ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊အာစာ
တဝိနယကကစောပမောဝါဒါဒိနံ၊အာစာတဝိနယသုတ်ကကဗျပမတြဝါ
ဒသုတ်အစရှိသည်တို့၏။ဝသေန၊အတွင်းအားဖြင့်၊မေတ္တာ၊မေတ္တာကို၊ဘာ
ဝေတဗ္ဗာ၊ပွားစေအပ်၏။တံ၊ထိုမေတ္တာကို။ဘာဝယတော၊ပွားစေသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဒေါသေ၊ဒေါသကို၊ပဟိယတိ၊ပယ်အပ်၏။တေန၊ထိုသို့ပယ်
ခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မေတ္တာဘာဝနာ၊ မေတ္တာဘာဝနာ
သည်။အညံနိမိတ္တနာမ၊ အညံနိမိတ္တမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခါဏု
ကဏ္ဍက တိဏ ပဏ္ဏာဒိသုပန၊သစ်ခုတ် ဆူး မြက် သစ်ရွက် အစရှိသည်
တို့၌ကား၊ဒေါသေ၊ဒေါသသည်။ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ထွံ၊သင်သည်
ကဿ၊အဘယ်ဝတ္ထုအား၊ ကုပ္ပသိ၊ အမျက်ထွက်သနည်း။ ပထဝီဓာတု
ယာ၊ပထဝီဓာတ်အား၊ကုပ္ပသိကိံ၊ အမျက်ထွက်သလော၊ဥဒါဟု၊ ထိုသို့
မဟုတ်မှု၊အာပေါဓာတုယာ၊အာပေါဓာတ်အား၊ကုပ္ပသိကိံ၊အမျက်ထွက်
သလော၊ကောဝါပန၊အဘယ်သူသည်မူလည်း။ အယံ၊ ဤဝတ္ထုကို၊ကုပ္ပ
တိနာမ၊အမျက်ထွက်သနည်း၊ပထဝီဓာတု၊ပထဝီဓာတ်သည်၊ကုပ္ပတိကိံ
အမျက်ထွက်သလော၊ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှု၊ အာပေါဓာတု၊ အာပေါ
ဓာတ်သည်၊ကုပ္ပတိကိံ၊အမျက်ထွက်သလော၊ဣတိအာဒိနာနယေန၊ဤသို့
အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ဓာတုမနုဿိကာရံ၊ ဓာတ်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းကို၊က
ရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ ဒေါသေ၊ဒေါသကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်
အပ်၏။တေန၊ထိုသို့ပယ်ခြင်းကြောင့်။အဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ ဓာတုမနုဿိ

ပိတကုတ္တသဗ္ဗာနသုတ်။

၄၄၃

ကံရော၊ ခံတံကိုလုံးလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အညံနိမိတ္တံနာမ၊ အညံနိမိတ္တမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မောဟောပန၊ မောဟသည်ကား။ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်ရှိတစ်စုံတစ်ခုသောသတ္တဝါသင်္ခါရအာရုံတို့၌၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ။ ဂရုသံဝါသော၊ ဆရာကိုမှီ၍ နေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကိုသင်ခြင်း၊ ချခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌပရိပုစ္ဆနံ၊ သင်အပ် ချအပ်ပြီးသောပရိယတ္တိဓမ္မ၏ အနက်ကို မေးခြင်း လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ကာလ၌၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားစကားကို နာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဌာနာဌာနဝိနိစ္ဆယော၊ အကြောင်းအရာဟုတ်သည်ဟုတ်သည်ကိုလုံးဖြတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဓမ္မေ၊ ငါးပါးသောတရားတို့ကို၊ ဥပနိဿယ၊ မှီ၍၊ မောဟာဓာတု၊ မောဟဓာတ်ကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စဓမ္မာ၊ ဤငါးပါးကုန်သော တရားတို့ကို၊ ဥပနိဿိတဗ္ဗာ၊ မှီအပ်ကုန်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရွှေ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဂရံ၊ ဆရာကို၊ ဥပနိဿယ၊ မှီ၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသောရဟန်းအား၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ဂါမပဝေသနံ၊ ရွာဝင်ခြင်းကို၊ အနာပုစ္ဆန္တဿ၊ မလန့်ကြားသောရဟန်းအား၊ ဝတ္ထကာလေ၊ ဝတ်ကိုပြုရာသောကာလ၌၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ အကရောန္တဿ၊ မပြုသောရဟန်းအား၊ စာသုတဥဒကာဟရဏာဒိဒဏ္ဍကမ္ပံ၊ ဒိုင်းအသုံးတရာတို့ဖြင့်ရေကိုဆောင်စေခြင်းအစရှိသောဒဏ်အမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ ယတ္ထပနိယတ္တော၊ ရွာဝင်ပန်ကြားခြင်းဝတ်ပြုခြင်းတို့၌ကြောင့်ကြခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေမ္ဗိ၊ ဤသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍လည်း။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မောဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို၊ ဂဏှတောမိ၊ ယူသောရဟန်းအားလည်း၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ဥဒ္ဓေသကာလေ၊ ပါဠိသင်သောကာလ၌၊ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို၊ အဂဏှန္တဿ၊ မသင်သည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ အသာရကံ၊ အရိအသေ မပြုမူ၍၊ သဏ္ဌာယန္တဿစ၊ သရဏ္ဌာပယ်သည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍကမ္ပံ၊ ဒဏ်အမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ ယတ္ထပနိယတ္တော၊ ပါဠိကိုသင်ခြင်းသရဏ္ဌာပယ်ခြင်းအမှုတို့၌ကြောင့်ကြအားထုတ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေမ္ဗိ၊ ဤသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ မောဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဂရုသာဝနိယော၊ အလေးအမြတ်ပြု၍မေတ္တာသာဝနာဖြင့်ပွားအပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သို့၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ

၂၁

၄၄၄ မူလပဏ္ဏာသံ - အဋ္ဌကထာနိဿယ

အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကား၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောစကားအစဉ်ကိုဆို
 ရာဖြစ်သောပါဠိနည်း၊ ဣမဿ၊ ဤပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ကော၊ အ
 ဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိပုစ္ဆန္တောပိ၊ မေးသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ကင်္ခံ၊ ယုံ
 မှားခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ပျောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မေးသည်ဖြစ်၍လည်း၊
 အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ မောဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ကာ
 လေန၊ သင့်တင့်လျော့ပတ်သောအခါ၌၊ ဓမ္မသဝနဋ္ဌာနံ၊ တရားကိုနာရာအ
 ရပ်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တဿာပိ၊
 နာသောရဟန်းအားလည်း၊ တေသုတေသုဋ္ဌာနေသု၊ ထိုထိုသို့သောပါဠိအ
 အရာတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်၍လည်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ မောဟော၊ မောဟကို
 ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ အာလောက မနသိကာ
 ရအစရှိသောအကြောင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်၏၊ ကာရဏံ၊ အ
 ကြောင်းတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ အာလောက မနသိကာရ အ
 ကြောင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုသောတဝိညာဉ် အစရှိသည်၏၊ နကာရဏံ၊
 အကြောင်းမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဌာနာဋ္ဌာနဝိနိစ္ဆယေ၊ အကြောင်းဟုတ်
 သည်မဟုတ်သည်ကိုဆုံးဖြတ်ခြင်း၌၊ နေကော၊ လိမ္မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အကြောင်းအရာ၌လိမ္မာသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း
 အား၊ မောဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ပယ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပဉ္စဓမ္မေ၊ ငါးပါးသော တရားတို့ကို၊ ဥပ
 နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ အညံနိမိတ္တံနာမ၊ အညံနိမိတ္တမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 အပိစ၊ တနည်းလည်း၊ အဋ္ဌတိ၊ သာယအာရမ္မဏေသု၊ အာကာသအာလောက
 သည်ကြည့်အပ်သောသုံးဆွဲရှစ်ပါးသောသမထကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံတို့တွင်၊ ယံ
 ကိစ္ဆံ၊ အမှတ်မရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကို၊ ဘာဝေန္တဿာပိ၊ ပွားစေသော
 ရဟန်းအားလည်း၊ ဣမေဝိတက္ကာ၊ ဤကမ္မမိတက်အစရှိကုန်သောဝိတက်
 တို့ကို၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိပနနိမိတ္တာနိ၊ ဤအာ
 ရုံတို့သည်၊ ဥဇုဝိပစ္စနိကာနိ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိ
 ပက္ခဘူတာနိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣ
 မေဟိ၊ ဤအာရုံတို့ဖြင့်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစ
 ရှိသည်တို့သည်၊ သုပ္ပဟိနာ၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဟိပါကဋိကရောမိ၊ ထင်စွာပြဋ္ဌာန်းအံ့၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ အလ္လကဋ္ဌေဟိပိ၊
 ထင်းဖိုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပံသုဟိပိ၊ မြေမှုန့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာ

ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်။

၄၄၅

ခါဒိဟိဝိ။ သစ်ခက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပေါလေတွာ။ ပုတ်
 ခတ်၍၊ နိဗ္ဗာပေန္တိယေဝ။ ငြိမ်းကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန။ စင်စစ်သော်
 ကား။ ဥဒကံ။ ရေသည်။ အဂ္ဂိဿ။ မီး၏။ ဥဇုဝိပစ္စနိကံ။ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်
 တက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေန။ ထိုရေဖြင့်။ နိဗ္ဗုတော။ ငြိမ်းစေအပ်ပြီး
 သောမီးသည်။ သုနိဗ္ဗုတော။ ကောင်းစွာငြိမ်းစေအပ်သည်။ ဟောတိယထာ
 ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ ဣမေဟိနိမိတ္တေဟိ။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 အညနိမိတ်တို့ဖြင့်။ ပဟိနာ။ ပယ်အပ်ကုန်သော။ ရာဂါဒယော။ ရာဂအစရှိ
 သည်တို့သည်။ သုပ္ပဟိနာ။ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ယသ္မာ။ အကြွင်း
 ကြောင့်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တောနိ။ ထိုအညနိမိတ်တို့
 ကို။ ကထိတာနိ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ သိ
 အပ်ကုန်၏။ ။

ကုသလူပသံဟိတန္တိ။ ကုသလူပသံဟိတံဟူသည်ကား။ ကုသလနိဿိ
 တံ။ ကုသိုလ်သည်မှီအပ်သော။ ကုသလဿ။ ကုသိုလ်၏။ ပစ္စယဘူတံ။ အ
 ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တမေဝါတိ။ အဇ္ဈတ္တမေဝဟူသည်ကား။ ဂေါ
 စရဇ္ဈတ္တမေဝ။ ဂေါစရဖြစ်သောအဇ္ဈတ္တပင်လျှင်တည်း။ ပလဂဇ္ဈောတိ။
 ပလဂဇ္ဈောဟူသည်ကား။ ဝေဒကီ။ လက်သမားတည်း။ သုရမာယအာဏိ
 ယာတိ။ သုရမာယအာဏိယာဟူသည်ကား။ ယံအာဏိံ။ အကြင်မယ်နုကို
 နိဟရိတုကာမော။ ထုတ်လိုသည်။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ၊ တတော။ ထိုထုတ်အပ်
 သောမယ်နုအောက်။ သုရမတရာယ။ လွန်စွာသိမ်မွေ့သော။ သာရဒါရု
 အာဏိယာ။ သစ်သားနှစ်မယ်နုဖြင့်၊ ဩဇ္ဇာရိကံအာဏိန္တိ။ ဩဇ္ဇာရိကံအာ
 ဏိံဟူသည်ကား။ စန္ဒနုဗလကေဝါ။ စန္ဒကူးပျဉ်ချပ်၌လည်းကောင်း။ သာ
 ရဗလကေဝါ။ သစ်သားနှစ်ပျဉ်ချပ်၌လည်းကောင်း။ အာကောဋိတံ။ နှက်
 အပ်သော။ ဝိသမာဏိံ။ မညီညွတ်သောမယ်နုကို။ အဘိနိဟရေယျာတိ။
 အဘိနိဟရေယျဟူသည်ကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အဘိနိဟရေန္တော။ ရှေးရှုဆောင်
 လျက်။ ဗလကတော။ ပျဉ်ချပ်မှ။ နိဟရေယျ။ ထုတ်ရာ၏။ အဘိနိဝတ္တေယျာ
 တိ။ အဘိနိဝတ္တေယျဟူသည်ကား။ ဣဒါနိယသုအခါ၌။ ဗဟူ။ များစွာကုန်
 သော။ ဣမေ။ ဤမယ်နုတို့သည်။ နိက္ခန္တာ။ ထွက်ကုန်ပြီး။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥဝ္ဘာ
 သိ၍။ ဟတ္ထေန။ လက်ဖြင့်။ ဝါလေတွာ။ လှုပ်၍။ နိက္ခဏေယျ။ နှုတ်ရာ၏။ တတ္ထဝ
 စနေ။ ထိုဥပမာစကား၌။ ဗလကံဝိယ။ ပျဉ်ချပ်ကိုကဲ့သို့။ ဗိတ္တံ။ ဗိတ်ကို။ ဒေဠဗ္ဗံ။
 မှတ်အပ်၏။ ဗလကေ။ ပျဉ်ချပ်၌။ ဝိသမာဏိဝိသ။ မညီညွတ်သောအခြင်း
 အရာအားဖြင့်ထိုပျဉ်ချပ်၌တည်သောမယ်နုကိုကဲ့သို့။ အကုသလဝိတက္ကံ

၄၄၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အကုသလဝိတက်တို့ကို၊ ခဉ္စဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။ သုခုမာဏိဝိယ၊ သိမ်မွေ့သောမဟ်နကဲ့သို့၊ အညံ့၊ တပါးသည်။ အသုဘဘာဝနာဒိကုသလနိမိတ္တံ၊ အသုဘဘာဝနာအစရှိသောကုသိုလ်၏အာရုံကို၊ ခဉ္စဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ သုခုမာဏိယာ၊ သိမ်မွေ့သောမဟ်နဖြင့်၊ ဩဠာရိကာဏိ နိဟရဏံဝိယ၊ ရှုန့်ရင်းသောမဟ်နကိုထုတ်ခြင်းကိုကဲ့သို့၊ အသုဘဘာဝနာဒိဟိ၊ အသုဘဘာဝနာအစရှိကုန်သော၊ ကုသလနိမိတ္တဟိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော အာရုံတို့ဖြင့်၊ တေသံတေသံဝိတက္ကာနံ၊ ထိုထိုသို့သောဝိတက်တို့ကို၊ နိဟရဏံ၊ ထုတ်ခြင်းကို၊ ခဉ္စဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ အဟိကုဏပေနာတိအာဒိသု၊ အဟိကုဏပေနဤသို့ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အတိဇေဂုဏ္ဍပဒ္ဓိကူလကုဏပ ဒဿနတ္ထံ၊ လွန်စွာ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတွယ်ရှိသောအကောင်ပုပ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ပောတေသ်မူအပ်၏။ ကဗ္ဗေအာသတ္တေနာတိ၊ ကဗ္ဗေအာသတ္တေနဟူသည်ကား၊ ကေနစိဒေဝပစ္စတ္တိကေန၊ တရံတယောကံသောရန်သူသည်လျှင်၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ကဗ္ဗေ၊ လည်၍၊ ဗန္ဓေန၊ ခွဲအပ်သော၊ ပဒ္ဓိမုက္ကေန၊ စွပ်အပ်သော၊ အဋ္ဌိယေယျာတိ၊ အဋ္ဌိယေယျဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊ ကျင်နာသည်၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟရာယေယျာတိ၊ ဟရာယေယျဟူသည်ကား၊ လဇ္ဇေယျ၊ ရှက်ရာ၏၊ ဇေဂုဏ္ဍေယျာတိ၊ ဇေဂုဏ္ဍေယျဟူသည်ကား၊ သဉ္ဇာတိဂုဏ္ဍော၊ ဖြစ်သောစက်ဆုပ်ခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပဟိယန္တိတိ၊ ပဟိယန္တိဟူသည်ကား၊ ဧဝံဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဧတေအကုသလသမ္ပာဒေ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ကုန်ရှိ၏၊ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ပညာဗလေန၊ ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခတော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အဟိကုဏပါဒိနိဝိယ၊ မြွေကောင်ပုပ်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ဖိဂုဏ္ဍန္တဿ၊ စက်ဆုပ်သောရဟန်းအား၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပညာဗလေန၊ ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခိသုံ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာစရိယံဝါ၊ ဆရာသို့လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာသံဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်သို့လည်းကောင်း၊ အညတရံဝါ၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝရဗ္ဗာနိယံ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောအရာသို့လည်းကောင်း၊ သဗြဟ္မစာရိသံဃာတ္ထေရံဝါ၊ သီတင်းသုံးတော် သံဃာထေရ်သို့လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ စာဏှံ၊ ကျောက်စည်ကို၊ ပဟရိ

ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်။

၄၄၇

တွာ၊ ဝီးခတ်၍၊ သိက္ခာသံဃံမေဝဝါ၊ ရဟန်းသံဃာကိုမူလည်း၊ သန္နိပါတေ
တွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဗဟူ၊
များစွာကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ သန္နိပါတေ၊ အစည်းအဝေးသည်၊ တာဝိဿ
နန္တေဝ၊ ဖြစ်သော်သာလျှင်၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ပဏ္ဍိတမနုဿော၊
ပညာရှိသောလူသည်၊ တာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သွာယံသောအယံမနုဿော၊
ထိုလူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတေသု၊ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်တို့၌၊ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်
ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထိယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ကာယ ဝိစိန္နနိယကထာဒီဟိပန၊ ကာယဝိစိန္နနိယ ကထာအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်လည်း၊ တေဝိတက္ကော၊ ထိုဝိတက်တို့ကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌိဿတိ၊ နှိပ်
လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏၊
အသတိအမနုသိကာရော၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗောတိ၊ အသတိအမနုသိကာရောအာ
ပဇ္ဇိတဗ္ဗော ဟူသည်ကား၊ သောဝိတက္ကော၊ ထိုဝိတက်ကို၊ နေဝသရိ
တဗ္ဗော၊ မအောက်မေ့အပ်၊ နမနုသိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးသွင်းအပ်၊ အညာ
ဝိဟိတေနေဝ၊ တပါးကိုနှလုံးသွင်းသည်သာလျှင်၊ တာဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
ဟိပါကဋိကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ အပသိတုကာမော၊ မရှု
လိုသော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ နိဗ္ဗိလေယျ
ယထာ၊ မြိတ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သွား
ရာဆောင်သောစီးဖြန်းရင်းဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိသိ
န္တေန၊ ထိုင်နေသော၊ ဟိက္ခာနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတံ၊ ဝိတက္ကော၊ မိစ္ဆာ
ဝိတက်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အညာဝိဟိတကေန၊ တပါးကိုနှ
လုံးသွင်းသည်၊ တာဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တပါးကိုနှလုံးသွင်းသည်ရှိ
သော်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သောဝိတက္ကော၊ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်ကို၊ ပဟိ
ယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်ကို၊ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိ
သော်၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိသိ
တဗ္ဗံ၊ ထိုင်နေအပ်၏၊ သစေနပဟိယတိ၊ အကယ်၍ပယ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊
ဥဂ္ဂဏ္ဍတော၊ သင်အပ်သော ပါဠိမှ၊ ဓမ္မကထာပဗန္ဓော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအား
ကျေးဇူးများသော ဓမ္မကထာတည်းဟူသောပါဠိအစဉ်သည်၊ ဂဟေတိ၊
ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းအားကျေးဇူးများသော ဓမ္မကထာတည်းဟူ
သောပါဠိအစဉ်ကို၊ မဟာသန္ဓေန၊ ကျယ်သောအသံဖြင့်၊ သရဏ္ဍာယိတဗ္ဗော
သရဏ္ဍာယိအပ်၏၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ကျယ်သောအသံဖြင့် သရဏ္ဍာယိသော်
လည်း၊ အညာဝိဟိတကော၊ တပါးကိုနှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊

၄၄၀ မူလပဏ္ဏာသံ အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

ထင်ရှားဖြစ်လျက်။ သော။ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်ကို။ စေနပဟိယတိ။ အကယ်၍
မပယ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ထဝိကာယ။ အိတ်၌။ မုဗ္ဗိပေါတ္ထကော။ တဆုပ်ပမာ
ဏရှိသောသွားရာဆောင်သောပေသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယတ္ထစ။ အကြင်
ပေ၌လည်း။ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏာပိ။ ထုရားကျေးဇူးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မဝဏ္ဏာ
ပိ။ တရားကျေးဇူးတို့သည်လည်းကောင်း။ လိဝိတာ။ ရေးအပ်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တံ။ ထိုပေစာကို။ နိဟရိတွာ။ ထုတ်၍။ ဝါစေန္တေန။
ဘတ်သဖြင့်။ အညာဝိဟိတကေန။ တပါးကိုနှလုံးသွင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ဖြစ်
ရာ၏။ ဇေဗ္ဗိ။ ဤသို့တပါးကိုနှလုံးသွင်းသော်လည်း။ စေနပဟိယတိ။ အကယ်
၍မပယ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ထဝိကတော။ အိတ်မှ။ အရဏိသဟိတာနိ။ ပွတ်ချ်
ပွတ်ကျည်တို့ကို။ နိဟရိတွာ။ ထုတ်၍။ အယံ။ ဤသည်ကား။ ဥတ္တရာရဏိ။
ပွတ်ကျည်တည်း။ အယံ။ ဤသည်ကား။ အဓရာရဏိ။ ပွတ်ချ်တည်း။ ဣတိ။
ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တေန။ ဆင်ခြင်သဖြင့်။ အညာဝိဟိတကေန။ တပါးကိုနှလုံး
သွင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဇေဗ္ဗိ။ ဤသို့တပါးကိုနှလုံး သွင်းသော်
လည်း။ စေနပဟိယတိ။ အကယ်၍မပယ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ သိပါရိကံ။ သင်
ရန်းအိမ်ကို။ နိဟရိတွာ။ ထုတ်၍။ ဣဒံ။ ဤသည်ကား။ အာရကဏ္ဍကံနာမ။
အဦးရှည်သောဓားငယ်မည်၏။ အယံ။ ဤသည်ကား။ ဝိပူလကောနာမ။ သင်
ရန်းမည်၏။ ဣဒံ။ ဤသည်ကား။ နေဓန္တေဒနံနာမ။ လက်သည်းထွင်းသော
ဓားမည်၏။ အယံ။ ဤသည်ကား။ သူစိနာမ။ အပ်မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပရိက္ခာ
ရံ။ ပရိက္ခရာကို။ သမန္တာနေန္တေန။ နှလုံးသို့ဆောင်သဖြင့်။ အညာဝိဟိတကေန
တပါးကိုနှလုံးသွင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဇေဗ္ဗိ။ ဤသို့တပါးကိုနှ
လုံးသွင်းသော်လည်း။ စေနပဟိယတိ။ အကယ်၍မပယ်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။
သုဝိ။ အပ်ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ဝိဝရေ။ သက်နိုး၌။ ဇိဏ္ဏဋ္ဌာနံ။ ဆွေးမြေ့ရာ
အရပ်ကို။ သိဗ္ဗန္တေန။ ချုပ်သဖြင့်။ အညာဝိဟိတကေန။ တပါးကိုနှလုံးသွင်း
သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ ယာဝ။ အကြင်မျှလောက်။ နပ္ပဟိယ
တိ။ မပယ်အပ်သေး။ တာဝ။ ထိုမျှလောက်။ တံတံကုသလကမ္မံ။ ထိုထိုသို့
သောကုသိုလ်ကံကို။ ကရောန္တေန။ ပြုသဖြင့်။ အညာဝိဟိတကေန။ တပါး
ကိုနှလုံးသွင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ဖြစ်ရာ၏။ ပဟိနေပန။ ပယ်အပ်ပြီးသည်ရှိ
သော်ကား။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ။ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ နိသိဒိတဗ္ဗံ။
နေအပ်၏။ နဝကမ္မံပန။ အမှုသစ်ကိုကား။ နပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ။ မဖြစ်စေအပ်။ ကသ္မာ
အဘယံ။ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဝိတက္ကေ။ မိစ္ဆာဝိတက်သည်။ အပန္နိ
န္တေ။ မပြတ်သည်ရှိသော်။ ကမ္မာဋ္ဌာနမနသိကာရဿ။ ကမ္မာဋ္ဌာန်းကိုနှလုံး

ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်။

သွင်းခြင်း၏။ ဩကာသော။ အခွင့်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ တသ္မာယံ
ကြောင့်။ နပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ။ မဖြစ်စေအပ်။ ။

ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာပန။ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သောပညာရှိတို့ သည်ကား။
နဝကမ္ဘံ။ အမှုသစ်ကို။ ကတွာပိ။ ပြု၍လည်း။ ဝိတက္ကံ။ ဝိတက်ကို။ ပဏ္ဍိန္ဒံ။ သု။
ဖြစ်ကုန်ပြီး။ တတြဝစနေ။ ထိုစကား၌။ ဣဒံ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ ဝတ္ထု။
ဝတ္ထုတည်း။ ကိရ။ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ တိဿသာမဏောရဿ။
တိဿသာမဏေ၏။ ဥပဏ္ဍာယော။ ဥပဏ္ဍာယံဆရာသည်။ တိဿမဟာဝိ
ဟာရေ။ တိဿမဟာဝိဟာရကျောင်း၌။ ဝံသတိ။ နေ၏။ တိဿသာမဏော
ရော။ တိဿသာမဏေသည်။ တန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။
ဥက္ကဋ္ဌိတော။ ဆန့်ကျင်သည်။ အမိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ လျှောက်၏။ အ
ထ။ ထိုအခါ၌နံ။ ထိုသာမဏေကို။ ထေရော။ ဥပဏ္ဍာယံဆရာသည်။ ဣမသ္မိံ
ဝိဟာရေ။ ဤကျောင်း၌။ နှာနဥဒကံ။ ချိုးရေကို။ ဒုလ္လဘာ။ ရေခဲ၏။ ဓံ။ ငါ့ကို။
ဂဟေတွာ။ ယူဆောင်၍။ ဗိတ္တလပဗ္ဗတံ။ ဗိတ္တလတောင်သို့။ ဂန္ထာဟိ။ သွား
လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ သော။ ထိုသာမဏေသည်။ တထာ။ ထိုဥ
ပဏ္ဍာယံဆရာဆိုတိုင်း။ အကါယိ။ ပြု၏။ တက္က။ ထိုဗိတ္တလတောင်၌။ နံ။ ထိုသာ
မဏေကို။ ထေရော။ ဥပဏ္ဍာယံဖြစ်သောမဏေရ်သည်။ အာဟ။ ဆို၏။ အယံ
ဝိဟာရော။ ဤကျောင်းသည်။ အစ္စန္ဒသံ။ ဗိက္ခော။ စင်စစ်သံ။ ဗိကကျောင်း
တည်း။ ဧကံ။ တဆောင်သော။ ဗုဂ္ဂလိကဋ္ဌာနံ။ ဗုဂ္ဂလိက၏နေရာဖြစ်သော
ကျောင်းကို။ ကရောဟိ။ ပြုလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ သော။ ထိုသာ
မဏေသည်။ တန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ သာရ။ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့လျှောက်
ဆို၍။ အာဒိတော။ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ သံယုတ္တကနိကာယံ။ သံယုတ္တနိ
ကာယံကိုသရဏ္ဍာယံခြင်း လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍာရသောနံ။ တောင်၌
ကိုသုင်သင်ခြင်းလည်းကောင်း။ တေဇောဓာတုကသိတာပရိကမ္ဘံ။ တေဇော
ဓာတ်တည်းဟူသော ကသိုဏ်းပရိကံကိုစီးဖြန်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ
ဤသို့။ တိဏိပိ။ သုံးပါးသောကိစ္စတို့ကိုလည်း။ ဧကေတော။ တပြိုင်နက်။ အာ
ရဟိတွာ။ အားထုတ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အပ္ပနံ။ အပြီးအဆုံးသို့။ ပါ
ပေသိ။ ရောက်စေ၏။ သံယုတ္တကနိကာယံ။ သံယုတ္တနိကာယံကိုသရဏ္ဍာယံ
ခြင်းကို။ ပရိယောဿပေတိ။ ပြီးဆုံးစေ၏။ လေဏာကမ္ဘံ။ လိုဏ်ကိုပြုသော
အမှုကို။ နိဋ္ဌပေသိ။ ပြီးဆုံးစေ၏။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသောကိစ္စကို။ ကတွာ။ ပြု၍။
ဥပဏ္ဍာယဿ။ ဥပဏ္ဍာယံဆရာအား။ သည်။ အဋ္ဌာဟိကို။ အဒါယိ။ ပေး၏။
ဥပဏ္ဍာယော။ ဥပဏ္ဍာယံဆရာသည်။ သာမဏေရ။ သာမဏေ။ တေတယာ။

၄၅၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သင့်သည်။ ဒုက္ခနု၊ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ အဇ္ဈ၊ယနေ့၊တသဝ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ တံယေဝ၊သင်သည်ပင်လျှင်၊ ဝသဟ်၊နေလေဦးလော၊ဇ္ဇုတိ၊
 ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊သော၊ထိုသာမဏေသည်၊ တံရတ္တံ၊ထိုညဉ့်ပတ်လုံး၊
 လေဏေ၊လိုက်၌၊ဝသန္တော၊နေသည်ရှိသော်၊ဥတုသပ္ပ၊ယံ၊ဥတု၏လျှောက်
 ပတ်ခြင်းကို၊လဘိတွာ၊ရ၍၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ ဝဗေတွာ၊ပွားစေ၍၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ရောက်၍၊တက္ကေဝ၊ထိုလိုက်၌သာ
 လျှင်၊ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ၏၊ တဿ၊ထိုတိဿမထေရ်၏၊ ဓာတု
 ယော၊ဓာတ်တော်တို့ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊စေတိယံ၊စေတီကို၊အကံသု၊ပြု
 ကုန်ပြီ၊ အဇ္ဈာဝိ၊ယခုကာလ၌လည်း၊တိဿက္ကေရဿ၊တိဿထေရ်၏၊စေ
 တိယန္တိ၊စေတီဟူ၍၊ ပညာယတိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏၊ဇ္ဇုဒံပဗ္ဗံ၊ဤအပိုင်းသည်၊
 အသတိပဗ္ဗံနာမ၊ သတိမမူသဖြင့် မိစ္ဆာဝိတက်ကို နှိပ်ရာအပိုင်းမည်၏၊
 ဇ္ဇုမသ္မိံ၊ဤအသတိပဗ္ဗံ၌၊ ဌတွာ၊တည်၍၊ ဝိတက္ကေ၊ဝိတက်တို့ကို၊နိဂ္ဂဏ္ဍိ
 တုံ၊နှိပ်ခြင်းငှါ၊အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နှိုင်းသောရဟန်းသည်၊ ဇ္ဇုမ၊ဤ
 ဝိတက္ကမူလဘေဒပဗ္ဗံ၊ ဌတွာ၊တည်၍၊ နိဂ္ဂဏ္ဍိဿတိ၊နှိပ်အံ့၊ဇ္ဇုတိ၊ဤသို့၊
 ဝိတက္ကမူလဘေဒံ၊ဝိတက်မူလအထူးဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗံ၊အပိုင်းကို၊ ဒသေ
 န္တော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုန၊တဖန်၊ တဿစေတိက္ခဝေတိ အာ
 ဗိ၊တဿစေတိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်
 မူပြီ။ ၊

တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဝိတက္ကသင်္ခါရ သဏ္ဌာနံ မနသိကာတဗ္ဗန္တိ၊
 ဝိတက္ကသင်္ခါရသဏ္ဌာနံမနသိကာတဗ္ဗဟူသည်ကား၊ သင်္ခါရေတိ၊ပြုပြင်
 တတ်၏၊ ဇ္ဇုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သင်္ခါရော၊သင်္ခါရမည်၏၊ ပစ္စယော၊
 အကြောင်း၊ကာရဏံ၊အကြောင်း၊မူလံ၊အကြောင်း၊ ဇ္ဇုတိအယံ၊ဤသည်
 ကား၊ အက္ခော၊အနက်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ဤသညာ ဝိပလ္လာသ၌၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊
 တည်တတ်၏၊ဇ္ဇုတိတသ္မာ၊ထိုသို့တည်ရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊သဏ္ဌာ
 နံ၊သဏ္ဌာနမည်၏၊ ဝိတက္ကသင်္ခါရဿ၊ ဝိတက်တည်းဟူသော သင်္ခါရ
 ၏၊သဏ္ဌာနံ၊ တည်ရာတည်း၊ ဝိတက္ကသင်္ခါရသဏ္ဌာနံ၊ ဝိတက်တည်း
 ဟူသော သင်္ခါရ၏တည်ရာ၊ တံ၊ထိုဝိတက်တည်း ဟူသော သင်္ခါရ၏
 တည်ရာကို၊ မနသိကာတဗ္ဗံ၊နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ဇ္ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊
 အက္ခော၊အနက်တည်း၊ ဇ္ဇုဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊
 ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အယံဝိတက္ကော၊ ဤဝိတက်
 သည်၊ ကိံဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ကိံပစ္စယော၊ အဘယ်

ပစ္စည်းကြောင့်၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကနံ၊ ဝိတက်တို့၏၊ မူလဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မူလမူလဉ္စ၊ အကြောင်း၏ အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ခနသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ ကိံ နုခေါအဟံသိဗံဂစ္ဆာမိတိ၊ ကိံ နုခေါအဟံသိဗံဂစ္ဆာမိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်သိဗံ၊ လျင်မြန်စွာ၊ ဂစ္ဆာမိနုခေါ၊ သွားရအံ့နည်း၊ ယန္တု၊ နာဟံ သဏိကံဂစ္ဆေယျန္တိ၊ ယန္တု၊ နာဟံသဏိကံဂစ္ဆေယျံဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဣမိနာသိဗာဂမနေန၊ ဤလျင်မြန်စွာသွားခြင်းဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေးသာသာ၊ ဂစ္ဆိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ သောသဏိကံဂစ္ဆေယျာတိ၊ သောသဏိကံဂစ္ဆေယျဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေးသာသာ၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ သေနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ သိဗာဂမနကာလောဝိယ၊ လျင်မြန်စွာ သွားသော ကာလကဲ့သို့၊ ဣမဿာသိက္ခ၊ နော၊ ဤရဟန်း၏၊ ဝိတက္ကသမာရုဉ္ဇကာလော၊ ဝိတက်သို့တင်သောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေးသာသာ၊ ဂမနကာလောဝိယ၊ သွားသောကာလကဲ့သို့၊ ဣမဿ၊ ဤရဟန်း၏၊ ဝိတက္ကစာရပစ္စေဒကာလော၊ ဝိတက်၏ကျက်စားသောအကြောင်းကိုဖြတ်သောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ဝိတကာလောဝိယ၊ ရပ်သောကာလကဲ့သို့၊ ဣမဿ၊ ဤရဟန်း၏၊ ဝိတက္ကစာရေ၊ ဝိတက်၏ကျက်စားသောအကြောင်းကို၊ ပစ္ဆိန္နေ၊ ဖြတ်ပြီးသော်၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သွားရာဆောင်သော ယူရင်းဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းသို့၊ ဝိတ္တောတရဏကာလော၊ မိတ်၏သက်သောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ နိသိန္နကာလောဝိယ၊ ထိုင်သောကာလကဲ့သို့၊ ဣမဿ၊ ဤရဟန်း၏၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တပတ္တကာလော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ နိပ္ပန္နကာလောဝိယ၊ လျောင်းသောကာလကဲ့သို့၊ ဣမဿ၊ ဤရဟန်း၏၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာယ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဗလသမာပတ္တိယာ၊ ဗလသမာပတ်ဖြင့်၊ ဒိဝသံ၊ အလုံးစုံသောနေ့ကို၊ ဝိတိဝတ္တနကာလော၊ လွန်စေသောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်

၄၅၂

မူလမဏ္ဍာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အပ်၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌။ ဣမေဝိတက္ကဿကံ ဟေတုကာကံ ပစ္စယာတိ။ ဣမေဝိတက္ကဿကံ ဟေတုကာကံ ပစ္စယာဟူ၍။ ဝိတက္ကဿနံ၊ ဝိတက်တို့၏။ မူလမူလံ၊ အကြောင်း၏ အကြောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော အလားဖြင့်သွားသော ရဟန်းအား။ ဝိတက္ကဿစာရော၊ ဝိတက်တည်းဟူသော ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိထိလော၊ လျော့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ ဝိတက္ကေ၊ ထိုဝိတက်သည်။ သိထိလောတေ၊ လျော့စွာဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော် မတ္တကံ၊ ထိပ်ကို။ ဂစ္ဆန္တေ၊ နင်းနယ်သည်ရှိသော်။ ဝိတက္ကဿ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်။ သဗ္ဗသော၊ အခြင်း ခပ်သိမ်း။ နိရုဏ္ဏန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဒုဒ္ဓုဘဇာတကေန၊ ဒုဒ္ဓုဘဇာတ်ဖြင့်။ ဒီပေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏။ ။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဗေလုဝရက္ခမူလေ၊ ဥသျှစ်ပင်းရင်း၌။ နိဒ္ဒါယန္တဿ၊ အိပ်သော။ သသကာဿ၊ ယုန်ငယ်၏။ ကဏ္ဍမူလေ၊ နားရွက်ရင်း၌။ ဗေလုဝပက္ကံ၊ ဥသျှစ်သီးမှည့်သည်။ ဝဏ္ဏတော၊ အညွှာမှ။ ဆိဇ္ဇိတွာ၊ ပြတ်၍၊ ပတိတံ၊ ကျ၏။ သော၊ ထိုယုန်ငယ်သည်။ တဿ၊ ထိုဥသျှစ်သီးမှည့်၏။ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပြို၏။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဝေဝေန၊ လျင်သော အဟုန်ဖြင့်။ ပလ္လာယိ၊ ပြေး၏။ တံ၊ ထိုယုန်ငယ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ စတုပ္ပဒါ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ပလ္လာယိ သူ၊ ပြေးကုန်ပြီးတခါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သိဟော၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုခြင်္သေ့မင်းသည်။ ဗိဇ္ဇေယျံ၊ ကြံ၏။ ကိံ ဗိဇ္ဇေယျံ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ အယံ ပထဝီနာမ၊ ဤမြေမည်သည်ကား။ ကံပ္ပဝိနာသေ၊ ကမ္ဘာပျက်သောကာလ၌။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ အန္တရာ၊ ကမ္ဘာ မပျက်မီအကြား၌။ ပထဝီဘေဒေါနာမ၊ မြေပြိုခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ မူလမူလံ၊ အကြောင်း၏ အကြောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ လျှောက်၍။ အနုဝဇ္ဇေယျံ၊ စူးစင်းဆင်ခြင်ရမှုကား။ ယန္တု၊ န၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိဇ္ဇေယျံ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းခြင်္သေ့မင်းသည်။ ဟတ္ထိနာဂတော၊ ဆင်ပြောင်ကြီးမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ သသကံ၊ ယုန်ငယ်တိုင်အောင်။ တာတ၊ အမောင်ယုန်ငယ်။ တယာ၊ သင်သည်။ ပထဝီဘိဇ္ဇမာနာ၊ မြေပြိုသည်ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ခဲ့သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သသော၊ ယုန်ငယ်သည်။ ဒေဝ၊ အရှင်ခြင်္သေ့မင်း။ အာမ၊ မြင်ခဲ့သည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သိဟော၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်။ ဘော၊ အ

မိတက္ကသိုလ်သင်တန်းသုတ်။

၄၅၉

မောင်ယုန်ငယ်၊ ဇေယျာလော၊ ဟောပြော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို
 ၏၊ သဘော၊ ယုန်ငယ်သည်၊ သာမိ၊ သခင်၊ နသက္ကောမိ၊ မဝံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ ရေ၊ အချင်းယုန်ငယ်၊ ဇေယျာလော၊ မာဘာယိ၊
 မကြောက်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သဗ္ဗမု၊ ဒုကေန၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောစကား
 ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ သဘော၊ ယုန်ငယ်သည်၊ ဂုက္ခ
 သာ၊ ဥသျှစ်ပင်၏၊ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ဒုဒ္ဓုဘာ
 ယတိ၊ တဒ္ဓန္တေ၊ ယသို့၊ ဒေသဝသာမဟံ၊ အဟံတေံနဇာနာမိ၊ ကိမေတံ
 ဒုဒ္ဓုဘာယတိတိ၊ ဒုဒ္ဓုဘာယတိတဒ္ဓန္တေ၊ ယသို့၊ ဒေသဝသာမဟံ၊ အဟံ
 တေံနဇာနာမိ၊ ကိမေတံဒုဒ္ဓုဘာယတိဟူ၍၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို
 ငြိ၊ မိဂရာဇာ၊ သားတို့ကိုအစိုးရသော၊ သာမိ၊ အရှင်ခြင်္သေ့မင်း၊ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ ယသို့၊ ဒေသ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဝသာမိ၊ နေ၏၊ တသို့၊ ဒေသ၊
 ထိုအရပ်၌၊ ဒုဒ္ဓုဘာယတိ၊ ဒုဒ္ဓုဘာဟူသော အသံကိုပြု၏၊ မိဂရာဇာ၊ အရှင်
 ခြင်္သေ့မင်း၊ တေ၊ အရှင်ခြင်္သေ့မင်းအား၊ တဒ္ဓန္တေ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်
 ပါစေလော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တေံ၊ ဤမြေပြင်သော အကြောင်းကို၊ နဇာ
 နာမိ၊ မသိပါ၊ တေံ၊ ဤမြေပြင်ရခြင်းသည်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဒုဒ္ဓု
 ဘာယတိ၊ ဒုဒ္ဓုဘာဟူသော အသံကိုပြု၏၊ ဗေမိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်း
 သည်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤအရပ်၌ သာလျှင်၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ဦးလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဂုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်းရင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သသကဿ၊
 ယုန်ငယ်၏၊ နိပ္ပန္နဋ္ဌာနံ၊ အိပ်ရာအရပ်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဗေလုဝပက္ကံ၊
 ဥသျှစ်သီးမှည့်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့၊ ဩလောကေတွာ၊
 ကြည့်ပြန်သည်ရှိသော်၊ ဝဏ္ဏံ၊ အညွှာကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဒိသွာ၊ မြင်ပြီး
 ၍၊ အယံသေသော၊ ဤယုန်ငယ်သည်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအရပ်၌၊ နိပ္ပန္နဋ္ဌာ၊ အိပ်၏၊ နိဒ္ဓါ
 ယမာနော၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်သော်၊ ဣမဿ၊ ဤယုန်ငယ်၏၊ ကဏ္ဍမူ
 လေ၊ နားရွက်ရင်း၌၊ ပတိတဿ၊ ကျသောဥသျှစ်သီးမှည့်၏၊ သဒ္ဓေန၊ အသံ
 ဖြင့်၊ ပထဝီ၊ မြေသည်၊ တိဇ္ဇတိ၊ ငြိ၏၊ ဣတိတေံသည်၊ ဤသို့အမှတ်ရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပသာယိ၊ ပြေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တံကာရဏံ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ သသံ၊ ယုန်ငယ်ကို၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ သဘော၊ ယုန်ငယ်သည်၊
 ဒေဝ၊ အရှင်ခြင်္သေ့မင်း၊ အာမ၊ ဟုတ်မှန်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 ဗေမိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဗေလုဝပတိတံသုတွာ၊ ဒုဒ္ဓုဘာန္တိ
 သသောဇဝိ၊ သသဿဝစနံသုတွာ၊ သန္တက္ကမိဂဝါဟိနိတိ၊ ဗေလုဝပတိ
 တံသုတွာ၊ ဒုဒ္ဓုဘာန္တိ သသောဇဝိ၊ သသဿဝစနံသုတွာ၊ သန္တက္ကမိဂဝါ

၄၅၄ မူလမဏ္ဍိယသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တိနိဟူ၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟံ၊ ဆိုပြီး၊ ဗေလုခံ၊ ဥသျှစ်သီး
 မှည့်သည်၊ ပတိတံ၊ ကြွေကြွေသောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဒုဒ္ဒါဘန္တိ၊ မြေ
 ပြိုသောအသံဟူ၍၊ သသော၊ ယုန်ငယ်သည်၊ ဇေဝိ၊ ပြေး၏၊ သသဿ၊ ယုန်
 ငယ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သန္တတ္တာ၊ ပြင်းစွာ၊ တိတ်လန့်
 ကုန်သော၊ မိဂဂါဟိနိ၊ သားအပေါင်းတို့သည်၊ ဇေဝန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ တတော
 ထိုနောက်မှ၊ ဗေမိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ မာတာယထ၊ မကြောက်
 ကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ မိဂဂဏော၊ သားအပေါင်းတို့ကို၊ အသောသေ
 တိယထာ၊ သက်သာရာကိုရစေသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိတက္ကာနံ၊
 ဝိတက်တို့၏၊ မူလမူလံ၊ အကြောင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဂန္ထန္တဿ၊ ဥဏှံ
 တည်းဟူသော အလားဖြင့်လိုက်ရသောရဟန်းအား၊ ဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိ
 တက်တို့ကို၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဝိတက္က မူလဘေဒပဗ္ဗေ၊
 ဤဝိတက္ကမူလဘေဒပဗ္ဗေ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝိတက္ကေ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့ကို၊
 နိဂ္ဂဏှိသုံ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တေနပန၊ မတတ်နိုင်သော ရဟန်းသည်
 ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ နိဂ္ဂဏှိတဗ္ဗာ၊ နှိပ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပရစ္ဆိ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ပုန၊ တတနံ၊ တဿစေတိက္ခဝေတိအာဒိံ၊ တဿစေတိက္ခဝေ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟံ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဒန္တေ၊ ဘိဒန္တမာစာ
 ဟာတိ၊ ဒန္တေ၊ ဘိဒန္တမာစာယဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာဒန္တေ၊ အောက်သွား၌
 ဥပရိဒန္တေ၊ အထက်သွားတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ စေတဿာမိတ္တန္တိ၊ စေ
 တဿာမိတ္တံဟူသည်ကား၊ ကုသလစိတ္တေန၊ အားကြီးသောသမာ သင်္ကပ္ပ
 နှင့်ယှဉ်သောကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်၊ အကုသလစိတ္တံ၊ သုံးပါးသောမိစ္ဆာဝိတက်
 နှင့်ယှဉ်သော အကုသိုလ်စိတ်ကို၊ အဘိနိဂ္ဂဏှိဘဗ္ဗံ၊ တတနံမဖြစ်ခြင်းသို့
 ရောက်စေ၍၊ နှိပ်အပ်၏၊ ဗလဝါပုရိသောတိ၊ ဗလဝါပုရိသောဟူသည်ကား
 ထာမသမ္ပန္နော၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဗလော၊ အားကြီးသော၊ ပုရိ
 သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊
 ဝိသေဝါ၊ ဦးခေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဂလေဝါ၊ လည်၌လည်းကောင်း၊ ခန္ဓေ
 ဝါ၊ ပခုံး၌လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အဘိနိဂ္ဂဏှယုယထာ၊ နှိပ်ရာ
 သကဲ့သို့၊ အဘိနိဂ္ဂဏှေယုယထာ၊ ညှပ်ရာသကဲ့သို့၊ အဘိသန္တာပေယု
 ယထာ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်စေရာသကဲ့သို့၊ သန္တတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပူပန်ခြင်း
 ကို၊ ကိလန္တိ၊ ပင်ပင်ပန်းခြင်းကို၊ မုစ္ဆာပရေတံ၊ မူးဝေ ပင်ပန်းခြင်းကို၊
 ကရေယျဝိယ၊ ပြုရာသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခုနာ၊

ဝိတက္ကသဗ္ဗာနသုတ်။

ရဟန်းသည်။ ဝိတက္ကဟိ။ ဝိတက်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တက္က။ ပဋိမလ္လေန။
 အကြိမ်ကြိမ်သုံးထွေးခြင်းသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ တုဓမ္မ။ ဝိတက်ဖြစ်သော
 သင်တို့သည်ကား။ ကေစ။ အဘယ်သူတို့နည်း။ အဟံ။ ငါကား။ ကောစ။
 အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဘိဘဝိတွာ။ နှိပ်စက်၍။ တစောစ။ အရေ
 သည်လည်းကောင်း။ နှာရစ။ အကြောသည်လည်းကောင်း။ အဗ္ဗိစ။ အရိုး
 သည်လည်းကောင်း။ ကာမံအဝယိဿတု။ စင်စစ်ကြွင်းသည်ဖြစ်စေ။ မေ။
 ငါ၏။ သရိရေ။ ကိုယ်၌။ ဗံသလောဟိတံ။ အသားအသွေးသည်။ အဝ
 သုဿတု။ ခန်းခြောက်သည်ဖြစ်စေ။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ မဟာဝိရိယံ။ အားကြီး
 သောဝိရိယကို။ ပဂ္ဂယ။ ခြီးမြင့်၍။ ဝိတက္ကနိ။ မိစ္ဆာဝိတက်တို့ကို။ နိဂ္ဂဗ္ဗိ
 တဗ္ဗာ။ နှိပ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒဿန္တော။ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။
 ဣမံအတ္ထဒီပကံ။ ဤအနက်ကိုပြတတ်သော။ ဥပမံ။ ဥပမာကို။ အာဟရိ။
 ဆောင်တော်မူ၏။ ယတောစခေါဘိက္ခဝေတိ။ ဣဒံစနံ။ ယတောစခေါ
 ဘိက္ခဝေအစရှိသောဤစကားသည်။ ပရိယာဒါနဘာဇနိယံနာမ။ ပရိယာ
 ဒါနဘာဇနိယမည်၏။ တံ။ ထိုပရိယာဒါနဘာဇနိယသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ။
 ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ယထာပန။ ဥပမာမည်သည်ကား
 သတ္တာစရိယော။ လေးဆရာကြီးသည်။ တိရောရဋ္ဌာ။ တိုင်းတပါးနိုင်ငံမှ။ အာ
 ဂတံ။ လာသော။ ရာဇပုတ္တံ။ မင်းသားကို။ ပဉ္စာဝုဇေဝိပ္ပံ။ ငါးပါးသောလက်
 နက်အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဗျာပေတွာ။ သင်စေ၍။ ဂစ္ဆိ။ သွားလေ။ အတ္တနော။
 မိမိ၏။ ရဋ္ဌေ။ ပြည်၌။ ရန္တံ။ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဏှ။ ယူချေလော။ တေ။ သင့်အား။
 အန္တရာမဂ္ဂေ။ ခရီးအကြား၌။ စောရာ။ ခိုးသူတို့သည်။ သစေဥဋ္ဌဟန္တိ။ အ
 ကယ်၍ထကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ခနုနာ။ လေးဖြင့်။ ကမ္ပံ။ ထိုးပစ်သောအမှုကို။
 ကတွာ။ ပြု၍။ ဂစ္ဆိ။ သွားလေ။ တေ။ သင့်အား။ ခနု။ လေးသည်။ သစေနဿ
 တိဝါ။ အကယ်၍မူလည်းပျောက်အံ့။ သစေဘိဇ္ဇတိဝါ။ အကယ်၍မူလည်း
 ကျိုးအံ့။ သတ္တိယာ။ ထွ်မဖြင့်။ အသိနာ။ သန်လျက်ဖြင့်။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ ပဉ္စ
 ဟိဝိ။ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အာဝုဇေဟိ။ လက်နက်တို့ဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗံ။ ပြု
 အပ်သည်ကို။ ဒဿထွာ။ ပြုပြီး၍။ ဥယျာဇေတိ။ လွှတ်လိုက်၏။ သော။ ထို
 မင်းသားသည်။ တထာ။ ထိုဆရာဆိုတိုင်း။ ကတွာ။ ပြု၍။ သကရေဋ္ဌံ။ မိမိတိုင်း
 နိုင်ငံသို့။ ဂစ္ဆိ။ သွား၍။ ရန္တံ။ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ရန္တသိရိ။ မင်း
 ၏အသရေကို။ အနုဘောတိယထာ။ ခံစားသကဲ့သို့။ ဇေမေဝ။ ဤအတူသာ
 လျှင်။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓိဝိတ္တမနုယုတ္တံ။ အဓိဝိတ္တသိက္ခာကို
 အားထုတ်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းကို။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဟ

၄၅၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဏက္ခယယ၊ ယူခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥပေယျာဓေန္တော၊ တိုက်တွန်းတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ အကုသလဝိတက္က၊ အ
 ကုသလဝိတက်တို့သည်၊ သဗ္ဗေဥပ္ပန္နန္တိ၊ အကပ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ အညနိမိတ္တ
 ပဗ္ဗေ၊ အညနိမိတ္တပဗ္ဗ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်တို့ကို၊ နိဂ္ဂ
 ဏ္ဍိတွာ၊ နှိပ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အ
 ရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအညနိမိတ္တပဗ္ဗ၌၊
 ဌတွာ၊ တည်၍၊ အသက္ကောန္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းငှါမတတ်
 နှိုင်းသောရဟန်းသည်၊ အဒီနဝပဗ္ဗေ၊ အဒီနဝပဗ္ဗ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပါဝု
 ဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ တတြာပိ၊ ထိုအဒီနဝပဗ္ဗ၌လည်း၊ အသက္ကော
 န္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းငှါ မတတ်နှိုင်းသောရဟန်းသည်၊
 အသတိပဗ္ဗ၊ အသတိပဗ္ဗ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊
 တတြာပိ၊ ထိုအသတိပဗ္ဗ၌လည်း၊ အသက္ကောန္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ရောက်ခြင်းငှါ မတတ်နှိုင်းသော ရဟန်းသည်၊ ဝိတက္ကမူလဘေဒပဗ္ဗေ၊ ဝိ
 တက္ကမူလဘေဒပဗ္ဗ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ တ
 တြာပိ၊ ထိုဝိတက်မူလဘေဒပဗ္ဗ၌၊ အသက္ကောန္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ရောက်ခြင်းငှါမတတ်နှိုင်းသောရဟန်းသည်၊ အဘိနိဂ္ဂဏ္ဍပဗ္ဗေ၊ အဘိနိဂ္ဂ
 ဏ္ဍပဗ္ဗ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝိတက္က၊ ဝိတက်တို့ကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ နှိပ်၍၊ ဝိပဿ
 နံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝု
 ဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စပဗ္ဗာနိ၊ ဤငါးပါးသောပဗ္ဗတို့ကို၊
 ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ။

ဝသီဝိတက္က ပရိယာယပထေသုတိ၊ ဝသီဝိတက္က ပရိယာယပထေသု
 ဟူသည်ကား၊ ဝိတက္ကစရပထေသု၊ ဝိတက်၏ ထုည့်လည်ရာဖြစ်သော
 အကြောင်းတို့၌၊ ဝိဏ္ဏဝသီပဂုဏဝသီ၊ လေ့လာသော ဝသီဘော်ရှိသည်။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယံဝိတက္ကံအာကန္တိဿတိတိဣဒံ၊ ယံဝိတက္ကံ
 အာကန္တိဿတိဟူသော ဤစကားကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝသီဘာဝါ
 ကာရဒဿနတ္ထံ၊ ဝသီဘော်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော အခြင်းအရာကိုပြု
 ခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အသံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
 သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ယံဝိတက္ကံ၊ အကြင်ဝိတက်ကို၊ ဝိတက္ကေတုကာ
 မော၊ ကြံခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊ နဝိတက္က
 တိ၊ မကြံနိုင်၊ ပသံ၊ အကြင်ဝိတက်ကို၊ နဝိတက္ကေတုကာမော၊ ကြံခြင်းငှါအ
 လိုမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုကြံခြင်းငှါ အလိုမရှိသောဝိတက်ကို၊

ဝိတက္ကတိ၊ ဤရ၏၊ ဣဒါ နိပန။ ယခုအခါ၌ကား၊ ဝသီဘူတက္က၊ လေ့လာ
အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယံဝိတက္ကံ၊ အကြင်ဝိတက်ကို၊ ဝိတက္ကေတု
ကာမော၊ ဤခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံယေဝ၊ ထိုဝိတက်ကို
သာလျှင်၊ ဝိတက္ကတိ၊ ဤ၏၊ ယံ၊ အကြင်ဝိတက်ကို၊ နဝိတက္ကေတုကာမော
ဤခြင်းငှါအလိုမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊ နဝိတက္ကတိ၊
မကြံ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယံဝိတက္ကံ အာကဗီဿတိ တံဝိတက္ကံ ဝိတက္က
ဿတိ၊ ယံဝိတက္ကံ နာကဗီဿတိနတံ ဝိတက္ကံ ဝိတက္ကဿတိတိ၊ ယံဝိ
တက္ကံ အာကဗီဿတိတံဝိတက္ကံ ဝိတက္ကဿတိ၊ ယံဝိတက္ကံ နာကဗီဿ
တိနတံဝိတက္ကံ ဝိတက္ကဿတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ အန္တေဇ္ဇိ
တဏှန္တိ အာဒိ၊ အန္တေဇ္ဇိတဏှံ ဤသို့အစရှိသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗာ
သဝသုတ္တေ၊ သဗ္ဗာသဝ သုတ်၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း၊ ။
ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်၏ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိ
တာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒုတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယဝဂ်၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာအပြီးအဆုံး
သို့ရောက်ပြီ။ ။

ကကရူပမသုတ်။

☞ ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ကကရူပမသုတ္တံ၊
ကကရူပမသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုကကရူပမသုတ်၌၊ မောဠိယဗဂ္ဂုဏော
တိဇ္ဇေ၊ မောဠိယဗဂ္ဂုဏောဟူသောဤပုဒ်၌၊ စူဠာဥသျှောင်ဝုံးခြင်းကို၊
မောဠိတိ၊ မောဠိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့
ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဆေတွာနမောဠိ ဝရဂန္ဓဝါသိတံ၊ ဝေပာဝ
ယသံဥက္ခိယိသကျပုဂံဝေါ၊ ရတနစင်္ကောဓု ဝရေနဝါသဝေါ၊ သဟဿနေ
က္ကောသိရဿပဋိဂ္ဂဟိတိ၊ ဆေတွာနမောဠိ ဝရဂန္ဓဝါသိတံ၊ ဝေပာဝယသံ
ဥက္ခိယိသကျပုဂံဝေါ၊ ရတနစင်္ကောဓု ဝရေနဝါသဝေါ၊ သဟဿနေက္ကော
သိရဿပဋိဂ္ဂဟိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ။ သကျပုဂံဝေါ၊ သာ
ကီဝင်မင်းသားတို့၏အကြီး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝရ
ဂန္ဓဝါသိတံ၊ မြတ်သောနဲ့သာဖြင့်ထူးအပ်သော၊ မောဠိ၊ ဥသျှောင်တော်

ကို၊ ဆေတ္တာနု၊ ဖြတ်၍၊ ဝေဟာယသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥက္ခိပိ၊ မြောက်၍၊ သ
 ဟဿနေတ္တော၊ မျက်စိအမြင်တထောင်ရှိသော၊ ဝါသဝေါ၊ သိကြားမင်း
 သည်၊ ရတနစင်္ကောဓူဝရေန၊ ရတနာကျောက်ဖြင့်ပြီးသောမြတ်သောပန်း
 ကလပ်ဖြင့်၊ သိရသော၊ ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ခံယူပြီး၊ သော၊ ထိုဥသျှောင်
 တော်သည်၊ တဿ၊ ထိုမောဠိယ ဗဂ္ဂုဏရဟန်းအား၊ ဂိဟိကာလေ၊ လူ
 လက်ထက်၌၊ မဟတိ၊ ကြီးသောဥသျှောင်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ တေန
 ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုမောဠိယဗဂ္ဂုဏရဟန်းအား၊ မောဠိယဗဂ္ဂုဏေါတိသင်္ခါ
 မောဠိယဗဂ္ဂုဏဟူသောအမည်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီး၊ ပဗ္ဗဇိတမ္ပိ၊ ရ
 ဟန်းပြုပြီးသော်လည်း၊ နံ၊ ထိုမောဠိယဗဂ္ဂုဏကို၊ တေနဝနာမေန၊ ထိုမောဠိ
 ယဗဂ္ဂုဏဟူသောအမည်ဖြင့်သိလျှင်၊ သဉ္ဇနန္တိ၊ သိကုန်၍၊ အတိဝေလန္တိ၊ အ
 တိဝေလံဟူသည်ကား၊ ဝေလံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားကို၊ အတိတ္ထမိတ္တာ၊ လွန်၍
 တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ကာလဝေလော၊ ကာလဝေလောလည်းကောင်း၊
 သီမဝေလော၊ သီမဝေလောလည်းကောင်း၊ သီလဝေလော၊ သီလဝေလောလည်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေလောကာလံ၊ အပိုင်းအခြားသည်၊ တိဝိခေ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၍၊
 တာယံဝေလောယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣဓံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်၍၊
 ဣတိအယံဝေလော၊ ဤဝေလောသည်၊ ကာလဝေလောနာမ၊ ကာလဝေလောမည်
 ၍၊ ဌိတဓမ္မော၊ တည်ကြည်သောသဘောရှိသောသူသည်၊ ဝေလံ၊ အပိုင်း
 အခြားကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ လွန်၍မဖြစ်၊ ဣတိအယံဝေလော၊ ဤဝေလောသည်၊
 သီမဝေလောနာမ၊ သီမဝေလောမည်၍၊ ဝေလောတိတ္ထမော၊ သီလကိုလွန်ကျူး
 ခြင်းကို၊ သေတုဗ္ဗာတော၊ မဂ်ဖြင့်သတ်အပ်ပြီး၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
 အတိတိတ္ထမနဋ္ဌေန၊ မလွန်ကျူးအပ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ သော၊
 ဤသီလသည်၊ ဝေလော၊ ဝေလောမည်၍၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အယံ၊
 ဤဝေလောသည်၊ သီလဝေလောနာမ၊ သီလဝေလောမည်၍၊ တိဝိခေ၊ သုံးပါးအ
 ပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံဝေလံ၊ ထိုအပိုင်းအခြားကို၊ သော၊ ထိုမောဠိ
 ယဗဂ္ဂုဏရဟန်းသည်၊ အတိတ္ထမတိယေဝ၊ လွန်ကျူးသည်သာလျှင်တည်း၊
 တိသစ္စံ၊ မှန်၍၊ တိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို၊ ဩဝဒေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊
 ကာလောနာမ၊ အခါမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၍၊ သော၊ ထိုမောဠိယဗဂ္ဂုဏရ
 ဟန်းသည်၊ သူရိယေ၊ နေသည်၊ အတ္ထဂီတေပိ၊ ဝင်သည်တိုင်အောင်လည်း
 ဩဝဒေန္တော၊ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍၊ တံကာလဝေလန္တိ၊ ထိုကာလဟူသောဝေ
 လကိုလည်း၊ အတိတ္ထမိ၊ လွန်ပြီး၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည်၊ တိက္ခု
 နိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား၊ ဩဝါဒေ၊ ဆုံးမခြင်း၌၊ ပမာဏံနာမ၊ အပိုင်း

အရှည်မည်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဘိမာမရိယာဒါ၊ ဘိမဟူသော အပိုင်းအခြား
 သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုမောဋ္ဌိယဖဂ္ဂ၊ ဣရဟန်းသည်။ ဆပ္ပဉ္စဝါစာဟိ၊ ငါး
 ပုဒ်ခြောက်ပုဒ်တို့ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍၊ တံ
 ဘိမဝေလဗ္ဗိ၊ ထိုဘိမဝေလသကိုလည်း။ အတိက္ကမိ၊ လွန်ပြီ၊ ကထေန္တောပန၊
 စကားဆိုသည်ရှိသော်လည်း။ ဒဝသဟဂတံ၊ မြူးထူးခြင်းနှင့်စပ်သောစ
 ကားကို၊ ကတွာ ပြု၍၊ ဒုဗ္ဗုလ္လပတ္တိပဟောနကံ၊ ဒုဗ္ဗုလ္လအာပတ်သို့ရောက်
 ခြင်းငှါလောက်သောစကားကို၊ ကထေတိ၊ ပြောဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘိလဝေ
 လဗ္ဗိ၊ ဘိလအပိုင်းအခြားကိုလည်း။ အတိက္ကမိ၊ လွန်ပြီ။ ။

သံသဇ္ဈောတိ၊ သံသဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ မိသီဘူတော၊ သာသနာတော်
 အားမလျော်သော ရောနှောခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရောနှောသည်ဖြစ်၍၊
 သမာနသုခဒုက္ခော၊ ချမ်းသာတူဆင်းရဲတက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္ပု
 ခါတိ၊ သမ္ပုခါဟူသည်ကား၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ အဝဏ္ဏံ ဘာသာတိတိ၊
 အဝဏ္ဏံဘာသာတိဟူသည်ကား၊ တာပန၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်ကား၊
 ပစနကောဋ္ဌနာဒိနိ၊ ချက်ခြင်းထောင်းခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တိ
 ယော၊ ပြုကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣမာသံ၊ ဤရဟန်းမိန်းမတို့အား၊
 အနာပတ္တိနာမ၊ အာပတ်မသင့်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣမာဘိက္ခုနိယော
 ဤရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ အနာစာရာ၊ မကျင့်အပ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်
 ၍၊ ဒုဗ္ဗစာ၊ ဆိုနိုင်ခက်ကုန်၏၊ ပဂတ္တာ၊ နှုတ်ကြမ်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂု
 တံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ ကို၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ အဓိကရဏဗ္ဗိကရောတိတိ၊ အဓိကရ
 ဏဗ္ဗိကရောတိ ဟူသည်ကား၊ ဣမေသံဘိက္ခုနံ၊ ဤရဟန်းယောကျ်ားတို့
 အား၊ ဣမာဘိက္ခုနိယော၊ ဤရဟန်းမိန်းမတို့ကို၊ ဒိဗ္ဗကာလတော၊ မြင်သော
 ကာလမှ၊ ပဋ္ဌာသ၊ စ၍၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ ဒယန္တိ၊ ပူလောင်ကုန်၏၊
 ဣမသ္မိံဝိဟာနရ၊ ဤကျောင်း၌၊ ပုပ္ဖပူဇာဝါ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အာသနဓောဝန ပရိဘဏ္ဍကရဏာဒိနိဝါ၊ နေရာကို ဆေးခြင်း
 အပြုအပြစ်ပြုခြင်းအစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣမာသံ၊ ဤရဟန်း
 မိန်းမတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတော၊ ထိုရဟန်း
 မိန်းမတို့သည်၊ ကုလဓိတာ၊ အမျိုးကောင်းသွီးတို့ပေတည်း။ လဇ္ဇိနိယော၊
 မကောင်းမှုမှရှက်တတ်ကုန်သောရဟန်းမိန်းမတို့ပေတည်း။ ဘုဌေ၊ သင်
 တို့သည်၊ ဣမာ၊ ဤရဟန်းမိန်းမတို့ကို၊ ဣဒ္ဓိဒ္ဓ္မ၊ ဤမည်ဤမည်သောစကား
 ကို၊ ဝဒယ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘုဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ အယံနာမအာပတ္တိ၊ ဤမည်
 သောအာပတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနည်းရိပ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့

၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂတံ၊ သွား၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံး၊ အဖြတ်ကို၊ ဒေဝ၊ ပေးကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းကို၊ အာကုဗ္ဗတိ၊ ငင်၏၊ မောဠိယ ဗဂ္ဂုဏဿ အဝဏ္ဏံ၊ ဘာသာတိတိ၊ မောဠိယ ဗဂ္ဂုဏဿ အဝဏ္ဏံ၊ ဘာသာတိဟူသည်ကား၊ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိနာမ၊ အာပတ်မသင့်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နိဗ္ဗကာလံ၊ အခါမပြတ်၊ ဣမဿ၊ ဤမောဠိယ ဗဂ္ဂုဏမည်သော ရဟန်း၏၊ ပရိဝေဏဋ္ဌာနံ၊ ပရိဝုဏ်အရပ်သည်။ ဘိက္ခုနိတိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့မှ၊ အသုညံ၊ မဆိတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ အဓိကရဏမ္ပိကရောန္တိတိ၊ အဓိကရဏမ္ပိ ကရောန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဣမေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ဤရဟန်းတို့အား၊ မောဠိယ ဗဂ္ဂုဏတ္ထေရဿ၊ မောဠိယ ဗဂ္ဂုဏမထေရ်ကို၊ နိဗ္ဗကာလတော၊ မြင်သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ ဒဿန္တိ၊ ပူလောင်ကုန်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဝိဟာရေ၊ ဤကျောင်း၌၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဝဿနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဩလောကေတုမ္ပိ၊ ကြည့်ခြင်းငှါလည်း၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ အာဂတဘိက္ခုနိယော၊ လာသောရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ အစေ့အစပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသပဒံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို၎င်း၊ ထေရမေဝ၊ မောဠိယ ဗဂ္ဂုဏ မထေရ်ကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ကုလပုတ္တကော၊ အမျိုးကောင်းသားတည်း၊ လန္တိ၊ မကောင်းမှုမှရှက်တတ်၏၊ ကုတ္တုဗ္ဗကော၊ အလို့လို့ရှိတတ်၏၊ ဧဝရူပံနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မထေရ်ကို၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်ဤမည်သော စကားကို၊ ဝဒေ၊ ဆိုကုန်သိ၏၊ ဧဝ၊ လာကြကုန်၊ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနည်းရိပ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဒေဝ၊ ပေးကုန်စေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းသို့၊ အာကုဗ္ဗန္တိ၊ ငင်ကုန်၏။ ။

သောဘိက္ခုဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစာတိ၊ သောဘိက္ခု ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစဟူသည်ကား၊ ဝိယကမျတာယ၊ ချစ်အပ်သည်ကိုအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နေဝအဝေါစ၊ မလျှောက်၊ ဘေဒါမိပ္ပါယေန၊ ကွဲပြားခြင်းကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နအဝေါစ၊ မလျှောက်၊ အတ္တကာတောယ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝေါစ၊ လျှော့၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သံသဋ္ဌဿ၊ ရဟန်းမိန်း

မတို့နှင့်ရောနှောသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဣမသသတိက္ခ၊ သာ၊ ဤ
မောဠိယဗဂ္ဂ၊ ဣရဟန်းအား၊ အယသော၊ အကျော်အစောမဲ့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ
သတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုအကျော်အစောမဲ့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သာသ
နဿာပိ၊ သာသနာတော်၏လည်း၊ အဝဇ္ဈောယေဝ၊ ကျေးဇူးမဲ့ပင်သျှင်
တည်း၊ အညေနပန၊ တပါးသောသူသည်ကား၊ ကထိတော၊ ဆိုဆုံးမအပ်
သည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤမောဠိယဗဂ္ဂ၊ ဣရဟန်းသည်၊ နဩရမိသတိ၊ မ
ကြဉ်လတ္တံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧသေတွာ
ဟောတော်မူ၍၊ ဩဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ ဩရမိသတိ၊ မ
ကြဉ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုမောဠိ
ယဗဂ္ဂ၊ ဣရဟန်း၏၊ အတ္တကာမတာယ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသည်
၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံအာယသ္မာဘန္တေ
တိအာဒိဝစနံ၊ ဧတံ အာယသ္မာ ဘန္တေ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊
အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ အာမန္တေဟိတိ၊ အာမန္တေဟိဟူသည်ကား၊
အာနာပေဟိ၊ သိစေလော၊ အာမန္တေသိတိ၊ အာမန္တေသိဟူသည်ကား၊
ပက္ခောသသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ သဒ္ဓါတိ၊ သဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါယ၊ ယံ
ကြည်၍၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တွံ၊
သင်သည်၊ ကုလပုက္ကောစေဝ၊ အမျိုးကောင်းသားလည်းဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗ
ဇိတောစ၊ သဒ္ဓါယံကြည်၍ရဟန်းပြုသောသူလည်းဖြစ်၏၊ ယသ္မာဝါ၊ အ
ကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဧတောဟိ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံသ
ဠဿ၊ ရောနှောသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတောယေဝ၊ နေသည်သာလျှင်ဖြစ်သော
တေ၊ သင်အား၊ ယေဝါ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ အက္ခောသိသန္တိ၊ ဆဲ
ရေးမူလည်း ဆဲရေးကုန်အံ့၊ ယေဝါ၊ အကြင် သူတို့သည်လည်း၊ ပဟ
ရိသန္တိ၊ ပုတ်ခတ်မူလည်း ပုတ်ခတ်ကုန်အံ့၊ တေသု၊ ထိုဆဲရေးပုတ်ခတ်
ကုန်သောသူတို့၌၊ ဒေါနေသံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့၊ သံသဠေ၊ ရောနှောခြင်းကို၊ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ နုပ္ပ
ဇ္ဇိသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတြာတိ၊ တတြဟူသည်ကား၊
တသ္မိံ အဝဇ္ဈတာသနေ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုသောသူ၌၊ ဂေဟသိတာ
တိ၊ ဂေဟသိတာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏနိသိတာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး
ကိုမှီကုန်သော၊ ဆန္ဒာတိ၊ ဆန္ဒာဟူသည်ကား၊ တဏှာဆန္ဒာပိ၊ တဏှာဆန္ဒ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဗာဆန္ဒာပိ၊ ပရိဗာဆန္ဒတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘ
ဝိဂရိဏတန္တိ၊ ဝိပရိဏတံဟူသည်ကား၊ ရက္ခမ္ပိ၊ တပ်နှစ်သက်သည်လျှင်က

၄၆၂

မူလ်ပဏ္ဍိတသံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဖြစ်သော၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဝိပရိဏာတံ၊ ဘောက်ပြန်၏။ ခုဋ္ဌမ္ပိ၊ ပြစ်မှားသည်
 လည်း၊ ဖြစ်သော၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဝိပရိဏာတံ၊ ဘောက်ပြန်၏။ မူဠမ္ပိ၊ တွေ
 ဝေသည်လည်း၊ ဖြစ်သော၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဝိပရိဏာတံ၊ ဘောက်ပြန်၏။ ဣဓ-
 ပန၊ ဤပါဠိ၌ကား၊ တဏှာဆန္ဒဝသေန၊ တဏှာဆန္ဒ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ရတ္တ
 မ္ပိ၊ တပ်သောမိတ်သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ပဋိဗ္ဗာဆန္ဒဝသေန၊ ပဋိဗ္ဗာ
 ဆန္ဒ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ခုဋ္ဌမ္ပိ၊ ပြစ်မှားသောမိတ်သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏
 ဟိတာနုကမ္ပိတိ၊ ဟိတာနုကမ္ပိဟူသည်ကား၊ ဟိတေန၊ အစီးအပွားနှင့်ယှဉ်
 သောမိတ်ဖြင့်၊ အနုကမ္ပမာနော၊ စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိတေန၊ အစီး
 အပွားနှင့်ယှဉ်သောမိတ်ဖြင့်၊ ဗရမာနော၊ နှံ့သည်ဖြစ်၍၊ နဒေါသန္တာရော
 တိ၊ နဒေါသန္တာရောဟူသည်ကား၊ ဒေါသမိတ္တော၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော
 မိတ်သည်၊ နာဘိဿာမိ၊ မဖြစ်အံ့။ ။

အသခေါဘဂဝါတိ၊ အသခေါဘဂဝါအစရှိသောစကားကို၊ ကသ္မာ။
 အဘယံ၊ ကြောင့်။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူသနည်း၊ ဗဂ္ဂုဏဿ၊ မောဠိ
 ယဗဂ္ဂုဏရဟန်းအား၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံး
 အမကို၊ ကတွာပိ၊ ပြုပါသော်လည်း၊ ဘိက္ခုနိသံသဂ္ဂတော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့
 နှင့်ရောနှောခြင်းမှ၊ ဩရမိဿာမိ၊ ကြည်အံ့၊ ဝိရမိဿာမိ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိတ္တမ္ပိ၊ မိတ်သည်လည်း၊ နဥပ္ပန္နံကိရ၊ မဖြစ်သတတ်၊ ဘဂဝ
 တာပန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်ကား၊ သန္တိ၊ တဏှာပဋိပဋိပဋိပဋိ၊ ငြောင့်တံသင်း
 ကဲ့သို့၊ ပဋိပဋိပဋိပဋိပဋိ၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌
 အသဘာဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်ကား၊
 ဖိစန္ဒိတဿ၊ ထမင်းဆာသောသူအား၊ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌၊ ဝိပါသိ
 တဿ၊ ရေထိပ်သောသူအား၊ ပါနိယေ၊ သောက်ရေ၌၊ သီတေန၊ အစအေး
 သည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သောသူအား၊ ဥဏှေန၊ အပူဖြင့်၊ နက္ခိတဿ၊
 ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ရောက်သောသူအား၊ သုခေ၊ ချမ်းသာ၌၊ ပတ္တနာ၊ တောင်း
 တခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ခုဋ္ဌ
 စံ၊ ဆိုနိုင်ခက်သော၊ ဣမံဘိက္ခု၊ ဤမောဠိယဗဂ္ဂုဏရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 တော်မူ၍၊ ပဉ္စမဗောဓိသံ၊ ဝါနှစ်ဆယ်အတွင်းဟူသောပဉ္စမဗောဓိ၌၊ သုဗ္ဗစာ
 ဆိုလွယ်သောစကားရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာပါတံ၊ ထင်
 ခြင်းသို့၊ အာဂမိံ၊ သုရောက်ကုန်ပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့
 ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတုကာမော၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါအလိုရှိ
 နှည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဒေသနာကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်

တော်မူ၏။ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဌ်၌၊ အာရာဓပိံ သူဝိ၊ အာရာဓပိံ သုဟူ
သညကား၊ ဂဏ္ဍိံ သု၊ ယူကုန်ပြီ၊ ပူရပိံ သု၊ ပြည့်စေကုန်ပြီ၊ ဧကံသမယန္တိ၊
ဧကံသမယံဟူသညကား၊ ဧကံသမယေ၊ တရံရောအခါ၌၊ ဧကောသန
ဘောဇနန္တိ၊ ဧကောသနဘောဇနံဟူသညကား၊ ဧကံ၊ တကြိမ်၊ ပုရေတတ္ထ
ဘောဇနံ၊ မွန်းမတည့်မိစားခြင်းသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သူရိယုဂ္ဂမနတော၊
နေအရုဏ်တက်သည်မှ၊ ယာဝမဇ္ဈန္တိကာ၊ မွန်းတည့်သည်တိုင်အောင်၊
သတ္တက္ခတ္တံ၊ ချစ်ကြိမ်၊ ဘုတ္တဘောဇနန္တိ၊ စားအပ်သောဘောဇဉ်သည်
လည်း၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ ဧကောသနဘောဇနန္တိ ဝ၊ ဧကောသနဘောဇနံဟူ၍
သာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အပ္ပါဗာဓေန္တိ၊ အပ္ပါဗာဓေတံဟူသည
ကား၊ နိရာဗာဓကံ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အပ္ပါတကံတန္တိ၊ အပ္ပါတကံ
တံဟူသညကား၊ နိဒုက္ခာတံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ လဟုဠာနန္တိ၊
လဟုဠာနံဟူသညကား၊ သရိရဿ၊ ကိုယ်၏၊ သလ္လဟုကံ၊ ပေါသည်ဖြစ်၍၊
ဥဠာနံ၊ ထနိုင်ခြင်းကို၊ ဗလန္တိ၊ ဗလံဟူသညကား၊ ကာယဗလံ၊ ကာယဗလ
၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဗာသုဝိဟာရန္တိ၊ ဗာသုဝိဟာရံဟူသညကား၊ ကာယသာ
ရူပကာယ၏၊ သုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကို၊ ဣမိနာ၊ ဤပါဌ်ဖြင့်၊
ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ကဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊
ဝိကာလဘောဇနံ၊ နေလွဲသောအခါ၌စားခြင်းကို၊ ပဗဟာဝိတကာလော၊
စွန့်စေအပ်သော ကာလကို၊ ကဝိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘဒ္ဒါလိ
သုတ္တပန၊ ဘဒ္ဒါလိသုတ်၌ကား၊ ရတ္တိံ၊ ည၌အခါ၌၊ ဝိကာလဘောဇနံ၊ နေလွဲ
သောအခါ၌စားခြင်းကို၊ ပဗဟာဝိတကာလော၊ စွန့်စေအပ်သောကာလ
ကို၊ ကဝိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဒ္ဒန္တံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
ဣမာနိဘောဇနာနိ၊ ဤစားခြင်းတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကပ္ပ
ဟာရေန၊ တပြိုင်နက်သောကာလဖြင့်၊ နပဗဟာပေသိ၊ မစွန့်စေ၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧဒ္ဒန္တံ၊ နှစ်ပါးကုန်
သော၊ ဣမာနိဘောဇနာနိ၊ ဤစားခြင်းတို့သည်၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်၌၊ သတ္တာနံ၊
သတ္တဝါတို့၏၊ အာဝိဇ္ဈာနိ၊ အလေ့အကျက်တို့တည်း၊ သုရမာလာ၊ သိင်္ဃု
သောသဘော ရှိကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်း သားတို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဧကတော၊ တပြိုင်
နက်အားဖြင့်၊ ဧဒ္ဒဝိဘောဇနာနိ၊ နှစ်ကြိမ်စားခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ပဗဟန္တံ၊
စွန့်ရကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧက
တော၊ တပြိုင်နက်သောကာလဖြင့်၊ အပဗဟာပေတွာ၊ မစွန့်စေမူ၍၊ ဧက

၄၆၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သို့ကာလေတပါးသောကာလ၌၊ ဒိဝါနေအခါ၌၊ ဝိကာလဘောဇနံ၊ နေ
 လွဲသောအခါ၌ စားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧကသို့၊ တပါးသော ကာလ၌၊
 ရတ္တိ၊ ည၌၊ ဝိကာလဘောဇနံ၊ နေလွဲသောအခါ၌စားခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသုံ၊ အသီး၊ ပဇဟာပေသိ၊ စွန့်စေဟော်မူပြီးတော့၊ ထိုနှစ်ပါး
 တို့တွင်၊ ဣမ၊ ဤသုတ်၌၊ ဒိဝါနေအခါ၌၊ ဝိကာလဘောဇနံ၊ နေလွဲသောအခါ
 ၌စားခြင်းကို၊ ပဇဟာပိတကာလော၊ စွန့်စေအပ်သော ကာလကို၊ ကထိ ၀၁
 တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုကောင်းရပ်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဘုရားတို့သည်၊ ဘယံ၊ ဘေးကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူ
 လျက်၊ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းချောက်၍၊ နပဇဟာပေန္တိ၊ မစွန့်စေကုန်၊ ပန၊ စင်
 သော်ကား၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးအာနိသင်ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ပဇ
 ဟာပေန္တိ၊ စွန့်စေကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ အကျိုး အာနိသင်ကိုပြ၍စွန့်စေသည်ရှိသော်၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုး အာနိသင်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြ
 တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍၊ ဣမေပဉ္စဂုဏော၊ ဤငါးပါးသော ဂုဏ်းတို့ကို၊
 ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ အနုသာသနိကရုဏီယန္တိ၊ အနုသာသနိကရုဏီ
 ယံဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ သာသနေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊
 ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ နဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ ကရောထ၊ ပြု
 ကုန်လော၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ မကရောထ၊ မပြုကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတုပ္ပ၊
 ဒကရုဏီယ မတ္တမေဝ၊ သတိ၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြုကာမျှသည်သာလျှင်၊ အ
 ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးတာဝတ္ထကောနေဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ဆုံးမခြင်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုပဌမဗောဓိ၌ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊
 ပြုအပ်သောအမှုကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီးပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သောအမှုကို
 ပဇဟိံသု၊ ပယ်ကုန်ပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သုဗ္ဗစာ၊ ဆိုလွယ်သောစကားရှိကုန်သည်၊ အဟော
 သံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးအသာဝါ၊ နာယူကုန်သည်၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ပဋိ
 ကရာ၊ လိုက်နာကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုပဌမဗောဓိ၌ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊
 သုဗ္ဗစတာဝဒိပကံ၊ ဆိုလွယ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြတတ်သော၊ ဥပမံ၊ ဥပမာ
 ကို၊ အာဟာရန္တော၊ ဆောင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေယျထာဝီတိအာဒိ၊

သေယျထာဝရဉာဏ်သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထံပါ
 ဌေ၊ ထိုဥပမာပါ၌။ သုဘူမိယန္တိ၊ သုဘူမိယံဟူသည်ကား၊ သမဘူမိယံ၊
 ညီညွတ်သော မြေအပြင်၌၊ သုဘူမေ သုခေတ္တေ ဝိဟတခါဏုကေဗိဇာနိ
 ပတိဋ္ဌပေယျာတိတ္ထေပန၊ သုဘူမေသုခေတ္တေဝိဟတခါဏုကေဗိဇာနိပတိဋ္ဌ
 ပေယျအစရှိသောပါဌ်ရပ်၌ကား၊ မဏ္ဍဘူမိ၊ ဩဇာရှိသောမြေကို၊ သုဘူမိ
 တိ၊ သုဘူမိဟူ၍၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ ဝိဟတခါဏုကေ၊ ကင်းသောသစ်ပုတ်
 ရှိသော၊ သုဘူမေ၊ ဩဇာရှိသောမြေ၌၊ သုခေတ္တေ၊ ဩဇာရှိသောလယ်၌၊
 ဗိဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌပေယျ၊ တည်ရာ၏၊ စတုမဟာပထေတိ၊ စတု
 မဟာပထေဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓမဟာမဂ္ဂါနံ၊ ခရီးမနှစ်ခုတို့ကို၊ ဝိနိဝိန္နိတွာ၊
 ထုတ်ချင်းထွင်း၍၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌၊ အာဇည ရထေတိ၊
 အာဇည ရထော ဟူသည်ကား၊ ဝိနိဝ အဿ ရထော၊ ဆုံးမ အပ်ပြီး
 သော မြင်းကသော ရထားတည်း၊ ဩဇတ္ထ ပတော ဒေါတိ၊ ဩဇတ္ထ
 ပတောဒေါ ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ရထံ၊ ရထား
 သို့၊ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍၊ ဌိတေန၊ တည်သော သူသည်၊ ဂဏ္ဌိတုံ၊
 ယူခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇံတထာ၊
 ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အာသမ္ဘဏံ၊ ဆွဲကြိုးကို၊ နိဿာယံ၊ ဖြ်၍၊ တိရိယတော၊
 ဖိလာအားဖြင့်၊ ဌဝိတပတောဒေါ၊ ထားအပ်သော နှင်တံရှိ၏၊ ယောဂ္ဂါ
 စရိယောတိ၊ ယောဂ္ဂါစရိယောဟူသည်ကား၊ အဿာစရိယော၊ မြင်းဆရာ
 တည်း၊ သွေဝသောဇေအဿစရိယော၊ ထိုမြင်းဆရာ သည်ပင်လျှင်၊ အ
 သာဒမ္ဘေ၊ ဆုံးမအပ်သောမြင်းတို့ကို၊ သာရေတိ၊ ဆုံးမတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ
 ထိုကြောင့်၊ အဿဒမ္ဘဿာရေတိ၊ အဿဒမ္ဘဿာရေတိမည်၏၊ ယေနိန္ဒကန္တိ၊
 ယေနိန္ဒကံဟူသည်ကား၊ ယေနယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်အကြင် ခရီးဖြင့်၊
 ဣန္ဒတိ၊ သွားစေခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ ယဒိန္ဒကန္တိ၊ ယဒိန္ဒကံဟူသည်ကား၊
 ယံယံဂတိ၊ အကြင်အကြင်လျှင်စွာသွားစေခြင်း ညီညွတ်စွာသွားစေခြင်း
 အစရှိသောအပြားတို့တွင် တပါးပါးသောအပြားအားဖြင့် သွားခြင်းကို၊
 ဣန္ဒတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံတံ၊ ထိုထိုသို့သောသွားခြင်းကို၊ ဂန္ထေယျ၊ သွားရာ၏
 သာရေယျာတိ၊ သာရေယျဟူသည်ကား၊ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ပုရတော၊ ရှေး
 သို့၊ ပေသေယျ၊ နှင်ရာ၏၊ ပစ္စာသာရေယျာတိ၊ ပစ္စာသာရေယျဟူသည်ကား
 ပဋိနိဝတ္တေယျ၊ နောက်သို့ပြန်ဆုတ်စေရာ၏၊ ဇေမေဝခေါတိ၊ ဇေမေဝခေါ
 ဟူသည်ကား၊ ဟိပါကဋိကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သောယောဂ္ဂါစရိယော၊
 ထိုမြင်းဆရာသည်၊ ယေနယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်အကြင်ခရီးဖြင့်၊ ဂမနံ၊ သွား

၄၆၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိ၏၊ တံတံ၊ ထိုထိုခရီးသို့၊ အဿာ၊ ထိုခြင်းတို့သည်
 အာရုဋ္ဌာဝ၊ တက်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယသယသယစ
 ဂတိယာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော သွားခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိ
 ၏၊ သာသာဂတိ၊ ထိုထိုသို့သော သွားခြင်းကို၊ ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ ပေသေတွာ၊ နှင်၍၊ အဿာ၊
 ခြင်းတို့ကို၊ ဝါရေတဗ္ဗာ၊ တားမြစ်အပ်ကုန်သည်၊ နေဝဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊
 ဝိန္နိတဗ္ဗာ၊ ထိုးအပ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊
 တေသံ၊ ထိုခြင်းတို့၏၊ သမေ၊ ညီညွတ်သော၊ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအတိုင်း၊ ခုရေ
 သု၊ ခွါတိုင်း၊ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဂမနမေဝ၊ သွားခြင်းကို
 သာလျှင်၊ ပသမိတဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ တ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ မယုတ္တိ၊ ငါတုရားအားလည်း၊ တေသုဘိက္ခူသု၊ ထိုရဟန်းတို့
 ၌၊ ဝုနပ္ပန္နံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုဆုံးမအပ်သည်၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်၊
 ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ မကရောထ၊ မပြု
 ကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတုပ္ပါဒနမတ္တမေဝ၊ သတိ၏ဖြစ်စေခြင်းမျှကိုသာ
 လျှင်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဟိဝိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်
 လည်း၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ဆုံးမခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊
 ပြုအပ်သည်ကို၊ ကတမေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကတ္တဗ္ဗံ၊
 မပြုအပ်သည်ကို၊ ဇဟိတမေဝ၊ စွန့်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုဗ္ဗစာ၊ ဆို
 လွယ်သော စကားရှိကုန်သည်၊ ယုတ္တယာန ပဋိဘာဂါ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်ပြီး
 သောခြင်းကသောရထားနှင့်တူကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သတုပ္ပါဒန
 မတ္တေနေဝ၊ သတိကိုဖြစ်စေကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ပဇဟိသု၊ စွန့်ကုန်ပြီ၊ တ
 သ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုမေဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ ပဇဟထ၊ စွန့်ကုန်လော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

လေဇ္ဈေဟိတိ၊ လေဇ္ဈေဟိဟူသည်ကား၊ လေဇ္ဈာ၊ ကြက်ဆူပင်တို့
 သည်၊ သာလဒ္ဓသနာ၊ အင်ကြင်းပင်ကိုမျှက်ဆီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကိရ၊
 ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လေဇ္ဈဟူ၍၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူပြီ၊ ဝိသောဓေယျာတိ၊ ဝိသောဓေယျဟူသည်ကား၊ လေဇ္ဈ
 စေဝ၊ ကြက်ဆူပင်တို့ ကိုလည်းကောင်း၊ အညာ၊ တပါးကုန်သော၊ ဝလ္လိ
 ယောစ၊ နွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒုတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိ၊ ကရ
 ဇောန၊ ထုတ်သဖြင့်၊ သောဓေယျ၊ သုခသုခရာ၏၊ သုဇာတာတိ၊ သုဇာတာ

ဟူသည်ကား။ သုသန္တိတာ၊ ကောင်းသော သန္တောန်ရှိကုန်သည်။ သမ္မာ
 ပရိဟရေယျာတိ။ သမ္မာပရိဟရေယျဟူသည်ကား။ မရိယာဒံ။ ကန်သင်း
 အပိုင်းအခြားကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍။ ဥဒကာသိဉ္စနေနပိ။ ရေလောင်းခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ မူလမူလေ ခဏေနပိ၊ အမြစ်ရင်းကိုတူး
 ဆွဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဈိဂုမ္ဘာဒိန္ဒြေနေနပိ၊ နွယ် ချုံအစရှိသည်
 တို့ကိုဖြတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိပ္ပိလ္လပုဋ္ဌကဟရဏေနပိ၊ ခါချဉ်ထုပ်ကို
 ပယ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မက္ကဋ္ဌကဇာလ သုက္ခဒဏ္ဍကဟရဏေနပိ၊
 ပင့်ကူအိမ်သစ်ခက်ခြောက်ကိုပယ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သမ္မာ၊ ကောင်း
 စွာ၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ပေါသေယျ၊ ပွေးရာ၏။ ဗုဒ္ဓိအာဒိနိ၊ ပွားခြင်းအစရှိ
 သည်တို့သည်။ ဝုတ္တတ္ထာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက် ရှိကုန်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အက္ခန္တိ ယာ၊ သည်းမခံနိုင်ခြင်း၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊
 ဒဿန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘူတပုဗ္ဗန္တိ အာဒိ၊ ဘူတပုဗ္ဗဉာဏ်သို့အ
 စရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဝေဒေဟိ
 ကာတိ၊ ဝေဒေဟိကာဟူသည်ကား၊ ဝိဒေဟရဋ္ဌဝါသိကဿ၊ ဝိဒေဟတိုင်း
 ၌နေသောသူဌေး၏၊ မိတာ၊ သွီးတည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပညာ၊ ပညာ
 ကို၊ ဝေဒေါတိ၊ ဝေဒဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေဒေန၊ ပညာဖြင့်၊ ဤဟတ်
 ဣရိယတိ၊ လုံ့လပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဒေဟိကာ၊ ဝေဒေ
 ဟိကာမည်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော မိန်းမတည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂဟပတာနိတိ၊ ဂဟပတာနိဟူ
 သည်ကား၊ စာရဿာမိနိ၊ အိမ်ရှင်ဖြစ်သောမိန်းမတည်း၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါတိ၊
 ကိတ္တိသဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ကိတ္တိစောသော၊ မြီးမွမ်းသောအသံတည်း၊
 သောရတာတိ၊ သောရတာဟူသည်ကား၊ သောရဇ္ဈေန၊ ကောင်းသော
 ကာယကံဝစီကံ၌မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်
 တည်း၊ နိဝါတာတိ၊ နိဝါတာဟူသည်ကား၊ နိဝါတဝုတ္တိ၊ နှိမ့်ချသောဖြစ်
 ခြင်းရှိ၏၊ ဥပသန္တာတိ၊ ဥပသန္တာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ဒေါမနဿ ဒေါ
 သမုဋြိမ်းသောမိတ်ရှိ၏၊ ဒက္ခာတိ၊ ဒက္ခာဟူသည်ကား၊ တတ္ထပစနဿ
 နတ္ထရဏဒိပုဇ္ဈလနာဒိကမ္ပေသု၊ ထမင်းချက်ခြင်းအိပ်ရာခင်းခြင်း ဆီမီးထွန်း
 ခြင်းအစရှိသောအမှုတို့၌၊ ဆေကာ၊ လိမ္မာ၏၊ အနုလဿာတိ၊ အနုလဿာဟူ
 သည်ကား၊ ဥဋ္ဌာဟိကာ၊ ထကြွလုံ့လရှိ၏၊ သုသံဝိဟိတကမ္မန္တာတိ၊ သုသံ
 ဝိဟိတကမ္မန္တာဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌကောင်းစွာ၊ သံဝိဟိတကမ္မန္တာ၊ စီရင်

အပ်သောအမှုရှိ၏။ ဧကော၊ အချို့သောမိန်းမသည်။ အနုလသာ၊ ယျင်းရိခြင်း
မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ယျင်းရိခြင်းမရှိသော်လည်း။ ယံယံ
ဘာဇနံ၊ အကြင်အကြင်အိုးခွက်ကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ကိုင်၏။ တံတံ၊ ထိုထိုအိုး
ခွက်သည်။ သိန္ဒတိဝါ၊ ကွဲမူလည်းကွဲ၏။ ခိန္တိဝါ၊ ဖောက်ဖြတ်သည်ကိုမူ
လည်း။ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ တာဒိသာ၊ ထို
သို့သဘော ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ဤနက်အကို၊
ဒဿေတိ၊ ပြု၏။ ဒိဝါဥဋ္ဌာသိတိ၊ ဒိဝါဥဋ္ဌာသိ ဟူသည်ကား။ ပါတော
စ၊ နံနက် ကာလ၌လည်း။ ကတ္တဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ ခေခ နုဟာနာဒိ
ကဗ္ဗာနိ၊ နွားမတို့၌ နို့ညှစ်ခြင်းအစရှိသော အမှုတို့ကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ
၍။ ဥဿုရေ၊ နေမြင့်သောအခါ၌။ ဥဋ္ဌိတာ၊ ထ၏။ ဟောဇေကာဋ္ဌိတိ၊ ဟောဇေ
ကာဋ္ဌိဟူသည်ကား။ အရေကာဋ္ဌိ၊ ဟပ်ကာဋ္ဌိ၊ ကိံဇေဒိဝါဥဋ္ဌာသိတိ၊ ကိံ
ဇေဒိဝါဥဋ္ဌာသိဟူသည်ကား။ တေ၊ သင်အား၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိ
သော၊ ကိဋ္ဌိ၊ တရံတရသော၊ အဟာသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသ
လော၊ ဒိဝါ၊ နေမြင့်မှ၊ ဥဋ္ဌာသိကိံ၊ ထဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန္တိ၊ မေး၏။
နောတရေကိဋ္ဌိတိ၊ နောတရေကိဋ္ဌိဟူသည်ကား။ အရေ၊ ဟပ်ကျွန်မ။
တေ၊ သင်အား၊ ကိဋ္ဌိ၊ တရံတရသော၊ အဟာသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ယ
ဒိနအတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ နေဝဘိသံရုဇ္ဈတိ၊ ခေါင်းမခဲသည်ဖြစ်
အံ့။ နိပိဋ္ဌရုဇ္ဈတိ၊ ကျောက်ကုန်းမညောင်းညာသည်ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မရှိ
ဘဲလျက်။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပါပဒါသိ၊ ယုတ်မာသောကျွန်မ။ ဒိဝါ၊
နေမြင့်မှ၊ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုပ္ပိတာ၊ အမျက်ထွက်သည်
ဖြစ်၍။ အနတ္တမနာ၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ ဘာကုဋိံ၊ မျက်မှောင်ကြုတ်
သည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဒိဝါတရံဥဋ္ဌာသိတိ၊ ဒိဝါတရံဥဋ္ဌာသိဟူသည်
ကား။ ပုနဒိဝဿ၊ နှစ်ရက်မြောက်၍ရိပ်းသောက်နေ၌။ ဥဿုရတရံ၊ အ
လွန်နေမြင့်မှ၊ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထ၏။ အနတ္တမနဝါစန္တိ၊ အတ္တမနဝါစံဟူသည်ကား
အရေပါပဒါသိ၊ ဟပ်ယုတ်မထွေးသောကျွန်မ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပမာဏံ
အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာတိ၊ မထိ။ အဂ္ဂိသိတောတိ၊ မီးကိုင်၍ဟူ၍။ မညသိ
ကိံ၊ အောက်မှေသလော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ နင့်ကို။ သိက္ခာပေဿာမိ၊
ကျင့်စေအံ့။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝဒမာနာ၊ ဆိုလျက်
ကုပ္ပိတဝစနံ၊ အမျက်ထွက်သောစကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ ငြိတ်ဆို၏။ ပဋိဝိ
သကာနန္တိ၊ ပဋိဝိသကာနံ ဟူသည်ကား။ သာမန္တံ ဂေဟ ဝါသိနံ၊ နီး
သောအိမ်၌နေကုန်သောသူတို့အား။ ဥဏ္ဍာပေသိတိ၊ ဥဏ္ဍာပေသိဟူသည်

ကား။ အဝဇာနာပေသိ။ အယုတ်အားဖြင့်သိစေ၏။ စဉ်တိုး၊ စဉ်တိုးဟူသည်
 ကား။ အသောရတာ။ ကောင်းသောကာယကံဝစီကံ၌ပွေ့လျော်ခြင်းမရှိ။
 ကိဗ္ဗိသာ၊ ကြမ်းကြုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယတ္ထကား။ အကြင်မျှလေကုန်သော
 ဂုဏ်၊ ကျေးဇူးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတော၊ ထိုမိမိ၌ထင်ရှားရှိ
 သောကျေးဇူးထက်၊ ဒိဂုဏ်၊ နှစ်ဆထက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေါသာ၊ အပြစ်
 တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဂုဏာနာမ၊ ကျေးဇူးတို့မည်သည်ကား။ သ
 ဏိကံသဏိကံ၊ ပြေးပြေးသာသာ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ ဒေါသာ၊ အ
 ပြစ်တို့သည်။ ဧကဒိဝသေနဝ၊ တရက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပတ္တဒု၊ ပြန်နှံ
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောရတာသောရတာတိ၊ သောရတာသော
 ရတာ ဟူသည်ကား။ အတိဝိယသောရတာ၊ အလွန်ကောင်းသော ကာ
 ယကံဝစီကံ၌ပွေ့လျော်ခြင်းရှိ၏။ သောတာပန္နောနုခေါ၊ သောတာပန်လေ
 လော၊ သကဒါဂါမိနုခေါ၊ သကဒါဂါမ်လေလော၊ အနာဂါမိနုခေါ၊ အနာ
 ဂါမ်လေလော၊ အရဟာနုခေါ၊ ရဟန္တာလေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊
 ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဗုသန္တိတိ၊ ဗုသန္တိဟူ
 သည်ကား။ ဗုသန္တာ ဃာဇေန္တာ၊ ထိပါး ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အာပါတံ၊
 ထင်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အယဘိက္ခု၊ သောရတောဝေဒိ
 တဗ္ဗောတိ၊ အယဘိက္ခု၊ သောရတောဝေဒိတဗ္ဗောဟူသည်ကား။ အယ၊
 ထိုအခါ၌။ အဓိဝါသနခန္တိယံ၊ အဓိဝါသနခန္တိ၌၊ ဌိတော၊ တည်သော။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ သောရတောတိ၊ ကောင်းသောကာယကံဝစီကံ၌ပွေ့
 လျော်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယောစိဝရ၊ (ပ)ပရိက္ခာ
 ရဟေတူတိ၊ ယောစိဝရ၊ (ပ)ပရိက္ခာရဟေတုဟူသည်ကား။ ယောဘိက္ခု၊
 အကြင်ရဟန်းသည်။ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ တောနိစိဝရောဒိနိ၊
 ထိုသင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ လာဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်၊ ပါဒပရိကမ္မံ
 ဌိပရိကမ္မာဒိနိ၊ ခြေ၌ချေးတွန်းခြင်း၊ ကျောက်တုန်း၌ချေးတွန်းခြင်း အစရှိ
 သောအမှုတို့ကို၊ ဧကဝစနေနေဝ၊ တခွန်းတည်းသောစကားဖြင့်သာလျှင်၊
 ကံရောဘိ၊ ပြု၏။ အလဘာမာနောတိ၊ အလဘာမာနောဟူသည်ကား။ ဗုဗ္ဗေ၊
 ရှေးကာလ၌၊ လာဘတိယထာ၊ ရသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အလဘ
 နန္တော၊ မရသည်ရှိသော်၊ နကရောတိ၊ မပြု။ ဓမ္မညေဝသက္ကရောန္တောတိ၊
 ဓမ္မညေဝသက္ကရောန္တော ဟူသည်ကား။ ဓမ္မယေဝ၊ တရားကိုသာလျှင်၊
 သက္ကာရံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သောအခြင်းအရာကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊
 ဂရံကရောန္တောတိ၊ ဂရံကရောန္တောဟူသည်ကား။ ဂရုဘာရိယံ၊ အလေး

အမြတ်ပြုသည်ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ မာနေဇ္ဇောတိ၊ မာနေဇ္ဇောဟံ
သည်ကား၊ မနေန၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ ဝိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊
ပူဇေဇ္ဇောတိ၊ ပူဇေဇ္ဇောဟံသည်ကား၊ ပစ္စယပူဇာယ၊ ပစ္စည်းဖြင့်ပူဇော်
ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇေဇ္ဇော၊ ပူဇော်လျက်၊ အပစာယမာနောတိ၊ အပစာယမာနော
ဟံသည်ကား၊ ဓမ္မံယေဝ၊ တရားကိုသာလျှင်၊ အပစာယမာနော၊ အရိအသေ
ပြုလျက်၊ အပစိတိ၊ အရိအသေပြုခြင်းကို၊ နိဝုတ္တိ၊ နှိမ့်ချသောဖြစ်ခြင်း
ကို၊ ဒေသေဇ္ဇော၊ ပြုလျက်။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အက္ခန္တိယာ၊ သည်းမခံခြင်း၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသေတွာ
ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေဝ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊
အဓိဝါသေန္တိ၊ သည်းခံကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဓိ
ဝါသေန္တိ၊ သည်းခံကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝစနမထေ၊ ငါးပါးကုန်သော
စကားဟူသောအကြောင်းတို့ကို၊ ဒေသေဇ္ဇော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
ပဉ္စမေဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ပဉ္စမေဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာ
ဟာဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဌ်၌၊ ကါလေနာတိ၊ ကာလေနဟူသည်
ကား၊ ယုတ္တပတ္တကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောကာလ၌၊ ဘူတ
နာဘိ၊ ဘူတနဟူသည်ကား၊ သတာဝိဇ္ဇမာနေန၊ ထင်ရှားရှိသောဝတ္ထုဖြင့်
သဏ္ဌနာတိ၊ သဏ္ဌနဟူသည်ကား၊ သမ္ပဋ္ဌေန၊ နူးညံ့ပြေပြစ်သောစကား
ဖြင့်၊ အတ္ထသံဟိတေနာတိ၊ အတ္ထသံဟိတေနဟူသည်ကား၊ အတ္ထနိသမိတေန၊
အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သောစကားဖြင့်၊ ကာရုကာနိသမိတေန၊ အကြောင်း
နှင့်စပ်သောစကားဖြင့်၊ အကာလေနာတိအာဒိနိ၊ အကာလေနဤသို့အစ
ရှိသည်တို့ကို၊ တေသံယေဝ၊ ထိုကာလေနအစရှိသောပုဒ်တို့၏သာလျှင်၊
ပဋိပက္ခဝသေန၊ ဆန့်ကျင်တက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိကဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏
မေတ္တမိတ္တာတိ၊ မေတ္တမိတ္တာဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပန္နမေတ္တမိတ္တာ၊ ဖြစ်သော
မေတ္တာစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဒေါသန္တရာတိ၊ ဒေါသန္တရာ
ဟူသည်ကား၊ ဒုဗ္ဗမိတ္တာ၊ ဒေါသစိတ်ရှိကုန်သည်၊ အပ္ပန္နဓရေ၊ ကိုယ်တွင်း
၌၊ ဥပ္ပန္နဒေါသာ၊ ဖြစ်သောဒေါသစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တ
တြာတိ၊ တတြဟူသည်ကား၊ တေသုဝစနပထေသု၊ ထိုစကားဟူသော
အကြောင်းတို့တွင်၊ ဗရိတွာတိ၊ ဗရိတွာဟူသည်ကား၊ အဓိမုတ္တိတွာ၊ နှ
လုံးသွင်း၍၊ တဒါရမ္မဏာတိ၊ တဒါရမ္မဏာ ဟူသည်ကား၊ ကထံ၊ အ
ဘယ်သို့လျှင်၊ တဒါရမ္မဏံ၊ ထိုရုန့်ရင်းသောစကား ကိုဆိုတတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်လျှင်အာရုံရှိသောသဗ္ဗဝန္တိ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားရှိသော၊ လော

ကံ၊ လောကကို၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာဖြင့်ပွားခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း။ ပဗ္ဗဝစနမယေ၊ ငါးပါးသောစကားဟူသောအကြောင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ဂုဂ္ဂလံ၊ ဂုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေတ္တစိတ္တဿ၊ မေတ္တာစိတ်၏၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝုန၊ တတန်၊ တသေဝမေတ္တာစိတ္တဿ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်၏ သာလျှင်၊ အဝသေသသတ္တေ၊ ကြွင်းသောသတ္တဝါတို့ကို၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော အပြားရှိသော၊ လောကံ၊ လောကကို၊ တဒါရမ္မဏံ၊ ထိုရန်သူဖြစ်သော ဂုဂ္ဂိုလ်လျှင် အာရုံရှိသော မေတ္တာကို၊ ကရောတိနာမ၊ ပြုသည်မည်၏၊ တတြိဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ အယံ၊ ဤဆီလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝစနတ္ထော၊ သဒ္ဓါ၏အနက်တည်း၊ တဒါ ရမ္မဏာဉ္စာတိ၊ တဒါရမ္မဏာဉ္စ ဟူသည်ကား၊ တသေဝစ မေတ္တာစိတ္တဿ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်၏သာလျှင်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗာဝန္တန္တိ၊ သဗ္ဗာဝန္တံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသတ္တဝန္တံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ အပြားရှိသော၊ လောကန္တိ၊ လောကံဟူသည်ကား၊ သတ္တလောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ ဝိပုလေနာတိ၊ ဝိပုလေနဟူသည်ကား၊ အနေကသတ္တာရမ္မဏေန၊ များစွာသော သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသော၊ မဟဂ္ဂတေနာတိ၊ မဟဂ္ဂတေနဟူသည်ကား၊ မဟဂ္ဂတ ဘူမိကေန၊ မဟဂ္ဂုတ် တည်းဟူသော ဘုံ၌ဖြစ်သော၊ အပ္ပမာဏေနာတိ၊ အပ္ပမာဏေန ဟူသည်ကား၊ သု ဘာဝိတေန၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော၊ အဝေရေနာတိ၊ အဝေရေနဟူသည်ကား၊ နိဇ္ဈေသေန၊ အပြစ်မှကင်းသော၊ အဗျာဗဇ္ဈေနာတိ၊ အဗျာဗဇ္ဈေနဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ မေတ္တာစိတ္တေန၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်၊ ဖရိတွာ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ဖရိတွာဝိဟရိဿာမ ဟူသည်ကား၊ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ တဉ္စဂုဂ္ဂလံ၊ ထိုရန်သူဖြစ်သော ဂုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗန္တ လောကံ၊ အလုံးစုံသော လောကကို လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုမေတ္တာဘာဝနာ၏၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဓိမုစ္ဆိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝိဟရိဿာမ၊ နေကုန်အံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဒတ္ထဒီပကံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနက်ကို ပြတတ်သော၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ အာဟရန္တော၊ ဆောင်တော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေယျထာဝီတိအာဒိ၊ သေယျထာဝီဤသို့အစရှိသောစကားသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုဥပမာစကားရပ်၌၊ အပထဝိန္တိ၊ အပထဝီဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ခြေ

မဟုတ်သည်ကို၊ ကရိယာမိ၊ ငြိအံ၊ အဘာဝံ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊
 ဂမိယာမိ၊ ရောက်စေအံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
 တည်း၊ တတြိတတြာတိ၊ တတြ တတြ ဟူသည်ကား၊ တသ္မိတသ္မိ
 ဌာနေ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ဝိကိရေယျာတိ၊ ဝိကိရေယျ ဟူသည်ကား၊
 ပစ္ဆိယသ၊ ခြင်းတောင်းဖြင့်၊ ဝံသံ၊ မြေမှန်ကို၊ ဥဋ္ဌရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဗီဇာနိဝိယ၊
 မျိုးစေ့တို့ကဲ့သို့၊ ဝိကိရေယျ၊ ကြိရာ၏၊ ဩဠ၊ တေယျာတိ၊ ဩဠ၊ တေယျဟူ
 သည်ကား၊ ခေဋ္ဌံ၊ ပါတေယျ၊ တံထွေး၊ ထွေးရာ၏၊ အပထဝိကရေယျာတိ၊
 အပထဝိကရေယျဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝါစာယစ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ ကတွာပိ၊
 ပြု၍လည်း၊ အပထဝိ၊ မြေမဟုတ်သည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္က၊
 ကေယျ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊
 ဂန္တိရာတိ၊ ဂန္တိရာ ဟူသည်ကား၊ ဗဟလဋ္ဌေန၊ ထူတတ်သောအနက်
 သဘောကြောင့်၊ ဗ္ဗိယောဇနသတသဟဿာနိ၊ ယူဇနာနှစ်သိန်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိစနဟုတာနိ၊ လေးသောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဂန္တိရာ၊ နက်ကုန်၏၊ အပ္ပမေယျာတိ၊ အပ္ပမေယျဟူသည်ကား၊ တိရိယံပန၊
 ဖိလ္လာအတို့အားဖြင့်ကား၊ အပရိစ္ဆန္န၊ အပိုင်းအခြားမရှိ၊ ဧဝမေဝခေါတိ
 ဧတ္ထ၊ ဧဝမေဝခေါ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဩပဗ္ဗ
 သံသန္ဓနံ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျအနက်နှင့်အတူပြု၍ နှိုးနှောခြင်းတည်း၊ ဟိပါ
 ကဋိကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ပထဝီဝိယ၊ မြေကိုကဲ့သို့၊ မေတ္တာဗိတ္တံ၊
 မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ကုဒါလပိဇုကံ၊ ပေါက်တူး
 ခြင်းတောင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂတ ပုရိသောပိယ၊ လာသော
 ယောကျ်ား ကိုကဲ့သို့၊ ပဉ္စ ဝစနပထေ၊ ငါးပါးသော စကားဟူသော အ
 ကြောင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂတပုဂ္ဂလော၊ လာသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ကုဒါလပိဇု
 ကေန၊ ပေါက်တူးခြင်းတောင်းဖြင့်၊ မဟာပထဝိ၊ မြေကြီးကို၊ အပထဝိ၊
 မြေမဟုတ်သည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိယထာ၊ မတတ်နိုင်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တေပဉ္စဝစနပထေ၊ ထိုငါးပါးသောစကား
 တည်းဟူသော အကြောင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂတပုဂ္ဂလော၊
 လာသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ မေတ္တာဗိတ္တံသ၊ မေတ္တာနှင့်
 ယှဉ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ အညထတ္တံ၊ သောက်ပြန်သော အခြင်းအရာ၏အဖြစ်ကို၊ ကာတံ၊ ပြု
 ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိယတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ။

ဒုတိယဥပမာယံ၊ ဒုတိယဥပမာဒွံ၊ ဟလိဒ္ဓိန္တိ၊ ဟလိဒ္ဓိံ ဟူသည်ကား။
 ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်ရှိသော၊ ပီတကဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသောအဆင်းတည်း။ နိလန္တိ၊
 နီလံဟူသည်ကား။ ကံသ နိလံဝါ၊ ကြေးညိုသံညိုစသောညိုသောအဆင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ပလသနိ လံဝါ၊ သစ်ရွက်ညိုအဆင်းသည်လည်း
 ကောင်း။ နိလံ၊ နိလမည်၏။ အရူပီတိ၊ အရူပီဟူသည်ကား။ အရူပေါ၊ ရုပ်
 မရှိသော ကောင်းကင်တည်း။ နန္ဒစ စောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ့။ ဒိန္နိကဋ္ဌာနံ
 ဝါ၊ နှစ်ခုသောသစ်သားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဒိန္နိရုက္ခာနံဝါ၊ နှစ်ခုသော
 သစ်ပင်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဒိန္နိသေယျာနံဝါ၊ နှစ်ခုသောကျောင်းတို့၏
 လည်းကောင်း၊ ဒိန္နိသေယာနံဝါ၊ နှစ်ခုသော ကျောက်တောင်တို့၏လည်း
 ကောင်း။ အန္တရံ၊ အကြားသည်၊ ပရိစ္ဆိန္နာကာသရူပန္တိ၊ ပရိစ္ဆိန္နာကာသ
 ရုပ်ဟူ၍၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဣဝ၊ ဤစကားအရပ်၌၊
 အရူပီတိ၊ အရူပီဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်လေသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။ သနိဒဿနဘာဝ ပဋိက္ခေပတော၊
 မြင်အပ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အနိဒဿနောတိ၊ အနိဒဿနောဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တသ္မိံ၊ ထိုအာကာသခတ်၌၊
 ရူပံ၊ ပန်းချီဆေးရုပ်ကို၊ လိခိတံ၊ ရေးခြင်းငှါ၊ ရူပံ၊ ငန်းချီဆေးရုပ်ကို၊ ပါတု
 ဘာဝံ၊ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
 နှိုင်းပြော၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရူပီတိ၊ အရူပီဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အနိ
 ဒဿနောတိ၊ အနိဒဿနောဟူသည်ကား၊ ဒဿနဿ၊ ရှုကြည့်အပ်သော၊
 စက္ခုဝိညာဏဿ၊ စက္ခုဝိညာဉ်အား၊ အနာပါတော၊ ထင်ခြင်းသို့မရောက်၊
 ဧတ္ထ၊ ဤဒုတိယဥပမာဒွံ၊ ဥပမာသံသန္ဓနေပန၊ ဥပမာကိုဥပမေယျအနက်
 နှင့်အတူပြု၍နှိုးနှောရာ၌ကား၊ အာကာသောဝိယ၊ ကောင်းကင်ကိုကဲ့သို့၊
 မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ တုလိကပဉ္စမာ၊ ရုတ်တံ
 လျှင် ငါးခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရောရင်္ဂစတာဝိယ၊ လေးပါးကုန်
 သောအဝါအညိုအစရှိကုန်သောဆေးရည်ကိုကဲ့သို့၊ ပဉ္စဝစနပထာ၊ ငါးပါး
 ကုန်သောအကြောင်းတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ တုလိကပဉ္စမေ၊ ဆေး
 ရေးရုတ်တံလျှင်ငါးခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရင်္ဂေ၊ ဆေးရည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ အာဂတပုဂ္ဂလော၊ လာသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ သော၊

ထိုယောကျာ်းသည်။ တုလိကပဉ္စမေဟိ။ ဆေးရေးစုတ်တံလျှင်ငါးခုမြေခံ
 ဖြစ်ကုန်သော။ ရေဂီဟိ။ ဆေးရည်တို့ဖြင့်။ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌။ ရှုပ်။
 ဆင်ခြင်းစသောဆေးရေးရုပ်ကို။ ပါတုဘာဝံ။ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကို။
 ကာဝံ။ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိယထာ။ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။
 ထိုအတူ။ တေပဉ္စဝစနပထေ။ ထိုငါးပါးသောစကားတည်းဟူသောအ
 ကြောင်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ အာဂတပုဂ္ဂလော။ လာသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ မေတ္တမိတ္တဿ။ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟေ
 တော။ နေသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ မိတ္တံ။ စိတ်ကို။ အညထတ္တံ။ တောက်ပြန်သော
 အခြင်းအရာ၏အဖြစ်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဒေါသုပ္ပတ္တိံ။ ဒေါသဖြစ်ခြင်းကို။
 ဒဿတု။ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကိဿတိ။ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ။

တတိယဥပမာယံ။ တတိယဥပမာ၌။ အာဒိတ္တန္တိ။ အာဒိတ္တံဟူသည်
 ကား။ ပဇ္ဇာလိတံ။ ရဲရဲတောက်သော။ ဂန္တိရာအပ္ပမေယျာတိ။ ဂန္တိရာအပ္ပမေ
 ယျာဟူသည်ကား။ ဣမိဿဂင်္ဂါယ။ ဤဂင်္ဂါမြစ်၏။ ဂန္တိရဋ္ဌာနံ။ နက်ရာအ
 ရပ်သည်။ ဂါဝုတ္တမ္ပိ။ တဂါဝုတ်သည်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ အနုယောဇနမ္ပိ။
 ယူဇနာခွဲသည်လည်း။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ယောဇနမ္ပိ။ တယူဇနာသည်လည်း။
 အတ္ထိ။ ရှိ၏။ အဿာ။ ထိုဂင်္ဂါမြစ်၏။ ဂုဏ္ဍလံပန။ ဤဌာတာကံကမ်းထိုဌာ
 ဌာတာကံကမ်းဟု ဆိုအပ်သော အနံသည်ကား။ ဧဝရှုပ်ယေဝ။ ဤသို့တဂါ
 ဝုတ် ယူဇနာခွဲ တယူဇနာကျယ်သော သဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။
 ဒိဃတောပန။ အရှည်အားဖြင့်ကား။ ပဉ္စယောဇနသတာနိ။ ယူဇနာငါးရာ
 ရှိကုန်၏။ သာ။ ထိုမြစ်သည်။ ကထံ။ အဘယ်သို့လျှင်။ ဂန္တိရာ။ နက်သ
 နည်း။ အပ္ပမေယျာ။ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်အပ်သနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
 ပုစ္ဆိ။ အမေးတည်း။ ဧကေနပယောဂေန။ တကြိမ်သော ပရောဂဖြင့်။
 ပရိဝတ္တေတွာ။ ပြန်ထွန်၍။ ဥဒ္ဓေန။ မြေခွင်ဖြင့်။ ဥဒကံဝိယ။ ဒိုးဖြင့်ထည့်အပ်
 သောရေကိုကဲ့သို့။ တာပေတံ။ ကျိုက်ကျိုက်ဆူစေခြင်းငှါ။ အသက္ကုဏေ
 ယျတော။ မတတ်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပမေယျာ။ အပ္ပမေယျ
 မည်၏။ ဌိတောဒကံပန။ ဂင်္ဂါမြစ်၌တည်သောရေကိုကား။ ဧကေနပိဥပါယေ
 န။ တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်။ အင်္ဂုလိမတ္တံဝိ။ လက်တသစ်အတိုင်း
 အရှည် ရှိသော ရေကို လည်းကောင်း။ အနုင်္ဂုလိ မတ္တံဝိ။ လက်သစ်
 တခြမ်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော ရေကိုလည်းကောင်း။ ဧဝံ။ ဤသို့။ တာပေ
 တံ။ ပူစေခြင်းငှါ။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်းသည်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ အယံ။
 ပန။ ဤမြက်မီးရှူးဖြင့် ကင်သောယောကျာ်းသည်ကား။ တာပေတံ။ ပူစေ

ခြင်းငှါ။နသက္ကာမတတ်ကောင်း။တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ဝေံ။ ဤသို့အပ္ပမေ
 ယျောဟူ၍။ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်၏။ဧတ္ထ။ဤတတိယဥပမာ၌။ဥပမာသံသန္ဓနေပန။
 ဥပမာကိုဥပမေယျအနက်နှင့် အတူပြု၍နှိုးနှောရာ၌ကား။ဂင်္ဂါဝိယ။ဂင်္ဂါ
 ကဲ့သို့။မေတ္တစိတ္တံ။မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကို။ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ။မှတ်အပ်၏။တိ
 ဣက္ကံ။မြက်မီးရှူးကို။အာဒါယ။ယူ၍။အာဂတပုရိသောဝိယ။လာသော
 ယောက်ျားကိုကဲ့သို့။ပဉ္စဝစနပထေ။ငါးပါးသောစကားတည်းဟူသောအ
 ကြောင်းတို့ကို။ဂဟေတွာ။ယူ၍။အာဂတပုဂ္ဂလော။လာသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 ဗုဒ္ဓဗ္ဗော။မှတ်အပ်၏။သော။ထိုယောက်ျားသည်။ အာဒိတ္တာယ။ရဲရဲတောံ
 သော။တိဣက္ကာယ။မြက်မီးရှူးဖြင့်။ဂင်္ဂါ။မြစ်ကို။ တပေတံ။ကျိုက်ကျိုက်
 ဆူစေခြင်းငှါ။နသက္ကာဝိယထာ။မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ ဝေံတထာ။ထိုအ
 တူ။တေပဉ္စဝစနပထေ။ထိုငါးပါးသောစကားတည်းဟူသောအကြောင်း
 တို့ကို။ဂဟေတွာ။ယူ၍။ အာဂတပုဂ္ဂလော။လာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။မေတ္တ
 စိတ္တဿ။မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေတာ။နေသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏။စိတ္တံ။စိတ်ကို။အညယတ္တံ။ဘောက်ပြန်သောအခြင်းအရာ၏အ
 ဖြစ်ကို။ကတံ။ပြုခြင်းငှါ။နသက္ခိယတိ။မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ။

စတုတ္ထဥပမာယံ။စတုတ္ထဥပမာ၌။ ဗိဇ္ဇာရတတ္တာတိ။ဗိဇ္ဇာရတတ္တာဟူ
 သည်ကား။ဗိဇ္ဇာရစမ္ပပသိဗ္ဗကာ။ကြောင်ရေအိတ်တည်း။ သုမန္ဒိတာတိ။သု
 မန္ဒိတာဟူသည်ကား။သုဗ္ဗု။ကောင်းစွာ။မန္ဒိတာ။နင်းနပ်အပ်၏။သုပရိမန္ဒိ
 တာတိ။သုပရိမန္ဒိတာဟူသည်ကား။ အန္တောစ။အတွင်း၌လည်းကောင်း။
 ဗဟိစ။အပ၌လည်းကောင်း။သမန္တတော။ထက်ဝန်းကျင်၌လည်းကောင်း။
 သုပရိမန္ဒိတာ။ အတွင်းအပပြန့်အောင်နပ်အပ်၏။ တူလိနိတိ။တူလိနိဟူ
 သည်ကား။သိဗ္ဗလိတူလ လတာတူလသမာနာ။ထက်ပို၍ဖြစ်သောလဲနွယ်
 မျိုးမှဖြစ်သောလဲနှင့် တူကုန်သော လဲတို့တည်း။ ဆိန္ဒသဿရာတိ။ ဆိန္ဒ
 သဿရာဟူသည်ကား။ဆိန္ဒသဿရသဒ္ဓါ။ ပြတ်သောမိမိအသံရှိကုန်၏။
 ဆိန္ဒဘတ္တရာတိ။ဆိန္ဒဘတ္တရာဟူသည်ကား။ဆိန္ဒဘတ္တရသဒ္ဓါ။ပြတ်သောသံ
 ကြီးသံငယ်သံလတ်ရှိကုန်၏။ဧတ္ထ။ဤစတုတ္ထဥပမာ၌။ဥပမာသံသန္ဓနေပန
 ဥပမာကိုဥပမေယျအနက်နှင့် အတူပြု၍နှိုးနှောရာ၌ကား။ဗိဇ္ဇာရတတ္တာဝိယ
 ကြောင်ရေအိတ်ကိုကဲ့သို့။ မေတ္တစိတ္တံ။ မေတ္တာစိတ်ကို။ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ။မှတ်အပ်၏။
 ကဋ္ဌကထလံ။သစ်သား အိုးခြမ်းကို။ အာဒါယ။ယူ၍။ အာဂတပုရိသော
 ဝိယ။လာသော ယောက်ျားကိုကဲ့သို့။ ပဉ္စဝစနပထေ။ ငါးပါးသောစကား
 တည်းဟူသော အကြောင်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ။ယူ၍။ အာဂတပုဂ္ဂလော။

လာသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ခန္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ သောပုရိသော။ ထိုယောကျ်ား
သည်၊ ကဋ္ဌေနဝါ။ သင်သားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကထလေနဝါ။ အိုးခြမ်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇာရတတ္ထံ။ ကြောင်ရေအိတ်ကို၊ သရေသရံ။ အဆင့်
ဆင့်အသံကို၊ ဗရေဗရံသဒ္ဓံ။ အသံဝှမ်းကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ
ယထာ။ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ၊ တေပဉ္စဝစနပထေ။ ထို
ငါးပါးသောစကား တည်းဟူသော အကြောင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ။ ပူ၍၊
အာဂတ ပုဂ္ဂလော။ လာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေတ္တုစိတ္တဿ။ မေတ္တာနှင့်
ယှဉ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော။ နေသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ။ မေတ္တာ
စိတ်ကို၊ အညယတ္တံ။ ဘောက်ပြန်သောအခြင်းအရာ၏အဖြစ်ကို။ ကတွာ။
ပြု၍၊ ဒေါသာနုဂတဘာဝံ။ ဒေါသသည်အစဉ်လိုက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊
ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ခိဿတိ။ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဩစရကာတိ။ ဩစရ
ကာဟူသည်ကား။ အဝစရကာဟေဋ္ဌာစရကာ။ ယုတ်သော အကျင့်ကို
ကျင့်တတ်ကုန်သော၊ နိစကမ္မကာရကာ။ ယုတ်နိမ့်သောသူတပါးတို့အား
သတ်ဖြတ်ခြင်းစသောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်သောသူတို့တည်း။ ဣတိအယံ။
ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ယောမနောပဒ္ဓသယျာတိ။ ယော
မနောပဒ္ဓသယျသည်ကား။ ယောတိက္ခုဝါ။ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း
ကောင်း။ ယောတိက္ခုနိဝါ။ အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း။ မနော
ပဒ္ဓသယျ။ စိတ်ဖြင့်ပြစ်မှားရာ၏။ ကကစေန၊ လွှဖြင့်၊ ဩက္ကမန္တံ။ တိုက်
သော၊ တံ။ ထိုသူကို၊ နာမိဝါသေယျ။ သည်းမခံရာ၊ နမေသောတေနသာသ
နကရောတိ။ နမေသောတေနသာသနကရောဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုသူ
သည်၊ တေနအနုမိဝါသနေနံ။ ထိုသို့လွှဖြင့်တိုက်သည်ကို သည်းမခံခြင်း
ဖြင့်၊ မဟံ။ ငါတုရား၏။ ဩဝါဒကရော။ အဆုံးအမကို လိုက်နာသည်။
နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧတ္ထ။ ဤသို့သည်းမခံရာ၌၊ အာပတ္တိပန၊ အာပတ်သည်
ကား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဏုဝါထူလံဝါတိ။ အဏုဝါထူလံဝါဟူသည်ကား။
အပ္ပသာဝဇ္ဇံဝါ။ နည်းသောအပြစ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ မဟာသာဝဇ္ဇံ
ဝါ။ ကြီးသော အပြစ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံတုမ္ပေနာမိသေယျာထာ
တိ။ ယံတုမ္ပေနာမိသေယျာထာ ဟူသည်ကား။ တုမ္ပေဟိ။ သင်တို့သည်။
ဟော။ အကြင်စကားတည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ အမိဝါသေတဗ္ဗော။
သည်းခံအပ်သည်။ နာဝေယျ။ မဖြစ်ရာသလော၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား
အတ္ထော။ အနက်တည်း။ နောဟေတံဘန္တေတိ။ နောဟေတံဘန္တေဟူသည်
ကား၊ တန္တေ။ ရွှေဘုန်းတော်ကြီးထွသောအရှင်ဘုရား၊ နောတပည့်တော်

တို့သည်။ အနိဝါသေတဗ္ဗံသည်းမခံအပ်သော။ ဝစနပထိနာပ။ စကား
 တည်းဟူသော အကြောင်းမည်သည်ကို။ နပသာမ။ မမြင်ပါကုန်။ ဣတိ
 အယံ။ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပေတော။ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဒိဃရတ္တံဟိတာယ
 သုခါယာကိ။ ဒိဃရတ္တံဟိတာယသုခါယဟူသည်ကား။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂ
 ဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အရဟတ္တေန။ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်။ ကုဋံ။ အထွဋ်
 ကို။ ဂဗ္ဘန္တောယူသည်ဖြစ်၍။ ယထာနုသန္တိနာ။ ယထာနုသန္တေဖြင့်။ ဒေသ
 နံ။ ဒေသနာတော်ကို။ နိဗ္ဗပေသိ။ ပြီးစေတော်မူပြီ။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်ကက
 ရူပမသုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း။ ကကရူပမသုတ္တဝဏ္ဏနာ။ ကကရူပမ
 သုတ်၏အတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အလဂဒ္ဓူပမသုတ်။

☞ ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ အလဂဒ္ဓူပမသုတ္တံ။
 အလဂဒ္ဓူပမသုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုအလဂဒ္ဓူပမသုတ်၌။ ဂစ္ဆေ။ လင်းတတို့
 ကို။ ဗာဓယိံ။ သု။ သတ်ကုန်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဂဒ္ဓဗာဓိနော။ ဂဒ္ဓဗာ
 ဓိမည်ကုန်၏။ အသာ။ ထိုအမျိုးအား။ ဂဒ္ဓဗာဓိနော။ လင်းတတို့ကိုသတ်တတ်
 ကုန်သော။ ပုဗ္ဗပုရိသာ။ ရှေးယောကျ်ားတို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ ဣတိတ
 သ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗမည်၏။ တဿဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗဿ
 ထိုလင်းတသတ် ဖြစ်ဘူးသောအမျိုး၌ကျင်လည်သော။ ဂိဇ္ဈဃာတကကု
 လဗ္ဗသုတဿ။ လင်တသတ်အမျိုး၌ကျင်လည်သော။ ဣတိအယံ။ ဤသည်
 ကား။ အတ္တော။ အနက်တည်း။ အန္တရာယိကာတိ။ အန္တရာယိကာဟူသည်
 ကား။ သဂ္ဂမောက္ခာနံ။ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်တို့၏။ အန္တရာယံ။ အန္တရာယိကို။ က
 ရောန္တိ။ ပြုတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အန္တရာယိကာ။ အန္တရာ
 ယိကမည်၏။ တေ။ ထိုအန္တရာယိကိုပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့သည်။
 ကမ္မကိလေသ ဝိပါက ဥပဝါဒ အာဏာဝိတိက္ကမဝသေန။ ကမ္မန္တရာယိကိ
 လေသန္တရာယိ ဝိပါကန္တရာယိ အရိယုပဝါဒန္တရာယိ အာဏာဝိတိက္က
 မန္တရာယိ တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စဝိခ။ ငါးပါးအပြားရှိကုန်၏။ တတ္ထ။ ထို
 ငါးပါးတို့တွင်။ ပဉ္စာနန္တရိယဓမ္မော။ မာတုဃာတက အစရှိကုန်သောအ
 နန္တရိယကံဟုအပ်ကုန်သော တရားငါးပါးတို့သည်။ ကမ္မန္တရာယိကာနာ
 မ။ ကမ္မန္တရာယိက မည်ကုန်၏။ တဿ။ ထိုအတူ။ ဘိက္ခုနီဒူသကကမ္မံ။
 ဘိက္ခုနီဒူသကကံသည်။ ကမ္မန္တရာယိကံနာမ။ ကမ္မန္တရာယိကမည်၏။ တံ

၄၇၀ မူလပဏ္ဍိတသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပန။ ထိုဘိက္ခုနီနုသကကံသည်ကား။ မောက္ခသေဝ။ နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်။
 အန္တရာယံ။ အန္တရာယံကို။ ကရောတိ။ ပြုတတ်၏။ သက္ခဿ။ နတ်ပြည်၏။
 အန္တရာယံ။ အန္တရာယံကို။ နကရောတိ။ မပြုတတ်။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဓမ္မာ။
 အဟေတုကဒိဋ္ဌိအင်္ဂါရိယဒိဋ္ဌိနတ္ထိကဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်ကုန်သောနိယတမိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိတရားတို့သည်။ ကိလေသန္တရာယိကာနာမ။ ကိလေသန္တရာယိကမည်
 ကုန်၏။ ပဏ္ဍကတိရိစ္ဆာနဂတ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကာနံ။ ပဏ္ဍကတိရိစ္ဆာန်
 ဥဘတောဗျည်းတို့၏။ ပဋိသန္ဓိဓမ္မာ။ ပဋိသန္ဓိမိတ္တုပ္ပါဒ်တို့သည်။ ဝိပါကန္တ
 ရာယိကာနာမ။ ဝိပါကန္တရာယိကမည်ကုန်၏။ အရိယူပဝါဒဓမ္မာ။ အရိယာ
 တို့ကိုပြစ်မှားစွပ်စွဲကြောင်းဖြစ်ကုန်သောစေတနာဓမ္မတို့သည်။ ဥပဝါဒန္တ
 ရာယိကာနာမ။ အရိယူပဝါဒန္တရာယိက မည်ကုန်၏။ တေပန။ ထိုအရိ
 ယာတို့ကိုပြစ်မှားစွပ်စွဲကုန်သောသူတို့သည်။ ယာဝ။ အကြင်မျှလော့။ အရိ
 ယေ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နမောပေန္တိ။ မကန်တော့ကုန်။ တာဝဒေဝ။ ထိုမျှ
 လောက်။ အန္တရာယိကာ။ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်တို့၏ အန္တရာယံကိုပြုတတ်ကုန်၏
 တတော။ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုကန်တော့သည်မှ။ ပရံ။ နောက်၌။ အန္တရာ
 ယိကာ။ အန္တရာယံကိုပြုတတ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ သဗ္ဗိစ္စ။
 လွန်ကျူးလှိသောစေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိတိက္ကန္တာ။ လွန်ကျူးကုန်သော။
 သတ္တအာပတ္တိက္ခန္ဓာ။ ခုနစ်ပါးကုန်သောအာပတ်အရတို့သည်။ အာဏာဝိ
 တိက္ကမန္တရာယိကာနာမ။ အာဏာဝိတိက္ကမန္တရာယိကမည်ကုန်၏။ တေဝိ။
 ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ ယာဝ။ အကြင်မျှလောက်။ ဘိက္ခုတာဝံဝါ။ ရဟန်း
 အဖြစ်ကိုမူလည်း။ ပဋိဇာနာတိ။ ဝန်ခံ၏။ နုရဋ္ဌာဟိဝါ။ နုရဋ္ဌာနကံကိုလည်း
 မပြု။ နဒေသေတိဝါ။ ဒေသနာကိုမူလည်းမကြား။ တာဝဒေဝ။ ထိုမျှလောက်။
 အန္တရာယိကာ။ အန္တရာယိကမည်ကုန်၏။ တတော။ ထိုလူထွက်ခြင်းပုဋ္ဌာ
 နကံကိုပြုခြင်းဒေသနာကြားခြင်းကိုပြုသည်မှ။ ပရံ။ နောက်၌။ အန္တရာယိ
 ကာ။ အန္တရာယိကမည်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ တတြိ။ ထိုငါးပါး
 သောအန္တရာယိကတို့တွင်။ အယံဘိက္ခု။ ဤအရိဋ္ဌရဟန်းသည်။ ဗဟုဿု
 တော။ များသောအကြားအမြင်ရှိသော။ ဓမ္မကထိကော။ ဓမ္မကထိကတည်း
 သေသန္တရာယိကော။ အာဏာဝိတိက္ကမန္တရာယိ မှကြွင်းကုန်သောအန္တ
 ရာယိကတို့ကို။ ဇာနာတိ။ သိ၏။ ဝိနယေပန။ ဝိနည်း၌ကား။ အကောဝိဒတ္တာ။ မ
 လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဍတ္တိဝိတိက္ကမန္တရာယိကော။ ဝိနည်းပညတ်
 ကိုလွန်ကျူးခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သောအန္တရာယိကတို့ကို။ နဇာနာတိ။ မသိ။
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ရဟောဂတော။ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဖိန္ဒြိယံ၊ ကြိန္ဒြိယံ၊ အာဟာရံ၊ ဤသနည်း။ ဣမေအာ
 ဂါရိကာ၊ ဤလူတို့သည်။ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊
 ပရိတုဉ္စန္ဒာ၊ သုံးဆောင်ခံစားကုန်လျက်၊ သောတာပန္နာပိ၊ သောတာပန်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိနောပိ၊ သကဒါဂါမ် တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အနာဂါမိနောပိ၊ အနာဂါမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ မနိပိကာနိ၊ နှစ်လိုတွယ်ရှိကုန်သော
 စက္ခုဝိညေယျာနိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊
 ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ ကာယဝိညေယျာ၊ ကာယဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော
 ဖေါဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ ဖုဿန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ မုဒုကာနိ၊ နူးညံ့ကုန်သော
 အတ္တရုဏာပါရုဏာဒိနိ၊ အင်းအရံအစရှိသည်တို့ကို၊ ပရိတုဉ္စန္ဒိ၊ သုံး
 ဆောင်ကုန်၏။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဣတ္ထိနံယေဝ၊ မိန်းမတို့၏သာလျှင်၊ ဣပ သဒ္ဓ ဝန္တ ဝေယ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊
 ရူပါရုံ သဒ္ဓါရုံ ဝန္တာရုံ ရသေ့ရုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့သည်၊ နဝဇ္ဇန္တိ၊ မအပ်ကုန်
 သနည်း။ ဧတေပိ၊ ထိုအာရုံငါးပါးတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ရသေ့န၊ အပြစ်မရှိသောပစ္စည်းလေးပါးကိုသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ရသံ၊
 အပြစ်ရှိသော ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ သံသန္ဓေတွာ၊ နှိုး
 နှော၍၊ သန္တန္တရာဂပရိဘောဂဉ္စ၊ ဆန္တရာဂနှင့်တကွဖြစ်သောသူတို့၏ သုံး
 ဆောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိန္တန္တရာဂပရိဘောဂဉ္စ၊ ဆန္တရာဂကင်းငြီး
 သောသူတို့၏ သုံးဆောင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဧကံကတွာ၊ တပေါင်း
 ကည်းပြု၍၊ ထူလဝါကေဟိ၊ ရုန့်ရင်းသောလျှော်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အတိ
 သုရမသုတ္တံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သောချည်ကို၊ ဥပနေန္တောပိယ၊ ဆောင်၍ကုပ်
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သာသပေန၊ မုန့်ညှင်းပေ နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သိနေရုံ
 မြင်းရိပ်တောင်ကို၊ ဥပသံဟရန္တောပိယ၊ အတူပြု၍ဆောင် ဘိသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ နိဗ္ဗိတံ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ဥပ္ပာဒေ
 တွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဘာဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 မဟာသမုဒ္ဓံ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာကို၊ ဗန္ဓန္တေနပိယ၊ တံတားဖြင့်ဘွဲ့သကဲ့သို့၊
 မဟတာ၊ သည်းစွာသော၊ ဥဿာဟေန၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဌမပါရာဇိ
 ကံ၊ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်လေသနည်း၊
 ဧတ္ထ၊ ဤပဌမပါရာဇိကအာပတ်၌၊ ဧေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပဋိ
 ရုက္ခန္တော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ဝေသာရန္တညာဏံ၊ ဝေသာရန္တညာဏ်ကို၊

၄၀၀ မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပဋိဗါဟန္တော။ တာဝံသံသရံ။ အရိယမဂ္ဂေ။ အရိယာမဂ်တည်းဟူသောပဋိ
ပတ်၌။ ခါဏုကဏ္ဍကာဒိနိ။ သစ်ပုတ်ဆူးအစရှိသည်တို့ကို။ ပက္ခိပေန္တော။
ထည့်လျက်။ မေထုနမေဓ္မေ။ မေထုနအကျင့်၌။ ဒေါသော။ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ
ဣတိ။ ဤသို့။ ဇိနဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဏာစက္ကေ။ အာဏာစက်၌။ ပဟာ
ရံ။ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ အဒါသိ။ ပေး၏။ တေန။ ထို့ကြောင့်။ တထာဟံဘဂဝတာ
ဓမ္မံဒေသိတံအာဇာနာသိတိအာဒိ။ တထာဟံဘဂဝတာဓမ္မံဒေသိတံအာဇာ
နာသိဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ ဟောတော်မူပြီ။ ဧဝံဗျာခေါတိ။
ဧဝံဗျာခေါဟူသည်ကား။ ဧဝံဝိသခေါ။ ဤသို့ယူသည်မှန်၏။ သမနုယုဉ္ဇန္တိ
တိအာဒိသု။ သမနုယုဉ္ဇန္တိဤသို့အစရှိသောပါဠိရင်တို့၌။ တွံ။ သင်သည်။ ကိံ
လဒ္ဓိကော။ အဘယ်အယူရှိသနည်း။ လဒ္ဓိံ။ အယူကို။ ဝဒေဟိ။ ဆိုလော။ ဣတိ
ဤသို့။ ပုစ္ဆ မါနာ။ မေးကုန်သောသူတို့သည်။ သမနုယုဉ္ဇန္တိနာမ။ အယူကိုစိစစ်
သည်မည်ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိံ။ အယူကို။ ပတိဥပေန္တော။ တည်စေသည်ရှိသော်။
သမနုဂ္ဂါဟန္တိနာမ။ အယူကိုတည်စေသည်မည်ကုန်၏။ ကေနကာရဏေ
န။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝဒေသိ။ ဆိုသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
ကာရဏံ။ အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆန္တော။ မေးကုန်သောသူတို့သည်။ သမနုဘာ
သန္တိနာမ။ အကြောင်းကိုမေးစိစစ်သည်မည်ကုန်၏။ အဋ္ဌကကံလူပမာတိ
အာဒိသု။ အဋ္ဌကကံလူပမာဤသို့အစရှိသောပါဠိရင်တို့၌။ အပ္ပဿာဒဋ္ဌေန။
မသာယာအပ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမေ။ ကာမဂုဏ်
တို့သည်။ အဋ္ဌကကံလူပမာ။ အရိုးစုပုဂံနှင့်တူကုန်၏။ ဗဟုသာဝရဏဋ္ဌေန။
န။ အမျှားတို့နှင့်ဆက်ဆံသော အနက်သဘောကြောင့်။ ဓံသ ပေယူပမာ။
သားတစ်နှင့်တူကုန်၏။ အနုဒဟဏဋ္ဌေန။ အစဉ်ချောက်၍ လောင်တတ်
သောအနက်သဘောကြောင့်။ တိဏုက္ကပမာ။ မြက်မီးရှူးနှင့် တူကုန်၏။
မဟာဘိတာပနဋ္ဌေန။ ပြင်းစွာပူလောင်တတ်သောအနက်သဘောကြောင့်။
အင်္ဂါရကာသုပမာ။ မီးကျိုးစုနှင့်တူကုန်၏။ ဣတ္တရပစ္စု ပဋ္ဌာနဋ္ဌေန။ ဘောက်
ပြန်သောအားဖြင့်ထင်ခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုဝိနကူ
ပမာ။ အိမ်မက်နှင့်တူကုန်၏။ တာဝကာလိကဋ္ဌေန။ အခိုက်အတန့်လုံးမွေ့
ချော့ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယာစိတကူပမာ။ ငြိုး၍သုံးဆောင်
သောဥစ္စာနှင့်တူကုန်၏။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂပလိဘဋ္ဌေနဋ္ဌေန။ အလုံးစုံသော အင်္ဂါ
ကြီးငယ်တို့၏ပျက်စီးရာဖြစ်သောအနက်သဘောကြောင့်။ ရုက္ခပလူပမာ။
အသီးသီးသောသစ်ပင်နှင့်တူကုန်၏။ အမိကုဋ္ဌေနဋ္ဌေန။ နှစ်နှစ်ညက်ညက်
ရင်းရာဖြစ်သော အနက်သဘောကြောင့်။ အသိသုနူပမာ။ စဉ်တိတုံးနှင့်

တူကုန်၏။ ဝိနိဝိဇ္ဈနဋ္ဌေန။ ထုတ်ချင်း တွင်းတတ်သော အနက်သဘောကြောင့်။ သတ္တိသူလူပမာ။ ထုတ်ကျင့်နှင့် တူကုန်၏။ သာသကံ သပ္ပုဒ္ဓိဘယဋ္ဌေန။ ရှိရာဘွယ် ဘေးနှင့်တကွဖြစ်သော အနက်သဘောကြောင့်။ သပ္ပုဒ္ဓိပမာ။ ဖြေဦးခေါင်းနှင့်တူကုန်၏။ ထာမသာတိ။ ထာမသာဟူသည် ကား။ ဒိဋ္ဌိထာမေန။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအစွမ်းဖြင့်။ ပရာမာသာတိ။ ပရာမာသာဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌိပရာမာသေန။ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော တောက်ပြန်သောသုံးသပ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိနိဝိဿဝေါဟရတိတိ။ အဘိနိဝိဿဝေါဟရတိဟူသည်ကား။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ။ ဆောက်တည်၍။ ဝေါဟရတိ။ ဆို၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဒီပေတိ။ ပြု၏။ ယတောခေါ တေဘိက္ခုတိ။ ယတောခေါ တေဘိက္ခု ဟူသည်ကား။ ယဒါ။ အကြင်အခါ၌။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံဗျာခေါအဟံဘန္တေ ဘဂဝတာတိ ဣဒံဝစနံ။ ဧဝံဗျာခေါအဟံဘန္တေ ဘဂဝတာဟူသော ဤစကားကို။ ဧသ။ ဤအရိဋ္ဌ အမည်ရှိသော ရဟန်းသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ အဇ္ဈာသယေန။ အလိုအားဖြင့်။ နတ္ထိတိ။ အပြစ်မရှိဟူ၍။ ဝတ္တုကာမောပိ။ ဆိုခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာနုဘာဝေန။ အာနုဘော်ဖြင့်။ သပ္ပုဒ္ဓိစ္စတိ။ ဝန်ခံ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ။ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သဗ္ဗုခါ။ မျက်မှောက်တော်၌။ နေဓော။ နှစ်ခွသော စကားဖြင့်။ ကထေဝံ။ ဆိုခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ။ စွမ်းနိုင်သော သူမည်သည်။ နတ္ထိကိရ။ မရှိသတတ်။ ကဿခေါနာမတွံ။ မောဃပုရိသတိ။ ကဿခေါနာမတွံ။ မောဃပုရိသဟူသည်ကား။ မောဃပုရိသ။ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတွံ။ သင်သည်။ ကဿနတ္ထိယဿဝါ။ အဘယ်မည်သောမင်းအားလည်းကောင်း။ ကဿဗြာဟ္မဏဿဝါ။ အဘယ်မည်သော ပုဏ္ဏားအားလည်းကောင်း။ ကဿဒေဝဿဝါ။ အဘယ်မည်သောကုန်သည်အားလည်းကောင်း။ ကဿသုဒ္ဓဿဝါ။ အဘယ်မည်သော သူဆင်းရဲအားလည်းကောင်း။ ကဿဂဟဋ္ဌဿဝါ။ အဘယ်မည်သောလူအားလည်းကောင်း။ ကဿပဗ္ဗဇိတဿဝါ။ အဘယ်မည်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ကဿဒေဝဿဝါ။ အဘယ် မည်သော နတ်အားလည်းကောင်း။ ကဿမနုဿဝါ။ အဘယ်မည်သော လူအားလည်းကောင်း။ မယာ။ ငါတုရားသည်။ ဧဝံ။ ဤသို့သင်ယူတိုင်း။ ဓမ္မံတရားကို။ ဧထိတံ။ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အာဇာနာသိ။ သိသနည်း။ ။

အထခေါဘဂဝါတိက္ခု။ အာမဇ္ဇေသိတိအယံအနုသမ္ဘိ။ အထခေါဘဂဝါတိက္ခု။ အာမဇ္ဇေသိဟူသောဤအနုသမ္ဘိသည်။ ပါရိယေက္ခော။ အသို့

၄၀၂

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဖြစ်သော။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္တေတည်း။ အရိဋ္ဌော၊ အရိဋ္ဌအမည်ရှိသော
 ရဟန်းသည်။ စိန္တေသိကီရ၊ ကြံသတတ်။ ကိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံ
 သနည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မောဃပုရိသောတိ၊ မော
 ဃပုရိသောဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ မောဃ
 ပုရိသောတိ၊ မောဃပုရိသောဟူ၍။ ဝုတ္တမတ္တကေန၊ ဆိုတော်မူကာမျှဖြင့်၊
 မဂ္ဂပလာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏။ ဥပနိသယော၊ အကြောင်းသည်။ နဟောတိ၊
 မဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဟောတိဇေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏။ ဝဂ်န္တပုတ္တံ၊ ဝဂ်န္တသူဌေး၏။ သားဖြစ်သော။ ဥပသေနန္တံ၊ ဥပသေန
 ကိုလည်း။ အတိလဟုခေါ်တွင်မောဃပုရိသဗဟုလ္လာယ အာဝဇ္ဇောတိ၊
 အတိလဟုခေါ်တွင်မောဃပုရိသဗဟုလ္လာယအာဝဇ္ဇောဟူ၍။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဃပုရိသဝါဒေန၊ မောဃပုရိသဟု ခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းဖြင့်။ ဩဝါဒိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ထေရော၊ ဥပသေန မထေရ်သည်။
 အပရဘာဝေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဗန္ဓေန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်။ ဝါယ
 မန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ ဆအဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်
 တို့ကို။ သန္တကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုရပြီ။ အဟန္တိ၊ ငါသည်လည်း။ တထာ
 ရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို။ ပဉ္စဏ္ဍိတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊
 မဂ္ဂပလာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေ
 သိ၊ ကြံ၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအရိဋ္ဌအမည်ရှိသော ရဟန်းအား။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗန္ဓနာ၊ အညွှာမှ။ ပဝုတ္တဿ၊ လွတ်သော။
 ပဏ္ဍုပလာသဿ၊ သစ်ရွက်လျော်၏။ အဝိရုဋ္ဌိဘာဝေါ၊ တဘန်မစည်ပင်
 သောအဖြစ်သည်။ ဟောတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ အဝိရုဋ္ဌိဘာဝံ၊ ဝိပဿနာ
 မဂ်အားဖြင့်မစည်ပင်သောအဖြစ်ကို။ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်
 ၍။ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဒေသနာကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ဥသ္မိကတော
 ဝီတိ၊ ဥသ္မိကတောဝိဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုဌေ၊ သင်တို့
 သည်။ ကိန္တံ၊ အသို့နည်းဟူ၍။ မညထ၊ အော်မေ့ကုန်သနည်း။ အယံအရိဋ္ဌော
 ဤအရိဋ္ဌမည်သောရဟန်းသည်။ ဧဝံလမ္ဘိကော၊ ဤသို့ကာမဂုဏ်မှီခြင်း၌
 အပြစ်မရှိဟု အယူရှိ၏။ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်။ ပဗ္ဗိရိရုဏ္ဏိ
 တွာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍။ ဝေသာရုဇ္ဈညာဏံ၊ ဝေသာရုဇ္ဈညာဏ်ကို။ ပဗ္ဗိဗာ
 ဟိတွာ၊ တားမြစ်၍။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ အာဏာဝက္ကော၊ အာဏာ
 စက်၌။ ပဟာရံ၊ ဂုဏ်ခတ်ခြင်းကို။ ဒေသေနာ၊ ပေး၏။ ဣမသ္မိံဓမ္မဝိနယေ၊ ဤ
 လူသသနာတော်၌။ ဥသ္မိကတော၊ ညာဏ်ဖြင့်ပြီးသော ဝိညာဉ်ဟူသောအ

၉

၈၄. မှုသာရှိသည်။ အသိအဝိနဲ့ ဖြစ်သည်မဟုတ်ဝံ့လော။ မဟာဇန္တုကြီး
 စွာသော၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓာ၊ မီးပုံကြီးသည်။ နိဗ္ဗာန်တော်၊ ငြိမ်းငြိမ်းသောလည်း။ ဇေတု
 ပနကမတ္တာပိ။ ပိုးရုန်းကြူးအတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂိ
 ပဗ္ဗုဒ္ဓိကာ၊ မီးပေါက် မီးပွားသည်၊ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာသျှင်
 တည်း။ ယံ၊ အကြင်မီးပေါက်မီးပွားကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုန၊ တဘန်၊ မဟာ
 အဂ္ဂိက္ခန္ဓာ၊ ကြီးစွာသောမီးပုံသည်။ ဘဝေယုယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊
 ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကိ' နှစ်ခေါ်၊ အသို့နည်း၊ ဣမဿ၊ ဤအရိဋ္ဌရဟန်းအား၊
 အပ္ပမတ္တိကာပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ဥာဏုသ္မာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ပြီး
 သောဝိညာဉ်ဟူသောအငွေ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယံ၊ အကြင်ဝိညာဉ်ဟူသော
 အငွေ့ကို၊ နိဿာယ၊ အဖြစ်၍၊ ဝါယမဇန္တော၊ လုံးလပြုသည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂဗ
 လာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊
 မေးတော်မူ၏၊ နောဟေတံဘဇန္တတိ၊ နောဟေတံဘဇန္တဟူသည်ကား၊
 ဘဇန္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံလဒ္ဓိကဿ၊ ဤသို့သောကာမဂုဏ်ကိုမှီ၍ခြင်း
 ၌အပြစ်မရှိဟု အယူရှိသော အရိဋ္ဌရဟန်းအား၊ ဧဝံပုပ္ဖိ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ ဥာဏုသ္မာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ပြီးသောဝိညာဉ်ဟူသောအငွေ့သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ မဂ္ဂဗလာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့အား၊ ပစ္စယဿမတ္ထာယ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်း
 ဌာဝှမ်းနိုင်သော၊ ဥာဏုသ္မာယ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ပြီးသောဝိညာဉ်ဟူသောအငွေ့
 ကြောင့်၊ ကုတောနိဗ္ဗတ္တေယျ၊ အဘယ်မှာဖြစ်ရာနိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥာဏိကတ ဘာဝံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ပြီးသော ဝိညာဉ် ဟူသောအငွေ့ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ပဋိက္ခိပန္နော၊ ပယ်ကုန်လျက်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ မက္ခိဘူတောတိ၊
 မက္ခိဘူတောဟူသည်ကား၊ နိတ္တေတူတော၊ အရှိန်အစော်မှဆုတ်ယုတ်
 ခြင်းသို့ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ ပတ္တက္ခန္ဓောတိ၊ ပတ္တက္ခန္ဓာ ဟူသည်ကား၊
 ပတိတဇန္ဓော၊ အောက်သို့ချသော ဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပုဒ္ဓိဘာနောတိ
 အပ္ပုဒ္ဓိဘာနောဟူသည်ကား၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ ပဋိဘာနံ၊ ဥာဏ်အမြင်
 ကို၊ အပ္ပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ခန္တိပဋိဘာနော၊ ပြတ်သောဥာဏ်အ
 မြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံပုပ္ဖိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ နိယျာ
 နိကဿာသနံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော သာသနာကို၊
 လတိတွာ၊ ရှေးအရိယသမ္ဘောဒနာမ၊ ပိပဿနာမဂ်အားဖြင့်မစည်ပင်ခြင်းသ
 ဘောမည်သည်၊ အမှီကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ သမုပ္ပါတိတပစ္စယော၊ မဂ်ဖိုလ်
 ၏ပြတ်သောအကြောင်းရှိသည်၊ ဇာတောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဘဗ္ဗတံ၊ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္ဓော၊

၄၀၄

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပါဒဂုံဋ္ဌကေန၊ ခြေမဖြင့်၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ ခဏမာနေသ၊
ချုပ်လျက်၊ နိဿိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ။

ပညာယိဿသိခေါတိ အယတ္တိ၊ ပညာယိဿသိခေါ ဟူသောဤအနု
သန္ဓေသည်လည်း၊ ပါဒိယေက္ခော၊ အသီးဖြစ်သော၊ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေ
တည်း။ အရိဋ္ဌော၊ အရိဋ္ဌအမည်ရှိသောရဟန်းသည်၊ စိန္တေသိကိရ၊ ကြံသ
တတ်၊ ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မယှံ၊ ငါ၏၊ မဂ္ဂပလ္လသနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့အား၊ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်
ပန္နိန္ဒော၊ ပြတ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်၊
သဥပနိဿယသနံယေဝ၊ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့အားသာ
လျှင်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နခေါပနဓေသန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၊ အနုပနိဿ
ယသနန္တိ၊ ဥပနိဿယမရှိကုန်သောသူတို့အားလည်း၊ ဓေသန္တိ၊ ဟောတော်
မူကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံတော်မှ၊
သုဂတောဝါဒံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ အတ္တ
နေ၊ မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တုပဂံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သော၊ ကုသလံ၊
ကုသိုလ်ကံကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ အထ၊ ထို
အခါ၌၊ အထ၊ ထိုအရိဋ္ဌအမည်ရှိသောရဟန်း၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဧတံဝါဒံ၊ ထိုအယူကို၊ ပဋိပ္ပဿန္တေန္တော၊ ငြိမ်းစေလိုသည်ဖြစ်၍၊
ပညာယိဿသိတိအာဒိ၊ ပညာယိဿသိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အက္ခော၊ အနက်ကား၊ မောစာ
ပုရိသ၊ မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောဂျား၊ တွံယေဝ၊ သင်သည်
သာလျှင်၊ ပါဒိကေန၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ဣမိနာဒိဋ္ဌိဂတေန၊ ဤမိစ္ဆာအယူ
ဖြင့်၊ နိရယာဒိသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌၊ ပညာယိဿသိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့။
မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ၊ တုယှံ၊ သင်အား၊ သုဂတောဝ၊
ဒေါနာမ၊ သုဂတောဝါဒမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မေ၊ ငါဘုရားအား၊ တယာဝါ
သဋ္ဌံကို၊ နအက္ခော၊ အလိုမရှိ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊
တိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပဋိပုတ္တိဿာမိ၊ တဘန်မေးတော်မူအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ အထခေါဘဂဝါတိအယတ္တိ၊ အထခေါ
ဘဂဝါဟူသောဤအနုသန္ဓေသည်လည်း၊ ပါဒိယေက္ခော၊ အသီးဖြစ်သော၊
အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေတည်း။ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ ဣမလ္လိဉာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ သောဓေဝိ၊ သုခိသင်တော်
မူ၏၊ အရိဋ္ဌံ၊ အရိဋ္ဌရဟန်းတို့၊ ဂဏတော၊ အပါင်းမှ၊ နိဿာဓေဝိ၊ လျှောက်

တော်မူ၏။ဟိသန္တံ၊မှန်၏။ပရိသာကတာနံ၊ပရိသတ်သို့လာကုန်သောရဟန်း
 တို့တွင်၊ကဿမိ၊တရံတယောကံသောရဟန်း၏။ ဧဝံ၊ဤသို့သောအကြံ
 သည်၊သဘောဝေယျ၊အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ အယံအရိဋ္ဌော၊ ဤအရိဋ္ဌရ
 ဟန်းသည်။ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အကထိတံ၊ မဟောအပ်
 သောစကားကို၊ကထေတံ၊ဆိုခြင်းငှါ။ ကိံသက္ခိယတိ၊အဘယ်မှာတတ်
 နှိုင်းတော့အံ့နည်း။ကမ္မိ၊အသို့နည်း။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ပရိသတ်အလယ်၌၊ဘဂ
 ဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ကထာယ၊တရားစကားကို၊သမာရန္တိယ၊အား
 ထုတ်အပ်သည်ရှိသော်၊သဟသာ၊အဆောတလျှင်၊ ကထိတံနုခေါ၊ဆိုမိ
 လေသလော၊ဣတိ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ဧဝံ၊ဤသို့၊
 ကထိတံပန၊ ဆိုအပ်သောစကားကိုကား။ အရိဋ္ဌောယေဝ၊အရိဋ္ဌရဟန်း
 သည်သာလျှင်၊နသုဏ္ဍတိ၊မကြားရာ၊အညေန၊တပါးသောရဟန်းသည်
 လည်း၊သုတံ၊ကြားအပ်သည်၊ဘဝိယတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။အဿ၊ထိုကဿမိအ
 စရှိသည်တို့ဖြင့်ဆိုအပ်သောရဟန်း၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ အထာဝိသိယာ၊
 အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အရိဋ္ဌ၊အရိဋ္ဌရဟန်း
 ကို၊နိဂ္ဂဏ္ဍတိယထာ၊နှိပ်သကဲ့သို့၊ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ။ မမ္ဗိ၊ငါ့ကိုလည်း။
 နိဂ္ဂဏ္ဍေယျ၊နှိပ်ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ သုတွာပိ၊ကြား၍လည်း။ တုဏှိဘာဝံ၊
 ဆိတ်ဆိတ်အဖြစ်သို့၊အာပဇ္ဇေယျ၊ရောက်ရာအံ့လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊တံသဗ္ဗံ
 ထိုအလုံးစုံကို၊နကမိဿန္တိ၊မပြုကုန်သတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့၊မယာပိ၊ ငါဘုရား
 သည်လည်း။ နကထိတံ၊ မဟောအပ်။ အညေန၊တပါးသော သူသည်။
 သုတမ္မိ၊ကြားအပ်သောစကားသည်လည်း။နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊တုမှေဝိ
 မေတိက္ခဝေတိအာဒိနာ၊တုမှေဝိမေတိက္ခဝေဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်၊
 ပရိသာယ၊ပရိသတ်၏။ လန္တိ၊အယူကို၊ သောစေတိ၊သုခိသင်တော်မူ၏။
 ပရိသာယပန၊ပရိသတ်၏ကား။ လန္တိသောစနေနေဝ၊အယူကိုသုခိသင်သ
 ဖြင့်သာလျှင်၊အရိဋ္ဌော၊အရိဋ္ဌရဟန်းကို၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။
 နိဿာရိတောနာမ၊ထုတ်အပ်သည်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အရိဋ္ဌဿ၊အရိဋ္ဌရဟန်း၏၊လန္တိ၊အယူကို၊ပကာသေ
 ဇ္ဇော၊ထင်ရှားပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊သောဝတတိက္ခဝေတိအာဒိ၊သော
 ဝတတိက္ခဝေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူပြီ၊တတ္ထ
 ပါဠေ၊ထိုပါဠိ၌၊အညတြေဝကာမေဟိတိအာဒိသု၊ အညတြေဝကာမေဟိ
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်ရပ်တို့၌၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တေပဋိသေဝ
 တောနာလံအန္တရာယာယာတိ၊တေပဋိသေဝတောနာလံ အန္တရာယာယ

၄၀၆

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဟူ၍၊ ဇေဝံလဒ္ဓိကော၊ ဤသို့အယူရှိသော၊ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ကိလေသကာမေဟိစေဝ၊ ကိလေသကာမရုဏ်တို့မှလည်းကောင်း၊ ကိလေသကာမသမ္ပယုတ္တေဟိ၊ ကိလေသကာမနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ သညာဝိတက္ကေဟိစံ၊ သညာဝိတက်တို့မှလည်းကောင်း၊ အညတြိ၊ ကြဉ်၍၊ ဇေတဓမ္မေ၊ ထိုကိလေသကာမသညာဝိတက်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဇေတဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုကိလေသကာမ သညာဝိတက်တရားတို့မှ၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမရုဏ်တို့ကို၊ ပဋိသေဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မေထုန သမာစာရံ၊ မေထုနအကျင့်ကို၊ သမာစရိဿတိ၊ ကျင့်လတ္တံ့၊ ဣတိဇေတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣဒံကာရဏံနာမ၊ ဤအကြောင်း မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇေတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ဇေသဝြာကာသော၊ ဤအရာသည်၊ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့ဘဝပါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံအရိဋ္ဌော၊ ဤအရိဋ္ဌရဟန်းသည်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ရဇကော၊ ခဝါသည်သည်၊ သုဂန္ဓာနိဝိ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုဂန္ဓာနိဝိ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇိဏ္ဏ္ဌာနိဝိ၊ ဆွေးမြေ့သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နာဂါနိဝိ၊ အသစ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သုဒ္ဓါနိဝိ၊ စင်ကြယ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အသုဒ္ဓါနိဝိ၊ မစင်ကြယ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထ္တာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ ဇေတောတာဏှိကံ၊ တပေါင်းတည်းထုပ်သည်ကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ နိစ္ဆန္ဒရာဂပဏီတစိတရာဒိပရိဘောဂဉ္စ၊ ဆန္ဒရာဂကင်းသောမွန်မြတ်သောသက်နိုးအစရှိသောအသုံးအဆောင်ကိုလည်းကောင်း၊ အနိဗန္ဓသီလာနံ၊ မမြဲသောသီလရှိသော၊ ဂဟဋ္ဌာနံ၊ လူတို့၏၊ အန္တရာယကရံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သော၊ သန္တန္ဒရာဂပရိဘောဂဉ္စ၊ ဆန္ဒရာဂနှင့်တကွသုံးဆောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဗန္ဓသီလာနံ၊ မြဲသောသီလရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အာဝရဏကရံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်သဖြင့်မဂ်ဖိုလ်အားပိတ်ပင်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ သန္တန္ဒရာဂပရိဘောဂဉ္စ၊ ဆန္ဒရာဂနှင့်တကွသုံးဆောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဇေသဒိသံ၊ တူသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရိဋ္ဌဿ၊ အရိဋ္ဌရဟန်း၏၊ လဒ္ဓိံ၊ အယူကို၊ ပကာသထွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒုက္ကဟိတာယ၊ မကောင်းသဖြင့်သင်အပ်သော၊ ပရိယတ္တိယာ၊ ပရိယတ်၏၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်

ကို၊ ဒေသန္တရ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣတိက္ခဝေကေစ္စေတိအာဒိ၊
 ဣတိက္ခဝေကေစ္စေတိသိအာဒိ၊ သောတိက္ခဝေကေစ္စေတိသိအာဒိ၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊
 တတ္ထပါဠိ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ပရိယာသုဏန္တိတိ၊ ပရိယာသုဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား၊
 ဥပ္ပဗ္ဗန္တိ၊ သင်ကုန်၏၊ သုတန္တိ၊ အာဒိသု၊ သုတံဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌
 ဥတတောဝိတင်္ဂ နိဒ္ဒေသ ခန္ဓက ပရိဝါရာ၊ ဘိက္ခုဝိတင်း၊ ဘိက္ခုနိဝိတင်း၊
 နိဒ္ဒေသ မဟာဝါခန္ဓက စူဠဝါခန္ဓက ပရိဝါရတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုတ္တ
 နိပါတေ၊ သုတ္တနိပါတ်၌၊ မင်္ဂလသုတ္တ၊ ရတနသုတ္တ၊ နာလကသုတ္တ၊ တုဝဇ္ဇက
 သုတ္တ၊ နိ၊ မင်္ဂလသုတ်၊ ရတနသုတ်၊ နာလကသုတ်၊ တုဝဇ္ဇကသုတ် တို့သည်
 ရင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညမ္ဘိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သုတ္တနာမိကံ၊ သုတ်
 အမည်ရသော၊ တထာဂတဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ သုတ္တန္တိ၊
 သုတ္တံဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သဂါ
 ထကံ၊ ဂါထာရှိသော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ ဂေယျန္တိ၊ ဂေယျဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ သံယုတ္တကေ၊ သံယုတ္တကနိကာယ
 ၌၊ သကလောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သဂါထာဝဂ္ဂေ၊ သဂါထာဝဂ်
 သည်လည်းကောင်း၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ
 ပိဋကတ်သည်လည်းကောင်း၊ နိဂ္ဂါထကံ၊ ဂါထာမရှိသော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ အညမ္ဘိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ အဗ္ဗဟိအင်္ဂဟိ၊ ရှစ်ပါး
 သောအင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ အသင်္ဂဟိတံ၊ မသြိုဟ်အပ်သော၊ ယဉ္ဇဗုဒ္ဓဝစနံ၊
 အကြင်မြတ်စွာဘုရားစကားတော်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဗုဒ္ဓဝစနံ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ ဝေယျာကဏန္တိ၊ ဝေယျာကဏဟူ၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဓမ္မပဒံ၊ ဓမ္မပဒကိုလည်းကောင်း၊ ထေရဂါထာ၊ ထေရ
 ဂါထာကိုလည်းကောင်း၊ ထေရိဂါထာ၊ ထေရိဂါထာကိုလည်းကောင်း၊
 သုတ္တနိပါတေ၊ သုတ္တနိပါတ်၌၊ နေသုတ္တနာမိကော၊ သုတ်ဟူသောအမည်
 ကိုမရကုန်သော၊ သုဒ္ဓိကဂါထာစ၊ သက်သက်သော ဂါထာတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဂါထာတိ၊ ဂါထာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ သောမနဿ
 ဥာဏမယိကဂါထာ ပဋိသံယုတ္တာ၊ သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော
 ဥာဏ်ဖြင့်ပြီးကုန်သောဂါထာနှင့်စပ်ကုန်သော၊ နေအသိတိသုတ္တန္တော၊ ရှစ်
 ဆဲ့နှစ်သုတ်တို့ကို၊ ဥဒါနန္တိ၊ ဥဒါနံဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဝုတ္တ
 မိဒံတဂတတိအာဒိနယဗ္ဗဝတ္တာ၊ ဝုတ္တမိဒံတဂတတံ ဤသို့အစရှိသော
 နည်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒသုတ္တရသတသုတ္တန္တော၊ ဆယ်သုတ်အလွန်ရှိသော
 တရာသောသုတ်တို့ကို၊ ဣတိဝုတ္တကန္တိ၊ ဣတိဝုတ္တကဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ

၄၈၈

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှံ

အပ်၏။ အပဏ္ဏကဇာတကာဒိနိ။ အပဏ္ဏကဇာတ်အစရှိကုန်သော။ ပဏ္ဏာ
 သဒိကာနိ။ ငါးဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော။ ပဉ္စဇာတကာသတာနိ။ ငါးရာသော
 ဇာတ်တို့ကို။ ဇာတကန္တိ။ ဇာတကဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ သိအပ်ကုန်၏။
 ဝတ္တာရောမေ ဟိက္ခဝေ အတ္တရိယာအတ္တုတဓမ္မာ အာနန္ဒေတိအာဒိနယဗ္ဗ
 ဝတ္တာ။ ဝတ္တာရောမေဟိက္ခဝေ အရိယာအတ္တုတဓမ္မာအာနန္ဒေ ဤသို့အစရှိ
 သောနည်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေဟိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အတ္တ
 ရိယအတ္တုတဓမ္မပုဒ်သံယုတ္တာ။ အတ္တရိယ အတ္တုတဓမ္မနှင့်စပ်ကုန်သော။
 သုတ္တန္တာ။ သုတ္တန်တို့ကို။ အတ္တုတဓမ္မန္တိ။ အတ္တုတဓမ္မဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
 သိအပ်ကုန်၏။ ဗုဇ္ဇဝေဒလ္လ မဟာဝေဒလ္လ သမ္မာဒိဋ္ဌိသက္ကပဉ္စ သင်္ခါရဘာဇနိ
 ယ မဟာပုဏ္ဏ သုတ္တာဒယော။ ဗုဇ္ဇဝေဒလ္လသုတ် မဟာဝေဒလ္လသုတ် သမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိသုတ် သက္ကပဉ္စသုတ် သင်္ခါရဘာဇနိယသုတ် မဟာပုဏ္ဏသုတ် အစရှိ
 ကုန်သော။ သဗ္ဗေဟိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒဉ္စ။ အသိဉာဏ်ကို
 လည်းကောင်း၊ တုဋ္ဌိဉ္စ။ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လဒ္ဓါလဒ္ဓါ။ ရတိုင်း
 ရတိုင်းကုန်သော။ ပုတ္တိတသုတ္တန္တာ။ မေးအပ်ကုန်သောသုတ်တို့ကို။ ဝေ
 ဒလ္လန္တိ။ ဝေဒလ္လဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ။

အတ္တံနုဥပပရိက္ခန္တိတိ။ အတ္တံနုဥပပရိက္ခန္တိဟူသည်ကား။ အတ္တတ္ထံ။
 ဟုတ်မှန်တိုင်းသောအနက်ကို။ ကာရုဏတ္ထံ။ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောအ
 နက်ကို။ နပဿန္တိ။ မရှုကုန်။ နပရိဂ္ဂဏန္တိ။ ဉာဏ်ဖြင့်မစုံစမ်းမဆင်ခြင်ကုန်။
 အနုပပရိက္ခန္တိ။ အနုပပရိက္ခန္တိဟူသည်ကား။ အနုပပရိက္ခန္တိန္နာနံ။ ဉာဏ်
 ဖြင့်မစုံစမ်းမဆင်ခြင်ကုန်သောသူတို့အား။ နနိဇ္ဈာနက္ခမန္တိတိ။ နနိဇ္ဈာနက္ခ
 မန္တိဟူသည်ကား။ နုဥပဋ္ဌဟန္တိ။ ဉာဏ်အားရှေးရှုမထင်ကုန်။ အာပါဝံ။
 ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့။ နအာဂစ္ဆန္တိ။ မရောက်ကုန်။ ဣမသ္မိံ
 ဌာနေ။ ဤပါဠိအရာ၌။ သီလံ။ သီလကို။ သမာဓိ။ သမာဓိကို။ ဝိပဿနာ။
 ဝိပဿနာကို။ မဂ္ဂေါ။ မဂ်ကို။ ဗလံ။ ဖိုလ်ကို။ ဝဋ်။ ဝဋ်ကို။ ဝိဝဋ်။ ဝဋ်ကင်းရာ
 ကို။ ကထိတံ။ ဟောအပ်၏။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ ဇာနိတုံ။ ထိခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။
 မတတ်နိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော။ အနက်တည်း။ တေဥပါရုပ္ပာနိသံသာစေဝါတိ။ တေဥပါရုပ္ပာနိ
 သံသာစေဝဟူသည်ကား။ တေ။ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်ကုန်သောသူ
 တို့သည်။ ပရေသံ။ တပါးသောသူတို့၏။ ဝါဒေ။ အယူ၌။ ဒေါသာရောပနာနိ
 သံသာ။ အပြစ်တင်ရခြင်း အကျိုးရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်ကုန်၍။ ပရိယာ
 ပုဏန္တိ။ သင်ကုန်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။

ဣတိဝါဒပမောက္ခာနိသံသာစာတိ။ ဣတိဝါဒပမောက္ခာနိသံသာစဟူသည်
 ကား။ ဇေဝံ၊ ဤသို့သင်သည်ရှိသော်။ ဝါဒမောက္ခာနိသံသာ၊ အပြစ်တင်ခြင်း
 မှလွတ်ခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်။ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ သကဝါဒေ၊
 မိမိအယူ၌၊ ဒေါသေ၊ အပြစ်ကို၊ အာရောပိတေ၊ တင်အပ်သည်ရှိသော်၊ တံ
 ဒေါသံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့ဆို၍၊ မောစေသာမိ၊ လွတ်စေကုန်အံ့။ ဣတိ
 ဣမိနာဝကာရုဏေန။ ဤအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိယာသုဏန္တိ၊ သင်
 ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တဉ္စဿအတ္ထံ
 နာနုဘောန္တိတိ၊ တဉ္စဿအတ္ထံ နာနုဘောန္တိဟူသည်ကား။ ယဿစမဂ္ဂ
 ဿဝါ၊ အကြင်မဂ်၏လည်းကောင်း၊ ယဿစဖလဿဝါ၊ အကြင်ဖိုလ်၏
 လည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့
 သည်၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်ကို၊ ပရိယာသုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ အဿဓမ္မဿ၊ ထိုပရိ
 ယတ္တိဓမ္မ၏။ တဉ္စအတ္ထံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်ဟူသော အကျိုးကိုလည်း၊ ဧတေ၊ ထို
 မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်ကုန်သောယောကျ်ားတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂဟိတဂ္ဂါဟိနော
 မကောင်းသဖြင့်သင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာနုဘောန္တိနိဗ္ဗန္တိ၊ မရကုန်၊
 အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဥပါရုန္တိ၊ ချုတ်
 ချယ်ခြင်းကို၊ အာရောပေတံ၊ တင်ခြင်း၌၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊
 မောစေတံ၊ လွတ်စေခြင်း၌၊ အသက္ကောန္တာပိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍
 လည်း၊ တဉ္စအတ္ထံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ နာနုဘောန္တိယေဝ၊ မရကုန်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ အလဂဒ္ဒတ္ထိကောတိ၊ အလဂဒ္ဒတ္ထိကောဟူသည်ကား။ အာသိ
 ဝိသအတ္ထိကော၊ မြွေကိုအလိုရှိသောယောကျ်ားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဂဒေါ
 တိ၊ ဂဒေါဟူသောအမည်သည်၊ ဝိသဿ၊ အဆိပ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊
 တဿ၊ ထိုမြွေအား၊ အလံပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသော၊ တံ၊ ထိုအဆိပ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အလဂဒ္ဒေါ၊ အလဂဒ္ဒမည်၏၊ ဘောဂေ
 တိ၊ ဘောဂေဟူသည်ကား။ သရိရေ၊ ကိုယ်၌။ ။

ဣပေနဘိက္ခဝေကေစ္စ ကုလပုတ္တောဓမ္မံ ပရိယာသုဏန္တိတိ၊ ဣပေန
 ဘိက္ခဝေ ကေစ္စကုလပုတ္တောဓမ္မံ ပရိယာသုဏန္တိဟူသည်ကား။ နိတ္ထရုဏာ
 ပရိယတ္တိဝသေန၊ ဝနိဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပရိယတ်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဂ္ဂဗျန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပရိယတ္တိယော၊
 သင်ခြင်းတို့သည်၊ အလဂဒ္ဒပရိယတ္တိ၊ မြွေဖမ်းဥပမာရှိသော သင်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ နိတ္ထရုဏပရိယတ္တိ၊ သံသာရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်
 သောသင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိ၊ ဘဏ္ဍာစိုးရပုဒ်နိုး

ကဲ့သို့သောသင်ခြင်း၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ တတ္ထံ၊
 ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရား
 စကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ သင်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သင်သဖြင့်။ ဝိဝရာဒိနိဝါ၊
 သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ လတိဿာမိ၊ ရအံ့။ စတုပရိသမဇ္ဈေဝါ၊
 လေးပါးသောပရိသတ်အလယ်၌မူလည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်
 လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လာဘသတ္တရာဟောတု၊ လာဘ်ပူဇော်သကာဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏၊ ဘာသာပုဂ္ဂလသမ္ဘာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ သာပရိယတ္တိ၊ ထိုသင်ခြင်းသည်။ အလဂဒ္ဒပရိယတ္တိနာမ၊ မြွေဖမ်း
 ဥပမာရှိသော သင်ခြင်းမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လာဘ်ပူဇော်
 သကာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်ခြင်း ပရိသတ် အလယ်၌ထင်
 ရှားစေလို၍ သင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိယာ သုဏန္တော၊ သင်သောသူသည်။ ဗုဒ္ဓ
 ဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ အပရိယာသုဏိတွာ၊ မသင်မူ၍၊ နိဒ္ဒေါက္က
 မနံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ရခြင်းသည်။ ဝရတရံ၊ အလွန်မြတ်သေး
 ၏၊ ယောပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရား စကားတော်
 ကို၊ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ သင်၍၊ ဝိလသသ၊ ဝိလ၏။ အာဂတဗ္ဗာနေ၊ လာရာအရပ်
 ၌၊ သိလံ၊ သိလကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သမာမိဿ၊ သမာမိ၏။ အာဂ
 တဗ္ဗာနေ၊ လာရာ အရပ်၌၊ သမာမိ ဂန္တံ၊ သမာမိတည်းဟူသော ခန်း
 တိုက်ကို၊ ဂဏ္ဍာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ အာဂတဗ္ဗာ
 နေ၊ လာရာအရပ်၌၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ မဂ္ဂဖလာ
 နံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏။ အာဂတဗ္ဗာနေ၊ လာရာအရပ်၌၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝေဿာမိ
 ပွားစေအံ့၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ သန္တိကရိဿာမိ၊ မျက်မှောက်ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍတိ၊ သင်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သာပရိယတ္တိ၊ ထိုသင်
 ခြင်းသည်၊ နိတ္ထရဏပရိယတ္တိနာမ၊ သံသရာမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော
 သင်ခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဏာသဝဿပန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 ၏ကား၊ ပရိယတ္တိ၊ သင်ခြင်းသည်၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိနာမ၊ ဘဏ္ဍာဗိုး
 ရဟန်းကဲ့သို့သော သင်ခြင်းမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍မသိအပ်သေးသောရက္ခသစ္စာမည်
 သည်၊ အပဟိနံ၊ မပယ်အပ်သေးသောသမုဒယသစ္စာမည်သည်။ အဘာဝိတံ
 မပွားအပ်သေးသော မဂ္ဂသစ္စာမည်သည်။ အသန္တိကတံဝါ၊ မျက်မှောက်မပြု
 အပ်သေးသောနိရောဓသစ္စာမည်သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိညာတက္ခန္ဓော၊ ပိုင်းခြား၍မသိ

အပ်ပြီးသောခန္ဓာရှိ၏။ ပဟိနက်လေသော၊ ပဟ်အပ်ပြီးသောကိလေသာ
 ရှိ၏။ တာဝိတမဂ္ဂေါ၊ ပွားအပ်ပြီးသောအရိယာမဂ်ရှိ၏။ သန္တိကတပလော၊
 မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသောဖိုလ်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရား
 စကားတော်ကို၊ ပရိယာသုဏန္တော၊ သင်သောအရိယာသုဂ္ဂိုလ်သည်။ တန္တိ
 ခာရကောဝ၊ ပါဠိအစဉ်ကို ဆောင်သည်သာလျှင်။ ပဝေဏိပါလကော
 ဝ၊ အစဉ်အဆက်ကို စောင့်ရှောက်သည်သာလျှင်။ ဝံသာနုရက္ခိကောဝ၊
 အန္ဓယ်ကိုစောင့်ရှောက်သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဂ္ဂဗ္ဗတိ၊ သင်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာသုဂ္ဂိုလ်၏။ သာပရိယတ္တိ၊ ထိုသင်ခြင်းသည်
 ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိနာမ၊ ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်းကဲ့သို့သော သင်ခြင်းမည်
 ၏။ ယောပနုပုဗ္ဗန္တေန၊ အကြင်ပုဗ္ဗဇဉ်သည်၊ ဆာတာတယာဒီသု၊ ငတ်
 မွတ်ခြင်းဘေးအစရှိသည်တို့ကြောင့်၊ ဂန္ဓရုရေသု၊ ဂန္ဓရုရတို့ကို၊ ကေသ္မိ
 ဌာနေ၊ တရသောအရပ်၌၊ ဝသိတုံ၊ နေ၍သင်ခြင်းငှါ၊ အသန္တောန္တေသု၊
 မတတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခာစာရေန၊ ဆွမ်းခံရွာဖြင့်၊ အကိလမ
 မာနေ၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ အတိမရရံ၊ အလွန်ကောင်းသော၊ အယံဝစ
 နံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားစကားတော်သည်၊ မာနဿတု၊ မပျောက်ပါစေလင့်၊
 တန္တိ၊ ပါဠိအစဉ်ကို၊ ဓာရေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့၊ ဝံသံ၊ အန္ဓယ်ကို၊ ဌပဿာ
 မိ၊ ထားအံ့၊ ပဝေဏိ၊ အစဉ်အဆက်ကို၊ ပါလေဿာမိ၊ စောင့်ရှောက်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ ပရိယာသုဏာတိ၊ သင်၏။ တဿ၊ ထိုပုဗ္ဗဇဉ်၏၊ ပရိ
 ယတ္တိ၊ သင်ခြင်းသည်၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိ၊ ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်းကဲ့သို့
 သောသင်ခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ ယော၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပါအံ့၊
 လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ က
 သ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဌာနေ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိ
 ကအာရုံ၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ နပရိယာသုဏတ္တာ၊ မသင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပုဗ္ဗန္တေနဿ၊ ပုဗ္ဗဇဉ်၏၊ ပရိယတ္တိနာမ၊ သင်ခြင်း
 မည်သည်ကား၊ အလင်္ကာရွှေဝါ၊ ဖြေမင်းဥပမာရှိသောသင်ခြင်းသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိတ္ထရဏာဝါ၊ သံသရာမှထွက်မြေံကြောင်းဖြစ်သောသင်
 ခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တန္တိသေက္ခာနံ၊ သေက္ခာရုနစ်ယောံတို့
 ၏၊ ပရိယတ္တိ၊ သင်ခြင်းသည်၊ နိတ္ထရဏာဝ၊ သံသရာမှထွက်မြေံကြောင်း
 ဖြစ်သောသင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ
 သုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိယေဝ၊ ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်းကဲ့သို့သော
 သင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမသ္မိံ ပနဌာနေ၊ ဤအရပ်၌ကား၊

နိတ္ထရုဏပရိယတ္တိ၊ သံသရာဇ္ဇ ထွက်မြေဝံ၊ ကြောင်းဖြစ်သောသင်ခြင်းကို၊
 အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ နိဇ္ဈာနံခမန္တိတိ၊ နိဇ္ဈာနံခမန္တိ ဟူသည်ကား၊
 သီလာဒီနံ၊ သီလအစရှိသည်တို့၏၊ အာဂတဋ္ဌာနေသု၊ လာရာအရပ်တို့၌၊
 ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊
 သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ဝိပဿနာ၊
 ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ကထိ
 တော၊ ဟောအပ်၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။
 ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊
 ဝဋ်ကင်းရာကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပါတံ၊ ဥာဏ်အား
 ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တဉ္စဿအတ္ထံအနုဘောန္တိတိ၊
 တဉ္စဿအတ္ထံအနုဘောန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယေသံမဂ္ဂဖလသနံ၊ အကြင်မဂ်
 ဖိုလ်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ပရိယာဝုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ သုဂ္ဂဟိတ
 ပရိယတ္တိ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ပရိယတ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂံ၊
 မဂ်ကို၊ သာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ သန္တိ၊ ကရောဇ္ဇန္တာ၊ မျက်မှောက်
 ပြုလျက်၊ အဿ ဓမ္မဿ၊ ထိုပရိယတ္တိဓမ္မ၏၊ တဉ္စအတ္ထံ၊ ထိုအကျိုးကို
 လည်း၊ အနုဘဝန္တိဝိဒ္ဓန္တိ၊ ရကုန်၏။ ပရဝါဒေ၊ သူတပါးအယူ၌၊ ဥပါရမ္ဘံ၊
 ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို၊ အာရောပေတုံ၊ တင်ခြင်း၌၊ သက္ကောန္တာပိ၊ တတ်နိုင်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ သကဝါဒေ၊ မိမိအယူ၌၊ အာရောပိတဒေါသံ၊ တင်
 အပ်သောအပြစ်ကို၊ ဣန္ဒြိတိန္ဒြိတဋ္ဌာနံ၊ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဋ္ဌန အစရှိသည်တို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော ပါဠိရပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ မောစေတုံ၊ လွတ်စေခြင်း၌၊ သက္ကောန္တာပိ၊ တတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍လည်း၊ အနုဘောန္တိယေဝ၊ ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒီဃရတ္တံဟိတာ
 ယသုခါယသံဝတ္တန္တိတိ၊ ဒီဃရတ္တံဟိတာယသုခါယသံဝတ္တန္တိ ဟူသည်
 ကား၊ သီလာဒီနံ၊ သီလအစရှိသည်တို့၏၊ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာရာအရပ်၌၊
 သီလာဒီနံ၊ သီလအစရှိသည်တို့ကို၊ ပူရေန္တာနမ္ပိ၊ ပြည့်ကုန်သောသူတို့အား
 လည်းကောင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ သဟဓမ္မေန၊ အ
 ကြောင်းနှင့်တကွ၊ ဥပါရမ္ဘံ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို၊ အာရောပေန္တာနမ္ပိ၊
 တင်ကုန်သော သူတို့အား လည်းကောင်း၊ သကဝါဒေတော၊ မိမိအယူမှ၊
 ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဟရန္တာနမ္ပိ၊ ပယ်ကုန်သောသူတို့အား လည်းကောင်း၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပရိယမေတ္တံ၊ ပရိယတ်လေး
 ပါးတို့၏အလယ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဓမ္မဧသေ

နာယ၊ ဓမ္မဒေသနာ၌၊ ပဿန္တေဟိ၊ ကြည်ညိုကုန်သောလူတို့သည်၊ ဥပနိတေ
ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့
ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တာနမ္ပိ၊ သုံးဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဒိဃရတ္တံ၊
ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်း
သာခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

☞ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုဂ္ဂဟိတေ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ ဘုရား
စကားတော်၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ဒဿတော၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဘုရားစကားတော်ကိုကောင်းစွာသင်ခြင်း၌သာလျှင်၊
နိယောဇေန္တော၊ တိုက်တွန်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿ္ဿာတိဟ၊ ဘိက္ခု
ဝေတိအာဒိ၊ တဿ္ဿာတိဟဘိက္ခုဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ တဿ္ဿာတိ၊ တဿ္ဿဟူသည်ကား၊
ယဿ္ဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂဟိတပရိယတ္တိ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်အပ်
သောပရိယတ်သည်၊ ဒုဂ္ဂဟိတအလင်္ကာရွှေဝိယ၊ မကောင်းသဖြင့် ဖမ်းအပ်
သောမြွေကဲ့သို့၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊
စီးပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဂ္ဂဟိတ
ပရိယတ္တိ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သောပရိယတ်သည်၊ သုဂ္ဂဟိတအလင်္ကာရွှေ
ဝိယ၊ ကောင်းစွာဖမ်းအပ်သောမြွေကဲ့သို့၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာ
လပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊
ဖြစ်၏၊ တဿ္ဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ တထာနံ၊ ဓာရေယျာထာတိ၊ တထာနံ၊ ဓာရေယျာထ ဟူသည်ကား၊
တထေဝံ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်လျှင်၊ နံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်ကုန်
ရာ၏၊ တေနဝအတ္ထေန၊ ထိုအနက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဏှေယျာထ၊ မှတ်လေ
ကုန်၊ ယေဝါပနာသုယုတ္တာတိက္ခူတိ၊ ယေဝါပနာသုယုတ္တာတိက္ခူဟူသည်
ကား၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနမဟာကဿပမဟာ
ကစ္စာယနာဒိကာ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာနံ မဟာကဿပမဟာကစ္စည်း
အစရှိကုန်သော၊ ယုတ္တာ၊ ထင်သောပညာရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ခိုစားကြိုး
စက်နှင့်တူကုန်သောပညာရှိကုန်သော၊ ယေဝါပနာတိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်း
တို့သည်လည်း၊ အသု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တေတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ပုဗ္ဗိ
တဗ္ဗာ၊ မေးအပ်ကုန်၏၊ အရိဋ္ဌေန၊ အရိဋ္ဌရဟန်းသည်၊ မမေဝါဘုရား၏၊
သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ကလယောဝါ၊ ရွှံ့ညွှန်ကို လည်းကောင်း၊ ကစ
ဝံရောဝါ၊ အမြိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗောဝိယ၊ ထည့်အပ်သကဲ့

၄၆၄

မူလပဏ္ဍိတသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သို့။ သာသနေး၊ ငါဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊ ကလလံဝါ၊ ရွံ့ညွှန်ကို
လည်းကောင်း၊ ကစဝရံဝါ၊ အမြိုက်ကို လည်းကောင်း၊ နယက္ခိဝိ တဗ္ဗံ၊
မထည့်အပ်။ ။

ကုလ္လပမန္တိ၊ ကုလ္လပမံဟူသည်ကား၊ ကုလ္လသဒိသံ၊ တောင်နှင့်တူ
သော၊ နိတ္ထရဏတ္ထာယတိ၊ နိတ္ထရဏတ္ထာယဟူသည်ကား၊ စတုရောစာ
နိတ္ထရဏတ္ထာယ။ လေးပါးသော ဩစတို့မှ ထွက်မြောက် ခြင်းငှါ၊ ဥဒ
ကဏ္ဍဝန္တိ၊ ဥဒကဏ္ဍဝံဟူသည်ကား၊ ထိယသ္မာ၊ အကြင်းကြောင့်၊ ယံဥဒ
ကံ၊ အကြင်ရေကို၊ ဂန္တီရံ၊ နက်၏၊ နုထုထလံ၊ မကျယ်၊ ယံဝါပနဥဒကံ၊
အကြင်ရေသည်ကား၊ ပုထုထလံ၊ ကျယ်၏၊ နဂန္တီရံ၊ မနက်၊ တံဥဒကံ၊ ထိုရေ
ကို၊ အဏ္ဍဝေါတိ၊ အဏ္ဍဝဟူ၍၊ နုထုထိ၊ မဆိုအပ်၊ ယံပနဥဒကံ၊ အကြင်
ရေသည်၊ ဂန္တီရဉ္စေဝ၊ နက်လည်းနက်၏၊ ပုထုထဉ္စေ၊ အပြောလည်းကျယ်၏၊
တံဥဒကံ၊ ထိုရေကို၊ အဏ္ဍဝေါတိ၊ အဏ္ဍဝဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ မဟန္တံဥဒကဏ္ဍဝန္တိ၊ မဟန္တံဥဒကဏ္ဍဝံဟူသည်ကား၊ မဟန္တံ
ပုထုထလံ၊ ကျယ်သော၊ ဂန္တီရံ၊ နက်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်သျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သာသကံန္ဓာမ၊ ရွံ့ရှာ
ဘွယ်သောအရပ်မည်သည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ စောရေနံ၊ ခိုးသူ
တို့၏၊ နိဝိဇ္ဇောကာသော၊ ဝင်ရာအရပ်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ပြိတောကာ
သော၊ ရပ်ရာအရပ်သည်၊ နိသိန္ဓောကာသော၊ ထိုင်ရာအရပ်သည်၊ နိပ္ပန္ဓော
ကာသော၊ လျောင်းရာအရပ်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ သပ္ပဋိဘယံနာမ၊ သပ္ပ
ဋိဘယမည်သည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်၊
မနုဿာ၊ လူတို့ကို၊ ဟတာ၊ သတ်ခြင်းတို့သည်၊ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဝိလု
တ္တာ၊ လုယက်ခြင်းတို့သည်၊ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ အာကောဋိတာ၊ ပုတ်
ခတ်ခြင်းတို့သည်၊ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဥတ္တရသေတူတိ၊ ဥတ္တရသေတူ
ဟူသည်ကား၊ ဥဒကဏ္ဍဝဿ၊ အစောက်နက်သည်ဖြစ်၍ အပြောကျယ်
သောရေ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဗန္ဓော၊ ခွဲအပ်သော၊ သေတု၊ တံတားတည်း
ကုလ္လပန္တိတွာတိဧတ္ထ၊ ကုလ္လပန္တိတွာဟူသောဤဝုဒ်၌၊ ကုလ္လောနာမ၊ ကုလ္လ
မည်သည်ကား၊ တရဏတ္ထာယ၊ မြစ်ကိုကူးခြင်းငှါ၊ ကလာပံ၊ ပါးစည်းသစ်
သားစည်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗန္ဓော၊ ခွဲအပ်သောတောင်တည်း၊ ပတ္တရိတွာ၊
ဖြန့်၍၊ ဗန္ဓောပန၊ ခွဲမှုကား၊ ပဒရစာဋိအာဒယော၊ ပျဉ်ချပ်အိုးစသည်အစရှိ
သည်တို့ကို၊ ဥဇ္ဈေတိ၊ ဥဇ္ဈေဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥဇ္ဈောပေတွာတိ၊
ဥဇ္ဈောပေတွာဟူသည်ကား၊ ဌပေတွာ၊ တားခဲ့၍၊ ကိစ္စကာရီတိ၊ ကိစ္စကာ

ရိဟူသည်ကား၊ ပတ္တကာရိယုတ္တကာရိ၊ သဗ္ဗတဏှိလျောက်ပတ်သည်ကို
ပြုသည်၊ ပတိရူပကာရိ၊ သဗ္ဗတဏှိလျောက်ပတ်သည်ကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ ဣ
တိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဓမ္မာပိဝေါပဟာတဗ္ဗာတိဇ္ဇေ၊ ဓမ္မာပိဝေါပဟာတဗ္ဗာဟူသောဤပါဠိ၌
ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ သမထေဝိပဿနာ၊ ဈာန်ဝိပဿနာတို့တည်း၊
ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမထေဝိ၊ ဈာန်၌လည်း၊ ဆန္ဒ
ရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို၊ ပဇဟာပေသိ၊ ပယ်စေတော်မူ၏၊ ဝိပဿနာယဝိ၊
ဝိပဿနာ၌လည်း၊ ပဇဟာပေသိ၊ ပယ်စေတော်မူ၏၊ သမထေ၊ သမထ၌၊
ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို၊ ကတ္ထု၊ အဘယ်ပါဠိအရာ၌၊ ပဇဟာပေသိ၊ ပယ်စေ
တော်မူသည်၊ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ နေဝသညာနာသညာ
ယတနဿဝိ၊ နေဝသညာနာသညာယတန၏လည်း၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊
ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ယဿ၊ အ
ကြင်သံယောဇဉ်ကို၊ နောပဟာနံ၊ မပယ်အပ်သည်ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ အဏုဝါ၊ အဋ္ဌသမာပတ်လျှင်အာရုံရှိသောသိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်
သော၊ ထူသံဝါ၊ ရုန့်ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံသံယောဇနံ၊ ထိုသံယော
ဇဉ်ကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပဿသိနောပဿသိနု၊ မြင်သလော၊ ဣတိဇ္ဇေ၊
ဤပါဠိ၌၊ သမထေ၊ သမထ၌၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို၊ ပဇဟာပေသိ၊ ပယ်
စေတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဧဝံပရိသုန္ဓံ၊ ဤသို့
စင်ကြယ်သော၊ ဧဝံပရိယောဒါတံ၊ ဤသို့ပြီးပြီးပြန်သောအရောင်ရှိသော
ဣဒံဒိဋ္ဌိံ၊ ဤဝိပဿနာပညာကို၊ စေနအလ္လိယေထ၊ အကယ်၍မကပ်ငြိကုန်
သည်ဖြစ်အံ့၊ စေနကေလာယေထ၊ အကယ်၍မနှစ်သက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊
စေနခနာယေထ၊ အကယ်၍ငါ၏ဥစ္စာဟုမမြတ်နိုးကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ
ဇ္ဇေ၊ ဤပါဠိ၌၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို၊ ပဇဟာ
ပေသိ၊ ပယ်စေတော်မူ၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံတို့၌၊
ပဇဟာပေဇန္တာ၊ ပယ်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာပိဝေါပဟာတဗ္ဗာပဂေဝ
အဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာပိဝေါပဟာတဗ္ဗာပဂေဝအဓမ္မာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူပြီ၊ တတြဝစနေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊
အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧဝရူပေသု၊
ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သန္တပဏီတေသု၊ ငြိမ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓံ
မြတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ မဟဂ္ဂုတ်ဈာန်တရားတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ ဆန္ဒ
ရာဂကိုပယ်စိမ့်သည်ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣမသ္မိံ၊ အသန္တဓမ္မေ၊ ဤ

၄၆၆

မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာနိဿယ

မသုတေသ်တို့၏အကျင့်၌၊ ပါပဓမ္မ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်၌၊ ဂါမဓမ္မ၊ ရွာ
 သူတို့၏အကျင့်၌၊ ဝဿလဓမ္မ၊ သူယုတ်တို့၏အကျင့်၌၊ ဒုဠုလ္လေ၊ ရုန့်ရင်း
 သော၊ ဩဒကန္တိကော၊ ရေဆေးခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသောအကျင့်၌၊ ကိပ်နု၊
 အဘယ်ဆိုဝွပ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်မေထုန်အကျင့်၌၊ မောဃာ
 ပုရိသော၊ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်သော၊ အယံအရိဋ္ဌော၊ ဤအရိဋ္ဌသည်၊
 နိဇ္ဈောသသည်၊ အပြစ်မရှိဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော
 ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂသည်၊ အန္တရာယာယ၊
 ဈာန်မဂ်ဖိုလ်၏အန္တရာဟ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ
 ဆို၏၊ အရိဋ္ဌနု၊ အရိဋ္ဌရဟန်းသည်၊ မယှံ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာ
 တော်၌၊ ကလလံဝါ၊ ရှံညွှန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကစဝရံဝါ၊ အမှိုက်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗံဝိယ၊ ထည့်အပ်သကဲ့သို့၊ တုဓေဟိ၊ သင်တို့
 သည်၊ မယှံ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ကလလံဝါ၊ ရှံညွှန်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကစဝရံဝါ၊ အမှိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ နပက္ခိပိတဗ္ဗံ၊
 မထည့်အပ်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမိနာပိဩဝါ
 ဒေန၊ ဤဓမ္မာပိဝေါပဟာတဗ္ဗာဟူသောဩဝါဒဖြင့်လည်း၊ အရိဋ္ဌယေဝ၊
 အရိဋ္ဌရဟန်းကိုသာလျှင်၊ နိဂ္ဂဟတိ၊ နှိပ်တော်မူ၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ တိဝိဂေါဟဝသေန၊ သုံးပါးသောတဏှာမာန
 ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောစွဲလမ်းခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟံမမန္တိ၊ ငါ ငါ၏ဥစ္စာ
 ဟူ၍၊ ဝဏှတိ၊ စွဲလမ်း၏၊ သောတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မယှံ၊ ငါဘုရား၏၊
 သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ အယံအရိဋ္ဌောဝိယ၊ ဤအရိဋ္ဌရဟန်းကဲ့သို့၊ က
 လလံ၊ ရှံညွှန်ကို၊ ကစဝရံ၊ အမှိုက်ကို၊ ပက္ခိပတိ၊ ထည့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒသောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဆဇ္ဈမာနိဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ဆ
 ဇ္ဈမာနိဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထ
 ပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိတိ၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိပိ၊ ဂွေးဒိဋ္ဌိသည်
 လည်း၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ နေဝံဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းဖြစ်၏၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏၊ အာ
 ရမ္မဏာပိ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာ ရူပါရုံအစရှိသော ခြေခံပါးသော အာရုံသည်
 လည်း၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းမည်၏၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
 ၏၊ ပစ္စယောပိ၊ အဝိဇ္ဇာပဿ သညာဝိတက် အယောနိသောမနသိကာရ
 ပါပမိတ္တ ပရတောဗောသ အစရှိသောအကြောင်းသည်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းမည်၏၊ ရူပံဝေတံမမန္တိအာဒိသု၊ ရူပံဝေတံမမဤသို့

အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဧတံ၊ ဤရပ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဏှာဂ္ဂါဟော၊ တဏှာဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧသော၊ ဤရပ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မာနဂ္ဂါဟော၊ မာနဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧသော၊
 ဤရပ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိဂ္ဂါဟော၊ ဒိဋ္ဌိ
 ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂူပါရမ္မဏာ၊ ရုပ်လျှင်အာ
 ရုံရှိကုန်သော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိယော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဆို
 အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂူပန၊ ရုပ်ကိုကား၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တ
 တောဟူ၍၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ ဝေဒနာဒီသုဝိ၊ ဝေဒနာ အစရှိသည်တို့၌
 လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဂူပါယတနံ၊ ဂူပါယတန
 သည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ ဒိဋ္ဌမည်၏၊ သဒ္ဓါယတနံ၊ သဒ္ဓါယတနသည်၊ သုတံ၊ သုတမည်၏
 ဂန္ဓာယတနန္တု၊ ဂန္ဓာယတနသည်လည်းကောင်း၊ ရေသာယတနန္တု၊ ရေသာယ
 တနသည်လည်းကောင်း၊ ဗောဠဗ္ဗာယတနန္တု၊ ဗောဠဗ္ဗာယတနသည်လည်း
 ကောင်း၊ မုတံ၊ မုတမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုဂန္ဓာရုံ ရေသာရုံ ဗောဠဗ္ဗာရုံ
 ကို၊ မုတွာ၊ တွေ့၍၊ ဂဟတဗ္ဗတော၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မုတန္တိ
 မုတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာသေသာနိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အာယတန
 ငါးပါးဖြင့် ကုန်သော၊ သတ္တာယတနာနိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော အာယတန
 တို့သည်၊ ဝိညာတံနာမ၊ ဝိညာတမည်ကုန်၏၊ ပတ္တန္တိ၊ ပတ္တံဟူသည်ကား၊
 ပရိယေသိတွာဝါ၊ ရှာဖွေ၍လည်းကောင်း၊ အပရိယေသိတွာဝါ၊ မရှာဖွေမူ
 ၍လည်းကောင်း၊ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော အာရုံတည်း၊ ပရိယေသိတန္တိ၊
 ပရိယေသိတံ ဟူသည်ကား၊ ပတ္တံဝါ၊ ရောက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊
 အပတ္တံဝါ၊ မရောက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရိယေသိတံ၊ ရှာဖွေအပ်
 သော အာရုံတည်း၊ အနုဝိစရိတံမနုဿာတိ၊ အနုဝိစရိတံမနုဿာ ဟူသည်
 ကား၊ စိတ္တန္တု၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုသဉ္ဇရိတံ၊ အာနိတလဲလဲကြံအပ်သော အာ
 ရုံတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွေ၍၊
 ပတ္တန္တိ၊ ရှာအပ်သော အာရုံသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွေ၍၊
 နေပတ္တန္တိ၊ မရအပ်သော အာရုံသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အပရိယေသိတွာ၊
 မရှာဖွေမူ၍၊ ပတ္တန္တိ၊ ရှာအပ်သော အာရုံသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အပရိယေ
 သိတွာ၊ မရှာဖွေမူ၍၊ နေပတ္တန္တိ၊ မရအပ်သော အာရုံသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏
 တတ္ထ၊ ထိုအာရုံအပေါင်းတို့တွင်၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွေ၍၊ ပတ္တံ၊ ရှာအပ်
 သော အာရုံသည်၊ ပတ္တံနာမ၊ ပတ္တမည်၏၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွေ၍၊ နေပတ္တံ၊

၄၆၈

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မရအပ်သောအာရုံသည်။ ပရိယေသိတံနာမ။ ပရိယေသိတမည်၏။ အပရိယေသိတွာ။ မရှာမှီးမှု၍။ ပတ္တန္တု။ ရအပ်သောအာရုံသည်လည်းကောင်း။ အပရိယေသိတွာ။ မရှာမှီးမှု၍။ နောပတ္တန္တု။ မရအပ်သောအာရုံသည်လည်းကောင်း။ မနဿာနုရိစရိတံနာမ။ စိတ်ဖြင့်အတန်တလဲလဲကြံအပ်သောအာရုံမည်၏။ အထဝါ။ တနည်းကား။ ပရိယေသိတွာ။ ရှာမှီး၍။ ပတ္တန္တု။ ရအပ်သောအာရုံသည်လည်းကောင်း။ အပရိယေသိတွာ။ မရှာမှီးမှု၍။ ပတ္တန္တု။ ရအပ်သောအာရုံသည်လည်းကောင်း။ ပတ္တဋ္ဌေန။ ရောက်အပ်သောအနက်သဘောကြောင့်။ ပတ္တံနာမ။ ပတ္တမည်၏။ ပရိယေသိတွာ။ ရှာမှီး၍။ နောပတ္တမေဝ။ မရအပ်သော အာရုံသည်သာလျှင်။ ပရိယေသိတံနာမ။ ပရိယေသိတမည်၏။ အပရိယေသိတွာ။ မရှာမှီးမှု၍။ နောပတ္တံ။ မရအပ်သောအာရုံသည်။ မနဿာနုရိစရိတံနာမ။ စိတ်ဖြင့် အတန်တလဲလဲကြံအပ်သောအာရုံမည်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော။ ဇေတံ။ ထိုအာရုံသည်။ မနဿာ။ စိတ်ဖြင့်။ အနုရိစရိတတ္တာ။ အတန်တလဲလဲကြံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မနဿာနုရိစရိတံနာမ။ မနဿာနုရိစရိတမည်၏။ ဣမိနာ။ ဤယဗ္ဗိတံဒိဋ္ဌာနံအစရှိသောပုဒ်အစဉ်ဖြင့်။ ဝိညာဏာရမ္ပဏာ။ ဝိညာဉ်လျှင်အာရုံရှိကုန်သော။ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိယော။ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ကို။ ကထိတာ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဒေသနာဝိလာသေန။ ဒေသနာ၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ ဟောဋ္ဌာ။ အောက်၌။ ဒိဋ္ဌာဒိအာရမ္ပဏာဝသေန။ ဒိဋ္ဌအစရှိသောအာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိညာဏံ။ ဝိညာဉ်ကို။ ဒလသိတံ။ ပြတော်မူအပ်ပြီ။ ။

ယဗ္ဗိတံဒိဋ္ဌာနံနန္တိ။ ယဗ္ဗိတံဒိဋ္ဌာနံဟူသည်ကား။ သောလောကောတိအာဒိနာနယေန။ သောလောကော ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ပဝတ္တံ။ ဖြစ်သော။ ယဗ္ဗိဇေတံဒိဋ္ဌာနံ။ အကြင်သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်းသည်လည်း။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ တံ။ ထိုမိစ္ဆာအယူကို။ သောလောကော။ သောအတ္တာတိ။ သောလောကော သောအတ္တာ ဟူသည်ကား။ ယံ။ အကြင် မိစ္ဆာအယူသည်။ ဇေတံရူပံ အတ္တတော သမနုပဿတိတိ အာဒိနာ နယေန။ ဇေတံရူပံအတ္တတောသမနုပဿတိ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ပဝတ္တာ။ ဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတည်း။ သာ။ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ လောကောစ။ သင်္ခါရလောကသည်လည်းကောင်း။ အတ္တာစ။ အတ္တဘောသည်လည်းကောင်း။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂဏှတိ။ ယူ၏။ တံ။ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဂုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ သောပေစ္စဘဝိဿာမိတိ။ သောပေစ္စဘဝိဿာမိ ဟူသည်ကား။ သောအဟံ။ ထိုငါသည်။ ပရလောကံ။

တမလွန်ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆိမ္မာ၊ ရောက်၍၊ နိစ္စော၊ ခြံသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊
 ရဝေါ၊ အရှည် တည်သည်၊ သဿတော၊ မပြတ်ဖြစ်၍ တည်သည်၊
 ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အဝိပရိဟာမ ဓမ္မော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိ
 သည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ သဿတိဟိ၊ အမြဲတည်ကုန်သော၊ သိနေရ
 မဟာပထဝီမဟာသမုဒ္ဒါဒိဟိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မြေကြီးမဟာသမုဒ္ဒရာအစ
 ရှိသည်တို့နှင့်၊ သမံ၊ တူ၏၊ တထေဝ၊ ထိုမြေကြီးမြင့်မိုရ်တောင်လနေတို့နှင့်
 အတူသာလျှင်၊ ဌဿာမိ၊ တည်အံ့၊ တဗ္ဗိတေံ မမာတိ၊ တဗ္ဗိတေံမမဟူသည်
 ကား၊ တဗ္ဗိဒဿနံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော အမြင်သည်လည်း၊ တေံ၊
 ဤရုပ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဒေသော၊ ဤရုပ်သည်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသော၊ ဤရုပ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်တည်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမနုပဿတိ၊ အဘန်တလဲလဲရှု၏၊ ဣမိနာ၊ ဤသောပေစ္စတ
 ဝိဿာမိအစရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာရမ္မဏာ၊ ဒိဋ္ဌိလျှင်အာရုံရှိကုန်
 သော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိယော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိပဿနာယ၊ နောက်ဖြစ်သော ဝိပဿနာဖြင့်၊ ပဋိ
 ဝိပဿနာကာလောဝိယ၊ ရှေးဖြစ်သော ဝိပဿနာကိုတဖန်ရှုသော ကာ
 လကဲ့သို့၊ ပတ္တိမဒိဋ္ဌိယာ၊ နောက်ဖြစ်သောဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ပုရိမဒိဋ္ဌိ၊ ရှေးဖြစ်သောဒိဋ္ဌိ
 ကို၊ ဒိဋ္ဌိဂ္ဂဟဏ ကာလောဝေ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့်စွဲလမ်းသော ကာလသည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခန္တံ၊ ရုပ်နေတံမမာတိဣမိနာ၊ ရုပ်နေတံ
 မမဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ရူပေ၊ ရုပ်၌၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဂ္ဂဟာ၊ တဏှာမာန
 ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောစွဲလမ်းခြင်းတို့ကို၊ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ငယ်အပ်ကုန်၏၊ ဝေဒနာ
 ဒိသုပိ၊ ဝေဒနာ အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်း
 ရှိ၏၊ သမနုပဿတိတိဣမသပနပဒဿ၊ သမနုပဿတိဟူသောဤပုဒ်၏
 ကား၊ တဏှာသမနုပဿနာ၊ တဏှာဖြင့် အဘန်တလဲလဲ ရှုခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ မာန သမနုပဿနာ၊ မာနဖြင့် အဘန် တလဲလဲ ရှုခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိ သမနု ပဿနာ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့် အဘန် တလဲလဲ ရှုခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဥာဏ သမနုပဿနာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် အဘန်တလဲလဲရှုခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမနုပဿနာ၊ ရှုခြင်းတို့သည်၊ စတသော၊ လေး
 ပါးတို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တပ၊
 ထိုသမနုပဿနာတို့ကို၊ ကဏ္ဍပက္ခေ၊ ကဏ္ဍပက္ခန္တံ၊ တိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ သမနုပဿနာနံ၊ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော သမနုပဿနာ
 တို့၏၊ သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခန္တံ၊ ဥာဏသမနုပဿနာယ၊ ဥာဏသမနုပဿ

၅၀၀

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

နာဇာ၊ ဝသေန၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အသတိနပရိ
တဿတိတိ၊ အသတိနပရိတဿတိဟူသည်ကား၊ ဘာပပရိတဿနာ
ယ၊ ဘေးကိုရှုခြင်းသည်၊ အဝိဇ္ဇမာနေ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
တဏှာပရိတဿနာယ၊ တဏှာဟူသောတောင့်တခြင်းသည်။ အဝိဇ္ဇမာ
နေ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ နပရိတဿတိ၊ မတောင့်တ။ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိအစဉ်
ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈတ္တက္ခန္ဓဝိနာသေ၊ အဇ္ဈတ္တက္ခန္ဓာ၏
ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ အပရိတဿမာနံ၊ တောင့်တခြင်း မရှိသော။ ဒိဏာ
သဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
တော်ကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီး ။

ဇေဝုတ္တေ အညတရောဘိက္ခုဟိ၊ ဇေဝုတ္တေအညတရော ဘိက္ခုဟူ
သည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တေ၊ ပေါ်တော်
မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အညတရော၊ တဦးသော၊ အနုသန္တိကုသလေ၊ အနု
သန္တိလိမ္မာသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အဇ္ဈတ္တက္ခန္ဓဝိနာသေ၊ အဇ္ဈတ္တက္ခန္ဓာ၏ပျက်ခြင်း၌၊ အပရိတဿန္တံ၊ တောင့်
တခြင်းမရှိသော၊ ဒိဏာသဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူ
မူ၍၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗာဝိတာ၊ ပြီးစေအပ်ပြီး၊ အဇ္ဈတ္တပရိ
တဿန္တော၊ အဇ္ဈတ္တခန္ဓာ၌တောင့်တခြင်းသည်၊ သတိခေါပန၊ ရှိသော်ကား
အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တခန္ဓာကို၊ ပရိတဿကေန၊ တောင့်တတတ်သောရဟန်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌၊ ပရိက္ခာရဝိနာသေ၊ ပရိက္ခရာ
၏ပျက်ခြင်းကင်းခြင်း၌၊ ပရိတဿကေနစ၊ တောင့်တတတ်သောရဟန်း
သည်လည်းကောင်း၊ အပရိတဿကေနစ၊ မတောင့်တတတ်သောရဟန်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒံဘေဒံ၊ ဤအပြားသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိစတုဟိကာရဏောဟိ၊ ဤလေးပါးသောအကြောင်းတို့
ဖြင့်၊ အယံပညော၊ ဤပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မိန္ဒန္တတွားကြံ၍၊ ကေသံကေသိဉ္စိ၊ အံသေ၊ လက်ဝဲတဖက်ပခုံးထက်၌၊ ဝိဝရံ၊
သက်န်းကို၊ ကတွာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍၊ အဇ္ဈလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဗ္ဗယ၊ ချီ၍၊
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစနာ၊ တော်
လျှောက်၏၊ ဗဟိဒ္ဓါအသတိတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါအသတိ ဟူသည်ကား၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊
အပသန္တာန်၌၊ ပရိက္ခာရဝိနာသေ၊ ပရိက္ခရာ၏ပျက်စီးခြင်း၌၊ အဟုဝတ
မေတိ၊ အဟုဝတမေ ဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါအား၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသော၊
ယာနံ၊ ယာဉ်သည်၊ ဝါဟနံ၊ ဆင်မြင်းသည်၊ ဟိရညံ၊ ငွေသည်၊ သုဝဏ္ဏံ၊

ရွှေသည်။ အဟောသိဝတ။ ဖြစ်ဘူးပြီတကား။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော။ အနက်တည်း။ တဉ္စမေနတ္ထိတိ။ တဉ္စမေနတ္ထိဟူသည်ကား။ တံသဗ္ဗံ။
 ထိုအလုံးစုံသောဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုသည်။ ဝတ။ စင်စစ်။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ မယှံ။
 ငါ့အား။ နတ္ထိ။ မရှိခဲ့ပြီ။ ရာဇုဟိဝါ။ မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ စောရေဟိ
 ဝါ။ မိုးသူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟတံ။ ဆောင်အပ်လေပြီ။ အဂ္ဂိနာဝါ။ ဒီး
 သည်မူလည်း။ ဒဗ္ဗံ။ လောင်အပ်ပြီ။ ဥဒကေနဝါ။ ရေသည်မူလည်း။ ဝုဠံ။
 မျှောအပ်ပြီ။ ပရိဘောဂေနဝါ။ သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်မူလည်း။ ဇိဏ္ဏံ။ ဆွေး
 မြွေပြီ။ သိယာဝတမေတိ။ သိယာဝတမေဟူသည်ကား။ တဝ။ စင်စစ်။ မယှံ
 ငါ့အား။ ယသံ။ ယာဉ်သည်။ ဝါဟနံ။ ဆင်ခြင်းစသောယာဉ်သည်။ ဟိရုဉ်။
 ငွေသည်။ သုဝဏ္ဏံ။ ရွှေသည်။ သာလိ။ သလေးသည်။ ဝိဟိ။ ကောက်သည်။
 ယဝေါ။ မယောသည်။ ဂေါရမော။ နတ်ကောက်သည်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။
 တံဝတာဟံ နလဘာမိတိ။ တံဝတာဟံနလဘာမိဟူသည်ကား။ အဟံ။ ငါ
 သည်။ တံ။ ထိုရအပ်သောရွှေငွေ ဆင်ခြင်းအစရှိသောဝတ္ထုကို။ အလဘာ
 မာနော။ မရအပ်သည်ဖြစ်၍။ တဒနုတ္တဝိကံ။ ထိုရခြင်း၌လျောက်ပတ်သော
 ကမ္မံ။ အမှုကို။ အကတွာ။ မပြုမူ၍။ နိသိန္နတ္တာ။ ထိုင်နေမိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ နလဘာမိ။ မရ။ ဣတိ။ ဤသို့။ သောစတိ။ စိုးရိမ်၏။ အယံ။
 ဤသို့စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ အဂါရိယသောစနာ။ လူ၏စိုးရိမ်ခြင်းတည်း။ အနာ
 ဂါရိယသေ။ ရဟန်း၏။ သောစနာ။ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ ပတ္တစိဝရာဒိနံ။ သင်္ဃာတ
 သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့၏။ ဝသေန။ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။
 အပရိတဿနာဝါရေ။ အပရိတဿနာဝါရ၌။ နဇေဟောတိတိ။ နဇေဟော
 တိဟူသည်ကား။ ယေဟိကိလေသေဟိ။ အကြင်ကိလေသာတို့ကြောင့်။ ဇေ
 ဤသို့တဏှာဖြင့်တောင့်တခြင်းသည်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ တောသံ။ ထိုကိ
 လေသာတို့ကို။ ပဟိနတ္တာ။ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇေ။ ဤသို့တ
 ဏှာဖြင့်တောင့်တခြင်းသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ။ မိဋ္ဌာနပရိယုဋ္ဌာ
 နာဘိ နိဝေသာနုသယာနန္တိ။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ မိဋ္ဌာနပရိယုဋ္ဌာနာဘိ နိဝေသာနုသ
 ယာနံဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌိနန္တ။ နောက်ဖြစ်ကုန်သောဒိဋ္ဌိတို့၏ လည်းကောင်း။
 ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနန္တ။ နောက်ဖြစ်သောဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ရှေးဖြစ်ကုန်
 သောဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနတို့၏လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌာမိဋ္ဌာနာနန္တ။ ဒိဋ္ဌိတို့၏ တည်ရာအ
 ကြောင်းတို့၏လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာနာနန္တ။ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောထိုး
 ကျင့်ခြင်းလည်းကောင်း။ အဘိနိဝေသာနုသယာနန္တ။ ငါ၏အယူသာသျှင်မှန်
 ၏သူတပါးတို့၏ အယူသည် အချည်းနှီးတည်းဟု တောက်ပြန်သောဒိဋ္ဌိ

၅၀၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ

တည်းဟူသောနှလုံးသွင်းခြင်း နိဗ္ဗိတည်းဟူသော အနုသယတို့၏လည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရသမထောယာတိ။ သဗ္ဗေသင်္ခါရ သမထောယဟူ
သည့်ကား၊ နိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာ
နံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရဇ္ဈုပ္ပတာနိ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရ
တည်းဟူသောတုန်လှုပ်ခြင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရစလနာနိ၊ အလုံးစုံသော
သင်္ခါရတည်းဟူသောပြင်းစွာတုန်လှုပ်ခြင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရိပ္ပန္နိတော
နိ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတည်းဟူသောထက်ဝန်းကျင်မှတုန်လှုပ်ခြင်းတို့
သည်၊ သဗ္ဗန္တိ၊ ပြင်းကုန်၏၊ ဂူပသဗ္ဗန္တိ၊ အကြွင်းမဲ့ပြင်းကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရသမထောတိ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရသမထော
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဒေဝစ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ အာဂမ္မ၊ ရောက်
၍၊ ခန္တုပမိစ၊ ခန္တုပမိလည်းကောင်း၊ ကိလေသုပမိစ၊ ကိလေသုပမိလည်း
ကောင်း၊ အဘိသင်္ခါရူပမိစ၊ အဘိသင်္ခါရူပမိလည်းကောင်း၊ ပဉ္စကာမဂုဏှ
ပမိစ၊ ငါးပါးကုန်သောကာမဂုဏ်ဟူသောဥပမိလည်းကောင်း၊ ဣတိဇ္ဈမေ
ဥပဓယော၊ ဤဥပမိတို့ကို၊ ပဋိနိဿန္တိယန္တိ၊ စွန့်အပ်ကုန်၏၊ တဗျာ၊ တဗျာ
သည်၊ ခိယတိ၊ ကုန်၏၊ ဝိရဇ္ဈတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ တသ္မာ
ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ သဗ္ဗူပမိ ပဋိနိဿဂ္ဂေါတဗျာက္ခယော၊ ဝိရာ
ဂေါနိရောဓောတိ၊ သဗ္ဗူပမိပဋိနိဿဂ္ဂေါ တဗျာက္ခယော၊ ဝိရာဂေါနိရော
ဓောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနာယာတိအသံပန၊ နိဗ္ဗာနာယဟူသောဤ
နိဒ္ဒေသသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏ သရူပနိဒ္ဒေသော၊ သရုပ်ကိုညွှန်းပြ
ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ
ဟိပဒေတိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယတ္ထာယ၊ မျက်
မှောက်ပြုခြင်း၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တဿ၊ ဟောတော်မူသောမြတ်
စွာဘုရားအား၊ ဣတိအဟံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒွိပိတော၊ ပြုအပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသေသံဟောတိတိ၊ တသေသံဟောတိဟူ သည်ကား၊
တဿဒိဋ္ဌိဂတိကဿ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥန္တိန္တိဿာမိ
နာမဿ၊ ဖြတ်ရအံ့သည်တကား၊ ဝိနာသဿာမိနာမဿ၊ ပျက်စီးရအံ့သည်
တကား၊ နာဿနာမတဝိဿာမိ၊ မဖြစ်ရအံ့ သည်တကား၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့
ဘယသန္တာသသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘိလက္ခဏံ၊ လက္ခ
ဏာယာဉ်သုံးပါးသို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ သုညတာ ပဋိသံယုတ္တံ၊
ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့မှဆိတ်သည်နှင့်စပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသိယမာ
နံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တဿ၊ နာသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိ

ကဿမိန္ဒြာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တာသော၊ တဏှာတဿနာသည်
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ တာသောဟေသောတိက္ခဝေ အသုတဝ
 တောပုထုဇ္ဇနဿ ယဒိဒံနောစဿနောစမေသိယာတိ၊ တာသောဟေသော
 တိက္ခဝေအသုတဝတောပုထုဇ္ဇနဿ ယဒိဒံနောစဿနောစမေသိယာ
 ဟူ၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ပြီ၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသုတဝတော၊ ပရိယတ္တိအဓိကမ၌
 သုတမရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်အား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နောစဿ နောစ
 အဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောတရားသည်၊ နောစသိ
 ယာ၊ မဖြစ်ရာပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဒံယောသောတာသော၊ အကြင်တဏှာ
 တဿနာသည်၊ အတ္တိရှိ၏။ သောတာသော၊ ထိုတဏှာ တဿနာသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊
 ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌၊ ပရိက္ခာရပရိနာသေ၊ ပရိက္ခရာ၏ပျက်စီးခြင်း၌၊ ကဿမိ၊
 အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဿနံ၊ တဏှာတဿနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကဿမိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဿနံ၊ တဏှာတဿနာသည်၊ နောစ
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ အဇ္ဈတ္တက္ခန္ဓဝိနာသေ၊ အဇ္ဈတ္တက္ခန္ဓာ၏ပျက်စီးခြင်း၌၊ ကဿ
 မိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဿနံ၊ တဏှာတဿနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကဿမိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဿနံ၊ တဏှာတဿနာသည်၊ နောစ
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံ၊ ဤလေးပါးကုန်သောတဿနာတို့၏၊ ဝ
 သေန၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ စတုက္ကောဒိကာ၊ လေးပါးသောအစွန်းရှိသော၊ သုည
 တာ၊ သုညတဒေသနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
 ခါ၌၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌၊ ပရိက္ခာရပရိဂ္ဂဟံနာမ၊ ဤဥစ္စာသည်ငါ၏ဥစ္စာ
 တည်း စသည်ဖြင့်သိမ်းဆည်းသည်၏အဖြစ် မည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဝိသတိဝတ္ထုကံ၊ နှစ်ဆယ်သောဝတ္ထုရှိသော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
 ကို၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနံနာမ၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနိမည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သက္ကာ
 ယဒိဋ္ဌိပမုခါ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်အမှုးရှိကုန်သော၊ နှိသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိယော၊ ခြောက်
 ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌိနိဿယံနာမ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော ဌိရးမည်သည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ တိကောဒိကံ၊ သုံးပါးသောအစွန်းရှိသော၊ သုညတံ၊ သုညတဒေ
 သနာတော်ကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ တဉ္စတိက္ခဝေပရိဂ္ဂဟန္တိ အာ
 ဒိ၊ တဉ္စတိက္ခဝေပရိဂ္ဂဟံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ
 ပြီ၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဠိရပ်၌၊ ပရိဂ္ဂဟန္တိ၊ ပရိဂ္ဂဟံဟူသည်ကား၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊

ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌၊ ပရိက္ခရာရံ၊ သုံးဆောင်အပ်သောသင်္ခရာဏကအဝိညာဏကပရိက္ခရာကို၊ ပရိဂ္ဂဏေယျာတိ၊ ပရိဂ္ဂဏေယျ၊ ဟူသည်ကား၊ ဝိညာမနုဿော၊ ပညာရှိသောလူသည်၊ ပရိဂ္ဂဏေယျ၊ အနိစ္စအစရှိသော အထူး နှင့်ယှဉ်သည်ကိုပြု၍သိမ်းဆည်းခြင်းငှါတတ်ကောင်းရာအံ့လော၊ အဟတ္ထိ ခေါ်တံဘိက္ခဝေတိ၊ အဟတ္ထိခေါ်တံဘိက္ခဝေဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဗ္ဗေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ နပဿထ၊ မရှုကုန်လင့်၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း၊ နပဿမိ၊ မရှု၊ ဣတိဇေဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပရိဂ္ဂဟော၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနိကိစ္စလမ်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဣဓံအတ္တံ၊ ဤအနက်ကိုဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိကောဋိကံ၊ သုံးပါးသောအစွန်းရှိသော၊ သုညတံ၊ သုညတဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တတ္တကုန္ဓေ၊ အတ္တတ္တကုန္ဓာ၌၊ အတ္တဘိ၊ အတ္တဟူ၍၊ ဗဟိဒ္ဓ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌၊ ပရိက္ခရာ၊ သုံးဆောင်အပ်သော သက်ရှိသက်မဲ့ ဥစ္စာတို့ကို၊ အတ္တနိယန္တိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗ္ဗိကောဋိကံ၊ နှစ်ပါးသော အစွန်းရှိသောဒေသနာကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနိဝါဘိက္ခဝေသတိတိ၊ အာဒိ၊ အတ္တနိဝါဘိက္ခဝေသတိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ပေသာတော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ သင်္ခပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတ္တနိဝါ၊ အတ္တဘောသည်မူလည်း၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဣဒံနာမပရိက္ခရာဇာတံ၊ ဤမိမိဥစ္စာဖြစ်သော ပရိက္ခရာမျိုးကို၊ အတ္တနိယန္တိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍လမ်းခြင်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အတ္တနိယေဝ၊ မိမိ၏ဥစ္စာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပရိက္ခာရေဝါ၊ ပရိက္ခရာသည်မူလည်း၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤပရိက္ခရာမျိုးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တော၊ အတ္တဘောတည်း၊ ဣမဿပရိက္ခာရဿ၊ ဤပရိက္ခရာ၏၊ သာမိ၊ အရှင်တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဟန္တိ၊ ငါဟူ၍လမ်းခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ မမာတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍လမ်းခြင်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မမာတိစ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍လမ်းခြင်းသည်လည်း၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အဟန္တိ၊ ငါဟူ၍လမ်းခြင်းသည်၊ ယုတ္တံ၊ သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သစ္စတောတိ၊ သစ္စတောဟူသည်ကား၊ ဘူတတော၊ သဘောဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ထေတတောတိ၊ ထေတတောဟူသည်ကား၊ တထေတော၊ မတောက်မပြန်သောအားဖြင့် ဝါ၊ တနည်းကား၊ ထိရတော၊ ဖြိုမြဲသောအားဖြင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမေ

ပဉ္စကုဋေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တံ၊ အနတ္တံ၊
 ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိပရိဝတ္တဝသေန၊ သုံးပါးသော အခြင်းအရာကို ပြန်လှန်
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဂဏ္ဌန္တော၊ မယူသည်ဖြစ်၍၊ အယံ အရိဋ္ဌော
 ဝိယ၊ ဤအရိဋ္ဌ ရဟန်းကဲ့သို့၊ မယှံ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာ
 တော်၌၊ ကလလံ၊ နှံ့ညွန့်ကို၊ ကစဝရံ၊ အမြိုက်ကို၊ ပက္ခိပတိ၊ ထည့်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တံကိံ မညထတိက္ခဝေ
 ရှပ်နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါ တိအာဒိ၊ တံကိံ မညထတိက္ခဝေ ရှပ်နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါ
 ဤသို့အပရိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
 အနိစ္စံ ဘန္တေတိ၊ အနိစ္စံ ဘန္တေ ဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟုတွင်ဖြစ်ပြီး၍၊ နဟောတိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စမည်၏၊ ဥပ္ပါဒဝယဝတ္တတော ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်
 ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိပရိ ဣာမ
 တာဝကာလိက နိစ္စပဋိက္ခေ ပဋ္ဌေန ဝါ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသဘော တာဝ
 ကာလိက ဖြစ်သောသဘော နိစ္စ၏ အဖြစ်ကို ပယ်တတ်သော အနက်
 သဘောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ ကာရေ ဣတိ၊
 လေးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စမည်၏၊ ဒုက္ခံ ဘန္တေ
 တိ၊ ဒုက္ခံ ဘန္တေ ဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပဋိဝိဇ္ဇနာကာရေ
 န၊ နှိပ်စက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏၊ သန္တာပဒုက္ခ
 မဒုက္ခ ဝတ္ထုက သုခ ပဋိက္ခေ ပဋ္ဌေန ဝါ၊ ပူပန်ခြင်းအနက်သဘော သည်းခံ
 နှိုင်းခြင်းအနက်သဘော ဆင်းရဲ၏တည်ရာအနက်သဘော သုခကိုပယ်
 တတ်သောအနက်သဘောကြောင့်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ ကာရေ ဣတိ
 လေးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏၊ ဝိပရိ ဣာမ ဓမ္မန္တိ၊
 ဝိပရိ ဣာမ ဓမ္မံ ဟူသည်ကား၊ ဘာဝသက်န္တိ ဥပဂမန သဘာဝ ပကတိဘာဝ
 ပဇာန သဘာဝံ၊ ဘာဝတပါးသို့ပြောင်းခြင်းသဘော ပြကတေ၊ ၏ အဖြစ်
 ကိုစွန့်ခြင်းသဘောကို၊ ကလ္လံ နှုတ်သမနုပသိတုံ ဧတံ မမဇေသော ဟမသ္မိ
 ဇေသော မေအတ္တတိ၊ ကလ္လံ နှုတ်သမနုပသိတုံ ဧတံ မမဇေသော ဟမသ္မိ
 ဇေသော မေအတ္တာယူသည်ကား၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံ တဏှာ
 မာနဒိဋ္ဌိဂ္ဂါဟာနံ၊ ဤတဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောစွဲလမ်းခြင်းတို့၏၊ ဝသေ
 န၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အယံ၊ ငါ၊ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာ၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုခန္ဓာအ
 ပေါင်းကို၊ ဝဟေတုံ၊ စွဲလမ်းခြင်း၌၊ ယုတ္တံ နုခေါ၊ သင့်မည်လော၊ နောဟေ
 တံ ဘန္တေတိ ဣမိနာ၊ နောဟေတံ ဘန္တေ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ တေသိက္ခ၊

ထိုရဟန်းတို့သည်။ အဝသဝတ္တနာကာရေန၊ အလိုသို့လိုက်၍မဖြစ်သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အနတ္တာ၊
 ကိုယ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏၊ သုည အသာမိက
 အနိဿရ အတ္တပဋိက္ခေပဋ္ဌေနဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမှ ဆိတ်ခြင်းအရှင်မရှိ
 ခြင်းအစိုးမရခြင်း အတ္တဘော၏အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းဟူသော အနက်သ
 ဘောအားဖြင့်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိကာရေဏဟိ၊ လေးပါးကုန်
 သောအကြောင်း တို့ကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်၏၊ ။ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏၊ တဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောသုတ်၌၊ အနိစ္စဝသေ
 နံ၊ အနိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနတ္တတံ၊ အနတ္တ၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ
 တော်မူ၏၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောသုတ်၌၊ ဒုက္ခဝသေန၊ ဒုက္ခ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 အနတ္တတံ၊ အနတ္တ၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သော
 သုတ်၌၊ ဥဘယဝသေန၊ နှစ်ပါးစုံသောအစွမ်းအားဖြင့်၊ အနတ္တတံ၊ အနတ္တ
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို၊ အတ္တာတိ၊
 အတ္တဟူ၍၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တံစ
 နံ၊ ထိုစကားသည်၊ နုပ္ပန္နတိ၊ မဖြစ်၊ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏၊ ဥပ္ပါဒေါဝိ၊
 ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောဝိ၊ ပျက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ယသခေါပန၊ အကြင်စက္ခုအားကား၊ ဥပ္ပါဒေါဝိ၊ ဖြစ်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောဝိ၊ ပျက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပညာ
 ယတိ၊ ထင်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တာ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ မဖြစ်လည်း
 ဖြစ်၏၊ ဝေတိ၊ ကင်းလည်းကင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုစက္ခု၏၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့ဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်းဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုဆိုအပ်သောစကားသည်၊ နုပ္ပန္န
 တိ၊ မဖြစ်၊ စက္ခု၊ စက္ခုကို၊ အနတ္တာတိ၊ အနတ္တဟူ၍၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အ
 ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊
 စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ ဟိဆဆက္က
 ပိသုက္က၊ ဤဆဆက္ကသုတ်၌လည်း၊ အနိစ္စဝသေန၊ အနိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်
 အနတ္တတံ၊ အနတ္တအဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ
 ဒဇ္ဇရူပံ၊ ဤရုပ်သည်လည်း၊ အတ္တာအဘိဿ၊ ကိုယ်ဖြစ်ထုန်း၊ ဣဒရူပံ၊ ဤ
 ရုပ်သည်၊ အာဗာဓာယ၊ ကျင်နာခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ မသုအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရူပေ၊ ရုပ်၌၊ ပတ္တနံ၊ တောင့်

တခြင်းကိုလတေထစ၊ရလည်းရကုန်ရာ၏။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ယသ္မာ
 စခေါ၊အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ရုပ်၊ရုပ်သည်၊အနတ္တ၊ကိုယ်မဟုတ်၊တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ရုပ်၊ရုပ်သည်၊ အာဗာဓာယ၊ကျင်နာခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ဖြစ်
 ၏၊ရူပေ၊ရုပ်၌၊မေ၊ငါ၏၊ရုပ်၊ရုပ်သည်၊ဇေံ၊ဤသို့၊ဟောတု၊ဖြစ်စေ၊ မေ၊ငါ
 ၏၊ရုပ်၊ရုပ်သည်၊ဇေံ၊ဤသို့၊မာအဟောသိ၊မဖြစ်စေလင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပတ္တ
 နံ၊တောင့်တခြင်းကို၊နစလတ္တတိ၊ရလည်းမရအပ်၊ ဣမသ္မိံ အနတ္တလက္ခဏ
 သုတ္တေ၊ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ်၌၊ ဒုက္ခဝသေန၊ ဒုက္ခ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 အနတ္တတံ၊အနတ္တ၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
 တို့၊ရုပ်၊ရုပ်သည်၊အနိစ္စ၊အမြဲမရှိ၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရုပ်၊ရုပ်
 သည်၊အနိစ္စ၊အမြဲမရှိ၊တံတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ရုပ်၊ရုပ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ
 ၏၊ယံယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ရုပ်၊ရုပ်သည်၊ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ တံတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ရုပ်၊ရုပ်သည်၊ အနတ္တ၊ အနတ္တမည်၏၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ရုပ်၊ရုပ်သည်၊အနတ္တ၊ အနတ္တမည်၏၊ တံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ရုပ်၊ရုပ်ကို၊ဇေံ၊ဤရုပ်သည်၊မေ၊ ငါ၏၊နသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဒေသ၊
 ဤရုပ်သည်၊အဟံ၊ငါသည်၊နအသ္မိ၊မဖြစ်၊ဒေသ၊ဤရုပ်သည်၊မေ၊ငါ၏၊
 နအတ္တ၊ကိုယ်မဟုတ်၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဇေံ၊ထိုရုပ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊သမ္မပ္ပညာယ၊မတော်မပြန်သောဝိပဿနာပညာမဂ်
 ပညာဖြင့်၊ဒဠဗ္ဗံ၊ရှုအပ်၏၊ဣတိဣမသ္မိံ အရဟတ္တသုတ္တေ၊ဤအရဟတ္တဖိုလ်
 သုတ်၌၊ဥဘယဝသေန၊ အနိစ္စလက္ခဏာယာဉ်၊ဒုက္ခလက္ခဏာယာဉ်နှစ်ပါး
 စုံတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊အနတ္တတံ၊အနတ္တ၏အဖြစ်ကို၊ဒဿတိ၊ပြတော်
 မူ၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အနိစ္စဉ္စ၊ အနိစ္စသည်လည်း
 ကောင်း၊ဒုက္ခဉ္စ၊ ဒုက္ခသည်လည်းကောင်း၊ ပါကဉ္စ၊ထင်ရှား၏၊ အနတ္တ၊
 အနတ္တသည်၊နပါကဉ္စ၊မထင်ရှား၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ပရိတောဂတာဇနာဒိသု၊
 သုံးဆောင်သောအိုးခွက်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဘိဇ္ဇေသု၊ ကွဲကုန်သည်ရှိ
 သော်၊အဟောအနိစ္စန္တိ၊အဟောအနိစ္စဟူ၍၊ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဟော
 အနတ္တတိ၊အဟောအနတ္တဟူ၍၊ဝတ္တာနာမ၊ဆိုတတ်သောသူမည်သည်
 နတ္ထိ၊မရှိ၊သရိရေ၊ကိုယ်၌၊ ဂန္ဓဝိဇ္ဇကာဒိသုဝါ၊ အိုင်းအမာ ဝက်ခြံအနာ
 အစရှိသည်တို့သည်မူလည်း၊ဥဋ္ဌိတာသု၊ပေါက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကဏ္ဍ
 ကေန၊ဆူးသည်မူလည်း၊ ဝိဒ္ဓါ၊ စူးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဟောဒုက္ခန္တိ၊
 အဟောဒုက္ခဟူ၍၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ အဟောအနတ္တတိပန၊ အဟောအ
 နတ္တဟူ၍ကား၊ဝတ္တာနာမ၊ဆိုတတ်သောသူမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ကသ္မာ၊

၅၀၀

မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိသျှ။

အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒံအနတ္တ
လက္ခဏံနာမ၊ ဤအနတ္တလက္ခဏာမည်သည်ကား၊ အဝိဘူတံ၊ မထင်၊ ခုဒ္ဒသံ
မြင်နိုင်ခဲ့၏၊ ခုပ္ပညာပနံ၊ ပညတ်နိုင်ခဲ့၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်လေ၊ ထိုအနတ္တ
လက္ခဏာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနိစ္စဝသေနဝါ၊ အနိစ္စ၏အ
စွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဝသေနဝါ၊ ဒုက္ခ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဥဘယဝသေနဝါ၊ နှစ်ပါးစုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တပဿိတံဣဒံအနတ္တလက္ခဏံ၊ ထိုအနတ္တလက္ခ
ဏာကို၊ ဣမသ္မိန္ဒြိတေပရိဝဇ္ဇေ၊ ဤသုံးပါးသောအပြားရှိသောဒေသနာ၌လည်း
အနိစ္စဒုက္ခဝသေနဝ၊ အနိစ္စဒုက္ခတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသတိတံ၊
ပြတော်မူအပ်၏၊ ဝေဒနာဒိသုဝိ၊ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဝေသဝန
ယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။

တဏှာတိဟာဘိက္ခဝေတိ၊ တသ္မာတိဟာဘိက္ခဝေဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေရဟိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း
ကောင်း၊ အညဒါပိ၊ တပါးသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ အနိစ္စံ
အနိစ္စမည်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယံကိပ္ပိရူပန္တိ အာဒိနိ၊
ယံကိပ္ပိရူပံဤသို့အစရှိသောစကားရပ်တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း
၌၊ ခန္ဓနိဒ္ဒေသေ၊ ခန္ဓနိဒ္ဒေသ၌၊ ဝိတ္ထာရိတာနေဝ၊ ချဲ့အပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်
တည်း၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓတိတိ၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓတိဟူသည်ကား၊ ဥက္ကဏ္ဍတိ၊ ဆန့်ကျင်၏၊ ဣတ္ထေ၊
ဤပါဠိ၌လည်း၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓတိတိ၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓတိဟူသည်ကား၊ ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာ၊ သင်္ခါ
ရုပေက္ခာဥာဏ်တည်းဟူသောဝုဠာနဂါ မိနိဝိပဿနာဥာဏ်ကို၊ အဓိပ္ပေ
တာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာယ၊ သင်္ခါရု
ပေက္ခာဥာဏ်တည်းဟူသောဝိပဿနာဥာဏ်၏၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော
နာမာနိ၊ အမည်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယော၊ ဤ
သင်္ခါရုပေက္ခာဥာဏ်ကို၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောသုတ်၌၊ အညဂ္ဂန္တိ၊ အညဂ္ဂံဟူ
၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောသုတ်၌၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဥာဏန္တိ
ဓမ္မဋ္ဌိတိဥာဏံဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောသုတ်
၌၊ ပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယင်္ဂန္တိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယင်္ဂံဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောသုတ်၌ ပရိပဒါဥာဏာဒဿနဝိသုဒ္ဓိတိ၊ ပရိပဒါ
ဥာဏာဒဿနဝိသုဒ္ဓိဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သော
သုတ်၌၊ တဗ္ဗယတာမရိယာဒါနန္တိ၊ တဗ္ဗယတာမရိယာဒါနံဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊

ဟောတော်မူအပ်၏။ ကတ္ထမိ၊ အချိုသောသုတ်၌၊ တိဟိနာမေဟိ၊ သုံးပါး
သော အမည်တို့ဖြင့်၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကတ္ထမိ၊ အချိုသော
သုတ်၌၊ ဇိဟိ၊ နှစ်ပါးသော အမည်တို့ဖြင့်၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော် မူအပ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုများစွာသောအမည်တို့တွင်၊ ပေါဠပါဒ
သုတ္တေ၊ ပေါဠပါဒသုတ်၌၊ ပေါဠပါဒ၊ ပေါဠပါဒ၊ တာဝပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
သညာခေါ၊ သညာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ဉာဏံ၊ သင်္ခါရ
ပေက္ခာဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သညဂ္ဂန္တိ၊ သညဂ္ဂ
ဟူ၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သုသိမသုတ္တေ၊ သုသိမသုတ်၌၊ သုသိမ၊
သုသိမ၊ ဂုဗ္ဗေခေါ၊ ရှေးဦးကလျှင်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိ ဉာဏံ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဉာဏံ၊ အာရုံမပြုသောဉာဏ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏန္တိ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ
ဟူ၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဒသုတ္တရသုတ္တေ၊ ဒသုတ္တရသုတ်၌၊ ပဋိ
ပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိပဓာနိယာဂ်န္တိ၊ မဂ်ကုသိုလ်ခြင်း၏အဆီးအတား တေး
ရန်ဖြစ်သောကိလေသာမှစင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့အားထုတ်သော ယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်၏အကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်ဟူ၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။
ရထဝိနိတေ၊ ရထဝိနိတသုတ်၌၊ ကိံ နှုခေါအာရုသော ပဋိပဒါဉာဏဒဿ
နဝိသုဒ္ဓတ္ထံဘဂဝတိ၊ ဖြဟ္မစရိယံ၊ သုဿတိတိ၊ ကိံ နှုခေါအာရုသောပဋိပဒါ
ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္ထံဘဂဝတိ၊ ဖြဟ္မစရိယံ၊ သုဿတိဟူ၍၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပ
ဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိတိ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဟူ၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ သဠာယတနဝိဘာဂေ၊ သဠာယတနဝိဘာဝ်၌၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခု
ဟန်းတို့၊ အတံမယတံ၊ တဏှာ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်ဂုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာ
ဟူသောအတံမယဉာဏ်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ အတံမယတံ၊ အတံ
မယ နှံ့အဖြစ်ကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲမြဲ၍၊ ယာယံယာအယံဥပေက္ခာ၊ အကြင်ဥပေက္ခာ
သည်၊ နာနတ္ထာ၊ ထူးသောသဘောရှိ၏။ နာနတ္ထသိတာ၊ အထူးထူးသောရူပါ
ရုံအစရှိသောအာရုံကိုမြဲ၍၊ တံ၊ ထိုဥပေက္ခာကို၊ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည်၍၊
ယာယံယာအယံဥပေက္ခာ၊ အကြင်ဥပေက္ခာသည်၊ ဧကတ္တာ၊ တူသောသ
ဘောရှိ၏။ ဧကတ္ထသိတာ၊ တခုသောရူပါရုံသို့မြဲ၍ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဥပေက္ခာ
ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ တံ၊ ထိုဥပေက္ခာကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတိဿာ၊
ထိုအညာဏသုပေက္ခာမှစ၍ အလုံးစုံသောဥပေက္ခာကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတိဿာ၊ ထိုအညာဏသုပေက္ခာမှစ၍

၅၁၀

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အလုံးစုံသောဥပေက္ခာကိုသမတိက္ကမောလွန်ခြင်းသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊
 ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ တမ္ပယတာပရိယာဒါနန္တိ၊ တမ္ပယတာပရိယာဒါနံဟူ၍၊
 ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ္ဂေ၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ်၌၊ ယာစမုဉ္ဇိ
 တုကမျတာယာစပဋိသင်္ခါနုပဿနာယာစ သင်္ခါရပေက္ခာ ဣမေ ဓမ္မာဇ
 ကတ္တာဗျဉ္ဇနမေဝနာနန္တိ၊ ယာစမုဉ္ဇိတုကမျတာ ယာစပဋိသင်္ခါနုပဿနာ
 ယာစသင်္ခါရပေက္ခာ ဣမေဓမ္မာ ကေတ္တာဗျဉ္ဇနမေဝနာနံဟူ၍၊ ဇံ၊ ဤသို့၊
 တိဟိနာမေဟိ၊ သုံးပါးကုန်သောအမည်တို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ကုန်၏၊ ပဋ္ဌာနေ၊ ပဋ္ဌာနး၌၊ အနုလောမံဂေါတြာတုဿအနန္တရပစ္စယေနပစ္စ
 ယော အနုလောမံဂေါဒါနဿအနန္တရပစ္စယေနပစ္စယောတိ၊ အနုလောမံ
 ဂေါတြာတုဿအနန္တရ ပစ္စယေန ပစ္စယော အနုလောမံဂေါဒါနဿအနန္တ
 ရပစ္စယေနပစ္စယော ဟူ၍၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဒိဟိနာမေဟိ၊ နှစ်ပါးသောအမည်
 တို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမသ္မိံပနအလဂဒ္ဒသုတ္တေ၊ ဤအလ
 ဂဒ္ဒသုတ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိတိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိဟူ၍၊ နိဗ္ဗိဒါနာမေန၊ နိဗ္ဗိဒါဟူသောအမည်
 အားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ နိဗ္ဗိန္ဒံဝိရုဇ္ဈတိတိဇ္ဈေ၊ နိဗ္ဗိန္ဒံဝိရုဇ္ဈတိဟူသော
 ဤပါဠိ၌၊ ဝိရာဂေါတိ၊ ဝိရာဂေါ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း၊ ဝိရာဂေါ
 ဝိရုဇ္ဈတိတိဇ္ဈေ၊ ဝိရာဂေါ ဝိရုဇ္ဈတိဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဝိရာဂေန၊ ရာဂမည်
 သော၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ ဝိရုဇ္ဈတိတိ၊ ဝိရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ ဗလံ၊ ဖိုလ်ကို၊
 ကဝိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိရုတ္တသ္မိံဝိရုတ္တမိတိဉာဏံဟောတိတိဇ္ဈေ၊ ဝိရုတ္တသ္မိံ
 ဝိရုတ္တမိတိဉာဏံဟောတိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ပေစ္စဝေက္ခဏာ၊ ပေစ္စဝေက္ခ
 ဏာဉာဏ်ကို၊ ကဝိတာ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝိရုတ္တမိတ္တံ၊ လွတ်ပြီးသောစိတ်ရှိသော၊ မဟာနိဏာသဇံ၊
 မြတ်သောရဟန္တာကို၊ ဒဿတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယထာဘူတေဟိ၊ မဘောက်မပြန်ဖြစ်ခြင်း
 ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဟိကာရဏေဟိ၊ ငါးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ နာမံ၊
 အမည်ကို၊ ဂဗ္ဘန္တော၊ ယူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အယံဝုစ္စတိဘိက္ခဝေတိအာ
 ဒိံ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူပြီ၊ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဝဋ်မူလိကာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏
 အကြောင်း ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း၊ ဟိသတ္တံ၊ ငှက်၏၊ အယံ၊
 ဤအဝိဇ္ဇာကို၊ ဒုရုက္ခိပနဗ္ဗေန၊ ချားစွာသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်
 ပယံနှိုင်းသော အနက် သဘောကြောင့်၊ ပလိစေတံ၊ တံခါးချင်နှင့်

တူ၏ဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေသဇေသော၊ ဤရဟန္တာ
 ဂုဏ်တိကို၊ တဿ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောတံခါးချင်ကို၊ ဥက္ခိတ္တတ္တာ၊
 ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥက္ခိတ္တပလိဇောတိ၊ ဥက္ခိတ္တ ပလိ
 ဇောဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တာလာဝတ္ထုကတာတိ၊ တာ
 လာဝတ္ထုကတာ ဟူသည်ကား၊ သိသန္တိန္ဒတာလောဝိယ၊ အဖူးအညွန့်
 ပြတ်ပြီးသောထန်းပင်ကဲ့သို့၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမူလံ၊ အ
 ဖြစ်နှင့်တကွသော၊ တာလံ၊ ထန်းပင်ကို၊ ဥဒ္ဓရိက္ခာ၊ နှုတ်၍၊ တာလဿ၊
 ထန်းပင်၏၊ ဝတ္ထုဝိယ၊ ပေါက်ရောက်ရာအရပ်ကဲ့သို့၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ၊
 တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုပေါက်ရောက်ရာအရပ်၌၊ ဂုန၊ တာဝနံ၊ သောတာပေသ၊
 ထိုထန်းပင်သည်၊ နပညာယတိယထာ၊ မထင်ရှားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ဂုန၊ တာဝနံ၊ အပညတ္တိတာဝံ၊ ပညတ်မရှိသောအဖြစ်ကို၊ နိတာ၊
 ဆောင်အပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပေါနောတ္တ
 ဝိကောတိ၊ ပေါနောတ္တ ဝိကောဟူသည်ကား၊ ဂုန ဣ ဝဒါယကော၊ တာဝနံ
 ဘဝသစ်၌ဖြစ်သော အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဇာတိသံသာဇောတိအာဒိသု၊
 ဇာတိသံသာရောဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဇာယနဝသေနစေတ၊ ဖြစ်
 ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံသရဏဝသေနစေတ၊ ရွှေသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓနာမာနံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိ
 ကုန်သော၊ ဂုန ဣ ဝဒန္တာနံ၊ ဘဝသစ်၌ဖြစ်ကုန်သောခန္ဓာတို့၏၊ ပစ္စယော၊ အ
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မာဘိသင်္ခါရော၊ ကမ္မာဘိသင်္ခါရတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်
 ၏သော၊ ထိုကမ္မာဘိသင်္ခါရကို၊ ဂုနပုနံ၊ အာဘနိတလဲလဲ၊ ဥပ္ပတ္တိကရဏဝ
 သေန၊ ဖြစ်ခြင်းကိုပြတတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိက္ခာ၊ ဝန်းရံ၍၊
 ဥတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိက္ခာတိ၊ ပရိက္ခာဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေသဇေသော၊ ဤရဟန္တာဂုဏ်တိကို၊ တဿ၊
 ထိုသင်္ခါရကို၊ သံကိဏ္ဍတ္တာ၊ အချင်းခပ်သိမ်းပျက်ဆီးအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝိကိဏ္ဍတ္တာ၊ အထူးသဖြင့်ပျက်ဆီးအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 သံကိဏ္ဍပရိက္ခေတိ၊ သံကိဏ္ဍပရိက္ခေဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ တဏှာ
 တိ၊ တဏှာဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇမူလိကာ၊ ဝဇ္ဇဆင်းရဲ၏အကြောင်းရင်းဖြစ်
 သော၊ တဏှာ၊ တဏှာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ အယံတဏှာ၊ ဤတဏှာကို၊
 ဂန္တိရာနုဂတဋ္ဌေန၊ နက်စွာစူးဝင်တတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ဇေသိ
 ကာတိ၊ တံခါးတိုင်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေသ
 ဇေသော၊ ဤရဟန္တာဂုဏ်တိကို၊ တဿ၊ ထိုတဏှာကို၊ အဗ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ နှုတ်

အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လုပ္ပိတော၊ နှုတ်၍၊ ဆဒ္ဒိတတ္ထာ၊ ဝွန်အပ်ပြီးသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗ္ဗု၊ ငွေသိကောတိ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောတံခါးတိုင်ရှိ၏ဟူ၍
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဩရုတ္တု၊ ရိယာနိတိ၊ ဩရုတ္တု၊ ရိယာနိဟူသည်ကား။
 ဩရုတ္တုနကာနိ၊ ကာမဘဝ၌ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ကာမ
 ဘဝ၊ ကာမဘဝ၌၊ ဥပပတ္တိပစ္စယာနိ၊ ပဋိသန္ဓေ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော
 သံယောဇဉ်တို့တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတောနိ၊ ထိုငါးပါးကုန်သောသံယော
 ဇဉ်တို့ကို၊ ကဝါဠံ၊ တံခါးရှက်သည်၊ နဝရခါရံ၊ မြို့တံခါးကို၊ ဝိဒဟိတော၊
 ဝိတ်၍၊ ဝိဇ္ဇတိဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိဒဟိတော၊ ဝိတ်၍၊ ဝိ
 တတ္ထာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂဇ္ဇာတိ၊ အဂ္ဂဇ္ဇာဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ ဧဝ၊ ဆို
 အပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧတေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧသဧသော၊ ဤရဟန္တာ
 ဝုတ္တိလ်ကို၊ တေသံ၊ ထိုဩရုတ္တု၊ ရိယာသံယောဇဉ် တည်းဟူသောတံခါး
 ရှက်တို့ကို၊ နိရာကတတ္ထာ၊ တည်ရာမရှိသည်ကိုပြုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဘိန္ဒုတ္ထာ၊ ဗျက်သီးအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိရုဂ္ဂဇ္ဇာတိ၊
 နိရုဂ္ဂဇ္ဇဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အရိယောတိ၊ အရိယောဟူသည်ကား။ နိတ္တိ
 လေသော၊ ကိလေသာမရှိ၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏၊ ပန္နခဇောတိ၊ ပန္နခဇော
 ဟူသည်ကား။ ပတိတမာနုဒ္ဓဇော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချအပ်ပြီးသောမာနု
 တည်းဟူသောတံခွန်ရှိ၏၊ ပန္နဘာရောတိ၊ ပန္နဘာရော ဟူသည်ကား။
 အဿ၊ ထိုရဟန္တာဝုတ္တိလ်အား၊ ပန္နာဩရောဟိတာ၊ ချအပ်ကုန်ပြီးသော၊
 ခန္ဓဘာရ ကိလေသာဘာရ အဘိသင်္ခါရဘာရ ပဉ္စကာမဂုဏဘာရ၊ ခန္ဓာ
 ဝန် ကိလေသာပန် အဘိသင်္ခါရဝန်ငါးပါးသောကာမဂုဏ်ပန် တို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပန္နဘာရော၊ ပန္နဘာရမည်၏၊ အ
 ဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ မာနဘာရသောဝ၊ မာနတည်းဟူ
 သောဝန်၏သာလျှင်၊ ဩရောပိတတ္ထာ၊ ချအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပန္န
 ဘာရောတိ၊ ပန္နဘာရဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝိသံယုတ္တောတိ၊
 ဝိသံယုတ္တောဟူသည်ကား။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောဂေဟိစ၊
 ယောဂတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကိလေသေဟိစ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာ
 တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသံယုတ္တော၊ ယှဉ်ခြင်းကောင်း၏၊ ဣဓပန၊ ဤပါဠိအ
 ရာ၌ကား၊ မာနသံယောဂဝနော၊ မာနတည်းဟူသောယှဉ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်
 ဝိသံယုတ္တတ္ထာ၊ ယှဉ်ခြင်းကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသံယုတ္တောတိ၊
 ယှဉ်ခြင်းကောင်း၏ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အတ္ထိမာနောတိ၊ အတ္ထိ
 မာနောဟူသည်ကား။ ရူပေ၊ ရုပ်၌၊ အတ္ထိတိမာနော၊ ငါဟူသောမာနတည်း။

ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာဒ္ဓိ၊ သညာယ၊ သညာဒ္ဓိ၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့ဒ္ဓိ၊ ဝိညာ
ဏေ၊ ဝိညာဉ်ဒ္ဓိ၊ အတ္တိတိ၊ မာနော၊ ငါဟူသောမာနတည်း။ ။

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ခေ
ပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ နိရောဓသယနဝရဂတဿ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောမြတ်
သောအိပ်ရာထက်၌နေသော၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဗ
လသမာပတ္တိံ၊ ဗလသမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဝိဟရတော၊
နေသော၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကာလော၊ ဖြစ်ရာကာလကို၊
ဒဿိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဟိပါကဋိကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဧကံစော
ရနဂရံ၊ တခုသောရိုးသုတို့၏မြို့လည်းကောင်း၊ ဧကံခေမနဂရံ၊ တခုသော
ဘေးကင်းသောမြို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧန္တနဂရာနိ၊ နှစ်ရပ်သောမြို့
ကြီးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဿ၊ တယောက်
သော၊ မဟာယောဓဿ၊ သူရဲကြီး၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊
ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှသောက်၊ ဣမံစောရနဂရံ၊ ဤရိုးသု
တို့၏မြို့သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်သေး၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှသော၊ ခေမနဂရံ၊ ဘေးငြိမ်း
သောမြို့သည်၊ ဘယတော၊ ဘေးမှ၊ နမုန္တတိ၊ မလွတ်လတ္တံ့၊ စေါရနဂရံ၊ ရိုးသု
တို့၏မြို့ကို၊ အနဂရံ၊ မြို့မဟုတ်သည်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍
သန္တာဟံ၊ ချုပ်ဝတ်တန်ဆာဖြင့်မြဲမြံစွာသွေသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ခဂ္ဂံ၊ သန်
လျက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စောရနဂရံ၊ ရိုးသုတို့၏မြို့သို့၊ ဥပသက်မိတွာ၊
ကပ်၍၊ နဂရန္တရေ၊ မြို့တံခါး၏အနီး၌၊ ဥဿာပိတေ၊ စိုက်ဆောက်အပ်ကုန်
သော၊ ဇေယျကတ္တန္တေ၊ တံခါးတိုင်တို့ကိုလည်း၊ ခဂ္ဂေန၊ သန်လျက်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒု
တွာ၊ ဖြတ်၍၊ ခ္ဗါရဗာဟာဟိ၊ တံခါးပေါင်တို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ကဝါဠံ၊ တံခါး
ရွက်ကို၊ တိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ပလိဃာံ၊ တံခါးချင်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊
ပါကာရံ၊ တံတိုင်းကို၊ တိန္ဒုန္တေ၊ ဖျက်ဆီးလျက်၊ ပရိက္ခံ၊ ကျုံးကို၊ သံကိ
ရိတွာ၊ ဖြို၍၊ နဂရသေသာဓကတ္တယ၊ မြို့၏တင့်တယ်စေခြင်းငှါ၊ ဥဿိတေ၊
စိုက်ဆောက်အပ်ကုန်သော၊ ခဇေ၊ တံခွန်တို့ကို၊ ပါတေတွာ၊ လှည်း၍၊ နဂရံ
မြို့ကို၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ ဈာပေတွာ၊ တိုက်၍၊ ခေမနဂရံ၊ ဘေးကင်းသောမြို့
သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အဘိရူယ၊ တက်၍၊ ဥာ
တိဂဏပရိဝုတော၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့ဖြင့်ခြံရံလျက်၊ သုရသတောဇနံ၊
ကောင်းသောအရသာရှိသောဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဇ္ဇေယျယထာ၊ စားရာသကဲ့
သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ စောရနဂရံပိယ၊ ရိုးသုတို့၏မြို့ကဲ့သို့၊ သက္ကာယော၊

၅၀၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သက္ကာယကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖုတ်အပ်၏။ ခေမနဂရိယံ၊ ဘေးငြိမ်းသောမြို့ကို
 ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖုတ်အပ်၏။ မဟာယောဓောဝိယံ၊ သူရဲကြီး
 ကဲ့သို့၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖုတ်အပ်၏။
 တဿ၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဧဝံစိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သက္ကာယဝဋ္ဋံ၊ သက္ကာယဝဋ်
 သည်၊ ဝတ္တတိ၊ လည်သေး၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ နတ္ထိံ သကမ္မကရဏအ
 ဋ္ဌနဂုတိရောဂ ပဉ္စဝိသတိမဟာဘယေဟိ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောကမ္မကရဏ
 ကိုးဆဲ့ရှစ်ပါးသောရောဂါနှစ်ဆဲ့ငါးပါးသောတေးကြီးတို့မှ၊ ပရိမုစ္စနံ၊ လွတ်
 ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
 ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟာယောဓော၊ သူရဲကြီးသည်၊ သန္နာဟံ၊
 ချပ်ဝတ်တန်ဆာဖြင့်ဆွဲသည်ကို၊ ကရောတိဝိယ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ သီလသန္နာ
 ဟံ၊ သီလတည်းဟူသော ချပ်ဝတ်တန်ဆာဖြင့်ဆွဲသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ပညာခဂ္ဂံ၊ ပညာတည်းဟူသောသန်လျက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ခဂ္ဂေန၊ သန်
 လျက်ဖြင့်၊ ဧသိကတ္ထမေတ္တ၊ တံခါးတိုင်တို့ကို၊ ခိန္နန္တောဝိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊
 အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ တဏှာသိကံ၊ တဏှာတည်းဟူသော
 တံခါးတိုင်ကို၊ လုပ္ပိတွာ၊ နှုတ်၍၊ သောယောဓေါ၊ ထိုသူရဲကြီးသည်၊ သန္ခါရဗါ
 ဟကံးတံခါးပေါင်နှင့်တကွသော၊ နဂရကဝါဠု၊ မြို့တံခါးရွက်ကို၊ ဥဿာဇေ
 နန္တောဝိယ၊ ဖွင့်သကဲ့သို့၊ ပဉ္စောရမ္ဘာဂိယသံယောဇနဂ္ဂဇ္ဇံ၊ ငါးပါးသောဩ
 ရမ္ဘာဂိယသံယောဇဉ်တည်းဟူသောတံခါးရွက်ကို၊ ဥဿာဇေတွာ၊ အရ
 ဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်ဖွင့်၍၊ သောယောဓော၊ ထိုသူရဲကြီးသည်၊ ပလိဗံ၊ တံ
 ခါးချင်ကို၊ ဥက္ခိပန္တောဝိယ၊ ပယ်သကဲ့သို့၊ အဝိဇ္ဇာပလိဗာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း
 ဟူသောတံခါးချင်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်ပယ်၍၊ သော
 ယောဓော၊ ထိုသူရဲကြီးသည်၊ ပါကာရံ၊ တံတိုင်းကို၊ ဘိန္ဒန္တော၊ ဖျက်ဆီး
 လျက်၊ ပရိက္ခံ၊ ကျုံးကို၊ သံကိရန္တောဝိယ၊ ဖြိုသကဲ့သို့၊ ကမ္မာဘိသင်္ခါရံ၊ ကံ
 တည်းဟူသောအဘိသင်္ခါရကို၊ ဘိန္ဒန္တော၊ ဖျက်ဆီးလျက်၊ ဇာတိသံသာရ
 ပရိက္ခံ၊ အဖြစ်ရှိသောသံသာရာ တည်းဟူသောကျုံးကို၊ သံကိရိတွာ၊ ဖြို၍၊
 သောယောဓော၊ ထိုသူရဲကြီးသည်၊ နဂရသောတာဏတ္ထာယ၊ မြို့၏တင့်တယ်
 ဖြေင်း၍၊ ဥဿာပိတဇေ၊ မိုက်ဆောက်အပ်သောတံခွန်တို့ကို၊ ပါတေ
 နန္တောဝိယ၊ လှည်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မာနဇ္ဇဇေ၊ မာန်တည်းဟူ
 သောတံခွန်တို့ကို၊ ပါတေတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်လှည်း၍၊ သက္ကာ
 ယနဂရံ၊ သက္ကာယတည်းဟူသောမြို့ကို၊ ဈာပေတွာ၊ အရိယာမဂ်ဥာဏ်

၀၀၀

တည်းဟူသောမီးဖြင့်တိုက်၍။ သောယောဓော၊ ထိုသူရဲကြီးသည်။ ခေမ
နဂဓေ၊ တေးငြိမ်းသောမြို့၌၊ ဥပရိပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်ထက်၌။ သုရသဘော
ဇနံ၊ ကောင်းသောအရသာရှိသောဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဇ္ဇန္တော၊ စားလျက်၊ အ
နုဘဝမာနောဝိယ၊ အရသာကိုခံစားသကဲ့သို့။ ကိလေသနိဗ္ဗာနနဂရံ၊ ကိ
လေသာတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော မြို့သို့၊ ပဝိသိတွာ၊
အာရုံပြုသောအားဖြင့်ဝင်၍၊ အမတနိရောဓာမ္မဏံ၊ သေခြင်းကင်းရာဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဗလသမာပတ္တိသုခံ၊ ဗလသမာပတ်ချမ်းသာ
ကို၊ အနုဘဝမာနော၊ ခံစားလျက်၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်
ဝေ၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိဗိတ္တ
ဿ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ အနဓိဂမနိယဝိညာဏတံ၊ ဤမည်
သောအာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်၏ဤသို့သောအခြင်းအရာအား ဖြင့်ဖြစ်၏ဟုမ
သိအပ်သောဝိညာဉ်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
ဧဝံဝိမုတ္တိဗိတ္တံခေါ်တိအာဒိ၊ ဧဝံဝိမုတ္တိဗိတ္တံခေါ်ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အန္ဓေသန္တိ၊ အန္ဓေသံဟူ
သည်ကား၊ အန္ဓေသန္တောဂဝသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဣဒံနိသမိတန္တိ၊
ဣဒံနိသမိတံဟူသည်ကား၊ ဣဒံနာမံ၊ ဤမည်သောဝတ္ထုကို၊ နိသမိတံ၊ ဖြစ်၏၊
တထာဂတဿာတိဇ္ဇေ၊ တထာဂတဿဟူသောဤပုဒ်၌၊ သတ္တဝါ၊
သတ္တဝါကိုလည်း၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတောဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊
အလိုရှိအပ်၏၊ ဥတ္တမပုဂ္ဂလော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော၊ ဝိဏာသဝေ၊
ဝိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အနန္တဝိဇ္ဇောတိ၊
အနန္တဝိဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ အသံဝိဇ္ဇမာနောဝိ၊ ထင်ရှားမရှိသည်လည်း
ကောင်း၊ အဝိဇ္ဇေယျောဝိ၊ မရအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏၊ တထာဂတောတိဇ္ဇေ၊ တထာဂတောဟူသောဤပုဒ်၌၊ သတ္တ
သတ္တဝါတို့ကို၊ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ အသံဝိဇ္ဇမာနောတိအတ္ထေ၊
အသံဝိဇ္ဇမာနောဟူသောအနက်သည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ဝိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇေယျောတိအတ္ထေ၊ အ
ဝိဇ္ဇေယျောဟူသောအနက်သည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊
ပုရိမနယေ၊ ရှေးနည်း၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလို
တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဗ္ဗေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်

သောကိပင်၏အဖြစ်၌၊ ဓရမာနကံယေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော
 ခီဏာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသောဘုရားကို။ တထာဂတောသ
 ဣဒပုဂ္ဂလောတိ၊ တထာဂတောသဣတ္တာပုဂ္ဂလောဟူ၍၊ နပညပေမိ၊ ပညာ
 တော်မမူ၊ အပ္ပဒိသန္တိကံ၊ ပဒိုသန္ဓေနေခြင်းသဘောမရှိသော၊ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊
 ကိလေသာငြိမ်းပြီးသော၊ ခီဏာသဝံပန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား၊ သဣတ္တဝ
 တိဝါ၊ သဣတ္တဝါဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလောတိဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ ကိံ ပညာပေသာမိ၊ အဘယ်မှာပညာပေလတ္တံ့နည်း၊ တထာဂ
 တော၊ သဣတ္တဝါကို၊ အနန္တဝိဇ္ဇော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်မရအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ကောပိ၊ တစုံတယောက်သော၊ သဣတ္တဝ
 နာမ၊ သဣတ္တဝါမည်သည်ကား၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဝိဇ္ဇမာနဿ၊ ပရမတ္ထအား
 ဖြင့်ထင်ရှားမရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသဣတ္တဝါ၏၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ဣဒံ၊
 ဤဝတ္ထုကို၊ နိဿိတံ၊ မှီ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္ဓေသန္တာပိ၊ အဘန်ဘန်ရှာသော်
 လည်း၊ ကိံ အဓိဂမိဿန္တိ၊ အဘယ်မှာရကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်
 သို့၊ ပဒိုလဘိဿန္တိ၊ ရကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဣတ္တော၊
 အနက်တည်း၊ ဒုတိယနယော၊ ဒုတိယနည်း၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊
 အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌေ
 ဝဓဓေ၊ မျက်မှော်သောကိပင်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဓရမာနကံယေဝ၊ ထင်ရှား
 ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ခီဏာသဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိညာဏဝသေ
 န၊ ဝိညာဉ်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဣန္ဒာဒိတိ၊ သိကြားအစရှိကုန်သောသူတို့
 သည်၊ အဝိဒ္ဓိယံ၊ မသိအပ်သည်ကို၊ ဝေဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 သဣန္ဒာ၊ သိကြားနှင့်တကွကုန်သော၊ သဗြဟ္မကာ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တကွကုန်
 သော၊ သပဇာပတိကာ၊ မာရ်မင်းနှင့်တကွကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊
 အန္ဓေသန္တာပိ၊ ရှာကုန်သော်လည်း၊ ခီဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ဝိပဿနာစိတ္တံဝါ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂစိတ္တံဝါ၊ မဂ်စိတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဗလစိတ္တံဝါ၊ ဖိုလ်စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံနာမအာရမ္မဏံ
 ဤမည်သောအာရုံကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနိတံ၊
 သိခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ တေ၊ ထိုနတ်သိကြားဗြဟ္မာတို့
 သည်၊ အပ္ပဒိသန္တိကဿ၊ ပဒိုသန္ဓေနေခြင်းမရှိသော၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ကိံ ဇာနိဿန္တိ၊ အ
 ဘယ်မှာသိကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အ
 ဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

အသံတတ်၊ အသံတဟူသည့်ကား၊ အသန္တေန၊ ထင်ရှားမရှိသော
 ဝတ္ထုဖြင့်၊ တုန္တတိ၊ တုန္တဟူသည့်ကား၊ တုန္တကေန၊ အချည်းနှီးသော
 စကားဖြင့်၊ မုသတိ၊ မုသဟူသည့်ကား၊ မုသဝါဒေန၊ မဟုတ်မမှန်သော
 စကားဖြင့်၊ အဘူတေနာတိ၊ အဘူတေနဟူသည့်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထု
 သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ တေန၊ ထိုထင်ရှားမရှိသောဝတ္ထုဖြင့်၊ အတ္တဘိက္ခန္တိတိ၊
 အတ္တဘိက္ခန္တိဟူသည့်ကား၊ အဘိအာဘိက္ခန္တိ၊ နှိပ်စက်၍ဆိုကုန်၏၊ အဘိ
 ဘိက္ခဝါ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝေနယိကောတိ၊ ဝေနယိကောဟူ
 သည့်ကား၊ ဝိနယတိဝိနာသေတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 ဝိနယော၊ ဝိနယမည်၏၊ သောဝေ၊ ထိုဝိနယသည်သာလျှင်၊ ဝေနယိကော၊
 ဝေနယိကမည်၏၊ သတ္တဝိနာသကော၊ သတ္တဝါတို့ကိုပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိ
 အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ယထာစာဟံနဘိက္ခ
 ဝေတိ၊ ယထာစာဟံနဘိက္ခဝေဟူသည့်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေန
 ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နသတ္တဝိနာသ
 ကော၊ သတ္တဝါတို့ကိုမပျက်ဆီးတတ်၊ ယထာစာဟံနဝဒါမိတိ၊ ယထာစာ
 ဟံနဝဒါမိဟူသည့်ကား၊ ယေနဝါကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်
 လည်း၊ သတ္တဝိနာသနံ၊ သတ္တဝါတို့၏ပျက်ဆီးခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ နပညာပေမိ၊ ပညာပေတော်မူ၊ ဣတိအဟံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော
 အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်သို့
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နသတ္တဝိနာသကော၊ သတ္တဝါ
 တို့ကိုမပျက်ဆီးတတ်၊ ယထာစ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အဟံ၊ ငါ
 တုရားသည်၊ သတ္တဝိနာသံ၊ သတ္တဝါတို့ပျက်ဆီးခြင်းကို၊ နပညာပေမိ၊ ပညာ
 တော်မူ၊ တထာ၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်သတ္တဝါတို့ကိုမပျက်ဆီးမပညာဘဲ
 မံ၊ ငါတုရားကို၊ ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသမဏာပြာဟ္မဏာ၊
 ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊
 ဝေနယိကော၊ သတ္တဝါတို့ကို ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆို
 ကုန်လျက်၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ သတ္တဝိနာသ
 ကော၊ သတ္တဝါတို့ကို ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊
 သတောသတ္တဿဥန္တေဒံဝိနာသံ ဝိဘင်္ဂပညာပေတိတိ၊ သတောသတ္တဿ
 ဥန္တေဒံဝိနာသံဝိဘင်္ဂပညာပေတိဟူ၍၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တ
 ဝိနာသံ၊ သတ္တဝါတို့၏ပျက်ဆီးခြင်းကို၊ ပညာပေတိ၊ ပညာ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ အသတာအသန္တေန၊ ထင်ရှားမရှိသောစကားဖြင့်၊ တုန္တတိ

၅၀၀ မူလမဏ္ဍာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တုန္ဒရန၊ အချည်းနှီးသောစကားဖြင့်၊ မူသ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားဖြင့်၊
 အဘူတေန၊ ထင်ရှားမရှိသောဝတ္ထုဖြင့်၊ အတ္တဝိက္ခန္တိ၊ နှိပ်စက်၍ဆိုကုန်
 ၏၊ ဣတိအယံအဓိပ္ပါယ်သော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုဗ္ဗေတိတိ၊ ဝုဗ္ဗေတဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သော
 မဟာဗောဓိမဏ္ဍုလိယဝစ၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍုလိယသုတ္တံသုတ္တံလည်းကောင်း၊
 ဧတရဟိတတိ၊ ဧတရဟိတဟူသည်ကား၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဓမ္မဇေ
 သနာယဉ္ဇ၊ တရားဟောတော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဉ္ဇေဝပည
 ပေမိဒုက္ခသမ္ဘဝနိရောဓန္တိ၊ ဒုက္ခဉ္ဇေဝပညာပေမိဒုက္ခသမ္ဘဝနိရောဓ်ဟူသည်
 ကား၊ အပ္ပဝတ္တိ၊ သူတပါးတို့သည်မဖြစ်စေနိုင်သော၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာ
 တရားတော်ကို၊ ဝုတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍုလိယ၊ ဝိဟ
 ရန္တောဝိ၊ နေသော်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနတော၊ ဓမ္မစကြာတရား
 တော်ကိုဟောသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧသေန္တောဝိ၊ ဟော
 တော်မူသော်လည်းကောင်း၊ စတုသစ္စမေပ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသာ
 ယျှင်၊ ပညာပေမိ၊ ပညာပေတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ဒုက္ခဂ္ဂဟဇောန၊ ဒုက္ခသဒ္ဓါဖြင့်၊
 တဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏၊ မူလဘူတော၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမု
 ဒယော၊ သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ နိရောဓဂ္ဂဟဇောန၊ နိရောဓ
 သဒ္ဓါဖြင့်၊ တံသမ္ဘာပကော၊ ထိုနိရောဓသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊
 မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟိတောဝ၊ ယူအပ်သည်သာယျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

တဗြဟ္မစေတိ၊ တဗြဟ္မစေ ဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ စတုသစ္စပကာသနေ၊
 ထိုသစ္စာလေးပါးကိုပြုခြင်း၌၊ ပရေတိ၊ ပရေဟူသည်ကား၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာ
 တို့ကို၊ အာဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ပဒ္မိဝိန္နိတံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထ
 ပုဂ္ဂလော၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ အက္ကောသန္တိတိ၊ အက္ကော
 သန္တိဟူသည်ကား၊ ဒသဟိ အက္ကောသ ဝတ္ထုဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော
 အက္ကောသ ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏၊ ပရိဘာသန္တိတိ၊ ပရိ
 ဘာသန္တိဟူသည်ကား၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိဘာသန္တိ၊ နှိပ်စက်၍ဆို
 ကုန်၏၊ ရောသန္တိ ဝိဟေသန္တိတိ၊ ရောသန္တိဝိဟေသန္တိ ဟူသည်ကား၊
 ရောသေသာမ၊ ချုတ်ချယ်ကုန်အံ့၊ ဝိဟေသေသာမ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်အံ့၊
 ဣတိအဓိပ္ပါယ်န၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဃာနန္တိ၊ ချုတ်ချယ်ကုန်၏၊
 ဒုက္ခာပေန္တိ၊ ဆင်းရဲစေကုန်၏၊ တဗြဟ္မတိ၊ တဗြဟ္မဟူသည်ကား၊ တေသု

အက္ခရာသင်္ဂဟသု၊ ထိုအက္ခရာ သင်္ဂဟအစရှိသည်တို့၌ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 တေသုပရပုဂ္ဂလေသု၊ ထိုတပါးကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အာဇာတေတိ၊
 အာဇာတေဟူသည်ကား၊ ကောပေါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းတည်း၊ အပ္ပစ္စ
 ယေတိ၊ အပ္ပစ္စယေဟူသည်ကား၊ ဒေါမနသံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း
 တည်း၊ အနဘိရန္တိတိ၊ အနဘိရန္တိဟူသည်ကား၊ အတုဗ္ဗိ၊ မနှစ်သက်ခြင်း
 တည်း၊ တတြဇေတိ၊ တတြဇေဟူသည်ကား၊ စတုသံဗ္ဗပကာသနေယေ
 ဝ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုပြုခြင်း၌သာလျှင်၊ ပရေတိ၊ ပရေဟူသည်ကား၊
 စတုသံဗ္ဗပကာသနံ၊ ပြုအပ်သော သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အာဇာနိတံ၊
 သိခြင်းငှါ၊ ပဋိဝိန္နိတံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထပုဂ္ဂလံ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ အာနန္ဒေတိ၊ အာနန္ဒေဟူသည်ကား၊ အာနန္ဒ
 ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတည်း၊ ဥပ္ပါယာပနပီတိ၊ ဥပ္ပါယာပနံ ဟူသည်
 ကား၊ ဥပ္ပါယာပနပီတိ၊ တက်ကြွခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ဂေဟသိတ
 ပီတိတည်း၊ တတြဇေတိ၊ တတြဇေဟူသည်ကား၊ စတုသံဗ္ဗပကာသနံ
 ယေဝ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုပြုခြင်း၌သာလျှင်၊ တတြာတိ၊ တတြဟူ
 သည်ကား၊ သက္ကာရာဒိသု၊ ပူဇော်သက္ကာရအစရှိသည်တို့၌၊ ယံခေါဇ္ဈဒံပုဗ္ဗေ
 ပရိညာတန္တိ၊ ယံခေါဇ္ဈဒံပုဗ္ဗေပရိညာတံဟူသည်ကား၊ ယံဇ္ဈဒံခန္ဓပဉ္စကံ၊
 အကြင်ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိ
 မဏ္ဍိုင်၌၊ တိတိပရိညာတိ၊ သုံးပါးသောပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိညာတံ၊ ပိုင်း
 ခြား၍သိအပ်ပြီ၊ တတ္ထမေတိ၊ တတ္ထမေဟူသည်ကား၊ တသ္မိံခန္ဓပဉ္စကေ၊
 ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌၊ ဇ္ဈမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ သက္ကာရာ၊ ပူဇော်သက္ကာရ
 ကိုပြုကုန်၏၊ ကိံကောအဓိပ္ပါယေ၊ အဘယ်သို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တတြာပိ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးအ
 ပေါင်း၌လည်း၊ တထာဂတဿ၊ ခြတ်စွာဘုရားအား၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ဇ္ဈမေ၊
 ဤသူတို့သည်၊ သက္ကာရာ၊ ပူဇော်သက္ကာရတို့ကို၊ ကရိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊
 ဇ္ဈတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတေ၊ ဤပူဇော်သက္ကာရ
 တို့ကို၊ အနုဘဝါမိ၊ ခံစား၏၊ ဇ္ဈတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပရိညာတံ၊ နန္ဒပဉ္စကံယေဝ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း
 သည်သာလျှင်၊ ဧတသက္ကာရေ၊ ထိုပူဇော်သက္ကာရတို့ကို၊ အနုဘောတိ၊
 ခံစား၏၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထကမေဝ၊ ဤမျှသောပိတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ
 တိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊

ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
တထာဂတဗ္ဗိ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ အက္ခောသန္တိ၊ ခဲရေးကုန်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်ကို၊ ဝုတ္တနုယေနဝ၊ ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗိ၊ သိအပ်၏။ ။

တသ္မာတိဟာဘိက္ခဝေယံနတုမ္ဘာကန္တိ၊ တသ္မာတိဟာဘိက္ခဝေယံနတု
မ္ဘာကံဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အနတ္တနိယေဝိ၊ မိမိဥစ္စာမ
ဟုတ်သော အတ္တဘောဉ်လည်း၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ခြင်း
သည်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်သုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ
သုခယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံ၊ အ
ကြင်ခန္ဓာပဉ္စကသည်၊ နတုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏ဥစ္စာမဟုတ်၊ တံ၊ ထိုသင်တို့၏
ဥစ္စာမဟုတ်သောခန္ဓာပဉ္စကကို၊ ပဇဟထ၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်သောအားဖြင့်
စွန့်ကြဲကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ယထာပစ္စ
ယံဝါကရေယျာတိ၊ ယထာပစ္စယံဝါကရေယျဟူသည်ကား၊ ယထာယထာ
အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆေယျ
အလိုရှိရာ၏၊ တထာဂတော၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရေ
ယျ၊ ပြုရာ၏၊ နဟိနောဇေတံဘန္တေ၊ အတ္တာဝါတိ၊ နဟိနောဇေတံဘန္တေ၊ အတ္တာ
ဝါဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေတံတိဏ၊ ကဋ္ဌ သာခါ ပဿာသံ၊
ထိုမြက် သစ်သားသစ်ခက် သစ်ရွက် အပေါင်းသည်၊ အမ္ဘာကံ၊ အကျွန်ုပ်
တို့၏၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အမ္ဘာ
ကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အတ္တနိယံဝါတိ၊
အတ္တနိဝါပင်ဟူသည်ကား၊ အမ္ဘာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝိဝရာဒိပရိက္ခာရောပိ
သင်္ကန်းစသောပရိက္ခရာသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ဝေမေဝခေါဘိက္ခဝေ ယံနတုမ္ဘာကံတံပဇ
ဟထာတိ၊ ဝေမေဝခေါဘိက္ခဝေယံနတုမ္ဘာကံတံပဇဟထဟူ၍၊ တဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခန္ဓပဉ္စကံယေဝ၊ ခန္ဓာပဉ္စကကိုသာလျှင်၊ နတုမ္ဘာကံ၊
သင်တို့၏ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတော၊ ပြတော်ပြီးမှု၍၊ ပဇဟာပေ
တိ၊ စွန့်စေတော်မူ၏၊ တဉ္ဇခေါ၊ ထိုသို့စွန့်စေခြင်းသည်လည်း၊ ဥပ္ပါဓေတော၊
ခွါ၍၊ လုပ္ပိတောဝါ၊ နှုတ်၍မူလည်း၊ နပဇဟာပေတိ၊ မစွန့်စေ၊ ဆန္ဒရာဂပိန
ယေနပန၊ ဆန္ဒရာဂကိုပျောက်သဖြင့်ကား၊ ဇေတံ၊ ထိုခန္ဓာပဉ္စကကို၊ ပဇဟာ
ပေတိ၊ စွန့်စေ၏၊ ဧဝံသွာက္ခာတောတိဇေတ္ထ၊ ဧဝံသွာက္ခာတောဟူသောဤ

ပါဠိသင်္ဂြိုဟ်။ ထိပရိဝေဒတော။ သုံးပါးသော။ အပြန်ရှိသော တံကိံမညထ
 ထိက္ခဝေရူပံနိစ္စံဝါအစရှိသော ဒေသနာအစဉ်မှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ ယာဝ။ အ
 ကြင်မျှလောက်။ ဣမံဌာနံ။ ဧဝံသွက္ခာတောအစရှိသော ဤပါဠိအရာသည်။
 အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တာဝ။ ထိုမျှလောက်။ အာဟရိတုတ္ထိ။ ဆောင်ခြင်းငှါလည်း။ ဝဋ္ဋ
 တိ။ သင့်၏။ ပဋိလောမေန။ ပဋိလောမအားဖြင့်။ ပေမမတ္တကေန။ ဝေဟသိတ
 ပေမမျှဖြင့်။ သဂ္ဂပရာယနတော။ သဂ္ဂပရာယနပါဠိအစဉ်မှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။
 ယာဝ။ အကြင်မျှလောက်။ ဣမံဌာနံ။ ဧဝံသွက္ခာတော ဟူသောဤပါဠိအရာ
 သည်။ တာဝ။ ထိုမျှလောက်။ အာဟရိတုတ္ထိ။ ဆောင်ခြင်းငှါလည်း။ ဝဋ္ဋ
 တိ။ သင့်၏။ သွက္ခာတောတိ။ သွက္ခာတောဟူသည်ကား။ သုကထိတော။
 ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်၏။ သုကထိတတ္ထာဇေ။ ကောင်းစွာဟော
 တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဥတ္တာနေ။ ပေါ်၏။ ပိဝဇေ။
 ဘွင့်အပ်၏။ ပကာသိတော။ ပြအပ်၏။ ဆိန္ဒုပိလောတိကောတိ။ ဆိန္ဒုပိလောတိ
 ကော ဟူသည်ကား။ ဆိန္ဒု။ ဖိလောအားဖြင့်ဖြတ်အပ်၏။ ဘိန္ဒု။ အလျားအား
 ဖြင့်ဖြတ်အပ်၏။ တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌။ သိဗ္ဗိတံ။ ချုပ်အပ်၏။
 ဂဗ္ဘိကတံ။ အဓိအဆစ်ရှိသည်ကိုပြုအပ်၏။ ဖိန္နဝတ္ထံ။ ဆွေးမြေ့သော
 ပုဆိုးတည်း။ ယဿ။ အကြင်ပုဆိုးအား။ တံသဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးစုံသည်။ နတ္ထိ။
 မရှိ။ အဋ္ဌဟတ္ထံဝါ။ ရှစ်တောင်အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။
 နဝဟတ္ထံဝါ။ ကိုးတောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အာဟရ
 သာဓူကံ။ အစာမချေသေးသောပုဆိုးကို။ နိဝတ္ထော။ ဝတ်၏။ သော။ ထိုသူ
 သည်။ ဆိန္ဒုပိလောတိကောနာမ။ ပုဆိုးနွမ်းမှကင်းပြတ်သောခိုင်ခံ့ သော
 ပုဆိုးကို ဝတ်သောသူမည်၏။ အယံပိဓမ္မော။ ဤငါဘုရား တရားတော်
 သည်လည်း။ တာဒိသော။ ထိုအနွမ်းအရိအရတ်အပြတ်မှကင်းသောပုဆိုး
 နှင့်တူ၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဧတ္ထ။ ဤငါဘုရားတရားဒေသနာတော်၌။ ကောဟ
 ဉာဒိဝသေန။ အံ့ဘွယ်ပြုခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဆိန္ဒု တိန္ဒု
 သိဗ္ဗိတဂဗ္ဘိကတဘာဝေါ။ ပြတ်သည်၏အဖြစ် ပျက်သည်၏အဖြစ် ချုပ်ရ
 သည်၏ အဖြစ် အဓိအဆစ် ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ နအတ္ထိ။ မရှိ။
 အဝိစ။ တနည်းလည်း။ ကစဝရော။ အမှိုက်ကို။ ပိလော တိကောတိ။
 ပိလောတိကဟူ၍။ ဂုဏ္ဍတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဣမသ္မိံစ သာသနေ။ ဤငါဘုရား
 သာသနာတော်၌လည်း။ သမဏ ကစဝရံ နာမ။ ရဟန်းအမှိုက်မည်
 သည်ကား။ ပတိဋ္ဌာတုံပတိဋ္ဌာနံ။ တည်ရာကို။ နလဘတိ။ မရအပ်။ တေ
 နေဝ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ကာရေဏ္ဍံဝနိဋ္ဌမထ ကသမ္ပုဉ္ဇာဝကဿထ။

၂၂၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တတောပလာသေဝါဟေထ။ အဿမဏေသမဏမာနိနေ။ နိဒ္ဒမိတ္တာ
 နပါဝိန္ဒေ။ ပါပအာစာရဂေါစရေ၊ သုဒ္ဓါသုဒ္ဓေဟိသံဝါသံ။ ကပ္ပယဌေါပတိ
 သတော။ တတောသမဂ္ဂါနိပကာ၊ ဒုက္ခဿန္တိကရိယသတတိ၊ ကာရဏ္ဍံ
 ဝနိဒ္ဓမထ။ ကသမ္ပုဉ္ဇာဝကဿထ။ တတောပလာသေဝါဟေထ။ အဿမ
 ဏေသမဏမာနိနေ။ နိဒ္ဓမိတ္တာနပါဝိန္ဒေ။ ပါပအာစာရဂေါစရေ၊ သုဒ္ဓါ
 သုဒ္ဓေဟိသံဝါသံ။ ကပ္ပယဌေါပတိသတော။ တတောသမဂ္ဂါနိပကာ၊ ဒုက္ခ
 ဿန္တိကရိယထဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတေသ်မူပြိ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 တုဌေ၊ သင်တို့သည်။ ကာရဏ္ဍံ ဝကစဝရံ ဣဝ။ အမှိုက်နှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်
 ကို။ နိဒ္ဓမထ။ ငွေကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ နှင်ထုတ်ကြကုန်လော။ ကသမ္ပုဉ္ဇ။
 အမှိုက်ဖက်ရွက်နှင့်တူသောရဟန်းကိုလည်း။ အဝကဿထ။ နှင်ထုတ်ကြ
 ကုန်လော။ အဿမဏေ။ ရဟန်းမဟုတ်ဘဲလျက်။ သမဏမာနိနေ၊ ရဟန်း
 ဟူ၍ဝန်ခံကုန်သော၊ ပလာသေ။ စပါးဖျင်းနှင့်တူကုန်သောရဟန်းတို့ကို။
 တတော။ ထိုသာသနာတော်မှ။ ဝါဟေထ။ လွှင့်ကြကုန်ပါဝိန္ဒေ။ ပုတ်မာ
 သောအလိုရမက်ရှိကုန်သော။ ပါပအာစာရဂေါစရေ။ ပုတ်မာသောအ
 ကျင့်ဆွမ်းခံရွာရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ နိဒ္ဓမိတ္တာ၊ နှင်ထုတ်ပြီး၍၊ သုဒ္ဓါ၊
 စင်ကြယ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ သုဒ္ဓေဟိ၊ စင်ကြယ်ကုန်သောရဟန်း
 တို့နှင့်၊ သံဝါသံ။ ကံကြီးကံငယ်အားဖြင့် ပေါင်းဘော်ခြင်းကို။ ကပ္ပယဌေါ
 ကပ္ပေထ။ ပြုကြကုန်၊ ပတိသတော။ ကောင်းစွာရိုသေခြင်းရှိကြကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ တတော။ ထိုသို့ရိုသေခြင်းရှိသောကြောင့်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်
 သောသင်တို့သည်။ နိပကာ၊ ရင့်သောဝိပဿနာပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဒုက္ခဿန္တိ၊ ဆင်းရဲအဆုံးကို။ ကရိယထ။ ပြုရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သမဏကစဝရဿ၊ အမှိုက်နှင့်တူသောရဟန်း၏။ ဆိန္နတ္တာပိ၊ ပြတ်ခြင်းရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အပံဓဓ္မော၊ ဤဝါဟောတော် မူအပ်သော
 တရားသည်။ ဆိန္နဝိလောတိကောနာမ၊ ဆိန္နဝိလောတိကမည်သည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဇ္ဇံတေသံနတ္ထိပညာပနာယာတိ၊ ဝဇ္ဇံတေသံနတ္ထိပညာပနာယ
 ဟူသည်ကား။ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်တရားသည်။
 အပညတ္တိဘာဝံ၊ ပညုပ်ရာမရှိသောအဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်၏။ နိပ္ပညတ္တိကံ၊
 ပညုပ်ရာမရှိသောအဖြစ်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော။ မဟာဒိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာကြီးသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သွာက္ခာတေ၊
 ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော။ သာသနေယေဝ၊ ငါတုရား၏သာသ
 နာတော်၌သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။

ဥပ္ပဇ္ဇတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း။ ဇံတထာ၊ ထိုအတူ။ အနာဂါမိအာ
 ဒယောပိ။ အနာဂါမ်အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ သာသနေလောဝ၊
 ငါတုရား၏သာသနာတော်၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထဝစနေ၊
 ထိုစကား၌။ ဓမ္မာနုသာရိနေ၊ တရားတော်ကိုအတန်တလဲလဲအောက်မေ့
 လေ့ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါနုသာရိနေ၊ သဒ္ဓါကိုအတန်
 တလဲလဲအောက်မေ့လေ့ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
 နွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣမေသောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာ၊ ဤသောတာပတ္တိ
 မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယထာဟ၊ တုရားအတယ်ကဲ့
 သို့ဟောတော် မူသနည်း။ ဟူမူကား။ ကတမောစ ပုဂ္ဂလော ဓမ္မာနုသာရိ
 ယဿပုဂ္ဂလဿ သောတာပတ္တိဖလသန္တိကိရိယာယ ပဋိပန္နဿ ပညိန္ဒြိ
 ယံအဓိမတ္တံ ဟောတိ၊ ပညာဝါဟိပညာပုဗ္ဗင်္ဂံ အရိယမဂ္ဂံ ဘာဝေတိ၊
 အယံဝုစ္စတိပုဂ္ဂလော ဓမ္မာနုသာရိ၊ သောတာပတ္တိဖလသန္တိကိရိယာယ
 ပဋိပန္နော ပုဂ္ဂလောဓမ္မာနုသာရိ ဖလေဋ္ဌိတောဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော ကတမောစ ပုဂ္ဂ
 လောသဒ္ဓါနုသာရိ၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ သောတာပတ္တိဖလသန္တိကိရိယာယ
 ပဋိပန္နဿသဒ္ဓိန္ဒြိယံအဓိမတ္တံဟောတိ၊ သဒ္ဓါဝါဟိသဒ္ဓါပုဗ္ဗင်္ဂံ အရိယမဂ္ဂံ
 ဘာဝေတိ အယံဝုစ္စတိ ပုဂ္ဂလော သဒ္ဓါနုသာရိ၊ သောတာပတ္တိဖလသန္တိ
 ကိရိယာယ ပဋိပန္နောပုဂ္ဂလောသဒ္ဓါနုသာရိ၊ ဖလေဋ္ဌိတောသဒ္ဓါဝိမုတ္တောတိ
 ကတမောစ ပုဂ္ဂလော ဓမ္မာနုသာရိ၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ သောတာပတ္တိဖလ
 သန္တိကိရိယာယ ပဋိပန္နဿ ပညိန္ဒြိယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ၊ ပညာဝါဟိ
 ပညာပုဗ္ဗင်္ဂံ အရိယမဂ္ဂံ ဘာဝေတိ အယံဝုစ္စတိ ပုဂ္ဂလော ဓမ္မာနုသာရိ၊
 သောတာပတ္တိဖလသန္တိကိရိယာယ ပဋိပန္နော ပုဂ္ဂလော ဓမ္မာနုသာရိ
 ဖလေဋ္ဌိတောဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော ကတမောစ ပုဂ္ဂလော သဒ္ဓါနုသာရိ၊ ယဿပုဂ္ဂ
 လဿ သောတာပတ္တိဖလသန္တိကိရိယာယ ပဋိပန္နဿသဒ္ဓိန္ဒြိယံ အဓိ
 မတ္တံဟောတိ၊ သဒ္ဓါဝါဟိသဒ္ဓါပုဗ္ဗင်္ဂံ အရိယမဂ္ဂံ ဘာဝေတိ၊ အယံဝုစ္စတိ
 ပုဂ္ဂလောသဒ္ဓါနုသာရိ၊ သောတာပတ္တိဖလသန္တိကိရိယာယ ပဋိပန္နောပုဂ္ဂ
 လောသဒ္ဓါနုသာရိ၊ ဖလေဋ္ဌိတောသဒ္ဓါဝိမုတ္တောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူပြီ။ ကတမောစပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်မည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မာနုသာရိ၊
 ဓမ္မာနုသာရိမည်သနည်း။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ သန္တိ
 ကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သော၊ ယဿပုဂ္ဂ
 လဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြိသည်၊ အဓိမတ္တံ၊ လွန်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာဝါဟိ၊ ပညာကိုဆောင်လေ့ရှိသည်ကို၊ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂံ၊

ပညာရှေ သွားရှိသည်ကို ကတွာ ပြု၍ အရိယမဂ္ဂံ အရိယာမဂ်ကို တာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ အယံ ဝုဂ္ဂလေ၊ ဤဝုဂ္ဂိုလ်ကို မွေးနုသင်္ခါရိ၊ တရားတော်ကို အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့လေ့ ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောတာပတ္တိဖလသန္တိ ကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မာနုသာရိ၊ တရားတော်ကို အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့လေ့ ရှိ၏၊ ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗိဗ္ဗိပက္ခော၊ မြင်ခြင်းအဆုံးသို့ ရောက်သော ဝုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ကတမောစ ဝုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ သဒ္ဓါနုသာရိ၊ သဒ္ဓါကို အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့လေ့ ရှိသနည်း၊ သောတာပတ္တိဖလသန္တိ ကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေသည်၊ အဓိမတ္တံ၊ လွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါဝါဟိ၊ သဒ္ဓါကို ဆောင်လေ့ရှိသည်ကို၊ သဒ္ဓါပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ သဒ္ဓါရှေ သွားရှိသည်ကို၊ ကတွာ ပြု၍ အရိယမဂ္ဂံ အရိယာမဂ်ကို တာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ အယံ ဝုဂ္ဂလော၊ ဤဝုဂ္ဂိုလ်ကို သဒ္ဓါနုသာရိ၊ သဒ္ဓါကို အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့လေ့ ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောတာပတ္တိဖလသန္တိ ကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓါနုသာရိ၊ သဒ္ဓါကို အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့လေ့ ရှိ၏၊ ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓါဓိမုက္ခော၊ သဒ္ဓါခြင်းဖြင့် လွတ်သော ဝုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယေသံမယိ သဒ္ဓါမတ္တံ ပေမမတ္တန္တိ ဣမိနာ၊ ယေသံမယိ သဒ္ဓါမတ္တံ ပေမမတ္တံ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ယေသံ၊ အကြင် ဝုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အညော၊ တပါးသော၊ အရိယမဂ္ဂော၊ အရိယာတို့၏ တရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တထာဂတေ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၌ ကား၊ သဒ္ဓါမတ္တံ၊ သဒ္ဓါမျှသည်၊ ပေမမတ္တမေဝ၊ ချစ်ခြင်းမျှသည်သာလျှင်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ ဝုဂ္ဂလိ၊ ထို ဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝိပဿက ဝုဂ္ဂလော၊ ဝိပဿနာကို ရှုတတ်သော ဝုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသိန္နာနံ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ ဝိပဿကတိက္ခန္ဓာနံ၊ ဝိပဿနာကို ရှုကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဝိသဗလေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဧကော၊ မြတ်သော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဧကံ၊ မြတ်သော၊ ပေခံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဟိတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာယ သဒ္ဓါယ၊ ထို မြတ်သော သဒ္ဓါဖြင့်၊ တေန ပေမေန၊ ထို မြတ်သော နှစ်သက်ခြင်းဟိတိဖြင့်၊ ဟေတ္ထိ၊ လက်၌၊ ဂဟေတွာ၊ စွဲကိုင်၍၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ ဌဝိတာဝိယ၊ ထားအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဟော

န္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေတ။ ထိုဝိပဿနာကိုရှုလေ့ရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ နိယတဂတိကာကိရု၊ ခြံသောအလားရှိကုန်သတတ်။ ပေါရာဏကတ္ထေရာ ပန၊ ရှေးမထေရ်ကြီးတို့သည်ကား။ ဇေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဝုဠသောတာပန္နောတိ၊ ဝုဠသောတာပန်ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပါဠိအစဉ်၌။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤတွင်အလဂဒ္ဒူပမသုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း။ အလဂဒ္ဒူပမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အလဂဒ္ဒူပမသုတ်၏အတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝဇ္ဇိကသုတ်၊

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဇေမေသုတ်အစရှိသောသုတ်သည်။ ဝဇ္ဇိကသုတ္တံ၊ ဝဇ္ဇိကသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဝဇ္ဇိကသုတ်၌။ အာယသ္မာတိဇေတံ၊ အာယသ္မာဟူသော ဤစကားသည်။ ဝိယ ဝစနံ၊ ချစ်၍ဆိုအပ်သော စကားတည်း။ ကုမာရ ကဿပေါတိ၊ ကုမာရ ကဿပေါ ဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏နာမံ၊ အမည်တည်း။ ကုမာရကာလေ၊ သူငယ်၏လက်ထက်၌။ ပဗ္ဗဇိတတ္ထပန၊ ရဟန်းပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဿပံ၊ ကဿပကို။ ပက္ခောသထ၊ ခေါ်ချေကုန်။ ဣဒံ ဖလံဝါ၊ ဤသစ်သီးကိုလည်းကောင်း။ ဣဒံခါဒနိယံဝါ၊ ဤခဲတွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ကဿပဿ၊ ကဿပအား။ ဇေတ၊ ပေးချေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်အပ်သည်ရှိသော်။ ကတရဿ ကဿပဿ၊ အဘယ်ကဿပအား။ ဇေမ၊ ပေးရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှော်အပ်သော်။ ကုမာရ ကဿပဿ၊ ကုမာရကဿပအား။ ဇေတ၊ ပေးကြကုန်။ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့။ ဂတိတနာမတ္တာ၊ ယူအပ်ပြီးသောအမည်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတော ထိုကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝုဇ္ဇကာလေဝိ၊ ကြီးရင့်သောအရွယ်သို့ရောက်သောအခါ၌လည်း။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ကုမာရ ကဿပေါတိ၊ ကုမာရ ကဿပဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ရှေ့သော၊ ပထမနိကောသလမင်းကြီးသည်။ ပေါသာဝနိကပုတ္တတ္တာဝိ၊ မွေးစားအပ်သောသူငယ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ တံ၊ ထိုသတို့သားကို။ ကုမာရကဿပေါတိ၊ ကုမာရကဿပဟူ၍။ သဗ္ဗာနိ သု၊ လိကုန်ပြီ။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဿ၊ ထိုကုမာရကဿပ၏။ ပုဗ္ဗယောဂတော၊ ပုဗ္ဗ

၅၂၆

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ယောဂမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အာဝိဘာဝကထာ၊ ထင်စွာပြကြောင်းဖြစ်သော
 စကားအစဉ်တည်း။ ထေရော၊ ကုမာရကဿပမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တ
 ရဿ၊ ပဒုမုတ္တိရ်ရေအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကါ
 လေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သေဗ္ဗပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊ အဟောသိ
 ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိတြကထိံ၊ ဆန်းကြပ်သောတရားစကား ကိုဟော
 တတ်သော၊ အတ္တနော၊ ပဒုမုတ္တိရ်ရေဘုရား၏၊ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌၊
 ဌပေန္တံ၊ ထားသော၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ သာဝကံ၊ တပည့်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘဂဝတော၊ ပဒုမုတ္တိရ်ရေမြတ်စွာဘုရားအား၊ သတ္တာဟံ၊
 ခုနစ်ချက်ပတ်လုံး၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 အဟတ္ထိ၊ တပည့်တော်သည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဧကဿ
 ဗုဒ္ဓဿ၊ တစ်ဆူသောဘုရား၏၊ အယံထေရောဝိယ၊ ဤထေရ်ကဲ့သို့၊ ဗိတြ
 ကထိံ၊ ဆန်းကြပ်သောတရားစကားကို ဟောတတ်သော၊ သာဝကော၊
 တပည့်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်း
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ကဿ
 ပဿဘဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသောတရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေ
 တံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ
 သာသနာတော်သည်၊ ဩသက္ကန္တော၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စတိက္ခူ၊
 ငါးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ နိဿေဏိံ၊ ထန်းကျင်ထွေခါးကို၊
 ဗဒ္ဓိတွာ၊ သွဲ၍၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့၊ အဘိရူပ္ပ၊ တက်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
 တရားကို၊ အကံသုကိရ၊ အားထုတ်ကုန်သတတ်၊ သံဃာတ္ထေရော၊ သံဃာ
 ထေရ်သည်၊ တတိယ ဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်လေ၏၊ အနုထေရော၊ ဒုတိယထေရ်
 သည်၊ စတုတ္ထဒိဝသေ၊ လေးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အနာဂါဒိ၊ အနာဂါဝိ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတရေ၊ ဤနှစ်ယောက်သော မထေရ်မှတပါး
 ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊ ဝိသေသံ၊
 မဂ်ဖိုလ်ဟူသောတရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကော
 န္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊
 ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏တစ်ဆူသောအကြား၌၊

ဝဇ္ဇိကသုတ်။

၅၂၇

ဒေဝေသုစ။ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ။ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ သမ္မတ္တိံ။ လူနတ်တို့၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘောန္တာ နံ။ ခံစားကုန်သော၊ တေသံ။ ထိုသုံးယောဂ်ကုန်သောသူတို့တွင်၊ ဧကော။ တယောက်သောသူသည်၊ တက္ကသိလသယံ။ တက္ကသိုလ်ပြည်၌၊ ရာဇကုလေ။ မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ။ ဖြစ်၍၊ ပုတ္တု။ သာတိနိမရာဇာ၊ ပုတ္တု။ သာတိမည်သော မင်းသည်၊ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ။ ရည်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရဟန်းပြု၍၊ ရာဇဂဟံ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော။ သွားသည် ရှိသော်၊ ကုမ္ဘကာရသာလသယံ။ အိုးထိန်းသည်တို့၏စရပ်၌၊ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ။ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ။ ကြားနာ ရ၍၊ အနာဂါမိဖလံ။ အနာဂါမိဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော။ ရောက်၏၊ ဧကော။ တယောက်သောသူသည်၊ ဧကသ္မိံ။ သမုဒ္ဒပဋ္ဌနေ။ တခုသောသမုဒ္ဒရာသင်္ဘော ခပ်၌၊ ကုလဗ္ဗာရေ။ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ။ ဖြစ်လေ၍၊ နာဝံ။ သင်္ဘော လှေသို့၊ အာရုဗ္ဗာ။ တက်စီး၍၊ ဘိန္ဒုနာဂေါ။ ပျက်သော လှေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါရုစိရာနိ။ ပျဉ်ချပ်တို့ကို၊ နိဝါသေတွာ။ ဝတ်၍၊ လာဘသမ္မတ္တိံ။ လာဘ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ပတ္တော။ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ။ ငါကား၊ အရဟာ။ ရဟန္တာတည်း၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ ဗိတ္တံ။ မိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ။ ဖြစ်စေ၍၊ တံ။ သင် သည်၊ နအရဟာ။ ရဟန္တာမဟုတ်၊ ဂစ္ဆ။ သွားလေ၊ သတ္တာရံ။ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ပဉ္စံ။ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆ။ မေးလျှောက်လေ၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ အတ္ထကာ မာယ။ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသော၊ ဒေဝတာယ။ ဗြဟ္မာသည်၊ စောဒိ တော။ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တထာ။ ထိုဗြဟ္မာ တိုက်တွန်းတိုင်း၊ ကတွာ။ ပြု၍၊ အရဟတ္တဖလံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော။ ရောက်လေ၏၊ ဧကော။ တယောက်သောသူသည်၊ ရာဇဂဟာ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဧကိဿာ ကုလဒါရိကာယ။ တယောက်သော သတို့သမီး၏၊ ကုမ္ဘိတိ။ ဝမ်း၌၊ ဥပ္ပန္နော။ ဖြစ်၏၊ သာစ။ ထိုသတို့သမီးသည်လည်း၊ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာ သတို့သမီးဖြစ် သောကာလ၌၊ မာတာပိတရော။ အမိအဘတို့ကို၊ ယာဗိတွာ။ တောင်းပန် ၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ။ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အလဘမာနာ။ မရသည်ဖြစ်၍၊ ကုလဗ္ဗာရံ။ ယောက်ျားဖြစ်သောအမျိုးအိမ်သို့၊ ဂတာ။ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဂစ္ဆပ တိဗ္ဗိတဓိ။ ကိုယ်ဝန်တည်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ အဇာနန္တိ။ မသိသည်ဖြစ် ၍၊ သာမိကံ။ လင်ကို၊ အာရာဇေတွာ။ နှစ်သက်စေ၍၊ တေန။ ထိုလင်သည်၊ အနုညာတာ။ ခွင့်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနီသု။ ရဟန်းမိန်းမတို့၌၊ ပဗ္ဗ ဇိတာ။ ရဟန်းပြုလေ၏၊ တဿာ။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား၊ ဂမ္ဘိနိနိမိတ္တံ။ ကိုယ်

၅၂၀ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝန်ရှိသော အကြောင်းကို၊ ဒိသွားမြင်၍၊ ဘိက္ခုနီယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့
 သည်၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်ပြီ၊ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်
 သည်၊ အဿမဏိ၊ ရဟန်းမိန်းမမဟုတ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒသ
 ဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးလျှောက်ကုန်ပြီ၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဥပါလိဗ္ဗေရံ၊ ဥပါလိမထေရ်ကို၊ ပဋိန္ဒာပေသိ၊ ဆောင်နှင်းစေတော်
 မူ၏၊ ထေရော၊ ဥပါလိမထေရ်သည်၊ သာဝတ္ထိနဂရ၊ ဝါသိနိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌
 နေကုန်သော၊ ကုလသနိစ၊ အမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသာခဉ္စဥပါသိကံ၊
 ဝိသာခါဒါယိကာမကိုလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏာသ၊ ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ သော
 ခေန္တော၊ သုတ်သင်သည်ရှိသော်၊ ပုရေ၊ ရဟန်းမပြုမီ၊ ရှေးလူလက်ထက်၌၊
 ဝတ္ထော၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ လဇ္ဈေ၊ ရအပ်၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အရော
 ဂါ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းကို၊ သုဝိနိန္ဒိတံ၊ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်အပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရုဿ၊ ဥပါလိမထေရ်အား၊ သာရုကာရံ၊ ကောင်းခြီးကို၊
 အဒါယိ၊ ပေးတော်မူပြီ၊ သာသိက္ခုနိ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗသ
 ဒိသံ၊ ရွှေဆင်းတုနှင့်တူသော၊ ပုတ္တံ၊ သားငယ်ကို၊ ဝိဇာယိ၊ သွား၏၊ တံ၊ ထို
 သားငယ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရာဇပသေနဒီကောသလော၊ ပသေနဒီ
 ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ပေါသာပေသိ၊ မွေးစားစေ၏၊ ကံဿပေါတိ၊
 ကဿပဟူ၍၊ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ကတွာ၊ မှည့်၍၊ အပရ
 တာဒေ၊ နောက်အပို၌၊ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ သတ္ထုသန္တိကံ၊
 မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နံ၊ ထိုသတို့သားကို၊ ရုညော၊ မင်းကြီး၏၊ ပေါသာဝနိကပုတ္တတ္ထာဝိ၊
 မွေးစားစေအပ်သောသားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ တံ၊ ထိုမထေရ်
 ကို၊ ကုမာရကဿပေါတိ၊ ကုမာရကဿပဟူ၍၊ သန္တာနိံသု၊ သိကုန်ပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

အန္ဓဝနေတိ၊ အန္ဓဝနဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကော၊ ဤသို့အန္ဓဝနဟူ၍
 အမည်ရှိသော၊ ဝနော၊ တော၌၊ တံဝနံ၊ ထိုအန္ဓဝနတောသည်၊ ဗွိန္ဒုဗုဒ္ဓါနံ၊ နှစ်
 ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ အဝိဇယိတနာမံ၊
 မစွန့်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အန္ဓဝနံတေဝ၊ အန္ဓဝန ဟူ၍သာလျှင်၊
 ပညာယတိကိရ၊ ထင်ရှားသတတ်၊ တတြံဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ပညတ္တိဝိဘာဝနာ၊ အန္ဓဝနဟူသော ပညတ်ကိုထင်စွာပြု
 ခြင်းတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ အပ္ပါယကဗုဒ္ဓါနံ၊ အသက်တိုသောက

လန္တပွင့်တော်မူကုန်သောဘုရားရှင်တို့၏။ သရီရဓာတ်တော်။ ကိုယ်တော်ဓာတ်သည်။ ဧကဗ္ဗနာ။ တစ်နက်ဖြစ်၍တည်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ အဓိဋ္ဌာနာ။ နှာဘဝေန။ မိဋ္ဌာန်တော်မူခြင်း၏အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝိပုကိရိယတိ။ ကွဲပြီ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ တေနေဝ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အဓာကမ္ပိတဂဝါ။ ငါတို့၏ဘုရားသည်လည်း။ အဟံ။ ငါဘုရားသည်။ နိဗ္ဗေတိကော။ ရှည်မြင့်စွာတည်ခြင်းသဘောမရှိ။ အပ္ပကေဟိ။ အနည်းငယ်သာဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေဟိ။ သတ္တဝါတို့သည်။ အဟံ။ ငါဘုရားကို။ နိဗ္ဗေတိ။ မှူးမြင်အပ်၏။ ယေဟိ။ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဗေတိ။ မှူးမြင်အပ်။ တေဝ။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာ။ များကုန်၏။ တေ။ ထိုမှူးမြင်ရသောသတ္တဝါတို့သည်။ မေ။ ငါဘုရား၏။ ဓာတုယော။ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို။ အာဒါယ။ ပင့်ဆောင်၍။ တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုသို့သောအရပ်တို့၌။ ပူဇေန္တိ။ ပူဇော်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဂ္ဂပရာယနာ။ နတ်ပြည်သုဂတိဘဝသို့လားကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့ကြံတော်မူ၍။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခါနီးကာလ၌။ အတ္တနော။ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ သရီရံ။ ကိုယ်တော်ကို။ ဝိပုကိရိယတု။ ကွဲပြီစေသတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌာသိ။ မိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ ဒိဃာယုကဗုဒ္ဓါနံပန။ အသက်ရှည်သောကာလ၌ပွင့်တော်မူကုန်သောဘုရားရှင်တို့၏ကား။ သုဝဏ္ဏက္ခန္ဓာဝိယ။ ရွှေတုံးကဲ့သို့။ ဧကဗ္ဗနံ။ တစ်နက်ဖြစ်၍။ ဓာတုသရီရံ။ သရီရဓာတ်တော်သည်။ တိဋ္ဌသိ။ တည်၏။ ကဿပဿာပိဘဂဝတော။ ကဿပဘုရားရှင်၏လည်း။ ဓာတု။ သရီရဓာတ်တော်သည်။ တထေဝ။ ထိုတစ်နက်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ။ တည်၏။ တတော။ ထိုနောက်မှ။ မဟာဇနာ။ လူများအပေါင်းတို့သည်။ သန္နိပတိတွာ။ စည်းဝေးကုန်၍။ ဓာတုယော။ ဓာတ်တော်တို့သည်။ ဧကဗ္ဗနာ။ တစ်နက်တည်ကုန်ပြီ။ ဝိယောဇေတုံ။ ခွဲဝေခြင်းငှါ။ နသက္ကာ မတတ်ကောင်း။ ကိံ။ ကရိယာမ။ အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ သမ္ပန္တယိတွာ။ တိုင်ပင်ကုန်၍။ ဧကဗ္ဗနမေဝ။ တပေါင်းတည်း ဖြစ်၍သာလျှင်။ စေတိယံ။ စေတိကို။ ကရိယာမ။ ပြုကုန်အံ့။ တံ။ ထိုစေတိသည်။ ကိတ္တကံပန။ အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတု။ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ ဆိုကုန်၏။ ဧကေ။ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ သတ္တယောဇနိကံ။ ခုနစ်ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသောစေတိကို။ ကရိယာမ။ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ ဆိုကုန်ပြီ။ ဧကံ။ ထိုခုနစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စေတိသည်။ အတိမဟန္တံ။ ကြီးလွန်း၏။ အနာဂတော။ နောင်အခါ၌။ ဇဂ္ဂိတုံ။ သုတ်သင်ခြင်းငှါ။

နသတ္တံ၊ မတတိန္ဒိ၊ ခု၊ ဆယောဇနံ၊ ခြောက်ယူဇနာသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်
 စေလော၊ ပဉ္စယောဇနံ၊ ငါးယူဇနာသည်၊ စတုယောဇနံ၊ လေးယူဇနာသည်
 တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာသည်၊ ခုယောဇနံ၊ နှစ်ယူဇနာသည်၊ ဧကယောဇနံ၊
 တယူဇနာသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်
 ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣဋ္ဌကာ၊ အုတ်တို့သည်၊ ကိဒိသာ၊ အတတ်သို့သဘော
 ရှိ၊ နုနိသည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်
 သော်၊ ဗဟိရန္တေ၊ အပအဆုံး၌၊ ဣဋ္ဌကာ၊ အုတ်တို့သည်၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏမ
 ယာ၊ ရွှေရှိဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဧကစာနာ၊ တခဲနက်ဖြစ်ကုန်သော၊ သတသဟ
 သသ္မုနိကာ၊ တသိန်းထိုက်ကုန်သောအုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်
 အတ္တန္တရန္တရေ၊ အတွင်းအစွန်း၌၊ ပညာသသဟသ္မုနိကာ၊ ငါးသောင်း
 ထိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ဟရိတာလမနောသိလာဟိ၊ ဆေး
 ဒန်းမြင်းသိလာတို့ဖြင့်၊ မတ္တိကာကိစ္စံ၊ မြေကျဉ်သရွက်ကိစ္စကို၊ ကရိယတု၊
 ပြုစေလော၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ ဥဒကာကိစ္စံ၊ ရေကိစ္စကို၊ ကရိယတု၊ ပြုစေ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဝတ္တံ၊ ရော၍၊ စတ္တာရိမုခါနိ၊ လေး
 မျက်နှာတို့ကို၊ စတုဓာ၊ လေးဖြာ၊ ဝိဘဇိ၊ သုံးခွဲဝေကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
 ဧကံ၊ မုခံ၊ တမျက်နှာကို၊ ဝဏ္ဏိ၊ ယူ၏၊ ရာဇပုတ္တော၊ မင်းသားဖြစ်သော၊ ပထ
 ဝိန္ဒရကုမာရော၊ ပထဝိန္ဒရမင်းသားသည်၊ ဧကံ၊ တခုသောမျက်နှာကို၊ ဝဏ္ဏိ
 ယူ၏၊ အမစ္ဆာနံ၊ အမတ်တို့၏၊ ဇေဋ္ဌကော၊ အမတ်ကြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ဧကံ၊ တမျက်နှာကို၊ ဝဏ္ဏိ၊ ယူ၏၊ ဇနပဒါနံ၊
 ဇနပုဒ်သားတို့၏၊ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေး
 သည်၊ ဧကံ၊ တမျက်နှာကို၊ ဝဏ္ဏိ၊ ယူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးဦးသောသူတို့တွင်း၊
 ဓနသမ္ပန္နတာယ၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်
 လည်း၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို၊ နိဟရာပေတွာ၊ တိုက်မှထုတ်စေ၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်၊ ဝဟိတမုခေ၊ ယူရာမျက်နှာ၌၊ ကမ္မံ၊ စေတီတည်ခြင်းအမှုကို၊ အာရ
 ဘိ၊ အားထုတ်၏၊ ဥပရာဇာပိ၊ အိမ်ရှေ့မင်းသည်လည်းကောင်း၊ သေနာပ
 တိပိ၊ စစ်သူကြီးသည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မံ၊ စေတီတည်ခြင်းအမှုကို၊ အာရ
 ဘိ၊ အားထုတ်၏၊ သေဋ္ဌိနာ၊ သူဌေးသည်၊ ဝဟိတမုခေပန၊ ယူရာဖြစ်သော
 မျက်နှာ၌ကား၊ ကမ္မံ၊ စေတီတည်ခြင်းအမှုသည်၊ ဩလိယတိ၊ ကျန်ရစ်၏၊
 တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ရသောရတောနာမ၊ ရသောရတအမည်ရှိသော၊
 ဧကောဥပါသကော၊ သီတင်းသည်တယောက်သည်၊ တေဝိဇူကော၊ ဝိဇူ
 ကုတ်သုံးပုံကိုတုတ်၏၊ ဘာ၊ ဘာကော၊ ဟောပြောတုတ်၏၊ အနာဂါမိ၊ အနာ

ဝဗ္ဗိကသုတ်။

၅၃၆

ဂါဝ်ဖြစ်သော၊ အရိယသမာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော၊ တပည့်တည်း။
သော၊ ထိုရသောရတအမည်ရှိသောသီတင်းသည်သည်။ ကမ္မံ၊ စေတီ
တည်ခြင်းအမှုသည်။ ဩလိယတိတိ၊ ကျန်ရစ်၏ဟူ၍။ ၂ တွာ၊ သိ၍၊ ပစ္စသ
ကဋသတာနိ၊ ငါးရာသောလှည်းတို့ကို။ ယောဇာပေတွာ၊ ကစေ၍၊ ဇနပဒံ၊
ဇနပုဒ်သို့။ ဂတိံ၊ သွား၍။ ကဿပသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဝိသတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဌတွာ၊
ကည်တော်မူ၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ။ တဿ၊ ထိုကဿ
ပဘုရားရှင်၏။ ယောဇနိကံ၊ တယူဇနာရှိသော၊ ရတနစေတီယံ၊ ရတနာစေ
တီကို။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။
သုဝဏ္ဏံ၊ ဝါ၊ ရွှေကိုလည်းကောင်း၊ ဟိရညံ၊ ဝါ၊ ငွေကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တရ
တနံ၊ ဝါ၊ ရတနာခုနစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ ဟရိတာလံ၊ ဝါ၊ ဆေးဒန်းကို
လည်းကောင်း၊ မနောသိလံ၊ ဝါ၊ မြင်းသိသာကိုလည်းကောင်း၊ ခါတုံ၊ ပေးခြင်း
၌၊ ဥဿာဟံတိ၊ တတ်နှိုင်း၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို။ ဒေတု၊
ပေးလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့
သည်။ အတ္တနောအတ္တနောဝ၊ မိမိမိမိ၏သာလျှင်၊ ထာမေဟိ၊ အစွမ်းတို့ဖြင့်
ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိနိ၊ ရွှေငွေအစရှိသည်တို့ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်ပြီ။ အ
သက္ကောန္တာ၊ မကတ်နှိုင်းကုန်သောသူတို့သည်။ တေလတဏှုလဒိနိ၊ ဆီ
ဆန်အစရှိသည်တို့ကို။ ဒေန္တိယေဝ၊ ယူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဥပါသ
ကော၊ သီတင်းသည်သည်။ တေလတဏှုလဒိနိ၊ ဆီဆန်အစရှိသည်တို့
ကို။ ကမ္မကာရာနံ၊ စေတီအမှုကိုပြုလုပ်ကုန်သောသူတို့အား။ ဘတ္တဝေတ္တ
နတ္ထံ၊ ထမင်းရိက္ခာအလို၌၊ ပဟိဏတိ၊ ပို့စေ၏။ အဝသေသေဟိ၊ ကြွင်း
သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို။ စေတာပေတွာ၊ ဝယ်၍၊ ပဟိဏတိ၊ ပို့
စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပံ၊ အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့အစရှိ
လှည့်လည်၏။ စေတိယေ၊ စေတီတော်၌။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ အပြီးသို့
ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေတိယဗ္ဗာနတော၊ စေတီတည်ရာအရပ်မှ။ ကမ္မံ၊
စေတီတည်သောအမှုသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ အာစရိယော၊
ဆရာသည်။ အာဂတိံ၊ လာလတ်၍။ စေတိယံ၊ စေတီကို။ ဝန္ဓတု၊ ရှိခိုးစေသ
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္ပည်းစာကို။ ပဟိဏိံသု၊ ပို့စေကုန်ပြီ။ သောပိ၊
ထိုသီတင်းသည်သည်လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေါ၊ အလုံးစုံ
သောဇမ္ဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါင်းကို။ သမာဒပိတော၊ ဆောက်တည်စေအပ်ပြီ
ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကမ္မံ၊

၅၃၂

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

စေတီတည်သောအမှုကို၊ နိဗ္ဗာန်ပေတု၊ ပြီးစေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဏ္ဏာ၊ ကမ္မည်း
 စာကို၊ ပဟိ၊ ကိ၊ ပို့စေ၏၊ နေပိပဏ္ဏာနိ၊ နှစ်ခုသောကမ္မည်းစာတို့သည်လည်း
 အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ သမာဂမိံသု၊ ဆိုင်မိကုန်၏၊ အာစရိယဿ၊
 ဆရာ၏၊ ပဏ္ဏတောပန၊ ကမ္မည်းစာထက်ကား၊ စေတိယဌာနတော၊ စေတီ
 တည်ရာအရပ်မှ၊ ပဏ္ဏာ၊ ကမ္မည်းစာသည်၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာစရိယဿ
 ဆရာ၏၊ ဟတ္ထံ၊ လက်သို့၊ အာဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏၊ သော၊ ထိုသီတင်း
 သည်သည်လည်း၊ ပဏ္ဏာ၊ ကမ္မည်းစာကို၊ ဝါစေတွာ၊ ဘတ်၍၊ စေတိယံ၊ စေတီ
 ကို၊ ဝန္တိဿ၊ မိတိ၊ ရှိခိုးအံ့ဟူ၍၊ ဧကကော၊ တယေဝံအထည်းထည်းသာ
 လျှင်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ အရူပိယံ၊ တောအုပ်၌၊
 ပဉ္စစောရသတာနိ၊ ငါးရာသောခိုးသူတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ ထကုန်ပြီ၊ တတြ
 ထိုငါးရာသောခိုးသူတို့တွင်၊ ဧကစွေ၊ အချို့ကုန်သောခိုးသူတို့သည်၊ တံ၊
 ထိုသီတင်းသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣမိနာ၊ ဤသီတင်းသည်ဆရာသည်၊
 သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပတော၊ အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိကျွန်းမှ၊ ဟိရုညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ
 ငွေကို၊ သမ္ဗိဏ္ဍိတံ၊ ပေါင်းစုအပ်၏၊ နော၊ ငါတို့အား၊ နိမိကုမ္ဘံ၊ ရွှေအိုးကို၊
 ပာတ္တမာနာ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ အဝသေ
 သာနံ၊ ကြွင်းကုန်သောခိုးသူတို့အား၊ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍၊ တံ၊ ထိုသီ
 တင်းသည်ကို၊ အဂ္ဂဟေသံ၊ ဖမ်းကုန်၏၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ကဿ၊ အ
 ဘယ်ကြောင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဂဏှထ၊ ဖမ်းကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နံ၊ တ
 မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပတော၊ အလုံးစုံ
 သောဇမ္ဗုဒ္ဓိကျွန်းမှ၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဟိရုညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို၊ သမ္ဗိဏ္ဍိ
 တံ၊ ပေါင်းစုအပ်၏၊ အဗ္ဘာကမ္ဘိ၊ ငါတို့အားလည်း၊ ထောက်ထောက်၊ အနည်း
 ငယ်အနည်းငယ်သောရွှေငွေကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ယာပိံသု၊
 တောင်းကုန်၏၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ကဿ၊ ပေါဘဂဝါ၊ ကဿ၊ ပမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီဟူ၍၊ နဇာနာထကိံ၊ မထိပါကုန်
 သလော၊ တဿ၊ ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ယောဇနိကံ၊ တယူဇနာရှိ
 သော၊ ရတနစေတီယံ၊ ရတနာစေတီကို၊ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏၊ တဒတ္ထာယ၊
 ထိုစေတီကိုတည်ခြင်းအကျိုး၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သမာဒပိတံ၊ ဆောက်
 တည်စေအပ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ နောသမာဒပိတံ၊
 မဆောက်တည်စေအပ်၊ တံတံ၊ ထိုထိုသို့သောဝတ္ထုတို့၊ လဒ္ဓလဒ္ဓဌာနတော
 ရရာရရာအရပ်မှ၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုစေတီတည်ရာအရပ်သို့သာလျှင်၊ ပေသိတံ၊
 ပို့စေအပ်ပြီ၊ မဟံပန၊ ငါ့အားကား၊ နိဝဠာသာရကမတ္ထံ၊ ဝတ်သောပုခိုး

ဝိမ္ဗိကသုတ်။

၅၃၃

မျှော်၊ ဥပေတ္တာ၊ ထား၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ စိတံ၊ ဆည်းဘူးအပ်သောဥစ္စာ
သည်၊ ကာကဏိကဗ္ဗိ၊ တချင်ရွေးမျှသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောရိုးသူတို့သည်၊ ဧတံ၊ ထိုသူဆိုသော
စကားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသူဆိုတိုင်းပင်မှန်၏၊ အာစရိယံ၊ ဆရာဖြစ်သောသီ
တင်းသည်ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေထ၊ လွှတ်လိုက်ကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊
ဆိုကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောရိုးသူတို့သည်၊ အယံ၊ ဤသီတင်းသည်
ကား၊ ရာဇပုဇိတော၊ မင်းသည်ပူဇော်အပ်သောသူတည်း၊ အမတ္တပုဇိတော၊
အမတ်ကြီးတို့သည်ပူဇော်အပ်သောသူတည်း၊ အဓေသု၊ ငါတို့တွင်၊ ကိဉ္စိ
ဒေဝ၊ တရံတယောက်သောသူကိုသာလျှင်၊ နဂရဝိတိယံ၊ မြို့ခရီး၌၊ ဒိသွား
မြင်၍၊ ရာဇ ရာဇမဟာ၊ ခတ္တာဒိနံ၊ မင်း မင်း၏အမတ်ကြီးအစရှိသောသူတို့
အား၊ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါဝု
ဏာပေယျ၊ ရောက်စေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဥပါသကော
သီတင်းသည်သည်၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နက
ရိဿာမိ၊ မပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊
တေသု၊ ထိုရိုးသူတို့၌၊ ကရုညေန၊ သနားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇိဝိတနိကန္တိယာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြိ၌ တပ်စွမ်း ခြင်း
တဏှာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နအာဟ၊ မဆို၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
တေသု၊ ထိုရိုးသူတို့သည်၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဖမ်းအပ်၏၊ ဝိဿဇ္ဇေ တဗ္ဗော၊
လွှတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝဒန္တေသု၊ ငြင်းခုံကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂဟေ
တဗ္ဗောတိ၊ ဖမ်းအပ်၏ဟူ၍၊ လမ္ဘိကာဧဝ၊ အယူရှိကုန်သော ရိုးသူတို့
သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရား၊ များကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဇိဝိတာ၊
ဇိဝိတိန္ဒြိမှ၊ ဝေါရောပယိံသု၊ ချကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရိုးသူတို့အား၊ ဗလဝ
ဂုဏေ၊ လွန်သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယသဝကေ၊ အရိယာ
ဖြစ်သော တပည့်၌၊ အပရာဓေန၊ ပြစ်မှားခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗူတ ဒိပသိခါ
ဝိယ၊ ငြင်းလေသော သီမီးသျှံတို့ကဲ့သို့၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ အန္တရ
ဓာယိံသု၊ ကွယ်လေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရိုးသူတို့သည်၊ ဘော၊ အမောင်တို့၊
စက္ခု၊ မျက်စိကား၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဘော၊ အမောင်တို့၊ စက္ခု၊
မျက်စိကား၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပလပန္နာ၊ ယောင်ယမ်း
မြည်တမ်းကုန်လျက်၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောရိုးသူတို့တို့၊ ဥာတကောဟိ၊
ဆွေမျိုးတို့သည်၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ နိတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဧကေ၊ အ
ချို့ကုန်သောရိုးသူတို့သည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဥာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊

၅၃၄

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တတ္ထေဝအဓိဝိယံ၊ ထို
 တောအုပ်၌သာလျှင်၊ ဂုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ပဏ္ဏသလသယံ၊ သစ်
 ရွက်မိုးသောစရပ်၌၊ ဝသိံသု၊ နေကုန်၏၊ အဓိဝိအာဂတာမနုဿာ၊ တော
 အုပ်သို့လာကုန်သောလူတို့သည်၊ ကာရုညေန၊ သနားခြင်းကရုဏာရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုခိုးသူ သူကန်းတို့အား၊ တဏှုလံဝါ၊ ဆန်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဝုဇုဘတ္တံဝါ၊ ထမင်းထုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဗ္ဗယံဝါ၊
 ရိက္ခာကိုလည်းကောင်း၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ ဒါရုပဏ္ဏာဒိနံ၊ ထင်းသစ်ရွက်
 အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အာဂတာ၊ ပြန်လာ
 ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့ကို၊ ကုဟိံ၊ အကယ်အရပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားကုန်
 သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊
 အန္တဝနံ၊ သူကန်းတို့၏နေရာဖြစ်သောတောသို့၊ ဂတာ၊ သွားကုန်သည်၊
 အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗွိန္ဒုဗုဒ္ဓါနံ၊ နှစ်ဆူ
 သောဘုရားရှင်တို့၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ တံဝနံ၊ ထိုတော
 သည်၊ အန္တဝနံယေဝ၊ အန္တဝနဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏၊ ကဿ
 ပဗုဒ္ဓကာလေပန၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ကား၊ ဧတံ၊ ထို
 တောသည်၊ ခန္တိတဇနပဒေ၊ စွန့်အပ်သောဇနပုဒ်ရှိသောအရပ်၌၊ အဓိဝိ၊
 တောအုပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ သာဝတ္ထိယသ၊ သာဝတ္ထိမြို့၏၊ အဝိ
 နုရေ၊ မနိုးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဇေတဝနဿ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၏၊
 ဝိဠိဘာဂေ၊ နောက်အပို၌၊ ပဝိဝေကကာမာနံ၊ ပဝိဝေကကိုအလိုရှိကုန်
 သော၊ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်းသားဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ ဝသန
 ဌာနံ၊ နေရာ အရပ်ဖြစ်သော၊ ပဓာနဃရံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရာ ကျောင်း
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုသူကန်းတို့၏နေရာဖြစ်သောတော၌၊
 အာယသ္မာကုမာရကဿပေါ၊ အရှင်ကုမာရကဿပသည်၊ တေနဿမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သေက္ခပဋိပဒံ၊ သေက္ခတို့၏ပဋိပဒ်ကို၊ ပုရယမာနော၊ ဖြည့်
 လျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တဝနေဝိဟရတိတိ၊ အန္တဝနေ
 ဝိဟရတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ အညတရာဒေဝတာတိ၊ အညတရာဒေဝ
 တာဟူသည်ကား၊ နာမဂေါတ္တဝသေန၊ အမည်အနွယ်၏အတွင်းအားဖြင့်၊
 အပါကဇ္ဇာ၊ မထင်ရှားသော၊ ကောဒေဝတာ၊ တပြီးသောနတ်သားတည်း၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘိဇာနန္တိ၊ နောဘ
 ဇ္ဇေဘဂဝါ အရ နညေ ဝညတရဿ မဟေသက္ခဿ ယက္ခဿသံဝိ

ဧတ္တေနတဏှာသင်္ခယမိရတ္တိံ အဘာသိတ္တဘိဇ္ဈေပန။ အဘိဇာနန္တိနော
 ဘန္တေဘဂဝါ အရနညေ ဝညတရဿ မဟေသက္ခဿ ယက္ခဿသံ
 ခိတ္တေနတဏှာသင်္ခယမိရတ္တိံ အဘာသိတ္တဟူသောဤပါဠိရပ်၌ကား။ အ
 ဘိညာတော။ အလွန်ထင်ရှားသော။ သက္ကောပိဒေဝရာဇာ။ သိကြားမင်းကို
 လည်း။ အညတရောတိ။ အညတရောဟူ၍။ ရတ္တော။ ဆိုအပ်၏။ ဒေဝတာ
 တိစန္ဒဒမ္ပိ။ ဒေဝတာဟူသောဤသဒ္ဒါသည်လည်း။ ဒေဝါနမ္ပိနတ်သားတို့
 အားလည်းကောင်း။ ဒေဝဓိတာနမ္ပိနတ်သမီးတို့အားလည်းကောင်း။ သာဓာ
 ရဏဝစနံ။ ဆက်ဆံသောသဒ္ဒါတည်း။ ဣမသ္မိံပနတ္ထေ။ ဤအရာ၌ကား။ ဒေ
 ဝေါ။ နတ်ယောကျ်ားကို။ အဓိပ္ပေတော။ အလိုရှိအပ်၏။ အဘိက္ကန္တဿ
 ရတ္တိယဘိဇ္ဈေ။ အဘိက္ကန္တဿရတ္တိယဘိဇ္ဈေဟူသောဤပုဒ်၌။ အဘိက္ကန္တ
 သဒ္ဒေါ။ အဘိက္ကန္တသဒ္ဒါသည်။ ခယ သန္ဓရာဘိရူပ အဗ္ဘာနုမောဒနာဒိသု။
 ကုန်ခြင်းဟူသောအနက် ကောင်းခြင်းဟူသောအနက် အလွန်အဆင်းထွ
 ခြင်းဟူသောအနက်အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသောအနက်အစရှိသည်
 တို့၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ တတ္ထ။ ထိုခယသန္ဓရအစရှိသောအနက်တို့တွင်။ အ
 ဘိက္ကန္တဘန္တေ ရတ္တိနိက္ခန္တော ပဌမောယာမောဓိရနိသိန္ဓော ဘိက္ခုသံ
 စောပဉ္စိသတုဘန္တေဘဂဝါဘိက္ခုနံပါတိမောက္ခန္တိဝေမာဒိသု။ အဘိက္က
 န္တဘန္တေ ရတ္တိနိက္ခန္တော ပဌမောယာမောဓိရနိသိန္ဓော ဘိက္ခုသံစော
 ပဉ္စိသတုဘန္တေဘဂဝါ ဘိက္ခုနံပါတိမောက္ခန္တိဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့
 ၌။ ခယေ။ ကုန်ခြင်းဟူသောအနက်၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာ
 ဘုရား။ ရတ္တိ။ ညဉ့်သည်။ အဘိက္ကန္တ။ ကုန်ပြီးပဌမောယာမော။ ပဌမယာ
 မသည်။ နိက္ခန္တော။ ထွက်ပြီးဘိက္ခုသံစော။ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဓိရနိ
 သိန္ဓော။ ကြာမြင့်စွာထိုင်နေရပြီး ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ။ အရှင်
 ဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့အား။ ပါတိမောက္ခန္တံ ပါတိမောက်ကို။
 ပဉ္စိသတု။ ပြတော်မူပါလော။ အယံဣမေသံ စတုနံ ဝုပ္ပလာနံအဘိက္ကန္တ
 တရောစ ပဏိတတရောစာတိ ဝေမာဒိသု။ အယံဣမေသံစတုနံဝုပ္ပလာနံ
 အဘိက္ကန္တတရောစပဏိတတရောစဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ သုန္ဓ
 ရေ။ ကောင်းခြင်းဟူသောအနက်၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ဣမေသံစတုနံဝုပ္ပ
 လာနံ။ ဤလေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အယံ။ ဤစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ အဘိက္ကန္တတရောစ။ ကောင်းလည်းကောင်း၏။ ပဏိတတရော
 စ။ မြတ်လည်းမြတ်၏။ ကောမေ ဝန္တတိပါဒါနိ။ ဣဒ္ဓိယာယ သဿာဇလံ။
 အဘိက္ကန္တေနဝဇ္ဇေန။ သဗ္ဗာဩဘာသယံဒိဿတိဝေမာဒိသု။ ကောမေ

၅၃၆

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝန္တတိပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာယသဿာဓလံ၊ အဘိက္ကန္တန္တနဝဏ္ဏေန၊ သဗ္ဗာဩဘာ
သယံဒိဿ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အဘိရူပေ၊ အလွန်အဆင်းလှ
ခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဣဒ္ဓိယာစ၊ တန်ခိုးဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ယသသစ၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇလံဇလန္တော၊ တောက်
ပလျက်၊ အဘိက္ကန္တန္တန၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းဖြင့်၊
သဗ္ဗာဒိဿ၊ အလုံးစုံသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘသယံ ဩဘာသ
ယန္တော၊ တောက်ပလျက်၊ မေ၊ ငါတုရား၏၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တတိ၊
ရှိခိုးသည်ကား၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ ။ အဘိက္ကန္တန္တောဂေါတမာတိ
ဝေမာဒိသု၊ အဘိက္ကန္တန္တောဂေါတမ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊
အတ္တာနုမောဒနေ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘောဂေါ
တမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တန္တ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိ၏၊ ဣပေန၊ ဤအ
ဘိက္ကန္တန္တယဟူသောပါဌ်၌ကား၊ ခယေ၊ ကုန်ခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿ
တိ၊ ထင်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တန္တယရတ္တိယာတိတ္ထေ၊ အဘိက္ကန္တန္တ
ယရတ္တိယာဟူသောဤပုဒ်၌၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်၊ ပရိက္ခိတာယ၊ ကုန်သည်
ရှိသော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
အန္ဓာနမည်သောတောသို့၊ အပံဒေဝဝုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်၊ မဇ္ဈိမ
ယာမသမနန္တရေ၊ မဇ္ဈိမယာဝ်၏အခြားမဲ့၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ အဘိက္ကန္တန္တဝဏ္ဏာတိတ္ထေ၊ အဘိက္ကန္တန္တဝဏ္ဏာဟူ
သောဤပါဌ်၌၊ အဘိက္ကန္တန္တသဒ္ဓေါ၊ အဘိက္ကန္တန္တသဒ္ဓါသည်၊ အဘိရူပေ၊ အ
လွန်အဆင်းလှခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါပန၊
ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်ကား၊ ဆဝိ ထုတိ ကုလဝဂ္ဂ ကာရုဏ သဗ္ဗာန ပမာဏ ခူပါ
ယတနာဒိသု၊ အရေပါးပြီးပွမ်းခြင်းအမျိုးတို့၏အပေါင်းအကြောင်းသဗ္ဗာန
အတိုင်းအရှည်ခူပါရုံအစရှိသောအနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
ဆဝိအစရှိသောအနက်တို့တွင်၊ သုဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာဝိဘဂဝါတိ ဝေမာဒိသု၊
သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏာဝိဘဂဝါ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဆဝိယာ၊ အရေ
ပါးဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
လည်း၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသောအရေရှိတော်မူ၏၊ ကဒါ
သညဉ္ဇာပနတေဂဟပတိ သမဏသဂေါတမဿ ဝဏ္ဏာတိဝေမာဒိသု၊
ကဒါသညဉ္ဇာပနတေဂဟပတိသမဏသဂေါတမဿဝဏ္ဏာ ဤသို့အစ
ရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ထုတိယံ၊ ပြီးပွမ်းခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်
၏၊ ဂဟပတိ၊ ဥပါလိသူကြွယ်၊ ကဒါပန၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ တေတ

ဝဗ္ဗိကသုတ်။

၅၃၇

ယာ၊ သင်သည်၊ သမဏသဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဝဏ္ဏော၊ ကျေး
 ဇူးတို့ကို၊ သညဇ္ဇာ၊ သင်ပေသနည်း၊ စတ္တာရောမေဘောဂေါတမဝဏ္ဏောတိ
 ဧဝမာဒိသု၊ စတ္တာရောမေဘောဂေါတမဝဏ္ဏော ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့
 ၌၊ ကုလဝဂ္ဂေ၊ အမျိုးတို့၏အပေါင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘော
 ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဣမေဝဏ္ဏော၊ ဤအမျိုးတို့၏ အပေါင်းတို့သည်၊
 စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊ အထကေနန္တဝဏ္ဏေန ဂန္ဓထေနောတိ ဝုစ္စတိတိ
 ဧဝမာဒိသု၊ အထကေနန္တဝဏ္ဏေန ဂန္ဓထေနောတိ ဝုစ္စတိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိ
 ရပ်တို့၌၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ အထ၊
 ထိုသို့လေသည် ဆောင်အပ်သောအနံ့ကို သာယာသည်ဖြစ်လျက်၊ ကေန
 ဝဏ္ဏေန၊ အတယ်အကြောင်းကြောင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဂန္ဓထေနောတိ၊ နံ့သာခိုးဟူ
 ၍၊ ဝုစ္စတိနု၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ မဟန္တဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ တိဧဝ
 မာဒိသု၊ မဟန္တဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့
 ၌၊ သဗ္ဗာနေ၊ သဗ္ဗာန်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ မဟန္တ၊ ကြီးစွာ
 သော၊ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ၊ ဆင်မင်း၏သဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊ တန်ဆင်း၍၊
 တယောပတ္တဿ ဝဏ္ဏောတိ ဧဝမာဒိသု၊ တယောပတ္တဿ ဝဏ္ဏော ဤသို့အစ
 ရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပမာဏေ၊ အတိုင်းအရှည်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏၊ ပတ္တဿ၊ သပိတ်၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အတိုင်းအရှည်တို့သည်၊ တယော၊ သုံး
 ပါးတို့တည်း၊ ဝဏ္ဏော ဂန္ဓော ရသော ဩဇာတိ ဧဝမာဒိသု၊ ဝဏ္ဏော ဂန္ဓော
 ရသော ဩဇာ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဣပါယတနေ၊ ဣပါရုံဟူသော
 အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဝဏ္ဏော၊ ဣပါရုံ၊ ဂန္ဓော၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသော၊ ရသာရုံ၊
 ဩဇာ၊ ဩဇာ၊ ဣမေ၊ ဤအဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏောဟူသောပုဒ်၌၊ သော၊ ထိုဝဏ္ဏသဒ္ဒါ
 ကို၊ ဆဝိယာ၊ အရေပါး၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိက္က
 န္တ ဝဏ္ဏောတိ ဧတ္ထ၊ အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏောဟူသောဤပုဒ်၌၊ အဘိရူပဆဝိ၊ အလွန်လှ
 သောအရေရှိသည်၊ ဣဋ္ဌဝဏ္ဏော၊ ကောင်းသောအရေရှိသည်၊ မနာပဝဏ္ဏော၊ နှစ်
 လိုဘွယ်သောအရေရှိသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်
 သို့၊ အာဂစ္ဆ မာနာ၊ လာကုန်သည်ရှိသော်၊ ပကတိဝဏ္ဏံ၊ ပြကတေ သောအ
 ဆင်းကို၊ ပကတိဣဒ္ဓိံ၊ ပြကတေသောတန်ခိုးကို၊ ပဇယိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဩ
 ဇ္ဇါရိကံ၊ ရုန့်ရင်းသော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောဝကို၊ ကာတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ အတိရေ
 ကဝဏ္ဏံ၊ လွန်သောအဆင်းကို၊ အတိရေကဗ္ဗုဒ္ဓိံ၊ လွန်သောတန်ခိုးကို၊ မာပေ
 တွာ၊ တန်ဆင်းကုန်၍၊ နဋ္ဌသမဇ္ဇာဒိနိ၊ ကချေသဘင်အစရှိသောသဘင်ရှိရာ

အရပ်တို့သို့၊ ဂန္ထန္တိယသွားကုန်သော၊ မနုဿာဝိယ၊ လူတို့ကဲ့သို့၊ အဘိ
သင်္ဃိတေန၊ လွန်စွာပြုပြင်အပ်သော၊ ကာယေန၊ ရူပကာယဖြင့်၊ အာဂန္တန္တိ၊
လာကုန်၏။ အယတ္တိဒေဝပုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်လည်း၊ တယေဝ၊ ထို
အတူသာလျှင်၊ အာဂတော၊ လာ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာတိ
အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ခဏ်အပ်၏။ ။

ကေဝလကပ္ပန္တိတ္ထေ၊ ကေဝလကပ္ပဟူသောဤပုဒ်၌၊ ကေဝလသဒ္ဓေါ၊
ကေဝလသဒ္ဓါသည်၊ အနဝသေသ ယေဘုယျ အဗျာမိဿာ နတိရေက
ဒဋ္ဌတ္တဝိသံယောဂါဒိအနေကတ္ထော၊ အကြွင်းမရှိခြင်းဟူသောအနက်-များ
သောအနက်-မရောရှက်ခြင်းဟူသောအနက်-မလွန်ခြင်းဟူသောအနက်
မြဲခြင်းအနက်-ယှဉ်ခြင်းမှ ကင်းခြင်းအနက်-အစရှိသော များသော အ
နက်ရှိ၏။ တထာဘိဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊
အဿ၊ ထိုကေဝလသဒ္ဓါ၏၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစရိယန္တိ ဝေ
မာဒိသု၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစရိယံဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့
၌၊ အနဝသေသတ္ထမတ္ထော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်-ဖြစ်ခြင်းဟူသော
အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော၊ ပရိ
သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြ
တော်မူ၏။ ကေဝလ အင်္ဂမာဂဓာ ပဟုတံ ခါဒနိယံ တောဇနိယံ အာဒါယ
ဥပသင်္ကမိဿန္တိတိ ဝေမာဒိသု၊ ကေဝလ အင်္ဂ မာဂဓာ ပဟုတံ ခါဒနိယံ
တောဇနိယံ အာဒါယ ဥပသင်္ကမိဿန္တိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊
ယေဘုယျတာ၊ များသောအနက်ရှိသောအဖြစ်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကေ
ဝလ၊ များစွာကုန်သော၊ အင်္ဂမာဂဓာ၊ အင်္ဂတိုင်းမဂဓတိုင်းသားတို့သည်၊ ပ
ဟုတံ၊ များစွာသော၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲတွယ်ကိုရင်း၊ တောဇနိယံ၊ တောဇဉ်ကိုရင်း၊
အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဥပသင်္ကမိဿန္တိ၊ ကပ်ကုန်လတ္တံ့။ ကေဝလသဒ္ဓကုက္ကန္တ
ဿသမုဒယော ဟောတိတိ ဝေမာဒိသု၊ ကေဝလသဒ္ဓကုက္ကန္တဿ သမုဒ
ယော ဟောတိဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အဗျာမိဿတာ၊ မရောရှက်
သောအဖြစ်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကေဝလသဒ္ဓ၊ နိစ္စသုခအစရှိသည်တို့နှင့်
မရောသော၊ ကုက္ကန္တဿ၊ ဆင်းရဲအရ၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ထင်ရှား၏။ ကေဝလံ သဒ္ဓါမတ္တကံ နှုနအယမာယသ္မာတိ ဝေမာဒိသု၊
ကေဝလံ သဒ္ဓါမတ္တကံ နှုနအယမာယသ္မာဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အန
တိရေကတာ၊ မလွန်သောအဖြစ်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ အယမာယသ္မာအ
ယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ သဒ္ဓါမတ္တကံနှုန၊ သဒ္ဓါ

ခြင်းမျှသာမဟုတ်လော။ အာယသ္မတောအနုရုဒ္ဓဿဗာဟိကောနာမ သဒ္ဓိ
 ဝိဟာရိကော ကေဝလကပ္ပံ သံဃာဘောဒါယဋ္ဌိတောတိဇေမာဒိသု။ အာယ
 သ္မတော အနုရုဒ္ဓဿ ဗာဟိကောနာမ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော ကေဝလကပ္ပံ
 သံဃာဘောဒါယ ဋ္ဌိတောဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဒဋ္ဌတ္ထတာ၊ ဖြိသော
 အနက်ရှိသောအဖြစ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အာယသ္မတောအနုရုဒ္ဓဿ၊
 အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏၊ ဗာဟိကောနာမ၊ ဗာဟိကအမည်ရှိသော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိ
 ကော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်သည်။ ကေဝလကပ္ပံ၊ ဖြိုမြဲစွာပြု၍၊ သံဃာဘော
 ဒါယ၊ သံဃာအားသင်းခွဲခြင်းငှါ၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ကေဝလံဝသိတဝါ
 ဥတ္တမဝုရိသောတိဝုစ္စတိတိဇေမာဒိသု။ ကေဝလံဝသိတဝါဥတ္တမဝုရိသော
 တိဝုစ္စတိဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝိသံယောဂေါ၊ သစ်တတရားတို့
 နှင့်မရောရှက်ခြင်းဟူသောအနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ကေဝလံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ ဝသိတဝါ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်သုံးအပ်ပြီးသောအရိယာမဂ်တည်း
 ဟူသောအကျင့်သိတင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥတ္တမဝုရိသောတိ၊ ဥတ္တမဝုရိ
 သဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣပေန၊ ဤကေဝလကပ္ပံဟူသောပုဒ်၌ကား၊ အန
 ဝသေသတ္တမတ္ထော၊ အနဝသေသတ္တဟူသော အနက်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အမိဓပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ အယံကပ္ပသဒ္ဓေါပန၊ ဤကပ္ပသဒ္ဓါသည်ကား၊
 အဘိသဒ္ဓဟန ဝေါဟာရ ကာလ ပညတ္တိ ဆေဒန ဝိကပ္ပ လေသ သမန္တ
 ဘာဝါဒိအနေကတ္ထော၊ အလွန်ယုံကြည်ခြင်းဟူသောအနက်ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
 ဟူသောအနက် ကာလဟူသောအနက် ပညတ်ဟူသောအနက် ဖြတ်ခြင်း
 သောဟူအနက် ကြံခြင်းဟူသောအနက် အမြွက်ထောင်ခြင်းဟူသောအ
 နက် ထက်ဝန်ကျင်မှန့်ခြင်းဟူသောအနက်၏အဖြစ်အစရှိသောများသော
 အနက်ရှိ၏။ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ခွဲခြီးအုံး၊
 အဿ၊ ထိုကပ္ပသဒ္ဓါ၏၊ ဩကပ္ပနိယမေတံဘောတောဂေါတမဿယထာ
 တံ အရဟတော သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓဿာတိ ဇေမာဒိသု။ ဩကပ္ပနိယမေတံဘော
 တောဂေါတမဿ ယထာတံအရဟတော သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓဿ ဤသို့အစရှိ
 သောပါဠိရပ်တို့၌၊ အဘိသဒ္ဓဟနမတ္ထော၊ ယုံကြည်ခြင်းဟူသော အနက်
 သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူလိုက်ထ
 သော၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ မဘောဝံမပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူထသော၊
 တောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏၊ ယထာယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဩကပ္ပနိယံ၊ အလွန်ယုံကြည်အပ်၏၊
 အနုဘေနာမိတိက္ခဝေပဉ္စဟိသမဏကပ္ပေဟိဖလံပရိသုဋ္ဌိသုန္တိ ဇေမာဒိသု။

၀

၅၄၀

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟိသမဏကပ္ပဟိပလံ ပရိဘုဉ္ဇိတံ ဤသို့အပ
 ရှိသောပါဠိရုပ်တို့၌၊ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအနက်သည်။ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သမဏကပ္ပဟိ၊
 ရဟန်းတို့၏ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပလံ၊ သစ်သီးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ သုံးဆောင်
 စိမ့်သောဌာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ယေနသုဒ္ဓံ နိစ္စကပ္ပံ ဝိဟရာမိတိ
 ဝေမာဒိသု၊ ယေနသုဒ္ဓံ နိစ္စကပ္ပံ ဝိဟရာမိဤသို့အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌၊
 ကာလော၊ ကာလဟူသော အနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အဟံ၊ ငါ
 သည်။ ယေနဝိဟာရေန၊ အကြင်နေခြင်းဖြင့်၊ နိစ္စကပ္ပံ၊ အခါမပြတ်၊ ဝိဟ
 ရာမိ၊ နေ၏။ ဣစ္စာယသ္မာ ကပ္ပေါတိ ဝေမာဒိသု၊ ဣစ္စာယသ္မာ ကပ္ပေါဤသို့
 အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌၊ ပညတ္တိ၊ အမည်နာမ ပညပ်ဟူသော အနက်
 သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာကပ္ပေါ၊ အရှင်ကပ္ပသည်။
 အလင်္ကာတာ ကပ္ပိတ ကေသမဿူတိ ဝေမာဒိသု၊ အလင်္ကာတာကပ္ပိတ
 ကေသမဿု ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌၊ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်းဟူသော
 အနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အလင်္ကာတာ၊ ဆင်အပ်ပြီးသော တန်ဆာရှိ
 သော၊ ကပ္ပိတ ကေသမဿု၊ ကတ်ကျေးဖြင့် ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဆံမုတ်
 ဆိတ်ရှိသော၊ ကပ္ပတိန္ဒရီလကပ္ပေါတိ ဝေမာဒိသု၊ ကပ္ပတိန္ဒရီလကပ္ပေါဤသို့
 အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌၊ ဝိကပ္ပေါ၊ ကြံခြင်းအနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်
 ၏။ နှိဂ္ဂလကပ္ပော၊ လက်နှစ်သစ် အရိပ်မွန်းလွှဲသော ကာလ၌ ခဲဘွယ်ဘော
 ဇဉ်းကိုစားခြင်းသည်။ ကပ္ပတိ၊ ကြံအပ်၏။ အတ္ထိကပ္ပေါ နိပ္ပဇ္ဇိတုန္တိ ဝေမာဒိ
 သု၊ အတ္ထိကပ္ပေါ နိပ္ပဇ္ဇိတုဤသို့အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌၊ လေသော၊ အမြွက်
 ထောင်ခြင်းဟူသော အနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ နိပ္ပဇ္ဇိတု၊ အိပ်ခြင်းဌာ၊
 ကပ္ပေါ၊ အခွင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ကေဝလကပ္ပံ ဝေဠုဝနံ ဩဘာသေ
 တွာတိ ဝေမာဒိသု၊ ကေဝလကပ္ပံ ဝေဠုဝနံ ဩဘာသေတွာ ဤသို့အစရှိ
 သော ပါဠိရုပ်တို့၌၊ သမန္တဘာဝေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော အနက်သည်။
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အကြွင်းမရှိထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော။ ဝေဠု
 ဝနံ၊ ဝေဠုဝနံကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ အရောင်ဖြင့်ထွန်းလင်း
 စေ၍၊ ဣပေန၊ ဤကေဝလကပ္ပံ ဟူသောပုဒ်၌ကား၊ အသ၊ ထိုကပ္ပသဒ္ဒါ၏။
 သမန္တဘာဝေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ကေဝလကပ္ပံ အနန္တဝနန္တိ ဧတ္ထ၊ ကေဝလကပ္ပံ အနန္တဝနံဟူသော
 ဤပုဒ်၌၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ သမန္တဘာဝေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။

ဝိမ္ဗိကသုတ်၊

၅၄၁

အန္တဝနံ၊ သူကန်းတို့၏ နေရာဖြစ်သောတောကို၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗေမုတ်အပ်၏၊ ဩဘာသေတွာတိ၊ ဩဘာသေတွာဟူ
 သည်ကား၊ ဝတ္ထာလင်္ကာရသရီရ သမုဋ္ဌိတာယ၊ အဝတ်တန်ဆာကိုယ်မှ
 ဖြစ်သော၊ အာဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ ပရိတွာ၊ နို့ စေ၍၊ စန္ဒိမာဝိယစ၊ လက်သို့
 ရင်း၊ သူရိယောဝိယစ၊ နေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကောဘာသံ၊ တဖြိုင်နက်
 သောအရောင်ကို၊ ဧကပဇ္ဇောတံ၊ တခဲနက်တေခံပသည်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧကမန္တံ၊ အဋ္ဌာသိတိ၊
 ဧကမန္တံ၊ အဋ္ဌာသိဟူသည်ကား၊ ဧကသ္မိံ၊ အန္တံ၊ တခုသောအစွန်း၌၊ ဧက
 သ္မိံ၊ ဩဘာသေ ။ တခုသောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ။

ဧတ ဒဝေါစာတိ၊ ဧတ ဒဝေါစ ဟူသည်ကား၊ ဧတံဘိက္ခုဘိက္ခုတိ
 အာဒိဝစနံ၊ ဧတံဘိက္ခုဘိက္ခု ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊
 ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ အယံ၊ ဤအနက်သည်၊ အဝန္တိတွာ၊ ရှိမ
 ခိုးမူ၍၊ သမဏဝေါဟာရေနေဝ၊ ရဟန်းတို့၏ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ က
 ထေတိ၊ ဆိုသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ သမဏ
 သညာသမုဒါ စာရေနေဝ၊ ငါကားရဟန်းတည်းဟူ၍ သာလျှင်ဖြစ်သော
 သညာသည်ဖြစ်စေအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ အသေ၊
 ထိုနတ်သား၏၊ ဇေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်
 အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အန္တရာ၊ ဘုရားနှစ်ဆူတို့၏ တခုသောအကြား၌၊
 ကာမာဝစရေ၊ ကာမာဝစရတုံ၌၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊
 ထိုကာလ၌၊ တတောကာလတော၊ ထိုတောင်ထိပ်သို့တက်သောကာလ
 မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသောသဘောရှိ
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသေ၊ ထိုနတ်သား၏၊ သမဏသညာဝ၊ သမဏသညာသည်
 သာလျှင်၊ သမုဒါစရတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝန္တိတွာ၊ ရှိမခိုးမူ၍၊
 သမဏဝေါဟာရေနေဝ၊ ရဟန်းတို့၏ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကထေတိ၊
 ဆို၏၊ ဧသောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ထေရဿ၊ ကုမာရကဿပ
 မထေရ်၏၊ ပုဗ္ဗသဟာယောကိရ၊ ရှေး၌၊ သီတင်းသုံးဘော်ဖြစ်ဘူးသတတ်၊
 ကုတော၊ အဘယ်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သဟာယော၊ သီတင်းသုံးဘော်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အ
 မေးတည်း၊ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလတော၊ ကဿပဘုရားရှင်လက်
 ထက်တော်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ တိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ပုဗ္ဗယော
 ဂေ၊ ရှေးတောင်ထိပ်သို့တက်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်သောကထာအ

၅၄၂

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

စဉ်၌၊ အာဂတေသု၊ လာကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါးဦးကုန်သော၊ သဟာယေသု၊
 သီတင်းသုံးဘော်ရဟန်းတို့တွင်၊ ယောအနုထေရော၊ အကြင်အနုထေရ်ကို၊
 စတုတ္ထဒီပသေအနာဂါမီအဟောသီတိ၊ စတုတ္ထဒီပသေအနာဂါမီအဟော
 သီဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သော၊ ထိုအနုထေရ်သည်၊ အယံ၊ ဤနတ်သား
 ပင်တည်း၊ တဒါ၊ ထိုကဿပတရားရှင်သာသနာတော်၌၊ တေသု၊ ထိုငါး
 ဦးသောသီတင်းသုံးဘော် ရဟန်းတို့တွင်၊ သံဃာတ္ထေရဿ၊ သံဃထေရ်
 အား၊ အရဟတ္တနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ အဘိ
 ညာ၊ အဘိညာဉ်တို့သည်၊ အာဂမိံ သုကိရ၊ လာကုန်သတတ်သော၊ ထို
 သံဃထေရ်သည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့
 ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံ၍၊ အ
 နောတတ္ထဒဟေ၊ အနုဝတတ်အိုင်၌၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ခေဝိတွာ၊ သစ်၍
 ဥတ္တရုကုရတော၊ မြောက်ကျွန်းမှ၊ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ
 ဆောင်၍၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်၍၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမံဝိဏ္ဏပါတံ၊
 ဤဆွမ်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မရော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ
 ဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ ဣတရေ၊ ဤမထေရ်ကြီးမှ တပါးကုန်သော လေးဦးသောမထေရ်
 တို့သည်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသောတရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အာဟရတိ၊ ဆောင်ခဲ့၏၊ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာ
 ဘတံ၊ ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍၊ သေသဟိ၊ တွင်းကုန်
 သောရဟန်းတို့သည်၊ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြု
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌာကံ၊ တပည့်တော်တို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာတိကာ၊
 ကာတိကဝတ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝုဓေ၊
 အရှင်တရားတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပနိဿယေန၊ ရှေး၌ဖြည့်အပ်ပြီး
 သောပါရမီတည်းဟူသော ဥပနိဿယအကြောင်းဖြင့်၊ ကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စ
 သည်၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့၊ ပါပယိတ္ထ၊ ရောက်တော်မူကုန်၏၊ မယမ္ပိ၊ တပည့်
 တော်တို့သည်လည်း၊ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယအကြောင်းသည်၊ သစေ
 ဘဝိဿတိနော သစေ ဘဝိဿတိနု၊ အကယ်၍ရှိပါသည်ဖြစ်အံ့၊ ကိစ္စံ၊
 ရဟန်းကိစ္စကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့၊ ပါပေဿာမ၊ ရောက်စေကုန်အံ့၊ သေ
 သောပနိ သန္တာရော၊ ဤသို့ကိုယ်တော်နှင့်စကားပြောခြင်းတည်းဟူသော
 အစေ့အစပ်သည်၊ အဋ္ဌာကံ၊ တပည့်တော်တို့အား၊ ပပဇ္ဇော၊ ကြာမြင့်၏။

တုဗ္ဗေ။ ဘိဝံသံတေဝံတိသညံ။ ယထာဗာသုကံ။ ချမ်းသာရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆိတံ
 ကြွတေဝံမူကုန်လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ လျှောက်ကုန်ပြီ။ သော။ ထို
 ရဟန္တာမထေရ်ကြီးသည်။ ယထာဗာသုကံ။ ချမ်းသာရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆိတံ။
 သွား၍။ အာယုဟပရိယောသာနေ။ အသက်ဆုံးသောအခါ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယံ။
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေ၏။ အနုထေရော။ အနုထေရ်သည်။ ဗုဒ္ဓဒိဝသေ။ လေး
 ရက်မြောက်၍ မိုးသောက်သောနေ့၌။ အနာဂါမိဖလံ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို။
 သစ္စာကာသိ။ ချက်မှောက်ပြုရ၏။ အဿ။ ထိုမထေရ်အား။ အဘိညာယော။
 အဘိညာဉ်တို့သည်။ အာဂမိံသု။ လာကုန်၏။ သောဝိ။ ထိုအနာဂါမိမထေရ်
 သည်လည်း။ တတေဝ။ ထိုရဟန္တာမထေရ်ကြီးဆောင်သည်နှင့်တူသည်
 သာလျှင်။ ဝိဇ္ဇာပါတံ။ ဆွမ်းကို။ အာဟာရိတွာ။ ဥတ္တရေကုရုက္ခန်းမှဆောင်၍။
 တေဟိ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပဋိက္ခိတ္တော။ ပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ယထာဗာ
 သုကံ။ ချမ်းသာရာ အရပ်သို့။ ဂစ္ဆိတံ။ သွား၍။ အာယုဟပရိယောသာနေ။
 အသက်ဆုံးသောအခါ၌။ သုဒ္ဓါဝါသေ။ သုဒ္ဓါဝါသတံ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ။ ပဋိသန္ဓေ
 အားဖြင့်ဖြစ်လေ၏။ သော။ ထိုအနာဂါမိဗြဟ္မာသည်။ သုဒ္ဓါဝါသေ။ သုဒ္ဓါ
 ဝါသတံ၌။ ဌတွာ။ တည်၍။ တေသဟာယေ။ ထိုသီတင်းသုံးတော်မူကိုး
 ကြလောကေန္တော။ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဧကော။ တယောက်သောရဟန္တာ
 မထေရ်သည်။ ကဒါဝ။ ထိုကဿပဘုရားရှင်သာသနာတော်၌သာလျှင်။
 ပရိနိဗ္ဗုတော။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေ၏။ ဧကော။ တယောက်သောပုဂ္ဂို
 လာတံသည်။ အရနာ။ ယခုအခါ၌။ တတေတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိ
 ကေ။ အထံတော်၌။ အရိယာတူမိံ။ အနာဂါမိ၏အဖြစ်တည်းဟူသောအရိ
 ယာတုံသို့။ ပတ္တော။ ရောက်လေ၏။ ဧကော။ တယောက်သော ဒါရုမိသည်။
 လာဘာသက္ကာရံ။ လတ်ပူဇော်သက္ကာရကို။ နိဿာယ။ အမြဲပြု၍။ အဟံ။ ငါကား
 အရဟံ။ ရဟန္တာတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိတ္တံ။ မိတ်ကို။ ဥပ္ပာဒေတွာ။ ဖြစ်စေ၍။
 သုပ္ပါဒကပနုနေ။ သုပ္ပါဒကမည်သော သင်္ဘောဆိပ်၌။ ဝသတိ။ နေ၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ တံ။ ထိုဒါရုမိအထံသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ချဉ်းကပ်၍။
 တွံ။ သင်ကား။ နအရဟံ။ ရဟန္တာမဟုတ်သေး။ အရဟတ္တမဂ္ဂံအရဟတ္တ
 မဂ္ဂတ္ထာယ။ အရဟတ္တမဂ္ဂံအကျိုး၌။ နပဋိပန္နော။ ကျင့်သောသူ မဟုတ်။
 ဂစ္ဆိ။ သွားလေ။ တဂ္ဂန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ချဉ်းကပ်၍။
 ဓမ္မံ။ တရားကို။ သုဏာဟိ။ နာချေလော။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ ဥပယျာဇေသိ။
 လွှတ်လိုက်၏။ သောဝိ။ ထိုဒါရုမိသည်လည်း။ အန္တရဗ္ဗာရေ။ နှုတ်တွင်း၌။
 တဂ္ဂန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဩဝါဒံ။ အဆုံးအမကို။ ယာမိတွာ။ တောင်း

ပန်၍၊ ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယအရပ်၌ ဖြစ်သောဒါရူပိ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့တောင်းပန်
ခြင်းကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသသနာတော်၌၊ တေ၊ သင့်အား၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်ခြင်း၌၊
ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ မြင်ခြင်းမျှသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ဦးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဩဝဒိတော၊ ဆုံးမ
တော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရိယာဘူမိံ၊ အရိယာဘုံသို့၊ သမ္မာပုဏိ၊ ရောက်
၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ အညော၊ တပါးသော၊ ဧကော၊ တယောက်သည်
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩ
သောကေန္တော၊ ဩညံလတ်သော်၊ အန္တဝနေ၊ သူကန်းတို့၏နေရာဖြစ်သော
တော၌၊ သေက္ခပဋိပဒံ၊ သေက္ခပဋိပဒ်ကို၊ ပူရေယမာနေ၊ ဖြည့်လျက်၊ ဝိဟရ
တိ၊ နေ၏၊ တံ၊ ထိုကုမာရ ကဿပကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဟာ ယကဿ၊
အပေါင်းအတော်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့ဟု၊ စိန္တေသိ
တြိ၏၊ ဝန္တိန္တေနပန၊ သွားသဖြင့်ကား၊ တုန္တဟတ္ထေန၊ လက်ချည်းနှီးဖြင့်၊
အာဂန္တော၊ မသွားမူ၍၊ ကိပ္ပိပဏ္ဏာကာရံ၊ စိုးစဉ်းသော လက်ဆောင်ကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ၊ ဝနုတိ၊ သင့်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဟာယော၊ အဆွေသည်၊ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌၊
ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ နိရာမိသော၊ အာမိသ၌ တပ်ခြင်းကင်း၏၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုငါ၏အဆွေသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အာကာသေ၊
ကောင်းကင်၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဒိန္နံ၊ ယူအပ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတဓိ၊ ဆွမ်းကို
လည်း၊ အပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ မစားမူ၍၊ သမဏခမ္ဘံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ အကာသိ၊ ပြု
၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာမိသပဏ္ဏာကာရံ၊ အာမိသတည်းဟူသောလက်
ဆောင်ကို၊ ကိံ ဂဏှိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ခံလတ္တံ့နည်း၊ ဓမ္မပဏ္ဏာကာရံ၊
တရားတည်းဟူသော လက်ဆောင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂမိဿာမိ၊
သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ဗြဟ္မသောကေ၊ ဗြဟ္မာဘုံ၌၊ ဋ္ဌတောဝ၊ တည်
လျက်ပင်လျှင်၊ ရတနဝဇ္ဇိံ၊ ရတနာရွဲလုံးကို၊ ဝန္တေန္တော ဝိယ၊ ကုံးဘိ
သကဲ့သို့၊ ပန္နရသပဉ္စေ၊ တဆဲ့ငါးပါးသော ပုစ္ဆာတို့ကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ရွဲဝေ
ခြင်းကိုပြု၍၊ တံဓမ္မပဏ္ဏာကာရံ၊ ထိုတရားတည်းဟူသော လက်ဆောင်
ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာဂန္တော၊ လာလတ်၍၊ သဟာယကဿ၊ အဆွေ၏၊
အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သမဏ
သညာသမုဒါစာရဝသေန၊ ငါကားရဟန်းတည်းဟူ၍ဖြစ်သော သညာ
သည်ဖြစ်စေအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုအရှင်ကုမာ
ရကဿပကို၊ အနဘိဝါဒေတွာဝ၊ ရှိမခိုးမူ၍သာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ တိ။

ရဟန်းရဟန်းဟူ၍။ အာလပိတွာ၊ခေါ်၍။ အယံဝိမ္ဗိကောတိအာဒိ။ အယံ
ဝိမ္ဗိကောဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ဆို၍။ တတ္ထပါဌေးထိုပါဠိ၌။
တုရိသာ လပနဝသေန။ ဆောဆော လျှင်လျှင် ခေါ်သည်၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ဘိက္ခု၊ဘိ။ ရဟန်းရဟန်းဟူ၍။ အာမေဋ္ဌိတံ။ အာမေဋ္ဌိတံကို။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ဝါ၊တနည်းကား။ ဇေကနေဝတိလကေန၊တခုသော
မှ၊ကုခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊နုလသဉ္စံ၊နဖူးပြင်သည်၊နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။
တံ၊ထိုနံ့သာဖြင့်-လိမ်းကျံအပ်သောမှ၊ကုကို၊ပရိဝါရေတွာ၊ခြံရံ၍။ အညေ
သုပိ၊တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော-နံ့သာပေါက်တို့ကို။ ဒိန္နေသု၊ထိုးပေးအပ်
ကုန်သည်ရှိသော်။ ဖုလ္လိတမဏ္ဍိတံဝိယ၊ ပွင့်သော-တန်ဆာကဲ့သို့၊သောဘ
တိယထာ၊တင့်တယ်သကဲ့သို့။ ဇေတထာ၊ထိုအတူ။ ဇေကနေဝပဒေန၊တခု
သော-ပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝစနံ၊ဆိုခြင်းသည်၊နသောဘတိ၊မတင့်တယ်။ ပရိ
ဝါရိတပဒေန၊အခြံအရံပုဒ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ဝစနံ၊ဆိုခြင်းသည်။ ဖုလ္လိတ
မဏ္ဍိတံဝိယ၊ပွင့်သောတန်ဆာကဲ့သို့၊သောဘတိ၊တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့
နှလုံးပိုက်၍။ တံပဒံ၊ထိုပုဒ်ကို။ ပရိဝါရိတ ပဒေဝသေန၊ အခြံအရံဖြစ်သော
ပုဒ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝစနံ၊ဆိုခြင်းသည်။ ဖုလ္လိတမဏ္ဍိတံဝိယ၊ပွင့်သော-
တန်ဆာကဲ့သို့။ ကဏ္ဍေန္တာပိ၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဘိက္ခု၊
ဘိက္ခု၊ဟူ၍။ အာဟ၊ဆို၍။ အယံဝိမ္ဗိကောတိ၊အယံဝိမ္ဗိကောဟူသည်ကား။
ပုရတော၊ရှေ့မှ၊ဌိတော၊တည်သော။ ဝိမ္ဗိကောနာမ၊ တောင်ပို့မည်သည်။
နတ္ထိ၊မရှိ။ ဒေသနာဝသေနပန၊ဒေသနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ ပုရတော၊
ရှေ့မှ၊ဌိတံ၊တည်သောတောင်ပို့ကို။ ဒေသန္တေန္တာပိ၊ပြုသကဲ့သို့။ အယန္တိ
အယံဟူ၍။ အာဟ၊ဆို၍။ လင်္ဂိန္တိ၊လင်္ဂိဟူသည်ကား။ သတ္ထံ၊လက်နက်
ကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ခဏန္တော၊တူးသည်ရှိသော်။ ပလိဗံ။ တံခါးချင်-မင်း
တုံးကို။ အဒ္ဓသ၊မြင်၏။ ဥက္ခိပလင်္ဂိ အဘိက္ခဏ သုမေဓေတိ၊ ဥက္ခိပလင်္ဂိ အ
ဘိက္ခဏ သုမေဓေဟူသည်ကား။ တာတပဏ္ဍိတ၊ချစ်သားပညာရှိ။ လင်္ဂိ
နာမ၊တံခါးချင်-မင်းတုံးမည်သည်ကား။ ဓုတ္တိံ၊ညဉ့်အခါ၌။ နရူမာယတိ၊
အနိုးမလွှတ်။ ဒိဝါ၊နေ့အခါ၌။ နပဇ္ဇလတိ၊အလျှံ မလွှတ်။ ဧတံ၊ထိုတံခါးချင်-
မင်းတုံးကို။ ဥက္ခိပ၊ ဩလော၊ ပရိပရတော၊ အဆင့်ဆင့်အားဖြင့်၊ ခဏ၊
တူးသော၊ဣတိဧဝံ၊ဤအတူ၊သဗ္ဗတ္ထပဒေသု၊အလုံးစုံကုန်သောပုဒ်တို့၌။ အ
တ္ထော၊အနက်ကို။ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဥဒ္ဓုမာယိကန္တိ၊ ဥဒ္ဓုမာယိကံဟူ
သည်ကား။ မဏ္ဍုကံ၊ဘားတည်း။ စက်ဝါရန္တိ၊စက်ဝါရံ ဟူသည်ကား။
ခါရုပရိသာဝနံ၊စစ်အပ်သော-အင်ရည်တည်း။ ကုဗ္ဗန္တိ၊ကုမ္ပိဟူသည်ကား။

၂၂

ကုန္တဝံ၊ လိင်တည်း၊ အသိသုနန္တိ၊ အသိသုနံဟူသည်ကား၊ မံသန္တေဒကဉ္စ
သားလျှိုး-ခေးသည် လည်းကောင်း၊ အသိဉ္စေဝ၊ သန်လျက်သည် လည်း
ကောင်း၊ အဓိကုဋ္ဌနန္တိ၊ စဉ်းတိတုံးသည် လည်းကောင်း၊ အသိသုနံ၊ အသိသု
နမည်၏၊ မံသပေသိန္တိ၊ မံသပေသိ ဟူသည်ကား၊ နိသဒ ပေါတပ္ပမာဏံ၊
ကျောက်သားငယ်-ပမာဏရှိသော၊ အလ္လ မံသပိဏ္ဍံ၊ စိုစွတ်သော-အသား
ပိုင်တည်း၊ နာဂန္တိ၊ နာဂံဟူသည်ကား၊ သုမနုဿုကလာပသဒိသံ၊ မြတ်
လေးပန်းစည်းနှင့် တူသော၊ မဟာဗဏံ၊ ကြီးသောပါးပျဉ်းရှိသော၊ တိရိ
ဓသောဝတ္ထိကပရိက္ခိတ္တံ၊ လည်ရေးသုံးဆင့်အခြံအရံရှိသော၊ အဟိနာဂံ၊
မြွေနဂါးကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ မာနာဂံဗာဠေသိတိ၊ မာနာဂံဗာဠေသိဟူ
သည်ကား၊ ဒဏ္ဍကကောဓိုယာဝါ၊ ဟုံတံစွန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝလ္လိကော
ဓိုယာဝါ၊ နွယ်စွန်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပံသုရဏ္ဍံဝါပန၊ မြေမှုန့်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ခိပမာနော၊ ပစ်သည်ဖြစ်၍၊ နာဂံ၊ နဂါးကို၊ မာဗန္ဓုယိ၊ မထိခိုက်
စေလင့်၊ နမောကရောဟိနာဂဿာတိ၊ နမောကရောဟိနာဂဿ ဟူသည်
ကား၊ ဥပရိဝါ၊ အထက်၌လည်းကောင်း၊ တတော၊ ထိုနဂါးရှိရာအရပ်မှ၊
အာဂမ္မ၊ ဖဲခဲ့၍၊ သုဒ္ဓဝတ္ထံ၊ စင်ကြယ်သောအဝတ်ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊
နာဂဿ၊ နဂါးအား၊ နမကာရံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ နာဂေန၊
နဂါးသည်၊ အဓိသယိတံ၊ သိုမှီးအပ်သော၊ ခနံနာမ၊ ဥပ္ပာမည်သည်ကား၊
ယာဝသတ္တမာကုလပရိဝဇ္ဇာ၊ အမျိုးချနစ်ဆက်လည်သည်တိုင်အောင်သုံး
ဆောင်သောသူအား၊ နဘိယတိ၊ မတုန်နှိုင်း၊ တေ၊ သင့်အား၊ နာဂေါ၊ နဂါး
သည်၊ အဓိသယိတံ၊ သိုမှီးအပ်သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာဂဿ၊ နဂါးအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြု
လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတောဝါပန
သုတွာတိ၊ ဣတောဝါပနသုတွာဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓေ၊ မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓ
သုတ်၌၊ ဣတောတိ၊ ဣတောဟူ၍၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ နိဿက္ကံ၊
ပဉ္စမိဝိဘတ်ကို၊ ကတံယကာ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဓ၊
ဤသုတ်၌၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ နိဿက္ကံ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်ကို၊ နကတံ၊
မပြုအပ်၊ ဣပေန၊ ဤဝဇ္ဇိကသုတ်၌ကား၊ ဒေဝဗုဒ္ဓတ္ထဒေဝဗုဒ္ဓပဉ္စတ္တာ၊ နတ်
သားသည်မေးအပ်သော-ပုစ္ဆာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဿက္ကံ၊ ပဉ္စ
မိဝိဘတ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတောဝါ ပနာတံ၊
ဣတောဝါပနဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ မမဝါပန၊ ငါ၏လည်း၊ သန္တိကာ၊ အထံ
မှ၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊

ဝဇ္ဇိကသုတ်။

၅၄၇

ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဗုဒ္ဓိအပ်၏။ စာတုမဟာဘူတိ ကဿာတိ။ စာတုမဟာဘူတိ
ကဿာဟူသည်ကား။ စာတုမဟာဘူတမယဿ။ လေးပါးသော-မဟာဘူတ
တို့သည်-ပြီးစေအပ်သော။ ကာယဿေတံ အဓိဝစနန္တိ။ ကာယဿေတံ
အဓိဝစနံဟူသည်ကား။ သရိရဿ။ ကိုယ်၏။ နာမံ။ အမည်တည်း။ ဟိ
ယံသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ဗဟိရကော။ အပသို့။ ဝဇ္ဇိကော။ တောင်ပို့သည်။
ဝမတိ။ အနံသကဲ့သို့ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝဇ္ဇိကော။ ဝဇ္ဇိ
ကမည်၏။ ဝန္တကော။ စွန့်ပစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝဇ္ဇိကော။
ဝဇ္ဇိကမည်၏။ ဝန္တဿယော။ ခြတို့သည်အနံအပ်သော-မြေညက်ပိုင်၏။
အပေါင်းအရသာဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝဇ္ဇိကော။ ဝဇ္ဇိက
မည်၏။ ဝန္တသိနေဟသမ္ပန္နော။ ခြတို့သည်အနံအပ်သော-တံထွေးတည်း
ဟူသော-အစေးဖြင့်ဖွဲ့အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝဇ္ဇိကော။ ဝဇ္ဇိက
မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ စတုဟိကာရဏဟိ။ လေးပါးကုန်သောအကြောင်းတို့
ကြောင့်။ ဝဇ္ဇိကောတိ။ ဝဇ္ဇိကဟူ၍။ ဂုဏတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ သော။
ထိုတောင်ပို့သည်။ အဟိ မင်္ဂုလ ဥန္တုရ ဗာရဂေါဠိကာဒယော။ မြွေ-မြွေပါ
ကြွက်-အိမ်မြှောင်-တက်တူအစရှိကုန်သော။ နာနပ္ပကာရေ။ အထူးထူးအ
ပြားပြားရှိကုန်သော။ ပါဏကော။ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝမ္ပတိ။ အနံသကဲ့သို့ဖြစ်
တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝဇ္ဇိကော။ ဝဇ္ဇိကမည်၏။ ဥပစိကာဟိ။
ခြတို့သည်။ ဝန္တကော။ အပသို့စွန့်သကဲ့သို့ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထို
ကြောင့်။ ဝဇ္ဇိကော။ ဝဇ္ဇိကမည်၏။ ဥပစိကာဟိ။ ခြတို့သည်။ ဝဇ္ဇိတွာ။ အနံ၍။
မုခတုဏ္ဏကေန။ နှုတ်သီးပျားဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တ ပံသုရဏ္ဏေန။ စွန့်အပ်သော မြေ
မှုန့်ဖြင့်။ ကမ္ပိပ္ပမာဏနပိ။ ခါးပမာဏဖြင့်လည်းကောင်း။ ပေါရိသပ္ပမာဏ
နပိ။ တသုပမာဏဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဿိတော။ မိုက်ထောင်အပ်၏။
ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝဇ္ဇိကော။ ဝဇ္ဇိကမည်၏။ ဥပစိကာဟိ။ ခြတို့သည်။
ဝန္တဓဇ္ဇေသိနေဟေန။ အနံအပ်သော-တံထွေးတည်းဟူသော-အစေးဖြင့်။
အာဗန္ဓတာယ။ ဆွဲအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တသတ္တာဟံ။ ခုနစ်ရက်
ခုနစ်သီးဒေဝ။ မိဗ်းသည်။ ဝဿန္တေပိ။ ရွာသော်လည်း။ နဝိပ္ပကိရိယတိ။
မပြိုမကွဲနိုင်။ နိဒါဗေဝိ။ နွေကာလ၌လည်း။ တတော။ ထိုတောင်ပို့မှ။ ပံသု
မုဠိ။ မြေမှုန့်တဆုပ်ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ တသ္မိ။ ထိုမြေမှုန့်တဆုပ်ကို။
မုဠိနာ။ လက်ဆုပ်ဖြင့်။ ပိဋိယမာနေ။ နှိပ်အပ်သည်ရှိသော်။ သိနေဟော။ အ
စေးသည်။ နိက္ခမတိ။ ထွက်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝန္တသိနေဟေန။ ခြတို့သည်အနံ
အပ်သော-တံထွေးတည်းဟူသော-အစေးဖြင့်။ သမ္ပန္နော။ ဖွဲ့စပ်အပ်၏။

၅၄၀ မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဇ္ဇိကော၊ ဝဇ္ဇိကမည်သည်၊ ဟောတိဗေထေဝ၊
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံကာယောပိ၊ ဤကိုယ်သည်လည်း၊
 အက္ခိဗ္ဗာ၊ မျက်ကွင်းမှ၊ အက္ခိဂူထကော၊ မျက်ချေးသည်၊ ဝမတိ၊ အနိသကဲ့
 သို့ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ နာနဗ္ဗကာ
 ရကံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ အသုစိ ကာလိမလံ၊ မစင်ကြယ်သော
 ဝတ္ထု၊ အစိတ်တည်းဟူသော-အညစ်အကြေးကို၊ ဝမတိ၊ အနိသကဲ့သို့ဖြစ်
 တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဇ္ဇိကော၊ ဝဇ္ဇိကမည်၏၊ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ
 ဝိသာသဝါ၊ ဘုရား-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော-အရိယာသခင်တို့
 သည်၊ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌၊ နိကန္တိ၊ တပ်ခြင်းတဏှာ
 ကို၊ ပရိယာဒါနေန၊ ကုန်စေသဖြင့်၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊
 စွန့်၍၊ ဝတာ၊ သွားကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 ဝန္တုဝတော၊ ထွေးအနံ၍-သွားရာဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊
 ဝဇ္ဇိကော၊ ဝဇ္ဇိကမည်၏၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်ကို၊ ယေတိစတိတိအဋ္ဌိသ
 တေဟိ၊ အကြင်သုံးရာသော-အရိုးတို့ဖြင့်၊ ဥသဝိတော၊ စိုက်ထောင်အပ်၏၊
 နှာရသမ္ပန္နော၊ ကိုးရာသော-အကြောတို့ဖြင့်-ဖွဲ့အပ်၏၊ ဓံသာဝလေပနော
 ကိုးရာသော-အသားတို့ဖြင့်-လိမ်းကျ အပ်၏၊ အလ္လစမ္ပ ပရိယောနန္ဓေါ၊ ပို
 စွတ်သော-အရေတို့ဖြင့်-မြှေးရှက်အပ်၏၊ ဆဝိရဉ္စိတော၊ အရေပါးဖြင့်-တပ်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတိ၊ ထည့်ပတ်တတ်၏၊ တံ
 သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝန္တုမေဝ၊ စွန့်
 အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဝဇ္ဇိကော၊ ဝဇ္ဇိ
 ကမည်၏၊ ဝန္တုဿယော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်- အနိအပ်သော-အ
 ပေါင်းအရဖြစ်၏။ ဣတိပိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဝဇ္ဇိကော၊ ဝဇ္ဇိကမည်၏၊
 တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ပုရိသံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ အဿ
 ထိုသတ္တဝါ၏၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ ဝိဝာဝတိ၊ အတ္တဘော၌-အားပြုသောအား
 ဖြင့်-ပြေးဝင်တတ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဇနိတတ္တာ၊
 ဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ဝန္တုနေဝ၊ အနိအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တဏှာသိနေဟေန၊ တဏှာ
 တည်းဟူသော-အစေးဖြင့်၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်ကို၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်အပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝန္တုသိနေ-ဟေန၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်-အနိအပ်သော
 တဏှာတည်းဟူသော-အစေးဖြင့်၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်အပ်၏၊ ဣတိပိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်လည်း၊ ဝဇ္ဇိကော၊ ဝဇ္ဇိကမည်၏၊ ယထာစ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊

ဝိမ္ဗိကသုတ်။

၅၄၉

ဝိမ္ဗိကဿ။ တေဝင်ပို့၏။ အန္တော။ အတွင်း၌။ နာနပ္ပကာရာ။ အထူးထူးအပြား
 ပြားရှိကုန်သော။ ပါဏကာ။ သတ္တဝါတို့သည်။ တဗ္ဗေဝ။ ထိုတေဝင်ပို့၏။ အ
 တွင်း၌သာလျှင်။ ဇာယန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥစ္စာရေပဿာဝံ။ ကျင်ကြီး-ကျင်ငယ်
 ကို။ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ဝိလာနာ။ နာကုန်သော-သတ္တဝါတို့သည်။ သယန္တိ။
 အိပ်ကုန်၏။ မတာပိ။ သေကုန်သော-သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ မတန္တိ။ သေ
 ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သော။ ထိုတေဝင်ပို့သည်။ တေသံ။ ထိုမြွေ-မြွေပါအစရှိ
 ကုန်သော-သတ္တဝါတို့၏။ သူတိဗ္ဗရဉ္စ။ သားဘွားရာ-အိမ်သည်၎င်း။
 ဝစ္စကုဋိစ။ ကျင်ကြီး-အိမ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိလာနသလ္လာစ။ နာရာစ
 ရပ်သည် လည်းကောင်း။ သုဿနဉ္စ။ သုဿန သင်းချိုင်း သည်လည်း
 ကောင်း။ ဟောတိယထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဇေတထာ။ ထိုအတူ။ ခတ္တိယမဟာ
 သာလာဒီနံ။ များသောဥစ္စာနှစ် ရှိကုန်သော-မင်းမျိုးအစရှိသည်တို့၏။ အ
 ယံကာယောပိ။ ဤအတ္တတောသည်လည်း။ ဂေါပိတ ကျွဲတော။ စောဠ
 ရှောက်-လုံးခြုံစေအပ်သော် လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိတပဿာမိတော။ တန်
 ဆာအထူးဖြင့်-တန်ဆာဆင်အပ်သော် လည်းကောင်း။ မဟာနုဘာဝါနံ။
 ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သောသူတို့၏။ ကာယောတိ။ ကိုယ်ဟူ၍။ ဗိန္တ
 တွာ။ ကြံသော်လည်း။ ခေဝိနိဿိတာ။ အရေးပါးကို-မှီကုန်သော။ ပါဏာ။ ပိုး
 တို့သည်လည်းကောင်း။ စမ္ပနိဿိတာ။ အရေးထူကို-မှီကုန်သော။ ပါဏာ။ ပိုး
 တို့သည်လည်းကောင်း။ ဓိသနိဿိတာ။ အသားကို-မှီကုန်သော။ ပါဏာ။ ပိုး
 တို့သည်၎င်း။ နှာရုနိဿိတာ။ အကြောကို- မှီကုန်သော။ ပါဏာ။ ပိုးတို့
 သည် လည်းကောင်း။ အဗ္ဗိနိဿိတာ။ အရိုးကို-မှီကုန်သော။ ပါဏာ။ ပိုး
 တို့သည်လည်းကောင်း။ အဗ္ဗိမိဉ္ဇနိဿိတာ။ ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို-မှီကုန်သော။
 ပါဏာ။ ပိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ ကုလဂဏနာယ။ ပိုးမျိုး
 အရေအတွက်အားဖြင့်။ အဘိတိမတ္တာနိ။ ရှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
 သော။ ကိမိကုလသဟဿာနိ။ ပိုးမျိုးအထောင်တို့သည်။ အန္တောကာယ
 သ္မိယေဝ။ ကိုယ်၏အတွင်း၌သာလျှင်။ ဇာယန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥစ္စာရေပဿာ
 ဝံ။ ကျင်ကြီး-ကျင်ငယ်အမှုကို။ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ဂေလညေန။ အနာဖြင့်။
 အာတုရိတာနိ။ ကျင်နာကုန်သော-ပိုးတို့သည်။ သယန္တိ။ အိပ်ကုန်၏။ မတာ
 နိ။ သေကုန်သော-ပိုးတို့သည်။ မတန္တိ။ သေကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အယဗ္ဗိကာ
 ယော။ ဤကိုယ်သည်လည်း။ တေသံပါဏာနံ။ ထိုပိုးတို့၏။ သူတိဗ္ဗရဉ္စ။ သား
 ဘွားရာ-အိမ်သည်လည်းကောင်း။ ဝစ္စကုဋိစ။ ကျင်ကြီး-အိမ်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဝိလာန သလ္လာစ။ နာရာ စရပ်သည် လည်းကောင်း။ သုဿ

၅၂၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှံ။

နန္ဒ၊ သုသာနံသင်းချိုင်းသည်၎င်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတာသွာ၊ ထိုကြောင့်
 ဝဇ္ဇိကောတွေဝသင်္ခံ။ ဝဇ္ဇိကော ဟူသော- အရေးအတွက်သို့ သာလျှင်၊
 ဂတော၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝဇ္ဇိ
 ကောတိခေါ် ဘိက္ခု၊ ဣမဿ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ ကာယသေသတံအမိ
 ဝစနန္တိ။ ဝဇ္ဇိကောတိခေါ်ဘိက္ခု၊ ဣမဿ စာတုမဟာဘူတိ ကဿကာ
 ယသေသတံအမိဝစနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘ ဝ
 သာဘိ၊ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘ ဝ သာဟူသည်ကား၊ မာတိတောစ၊ အမိမှ
 လည်းကောင်း၊ ပိတိတောစ၊ အဘမှ၎င်း၊ နိဗ္ဗတ္တေန၊ ဖြစ်သော၊ မာတာပေတ္တိ
 ကေန၊ အမိအဘတို့၏-ဥစ္စာဖြစ်သော။ သုတ္တ သောဏိတေန၊ သုက်သွေး
 ကြောင့်။ သမ္ဘူတဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဩဒန ကုမ္ဘာသုပစယဿာတိ၊ ဩဒန
 ကုမ္ဘာ သုပစယဿ ဟူသည်ကား၊ ဩဒနေနစေတ၊ ထမင်းသည် ၎င်း၊
 ကုမ္ဘာသေနစ၊ မယောဓုံသည် လည်းကောင်း၊ ဥပစိတဿ၊ ပွားစေအပ်
 သော၊ ဝဇ္ဇိတဿ၊ ကြီးစေအပ်သော၊ အနိစ္စန္တောဒန ပရိမဒ္ဒန ဘေဒန
 ဝိဒ္ဓိသန ဓမ္မဿာတိတ္ထေ၊ အနိစ္စန္တောဒန ပရိမဒ္ဒန ဘေဒန ဝိဒ္ဓိသန ဓမ္မဿ
 ဟူသောဤပုဒ်၌၊ အယံကာယော၊ ဤကိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ အဘာ
 ဝဇ္ဇေန၊ မရှိခြင်းဟူသော-အနက်သဘောကြောင့်၊ အနိစ္စဓမ္မော၊ မမြဲသော
 သဘောရှိ၏။ နုဂ္ဂန္တဝိဃာတတ္ထာယ၊ ချွေး-မစင်-သည်းခြေ-သလိပ်စသည်
 တို့ကြောင့်-ဓာတ်ချောက်ချားခြင်း-ကိုယ်၏လေးသော အဖြစ်ဟူသော-
 မကောင်းသောအနံ့တို့ကို- ပျောက်ခြင်းငှါ၊ တနုဝိလေပနေန၊ ပါးပါးသော
 လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်၊ ဥစ္စာဓနဓမ္မော၊ လိမ်းကျံခြင်း-သဘောရှိ၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါ
 ဗာစဝိနနာဒနတ္ထာယ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော-အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော
 ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏-ကျင်နာ တောက်ပြန်ခြင်းကို- ပျော်ခြင်းငှါ၊ ခုဒ္ဒ
 ကသမ္ဘာဟနေန၊ ငယ်သော-ဆုတ်နယ်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိမဒ္ဒနဓမ္မော၊ ဆုတ်နယ်
 ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဒဟရကာလေဝါ၊ ငယ်သောအခါ၌မူလည်း၊ ဝိဇ္ဇသု၊
 ပေါင်တို့၌၊ သယာပေတ္တာ၊ အိပ်စေ၍၊ ဂဟ္တ ဝါသေန၊ အမိဝမ်းတိုက်၌-နေ
 ရသဖြင့်၊ ဒုဿဏ္ဍိတာနံ၊ မကောင်းသော-သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော။ တေသံ
 တေသံအင်္ဂါနံ၊ ထိုထိုသို့သောအင်္ဂါတို့၏၊ သဏ္ဌာနသမ္ဘာဒနတ္ထံ၊ သဏ္ဌာန်
 ၏ပြည့်စုံခြင်းငှါ၊ အဉ္စနုပိဇ္ဇနာဒိဝသေန၊ ဆွဲခြင်း နှိပ်ခြင်း- စသည်တို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိမဒ္ဒနဓမ္မော၊ ဆုတ်နယ်ခြင်း-သဘောရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ပရိဟရိတောပိစ၊ ရှက်ဆောင်အပ်သော်လည်း၊ ဘေဒန ဝိဒ္ဓိသနဓမ္မော၊
 ကွဲပြဲခြင်း သဘော- ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိ၏။ ဘိဇ္ဇတိစေတ၊ ကွဲလည်း

ကွဲ၏၊ ဝိကိရုတိစ၊ ဖရိဖရဲလည်းပျက်၏၊ ဧဝံသဘာဝေါ၊ ဤသို့ပျက်ခြင်း
သဘောရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊
ထိုပါ၌ အပေါင်းတို့တွင်၊ မာတာပေတ္တိက သမ္ဘဝ ဩဒန ကုမ္မာသုပစ
ယ ဥစ္ဆာဒန ပရိမဒ္ဒနပဒေဟိ၊ မာတာပေတ္တိက သမ္ဘဝ - ဩဒန - ကုမ္မာသု
ပစယ - ဥစ္ဆာဒန - ပရိမဒ္ဒနဟူသော ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သမုဒယော၊ အတ္တဘော၏
ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ အနိစ္စဘောဒန ဝိဒ္ဓံသနပဒေဟိ၊
အနိစ္စဘောဒန - ဝိဒ္ဓံသန ဟူသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ အတ္တင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းကို၊
ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္တဟိပိပဒေဟိ၊ ခုနစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊
စတုမဟာဘူတိကဿ၊ လေးပါးသော - မဟာဘူတတို့ဖြင့် ပြီးသော၊ ကာ
ယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဥစ္စာဝစဘာဝေါ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ် - မြတ်သည်၏
အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိပရိဟာနိ၊ ပွားခြင်း - ယုတ်ခြင်းကို လည်း
ကောင်း၊ သမုဒယတ္တင်္ဂမော၊ ဖြစ်ခြင်း - ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကထိ
တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဒိဝါကမ္မန္တေတိ၊ ဒိဝါကမ္မန္တေ ဟူသည်ကား၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ကမ္မဗ္ဗေ၊
ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မန္တေ၊ အမှုတို့ကို၊ ဝုမာယနာတိတ္ထေ၊ ဝုမာယနာဟူ
သောဤပုဒ်၌၊ အယံဝုမသဒ္ဓေါ၊ ဤဝုမသဒ္ဓါသည်၊ ကောဓေ၊ အမျက်ဒေါသ
၌လည်းကောင်း၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၌ လည်းကောင်း၊ ဝိတက္ကေ၊ ဝိတက်၌
လည်းကောင်း၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌
လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ဓမ္မဒေသနာ၌လည်းကောင်း၊ ပကာတိဝုမေ၊
ပြုကတော့သော - အချိုး၌လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေသုအတ္ထေသု၊ ဤသို့သော
အနက်တို့၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္တာဓေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ကောဓေ၊ ဝုမေ၊ ဝဉ္စနိ
မောသဝဉ္စန္တိတ္ထေ၊ ကောဓေ၊ ဝုမေ၊ ဝဉ္စနိ မောသဝဉ္စန္တိဟူသော ဤပါဠိရပ်
၌၊ ကောဓေ၊ အမျက်ဒေါသ၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဉ္စနိ၊ ဝဉ္စနိ၊ ကောဓေ၊ အ
မျက်ဒေါသဟူသော၊ ဝုမေ၊ အချိုးသည်၊ မောသဝဉ္စန္တိ၊ မုသာဝါဒဟူသော
အပြစ်ရှိ၏၊ ဣစ္ဆာဝုမာယိကာသတ္တာတိတ္ထေ၊ ဣစ္ဆာဝုမာယိကာသတ္တာဟူ
သောဤပါဠိ၌၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်
ဣစ္ဆာဝုမာယိကာ၊ လောဘရုမက်ဟူသော အချိုးရှိကုန်၏၊ တေနခေါပန
သမယေနအညတရောတိက္ခ၊ တဂဝတောအဝိဒ္ဓုရေဝုမာယန္တေနိသိန္နော
ဟောတိတိတ္ထေ၊ တေနခေါပန သမယေနအညတရော တိက္ခ၊ တဂဝတော
အဝိဒ္ဓုရေဝုမာယန္တေနိသိန္နောဟောတိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝိတက္ကေ၊ ဝိတက်
၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တ

ပါးသော၊ ဟိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊
မနိုးမဝေးသော အရပ်၌၊ ခူမာယန္တော၊ ကာမဝိဇာတ်တည်းဟူသော-အခိုး
ကိုတ္တဘိဇျက်၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပင်္ကံစကာမာ(ပ)
ဗြဟ္မဒတ္တဘိဇ္ဈေ၊ ပင်္ကံစကာမာ(ပ)ဗြဟ္မဒတ္တဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ပဉ္စ
ကာမဂုဏောသု၊ ငါးပါးကုန်သော-ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မ
ဒတ္တ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ပင်္ကံစ၊ ညွှန်လည်း
မည်ကုန်၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ပလိပါစ၊ ကူးခတ်နှိုင်းသည်၏၊
အဖြစ်ကြောင့်-ကြီးစွာသော-ညွှန်ပျောင်းလည်းမည်ကုန်၏၊ ဘယဉ္စ၊ တေး
လည်းမည်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို၊ တိမူလံ၊ လောဘ-ဒေါသ-
မောဟ တည်းဟူသော- တည်ရာ မူလရှိသည်ဖြစ်၍- တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ
ဟူ၍၊ ပဝုတ္တံ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ရဇောစ၊ ကာမ
ဂုဏ် တည်းဟူသော-မြို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခူမောစ၊ ကာမဂုဏ်တည်း
ဟူသော-အခိုးကို လည်းကောင်း၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်ပြီ၊ ဗြဟ္မဒတ္တ၊
ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဟိက္ခာ၊ ကာမဂုဏ်ကိုစွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ၊
ရဟန်းပြုပါ။ ။

ရူမံကတ္တာဟောတိတိဇ္ဈေ၊ ရူမံကတ္တာဟောတိ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဓမ္မ
ဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရူမံ၊ တရားဟောခြင်း
တည်းဟူသော-အခိုးကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓဇော
ရထဿ ပညာဏံ ခူမာပညာဏမဂ္ဂိနောတိဇ္ဈေ၊ ဓဇောရထဿပညာ
ဏံ ခူမာပညာဏ မဂ္ဂိနော ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ပကာတိခူမေ၊ ပြကတေ
သော-အခိုး၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓဇော၊ တံခွန်သည်၊ ရထဿ၊ ရထေး၏၊
ပညာဏံ၊ ထင်ရှားခြင်း၏- အကြောင်းဖြစ်၏၊ ခူမော၊ အခိုးသည်၊ အဂ္ဂိ
နော၊ မီး၏၊ ပညာဏံ၊ ထင်ရှားခြင်း၏- အကြောင်းဖြစ်၏၊ ဣပေန၊ ဤရတ္တိ
ခူမာယတိ-ဟူသော ပါဠိ၌ကား၊ အယံခူမသဒ္ဓေါ၊ ဤခူမသဒ္ဓါကို၊ ဝိ
တက္ကေ၊ ဝိတက်ဟူသောအနက်၌၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေ
န၊ ထိုကြောင့်၊ အယံရတ္တိခူမာယနာတိ၊ အယံရတ္တိ ခူမာယနာဟူ၍၊ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တထာဂတဿေတံ အမိဝစနန္တံ၊ တထာဂတဿေ
တံအမိဝစနံဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တန္တံဓမ္မာနံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော-တရားတို့ကို၊ ဗာ
ဟိတက္ကာ၊ အပ- ပြုအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏောနာမ၊
ဗြာဟ္မဏမည်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့- ဟောတော်မူသနည်း

ဟူမူကား၊ သတ္တန္တံ ခေါ်တိက္ခု (ပ) ဓမ္မာနံ ဗာဟိတတ္တာ ဗြာဟ္မဏောတိ သတ္တန္တံ ခေါ်တိက္ခု (ပ) ဓမ္မာနံ ဗာဟိတတ္တာ ဗြာဟ္မဏောဟူ၍။ အာဟာ၊ ဟောတော်ပြီ၊ တိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ခေါ်၊ စင်စစ်၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဗာဟိတတ္တာ၊ အပ-ပြုအပ်ပြီးသည်၏- အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏၊ ကတမေသံ သတ္တန္တံ၊ အဘယ်မည်သော-ခုနစ်ပါးကုန်သော- တရားတို့ကို၊ ဗာဟိတတ္တာ၊ အပပြုအပ်ပြီးသည်၏- အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သနည်း၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ဗာဟိတော၊ အပ-ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ မာနော၊ မာနသည်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဝိစိကိန္တော၊ ဝိစိကိန္တသည်၊ သီလဗ္ဗတပရမာသော၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသသည်၊ ဗာဟိတော၊ အပ-ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣမေသံ သတ္တန္တံ ဓမ္မာနံ၊ ဤခုနစ်ပါးကုန်သော- တရားတို့ကို၊ ဗာဟိတတ္တာ၊ အပ-ပြုအပ်သည်၏- အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုမေဓောတိ၊ သုမေဓောဟူသည်ကား၊ သုန္ဓုရပ္ပညော၊ ကောင်းသော ပညာရှိ၏၊ သေခဿာတိ ဧတ္ထ၊ သေခဿဟူသော- ဤဝုဒ္ဓိ၊ ယောဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သေခေါ၊ သေခမည်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့- ဟောတော်မူသနည်း- ဟူမူကား၊ သိက္ခတိ-သိက္ခတိတိ(ပ) အဓိပညဋ္ဌိ သိက္ခတိတိ၊ သိက္ခတိသိက္ခတိတိ(ပ) အဓိပညဋ္ဌိ သိက္ခတိဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သေခေါ၊ သေခမည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေခေါတိ၊ သေခဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိဉ္ဇူ၊ အဘယ်တရားကို၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်သနည်း၊ အဓိဝိလမ္ဘိ၊ အဓိဝိလ- သိက္ခာကိုလည်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ အဓိဝိတ္တမ္ဘိ၊ အဓိဝိတ္တ- သိက္ခာကိုလည်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ အဓိပညဋ္ဌိ၊ အဓိပညာ- သိက္ခာကိုလည်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ပညာယေတန္တိ၊ ပညာယေတံ-ဟူသည်ကား၊ ဧတံ၊ ထိုပညာဟူသောအမည်သည်၊ လောကီယ-လောကုတ္တရာယ၊ လောကီ-လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ အာဝုဓသတ္တဿ၊ လက်နက်ခင်း၏၊ နအဓိဝစနံ၊ အမည်မဟုတ်၊ ဝီရိယာ ရန္တဿာတိ၊ ဝီရိယာ ရန္တဿဟူသည်ကား၊ ကာယိက၊ စေတသိက ဝီရိယဿ၊ ကာယိကဝီရိယ-စေတသိကဝီရိယ၏၊ အဓိဝစ

နံ၊ အမည်တည်း၊ တံ၊ ထိုဝိရိယသည်။ ပညာဂတိကမေဝ၊ ပညာအလား
ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လောကီယာယ၊ ပညာယ၊ လောကီပညာ
နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်သောဝိရိယသည်။ လောကီယံ၊ လောကီ-ဝိရိယမည်
၏။ လောကုတ္တရာယပညာယ၊ လောကုတ္တရာပညာနှင့်၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်
သောဝိရိယသည်။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာ-ဝိရိယမည်၏။ ။

ဧတ္ထပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အတ္ထဒီပနာ၊ အ
နက်ကိုပြခြင်းတည်း၊ ကိရ၊ အဆင့်စကား-ကြားဘူးသည်ကို-ဆိုပြီးအံ့၊
ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဇာနပဒေါ၊ ဇနုပုဒ်၌နေသော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
သည်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောက သာလျှင်၊ မာဏဝကောဟိ၊ တပည့်လူ
လင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ နိက္ခမ္မံ၊ ထွက်၍၊ ဒိဝသံ၊ နေ့အခါ၌၊
အရညေ၊ တော၌၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေတွာ၊ ပို့ချ၍၊ သာယံ၊ ညအခါ၌၊
ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌လည်း၊ ဧကော၊
တခုသော၊ ဝဇ္ဇိကော၊ တောင်ပို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုတောင်ပို့
သည်၊ ရတ္တိံ၊ ည၌အခါ၌၊ ဓူမာယတိ၊ အခိုးလွှတ်၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ပဇ္ဇလတိ
အလျှံလွှတ်၏၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အန္တေ၊ ဝါသိ၊ အနီးနေ-တပည့်
ဖြစ်သော၊ သုမေခံ၊ ပညာရှိသော၊ မာဏဝံ၊ လူလင်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တာ
တ၊ အမောင်၊ အယံ ဝဇ္ဇိကော၊ ဤတောင်ပို့သည်၊ ရတ္တိံ၊ ည၌အခါ၌၊ ဓူမာ
ယတိ၊ အခိုးလွှတ်၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ပဇ္ဇလတိ၊ အလျှံလွှတ်၏၊ အဿ၊ ထို
တောင်ပို့၏၊ ဝိကာရံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ပံသယိဿာမ၊ ရှုကုန်အံ့၊ ဘိဒ္ဓိတွာ
နှစ်ဗျာခွဲ၍၊ နံ၊ ထိုတောင်ပို့ကို၊ စတ္တာရော ကောဋ္ဌာသေ၊ လေးတို့တို့ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗိပါဟိ၊ ပစ်လေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး သော၊ ထိုပညာ
ရှိသည်၊ သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ကုဒါလံ၊ ပေါက်
တူးသို့၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့
ဖြင့်၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ တထာ၊ ထိုပုဏ္ဏားဆိုဝိုင်း၊ အ
ကာသိ၊ ပြုပြီး၊ တတြ၊ ထိုစကား၌၊ အာစရိယ၊ ပြာဟ္မဏောပိယ၊ ဆရာဖြစ်
သော-ပုဏ္ဏားကဲ့သို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သု
မေမ မာဏဝကောပိယ၊ ပညာရှိသောယောက်ျားကဲ့သို့၊ သေခေါ၊ သေခဖြစ်
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝဇ္ဇိကောပိယ၊ တောင်ပို့ကဲ့
သို့၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တာတ၊ အမောင်၊ အယံ ဝဇ္ဇိ
ကော၊ ဤတောင်ပို့သည်၊ ရတ္တိံ၊ ည၌အခါ၌၊ ဓူမာယတိ၊ အခိုးလွှတ်၏၊ ဒိဝါ
နေ့အခါ၌၊ ပဇ္ဇလတိ၊ အလျှံလွှတ်၏၊ အဿ၊ ထိုတောင်ပို့၏၊ ဝိကာရံ၊ ဘော

ဝဗ္ဗိကသုတ်။

၅၅၅

ပြန်ခြင်းကို၊ ပဿိဿာမ၊ ရှုကုန်အံ့၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍၊ နံ၊ ထိုတောင်ပို၊ ကိုး၊ စတ္တာ
 ရော ကောဋ္ဌာသေ၊ လေးဘို့တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ခိပါဟိ၊ ပစ်လေ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဝုတ္တကာလောဝိယ၊ ဆိုသောအခါကဲ့သို့၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စာတု မဟာဘူတိကံ၊ မဟာဘုတ် - လေးပါးရှိသော၊
 ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ စတ္တာရော ကောဋ္ဌာသေ၊ လေးဘို့တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ပရိဂ္ဂဗ္ဗာဟိ၊ သိမ်းဆည်းလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တကာလော၊ ဆိုတော်မူသော - အခါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 တဿ၊ ထိုပညာရှိသော - ယောကျ်ား၏၊ သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍၊ ကုဒါလံ
 ပေါက်တူးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ တထာ၊ ထိုပုဏ္ဏားဆိုတိုင်း၊ ကရဏံဝိ
 ယ၊ ပြုခြင်းကိုကဲ့သို့၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်း၏၊
 ဝိသတိယ၊ ကောဋ္ဌာသေသု၊ နှစ်ဆယ်သော - အဘို့တို့၌၊ ယောထဒ္ဓဘာ
 ဝေါ၊ အကြင်ခက်ထန်သော အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤခက်ထန်
 သောအဖြစ်သည်၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်မည်၏၊ ခွါဒသသု ကောဋ္ဌာ
 သေသု၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော - အဘို့တို့၌၊ ယောအာဗန္ဓနဘာဝေါ၊ အကြင်
 နှောင်ဖွဲ့သော - အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤနှောင်ဖွဲ့သော - အဖြစ်
 သည်၊ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်မည်၏၊ စတုသု ကောဋ္ဌာသေသု၊ လေး
 ပါးကုန်သော - အဘို့တို့၌၊ ယောပရိပါစန ဘာဝေါ၊ အကြင်ရင့်သော - အ
 ဖြစ် - ကျက်သောအဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤရင့်သောအဖြစ် - ကျက်
 သောအဖြစ်သည်၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်မည်၏၊ ဆသု ကောဋ္ဌာ
 သေသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော - အဘို့တို့၌၊ ယောဝိတ္တန္တနဘာဝေါ၊ အကြင်
 ထောက်ပံ့ခြင်း - ခိုင်စေခြင်း သဘောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤထောက်
 ပံ့ခြင်း - ခိုင်စေခြင်းသဘောသည်၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်မည်၏၊
 ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ စတုဓာတု ဝုတ္တန္တနဝသေန၊ ဓာတ်လေးပါးကိုပိုင်းခြား
 ခြင်း - ဆုံးဖြတ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကာယပရိဂ္ဂဟော၊ ကိုယ်ကိုသိမ်းဆည်း
 ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

လင်္ကီတိခေါဘိက္ခုတိ၊ လင်္ကီတိခေါဘိက္ခုဟူ၍၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်
 ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ လင်္ကီတိ၊ လင်္ကီဟူသော -
 အမည်ဖြင့်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ နဂရဿ၊ မြို့၏၊ အန္တော၊
 အတွင်း၌၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ပိဓာယ၊ ပိတ်၍၊ ပလိဗော၊ တံခါးချင်ကို၊ ယောဖိ
 တေ၊ ယှဉ်အပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏၊ ဂမနံ၊ သွား

ခြင်းသည် ပစ္ဆိမ္မတ္တိ၊ ပြတ်၏၊ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ နဂရဿ၊ မြို့၏၊
 အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဇနာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ နဂရဿ၊
 မြို့၏၊ အန္တောယေဝ၊ အတွင်း၌သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေဇနာ၊
 အကြင်လူတို့သည်၊ နဂရဿ၊ မြို့၏၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ
 ဇနာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ဗဟိယေဝ၊ အပ၌သာလျှင်၊ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်
 သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥာဏမုခေ၊
 ဥာဏ်တည်းဟူသော-တံခါးဝ၌၊ အဝိဇ္ဇာလင်္ကီ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော-
 တံခါးချင်သည်၊ ပတတိ၊ ကျ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပာပကံ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့-ရောက်စေတတ်သော၊ ဥာဏဂမနံ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော-သွား
 ခြင်းသည် ပစ္ဆိမ္မတ္တိ၊ ပြတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ လင်္ကီ
 တိ၊ လင်္ကီဟူ၍၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ပဗဟအဝိဇ္ဇန္တိဇ္ဇေ၊
 ပဗဟအဝိဇ္ဇဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥဂ္ဂဟ ပရိပုစ္ဆာ
 ဝသေန၊ သင်ခြင်း- ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း၏-အတွင်းအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာပ
 ဟာနံ၊ အဝိဇ္ဇာကို-ပယ်ခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဥဒ္ဓုမာယိ ၉
 ကာတိခေါ ဘိက္ခုတိဇ္ဇေ၊ ဥဒ္ဓုမာယိကာတိခေါ ဘိက္ခုဟူသောဤပုဒ်၌၊
 ဥဒ္ဓုမာယိကမဏ္ဍုကောနိမ၊ ထိုးမိတိုင်းကြီးသော-ဘားမည်သည်ကား၊ မ
 နောမဟန္တော၊ ကြီးသော-ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော-စိတ်ရှိ၏၊ နာဝိဋ္ဌိပမာဏော၊
 လက်သည်းခွံ- ပမာဏရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရာဏ ပဏ္ဏန္တရေဝါ၊
 ဟောင်းလေပြီးသော-သစ်ရှက်ကြား၌လည်းကောင်း၊ ဝန္တန္တရေဝါ၊ ချုံ
 ကြား၌လည်းကောင်း၊ ဝလ္လိအန္တရေဝါ၊ နွယ်ကြား၌ လည်းကောင်း၊ ဝသ
 တိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုဘားကို၊ ဒဏ္ဍကကောဋိယာဝါ၊ လှံတံစွန်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝလ္လိကောဋိယာဝါ၊ နွယ်စွန်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပံသုရဏ္ဏကောန
 ဝါ၊ မြေမှုန့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စာဋိတော၊ ခတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အာယ
 မိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ မဟန္တော၊ အစဉ်အတိုင်း- ကြီးသည်ရှိသော်၊ ပရိ
 မဏ္ဍလော၊ ဝန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗေလုဝပက္ကပ္ပမာဏော၊ အုပ်ရှစ်သိးမှည့်-ပမာ
 ဏရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စတ္တာရောပါဒေ၊ ခြေလေးဘက်တို့ကို၊ အာကာ
 သဂတေ၊ ကောင်းကင်၌-တည်သည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပစ္ဆိန္နဂမနော၊
 ပြတ်သော- သွားခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အမိတ္တဝသံ၊ ကျီး-စွန်ရဲစ
 သော-ရန်သူတို့၏အလိုသို့၊ ယာတိ၊ ရောက်၏၊ ကာကကုလလသဒိဘတ္တ
 မေဝ၊ ကျီး-စွန်ရဲအစရှိသည်တို့၏-အစာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အယံကောဓော၊ ဤအမျက်-ဒေါသသည်၊

ဝိမ္ဗိကသုတ်။

၅၅၂

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပန္နန္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗိတ္တာဝိလမတ္တကောဝ၊ စိတ်
 ချောက်ချားခြင်းမျှသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ခဏော၊ ထိုစိတ်ချောက်
 ချားသောခဏ၌၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ အသင့်အားဖြင့်-ဆင်ခြင်၍- မနှိပ်အပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဝဇီတွာ၊ ပွား၍၊ မုခဝိကုဋ္ဌနံ၊ မျက်နှာ၏-တွန့်ခြင်းသို့၊ ပါပေတိ
 ရောက်စေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ မနှိပ်အပ်သည်ရှိသော်၊
 ဟန္တုသဉ္ဇောပနံ၊ မေး၏- တုန့်လှုပ်-ခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ မနှိပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဗရုသဝါစာနိရုတ္တောရ
 ဏံ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းထန်းသော စကားကို-မြှောက်ဆိုခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်
 စေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ မနှိပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဒိသဝိ
 လောကနံ၊ ဝုတ်ခတ်အပ်သောသူ- ရှိရာအရပ်ကို- ကြည့်ခြင်းသို့၊ ပါပေ
 တိ၊ ရောက်စေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ မနှိပ်အပ်သည်ရှိသော်၊
 အာကဗုဒ္ဓံ ပရိကဗုဒ္ဓံ၊ ရှေ့သို့ ငင်ခြင်း-နောက်သို့ ငင်ခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊
 ရောက်စေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ မနှိပ်အပ်သည်ရှိသော်၊
 ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်၊ လေဒ္ဓု၊ ဒဏ္ဍ သတ္တပရာမာသနံ၊ ခဲကိုကိုင်ခြင်း-ဒုတ်-
 ထွံတံကို- ကိုင်ခြင်း-လက်နက်ကို-ကိုင်ခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ မနှိပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဒဏ္ဍသတ္တဘိနိ
 ပါတနံ၊ ဒုတ်-ထွံတံ-သးလက်နက်တို့ဖြင့်- ပစ်ခတ်ခြင်း-ခုတ်ဖြတ်ခြင်း
 သို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ မနှိပ်အပ်သည်
 ရှိသော်၊ ပရုဗ္ဗာတနဓိ၊ သူတပါးကိုသတ်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ အတ္တဗ္ဗာ
 တနဓိ၊ သူတပါးတို့ကိုသတ်ဖြတ်၍-စိတ်၏ ပူပန်ခြင်းကြောင့်-မိမိကိုယ်ကို
 သတ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံကောစော၊ ဤ
 အမျက်ဒေါသသည်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဗာတေတွာ၊ သတ်ပြီး၍၊ အတ္တနံ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ ဗာတေတိ၊ သတ်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်း-အရှည်ဖြင့်၊
 အယံကောစော၊ ဤအမျက်ဒေါသသည်၊ ပရမဿဒဂတော၊ လွန်စွာပြန်
 ပြောခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရံဥတ္တံ၊ သဂတော၊ လွန်သော
 အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရမ ဝေပုလ္လပတ္တော၊ လွန်စွာပြန်
 ပြောသော-အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ ဝုတ္တမိဝုတ္တံဧဝ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။
 တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဥဒ္ဓု၊ မာယိကာယ၊ ဥဒ္ဓု၊ မာယိကမည်သောဘား၏၊ စတူ
 သုပါဒေသု၊ ခြေလေးဘက်တို့သည်၊ အာကာသဂတေသု၊ ကောင်းကင်၌-

၅၅၈

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ ပန္နိန္ဒြိယံ၊ ဖြတ်၏၊ ဥဒ္ဓုမာ
 ယိကာ၊ ဥဒ္ဓုမာယိကမည်သော-သားသည်၊ အမိတ္တဝသံ၊ ကျီးအစရှိသော-
 ရန်သူတို့၏-နိုင်ငံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ ကာကာဒိဘတ္တံ၊ ကျီးအစရှိသော-
 ရန်သူတို့၏-အစာသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ ကောဓေမဂီဗုဂ္ဂလော၊ အမျက်ဒေါသနှင့်-ပြည့်စုံသော-ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝဇေတုံ၊ ပွားစေခြင်းငှါ၊
 နသက္ကောတိ၊ မတွင်းနိုင်၊ အမိတ္တဝသံ၊ ဒေါသတည်းဟူသော-ရန်သူတို့၏-
 နိုင်ငံသို့၊ ယာတိ၊ ရောက်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မာရာနံ၊ မာရ်တို့
 ၏၊ ယထာကာမ ကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်း-ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဒ္ဓုမာယိကာတိ
 ခေါ် တိက္ခကောဓူပါယာသသေတံ အမိဝစနန္တံ၊ ဥဒ္ဓုမာယိကာတိခေါ်
 တိက္ခကောဓူပါယာသသေတံ အမိဝစနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောလော်မူပြီး
 တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ ဗလဝပတ္တော၊ အားကြီးသော- အဖြစ်သို့ရောက်သော၊
 ကောဓေဝ၊ အမျက်ဒေါသသည်သာလျှင်၊ ကောဓူပါယာသသော၊ ကောဓူပါ
 ယာသမည်၏၊ ပဗဟကောဓူပါယာသန္တိ ဧတ္ထ၊ ပဗဟကောဓူပါယာသံဟူ
 သောဤပါဌ၌၊ ပဗ္ဗိသင်္ခါနပ္ပဟာနံ၊ တဒင်္ဂပဟာနံ-ဝိက္ခမ္ဘ နပဟာနံကို၊ ကထိ
 တံ၊ ဟောလော်မူအပ်၏။ ။

ဒွေခပထောတိဧတ္ထ၊ ဒွေခပထောဟူသောဤပုဒ်၌၊ သဓနော၊ ဥစ္စာနှင့်
 တက္ကသော၊ သဘောဂေါ၊ စည်းစိမ်နှင့်တက္ကသော၊ ကန္တာရန္တိနမဂ္ဂံ၊ ရေမ
 ရှိသော-အဝှန်းရှည်သော-ခရီးသို့၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ သွားသော၊ ပုရိသော၊ ယော
 ကျားသည်၊ ဒွေခပထံ၊ ခရီးနှစ်ကြောင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဣမိနာ၊ ဤ
 ခရီးဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗံနုခေါ၊ သွားအပ်သလော၊ ဣမိနာ၊ ဤခရီးဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗံနုခေါ၊
 သွားအပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိစ္ဆေတုံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကော
 န္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုခရီးနှစ်ကြောင်းရှိရာ-အရပ်၌
 သာလျှင်၊ တိဗ္ဗတိ၊ ရပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံပုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ စော
 ရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထကုန်၍၊ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့-ပျက်စီး
 ခြင်းသို့၊ ပါပေန္တိယထာ၊ ရောက်စေကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ စီးဖြန်းခင်းဖြစ်သော-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ နိဝိန္နော၊ ထိုင်နေသော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓါဒိသု၊ ဘုရားအစ
 ရှိသည်တို့၌၊ ကင်္ခါယ၊ ပဉ္စမားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ကမ္မဋ္ဌာ
 နံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဇေတုံ၊ ပွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ အထ၊ ထို

အခါ၌နံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ကိလေသမာရာဒယော၊ ကိလေသမာရ်-အ
စရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေမာရာ၊ အလုံးစုံကုန်သော-မာရ်တို့သည်။ အနုယဗျ
သနံ၊ အကျိုးမဲ့ ယျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိ
စိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ နွေဓာပထသမာ၊ ခရီးနှစ်ကြောင်းနှင့်တူသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နွေဓာပ
ထောတိခေါ် ဘိက္ခုဝိစိကိစ္ဆာယေတံ အဓိဝစနန္တိ၊ နွေဓာပထောတိခေါ်
ဘိက္ခုဝိစိကိစ္ဆာယေတံအဓိဝစနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ပဇဟ၊ ဝိ
စိကိစ္ဆန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ပဇဟဝိစိကိစ္ဆာ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
ဥဂ္ဂဟပရိနိဋ္ဌဝသေန၊ သင်ခြင်း-ပြီးစေခြင်း၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ
ပဟာနံ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို-ပယ်ခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စက်
ဝါရန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ စက်ဝါရံဟူသောဤပါဌ၌၊ ရုဇကေဟိ၊ ခဝါသည်တို့သည်၊ ခါရ
ပရိသာဝနံ၊ အင်္ဂုလကို-စစ်ရာဖြစ်သော-ရေစစ်၌၊ ဥဒကေ၊ ရေကို၊ ပက္ခိတ္တေ
ထည့်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဧကောဥဒကဗ္ဗဇော၊ တလုံးသောရေသည်၎င်း၊
နွေဝိ၊ နှစ်လုံးကုန်သော-ရေတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒသဝိ၊ ဆယ်လုံးကုန်
သော-ရေတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိသတိဝိ၊ နှစ်ဆယ်သော-ရေတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဗသုသတံဝိ၊ အလုံးတရာကုန်သော- ရေတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ပဉ္စရတိယေဝ၊ ယိုသည်သာလျှင်တည်း၊ ပသတမတ္တမ္ပိ၊ တ
လက်ဆွမ်းမျှလောက်လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နုတိဋ္ဌတိယထာ၊
မတည်သကဲ့သို့၊ ဧဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နိဝရဏ သမာပိနော၊ နိဝရ
ဏနှင့်-ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓလဿ၊ ဗုဒ္ဓိလ်၏၊ အန္တန္တိ၊ ကိုယ်အတွင်း၌၊
ကုသလဓမ္မော၊ ကုသိုလ်တရားသည်၊ နုတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စက်ဝါရန္တိ ခေါ်ဘိက္ခုပဉ္စနွေတံနိဝရဏာနံ
အဓိဝစနန္တိ၊ စက်ဝါရန္တိ ခေါ်ဘိက္ခုပဉ္စနွေတံနိဝရဏာနံ အဓိဝစနံဟူ၍၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ပဇဟ၊ ပဉ္စနိဝရဏေတိ၊ ဧတ္ထ၊ ပဇဟ၊ ပဉ္စနိဝရဏ
ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝိက္ခမ္ဘနုဏဒင်္ဂဝသေန၊ ဝိက္ခမ္ဘနုပဟာနံ-ဏဒင်္ဂ ပဟာနံတို့
၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဝရဏပဟာနံ၊ နိဝရဏကို-ပယ်ခြင်းကို၊ ကထိတံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကုဗ္ဗောတိ၊ ဧတ္ထ၊ ကုဗ္ဗောဟူသောဤပါဌ၌၊ ကမ္မ ပဿ၊
လိပ်၏၊ စက္ကာရော၊ လေးချောင်းကုန်သော၊ ပါဒါစ၊ ခြေတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စေဝအင်္ဂါနိ၊ ငါးပါးကုန်
သော-အင်္ဂါတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝေမေဝ၊
ဤအတူသာလျှင်၊ သုဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခတဓမ္မော၊

သင်္ခတတရားတို့ကို။ ဂဟ္ဗမာနာ။ ပေါင်းရုံး၍-ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 ပဉ္စေခန္ဓာ၊ ငါးပါးကုန်သော-ခန္ဓာတို့သည်သာလျှင်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုမ္ဘောတိခေါဘိက္ခုပဉ္စန္ဒံ
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံအဓိဝစနန္တိ၊ ကုမ္ဘောတိခေါဘိက္ခုပဉ္စန္ဒံ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံအ
 ဓိဝစနံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ပဇဟပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေတိဇ္ဇေ၊ ပဇ
 ဟ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေဟူသောဤပါဌ၌၊ ပဉ္စုသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓေသု၊
 ခန္ဓာတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ ဆန္ဒရာဂကို- ပယ်ခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ အသိဿနာတိဇ္ဇေ၊ အသိဿနာဟူသောဤပါဌ၌၊ သူနာယ၊
 စဉ်းတိတုံး၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဖိသံ၊ အသားကို၊ ဣပေတွာ၊ ထား၍၊ အသိ
 နာ၊ သားလျှိုးစားဖြင့်၊ ကောဇ္ဇေန္တိ ယထာ၊ မွှမ်းကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝတ္ထုကာမတ္တာယ၊ ဝတ္ထုကာမ-အ
 ကျိုးငှါ၊ ကိလေသကာမေဟိ၊ ကိလေသာ-ကာမတို့ဖြင့်၊ ဃာဓိယမာနာ၊
 လုံ့လ ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝတ္ထုကာမာနံ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့၏၊ ဥပရိ၊
 အထက်၌၊ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ကိလေသကာမေဟိ၊ ကိလေသာ-
 ကာမတို့သည်၊ ကန္တိတာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကောဓိတာစ၊ မွှမ်းကုန်
 သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အသိဿနာတိခေါဘိက္ခုပဉ္စန္ဒေတံ ကာမဂုဏာနံ အဓိဝစနန္တိ
 အသိဿနာတိခေါဘိက္ခုပဉ္စန္ဒေတံ-ကာမဂုဏာနံ-အဓိဝစနံဟူ၍၊ အာဟာ၊
 ဟောတော်မူပြီ၊ ပဇဟ ပဉ္စုကာမဂုဏေတိဇ္ဇေ၊ ပဇဟ-ပဉ္စုကာမဂုဏေ
 ဟူသောဤပါဌ၌၊ ပဉ္စုသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌
 ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ ဆန္ဒရာဂကို-ပယ်ခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဖိသပေတိတိခေါဘိက္ခုတိဇ္ဇေ၊ ဖိသပေတိတိခေါဘိက္ခုဟူသောဤပါဌ၌၊
 အယံဖိသ ပေတိနာမ၊ ဤသားတစ်မည်သည်ကား၊ ဗဟုဇနာ၊ များစွာကုန်
 သော-သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ ပတ္ထိတာ၊ တောင်းတအပ်ကုန်၏၊ ခတ္ထိ
 ယာဒေယာ၊ မင်းအစရှိကုန်သော၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း၊ နံ၊ ထိုသား
 တစ်ကို၊ ပဇ္ဇေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ ကာကာဒယော၊ ကျိုးအစရှိကုန်သော၊
 တိရုန္တာနာပိ၊ တိရုန္တာနံတို့သည်လည်း၊ ပဇ္ဇေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ ဣမေ
 ပိသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ သမတ္တာမုတ္တိ
 တာသံမုဋ္ဌာ၊ ပြင်းစွာတွေဝေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နန္တိရာဂံနန္တိရာဂဿ၊ နန္တိရာဂ
 ၏၊ ဥပဂမ္မ၊ အာရုံ၏အဖြစ်သို့-ရောက်၍၊ ဝဋံ၊ ဝဋ်ကို၊ ဝဇေန္တိ ပြုဟန္တိ၊ ပွား
 စေကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဖိသပေတိ၊ သားတစ်မည်၊ ဌပိတဌပိတဌာနေ

ထားရာထားရာ အရပ်၌၊ လက္ခဏိယထား၊ ကပ်ငြိသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ နန္ဒိရာဂဗန္ဓာ၊ နန္ဒိရာဂ၌- ကပ်ငြိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇေ၊ တေဘုရားကဝဋ်၌၊ လဋ္ဌန္တိ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းသို့၊ ပတွာပိ၊ ရောက်၍လည်း၊ နဥက္ကဋ္ဌန္တိ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်၊ ဣတိ
 တံသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နန္ဒိရာဂေါ၊ နန္ဒိရာဂသည်၊ မံသပေသိသဒိသော၊ သား
 တစ်နှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ မံသပေသိတိခေါတိက္ခ၊ နန္ဒိရာဂသေတံအဓိဝစနန္တိ၊ မံသပေသိတိ
 ခေါတိက္ခ၊ နန္ဒိရာဂသေတံအဓိဝစနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ပဗေဟ
 နန္ဒိရာဂန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ပဗေဟနန္ဒိရာဂံဟူသောဤပါဌ၌၊ စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဖြင့်၊ နန္ဒိရာဂပ္ပဟာနံ၊ နန္ဒိရာဂကို-ပယ်ခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ နာဂေါတိခေါတိက္ခ၊ နိဏာသဝသေတံတိက္ခ၊ နော အဓိဝစနန္တိ
 ဧတ္ထ၊ နာဂေါတိခေါတိက္ခ၊ နိဏာသဝသေတံတိက္ခ၊ နောအဓိဝစနံဟူသော
 ဤပါဌ၌၊ ယေနဋ္ဌေန၊ အကြင်သို့သော-သဒ္ဓပဝတ္တနိမိတ် တည်းဟူသော-
 အနက်သဘောကြောင့်၊ နိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နာဂေါတိ၊ နာဂေါ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောအတ္ထော၊ ထိုသဒ္ဓပဝတ္တ နိမိတ်တည်းဟူ
 သောအနက်ကို၊ အနက်ဏသုတ္တေ၊ အနက်ဏသုတ်၌၊ ပကာသိတောဧဝံ၊ ပြ
 အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ နမောကရောဟိနာဂဿာတိ၊ နမောကရော
 ဟိနာဂဿ ဟူသည်ကား၊ နိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်တော်မူသော၊
 ဗုဒ္ဓနာဂဿ၊ ဘုရားတည်းဟူသော-နဂါးမင်းအား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတ
 ရားကို-သိတော်မူပြီးသောသောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓေ
 ယ၊ သစ္စာလေးပါး-တရားကို-သိစိမ့်သောငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဒန္တော၊ ဣန္ဒြေကို-ဆုံးမတော်-မူပြီးသော၊ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒမ္မတ္ထာယ၊ ဣန္ဒြေကို-ဆုံးမစိမ့်သောငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သန္တော၊ ကိလေသာငှ-ငြိမ်းတော်မူပြီး
 သော၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမထာယ၊ ကိလေသာကို-
 ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိဇ္ဇေ၊ ဝဋ်
 ဆင်းရဲမှ-ကူးမြောက်တော်-မူပြီးသော၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တရုဏာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ-ကူးမြော်စိမ့်သောငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေ
 သေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ကိလေသာငှ-ငြိမ်းတော်မူပြီးသော
 သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာနာယ၊ ကိလေသာကို-ငြိမ်း
 စိမ့်သောငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမော

၅၆၂

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ရံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊
 ဧတ္ထ၊ ဤနမောကရောဟိ-နာဂဿဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤဝိဇ္ဇိကသုတ်သည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ ကမ္မ
 ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ထေရောပိ၊ ကုမာရကဿပ-မ
 ထေရ်သည်လည်း၊ ဣဒမေဝသုတ္တံ၊ ဤဝိဇ္ဇိက-သုတ်ကိုပင်လျှင်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အ
 ရဟတ္တပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့-ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အယံ
 မေတဿအတ္ထောတိ၊ အယံမေတဿအတ္ထောဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤ
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ထေသပဉ္စဿ၊ ဤပုစ္ဆာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတနရာသိမ္ဘိ၊ ရတနာအရ၌၊ မ
 ဏိကုဉ်၊ ပတ္တမြားတည်းဟူသော-အထွဋ်ကို၊ ဂဏှန္တောပိယ၊ ယူဘိသ
 ကဲ့သို့၊ ယထာနုသန္ဓိနာဝ၊ ယထာနုသန္ဓေဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
 တော်ကို၊ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးစေတော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤတွင် ဝိဇ္ဇိကသုတ်၏အတွင်
 အပြီးတည်း။ ဝိဇ္ဇိက သုတ္တံ ဝဏ္ဏနာ၊ ဝိဇ္ဇိကသုတ်၏ အတွင်းသည်၊
 နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ရထဝိနိတသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ရထဝိနိတသုတ္တံ၊
 ရထဝိနိတသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုရထဝိနိတသုတ်၌၊ ရာဇဂဟေတိ၊ ရာဇ
 ဂဟေဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့ရာဇဂြိုဟ်ဟူ၍-အမည်ရှိသော၊
 နဂဇေ၊ ပြည်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှက်၏၊ တံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ မန္ဒာတုမဟာဂေါ
 မိဒ္ဓာဒိတိ၊ မန္ဒာတ်မင်း-မဟာဂေါမိဒ္ဓပုဏ္ဏားအစရှိသော သူတို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂ
 ဟိတတ္တာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရာဇဂဟန္တိ၊ ရာဇဂဟ်
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤရာဇဂဟ်ဟူသောပုဒ်၌၊ အညေဝိ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပကာခရေ၊ အပြားတို့ကို၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဘွင့်အပ်ကုန်၏၊
 တေဟိ၊ ထိုအပြားတို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဧတံ၊ ထိုရာဇ
 ဂဟေဟူသော အမည်သည်၊ တဿနဂဇေယ၊ ထိုပြည်၏၊ နာမမတ္တံ၊
 အမည်မျှသာတည်း၊ တံပနေတံ တံပနေတံ နဂရံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်
 ဗုဒ္ဓကာလေစ၊ ဘုရားဖြစ်သော-အခါ၌လည်းကောင်း၊ စက္ကဝတ္တိကာလေ
 စ၊ စကြာဝတေးမင်းဖြစ်သော-အခါ၌လည်းကောင်း၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊ ပော

တိ၊ ဖြစ်၏။ သေသကာလေ၊ ကြွင်းသောအခါ၌၊ သုညံ၊ လူမှဆိတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယက္ခပရိဂ္ဂဟိတံ၊ ဘိလူးတို့သည် - သိမ်းဆည်းအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ တေသံ၊ ထိုဘိလူးတို့၏၊ ဝသနဝနံ၊ နေရာဖြစ်သော - တောသည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဝေဇ္ဇုဝနေကလန္ဓက နိဝါပေတိဇ္ဇေ၊
 ဝေဇ္ဇုဝနေ ကလန္ဓက နိဝါပေဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဝေဇ္ဇုဝနန္တိ၊ ဝေဇ္ဇုဝနံ
 ဟူသည်ကား၊ တဿဥယျာနဿ၊ ထိုဥယျာဉ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။
 တံ၊ ထိုဥယျာဉ်ကို၊ ဝေဇ္ဇုဟိ၊ ဝါးပင်တို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ရံအပ်သည်။ အ
 ဟောသိကိ၊ ချစ်သတတ်၊ အဋ္ဌာရသဟတ္ထေ၊ တဆွဲရှစ်တောင်အတိုင်း
 အရှည်ရှိသော၊ ပါကာရေနစ၊ တံတိုင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ရံအပ်၏။
 ဂေါဝုရုဇ္ဈာလကယုတ္တံ၊ တံခါးမုတ်နှင့်ယှဉ်၏။ နိလောဘာသံ၊ ဖိန်းညှိသော
 အချောင်ရှိ၏။ မနောရုတ္တံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဇ္ဇုဝ
 နန္တိ၊ ဝေဇ္ဇုဝနံဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇ္ဇေ၊ ဤဥယျာဉ်၌၊ ကလန္ဓကနဉ္စ၊
 ရှဉ့်နက်တို့အားလည်း၊ နိဝါပံ၊ အစါကို၊ အဒံ၊ ပေးကုန်ငြိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်
 ကလန္ဓကနိဝါပေတိ၊ ကလန္ဓကနိဝါပေဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကိရု၊ ကြား
 ဘူးသည်ကို - ဆိုဦးအံ့၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ ဥယျာနကိဇ္ဇနတ္ထံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းအ
 ကျိုး၌၊ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်၊ သုရာ မဒေန၊ သေယစ်ခြင်းဖြင့်၊
 မတ္တော၊ ယစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းသို့၊ ဥပဂတော၊
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝိ၊ အိပ်၏။ အဿ၊ ထိုမင်း၏၊ ပရိဇနောဝိ၊ ပရိသတ် - အ
 ပေါင်းသည်လည်း၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သုတ္တော၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်ငြိ၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဂုဗ္ဗေလသဒိဟိ၊ ပန်း - သစ်သီး - အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပလောတိယမာ
 နော၊ ဖြားသောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတောမိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ပက္က
 မိ၊ ဖဲလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သုရာဂန္ဓေန၊ သေနံကြောင့်၊ အညတရသွားတ
 ပါးသော၊ သုသိရရက္ခာ၊ အခေါင်းရှိသော - သစ်ပင်မှ၊ ကဏ္ဍသပ္ပေါ၊ မြွေဟောဝံ
 သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ရညာတိရုခေါ၊ မင်းသို့ရှေးရှု၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ
 ၏ကံ၊ ထိုမင်းသို့ရှေးရှုလာသော - မြွေဟောက်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ရုက္ခဒေဝ
 တာ၊ ရုက္ခဝိုးနတ်သည်၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဒဋ္ဌိတိ၊ ပေး
 အံ့ဟူ၍၊ ကာဠကဝေသေန၊ ရှဉ့်နက်အသွင်ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆံ၊ လာ၍၊ ကဏ္ဍမူ
 လေ၊ နားရင်း၌၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပဋိဗုဏ္ဏိ၊
 နိုး၏။ ကဏ္ဍသပ္ပေါ၊ မြွေဟောက်သည်၊ နိဝတ္တော၊ ပြန်နစ်လေ၏။ သော၊
 ထိုမင်းသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣမာယကာဠကာယ၊ ဤရှဉ့်နက်သည်၊ မမ၊ ငါ

၅၆၄

မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ

အား၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဖိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ကာဠုကာနံ၊
 ရှဉ့်နက်တို့အား၊ တတ္ထံ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ နိဝါပံ၊ အစာကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ
 ပြီး၊ အဘယစောသနဉ္စ၊ ဘေးမရှိစေလင့် ဟူသော-ကြွေးကြော်ခြင်းကို
 လည်း၊ စောသယပေသိ၊ ကြွေးကြော်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တံ၊ ထို
 ဥယျာဉ်သည်၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘူတိ၊ အစပြု၍၊ ကလန္ဒကနိဝါပန္တိ
 သင်္ခံ၊ ကလန္ဒက နိဝါပံဟူသော-ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်ပြီး၊ ကလန္ဒ
 ကာတိ၊ ကလန္ဒကာဟူသော-ဤအမည်သည်၊ ကာဠုကာနံ၊ ရှဉ့်နက်တို့၏၊
 နာမံ၊ အမည်တည်း။ ။

ဇာတိဘူမိကာတိ၊ ဇာတိဘူမိကာဟူသည်ကား၊ ဇာတိဘူမိဝါသိနော၊
 ဇာတိဘူမိအရပ်၌-သီတင်းသုံးနေလေ့ရှိသောရဟန်းသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုပါဌ
 ၌၊ ဇာတိဘူမိတိ၊ ဇာတိဘူမိဟူသည်ကား၊ ဇာတဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားလောင်း၏-
 ဘွားရာဖြစ်သော-အရပ်တည်း၊ တံခေါပနေတံ တံခေါပနဇေတံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအ
 ရပ်သည်၊ ကောသလမဟာရာဇာဒိနံ၊ ကောသလမင်းကြီး- အစရှိသောသူ
 တို့၏၊ ဇာတဋ္ဌာနံ၊ ဘွားရာအရပ်သည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စင်္ကြာဟူ
 ကာဒိနံ၊ စင်္ကြာပုဏ္ဏားအစရှိသောသူတို့၏၊ ဇာတဋ္ဌာနံ၊ ဘွားရာအရပ်သည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သက္က သုယာမ သန္တုသတိတာဒိနံ၊ သိကြား-သုယာမ-
 သန္တုသတိတနတ်- အစရှိသည်တို့၏၊ ဇာတဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်သည်၊ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အသိတိမဟာ သာဝကာဒိနံ၊ အသိတိမဟာ သာဝက-
 အစရှိသည်တို့၏၊ ဇာတဋ္ဌာနံ၊ ဘွားရာ အရပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ သတ္တနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇာတဋ္ဌာနံ၊ ဘွား
 ရာအရပ်ကို၊ ဇာတိဘူမိတိ၊ ဇာတိဘူမိဟူ၍၊ နဂုဇ္ဈတိ၊ မဆိုအပ်၊ ယသ
 ပန၊ အကြင် ဘုရားလောင်းအား၊ ဇာတဒိဝသေ၊ ဘွားသော နေ့၌၊ ဒသ
 သဟသိ လောကဓာတု၊ တသောင်းသော-လောကဓာတ်သည်၊ ဧက
 ဓဇ မာလာ ဝိပ္ပကိဏ္ဏ ကုသုမဝါသ ခုဏ္ဏဂန္ဓ သုဂန္ဓာ သဗ္ဗဗာလီယုလ္လံ၊ တ
 ပြိုင်နက်သော- တံခွန်-ပန်းတို့ဖြင့် ရောငြိမ်းသော- ပန်းပွင့်တို့ဖြင့်ထုံအပ်
 သော- ပန်းဝတ်မှုံအနံတို့ဖြင့်-ကောင်းသော အနံ့ရှိသော- အလုံးစုံပင်လုံး
 ကျတ်ပွင့်သော၊ နန္ဒဝနံ၊ နန္ဒဝနံ-ဥယျာဉ်သည်၊ ဝိရောမောနံ ဣဝ၊ တင့်တယ်
 သကဲ့သို့၊ ဝိရောမယမာနံ၊ တင့်တယ်စေလျက်၊ ပဒုမိနိပဏ္ဏေ၊ ပဒုမ္မာကြာ
 ဖက်၌၊ ဥဒကဗိန္ဒုရိယ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့၊ အကမ္ပိတ္တံ၊ တုန်လှုပ်ပြီး၊ ဇေဋ္ဌာဒိနဉ္စ၊
 အမိဝမ်းတွင်းမှ- ကန်းသောသူအစရှိသည်တို့၏လည်း၊ ဣပဒဿနာဒိနိ၊
 ဣပါရုံကိုမြှင်ခြင်း- အစရှိကုန်သော၊ အနေကာနိ၊ ဗျားစွာကုန်သော၊ ပါနိ

ဟာရိယာနိ၊ အံဘွယ်သရဲတို့သည်။ ပဝတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တဿသဗ္ဗညု
 ဗောဓိသတ္တဿ၊ ထိုသဗ္ဗညုဘုရားလောင်း၏၊ ဇာတဋ္ဌာနံ၊ ဘွားတော်မူရာ
 အရပ်သည်။ သာကီယဇနပဒေ၊ သာကီဝင်မင်းသားတို့၏ - ဇနပုဒ်တည်း။
 ကပ္ပိလဝတ္ထုဟာရော၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်ကိုမှီသော - အရပ်ဖြစ်၏။ သာ၊ ထို
 အရပ်ကို၊ ဇာတိဘူမိတိ၊ ဇာတိဘူမိဟူ၍၊ ဂုဏ္ဏကိ၊ ခရီးအပ်၏။ ဝဿံဂုတ္ထာတိ၊
 ဝဿံဂုတ္တာဟူသည်ကား၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်သုံး၊ ဝဿံဂုတ္တာ၊
 ဝါဆိုကုန်ပြီးသော - ရဟန်းတို့သည်၊ ပဝါရိတပဝါရဏာ၊ ဘိတ်အပ်ပြီးသော
 ပဝါရဏာရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဘဂဝါဇေတဒဝေါစာတိ၊ ဘဂဝါ
 ဇေတဒဝေါစဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ ခမနိယံ၊
 ခံကျန်းပါ၏လော၊ ဣတိအာဒိတိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဝဂနေဟိ၊ စကား
 တို့ဖြင့်၊ အာဂန္တုက ပဋိသန္ဓာရံ၊ အာဂန္တုကရဟန်းတို့အား - ပြုရသောအ
 စေ့အစပ်စကားကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ကောနုခေါ ဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊
 ကောနုခေါဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကစ္စိ၊ အသို့
 နည်း၊ ခမနိယံ၊ ခံကျန်းပါ၏လော၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ ယာပနိယံ၊ ယူတပါ၏
 လော၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ အပ္ပကိလမထေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်၊ အဒ္ဓါနံ၊ အစွန့်ရှည်
 သောခရီးကို၊ အာဂတာ၊ လာရကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏လော၊ ပိလ္လာကော
 န၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ နစကိလမိတ္ထ၊ မပင်ပန်းဘဲရှိပါကုန်၏လော၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကုတောစ၊ အတယ်အရပ်မှလည်း၊ အာဂန္တုထ၊
 လာကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓာရဝသေန၊ အစေ့အစပ်ပြုသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂုတ္တိတ၊ မေးအပ်ကုန်သော - ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၊ သာကီယဇနပဒေ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ဇနပုဒ်၌၊ ကပ္ပိလဝတ္ထု
 ဟာရတော၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်ကိုမှီသော၊ ဇာတိဘူမိတော၊ ဇာတိဘူမိအ
 ရပ်မှ၊ အာဂန္တုမ၊ လာပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသုကိရေ၊ လျှောက်ကြ
 ကုန်သတတ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဇ္ဈေါနေ
 မဟာရာဇဿ၊ သုဇ္ဈေါနေမင်းကြီး၏၊ အာရောဂျံ၊ အနာကင်းသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ နေဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၊ သုက္ကောဒနဿ၊ သုက္ကောဒနမင်းကြီး၏၊ အာ
 ရောဂျံ၊ အနာကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ နုပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၊ သုက္ကောဒနဿ၊
 သုက္ကောဒနမင်းကြီး၏၊ အာရောဂျံ၊ အနာကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ နုပုတ္တိ၊
 မေးတော်မူ၊ ဓောတောဒနဿ၊ ဓောတောဒနမင်းကြီး၏၊ အာရောဂျံ၊
 အနာကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ နုပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၊ အမိက္ကောဒနဿ၊ အ

၅၆၆

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

မိတ္တောဒနမင်းကြီး၏။ အာရောဂျံ၊ အနာကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ နုပုစ္ဆိ။ မေးတော်မမူ။ အမိတ္တဿဒေဝိယာ။ အမိတ္တာမည်သော-မိဇုယား၏။ အာရောဂျံ၊ အနာကင်းသည်၏အဖြစ်ကို။ နုပုစ္ဆိ။ မေးတော်မမူ။ မဟာပဇာပတိယာ၊ မဟာပဇာပတိ မည်သော- မိတ္တေးတော် ဂေါတမီ၏။ အာရောဂျံ၊ အနာကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ နုပုစ္ဆိ။ မေးတော်မမူ။ သကလဿ၊ အလုံးစုံသော၊ သာကိယ မိတ္တလဿ။ သာကိယမင်းမျိုးဖြစ်သော-ဆွေတော်မျိုးတော်အပေါင်း၏။ အာရောဂျံ၊ အနာကင်းသည်၏ အဖြစ်၏။ နုပုစ္ဆိ။ မေးတော်မမူ။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဒသကထာ ဝတ္ထုယာဘီ။ ဆယ်ပါးသော-အပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသော-ဝတ္ထုတို့ ဘိုလှသည်ဖြစ်၍၊ ပရမ္ပေသုတပါးကိုလည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသော-ဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထု၌။ သမာဒပေတာပံ၊ ဆောက်တည်စေတတ်သော၊ ပဗ္ဗိပတ္တိသမ္ပန္နံ၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပုစ္ဆန္တံ၊ မေးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣဒံကောနူခေါ ဘိက္ခဝေ ဟိအာဒိဝစနံ၊ ဣဒံကောနူခေါဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီး ။

ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒ္ဓေါဒနာဒိနံ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးအစရှိသည်တို့၏။ အာရောဂျံ၊ အနာကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ အပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးမူ၍။ ဇေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသော-သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုမေ၊ ရဟန်းကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူသည်။ ပိယတာယ၊ မြတ်နိုးတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ပဗ္ဗိပန္နကော၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု နိယောစ၊ ရဟန်းယောကျ်ား-ရဟန်းမိန်းမတို့ကိုရင်း၊ ဥပါသကာဥပါသိကာယောစ၊ ဥပါသကာယောကျ်ား- ဥပါသကီမိန်းမတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပိယာ၊ မြတ်နိုးတော်မူကုန်သည်။ မနာပါ၊ နှစ်သက်တော်မူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိံကာရုဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဓမ္မဂရုတာယ၊ တရား၌-လေးမြတ်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဓမ္မဂရုကာ။ တရားကို-လေးမြတ်တော်မူကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သောစဓမ္မဂရုတာဝေါ၊ ထိုတရားကို-လေးမြတ်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဝါရုဝေါ၊ ရှိသေခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပဒူဝဿော၊ ကျိုးနွံ-ထုတ်ဝပ်ခြင်းမရှိသောသူသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ ပိဟ

ရတိ၊ နေရု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓပါလနိ၊ ပြောမူလေ၊ ဆိတ်ကျောင်း၊ ဥညာဉ်ပင်
ရင်း၌၊ ဣမိနာဥပ္ပန္နဏှာသယောန၊ ဤသို့ဖြစ်သော-အလိုတော်အားဖြင့်၊ ခေမိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဂရု
တာယောဝ၊ တရားကိုလေးမြတ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ မဟာကဿ
ပတ္တေရုဿ၊ မဟာကဿပ မထေရ်၏၊ အဘိနိက္ခမနဒိဝသေ၊ တောထွက်
သောနေ၌၊ ပစ္စ၊ ဝမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုတော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ တိဂါဝတံ၊ သုံးဂါဝတ်-အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ အဂမာ
သိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ အဘိရေက ဟိယောဇနသတံ၊ အလွန်နှင့်တကွ-ယူဇ
နာသုံးရာရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဂင်္ဂါတိရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်
နား၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ သပရိသံ၊ ပရိသတ်နှင့်
တကွသော၊ မဟာကပ္ပိနံ၊ မဟာကပ္ပိနမင်းကို၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
၌၊ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ တည်စေတော်မူပြီး၊ ဧကသ္မိံ၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တေ၊ တခုသော-မွန်း
လွဲသောအခါ၌၊ ပဉ္စစက္ကာလီသယောဇနံ၊ လေးဆဲ့ငါးယူဇနာ-အတိုင်း
အရှည်ရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ကုမ္ဘကာရုဿ၊ အိုး
ထိန်းသည်၏၊ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌၊ ဟိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးပင်ပတ်လုံး ဓမ္မ
ကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ပုတ္တုဿာတိကုလပုတ္တံ၊
ပုတ္တုဿာတိအမျိုးသားကို၊ အနာဂါမိပလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေ
သိ၊ တည်စေ တော်မူ၏၊ ဝိသယောဇနသတံ၊ ယူဇနာ တရားနှစ်ဆယ်-
အတိုင်းအရှည် ရှိသော- အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဝနဝါသိ သာ
မဏေရုဿ၊ ဝနဝါသိသိသာ- သာမဏေအား၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်း
ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ သဗ္ဗိယောဇနမဂ္ဂံ၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိ
သော- ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ခေမိရဝနိယတ္တေရုဿ၊ ခေမိရဝန-ရေ
ဝတ မထေရ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အနု
ရုဒ္ဓတ္တေရာ၊ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်သည်၊ ပါစိန ဝံသဒါယေ၊ ပါစိန ဝံသမည်
သော-တော၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေထုတ်၊ မဟာပုရိသ ဝိတက္ကံ၊ ယောကျ်ား
မြတ်၏ အကြံကို၊ ဝိတက္ကတိ၊ ကြံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥ တွားသိတော်မူ၍၊
တတ္ထ၊ ထိုပါစိနဝံသ-တောသို့၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆံ၊
ကြွတော်မူ၍၊ ထေရုဿ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ ပုရေတေားရှေး၌၊ ဩရုယျ၊
သက်တော်မူ၍၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းခြီးကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ ကု
ဗ္ဗိကဏ္ဍ သောဏတ္ထေရုဿ၊ ကုဗ္ဗိကဏ္ဍ-သောဏမထေရ်အား၊ ဧကဝန္ဓ
ကုဗ္ဗိယံ၊ တခုသော-ဝန္ဓကုဗ္ဗိတိုက်တော်၌၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို၊

၅၆၈

မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပညပေတွာ၊ခင်းစေ၍၊ ပဏ္ဍသကာလေ၊ရိုးသောက်ထအခါ၌၊ ဓမ္မဒေသနံ၊
 တရားဟောခြင်းကို၊အဇ္ဈေယိတွာ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၍၊သရ၊ ဘညပရိ
 ယောသာနေ၊အသံပြု၍ရှုတ်သောအဆုံး၌၊သာဓုကာရံ၊ကောင်းပြီးပေးခြင်း
 ကို၊အဒါယိ၊ပေးတော်မူ၏၊ တိဂါဝုတမဂ္ဂံ၊သုံးဂါဝုတ်-ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ကြွ
 တော်မူ၍၊တိဏ္ဍံ ကုလပုတ္တာနံ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါ အစရှိကုန်သော-သုံးယောက်
 ကုန်သော-အမျိုးကောင်းသားတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ၊နေရာအရပ်ဖြစ်သော၊
 ဂေါသိင်္ဂိသာလဝနေ၊နွားဦးချိုနှင့်တူသော-တောစိုးသစ်ပင်ရှိသော-တော
 ၌၊သာမဂ္ဂိရသာနိသံသံ၊သာမဂ္ဂိရသနှင့်စပ်သော- အကျိုးအာနိသံသကို၊
 ကထေယိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကဿပေါဝိဘဂဝါ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်း၊အယံ၊ဤ၊ဗာဓိကာရသည်၊အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌၊
 ပဘိဋ္ဌိတော၊တည်သော၊အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော-တပည့်
 တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိဿာသံ၊အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊
 ဗာဓိကာရဿ၊ဗာဓိကာရအမည်ရှိသော၊ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးဝိန်းသည်
 ၏၊နိဝေသနံ၊အိမ်သို့၊ဂစ္ဆာ၊ကြွတော်မူ၍၊ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်
 လုံး၊ဝသန္တော၊နေတော်မူလျက်၊ဓမ္မကထံ၊တရားစကားကို၊ကတွာ၊ဟော
 တော်မူ၍၊သဟတ္ထာ၊ ကိုယ်တော်၏-လက်ဖြင့်၊ အာမိသံ၊အာမိသကို၊ဂ
 ဟေတွာ၊ခံယူတော်မူ၍၊ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ၊ အမှာကံယေဝ၊ငါ
 တို့၏သာလျှင်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝဿူပနာယိကာယ၊ ဝါဆိုအံ့
 သောနေသည်၊ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်သော်၊ ဇေတဝနတော၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်မှ၊ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတေ၊ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်-မြီရံလျက်
 စာရိကံ၊ဒေသစာရိကို၊စရိဘုံ၊သွားခြင်း၌၊နိက္ခမိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ကောသ
 လမဟာရာဇာ၊ကောသလမင်းကြီးသည်လည်းကောင်း၊အနာထပိဏ္ဍိကာ
 ဒယော၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေး- အစရှိသော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ နိ
 ဝတ္တေတုံ၊ပြန်နစ်မိမ့်သော၌၊နာသက္ခိံ၊သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ အနာထပိဏ္ဍိ
 ကော၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေးသည်၊ဗာရံ၊ အိမ်သို့၊အာဂစ္ဆာ၊ လာလတ်၍၊
 ဒေါမနဿပတ္တော၊နှလုံးမသာယာခြင်းသို့-ရောက်သည်ဖြစ်၍၊နိဝေဒိ၊ထိုင်
 နေ၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊နံ၊ထိုအနာထပိဏ္ဍိသူဌေးကို၊ ပုဏ္ဏာနာမဒါယိ၊အိမ်
 ပြည့်မည်သော-ကျွန်မသည်၊သာမိ၊သခင်၊ဒေါမနဿပတ္တော၊ နှလုံးမသာ
 ယာခြင်းသို့ရောက်သည်၊အထိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊
 ဇေ၊အိမ်ပြည့်မည်သော-ကျွန်မ၊ အာမ၊နှလုံးမသာယာသည်မှန်၏၊သတ္ထာ
 ရံ၊ဘုရားသခင်ကို၊နိဝတ္တေတုံ၊ပြန်နစ်မိမ့်သော၌၊ နာသက္ခိံ၊ မတတ်နိုင်၊

အထ။ထိုသို့မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်။ မေ။ငါ့အား။ ဣမံတေမာသံ။ဤဝါ
 တွင်းသုံးလပတ်လုံး။ဓမ္မဝါ။တရားကိုမူလည်း။သောတံ။နာခြင်းငှါ။ယထာ
 အဓိပ္ပါယ်ဝါ။ အလိုရှိတိုင်းမူလည်း။ဒါနံ။အလှူကို။ ဒါတံ။လှူခြင်းငှါ။နုလ
 သိဿာမိ။မရအံ့။ဣတိ။ဤသို့။ ဗိန္ဒာ။ကြံခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာ။ဖြစ်၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ အာဟာ။ဆို၏။ သာမိ။သခင်။ အဟာမိ။ အကျွန်ုပ်သည် သာလျှင်။
 သတ္ထာရံ။မြတ်စွာဘုရားကို။ နိဝတ္တေဿာမိ။ ပြန်နစ်ပါစေအံ့။ ဣတိ။ဤသို့။
 ဝုတ္တေ။ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။သစေ။အကယ်၍။ နိဝတ္တေတံ။ပြန်နစ်စေခြင်း
 ငှါ။သက္ကောတိ။တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ တွံ။သင်သည်။ဘုဗိဿာယေဝ။
 တော်လွန်အံ့သည်သာလျှင်တည်း။ဣတိ။ဤသို့။အာဟာ။ ဆို၏။သာ။ထိုအိမ်
 ပြည့်မည်သော- ကျွန်မသည်။ ဂစ္ဆာ။သွား၍။ဗသဗလ ပါဒမူလေ။ မြတ်
 စွာဘုရား၏-ခြေတော်ရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ။ဝပ်၍။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား။
 နိဝတ္တေ။ပြန်နစ်တော်မူပါကုန်။ဣတိ။ဤသို့။ အာဟာ။နားတော်လျှောက်၏။
 ဝုတ္တေ။ အိမ်ပြည့်မည်သော-ကျွန်မတွံ။ သင်သည်။ ပရပဋိဗဒ္ဓဇိဝိကာ။
 သူတပါးတို့နှင့် စပ်သော- အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ မေ။ငါ့ဘုရားအား။ကိံ
 ကရိဿတိ။အဘယ်သို့ပြုလတ္တံ့နည်း။ဣတိ။ဤသို့။အဝေါစ။မိန့်တော်မူ၏။
 ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရား။မယံ။တပည့်တော်မအား။ ဒေယျဓမ္မော။လှူဘွယ်
 ဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိတိ။မရှိဟူ၍။ ဘုမ္မေဝိ။ကိုယ်တော်မြတ်တို့သည်လည်း။
 ဇာနာယ။ သိတော်မူကုန်၏။ ဘုဌာကံ။ ကိုယ်တော် မြတ်တို့၏။ နိဝတ္တေန
 ပစ္စယာပန။ပြန်နစ်တော်မူခြင်း ဟူသော- အကြောင်းကြောင့်ကား။အဟံ။
 တပည့်တော်မသည်။ တိသု။ သုံးပါးကုန်သော။ သရဏေသု။ သရဏ
 ဂုဏ်တို့၌ လည်းကောင်း။ ပစ္ဆသု။ငါးပါးကုန်သော။ သီလေသု။သီလတို့၌
 လည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌဟိဿာမိ။ ဆောက်တည်ပါအံ့။ဣတိ။ဤသို့။ အ
 ဝေါစ။ နားတော်လျှောက်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တေ။အိမ်
 ပြည့်မည်သော-ကျွန်မ။ သာရဿာရ။ အလွန်ကောင်း၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 သာရကာရံ။ ကောင်းခြီးပေးခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြုတော်မူ၍။နိဝတ္တေတွာ။
 ပြန်နစ်တော်မူ၍။ ဇေတဝနမေဝ။ဇေတဝန-ကျောင်းတော်သို့ သာလျှင်။
 ပဝိဋ္ဌော။ဝင်တော်မူ၏။ အယံကထာ။ ဤစကားသည်။ ပါကဇ္ဇာ။ထင်ရှား
 သည်။အဟောသိ။ဖြစ်ပြီ။ သေဋ္ဌိ။သူဌေးကြီးသည်။ သုတွာ။ကြား၍။ဝုတ္တော
 ယ။အိမ်ပြည့်မည်သော- ကျွန်မသည်။ ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရားသုံး။ နိဝတ္တိ
 တောကိရ။ ပြန်နစ်စေအပ်သည် ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ။ဤသို့။ တံ။ထိုအိမ်
 ပြည့်မည်သော-ကျွန်မကို။ ဘုဗိဿံ။ တော်လွန်သည်ကို။ ကက္ခာ။ ပြု၍။

၉

မိတုဋ္ဌာနေ၊ ဘိဗ္ဗိဒ္ဓိ၊ အရာန္တိ၊ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သာ၊ ထိုအိမ်ပြည့်မည်သော-ကျွန်
 မသည်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာမိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
 ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဿာ၊ ထိုအိမ်ပြည့်မည်သော-ရဟန်းမိန်းမ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာရဒ္ဓဝိပဿကဘာဝံ၊ အားထုတ်အပ်သော-ဝိပဿနာ ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ။ ဝုဇ္ဈေ၊ အိမ်ပြည့်မည်သော-ရဟန်းမိန်းမ၊
 ပန္နရသော၊ တဆွဲငါးရက်မြောက်သောနေ့၌-တက်ထွန်းသော။ စန္ဒေယ၊
 ထာ၊ လကဲ့သို့၊ တွံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ ပူရေသိ၊
 ပြည့်စေပြီး၊ ပရိပုဏ္ဏာယ၊ ပြည့်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဆင်း
 ရဲအဆုံးကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံ၊ ဤဘာသာ၊ ဂါထံ၊
 ဤဩဘာသာ၊ ဂါထာကို၊ ဝိဿန္တေတိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ ဂါထာပရိယောသာ
 နေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အ
 ဘိညာတာ၊ ကျော်စောထင်ရှားသော၊ သာဝိကာ၊ တပည့်မသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဓမ္မဂရု
 နော၊ တရားကို-လေးမြတ်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ။

နန္ဒတ္ထေရေ၊ နန္ဒမထေရ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာနဿာလာယံ၊ စည်းဝေးရာ-စရပ်၌
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တေဝိ၊ ဟောသည်ရှိသော်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ပဒေါတောဝ၊ တရသော-ပုန်ကိုရှုတ်စဉ်ကပင်လျှင်၊ အနဟာ
 တောဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝတိံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ တိယာမရတ္တိံ၊
 ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး၊ ဌတတောဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်သာလျှင်၊ ဓမ္မကထံ၊
 တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ နာတော်မူ၍၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသ
 နာတော်၏-အဆုံး၌၊ သာရကာရံ၊ ကောင်းခြီးကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊
 ထေရော၊ နန္ဒမထေရ်သည်၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်၍၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိသိုး၍၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ကာယဝေလာယ၊ အာဟာရအခါ၌၊ အာဂတတ္ထ၊ ကြွလာတော်
 မူကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သုတ္တ
 န္တေ၊ သုတ္တန်ကို၊ အာရဒ္ဓမတ္ထေ၊ အားထုတ်ခါမျှ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်း
 သော-အမှုကို၊ ကရိတ္ထ၊ ပြုတော်မူကုန်၏၊ တုဓမ္မံ၊ ကိုယ်တော်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓ
 သုရမာလာ၊ ကြီးရင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍- သိမ်မွေ့သော-ဖြစ်ခြင်းရှိတော်
 မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ နန္ဒ၊ နန္ဒ၊ တွံ၊ သင်သည်၊
 ကပ္ပံ၊ ကပ္ပံ၊ ပတ်လုံး၊ ဒေသတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ သုစေသတ္ထု၊ ကောယျာသိ၊

အကယ်၍တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ကပ္ပမတ္တဗ္ဗိ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်ပင်လျှင်။ သုဏောယျ၊ နာနိုင်ရာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့။ တထာဂတာ၊ ခြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဓမ္မဂရုနေသ၊ တရားကို-လေး
 ခြတ်တော်မူကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုခြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဓမ္မဂရုတာယ၊
 တရားတော်ကို-လေးခြတ်တော်မူသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိပန္နကာ၊ တ
 ရားကိုကျင့်ကုန်သော-သူတို့ကို။ ပိယာ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဋိပန္နကေ၊ တရားကိုကျင့်ကုန်သော-သူ
 တို့ကို။ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ပဋိပန္နကောစနာမ၊ တရားကို-ကျင့်သော-
 ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်ကား။ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်
 သည်ဖြစ်၍။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါးအကျိုးငှါ။ နောပဋိပန္နော၊ မကျင့်
 သော-ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါး- အကျိုးငှါ၊ ပဋိ
 ပန္နော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအကျိုးငှါ။ နောပဋိပန္နော၊ မ
 ကျင့်သော-ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ အတ္တဟိတာယစ၊ မိမိအကျိုးငှါလည်း
 နောပဋိပန္နော၊ မကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပရဟိတာယစ၊ သူတပါး အကျိုးငှါ
 လည်း။ နောပဋိပန္နော၊ မကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ အတ္တဟိတာယ
 စ၊ မိမိအကျိုးငှါလည်း။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပရဟိတာယစ၊ သူတ
 ပါးအကျိုးငှါလည်း။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော-ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့။ စတုဗ္ဗိခေ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေး
 ယောက်ကုန်သော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 အာယတ္တာဗာကုလောပိယ၊ အရှင်ဗာကုလကဲ့သို့။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဒသန္တံ၊
 ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကထာဝတ္ထုနံ၊ ကထာဝတ္ထုတို့ကို။ လာတိ၊ ရသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော-ကထာဝတ္ထု
 ဌံ၊ နုဩဝဒတိ၊ မဆုံးမ၊ နအနုသာသတိ၊ အဘန်တလဲလဲမဆုံးမ၊ အယံ၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်
 ဖြစ်၍။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါး အကျိုးငှါ။ နောပဋိ ပန္နောနာမ၊ မကျင့်
 သော-ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။
 ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာဘုရားသည်။ နပုန္တိ၊ မေးတော်မူ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။
 ဝုဗ္ဗိပက္ခေ၊ ပွားစီးခြင်းအပေါ်၌။ နဋ္ဌိတောတိ၊ မတည်သောရဟန်းဟူ၍။ နပုန္တိ
 တိ၊ မေးတော်မူ။ ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဥပနန္ဒော-သကျ

၅၂၂

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပုတ္တောဝိယ။ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော-ရှင်ဥပနန္ဒကဲ့သို့။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်
 ပါးကုန်သော။ ကထာဝတ္ထုနံ၊ ကထာဝတ္ထုတို့ကို။ အလာဘိ၊ မရ၊ ပရံ၊ သူတ
 ပါးကို။ တေဟိ၊ ထိုဆယ်ပါးကုန်သော- ကထာဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံး
 မ၏။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကထာဝတ္ထံ၊ မိမိ၌ပြုအပ်သော-ဝတ်ကို။ သာဒိ
 ယနတ္ထံ၊ သာယာခြင်း၌၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။
 ပရဟိတာယ၊ သူတပါးအကျိုး၌၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တဟိ
 တာယ၊ မိမိအကျိုး၌၊ နေပဋိပန္နောနာမ၊ မကျင့်သော-ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဧဝ
 ရူပမ္ပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော-ရဟန်းကိုလည်း။ နပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ။
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ မဟာပစ္ဆိ
 ရိယ၊ ကြီးစွာသော-ခြင်းတောင်းကဲ့သို့၊ တဏှာ၊ တဏှာကို။ အပ္ပဟိနာ၊ မ
 ပယ်အပ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၊ ယောဘိက္ခု၊ အ
 ကြင်ရဟန်းသည်။ လာဠုဒါပီရိယ၊ လာဠုဒါပီ- ရဟန်းကဲ့သို့။ အတ္တနာပိ
 မိမိသည်လည်း။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကထာဝတ္ထုနံ၊ ကထာဝတ္ထုတို့
 ကို။ အလာဘိ၊ မရ၊ ပရမ္ပိ၊ သူတပါးကိုလည်း။ တေဟိ၊ ထိုဆယ်ပါးကုန်သော
 ကထာဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ နသမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ နဩဝဒတိ၊ မဆုံး
 မ၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိအကျိုး၌၊ နေပဋိ
 ပန္နော၊ မကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါးအကျိုး၌၊ နေပဋိ
 ပန္နော၊ မကျင့်သော-ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဧဝရူပမ္ပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော-ရဟန်း
 ကိုလည်း။ နပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အန္တော၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့
 သည်။ ဖရသုဆန္တာဝိယ၊ ပေါက်ဆိန်ဖြင့်ဖြတ်အပ်သော- သစ်တို့ကဲ့သို့၊
 မဟန္တာ၊ များကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၊
 ယောပနုဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနမဟာကဿ
 ပါဒယော၊ သာရိပုတ္တရာ-မောဂ္ဂလာန- မဟာကဿပ- အစရှိကုန်သော၊
 အသီတိမဟာ ထေရာဝိယ၊ အသီတိ မဟာထေရ်တို့ကဲ့သို့။ သယံ၊ မိမိ
 သည်။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကထာဝတ္ထုနံ၊ ကထာဝတ္ထုတို့ကို။ လာ
 ဘိ၊ ရ၏။ ပရမ္ပိ၊ သူတပါးကိုလည်း။ တေဟိ၊ ထိုဆယ်ပါးကုန်သော-ကထာ
 ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံး၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ အတ္တဟိတာ
 ယစေဝ၊ မိမိအကျိုး၌လည်ကောင်း။ ပရဟိတာယစ၊ သူတပါးအကျိုး၌
 လည်းကောင်း။ ပဋိပန္နောနာမ၊ ကျင့်သော-ရဟန်းမည်၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်

ရဲသိန်တီတသုတ်

၅၂၃

ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မဟူ၊ ငါတရား၏၊ သာသနာသာ၊ သာသနာတော်
၏၊ ဝုဏ္ဏတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဣဓာရိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ဝေပုဏ္ဏတိ၊ ဤသို့အတ္တ
ဟိတ - ပရဟိတ - အကျိုးကိုကျင့်သော - သဘောရှိသော - ရဟန်းကိုသာ
လျှင်၊ ဝုဏ္ဏန္တော၊ မေးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကောနုခေါဘိက္ခဝေတိ အာ
ဒိ၊ ကောနုခေါဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူပြီ။ ။

ဇေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗာနံ၊ မေးအပ်ကုန်သော၊
တေသံပနဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အားကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဇာတိဘူမိယံ၊ ဘွားတော်မူရာဖြစ်သော - အ
ရပ်၌၊ ဥဘယဟိတာယ၊ မိမိ - သူတပါး - နှစ်ပါးသော သူတို့၏ - အကျိုး၌၊ ပ
ဗ္ဗိပန္နံ၊ ကျင့်သော၊ ဒသ ကထာဝတ္ထုလသဟိ၊ ဆယ်ပါးသော - ကထာဝတ္ထု
ကိုရသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ကောနုခေါ တတ္ထဝေပုဏ္ဏတိ၊ ကောနုခေါ
တတ္ထဝေပုဏ္ဏတိ၊ ဝုဏ္ဏန္တော၊ မေးတော်မူ၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဗိန္တနာ
ဝါ၊ ကြံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သမန္တနာဝါ၊ အညီအညွတ် - တိုင်ပင်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
မူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မန္တာနိပုတ္တော၊ မန္တာနိပုတ္တောမ၏ -
သားဖြစ်သော၊ အာယသ္မာပုတ္တော၊ အရှင်ပုတ္တသည်၊ တသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ထိုဘူ
မိဇာတိမည်သော - အရပ်၌၊ အာကာသမဇ္ဈေ၊ ကောင်းကင်အလယ်၌၊ ဌိ
တော၊ တည်သော၊ စန္ဒောရိယစ၊ လကဲ့သို့၎င်း၊ သူရိယောရိယစ၊ နေကဲ့သို့
၎င်း၊ ပါကဇ္ဇောပညာတော၊ အလွန်ထင်ရှား၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ
ဘိက္ခု၊ ထိုဟန်းတို့သည်၊ မေဃသဒ္ဓံ၊ မိန့်သံကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ ဧကန္တံ၊
တပေါင်းတည်း၊ သန္တိပဟိတ မောရဗာဠာရိယစ၊ ရဝေးသော - ဥဒေါင်း
တို့၏ - အပေါင်းတို့ကဲ့သို့၎င်း၊ ဂဏသဇ္ဈာယံ၊ အပေါင်းသရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို
ကာဝံ၊ ပြုခြင်း၌၊ အာရန္တဘိက္ခုရိယံစ၊ အားထုတ်သော - ရဟန်းတို့ကဲ့သို့
၎င်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာစရိယံ၊ ဆရာဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏထေရံ၊ ပုဏ္ဏမထေရံ
ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေန္ဒာ၊ လျှော်ကြားလိုကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ထေရဿစ၊ ပုဏ္ဏမထေရံ၏လည်း၊ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသိ
တံ၊ ဆိုခြင်း၌၊ အပ္ပဟောန္တေ ဟိ၊ မဆန့်ကုန်သော၊ မုခေဟိ၊ ခံတွင်းတို့ဖြင့်၊ ဧ
ကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပုဏ္ဏောနာမာန္တေ အာယသ္မာ
တိအာဒိ၊ ပုဏ္ဏောနာမာန္တေ အာယသ္မာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟံ

၅၂၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သု၊ ကြားလျှော်ကုန်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ ပုဏ္ဏောတိ၊ ပုဏ္ဏော ဟူသည်ကား၊
 တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ မန္တနိယာ၊ မန္တ
 နိအမည်ရှိသော - ပုဏ္ဏေးမ၏၊ ပုဏ္ဏော၊ သားတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 မန္တနိပုဏ္ဏောတိ၊ မန္တနိပုဏ္ဏောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမ္ဘာဝိတောတိ၊
 သမ္ဘာဝိတော ဟူသည်ကား၊ ဂုဏသမ္ဘာဝနာယ၊ ဆိုလတ္တံ့သော-ကထာ
 ဝတ္ထု၊ ဂုဏ်လျှင်-အာရုံရှိသော-ခြီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊ သမ္ဘာဝိတော၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏
 အပ္ပိန္နောတိ၊ အပ္ပိန္နောဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒာဝိရဟိတော၊ အလိုရန်မက်မှ
 ကင်း၏၊ နိဣန္ဒော နိတ္တဏှော၊ တဏှာတည်းဟူသော-အလိုရန်မက်ရှိ၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေတ္ထ၊ ဤအပ္ပိန္နောဟူသောဝုဒ်၌၊ ဗျဉ္ဇနံ၊ အပ္ပိန္နသဒ္ဓါသည်၊
 သာဝသေသံဝိယ၊ နည်းသောအနက်ကို ဟောသော- အပ္ပသဒ္ဓါသည်အ
 ကြွင်းရှိသကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထောပန၊ အနက်သည်ကား၊ နိဝရသေ
 သော၊ စိုးစဉ်းသောဣန္ဒာရန်မက်-အကြွင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ မထေရ်၏၊ အန္တော၊ စိတ်အစဉ်သန္တာန်တည်း
 ဟူသောအတွင်း၌၊ အဏုမတ္တာ၊ အဏုမြူအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပါဝိကာ၊
 ယုတ်မာသော၊ ဣန္ဒာနာမ၊ အလိုရန်မက်မည်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဇေသေသော၊ ဤပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ ဝိကာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသ
 ဝေါရှိ၏၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဟိနတဏှော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
 တဏှာရှိ၏ ။

အဝိဝေ၊ တနည်းလည်း၊ အတြိန္ဒ တာ၊ အလွန်အလိုရှိသည်၏အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ ပါဝိန္ဒ တာ၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်၏- အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 မဟိန္ဒ တာ၊ ကြီးသောအလိုရှိသည်၏-အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အပ္ပိန္ဒ တာ၊
 ကင်းသော- အလိုရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံဘော
 ဒေါ၊ ဤအပြားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအလွန်အလိုရှိသည်၏
 အဖြစ်-အစရှိသောအပြားတို့တွင်၊ သကလာဘော၊ မိမိရသော-လာဘ်၌၊
 အတိတ္တဿ၊ မရောင့်ရဲသောရဟန်း၏၊ ပရေလာဘော၊ သူတပါးရသောလာဘ်
 ၌၊ ပတ္ထနာ၊ တောင့်တခြင်းသည်၊ အတြိန္ဒ တာနာမ၊ အလွန်အလိုကြီးသည်
 ၏-အဖြစ်မည်၏၊ တာယ၊ ထိုအလွန် အလိုကြီးသည်၏အဖြစ်၌၊ သမန္နာဂ
 တဿ၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းအား၊ ဧကာဘာဇနေ၊ တခုသော-အိုးကင်း၌၊ ပက္က
 ပူဝေါပိ၊ ကြော်သောမုံ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊
 ပတိတော၊ ကျသည်ရှိသော်၊ နသုပက္ကောဝိယစ၊ ညီညွတ်စွာ မကျက်သ

၀၀၀

ကဲ့သို့၎င်း၊ ခုဒ္ဒကောဝိယစ၊ ငယ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ခါယတိ၊ ထင်တတ်၏၊ သွေဝ
သောဝေပူဝေါ၊ ထိုမိမိသပိတ်၌လောင်းအပ်သော- မှုံကိုပင်လျှင်၊ ပရဿ၊ တ
ပါးသောရဟန်း၏၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ ပက္ခိတော၊ လောင်းပြန်အပ်သည်ဖြစ်အံ့
သုပက္ခောဝိယစ၊ ညီညွတ်စွာ- ကျက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟန္တာဝိ
ယစ၊ ကြီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ခါယတိ၊ ထင်တတ်၏၊ အသန္တဂုဏသမ္ဘာ
ဝနတာပန၊ မိမိကိုယ်၌ထင်ရှားမရှိသော သီလအစရှိသော- ဂုဏ်တို့ကို-
ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့သူတပါးတို့အား- ပြောပြလိုသောရဟန်း၏အဖြစ်သည်
လည်းကောင်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေစ၊ ခံခြင်း၌လည်း၊ အမတ္တညတော၊ အတိုင်းအ
ရှည်ကိုမသိသော- ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဝိစ္ဆတာနာမ၊
ယုတ်မာသော- အလိုရှိသည်၏- အဖြစ်မည်၏၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧ
ကစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ အသန္ဓေ၊ သန္ဓါတရားမရှိသည်၊ သမာနော
ဖြစ်လျက်၊ သန္ဓေတိ၊ သန္ဓါတရားရှိ၏ဟူ၍၊ ဖံ၊ ငါကို၊ ဇနေ၊ လူများအပေါင်း
သည်၊ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း၊ ဣတိ၊ အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော
နည်းဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ အာဂတောယေဝ၊ လာသည်သာလျှင်
တည်း၊ တာယ၊ ထိုယုတ်မာသော- အလိုရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော
ပြည့်စုံသော၊ ဗုဂ္ဂလော၊ ဗုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကောဟာညေ၊ အံ့ဘွယ်ပြုခြင်း၌၊ ပတိဋ္ဌာ
တိ၊ တည်၏၊ ပန၊ အတို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သန္တဂုဏသမ္ဘာဝနာစ၊ မိမိ၌ထင်
ရှားရှိသော- သီလစသော ဂုဏ်တို့ကို- သူတပါးတို့အား ပြောပြသော-
ရဟန်းသည်၎င်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံခြင်း၌၊ အမတ္တညတောစ၊ အတိုင်းအရှည်
ကိုမသိသော- ရဟန်း၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ မဟိစ္ဆတာနာမ၊ ကြီး
သောအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်မည်၏၊ သာဝိ၊ ထိုကြီးသော- အလိုရှိသည်
၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊
သန္ဓေ၊ သန္ဓါတရားရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ သန္ဓေတိ၊ သန္ဓါတရား
ရှိ၏ဟူ၍၊ ဖံ၊ ငါကို၊ ဇနေ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်
လျက်၊ သီလဝါတိ၊ သီလရှိ၏ဟူ၍၊ ဖံ၊ ငါကို၊ ဇနေ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဇာ
နာတု၊ သိစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ
အဘိဓမ္မာ၌၊ အာဂတောယေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း၊ တာယ၊ ထိုကြီး
သော- အလိုရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗုဂ္ဂလော၊
ဗုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုဿန္တပ္ပယော၊ ရောင့်ရဲနိုင်ခဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇာ
ကမာတာဝိ၊ တွားသောအမိသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကိုး

ဂဟေတုံ။ ယူခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မတတ်နိုင်။ တေန။ ထိုကြောင့်။ အဂ္ဂိ
ခန္ဓောစ။ မီးပုံသည်၎င်း။ သမုဒ္ဒေစ။ သမုဒ္ဒရာ သည်၎င်း။ မဟိန္ဒေသ။ အလို
ကြီးသော။ ပုဂ္ဂလောစာပိ။ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၎င်း။ သကဓေုန။ တွင်းဖြင့်။ ပစ္စယံ။
မီးစာ-ရေ-ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းကို။ ဧတု။ ပေးသည်ဖြစ်စေ။ ဧတေတ
ယောပိ။ ထိုသုံးပါးတို့သည်လည်း။ အတပ္ပယာ။ မရောင့်ရဲကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဧတံဝစနံ။ ဤစကားကို။ ဝုစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်၏။ ပန။ ထိုမှတစ်ပါး။ သန္တရုဏာနိ
ဂူဟနတာစ။ မိမိ၌ထင်ရှားရှိသော - သိလစသောဂုဏ်ကို - ယျှိုဝှက်သော
ရဟန်း၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟေ။ ခံခြင်း၌။ မတ္တညတာစ။ အ
တိုင်းအရှည်ကိုသိသောရဟန်း၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အပ္ပိစ္ဆတာနာ
မ။ ကင်းသောအလိုရှိသည်၏ - အဖြစ်မည်၏။ တာယ။ ထိုကင်းသောအလိုရှိ
သည်၏ - အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
အတ္တနိ။ မိမိ၌။ ဝိဇ္ဇမာနဓိ။ ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဂုဏံ။ သိလစ
သောဂုဏ်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတုကာမတာယ။ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓေါ။ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ သမာနော။ ဖြစ်လျက်။ သဒ္ဓေါ
တိ။ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍။ မံ။ ငါ့ကို။ ဇနော။ လူများအပေါင်း
သည်။ ဇာနာတု။ သိစေသတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ နုဇ္ဈတိ။ အလိုမရှိ။ သိလ
ဝါ။ သိလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ပဝိဝိက္ခော။ ပိဝေကသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဗဟု
သုတော။ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်။ အာရဒ္ဓဝိရိယော။ အားထုတ်
အပ်သောလုံးလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သမာဓိသမ္ပန္နော။ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်။
ပညာ၊ ပညာရှိသည်။ ဝိဏာသဝေ။ ကုန်ပြီးသော - အာသဝေရှိသည်။ သမာ
နော။ ဖြစ်လျက်။ ဝိဏာသဝေတိ။ ကုန်ပြီးသော - အာသဝေရှိ၏ဟူ၍။ မံ။ ငါ
ကို။ ဇနော။ လူများအပေါင်းသည်။ ဇာနာတု။ သိစေသတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
နုဇ္ဈတိ။ မတောင့်တ။ သေယျထာပိ။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား
မဇ္ဈန္တိကထေရောပိယ။ မဇ္ဈန္တိက - မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ကိရေ။ ကြားဘူး
သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ထေရေ။ မဇ္ဈန္တိကမထေရ်သည်။ မဟာဝိဏာသဝေ။
ရဟန္တာကြီးသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ အဿ။ ထိုမဇ္ဈန္တိကမထေရ်၏။
ပတ္တဝီဝရံပန။ သပိတ်သင်္ကန်းသည်ကား။ ပါဒမတ္တမေဝ။ တမတ်မျှသည်
သာလျှင်။ အဋ္ဌတိ။ အတိုးထိုက်၏။ သောထေရော။ ထိုမထေရ်သည်။
အသောကဿဓမ္မရဉ္ဍော။ အသောကဓမ္မရာဇ်၏။ ဝိဟာရမဟာဒီဝသေ။
ကျောင်းပူဇော်သောနေ၌။ သံဃာဓမ္မဓရာ။ သံဃာထေရ်သည်။ အဟောသိ။
ဖြစ်ပြီ။ အထ။ ထိုအခါ၌။ အဿ။ ထိုမထေရ်၏။ အတိလူဘာသာဝံ။ အလွန်ခေါင်း

ပါးသည်၏-အဖြစ်ကို၊ မိသွား၊ မြင်၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ထေဝကံ၊ အတန်ငယ်၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူပါကုန်၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ ထေရော၊ မဇ္ဈိန္ဒြိယက-မထေရ်သည်
 မာမိသေ၊ ငါကဲ့သို့သော-သဘောရှိသော၊ ခီဏာသဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ရညော၊ မင်းကို၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ အကရောန္တေ၊ မပြုသည်
 ရှိသော်၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကော၊ အတတ်သူသည်၊ ကရိသတိ၊ ပြု
 လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ နိမုဇ္ဈိတွာ၊ ဂုတ်၍၊
 သံဃာဠေရဿ၊ သံဃာထေရ်အား၊ ဥက္ခိတ္တဝိဇ္ဇာံ၊ ထားအပ်သောဆွမ်း
 ကို၊ ဂဏ္ဍန္တောယေဝ၊ ခံလျက်သာလျှင်၊ ဥမ္ပုဇ္ဈိ၊ ပေါ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤတို့၊ ခီဏာ
 သဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ခီဏာသဝေတိ၊
 ရဟန္တာဟူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဇာနာတူတိ၊ သိ
 စေသတည်းဟူ၍၊ နဣန္ဒြိယတိ၊ အလိုမရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပ္ပိန္နော၊ ကင်းသော
 အလိုရှိသော၊ ဘိက္ခုပန၊ ရဟန်းသည်ကား၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော၊ လာ
 ဘံ၊ လာဘ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ လာဘံ၊ လာဘ်ကို၊
 ယာဝရံ၊ အမြဲတည်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဒါယကာနံ၊ ဒါယကာတို့
 ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ အာရာဇေတိ၊ နှစ်သိမ့်စေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယထာယထာ၊
 အကြင်အကြင်သို့သော- အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အပ္ပိန္နတာယ၊ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 အပ္ပံ၊ နည်းသော ဝတ္ထုကို၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ခံ၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝတ္ထော၊ အကျင့်၌၊ ပသန္နာ၊
 ကြည်ညိုကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော-ပစ္စည်း
 အာမိသတို့ကို၊ ဒေန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ။

အပရောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ အပ္ပိန္နော၊ အလိုနည်းသောရဟန်း
 သည်၊ ပစ္စယ အပ္ပိန္နော၊ ပစ္စည်း၌-အလိုနည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ရတင်
 အပ္ပိန္နော၊ ရတင်၌အလိုနည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ အပ္ပိန္နော၊
 ပရိယတ္တိ၌-အလိုနည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အဓိဂမ အပ္ပိန္နော၊ အဓိဂမ၌
 အလိုနည်းခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဇော၊ လေးပါးအပြားရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ဗံတူသု၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ အပ္ပိန္နော၊ အလိုနည်းသော-ရဟန်းသည်၊
 ပစ္စယအပ္ပိန္နောနာမ၊ ပစ္စည်း၌-အလိုနည်းသည်မည်၏၊ သော၊ ထိုပစ္စည်း၌
 အလိုနည်းသော-ရဟန်းသည်၊ ဒါယကာဿ၊ ပေးလှူတတ်သောသူ၏၊ ဝသံ၊

အစွမ်းကို၊ ဇာနတ်၊ သိ၏။ ဒေယျဓမ္မဿ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု၏။ ဝသံ၊ အစွမ်း
 ကို၊ ဇာနတ်၊ သိ၏။ အတ္တဇော၊ မိမိ၏၊ ထာမံ၊ အစွမ်းကို၊ ဇာနတ်၊ သိ၏။ ပဟိ
 သန္တံ၊ မှန်၏။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု သည်။ ဗဟု၊ များသည်။ ယဒိဟော
 တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်း
 ငယ်သော-လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒါတုကာမော၊ လှူခြင်းငှါ အလိုရှိအံ့။ ဒါယ
 ကဿ၊ ပေးလှူတတ်သောသူ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်
 သောဝတ္ထုကို၊ ဂဏှာတိ၊ ခံ၏။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်။ အပ္ပေါ၊
 နည်းအံ့။ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်။ ဗဟု၊ များစွာသော-
 လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒါတုကာမော၊ လှူခြင်းငှါ အလိုရှိအံ့။ ဒေယျဓမ္မဿ၊
 လှူဘွယ်ဝတ္ထု၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ အပ္ပံ၊ နည်းစွာသော-လှူဘွယ်
 ဝတ္ထုကို၊ ဂဏှာတိ၊ ခံ၏။ ဒေယျဓမ္မောပိ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း။ ဗဟု၊
 များအံ့။ ဒါယကောပိ၊ ပေးလှူတတ်သော-သူသည်လည်း။ ဗဟု၊ များစွာ
 သော-လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒါတုကာမော၊ လှူခြင်းငှါ အလိုရှိအံ့။ အတ္တဇော၊
 မိမိ၏၊ ထာမံ၊ အစွမ်းကို၊ ဉာတိ၊ သိ၏။ ပမာဏေနော၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဂဏှာတိ၊ ခံ၏။ ရတင်္ဂသမာဒါနဿ၊ ရတင်္ဂကို ဆောက်တည်
 ခြင်း၏။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ အတ္တိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇာနာပေတုကာ
 မော၊ သိစေခြင်းငှါ အလိုရှိသော-ရဟန်းသည်။ ရတင်္ဂ အပ္ပိန္နောနာမ၊ ရ
 တင်္ဂ အပ္ပိန္န မည်၏။ တဿ၊ ထိုရတင်္ဂ အပ္ပိန္နကို၊ အာပိ ဘာဝနတ္ထံ၊ ထင်
 စွာပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣမာနိ၊ ဤသည်ကား။ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့သည်၊ သော
 သာနိက မဟာသုမတ္ထေရောပိယ၊ သုသာန်ရတင်္ဂကို ဆောက်တည်သော-
 မဟာသုမ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကို ဆိုပြီးအံ့။ ထေ
 ရော၊ မဟာသုမ-မထေရ်သည်။ သဗ္ဗိဝဿာနိ၊ အဝါ ခြောက်ဆယ်တို့
 ပတ်လုံး၊ သုသာနော၊ သုသာန်၌၊ ဝသိ၊ နေ၏။ အညော၊ တပါးသော၊ ကောတိက္ခု
 ပိ၊ တယောက်သောရဟန်းသည်လည်း၊ နပညာယတိ၊ မထင်ရှား၊ တေနော
 ထိုကြောင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗိဝဿာနိ၊ အဝါ ခြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ သုသာ
 နော၊ သုသာန်၌၊ အပ္ပေါကိဏ္ဏော၊ အပေါင်းအတော်တို့နှင့်- ရောပြွမ်းခြင်းမှ
 ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝသမိ၊ နေ၏။ ဇုတိယော၊ နှစ်ခုမြော်သော
 သူသည်။ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ နဇာနောယျ၊ မသိရာ၊ သောသာနိကုတ္တမော၊ မြတ်သော
 သုသာန်ရတင်္ဂ အကျင့်သည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟံ၊ ဆိုပြီ။ ဧတိယပဗ္ဗတေ၊ ဧတိယတောင်၌၊ ဧတာတိယတ္ထေ
 ရော၊ မထေရ်ညီနောင်တို့သည်၊ ဝသိ၊ သု၊ နေကုန်ပြီ၊ တေသု၊ ထိုမထေရ်ညီ

ရုယဝိနိတသုတ်။

၅၂၆

နောင်တို့တွင်၊ ကနိဋ္ဌော၊ ညီဖြစ်သောမထေရ်သည်။ ဥပဋ္ဌာကေန၊ အလုပ်
 အကျွေးဒါယကာသည်။ ပေသိတွာ၊ ပို့လာ၍။ ဥစ္ဆန္တိကာ၊ ကြံပိုင်းတို့ကို
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဇေဋ္ဌဿ၊ အစ်ကိုပင်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊
 သွားလေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကရေထ
 ပြုတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ထေရဿစ၊ မထေရ်အား
 လည်း။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။
 ဝိက္ခာလနကာလော၊ ဆေးပြီးသောအခါသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော
 ထေရော၊ ထိုနောင်တော်ဖြစ်သောမထေရ်သည်။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ အလံ၊
 တန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း။ ဧ
 ကာသနိကာ၊ ဧကာသနိကံရတင်ကိုဆောင်တည်ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်
 သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဥစ္ဆန္တိ
 ကာ၊ ကြံပိုင်းတို့ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပညာသ
 ဝဿာနိ၊ အနှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး။ ဧကာသနိကာ၊ ဧကာသနိကံရတင်
 ကို-ဆောင်တည်သည်။ သမာနောဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ရတင်္ဂံ၊ ရတင်ကို။ နိဂူ
 ဟမာနော၊ ဖုန်းလွှမ်းလျှို့ဝှက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ က
 တွာ၊ ပြု၍၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ဆေး၍၊ ဝုန၊ တတန်၊ ရတင်္ဂံ၊ ရတင်
 ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောင်တည်၍၊ ဂတော၊ သွားလေ၏။ ယောပန၊ အကြင်ရဟန်း
 သည်ကား၊ သာကေတကတိဿတ္ထေရောဝိယ၊ သာကေတကတိဿမထေရ်
 ကဲ့သို့၊ ဗဟုသုတဘာဝံ၊ အကြားအမြင်များသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေ
 တံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ နုဣတ္တိတိ၊ အလိုမရှိ၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ပရိယတ္တိအ
 ပြိန္နောနာမ၊ ပရိယတ္တိ၌-နည်းသောအလိုရှိသောရဟန်းမည်၏။ ကိရ၊ ကြား
 ဘူးသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ထေရော၊ သာကေတက-တိဿမထေရ်သည်။ ခဏော
 အားလပ်သောအခွင့်သည်။ နုတ္တိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ ဥဒ္ဓေသ၊ ပရိပုစ္ဆာသု၊ ပါဠိ
 သင်ခြင်း-အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းတို့၌၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ အကရောန္တော၊
 မပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မရဏက္ခဏံ၊ သေအံ့သောအခွင့်
 ကာလကို၊ လဘိဿထ၊ ရတော်မူပါကုန်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒိ
 တော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ စွန့်၍၊
 ဂဏိကာရ၊ ဝါလိက သမုဒ္ဒဝိဟာရံ၊ ဂဏိကာရ၊ ဝါလိက သမုဒ္ဒမည်သော
 ကျောင်းသို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ အန္တောဝဿံ
 ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ထေရ နဝ မဇ္ဈိမာနံ၊ ထေရ နဝ မဇ္ဈိမတို့အား၊ ဥပကာ
 ရော၊ ကျေးဇူးပြုသည်၊ မာတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာပဝါရဏာယ၊ သတင်းကျွတ်

၂၁

၅၀၆

မူလပုဏ္ဏားသစ် - အဋ္ဌကထာနိဿယ

လပြည့်-မဟာပဝါရဏာနေ့၌၊ ဥပေါသထဒီဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ ဓမ္မကထာ
ယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ခေါ်ဝေါ်တွာ၊ ချောက်
ချားစေ၍၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သော
တာပန္နာဒိသု၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်
ယောသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သောတာပန္နာဒိတာဝံ၊ သောတာ
ပန်အစရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေတုံ၊ သူတပါးတို့အား သိစေ
ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နုဇ္ဈန္တတိ၊ အလိုမရှိ၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓိဂမ အပ္ပိ
ဇ္ဈောနာမ၊ အဓိဂမအပ္ပိန္န မည်၏၊ တယောကုသပုတ္တာပိယစ၊ သုံးယောကုန်
သော-အနုရုဒ္ဓါအစရှိကုန်သော-အမျိုးကောင်းသားတို့အားကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း၊ ဗာဠိကာရ ကုန္တ ကာရောပိယစ၊ ဗာဠိကာရအမည်ရှိသော အိုး
ထိန်းသည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တည်း၊ အာယသ္မာပနပုဏ္ဏော၊ အရှင်ပုဏ္ဏ
သည်ကား၊ အတြိန္ဒတဉ္စ၊ အလွန်သော-အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပါဝိန္ဒတဉ္စ၊ ယုတ်မာသော-အလိုရမ္မက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ မဟိန္ဒတဉ္စ၊ ကြီးသော-အလိုရမ္မက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း
ရင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ ဣန္ဒာပဒိုပက္ခဘူတာ
ယ၊ ဣန္ဒာလောဘ၏-ဆန်းကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အလောဘသင်္ခါ
တာယ၊ အလောဘဟုဆိုအပ်သော၊ ပရိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်သော၊ အပ္ပိန္န
တာယ၊ ကင်းသောအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပိန္နောနာမ၊ အပ္ပိန္န မည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
ပြီ၊ ဘိက္ခု၊ နန္ဒိ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အတြိန္ဒတာ၊
အလွန်အလိုရှိသည်၏-အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပါဝိန္ဒတာ၊ ယုတ်မာသော
အလိုရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မဟိန္ဒတာ၊ ကြီးသောအလိုရှိသည်
၏-အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်
အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသု၊ ထိုအလွန်အလိုရှိသည်၏- အဖြစ်အစရှိ
သည်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြ၍၊ ဇေဇ္ဈဝံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ အပ္ပိန္နတံ၊ အပ္ပိန္နတာ ကျေးဇူးနှင့်-ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊
သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပိန္န
ကထံ၊ အလိုနည်းခြင်းနှင့်ဝပ်သောတရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနာစအပ္ပိန္နော အပ္ပိန္န ကထဉ္စ ဘိက္ခု၊ နံကတ္တာ
တိ၊ အတ္တနာစအပ္ပိန္နော အပ္ပိန္န ကထဉ္စ ဘိက္ခု၊ နံကတ္တာဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်ပြီ။ ။

ရဲလဲဝီနီတသုတ်၊

၅၈၁

ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနာစ သန္တုဋ္ဌောဝိအာဒိသု၊ အတ္တနာစ သန္တု
 ဋ္ဌောဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝိသေသတ္ထမေဝ၊ ထူးသောအနက်ကိုသာ
 လျှင်၊ ဒီပပိဿာမ၊ ပြပေကုန်အံ့၊ ယောဇနာပန၊ အနက်ကို-ယောဇနာခြင်း
 ကိုကား၊ ဂုတ္တနယောဇနာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏၊ သန္တုဋ္ဌောထိ၊ သန္တုဋ္ဌော ဟူသည်ကား၊ ဣတရိတပေတ္တယ
 သန္တောသေန၊ ဆိုးကောင်း- ယုတ်မြတ်-ရတတ်သမျှသော ပစ္စည်းဖြင့်-
 ရောင့်ရဲ လွယ်ခြင်းနှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ သောပနေသ သော
 ပနဇေသဇေသော သန္တောသော၊ ထိုသန္တောသသည်၊ ခွါဒသဝိဇော၊ တဆဲ့
 နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤတဆဲ့နှစ်ပါးသော-သန္တော
 သသည်၊ သေယျထာကတမံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာလာဘသန္တောသော၊ ရတိုင်းသောသင်္ကန်းဖြင့်-
 ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ယထာဗလသန္တောသော၊ မိမိအားနှင့်-လျော်
 သောသင်္ကန်းဖြင့်-ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ယထာသာရုပ္ပ- သန္တော
 သော၊ မိမိနှင့်လျော်ပတ်သောသင်္ကန်းဖြင့်-ရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဇော၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာပါတာ
 ဒိသု၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤသင်္ကန်း၌- ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်အ
 တူ-သုံးပါးစီပြား၏၊ တဿ၊ ထိုပစ္စည်း လေးပါး၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား၊ ပဘောဒသံဝုဏ္ဏနာ၊ အပြားကို ဖွင့်ကြောင်းဖြစ်သော စကား
 အစဉ်တည်း၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သုန္ဓရံဝါ၊
 ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ အသုန္ဓရံဝါ၊ မကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော
 စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ လတတိ၊ ရ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနေဝ၊ ထို
 ရတိုင်းသော- သင်္ကန်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊ အညံ့၊ တပါးသော
 သင်္ကန်းကို၊ နပတ္ထေတိ၊ မတောင့်တ၊ လတန္တောပိ၊ ရသော်လည်း၊ နဂဏ္ဌာ
 တိ၊ မခံ၊ အယံ၊ ဤသို့မခံခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌
 ယထာလာဘ သန္တောသော၊ ယထာလာဘ သန္တောသမည်၏၊ သေါဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ပကတိ ဒုဗ္ဗလောဝါ၊ ပြကတေ အားဖြင့်-အားနည်းသည်
 လည်း၊ အထဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အာဗာဓ ဇရာဘိဘူတောဝါ၊
 အနာနှိပ်စက်ခြင်း-အိုမင်းခြင်း သဘောသည်-နှိပ်စက်အပ် သည်ဖြစ်၍
 လည်း၊ ဂရုစိဝရံ၊ လေးသောသင်္ကန်းကို၊ ပါရုပေန္တော၊ ရုံသည်ရှိသော်၊
 ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဘာဂေန၊ သဘော
 တူသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို၊ ပရိဝတ္တိတွာ

၅၀၂

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပလပတ်၍၊ လဟုကောန၊ ပေါသောသကံနိးဖြင့်၊ ယာပေန္တောဝိ၊ သူသော်လည်း၊ သန္တုဇ္ဈောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ စိဝရေ၊ သကံနိး၌၊ ယထာဗလ သန္တောသော၊ ယထာဗလ သန္တောသမည်၏။ အပရော၊ တပါးသောရဟန်းသည်၊ ပဏိတ ပစ္စယ လာဘီ၊ မွန်မြတ်သော-ပစ္စည်းကိုရခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဋ္ဌန္တု စိဝရေဒီနံ၊ ပဋ္ဌန္တုရာဇ်တိုင်းမှဖြစ်သော-သကံနိးအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ မဟန္တစိဝရံဝါ၊ အထိုးများစွာထိုက်သော-သကံနိးကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုနိဝါပနစိဝရနိ၊ များစွာကုန်သော-သကံနိးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လာဘီတွာ၊ ရ၍၊ ဣဒံ၊ ဤသကံနိးသည်၊ ဖိရပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းပြု၍ရှည်မြင့်သော-အခွန်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ထေရုနံ၊ မထေရ်တို့အား၊ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသကံနိးသည်၊ ဗဟုသုတာနံ၊ များသောအကြား အမြင်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသကံနိးသည်၊ ဂိလသနာနံ၊ နာကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣဒံ၊ ဤသကံနိးသည်၊ အပ္ပလာဘာနံ၊ နည်းသောလာဘ်ရှိကုန်သော-ရဟန်းတို့အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေတွာ၊ လှူ၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပုရောဏစိဝရံဝါ၊ ဟောင်းလေပြီးသော-သကံနိးကိုလည်းကောင်း၊ သံကာရ-ကုဋ္ဌာဒိတေဝါ၊ တမြက်ချေးရ-ရှိရာအရပ်အစရှိသည်မှလည်းကောင်း၊ သန္တကာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို၊ ဥပ္ပနိတွာ၊ ရွေး၍၊ တေဟိ၊ ထိုပုဆိုးခွမ်းတို့ဖြင့်၊ သဗ်သဋ္ဌိံ၊ ခူးကုန်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓာရေန္တောဝိ၊ ဆောင်သောရဟန်းသည်လည်း၊ သန္တုဇ္ဈောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ စိဝရေ၊ သကံနိး၌၊ ယထာသာရူပ သန္တောသော၊ ယထာသာရူပ-သန္တောသမည်၏။

ဣပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ လူခံဝါ၊ ရုန့်ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏိတံဝါ၊ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လာဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနေဝ၊ ထိုရတိုင်းရတိုင်းသောဆွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယာပေတိ၊ ပျူ၏။ အညံ၊ တပါးသောဆွမ်းကိုနပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ၊ လာဘန္တောဝိ၊ ရသော်လည်း၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ အယံ ဤသို့ရတိုင်းရတိုင်းသောဆွမ်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာလာဘ သန္တောသော၊ ယထာလာဘ သန္တောသမည်၏။ ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပကတိ

ဝိရုဒ္ဓါဝါ၊ ပြုကတော သောအားဖြင့်-ဆန့်ကျင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗျာဓိဝိ
ရုဒ္ဓါဝါ၊ အနာနှင့်-ဆန့်ကျင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊
လတတိ၊ ရု၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပရိဘုရေတန၊ သုံးဆောင်အပ်သော၊
ယေန၊ အကြင်ဆွမ်းဖြင့်၊ အဗာသု၊ မချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သတာဂဿ၊ သဘောတူသော၊ ဘိက္ခုနော၊
ရဟန်းအား၊ တံဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊
ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ သပ္ပာယတောစနံ၊ လျှောက်ပတ်သော-ဘောဇဉ်ကို၊
ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော-ရ
ဟန်းသည်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အယံ၊ ဤသို့ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိဇ္ဇာပါတော၊ ဆွမ်း၌၊
ယထာဗလ-သန္တောသော၊ ယထာဗလ-သန္တောသမည်၏၊ အပရော၊ တပါး
သောရဟန်းသည်၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊
ဆွမ်းကို၊ လတတိ၊ ရု၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊
စိဝရိယ၊ သင်္ကန်းကိုကဲ့သို့၊ ဖိရပဗ္ဗဇိတ-ဗဟုသုတ-အပ္ပဿာတ-ဂိဿနာ
နံ၊ နှုတ်မြင့်စွာရဟန်းပြုခြင်းရှိသောရဟန်း-များသောအကြားအမြင်ရှိသော
ရဟန်း-နည်းသောလတတိရှိသော ရဟန်း-နာသောရဟန်းတို့အား၊ ဒတွာ၊
ပေးလှူ၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ သေသကံဝါ၊ အကြွင်းကိုလည်းကောင်း၊
ဝိဇ္ဇာယဝါ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌာမူလည်း၊ စရိတွာ၊ သွား၍၊ မိဿကာ ဟာရံ၊
အရောရောသော-အာဟာရကို၊ ဘုဉ္ဇိန္တောပိ၊ စားသောရဟန်းသည်လည်း၊
သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ရောင့်ရဲ
ခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝိဇ္ဇာပါတော၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာသရပ္ပ
သန္တောသော၊ ယထာသရပ္ပ-သန္တောသမည်၏။ ။

ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မနာပံဝါ၊ နှစ်
သက်ဝွယ်- ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အမနာပံဝါ၊ နှစ်သက်ဝွယ်-မရှိ
သည်လည်းဖြစ်သော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို၊ လတတိ၊ ရု၏၊ သော၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ တေန၊ ထိုသို့ရုခြင်းကြောင့်၊ သောမနသံဝါ၊ ဝမ်းမြောက်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နေဝဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ပဋိပသံဝါ၊ အမျက်ထွက်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော-အ
ပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ တိဏသန္တာရကေနပိ၊ မြက်အခင်းဖြင့်လည်း၊ ယထာ
လန္တေနော၊ ရတိုင်းသော-ကျောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တုဿတိ၊ ရောင့်ရဲ၏၊ အယံ၊
ဤသို့ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သေနာသနေ၊ ကျောင်း၌၊

ယထာလာဘာ - သန္တောသော၊ ယထာလာဘာ သန္တောသမည်၏။ ယောပန၊
 အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပကတိရိရန္တံဝါ၊ သဘော
 အားဖြင့်ဆန့်ကျင်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဗျာမိရိရန္တံဝါ၊ အနာနှင့် - ဆန့်ကျင်
 သည်လည်းဖြစ်သော။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ယတ္ထ၊ အ
 ကြင်ကျောင်း၌၊ ဝသတော၊ နေသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အဗါသု၊
 မချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံသေနာသနံ၊ ထိုကျောင်းကို။ သဘာ
 ဂဿ၊ သဘောတူသော။ တိက္ခနော၊ ရဟန်းအား။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တဿ၊
 ထိုသဘောတူသောရဟန်း၏။ သန္တကော၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သပ္ပိယသေနာသ
 နေ၊ လျောက်ပတ်သောကျောင်း၌၊ ဝသန္တောပိ၊ နေသောရဟန်းသည်လည်း
 သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ရောင့်ရဲ
 ခြင်းသည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သေနာသနေ၊ ကျောင်း၌၊ ယထာဗလ
 သန္တောသော၊ ယထာဗလ - သန္တောသ မည်၏။ အပရော၊ တပါးသောရ
 ဟန်းသည်။ မဟာပုညော၊ ကြီးသော - ဘုန်းရှိ၏။ လေဏာ မဏ္ဍပ ကုဋ္ဌာဂါရာ
 ဒိနိ၊ လိုဏ် - မဏ္ဍပ် - အထွဋ်တပ်သော ပြာသာဒ် - အစရှိကုန်သော၊ ဗဟူနိ၊
 များစွာကုန်သော၊ ပဏီတသေနာသနာနိ၊ မွန်မြတ်သောကျောင်းတို့ကို။ လ
 ဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တာနိ၊ ထိုကျောင်းတို့ကို။ စိဝရာဒိနိဝိယ
 သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ဝိရပဗ္ဗဇိတဗဟုသုတအပ္ပလာဘာဂိလာနာနံ
 ရှည်မြင့်စွာရဟန်းပြုခြင်းရှိသောရဟန်း - များသောအကြားအမြင်ရှိသောရ
 ဟန်း - နည်းသောလာတ်ရှိသောရဟန်း - နာသောရဟန်းတို့အား။ ဒတွာ၊ ပေး
 လှူ၍၊ ယတ္ထကတ္ထပိ၊ အမှတ်မရှိသောကျောင်း၌၊ ဝသန္တောပိ၊ နေသော်လည်း
 သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ရောင့်ရဲ
 ခြင်းသည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သေနာသနေ၊ ကျောင်း၌၊ ယထာသာရုပ္ပ
 သန္တောသော၊ ယထာသာရုပ္ပ - သန္တောသမည်၏။ ယောပိ၊ အကြင်ရဟန်း
 သည်လည်း၊ ဥတ္တမ သေနာသနံနာမ၊ မြတ်သောကျောင်းမည်သည်ကား၊ ပ
 မာဒဋ္ဌာနံ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ - အကြောင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်သောကျောင်း
 ၌၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော - ရဟန်းအား။ ဝိနိမိဒ္ဓံ၊ ဝိနိမိဒ္ဓသို့၊ ဩက္ကမတိ၊
 သက်၏။ နိဒ္ဓါတိတူတဿ၊ အိပ်ခြင်းဖြင့် - နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ပုန၊ တဘနံ၊
 ပဋိဗုဏ္ဏတော၊ နိုးသောရဟန်းအား၊ ပါပဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်။
 ပါတုတဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊
 တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို၊ ပတ္တန္တိ၊ မိမိသို့
 ရောက်သော်လည်း။ နသမ္ပဒိန္နတိ၊ မခံသော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံ၊ ထို

ကျောင်းကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ။ ပယ်၍။ အန္တောကာသ- ရုက္ခမူလာဒိသုလွင်
 တီးခေါင်- သစ်ပင်ရင်း အစရှိသည်တို့၌။ ဝသန္တောပိ။ နေသောရဟန်း
 သည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌောဝ။ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အယံ။
 ဤသို့ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ အဿ။ ထိုရဟန်းအား။ သေနာသနေ။ ကျောင်း၌။
 ယံထာသာရုပ္ပ-သန္တောသော။ ယထာသာရုပ္ပ-သန္တောသမည်၏။ ။

ဣပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ လူခံဝါ။ ကြမ်း
 တန်းသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတံဝါ။ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘေ
 သန္တံ။ ဆေးကို။ လတာတိ။ ရ၏။ သော။ ထိုရဟန်းသည်။ ယံ။ အကြင်ဆေးကို။
 လတာတိ။ ရ၏။ တေနော။ ထိုဆေးဖြင့်သာလျှင်။ သန္တုဋ္ဌာယတိ။ ရောင့်ရဲ၏။
 အညံ။ တပါးသောဆေးကို။ နပစ္စေတိ။ မတောင့်တ။ လတာန္တောပိ။ ရသော်
 လည်း။ နဂဏှာတိ။ မယူ။ အယံ။ ဤသို့ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ အဿ။ ထိုရဟန်း
 အား။ ဂိလာနပစ္စယေ။ ဆေးပစ္စည်း၌။ ယထာလာတာ သန္တောသော။ ယထာ
 လာတာ-သန္တောသမည်၏။ ယောပန။ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ တေလတ္ထိ
 ကော။ ဆီကိုအလိုရှိ၏။ ဗာဏိတံ။ တင်လဲကို။ လတာတိ။ ရ၏။ သော။ ထိုရဟန်း
 သည်။ တံ။ ထိုတင်လဲကို။ သဘာဂဿ။ သဘောတူသော။ ဘိက္ခုနော။
 ရဟန်းအား။ ဒတွာ။ ပေး၍။ တဿ။ ထိုရဟန်း၏။ ဟတ္ထတော။ လက်မှ။ တေ
 လံ။ ဆီကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ အညဒေဝဝါ။ တပါးသော ဆီကိုမူလည်း။ ပရိ
 ယေသိတွာ။ ရှာ၍။ တေဟိ။ ထိုရှာ၍ရအပ်သောဆီတို့ဖြင့်။ ဘေသန္တံ။ ဆေး
 ကို။ ကရောန္တောပိ။ ပြုသောရဟန်းသည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌောဝ။ ရောင့်ရဲသည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အယံ။ ဤသို့ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ အဿ။ ထို
 ရဟန်းအား။ ဂိလာနပစ္စယေ။ ဆေးပစ္စည်း၌။ ယထာဗလ သန္တောသော။
 ယထာဗလ-သန္တောသမည်၏။ မဟာဝုညော။ ကြီးသော ဘုန်းရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ဗဟု။ ချားစွာသော။ တေလ မရ ဗာဏိတာဒိ ပဏိတ ဘေသန္တံ။
 ဆီ-ပျား-တင်လဲ-အစရှိသော- မွန်မြတ်သော ဆေးကို။ အပရော။ တပါး
 သောရဟန်းသည်။ လတာတိ။ ရ၏။ သော။ ထိုရဟန်းသည်။ တံဘေသန္တံ။
 ထိုဆေးကို။ ဝိဝရံပိယ။ သင်္ကန်းကိုကဲ့သို့။ ဝိရပဗ္ဗဇိတဗဟုသုတ အပ္ပလာ
 တ ဂိလာနာနံ။ ရှည်မြင့်စွာရဟန်းပြုခြင်းရှိသောရဟန်း- ချားသောအကြား
 အမြင်ရှိသော ရဟန်း-နည်းသော လာဘ်ရှိသောရဟန်း-နာသောရဟန်း
 တို့အား။ ဒတွာ။ ပေး၍။ တေသံ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာဘတေန။ ဆောင်ခဲ့
 တိုင်းသော။ ယေနကေနပိ။ အမှတ်မရှိသောဆေးဖြင့်။ ယာပေန္တောပိ။ ပြု
 သောရဟန်းသည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌောဝ။ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။

ဖြစ်၏။ ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ ကောသ္မိံ ဘာဇနေ၊ တခုသော
 ခွက်၌၊ မုတ္တဟာရိတကံ၊ ဂေါမုတ္တဖြင့်မိမ်သော-ရှစ်ရှားသီးကို၊ ဌပေတွာ၊
 ထား၍၊ ကောသ္မိံ၊ တခုသောခွက်၌၊ စတုမရရံ၊ စတုမရကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား
 ၍၊ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယံ၊ အကြင်ဆေးကို၊ ဣစ္ဆာသိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထို
 ဆေးကို၊ ဂဏ္ဍ၊ ခံတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တေသု၊ ထိုဂေါမုတ္တဖြင့်မိမ်သော-သဖန်းခါးသီး-
 စတုမရ တို့တွင်၊ အညတရေနပိ၊ တပါးပါးဖြင့်လည်း၊ ရောဂေါ၊ အနာ
 သည်၊ သစေဂူပသမတိ၊ အကယ်၍ ငြိမ်းသည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ငြိမ်း
 သည်ရှိသော်၊ ဂေါမုတ္တ ဟာရိတကံနာမ၊ နွားကျင်ငယ်ပုပ်ဖြင့် မိမ်သော-
 သဖန်းခါးသီး မည်သည်ကို၊ ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုမရရံ၊
 စတုမရကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ မုတ္တဟာရိတကေန၊ နွားကျင်ငယ်ပုပ်
 ဖြင့်မိမ်သော-ရှစ်ရှားသီးဖြင့်၊ တေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသော
 ရဟန်းသည်၊ ပရမသန္တုဋ္ဌေဝ၊ လွန်စွာရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဂိလာနပစ္စ
 ယေ၊ ဆေးပစ္စည်း၌၊ ယထာသာရုပ္ပ သန္တောသော၊ ယထာသာရုပ္ပ သန္တော
 သမည်၏၊ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌၊ တိဏ္ဏံ
 တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးသုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံပနသန္တောသမံ၊ ဤသန္တောသ
 တို့တွင်၊ ယထာသာရုပ္ပ သန္တောသောယေဝ၊ ယထာသာရုပ္ပ သန္တောသ
 သည်သာလျှင်၊ အဂ္ဂေါ၊ ဖြတ်၏၊ အာယသ္မာပုဏ္ဏော၊ အရှင်ပုဏ္ဏသည်၊
 ကောကသ္မိံ ပစ္စယေ၊ တပါးတပါးသောပစ္စည်း၌၊ ဣမေဟိတိဟိ သန္တော
 သေဟိ၊ ဤသုံးပါးကုန်သော-သန္တောသတို့ဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌေ၊ ရောင့်ရဲလွယ်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။

သန္တုဋ္ဌိ ကထဉ္စာတိ၊ သန္တုဋ္ဌိ ကထဉ္စဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု၊ နိဗ္ဗိစ၊ ရဟန်း
 တို့အားလည်း၊ ဣဒံသန္တုဋ္ဌိကထံ၊ ဤသန္တုဋ္ဌိကထာကို၊ ကတ္တာစ၊ ဟော
 ကြားတတ်သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပရိဝိတ္တောတိ၊ ပရိဝိတ္တောဟူ
 သည်ကား၊ ကာယ ပရိဝေကော၊ ကာယ-ပရိဝေက လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တ
 ပရိဝေကော၊ ဗိတ္တ-ပရိဝေကလည်းကောင်း၊ ဥပဓိပရိဝေကော၊ ဥပဓိပရိဝေ
 ကရင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိတိဟိ ပရိဝေကေဟိ၊ ဤသုံးပါးကုန်သော-ပရိ
 ဝေကတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော-ပရိဝေ
 ကတို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက် အထည်းထည်း၊ ဝဏ္ဏတိ၊ သွား၏၊ ဧကော၊

တပေသံအထည်းထည်း၊ တိဗ္ဗတိ၊ ရပ်၏၊ ဧကော၊ တပေသံအထည်းထည်း၊
 နိသိဒ္ဓတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကော၊ တပေသံအထည်းထည်း၊ သေယျ၊ အိပ်ခြင်း
 ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊ ဧကော၊ တပေသံအထည်းထည်း၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဇ္ဇာ
 ယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏၊ ဧကော၊ တပေသံအထည်းထည်း၊
 ပရိက္ခမတိ၊ ဆွမ်းခံရှာမှ-ဖဲခဲ့၏၊ ဧကော၊ တပေသံအထည်းထည်း၊ စင်္ဂဟံ၊
 စင်္ကြံသွားခြင်းကို၊ အမိဋ္ဌာတိ၊ ဆောက်တည်၏၊ ဧကော၊ တပေသံအ
 ထည်းထည်း၊ စရတိ၊ သွား၏၊ ဧကော၊ တပေသံအထည်းထည်း၊ ဝိဟရ
 တိ၊ နေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသို့တပေသံအထည်းထည်း-နေခြင်း-သွားခြင်းအစ
 ရှိသည်ကို-ပြုခြင်းသည်၊ ကာယပရိဝေကောနာမ၊ ကာယပရိဝေကမည်၏
 ပန၊ အဘို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးကုန်သော-ဈာန်သ
 မာပတ်တို့သည်၊ စိတ္တ ပရိဝေကောနာမ၊ စိတ္တ ပရိဝေကမည်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဥပမိပရိဝေကောနာမ၊ ဥပမိပရိဝေကမည်၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊
 ကာယပရိဝေကော(ပ) ဗုဒ္ဓလောနံသင်္ခါရဂတာနန္တိ၊ ကာယပရိဝေကော
 (ပ)ဗုဒ္ဓလောနံ သင်္ခါရဂတာနံဟူ၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊
 ဖြတ်စွာတရားသည်၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓံဧဝ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ကာယပရိဝေကော၊ ကာယပရိဝေကသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိဝေ
 ကဋ္ဌကာယာနံ၊ ဈာန်ကိုရခြင်းငှါ-နှလုံးသွင်း သည်ဖြစ်၍-ဘဝနာကိုအား
 ထုတ်သည်၏-အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော-ကာယပရိဝေကနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊
 နေက္ခမ္ဘာတိရတာနံ၊ ဈာန်၌ ဓမ္မလျော်ခြင်း- ရှိကုန်သောဗုဒ္ဓိလ် တို့အား၊
 စိတ္တ ပရိဝေကောစ၊ စိတ္တ ပရိဝေကသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပရိသုဒ္ဓိဗိတ္တာနံ၊ နိဝရဏစသောအညစ် အကြေးမှ-စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိ
 ကုန်သော၊ ပရမဝေါဒါနပတ္တာနံ၊ ဝိတက်အစရှိသော-ထိုထိုသို့သောဈာန်
 ၏ပရိပက္ခမှ- ကင်းသဖြင့်- လွန်စွာစင်ကြယ်ခြင်းသို့- ရောက်ကုန်သော၊
 နိရူပဓိနံ၊ ခန္ဓုပမိ- ကိလေသုပမိ-အစရှိသောဥပမိတို့မှ-ကင်းခြင်းကြောင့်-
 ဥပမိမရှိကုန်သော၊ ဝိသင်္ခါရဂတာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ အာရုံ ပြုသော အားဖြင့်
 ရောက်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓလောနံ၊ ဗုဒ္ဓိလ်တို့အား၊ ဥပမိပရိဝေကောစ၊ ဥပမိပရိဝေ
 ကသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိဝေကကထန္တိ၊ ပရိဝေကကထံဟူ
 သည်ကား၊ ဘိက္ခုနုဗ္ဗိစ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဣမံပရိဝေကကထံ၊ ဤပရိ
 ဝေကကထာကို၊ ကတ္တာ၊ ပြောဟောတတ်၏၊ အသံသဇ္ဇောတိ၊ အသံသ
 ဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဝိဓေန၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ သံသဇ္ဇေန၊ သံသဂ္ဂမှ၊
 ဝိရဟိတော၊ ကင်းသည်တည်း၊ သဝနံ သံသဂ္ဂေါစ၊ သဝနံ သံသဂ္ဂလည်

၅၀၀

မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကောင်း၊ ဒဿန သံသယေါစ၊ ဒဿန သံသယလည်းကောင်း၊ သမုလ္လပ
 န သံသယေါစ၊ သမုလ္လပန သံသယ လည်းကောင်း၊ သမ္ဘောဂ သံသယေါ
 စ၊ သမ္ဘောဂသံသယလည်းကောင်း၊ ကာယ သံသယောစ၊ ကာယ သံသယ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံသယေါ၊ သံသယသည်၊ ပဉ္စဝိသေ၊ ငါးပါးအ
 ပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသု၊ ထိုငါးပါးသော-သံသယတို့တွင်၊
 ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အသုကသ္မိံ၊ ဤအမည်ရှိ
 သော၊ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊ နိဂမေဝါ၊ နိဂုံး၌လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိ
 ဝါ၊ မိန်းမကြီးသည်လည်းကောင်း၊ ကုမာရိကာဝါ၊ သတို့သမီးသည်လည်း
 ကောင်း၊ အဘိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏၊ ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏၊ ပါ
 သာဒိကာ၊ လောဘ၏အစွမ်းအားဖြင့်-ကြည့်ချင်ဘွယ်ရှိ၏၊ ပရမာယ၊ လွန်
 မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်း-ကိုယ်သဏ္ဌာန်၌၊ သမန္နာဂ
 တာ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြား၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သံသိဒတိ၊ နစ်၏၊ ဝိသိဒတိ၊ အထူးအား
 ဖြင့်နစ်၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စေခြင်း
 ဌာ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ သိက္ခာဗုဗ္ဗလျံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်-အားနည်း
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ အနာဝိကတွာ၊ ထင်ရှားမပြုမူ၍၊ ဟိနာယာဝတ္တတိ၊ လူ
 ထွက်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပရေဟိဝါ၊ သူတပါးတို့သည်မူလည်း၊ ကထိယ
 မာနံ၊ ပြောကြားအပ်သော၊ ရူပါဒိသဗ္ဗတ္ထိံ၊ အဆင်းအစရှိသည်တို့၏-ပြည့်
 စုံခြင်းကို၊ အတ္တနာဝါ၊ မိမိသည်မူလည်း၊ ဟသိတ လဝိတ ဂီတသဒ္ဓံ၊
 ရယ်သံ-စကားဆိုသံ-သီချင်းသံကို၊ သုဏ္ဍာယ၊ ကြားသောရဟန်းအား
 သောတဝိညာဏ ဝိဝိဝသေန၊ သောတဝိညာဏဝိဝိ၏- အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ သဝန သံသယေါနာမ၊ သဝန
 သံသယမည်၏၊ ယော၊ အကြင်သဝန သံသယကို၊ အနိတ္ထိဂန္ဓ ဗောဓိသတ္တ
 သာစ၊ အနိတ္ထိဂန္ဓဘုရားလောင်း၏လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂ္ဂဇ္ဇ လေဏ ဝါသိတိ
 သဒဟာရသာစ၊ ပဉ္စဂ္ဂဇ္ဇလိုက်၌နေလေ့ရှိသော-တိဿပဉ္စင်းငယ်၏လည်း
 ကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိရ၊ ကြားဘူး
 သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒဟာရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
 ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဂိရိဂါမဝါသိကမ္မာရေမိတာယ၊ ဂိရိ
 မည်သောရွာ၌-နေလေ့ရှိသော-ရွှေပန်းတိန်သည်၏-သို့သည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါး
 ဦးကုန်သော၊ ကုမာရိဟိ၊ သတို့သမီးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပဒုမသရံ၊
 ပဒုမ္မာကြာအိုင်သို့၊ ဂန္တော၊ သွား၍၊ န္တတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ပဒုမိနိံ၊ ပဒုမ္မာကြာ

ရဲလဲဝိနိတသုတ်။

၅၀၉

ပန်းကို၊ ဝိလန္တိတွာ၊ ပန်၍။ မရရဿရေန။ သာယာစွာသော-အသံဖြင့်။ ဂါ
ယန္တိယာ၊ သိသည်ရှိသော်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ကာမရာဂ
န၊ ကာမရာဂတည်းဟူသော-မြှားသည်။ ဂိဇ္ဈေ၊ နှလုံး၌-စူးဝင်အင်ရဲကား။
ဝိသေသာ၊ အဘိညာဉ် တည်းဟူသော- တရားအထူးမှ။ ပရိဟာယိ
တွာ၊ ဆုတ်ယုတ်၍။ အနုယ ဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းကို။ ပါပုဏိ၊
ရောက်လေ၏။ ။

ဣဓ၊ ဤသာသနာ တော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။
နဟောဝခေါသုဏာတိ၊ မကြား။ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဘိရူပံ၊
အလွန်အဆင်းထွသော၊ ဒဿနိယံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော၊ ပါသာဒိကံ၊ လော
ဘ၏အစွမ်းအားဖြင့်-ကြည့်ချင်ဘွယ်ရှိသော၊ ပရမာယ၊ လွန်မြတ်သော၊
ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်းကိုယ်သဏ္ဌာန်၌၊ သံမန္နဒဂတံ၊ ပြည့်စုံသော
ဣတ္ထိံ ဝါ။ မိန်းမကြီးကို လည်းကောင်း၊ ကုမာရိဝါ၊ မိန်းမငယ်ကို လည်း
ကောင်း။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံ၊ ထို
မိန်းမကြီး-မိန်းမငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သံသိဒတိ၊ နစ်၏။ ဝိသိဒတိ၊ အထူး
အားဖြင့်နစ်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စေ
ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ သိက္ခာဒုဗ္ဗလျံ၊ သိက္ခာဝုဒ်တော်-အား
နည်းသည်၏အဖြစ်ကို။ အနာဝိကတွာ၊ ထင်စွာမပြုမူ၍။ ဟိနာယာဝတ္တတိ၊
လူထွက်၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့။ ဝိသဘာဂ-ရူပံ၊ မာတုဂါမဖြစ်သော-ဝိသဘာ
ဂအာရုံကို။ ဩလောကေန္တဿပန၊ ကြည့်သော ရဟန်းအားကား။ စက္ခု
ဝိညာဏာဝိယံသေန၊ စက္ခုဝိညာဏာဝိယံ၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နရာဂေါ၊
ဖြစ်သောရာဂသည်။ ဒဿန သံသဂ္ဂေါနာမ၊ ဒဿန-သံသဂ္ဂမည်၏။ သော၊
ထိုဒဿနသံသဂ္ဂကို။ ဇံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဇ္ဇော၊ သိ
အပ်၏။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဇကော၊ တပါးသော၊ ဒဟာရော၊
ပဉ္စင်းငယ်သည်။ ကာလ ဒိဃ ဝါဝိ ခွါရ ဝိဟာရံ၊ ကာလ-ဒိဃ-ဝါဝိ-ခွါရ
ကျောင်းသို့၊ ဥဒ္ဓေသတ္တာယ၊ ပါဠိသင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဂတော၊ သွားလေ၏။
အာစရိယော၊ ဥဒ္ဓေသဆရာသည်။ တဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်အား၊ အန္တရာယံ၊
အန္တရာယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ပေးခြင်းကို။ နကရောတိ၊
မပြုသော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်၊ ဂုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ အနုပန္နတိ၊ အစဉ်
လိုက်၏။ အာစရိယော၊ ဥဒ္ဓေသဆရာသည်။ အန္တောဂါမေ၊ ရွာတွင်း၌၊ သ
စေနစရိဿသိ၊ အကလံ၍-ဆွမ်းခံမသွားသည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင်အား၊
ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော

ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်၊ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ သမ္ပဒိန္နိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဥဒ္ဓေ
သေ၊ ပါဠိသင်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတေ၊ ပြီးသည်ရှိသော်၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊
ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊
မေ၊ ငါအား၊ ဣမသ္မိံ၊ ဂါမေ၊ ဤရွာ၌၊ စရိတုံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းငှါ၊ နဒေတိ၊ မ
ပေး၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊
စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို
ငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ ဧကော၊ တယောဝံသော၊ ကုလမိတာ၊ အမျိုးသွီးသည်၊
ပီတကဝတ္ထံ၊ ရွှေသော- အဆင်းရှိသော- အဝတ်ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊
ဂေဟော၊ အိမ်၌၊ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်၊ ဒဟရံ၊ ပဉ္စင်းငယ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သဉ္ဇာ
တရာဂါ၊ ဖြစ်သောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဈင်္ဂေန၊ ငင်ချိုဖြင့်၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊
အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ တဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်၏၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ ပက္ခိပိ
တွာ၊ လောင်း၍၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်ခဲ့၍၊ မဉ္ဇကေ၊ ညောင်စောင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်
၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသတို့သွီးငယ်ကို၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့
သည်၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊ ကိံ၊ အကြောင်းအဘယ်သို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိံ၊ သု၊
မေးကုန်ပြီ၊ ခွါရေန၊ တံခါးဖြင့်၊ ဂတံ၊ ထွက်သွားလေသော၊ ဒဟရံ၊ ပဉ္စင်းပျိုကို
လဘာမာနာ၊ ရေပါသည်ဖြစ်အံ့၊ ဇိဝိဿာမိ၊ အသက်ရှင်ရတော့အံ့၊ အလဘာမာ
နာ၊ မရခဲ့သည်ဖြစ်အံ့၊ မရိဿာမိ၊ သေရတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဝေဝေန၊ လျှင်တော့အဟုန်ဖြင့်၊ ဂတ္တံ၊
ပြေးသွား၍၊ ဂါမန္တိရေ၊ ရွာတံခါး၌၊ ဒဟရံ၊ ပဉ္စင်းပျိုရှိရာအရပ်သို့၊ ပတွာ၊
ရောက်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နိဝတ္တထ၊ ပြန်ကြွတော်မူ
ပါကုန်၊ သိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဏ္ဌာဟိ၊ ခံတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ သု၊
လျှောက်ကုန်၏၊ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းပျိုသည်၊ အလံ၊ အလိုမရှိ၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွား
အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုသတို့သွီး၏- အမိအဘ
တို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံနာမကာရဏံ၊ ဤမည်သောအကြောင်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာပိတွာ၊ တောင်းပန်လျှော့ဆို၍၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ အဗ္ဗာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏၊ ဂေဟော၊ အိမ်၌၊ ဧတ္တကံနာမ
မနံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော- ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ နော၊ တပည့်
တော်တို့အား၊ ဧကောယေဝမိတာ၊ တယောက်သော- သွီးပျိုသည်သာလျှင်
အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နော၊ တပည့်တော်တို့၏၊ ဇေဋ္ဌဗုတ္တ
ဋ္ဌာနေ၊ သားကြီးအရာ၌၊ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊
ဇိဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ

သု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းမျိုးသည်၊ မဟံ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာပလိ
 ဗောဓေန၊ ဤအိမ်ရာထောင်သော-လူ၏ဘောင်၌-နေခြင်းတည်းဟူသော-
 ကြောင့်ကြခြင်းဖြင့်၊ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ အနာဒိယိတွာ
 ဝ၊ လျှောက်ဆိုအပ်သောစကားကို-နားမထောင်မူ၍သာလျှင်၊ ပက္ခန္ဓော၊
 ဖဲလေ၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ အိမ်သို့ပြန်သွား
 ၍၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊ ဒဟရံ၊ မောင်ပဉ္စင်းကို၊ နိဝတ္ထေတုံ၊ ပြန်ကြွလာမိမ့်သော
 ဌာ၊ နသက္ခိဌာ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်ပြီ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ယံသာမိကံ၊ အကြင်
 ချစ်လင်ကို၊ ဣတ္ထသိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုချစ်လင်ကို၊ လာသိဿသိ၊ ရလတ္တံ့၊
 ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထပါ၊ ခါဒစ၊ ခဲလည်းခဲပါ၊ ပိဝစ၊ သောက်လည်းသောက်ပါ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ သာ၊ ထိုသတို့သွီးသည်၊ အနိစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ နိရာဟာရာ၊ အစာမစားသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာလမကာသိ၊ သေခဲ့၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့
 သည်၊ တဿ၊ ထိုသတို့သွီး၏၊ သရိရက်စွံ၊ သူကောင်ဇုတ်ကြည်းခြင်း
 ကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ တံပိတက ဝတ္ထံ၊ ထိုရွှေသောအဝတ်ကို၊ ရုပိ
 ဟာရေ၊ ရှာဦးကျောင်း၌၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ အံသု၊
 လှူကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍာံဝ၊ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်သည်ကို
 သာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘာဇယိံသု၊ ဝေတာန်ကုန်ပြီ၊ ဧကော၊ တယောက်
 သော၊ မဟလ္လကော၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကောဋ္ဌာသံ၊
 အရကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကလျာဏီ ပိဟာရံ၊ ကလျာဏီ ကျောင်းတိုက်
 သို့၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ သောပိဒဟရော၊ ထိုပဉ္စင်းမျိုးသည်လည်း၊ ဗေတိ
 ယံ၊ စေတိတော်ကို၊ ဝဋ္ဌိဿာမိတိ၊ ရှိခိုးအံ့ဟူ၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုကလျာဏီ
 ကျောင်းတိုက်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဒိဝါဠာနေ၊ နေနေရာအရပ်၌၊
 နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ မဟလ္လကော၊ ရဟန်းကြီးသည်၊ တံဝတ္ထခဏ္ဍာံ၊ ထိုရွှေ
 သောပုဆိုးပိုင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဣမိနာ၊ ဤ
 အဝတ်ဖြင့်၊ ပရိဿာဝနံ၊ ရေစစ်ကို၊ ပိစာရေထ၊ စီရင်တော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဒဟရံ၊ ပဉ္စင်းမျိုးကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းမျိုးသည်၊ မဟာ
 ထေရ၊ ရဟန်းကြီး၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်မှလွှဲ၊ ရအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းကြီးသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပဝတ္ထိံ
 ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏၊ သော၊ ထိုပဉ္စင်းမျိုးသည်၊
 တံဝစနံ၊ ထိုရဟန်းကြီးပြောသောစကားကို၊ သုတွာဝ၊ ကြားကတည်းက
 ပင်လျှင်၊ ဧဝရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော-သတို့သွီးနှင့်၊ သဋ္ဌိံ၊ တကွသံ

ဝါသံနာမ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းမည်သည်ကို၊ နာလန္တံ၊ မရပါလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့
တောင့်တ၍၊ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂတည်းဟူသောမီးသည်။ ဒဗ္ဗော၊ လောင်ခဲ့ရ
ကား။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကြံရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခဲ့၏။ ။

အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အလ္လှာပ သလ္လှာပဝသေန၊ ရှေးဦးစွာပြောဆို
ခြင်း-စကားတို့ကိုပေး၍ပြောဆိုခြင်း၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နရာဂေါပန၊
ဖြစ်သောရာဂသည်ကား။ သမုလ္လှာပန သံသဂ္ဂေါနာမ၊ သမုလ္လှာပန-သံ
သဂ္ဂမည်၏။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမိန်းမ၏။ သန္တ
ကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမအားမူလည်း၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း
ယောကျ်ား၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပရိဘောဂ ကရဏဝ
သေန၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို-ပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နရာဂေါ၊ ဖြစ်သော
ရာဂသည်။ သမ္ဘောဂ သံသဂ္ဂေါနာမ၊ သမ္ဘောဂ သံသဂ္ဂမည်၏။ သော၊
ထိုသမ္ဘောဂ သံသဂ္ဂကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
အပ်၏။ ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ မရိစ္ဆဝဋ္ဋိယဝိဟာရမဟေ၊ မရိစ္ဆဝဋ္ဋိ
ယကျောင်းကိုပူဇော်သောအခါ၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏။ သတ
သဟဿံ၊ တသိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။
နဂုတိသဟဿာနိ၊ ကိုးသောင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်
ကုန်ပြီ၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ သာမဏောရော၊ သာမဏေသည်။ ဥဏှ
ယာဂုံ၊ လောလောပူသော ယာဂုကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂန္ထန္တော၊ သွား
သည်ရှိသော်၊ သကိံ၊ တကြိမ်၊ စိဝရကဏ္ဍေ၊ သက်နိုးစွန်း၌၊ ဌပေသိ၊ ထား
၏။ သကိံ၊ တကြိမ်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဧကော၊ တယောက်
သော၊ သာမဏေရိ၊ သာမဏေမသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတ္ထံ၊ ဤခွက်၌၊ ပတ္တံ၊
သပိတ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ယာဟိ၊ သွားပါလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ယာလ
ကံ၊ ခွက်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေ၊ ထိုသာမဏေယောကျ်ား-သာမဏေမိန်း
မတို့သည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အပို၌၊ ဧကတ္ထိံ၊ တယေ၊ တခုသောဘေး
သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပရသမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာတဘက်သို့၊ အဂမံ
သု၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ဦးသောသူတို့တွင်၊ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမ
သည်၊ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ သာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ
သည်။ ဧကော၊ တဦးသော၊ သိဟဋ္ဌဘိက္ခု၊ သိဟဋ္ဌရဟန်းသည်။ အာဂ
တောကိရ၊ လာသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏
သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂန္တော၊ သွား၍၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ အစေ့ အစပ်စကားကို၊
ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မရိစ္ဆဝဋ္ဋိယ

ဝိဟာရမဟကာလေ၊ မရိစ္ဆဝဋ္ဋိယကျောင်းကို-ပူဇော်သောအခါ၌၊ ထုမှေ၊
 ကိုယ်တော်သခင်တို့သည်၊ ကတိဝဿာ၊ အဘယ်မျှ-နှစ်ရှိကုန်ပြီနည်း၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလျှော်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္တဝသိ
 ကသာမဏေရော၊ ခုနစ်နှစ်ရှိပြီးသော-သာမဏေတည်း၊ တံပန၊ သင်သည်
 ကံး၊ ကတိဝဿာ၊ အဘယ်မျှ နှစ်ရှိပြီနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိတေ၊ မေး
 လတ်သော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သတ္တဝသိကသာမဏေရိယေဝ၊ ခုနစ်
 နှစ်-ရှိပြီးသော-သာမဏေရိမသည်သာလျှင်တည်း၊ ဥဗ္ဗယာရုံ၊ ပူသော ၀၁
 ယာရုကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော၊ ဧကဿသာမဏေ
 ရဿ၊ တယောံသော-သာမဏေအား၊ ပတ္တထပနတ္တံ၊ သပိတ်ကိုထားခြင်း
 ဌ၊ ထာလကံ၊ ခွက်ကို၊ အဒါသိံ၊ ပေးဘူးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ထေ
 ရော၊ မထေရ်သည်၊ သော၊ ထိုပူသောယာရုကို- ဆောင်သောသာမဏေ
 သည်၊ အဟံ၊ ငါပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ထာလကံ၊ ခွက်ကို၊
 နိဟရိတွာ၊ အိတ်မှထုတ်၍၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ တေ၊ ထိုနှစ်ဦးသောသူတို့
 သည်၊ ဧတ္တကေနဝ သံသဂ္ဂေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော- ပစ္စည်းဖြင့်
 ရောနှောခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ သန္ဓာရေတုံ၊
 တည်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နွေဝိ၊ နှစ်ဦး
 သောသူတို့သည်လည်း၊ သဗ္ဗိဝဿကာလေ၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်ရှိသော
 အခါ၌၊ ဝိဗ္ဗမိံသု၊ လူထွက်ကုန်ပြီ၊ ဟတ္ထဂ္ဂါဟာဒိဝသေနပန၊ လက်ကို-
 ကိုင်ခြင်း- အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ ဥပ္ပန္နရာဂေါ၊ ဖြစ်သော
 ရာဂသည်၊ ကာယသံသဂ္ဂေါနာမ၊ ကာယသံသဂ္ဂဉာဏ်၏၊ တတြ၊ ထိုစကား
 ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်
 ကိုဆိုဦးအံ့၊ မဟာစေတိယင်္ဂီဏေ၊ မဟာစေတိပြင်၌၊ ဒဟရဘိက္ခု၊ ပဉ္စင်း
 ငယ်တို့သည်၊ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို၊ ဂဗ္ဘန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ တေသံ၊
 ထိုပဉ္စင်းမျိုးတို့၏၊ ဝိဗ္ဗိပဿေ၊ နောက်နံပါး၌၊ ဒဟရ ဘိက္ခုနိယော၊ ပဉ္စင်း
 မျိုးမတို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏၊ တတြ၊ ထိုပဉ္စင်းမျိုးတို့
 တွင်၊ ဧကောဒဟရော၊ ပဉ္စင်းမျိုးတယောက်သည်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပသာ
 ရေန္တော၊ ဆန့်သည်ရှိသော်၊ ဧကိဿာ ဒဟရ ဘိက္ခုနိယော၊ တယောက်
 သော-ပဉ္စင်းမျိုးမ၏၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဆုပိ၊ ထိ၏၊ သာ၊ ထိုပဉ္စင်းမျိုးမ
 သည်၊ တံဟတ္ထံ၊ ထိုပဉ္စင်းမျိုး၏ လက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိ
 မိ၏၊ ဥရေထိံ၊ ရင်၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊ ဧတ္တကေန သံသဂ္ဂေန၊ ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိသော-ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းဖြင့်၊ နွေဝိ၊ နှစ်ဦးသော သူတို့သည်

၅၆၄

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

လည်း၊ ဝိတ္တဝိတွာ၊ လူထွက်၍၊ ဝိဟိတာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္တာ၊ ရောက်
ကြလေကုန်၏။ ။

ဣမေသုပနပစ္ဆသု သံသဝေဝံသု၊ ဤငါးပါးကုန်သော သံသဝေဝံသုတွင်၊
ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းယောကျ်ားအား၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သဝန ဒဿန သမုလ္လပန သမ္ဘောဂ ကာယပရာ မာဿ၊
ကြားခြင်း-မြင်ခြင်း-တကွပြောဟောခြင်း-တကွသုံးဆောင်ခြင်း- ကိုယ်
ကိုသုံးသပ်ခြင်း-တို့သည်၊ နိစ္စဗ္ဗိ၊ အမြဲလည်း၊ ဟောန္တိ ယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်
သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနိဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကာယသံ
သဝ္ဓံ၊ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သေဿ၊ ကြွင်းကုန်
သောနှီးနှောခြင်းသို့သည်၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
တထာ၊ ထိုအထူး၊ ဥပါသက ဥပါသိကာဟိ၊ ဥပါသကာယောကျ်ား-ဥပါ
သိကာမိန်းမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံကုန်သောသံသဝ္ဓငါးပါး
တို့သည်လည်း၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏။ တေသု၊ ထိုဥပါသကာ ယောကျ်ား-ဥပါသိကာမိန်းမတို့၌၊ ကိလေ
သုပ္ပတ္တိတော၊ ကိလေသာ၏ ဖြစ်ခြင်းမှ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ရက္ခိတဗ္ဗံ၊ စောင့်
ရှောက်အပ်၏။ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧကောဘိက္ခု၊ အချို့သောရဟန်း
သည်၊ ဂါဟ ဂါဟကော၊ စွဲလမ်းတတ်သောဥပါသကာကို-စွဲလမ်းတတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ ဂါဟမုတ္တကော၊
စွဲလမ်းတတ်သောဥပါသကာတို့ကို-မစွဲလမ်းတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဧကော၊ တချို့သောရဟန်းသည်၊ မုတ္တဂါဟဂကော၊ ဥပါသကာတို့က-
လွတ်သော ဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍-ရဟန်းကစွဲလမ်းတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဧကော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ မုတ္တမုတ္တကော၊ ဥပါသကာတို့ကမစွဲ
လမ်းသည်ဖြစ်၍-ရဟန်းက မစွဲလမ်းတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထံ၊
ထိုထေးပါးတို့တွင်၊ ယံဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းကို၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်
လည်း၊ အာမိသေန၊ အာမိသဖြင့်၊ ဥပသာပေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍၊ ဂဟဏာ
ဝသေန၊ စွဲလမ်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပသကံမန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။
ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဝုပ္ပဗလာဒီဟိ၊ ပန်း-သစ်ဘီး အစရှိသည်တို့
ဖြင့်၊ ဥပသာပေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍၊ ဂဟဏာဝသေန၊ စွဲလမ်းသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဥပသကံမတိ၊ ကပ်၏။ အယံ၊ ဤသို့တပြီးသည်-တပြီးကို-ကပ်
ခြင်းသည်၊ ဂါဟဂါဟကောနာမ၊ ဥပါသကာတို့ကစွဲလမ်းတတ်သည်ဖြစ်
၍-ရဟန်းတို့ကစွဲလမ်းတတ်သည်မည်၏။ ယံပန၊ အကြင်ရဟန်းကိုကား၊

မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥပသင်္က
မန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဒက္ခိဏေယျဝသေန၊ အလှူကိုခံထိုက်
သောပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ကပ်ခြင်း
သည်။ ဂါဟ မုတ္တကောနာမ၊ ဥပါသကာတို့က စွဲလမ်းတတ်သည်ဖြစ်၍
ရဟန်းတို့က-မစွဲလမ်း တတ်သည်မည်၏။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။
မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒက္ခိဏေယျဝသေန၊ အလှူကိုခံထိုက်သော-ပုဂ္ဂိုလ်
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊
ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝုပ္ပဗလ္လာဒိဟိ၊ ပန်း-သစ်သီးအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်၊ ဥပလ္လာပေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍၊ ဂဟဏ ဝသေန၊ စွဲလမ်း
သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ကပ်ခြင်း
သည်။ မုတ္တဂါဟကောနာမ၊ ဥပါသကာတို့က-လွတ်သော စိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍-ရဟန်းတို့က စွဲလမ်းသည်မည်၏။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်းအား။
မနုဿာ၊ လူတို့သည်လည်း။ ဒက္ခိဏေယျဝသေန၊ အလှူကိုခံထိုက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း
တို့ကို၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ စူဠဝိဇ္ဇာပါတိယ-
တိဿတ္ထေရာပိယ၊ စူဠဝိဇ္ဇာပါတိယ-တိဿမထေရ်ကဲ့သို့၊ ဒက္ခိဏေယျ
ဝသေန၊ အလှူကိုခံထိုက်သော-ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိသုဉ္ဇတိ၊
သုံးဆောင်၏။ အယံ၊ ဤသို့ကပ်ခြင်းသည်။ မုတ္တမုတ္တကောနာမ၊ ဥပါသ
ကာတို့ကလွတ်သော- စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍-ရဟန်းတို့က လွတ်သော စိတ်
ရှိသည်မည်၏။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ထေရံ၊ စူဠဝိဇ္ဇာပါတိယ
တိဿမထေရ်ကို၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမ
သည်။ နှိဒသဝဿာနိ၊ တဆွဲနှစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏။
ဧကဒိဝသေ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ တသ္မိံ ဂါမေ၊ ထိုရှာ၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဥဋ္ဌ
ဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့ကို၊ ဈာပေသိ၊ လောင်၏။ အညေသံ၊ တ
ပါးကုန်သောဥပါသကာတို့၏၊ ကုလူပကဘိက္ခု၊ ဆရာဖြစ်သော-ရဟန်း
တို့သည်။ အာဂတိံ၊ လာလတ်ကုန်၍၊ ကိံ၊ အသို့ပါနည်း၊ ဥပါသိကေ၊
ဥပါသိကာမ။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းသော၊ ဘဏ္ဍကံ၊ ဥစ္စာဘဏ္ဍာကို၊ အရောက်၊
မပျက်မစီးရှိသည်ကို၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အပိအသက္ခိတ္တံ၊ တတ်နိုင်ပါ
ကုန်၏လော၊ ဣတိဤသို့၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ အစေ့အစပ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီး
မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ မာတုကုလူပကတ္ထေရော၊ အမိ၏
ဆရာဖြစ်သော-မထေရ်သည်မူကား၊ ဘုရား ဝေသာယမေဝ၊ စားချိန်တိုင်

၈

၅၆၆

မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရောက်မှသာလျှင်၊ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆို
 ကုန်ပြီ၊ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း၊ ဝုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌၊
 ဘိက္ခဝ၊ စာရဝေလံ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါကို၊ သလ္လက္ခေတွာဝ၊ မှတ်၍သာ
 လျှင်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊ ကောဗ္ဗန္တယာ
 ယ၊ ကျီရိပ်၌၊ နိဘိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ သမ္ပါဒေတွာ၊
 စီရင်၍၊ အဒါယိ၊ ယူ၏၊ ထေရေ၊ စူဠဝိဇ္ဇာပါတိယ - တိဿ မထေရ်သည်၊
 ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ပက္ကန္တေ၊ ဖဲသည်ရှိသော်
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ မာတု ကုလူပကတ္ထေရော၊ အမိ၏
 ဆရာဖြစ်သော - မထေရ်သည်၊ ဘုဉ္ဇန၊ ဝေဇာယမေဝ၊ စားချိန်တိုင်ရောက်
 မှသာလျှင်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဥပါသိ
 ကာ၊ ဥပါသိကာမကြီးသည်၊ ဘုဗ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏၊ ကုလူပကာ၊ ဆရာတို့
 သည်၊ ဘုဗ္ဘာကံယေဝ၊ သင်တို့အားသာလျှင်၊ အနုန္တဝိကာ၊ လျောက်ပတ်
 ကုန်၏၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ထေရော၊ မထေရ်မြတ်မူကား၊ မယှမေဝ၊ ငါ့အားသာ
 လျှင်၊ အနုန္တဝိကာ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ ပန၊ စင်
 စစ်သော်ကား၊ အာယသ္မာ မန္တာနိဝုတ္တော၊ မန္တာနိဝုတ္တေးမ၏ - သားဖြစ်
 သော - အရှင်ပုဏ္ဏသည်၊ ဣမေဟိ ပဉ္စဟိ သံသဂ္ဂေဟိ၊ ဤငါးပါးကုန်သော
 ရောနှောခြင်းတို့မှ၊ စတူဟိပိ၊ လေးပါးသည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိသာဟိ၊ ပရိ
 သတ်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ အသံသဋ္ဌော၊ ရောရှက်ခြင်းကင်း၏၊ ဂါဟမုတ္တ
 ကောစေဝ၊ သူတပါးတို့ကသာ - စွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍ - မိမိကစွဲလမ်းခြင်း
 မရှိသည်လည်းကောင်း၊ မုတ္တမုတ္တကောစ၊ သူတပါးတို့က - မစွဲလမ်းသည်
 ဖြစ်၍ - မိမိကလည်း - မစွဲလမ်းသည်လည်းကောင်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သ
 ဟံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောအရှင်ပုဏ္ဏသည်၊ အသံသဋ္ဌောယထာစ၊ လူတို့နှင့်
 မရောနှောသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခုနန္တိ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း၊
 တံအသံသဂ္ဂကထံ၊ ထိုအသံသဂ္ဂကထာကို၊ ကတ္တာ၊ ပြောဟောတတ်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အာရဒ္ဓ ဝိရိယသတိ၊ အာရဒ္ဓ ဝိရိယောဟူသည်ကား၊ ပဝ္ဂဟိတဝိရိယော
 အားထုတ်အပ်ပြီးသော - လုံ့လရှိသည်၊ ပရိပုဏ္ဏ ကာယိက စေတသိက
 ဝိရိယော၊ ပြည့်စုံသော - ကိုယ်၌ဖြစ်သောလုံ့လ - စိတ်၌ဖြစ်သောလုံ့လ - ရှိ
 သည်၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဂမနေ၊ သွားသောအခါ၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေ
 သံ၊ ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ ဌာနံ၊ ရပ်သောအခါသို့၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်

ခြင်းငှါ၊ နုဒေတိ၊ မပေး၊ ညွှာနေ၊ ရင်သောအခါ၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်သော
 ကိလေသာကို၊ နိသန္တံ၊ ထိုင်သောအခါသို့၊ နိသန္တာယ၊ ထိုင်သောအခါ၌၊
 ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ သယနံ၊ အိပ်သောအခါသို့၊ ပါပ
 ဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နုဒေတိ၊ မပေး၊ မန္တေန၊ မန္တရားမန္တာန်ဖြင့်၊ ကဏ္ဍ
 သံပ္ပ၊ မြွေဟောက်ကို၊ ဥပ္ပိဇ္ဇေတွာ၊ နှိပ်၍၊ ဂဏ္ဍန္တာပိယစ၊ ဖမ်းသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကို၊ ဂိဝါယ၊ လည်၌၊ အက္ကမန္တာပိယစ၊ နင်း
 နယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိစရတိ၊ ကျင့်၏၊ အယံ၊ ဤသို့မိမိသန္တာန်၌
 ဖြစ်သော-ကိလေသာကို-နှိပ်စက်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာရဒ္ဓ ဝီရိ
 ယောနာမ၊ အားထုတ်အပ်သော-လုံ့လရှိသည်မည်၏၊ ထေရောစ၊ ပုဏ္ဏ-
 မထေရ်သည်လည်း၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော-ကိလေသာကို
 နှိပ်စက်ခြင်းသဘောရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုနဗ္ဗိ၊ ရဟန်းတို့
 အားလည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝီရိယာရုက္ခကထံ၊ လုံ့လကို
 အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော-စကားတော်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြောဟောတတ်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘိလသမ္ပန္နောတိအာဒိသု၊ ဘိလသမ္ပန္နောဤသို့အ
 စရှိသောပါဌတို့၌၊ ဘိလန္တိ၊ ဘိလံဟူသည်ကား၊ စတုပါရိသုန္ဓိဘိလံ၊ စတု
 ပါရိသုန္ဓိဘိလတည်း၊ သမာဓိတိ၊ သမာဓိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာပါဒကား၊
 ဝိပဿနာ၏-အခြေဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးကုန်သော
 သမာပတ် တို့တည်း၊ ပညာတိ၊ ပညာဟူသည်ကား၊ လောကိယ လော
 ကုတ္တရာဥာဏံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာဖြစ်သောဥာဏ်တည်း၊ ဝိမုတ္တိတိ၊
 ဝိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ အရိယဖလံ၊ အရိယာတို့၏ဖိုလ်တည်း၊ ဝိမုတ္တိဥာဏ
 ဒဿနန္တိ၊ ဝိမုတ္တိ-ဥာဏဒဿနံဟူသည်ကား၊ ဧကေနဝိသတိဝိဓံ၊ တခု
 ပုထုနှစ်ဆယ် အပြားရှိသော၊ ပစ္စဝေက္ခဏဥာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏ်
 တည်း၊ ထေရော၊ ပုဏ္ဏ-မထေရ်သည်၊ သယဗ္ဗိ၊ ကိုယ်တော်သည်လည်း၊
 ဘိလသဒိဟိ၊ ဘိလအစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုနဗ္ဗိ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဘိလသဒိကထံ၊ ဘိလအစရှိသော
 စကားကို၊ ကတ္တာ၊ ဟောကြားတတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သွာယံ သော
 အယံ ထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ဒဿဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ကထာ
 ဝတ္ထုဟိ၊ ကထာဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ဩဝဒေတိ၊ ဆုံးမတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဩဝါဒကော၊ ဩဝါဒကမည်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧကော၊
 အချို့သောရဟန်းသည်၊ ဩဝဒေတိယေဝ၊ ဆယ်ပါးကုန်သောကထာဝတ္ထု
 တို့ဖြင့် -ဆုံးမတတ်သည်သာတည်း၊ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ အတ္ထံ၊ အပိန္နိ

၅၆၈ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဝရ္ဋိ

တာစသောအနက်ကိုပရိဝတ္တေတွာပြန်လှန်၍၊ အနာပေတုံ၊ သိစေခြင်း
 ဌ၊ နသက္ကောတိယထာ၊ မစွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ထေရော၊
 ပုဏ္ဏ-မထေရ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ထေရောပန၊ ပုဏ္ဏ-မထေရ်သည်
 ကား၊ တာနိဒသကထာဝတ္ထုနိ၊ ထိုဆယ်ပါးကုန်သော ကထာဝတ္ထုတို့ကို၊
 ဝိညာပေတိ၊ အထူးသဖြင့်သိစေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိညာ
 ပကော၊ ဝိညာပကမည်၏၊ ဧကော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိညာပေတုံ၊
 သိစေခြင်းဌ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ကာရဏံ၊ အပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသော
 ကျေးဇူးတို့၏-ပြည့်စုံခြင်း၏အကြောင်းကိုဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းဌ၊ နသက္ကော
 တိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ထေရော၊ ပုဏ္ဏ-မထေရ်သည်၊ ကာရဏံ၊ အပ္ပိစ္ဆတာအစ
 ရှိသော- ကျေးဇူးတို့၏- ပြည့်စုံခြင်း အကြောင်းကိုလည်း၊ သန္ဓဿေတိ၊
 ကောင်းစွာပြတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္ဓဿကော၊ သန္ဓဿက
 မည်၏၊ ဧကော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ကာရ
 ဏံ၊ အပ္ပိစ္ဆတာ-အစရှိသောကျေးဇူးတို့၏-ပြည့်စုံခြင်း-အကြောင်းကို၊
 ဒဿေတိ၊ ပြတတ်၏၊ ဝါဟေတုံပန၊ ယူစေခြင်းဌ၊ ကား၊ နသက္ကောတိ၊ မ
 စွမ်းနိုင်၊ ထေရော၊ ပုဏ္ဏ-မထေရ်သည်၊ ဝါဟေတုမ္ပိ၊ ယူစေခြင်းဌ၊ လည်း၊
 သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမာဒပကော၊ သမာဒ
 ပကမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေတွာပန၊ ဆောက်တည်စေပြီး၍ကား၊ တေ
 သုကထာဝတ္ထုသု၊ ထိုဆယ်ပါးကုန်သော-ကထာဝတ္ထုတို့၌၊ ဥဿဟဇန
 နဝသေန၊ မြဲမြံစွာ အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သမုတ္တေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေတတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမုတ္တေဇကော၊ သမုတ္တေဇကမည်၏၊ ဥဿာဟဇာ
 တေ၊ အပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသောကျေးဇူး၏- ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊
 ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သမ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်ရှင် စေတတ်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပဟံသကော၊ သမ္ပဟံသကမည်၏။ ။

၀၀၀

သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ သုလဒ္ဓလာဘာဟူသည်ကာ၊ အညေသမ္ပိ၊ တပါး
 ကုန်သောရဟန်းတို့အားလည်း၊ မနုဿတ္တတာဝ-ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိ-ဂုဏလာဘာ
 နာမ၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်း-ရဟန်း၏အဖြစ်အစရှိသောကျေးဇူးကို-ရခြင်း
 တို့မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊
 အာယသ္မတော ပုဏ္ဏဿ၊ အရှင်ပုဏ္ဏအား၊ ဧတေ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 ကျေးဇူးတို့မှ- ထူးကုန်သော-အပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသော ကျေးဇူးတို့ကို၊ သု
 လဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်ကုန်၏၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဏ္ဏအား၊ ယော

ဝဏ္ဏော။ အကြင်အပ္ပိစ္ဆတာ-အစရှိသောကျေးဇူးသည်။ သန္တော။ ထင်ရှားရှိ၏။ သတ္တု၊ သမ္ပု၊ ခါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏မျက်မှောက်တော်၌။ ဧဝံ။ ဤသို့။ သောဝဏ္ဏော။ ထိုအပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသော-ကျေးဇူးသည်။ အန္တု၊ ဂ္ဂတော။ နှို၍တက်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အဝိတ။ တနည်းလည်း။ အပဏ္ဍိတေဟိ။ ပညာမရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ဝဏ္ဏကထနံနာမ။ ကျေးဇူးကို-ဦးမွမ်းခြင်း မည်သည်ကား။ နကထာ လာဘော။ ဦးမွမ်းခြင်းကိုရသည်မမည်။ ပဏ္ဍိတေဟိ။ ပညာရှိတို့သည်။ ဝဏ္ဏကထနံပန။ ဦးမွမ်းသောစကားကို ဆိုခြင်းသည်ကား။ လာဘော။ ဦးမွမ်းခြင်းကိုရသည်မမည်။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဂိဟိဟိ။ လူတို့မှ။ ဝဏ္ဏကထနံ။ ဦးမွမ်းသောစကားကို ဆိုခြင်းသည်။ နကထာလာဘော။ မဦးမွမ်းသော စကားကိုရသည်မမည်။ ဟိသစ္စံမှန်၏။ ဂိဟိ။ လူသည်။ ဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူးကို။ ကထေဿာမိတိ။ ဆိုအံ့ဟူ၍။ အဓာကံ။ ငါတို့၏။ အယျော။ အရှင်ကောင်းသည်။ သဗျော။ သိမ်မွေ့၏။ သခိလော။ ပြေပြစ်၏။ သုခသန္တာသော။ ဆိုလွယ်သောစကားရှိ၏။ ဝိဟာရံ။ ကျောင်းသို့။ အာဂတာနံ။ လာကုန်သော သူတို့အား။ ယာဂုဘတ္တဖါဏိတာဒိတိ။ ယာဂု-ထမင်းတင်လဲ-အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သင်္ဂဟံ။ သဂြိုဟ်ခြင်းကို။ ကရောတိ။ ပြုတတ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကထေန္တော။ ဆိုသည်ရှိသော်။ အဝဏ္ဏမေဝ။ ကျေးဇူးမဲ့ ကိုသာလျှင်။ ကထေတိ။ ဆို၏။ အဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူးမဲ့ ကို။ ကထေဿာမိတိ။ ဆိုအံ့ဟူ၍။ အယံထေရော။ ဤမထေရ်သည်။ မန္ဒမန္ဓောဝိယ။ အလွန်မလိမ္မာသော-သူကဲ့သို့တကား။ အဗလဗလောဝိယ။ အလွန်အားနည်းသော-သူကဲ့သို့တကား။ ဘာကုမ္ပိကဘာကုမ္ပိကောဝိယ။ အမှောင်မကြုံတံသော်လည်း-အမှောင်ကြုံတံသောသူကဲ့သို့တကား။ ဣမိနာ။ ဤရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ဝိဿာသော။ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိမရှိ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကထေန္တော။ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဝဏ္ဏမေဝ။ ကျေးဇူးကိုသာလျှင်။ ကထေတိ။ ဆို၏။ သဗြဟ္မစာရိဟိဝိ။ ဝိတင်းသုံးဘော်ရဟန်းတို့သည်ကား။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပရမ္ပု၊ ခါ၊ မျက်ကွယ် အရပ်၌။ ဝဏ္ဏကထနံ။ ကျေးဇူးစကားကို- ဦးမွမ်းခြင်းသည်။ နကထာ လာဘော။ ဦးမွမ်းခြင်းဟူသောစကားကို-ရသည်မမည်။ သတ္တု၊ သမ္ပု၊ ခါပန။ မြတ်စွာဘုရား၏ရှေ့တော်မျက်မှောက်၌ကား။ ဝဏ္ဏကထနံ။ ကျေးဇူးစကားကို-ဦးမွမ်းခြင်းသည်။ အတိလာဘော။ လွန်မြတ်သော-ဦးမွမ်းခြင်းကို- ရသည်မမည်။ ဣတိဣမဗ္ဗိအတ္ထဝသံ။ ဤအကျိုးထူးကိုလည်း။ ပဋိစ္စုပ္ပန်သုလန္ဒလာဘာတိ။ သုလန္ဒ လာဘာဟူ၍။ အာဟ။ ဆိုပြီ။ အနုမာယာ အနုမာယာ

၆၀၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တိ။ အနုမာယ၊ အနုမာယ ဟူသည်ကား။ ဒသကထာဝတ္ထုနိ။ ဆယ်ပါး
သော-ကထာဝတ္ထုတို့သို့။ အနုပဏ္ဍိတော အနုပဏ္ဍိတော၊ သက်ဝင်၍-
သက်ဝင်၍။ ဝတ္ထု။ ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ တဉ္စ သဋ္ဌာနာန္တ
မောဒတိတိ၊ တဉ္စသတ္တအန္တနုမောဒတိ ဟူသည်ကား။ အသပ၊ ထိုပုဏ္ဏ
မထေရ်၏။ တဉ္စဝတ္ထု။ ထိုကျေးဇူးကို-ခြီးမွမ်းခြင်းကိုသည်။ သတ္တ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဇေတံ၊ ထိုရဟန်းတို့-ခြီးမွမ်းသောစကားသည်။ ဇေ၊ ဤသို့
ခြီးမွမ်းတိုင်းမှန်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုပုဏ္ဏ ရဟန်းသည်။ အပ္ပိစ္ဆေသဝ၊ အလို
နည်းသည်သာလျှင်တည်း။ သောဘိက္ခု၊ ထိုပုဏ္ဏရဟန်းသည်။ သန္တုဋ္ဌော
ဝ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုမောဒတိ၊ ဝမ်း
မြောက်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝတ္ထဘာသနံ၊
ကျေးဇူးစကားကို ဆိုခြင်းသည်။ ဇေကော၊ တခုသော၊ လာဘော၊ ရသည်
မည်၏။ သဗြဟ္မစာရိယိ၊ သိတင်းသုံးတော်ရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္ထဘာသနံ၊
ခြီးမွမ်းခြင်းကို-ဆိုခြင်းသည်။ ဇေကော၊ တခုသော၊ လာဘော၊ ရသည်မည်၏။
သတ္တုသမ္ပုခါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏-ရှေ့တော်မျက်မှောက်၌။ ဝတ္ထဘာသနံ၊
ကျေးဇူးစကားကို-ဆိုခြင်းသည်။ ဇေကော၊ တခုသော၊ လာဘော၊ ရသည်
မည်၏။ အနုမာယ အနုမာယ။ အပ္ပိစ္ဆေ တာစသော ကျေးဇူးသို့-သက်ဝင်၍
သက်ဝင်၍။ ဝတ္ထဘာသနံ၊ ကျေးဇူးကို-ဆိုခြင်းသည်။ ဇေကော၊ တခုသော၊
လာဘော၊ ရသည်မည်၏။ သတ္တုရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အန္တနုမောဒနံ၊
ဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်းသည်။ ဇေကော၊ တခုသော၊ လာဘော၊ ရသည်မည်
၏။ ဣတိဣမေပဉ္စလာဘော၊ ဤငါးပါးသော-ရခြင်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်
မူ၍၊ သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ သုလဒ္ဓလာဘာဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ကဒါ
စိတိ၊ ကဒါစိဟူသည်ကား။ ကိသ္မိန္ဒိဒေဝကာလေ၊ တစုံတခုသော-အခါ၌၊
ကရဟစိတိ ဣဒံစနံ၊ ကရဟစိဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ တသေဝ၊ ထို
ကိသ္မိန္ဒိ ဟူသော-သဒ္ဓါ၏ သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ ပရိယာယ် သဒ္ဓါ ဖွယ်
တည်း။ အပ္ပေဝနာမသိယာ ကောစိဒေဝ ကထာသလ္လောပေါတိ၊ အပ္ပေဝ
နာမသိယာ ကောစိဒေဝ ကထာသလ္လောပေါဟူသည်ကား။ ကောစိကထာ
သမုဒါ ဟာရောပိ၊ တစုံတခုနဲ့သော စကားကို-ပြောဟောခြင်းသည်
လည်း။ အပိစ နာမာဝေယျ၊ ဖြစ်ရပါငြားအံ့ လည်းမသိ၊ ထေရေန၊ ရှင်
သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ အာယသ္မာပုဏ္ဏော၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို၊ နေဝဒိဋ္ဌ
ပုဏ္ဏော၊ မမြင်ဘူးသည်သာတည်း။ အသ၊ ထိုပုဏ္ဏ-မထေရ်၏။ ဓမ္မကထာ၊
တရားစကားကို၊ နသုတပုဏ္ဏော၊ မကြားဘူးသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။

သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ တဿ၊ ထိုအရှင်ပုတ္တအား။
ဒဿနန္တိ၊ တွေ့မြင်ရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုပုတ္တ မထေရ်၏၊ ဓမ္မ
ကထာ၊ တရားစကားကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသည်
ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အပ္ပေဝနာမအစရှိသော-စကားကို၊ အာဟာကိရ၊ ဆိုတော်
မူသတတ်။ ။

ယထာဘိရန္တန္တိ၊ ယထာဘိရန္တ ဟူသည်ကား၊ ယထာအဇ္ဈာသယံ၊
အလိုတော်ရှိသမျှ-ကာလပတ်လုံး၊ ဝိဟရိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊
ဧကတ္ထိံဌာနေ၊ တခုသော-အရပ်ဌာန၌၊ ဝဿန္တာနံ၊ နေတော်မူကုန်သော၊
ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားတို့အား၊ သာယုဒကာဝိပတ္တိံ ဝါ၊ အရိပ်-ရေ-အစရှိ
သည်တို့၏-မျှတ ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အမာသုကသေနာသနံ ဝါ၊ မချမ်း
သာသော-ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အသဒ္ဓါဒိဝသဝံ
ဝါ၊ မသဒ္ဓါခြင်း-အစရှိသည်တို့၏-အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊
အနဘိရုတိနာမ၊ မမွေ့လျော်ခြင်း မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေသံ၊ ထိုသာ
ယုဒကာဝိဟာရအစရှိသည်တို့၏၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဣမ၊
ဤအရပ်၌၊ ဗာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိရမိ
တွာ၊ အလွန် မွေ့လျော်တော်မူ၍၊ ဝိရိဟာရောပိ၊ ရှည်မြင့်စွာ နေတော်
မူခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်
၌၊ တထာဂတေ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သရဏေသုဝါ၊ သရဏဂုံတို့၌လည်းကောင်း၊
ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ သီလနိဝါ၊ သီလတို့ကိုမူလည်း၊ သမာမိယန္တိ၊
ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ကုန်၏၊ ပဗ္ဗဇန္တိ ဝါ၊ ရဟန်းမူလည်းပြုကုန်၏၊
ပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊ တတော၊ ထိုထက်၊ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂါဒိနံ ဝါ၊
သောတာပတ္တိမဂ်-အစရှိသည်တို့၏လည်း၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊
ဥပနိဿယော၊ ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော-ဥပနိဿယသည်၊ ဟောတိ၊
ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သတ္တေ၊ သတ္တ
ဝါတို့ကို၊ တာသုသမ္ပတ္တိသု၊ ထိုသရဏဂုံ-သီလ-ပဗ္ဗဇ- ဥပသမ္ပဓဇျာန်
အဘိညာဉ်-မဂ်ဖိုလ်ဟူသော-ကျေးဇူးတရားတို့၏-ပြည့်စုံခြင်းတို့၌၊ ပတိ
ဋ္ဌာပန-အဇ္ဈာသယေန၊ တည်စေခြင်းငှါ-အလိုတော်ရှိသဖြင့်၊ ဝဿန္တိ၊
နေတော်မူကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော-သရဏဂုံ သီလစသည်
တို့၌-တည်အံ့သော-သတ္တဝါတို့၏၊ အဘာဝေ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ ပက္ကမန္တိ
ကြွတော်မူကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာအဇ္ဈာသယံ ဝိဟရိတွာတိ၊

၆၀၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ယထာအဏ္ဍာသယံ ဝိဟရိတွာဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ။

စာရိကံစရမာနောတိ၊ စာရိကံ စရမာနောဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓါနဂမနံ၊ အခွန်ရှည်သော-ခရီးသို့ သွားခြင်းကို၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွတော်မူ၏၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧသေ၊ စာရိကာစနာမ၊ ဤဒေသစာရိ မည်သည်ကား၊ တုရိတစာရိကာစ၊ လျှင်စွာ ကြွတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ အတုရိတစာရိကာစ၊ နွေးနွေး ကြွတော်မူခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ခုရေဝိ၊ ဝေးသော-အရပ်၌လည်း၊ ဗောဓေနယုပုစ္ဆသံ၊ ကျွတ်ထိုက်သော-ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗောဓနတ္ထာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို- သိစေခြင်းငှါ၊ သဟဿ၊ အဆောတလျင်၊ ဂမနံ၊ ကြွတော်မူခြင်းသည်၊ တုရိတစာရိကာစနာမ၊ လျှင်စွာကြွတော်မူခြင်း မည်၏၊ သာ၊ ထိုလျှင်စွာကြွခြင်း ဒေသစာရိကို၊ မဟာကဿပပစ္စုပ္ပန်မနာဒိသု၊ မဟာကဿပကို ခရီးဦးကြိုခြင်း-အစရှိသည်တို့၌၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာကဿပံ၊ မဟာကဿပကို၊ ပစ္စုပ္ပန်န္တော၊ ခရီးဦး ကြိုတော်မူသည်ရှိသော်၊ မုဟုတ္တေန၊ တခဏခြင်းဖြင့်၊ တိဂါဝတံ၊ သုံးဂါဝတ်-အတိုင်းအရှည် ရှိသော-ခရီးသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကသီလူး၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ တိ သယောဇနံ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော-ခရီးသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ တိ သယောဇနံ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော-ခရီးသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ပုတ္တုဿာတိဿပန၊ ပုတ္တုဿာတိ၏ကား၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဉ္စစတ္တာလီသ ယောဇနံ၊ လေးဆဲ့ ငါးယူဇနာရှိသော-ခရီးသို့၊ မဟာကပ္ပိ နဿ၊ မဟာကပ္ပိန၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဝိသယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာတရောနှစ်ဆယ်ရှိသော ခရီးသို့၊ ခဒိရဝနိယဿ၊ ခဒိရဝန ရေဝတ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ သတ္တယောဇန သတာနိ၊ ယူဇနာ ခုနစ်ရာရှိသော-ခရီးသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ဓမ္မသေနာ ပတိနေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ အတုနေတပည့်ဖြစ်သော၊ ဝနဝါသိ တိဿဿ မဏောရဿ၊ ဝနဝါသိတိဿဿမဏော၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ တိဂါဝတာမိကံ၊ သုံးဂါဝတ် အလွန်ရှိသော၊ ဝိသယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရောနှစ်ဆယ်ရှိသော-ခရီးသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ ဇေကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်သည်။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တိဿဿာမဏေရဿ၊ ဝနဝါသိတိဿ-သာမဏေ
 ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ နားတော်
 လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဟန္တိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း၊
 ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒံ
 အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝိသတိ၊ သဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်း
 အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဆဋ္ဌာဘိညာနံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်
 နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော-ရဟန်းတို့အား၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝနဝါသိတိဿ သာမဏေရဿ၊ ဝနဝါသိတိဿ-သာ
 မဏေ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆို၍၊ အာရောစေဟိ၊ ကြားချေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်
 တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဒုတိယဒီဝသော၊ နှစ်ရက်မြောက်သော
 နေ့၌၊ ဝိသတိသဟဿ ဝိကာသဝပရိဝုတော၊ နှစ်သောင်းသော-ရဟန္တာ
 အပေါင်းတို့သည်-ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥပ္ပ
 တိတွာ၊ ပျံတက်၍၊ ဝိသယောဇနသတမတ္ထကေ၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်ရှိ
 သော-ခရီး၏အထက်၌၊ တဿ၊ ထိုဝနဝါသိတိဿသာမဏေ၏၊ ဂေါစရဂါ
 မစ္ဆါရေ၊ ဆွမ်းခံရာရွာတံခါး၌၊ ဩသရိတွာ၊ သက်တော်မူ၍၊ စိဝရံ၊ သက်နိုး
 ကို၊ ပါရုပိ၊ ရံတော်မူ၏၊ ကမ္မန္တံ၊ အမှုကိစ္စ-ပြုလုပ်ရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆမာနာ၊
 သွားကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဘော၊ အမောင်တို့၊
 သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ ကမ္မန္တံ၊ အမှုကိစ္စ
 ပြုလုပ်ရာအရပ်သို့၊ မာအဂမိတ္ထ၊ မသွားကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 ဆို၍၊ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို၊ ပညပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ယာဂု၊ ယာဂုကို၊
 ဒတွာ၊ လှူကုန်၍၊ ပါဒဝတ္တံ၊ ခြေသုတ်ခြင်း-ခြေဆေးခြင်းစသော-ဝတ်ကို၊
 ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဒဟရတိက္ခ၊ ပဉ္စင်းငယ်ရဟန်းတို့ကို၊ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏၊ ဥပါသ
 ကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညတ္တ၊ တပါးသော
 အရပ်သို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မကြွလတ္တံ့၊ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ တိဿဿာ
 မဏေရဿ၊ တိဿဿာမဏေကို၊ ဒဿနတ္ထာယ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊
 ကြွတော်မူလာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်ပြီ၊ ဘော၊ အမောင်
 တို့၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ကုလူပကတ္ထေရဿ၊ ဆရာဖြစ်သော-မထေရ်ကို၊
 ဒဿနတ္ထာယ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂတောကိရူ၊

ကြွေတော်မူလာသတင်း၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဩရမတ္တ
 ကော၊ ယုတ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ နောပောတိ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ကြံ၍၊ သောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်၊
 အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဘတ္တကိစ္စပရိယောဿနော၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ သာမဏော
 ရော၊ သာမဏောသည်၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ စရိတွာ၊ ကြွ
 တော်မူ၍၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ဟောင်းအပေါင်း
 သည်၊ မဟာ၊ များ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ အထ၊ ထိုသို့မေးသော အခါ
 ၌၊ အဿ၊ ထိုသာမဏောအား၊ တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်ပြီ၊ သော၊ ထိုတိဿ-သာမဏောသည်၊
 ဘဂဝန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝိဏ္ဏပါတေန၊ ဆွမ်း
 ဖြင့်၊ အာဝုတ္တိ၊ ဘိတ်၏၊ သတ္တ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ တဿ၊ ထိုသာမဏော၏၊
 ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်တော်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်တော်မူ၍၊
 တိဿ၊ တိဿ၊ အလံ၊ အလိုမရှိပြီ၊ ဘတ္တကိစ္စ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စသည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယံဆရာကို၊ အာဝုတ္တိတွာ၊ ဆွမ်းဖြင့် ဘိတ်၍၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ပတ္တာသနေ၊ ရောက်သော နေရာ၌၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ ဘတ္တ
 ကိစ္စ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊
 ထိုတိဿသာမဏော၏၊ ဘတ္တကိစ္စ ပရိယောဿနော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ-
 ပြီးပြီးသော အဆုံး၌၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလ သုတ်
 တော်ကို၊ ဝတွာ၊ ပောတော်မူပြီး၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ ရွာမှထွက်၍၊ ဂါမန္တိရေ၊
 ရွာတံခါး၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်တော်မူ၍၊ တိဿံ၊ တိဿံ၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝသနဋ္ဌာ
 နံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဂမနမဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးသည်၊ ကတရော၊ အဘယ်ခရီး
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အပံ၊
 ဤသည်ကား၊ မဂ္ဂေါ၊ သွားရာ - ခရီးပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ဒေသ
 ယမာနေ၊ လျှောက်ကြားသည်ရှိသော်၊ တိဿံ၊ တိဿံ၊ ဝုရတော၊ ရှေ့မှ၊
 ယာယိ၊ သွားလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ မဂ္ဂဒေ
 သကော၊ ခရီးညွှန်းသည်၊ သမာနေဝရိ၊ ဖြစ်တော်မူသော်လည်း၊ သကလတိ
 ဂါဝုတေ၊ အလုံးစုံ-သုံးဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ သာမ

ကောရံ၊ သာမကောကို၊ ဧဋ္ဌံ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂန္ထာမိ၊ လာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ကြံတော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုသာမကောကို၊ မဂ္ဂဒေသကံ၊ ခရီးညွှန်းကို၊ အကာ
 သိကိရ၊ ပြုတော်မူသတတ်၊ သော၊ ထိုသာမကောသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဂစ္စံ၊ သွား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ နံ၊ ထိုတိဿသာမကောကို၊ တိဿ၊ တိဿ၊ တေ၊ သင်၏၊ စက်မော
 စကြံကား၊ ကတရော၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်
 မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစကြံရှိရာ-အရပ်သို့၊ ဂစ္စံ၊ ကြံတော်မူ၍၊ သာမကောရဿ၊
 တိဿသာမကော၏၊ နိဝီဒနပါသာကော၊ နေရာကျောက်ဖျာ၌၊ နိဝီဒိတွာ၊
 ထိုင်နေတော်မူ၍၊ တိဿ၊ တိဿ၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ တံ၊ သင်သည်၊
 သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝသသိ၊ နေရ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၍၊
 သော၊ ထိုတိဿသာမကောသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ချမ်းသာပါ
 ၏၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဝသန္တဿ၊ နေသော၊ ဝီဟ ဗျဉ္ဇ ဟတ္ထိ မိဂ
 မောရာဒိနံ၊ ခြင်္သေ့-ကျား-ဆင်-သမင်-ဥဒေါင်း-အစရှိသောသတ္တဝါတို့
 ၏၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ သုဏတော၊ ကြားသော၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ အညေ
 သညာ၊ တောဟူသောအမှတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာယ၊ ထိုတောဟူ
 သောအမှတ်ဖြင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝသာမိ၊ နေရပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 စ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုတိဿ သာမကောကို၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိဿ၊ တိဿ၊ တိက္ခသံစာ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊
 သန္နိပါတေဟိ၊ စည်းဝေးချေလော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဗုဒ္ဓဒါယန္တံ၊ ဘုရားအမွေ
 တည်းဟူသော- ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တိက္ခသံစော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ သန္နိပါတေ၊
 စည်းဝေးသည်ရှိသော်၊ ဥပသမ္ပါဒေတွာ၊ ပဉ္စင်းခံ၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်
 မြတ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံယေဝ၊ နေတော်မူရာ-အရပ်သို့သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊
 ကြံတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဘုရိတစာရိကာနာမ၊ ဆောဆော
 လျှင်လျှင်ကြံတော်မူသော-ဒေသစာရိမည်၏။ ။

ဂါမနိဂမ ပဋိပါဒိယာ၊ ရှာနိဂုးအစဉ်အားဖြင့်၊ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်းနေ့
 တိုင်း၊ ယောဇန အဆယောဇန ဝသေန၊ တယူဇနာ ယူဇနာခွဲ၏-အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဝိဏ္ဏပါတ စရိယာဒိဟိ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်း-အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ လောကံ
 လူအပေါင်းကို၊ အနုဂ္ဂဟန္တဿ၊ ခြီးမြှင့်-ထောက်ပံ့တော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ယံပနဂမနံ၊ အကြင်သွားခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသို့သွား

ခြင်းသည်။ အတုရိတ စာရိကာနာမ၊ နှေးနှေးကြွတော်မူသော ဒေသစာ
ရိမည်၏။ ဣမံပနစာရိကံ၊ ဤဒေသစာရိကိုကား၊ စရေန္တော၊ ကြွတော်မူ
သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာမဏ္ဍလံ၊ မဟာမဏ္ဍလသင်း၊
မဇ္ဈိမ မဏ္ဍလံ၊ မဇ္ဈိမ မဏ္ဍလလည်းကောင်း၊ အန္တိမ မဏ္ဍလံ၊ အန္တိမ မဏ္ဍ
လ-လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေသံ တိဏ္ဍံ မဏ္ဍလာနံ၊ ဤသုံးပါးကုန်သော
မဏ္ဍလတို့တွင်၊ အညတရသ္မိံ၊ တပါးပါးသော-မဏ္ဍလ၌၊ စရတိ၊ ကြွတော်
မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ မဟာမဏ္ဍလံ၊ မဟာမဏ္ဍလသည်၊ နဝယော
ဇနသတိကံ၊ ယူဇနာအဝန်း-ကိုးရာရှိ၏၊ မဇ္ဈိမမဏ္ဍလံ၊ မဇ္ဈိမ မဏ္ဍလသည်၊
ဆယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာခြောက်ရာ-အဝန်းရှိ၏၊ အန္တိမ မဏ္ဍလံ၊ အန္တိ
မ-မဏ္ဍလသည်၊ တိယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာသုံးရာ-အဝန်းရှိ၏၊ ယဒါ၊ အ
ကြင်အခါ၌၊ မဟာမဏ္ဍလေ၊ မဟာမဏ္ဍလ၌၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရိတု
ကာမော၊ ကြွတော်မူခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာပဝါရဏာ
ယ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်-မဟာပဝါရဏာနေ့၌၊ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာ
ပြုပြီး၍၊ ပါဒိပဒေဝိသေ၊ အထွက်-တရက်နေ့၌၊ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝါ
ရော၊ များစွာသော-ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်-ခြံရံလျက်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်
မူ၏။ သမန္တော၊ ရောက်ရာရောက်ရာအရပ်၏ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနသ
တံ၊ ယူဇနာတရာအရပ်သည်၊ ဧကကောလသဟလံ၊ တပြိုင်နက်-အုတ်အုတ်
ကျက်ကျက်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပုရိမံပုရိမံ၊ ရှေးရှေးသော ကာလ
၌၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော-လူတို့သည်၊ နိမန္တေတုံ၊ တိတ်ခြင်းငှါ၊ လတန္တိ၊
ရကုန်၏၊ ဣတရေသု၊ ဤမဟာမဏ္ဍလမှ-တပါးကုန်သော၊ ခွီသုမဏ္ဍလေသု၊
နှစ်ပါးကုန်သော-မဏ္ဍလတို့၌၊ သက္ကာရော၊ ပူဇော်သကာသည်၊ မဟာမဏ္ဍ
လေ၊ မဟာမဏ္ဍလသို့၊ ဩသရတိ၊ သက်၏၊ တတြ၊ ထိုရောက်ရာအရပ်၌၊
တေသုတေသုဂါမ နိဂမေသု၊ ထိုထိုသို့သော-ရွာ-နိဂုံးတို့၌၊ ဧကသဟံ၊ တ
ရက်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ခွီဟံ၊ နှစ်ရက်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဝသန္တော
နေတော်မူလျက်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်း
ကို၊ အာမိသပဒ္ဓိဝ္ဂဟေန၊ အာမိသကိုခံတော်မူသဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုလူများ
အပေါင်းအား၊ ဓမ္မဒါနေနစ၊ တရားတည်းဟူသော-အလှူဖြင့်လည်း၊ အနုဂ္ဂ
ဏ္ဍန္တော၊ မြီးမြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိသဟိတံ၊ ဝဋ်ကင်းရာ-ကင်း
ကြောင်းဖြစ်သော-နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဝဇေန္တော၊
ပွားစေတော်မူလျက်၊ နဝဟိမာသေဟိ၊ ကိုးလတို့ဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိ
ကို၊ ပရိယောဿာပေတိ၊ ဆုံးစေ၏၊ အန္တောဝသေ၊ ဝါတွင်း၌၊ ဘိက္ခုနံ၊

ရဟန်းတို့အား၊ သမထ ဝိပဿနာ၊ သမထ ဝိပဿနာသည်။ တရုဏာ၊ နု
သည်။ သစေပနဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ မဟာပဝါရဏာယ၊ သိတင်း
ကျွတ်လပြည့် - မဟာပဝါရဏာနေ၌၊ အပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာမပြုမူ၍၊ ပ
ဝါရဏာသင်္ဂဟံ၊ ပဝါရဏာသပြုဟ်ခြင်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ကတ္တိကုဏ္ဍ
မာယ၊ တန်ဆောင်မုန်း - လပြည့်နေ၌၊ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုပြီး၍၊ မိဂ
သိရဿ၊ နတ္ထေဝလဏ္ဍိ၊ ပဌမဒိဝသေ၊ လဆန်း တရက်နေ၌၊ မဟာဘိက္ခုသံ
ဃပရိဝါရော၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
တော်မူ၍၊ မဇ္ဈိမ မဏ္ဍလံ၊ မဇ္ဈိမ မဏ္ဍလသို့၊ ဩသရတိ၊ သက်တော်မူ၏။
အညေနဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ မဇ္ဈိမ
မဏ္ဍလေ၊ မဇ္ဈိမ မဏ္ဍလ၌၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရိတုကာမော၊ ကြွတော်
မူခြင်းငှါ - အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ စတုမသံ၊ မိဗန်းလေးလပတ်လုံး၊ ဝသိတွာဝ
နေတော်မူ၍သာလျှင်၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ ဝတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဣတရေသု၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ နှိသု၊ နှစ်ပါး
ကုန်သော၊ မဏ္ဍလေသု၊ မဏ္ဍလတို့၌၊ သက္ကာရော၊ ပူဇော်သကာသည်၊ မဇ္ဈိ
မ မဏ္ဍလေ၊ မဇ္ဈိမ မဏ္ဍလသို့၊ ဩသရတိ၊ သက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊
အနုဂ္ဂဏ္ဍန္တော၊ ခြီးမြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗဟိမာသေဟိ၊ ရှစ်လတို့ဖြင့်၊
စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပရိယောသာပေတိ၊ ဆုံးစေတော်မူ၏၊ စတုမသံ၊
မိဗန်းလေးလပတ်လုံး၊ ဝတ္တဝဿသဟိ၊ ဝါမှထတော်မူသည်လည်းဖြစ်
သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝေနယုသတ္တာ၊ ဝေနယုသတ္တ
ဝါတို့သည်၊ အပရိပတ္တိန္ဒြိယာ၊ မရင့်သောဣန္ဒြိယကိုကုန်သည်၊ သစေပနဟော
န္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တေသံ၊ ထိုဣန္ဒြိယမရင့်ကုန်သော - သတ္တဝါတို့၏၊
ဣန္ဒြိယပရိပါကံ၊ ဣန္ဒြိယသည်တိုင်အောင်၊ အာဂမယမာနေဝ၊ င်တော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ အပရိတ္တိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဧကံမာသံဝါ၊ တလပတ်လုံး
လည်းကောင်း၊ နှိတိ စတုမသံဝါ၊ နှစ်လ - သုံးလ - လေးလပတ်လုံး လည်း
ကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုဝါဆိုတော်မူရာ - အရပ်၌သာလျှင်၊ ဝသိတွာ
နေတော်မူ၍၊ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော၊ များစွာသောရဟန်းအပေါင်း
တို့ဖြင့် - ခြံရံလျက်၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ ဝတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဣတရေသု၊ ဤအန္တိမ - မဏ္ဍလမှတပါးကုန်သော၊
နှိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ မဏ္ဍလေသု၊ မဟာမဏ္ဍလ မဇ္ဈိမမဏ္ဍလတို့၌၊ သက္ကာ
ရော၊ ပူဇော်သကာသည်၊ အန္တော မဏ္ဍလေ၊ အန္တိမ မဏ္ဍလသို့၊ ဩသရ

၆၀၈ ၊ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တိ၊သင်္ကဝင်၏၊ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ပုရိမနယောနော။ရှေးနည်းဖြင့်
 သာလျှင်၊လောကံ၊လူအပေါင်းကို၊ အနုဂ္ဂဏ္ဍန္တော၊ ခြီးမြင့်တော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊သတ္တဟိမာသေဟိဝါ၊ချစ်လတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သေဟိမာသေ
 ဟိဝါ၊ ခြောက်သတို့ဖြင့် ၎င်း၊ ပဉ္စဟိမာသေဟိဝါ၊ ငါးလတို့ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ စတုဟိမာသေဟိဝါ၊ လေးလတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စာရိကံ၊
 ဒေသစာရိကို၊ပရိယောဿပေတိ၊ပြီးဆုံးစေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမေသုတိသု
 မဏ္ဍလေသု၊ဤသုံးပါးကုန်သော-မဏ္ဍလတို့တွင်၊ယတ္ထကတ္ထမိ၊အမှတ်မရှိ၊
 သော-မဏ္ဍလ၌၊စာရိကံ၊ဒေသစာရိကို၊စရန္တော၊ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊
 စိဝရာဒိဟောတု၊ သင်္ကန်းအစရှိသော- အကြောင်းကြောင့်၊ နစရတိ၊ကြွ
 တော်မမူ၊အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေဇနာ၊အကြင်လူတို့သည်၊ဒုဂ္ဂ
 တာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဗာလာ၊ မလိဇ္ဇာကုန်၊ ဇိဏ္ဏာ၊အိုမင်းကုန်၏၊ ဗျာဓိ
 ကာ၊အနာဖြင့်နှိပ်စက်ကုန်၏၊တေဇနာ၊ထိုလူတို့သည်၊ကဒါ၊အဘယ်အ
 ခါ၌၊တထာဂတံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အာဂတိံ၊လာကုန်၍၊ပဿိဿန္တိ၊ဖူး
 မြင်ရကုန်အံ့နည်း၊ မသိပန၊ ငါဘုရားသည်ကား၊ စာရိကံ၊ဒေသစာရိကို၊
 စရန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊
 တထာဂတ ဒဿနံ၊ငါဘုရားအား-ဖူးမြင်ခြင်းကို၊လတိ သတိ၊ရလတ္တံ့၊
 တတ္ထ၊ထိုလူအပေါင်းတို့တွင်၊ကေမိ၊အချို့ကုန်သော လူတို့သည်၊စိတ္တာနိ၊
 စိတ်တို့ကို၊ ပဿာဒေဿန္တိ၊ကြည်စေကုန်လတ္တံ့၊ ကေမိ၊အချို့ကုန်သော
 လူတို့သည်၊မာလာဒိဟိ၊ပန်းအပွင့်သည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေဿန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်
 လတ္တံ့၊ ကဒုန္တုဘိက္ခံ၊ တယောဂ်ချိုမျှသောဆွမ်းကို၊ ဒဿန္တိ၊လှူကုန်
 လတ္တံ့၊ကေမိ၊အချို့ကုန်သောလူတို့သည်၊ မိစ္ဆာဒဿနံ၊ မှားသောအယူ
 ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊မှန်သောအယူရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊တေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ တံ၊ထိုဖူးမြင်ခြင်းစသောကောင်း
 မှုကံသည်၊ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ရှည်မြင့်စွာသော-ကာလပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊စီးပွား
 ခြင်းငှါ၊သုခါယ၊ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိဇေ၊ဤသို့၊
 လောကာနုကမ္ပါယ၊ လူအပေါင်းကို-ခြီးမြင့်ခြင်းငှါ၊ စာရိကံ၊ဒေသစာရိ
 ကို၊စရန္တိ၊ကြွတော်မူကုန်၏။ ။

အဝိစ၊တနည်းလည်း၊ဇနဝိဟာရဝသေန၊ရှည်မြင့်စွာ-နေခြင်းကြောင့်
 ညောင်းညာသောဝေဒနာကို- ဖျော်ခြင်းငှါ-သလုံး ဖြင်းခေါင်းဖြင့်-သွား
 ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊သရိရပါသုကတ္ထာယ၊ကိုယ်တော်မြတ်၏-ချမ်းသာခြင်း
 ငှါလည်းကောင်း၊အဗ္ဗုပ္ပတ္တိကာလံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောအခါကို၊ အဘိ

ကန်နတ္တယ။ ငုံတော်မူသည့်၏- အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်း
 တို့အား၊ သိက္ခာပဒံ၊ ကျင့်သွယ်အရကို၊ ပညာပနတ္တယ။ ထားတော်မူခြင်း
 ဌာလည်းကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုသို့သော- မြို့-ရွာ-နိဂုံး- ဇနပုဒ်၌၊ ပရိ
 ပါကထိန္ဒြေယ၊ ရင့်သောအုန္တရိကုန်သော၊ ဗောဓေနယသတ္တေ၊ သစ္စာကို
 သိထိုက်ကုန်သော- သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗောဓေနတ္တယ။ သစ္စာကိုသိစေခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊
 အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးကို- သိတော်မူကုန်သော၊ ဘဂ
 ဝဇ္ဇော၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရန္တိ၊ ကြွတော်မူကုန်
 ၏၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂန္တိဿန္တိ၊ ရောက်
 ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သရဏံ၊
 ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍၊ ဂန္တိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂန္တိဿန္တိ၊
 ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ မဟာတာ၊ မြတ်သော
 ဓမ္မ သဝဇ္ဇေန၊ တရားတော်ကို နာရခြင်းဖြင့်၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့ကို၊ သန္တပ္ပေသသာမ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေ
 ကုန်အံ့၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပရေဟိဝိ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်း
 တို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးကို- သိတော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝဇ္ဇော၊
 ဘုရားရှင်တို့သည်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရန္တိ၊ ကြွတော်မူကုန်၏၊ ပါ
 ကာတိ ပါတာ၊ သူတပါး၏- အသက်ကို- လျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝိရမိဿန္တိ၊
 ကြဉ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်
 ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်- မပေးအပ်သော- သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ကာမေသု
 မိစ္ဆာစာရာ၊ သူတပါး၏သားမယားကို- လွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းမှ၊ မုသာဝါ
 ဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းမှ၊ သုရာမေရေယမဇ္ဈပ္ပမာဒဗ္ဗာနာ
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောသေရည်သေ
 ရက်ကို- သောက်ခြင်းမှ၊ ဝိရမိဿန္တိ၊ ကြဉ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပရေဟိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ
 ဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်း တို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာ
 လေးပါးကိုသိတော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝဇ္ဇော၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ စာရိကံ
 ဒေသစာရိကို၊ စရန္တိ၊ ကြွတော်မူကုန်၏၊ ပဌမဇ္ဈာန်၊ ပဌမဇ္ဈာန်ကို၊ ပဋိလ
 ဘိဿန္တိ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်၊ ဒုတိယ

ဈာန်ကို၊ တတိယဇ္ဈာန်၊ တတိယဈာန်ကို၊ စတုတ္ထဇ္ဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊
 အာကာသာနဉ္စာ ယတနသမာပတ္တိံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ်
 ကို၊ ဝိညာဏဉ္စာ ယတနသမာပတ္တိံ၊ ဝိညာဏဉ္စာ ယတန သမာပတ်ကို၊
 အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ္တိံ၊ အာကိဉ္စညာ ယတနသမာပတ်ကို၊ နေဝ
 သညာနာသညာယတနသမာပတ္တိံ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနသမာ
 ပတ်ကို၊ ပဋိလဘိဿန္တိ၊ ရကုန်လတ္တံ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အပရေဟိတံ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
 ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးကို-သိတော်
 မူကုန်သော၊ ဘဂဝဇ္ဇော၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရန္တိ၊
 ကြွတော်မူကုန်၏၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ အဓိ
 ဂမိဿန္တိ၊ ရကုန်လတ္တံ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိဖ
 လံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ (ပ)အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိက
 ရိဿန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုရကုန်လတ္တံ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အပရေဟိတံ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
 ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူကုန်
 သော၊ ဘဂဝဇ္ဇော၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရန္တိ၊ ကြွ
 တော်မူကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ကြွတော်မူခြင်းသည်၊ အတုရိတစာရိကာ၊ နှေး
 နှေးကြွတော်မူသော- ဒေသစာရိမည်၏၊ သာ၊ ထိုအတုရိတဒေသစာရိကို၊
 ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သာပနေသာသာပနဇေသာ၊ ထိုအ
 တုရိတဒေသစာရိသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနစာရိကာ၊ နိဗ္ဗာနဒေသစာရိလည်းကောင်း၊
 အနိဗ္ဗာနစာရိကာ၊ အနိဗ္ဗာနဒေသစာရိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓော၊
 နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယံ၊ အကြင်
 ဒေသစာရိကို၊ ဧကသေဝ၊ တယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဗောဓနေယျ
 သတ္တဿ၊ သစ္စာ လေးပါးကို- သိထိုက်သော သတ္တဝါ၏၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ဝန္တတိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤဒေသစာရိသည်၊ နိဗ္ဗာနစာရိကာ
 နာမ၊ နိဗ္ဗာနဒေသစာရိမည်၏၊ ယံပန၊ အကြင်ဒေသစာရိကိုကား၊ ဂါမ နိဂါမ
 နဂရ ပဋိပါဒ်ဝသေန၊ ရွာ-နိဂုံး-မြို့-အစဉ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ စရတိ၊ ကြွတော်
 မူ၏၊ အယံ၊ ဤဒေသစာရိသည်၊ အနိဗ္ဗာနစာရိကာနာမ၊ အနိဗ္ဗာနဒေသစာ
 ရိမည်၏၊ သော၊ ဤအနိဗ္ဗာန ဒေသစာရိကို၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတာ၊
 အလိုရှိအပ်၏။ ။

ရုထဝိနီတသုတ်။

၆၁၁

သေနာသနံ သံသာမေတွာတိ။ သေနာသနံ သံသာမေတွာ ဟူသည်
 ကား၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာ-နေရာကို၊ ပဋိသာမေတွာ၊ သိမ်း၍၊ တံပန၊ ထိုအိပ်
 ရာ-နေရာကိုကား၊ ပဋိသာမေန္တော၊ သိမ်းသော၊ ထေရော၊ ဗုဒ္ဓ-မထေရ်
 သည်၊ ဣဉ္ဇပတ္တမဟာပတ္တဣဉ္ဇထာလကမဟာထာလကပဋိဉ္ဇဗီဝရဒုကူလ
 ဗီဝရာဒိနံ၊ သပိတ်ငယ်-သပိတ်ကြီး- ခွက်ငယ်-ခွက်ကြီး- ပဋိဉ္ဇရာဇ်
 တိုင်းမှဖြစ်သောသင်္ကန်း-ဒုကူလသင်္ကန်း-အစရှိသည်တို့၏၊ ဘဏ္ဍိကံ၊ အ
 ထုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗိတေလာဒိနံဝါပန၊ ထောပတ်-ဆီ-အစရှိသည်တို့
 ကိုမူလည်း၊ စာဓဇ၊ အိုး၌၊ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဂဗ္ဘေ၊ တိုက်ခန်း၌၊ နိဒ
 တိတွာ၊ သိမ်း၍၊ နှါရံ၊ တံခါးကို၊ ပိဓေယ၊ ပိတ်၍၊ ကုမ္ဘိကမုဒ္ဒိကဒိနိ၊ သံကောံ
 တံခါးချင်မင်းတုံးအစရှိသည်တို့ကို၊ နယောဇာပေသိ၊ မပွင့်စေ၊ သိက္ခ၊ ဝါ၊
 ရဟန်း သည်၎င်း၊ သာမဏေ ရောဝါ၊ သာမဏေ သည်လည်း ကောင်း၊
 အာရာမိကောဝါ၊ အရံစောင့် သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရသမိကောဝါ၊
 ကျောင်းဒါယကာသည် လည်းကောင်း၊ သစေနဟောတိ၊ အကယ်၍မရှိ
 သည်ဖြစ်အံ့၊ စတုသု၊ လေးခုကုန်သော၊ ပါသာဏေသု၊ ကျောက်တုံး၌၊
 မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်းတချင်း၊ မဇ္ဈံ၊ ညောင်စောင်းတခုကို၊ အာရာပေတွာ၊
 တင်၍၊ ဝီဠေ၊ အင်းပျဉ်တချင်း၊ ဝီဠံ၊ အင်းပျဉ်တခုကို၊ အာရာပေတွာ၊
 တင်၍၊ ဗီဝရဝံသေဝါ၊ သင်္ကန်းတန်း ဝါး၌လည်းကောင်း၊ ဗီဝရရန္တုယာ
 ဝါ၊ သင်္ကန်းတန်း ကြိုး၌လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဗုဇ္ဈံကတွာ၊ အရ
 ပြု၍၊ နှါရဝါတပါနံ၊ တံခါးမ-လေသာ ပြုတင်းတံခါးကို၊ ထကေတွာ၊ ပိတ်
 ၍၊ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတောပန၊ ဟောတော်မူသော
 ကြောင့်ကား၊ နေဝါသိကံ၊ အာဝါသိကဖြစ်သော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းကို၊ အာ
 ပုစ္ဆန မတ္တကေနစ၊ ပန်ကြားကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိသာမေသိ၊ သိမ်း
 သည်မည်၏။ ။

ယေနသာဝတ္ထိ တေနစာရိကံ ပက္ကမိတိ၊ ယေနသာဝတ္ထိတေနစာရိကံ
 ပက္ကမိဟူသည်ကား၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒဿနကာမော၊ ဖူးမြင်
 ခြင်း၌အလိုရှိသည်၊ ဟူတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယေနဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်
 မျက်နှာအတို့ဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအ
 ရပ်မျက်နှာအတို့ဖြင့်၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲလေ၏၊ ပက္ကမန္တောစ၊ ဖဲတော်မူသော်လည်း
 သုဒ္ဓေါနေမဟာရာဇဿ၊ သုဒ္ဓေါနေမင်းကြီးအား၊ အာရာဝါပေတွာ၊ ကြား
 စေ၍၊ သပ္ပိ တေလ မရ ဖာဏိတာဒိနိ၊ ထောပတ်-ဆီ-ပျား-တင်လဲ-အစရှိ
 သည်တို့ကို၊ ဝါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ နပက္ကန္တော၊ ဖဲတော်မူ၊ ပန၊ စင်စစ်

၆၀၂

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သေဝ်ကား၊ ယူဝံ၊ အပေါင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ နိက္ခန္ဓောပန၊ ထွက်သွား
သော၊ မတ္တဟတ္ထိဝိယ၊ အမုန့်ယစ်သော-ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့၊ အသဟာယကိ
ဇ္ဈာ၊ အပေါင်းအဖော်ကို-အလိုမရှိသော၊ ဝိဟာဝိယ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ ပတ္တဝီ
ဝရမတ္တံ၊ သဝိတ်-သက်န်းမျှကို၊ အာခါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ ဧကကောဝ၊ တပါး
ထည်းသာလျှင်၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲလေ၏၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်၊ ဧသဇေသောထေ
ရော၊ ထိုပုဏ္ဏ-မထေရ်သည်၊ ပဉ္စသတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အန္တော၊ သိကေဟိ၊ အနီးနေတပည့်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
တကွ၊ ရာဇဝဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၊
ဤနိက္ခန္ဓောပန၊ ထွက်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
တည်း၊ ရာဇဝဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်၊ ကဝိလဝတ္ထုတော၊ ကဝိလဝတ်
ပြည်ထက်၊ နုရံ၊ ဝေး၏၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာ ခြံဆယ်ရှိကုန်၏၊ သာ
ဝတ္ထိပန၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်ကား၊ ပဉ္စဒသ၊ တဆယ်ငါးယူဇနာ-အတိုင်း
အရှည်ရှိကုန်၏၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဝဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်မှ၊ ပဉ္စဝတ္ထာလီသယောဇနံ၊ လေးဆယ့်ငါးယူဇနာ-အတိုင်းအရှည်ရှိသော
အရပ်သို့၊ အာဂတိံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊
နေတော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာသန္နော၊ နီးသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ ဣတိတေကာရဏံ၊ ဤအကြောင်း
သည်၊ အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ဟိကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော
ဧသဇေသော၊ ဤပုဏ္ဏ-မထေရ်သည်၊ ယောဇန သဟဿမ္ပိ၊ ယူဇနာတ
ထောင်-အရပ်သို့မူလည်း၊ ဂစ္ဆန္တု ယု၊ သွားရာ၏၊ တဒါပန၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်
၌နေတော်မူသော-အခါ၌ကား၊ ကာယဝိဝေကော၊ ကာယဝိဝေကကို၊ လံဇ္ဈံ၊
ရခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာဂတော၊
မသွား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော-သူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌၊ ဧကတ္ထိံ၊ တယောက်သော-ရဟန်းသည်၊
ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝဒန္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဧကော၊ တ
ယောက်သောရဟန်းသည်၊ ဣဇေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝဿမိ၊ နေအံ့၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဧကတ္ထိံ၊ တယောက်သောရဟန်းသည်၊ ဝဿာမာ
တိ၊ နေကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝဒန္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဧကော၊ တယောက်သော
ရဟန်းသည်၊ ဂစ္ဆာမိတိ၊ သွားအံ့ဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဣတ္ထိတိတ္ထိတက္ခဏေ၊ အလိုရှိတိုင်း-အလိုရှိတိုင်းသောဓဏ၌၊ သမာပတ္တိံ၊

သမာပတ်ကို၊ အပ္ပတ္တိ၊ ဝင်းစား၍၊ နိဝိဒိတံဝါ၊ ထိုင်နေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဗာသုက သေနာသန၊ ချမ်းသာယာဖြစ်သောကျောင်း၌၊ ကာယဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကကို၊ လွှဲဝါ၊ ရဲခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကဿပနံ၊ တယောက်အထည်း ထည်း-သွားသောသူအားကား၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ သုလတံ၊ ရလွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒါ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌နေတော်မူသောအခါ၌၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု သာဝတ္ထိပြည်သို့ရောက်တော်မူသောအခါ၌၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲလေ၏။

စာရိကံစရမာနောတိဇေတ္ထ၊ စာရိကံစရမာနောဟူသောဤပုဒ်၌၊ အယံ စာရိကာနာမ၊ ဤဒေသစာရိ မည်သည်ကို၊ မဟာဇနသင်္ဂဟတ္ထံ၊ ချားစွာသောလူတို့အား-သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ၊ ဗုဒ္ဓါနံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အားသာလျှင်၊ ကိဉ္ဇာပိလဘတိ၊ အကယ်၍ကားရအပ်၏၊ ပနတထာဝရီ၊ ထိုသို့ရအပ်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေနံ၊ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါဖြင့်၊ သာဝကာနန္တိ၊ တပည့်တို့အားလည်း၊ စာရိကာ၊ ဒေသစာရိကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိလဉ္ဇာဒိဟိ၊ ပျာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဗိဇနိန္တိ၊ ယက်ကိုလည်း၊ တာလဝဇ္ဇူ၊ တာလဝဇ္ဇူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိပိယ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့တည်း၊ ယေနဘဂဝါတိ၊ ယေနဘဂဝါဟူသည်ကား၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသော၊ ဧကဝိတံ၊ ဂါမေ၊ တခုသောရွာ၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ကတဘတ္တကိန္ဒော၊ ပြုအပ်ပြီးသော-ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ-ပြီးပြီးသော်၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝနံကျောင်းတော်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ သာရိပုတ္တဇ္ဈေရဿဝါ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်၏လည်းကောင်း၊ မဟာမောဂ္ဂဿနဇ္ဈေရဿဝါ၊ မဟာမောဂ္ဂဿနမထေရ်၏လည်းကောင်း၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရှင်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ မက္ခေတွာ၊ သုပ်၍၊ ပါနိယံဝါ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း၊ ပါနကံဝါ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ထေကံ၊ အတန်ငယ်၊ ပိဿမိတွာ၊ အပင်အပန်းဖြေ၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိဿာမိ၊ ဖူးမြင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိတ္တန္တိ၊ စိတ်ကိုမျှလည်း၊ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏမေဝ၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်သို့သာလျှင်၊ အဂါသိ၊ သွားလေ၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဓဠုကာမဿ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ အညနု၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊

၆၀၄

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တကွ၊ ကိစ္စံ၊ သွားခြင်းကိစ္စသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရာဟုလံ
 ဝါ၊ ရာဟုလသကိုလည်းကောင်း၊ အာနန္ဒံ ဝါ၊ အာနန္ဒာကိုလည်းကောင်း၊
 ဂဟတော၊ ခေါ်၍၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ သတ္တဝရံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ ပဝသိယာမိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟူ၍၊ ဧဝမိဝိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်
 ကိုမျှလည်း၊ နုဥပ္ပါဒေသိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ထေရော၊ ပုဏ္ဏ၊ မထေရ်
 သည်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ သင်္ဂါမဝိဇယမဟာယောဓောဝိယ၊ စစ်မြေအရပ်၌
 ရန်သူကိုအောင်ပြီးသော-သူရဲကြီးကဲ့သို့၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်
 ဗုဒ္ဓသာသနေး၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ ဝလ္လဘော၊ ဘုရားနှင့်အ
 ကျွမ်းဝင်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ တာမိသဿ၊ ထိုသို့စစ်မြေအရပ်၌ရန်
 သူကိုအောင်ပြီးသော-သဘောရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဗဒ္ဓုကာမဿ၊ ဖူး
 မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ယောဓဿ၊ သူရဲကြီးအား၊ အညံ့၊ တပါးသောသူ
 ကို၊ သေဝိတွာ၊ အမှီပြု၍၊ ဒဿနကမ္ပံနာမ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကိစ္စမည်သည်၊ နုတ္တိ
 မရှိ၊ ဝလ္လဘတာယ၊ မင်းနှင့်အကျွမ်းဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သယမေ
 ဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ ပဿတိယထာ၊ ဖူးမြင်ရသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ထေရောပိ၊ ပုဏ္ဏ-မထေရ်သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓသာသနေး၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏သာသနာတော်၌၊ ဝလ္လဘော၊ ဘုရားနှင့်အတူအကျွမ်းဝင်၏၊ တဿ၊
 ထိုပုဏ္ဏ-မထေရ်အား၊ အညံ့၊ သူတပါးကို၊ သေဝိတွာ၊ အမှီပြု၍၊ သတ္တု၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒဿနကိစ္စံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကိစ္စသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ ပါဒပုဉ္ဇနမ္၊ ခြေ
 သုတ်၌၊ ပုဉ္ဇိတွာ၊ သုတ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊
 ဥပသကံမိ၊ ကင်လေ၏၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ပစ္စု၊ သကာ
 လေယော၊ မိုဗ်းသောက်ထသော-အခါ၌သာလျှင်၊ မန္တောနိပုဏ္ဏော၊ မန္တော
 နိပုဏ္ဏော၊ မ၏သားဖြစ်သော-ပုဏ္ဏသည်၊ အာဂမိဿတိ၊ သာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂန္ဓကုဋံ၊ ဂန္ဓကုဋ်သို့၊ ပဝိ
 သိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ သုစိစာဒ္ဓိကံ၊ ကျည်ငယ်-ကျည်မကို၊ အဒတွာဝ၊ မ
 ထိုးမူ၍သိလျှင်၊ ဒရထံ၊ ပူပန်ခြင်းကို၊ ပဋိပ္ပဿန္တေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဥဠာယ
 ထ၍၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ထေရော၊ ပုဏ္ဏ-မထေရ်သည်၊ ကဝါဠံ၊ တံ
 ခါးရွက်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ တွန်း၍၊ ဂန္ဓကုဋံ၊ ဂန္ဓကုဋ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊
 ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ။

ဓမ္မိယာကထာယာတိ၊ ဓမ္မိယာကထာယဟူသညကား၊ ဘဂဝါ၊ ခြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ ဝုဇ္ဇဂေါ သိင်္ဂိသုတ္တေ၊ ဝုဇ္ဇဂေါသိင်္ဂိ-သာလဝနသုတ်၌၊ တိဏ္ဍိံ၊
 သုံးယောက်ကုန်သော၊ ကုလပုတ္တနံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါအစရှိကုန်သော-အ
 မျိုးသားတို့အား၊ သာမဂ္ဂိရသာနိသံသံ၊ သာမဂ္ဂိရသာနှင့်စပ်သောအာနိသံသ
 ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သေခသုတ္တေ၊ သေခသုတ်၌၊ အာဝသထာ
 နိသံသံ၊ သီလံ ဥဏှံ* ပဋိဟနတိအစရှိသဖြင့်- ကျောင်းနှင့်စပ်သော-အာ
 နိသံသကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓိကာရသုတ္တေ၊ ဗုဒ္ဓိကာရသုတ်
 ၌၊ သတိပဋိလသဘိကံ၊ သတိကို-ရခြင်းရှိသော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိသံယုတ္တက
 ထံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသနှင့်စပ်သောစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ရဋ္ဌပါ
 လသုတ္တေ၊ ရဋ္ဌပါလသုတ်၌၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မုဒ္ဓေသေ၊ ဥပ
 နိယတိလောကောအရဂေါအစရှိသဖြင့်- ဓမ္မုဒ္ဓေသတို့ကို၊ ကထေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ သေလသုတ္တေ၊ သေလသုတ်၌၊ ပါနကာနိသံသကထံ၊ အဖျော်
 နှင့်စပ်သော-အာနိသံသကထာကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သံကိလေ
 သိယသုတ္တေ၊ သံကိလေသိယသုတ်၌၊ ဘဂုတ္တေရဿ၊ ဘဂု-မထေရ်အား၊
 ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧကီ
 ဘာဝေ၊ တယောက်အထည်းထည်း၏အဖြစ်၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ က
 ထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣမဗ္ဗိ* ပနရထဝိနိတော၊ ဤရထဝိနိတသုတ်၌ကား
 အာယသ္မတော ပုဏ္ဏဿ၊ အရှင်ပုဏ္ဏအား၊ ကထေန္တော၊ တရားစကားကို
 ဟောကြားသည်ရှိသော်၊ ဒသကထာဝတ္ထုနိဿယံ၊ ဆယ်ပါးသော-အပ္ပိ
 ခ္ဋတာအစရှိသော-ကထာဝတ္ထုကိုဖြစ်သော၊ အနန္တနယံနာမ၊ အနန္တနည်း
 မည်သည်ကို၊ ဒသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ပုဏ္ဏံ၊ ပုဏ္ဏ၊ အယမ္ဗိ၊ ဤတရားစ
 ကားသည်လည်း၊ အပ္ပိစ္ဆကထာယေဝ၊ အပ္ပိစ္ဆကထာပင်လျှင်တည်း၊
 သန္တောသ ကထာယေဝ၊ သန္တောသကထာပင်လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဋိသန္တိဒါပတ္တဿ၊ ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်သော၊ သာဝကဿ၊ သာဝက
 အား၊ ဝေလန္တေ၊ ကမ်းပါး၌၊ ဌတွာ၊ ရင်၍၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရ၌၊
 ဟတ္ထပဿရဏံဝိယ၊ လက်ကိုဆန့်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေနအန္တ
 ဝနန္တိ၊ ယေနအန္တဝနံဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပစ္ဆိမာသတ္တေ၊ နေလွဲ
 သောအခါ၌၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်၊ အာကိဏ္ဏံ၊ လူတို့
 ဖြင့်ဖြိုမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏာ
 ဒယော၊ မင်းပုဏ္ဏားအစရှိသောသူတို့သည်၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း

တော်သို့၊ ဩသရန္တိကိရ၊ သက်ကုန်သတတ်၊ ရေညောစက္ကံဝတ္တိသ၊ စကြာ
 ဝတေးမင်း၏၊ ခန္ဓာဝါရဋ္ဌာနံဝိယ၊ သစ်တပ်မြို့တည်ရာအရပ်ကဲ့သို့၊ ဟောသိ
 ဖြစ်၏၊ ပဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကကို၊ လဘိတံ၊ ရခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း၊ အန္ဓဝနံပန၊ သူကန်းတို့၏ - နေရာဖြစ်သောတောသည်ကား၊ ပဓာန
 စာရသဒိသံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရာ - ကျောင်းနှင့်တူသည်ဖြစ်၍၊ ပဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့
 မှတ်တတ်ငြိမ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အန္ဓဝနံ၊ သူကန်း
 တို့၏နေရာဖြစ်သော - တောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသူကန်းတို့၏နေရာ
 ဖြစ်သော - တောသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား
 မဟာထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အဒ္ဓာ၊ မြင်လေသနည်း
 အသာ၊ ထိုပုတ္တ - မထေရ်၏၊ ဇေဝိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟော
 သိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ အာဂတံ၊
 လာသတ်၍၊ မဟာထေရေ၊ မထေရ်ကြီးတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊
 ဒသဗလံ၊ အားတော်ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ပသိသာမိ၊ ဖူးမြင်အံ့၊ ဇေဝိတ္တံ၊ ဤသို့ ဖူးမြင်သည်ရှိသော်၊ မဟာထေရေနံ၊
 မထေရ်ကြီးတို့အား၊ ဇကံ၊ တကြိမ်၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နွေနှစ်ကြိမ် - ဖူးမြင်ခြင်းတို့သည်၊
 ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်တုန်လတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်၊
 ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော - အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်
 သတတ်။ ။

အဘိဏ္ဍာန် ကိတ္တယမာနော အဟောသိတိ၊ အဘိဏ္ဍာန် ကိတ္တယမာနော အ
 ဟောသိဟူသည်ကား၊ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဝဏ္ဏံ၊ ပုဏ္ဏံ မထေရ်၏ကျေး
 ဇူးကို၊ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ကိတ္တယမာနော၊ ကြား
 လျက်၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ထေရော၊ ရှင်သာ
 ရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ တတော၊ ထိုရာဧပြိတ်ပြည်၌ - ပုဏ္ဏံ မထေရ်၏တ
 ပည့်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်မှောင်၌ - ကျေးဇူးစကားကို - ဆို
 သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ သံဃမဇ္ဈေ၊
 သံဃာ၏ အလယ်၌၊ မန္တာနိပုတ္တော၊ မန္တာနိပုတ္တေမ၏ - သားဖြစ်သော၊
 ပုတ္တောနာမ၊ ပုတ္တမည်သော မထေရ်သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ပရိသာဟိ၊ ပရိသတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အသံသဇ္ဇောကိရ၊ မရောနှော
 သတတ်၊ သော၊ ထိုပုတ္တမထေရ်သည်၊ ဒသဗလသ၊ အားတော်ဆယ်ပါး

နှင်းပြည့်ရံတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားအား။ ဒဿနတ္ထာယ။ ဖူးမြင်ခြင်း
 ဌာ၊ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ အဒိသွာဝ၊ မမြင်
 မူ၍သာလျှင်၊ ဂမိဿတိနုခေါ၊ သွားလတ္တံ့၊ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရ နဝ
 မန္တိမာနံ၊ ထေရ-နဝ မန္တိမမြစ်ကုန်သော-ရဟန်းတို့အား၊ သတိကရဏတ္ထံ၊
 သံတိကို-ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာယသ္မတော ပုဏ္ဏဿ၊ အရှင်ပုဏ္ဏ၏၊ ဂုဏံ၊
 ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ အဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်
 မြတ်၏၊ ဧဝံစိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သ
 တတ်၊ မဟလ္လကတိက္ခန္ဓာမ၊ ကြီးပြီးသော-ရဟန်းတို့မည်သည်ကား၊ သဗ္ဗ
 ကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အန္တောဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတွင်း၌၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ-မထေရ်၏၊ ဂုဏကထာယပန၊ ကျေးဇူးစကားကိုကား၊
 ကထိတာယ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ယောစာသိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်
 လည်းနံ၊ ထိုပုဏ္ဏ-မထေရ်ကို၊ ပဿိဿသိ၊ တွေ့မြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ သောဝ၊
 ထိုရဟန်းသည်ပင်လျှင်၊ အာဂတိံ၊ အာဂတိံ၊ လာ၍လာ၍၊ အာရောစေသ
 တိ၊ ကြားလတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံစိတ္တံ၊ ဤသို့သော-စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊
 ဖြစ်သတတ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရေဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်
 ၏သာလျှင်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေ-တပည့်ဖြစ်သော၊ အယံတိက္ခ၊ ဤ
 ရဟန်းသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊ တံမန္တာနိပုတ္တံ၊
 ထိုမန္တာနိပုတ္တေးမ၏-သားဖြစ်သော-ပုဏ္ဏ-မထေရ်ကို၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်
 သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပရိသန္တံ၊ ဝင်သည်ကို၊
 အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ကထံပန၊ အတယ်သို့လျှင်၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏ မထေရ်ကို၊ သေ
 သော၊ ဤမြင်သော ရဟန်းသည်၊ အညာသိ၊ သိသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ ပုန္နာ၊ အမေးတည်း၊ ပုဏ္ဏပုဏ္ဏာတိ၊ ပုဏ္ဏပုဏ္ဏဟူ၍၊ ဝတွာ၊
 ဆိုတော်မူ၍၊ ကထေန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဓမ္မကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ အညာသိ၊ သိ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဏ္ဏ မထေရ်အား၊ အတိ
 ဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ကိတ္တယမာနော၊ ကျေးဇူးစကားကိုကြားသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သောထေရော၊ ထိုပုဏ္ဏ မထေရ်ကား၊ အယံ၊ ဤသူပင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အညာသိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိပြီး၍၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ထေရေဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်အား၊
 အာရောစေသိ၊ ကြားသျှောက်၏၊ နိသိဒနံ အာဒါယာတိဇ္ဈေ၊ နိသိဒနံအာ
 ဒါယဟူသောဤပါဌ၌၊ နိသိဒနံနာမ၊ နိသိဒ် မည်သည်ကား၊ သဒဿံ၊

အဆာရှိသောနေရာကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝါယိမံ၊ မရက်အပ်၊ ထေရော
 ပန၊ ပုဏ္ဏ မထေရ်သည်ကား၊ စမ္မက္ခဏံ၊ သားရေ ပိုင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတောတိ၊ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတောဟူ
 သည်ကား၊ ပစ္ဆိတော ပစ္ဆိတော၊ နောက်၌-နောက်၌၊ သိသာနုလောကီ
 တိ၊ သိသာနုလောကီဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
 မြတ်သည်၊ ဥန္တတဋ္ဌာနေ၊ မြင့်ရာအရပ်၌၊ ပိဋ္ဌိ၊ ကျော့ကုန်းကို၊ ပဿန္တော၊
 ရှုလျက်၊ နိန္ဒဋ္ဌာနေ၊ နိမ့်ရာအရပ်၌၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ပဿန္တော၊ ရှုလျက်၊
 ဂစ္ဆတိ၊ လိုက်၏၊ အယတ္တိ၊ ဤသို့လိုက်ခြင်းကိုလည်း၊ သိသာနုလောကီတိ၊
 သိသာနုလောကီဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်သည်၊ သံယတပဒသဒ္ဒတယ၊ ဆုံးမ-ချုပ်တည်းစောင့်စည်းအပ်
 ပြီးသော-ခြေသံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အစ္စာသန္ဓော၊ နီးလွန်းသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွားသော်လည်း၊ ပဒသဒ္ဒေန၊ ခြေသံဖြင့်၊
 ကိဉ္ဇာပိနဗာဓတိ၊ အကယ်၍ကား မနှိပ်စက်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့မနှိပ်စက်
 သော်လည်း၊ အယံ၊ ဤအခါသည်ကား၊ နသန္ဓောဒနကာလော၊ ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော အခါမဟုတ်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာန၊
 သိ၍၊ နအစ္စာသန္ဓော၊ အလွန်နီးသောအရပ်၌မနေ၊ အန္ဓဝနံနာမ၊ အန္ဓဝန
 မည်သည်ကား၊ မဟန္တံ၊ ကျယ်၏၊ ဧကသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌၊ နိလိ
 နံ၊ ပုန်းအောင်းသောသူကို၊ အပဿန္တေန၊ မမြင်သဖြင့်၊ အာရုသော ပုဏ္ဏ
 ပုဏ္ဏာတိ၊ ငါ့ရှင်ပုဏ္ဏပုဏ္ဏဟူ၍၊ အဗာသုကသဒ္ဓေါ၊ မချင်းသာသောအသံ
 ကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိသိန္ဒဋ္ဌာနေ၊
 နေရာအရပ်၌၊ ဇာနုနတ္ထံ၊ သိခြင်းငှါ၊ နာတိနုရေ၊ မဝေးလွန်းသောအရပ်၌၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိသာနုလောကီ၊ ဦးခေါင်းကို ကြည့်မျှော်လျက်၊ အဂမာ
 သိ၊ လိုက်လေ၏။ ။

ဒိဝါပိဟာရံနိသိဒ္ဓိတိ၊ ဒိဝါပိဟာရံနိသိဒ္ဓိ ဟူသည်ကား၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ
 ၌၊ ပိဟာရတ္ထာယ၊ နေခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား
 ၌၊ အာယသ္မာပိပုဏ္ဏော၊ အရှင်ပုဏ္ဏသည်လည်း၊ ဥဒိစ္စဗြာဟ္မဏဇ္ဈော၊ ထင်
 ရှားသောအဖြစ်ရှိသော-ပုဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရောပိ၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်သည်လည်း၊ ဥဒိစ္စ ဗြာဟ္မဏ ဇ္ဈော၊ ထင်ရှား
 သော အဖြစ်ရှိသော-ပုဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်၏၊ ပုဏ္ဏတ္ထေရောပိ၊ ပုဏ္ဏ-မထေရ်
 သည်လည်း၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏၊ သာရိ

ပုတ္တဗ္ဗေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ် သည်လည်း။ သုဝဏ္ဏ
 ဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့် တူသော-အဆင်းရှိ၏။ ပုတ္တဗ္ဗေရောပိ၊ ပုတ္တ
 မထေရ်သည်လည်း။ အရဟတ္တဖလ သမာပတ္တိသမာပန္နော၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သမာပတ်ကို ဝင်စား၏။ သာရိပုတ္တဗ္ဗေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်မြတ်သည်လည်း။ အရဟတ္တဖလသမာပတ္တိသမာပန္နော၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သမာပတ်ကို ဝင်စား၏။ ပုတ္တဗ္ဗေရောပိ၊ ပုတ္တမထေရ်သည်လည်း။
 ကပ္ပသတ သဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။ အဘိနိဟာရ သမ္ပန္နော၊
 ဗါရမိကိုဖြည့်၍ ဆုတောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သာရိပုတ္တဗ္ဗေရောပိ၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်သည်လည်း။ ကပ္ပသတသဟဿာမိကံ၊ ကမ္ဘာ
 တသိန်းအလွန်ရှိသော၊ ဧကံအသင်္ချေယျံ၊ တသင်္ချေကာလပတ်လုံး။ အဘိ
 နိဟာရသမ္ပန္နော၊ ဗါရမိကိုဖြည့်၍-ဆုတောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပုတ္တဗ္ဗေ
 ရောပိ၊ ပုတ္တမထေရ်သည်လည်း။ ပဋိသန္တိဒါပတ္တော၊ ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်
 သော၊ မဟာဒိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာကြီးတည်း။ သာရိပုတ္တဗ္ဗေရောပိ၊ အ
 ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်သည်လည်း။ ပဋိသန္တိဒါပတ္တော၊ ပဋိသန္တိဒါ
 သို့ရောက်သော၊ မဟာဒိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာကြီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကံ၊ တခုသော၊ ကနကဂဟံ၊ ရွှေဖြင့်
 ပြီးသောလိုက်သို့၊ ပရိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သော၊ ဧဒ္ဒေ၊ နှစ်စီးကုန်သော၊ သိဟာရိယ
 စ၊ ခြင်္သေ့တို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဝိဇ္ဇန္တနာယမံ၊ ကွန်မြူး
 တင့်တယ်ရာဖြစ်သောအရပ်သို့၊ ဩတိဏ္ဏာ၊ သက်ကုန်သော၊ ဧဒ္ဒေ၊ နှစ်စီး
 ကုန်သော၊ ဗျုပ္ပာရိယစ၊ ကျားတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကံ၊ တခုသော၊
 သုပုဗ္ဗိတ သာလဝနံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော-အင်ကြင်းတောကို၊ ပရိဋ္ဌာ၊ ဝင်
 ကုန်သော၊ ဧဒ္ဒေ၊ နှစ်စီးကုန်သော၊ ဆဒ္ဒန္တနာဂရာဇာနောရိယစ၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်
 မင်းတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ သိမ္မလိဝနံ၊ လက်ပံတော
 သို့၊ ပရိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သော၊ ဧဒ္ဒေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ သုပုဗ္ဗိရာဇာနော ရိယစ၊
 ဂဠုန်မင်းတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ နရဝါဟနယာနံ၊ လူ
 ယာဉ်ထက်သို့၊ အဘိရုဋ္ဌာ၊ တက်စီးကုန်သော၊ ဧဒ္ဒေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ ဝဿ
 ဝဏ္ဏာရိယစ၊ ဝဿ ဝဏ်နတ်မင်းတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကံ၊ တခုသော၊
 ပဏ္ဍုကမ္မလသိလံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလသမည်သောကျောက်ဖျာသို့၊ အဘိနိသိန္နာ
 တက်၍နေထိုင်ကုန်သော၊ ဧဒ္ဒေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ သက္ကာရိယစ၊ သိကြားတို့ကဲ့
 သို့လည်းကောင်း၊ ဧကာရိမာနန္တန္တရ ဂဘာ၊ တခုသောဗိမာန်၏အတွင်း
 နှံနေကုန်သော၊ ဧဒ္ဒေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ ဟာရိတမဟာပြိဟ္မနောရိယစ၊ ဟာ

ရိတဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တေဒွေဝိ၊ ထိန္ဒြိဗြဟ္မာ ရဟန္တာကြီး
 တို့သည်လည်း။ ဗြဟ္မဏဇ္ဇာ။ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်ကုန်၏။ ဒွေဝိ၊ နှစ်ဦးသော
 ရဟန္တာကြီးတို့သည်လည်း။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ။ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော-အ
 ဆင်းရှိကုန်၏။ ဒွေဝိ၊ နှစ်ဦးသော-ရဟန္တာကြီးတို့သည်လည်း။ သမာပတ္တိ
 လာဘိနော၊ သမာပတ်ကိုရကုန်၏။ ဒွေဝိ၊ နှစ်ဦးသော-ရဟန္တာကြီးတို့သည်
 လည်း။ အဘိနိဟာရသမ္ပန္နာ၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဒွေဝိ၊ နှစ်
 ဦးသော-ရဟန္တာကြီးတို့သည်လည်း။ ပဋိသန္တိဒါပတ္တော၊ ပဋိသန္တိဒါသို့
 ရောက်ကုန်၏။ မဟာဝိကာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော-ရဟန္တာ
 ကြီးဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာ ကြီးတို့သည်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဝန
 သဏ္ဌာ၊ တောအုပ်သို့။ အနုပရိဋ္ဌာ၊ ဝင်တော်မူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံဝနဋ္ဌာနံ။
 ထိုတောအုပ်ကို။ သောဘယိံသု၊ တင့်တယ် စေကုန်ပြီ။ ဘဂဝတိနော
 အာရုဿောဗြဟ္မစရိယံ၊ ဂုဿတိတိ၊ ဘဂဝတိနော အာရုဿော ဗြဟ္မစရိ
 ယံဂုဿတိ ဟူသည်ကား။ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်ပုဏ္ဏ။ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ အာယသ္မတာ၊
 အရှင်သည်။ ကိံဗြဟ္မစရိယံ၊ အဘယ်မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဂုဿတိ၊
 သုံးသနည်း။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာသည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ မထေရ်၏။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၌၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့် သိ
 တင်းသုံးခြင်းကို။ ဇာနန္တောပိ၊ သိတော် မူလျက်လည်း။ ကထာသမုဋ္ဌာ
 ပနတ္ထံ၊ စကားဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်။ ပုရိမ ကထာယ၊ ရှေ့စကားသည်။ အပ္ပတိဗ္ဗိတာယ၊ မတည်သည်
 ရှိသော်။ ပုစ္ဆိမကထာ၊ နောက်စကားသည်။ နဇာယတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊
 ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဘဂဝတိနော အာရုဿောဗြဟ္မစရိယံ ဂုဿတိဟူ
 သောစကားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ထေရော၊ ပုဏ္ဏ မထေရ်သည်။ အနု
 ဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝေမာရုဿောတိ၊ ဝေမာရုဿောဟူ၍။
 အာဟ၊ ဆိုပြီ။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ-မထေရ်၏။ ပဉ္စာဝိသုဇ္ဇနံ၊ ပြဿနာကိုဖြေ
 ခြင်းကို။ သောတု ကာမော၊ နာခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အာယသ္မာသာရိ
 ပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်သည်။ ကိံနုခေါ၊ အာရုဿောသီလ
 ဝိသုဒ္ဓတ္ထံ ဘဂဝတိ ဗြဟ္မစရိယံဂုဿတိတိ၊ ကိံနုခေါအာရုဿော သီလ
 ဝိသုဒ္ဓတ္ထံ ဘဂဝတိဗြဟ္မစရိယံဂုဿတိဟူ၍။ ပဋိပါနိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။
 သတ္တဝိသုဒ္ဓိယော၊ ခုနစ်ပါးသော-ဝိသုဒ္ဓိတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တာသံ၊

ထိုဝိသုဒ္ဓိတို့၏၊ ဝိတ္တာရကထာ၊ အကျယ်ဖြစ်သောစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝုတ္တာ၊ ခိုအပ်၏၊ အာယသ္မာပနဝုဇ္ဈော၊ အရှင်ပုဏ္ဏသည်ကား၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလာဒိသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလအစ
 ရှိသည်တို့၌၊ ဌိတဿာပိ၊ တည်သော်လည်း၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ အရိယာ
 မဂ်တည်းဟူသော-မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်-သီတင်းသုံးခြင်းသည်၊ မဇ္ဈကံ၊
 အပြီးအဆုံးသို့၊ နုပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်သေး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နောဟိဒံ
 အာရသောတိ၊ နောဟိဒံအာရသောဟူ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားကို၊
 ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏၊ ကိမတ္ထံစရတာရသောတိ၊ ကိမတ္ထံစရတာရသောဟူသည်
 ကား၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအာဒိနံ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ၄၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ယဒိနုဿတိ၊ အကယ်၍ မသုံး
 သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မသုံးသည်ရှိသော်၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုး၄၊
 ဝဿတိ၊ သုံးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံခေါအာ
 ရသောတိဇ္ဇေ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံခေါအာရသောဟူသောဤပါဠိရပ်၌၊
 အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံနာမ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံမည်သည်ကား၊ အပစ္စယပရိနိဗ္ဗာ
 နံ၊ အကြောင်းပစ္စည်းတို့သည်-ပြုပြင်ခြင်းကင်းရာဖြစ်သော-နိဗ္ဗာနဓာတ်
 တည်း၊ ဂဟဏူပါဒါနုဉ္စ၊ ကာမုပါဒါနံအစရှိသော-စွဲလမ်းတတ်သောဥပါ
 ဒါနီလည်းကောင်း၊ ပစ္စယူပါဒါနုဉ္စ၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရအစရှိသော-အကြောင်း
 ပစ္စည်းဟုဆိုအပ်သော-ပစ္စယူပါဒါနီလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါဒါနာ
 နိ၊ ဥပါဒါနီတို့သည်၊ နွေခါးနှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ ဂဟဏူပါဒါနံနာမ၊ ဂဟ
 ဏူပါဒါနံ မည်သည်ကား၊ ကာမုပါဒါနာဒိကံ၊ ကာမုပါဒါနံအစရှိသော၊
 စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော-ဥပါဒါနီတည်း၊ ပစ္စယူပါဒါနံနာမ၊ ပစ္စယူ
 ပါဒါနီမည်သည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ
 ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တပစ္စယာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော-ပစ္စည်းတို့တည်း၊
 တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဂဟဏူပါဒါနု ဝါဒိနော၊ ဂဟဏူပါဒါနုကိုဆိုလေ့
 ရှိကုန်သော၊ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ အနုပါဒါ
 ပရိနိဗ္ဗာနံဟူသည်ကား၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနောသု၊ ဥပါဒါနီ
 တို့တွင်၊ အညတရေနာပိ၊ တပါးပါးဖြင့်လည်းကော်မိမိမ္မံ၊ တစုံတခုသော
 သင်္ခါရတရားကို၊ အဂဟောတွာ၊ မစွဲလမ်းမူ၍၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တ
 ပလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံဟူ၍၊
 ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဥပါဒါန
 သမ္ပယုတ္တံ၊ ဥပါဒါနီနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကိမ္မိမ္မံ၊ တစုံတခုသော

သင်္ခါရတရားကို၊ နစဉပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း၊ ကိလေသာနန္တ၊ ကိလေသာတို့
 ၏လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာတန္တေ၊ ငြိမ်းစေတတ်သော-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏အဆုံး
 ဌ၊ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနံဟူ၍၊
 ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပစ္စယူပါဒါန ဝါဒီနောပန၊ ပစ္စယူပါဒါနီကို-ဆိုလေ့ရှိကုန်
 သော-ဆရာတို့သည်ကား၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံဟူ
 သည်ကား၊ အပ္ပတ္တယ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ အကြောင်းပစ္စည်းတို့၏-ငြိမ်းရာဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ပစ္စယဝသေန၊ အဝိဇ္ဇာစသော-အကြောင်းပစ္စည်း၏-အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းပစ္စည်းတို့သည်
 မပြုပြင်အပ်သော၊ အမတဓာတုဓမ္မော၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကိုသာလျှင်၊ အနုပ ဒါပရိ
 နိဗ္ဗာနန္တိ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံဟူ၍၊ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အယံ၊ ဤအသင်္ခ
 တဓာတ်သည်၊ အန္တော၊ သင်္ခတတရားတို့၏ဆုံးရာတည်း၊ အယံ၊ ဤအသင်္ခ
 တဓာတ်သည်၊ ကောဋီ၊ သင်္ခတတရားတို့၏အဆုံးတည်း၊ အယံ၊ ဤအသင်္ခ
 တဓာတ်သည်၊ နိဗ္ဗာ၊ သင်္ခတတရားတို့၏ပြီးရာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ အပ္ပတ္တ
 ယပရိနိဗ္ဗာနံ၊ အကြောင်းပစ္စည်းတို့သည်မပြုအပ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တဿ၊
 ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော
 မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်-သုံးခြင်းသည်၊ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ပစ္စေဒနာ
 မ၊ ရောက်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထေရော၊
 ဝုဏ္ဏ-မထေရ်သည်၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံဟူ၍၊
 အာဟာမိနံ၊ မိန့်ပြီ။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဝုဏ္ဏ မထေရ်ကို၊ အနုယုဇ္ဇန္တော၊ မေးစိစစ်လို
 သော၊ အာယသ္မာသာရိဝုတ္တော၊ အရှင်သာရိဝုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ကိံနူ
 ခေါအာဝုသောသီလဝိသုဒ္ဓိအနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ကိံနူခေါအာဝုသောသီ
 လဝိသုဒ္ဓိအနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံဟူ၍၊ ဝုန၊ တတနံ၊ ဝုန္တိ၊ အမေးကို၊ အာရုတိ၊ အား
 ထုတ်၏၊ ထေရောပိ၊ ဝုဏ္ဏ မထေရ်သည်လည်း၊ သဗ္ဗပရိဝုတ္တေသု၊ အလုံးစုံ
 သောဝုတ္တံ၊ ဟုတ်တို့၌၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ပဋိက္ခိပိဝ္ဋာ၊ ပယ်
 ၍၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ သီလဝိသုဒ္ဓိံ စေအာဝုသောတံ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိံ စေအာဝုသော၊ ဤသို့အစ
 ရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ပညပေယျာ
 တိ၊ ပညပေယျဟူသည်ကား၊ ယဒိပညပေယျ၊ အကယ်၍ပညတ်တော်မူ
 ငြားအံ့၊ သဉ္ဇပါဒါနံယေဝ၊ ဉပါဒါနံရှိသည်သာလျှင်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်လျက်၊ အနု
 ပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ အကြောင်းပစ္စည်းတို့၏-ကင်းငြိမ်းရာဖြစ်သော-နိဗ္ဗာန်ကို၊

ပညပေယျ၊ ပညတ်တော်မူရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သင်္ဂဟဏ ဓမ္မမေဝ။ စွဲလမ်းခြင်းသဘောရှိသော-တရားကိုသာလျှင်။ နိဂ္ဂဟဏဓမ္မံ၊ စွဲလမ်းရာမရှိသောတရားဟူ၍။ သပ္ပတ္တယဓမ္မမေဝ။ အကြောင်းပစ္စည်းရှိသော-တရားကိုသာလျှင်။ အပ္ပတ္တယဓမ္မံ၊ အကြောင်းပစ္စည်း၏ကင်းရာဖြစ်သော တရားဟူ၍။ သင်္ဂတဓမ္မမေဝ၊ အကြောင်းပစ္စည်းတို့သည်ပြုပြင်အပ်သော-တရားကိုသာလျှင်။ အသင်္ဂတဓမ္မန္တိ။ အကြောင်းပစ္စည်းတို့သည်ပြုပြင်ရာမဟုတ်သော-တရားဟူ၍။ ပညပေယျ၊ ပညတ်တော်မူရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိယံပန၊ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိယံ ဟူသောပါဠိ၌ကား၊ သပ္ပတ္တယဓမ္မမေဝ၊ အကြောင်းပစ္စည်းရှိသောတရားကိုသာလျှင်။ အပ္ပတ္တယဓမ္မံ၊ အကြောင်းပစ္စည်း၏ ကင်းရာဖြစ်သောတရားဟူ၍။ သင်္ဂတဓမ္မမေဝ၊ အကြောင်းပစ္စည်းတို့သည်ပြုပြင်အပ်သော-တရားကိုသာလျှင်။ အသင်္ဂတဓမ္မန္တိ။ အကြောင်းပစ္စည်းတို့သည်ပြုပြင်ရာမဟုတ်သောတရားဟူ၍။ ပညပေယျ၊ ပညတ်တော်မူရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယမေဝအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုပင်လျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ပုဝုတ္တနောဟာဝုသောတိတ္ထပုဝုတ္တနောဟာဝုသောဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝဇ္ဇာနု ဂတော၊ ဝဋ်သို့အစဉ်လိုက်သော။ လောကီယပါလပုဝုတ္တနော၊ လောကီပုဝုတ္တဉ်မိုက်ကို၊ ဒဏ္ဍဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တိသတ္တံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုလောကီ ပုဝုတ္တဉ်မိုက်သည်၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလမတ္တဿာဝိ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလမျှ၏လည်း။ အဘဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောခုနစ်ပါးသောဝိသုဒ္ဓိတရားတို့မှ။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ တေနဟိတိ၊ တေနဟိဟူသည်ကား၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧကဓ္မေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ အရှင်အား၊ ဥပမံဥပမာကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သတ္တရတနိတနိတိ၊ သတ္တရတနိတနိဟူသည်ကား၊ ဝိနိတအဿာဇာနိယယုတ္တေ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသောမြင်းကကုန်သော၊ သတ္တရထေ၊ ခုနစ်စီးသော ရထားတို့ကို၊ ယာဝဒေဝစိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္တာတိ၊ ယာဝဒေဝစိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္တာဟူသည်ကား၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အယံသီလဝိသုဒ္ဓိနာမ၊ ဤသီလဝိသုဒ္ဓိမည်သည်ကား၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိဖြင့်အကျိုးရှိ၏။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္တာတိတေ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္တာဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ နိဿက္ကဝစနံ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်တည်း။ အယံပန၊ ဤဆို

၆၂၃

လတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထံ၊ ဤစိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္တာဟူသောပုဒ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ယသဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိသင်္ခါတာ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ
ဟုဆိုအပ်သော။ အတ္ထာ၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။
အယံ သီလဝိသုဒ္ဓိနာမ၊ ဤသီလဝိသုဒ္ဓိသည်သည်ကို။ ဣတ္ထိ တဗ္ဗ၊ အလိုရှိအပ်
၏။ ယာပန အယံ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၊ အကြင်စိတ္တဝိသုဒ္ဓိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ဤ
စိတ္တဝိသုဒ္ဓိသည်။ သီလဝိသုဒ္ဓိယာ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိ၏။ အတ္ထော၊ အကျိုးတည်း။
အယံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ကော၊ ခိုး၊ အဆုံးသို့ရောက်သော အကျိုးတည်း။ ဣဒံ၊
ဤစိတ္တဝိသုဒ္ဓိအကျိုးသည်။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးပင်တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်
၏။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိယံ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၌ ဗြဟ္မဿ၊ တည်သောသူအား။ သီလဝိသုဒ္ဓိ
ကိစ္စံ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိကိစ္စကို။ ကတံ နာမ၊ ပြုအပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံ
သောပုဒ်တို့၌။ သေနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။

ဣဒံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌။ ဩပမ္ဘသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာ
ကိုဥပမေယျ အနက်နှင့်အတူပြု၍ နှိုးနှောခြင်းတည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာပြုပြီးအံ့။
ရာဇပသေနဒိကောသလောဝိယ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းကဲ့သို့၊ ဇရာမရ
ဏာဘိရူကော၊ အိုခြင်း-သေးခြင်းမှ-ကြောံတတ်သော။ သောဂါဝစရော၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ သာဝတ္ထိနဂရံ
ဝိယ၊ သာဝတ္ထိမြို့ကိုကဲ့သို့၊ သက္ကာယနဂရံ၊ သက္ကာယတည်းဟူသောမြို့ကို။
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ သာကေတနဂရံဝိယ၊ သာကေတမြို့ကိုကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာနနဂ
ရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ကြီးကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ သာ
ကေတေ၊ သာကေတမြို့၌။ ဝနိအာဝဟဿ၊ ပွားစီးခြင်းကို-ဆောင်တတ်
သော။ သီဃာံ၊ လျင်စွာ၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ပါပုဏိတဗ္ဗဿ၊ ရောက်အပ်သော။
အစ္စာယိကဿ၊ အဆောတလျင်ပြုအပ်သော။ ကိစ္စဿ၊ ကိစ္စ၏။ ဥပ္ပါဒ
ကာလောဝိယ၊ ဖြစ်သောအခါကိုကဲ့သို့၊ ယောဂိနော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း
အမှုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အနဘိသမေတာနံ၊ မသိအပ်ကုန်သေးသော။ စတုန္တံ၊
လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ အဘိသမယကိစ္စ
ဿ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကိစ္စ၏။ ဥပ္ပါဒကာလော၊ ဖြစ်သောအခါကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏။ သတ္တရုထဝိနိတာနိဝိယ၊ ခုနစ်စီးသောမြင်းကသောရထားတို့
ကိုကဲ့သို့။ သတ္တဝိသုဒ္ဓိယော၊ ခုနစ်ပါးကုန်သောဝိသုဒ္ဓိတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်
ကုန်၏။ ပဋ္ဌမံ၊ နှေးဦးစွာသော။ ရုထဝိနိတံ၊ ဆုံးမယဉ်ကျေးပြီးသောမြင်း
ကသော-ရထားသို့။ အာရုဋ္ဌကာလောဝိယ၊ တက်စီးသော အခါကို-ကဲ့သို့။

သီလဝိသုဒ္ဓိယံ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိန္တု၊ ဌိတကာလော၊ တညံသော အခါကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏။ ပဌမရထဝိနိတာဒိဟိ၊ ယဉ်ကျေးပြီးသော မြင်းကသောပဌမ
ရထားအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဒုတိယာဒိနိ၊ ဒုတိယအစရှိသော ရထားတို့သို့၊
အာရုဋ္ဌကာလောဝိယ၊ တက်စီးသောအခါကိုကဲ့သို့၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအာဒိဟိ၊
သီလဝိသုဒ္ဓိအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗိတ္တဝိသုဒ္ဓိအာဒိသု၊ ဗိတ္တဝိသုဒ္ဓိအစရှိသည်
တို့၌၊ ဌိတကာလော၊ တညံသောအခါကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ သတ္တမေ
န၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ရထဝိနိတေန၊ ယဉ်ကျေးပြီးသောမြင်း ကသော
ရထားဖြင့်၊ သာကောတော၊ သာကောတမြို့၌၊ အန္တေပုရေခါရေ၊ နန်းတွင်းတံခါး
၌၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်၍၊ ဥပရိပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်ထက်၌၊ ဥာတိမိတ္တဂဏပရိ
ဝုတာယ၊ ဆွေမျိုး အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်- ခြံရံလျက်၊ သုရသဘော
ဇနံ၊ ကောင်းသောအရသာရှိသော-သောဇဉ်ကို၊ ပရိဘောဂကာလောဝိယ၊
သုံးဆောင်သော အခါကိုကဲ့သို့၊ ယောဂိနော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှု
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိယာ၊ မဂ်တည်းဟူသော ဥာဏ်အ
မြင်၏-စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသော၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့
ကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဓမ္မဝရ ပါသာဒံ၊ တရားတည်းဟူသော-မြတ်
သောပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ ပရောပဏ္ဍာသကုသလဓမ္မပရိ
ဝါရဿ၊ ငါးဆယ်အလွန်ရှိသော ကုသိုလ်ဓမ္မတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဗလသမာပတ္တိံ၊ ဗလသမာပတ်
ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိရောဓသယနေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောနေရာ၌၊
နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ လောကုတ္တရသုခါနုဘဝနကာ
လော၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာကို-ခံစားသောအခါကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏။

ဣတိဣမိနာပုတ္တအနုတ္တမေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊
အယသ္မန္တံပုဏ္ဏံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို၊ ဒသကထာဝတ္ထုလာဘိ၊ ဆယ်ပါးသော
ကထာဝတ္ထုကိုရသော၊ ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ တရားစစ်သူ
ကြီးဖြစ်တော်မူသော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ သတ္တဝိသုဒ္ဓိယော၊
ခုနစ်ပါးသော-ဝိသုဒ္ဓိတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ အာယသ္မာပုဏ္ဏော၊ အရှင်
ပုဏ္ဏသည်၊ ဒသကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုတို့ကို၊ ဝိသာဇ္ဇေ
သိ၊ ဖြေဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသော၊ ဓမ္မသေနာပတိပန၊ တရား
စစ်သူကြီးဖြစ်သော-အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်ကား၊ ဇာနိတွာ၊
သိ၍၊ ပုစ္ဆိကိ၊ မေးသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍၊

ပုစ္ဆိကိံ၊ မေးသလော၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ တိတ္ထကုသလော၊ မေးရာ
သောဆိပ်၌-လိမ္မာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိသယသိက္ခိ၊ အရာဟုတ်သည်၌၊
ပုစ္ဆိကိံ၊ မေးသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အတိတ္ထကုသလော၊ မေးရာ
သောဆိပ်၌မလိမ္မာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဝိသယသိက္ခိ၊ အရာမဟုတ်
သည်၌၊ ပုစ္ဆိကိံ၊ မေးသလော၊ ပုဏ္ဏတ္ထရောပိစ၊ ပုဏ္ဏမထေရ်သည်လည်း
ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဝိသယဇ္ဇေသိကိံ၊ ဖြေဆိုသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊
အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍၊ ဝိသယဇ္ဇေသိကိံ၊ ဖြေဆိုသလော၊ ဝါပန၊ တနည်း
လည်း၊ တိတ္ထကုသလော၊ ဖြေရာသောဆိပ်၌-လိမ္မာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝိသယသိက္ခိ၊ အရာဟုတ်သည်၌၊ ဝိသယဇ္ဇေသိကိံ၊ ဖြေဆိုသလော၊ ဥဒါဟု၊
ထိုသို့မဟုတ်၊ အတိတ္ထကုသလော၊ ဖြေရာသောဆိပ်၌-မလိမ္မာသည်၊ ဟု
တွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဝိသယသိက္ခိ၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ ဝိသယဇ္ဇေသိကိံ၊ ဖြေဆိုသ
လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆိကိံ၊ အမေးတည်း၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ တိတ္ထ
ကုသလော၊ ဖြေရာသောဆိပ်၌လိမ္မာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိသယသိက္ခိ၊ အရာ
ဟုတ်သည်၌၊ ပုစ္ဆိကိံ၊ မေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ ဓမ္မ
သေနာပတိယေဝ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော-အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုသာ
လျှင်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသည်မည်ရာ၏၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ တိတ္ထကုသလော၊ ဖြေရာ
သောဆိပ်၌လိမ္မာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိသယသိက္ခိ၊ အရာဟုတ်သည်၌၊ ဝိသယ
ဇ္ဇေသိ၊ ဖြေဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ ပုဏ္ဏတ္ထရံ၊ ပုဏ္ဏ
မထေရ်ကိုသာလျှင်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသည်မည်ရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယံဝစနံ၊
အကြင်စကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိသု၊ ဝိသုဒ္ဓိတို့၌၊ သံဝိတ္တံ၊ ချုံးအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထို
စကားသည်၊ ကထာကတ္ထု၊ သု၊ ကထာဝတ္ထု၊ တို့၌၊ ဝိတ္ထိန္ဒ၊ ကျယ်စွာ၏၊ ယံဝစ
နံ၊ အကြင်စကားကို၊ ကထာဝတ္ထု၊ သု၊ ကထာဝတ္ထု၊ တို့၌၊ သံဝိတ္တံ၊ ချုံးအပ်၏၊
တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိသု၊ ဝိသုဒ္ဓိတို့၌၊ ဝိတ္ထိန္ဒ၊ ကျယ်စွာ၏၊ တံဝစနံ၊
ထိုစကားကို၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤဆိုလေတ္ကံ၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဝိသုဒ္ဓိသု၊ ဝိသုဒ္ဓိရန်ပါးတို့တွင်၊ ဇေကာ၊ တရသော၊ သိ
လဝိသုဒ္ဓိ၊ သိလဝိသုဒ္ဓိသည်၊ အပ္ပိစ္ဆကထာ၊ အပ္ပိစ္ဆကထာရင်း၊ သန္တုဋ္ဌိ
ကထာ၊ သန္တုဋ္ဌိကထာရင်း၊ အသံသဂ္ဂကထာ၊ အသံသဂ္ဂကထာရင်း၊ သီလ
ကထာ၊ သီလကထာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ကထာဝတ္ထု၊ နိ၊ ကထာဝတ္ထုတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အာဂတာ
လာကုန်၏၊ ဇေကာ၊ တရသော၊ ဗိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၊ ဗိတ္တဝိသုဒ္ဓိသည်၊ ပရိဝေကကထာ
ပရိဝေက ကထာလည်းကောင်း၊ ဝိရိယာရမ္ဘကထာ၊ ဝိရိယာရမ္ဘ ကထာ

လည်းကောင်း၊ သမာဓိကထာ၊ သမာဓိကထာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကထာဝတ္ထုနိ၊ ကထာဝတ္ထုတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ကုန်၍၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်
 စကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိသု၊ ဝိသုဒ္ဓိတို့၌၊ သံဝိတ္တံ၊ ချုံးအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကား
 သည်၊ ကထာဝတ္ထုသု၊ ကထာဝတ္ထုတို့၌၊ ဝိတ္ထိန္တံ၊ ကျယ်စွာ၏၊ ကထာဝတ္ထု၊
 သုပန၊ ကထာဝတ္ထုတို့တွင်ကား၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ပညာကထာ၊ ပညာ
 ကထာသည်၊ ဒိဗ္ဗိဝိသုဒ္ဓိ၊ ဒိဗ္ဗိဝိသုဒ္ဓိ၎င်း၊ ကင်္ခါဝိတရုဏဝိသုဒ္ဓိ၊ ကင်္ခါဝိတ
 ရုဏဝိသုဒ္ဓိ လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒ
 သနဝိသုဒ္ဓိ လည်းကောင်း၊ ပဋိပဒါ ဉာဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒ
 သနဝိသုဒ္ဓိလည်းကောင်း၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိလည်
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိသုဒ္ဓိယော၊ ငါးပါးသောဝိသုဒ္ဓိတို့သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊
 ကထာဝတ္ထုသု၊ ကထာဝတ္ထုတို့၌၊ သံဝိတ္တံ၊ ချုံးအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကား
 သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိသု၊ ဝိသုဒ္ဓိတို့၌၊ ဝိတ္ထိန္တံ၊ ကျယ်စွာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာရိ
 ပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ သတ္တဝိသုဒ္ဓိယော၊ ခုနစ်ပါးကုန်
 သောဝိသုဒ္ဓိတို့ကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသည်ရှိသော်၊ အညံ၊ တပါးသောကြောင်း
 ကို၊ နုပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၊ ဒသကထာဝတ္ထုနိယောဝ၊ ဆယ်ပါးကုန်သောက
 ထာဝတ္ထုတို့ကိုသာလျှင်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ပုတ္တတ္ထေရောပိ၊ ပုတ္တ-မထေရ်သည်
 လည်း၊ သတ္တဝိသုဒ္ဓိယော၊ ခုနစ်ပါးကုန်သောဝိသုဒ္ဓိတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊
 ဖြေသည်ရှိသော်၊ အညံ၊ တပါးသောကြောင်းကို၊ နဝိဿဇ္ဇေသိ၊ မဖြေဆို၊
 ဒသကထာဝတ္ထုနိယောဝ၊ ဆယ်ပါးကုန်သောကထာဝတ္ထုတို့ကိုသာလျှင်၊
 ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧ
 တေဉ္စဘောပိ မဟာနဂါ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော-ရဟန္တာကြီးတို့သည်လည်း
 ဇာနိတွာ၊ သိကုန်၍၊ တိတ္ထကုသလာ၊ မေးရာ-ဖြေရာသောဆိပ်၌-လိမ္မာကုန်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိသယောဝ၊ အရာဟုတ်သည်၌သာလျှင်၊ ပဉ္စံ၊ ပြ
 သံနာကို၊ ပုစ္ဆိ သုစေဝ၊ မေးလည်းမေးကုန်ပြီး၊ ဝိဿဇ္ဇေသုစ၊ ဖြေလည်းဖြေ
 ကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

ကောနာမိယသ္မာတိ၊ ကောနာမာယသ္မာဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုပုတ္တ-မထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊
 နဇာနာတိ၊ မသိသည်ကား၊ နမဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇာနုမာနော
 ယောဝ၊ သိလျက်ပင်လျှင်၊ သဗ္ဗောဒိတုံ၊ အညိအညွတ်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊

လတိဿာမိ၊ ရအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ကထဝ္ဗပန၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝုတ္တိ၊ မေးသနည်း၊ အာယသ္မန္တန္တိ ဣဒံဝေနံ၊ အာယသ္မန္တ
 ဟူသောဤစကားကို၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ သမ္မော
 ဒမာနေ၊ အညီအညွတ် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 မန္တဝနိပုတ္တောတိ၊ မန္တဝနိပုတ္တော ဟူသည်ကား၊ မန္တဝနိယ၊ မန္တဝနိအ
 မည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏိယ၊ ပုဏ္ဏားမ၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ ယထာတန္တိ
 ဧတ္ထ၊ ယထာတံဟူသောဤပုဒ်၌၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိ
 ပါတ်ပုဒ်မျှတည်း၊ သုတဝတာ၊ ပရိယတ္တိအဓိကမ၌-သုတနှင့်ပြည့်စုံသော၊
 သာဝကေန၊ သာဝကသည်၊ ဗျာကာတဗ္ဗာယထာ၊ ဖြေကြားအပ်သကဲ့သို့
 ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဗျာကတာ၊ ဖြေကြားအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤယထာတံဟူသောပုဒ်၌၊ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
 အနက်တည်း၊ အနုမဿအနုမဿတိ၊ အနုမဿအနုမဿဟူသည်ကား၊
 ဒသကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သောကထာဝတ္ထုတို့သို့၊ ဩဝါဟေတွာ
 သက်ဝင်၍၊ အနုပဝိသိတွာ၊ အစဉ်သက်ဝင်၍၊ စေလဏ္ဍကေနာတိဧတ္ထ၊ စေ
 လဏ္ဍကေနဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးကို၊ စေလံ၊ စေလယူ၍၊ ဝုတ္တိတိ၊ ဆို
 အပ်၏၊ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးကို၊ အဏ္ဍကံရမ္မဇူကံ၊ ခေါင်းခုကို၊ ဝတ္ထရမ္မဇူကံ၊ ပုဆိုး
 ခေါင်းခုကို၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ကတွာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍၊ အာယသ္မန္တိ၊ အ
 ရှင်ပုဏ္ဏကို၊ တတ္ထံ၊ ထိုဦးခေါင်း၌ တင်အပ်သောခေါင်းရင်း၊ နိသိဒ္ဓါပေတွာ၊
 ထိုင်နေစေ၍၊ ပရိဟရန္တောပိ၊ ဆောင်ကုန်လျက်လည်း၊ သဗြဟ္မစါရိ၊ သိတင်း
 သုံးဘော်တို့သည်၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ လဘောယျ၊ ရေကုန်ငြားအုံးဇံ၊
 ဤသို့၊ လဒ္ဓဒဿနဓိ၊ ရအပ်သောဖူးမြင်ခြင်းသည်လည်း၊ တေ၊ ထိုသိတင်း
 သုံးဘော် ရဟန်းတို့သည်၊ သာဘာယေဝ၊ ရတော်မူကုန်သည် သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈာနပရိကပ္ပေန၊ အရာမဟုတ်သည်၌ကြံဆသော
 အားဖြင့်၊ အဘိဏ္ဍဒဿနဿ၊ မပြတ်ဖူးမြင်ရခြင်း၏၊ ဥပါယံ၊ အကြောင်း
 ကို၊ ဒသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အပရိဟရန္တေန၊ ခေါင်း
 ချဖြင့်မဆောင်သောရဟန်းသည်၊ ပဉ္စဝါ၊ ပြဿနာကိုမူလည်း၊ ဝုတ္တိတုကာ
 မေန၊ မေးခြင်းငှါအလိုရှိသဖြင့်၊ ဓမ္မဝါ၊ တရားကိုမူလည်း၊ သောတုကာမေ
 န၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိသဖြင့်၊ ထေရော၊ ပုဏ္ဏ မထေရ်သည်၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်
 အရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ နိသိန္ဒေ၊ ထိုင်နေ
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိယေသန္တေန၊ ရှာသဖြင့်၊ စရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ပရိဟရန္တေနပန၊

ခေါင်းချင်းဆိုင်သောရဟန်းသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယကွေ့ကွေ့ဝ၊ အ
 လိုရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသောဓာတ်သွယ်လျှင်၊ သိသတော၊ ဦးခေါင်းမှ၊ ဩရော
 ပေတွာ၊ သက်စေ့၍၊ မဟာရဟော၊ မြတ်သောသူတို့သာ-နေခြင်းငှါထိုက်
 သော။ အာသန၊ နေရာ၌၊ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ့၍၊ ပဉ္စဝါ၊ ပြာသနာ
 ကို လည်းကောင်း၊ ပုန္တိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ ခမ္ဘဝါ၊ တရားကို လည်းကောင်း၊
 သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်ဟော၌၊ ဖြစ်ကုန်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌာနပရိကပ္ပေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌-ကြံဆသောအားဖြင့်၊
 အဘိဗျာဒဿနဿ၊ မပြတ်ဖူးမြင်ရခြင်း၏၊ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသ
 သိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တောတိစပနမန္တိ၊ သာရိပုတ္တောတိစပနမဟူသည်
 ကား၊ သာရိယာ၊ သာရိမည်သော၊ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုတ္တောမ၏၊ ပုတ္တော၊ သား
 တည်း၊ ဣတိစပန၊ ဤသို့၎င်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သာရိပုတ္တရာဟူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သပြဟ္မ
 စာရိ၊ သိတင်း သုံးတော်တို့သည်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ သတ္တုကပ္ပေနာတိ၊
 သတ္တုကပ္ပေနဟူသည်ကား၊ သတ္တုသဒိသန၊ ဘုရားနှင့်တူသော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဧကပဒေနေဝ၊ တပုဒ်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာယာဉ္ဇာပုတ္တော၊ အရှင်
 ပုတ္တသည်၊ သာရိပုတ္တောရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊
 လဝန်းကို၊ အာဟာရ၊ ထိစေ့၍၊ ဌပေန္တ၊ ဘိယ၊ ထားသကဲ့သို့၊ ဥက္ခိယံ၊ ခြီးမြှောင်
 တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ထေရဿ၊ ပုတ္တ မထေရ်အား၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤ
 အရာ၌၊ ဧကန္တဓမ္မကထိကာဘာဝေါ၊ စင်စစ်ဓမ္မကထိက၏ အဖြစ်သည်၊
 ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ အမတ္တံ၊ အမတ်ကို၊ ပုရောဟိ
 တံ၊ ပုရောဟိတ်ကို၊ မဟာန္တာတိ၊ ကြီးမြတ်၏ဟူ၍၊ ဝဇ္ဇမာနော၊ ဆိုသောသူ
 သည်၊ ရာဇသဒိသောတိ၊ မင်းနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဝဇ္ဇယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဝေါဏံ၊
 နွားကို၊ ဟတ္ထိပ္ပမာနောတိ၊ ဆင်ပမာဏရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဇ္ဇယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဝါဝိံ၊
 ထုံးအိုင်ကို၊ သမုဒ္ဒပ္ပမာဏောတိ၊ သမုဒ္ဒရာပမာဏရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဇ္ဇယျ၊ ဆိုရာ
 ၏၊ အာလောကံ၊ အရောင်ကို၊ စန္ဒိမသုရိယာလောကပ္ပမာဏောတိ၊ လရောင်
 နေရောင်ပမာဏရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဇ္ဇယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 ပမာဏထက်၊ ပရံ၊ အလွန်၊ ဧတေသံ၊ ထိုအမတ်ပုရောဟိတ်ပုတ္တားစသော
 သူတို့၏၊ မဟန္တာဘဝကထာနာမ၊ ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုဆိုရာ-ဆို
 ကြောင်းဖြစ်သော- ဥပမာမည်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သာဝကန္တိ၊ သာဝကကို
 လည်း၊ မဟာတိ၊ ကြီးမြတ်၏ဟူ၍၊ ဝဇ္ဇန္တာ၊ ဆိုသောသူသည်၊ သတ္တု
 ပရိဘာဂေါတိ၊ ဘုရားနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဝဇ္ဇယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဣတော၊ ဤဘုရား
 နှင့်တူ၏ဟုဆိုအပ်သောဥပမာထက်၊ ပရံ၊ အလွန်၊ တဿ၊ ထိုသာဝက၏၊

၆၃၀

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှံ။

မဟန္တဘာဝကထာနာမ၊ ကြီးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို-ဆိုရာ-ဆိုကြောင်း
 ဖြစ်သော- စကားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယာသ္မာပုဏ္ဏော၊
 အရှင်ပုဏ္ဏသည်၊ ဧကပဒေနေဝ၊ တပုဒ်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ထေရံ၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်ကို၊ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်းကို၊ အာဟာရ၊ ထိစေ
 ဤ၊ ဌပေန္တောဝိယ၊ ထားသကဲ့သို့၊ ဥက္ခိယံ၊ ခြီးမြှင့်တော်မူ၏၊ ဧတ္တကမ္ပိနောနပ္ပ
 ခိုဘာသေယျာတိ၊ ဧတ္တကမ္ပိနောနပ္ပခိုဘာသေယျဟူသည်ကား၊ ပခိုသန္တိ
 ဒါပတ္တဿ၊ ပခိုသန္တိဒါသို့ရောက်သော သာဝကအား၊ အပ္ပခိုဘာနံနာမ၊
 မထင်သော အရာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယာပနာယံ ယဒပနာယံဥပမာ၊
 အကြင်ဥပမာကို၊ အာဟာရ၊ ဆောင်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုဥပမာကို၊ နအာဟာရေ
 ယျာမ၊ မဆောင်ပီပါကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အတ္တမေဝ၊ အနက်ကိုသာလျှင်၊
 ကထေယျာမ၊ ဟောကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဥပမာ၊ ဥပမာကို၊
 အဇာနန္တာနံ၊ မသိကုန်သောသူတို့အား၊ အာဟာရိယတိ၊ ဆောင်အပ်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္တ၊ ဤဧတ္တကမ္ပိနောနပ္ပခိုဘာသေယျဟူသော
 ပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အဋ္ဌကထာယံပန၊ အဋ္ဌကထာ၌ကား၊
 ဣဒမ္ဘိဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ပခိုက္ခိယိတွာ၊ ပယ်၍၊ ဥပမာနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနန္တိ၊ ဘုရားတို့၏လည်း၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ အာဟာရိ
 ယတိ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ဧသ၊ ဤပုဏ္ဏ မထေရ်သည်၊ ထေရံပန၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာမထေရ်ကိုကား၊ အပစာယမာနော၊ ရိုသေသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ အနုမဿ အနုမဿပုစ္ဆိတာ
 တိ၊ အနုမဿ အနုမဿ ပုစ္ဆိတာ ဟူသည်ကား၊ ဒသကထာ ဝတ္ထု၊ နိ၊
 ဆယ်ပါးကုန်သောကထာဝတ္ထုတို့သို့၊ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ပုစ္ဆိ
 တာ၊ မေးအပ်၏၊ ကိံပန၊ အသို့နည်း၊ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆနံ၊ မေးခြင်း
 သည်၊ ဘာရိယံ၊ ခဲယဉ်းသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဝိဿန္တနံ၊ ဖြေခြင်း
 သည်၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အ
 မေးတည်း၊ ဥဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ပုစ္ဆနံ၊ မေးခြင်းသည်၊ နောဘာရိ
 ယံ၊ ဝန်လေးသည်မဟုတ်၊ ဝိဿန္တနံပန၊ အဖြေမူကား၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး
 ၏၊ သဟေတုကံဝါ၊ ဟေတုအကြောင်းရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ သကာ
 ရကံဝါ၊ ကာရဏအကြောင်းရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုစ္ဆ
 နန္တိ၊ မေးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဿန္တနန္တိ၊ ဖြေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဘာရိယမေဝ၊ ဝန်လေးသည် သာလျှင်တည်း၊ သမနုမောဒိံသုတိ၊ သမနု
 မောဒိံသုဟူသည်ကား၊ သမဝိတ္တာ၊ တူမျှသော-စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊

ဖြစ်ကုန်၍၊ အနုမောဒိံသု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာနုသန္တိ
နာဝ။ ဆိုခဲ့တိုင်းသောအနုသန္တေဖြစ်သာလျှင်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။
နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤတွင်ရေထိန်တံသုတ်၏ အတွင်းအပြီး
တည်း။ ။ ရေထိန်တံ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ရေထိန်တံသုတ်၏ အတွင်းသည်။
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

နိဝါပသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ နိဝါပသုတ္တံ၊ နိဝါ
ပသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုနိဝါပသုတ်၌။ နေဝါပိကောတိ၊ နေဝါပိကောဟူ
သည်ကား။ ယော၊ အကြင်မူဆိုးသည်။ မိဝါနံ၊ သမင်တို့ကို။ ဂဟဏတ္ထာယ၊
ဖမ်းယူခြင်းငှါ။ အရညော၊ တော၌။ တိဏဗိဇာနိ၊ မြက်မျိုးစေ့တို့ကို။ ဣဒံတိ
ဏံ၊ ဤမြက်ကို။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ အာဂတော၊ လာကုန်သော။ မိဂေ၊
သမင်တို့ကို။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဂဏ္ဍိဿာမိ၊ ဖမ်းယူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
ပိုက်၍။ ဝဠတိ၊ ပိုက်ပျိုး၏။ နိဝါပန္တိ၊ နိဝါပဟူသည်ကား။ ဝဠံ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်
သောမြက်တည်းဟူသော-အစာကို။ နိရုတ္တန္တိ၊ နိရုတ္တံဟူသည်ကား။ ဝါပိ
တံ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်ပြီ။ မိဂဇာတာတိ၊ မိဂဇာတာ ဟူသည်ကား။ မိဂဗာဠာ၊
သမင်အပေါင်းတို့တည်း။ အနုပခဇ္ဇာတိ၊ အနုပခဇ္ဇဟူသည်ကား။ အနုပဝိ
သိတွာ၊ ဝင်၍၊ မုဗ္ဗိတာတိ၊ မုဗ္ဗိတာဟူသည်ကား။ တဏှာမုဗ္ဗနာယ၊ တဏှာ
တည်းဟူသော- မိန်းမောခြင်းဖြင့်၊ မုဗ္ဗိတာ၊ မိန်းမောကုန်သည်ဖြစ်၍။ တ
ဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ရူးဝင်၍။ မုဗ္ဗနာကာရံ၊
မိန်းမောသောအခြင်းအရာသို့။ ပါဝိတာ၊ ရောက်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ မဒံအာပဇ္ဇိဿန္တိတိ၊ မဒံအာ
ပဇ္ဇိဿန္တိ ဟူသည်ကား။ မာနမဒံ၊ မာန်တည်းဟူသော-ယစ်ခြင်းသို့။ အာ
ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ပမာဒန္တိ၊ ပမာဒ်ဟူသည်ကား။ ဝိဿဋ္ဌသတိတာ
ဝံ၊ ကင်းလွတ်သော-သတိရှိသည်၏-အဖြစ်သို့။ ယထာကာမကရုဏီယာ
ဘဝိဿန္တိတိ၊ ယထာကာမကရုဏီယာဘဝိဿန္တိဟူသည်ကား။ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဣန္တိ၊ သာမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တထာ၊
ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။
ဣမသ္မိံနိဝါပေတိ၊ ဣမသ္မိံနိဝါပေဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံနိဝါပဋ္ဌာနေ၊ ဤ
မြက်ခင်း- ပိုက်ပျိုးရာအရပ်၌၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ နိဒါဗာဘဒ္ဒကံ၊ နွေလအခါ

၌ကောင်းသော၊ နိဝါပ တိဏံနာမ၊ ဝိက်ပျိုးအပ်သော-မြက်ခင်းအစာမည်
သည်၊ အတ္တိကိရ၊ ရှိသတတ်၊ တံ၊ ထိုမြက်ခင်းသည်၊ ယထာယထာ၊ အကြင်
အကြင်အကြောင်းဖြင့်-ပြုအပ်သည် ရှိသော်၊ နိဒါဗော၊ နွေအခါ၌-တခဲ
နက်ထူထပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အ
ကြောင်းဖြင့်၊ နိဝါရ၊ ဝန်ပိယစ၊ ကျိတ်ပင်တောကဲ့သို့၎င်း၊ မေဃာမာလာပိယ
စ၊ တိမ်အပေါင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ဧကန္တနံ၊ တခဲနက်ထူထပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ တံ၊ ထိုမြက်ခင်းကို၊ လုဒ္ဓကာ၊ မူဆိုးတို့သည်၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ ဥဒက
ပါသုကဋ္ဌာနေ၊ ရေဖြင့်-ချမ်းသာရာအရပ်၌၊ ကသိတွာ၊ ထွန်၍၊ ဝပိတွာ၊ ကြံ
၍၊ ဝတိံကတွာ၊ စောင်ရန်း-အရံကိုပြု၍၊ န္ဒါရံ၊ တံခါးကို၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်
၍၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မဟာ
နိဒါဗော၊ များစွာနွေလသို့-ရောက်သော အခါ၌၊ သဗ္ဗတိဏာနိ၊ အလုံးစုံသော
မြက်တို့သည်၊ သုက္ခာနိ၊ ခြေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဖိဝါတေမန
မတ္တမ္ပိ၊ လျှာ၏စွတ်ရုံမျှလည်းဖြစ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပိဂဇေတာ၊ သမင်အပေါင်းတို့သည်၊
သုက္ခာတိဏာနိစေဝ၊ မြက်ခြောက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုရာဏပဏ္ဏာနိစ၊
ဟောင်းလေပြီးသော သစ်ရွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ခါဒန္တာ၊ စားကုန်
လျက်၊ ကမ္မမာနာပိယ၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်ကဲ့သို့၊ ဝိစရန္တာ၊ ထည့်သည်ကုန်
သည်ရှိသော်၊ နိဝါပ တိဏံနာမ၊ ဝိက်ပျိုးအပ်သောမြက်၏၊ ဝန္တံ၊ အနံကို၊ စာ
ယိတွာ၊ နံကုန်၍၊ ဝဗန္ဓနာဒိနိ၊ သတ်ခြင်း-နှောင်ခွဲခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊
အဂဏယိတွာ၊ မရေမတွက်ကုန်မူ၍၊ ဝတိံ၊ စောင်ရန်း-အရံကို၊ အတ္ထောတ္ထ
ရန္တာ၊ လွှမ်းမိုးကုန်လျက်၊ ပပိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထို
သမင်တို့အား၊ နိဝါပတိဏံ၊ ဝိက်ပျိုးသောအစာဖြစ်သောမြက်ကို၊ အတိပိ
ယပိယံ၊ အလွန်ချစ်သည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နေဝါပိ
ကော၊ မူဆိုးသည်၊ တေ၊ ထိုသမင်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နွေတိဏိဒိဝသာနိ၊
နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ပတ်လုံး၊ ပမတ္တောပိယ၊ မေ့လျော့သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ န္ဒါရံ၊ တံခါးကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ တိဗ္ဗတိ၊ တည်၏၊ အန္တောနိဝါပဋ္ဌာ
နေ၊ မြက်ခင်း၏အလယ်၌၊ တဟိံတဟိံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ဥဒကအာ
ဝါဇုကာပိ၊ ရေတွင်းတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပိဂါ၊ သမင်တို့
သည်၊ ဝိဝရန္တိ၊ ရေနုဖွင့်အပ်သောတံခါးဖြင့်၊ ပပိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ ခါဒိတ
မတ္တကံ၊ စားခြင်းမျှကို၊ ပိပိတမတ္တကမေဝ၊ ရေကိုသေံခြင်းမျှကိုသာလျှင်၊
ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ပဏ္ဏမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏၊ ဝုနဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော

နေ၌။ ကိဉ္ဇိ။ တရံတရံကို။ နကရောန္တိ။ မပြုကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ကဏ္ဍေ။ နားရွက်တို့ကို။ စာလယမာနာ။ ထွက်ကုန်လျက်။ ခါဒိတွာ။ စားကုန်၍။ ပိဝိတွာ။ သောက်ကုန်၍။ အတရမာနာ။ ဖြေးဖြေးသာသာ။ ဂစ္ဆန္တိ။ သွားကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌။ ကောပိ။ တရံတလေသက်သောသူသည်။ ကိဉ္ဇိ။ တရံတရံသောအမှုကို။ ကတ္တာ။ ပြုတတ်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိ။ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ယာဝဒတ္ထိ။ အလိုရှိတိုင်း။ ခါဒိတွာ။ စားကုန်၍။ ပိဝိတွာ။ သောက်ကုန်၍။ မဏ္ဍလရမ္မံ။ ချုံငြမ်းသို့။ ပပိသိတွာ။ ဝင်ကုန်၍။ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ။ အိပ်ကုန်၏။ လုဒ္ဒကာ။ မူဆိုးတို့သည်။ တေသံ။ ထိုသမင်တို့၏။ ပမတ္တဘာဝံ။ မေ့လျော့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနိတွာ။ သိကုန်၍။ နှါရံ။ တံခါးကို။ ပိဓာယ။ ပိတ်ကုန်၍။ သမ္ပရိတိရိတွာ။ ခြံရံ၍။ ကောဋီတော။ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ ကောဇေတွာ။ သတ်ဖြတ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ။ သွားကုန်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ တေ။ ထိုသမင်အပေါင်းတို့သည်။ တသ္မိံနိဝါပေ။ ထိုမြက်ခင်း၌။ နေဝါပိကဿ။ မူဆိုး၏။ ယထာကာမကရဏီယာ။ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

တတြာဘိက္ခဝေတိ။ တတြာဘိက္ခဝေဟူသည်ကား။ တေသုမိဂဇာတေသု။ ထိုသမင်အပေါင်းတို့တွင်။ ပဌမ မိဂဇာတာတိ။ ပဌမ မိဂဇာတာဟူသည်ကား။ မိဂဇာတာ။ သမင်အပေါင်းတို့သည်။ ပဌမာဒုတိယာနာမ။ ပဌမ-ဒုတိယတို့မည်ကုန်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိကုန်။ ဘဂဝါပနု။ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အာဂတပဋိပါဒိဝသေန။ လာသောအစဉ်၏-အစွမ်းအားဖြင့်။ ကပ္ပေတွာ။ ကြံတော်မူ၍။ ပဌမာ ဒုတိယာ တတိယာစတုတ္ထာတိ။ ပဌမ-ဒုတိယတတိယ-စတုတ္ထဟူ၍။ နာမံ။ အမည်ကို။ အာရောပေတွာ။ တင်၍။ ဒေသေတိ။ ပြတော်မူ၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါတိ။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါဟူသည်ကား။ ယထာကာမံ။ အလိုရှိတိုင်း။ ကတ္တဗ္ဗဘာဝတော။ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါ။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝမည်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဝသီဘာဝေါယေဝ။ သမင်တို့ကို-မိမိအလို၌ဖြစ်စေခြင်းငှါ-လေ့လာသောအဖြစ်ကိုပင်လျှင်။ ဧတ္ထ။ ဤဣဒ္ဓါနုဘာဝေါဟူသောပုဒ်၌။ ဣဒ္ဓိတိစ။ ဣဒ္ဓိဟူ၍၎င်း။ အာနုဘာဝေါတိစ။ အာနုဘာဝေါဟူ၍၎င်း။ အမိပ္ပေတော။ အလိုရှိအပ်၏။ ဘယဘောဂါတိ။ ဘယဘောဂါဟူသည်ကား။ ဘယေန။ ဘေး၌။ သဟ။ တကွ။ ဘောဂတော။ သုံးဆောင်အပ်သောအဖြစ်ကြောင့်။ ဘယဘောဂါ။ ဘယဘောဂမည်၏။ ဗလဝိရိယန္တိ။ ဗလဝိရိယံဟူသည်ကား။ အပရ-ပရံ။ အဆင့်ဆင့်။ သဗ္ဗရဏကဝါယောဓာတု။ သွားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော-ဝါယောဓာတ်တည်း။

သာ၊ ထိုဝါယောဓာတ်သည်။ ပရိဟာယိ။ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဥပနိဿာယအာသယံကပ္ပေယျာမာတိ။ ဥပနိဿာယအာသယံကပ္ပေယျာမဟူသည်ကား။ အန္တော၊ မြက်ခင်း၏အတွင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်၍၊ ခါဒန္တနန္တိ၊ စားကုန်သော-သမင်တို့အားလည်း။ ဘယမေဝ၊ တေးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဗာဟိရေတာ၊ အပ၌၊ အာဂတိာ၊ လာ၍၊ ခါဒန္တနန္တိ၊ စားကုန်သော-သမင်တို့အားလည်း။ ဘယမေဝ၊ တေးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား။ အမုနိဝါပဋ္ဌာနံ၊ ဤမည်သောမြက်ခင်းအရပ်ကို။ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ကေမန္တော၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အာသယံ၊ နေရာကို။ ကပ္ပေယျာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဖိန္တယိ၊ သုံးကြိမ်ပြု။ ဥပနိဿာယအာသယံကပ္ပယိ၊ သူတို့။ ဥပနိဿာယအာသယံ ကပ္ပယိ သဟူသည်ကား။ လုဒ္ဓကာနံ၊ မူဆိုးတို့မည်သည်ကား။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ဖြစ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌။ မဏ္ဍလဂုဗ္ဗေသုစေဝ၊ ချုံငွမ်းတို့၌လည်းကောင်း။ ဝတိပါဒေသုစေဝ၊ စောင်ရန်းခြေတို့၌လည်းကောင်း။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်၍၊ ဧတေသု၊ ထိုမူဆိုးတို့သည်။ မုခဓောဝနတ္ထံဝါ၊ မျက်နှာသစ်ခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း။ အာဟာရကိစ္စကရဏတ္ထံဝါ၊ အာဟာရကိုစားခြင်းကိစ္စကို-ပြုခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ပက္ကန္တေသု၊ ဖဲကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဝါပဝတ္ထု၊ မြက်ခင်းကို၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ ခါဒိတမတ္တံ၊ စားခါမျှကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ အဟာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ပဝိသိဿာမ၊ ဝင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နှလုံးပြု၍၊ နိဝါပဝတ္ထု၊ မြက်ခင်းကို၊ ဥပနိဿာယ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဂဟနေသု၊ ချုံတို့၌လည်းကောင်း။ ဂုဗ္ဗဝတိပါဒါဒိသု၊ ချုံ-စောင်ရန်းခြေအစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း။ အာသယံ၊ နေရာကို၊ ကပ္ပယိ၊ သုံး၊ ပြုကုန်၏။ ဘုဉ္ဇိ၊ သူတို့။ ဘုဉ္ဇိ သဟူသည်ကား။ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ လုဒ္ဓကာနံ၊ မူဆိုးတို့၏။ ပမာဒကာလံ၊ မေ့လျော့သောအခါကို၊ ဥတွာ၊ သိကုန်၍၊ သိဃံသိဃံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ ဘုဉ္ဇိ သု၊ စားကုန်ပြီ။ ။

ကေဠုဘိနောတိ၊ ကေဠုဘိနောဟူသည်ကား။ သိက္ခိတကောရာဇိကာ၊ လေ့လာ အပ်ပြီးသော-စဉ်းလဲကောက်ကျစ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တာတိ၊ ဣဒ္ဓိမန္တာဟူသည်ကား။ ဣဒ္ဓိမန္တာဝိယ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်-ပြည့်စုံကုန်သကဲ့သို့၊ ပရုဇနာတိ၊ ပရုဇနာဟူသည်ကား။ ယက္ခာ၊ ပရုဇနာမည်ကုန်သောဘိလူးတို့ကဲ့သို့တည်း။ ဣမေ၊ ဤသမင်တို့သည်။ နမိဂဇာတာ၊ သမင်မျိုး

မဟုတ်ကုန်၊ ဣတိအေယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာဂတိံ ဝါ
ဂတိံ ဝါတိ၊ အာဂတိံ ဝါဂတိံ ဝါဟူသည်ကား၊ ဣဓိနာနာမ ဌာနေန၊ ဤမည်
သောအရပ်ဖြင့်၊ အာဂန္တန္တိ၊ လာကုန်၏၊ အမုကြ၊ ဤအရပ်သို့၊ ဂန္တန္တိ၊
သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေသံ၊ ထိုသမင်တို့၏၊ ဣဒံ၊ ဤသွားရာ-ပြန်ရာအ
ရပ်ကို၊ နဇာနာမ၊ မသိကုန်၏၊ ဒဏ္ဍဝါကုရာဟိတိ၊ ဒဏ္ဍဝါကုရာဟိဟူသည်
ကား၊ ဒဏ္ဍဝါကုရ ဇာလေဟိ၊ ဟုံတံထောက်ကုန်သော-ပိုက်ကွန်တို့ဖြင့်၊
သမန္တာသပ္ပဒေသ မနူပရိဝါရေသန္တိ၊ သမန္တာသပ္ပဒေသ မနူပရိဝါရေ
သုံဟူသည်ကား၊ ဧတေ၊ ထိုသမင်တို့သည်၊ အတိမာယာဝိနေ၊ လွန်သော
သမင်မာယာရှိကုန်၏၊ ခုရံ၊ အဝေးသို့၊ နဂမိဿန္တိ၊ မသွားကုန်လတ္တံ့၊ သန္တိ
ကေယေဝ၊ အနီး၌သာလျှင်၊ နိပ္ပန္နာ၊ နေကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ မြစ်ကုန်
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ နိဝါပဓေတ္တဿ၊ မြက်ခင်း၏၊ သမန္တာ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သပ္ပဒေသံ၊ အလုံးစုံသော-အရပ်ကို၊ မဟန္တံ၊ ကျယ်စွာ
သော၊ ဩကာသံ၊ အရပ်ကို၊ ပနူပရိဝါရေသုံ၊ အစဉ်ရံကုန်ပြီ၊ အဒ္ဓသံသုတိ၊
အဒ္ဓသံသုဟူသည်ကား၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ရံကုန်၍၊ ဝါကု
ရဇာလံ၊ ဟုံတံထောက်သော-ပိုက်ကွန်ကို၊ သမန္တာတော၊ ထက်ဝန်းကျင်
မှ၊ ဇာလေတွာ၊ ရွှေစေ၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဒ္ဓ
သံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ၊ ယတ္ထတေတိ၊ ယတ္ထတေဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံဌာနေ၊ အ
ကြင်အရပ်၌၊ တေ၊ ထိုသမင်တို့သည်၊ ဂါဟံ၊ စွဲလမ်းခြင်းသို့၊ အာဂမိံသု
ရောက်ကုန်ပြီ၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယံနူနမယံယတ္ထအဂတိံတိ၊ ယံနူနမယံ
ယတ္ထအဂတိံဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုသမင်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပိန္တယိံသု
ကိရ၊ ကြံကုန်သတတ်၊ အန္တော၊ မြက်ခင်း၏အတွင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်ကုန်
၍၊ အန္တော၊ မြက်ခင်း၏အတွင်း၌၊ ခါဒန္တာနမ္ပိ၊ စားကုန်သော-သမင်တို့အား
လည်း၊ ဘယမေဝ၊ ဘေးရှိသည်သာတည်း၊ ဗာဟိရေတော၊ အပမ္ဘ၊ အာဂန္တိဝ
လာကုန်၍၊ ခါဒန္တာနမ္ပိ၊ စားကုန်သော-သမင်တို့အားလည်း၊ ဘယံ၊ ဘေး
ရှိ၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ ဝသိတွာ၊ နေကုန်၍၊ ခါဒန္တာနမ္ပိ၊ စားကုန်သော
သမင်တို့အားလည်း၊ ဘယမေဝ၊ ဘေးရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုသမင်တို့သည်လည်း၊ ဝါကုရ ဇာလေန၊ ဟုံတံထောက်
သော-ပိုက်ကွန်ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍၊ ဝဟိတာယေဝ၊ ဖမ်းယူအပ်ကုန်
သည်သာလျှင်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသမင်တို့၏၊ ဧတံ၊
ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံနူနယဒိပန၊ အကယ်၍ကား၊ မယံ၊

၆၃၆

မူလပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ

ငါတို့သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ နေဝါပိကသမ္ပ၊ မူဆိုး၏လည်းကောင်း၊
 နေဝါပိကပရိသာယမ္ပ၊ မူဆိုးပရိသတ်၏ လည်းကောင်း၊ အဂတိ၊ လားရာ
 အရပ်မဟုတ်၊ အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော
 အရပ်၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကဗ္ဗယျာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဗိန္န
 သံ၊ ကြံကုန်ပြီ။ ။

အညောဗ္ဗာဇ္ဇေဿန္တိတိ၊ အညောဗ္ဗာဇ္ဇေဿန္တိဟူသည်ကား၊ တတော
 တတော၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်မှ၊ ချူတရ ဝါသိနော၊ လွန်စွာဝေးသောအ
 ရပ်၌နေကုန်သော-သမင်တို့သည်၊ အညော၊ တပါးကုန်သော-သမင်တို့ကို၊
 ဗ္ဗာဇ္ဇေဿန္တိ၊ စေ့ဆော်ကုန်လတ္တံ့၊ တေဗ္ဗမ္ပိတာအညောတိ၊ တေဗ္ဗမ္ပိတာ
 အညောဟူသည်ကား၊ တေဝိ၊ ထိုသမင်တို့သည်လည်း၊ ဗ္ဗာဇ္ဇေဿန္တိ၊ စေ့ဆော်
 အပ်ကုန်သော၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ တတော၊ ထိုအရပ်မှ၊ ချူတရ ဝါ
 သိနော၊ ဝေးသောအရပ်၌နေကုန်သော-သမင်တို့ကို၊ ဗ္ဗာဇ္ဇေဿန္တိ၊ စေ့ဆော်
 ကုန်လတ္တံ့၊ ဇေဝံဣဓိနိဝါပံနိဝုတ္တံသဗ္ဗသောမိဂဇာတာပရိမုတ္တိဿန္တိတိ၊ ဇေဝံ
 ဣဓိနိဝါပံနိဝုတ္တံသဗ္ဗသောမိဂဇာတာပရိမုတ္တိဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤ
 သို့သညာပေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်-မိတ်ကိုလန့်စေသည်ရှိသော်၊ အဓမ္မ
 တိ၊ ငါတို့သည်၊ ဣဓိနိဝုတ္တံနိဝါပံ၊ ဤစိုက်ပျိုးအပ်သော-မြက်ခင်းကို၊ သဗ္ဗ
 အလုံးစုံကုန်သော၊ မိဂဗ္ဗာဇ္ဇေဿန္တိ၊ သမင်အပေါင်းတို့သည်၊ ဝိသုဇ္ဇေ
 ဿဿန္တိ ပရိမုတ္တိဿန္တိ၊ စွန့်ကုန်လတ္တံ့၊ အဇ္ဈုပေက္ခယျာမာတိ၊ အဇ္ဈုပေက္ခ
 ယျာမဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုသမင်တို့ကို၊ ဂဟဏေ၊ ဖမ်းခြင်း၌၊ အဝါ
 ဝဇ္ဇာ၊ ကြောင့်ကြမရှိကုန်သည်၊ ဘဝေယျာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယထာတထာ၊ ဟူးဟူး
 ပြားပြား အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တေသု၊ လာကုန်သော-သမင်တို့
 စွင်း၊ တရုဏ ပေါတကောဝါ၊ အလွန်ငယ်သော-သမင်ကိုလည်းကောင်း၊
 မဟာလ္လကောဝါ၊ အိုမင်းပြီးသော-သမင်ကိုလည်းကောင်း၊ နုဗ္ဗလောဝါ၊ နာ
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်-အားနည်းသော-သမင်ကိုလည်းကောင်း၊ ယူထာ
 သမင်းအပေါင်းမှ၊ ပရိဟိနောဝါ၊ ကျန်ရစ်သော-သမင်ကို လည်းကောင်း၊
 လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အ
 နာဂစ္ဆန္တေသု၊ အခြင်းခပ်သိမ်း-မလာကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခု
 လော-သမင်ကိုရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဇ္ဈုပေက္ခိံသုခေါဘိက္ခဝေတိ၊ အဇ္ဈု
 ပေက္ခိံသုခေါဘိက္ခဝေဟူသည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိန္နတု၊ ကြံ၍၊ အဝါဝ
 ဇ္ဇာဝံ၊ ကြောင့်ကြမပြုကုန်သည်သာလျှင်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ။

နိဝါပသုတ်။

၆၃၇

☸

အမူနိဝါပံနိဝုတ္တံမာရဿ အမူနိဝလောကာမိသာနိတိဇ္ဈေ။ အမူနိဝါ
 ပံနိဝုတ္တံမာရဿ အမူနိဝ လောကာမိသာနိ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ နိဝါပေါတိ
 ဝါ၊ နိဝါပဟူ၍လည်းကောင်း၊ လောကာမိသာနိတိဝါ၊ လောကာမိသာနိ
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ဧဝံ၊ ဤအမည်သည်။ ဝဇ္ဇာမိသ
 ဘူတာနံ၊ ဝဇ္ဇာမိသဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏာ
 နံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။
 ဗိဇာနိဝိယ၊ မျိုးစေ့ကိုကဲ့သို့၊ ကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဝဗ္ဗေန္တော၊
 စိုက်ပျိုးလျက်၊ နေအပ်ဟိဏ္ဍတိ၊ မထွဉ်လည်းပန၊ ထိုသို့မထွဉ်လည်းသော်
 လည်း၊ ကာမဂုဏာဂိဒ္ဓါနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌-မက်မောကုန်သော သူတို့၏၊
 ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝဇ္ဈတိ၊ လိုက်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ မာရဿ၊ မာရ်၏၊ နိဝါပါနာမ၊ စိုက်
 ပျိုးရာဖြစ်သော-မြက်ခင်းမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အမူနိဝါပံ-နိဝုတ္တံမာရဿာတိ၊ အမူနိဝါပံ-နိဝုတ္တံမာရဿဟူ
 ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ နပရိမုဇ္ဈိံသု-မာရဿဣဒ္ဓါနုဘာဝါတိ၊ နပ
 ရိမုဇ္ဈိံသု-မာရဿဣဒ္ဓါနုဘာဝါဟူသည်ကား၊ မာရဿ၊ မာရ်၏၊ ဝသံ၊ နိုင်
 င်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ယထာကာမကရ
 ဏီယာ၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်သော-အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊
 ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အယံဥပမာ၊ ဤဥပမာသည်၊ သဗုတ္တဘရိယ ပဗ္ဗဇာယ၊ သားမ
 ယားနှင့်တကွ-ရဟန်းပြုသောသူအား၊ အာဂတာ၊ လာသော၊ ဥပမာ၊ ဥပ
 မာတည်း၊ စေတောဝိမုတ္တိ-ပရိယာယီတိဇ္ဈေ၊ စေတောဝိမုတ္တိ-ပရိယာယီ
 ဟူသောဤဝုဒ်၌၊ စေတောဝိမုတ္တိနာမ၊ စေတောဝိမုတ္တိမည်သည်ကား၊ အ
 ရညေ၊ တော၌၊ ဝသိသသာမ၊ နေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နအဇ္ဈာသယော၊ ဖြစ်
 သောအလိုဆန္ဒတည်း၊ သောအဇ္ဈာသယော၊ ထိုအလိုဆန္ဒသည်၊ ပရိဟာ
 ယိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တ
 ထူပမေ အဟံဘိက္ခဝေ ဣမေဒုတိယေတိ အယံဥပမာ၊ တထူပမေအဟံ
 ဘိက္ခဝေဣမေဒုတိယေဟူသောဤဥပမာသည်၊ ဗြာဟ္မဏဓမ္မိကပဗ္ဗဇာယ
 တရားစောင့်သော ဝုတ္တား ရဟန်းအား၊ အာဂတာ၊ လာသော၊ ဥပမာ
 ဥပမာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဝုတ္တားတို့သည်၊ အဋ္ဌစက္ကဇေဝီ
 သဝဿာနိ၊ လေးဆဲ့ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ကောမာရ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သူငယ်
 ၍အဖြစ်ဖြင့်- မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ဝဇ္ဇပန္နောဒ ဟ
 ယေန၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ-မြတ်အံ့သည်မှ-ကြောက်သောကြောင့်၊ ပဝေဏိ၊ အ

၆၃၀

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မျိုး၏အစဉ်ကို၊ စာသုယိဿာမ၊ ဆက်စပ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခန့်၊ ဥစ္စာ၊
 ကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာကုန်၍၊ တရိယံ၊ မယားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍
 အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်လျက်၊ ဧကသ္မိံ၊ ယုတ္တံ၊
 သားတယောက်သည်၊ ဇာတေ၊ ဘွားမြင်လတ်သော်၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့သို့၊
 ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝဇ္ဇံ၊ အမျိုး၏အဆက်သည်၊ နဉ္စန္ဒိန္ဒြိယံ၊ မပြတ်ပြီ၊ ပဝေဏိ၊
 အမျိုး၏အစဉ်ကို၊ စာသုတ၊ ဆက်စပ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လုံးဝိုက်
 ၍၊ ပုန၊ တတန်၊ နိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ ဝါ၊ ရဟန်းပြုမူလည်း-
 ပြုကုန်၏၊ သကလန္တိ ဝါ၊ အလုံးစုံအသက်ဆုံးသည်- တိုင်အောင်သော်
 လည်း၊ တမေဝ ဝါသံ၊ ထိုအိမ်ရာထောင်သော-လူ၏ဘောင်၌-နေခြင်း
 ကိုသာလျှင်၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဧဝံဟိတေ-ဘိက္ခဝေတတိယာ-သမဏဗြာဟ္မဏာနု
 ပရိမုဇ္ဈိံသုတိ၊ ဧဝံဟိတေ-ဘိက္ခဝေတတိယာ-သမဏဗြာဟ္မဏာနု
 ပရိမုဇ္ဈိံသုဟူသည်ကား၊ ပရိမာပိယ၊ ဖြေးဖြစ်ကုန်သော-ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့
 ကဲ့သို့၊ တေဗိ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏၊
 ဣဒ္ဓါနုဘာဝါ၊ အလိုရှိတိုင်း-ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်မှ၊ နမုဇ္ဈိံသု၊ မလွတ်ကုန်၊
 ယထာကာမ ကရဏီယာဝ၊ အလိုရှိတိုင်း-ပြုအပ် သည်၏အဖြစ်သို့
 ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ကိံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
 တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အကံသု၊ ပြုကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဂါမ-နိဂါမ-ရာဇဌာနိယော၊ ရွာ-နိဂုံး-
 မင်းနေပြည်တို့သို့၊ ဩသရိတွာ၊ သက်ကုန်၍၊ တေသုတေသု အာရာမဥ
 ပျာနဌာနေသု၊ ထိုထိုသို့သော-အရံဥပျာဉ်အရပ်တို့၌၊ အဿမံ၊ သင်္ခင်း
 ကျောင်းကို၊ မာပေတွာ၊ ဘန်ဆင်းကုန်၍၊ နိဝသန္တာ၊ အမြဲနေကုန်လျက်၊
 ကုလဒါရကေ၊ အမျိုးသားငယ်တို့ကို၊ ဟတ္ထိ အဿရေယ သိပ္ပာဒိနိ၊ ဆင်
 စီးအတတ်- မြင်းစီးအတတ်-ရထားစီးအတတ်- အစရှိကုန်သော၊ နာနုပ္ပ
 ကာရာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ သိပ္ပာနိ၊ အတတ်တို့ကို၊
 သိက္ခာပေသုံ၊ သင်စေကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 ဝါကုရ-ဇာလေန၊ ဟုံတံထောက်သော-ပိုက်ကွန်ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတာ၊ ဘွဲ့အပ်
 ကုန်သော၊ တတိယာ မိဂ ဇာတာပိယ၊ တတိယသမင်- အရတို့ကဲ့သို့၊
 ပါပိမတော၊ ယုတ်မာစွာသော၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏၊ ဒိဋ္ဌိဇာလေန၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော-ကွန်ယက်ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍၊ ယထာကာမ
 ကရဏီယာ၊ အလိုရှိတိုင်း-ပြုအပ်သောအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်၊ အဟေ
 သုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ။

တထူပမေ အဟံဘိက္ခဝေ ဣမေတုတ္တေတိဣမိနာ။ တထူပမေ-အ
ဟံဘိက္ခဝေ - ဣမေတုတ္တေဟူ သောဤပါဠိဖြင့်၊ ဣမဿ သာသနဿ
ဤသာသနာတော်၏။ အယံဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ အာဟတာ၊ ဆောင်အပ်
၏။ အန္ဓမကာသိ မာရန္တိ၊ အန္ဓမကာသိမာရ်ဟူသည်ကား၊ မာရဿ၊ မာရ်
၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ နဘိန္ဒိ၊ မပျက်ဆီးပန၊ ထိုသို့မပျက်ဆီးသော်
လည်း၊ ဝိပဿနာပါဒကဏ္ဍာနံ၊ ဝိပဿနာ၏-အခြေဖြစ်သောချာန်ကို။ သုမာ
ပန္နဿ၊ ဝင်စားသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဣမံနာမ
အာရမ္မဏံ၊ ဤမည်သောအာရုံကို၊ နိဿယ၊ ငြိမ်း၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ မာရော၊ မာရ်သည်၊ ပဿိတံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နှိုင်း
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အန္ဓမကာသိမာရန္တိ၊ အန္ဓမကာသိမာရ်ဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်ပြီ။ အပဒံဝမိတွာ မာရစက္ခုန္တိ၊ အပဒံဝမိတွာ- မာရစက္ခုဟူ
သည်ကား၊ တေနော ပရိယာယေန၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်-ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မာရဿ၊ မာရ်
၏၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ အပဒံ၊ အာရုံမဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗဒံ၊ အာ
ရုံမဟုတ်သည်။ အပ္ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာမဟုတ်သည်။ နိရာရမ္မဏံ၊ အာရုံမဟုတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဝမိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဒဿနံ ဂတော ပါဝိမ
တောတိ၊ အဒဿနံ ဂတော ပါဝိမတောဟူသည်ကား၊ တေနော ပရိယာ
ယေန၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော- အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပါဝိမတော၊ ယုတ်
မာလွစွာသော၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏။ အဒဿနံ၊ မမြင်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊
ရောက်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုမာရ်မင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မံသ
စက္ခုနာ၊ မံသစက္ခုဖြင့်၊ ဝိပဿနာ ပါဒကဏ္ဍာနံ သမာပန္နဿ၊ ဝိပဿနာ၏
အခြေဖြစ်သောချာန်ကို-ဝင်စားသော၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊
ဉာဏသရီရံ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောကိုယ်ကို၊ ဒဠု၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကော
တိ၊ မတတ်နှိုင်း၊ ပညာယသမာဓိသွာ အာသဝါ ပရိက္ခိဏာဟောန္တိတိ၊ ပ
ညာယသမာဓိသွာ-အာသဝါ- ပရိက္ခိဏာဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂ
ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ စက္ကာရိ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးကုန်သော-အရိ
ယသစ္စာတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ စက္ကာရော အာသဝါ၊ လေးပါးကုန်သော
အာသဝါတို့သည်၊ ပရိက္ခိဏာ၊ ကုန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိဇ္ဇေယျာလောကေ ဝိသတ္တိ
ကန္တိ၊ ဝိဇ္ဇေယျာ လောကေ-ဝိသတ္တိကံဟူသည်ကား၊ လောကေ၊ လောကု

၌၊ သတ္တဝိသတ္တ တာဝေန၊ ပြင်းစွာတပ်သည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဝိသတ္တိကာ
 တိ၊ ဝိသတ္တိကာဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ခေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်၏။
 အသဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိသတ္တိကာတိ၊ ဝိသတ္တိကာဟူသည်ကား၊ ကေနဋ္ဌေ
 န၊ အာသဝ်အနက်သဘောကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်သနည်း၊
 ဝိသဇ္ဇာ၊ ပြန့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်
 ၏၊ ဝိပုလား၊ ပြန့်ပြော၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာ
 မည်၏၊ ဝိသာယာ၊ ကျယ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိ
 ကာမည်၏၊ ဝိသမာ၊ မည်မညွတ်ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိ
 သတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသက္ကတိ၊ လုံ့လပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသံဟရတိ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌
 အာနိသံသကိုပြု၍-အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်- နိက္ခမသို့ရှေးရှု
 ဖြစ်ခြင်းမှ-စိတ်ကိုပယ်ပယ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊
 ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသံဝါဒိကာ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို- ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသမူလား၊ ဆင်းရဲကို
 ဖြစ်စေတတ်သောကံ၏အကြောင်းဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသတ္တိ
 ကား၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသပယာ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသပရိတောဂါ၊ ရူပါရုံအစရှိ
 သော-ဆင်းရဲအရကို-သုံးဆောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိ
 သတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝါပန၊ တနည်းလည်း၊ ဝိသာယာ၊ ပြန့်ပြော
 သော၊ သာတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌၊ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါရုံ၌၊ ဂန္ဓေ၊
 ဂန္ဓာရုံ၌၊ ရသေ၊ ရသာရုံ၌၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌၊ ဝတ္တတိ၊ အာရုံပြုသော
 အားဖြင့်ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာ
 မည်၏၊ ဧဝံဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝိသတ္တိကာတိ၊ ဝိသတ္တိကာဟူ၍၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ တိဇ္ဈော၊ ကူးမြောက်ပြီ၊
 နိတ္တိဇ္ဈော၊ အကြွင်းမဲ့ကူးမြောက်ပြီ၊ ဥတ္တိဇ္ဈော၊ ထိုထိုသို့သောမဂ်ဖြင့်-အ
 ဆင့်ဆင့်ကူးမြောက်ပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တိဇ္ဈောလောကေ ဝိသတ္တိ
 ကန္တိ၊ တိဇ္ဈောလောကေ-ဝိသတ္တိကံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤတွင်
 နေဝါပိကသုတ်၏အာဝုဋ်အပြီးတည်း၊ နိပါပသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ နိပါပသုတ်၏
 အာဝုဋ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲပြီး၏။